ਪੋਥੀ ਜਨਮਸਾਖੀ

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਭਾਈ ਕੁਸਾਲ ਸਿੰਘ ਜੀਨੇ
ਲਿਖਵਾਈ ਹੈ ਬਹੁਤ ਕੋਸਸ ਸੇ ਸੁਧਾਈ ਕਰ ਏਕ ੨ ਸਾਖੀ

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਿਆਰੋਂ ਕੇ ਲਾਭ ਵਾਸਤੇ ਏਜੰਟ ਮੌਲਵੀ ਮੁਹਬ ਅਹਿਮਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀਨੇ ਬੜੇ ਜਤਨ ਸੇ ਛਪਵਾਈ ਹੈ॥

ਅਗਮਾ ਮਤਬਾ ਮੁਨਸੀ ਨਿਵਲ ਕਿਸੋਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਲਾਹੌਰ
ਮੇਂ ਛਪੀ॥ ਸੰਮਤ ਗੁਰੂ ਨਾ: ੪੨੧ ਸੰ: ਬਿਕ੍ਰਮੀ ੧੯੪੭ ਸੰਨ ਈ:
੧੮੯੦ ਮਹੀਨਾ ਅਕਤੂਬਰ ਅੰਗਰੇਜੀ ਮੇ ਸਮਾਪਤ ਹੂਈ॥ ੫

॥੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰ
ਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ਅਥਜਨਮਸਾ
ਖੀਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਲਿਖਅਤੇ॥ ਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀ
[illegible]॥ [illegible] ੧੫੯੭ ॥ਪੰਦਰਾਸੈਸਤਾਨਵੈਸ
ਤੀਵੈਸਾਖਸੁਦੀਪੰਚਮੀ॥ ੫ ਨੂੰਪੋਥੀਲਿਖੀਪੈੜੇਮੋਖੇਸੁ
ਲਤਾਨਪੁਰਦੇਖਤ੍ਰੇਟੇ॥ ॥ਇਕਦਿਨਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਖ
ਡੂਰਵਿਚਿਬੈਠੇਸੇ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇਪ੍ਰੇਮਕਾਵਿਜੋਗਹੋ
ਇਕਾਰਿ ਧਿਆਨਵਿਚਮਗਨਬੈਠੇਸੇ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀ
ਦੇਮਨਵਿਚਿ ਏਹੁ ਫੁਰੀ ਜੋਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਪੂਰਨਪੁਰਖਜੇ ਉਸਵਿਚਿ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰ ਵਿਚਿ ਭੇਦਕਛੂ
ਨਾਹੀਸੀ ਦੇਖਾਮੇਰੇਗੁਰੂ ਜਨਮ ਕਿਸਰੂਪਲੀਤਾਹੈ॥ਕੋਈ
ਐਸਾਸਿਖਹੋਵੈ ਜੋ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਕੀਕਥਾ ਸੁਣਾਵੇ॥ਤਾਭਾਈਬੁਢਾਜੀਬੋ
ਲਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਐਸਾਸਿਖ ਤੇ ਬਾਲਾਸੰਧੂਹੈ ਤਲਵੰਡੀਰਾਭੋ
ਇਦੀਰਹਿੰਦਾਹੈ ਓਹ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੋਵੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਨ

ਲਗਦੇ ਹੈਨ। ਓਹਨਾ ਸਭ ਕੌਤਕ ਦੇਖੇ ਹੈਨ ਓ ਜਿਸਨੂੰ ਆਪ ਬੁਲਾਵੇ ਓਹੁ ਸਭ ਕਥਾ ਸੁ
ਣਾਵੈਗਾ ਏਹ ਬ੍ਰਿਰਤਾਂਤ ਖਡੂਰ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਮਨ ਵਿਚ ਬਾ
ਲੇ ਨੂ ਯਾਦ ਕੀਤਾ। ਤਾਂ ਤਲਵੰਡੀ ਵਿਚਿ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਬੈਠਾ ਸੀ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨਾਲ ਕਰਿਦਾ ਸੀ। ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਤਾਂ ਬੈਕੁੰਠ ਧਾਮ ਨੂੰ ਗਏ ਸੋ ਆਪਣੇ ਅਸਥਾਨ ਕਿਸਨੂੰ ਬੈਠਾਇ ਗਏ ਹੈਨ। ਤਾਂ ਇਕ
ਸਿਖ ਬੋਲਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਕਿਸੇ ਪਾਸੋਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਨਾਮ ਖਤ੍ਰੀ ਤ੍ਰਿ
ਹਣ ਜਾਤ ਸੀ ਫੇਰੂ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਓਸਨੂੰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੇ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬੈਠਾਇ
ਗਏ ਹੈਨ। ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਜੋ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੈ ਤਾ ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਜਾ
ਈਏ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਗੁਰੂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇ ਖਡੂਰ ਮੇ
ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਏਹ ਸੁਣਕੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਇਆ ਜੋ
ਕੁਛ ਸਕਤ ਆਹੀ ਸੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੇਟ ਲੈ ਆਇਆ। ਖਡੂਰ ਜੀ ਆਇ ਪਹੁਤਾ ਤਾ ਅ
ਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਛਪੇ ਰਹਿਦੇ ਸਨ। ਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਪੁਛ ਕਰਿ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਰਹਿਦੇ ਸੇ ਤਿਥੇ ਆਇਆ। ਤਾਂ ਅਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅੰਦਰ ਬੈਠੇ ਸਨ। ਤਾ ਭਾ
ਈ ਬਾਲੇ ਜਾਇ ਕਰਿ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬੋਲੇ ਆਉ ਭਾਈ ਕਰਤਾਰ ਕਰ
ਤਾਰ ਏਥੇ ਬੈਠੋ ਭਾਈ ਜੀ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਬੈਠ ਗਇਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਓਰ ਪਾਸੇ ਸੇ
ਬਿਹੀ ਸੇ ਕੌਤਕ ਕਰ ਵਾਲੇ ਨਾਲ ਲਗੇ ਬਾਰਤਾ ਕਰਨ ਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਪੁਛਣ
ਲਗੇ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੌਣ ਹੋਂਦੇ ਹੋ ਜੀ ਤੇ ਕਿਉਂ ਕਾਰਿ ਆਉ
ਣਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਟ
ਟ ਹੋਂਦਾ ਹਾ ਤੇ ਗੋਤ ਸੰਧੂ ਹੈ ਨਾਉ ਬਾਲਾ ਹੈ ਜਨਮ ਵਤਨ ਰਾਇ ਭੋਇ ਦੀ ਤਲਵੰਡੀ
ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਭਾ
ਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਸਿਖ ਕਿਸ ਦਾ ਹੈ ਤੇ ਤੈਨੂੰ ਕੌਣ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਬੋਲਿ
ਆ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ
ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਡਿਠਾ ਸੀ। ਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਥੋਂ ਵਡੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ
ਸੀ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਿਛੇ ਲਗਾ ਫਿਰਦਾ ਸਾਂ। ਮੇਰੇ ਦੇਖਦਿਆਂ ਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਸਭ ਧਰਤੀ ਫਿਰੇ ਅਨੇਕ ਜੀ ਤਾਰੇ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਏਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀ ਸੀ ਜੋ ਏਹੁ
ਏਵਡ ਗੁਰੂ ਹੈ। ਪਰ ਅਸੀ ਸਲਾਮੀ ਰਹਿਦੇ ਸਾ। ਜਦ ਏਹ ਗਲ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖੀ

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦਾ ਬੈਰਾਗ ਛੁਟ ਗਇਆ ਸੋ ਖਿਬਾੜੂ ਵੰਮੀ ਏਨਹੀ ਓਹੁ ਰਾਤ ਗੁਜਰੀ
ਤਾਂ ਭੁਲਕ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸੁਰਤਿ ਵਿਚ ਆਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬੋ
ਲੇ ਜੋ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਦੋ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੋ ਸਦਿਆ ਬਾਲੇ ਆਇਕਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ।
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਉਠ ਕਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਗਲ ਵਿਚ ਲੈ ਕਰਿ ਮਿਲੇ ਫੇਰ ਬੈਠ ਕ
ਰ ਪੁਛਣ ਲਗੇ ਭਾਈ [illegible] ਨੂੰ ਏਹ ਭੀ ਮਲੂਮ ਹੈ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ [illegible] ਕਸ
ਦਿਨ ਜਨਮ ਲੀਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਏਹ ਤਾਂ ਮਾਲੂਮ ਨਾਹੀ ਪਰ ਜੀ
ਮੈ ਇਤਨੀ ਸੁਣੀ ਸੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੂਹੋ ਜੋ ਕਤਕ ਦੀ ਪੂਰਣਮਾਸੀ ਨੂੰ ਜਨਮਿਆ ਹੈ ਤੇ ਕ
ਲੂ ਨੇ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਲਿਖਾਈ ਹੈ ਤੇ ਹਰਿਦਿਆਲ ਪੰਡਿਤ ਲਿਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਰਿਦਿਆ
ਲ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸੁਭ ਮਹੂਰਤਿ ਅਤੇ ਸਤਾਈ ਨਛੱਤ੍ਰੀ ਕਤਕ ਦੀ ਪੂਰਨਮਾਸੀ ਕਲੂ
ਦੇ ਘਰ ਬਾਲਕ ਜੋ ਜਨਮਿਆ ਹੈ ਸੋ ਕੋਈ ਵਡਾ ਅਵਤਾਰੀ ਜਨਮਿਆ ਹੈ ਸੋ ਕਾਲੂ
ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਲਿਖਵਾਈ ਹੈ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕੁਦੇ
ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਭੀ ਹਥ ਆਵੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਖੋਜ ਕੀਤਿਆਂ ਹਥ ਆਵੇ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀ ਓਥੇ ਦੇ ਵਸਕੀਨ ਹੋ ਤੁਸਾਂ
ਕੀਤੇ ਖੋਜ ਹਥ ਆਵੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਕਿਸੇ ਪਾਸੋ ਪੁਛੋ। ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਲੂ ਦੇਰੀ ਦਾ ਭਿਰਾਉ ਹੈ ਲਾਲੂ ਸੋ ਕਾਲੂ ਤਾਂ ਚਲਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤੇ ਲਾਲੂ ਰਹਿਦਾ ਹੈ। ਉ
ਸ ਪਾਸੋਂ ਪੁਛੀਏ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸਾਂ ਹੀ ਖੋਜ ਕਰਨਾ
ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੋਈ ਆਪਣਾ ਆਦਮੀ ਦੇਵੋ। ਓਹ ਭੀ ਹੋਵੇ ਤੇ ਮੈ
ਭੀ ਨਾਲ ਹੋਵਾਂ ਜਾਇਕਰ ਲਾਲੂ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਆਖੀਏ ਭਾਈ ਲਾਲੂ ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋ
ਇਆ ਹੈ ਤੇਰੇ ਉਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਹੋਈ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਸ
ਥੂੰ ਕੋਲ ਪਾਏ ਹੈ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਦੇਹੁ ਕਿਉ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਵਿਚ ਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਮੈ ਭੇਦ ਨਾਂਹੀ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸੰਗ
ਤਿ ਆਖਦੀ ਹੈ ਜੋ ਏਹੁ ਕੰਮ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਹੀ ਪਾਸੋਂ ਹੋਵੇਗਾ ਸੋ ਏਹੁ ਪਰਉਪਕਾਰ ਤੂੰ ਕਰ
ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਵਾਉ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ
ਬਾਲੇ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ। ਆਖਣ ਲਗੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕੋਈ ਸਿਖ ਨਾਲ ਲੈ
ਜਾਹੁ। ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕੋਈ ਭੇਜੋ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਜਾਵੇ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਲਧੇ
ਪੂ ਨੂੰ ਸਦਿਆ ਸਿਖ ਸੀ ਜਟੇਟਾ ਜਾ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾ
ਈ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਖ ਹੈਂ ਗੁਰੂ ਕਾ ਤੂੰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨਾਲ ਜਾਹੁ ਤਲਵੰਡੀ ਓ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ

ਨਾਨਕਜੀਦੀਜਨਮਪਤ੍ਰੀਲੈਆਉ।ਤਾਂਲਾਲੇਪੁੰਨੂੰਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਪੰਨਿਆਸਾਨੂੰਭ੍ਰਾ
ਗਏਹਨਜੋਅਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀ ਜਨਮਪਤ੍ਰੀਦੇਖੀਏਗੇ।ਤੇਅਸੀਜਾਣਾਂਗੇਸੋਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾ [illegible]ਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਆਖਿਆਭਾਈਲਾਲਾਤੈਨੂੰਕਰ
ਤਾਰਦਿ [illegible] ਅਤੇਭਾਈਲਾਲਾਪੁੰਨੂੰਦੋਵੇਂਤੁਰੇਸੋਤਲਵੰਡੀਆਏ।
ਆਇਕੇ [illegible]ਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਲਾਲੂਨੂੰਆਖਿਆਭਾਈਲਾਲੂਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਜਨਮਪਤ੍ਰੀਦੇਹੁ ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਮੰਗੀਹੈ।ਅਸਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀ
ਨੂੰਦੇਣੀਹੈ।[illegible]ਲਾਲੂਆਖਿਆਜੀਮੇਰੇਪਾਸਤਾਂਨਹੀ।ਤਾਂਬਾਲੇਆਖਿਆਭਾ
ਈਲਾਲੂਤੂੰਮਹਿਤੇਕਾਲੂਦਾਭਤ੍ਰੀਆਉਹੈ।ਤੂੰਘਰਵਿਚਿਟੋਲ।ਮਹਿਤਾਕਾਲੂਭੀਚਲਾਗਿ
ਆਹੈਤੇਅਮਾਂਬੀਬੀਭੀਚਲਗਈਹੈ।ਤੂੰਹੁਣਤੇਸੋਘਰਵਿਚਟੋਲ।ਤਾਂਭਾਈਲਾਲੂ
ਆਖਿਆਭਾਈਬਾਲਾਤੂੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਮਿਤ੍ਰਹੈਂਸਚੁਆਖੁਅਬਗੁਰੂਅੰਗਦ
ਜੀਕੇਗੁਰੂਕਿਵੇਂਹੋਇਆ।ਤੂੰਤਾਂਹੋਰਹੀਸੁਣਾਇਆ।ਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਆਖਿਆ
ਭਾਈਜੀਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦਜੀਹੋਇਆ।ਜਿਸਦੇਅਗੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪੰਜਪੈਸੇਤੇ
ਨਲੇਰਧਰਕੇ[illegible]ਤਿਸਨਾਲਫਿਰਬਰਾਬਰੀਕੇਹੀ।ਤੇਸਿਰੀਚੰਦਜੀਉ
ਲਾਦਕਰਕੇ[illegible]ਲਾਲੂਆਖਿਆਭਾਈਮੈਂਘਰਵਿਚਟੋਲਦਾਹਾਂਤੇਭਾਈਕ
[illegible]ਭੀਚਲਗਈਹੈ।ਬਹੁਤਲੇਖੇਦੇਕਾਗਤਪਏਹੋਏਹੈਨ
[illegible]ਟੋਲਦੇਟੋਲਦੇਪੰਜਵੇਂਦਿਨਪਤ੍ਰੀਲਧੀ।ਅਤੇਲਭਕਰ
ਭਾਈਬਾਲੇਨੂੰਦਿਤੀ ਬਾਲੇਨੇਲਾਲੇਪੁੰਨੂੰਨੂੰਦਿਤੀ।ਤਾਂਭਾਈਲਾਲੇਪੁੰਨੂੰਬਾਲੇ
ਨੂੰਆਖਿਆਭਾਈਬਾਲਾਤੂੰਭੀਨਾਲੇਹੀਚਲੁਤੇਰਾਬਡਾਜਸਹੋਵੇਗਾ।ਤਾਂਬਾਲੇਆ
ਖਿਆਭਲਾਭਾਈਚਲੀਏ।ਤਾਂਭਾਈਬਾਲਾਤੇਲਾਲਾਪੁੰਨੂੰਪਤ੍ਰੀਲੈਕੇਚਲੇਆਹੇ
ਤਾਂਭਾਈਲਾਲੂਆਖਿਆਭਾਈਜੀਤੁਸੀਤਾਂਜਨਮਪਤ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਲੈਚ
ਲੇਹੋਪਰਮੇਰੀਭੇਟਭੀਕੁਛਲੈਜਾਵੋ।ਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਆਖਿਆਭਲਾਭਾਈਲਾਲੂਜੋਦੇ
ਵੇਂਸੋਕੁਛਤੁਸਾਡੇਜੀਆਵਦੀਹੈ ਤਾਂਭਾਈਲਾਲੂਪੰਜਪੈਸੇਤੇਨਲੇਰਦਿਤਾ ਅਤੇ
ਆਖਿਓਸੁਜੋਏਹਮੇਰੀਭੇਟਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਅਗੇਰਖਣੀ।ਅਤੇਮਥਾਟੇਕਣਾ।
ਅਤੇਮੇਰੀਅਰਦਾਸਕਰਨੀਤੇਕਹਿਣਾਜੋਕਦੀਸਿਰੀਚੰਦਦੋਰੀਖੋਲਕੇਆਪਣੀ
ਰਜਾਰਖਣਾ।ਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਆਖਿਆਭਾਈਲਾਲੂਪੇਖਾਕੋਈਨਹੀਕਰਣਾ।ਗੁ
ਰੂਅੰਗਦਜੀਬਡੇਸੰਤਸਰੂਪਹੈਨਿ।ਤਾਂਜਨਮਪਤ੍ਰੀਲੈਕੇਭਾਈਬਾਲਾਤੇਲਾਲਾਪੁੰ
ਨੂੰਦੂਰੇਖਡੂਰਪਹਿਰਿਆਂਦੀਵਿਚਿਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਪਾਸਆਏ।ਆਣਕਰਿਕੇਜਨ

ਮ [illegible] ਜੀਦੇ ਅਗੇ ਰਖੀ ਅਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਭਾਈ ਲਹੁਰੀ ਭੇਟਾ ਦੇਤੀ ਸੁਥ
ਰੀ ਵੇਖੀ ਆਂ ਤਾਂ ਦੇਖ ਕਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਤੇ ਆਖਣ ਲਗੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਤੈਨੂੰ
ਕਰਤਾਰ ਗਤਿ ਆਵੇ ਅਜ ਤੂ ਸਾ ਅਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾਇਆ ਹੈ।
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਹਥ ਲੈ ਕਰ ਅਖੀਆਂ ਤੇ ਰਖੀ ਅਤੇ ਸਿਰ ਤੇ ਰਖੀ ਜਾਂ ਖੋ
ਲ ਕਰ ਦੇਖੀ ਤਾਂ ਅਖਰ ਸਾਸਤ੍ਰੀ ਹੈਨ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕੋਈ ਅ
ਜੇਹਾ ਸਿਖ ਹੋਵੈ ਜੋ ਦੋਵੇ ਅਖਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਦੋਵੇ ਲਿਖਣ ਜਾਣੇ। ਤਾਂ ਮਹਿਮਾ ਖ
ਹਿਰਾ ਜੱਟ ਬੋਲਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਘਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸੇ ਤਾਂ ਉਸ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਵਿਚ ਪੈੜਾ ਮੋਖਾ ਖਤ੍ਰੀ ਹੈ ਓਹ ਦੋਵੇ ਅਖਰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵੇ ਅਖ
ਰ ਲਿਖਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਹਿਮਾ ਉਸ ਨੂੰ ਆਂਦਾ ਚਾਹੀਏ ਜਰੂ
ਰ ਤਾਂ ਮਹਿਮੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਆਖੇ ਸ਼ਤਾਬ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਹਿਮਾ
ਗਇਆ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰੇ ਪੈੜੇ ਮੋਖੇ ਨੂੰ ਲੈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਪੈੜੇ ਆਇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ
ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਉਸ ਤਾਈ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਦਿਖਾਈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਪੈੜੇ ਤ
ਤਕਾਲ ਵਾਚ ਸੁਣਾਈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸੁਣ ਕਰ ਖੁਸ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਆ
ਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਪੈੜਾ ਏਹ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਸਾਨੂ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅਖਰਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖ ਦੇ
ਹੁ। ਤਾਂ ਭਾਈ ਪੈੜੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ। ਕਾਗਦ ਸਿਆਹੀ ਅਤੇ ਕਲਮ ਮੰਗਾ
ਵਾ ਦੇਓ ਤਾਂ ਮੈ ਲਿਖ ਦੇਂਦਾ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਕਾਗਦ ਅਤੇ ਸਿਆਹੀ ਅ
ਰ ਕਲਮ ਮੰਗਵਾ ਦਿਤੀ। ਤਾਂ ਭਾਈ ਪੈੜੇ ਮੋਖੇ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਲਿਖੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਅੰਗਦ ਜੀ ਲਿਖਵਾਈ। ਪਰ ਮੁਖ ਸੇਤੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਸੰਧੂ ਦੇ। ॥

॥ਆਗੇ ਅਖਰ ਸਾਸਤ੍ਰੀ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਮੇ ਪਰਸਿੱਧ ਹੈ ਗੇ ਸਨ॥ ॥

ਏਹ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅਖਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਜੀ ਜਗਤ
ਵਿਚ ਵਰਤਾਏ। ਐਸੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਗਤ ਦੇ ਉਧਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਗੁ
ਰਮੁਖੀ ਅਖਰ ਬਣਾਏ ਕਿਓ ਜੋ ਸਹੰਸਕ੍ਰਿਤ ਸਮਝਣੀ ਤੇ ਪੜ੍ਹਨੀ ਬੜੀ ਔਖੀ ਸੀ
ਅਤੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਸੁਖੈਨ ਹੀ ਸਮਝੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਲਜੁਗੀ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਬੁਧ ਮੋਟੀ ਜਾਣ
ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਅਖਰ ਰਚ ਦੀਏ ਹੈਨ। ਸਿਧਾ ਰਾਹ ਗੁਰਮੁਖ
ਰਸਤਾ ਬਨਾ ਦੀਆ ਹੈ ਜੋ ਸਿਖ ਸ੍ਰਧਾਵੰਤ ਜਿਸ ਕੇ ਚਿਤ ਮੇ ਮੋਖ ਹੋਣ ਕੀ ਚਾਹ
ਹੋਵੇ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸੁਖੈਨ ਰਸਤੇ ਪਰ ਚਲੇਗਾ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਪਰਮ
ਧਾਮ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ॥ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਗੁਰੂ॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਅਥ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਨੇ ਕੀ॥

॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਲਿਖਣੇ ਦੀ ਬਿਧਿ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਇ ਬੈਠੇ-ਅਰ ਸਭ ਸਿੱਖ ਬੈਠੇ ਭਾਈ ਬੁਢੇ ਭੀ ਆਇ ਲੈ ਕਰ ਸਭ ਸੰਗਤੇ ਆਇ ਬੈਠੇ। ਭਾਈ ਪੈੜਾ ਮੋਖਾ ਲਿਖਣ ਲਗਾ॥ ਸੰਮਤ ੧੫੨੬ ਪੰਦ੍ਰਾ ਸੈ ਛਬੀ ਕਤਕ ਦੀ ਪੂਰਨਮਾਸੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਨਮ ਲੀਤਾ ਇਕ ਪਹਰ ਤੇ ਅਧੀ ਰਾਤ ਬੀਤੀ ਉਸ ਸਮੇ ਅਨੁਰਾਧਾ ਨਛੱਤ੍ਰ ਸੀ ਸੁਭ ਮਹੂਰਤ ਰਾਇ ਭੋਇ ਦੀ ਤਲਵੰਡੀ ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ ਦੇ ਘਰ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਦੇ ਉਦਰ ਥੀ। ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ ਦਾ ਪਰੋਹਤ ਹਰਿਦਿਆਲ ਥੀ ਨਾਲੇ ਕੁਲ ਦਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੀ ਪ੍ਰਭਾਤੂੰ ਵਡੀ ਵੇਲੇ ਉਠ ਕੇ ਹਰਿਦਿਆਲ ਦੇ ਘਰ ਗਇਆ। ਜਾਇ ਕਰ ਉਸ ਆਖਿਓਸ ਪਾਧੇ ਜੀ ਮਥਾ ਟੇਕਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਗੋ ਹਰਦਿਆਲ ਆਖਿਆ ਕਾਲੂ ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਕਿਉਂ ਆਇਆ ਹੈ ਕਾਲੂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਬਾਲਕ ਨੇ ਜਨਮ ਲੀਤਾ ਹੈ ਤੂੰ ਸੀ ਚਲ ਕਰ ਜਨਮ ਪਤ੍ਰੀ ਲਿਖ ਤਾਂ ਹਰਿਦਿਆਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਮੈਂ ਸੇਵਾ ਪੂਜਾ ਕਰਕੇ ਆਂਵਦਾ ਹਾਂ ਤੂੰ ਚਲ ਘਰ ਜਾ। ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਆਇਆ। ਪਿਛੋ ਪੰਡਿਤ ਪੰਜ ਘੜੀ ਆਏ ਦਿਨ ਚੜੇ ਆਇਆ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਅਸੀਰਬਾਦ ਦਿਤੀ। ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਪ੍ਰੋਹਤ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਗਇਆ ਅਗੇ ਕਾਲੂ ਵਿਛਾਵਣੇ ਕਰ ਰਖੇ ਆਹੇ ਪੰਡਤ ਨੂੰ ਬੈਠਾਲਿਆ ਪਾਧੇ ਬੈਠ ਕਰ ਆਖਿਆ ਕਾਲੂ ਕਾਗਦ ਕੇਸਰ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਕਾਗਦ ਕੇਸਰ ਤੇ ਥਾਲੀ ਵਿਚ ਚਾਵਲ ਗੁੜ ਲੈ ਆਇਆ

ਤਾਪੰਡਿਤਆਖਿਆਕਾਲੂਮੈਨੂੰਸਬਦਸੁਣਾਉਜੋਉਸਕੇਹੜਿਆਸਬਦਲੈਕਰਜਨਮਿ
ਆਹੈਅਤੇਵਖਤਸੁਣਾਇ ਕਿਸੁਵਖਤਜਨਮਲੀਤਾਹੈਸੁ।ਤਾਕਾਲੂਆਖਿਆਜੋਜਨਮ
ਦੀਮੈਨੂੰਖਬਰਹੈਇਕਘੜੀਤੇਦੋਪਹਿਰਰਾਤਬੀਤੀਸੀਤਦਜਨਮਲੀਤਾਹੈਸੁ।ਤੇਸਬ
ਦਦੀਮੈਨੂੰਖਬਰਨਹੀ।ਤਾਂਪੰਡਿਤੁਆਖਿਆਕਾਲੂਅੰਦਰੋਜਾਕੇਦਾਈਪਾਸੋਂਪੁਛ।ਤਾਂਕਾਲੂ
ਅੰਦਰੋਦਉਲਤਦਾਈਨੂੰਬਾਹਿਰਸਦਿਆ।ਤਾਦਾਈਬਾਹਰਆਈਆਖਣਲਗੀਮਾਹ
ਤਾਜੀਮੈਨੂੰਕਿਉਸਦਿਆਹੈ।ਤਾਕਾਲੂਨੇਕਹਿਆਦਾਈਜੋਪੰਡਿਤਤੇਰੀਪੁਛਦੇਹੈਨਸੋਤੂੰ
ਜਾਣਦੀਹੈਤਾਂਦਸੁ।ਤਾਂਦਾਈਆਖਿਆਪੰਡਿਤਜੀਕਿਆਪੁਛਦੇਹੋ।ਤਾਂਪੰਡਿਤਕਹਿਆ
ਦਾਈਬਾਲਕਕਿਆਸਬਦਲੈਕਰਜਨਮਿਆਹੈ।ਤਾਂਦਾਈਬੋਲੀਪੰਡਤਜੀਮੇਰੇ
ਹਥਾਂਵਿਚਕਈਬਾਲਕਜਨਮੇਪਰਅਜੇਹਾਬਾਲਕਇਸਤਰਾਂਕੋਈਨਹੀਜਨਮਿਆ
ਇਸਦਾਅਵਾਜੁਇਸਤਰਾਂਨਿਕਲਿਆਹੈਜਿਸਤਰਾਂਕੋਈਵਡਾਸਿਆਣਾਹਸਕਰਿ
ਮਿਲਦਾਹੈ।ਇਸਬਾਲਕਦੀਮੈਨੂੰਵਡੀਹੈਰਾਨਗੀਲਗਰਹੀਹੈ।ਤਾਂਪੰਡਿਤਕਹਿਆ
ਸੁਣਕਾਲੂਬਾਲਕਸਤਾਈਏਨਛਤ੍ਰੀਪੂਰੀਜਨਮਿਆਹੈਜੇਪਹਿਲੇਦੋਹੁਪਹਿਰਾਂਦੇਅੰ
ਦਰਜਨਮਿਆਹੈਤਾਂਸਾਹੂਕਾਰਹੋਵੇਗਾਜੇਪਿਛਲੇਪਹਿਰਰਾਤਢਲੀਹੋਈਜਨਮਿ
ਆਹੈਤਾਂਅਜਵਡੀਪੁਰਬੀਦੀਰਾਤਆਹੀ।ਇਸਦੇਸਿਰਤੇਛਤ੍ਰਫਿਰਿਆਲੋੜੀਏ
ਮੈਨੂੰਬੜਾਅਸਚਰਜਆਂਵਦਾਹੈਦੇਖਾਂਕੇਹੜਾਛਤ੍ਰਫਿਰੈਪੰਡਿਤੁਬੜਾਵਿਚਾਰਵ
ਨ ਹੈਸੀ।ਤਾਂਪੰਡਿਤਕਹਿਆਕਾਲੂਮੈਨੂੰਬਾਲਕਦਾਦਰਸਨੁਕਰਾਉ।ਤਾਂਕਾਲੂਅੰਦ
ਰਿਜਾਇਕਰਬਾਲਕਮੰਗਿਆ।ਤਾ ਅਗੋਨਾਨਕਜੀਦੀਮਾਤਾਬੋਲੀਮੈਬਾਲ
ਕਨਹੀਦੇਂਦੀਠੰਢਦੇਦਿਨਹੈਨ।ਤਾਂਪੰਡਤਕਹਿਆਬਾਲਕੁਦੇਵੋ।ਜੇਕੁਛਬਾਲਕਨੂੰਦੁ
ਖਨਹੋਵੇਤਾਂਮੈਜਿਮਾਕਰਾਂਗਾ।ਤਾਬਾਲਕੁਮਾਤਾਦਿਤਾ।ਤਾਂਕਾਲੂਪੋਤੜਿਆਂਵਿਚਲਪੇ
ਟਕੇਲੈਆਇਆ।ਤਾਆਇਕੇਪੰਡਿਤਦੇਅਗੋਲੈਬੈਠਾ।ਤੇਪੰਡਿਤਗਿਆਨਵਾਨਸੀ
ਪੰਡਿਤਅਗੋਉਠਖੜਾਹੋਇਆਦੋਇਹਥਜੋੜਕਰਨਮਸਕਾਰਕੀਤੀ।ਤਾਪੰਡਤ
ਆਖਿਆਜਾਹਿਕਾਲੂਲੈਜਾਹਿ।ਤਾਬਾਲਕਨੂੰਕਾਲੂਅੰਦਰਦੇਦਿਤਾ।ਤਾਫੇਰਕਾਲੂ
ਆਇਕੈਆਖਿਆਪੰਡਿਤਜੀਇਸਬਾਲਕਦਾਨਾਉਦਸੋਜੋਕੇਹੇਮਹੂਰਤਿਜਨਮਿਆ
ਹੈ।ਇਸਦੇਲਛਣਦਸੋ।ਤਾਪੰਡਿਤਕਹਿਆਕਾਲੂਇਸਦਾਨਾਉਮੈਸੋਧਕੇਰਖੇਗਾ।ਤੇਰਾਂ
ਦਿਨਾਂਨੂੰਨਾਉਭੀਰਖਾਂਗਾਤੇਚੋਲਾਭੀਪਾਊਗਾ।ਤਾਪੰਡਿਤਘਰਨੂੰਆਇਆ।ਤੇਰਾਂਦਿਨ
ਵਿਚਾਰਕਰਦਾਰਹਿਆ।ਜਾਂਤੇਰਾਂਦਿਨਹੋਏਤਾਪੰਡਿਤਆਇਆ।ਬਾਲਕਨੂੰਚੋਲਾ
ਪਾਇਆਅਤੇਨਾਉਰਖਿਆਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀ।ਤਾਕਾਲੂਕਹਿਆਪੰਡਿਤਜੀਉਸਾ

ਏਹਨਾਉਨਹੀਸੀਰਖਣਾ ਏਹਨਾਉਠਾਕੁਰਕਦਾਸਾਂਝਾਹੈ ਤਾਪੰਡਿਤਆਖਿਆਕਾਲੂਏਹੁਵ
ਡਾਅਵਤਾਰੀਹੈ।ਤੇਰੇਘਰਆਇਆਹੈ ਏਵਡਾਅਵਤਾਰੀਅਗੇਕੋਈਨਹੀਹੋਇਆ ਸ੍ਰੀਰਾਮ
ਚੰਦਤੇਕ੍ਰਿਸਨਚੰਦਹੋਏਹੈਨਸੋਓਨਾਨੂੰਹਿੰਦੂਪੂਜਦੇਹੈਨਅਤੇਇਸਨੂੰਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦੋਨੋਪੂਜਨ
ਗੇਇਸਦਾਨਾਉਜਿਮੀਅਸਮਾਨਵਿਚਰਹਿਜਾਵੇਗਾ ਵਡ ਤ੍ਰਿਤੁ ਨਾਨਕਹੋਇਜਾਵੇਗਾ।
ਇਸਤਾਈ ਸਮੁੰਦ੍ਰਰਾਹਦੇਵੇਗਾਅਤੇਧਰਤੀਭੀਰਾਹਦੇਵੇਗੀਅਸਮਾਨਭੀਰਾਹਦੇਵੇਗਾ।
ਏਹਏਕਨਿਰੰਕਾਰਹੀਜਪੇਗਾਅਤੇਲੋਕਾਂਨੂੰਜਪਾਵੇਗਾ ਸਭਧਰਮਮਾਤਮਾਰਗਿਅਨੀਧ
ਨੀਹੋਵੇਗਾਅਤੇਕੀਤੇਨੂੰਕੀਤਾਹੀਜਾਣੇਗਾ ਬਿਨਪ੍ਰਮੇਸਰਹੋਰਕਿਸੇਨੂੰਜਾਣੇਗਾਨਾਹੀ।ਕਾ
ਲੂਏਹ ਅਗਮਾਨਿਮੇਨੂੰਰਹਿਜਿਕਿਆਜਾਣਾਮੇਇਸਦਾਪ੍ਰਤਾਪਦੇਖਾਂਗੇਕੇਨਾਦੇਖਾਂਗੇ।
ਕਿਆਜਾਪੇਜੋਮੇਰੀਆਰਬਲਾਕਿਤਨੀਕੁਹੈ ਏਹਵਡਾਅਵਤਾਰੀਜਨਮਿਆਹੈ।ਸਭ
ਨਾਥਤੇਤੀਸੀਸਿਧਛੇਜਤੀਬਵੰਜਾਬੀਰਚੌਸਠਜੋਗਣੀਭੂਤਪ੍ਰੇਤਦੇਵਤਾਨਵਦੇਵੀਆ
ਰਿਖੀਮੁਨੀਪੀਰਪੈਕੰਬਰ ਸਭਇਸਦੀਆਗਿਆਮੰਨਨਿਗੇ।ਏਹੁਆਪਨਿਰੰਕਾਰ
ਜਗਤਦੇਉਧਾਰਕਰਨਨੂੰਆਇਆਹੈ ਏਹਵਾਰਤਾਂਆਖਕੇਪੰਡਿਤਆਪਣੇਘਰਨੂੰ
ਗਇਆ।ਕਾਲੂਸੁਣਕੇਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਆ ਅਤੇਲਗੇਬਾਲਕਦੀਪਾਲਨਾਕਰ
ਨ ਅਤੇਕਾਲੂਨੇਘਰਵਿਚਅੰਨਬਸਤ੍ਰਗਊਆਂਭੀਆਦਿਲੈਕਰਦਾਨਕੀਆ ਅਨੰਦ
ਮੰਗਲਚਾਰਹੋਏ ਸਰਬਤ੍ਰਪਰਵਾਰਨੇਖੁਸੀਕਰੀਮਾਤਾਪਿਤਾਨੂੰਸਰਬਤਤ੍ਰੀਆ
ਮਿਲਕਰਵਧਾਈਦੀਨੀਮਾਤਾ ਸਰਬਤਕੋਆਸਖਦੀਨੀਮਾਨਕੀਆ। ੨ ॥

॥ਸਾਖੀਬਾਲਕੋਂਸੰਗਖੇਲਣਦੀਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੀ॥

।ਤਾਂਬਾਲੇਆਖਿਆਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਜਦ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪੰਜ ਬਰਸਾਦੇਹੋਏ ਤਾਗਲ
ਕਰਨਲਗੇਤੇਬਾਲਕ ਨਾਲਖੇਡਣਲਗੇ ਜੋਕੁਛਵਸਤੂਘਰਵਿਚੋਲੈਜਾਵਣ ਸੋਬਾ
ਹਰਫਕੀਰਾਗਰੀਬਾਂਨੂੰਦੇਆਵਣਾ।ਤਾਂਕਾਲੂਪੰਡਿਤਦੇਘਰਜਾਇਕੇਉਲਾਮਾਦੇਵੇਆ
ਖੇਪੰਡਿਤਜੀਭਲਾ ਛਡ ਫਿਰਾਇਆਹਈ।ਤਾਪੰਡਿਤਆਖਿਆਕਾਲੂਹੁਣਤੂਸੀਉਲਾਭ
ਦੇਦਾਹੈਪਰਜਦਓਹਦਿਨਆਵਨਗੇ ਤਾਂਤੂਸਿਧੇਮੂਹਬੋਲਸੇਭੀਨਾਹੀ।ਤਾਬਾਬਾਜੀ
ਲਗੇਖੇਡਣਾ।ਪਰਹੋਰਬਾਲਕਾਨਾਲੋਇਨਾਦੀਤਰਾਹੋਰਹੀਨਜਰਆਵੇ ਜਿਥੇਬੈਠ
ਨਿਚੌਕੜੀਮਾਰਕੇਬੈਠੇਰਹਿਨਾ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਲਗੇਪ੍ਰਮੇਸਰਦੀਵਾਰਤਾਂਕਰਨ
ਜੋਬਾਤਕਰਨਸੋਭਗਤੀਵਾਲੀਕਰਨ ਜਿਸਕਰਕੇਸਭਸਦਾਮਨਰਾਜੀਹੋਵੇਹਿੰਦੂ
ਦੇਖਕੇਕਹਿਨਕੇਕੋਈਦੇਵਤਾਸਰੂਪਹੈ ਅਤੇਮੁਸਲਮਾਨਆਖਨਿਏਹੁਕੋਈਔਲੀ
ਆਪੈਦਾਹੋਇਆਹੈ।ਜਾਸ੍ਰੀਬਾਬਾਨਾਨਕ ਬਰਸਾ ਸਤਾਂਦਾਹੋਇਆ।ਤਾਕਾਲੂ

ਪਾਧੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਮਹੂਰਤ [illegible] ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਪੜਨਾ ਬੈਠਾਵਨੇ ਹਾਂ
ਤਾਂ ਪਾਧੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਮਹਿਤਾ ਜੀ [illegible] ਪੱਤ੍ਰੀ ਕਰ ਕੇ ਖੋਲ ਕੈ ਸੋਧਿ ਕੇ ਆਖਿਆ ਮ
ਹਿਤਾ ਜੀ ਅਜ ਮਹੂਰਤ ਭਲਾ ਹੈ ਮਘਰ ਮਹੀਨਾ ਹੈ ਸੁਕਲਾ ਪੱਖੁ ਹੈ ਪੰਚਮੀ ਤਿਥੀ ਹੈ
ਵੀਰਵਾਰ ਹੈ ਰੋਹਿਣੀ ਨਛਤ੍ਰ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਕੇਸਰ ਸੁਪਾਰੀ ਚਾਵਲ ਅਤੇ ਦਖਣਾ ਪ੍ਰਸਾਦ
ਘਰੋ ਲੈਕਰ ਆਇਆ ਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਆਇਆ॥ ਆਖਣ ਲਗਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨ
ਕ ਤੂੰ ਪਾਂਧੇ ਪਾਸ ਬੈਠ ਅਖਰ ਪੜ੍ਹ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਪਿਤਾ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਪਾਧੇ ਨੇ
ਸ੍ਰੀ ਗਣੇਸ ਜੀ ਮਨਾਇ ਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਰਤਾਇਆ ਤੇ ਪਟੀ ਲਿਖ ਦਿਤੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਲ
ਗਾ ਪੜਨ॥ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬਾਬਾ ਜੀ ਪੜਦੇ ਰਹੇ
ਰਾਤ ਨੂੰ ਘਰ ਆਏ ਦੇਖ ਕਰ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਜੀ ਹੋਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਗੋਦ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਤੇ
ਸਿਰ ਚੁੰਮਿਆ ਪਿਆਰ ਦਿਤਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਖਵਾਇਆ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਾਇ ਕਰ ਪ
ਲੰਘ ਪਰ ਸੁਤੇ॥ ਜਾਂ ਪ੍ਰਭਾਤ ਹੋਈ ਤਾਂ [illegible] ਮਾਤਾ ਜੀ ਜਲ ਲੈਕਰ ਮੂੰਹ ਧੁਵਾਇਆ ਤੇ ਇ
ਸਨਾਨ ਕਰਾਇਆ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਾ [illegible] ਪਾਧੇ ਪਾਸ ਕਾਲੂ ਨਾਲ ਲੈ ਗਇਆ ਜਾਂ ਪਾਧੇ
ਰ ਪਟੀ ਲਿਖ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਟੀ ਰਖ ਕਰ ਕੇ ਬਹਿ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਪਾਧੇ ਆਖਿਆ
ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਪੜਦਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਪਾਧਾ ਤੂੰ ਆਪ ਕੁਛ ਪੜ੍ਹਿਆ
ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਪੜਾਂਵਦਾ ਹੈਂ॥ ਤਾਂ ਪਾਧੇ ਆਖਿਆ ਮੈ ਸਭ ਕੁਛ ਪੜਿਆ ਹਾਂ॥ ਜਮਾ ਖਰਚ
ਸਦਾਏ ਰੋਉੜੇ ਲੈਣ ਦੇਣਾ ਮਿਣਤੀ ਗਿਣਤੀ ਹਸਾਬ ਏਹ ਸਭ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹਾਂ ਹੋਰ ਗਾਏ
ਤ੍ਰੀ ਤਰਪਣ ਸੰਧਿਆ ਬੇਦ ਪਾਠ ਸਭ ਕੁਛ ਪੜਿਆ ਹਾਂ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ
ਪਾਧਾ ਜੀ ਏਨੀ ਪੜਨੀ ਗਲੀ ਫਾਹੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਏਹ ਜੋ ਪੜਨਾ ਹੈ ਸਭ ਬਾਦ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਪਾਧੇ ਆ
ਖਿਆ ਹੋਰ ਕੇਹੜਾ ਪੜਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਫਾਹੇ ਨਾ ਪਉਨ ਜੋ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸੁਣਾਇ
ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਤਾਂ ਏਹੋ ਹੀ ਪੜਦਾ ਹੈ॥ (੩) ॥ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

॥ਸਾਖੀ ਪਾਧੇ ਨਾਲ ਉਪਦੇਸ ਆਦਿ॥

॥ਆਗੇ ਸੰਮਤ ੧੫੩੩ ਮਘਰ ਸੁਦੀ ਸਤਮੀ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਧੇ ਗੋਪਾਲ
ਪ੍ਰਤਿ ਸਬਦ ਸੁਣਾਇਆ॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

॥ਜਾਲਿ ਮੋਹੁ ਘਸਿ ਮਸੁ ਕਰਿ ਮਤਿ ਕਾਗਦੁ ਕਰਿ ਸਾਰੁ॥ ਭਾਉ ਕਲਮ ਕ
ਰਿ ਚਿਤੁ ਲਿਖਾਰੀ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਲਿਖੁ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਲਿਖੁ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹ ਲਿਖੁ
ਲਿਖੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ ਬਾਬਾ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੁ॥ ਜਿਥੈ ਲੇ
ਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਹੋਇ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਬਾਬਾ

ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਪਾਧਾ ਜੀ ਹੋ [illegible] ਪੜ੍ਹਨਾ ਸੁਣਨਾ ਸਭ ਬਾਦ ਹੈ॥
ਪੜ੍ਹਨਾ ਓਹੋ ਸਾਰ ਹੈ ਏਹੋ ਜੋ ਜੀ ਸਾਰ ਕਾ ਪੜ੍ਹਨਾ ਹੈ ਸੁ ਐਸਾ ਹੈ ਜੋ ਮਸ ਦੀਵੇ ਦੀ ਕਾਗਦ ਸਚੀ
ਕਾ ਕਲਮ ਕਰਨੇ ਕੀ ਮਨ ਲਿਖਣਹਾਰਾ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਕਿਆ ਲਿਖਿਆ ਮਾਇਆ ਕਾ ਜੰ
ਜਾਲੁ ਲਿਖਿਆ ਜਿਸ ਲਿਖਣੇ ਕਰ ਇਸ ਨੂੰ ਬੰਧਨ ਪੈਂਦੇ ਹੈਨ ਅਰੁ ਵਿਕਾਰ ਉਪਜਦੇ ਹੈਨੁ
ਅਤੇ ਓਹੁ ਜੋ ਸਤ੍ਰ ਕਾ ਲਿਖਣਾ ਹੈ ਸੋ ਐਸਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੋਹੁ ਜਾਲ ਕਰਿ ਮਸ ਕਰੀਏ ਇ
ਸਕੇ ਅੰਤਰ ਜੋ ਭਾਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਸੋ ਕਲਮ ਕਰੀਏ ਨਿਰਮਲ ਜੋ ਮਤ ਹੈ ਸੁਭ ਵਿਚਾਰ ਵਾਲੀ ਸੋ
ਕਾਗਦ ਕਰੀਏ ਸੋ ਤਾਂ ਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਪੁਛ ਕੈ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਲਿਖੀਏ ਕਿਆ ਲਿਖੀਏ ਪਰਮੇਸਰ
ਕਾ ਨਾਮ ਲਿਖੀਏ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਉਪਮਾ ਲਿਖੀਏ ਜਿਸ ਲਿਖਣੇ ਕਰ ਸਭ ਵਿਕਾਰ ਮਿ
ਟ ਜਾਨ ਅਰੁ ਮਨ ਤਨ ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਉਸ ਭਗਵੰਤ ਕਾ ਪਾਰਾਵਾਰ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਪ੍ਰਮੇ
ਸਰ ਦੇ ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਹੈਨਾ ਸੋ ਪਾਧਾ ਜੀ ਏਹ ਲੇਖੁ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਏ ਜੋ ਤੂੰ ਏਹ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਤਾਂ
ਮੈਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉ ਨਹੀ ਤਾਂ ਨਾ ਪੜ੍ਹਿ ਤੇਨ ਪੜਾਉ ਜੋ ਪਾਧਾ ਜੀ ਜਹਾਂ ਏਹ ਤੇਰਾ ਜੀਉ ਜਾਵੈ
ਗਾ ਪਰਲੋਕ ਵਿਖੇ ਤਹਾਂ ਏਹੁ ਪੜ੍ਹਨਾ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਜਸ ਤੇਰੇ ਹਥ ਮੇ ਨਿਸਾਨ ਹੋਵੇ
ਗਾ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਨਜੀਕ ਜਮ ਦੂਤ ਨ ਆਵੇਗਾ [illegible] ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹ ਬਾਤਾਂ ਤੈ
ਕਿਥੋਂ ਸੁਣੀਆ ਹੈਨ ਅਜੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਬਾਲਕ ਹੈਂ [illegible] ਆਇਆ ਹੈ ਐ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪਦੇ ਹੈਨ ਉਨ ਕੋ ਕਿਆ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ॥

॥ ੨ ॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੂਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥

॥ਜਿਥੈ ਮਿਲਨਿ ਵਡਿਆਈਆ ਸਚੁ ਖੁਸੀਆ ਸਚੁ ਚਾਉ॥ ਤਿਨ ਮੁਖ ਟਿਕੇ
ਨਿਕਲਹਿ ਜਿਨ ਮਨ ਸਚਾ ਨਾਉ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਗਲੀ
ਵਾਉ ਦੁਆਉ॥ ੨ ॥ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਪਾਧਾ ਜਹਾਂ ਏਹੁ ਜੀਵ ਜਾ
ਵੈਗਾ॥ ਤਹਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸਰੁ ਕੇ ਨਾਮ ਜਪਣੇ ਕਾ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਪੁੰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਤਹਾਂ
ਤੇਰਾ ਆਦਰੁ ਹੋਵੇਗਾ ਸਦਾ ਖੁਸੀਆਂ ਹੋਨਗੀਆਂ ਬਡਾ ਅਨੰਦ ਹੋਵੇਗਾ ਬਡੇ ਮੰਗਲ ਹੋ
ਨਗੇ ਸਰਬ ਸੁਖ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਨਗੇ ਜਿਨਾ ਮਨ ਕਰ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਾ ਨਾਮ
ਸਿਮਰਿਆ ਹੈ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਗਾਹ ਮੇ ਬਡਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਹੋਵੇਗਾ ਅਰੁ ਗਲਾਂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸ
ਰ ਨਹੀ ਪਾਈਦਾ ਜਦ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਵੈ ਤਦ ਭਜਨ ਵਿਖੇ ਮਨ ਲਗਦਾ ਹੈ ਏ
ਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਪਾਧਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ਫਿਰ ਪਾਧੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ
ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਲੈਂਦੇ ਹੈਨ ਤਿਨ ਕੋ ਕੋਈ ਜਮ [illegible] ਨਹੀ ਤਿਨ ਕੋ ਕੋਈ ਕਪੜਾ ਖੀਨ
ਹੀ ਜੁੜਤਾ ਅਰ ਇਕ ਪਾਤਸਾਹੀਆਂ [illegible] ਖੇਤ੍ਰ [illegible] ਅਤੇ ਓਹੁ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨੂੰ

ਜਾਂਦੇ ਭੀ ਨਜ਼ਰੀ ਦੇਖਦਾ ਉਨਕਾ ਫਿਨ ਪੁੰਨ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਨ ਕੈਨ ਹਵਾਲ ਉਨਕਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਪਾਤਿਸ
ਹੀਆਂ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਨ ਕੈ ਪਰਮੇਸਰ ਪਾਸੋ ਡਰਤੇ ਨਾਹੀ ਉਨਕਾ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਕਹੀਐ ਜੀ॥ ॥

॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੀਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ॥ਇਕ
ਆਵਹਿ ਇਕ ਜਾਹਿ ਉਠਿ ਰਖੀਅਹਿ ਨਾਉ ਸਲਾਰ॥ਇਕ ਉਪਾ
ਏ ਮੰਗਤੇ ਇਕਨਾ ਵਡੇ ਦਰਬਾਰੁ॥ਅਗੈ ਗਇਆ ਜਾਣੀਅਨਿ ਵਿ
ਣੁ ਨਾਵੈ ਵੇਕਾਰ॥ ੩ ॥

ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਪਾਧਾ ਜੀ ਇਕ ਆਵਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਸਾਹ ਹੈਨ ਇਕ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਹੈਨ ਇਕ ਉਨਾ ਦੇ ਦਰਵਾਜੇ ਉਪਰ ਭਿਖਿਆ ਮੰਗ ਮੰਗ ਖਾਂਦੇ ਹੈਨ॥ਪਾਧਾ ਜੀ ਜੋ ਈਹਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਸੁਖ ਭੋਗਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਪਰਮੇਸਰ ਨਹੀ ਜਪਤੇ ਤਿਨਕਾ ਆਗੇ ਐਸਾ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਐਸੀ ਸਜਾਇ ਤਿਨਕਉ ਮਿਲੇਗੀ ਜੈਸੇ ਦਾਣਿਆਂ ਕੋ ਚਕੀ ਦੇਤੀ ਹੈ ਜੈਸੇ ਤੇਲੀ ਤਿਲਾਂ ਕਉ ਦੇਤਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਦੁਧ ਕਉ ਮਧਾਣੀ ਦੇਤੀ ਹੈ ਮਥਕਰ ਅਰ ਜੈਸੇ ਕਪੜੇ ਕਉ ਧੋਬੀ ਦੇਤਾ ਹੈ ਸੋ ਪਾਧਾ ਜੀ ਉਨਕਉ ਐਸੀ ਸਜਾ ਮਿਲੇਗੀ॥ਅਤੇ ਜੋ ਹੜੇ ਇਥੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜਪਤੇ ਹੈਂ ਤੇ ਮੰਗੁ ਮੰਗੁ ਖਾਂਦੇ ਹੈਨ ਉਨਕਉ ਦਰਗਾਹ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਫਿਰ ਵਡੀਆਂ ਵਡਿਆਈਆਂ ਮਿਲਣ ਗੀਆਂ ਬਡਾ ਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰਮੇਸਰ ਉਨਕਾ ਆਦਰ ਕਰੇਗਾ॥ਏਹ ਬਾਰਤਾ ਸੁਣ ਕਰ ਪਾਂਧਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਗਇਆ ਹੈ॥ਫੇਰ ਪਾਧੇ ਆਖਿਆ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਕੈਸੀ ਵਡੀਆ ਭਗਤੀ ਵਾਲੀਆਂ ਬਾਰਤਾ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਅਜੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਬਾਲਕ ਹੈਂ ਕੁਛ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕਾ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦੇਖ ਅਜੇ ਤੇਰੀ ਕਿਥੇ ਉਮਰ ਹੈ ਅਜੇ ਤੂੰ ਗ੍ਰਿਸਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤੂੰ ਹੁਣੇ ਐਸੀਆਂ ਬਾਰਤਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈਂ॥ ॥

॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਉਥੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ॥ਭੈ ਤੇਰੈ ਡ
ਰੁ ਅਗਲਾ ਖਪਿ ਖਪਿ ਛਿਜੈ ਦੇਹ॥ਨਾਵ ਜਿਨ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਹੋਦੇ ਡਿ
ਠੇ ਖੇਹ॥ਨਾਨਕ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਸਭਿ ਕੂੜੇ ਤੁਟੇ ਨੇਹ॥ ੪ ॥

ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਪਾਂਧਾ ਜੀ ਉਸ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਹੁਕਮ ਐਸਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਬੁਧਿ ਭੈਮਾਨ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈ ਅਰ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਪਈ ਖਪਦੀ ਹੈ ਤੇ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਇਆ ਕੰਬਦਾ ਹੈ ਜੋ ਈਹਾਂ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਸਭ ਮਰ ਕਰ ਖਾਕ ਹੋਂਦੇ ਹੈਨ॥ਜਿਨਕਾ ਹੁਕਮ ਧਰਤੀ ਉਪਰ ਮੰਨੀਦਾ ਸੀ ਜਿਨਕੇ ਡਰ ਤੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਭੈਮਾਨ ਹੋਂਦੀ ਸੀ ਸੋ ਭੀ ਉਠ ਗਏ ਮਰ ਕਰ ਖਾਕ ਹੋ ਗਏ ਹੈਨ ਸੁਣ ਪਾਧਾ ਜੀ ਤੂੰ ਦਸ ਸਨੇਹੁ ਕਿਸ ਨਾਲ ਕਰਾਂ॥ਮਤੀ ਇਸ ਸਰੀਰ ਕਉ ਛੋੜ ਜਾਵੇਗੋ॥ਏਹ ਸਰੀਰ ਭੀ ਖਾਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ॥ਜਤੇ ਇ

ਸ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਕੂੜਾ ਸਨੇਹੁ ਕਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀ
ਏ ਜੋ ਸਭ ਕੋ ਉਪਜਾਂਵਦਾ ਹੈ ਪਾਲਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਸੰਘਾਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੀ
ਏ।੧੦। ਸਬਦ ਕਾ ਅਰਥ ਸੁਣਾਕੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਚਲੇ ਆਏ। ਆਇ
ਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇਆ ਤੇ ਆਨੰਦ ਪੂਰਬਕ ਸੈਨ ਕਰਾ। ਜਦ ਪ੍ਰਾਤਾ ਕਾਲ ਹੋਇਆ ਤਾ ਅੰਤ
ਜੀ ਜਾਗਿਆ ਨਿਤ ਨੇਮ ਇਸਨਾਨ ਕਰਵਾਇਆ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰਾਏ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉ
ਸ ਦਿਨ ਪਾਧੇ ਦੇ ਨਾ ਗਏ ਤੇ ਘਰ ਵਿਚ ਕਾਗਜ ਲੈਕਰ ਚਉਂਕੀ ਉਪਰ ਰਖਕਰ ਉਜਲ ਭੂ
ਮਾਲ ਉਪਰ ਦੇਕਰ ਚੌਕੜੀ ਮਾਰਕੇ ਬੈਠ ਗਏ ਜੋ ਮੋਹੇ ਏਪੀਤ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਕਰਨ ਬੈਠਤਾ
ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਬਾਲਕ ਆਵੇ ਖੇਡਣ ਵਾਲਾ ਸਦੇ ਤਾ ਔਗੇ। ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਆਖਨ ਮੈ ਪੋ
ਥੀ ਪੜ੍ਹਤਾ ਹਾਂ। ਇਕ ਦਿਨ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ ਬੈਠੇ ਤੇ ਆਖਨ ਲਗੇ ਜੋ
ਪੁਤ੍ਰ ਤੂੰ ਕੇਹੜੀ ਪੋਥੀ ਪੜ੍ਹਤਾ ਹੈ ਸੋ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਾਉ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹਿਆ ਪਿਤਾ ਜੀ
ਮੈ ਸਪ੍ਤ ਸਲੋਕੀ ਗੀਤਾ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ। ੴ ।ਸਲੋਕ।।

੧ ਓਅੰ ਇਤ੍ਯੇ ਕਾਖਰੰ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿਆਹਰਨ ਮਾ
ਮਨ ਸਿਮਰਨਯ: ਪ੍ਰਯਾਤਿ ਯਜੀ ਦੇਹੰ ਸਯਾਤਿ ਪਰਮਾਂ ਗਤਿ।। ੧ ।।ਸਰਬਤ:
ਪਾਣਿ ਪਾਦੰ ਤਤ ਸਰਬਤੋ ਖਿ ਸਿਰੋਮੁਖੀ।। ਸਰਬਤ: ਸ੍ਰੁਤਿਮਾ ਲੋਕੇ ਸਰਬਮਾਬ੍ਰਿ
ਤਯ ਤਿਸਟਤਿ: ।।੨।। ਅਰਜਨੋਵਾਚ।। ਸਥਾਨੇ ਰਿਖੀਕੇਸ ਤਵ ਪ੍ਰਕੀਰਤਿਆ ਜ
ਗਤ ਪ੍ਰਹਰਸਿਯਤ ਤਅਨੁਰਜਤੇਚ ਰਖਿਆਸਿ ਭੀਤਾਨਿ ਦਿਸੋ ਦ੍ਰਵੰਤਿ ਸਰਬੇ ਨ
ਮਸਯੰਤਿਚ ਸਿਧ ਸੰਘਾ।। ੩ ।। ਕਵਿ ਪੁਰਾਣ ਮਨੁਸਾ ਸਿਤਾਰਮਣੋਰਣੀਆਂ
ਸਮਨੁਸਮਰੇਦ ਯਾ ਸਰਵਸ੍ਯ ਧਾਤਾ ਰਮਾ ਚਿੰਤ ਅਰੂਪ ਮਾਦਿਤ ਵਰ
ਣੰ ਤਮਸ: ਪਰਸਤਾਤ।। ੪ ।। ਉਰਧ ਮੂਲ ਮਧ: ਸਾਖਾ ਮਦ ਸਿਬਤੰ
ਪ੍ਰਾਹੁ ਰਵ੍ਯਯੰ।। ਛੰਦਾਂਸਿ ਯਸ੍ਯ ਪਰਣਾਨਿ ਯਸਤੰ ਵੇਦ ਸਵੇਦ ਵਿਤ।। ੫
ਸਰਵਸ੍ਯ ਚਾਹੰ ਹ੍ਰਿਦਿ ਸੰਨਿਵਿਸ਼ੋ ਮਤ: ਸਮ੍ਰਿਤਿਰ ਗ੍ਯਾਨ ਮਪੋਹਨੰਚ।।
ਵੇਦੈਂ: ਸਰਬੈਰਹਮੇਵ ਵੇਦ੍ਯੋ ਵੇਦਾਂਤ ਕ੍ਰਿਦ ਵੇਦ ਵਦੇਵ ਚਾਹੰ।। ੬ ।।
ਮਨਮਨਾ ਭ੍ਵ ਮਦ ਭਗਤੋ ਮਦਯਾਜੀ ਮਾਂ ਨਮਸਕਰੂ: ਮਾਮੇਵੈਸਯ ਯੁਕ
ਤੇਵਮਾਤਮਾਨੰ ਮਤਪਰਾਇਣ: ।। ੭ ।।

।ਜਬ ਸਪਤ ਸਲੋਕੀ ਗੀਤਾ ਕਾ ਉਚਾਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸੁਣਕਰ
ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੂਏ ਤੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਹਾ ਕੇਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਅਸਾਡੀ ਸਮਝ ਮੇ ਏਹੁ ਸੰਹਸ ਕ੍ਰਿਤ ਨ
ਹੀ ਆਵਦੀ ਇਸਦਾ ਅਸਾਨੂ ਅਰਥ ਕਰਕੇ ਸੁਣਾਉ। ਤਬ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਕੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੂ

ਜੀਅਰਥੁ ਲਗੇਕਰਨੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਬੋਲੇਸੁਨੋਪਿਤਾਜੀ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਭਗਵਾਨਜੀਨੇਆਪਨੇ
ਪਰਮਪਿਆਰੇ ਭਗਤ ਅਰਜਨਤਾਈਉਪਦੇਸਕੀਆਹੈਹੇਅਰਜਨ ਓਅੰਕਾਰਜੋਪ੍ਰ
ਬ੍ਰਮਅਖਰ ਬੇਦੋਮੇਹੈ ਅਰ ਪਣਵ ਵੀਉਸੀਕਾਨਾਮਹੈ ਸੋਓਅੰਕਾਰ ਵੋਹਜੋਪਰਮਪੁ
ਰਖੋਤਮਜਿਸਕੋਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਕਹਿਤੇਹੈ ਤਿਸਕੇ ਸੁਨੇਕਾ ਸਬਦਹੈ ਸੋਬਾਣੀਰੂਪਹੋ
ਕੇਪ੍ਰਥਮੇ ਬ੍ਰਹਮਾਜੀਕੇਰਿਦੇਮੇ ਪ੍ਰਵੇਸਕੀਆਤੋਇਸੀਬਾਣੀਕੇਬਲਸੇ ਸੰਸਾਰਰਚਾਔ
ਰਬੇਦਵੀਸੰਸਾਰਮੇ ਪ੍ਰਵਿਰਤਕੀਏਹੋਰਭਗਤੀ ਪਰਮੇਸਰਜੀਕਾ ਭਜਨਦੀਪ੍ਰਵਿਰਤਕੀ
ਆਹੈ ਜੋਕੋਈ ਇਸਓਅੰਕਾਰਕਾਜਾਪਕਰੇਗਾ ਔਰਮੇਰੇਪ੍ਰਮਈਸਰਹੋਮੇਰਾਧਿਆਨਧ
ਰੇਗਾ ਜਬਵੋਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਦੇਹਕਾਤਿਆਗਕਰੇਗਾ ਸੋਮੇਰੇਪ੍ਰਮਧਾਮਕੋਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੇਗਾਮੈ
ਜੋਹਾਂਸੋਸਦਾ ਏਕਰਸਹੋ। ਸੂਖਮਤੇਵੀਸੂਖਮਹਾਂ ਸਾਰੀਵਿਸ੍ਰਕਾਅਧਿਕਾਰੀਹੋਂਨਿਸ
ਚੈਤਹੋਂਡਰਮੇਰਾ ਸਭਕੇਸਿਰ ਉਪਰਹੈ ਔਰਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮੇਰਾਹੀਹੈਕੋਟਿਸੂਰਜਕਾਭੀ
ਦਨਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸਕੇ ਤੁਲਨਹੀ ਕਿਓਂ ਜੋਵੋਹ ਰਾਤ੍ਰੀ ਕੋ ਔਰ ਮੰਡਲੋਂਮੇਚਲਾਜਾਤਾਹੈਤੇ
ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਜੁਗਾਦੇ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੇਅੰਤਵੀ ਔਰ ਮੰਧਵੀ ਏਕਰਸਹੈਕਾਹੇਤੇਜੋਅਗਿ
ਆਨਰੂਪੀ ਅੰਧੇਰਾ ਸਪਰਸ ਨਹੀਕਰਸਕਤਾ ਹੇਅਰਜਨਜੋਮੇਰੇਭਗਤਿਮੇਰੀਕ
ਥਾ ਕੀਰਤਨ ਪ੍ਰੇਮਕਰਕੇ ਕਰਤੇਹੈ ਸੰਸਾਰਕੋ ਸੁਣਾਕੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਤੇਹੈਔਰਜੋਸੁਨਤੇਹੈ
ਪ੍ਰਤੀਤਕੇ ਸਾਥ ਸੋਮੇ ਤਿਨਲੋਕਾਂਕੀ ਸਦਾਹੀ ਰੱਛਾਕਰਤਾਹੇ ਸੁਦਰਸਨਚਕ੍ਰਲੀਏ।
ਹੇਅਰਜਨ ਐਸਾ ਪੱਕਾ ਨਿਸਚਾ ਜੋਕੋਈ ਭਗਤ ਮੇਰਾ ਮੇਨੂੰਸਤ ਚਿਤ ਆਨੰਦ ਕੰਦ ਜ
ਨਕੇ ਸਰਬ ਵਾਸਨਾਕੋ ਰੋਕਕੇ ਮੇਰਾ ਸਿਮਰਨਕਰਤੇਹੈ ਮੇਤਿਨਕੇ ਪੀਛੇ ਰੱਛਾਕਰਤਾਫਿ
ਰਤਾਹੋਂ। ਹੇਪਿਤਾਜੀ ਜਬ ਅਰਜਨਨੂੰ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਦੇਵਨੇ ਐਸਾ ਉਪਦੇਸਕੀਆਤੋਅ
ਰਜਨਕਾ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹੁ ਦੂਰਹੋਗੋਆਤੋਐਸੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਮਾਤਾਪਿਤਾਕੋਗੀਤਾ ਸੁਣਾਈ
ਮਾਤਾਪਿਤ ਬਡੇ ਪਰਗਸਿਨ ਹੂਏ ਫਿਰ ਮਾਂਝਾਂ ਪਰਭਾਈ ਆਖਨਲਗਾ ਚਲਪੁਤ੍ਰ ਪਾਧੇਪਾਸ
ਸੋਲੈਗੋਆ ਤਾ ਪਾਧੇ ਆਖਿਆ ਨਾਨਕਾ ਤੂੰਕਲ ਨਹੀਆਇਅਧੁਣ ਤੂੰ ਪਟੀਲੈ ਤੈਨੂੰ ਪੈਤੀ ਸਿਖਦੇਨ
ਹਾਂ ਤਾ ਬਾਬੇਜੀਨੇ ਆਸਾਰਾਗ ਵਿਚ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ। ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥
ਪਟੀਲਿਖੀ॥ ॥ਸਸੇ ਸੋਇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਨ ਸਾਜੀ॥ਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕ
ਭੁਇਆ॥ਸੇਵਤ ਰਹੇ ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਲਾਗਾ ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ॥ਮਨ ਕਾ
ਹੇ ਭੂਲਹਿ ਮੂੜ ਮਨਾ॥ਜਬ ਲੇਖਾ ਦੇਵਹਿ ਬੀਰਾ ਤਉ ਪੜਿਆ॥੧ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਬੋਲੇ ਸੋਈ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਹੈ ਸਭਨਾ ਦਾ ਸਾਹਿਬ ਇਕੋ ਹੈ ਜਿਨ
ਇਕੋ ਸੇਵਿਆ ਹੈ ਆਇਆ ਤਿਨਦਾ ਸਫਲ ਹੈ ਹੋਰਿ ਜੋ ਭੁਲੇ ਪੜਨ ਵਾਲੇ ਹੈਨਿ ਤਿ

ਨ ਸਭਨ ਧਰਮਰਾਇ ਦਾ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਹੈ ਏਹੋ ਮਨ ਭੁਲਾ ਹੋਇਆ ਮਾਨਸ ਜਨਮ
ਖੋ ਰਹਾ ਹੈ। ਰਹਾਉ। ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਮਨ ਦਾ ਨਾਮ ਦੇ ਵਿਚ ਠਹਿਰਾਉ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਸ
ਨੂੰ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਨ ਪਵੇ। ।ਈਵੜੀ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸੋਈ
ਏਨਾ ਅਖਰਾਂ ਮਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਹੋਈ ।੨।
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਈਵੜੀ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਸਕਤਿ ਹੈ ਸਰਬ ਦਾ ਦਾਤਾ ਹੈ ਸਚਾ ਹੈ
ਇਨਾਂ ਅਖਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਬੂਝਦੇ ਹੈਨ ਉਨਾ ਦੇ ਸਿਰ ਫੇਰ ਲੇਖ ਨਹੀਂ
ਹੋਣਾ। ।ਊੜੈ ਉਪਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੈ ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ। ਸੇਵਾ
ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ।੩।
।ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬੋਲੇ ਹੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਊੜਾ ਓਅੰਕਾਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ ਈਸਨੇ ਜੋ ਸ੍ਰਿਸਟ
ਜੋ ਉਤਪਤ ਕੀਤੀ ਉਸਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਊੜਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਿ
ਸਦੀ ਉਪਮਾ ਕਰੀਏ ਜਿਨਨੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਤੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਸੇਵਿਆ ਹੈ ਉਨ
ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਨਾ ਸਚੇ ਹੋਇ ਕੇ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸੋ
ਈ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਹੈਨ। ।ਙੰਙੈ ਙਿਆਨੁ ਬੂਝੈ ਜੇ ਕੋਈ ਪੜਿਆ ਪੰ
ਡਿਤੁ ਸੋਈ। ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਹਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਤਾ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਈ ।੪।
ਙੰਙੇ ਅਖਰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਸਚੇ ਸਬਦ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਭੀ ਸੋਈ
ਹੈ ਪੰਡਿਤ ਭੀ ਸੋਈ ਹੈ ਸਰਬ ਜੀਆਂ ਵਿਚ ਇਕੋ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਹਉ
ਮੈ ਮਿਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ।ਕਕੈ ਕੇਸ ਪੁੰਡਰ ਜਬ ਹੂਏ ਵਿਣੁ ਸਾਬੂਣੈ ਉਜ
ਲਿਆ। ਜਮ ਰਾਜੇ ਕੇ ਹੇਰੂ ਆਏ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਲਿ ਬੰਧਿ ਲਇਆ ।੫।
।ਕਕਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਲੰਕ ਰੂਪੀ ਕਾਲਖ ਨੂੰ ਮਲ ਮਲ ਧੋਂਵਦੇ ਤ
ਉਹੀ ਉਜਲ ਨਹੀਂ ਹੋਂਦੇ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਚਿਟੇ ਕੇਸ ਆਂਵਦੇ ਹੈਨ ਸਾਬੂਣ ਤੇ ਬਿਨ ਉਜ
ਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਪਾਹਿਲੇ ਬੋਲੇ ਜੇ ਹੇਰੇ ਕੇ ਸਕਨ ਉਹ ਤੇ ਚਿਟੇ ਆਂਵਦੇ ਹੈਨ ਮਾਨੋ ਜਮ ਰਾ
ਜੇ ਦੇ ਹੇਰੂ ਹੈਨ ਓਹ ਮਨੁਖਾਂ ਦੇ ਕੰਨ ਵਿਚ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਜੈਸੀ ਖੇਤੀ ਪਕੀ ਹੋਈ ਚਿ
ਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਅਬ ਤੇਰੀ ਜੁਆਨੀ ਬ੍ਰਿਤੀਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਹੁਣ ਜੇ ਨਾਮ ਪ੍ਰੇਮਾ
ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਕਰੇਂਗਾ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਮੁਖ ਉਜਲ ਹੋਵੇਗਾ ਪਿਛਲੇ ਪਾਪ ਤੇਰੇ ਧੋਤੇ ਜਾਵ
ਨਗੇ ਅਤੇ ਜੇ ਹੁਣ ਭੀ ਵਿਸਿਆਂ ਕਰਦਾ ਰਹੇਂਗਾ ਤਾਂ ਜਮਾਂ ਨੇ ਸੰਗਲ ਪਾਇ ਕੇ ਲੈ
ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਏਸ ਵੇਲੇ ਨੂੰ ਪਛੋਤਾਵੇਂਗਾ। ।ਖਖੈ ਖੁੰਦਕਾਰੁ
ਸਾਹੁ ਆਲਮੁ ਕਰਿ ਖਰੀਦਿ ਜਿਨਿ ਖਰਚੁ ਦੀਆ। ਬੰਧਨਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧਿ

ਆਅਵਰੀਕਾਨਹੀਹੁਕਮਪਇਆ॥੬॥ ਖਖੇ ਅਖਰ ਕਹਿਆ ਸ੍ਰੀ ਪੂਰਨ
ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਹੈਨ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਧਨ ਦੇਕਰ ਸਾਰੇ ਜਗਤ
ਨੂੰ ਮੁਲ ਲੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿਚ ਬੰਧੇ
ਹੈਨ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਧਰਮਰਾਇ ਦੇ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਉਪਰ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਹੁ
ਕਮ ਨਹੀਂ ਪਉਂਦਾ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰਕੇ ਨਿਰਭੈ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ।
ਗਗੈ ਗੋਇ ਗਾਇ ਜਿਨ ਛੋਡੀ ਗਲੀ ਗੋਬਿੰਦ ਗਰਬ ਭਇਆ॥ ਘੜ ਭਾਂਡੇ ਜਿਨ
ਆਵੀ ਸਾਜੀ ਚਾੜਨ ਵਾਹੈ ਤਈ ਕੀਆ॥੭॥ ॥ਗਗਾ ਸਬਦ ਬੋਲਦਾ
ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਜਿਤਨੀ ਗੋ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਰਚੇ ਹੈਂ ਬਣਾਏ ਹੈਨ ਸੋ ਏ
ਹ ਜੀਵ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਲ ਗਰਬ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜਿਤਨੇ ਸਰੀਰ ਰੂਪੀ ਭਾਂਡੇ ਘੜੇ ਹੈਨ ਸੋ
ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਰੂਪੀ ਆਵੇ ਪਰ ਚਾੜ੍ਹੇ ਹੈਨ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਉਤਪਤਿ ਕੀਤਾ
ਹੈ॥ ॥ਘਘੇ ਘਾਲ ਸੇਵਕ ਜੇ ਘਾਲੇ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਕੈ ਲਾਗ ਰਹੈ॥ ਬੁਰਾ ਭ
ਲਾ ਜੇ ਸਮ ਕਰ ਜਾਣੈ ਇਨ ਬਿਧ ਸਾਹਿਬ ਰਮਤ ਰਹੈ॥੮॥ ॥ਘਘਾ
ਅਖਦਾ ਹੈ ਜਿਨ ਜੀਵਾਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੰਤੋਖੀ ਸੇਵ
ਟਹਿਲ ਏਹੁ ਘਾਲ ਘਾਲੀ ਹੈ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਨਾਲ ਲਾਗ ਰਹੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਦੁਖ ਸੁ
ਖ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਕਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਏ ਹੈ
ਨ॥ ॥ਚਚੇ ਚਾਰ ਵੇਦ ਜਿਨ ਸਾਜੇ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ਚਾਰ ਜੁਗਾ॥ ਜੁਗ ਜੁਗ ਜੋਗੀ ਖਾਣੀ ਭੋ
ਗੀ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤ ਆਪ ਥੀਆ॥੯॥ ॥ਚਚਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਉਸ
ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੇ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਵਿਚਾਰ ਵਾਸਤੇ ਚਾਰ ਵੇਦ ਸਾਜੇ ਹੈਨ॥ ਚਾਰ ਖਾਣੀ ਚਾ
ਰ ਜੁਗ ਬਣਾਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸਭਨਾਂ ਜੁਗਾਂ ਵਿਚ ਨਿਆਰਾ ਭੀ ਹੈ ਸਭਨਾਂ ਖਾਣੀਆਂ
ਵਿਚ ਓਹੋ ਭੋਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਡਿਤ ਹੋਕਰ ਉਪਦੇਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ
ਦਾ॥ ॥ਛਛੇ ਛਾਇਆ ਵਰਤੀ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਭਰਮ ਹੋਆ॥ ਭਰ
ਮ ਉਪਾਇ ਭੁਲਾਈਅਨ ਆਪੇ ਤੇਰਾ ਕਰਮ ਹੋਇਆ ਤਿਨ ਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ॥
੧੦॥ ਛਛਾ ਅਖਦਾ ਹੈ ਉਸ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਮਾਇਆ ਦੀ ਜੋ ਛਾਇਆ
ਹੈ ਸੋ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਤੇ ਵਰਤੀ ਹੈ ਮਹਾਰਾਜ ਕੀ ਆਗਿਆ ਕਰਕੇ ਭਰਮ ਉਤਪਤਿ
ਹੋਇਆ ਹੈ ਭਰਮ ਨੂੰ ਉਤਪਤਿ ਕਰਕੇ ਜਗਤ ਨੂੰ ਭੁਲਾਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਈਸ
ਰ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਈ ਹੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ॥ ॥ਜਜੇ ਜਾ
ਨ ਮੰਗਤ ਜਨ ਜਾਚੈ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭੀਖ ਭਵਿਆ॥ ਏਕੋ ਲੇਵੈ ਏਕੋ ਦੇਵੈ ਅਵਰ

ਨ ਦੂਜਾ ਮੈ ਸੁਣਿਆ॥੧੧॥ 'ਜਜਾ ਸ਼ਬਦ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਜਿਤਨੇ ਦਾਨ ਜਾਚਕ
ਜਾਚਦੇ ਹੈ ਚੌਰਾਸੀ ਲਖ ਜੂਨ ਵਿਚੋਂ ਅਸਾਡੀ ਰਖਿਆ ਕਰੋ ਏਕੋ ਤੂੰਹੀ ਹੈਂ ਪਰਮੇਸ਼
ਰ ਦੇਵਨ ਤੇ ਲੈਣੇ ਵਾਲਾ ਹੋਰ ਦੂਸਰਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀਂ। 'ਝਝਾ ਝੂਰ ਮਰ
ਹਿ ਕਿਉਂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਕਛੁ ਦੇਵਣਾ ਸੋ ਦੇ ਰਹਿਆ 'ਦੇ ਦੇ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮ ਚਲਾਏ ਜਿਉ ਜੀ
ਆ ਕਾ ਰਿਜਕ ਪਇਆ॥੧੨॥ 'ਝਝਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਹੇ ਖੀਵੇ ਤੂੰ ਪਛਤਾਵੇ
ਕਿਉਂ ਹੈਂ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਮਹਾਰਾਜ ਤੁਸਾਨੂੰ ਉਤਪਤਿ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਤੁਹਾਡਾ ਰਿਜ
ਕ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸਾਡੇ ਮਸਤਕ ਤੇ ਲਿਖ ਦਿਤਾ ਹੈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇਂਦਾ ਭੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੇਖਦਾ ਭੀ
ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਚਲਾਂਵਦਾ ਹੈ। 'ਞੰਞੈ ਨਦਰ ਕਰੇ ਜਾਂ ਵੇਖਾ
ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਏਕੋ ਰਵ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਏਕ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹੀਂ॥੧੩
'ਞੰਞੈ ਕਹਿਆ ਜਦ ਮੈ ਧਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਬਿਨਾ ਉਸ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਦੂਜਾ
ਕੋਈ ਨਹੀ ਇਕੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਭਨਾ ਥਾਵਾਂ ਵਿਚ ਰਵ ਰਹਿਆ ਹੈ ਸੋਈ ਪਰਮੇਸ਼
ਰ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਵਸਦਾ ਹੈ। 'ਟਟੈ ਟੰਚ ਕਰਹੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਘੜੀ ਕਿ
ਮੁਹਤ ਕਉਠ ਚਲਣਾ 'ਜੂਐ ਜਨਮ ਨ ਹਾਰਹੁ ਆਪਣਾ ਭਾਜ ਪੜਹੁ ਤੁਮ ਹਰਿ
ਸਰਣਾ॥੧੪॥ 'ਟੈਂਕਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਹੇ ਜੀਵ ਤੂੰ ਕਪਟ ਝੂਠ ਨਾ ਬੋਲ ਤੇ ਛਲ
ਘੜੀ ਦੇ ਘੜੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਆਗ ਜਾਣੇ ਹੈਨ ਤੁਸਾ ਝਗੜਿਆਂ ਤੇ ਵਾਦਾ ਵਿ
ਚ ਜਨਮ ਬਾਦ ਨਾ ਗਵਾਵੋ ਕੂੜ ਕਪਟ ਨੂੰ ਛਡ ਦੇਵੋ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਦੀ ਅਤੇ ਜੋ
ਹਰੀ ਦੀ ਸਰਨ ਹੈ ਤਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੋ। 'ਠਠੈ ਠਾਢਿ ਵਰਤੀ ਤਿਨ
ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਜਿਨ ਕਾ ਚਿਤ ਲਾਗਾ 'ਚਿਤ ਲਾਗਾ ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤ
ਰੇ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸੁਖ ਪਾਇਆ॥੧੫॥ ਠਠਾ ਅਖਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਨਾ ਦੇ ਰਿਦੇ ਸੁਧੇ
ਆਈ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਦਾ ਮਨ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਲਗਾ ਹੈ ਇਕਾਗਰ ਮਨ ਕਰਕੇ
ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਲਗਦਾ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਦਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਖੀ ਭੀ ਸੋ
ਈ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਨਹੀ ਤਾ ਜਨਮਦੇ ਮਰਦੇ ਹੈਨ। 'ਡਡੈ ਡੰਫ ਕਰਹੁ ਕਿਆ
ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਕਛੁ ਹੋਆ ਸੋ ਸਭ ਚਲਣਾ 'ਤਿਸਹਿ ਸਰੇਵਹੁ ਤਾਂ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ਸਰਬ
ਨਿਰੰਤਰ ਰਵ ਰਹਿਆ॥੧੬॥ 'ਡਡੇ ਆਖਿਆ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿਓਂ
ਕਰਦੇ ਹੋ ਹੇ ਪ੍ਰਾਣੀਓ ਜੋ ਕਛੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਸਭ ਚਲਾਇਮਾਨ ਹੈ ਤਿਸ ਵਾਹਿ
ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਸੇਵੋ ਤਾਂ ਸੁਖ ਪਾਵੋਗੇ ਜੋ ਸਰਬ ਵਿਚ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਰਹਿਆ ਹੈ।
ਢਢੈ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੈ ਆਪੇ ਜਿਉ ਤਿਸ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਕਰੇ 'ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮ ਚ

ਲਾਏਤੁਿਸਨਿਸਤਾਰੇਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥੧੭॥ ਢਢਾ ਅੱਖਰ ਬੋਲਦਾ
ਹੈ ਬਣੇਨੂੰ ਤੋੜਦਾ ਹੈ ਟੁਟੇਨੂੰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਸਮਰਥ ਨੂੰ ਉਸਾਰਦਾ ਹੈ ਜੋ
ਤਿਸਦਾ ਭਾਣਾ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਚਲਾਂਵਦਾ ਹੈ ਤੇ ਵੇਖਦਾ
ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕਰਕੇ ਗਿਆਨ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਤਿਸਨੂੰ ਨਿਸਤਾਰਦਾ ਹੈ।
'ਣਾਣੈਰਵਤਰਹੈਘਟਅੰਤਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਈ॥ਆਪੇਆਪਿ
ਮਿਲਾਏਕਰਤਾਪੁਨਰਪਜਨਮਨਹੋਈ॥੧੮॥ ਣਾਣਾ ਆਖਦਾ ਹੈ
ਸੰਪੂਰਨ ਵਿਚ ਕਰਤਾਰ ਰਵਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹਰੀ ਦੇ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਂਵਦਾ ਹੈ ਸੋ ਜਾ
ਣਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਪੇ ਸਾਧਸੰਗਤ ਵਿਚ ਮਿਲਾਂਵਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਉਸਨੂੰ
ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। 'ਤਤੈਤਾਰੂਭਉਜਲਹੋਇਆਤਾਕਾਅੰਤਨਪਾਇਆ॥
ਨਾਤਰਨਾਤੁਲਹਾਹਮ ਬੂਡਸਤਾਰਲੇਹੁਤਾਰਨਰਾਇਆ॥੧੯॥
ਤਤਾ ਅੱਖਰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਅਗਿਆਨਰੂਪੀ ਸੰਸਾਰ ਬੜਾ ਅਥਾਹ ਹੈ ਤਿਸਦਾ ਅੰਤ
ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਨ ਕੋਈ ਬੇੜੀ ਹੈ ਨ ਤੁਲਹਾ ਹੈ ਬਿਨ ਸਾਧਸੰਗਤ ਸਾਰਾ
ਜਗਤ ਡੁਬਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਤਾਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸਾਧਸੰਗਤ ਨੂੰ ਮਿਲਾਇਕੇ ਤਾਰ ਲੈਂਦਾ
ਹੈ। 'ਥਥੈਥਾਨਥਾਨੰਤਰਸੋਈਜਾਕਾਕੀਆਸਭਹੋਇਆ॥ਕਿਆਭਰਮ
ਕਿਆਮਾਇਆਕਹੀਐਜੋਤਿਸਭਾਵੈਸੋਈਭਲਾ॥੨੦॥ 'ਥਥਾ ਬੋਲਦਾ ਹੈ
ਥਾਨ ਥਨੰਤਰ ਪੂਰਿਆ ਹੋਇਆ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਵਿਆਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ
ਦਾ ਕੀਤਾ ਸਭ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਮਾਇਆ ਦਾ ਭਰਮ ਜੋ ਹੈ ਸਭ ਝੂਠ ਹੈ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ
ਭਾਣਾ ਹੈ ਸੋਈ ਭਲਾ ਹੈ। 'ਦਦੈਦੋਸਨਦੇਊਕਿਸੈਦੋਸਕਰੰਮਾਆਪਣਿ
ਆ॥ਜੋਮੈਕੀਆਸੋਮੈਪਾਇਆਦੋਸਨਦੀਜੈਅਵਰਜਨਾ॥੨੧॥
'ਦਦਾ' ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਜੀਵ ਨੂੰ ਦੋਸ ਕਿਆ ਦੇਵੀਏ ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਹੈ
ਨ ਸੋ ਸੋ ਭੋਗਦਾ ਹੈ ਹੋਰ ਸਰਬ ਜੀਵ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋ ਜੰਤ੍ਰ ਹੈਨ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੰਤ੍ਰੀ ਹੈ।
ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਵਜਾਂਵਦਾ ਹੈ ਤਿਉਂ ਤਿਉਂ ਵਜਦੇ ਹੈਨ। 'ਧਧੈਧਾਰਕਲਾਜਿਨ
ਛੋਡੀਹਰਿਚੀਜੀਜਿਨਰੰਗਕੀਆ॥ਤਿਸਦਾਦੀਆਸਭਨੀਲੀਆਕਰਮੀਕ
ਰਮੀਹੁਕਮਪਾਇਆ॥੨੨॥ ਧਧਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਅਕਾਲਪੁਰਖ ਨੇ ਧ
ਰਤੀ ਅਰ ਅਕਾਸ ਦੀ ਕਲਾ ਧਾਰ ਛੋਡੀ ਹੈ ਸਭ ਜੀਅ ਜੰਤਾਂ ਦੇ ਰੰਗ ਕੀਤੇ ਹੈਸਨ
ਜੋ ਹੋਏ ਕਰਮ ਹੈਨ ਤੇ ਹਾਤੇ ਹਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਛੋਡਿਆ ਹੈ।
ਨੰਨੈਨਾਹਭੋਗਨਿਤਭੋਗੈਨਡੀਠਨਾਸੰਮਲਿਆ॥ਗਲੀਹਉਸੋਹਾਗਣਭੈਣੇਕੰ

ਤਨ ਕਬਹੂ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ॥੨੩॥ ॥ਨਨੈ [illegible]
ਗੁਰੂ ਹੈ ਸੋ ਸਰਬਤ੍ਰ ਦਾ ਖਸਮ ਹੈ ਸਰਬ ਵਿਖੇ ਭੋਗਾਂ ਨੂੰ ਭੋਗਦਾ ਹੈ ਸਰਬਦਾ ਵ੍ਹੀ
ਜਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਓਹ ਸਰਬ ਕਉ ਦੇਖਦਾ ਹੈ।
॥ਪਪੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਵੇਖਣ ਕਉ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ ॥ ਦੇਖੈ ਬੂਝੈ ਸਭੁ
[illegible] ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੨੪॥ ॥ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜੋ ਹੈ
ਮਾਲਿਕ ਸਰਬਤ ਦਾ ਓਹ ਜਗਦੀਸੁਰ ਜਗਤ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਾਸਤੇ ਲੀਲਾ ਰਚੀ ਹੈ
ਸਭਨਾ ਕਉ ਦੇਂਦਾ ਭੀ ਓਹੀ ਹੈ ਅਰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਵਿਖੇ ਰਵਿਆ ਭੀ ਓਹੀ ਹੈ।
॥ਫਫੈ ਫਾਹੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਾਸਾ ਜਮ ਕੈ ਸੰਗਲਿ ਬੰਧਿ ਲਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਸੇ ਨਰ ਉਬਰੇ ਜੇ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਭਜਿ ਪਾਇਆ ॥੨੫॥ ਫਫਾ ਆਖਦਾ
ਹੈ ਸੰਪੂਰਨ ਸੰਸਾਰ ਇਸ ਮਾਇਆ ਕੀ ਜਾਲ ਮੈ ਫਾਥਾ ਹੂਆ ਹੈ ਜਮ ਕੇ ਸੰਗ
ਲ ਸਾਥ ਬੰਧੇ ਹੈਂ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੀਸਿਆਂ ਤੇ ਛੁਟੇ ਹੈਂ ਜੇਹੜੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦੀ
ਸਰਨ ਪਏ ਹੈਂ। ॥ਬਬੈ ਬਾਜੀ ਖੇਲਣ ਲਾਗਾ ਚਉਪੜਿ ਕੀਤੇ ਚਾਰਿ ਜੁ
ਗਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਸਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪਾਸਾ ਢਾਲਣਿ ਆਪਿ ਲਗਾ ॥੨੬॥

ਬਬਾ ਅਖਰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਉਸ ਈਸਰ ਨੇ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਪਰੇਰ ਕਰਕੇ ਚਾਰ ਜੁ
ਗੋ ਚੌਪੜ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਚੌਰਾਸੀ ਲਖ ਜੂਨ ਖਾਨੇ ਕੀਤ ਹੈਨ ਅਤੇ ਆਪ ਬਾ
ਜੀ ਖੇਲਣ ਲਗਾ ਹੈ ਜੇਹੜੀਆਂ ਗੋਟਾਂ ਪੱਕੀਆਂ ਘਰ ਆਂਵਦੀਆਂ ਹੈਨ ਉਨਾਂ ਦਾ ਸਿਰ
ਨੀਵਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੇਹੜੀਆਂ ਕਚੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹੈਨ ਉਨਾਂ ਦਾ ਸਿਰ ਉਚਾ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਤੈਸੇ
ਗੁਰਮੁਖ ਦਾ ਮਨ ਨੀਵਾਂ ਕਰਕੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਉਨਾ ਦਾ ਕਟਿਆ ਹੈ।
॥ਭਭੈ ਭਾਲਹਿ ਸੇ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨ ਕਉ ਭਉ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖਿ
ਫਿਰਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂੜੇ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਾਇਆ ॥੨੭॥
ਭਭਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਕੋ ਲਭਤਾ ਹੈ ਸੋ ਨਾਮ ਅਰਗਮਾਨ ਰੂਪੀ
ਫਲ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਭੀ ਪਰਵਤ ਤਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰਾਂ ਕੇ ਬਚਨ
ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਮਨ ਕਾ ਕਹਿਆ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਸੋ ਚਉਰਾਸੀ ਲਖ ਜੂਨ ਮੇਂ ਭ੍ਰਮਤੇ ਹੈਂ।
॥ਮੰਮੈ ਮੋਹੁ ਮਰਣੁ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਤਬ ਚੇਤਵਿਆ ॥ ਕਾ
ਇਆ ਭੀਤਰਿ ਅਵਰੋ ਪੜਿਆ ਮੰਮਾ ਅਖਰੁ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨੮॥ ॥ਜ
ਮੰਮਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਹਿਰਦੇ ਕੋ ਸੁੱਧ ਕਰਕੇ ਪੜਤਾ ਹੈ ਸੋਈ ਮਧੁਸੂਦਨ ਰੂਪ ਹੋਇ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੋਹ ਅਸਚਰਜ ਹੈ ਜੋ ਮੂਲ ਲਗਾ ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੋ ਪੰ

ਛੇਤਾਂਦਏਹੈ। ।ਯਯੈਜਨਮਨਹੋਵੀਕਦਹੀਜੇਕਰਿਸਚੁਪਛਾਣੈ
।ਗੁਰਮੁਖਿਆਖੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਣੈ।੨੯॥ ।ਯਯਾ
ਆਖਦਾਹੈਜੋਸਤਿਗੁਰਾਂਦੇਉਪਦੇਸਸਚੇਸਮਝਕਰਮਾਣਦੇਹੈਨਸੋਫੇਰਜਨਮ
ਮਨਹੀਆਂਵਦੇਸਤਿਗੁਰਾਂਦੇਮੁਖਦਾਰਕਾਗੁਰਮੁਖਪਛਾਣਦੇਹੈਸਦਾਗੁ
ਰੂਸਾਰੇਇਕਰਵਿਆਹੋਇਆਜਾਣਕੇ ਦ੍ਵੈਤ ਦ੍ਵੈਖ ਸਭ ਛਡ ਦਿੰਦੇ ਹੈਨ।
।ਰਾਰੈਰਵਿਰਹਿਆਸਭਅੰਤਰਿਜੇਤੇਕੀਏਜੰਤਾ॥ਜੰਤਉਪਾਇਧੰਧੈਸ
ਭਲਾਏਕਰਮਹੋਇਆਤਿਨਨਾਮੁਲਇਆ।੩੦॥ ।ਰਾਰਾਆਖਦਾ
ਹੈਜੋਸਪੂਰਨਜੀਵਚਰਾਚਰਹੈਨਤਿਨਕੇਵਿਖੇਰਮਰਿਆਹੂਆਹੈਜੈਸੇਸਾਰੀ
ਪ੍ਰਿਥਵੀਮੇਜਲਭਰਿਆਹੂਆਹੈਜਹਾਂਕੂਪਖੋਦੀਤਾਹੈਤਹਾਂਹੀਜਲਪ੍ਰਕਾਸਤਾਹੈ
ਤੈਸੇਹੀਗੁਰਮੁਖਾਂਕੀਸੰਗਤਕਰਨੇਤੇਸਾਂਤਆਵਤੀਹੈਜੋਨਾਮਜਪਤੇਹੈਂ॥
।ਲਲੈਲਾਇਧੰਧੈਜਿਨਛੋਡੀਮੀਠਾਮਾਇਆਮੋਹਕੀਆ॥ਖਾਣਾਪੀਣਾਸ
ਮਕਰਸਹਣਾਭਾਣੈਤਾਕੈਹੁਕਮੁਪਾਇਆ।੩੧॥ ।ਲਲਾਆਖਰ
ਆਖਿਆਸੰਪੂਰਨਜੈਸਾਰਨੂੰਈਸਰਨੇਧੰਧੇਲਾਇਛਡਿਆਹੈਮਾਇਆਕਾਮੋਹ
ਮੀਠਾਲਾਇਦੇਤਾਹੈਖਾਂਦਾਹੈਪੀਂਦਾਹੈਗਸਦਾਹੈਸੋਂਵਦਾਹੈਪਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮਭੂ
ਲਾਗਿਆਹੈ। ।ਵਵੈਵਾਸਦੇਵਪਰਮੇਸਰਵੇਖਣਕਉਜਿਨਿਵੇਸਕੀਆ॥
ਵੇਖੈਚਾਖੈਸਭਕਿਛਜਾਣੈਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਰਵਿਰਹਿਆ।੩੨॥
ਵਵਾਆਖਦਾਹੈਵਾਸਨਾਕੋਰੋਕਕੇਜਿਤੇਇੰਦ੍ਰੇਜਿਸਨੇਜਗਤਕਉਕਉਤਕਦੇਖ
ਣੇਵਾਸਤੇਸਤਿਗੁਰਾਂਦਾਰੂਪਧਾਰਿਆਹੈਸਰਬਜੀਆਂਮੇਸਤਾਂਦੇਇਕਰਕੇਦੇ
ਖਤਾਹੈਜੋਉਸਕਾਹੁਕਮਸਤਕਰਮਾਨਤੇਹੈਂਸੋਈਗੁਰਮੁਖਪੁਰਸਹੈਨ॥
।ੜਾੜੈਰਾੜਕਰਹਿਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਜਿਅਮਰੁਹੋਇ
ਆ।ਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਸਚਸਮਾਵਹੁਓਸਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਨਕੀਆ।੩੩॥
।ੜਾੜਾ ਬਚਨ ਬੋਲਤਾਹੈਹੇਜੀਵ ਅੜਬੰਗ ਝਗੜੇ ਕਿਉਂਕਰਤੇਹੋਜੋਕਿ
ਮਹਾਰਾਜਦਾਹੁਕਮਹੈਸੋਮੰਨੋਜੋਮਹਾਰਾਜਦਾਹੁਕਮਮੰਨਦਾਹੈਉਸਤੋਂਕੁਰਬਾ
ਣਹੋਤੇਹੈਂ। ।ਹਾਹੈਹੋਰਨਕੋਈਦਾਤਾਜੀਅਉਪਾਇਜਿਨਿਰਿਜਕਦੀ
ਆ।ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵਹੁਅਨਦਿਨਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਲੀਆ
।੩੪॥ ।ਹਾਹੇਸਬਦਆਖਿਆਜੋਪਰਮੇਸਰਨੇਜੰਤਉਤਪਤਕੀਤੇਹੈਂਸੋ
ਸਭਨਕੇਰਿਜਕਦਾਦਾਤਾਹੈਜੋਸਤਿਗੁਰਾਂਨੇਸਬਦਉਚਾਰਿਆਹੈਸੋਰਮਾ

ਨਕੇਦਾਤਾਹੈਂਈਸੁਰ ਅਰੁ ਗੁਰਾਂਬਿਨ ਹੋਰਦਾਤਾਕੋਈ ਨਹੀਜੋਸਭਨਾਂਜੀਆਂਕਉ
ਕਰਮਾਂਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਜਕ ਪਹੁੰਚਾਵਦਾਹੈ ਅਰਪਾਲਦਾਹੈ ਤਿਸਤੇਬਿਨਾਹੋਰਕੋ
ਈਨਹੀਂ॥ ।।ਆਇਕੈਆਪਿਕਰੇਜਿਨਿਛੋਡੀਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਕਰਿਰਹਿ
ਆ॥ਕਰੇਕਰਾਏਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਨਾਨਕਸਾਇਰਏਵਕਹਿਆ॥੩੫॥
।।ਆਇਕ।। ਆਖਦਾਹੈਜਿਸਅਕਾਲਪੁਰਖਨੇਆਪਤੇਰਚਛਡੀਹੈਸੰਪੂਰਨਜੋਕਿ
ਛਦਾਹੈਭੂਭੂਨੇਕਰਨਾਸੀਸੋਕਰਣਾਹਿਆਹੈ ਅਰਜੋਕਿਛਹੋਰਕਰੇਸੋਭੀਕਰਨੇ
ਨੇਸਮਰਥਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨਮੈਂਤਿਸਕਾਸਾਇਰਹੋਕੇਵੀਸਰਹੋ
ਹੇਪੰਡਿਤਜੀਮੈਂਤੁਝਕਉ ਮਹਾਂਰਾਜਦੀਮਹਿਮਾਂਕਾਵਖਿਆਨਕੀਤਾਹੈਤੂਮਹਾ
ਜਕਾਧਿਆਨਕਰਅਰਧੀਧੇਕੀਵਿਦਿਆਕੋਤਿਆਗਇਹੀਜੋਵਿਦਿਆਲੋਕਾਂ
ਉਪਦੇਸਦੇਵਾਸਤੇਜਿ ਬਾਈਦੀਸੋਈਬੰਧਨਕਾਮੂਲਹੈਤੇਜੋਆਪਣੇਕਮਾਵਣੇ
ਵਾਸਤੇਸਿਖੀਦੀਹੈਸੋਈਬੰਧਨੋਕੋਖੋਲਣੇਵਾਲੀਹੈ॥ ।ਜਬਏਹਬਚ
ਨਬਾਬੇਕਹੇਤਬਪੰਡਿਤਨੇਕਹਾਹੈਕਾਲੂਚਾਰੋਂਵੇਦੋਂਕੀਵਿਦਿਆਜਗਤਮਹਿ
ਗੁਪਤਹੋਇਰਹੀਸੀਤੇਰਾਪੁਤ੍ਰਚਾਰਹੁਵੇਦਹੁਕੇਪ੍ਰਕਾਸਕਰਨਵਾਸਤੇਪ੍ਰਗਟ
ਹੋਇਆਹੈਜਾਂਬਾਬਾਜੀਅੰਦਰਬੈਠੇਤਾਂਕਈਦਿਨਅੰਦਰਹੀਸਮਾਧਲਗੀਰਹੈ
ਜਾਂਨਦੀਤੇਬਾਹਿਰਜਾਇਬੈਠੇਤਾਂਉਹਾਂਹੀਸਮਾਧਲਗੀਰਹੇਜਹਾਂਬੈਠੇਤਹਾਂਹੀਰ
ਹਾਕਰਤਿਆਂਕਈਦਿਨਬੀਤਜਾਵੈਂਕਾਲੂਪ੍ਰਸਾਦਲੈਕਰਪਿਛੇਪਿਛੇਫਿਰਦਾ
ਹੈਬਾਬਾਜੀਸੰਤਾਂਸਾਧਾਨੂੰਖਵਾਇਦੇਵੈਂ॥ ।।ਸਾਖੀਪੂਰੀਹੋਈ॥ ।।
।। ।।ਅਗੋਸਾਖੀਮੁਲਾਂਨਾਲਹੋਈ॥
।ਜੋਕੋਈਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਕੇਮਿਲਨੇਕੀਚਰਚਾਕਰੇਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੜੇਰਾਜੀਹੋਵਨ॥
ਤਾਂਕਾਲੂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਚਾਲੀਦੇਖਕੇਬੜਾਚਿਤਵਿਚਚਿੰਤਾਵਾਨਹੋਤਾਂਰਾਇਬੁਲਾਰ
ਨੇਸੁਨਿਆਨਾਨਕਜੀਤਾਂਉਦਾਸਹੀਰਹਿੰਦੇਹੈਨਤੇਪੁਤ੍ਰਦੀਚਿੰਤਾਕਰਕੇਕਾਲੂਜੀਦੁਖੀਰ
ਹਿੰਦਾਹੈਤਾਂਰਾਇਬੁਲਾਰਨੇਕਾਲੂਨੂੰਸਦਵਾਇਕੇਆਖਿਆਹੇਕਾਲੂਤੂੰਚਿੰਤਾਨਕਰਤੂੰਪੁ
ਤ੍ਰਨੂੰਮੁਲਾਂਦੇਪਾਸਫਾਰਸੀਪੜ੍ਹਨਪਾਉਜੇਫਾਰਸੀਪੜ੍ਹੇਗਾਤੇਇਸਦੀਅਕਲਦੇਦ
ਹੋਜਾਵੇਗਾਤੇਮੈਂਹਥੀਮੁਲਾਂਨੂੰਫੁਰਮਾਇਸਪਾਵਾਂਗਾਤੇਅਗਲੇਦਿਨਕਾਲੂਗੁਰੂਜੀਨੂੰ
ਲੈਕੇਮੁਲਾਂਦੇਪਾਸਗਇਆਤੇਸਲਾਮਆਖਕੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਸਪੁਰਦਕੀਤਾਤਾਂ
ਕਾਲੂਨੇਮੁਲਾਂਨੂੰਆਖਿਆਜੀਮੇਰੇਪੁਤ੍ਰਨੂੰਆਪਫਾਰਸੀਇਲਮਪੜ੍ਹਾਵੋਤੇਮੇਰੇਪ੍ਰ
ਆਪਦੀਮੇਹਰਬਾਨੀਹੋਵੇਗੀ॥ਤੇਮੁਲਾਂਨੇਆਖਿਆਕਾਲੂਮਹਤਾਜੀਅਪਨ

ਬੇਦ ਜਾਨਕੇ ਤੇਰੇ ਪੜਨੇ ਨੂੰ ਮਨ ਕਰਦਾ ਤੇ ਇਕ ਤੁਪਆ ਨਾਲ ਲੈ ਆਯਾ ਤੇ ਮੁਲਾਨੇ ਤਖਤੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਦਿਤੀ ਤੇ ਅਲਫ ਬੀ ਜੇਤਕ ਹਰਫ ਫਾਰਸੀ ਦੇ ਲਿਖ ਦਿਤੇ ਤਾਂ ਲਗਾ ਪੜ
ਵਣ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅੰਤ੍ਰਜਾਮੀ ਜਿਨਕੇ ਰਿਦੇ ਮੈਂ ਚਾਰੋ ਵੇਦ ਔਰ ਸਭ ਖਟ ਸ਼ਾਸ
ਤ੍ਰਨ ਬੀ ਆਦਿ ਲੈਕੇ ਉਤਪਤ ਹੂਏ ਹੈਨ ਸੋ ਚੁਪ ਕਰਕੇ ਬੈਠ ਰਹੇ ਔਰ ਤਖਤੀ ਤੇ ਕਾਈ
ਦਾ ਲੈਕੇ ਆਪਨੇ ਅਗੋ ਰਖ ਛਡਿਆ ਜਦੋਂ ਮੁਲਾਂ ਦਾ ਧਯਾਨ ਉਸ ਪਾਸੇ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਦੋ
ਰ ਲੜਕੇ ਆਪੋ ਅਪਨੇ ਮਸਲੇ ਕਤਾਬਾਂ ਪੜਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਧਯਾ
ਨ ਵਿਚ ਚੁਪ ਕਰਕੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮੁਲਾਨੇ ਆਖਿਆ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਤਖਤੀ ਕਿਉਂ
ਨਹੀ ਪੜਤਾ ਸਬਕ ਯਾਦ ਕਰਕੇ ਸੁਨਾਦੇ ਗਾ ਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲੇ ਹੇ ਮੁਲਾਂ ਜੀ ਮੈ
ਕੀ ਪੜਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੁਸੀ ਕੀ ਪੜਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂ ਕਹਾ ਤੇਨੂੰ ਅਲਫ ਬੀ ਲੈਕੇ ਜੇਤਕ ਸਾਰੇ ਹ
ਰਫ ਲਿਖ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਤੂੰ ਪੜਲੈ ਫੇਰ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬਾ ਪੜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮੁਲਾਂ ਜੀ
ਏਹ ਹਰਫ ਕਿਸ ਕੰਮ ਆਵਨਗੇ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂ ਕਹਾ ਨਾਨਕ ਏਹ ਪੜਿਆ ਅਕਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਉਸੀ ਅਲਫ ਬੀ ਜੇਤਕ ਜੋ ਹਰਫ ਹੈ ਸਨ ਸਭ ਕੇ ਖੁਦਾ ਪ੍ਰਸਤੀ ਦੇ
ਮਾਇਨੇ ਕਰਕੇ ਮੁਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਏ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂ ਦੀ ਨਿਸਾ ਹੋਈ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਸਭ
ਕੁਛ ਪੜਿਆ ਹੈਂ ਆਪ ਤੈਨੂੰ ਕੀ ਪੜਾਉਣਾ ਹੈ ਤੂੰ ਕੁਲ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪੜਾਵੇਗਾ ॥
ਜਾਂ ਇਤਨੇ ਸਬਦ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹੇ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਕਾਲੂ ਏਹ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਜੋ ਹੈ
ਸੋ ਕੋਈ ਵਡਾ ਵਲੀ ਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ । ਇਸਨੇ ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿ
ਵਾਜਣਾ ਹੈ ਅਰ ਕਾਸ਼ੀ ਬਨਾਰਸੀ ਮੇਂ ਅਤੇ ਮਕੇ ਮਦੀਨੇ ਮੇਂ ਇਸਕੀ ਕੀਰਤੀ ਹੋਵੇਗੀ
ਜਦ ਉਨ ਬਾਲਕਾਂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੁਲਾਂ ਕੇ ਪਾਸ ਪੜਨੇ ਬੈਠੇ ਹੈ
ਤਾਂ ਜੋ ਬਾਲਕ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਾਥ ਰਹਣੇ ਵਾਲੇ ਸੇ ਸੇ ਸਭੀ ਮੁਲਾਂ ਪਾਸ ਪੜਨੇ ਬੈਠੇ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਕੇ ਮੁਲਾਂ ਜੋ ਕੁਛ ਲਿਖਦੇ ਸੇ ਸੋਈ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੁਰਤ ਸੀਖ ਲੈਂਦੇ
ਮੁਲਾਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਇਹੋ ਕਹੇ ਹੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਬਹੁਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤ ਹੈ ਇਸ ਤੇਰੀ ਕਾ
ਪੜਨ ਬਹੁਤ ਮੁਸਕਲ ਹੈ ਕਿਤਨੀਆਂ ਬਰਸਾਂ ਪੜਦਾ ਰਹੇ ਤਉ ਪੜਤਾ ਹੈ ਮੈਂ
ਇਸਨੂੰ ਇਕ ਦਫੀ ਤਖਤੀ ਲਿਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤੋ ਤੁਰਤ ਪੜ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਜੇਹਾ ਫਹਿਮ
ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਹੀ ਦੇਖਿਆ ਇਸਕੇ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਵਡੀ ਇਨਾਇਤ ਹੈ ਏਹ ਬੇਟਾ ਦਿ
ਨਾਮੇਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਹੋਰ ਬਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਦਸ ਦਸ ਬਰਸ ਗੁਜ਼ਰ ਗਏ ਹੂਏ ਹੈਨ ਪੜਦਿਆਂ
ਨੂੰ ਅਜੇ ਤਕ ਨਹੀ ਪੜੇ ਇਸ ਪਰ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਹੈ ।
ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਜੋ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਵੈ ਸੋ ਤਿਸਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਰਮੇ

ਸਰਸੀਕੇ ਰਾਹਕੀਆਂ ਨਸੀਹਤ ਦੇਵੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕੀ ਸਿਫਤ ਸਾਰੀ ਸ[illegible]
ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਭ ਕੋਈ ਇਹੁ ਕਹੈ ਜੋ ਇਹੁ ਬੜਾ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਮੁਸਲਮਾਨੀ ਵਿਚ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਨਿਸਾ ਕਰੈ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੀ ਨਿ
ਸਾ ਕਰੈ ਜੋ ਕੋਈ ਮਿਲੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਸੰਤੋਖਿਆ ਜਾਵੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਿੰਦਵੀ ਫਾਰਸੀ ਤੋਂ
ਆਦਿ ਕਥੀ ਸਭ ਬੋਲੀਆਂ ਮੇਂ ਜੋ ਸੰਗ ਕੋਈ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਸਾਥ ਹੀ ਜਬਾਬ ਦੇਵਨਾ।
ਜਾਂ ਕਿਤਨੇਕ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਬੇਸੁਮਾਰ ਕੇ ਪਰਮੇ ਹੋਇ ਬੈਠੇ
ਬੋਲੈਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇਂ ਮੁਲਾਂ ਨੂੰ ਸਦਵਾਇਆ ਜਿਸ ਮੁਲਾਂ ਪਾਸ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਪੜਦੇ ਹੈਸਨ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂ ਆਇਆ ਆਇਕਰ ਮੁਲਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਬੁਲਾ
ਕੀਤਾ ਪਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲੈਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇ
ਖਣ ਵਾਸਤੇ ਆਵਨ ਅਤੇ ਆਖਨ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਬੋ
ਲਦਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂ ਨੇ ਪਾਸ ਬੈਠਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪ
ਣੇ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਭੋਰਾ ਹਿਕ ਤਾਂ ਬੋਲ ਜੀ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂ ਨੇਂ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਵਾਸਤਾ ਪਾ
ਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੁਲਾਂ ਕੀ ਤਰਫ ਚਸਮਾਂ ਲਾਇਕਰ ਉਨਕੇ
ਵਲ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂ ਬੜਾ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਜੋ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਰਬ ਪੀ
ਗੀ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਤਾਂ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਬਖਸਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਉਪ
ਰ ਤਾਂ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਮਿਹਰ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਂ ਬੋਲਣੇ ਕਰਕੇ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਰੰਜ
ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਤੂੰ ਇਕ ਭੋਰਾ ਕ ਤਾਂ ਬੋਲ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇਂ ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ
ਵਿਚ ਸਬਦ ਕਹਿਆ। ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ।ਯਕ ਅਰਜ ਗੁਫਤਮ
ਪੇਸਿ ਤੋ ਦਰ ਗੋਸ ਕੁਨ ਕਰਤਾਰ ॥ ਹਕਾ ਕਬੀਰ ਕਰੀਮ ਤੂ ਬੇਐਬ ਪਰਵਦਗਾ
ਰ ॥ ।ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਹੇ ਸਾਹਿਬ
ਜੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਮੇਰੀ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਅਰਜ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਕੰਨ ਦੇਕਰ ਸੁਣ ਜੀ ਤੂੰ ਕੈਸਾ
ਹੈਂ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਕਰਣਹਾਰ ਹੈਂ ਜੀ ਅਤੇ ਇਹ ਬੰਦਾ ਐਬਾਂ ਦਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ
ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਬੇਐਬ ਹੈਂ ਜਿਤਨੇ ਜੀਵ ਹੈਨ ਤਿਨਾਂ ਦੀ ਪਰਵਰਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਤੇਰੇ ਬਿ
ਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੁਲਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਰੇ ਗਮ ਖਾਵਣੇ ਨਾਲ
ਸਭ ਲੋਕ ਦਿਲਗੀਰ ਹੋਏ ਹੈਨ ਸੋ ਤੂੰ ਉਠਕਰ ਬੈਠ ਤਾਂ ਸਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਦੂਸਰੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ। ।ਦੁਨੀਆ ਮੁਕਾਮੇ ਫਾਨੀ ਤਹਕੀਕ
ਦਿਲ ਦਾਨੀ ॥ ਮਮ ਸਰ ਮੂਇ ਅਜਰਾਈਲ ਗਿਰਫਤਹ ਦਿਲ ਹੇਚਿ ਨ ਦਾਨੀ ॥

॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਸੁਣੇ ਮੂ
ਲਾਂ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਸ ਨਾਲ ਬੋਲਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਫਨਾਹ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਤ ਮੈਂ ਤਾਂ ਹਕੀ
ਕ ਦਿਲ ਨਾਲ ਲਾਇ ਕਰ ਦੇਖੀ ਹੈ ਇਸ ਬੰਦੇ ਕੇ ਸਿਰ ਦੇ ਵਾਲ ਬਰੋਬਰ ਤੇ ਰੋਗ ਬਹਿ
ਰਣੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਪਰ ਛਕਣ ਲਈ ਖੜਾ ਹੈ ਬਿਦਾ ਹੋਕਿ ਜਾ ਭਸੋ ਦੇ ਖਲੇ ਜਾ
ਵੇਗਾ ਸੁਣੇ ਮੂਲਾਂ ਜੀ ਇਸ ਵਕਤ ਕੀ ਖਬਰ ਇਸ ਮਨੁਖ ਕੋ ਹਰਗਿਜ਼ ਨਹੀ
ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਦੇ ਵਲ ਅਜ਼ਰਾਈਲ ਦੇ ਪੰਜੇ ਵਿਚ ਹੈਨ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮਰਣੇ ਦੀ
ਖਬਰ ਨਹੀ ਜੋ ਮੇਰਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹੁ ਹੈਰਾਨਗੀ ਮੈਨੂੰ ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ
ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਛੁ ਕੀਊ ਸੁਝਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੂਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਤਾਂ ਅਜੇ ਛੋਟਾ
ਹੈ ਏਨਾਂ ਬੰਦਗੀਆਂ ਵਿਚ ਅਜੇ ਨਾਂ ਪਉ ਜਾਂ ਤੂੰ ਪੂਰ ਜਵਾਨ ਹੋਵੇਂਗਾ ਜੋ ਕੁਛ ਤੇਰੇ ਜੀ
ਆ ਵਿਚ ਆਵੇ ਸੋ ਕਰੀਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮੂਲਾਂ ਜੀ ਜੇ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਸਾ
ਹਿਬ ਦਾ ਦਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਓਹ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਛੋਟਾ ਹੀ ਹੋਵੇ ਪਰ ਜਿਥੋਂ ਤਕ ਉਸ
ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਿਥੋਂ ਤਾਂਈ ਆਪਣੇ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਓਹ ਸੇਵਾ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ
ਓਹ ਖਿਜਮਤਗਾਰ ਆਪਣੇ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਭਾਂਵਦਾ ਹੈ ਸੁਣੇ ਮੂਲਾਂ ਜੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ
ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਖਿਜਮਤ ਵਿਚੋਂ ਨਾਂ ਰਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਹਰਾਮਖੋਰ ਹੋਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਨੇ ਕਿ
ਹਾ ਏਹ ਬਾਤ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਠੀਕ ਕਹੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੇ ਮੂਲਾਂ ਜੀ ਜ
ਦ ਇਸ ਨੂੰ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਅਜ਼ਰਾਈਲ ਫੜੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ
ਕੋਈ ਭੀ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾਂ ਕੋਈ ਉਸ ਵੇਲੇ ਯਾਰ ਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕੋਈ
ਮਿਤ੍ਰ ਹੀ ਹੈ ਬਿਨਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾਮ ਥੋਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਛੁਡਾਇ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਮੂ
ਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਿਸ ਪਰ ਸਾਹਿਬ ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਤਿਸੀ ਕੋ ਛੁਡਾਵੇ ਹੈ
ਪਰ ਤੂੰ ਅਜੇ ਬਾਲਕ ਹੈਂ ਤੇਰੇ ਪਰ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਮਿਹਰ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਤੈਨੇ ਮਸੂਮ ਉਮ
ਰ ਵਿਚ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੈ ਆਮਲ ਸਾਹਿਬ ਸਚੇ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਨੇਕ ਦਿਤੇ ਹੈਨ
ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸੇ ਬਦੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਹੋਇ ਆਵੇਗੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਤੀਸਰੀ ਪ
ਉੜੀ ਆਖੀ॥ ॥ਜਨੀ ਪਿਸਰ ਪਦਰ ਬਿਰਾਦਰਾਂ ਕਸ ਨੇਸ ਦਸਤੁੰਗੀਰ॥
ਆਖਿਰ ਬਿਅਫਤਮ ਕਸ ਨ ਦਾਰਦ ਚੂੰ ਸਵਦ ਤਕਬੀਰ॥ ਸਬ ਰੋਜ ਗਸਤ
ਮ ਦਰ ਹਵਾ ਕਰਦੇਮ ਬਦੀ ਖਿਆਲ॥ ਗਾਹੇ ਨ ਨੇਕੀ ਕਾਰ ਕਰਦਮ ਮਮ ਈ ਚਿ
ਨੀ ਅਹਿਵਾਲ॥੩॥ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥ ਸੁਣੇ ਮੂਲਾਂ ਜੀ ਏਹੁ ਬੰਦਾ ਅਦਾਈ
ਆਂ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਗਾਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਂ ਪਾਹਿਰਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਘੜੀ ਭੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰ

ਮੇਸਰਜੀਨੂੰ ਨਹੀ ਯਾਦਕਰਦਾ ਅਰ ਪਰਾਈਆਂ ਹੀ ਬਦੀਆਂ ਵਿਚਿ ਰਹਿੰਦਾ
ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਪਰਤੀਤੀ ਨੇਕੀ ਨਾਹੀ ਹੋਇਆਂਵਦੀ ਅਤੇ ਸੁਣੇਂ ਮੁਲਾਂਜੀ ਮੇਰੇ ਤੌ
ਥੋੜ੍ਹ ਹੋਨਗੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਜੇਹਾ ਮੈਂ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਬਜੇਗਾਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੁਲਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲ ਸਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚੌਥੀ ਪੌੜੀ
ਆਖੀ। ।ਨਾਂ ਬਖਤ ਹਮਤੁ ਬਖੀਲ ਗਾਫਲ ਬੇਨਜਰ ਬੇਬਾਕ ।ਨਾਨਕ
ਬਗੋਇਦ ਜਨ ਤੁਰਾ ਤੇਰੇ ਚਾਕਰਾਂ ਪਾਖਾਕ। ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ। ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਸੁਣੇਂ ਮੁਲਾਂਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਬੁਝਕੀ ਬਾਤ ਇ
ਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਆਸਾਨ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਏਹੁ ਬੰਦਾ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬਖੀਲੀ ਹੀ ਕਰਦਾ ਰਹਿ
ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਨੇ ਪਹਿਰ ਗਾਫਲਤ ਵਿਚਿ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬੁਰਾ ਹੀ
ਚਿਤਵਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਰ ਬਦਨਜਰ ਹੀ ਦੇਖਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਬੰਦਾ ਗਾ
ਫਲਤ ਕਾ ਮਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਬੇਬਾਕ ਹੋਇਆ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਸੁਣੇਂ ਮੁਲਾਂਜੀ
ਏਹੁ ਬੰਦਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਸਿਫਤ ਨਹੀ ਬੁਝ ਸਕਦਾ ਅਰ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਖਾਸ ਬੰ
ਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਮਰਣੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਮੈਂ ਉਨਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ
ਖਾਕ ਹਾਂ ਜੇ ਤਾਂ ਓਹ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਮੈ ਨਿਹਾਲ ਹੋਵਾਂ ਅਤੇ ਏਹੁ
ਬੰਦਾ ਬੇਬਾਕ ਹੋਇਆ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜੇ ਇਸ ਬੰਦੇ ਬਾਕੀ ਦੇਣੀ ਹੈ ਅਰ ਏਹੁ
ਬੰਦਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੈ ਬਾਕੀ ਨਹੀ ਦੇਣੀ ਸੁਣੇਂ ਮੁਲਾਂਜੀ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਬਾਕੀ ਨਹੀ ਦੇਣੀ
ਹੁੰਦੀ ਸੋ ਬੇਫਿਕਰ ਹੋਇ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣੇਂ ਮੁਲਾਂਜੀ ਮੇਰੀ ਅਰਜ ਸਾਹਿਬ
ਅਗੇ ਏਹੁ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਚਾਕਰਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਖਾਕ ਹੋਵਾਂ ਅਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚਿ
ਗਰੀਬੀ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂ ਨੇਂ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਤਾਂ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਮਿਲਿਆ ਹੋ
ਇਆ ਹੈਂ ਅਤੇ ਅਸਾਡਾ ਖਸਮ ਨਾਲ ਤੂੰ ਸਾਥੀ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚਿ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੇਂ ਮੁਲਾਂਜੀ ਤੂੰ ਸੀਭੀ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਿ
ਆਕਰੇ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਭੀ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤੂੰ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚਿ ਅਸੀ ਭੀ ਤੇਰੀ ਸਹਾ
ਇਤਾ ਕਰਾਂਗੇ ਏਹ ਬਾਰਤਾ ਮੁਲਾਂ ਨੇ ਸੁਣਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਿਆਂ ਚਰਨਾਂ
ਉਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ
ਉਪਦੇਸ ਕਰਨੇ ਕਰ ਮੁਲਾਂ ਕੇ ਮਨ ਦੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਤਰਫ ਬਿਰਤ ਲਾਗੀ ਦੁਨੀਆਂ
ਨੂੰ ਛੋਡ ਕੇ ਇਕ ਮਨ ਹੋਇ ਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਸਿਮਰਨੇ ਲਾਗਾ ਅਤੇ ਕਾਲ ਕਰ ਗਦ
ਨਕੇ ਧਾਮ ਕੋ ਗਇਆ। ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ੴ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਕੁਲ ਕੇ ਪਰੋਹਤ ਨਾਲ ਹੋਈ॥
ਜਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੌ ਬਰਸਾਂ ਦੇ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਜਨੇਊ ਪਾਵਣੇ ਦੀ ਰੀਤ ਕਰਨ ਵਾਸ
ਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਪਰੋਹਤ ਹਰਦਿਆਲ ਕੋ ਬੁਲਾਇਆ ਸੁਭ ਮਹੂਰਤ ਦੇਖ ਕਰ ਪਰੋਹਤ
ਜੀ ਨੇ ਸਭ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਮੰਗਵਾਈ ਜੋ ਜਾਤ ਭਾਈ ਕਾਲੂ ਕੇ ਥੇ ਸੱਭ ਕੋ ਕਹਾ ਅਰ ਬ੍ਰਾਹ
ਮਣ ਜੋ ਦਾਨ ਗ੍ਰਹਿਤੇ ਥੇ ਸਭ ਕੋ ਨਿਉਤਾ ਦੀਆ ਸਭ ਭਾਈ ਬਿਰਜਾਤੀ ਕੇ ਅਰ ਬ੍ਰਾ
ਹਮਣ ਸੀ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਕਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕੇ ਜਨੇਊ ਪਾਵਣੇ ਲਾਗੇ ਅਸਥਾਨ ਕੋ ਲਿ
ਪਨ ਕਰ ਬੇਦ ਬਿਧਿ ਤੇ ਚੌਕ ਪੂਰਨ ਕੀਆ ਬੇਦੀ ਬਿਸਰੇ ਸਭ ਭਾਈ ਔਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਜੋ ਬੇਦ ਬਿਧ ਕੇ ਗਿਆਤਾ ਥੇ ਸਰਬਤ੍ਰ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਕਰ ਬੈਠੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਾ ਇਸਨਾਨ ਕਰਵਾਇ ਕਰ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਆਇ ਬੈਠੇ
ਐਸੇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਤੇ ਹੈਂ ਜੈਸੇ ਸਭ ਤਾਰਾ ਮੰਡਲ ਮੈਂ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਸੋਭਾ ਪਾਵਤਾ ਹੈ ਪ੍ਰੋਹ
ਤ ਨੇ ਛਤ੍ਰੀਓਂ ਕੀ ਰੀਤ ਬੇਦ ਬਿਧਿ ਸਭ ਕਰਵਾਈ ਜੋ ਪੁਰਾਤਨ ਰੀਤ ਥੀ ਅਰ ਕੁਲ
ਚਾਰ ਸਭ ਸਿਖਾਵਨੇ ਲਗਾ ਸੰਧਿਆ ਤਰਪਣ ਸਿਖਾ ਸੂਤ ਧੋਤੀ ਜਨੇਊ ਮਾਲਾ
ਤਿਲਕ ਖਟਕਰਮ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਸਿਖਾਵਣੇ ਲਾਗਾ ਅਤੇ ਜਨੇਊ ਪਾਵਣੇ ਲਾਗਾ ਤ
ਉ ਸਰਬ ਸਾਮਰਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੁਕਤ ਭੁਗਤ ਕੇ ਦੇਵਣੇ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੋਹਤ ਨੂੰ ਕਹਿ
ਣ ਲਗੇ ਹੇ ਮਿਸਰ ਜੀ ਏਸ ਜਨੇਊ ਕੇ ਪਾਇਤੇ ਕਿਆ ਅਧਿਕਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸ
ਜਨੇਊ ਪਾਇਣੇ ਕਿਆ ਧਰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਕੌਣ ਪਦਵੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਗੇ ਇਸ ਦੇ ਨਾ
ਪਾਹਿਰਨੇ ਕਰ ਕੇਹੜੀ ਨਿਊਨਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹਰਦਿਆਲ ਜੀ ਬੋਲੇ ਇਸ ਜਨੇਊ
ਦੇ ਪਹਿਰਨੇ ਬਿਨ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਅਪ
ਵਿਤ੍ਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਬ ਬੇਦ ਕੀ ਬਿਧ ਪੂਰਬਕ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਇਸ ਜਨੇਊ ਕੋ ਪਹਿ
ਰਤੇ ਹੈਂ ਤਬ ਸਭ ਕਰਮ ਧਰਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਸੁਣੋ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋਇ ਕਰ ਜਨੇਊ ਗਲ ਪਾਇਆ ਅਰ ਬੁਰੇ
ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਥੀ ਨਾ ਰਹਿਆ ਖੋਟੇ ਕਰਮ ਕਰਦਾ ਹੀ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਖ
ਤ੍ਰੀ ਜਨੇਊ ਪਾਇ ਕੇ ਖਾਇ ਕਰਕੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਕਿਆ ਕਰੇਗਾ ਬਲ ਦੇਵਸਤੇ ਹਿੰਸਾ
ਦ੍ਰੋਹ ਅਧਰਮ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣਤਾ ਦੁਸਟਤਾ ਝੂਠ ਚੁਗਲੀ ਕੀਤੀ ਕਬੀ ਛਲ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾ
ਹਮਣਾ ਹੀ [illegible] ਸਮਰਥ ਸਕੀ ਸਾਸਤ੍ਰ [illegible] ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਨੇਊ
ਪਾਇ ਕੇ ਕਿਆ ਫਲ ਹੋਇਆ ਹੀ ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਪ ਕਰੇਗਾ [illegible] ਜਬ ਏਹ
ਬਾਰਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹੀ ਤਾਂ ਜਿਤਨੇ ਲੋਕ ਬੈਠੇ ਸਨ ਸਭ [illegible] ਹੋਇ ਗਏ ਏਸ

ਨਮੋਂ ਕਹਣੇਂ ਲੱਗੇ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਅਜੇ ਤਾਂ ਇਹ ਬਾਲਕ ਰੂਪ ਹੈ ਅਤੇ ਕੈਸੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਹ ਕੌਣ ਸਾ ਜਨੇਊ ਹੈ ਜਿਸ ਜਨੇਊ ਪਾਏ ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦਾ ਧਰਮ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੌ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ। ॥ਦਇਆ ਕਪਾਹੁ ਸੰਤੋਖ ਸੂਤੁ ਜਤੁ ਗੰਢੀ ਸਤੁ ਵਟੁ॥ ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ ਤ ਪਾਡੇ ਘਤੁ॥ ਨਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾ ਏਹੁ ਜਲੈ ਨ ਜਾਇ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ॥੧॥ ਤਿਸਦਾ ਪਰਮਾਰਥ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਸੁਣੋ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਇਸ ਦੇਹੀ ਕਾ ਧਰਮ ਜਨੇਊ ਪਾਏ ਤੇ ਤਉ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦਇਆ ਕੀ ਕਪਾਹੁ ਕਰੇ ਅਰੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਸੂਤ ਕਰੇ ਅਰ ਸਤ ਕਾ ਵਟ ਚੜ੍ਹਾਵੇ ਅਰ ਜਤ ਦੀਆਂ ਗੰਢੀ ਦੇਵੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਇਆ ਸੰਤੋਖ ਦਾ ਜਨੇਊ ਪਵੈ ਤਾਂ ਤਰਾ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਇਸ ਕਪਾਹ ਕਾ ਜਨੇਊ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਨਾਹੀ ਅਰ ਕਪਾਹ ਕਾ ਸੂਤ ਟੁਟ ਕੇ ਗਾਹੇ ਗਾਵਦ ਟੁਟਦੋ ਹੈ ਇਸ ਕਪਾਹੁ ਕਾ ਸੂਤ ਟੁਟਿਆ ਹੋਇਆ ਕਿਤੇ ਕੰਮ ਨਾਹੀ ਇਸ ਕਪਾਹੁ ਕਾ ਸੂਤ ਅਗਨਿ ਵਿਚ ਪਾਈਆਂ ਜਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਗਲ ਪਾਏ ਤੇ ਮੈਲ ਲਗ ਕਰ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋਇ ਕੇ ਟੁਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਰ ਜੋ ਦਇਆ ਸੰਤੋਖ ਅਤੇ ਜਤ ਸਤ ਕਾ ਜਨੇਊ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਨਾਂ ਕਦੀ ਮਲ ਲਗਦੀ ਹੈ ਨਾਂ ਕਦੇ ਪੁਰਾਣਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਦੇ ਟੁਟਦਾ ਹੀ ਹੈ ਸੁਣੋਂ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਧੰਨ ਓਹ ਪੁਰਖ ਹੈਨ ਜਿਨਾਂ ਨੇ ਦਇਆ ਸੰਤੋਖ ਜਤ ਸਤ ਕਾ ਜਨੇਊ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਏਹੁ ਕਪਾਹ ਦਾ ਜਨੇਊ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਸਭ ਝੂਠੇ ਹੈਨ ਜੇ ਤਾਂ ਓਹ ਸਤ ਕਾ ਜਨੇਊ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਹੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਗਲ ਪਾਉ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਾ ਪਾਉ ਤਾਂ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਅਜਨ ਹੀ ਬਣਾਇਆ ਜੇ ਤਾਂ ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਅਸਾਂ ਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਮਨਾਹ ਕਰ ਜੀ ਪਰ ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਤਾਂ ਪਿਛੇ ਤੀ ਆਦੇ ਅੰਤ ਹੋਂਦਾ ਹੀ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਤਾਂ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗਾ ਅਰ ਅਗੇ ਤਾਂ ਨਾਹੀ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪਾਂਧੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਤਾਂ ਪਿਛੇ ਤੀ ਸਨਕਾਦਿਕਾਂ ਤੇ ਆਦਿ ਲੈ ਕਰ ਪਹਿਨਦੇ ਆਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੂੰ ਕਿਓਂ ਮਨਾਹ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਹੋਰ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ।

ਚੌਕੜੂ ਮੁਲ ਅਣਾਇਆ ਬਹਿ ਚਉਕੇ ਪਾਇਆ॥ ਸਿਖਾ ਕੰਨਿ ਚੜ੍ਹਾਈਆਂ ਗੁਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਥੀਆ॥ ਓਹ ਮੋਆ ਓਹ ਝੜ ਪਇਆ ਵੇਤਗਾ ਗਇਆ॥ ਮ:੧॥ ਲਖ ਚੋਰੀਆਂ ਲਖ ਜਾਰੀਆਂ ਲਖ ਕੂੜੀਆਂ ਲਖ ਗਾਲ॥ ਲਖ ਠਗੀਆਂ ਪਹਿ

ਨਾਮੀਆਂ ਕਰਦਿਨ ਸੁਜੀਅਨ ਨਾਲਿ ॥੨॥ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਸੁਣੇਂ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਇਹੁ ਐਵੇਂ ਹੀ ਗਲ ਹੈ ਏਹੁ ਤਾਂ ਸਭੇ ਗਲਾਂ ਮਨੁ
ਖਾਂਦੀਆਂ ਬਾਧੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੈਨ ਆਪੇ ਹੀ ਮਨੁਖਾਂ ਨੇ ਚੌਕਾ ਪਾਇਆ ਆਪੇ ਹੀ
ਮਨੁਖ ਨੂੰ ਚੌਕੇ ਵਿਚ ਬੈਠਾਇਆ ਤਾਂ ਆਪੇ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਰਕੇ ਸਮਝਿ
ਆ ਜਨੇਊ ਪਾਇਆ ਉਸ ਮਨੁਖ ਨੇਂ ਕਹਿਆ ਇਹੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਪਹੁੰ
ਚਿਆ ਹੈ ਜਿਸਨੇਂ ਮੈਨੂੰ ਦੀਖਿਆ ਦੇਕਰ ਜਨੇਊ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਪਾਧਾ ਜੀ
ਜਾਂ ਓਹ ਮਨੁਖ ਮਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਓਹ ਜਨੇਊ ਭੀ ਜਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਓਹ ਜੀਵ ਭੀ ਦੇਤ
ਗਾ ਗਾਇਆ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਪਾਧਾ ਜੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਭੀ ਉਸੇ ਜਨੇਊ ਨੂੰ ਬਾਪਣੇ ਜੇ ਏਹੁ
ਜਨੇਊ ਅਗਲੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਨਾਲ ਚਲੇ ਅਤੇ ਜਿਤਨੀਆਂ ਵਸਤੂ ਸੰਸਾਰ ਨੇ
ਬਾਧੀਆਂ ਹੈਨ ਸੋਏ ਥੇਹੀ ਰਹਿ ਜਾਵਨ ਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਵਸਤ ਕੀ ਸੋਭਾ ਭੀ
ਇਥੇ ਹੀ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਉਸ ਵਸਤ ਕੀ ਸੋ
ਭਾ ਨਹੀ ਹੋਵੀ ਅਰ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਨੇ ਵਸਤੂ ਬਾਧੀਆਂ ਹੈਨ ਸੋ ਵਸਤੂ ਸੰਸਾ
ਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਭਾਵਦੀਆਂ ਸੋ ਸੁਣੇਂ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਨਾਲ ਮੁੱ
ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ਦ੍ਰਿੜਾਂਵਦਾ ਹੈਂ ਸੋ ਤਾਂ ਅਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕੰਮ
ਨਾਹੀ ਸੋ ਜਿਸਨੇਂ ਤਾਂ ਇਹੁ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸੁਣੇ ਸਾਨ ਸੋ ਤਾਂ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰ
ਕੇ ਉਠੇ ॥ ਅਰ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਤੂੰ ਇਤਨੇ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਕਿਆ
ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਰੇ ਜਨੇਊ ਪਾਵਣੇ ਕਰ
ਕੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਇਤਨਾਂ ਦਰਬ ਖਰਚ ਕੀਆ ਹੈ ਅਰ ਕਿਤਨੇਂ ਹੀ ਭਾਈ ਸਨਬੰਧੀ ਇ
ਕਠੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਆਇਕੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਪਰ ਜੇ ਤੂੰ ਹੁਣ ਜਨੇਊ ਨਾ ਪਾਵੇਂਗਾ ਤਾਂ
ਜਿਤਨਾਂ ਪਦਾਰਥ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਸਭ ਐਵੇਂ ਹੀ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਤਨੇ ਸਨਬੰਧੀ ਆਏ
ਹੈਨ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੇਦ ਪਾਠੀ ਆਏ ਹੋਏ ਹੈਨ ਸਭ ਖਿਰ ਖਿਜਣ ਗੇ ਅਗੇ ਜਿਉਂ
ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਮੈਂ ਆਵੇ ਤਿਵੇਂ ਕਰ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੋਰ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ॥
ਤਗੁ ਕਪਾਹਹੁ ਕਤੀਐ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵਟੇ ਆਇ ॥ ਕੁਹਿ ਬਕਰਾ ਰਿੰਨਿ ਖਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ
ਆਖੈ ਪਾਇ ॥ ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਟੀਐ ਭੀ ਫਿਰ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਗੁ ਨ
ਤੁਟਈ ਜੇ ਤਗਿ ਹੋਵੈ ਜੋਰੁ ॥੨॥ ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ
ਨ ਜੋ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਇਉਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਗਲ ਮੈਂ ਜਨੇਊ ਤਗ ਪਾਵਣਾ [illegible]
ਕੇ ਏਹ ਜਨੇਊ ਤਗ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਇਸ ਜਨੇਊ ਪਾਏ ਕਾ ਕਿਆ ਗੁਣ ਹੋਇਆ ਅਰ

ਸੁਣਕੇ ਕਹੇ ਸੁਆਮੀਜੀ ਏਹੁ ਤਗ ਤਾਂ ਦੇਂ ਤੂੰ ਕਿਤਨੇਹੀ ਪਾਉ ਪਰ ਇਸ ਤਗ ਨਾਲ
ਮੁਕਤ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਹਤਾ ਕਾਲੂ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋਈ ਦੇਵਤਾ ਹੈ
ਆਪੇ ਹੀ ਜਨੇਊ ਪਾਵੇ ਤਾਂ ਮਹਤੇ ਕਾਲੂ ਕਹਿਆ ਬੜਾ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਭੀ [illegible]
[illegible] ਆਇ ਪੈਨ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਇ ਤਾਂ ਪੰਡਿਤ ਨੇ [illegible]
[illegible] ਪਾਇ ਦਿਤਾ ਕਰਉ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਜਨੇਊ [illegible]
ਕਰ ਪੰਡਿਤ ਨੇ [illegible] ਜੀ ਜੋ ਸਚ ਕਾ ਤਗ ਹੈ ਅਰ ਜਿਸ ਵਿਚ [illegible]
ਅਤੇ ਮੈਲ ਭੀ ਕਦੇ ਨਾ ਹੋਵੇ ਅਤੁ ਟੁਟੇ ਭੀ ਨਾਹੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿ
ਚ ਭੀ ਪਹੁੰਚੇ ਸੋ ਤਗ ਕਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ।
।ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੂਤੁ॥ ਦਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈਐ
ਤਗੁ ਨ ਤੂਟਸ ਪੂਤ॥ ।ਤਿਸ ਦਾ ਪਰਮਾਰਥ। ਸੁਣੋ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਮਾਨੁਖ ਨੂੰ ਏਹੁ
ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਸਿਫਤ ਕਰੇ ਅਰ ਸੁਣਿਕੇ ਧਾਰਨ ਕਰੈ ਅਰ
ਸਤ ਕੇ ਸੂਤ ਕਾ ਜਨੇਊ ਪਾਵੇ ਜਿਸ ਜਨੇਊ ਨੂੰ ਸਚ ਕਾ ਜੋਰ ਹੈ ਸੋ ਓਹ ਤਗ ਸਦਾ ਹੀ ਅ
ਸਥਿਰ ਹੈ ਹੇ ਪੰਡਿਤ ਜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਮੰਨਣਾ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਕਪਾਹ ਉਗਾਵੈ ਅਰ
ਸਚੀ ਸਲਾਹ ਕਾ ਸੂਤ ਕਤੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਸਚੇ ਕਾ ਤਗ ਪਾਇ ਸੋ ਤਗ ਤੂ
ਟਦਾ ਨਹੀ ਐਸਾ ਤਗ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ਤਾਂ ਇਹ ਜੀਵ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਸ
ਰਬ ਅਸਥਾਨਾਂ ਵਿਚ ਏਹੁ ਨਾਲ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਇਹੁ ਉਪਦੇਸ ਸੁਣਿਆ [illegible] ਸ
ਨੇ ਧੰਨ ਧੰਨ ਕੀਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਧੰਨ ਧੰਨ ਕਹਿਆ ਅਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਤੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਤੂੰ ਹੀ ਜਾਣੇ ਅਰ ਸਭ ਬੇਦੀ ਬੰਸ ਕੇ ਅਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣੋ ਕੋ ਭੋਜਨ ਕਰਵਾ
ਇਆ ਬਡੇ ਉਤਸਾਹ ਸਾਥ ਅਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣੋ ਕਉ ਦਖਣਾ ਦਈ ਅਸੀਰਬਾਦ ਕਰ
ਕਰ ਸਭ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅਪਣੇ ਅਪਣੇ ਗ੍ਰਿਹ ਕਉ ਜਾਂਦੇ ਭਏ ਅਰ ਸਭ ਜਾਤ ਭਾਈ
ਭੀ ਬਡੇ ਛੋਟੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਕਰ ਅਪਣੇ ਅਪਣੇ ਅਸਥਾਨ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂਏ।

।।ਅਥ ਸਾਖੀ ਗਊ ਮਹਿਖ ਚਰਾਵਣ ਕੀ ਚਲੀ।।

।ਇਕ ਦਿਨ ਪਿਤਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦੀਆਂ ਗਊਆਂ ਮਹੀਆਂ ਚਾਰ ਲਿ
ਆਇਆ ਕਰ ਅਗੇ ਤਾਂ ਨੌਕਰ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਪੁਨ ਤੂੰ ਜੀ ਆਪ ਜਾਵੇਂ ਤਾਂ ਮਹੀਆਂ ਤਰਾਂ ਰਜਾ ਕੇ ਲ
ਿਆਇਆ ਕਰੀਂ ਨਾਲੇ ਬਾਹਰ ਫਿਰਕੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਮਨ ਪਰਚਿਆ ਰਹੇਗ
ਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲੇ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜੋ ਤੁਸ ਆਪ ਕਹੋਗੇ ਸੋਈ ਮੈ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਦੂਜੀ ਸਵੇ
ਰੇ ਹੋਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਠੇ ਤੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਕੁਝ ਖਾਣੇ ਦਾ ਸਤੋਲਾ [illegible] ਵਿਚ ਬੰਨ੍ਹ ਦਿਤਾ ਤੇ ਇਸ

ਨਾਲ ਕਰਵਾਇ ਕਰ ਹਥ ਵਿਚ ਇਕ ਛਟੀ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜੀ ਗਊਆਂ ਮਹੀਆਂ ਦੇ ਰਸੇ
ਖੋਲ ਕੇ ਬਾਹਰ ਲੈ ਗਏ ਤਾਂ ਮਾਨੋ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਬ੍ਰਿਜ ਸੇ ਗਊਆਂ ਚਾਰਨੇ ਗਏ
ਹੈਨ ਬ੍ਰਿੰਦ ਬਨ ਕੋ। ਅਗੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਗਊਆਂ ਕੋ ਚਰਤੇ ਛੋਰ ਤੇ ਏਕ ਸੁੰਦਰ ਅਸਥਾਨ ਦੇਖ
ਕੇ ਏਕੰਤ ਬੈਠ ਗਏ ਔਰ ਸਮਾਧੀ ਮੇ ਅਬਿਤ ਹੋ ਗਏ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਮੇ ਲਿਵ
ਲੀਨ ਹੋਇ ਰਹੇ ਸੋ। ਜੋ ਗਊਆਂ ਮਹੀਆਂ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਚਰਦੀਆਂ ਚਰਦੀਆਂ ਇਕ ਬਹੁ
ਸੁੰਦਰ ਪੈਲੀ ਹਰੀ ਪ੍ਰਫੁਲਤ ਹੋਈ ਦੇਖ ਕਰ ਉਸ ਮੇ ਜਾਇ ਵੜੀਆਂ ਸਭ ਚਰ ਕਰ ਰਜ ਕੇ ਉ
ਸੀ ਖੇਤ ਕੇ ਵਿਚੇ ਬੈਠ ਰਹੀਆਂ ਸਪੂਰਨ ਖੇਤ ਉਜਾੜ ਕਰ ਗਇ ਇਤਨੇ ਮੇ ਖੇਤ ਕਾ ਮਾਲਕ
ਆਇਆ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਖੇਤ ਖਾਇ ਕਰ ਗਊਆਂ ਮਹੀਆਂ ਬੈਠ ਰਹੀਆਂ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਸ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਪਟਵਾਰੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਂ ਤੇ ਮੇਰੀ ਖੇਤੀ ਸਭ ਉਜਾੜ ਕੀਤੀ
ਹਈ ਇਸ ਉਜਾੜੇ ਦਾ ਜਬਾਬ ਕਰ ਤੂੰ ਭਲਾ ਚਰਾਵਣ ਬੈਠਿਆ ਹੈਂ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ
ਖਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਤਾਂ ਕੁਛ ਨਹੀ ਉਜਾੜਿਆ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਬੋਲਦਾ ਹੈਂ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਜੋ ਕਿਸੇ
ਪਸੂ ਨੇ ਮੂੰਹ ਪਾਇਆ ਖੁਦਾਇ ਇਸ ਵਿਚ ਬਰਕਤ ਪਾਊਸੀ। ਭਾਂਓ ਹੁਣ ਨਕਰੇ।
ਲਗਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਲ ਲੜਨਾ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਓਹ ਜਿਮੀਂਦਾਰ ਦੋਵੇ ਝਗੜਦੇ ਝਗੜ
ਦੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇ ਪਾਸ ਆਏ ਜੋ ਤਲਵੰਡੀ ਦਾ ਹਾਕਮ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਖੇਤ ਵਾਲੇ ਪੁਕਾਰ
ਕੀਤੀ ਰਾਇ ਜੀ ਤੇਰੇ ਪਟਵਾਰੀ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੇ ਮੇਰਾ ਸਾਰਾ ਖੇਤ ਉਜਾੜ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਸੋਂ ਲੋਕਾਂ ਆ
ਖਿਆ ਜੋ ਨਾਨਕ ਤਾਂ ਦਿਵਾਨਾ ਹੈ ਪਰ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਸਦੋ ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਸਦਵਾਇਆ ਜਦ ਕਾ
ਲੂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਾਲੂ ਤੂੰ ਇਸ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਸਮਝਾਂਵਦਾ ਨਹੀ ਜੋ ਗਰੀਬਾਂ ਦਾ
ਖੇਤ ਉਜਾੜ ਆਇਆ ਹੈ ਹਈ ਭਲਾ ਦਿਵਾਨਾ ਕਰ ਛਡਿਆ ਹਈ ਭਾਈ ਜਾਇ ਕਰ ਇਸ
ਦਾ ਉਜਾੜ ਭਰਦੇਹੁ ਨਹੀ ਤਾਂ ਏਹ ਤੁਰਕ ਹੈ ਪੁਕਾਰ ਕਰਸੀ ਤਾ ਕਾਲੂ ਆਖਿਆ ਰਾਇ ਜੀ
ਮੈ ਕਿਆ ਕਰਾ ਏਹ ਤਾ ਮਸਤਾਨਾ ਹੋਇ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਕੁਛ ਕੰਮ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਤਾ ਰਾਇ ਆਖਿ
ਆ ਕਾਲੂ ਤੂੰ ਜਾਇ ਕੇ ਉਜਾੜ ਭਰਦੇਹੁ ਹੋਰ ਮੈ ਕੁਛ ਨਹੀ ਆਖਦਾ। ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿ
ਆ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਿਉਂ ਲੜਦੇ ਹੋ ਓਹ ਖੇਤ ਤਾਂ ਇਕ ਬੂਟਾ ਭੀ ਨਹੀ ਉਜਾੜਿਆ। ਤੇ ਕਿਸੇ ਪ
ਸੂ ਪੈਰ ਭੀ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਏਹੁ ਤਾਂ ਐਵੇਂ ਹੀ ਕੂਕਦਾ ਹੈ। ਤਾ ਓਹ ਜਟ ਬੋਲਿਆ ਮੇਰਾ ਖੇਤ
ਸਭ ਉਜਾੜ ਗਿਆ ਹੈ ਮੈ ਮੁਠਾ ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਨਿਆਉ ਕਰੋ ਓਹ ਖੇਤ ਤਾਂ ਇਕ ਬੂਟਾ ਭੀ ਨਹੀ ਰਹਿ
ਆ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਆਪਣਾ ਆਦਮੀ ਭੇਜ ਦੇਵੋ ਓਹ ਖੇਤ
ਇਕ ਪਤਰ ਭੀ ਨਹੀ ਛੇੜਿਆ ਤਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪਿਆਦੇ ਭੇਜ ਦਿਤੇ ਜਾਂ ਓਹ
ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਖੇਤੀ ਸਭ ਸਾਬਤ ਖੜੀ ਹੈ ਇਕ ਪਤ੍ਰ ਭੀ ਨਹੀ ਖਾਧਾ ਗਿਆ ਅ

ਭੂਰੇਨੇ ਫਿਰਕੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪਰੇ ਪਸੂਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸਾਨ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਓਹ ਜੱਟ ਵੇਖਕੇ ਅ
ਚਰਜ ਹੋਇ ਗਇਆ ਪਿਆਦੇ ਮੁੜ ਆਏ ਆਖਣ ਲਗੇ ਰਾਇਜੀ ਖੇਤੀ ਤਾਂ ਸਭ ਸਾਬ
ਤ ਖੜੀ ਹੈ ਇਕ ਭੂਰਾ ਭੀ ਨਹੀ ਚੁਗਿਆ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਖੇਤੀ ਵਾਲੇ ਨੂੰ [illegible] ਤਾਂ
ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤੇ ਕਾਲੂ ਦੇ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ ਆਏ। [illegible] ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

॥ਸਾਖੀ ਸਰਪ ਦੇ ਪਰਛਾਵੇਂ ਦੀ ਚਲੀ॥

ਸੰਮਤ ਪੰਦ੍ਰਾਂ ਸੈ ਪੈਂਤੀ ੧੫੩੫ ਵਸਾਖ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗਊਆਂ ਮਹੀਆਂ ਚਾਰ
ਆਏ ਨਾਲ ਇਕ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤੇ ਮਹੀ ਚਾਰਨ ਗੋ ਸਿਖਰ ਦੁਪਹਿਰ ਹੋਈ ਤਾ ਆਲਸ ਕਰ
ਕੇ ਇਕ ਦਰਖਤ ਦੇ ਹੇਠ ਬੈਠ ਗਏ ਤੇ ਮਹੀ ਛਾਵੇਂ ਬਹਿ ਗਈਆਂ ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰੁੱਖ ਨੀਚੇ
ਠੰਢੀ ਛਾਇ ਵਿਚ ਸਉਂ ਗਏ ਪਰਛਾਵਾਂ ਢਲ ਗਇਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਮੁਹਿ ਪਰ ਧੁਪ
ਆਇ ਗਈ ਤਾ ਗਰਮੀ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਸੇਵ ਆ ਗਇਆ ਤਾਂ ਸੇਸਨਾਗ ਆਪਣਾ ਸੁਆਮੀ
ਜਾਣਕੇ ਆਇਆ ਸੁਪੇਦ ਰੰਗ ਕਾਲਾ ਤੇ ਫਣ ਪਸਾਰ ਕਰ ਮੁਹਿ ਪਰ ਛਾਇਆ ਕਰੀ
॥ਪਰ ਕਲਜੁਗ ਦੇ ਕਠਣ ਦੇ ਦਿਨ ਆਹੇ॥ ਤਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਕਛੂ ਕਾਰਜ ਕਰਦਾ ਉਸੇ ਰਸ
ਤੇ ਆਇ ਗਇਆ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਨੀਗਰ ਸੁਤਾ ਪਇਆ ਹੈ ਤੇ ਨਾਗ ਕੋਲ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤੇ ਸਿ
ਰ ਪਰ ਫਣ ਦੀ ਛਾਇਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇਖਕੇ ਖੜਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਜੀ ਵਿਚ ਵੀ
ਚਾਰਨ ਲਗਾ ਭਾਈ ਜੇ ਤਾ ਏਹ ਨੀਗਰ ਜੀਵਦਾ ਹੈ ਤਾ ਕੋਈ ਅਉਲੀਆ ਅੰਸ ਹੈ
ਤੇ ਜੇ ਕੂ ਸਰਪ ਸਾਹ ਪੀ ਗਇਆ ਹੈ ਤਾ ਮਰ ਗਇਆ ਹੈ ਏਹ ਵੀਚਾਰ ਦਾ ਸੀ ਤਾ ਉਹ
ਆਦਮੀ ਆਏ ਤਾ ਰਾਇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਨੀਗਰ ਦੇਖੋ ਜੋ ਕੌਣ ਸੁਤਾ ਹੈ ਓਹ ਦੇਖ
ਣ ਤਾ ਕਾਲੂ ਪਟਵਾਰੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਸੁਤਾ ਪਇਆ ਹੈ ਤਾ ਓਨਾ ਆਖਿਆ ਰਾਇ ਜੀ
ਤੇਰੇ ਕਾਲੂ ਪਟਵਾਰੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ॥ ਤਾ ਰਾਇ ਆਖਿਆ ਇਸਨੂੰ ਜਗਾਵੋ ਤਾ ਓਹ ਨੇੜੇ ਗ
ਏ ਤਾ ਸਰਪ ਗੁੰਮ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾ ਓਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਜਗਾਇਆ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਉਠ ਬੈਠਾ ਦੇਖੇ ਤਾ ਸਿਰ ਤੇ ਰਾਇ ਜੀ ਖੜੋਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਥ ਜੋੜਿਕੇ ਰਾਇ ਨੂੰ ਸਲਾਮ
ਕੀ॥ ਤਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਘੋੜੇ ਉਤੋਂ ਉਤਰਕੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਗਲ ਨਾਲ ਲਾਇਆ ਤੇ ਮਥ
ਚੂਮਿਆ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਬੰਦਗੀ ਆਖੀ ਬਹੁਤ ਅਦਬ ਕੀਤੋਸੁ ਤਬ ਲੋਕ ਹੈਰਾਨ ਹੋ
ਇ ਗਏ ਆਖਣ ਲਗੇ ਭਾਈ ਇਸ ਨੀਗਰ ਉਤੇ ਰਾਇ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਿਹਰ ਵਾਨਗੀ ਹੋ
ਈ ਹੈ ਫੇਰ ਰਾਇ ਘਰ ਆਇਆ ਤੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਸਦਵਾਇਆ ਤਾ ਕਾਲੂ ਆਇਆ ਤਾ ਰਾ
ਇ ਨੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਾਲੂ ਤੇਰੇ ਘਰ ਜੋ ਨਾਨਕ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਸ ਤਾਈ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰ
ਕੇ ਨਾ ਜਾਣੀ ਏਹ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਗਤ ਹੈ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਨਾਨਕ ਤਾਈ ਕਰੀ ਝਿੜਕੀ

ਨਹੀ ਤੈਸਉਦ੍ਰ ਦੀਨ ਬੋਲੀ ਤੇ ਕੂਈ ਇਕ ਮਨੁਖ [illegible] ਵਿਦਕਾਰੀ ਇਹੁ ਮਹਾ
ਪੁਰਖ ਦਰਸਨ ਕਰ ਜਾਹਿਰ ਮੇਰਾ ਵਸ ਦਾ ਹੈ ਤੈ ਮੈ ਇਸ ਦਰਸਨ ਦੇ ਨਿਹਾਲ ਹੋਇਆ ਹਾਂ
ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਭੀ ਇਨਿ ਹਾਲ ਤੇ ਜੋ ਜਿਸਦੇ ਘਰ ਐਸਾ ਪੁਤ੍ਰ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ
ਆਖਿਆ ਭੁਲ ਰਾਇ ਜੀ ਵਡਾ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਜਾਣਾਂਗੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੰਮ ਕਾਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕ
ਰਦਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਵਸਤ ਘਰੋਂ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਬਾਹਰ ਸੁਟ ਆਂਵਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਏਹੁ
ਬਾਤ ਕਹਿ ਕਰ ਕਾਲੂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਆਇਆ। ਇਕ ਦਿਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫੇਰ ਮਝੀ
ਚਾਰਨ ਗਏ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਜਾਕੇ ਸੌਂ ਗਏ ਦੁਪਹਿਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਮਝੀ ਖੇਤਾਂ ਦੇ ਪੂਛ ਦੇਵਣ ਲਗ ਗਏ
ਜਿਥੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁਤੇ ਸੇ ਉਸ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਨਾ ਫਿਰਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕੁਛ ਕਾਲ ਕੇ ਰਾਇ ਜੀ ਆ
ਇ ਅਰ ਵੇਖੇ ਤਾਂ ਹੋਰੁ ਪਰਛਾਵੇਂ ਢਲ ਗਏ ਤੇ ਓਹ ਪਰਛਾਵਾਂ ਨਹੀ ਢਲਿਆ ਏਹ ਦੇਖਕੇ ਰਾਇ ਨੇ
ਬੰਦਗੀ ਕਰਕੇ ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਖਣ ਲਗਾ ਭਾਈ ਏਹੁ ਕਾਲੂ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨ
ਕ ਕੋਈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਦੇਖੋ ਏਸ ਦੀਆਂ ਸਭ ਬਾਤਾਂ ਅਚਰਜ ਦੇਖੀਆਂ ਹੈਨ ਅਗੇ
ਖੇਤੀ ਦੀ ਬਾਤ ਹੋਈ ਪਿਛੋਂ ਸਰਪ ਦੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਪਰਛਾਵਾਂ ਖੜੋ ਰਿਹਾ ਹੈ।
ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਉਸਤਤਿ ਕਰਦਾ ਆਪਨੇ ਘਰ ਨੂੰ ਆਇਆ ਤੇ ਬਾਬੂ ਜੀ ਦੀ ਚਿ
ਗਾ ਚਾਲੀ ਆਹੀ ਤਾਂ ਪਿਤਾ ਆਖੇ ਪੁਤ੍ਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਉਲਾਂਭਿਆਂ ਮੈਨੂੰ ਸਿਚ ਕੀਤਾ ਆਹਾ ਤੂੰ ਕੁਝ
ਸਮਝ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜੋ ਆਖੋਗੇ ਸੋ ਕਰਾਂਗਾ।

"ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨਾਲ ਹੋਈ"

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਉਹੋ ਚਾਲ ਹੀ ਰਹੀ ਬੋਲੇ ਚਾਲੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਹੀ ਤਿਆਹੀ ਪੰ
ਇਆ ਰਹੇ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਬੇਦੀਆਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਦਲਗੀਰ ਹੋਇ ਗਇਆ ਅਤੇ ਲੋਕ
ਆਖਣ ਲਗੇ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਂ ਕਮਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇਕਰ ਆਖਣ ਲਗੇ ਹੇ ਬੇਟਾ ਤੈਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇ ਪੈ ਰਹਿਣਾ ਕਿਉਂ ਕਰ
ਬਣਦਾ ਹੈ ਹੁਣ ਜੁਆਨ ਉਮਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕੁਛ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਕਰਣਾ ਚਾਹੀਏ ਕਿ
ਰਤੁ ਕੀਤਿਆਂ ਜਵਾਬ ਭੀ ਸੋਭਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਤ ਦੀਆਂ ਕਮਲੀਆਂ ਗਲਾਂ ਛ
ਡ ਦੇਹੁ ਅਸਾਨੂੰ ਲੋਕ [illegible] ਏਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਕਾਲੂ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮਖਟੂ ਪੈ
ਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਏਹੀਆਂ ਗਲਾਂ ਸੁਣਕੇ ਸਰੀਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਨੂੰ ਬੁਰੀਆਂ ਲਗਦੀਆਂ ਹੈ
ਜਾਂ ਏਹੁ ਗਲ ਮਾਤਾ ਜੀ ਨੇ ਆਖੀ ਤਾਂ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਿਲ ਕੋਈ ਨ ਲਗੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਜਿਉਂ ਦੇ ਤਿਉਂ ਪਏ ਰਹਿਣ ਕੋਈ ਗਲ ਭੀ ਆਖਕੇ ਜਾਂ ਪਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਬ
ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਪਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਜਾਇਕਰ ਆਖਿਆ ਦੇਖੋ

ਜੀ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆਂ ਕਿਤਨੇ ਦਿਨ ਬੀਤ ਗਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਖਾਂਦਾ ਪੀਂਦਾ
ਭੀ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਜੀ ਭੀ ਆਇ ਕਰ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੋ ਹੇ ਬੇਟਾ ਨਾਨਕ ਤੈਨੂੰ ਪ
ਇਆਂ ਕਿਉਂ ਕਰ ਬਣਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਛ ਖਾਓ ਪੀਓ ਪਹਿਨੋ ਖੁਸੀ ਰਹਿਆ ਕਰੋ ਅਤੇ
ਕਛੁ ਖੇਤੀ ਪਤੀ ਦੀ ਖਬਰ ਲੈ ਆਇਆ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕੁਛ ਰੁਜਗਾਰ ਭੀ ਕੀਤਾ
ਕਰੋ ਹੇ ਬੇਟਾ ਜੀਤੂ ਹਾਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਸਾਰਾ ਪਰਵਾਰ ਹੀ ਦਲਗੀਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਕਾਈ ਗਲ ਕਰਨੀ ਨਹੀਂ ਭਾਉਂਦੀ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕੁਛ ਨ ਕਰਿਆ ਕਰ ਅਸੀਂ ਤੈਨੂੰ
ਏਹੁ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਤੂੰ ਫਿਕਰ ਵਾਨ ਕਿਉਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈਂ ਪਰਸ਼ ਰੁਜਗਾਰ ਦਾ ਕਰਨਾ ਬਹੁ
ਤ ਭਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਖਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪਾਸ ਪੈਸੇ ਹੋਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਕਿਆ ਓਹ ਰੁਜ
ਗਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਪਰ ਸੁਣ ਬਚਾ ਕਿਰਤ ਬਿਨਾ ਜੀਵਣਾ ਥੋੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣ
ਬੇਟਾ ਅਸਾਡੀ ਖੇਤੀ ਬਾਹਰ ਪੱਕੀ ਖੜੀ ਹੈ ਅਰ ਜੇ ਤੂੰ ਵਿਚ ਜਾਇ ਕਰ ਖੜਾ ਹੋਵੇਂ
ਤਾਂ ਖੇਤੀ ਕਿਉਂ ਉਜੜੇ ਅਤੇ ਸਭ ਕੋਈ ਸਰੀਕ ਅਤੇ ਦੇਖਣ ਵਾਲੇ ਆਖਣ ਜੋ ਵਾਹੁ
ਵਾਹੁ ਭਾਈ ਕਾਲੂ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਭਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇ ਸੁਣ ਬੇਟਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਬਾਤ ਹੈ ਖੇਤੀ ਖ
ਸਮਾਂ ਸੇਤੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲੇ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਹੁਣ ਅਸਾਂ ਨਵੇਕਲੀ ਖੇਤੀ ਵਾਹੀ
ਹੈ ਅਤੇ ਹਲ ਵਾਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਜਿਮੀ ਵੜ ਆਈ ਹੈ ਸੋ ਓਹ ਖੇਤੀ ਅਸੀਂ ਬ
ਹੁਤ ਤਕੜੀ ਰਖਦੇ ਹਾਂ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਖੇਤੀ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕੀ ਰ
ਖਦੇ ਹਾਂ ਪਰਾਈ ਖੇਤੀ ਦੀ ਸਾਰ ਕਿਆ ਜਾਣੀਏ ਤਾਂ ਏਹੁ ਗਲ ਸੁਣ ਕਰ ਕਾਲੂ ਹੈ
ਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੋ ਦੇਖੋ ਲੋਕੋ ਏਹੁ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਨਵੇਕਲੀ ਖੇਤੀ ਕਦੋਂ ਕਣੀ ਵਾਹੀ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਜੇਕਰ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਫਸਲ ਨੂੰ ਤੈਨੂੰ ਨਵੇਕਲੀ ਖੇਤੀ ਵਾਹ ਦੇ
ਵਾਂਗੇ ਜੋ ਦੇਖਾਂ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਕਰ ਪਕਾਇ ਕਰ ਖਾਂਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਿ
ਤਾ ਜੀ ਅਸਾਂ ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਖੇਤੀ ਵਾਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਭਲੀ ਜਮੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਲੂ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਖੇਤੀ ਡਿਠੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ
ਖਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਸਾਂ ਹੁਣ ਵਾਹੀ ਹੈ ਜੇਹੜੀ ਖੇਤੀ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਆਪੇ ਹੀ ਦੇਖੋ
ਗੇ ਅਤੇ ਸੁਣਹੁਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਆਖਿਆ ਰਾਗ ਸੋਰਠ
ਵਿਚ॥ ॥ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧॥ ॥ਮਨੁ ਹਾਲੀ
ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਰਣੀ ਸਰਮੁ ਪਾਣੀ ਤਨੁ ਖੇਤੁ॥ ਨਾਮੁ ਬੀਜੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੁਹਾਗਾ ਰਖੁ
ਗਰੀਬੀ ਵੇਸੁ॥ ਭਾਉ ਕਰਮ ਕਰਿ ਜੰਮਸੀ ਸੇ ਘਰ ਭਾਗਠ ਦੇਖੁ॥੧॥

ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਮੋਹਿਆ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਾਉ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਏਹੁ ਜੋ ਹਮਾਰਾ ਮਨ ਹੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦੀ ਟਹਿਲ ਵਿਚ ਜੋ ਲਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਹਾਲੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਨ ਰੂਪੀ ਖੇਤ ਵਿਚ ਸ਼ੁਭ ਕਰਨੀਆਂ ਦੀ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿਆ ਵਾਹੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸਾਧਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਜੋ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸੋ ਪਾਣੀ ਦਿਤਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪਣਾ ਸੋ ਬੀਜ ਪਾਇਆ ਹੈ ਸੰਤੋਖ ਕਰਨਾ ਏਹ ਸੁਹਾਗਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਭਲਿਆਂ ਕਰਮਾਂ ਨਾਲ ਭਾਉ ਕਰਨਾ ਏਹ ਪੈਲੀ ਜੰਮੀ ਹੈ ਸੋਈ ਘਰ ਭਾਗਵਾਨ ਹੈ ਜਿਸ ਘਰ ਵਿਚ ਐਸੀ ਪੈਲੀ ਦੀਆਂ ਮਦਨੀਆਂ ਆਈ ਹੈ ਹੇ ਬਾਬਾ ਹੋਰ ਜੋ ਮਾਇਆ ਦੀ ਰਚਨਾ ਹੈ ਸੋ ਧ੍ਰੋਹ ਹੈ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਾਸਿਓਂ ਹਿਰ ਭੁਲਾਂਵਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲ ਭੀ ਨਹੀ ਜਾਂਦੀ ॥ ੧ ॥ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਬਚਾ ਖੇਤੀ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਹਟੀ ਕਢ ਬੈਠ ਅਸਾਂ ਖਤ੍ਰੀਆਂ ਦੀ ਖੇਤੀ ਤਾਂ ਹਟੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੂਸਰੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥ ਹਾਣੁ ਹਟੁ ਕਰਿ ਆਰਜਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਵਥੁ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸੋਚ ਕਰਿ ਭਾਂਡਸਾਲ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਤਿਸ ਨੋ ਰਖੁ ॥ ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਿਉ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਲੈ ਲਾਹਾ ਮਨਿ ਹਸਿ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਪਰਮਾਰਥ ॥ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਸਾਂ ਏਹੁ ਹਟ ਕਢੀ ਹੈ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਕੀ ਜੋ ਆਰਬਲਾ ਹੈ ਸੋ ਅਸਾਂ ਨੇ ਹਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੁਰਤ ਦੀਆਂ ਬਿਰਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਪਾਂ ਥੀ ਹਟਾਇਕੈ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋਈ ਅਸਾਂ ਭਾਂਡਸਾਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸਤਨਾਮ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਤਿਸ ਨੂੰ ਹਰ ਵੇਲੇ ਯਾਦ ਰਖਣਾ ਸੋ ਉਨਾਂ ਭਾਂਡਿਆਂ ਵਿਚ ਵਸਤ ਪਾਇ ਰਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਹਰ ਮਿਲਨਾਂ ਹੈ ਸੋ ਵਣਜ ਕਰਕੇ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਲਾਹਾ ਖਟਿਆ ਹੈ ॥ ੨ ॥

ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੇ ਹਟ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਮਨ ਫਿਰਣੇ ਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਸਉਦਾਗਰੀ ਘੋੜਿਆਂ ਦੀ ਕਰ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਸਾਂ ਸਉਦਾਗਰੀ ਭੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਬਾਬੇ ਜੀ ਤੀਸਰੀ ਪੌੜੀ ਆਖੀ ॥

ਸੁਣਿ ਸਾਸਤ ਸਉਦਾਗਰੀ ਸਤੁ ਘੋੜੇ ਲੈ ਚਲੁ ॥ ਖਰਚੁ ਬੰਨੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਮਤੁ ਮਨ ਜਾਣਹਿ ਕਲੁ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈ ਦੇਸਿ ਜਾਹਿ ਤਾ ਸੁਖਿ ਲਹਹਿ ਮਹਲੁ ॥

ਤਿਸ ਦਾ ਪਰਮਾਰਥ ॥ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਸਤ ਸਾਸਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰਵਣ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨ ਵਿਚ ਧਾਰਨਾ ਏਹ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਸਉਦਾਗਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਹਮਾਰਾ ਸਚ ਬੋਲਣਾ ਹੈ ਸੋ ਅਸਾਂ ਘੋੜੇ ਲੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਬੁਰੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਅਤੇ ਭਲੇ ਕ

ਰੱਬ ਦਾ ਗਾਹਿਣ ਕਰਨਾ ਏਹੁ ਖਰਚ ਬੰਨਿਆ ਹੈ ਅਰ ਮਨ ਵਿਚ ਏਹ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰ ਸਾਡੇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਹੈ ਸੋ ਤਿਸ ਭਗਵੰਤ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਦੇਸ ਮੈਂ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇਗਾ ਤਿਸ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਮਹਿਲ ਵਿਚ ਕਿਆ ਅਸਥਾਨ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਡਾ ਨਫਾ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵਿਆ ਹੈ ਬਡੇ ਆਨੰਦ ਮੈਂ ਮਗਨ ਹਾਂ ॥੩॥ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਜੀ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕਰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਅਸਾਡੇ ਕੰਮ ਕਾਜ ਥੋਂ ਤਾਂ ਰਹਿ ਚੁਕੋਂ ਪਰ ਘਰ ਤਾਂ ਚਲ ਕੇ ਬੈਠ ਅਸਾਂ ਤੇਰਾ ਖਟਣਾ ਛਡਿਆ ਹੈ ਤੇਰੀ ਉਦਾਸੀ ਦੇਖ ਕੇ ਸਰੀਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਕਾਲੂ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮਖੱਟੂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਉਦਾਸ ਹੋਇ ਕੇ ਨਿਕਲ ਗਇਓਂ ਤਾਂ ਲੋਕ ਆਖਣਗੇ ਜੋ ਕਾਲੂ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮਖੱਟੂ ਸੀ ਫਕੀਰ ਹੋਇ ਕੇ ਨਿਕਲ ਗਇਆ ਹੈ ਇਸ ਬਾਤ ਮੈਂ ਬਹੁਤਾ ਸਾਨੂੰ ਬਡੀ ਹਾਣ ਆਵੇਗੀ ਅਰ ਸੁਣ ਬੇਟਾ ਜੇ ਕੁਛ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਚਾਕਰੀ ਹੀ ਕਰ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚੌਥੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ। ॥ਲਾਇ ਹਿਤੁ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਮੰਨਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਕੰਮੁ॥ ਬੰਨੁ ਬਦੀਆ ਕਰਿ ਧਾਵਣੀ ਤਾਂ ਕੋ ਆਖੈ ਧੰਨੁ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਚੜੈ ਚਵਗਣ ਵੰਨੁ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਪਰਮਾਰਥ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਸਾਂ ਚਾਕਰੀ ਭੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਚਿਤ ਪਰਮੇਸਰ ਵਿਖੇ ਜੋ ਲਾਇਆ ਹੈ ਅਸਾਂ ਨੇ ਸੋਈ ਚਾਕਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਮੰਨਣ ਏਹੁ ਅਸਾਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਰ ਬਦੀਆਂ ਨੂੰ ਬੰਨਣ ਕਿਆ ਬਦੀਆ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਏਹੁ ਅਸਾਂ ਧਾਵਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਕੋਈ ਧੰਨ ਧੰਨ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਇ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕਰਕੇ ਦੇਖੇ ਤਦ ਚਉਗਣਾ ਵੰਨਿਆ ਰੰਗ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਜਿਨਾਂ ਉਪਰ ਗੁਰੂਆਂ ਦੀ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਹੋਈ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਰਿਦੇ ਰੂਪ ਅਕਾਸ ਮੈਂ ਗਿਆਨ ਰੂਪੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹੈਨ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣ ਕਰ ਕਾਲੂ ਜੀ ਦੀ ਨਿਸਾ ਹੋਈ ਅਤੇ ਸੁਣ ਕਰ ਚੁਪ ਕਰ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਓਹੋ ਚਾਲ ਰਹੀ।

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਵੈਦ ਨਾਲ ਹੋਈ।

ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਸਤਾਨ ਹੋਇ ਬੈਠ ਬੋਲੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨਾਂਹੀ ਅਰ ਲੈਆ ਗੀ ਪਾਇਆ ਰਹੇ ਬਿਰਕ ਤਾ ਦੀ ਰੀਤ ਧਾਰ ਲੀਤੀ ਓਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਜੰਜਾਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਟ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਕੁਟੰਬ ਵੇਦੀਆਂ ਦਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਲ ਦੇਖ ਦੇਖ ਕੇ ਝੂਰਨ ਲਗੇ ਅਤੇ ਏਹੁ ਕਹਿਣ ਜੋ ਭਾਈ ਕਾਲੂ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਦਿਵਾਨਾ ਹੋਇ ਗਇਆ

ਹੈ ਜੇਹੜੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਸੰਗੀ ਹੈਸਨ ਓਹ ਆਣਕੇ ਮਿਲਨ ਅਤੇ ਕੁਛ ਪੁਛ ਕਰਤੇ ਬਾਬਾ
ਜੀ ਐਸੇ ਆਗੋਂ ਤੇ ਮਿਲਨ ਜਿਉਂ ਕਦੀ ਮਿਲਿਆ ਹੀ ਨਹੀਂ ਓਹ ਦੇਖ ਕਰ ਬਾਪੂ
ਤ ਦੁਖੀ ਹੋਣ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਗਨ ਹੋਇ ਬੈਠੇ ਅਰ ਖਾਂਦੇ ਪੀਂਦੇ ਭੀ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਇਕੰ
ਤ ਹੀ ਬੈਠ ਰਹੇ ਸਭੋ ਮੰਦਰ ਬੇਦੀਆਂ ਦਾ ਓਦਰ ਗਇਆ ਏਹ ਬਿਧ ਦੇਖਕੇ ਮਾ
ਤਾ ਜੀ ਮਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਚਿੰਤਾਵਾਨ ਹੋਇ ਕਰ ਕਹਿਣ ਲਗੀ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੁਮ ਕੈਸੀ ਦ
ਸਾ ਆਪਣੀ ਕਰ ਰਾਖੀ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਕਾਰਜ ਕਰਨਾ ਬਾ
ਹਰ ਸੇ ਕਮਾਇ ਕਰ ਲਿਆਵਣਾ ਆਪਣੇ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਸੁਖੀ ਕਰਨਾ ਫਕੀਰਾਂ
ਦੀ ਸੰਗਤ ਛਡ ਦਿਉ ਸੁਚੇਤ ਹੋਵਹੁ ਬਿਵਹਾਰ ਕਰੋ ਅਪਣੀ ਜਾਤ ਬਿਰਾਦਰੀ ਮੇਂ
ਮਿਲ ਕੇ ਬੈਠਣਾ ਦੇਖੋ ਤੇ ਪਰਵਾਰ ਕੇ ਲੋਕ ਤੁਮਾਰੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ਦਸਾ ਦੇਖ ਕਰਕੇ
ਸੇ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹੈਂ ਅਪਣੇ ਘਰ ਦੇ ਖਰਚ ਅਤੇ ਆਮਦਨੀ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲੋ ਕੁਸੀ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਕਰਕੇ ਦਰਬ ਅਪਨੇ ਘਰ ਮੇ ਸੰਚਹੁਗੇ ਸੁਚੇਤ ਹੋ
ਵਹੁਗੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਖਤ੍ਰੀ ਦੇਖ ਕਰ ਤੁਹਾਡੀ ਸਗਾਈ ਕਰੇਗਾ ਤੈਨੂੰ ਕਮਾਊ ਜਾਣ
ਕੇ ਆਪਣੀ ਲੜਕੀ ਤੇਰੇ ਕੋ ਬਿਵਾਹ ਦੇਵੇਗਾ ਮੇਰੇ ਕੋ ਭੀ ਬਡਾ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੋਵੇਗਾ ਅਰ ਤੇਰੀ ਲੋਕ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨਗੇ ਹੁਣ ਤੈਨੂੰ ਐਸਾ ਮਸਤਾਨਾ
ਦੇਖਕੇ ਲੋਕ ਹਾਸੀ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਕੈਸਾ ਨਿਲਾਇਕ ਹੈ ਕਿਰਤ ਨਹੀਂ ਕ
ਰਦਾ ਦਾਰਿਦ੍ਰੀ ਹੈ ਮਤਹੀਨ ਹੈ ਕੋਈ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਏਹ ਨਿਰਬਲ ਹੈ ਉਨਾਂ ਸਰੀਕਾਂ ਦ
ਬੋਲਣਾ ਹਮਾਰੇ ਤਾਂਈ ਬਜਰ ਪਥਰ ਕੇ ਸਮਾਨ ਦੁਖਦਾਇਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਹੇ ਪੁਤਰ
ਮੇਰਾ ਹਿਰਦਾ ਸੁਣ ਸੁਣ ਕੇ ਜਲਦਾ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤਾਂ ਮਾਤਾ ਦੀਆਂ ਸੁਣਕਰ ਬਾਬਾ
ਜੀ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੇ ਉਤਰ ਕੋਈ ਭੀ ਨਾਂ ਦੀਆ ਰਾਤ ਭੀ ਦਿਨ ਭੀ ਪੜੇ ਰਹੈ ਬੋਲੈਂ ਕਿ
ਸੇ ਸੇਂ ਨਾਹੀ ਅਰ ਨਾ ਸੁਚੇਤ ਹੋਇ ਕਰ ਬੈਸੇਂ ਜੈਸੇ ਕੋਈ ਬਡਾ ਉਨਮਤ ਹੋਤਾ ਹੈ ਐ
ਸੇ ਹੀ ਅਬੋਲ ਹੋਇ ਕਰ ਪੜੇ ਰਹੈ ਮਾਤਾ ਬਡੇ ਹਿਤ ਨਾਲ ਕੁਛ ਭੋਜਨ ਕਰਾਵੈ ਬ
ਹੁ ਯਤਨ ਸੇ ਤੋ ਕੁਛ ਖਾਵੈਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਭੀ ਖਾਵੈਂ ਤਨ ਬਡਾ ਦੁਰਬਲ ਹੋਇ ਗਇਆ
ਹੈ ਦੇਖ ਕਰ ਮਾਤਾ ਕਹੇ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰੇ ਕੋ ਕਿਆ ਹੋ ਗਇਆ ਹੈ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਦਵਾਈ ਹੀ ਕਰ
ਤੇਰਾ ਮੁਖ ਪੀਲਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਤੇਰੇ ਅੰਗ ਭੀ ਸਭ ਸਿਥਲ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈਂ ਰਾ
ਤ ਦਿਨ ਪੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਮੂੰਹ ਦੇ ਪਾਇ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਹੋ ਭਾਈ ਸਨਬੰਧੀ ਦੇਖਕੇ ਕਹਿਆ ਕ
ਰਦੇ ਹੈਂ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਚੇਤ ਹੋਵਹੁ ਐਸਾ ਦੇਖ ਕਰ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਜੀ ਬਡੀ ਅਧੀਨ
ਹੋਇ ਕਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਆਗੇ ਇਉਂ ਦੇਤ ਬਿਦਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਹੇ ਹੇ ਭਗਵੰਤ ਮੇਰੇ

ਪੁਤ੍ਰ ਕੇ ਅਰੋਗਤਾ ਹੋਵੇ ਸੁਖੈਤ ਹੋਵੇ ਨਿਰੋਗ ਹੋਵੇ ਬਾਰੰਬਾਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਆਗੇ ਬੇਨ
ਤੀਆਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਇਕ ਦਿਨ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾ ਹਾਥ ਪਕੜ ਕੇ ਬੋਲੀ ਪੁਤ੍ਰ ਆਪ ਨੀ ਪੀੜ ਕਹੁ
ਮੈਂ ਬੈਦ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ਕਰ ਤੇਰਾ ਇਲਾਜ ਕਰਾਵਾਂ ਬਹੁਤਾ ਹੀ ਕਹੀ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੇ ਸਭ ਜਾਤ ਭਾਈ ਖਬਰ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਦੇਖ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਨੂੰ ਅਸਥਾਨ ਦੇਖ ਕਰ ਬੜੇ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੇ ਸਾਨ ਸਾਰਾ ਪਰਵਾਰ ਦੇਖ ਦੇਖ ਝੂਰਦਾ ਹੈ
ਰੋਗ ਨਹੀਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਜੋ ਕੌਣ ਰੋਗ ਹੈ ਅਰ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਦੇਖ ਕੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਆ
ਖਣ ਲਗੇ ਤੂੰ ਅਚਲ ਹੋਇ ਕੇ ਬੈਠ ਰਹਿਆ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਪਾਇਆਂ ਹੋਇ
ਆਂ ਕਈ ਦਿਨ ਗੁਜਰ ਗਏ ਹੈਨ ਪਾਇਆ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਵੈਦ ਨੂੰ ਸਦ ਕੇ ਇ
ਸਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਾਉ ਇਕੋ ਇਕ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਪਦਾਰਥ ਦੇਖ ਰਹਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਜੀ
ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਈ ਤਰਾਂ ਦਾ ਪਦਾਰਥ ਖਟ ਲਿਆਵੇਗਾ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾ ਸਨੇਹ ਮਨ ਤੇ ਲਿਆ
ਗ ਕਰ ਪਦਾਰਥ ਪਿਆਰਾ ਮਤ ਕਰੋ ਪੁਤ੍ਰ ਪਿਆਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾ
ਜੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤਉ ਕੈਸਾ ਸੁਖ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੁਣ ਕਾਲੂ ਪੈਸੇ ਕਿਤਨੇ ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿ
ਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀ ਤੂੰ ਵੈਦ ਨੂੰ ਸਦ ਅਤੇ ਕਥਾ ਵਿਚ ਲੋਕ ਖ ਪਰਮੇਸਰ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਇਤਨਾ ਸੁਣ
ਕੇ ਕਾਲੂ ਆਪ ਉਠ ਖੜੋਤਾ ਅਤੇ ਭਾਈ ਕਾਲੂ ਜੀ ਨਾਨਕ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਤੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਅਪਣੇ ਮੁਖ ਪਰ ਕਪੜਾ ਲੀਏ ਪੌੜ ਰਹੇ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਜੀ ਹਰਿਦਾਸ ਨਾਮ ਬੈਦ ਨੂੰ
ਸਦ ਲਿਆਇਆ ਜਿਥੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੌੜੇ ਸੇ ਬੈਦ ਤਿਸ ਅਸਥਾਨ ਆਇਆ
ਕਾਲੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਵੈਦ ਹਰਿਦਾਸ ਜੀ ਨਾਨਕ ਦੀ ਬਾਂਹ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹੋ ਇਸ ਨੂੰ
ਕਿਆ ਰੋਗ ਹੈ ਦਿਨੇ ਰਾਤ ਆਲਸ ਕਰਕੇ ਪਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਖਾਣ ਪੀਣ ਦੀ ਵਲੋਂ
ਭੀ ਮੂੰਹ ਮੋੜੀ ਰਖਦਾ ਹੈ ਮਹਾ ਇਸਦਾ ਪੀਲਾ ਅਤੇ ਤਨ ਖੀਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤ
ਸੁਣ ਕੇ ਹਰਿਦਾਸ ਵੈਦ ਨਿਕਟ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ ਮੁਖ ਦੇਖ ਕਰ ਨਾੜੀ ਦੇਖਣ
ਨੂੰ ਹਾਥ ਲਗਾ ਦੇਖਣ ਜਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਨਾੜੀ ਦੇਖਣ ਲਗਾ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੇ ਅਪਣਾ ਹਾਥ ਵੈਦ ਦੇ ਹਥ ਵਿਚੋਂ ਖਿਚ ਲਿਆ ਅਤੇ ਆਪ ਹੀ ਉਠ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਆ
ਖਿਆ ਸਾਡਾ ਹਾਥ ਤੂੰ ਨੇ ਪਕੜਿਆ ਹੈ ਸੋ ਕਿਆ ਜਾਣ ਕੇ ਤੂੰ ਹਰਿਦਾਸ ਬੋਲਿਆ ਰੋਗ
ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਿਆ ਰੋਗ ਹੈ ਤੂੰ ਮਾਲੂਮ ਤਾਂਈ ਜੈਸਾ ਰੋਗ ਹੋਇਗਾ ਤਿਸ ਦੀ ਦਵਾਈ ਦੇ
ਵਾਂਗਾ ਪਥ ਦੇ ਸਾਥ ਦਵਾਈ ਖਾਵਹੁਗੇ ਤਾਂ ਅਰੋਗ ਹੋਇ ਜਾਵਹੁਗੇ ਸਰੀਰ ਕਰ ਕੇ
ਸੁਖੀ ਹੋਵੋਗੇ ਤਉ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਿਸ ਦੇ ਪਰ ਥਾਇ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ।
ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਵੈਦੁ ਬੁਲਾਇਆ ਵੈਦਗੀ ਪਕੜਿ ਢੰਢੋਲੇ ਬਾਂਹਿ ॥ ਭੋਲਾ ਵੈਦੁ

ਨਜਾਣਈਕਰਕਕਲੇਜੇਮਾਹਿ॥੧॥ ਮ:੧ "ਵੈਦਾਵੈਦਸੁਵੈਦਤੂਪਹਿਲਾ
ਰੋਗਪਛਾਣੁ॥ ਐਸਾਦਾਰੂਲੋੜਿਲਹੁ ਜਿਤੁਵੰਞੈਰੋਗਾਘਾਣਿ॥ ਜਿਤੁਦਾਰੂਰੋਗਉ
ਠਿਅਹਿ ਤਨਿਸੁਖਵਸੈਆਇ॥ ਰੋਗਗਵਾਇਹਿਆਪਣਾਤਨਾਨਕਵੈਦਸਦਾ
ਇ॥ ੨" 'ਤਿਸਦਾਪਰਮਾਰਥ'। "ਅਤੇਕਾਲੂਨੇਵੈਦਬੁਲਾਇਆਸੀਵੈਦ
ਨੀ ਕਿਆ ਦਵਾਈ ਨਾਨਕਜੀਦੀਕਰਾਉਣਦੇਵਾਸਤੇ ਸੋਓਹ ਵੈਦ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ
ਜੀਦੀਬਾਂਹਪਕੜਕੇਲਗਾ ਦੇਖਣ ਓਹਭੁਲਾ ਵੈਦ ਜੋਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀਦੇ ਰੋਗਦਾ
ਮਹਿਰਮਨਹੀਸੀਕਿਆਕਰਕੇਦੁਖਹੈਕਲੇਜੇਵਿਖੇ ਇਸਤੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕਜੀਕਹ
ਤੇਹੈਂ ਹੇ ਵੈਦਾਵੈਦ ਸੁਵੈਦਤੂ ਉਤਮ ਵੈਦ ਤੈਨੂੰ ਅਸੀਂਤਾਂ ਜਾਣੀਏਜੋ ਪਹਿਲਾ ਰੋਗ ਤੂੰ
ਪਛਾਣੇ ਅਤੇ ਐਸਾਦਾਰੂਲੋੜਲਹੁ ਕਿਆ ਢੂੰਡਲਵੇ ਜਿਸਕਰਕੇ ਰੋਗਾਂਦਾ ਘਾ
ਣ ਕਿਆ ਸਮੂਹ ਰੋਗ ਦੂਰ ਹੋਇ ਜਾਵਨ ਅਤੇ ਜਿਸਦਾਰੂਕਰਕੇਰੋਗ ਸਭ ਉਠ ਜਾ
ਵਨ ਅਰ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਸੁਖ ਆਇ ਵਸਨ ਤਾਂ ਨਾਨਕਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਐਸਾ ਦਾਰੂ
ਹਈ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਤਾਂ ਤੂੰ ਠੀਕ ਵੈਦ ਹੈਂ ਅਤੇ ਅਸਲੂ ਵੈਦ ਤੈਨੂੰ ਤਊ ਜਾਣੀਏ ਜੇ ਆਪਣਾ
ਰੋਗ ਤੂੰ ਗਵਾਵੇ ਤਾਂ ਵੈਦ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸਰਬ ਸਾਮਰਥ ਮਹਾਰਾ
ਜ ਜੀ ਓਹ ਰੋਗ ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਕਉਣ ਜਿਸਕਰਕੇ ਮੈਂ ਰੋਗੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕ
ਰਤੇ ਹੈਂ ਹੇ ਹਰਦਾਸ ਤੂ ਸੁਣ ਕਰ ਪਹਿਲੇ ਤੇ ਹਉਮੈ ਕਾ ਰੋਗ ਸਭ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਕੇ
ਲਗਾ ਹੈ ਜਿਸਕਰਕੇ ਲੋਕ ਮਹਾਂਦੁਖੀ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈਂ ਜੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਕਾਰਨ ਹੈ
ਜੋ ਕਿਸੀ ਉਪਚਾਰ ਕਰਕੇ ਏਹ ਰੋਗ ਨਹੀਂ ਹਟਦਾ ਇਸ ਦੁਖ ਕਰਕੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਪ
ਕੋ ਦੁਖੀ ਜਾਣਦੇ ਹੈਂ ਸੋ ਦੂਸਰੇ ਕਉ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਖੀ ਕਰ ਸਕੇਗਾ ਹੇ ਹਰਿ ਦਾਸ ਦਵਾਈ
ਕਰਕੇ ਹਉਮੈ ਜਾਵੇ ਅਰ ਅੰਤਰ ਸੁਖ ਦੇਹ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੇ ਸੋ ਉਪਾਇ ਕਰੁ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ
ਕਰੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਰੋਗ ਨੂੰ ਗਵਾਵੇ ਜੋ ਵੈਦ ਭੁਲਾ ਹੈ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ਹੋਵੈ ਫੇਰ
ਤਿਸ ਕੋ ਰੋਗ ਨਾਹੀ ਵਿਆਪਦਾ ਹੇ ਹਰਿ ਦਾਸ ਅਸੀ ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਪਰਮੇਸਰ
ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹਾਂ ਇਸ ਰੋਗ ਦਾ ਉਪਾਉ ਕੋਈ ਨਹੀ ਇਤਰ ਰੋਗ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਜੋ ਹੈ
ਨ ਤਿਨ ਦੇ ਦਾਰੂ ਬਹੁਤ ਹੈਨ ਅਰ ਮਮਤਾ ਰੋਗ ਜੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਦੇਣੇ ਵਾਲਾ ਹੈ
ਇਸ ਨੋ ਦੂਰ ਕਰੇ ਸਰਬ ਮੈਂ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋ ਰਵਿਆ ਜਾਣਕੇ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਵੈਰ ਨਾ
ਕਰੇ ਆਤਮਾ ਏਕ ਰਸ ਸਤ ਚਿਤ ਆਨੰਦ ਪੂਰਨ ਹੈ ਇਹ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸੁਣ
ਕਰ ਹਰਿ ਦਾਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਿਤ੍ਰ ਕਾਲੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਰੋਗ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤੁਸੀ
ਚਿੰਤਾ ਕੋਈ ਨਾ ਕਰੋ ਏਹ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਰੰਗ ਰਤੇ ਹੈਂ ਅਤੇ ਏਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਦੁਖ ਦੂ

ਫਕਰਨੇਨੂੰ [illegible] ਕਹਿਕੇ ਹਰਦਾਸ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਕੇ ਆ
ਪਣੇ ਘਰਨੂੰ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਸਾਧਾਂ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦੇਵਣੇ ਦੀ।

ਇਕ ਦਿਨ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਮੇਂ ਬੈਠੇ ਥੇ ਮਸਤਾਨੇ ਤੌਰ ਪਰ ਤਾਂ ਮਹਿਤਾ
ਕਾਲੂ ਬਾਹਰੋਂ ਆਇਆ ਸੀ ਆਇਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੀ ਚਾਲੀ ਛੋੜੀ
ਨਹੀਂ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਦੇਖਕਰ ਬਹੁਤ ਰੰਜ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰਾ ਪੇ
ਖਾ ਮੈਨੂੰ ਖਾਇਗਾ ਇਆਂ ਹੇ ਤੂੰ ਕਿਛੁ ਸਮਝਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ
ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸ਼ੋ ਜੀ ਅਗੇ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਆਖਹੁਗੇ ਸੋਈ ਮੈਂ
ਕਰਾਂਗਾ ਜੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਕੁਛ ਵਣਜ ਕਰਿਆ ਕਰ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਭ
ਲਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਵੀਹ ਰੁਪਏ ਲੈ ਜਾਹੁ ਤੇ ਕੋਈ ਖਰਾ
ਸਉਦਾ ਖਰੀਦ ਲੈ ਆਉ ਜੇ ਇਤ ਵਾਰੀ ਖਰਾ ਸਉਦਾ ਕਰ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੈਂ ਤੈ
ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਰੁਪਏ ਦੇਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀ
ਆਪੇ ਦੇਖੋਗੇ ਜੋ ਮੈਂ ਕੇਹਾ ਸੌਦਾ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਵੀਹ ਰੁਪਏ ਦਿਤੇ
ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਕਰ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਸਿਆਣਾ ਹੈਂ ਤੂੰ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸੰਗ ਜਾਹੁ ਕਿਵੇਂ ਏਹੁ ਵਣਜ ਕਰਨਾ ਸਿਖੇ ਤੂੰ ਇਸ ਦਾ ਸੰਗੀ ਹੈਂ ਤਾਂ ਫ
ਫਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਬਸਤ੍ਰ ਭੀ ਉਠਾਇ ਲੀਤੇ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਭੀ ਲੈ
ਕੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸੰਗ ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਨਗਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕਿਤਨੀ
ਕ ਦੂਰ ਤਕ ਸਿਖਿਆ ਦੇਂਦਾ ਨਾਲ ਤੁਰਿਆ ਗਿਆ ਕਹੇ ਪੁਤ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਜੀਵ ਦੇ
ਜੀਅ ਤੂੰ ਸਭੇ ਕੰਮਕਾਜ ਸੰਭਾਲ ਲਵੇਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਬਹੁਤ ਠੰਢਾ ਹੋਵੇ ਤੇਰੇ ਜੀਮ
ਆ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਏਹ ਭਰੋਸਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਮੇਂ ਪੈਦਾ ਰਬ ਕਮਾਵਦਾ ਧਾਂ ਮੇਰੇ
ਥੀ ਏਹ ਬਹੁਤ ਕਮਾਵੇਗਾ ਮੇਰਾ ਜਸ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਸਭ ਕੋ
ਈ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਤਰਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਇਸ ਕੀ ਪ੍ਰਜਾ ਸਭ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵ
ਨ ਸੋ ਤੂੰ ਵਣਜ ਕਰਨਾ ਸਿਖੇਂਗਾ ਖੜੀਆਂ ਵਾਲੀ ਚਾਲੀ ਤੂੰ ਕਰੇਂ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਪਦਾ
ਰਥ ਖਟਕੇ ਘਰ ਲੈ ਆਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਠੰਢਾ ਹੋਵੇ ਸੋ ਖਰਾ ਸਉਦਾ ਕਰੀਂ ਐਸੇ
ਸਿਖਿਆ ਦੇਕਰ ਕਾਲੂ ਪਿਛਾਂ ਮੁੜਿਆ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸਿਧਾ
ਰੇ ਕਾਲੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਮੋਹ ਕਰਕੇ ਪਿਛਾਂਹ ਪਰਤਕੇ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਤੇ ਘਰ ਨੂੰ ਆਇਆ
ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਸੁਣਾਵਦੇ ਭਗਤਿ ਵੈਰਾਗ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਮਿਲੀ

ਅੱਗੇ ਈਆਂ ਭਨੇ ਸਨੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ [illegible] ਤਿਸ ਪਿਛੋਂ ਆਗੇ ਏ ਤਾਂ ਇਕ ਬਨ ਹੈ ਉਥੇ ਸੰਤ
ਮੰਡਲੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਪਸੀ ਤਪ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਕੋਈ ਖੜੀਆਂ ਬਾਹਾਂ ਕਰਕੇ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਕੋਈ
ਸੰਤ ਖੜੇ ਰਹਦੇ ਹੈਨ ਕੋਈ ਪਦਮਾਸਨ ਲਾਈ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਕੋਈ ਧੂਣੀਆਂ ਤਪਦੇ ਹੈਨ ਕੋਈ
ਸਿਧਾਸਨ ਕਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਕਈ ਏਕ ਕੁਪੀਨ ਪਹਿਰੇ ਹੋਰ ਕਪੜਾ ਤਿਆਗ ਬੈਠੇ ਹੈਨ
ਦਿਗੰਬਰ ਇਕ ਜਲ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਇਕ ਪੁਸਤਕ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਮੋਨਧਾਰੀ ਬੈਠੇ
ਹੈਨ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਪਰਲੋਕ ਦੇ ਸੁਖਾਂ ਦੀ ਚਾਹ ਹੈ ਇਸ ਲੋਕ ਦੇ ਸੁਖ ਤਿਆਗ ਕੇ ਇਨਾ ਰਕ
ਰ ਇਕੰਤ ਬੈਠੇ ਹੂਏ ਹੈਨ ਸਰਬ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਇਕ ਮਹੰਤ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਮ੍ਰਿਗਛ
ਲਾ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਹੇਠ ਵਿਛੀ ਹੈ ਬ੍ਰਿਛ ਕੀ ਤੁਚਾ ਜਿਨ ਕੀ ਕੁਪੀਨ ਹੈ ਸਿਰ ਪਰ ਜਟਾਊ ਕਾਮ
ਕਟ ਹੈ ਅਰ ਰਿਦੇ ਮੈ ਜਿਨਕੇ ਜਗਦੀਸ ਕਾ ਧਿਆਨ ਹੈ ਅਰ ਇਕ ਸਾਧੂ ਪਾਸ ਪੁਸ
ਤਕ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਸ ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੇ ਦੇਖਕੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਖੜੇ ਹੁਇ ਕਰ
ਦੇਖਨ ਲਗੇ ਅਰ ਬਾਲੇ ਪ੍ਰਤਿ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਲਾ ਏਸ ਖਰੇ ਸਉ
ਦੇ ਨਾਲੋਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਉਦਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਇਸ ਅਮੋਲ ਸਉਦੇ ਨੂੰ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਛਡ ਸਕਦਾ
ਪਿਤਾ ਦੀ ਆਗਿਆ ਭੀ ਖਰੇ ਸੌਦੇ ਦੀ ਹੈ ਸੋ ਇਸ ਤੋਂ ਭਲਾ ਧਨ ਜੋ ਹੋਰ ਕੌਣ ਹੈ ਏਹੁ
ਰੁਪਏ ਇਨਾਂ ਕੇ ਸ਼ਰਧਾ ਵਤੇ ਹੈ ਸੋ ਭੋਜਨ ਬਸਤ੍ਰ ਕਰਕੇ ਏਹ ਖੁਸੀ ਹੋਵਹਿਗੇ ਏ ਬਚਨ
ਬਾਬੇ ਦੇ ਸੁਣਕਰ ਬਾਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਦਾ ਡਰ ਹੈ ਉਸਨੇ ਵਣ
ਜ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸੁਭਾਵ ਦਾ ਭੀ ਕਠਨ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ ਜਾਣੋ ਜੇ
ਆਪਦਾ ਅਨ ਸਾਰੀਹਾ ਤੁਸੀ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨਾਲ ਸਮਝ ਲੈਣਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਾ ਕੋਈ
ਝਗੜਾ ਝਗੜੇ ਮੈਂ ਆਪਦਾ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹਾਂ ਆਗੇ ਭੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਭੀ ਜਿਸ ਜਿਸ ਤਰਾਂ
ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਮੈਂ ਉਸੀ ਤਰਾਂ ਕਰਾਂਗਾ ਇਤਨ ਕਹਿ ਰੁਪਏ ਬੀਸ ਭਾਈ ਬਾਲੇ
ਨੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹਥ ਦੇ ਦਿਤੇ ਸੋ ਰੁਪਏ ਲੈਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੰਤਾਂ ਕੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਬੈਠੇ
ਅਰ ਕੋਮਲ ਬਾਣੀ ਸੇ ਪ੍ਰਤਿ ਸੰਤਨ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ
ਪੁਛਿਆ ਮਹੰਤ ਜੀ ਆਪ ਬਸਤ੍ਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪਹਿਰਤੇ ਹਾਥ ਨਹੀ ਆਂਵਦਾ ਕਿ ਪਹਿਨਦੇ
ਹੈਨ ਸੀਤ ਰਤ ਵਿਚ ਧੂਪ ਪਾਲਾ ਸਹਦੇ ਗਰਮੀ ਸਹਾਰਦੇ ਹੋ ਬਰਖਾ ਪੜਤੀ ਵਿਚ
ਬਸਦੇ ਮਹਿੰਤੇ ਹੋ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਉਪਰ ਜੋ ਉਤੇ ਹੈ ਭਸਮ ਲਗਾਇ ਰਾਖੀ ਹੈ ਇਤ
ਨੇ ਸੁਨ ਕਰ ਸੰਤ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਹਮ ਨਿਰਬਾਣ ਸਾਧੂ ਹੈਂ ਬਸਤ੍ਰ ਕਾ ਸੰਜਮ ਨਹੀ
ਰਖਦੇ [illegible] ਅਰ ਤੇਰੇ ਕੋ ਕਿਆ [illegible] ਹੈ ਪੂਛਣੇ ਕਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਨਾ
[illegible] ਜੀ ਤੂੰ ਚਲਕੇ ਸਉਦਾ ਖਰੀਦ ਕੇ [illegible] ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖ

ਆ ਬਾਲਾ ਮੈਨੂੰ ਪਿਤਾ [illegible] ਖਰੀਦਣ ਆਖਿਆ ਹੈ ਬਾਲਾ ਤੂੰਭੀ ਮਸਲ
ਤ ਖਰੇ ਸਉਦੇ ਖਰੀਦਣ ਦੀ ਦੇਹੁ ਮੈਂ ਖਰਾ ਸੌਦਾ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਕਿਆ
ਆਖਣਾ ਹੈ ਤੂੰ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਂ ਓਹ ਪਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁ
ਮ ਬਸਤ੍ਰ ਤੋ ਨਹੀ ਪਹਿਰਤੇ ਤਉ ਭੋਜਨ ਭੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਹੰਤ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਅਰੇ ਬਾਲਕੇ ਜੋ ਪ[illegible] ਭੇਜਤਾ ਹੈ ਸੋ ਹਮ ਖਾ ਲੇਤੇ ਹੈਂ ਅਤੇ ਹਮ ਤੋ ਉਦਾ
ਸੀ ਹੈ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਹਮ ਉਦਿਆਨੋਂ ਮਾਹਿ ਬਸਤੇ ਹੈਂ ਵਸਤੀ ਮੇਂ ਨਹੀਂ ਵਸਦੇ ਤ
ਉ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਆਪਕਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਸੰਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਾਮ ਹਮ
ਰਾ ਸੰਤ ਰੇਨ ਹੈ ਸੁਨਕਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੜੇ ਪ੍ਰਸਿੰਨ ਹੂਏ ਅਰ ਕਹਿਓਨੇ ਹੇ ਬਾਬਾ ਏ
ਹ ਸੌਦਾ ਮੈਂ ਨਹੀ ਛਡ ਸਕਦਾ ਏਹੁ ਖਰਾ ਸੌਦਾ ਹੈ ਇਸ ਮੇਂ ਤੋਟਾ ਨਹੀ ਵਾਧਾ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ
ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸੀ ਜਾਣੋ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਜਾਣੇ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਜਾਣੇ ਏਹ ਖ
ਰਾ ਸਉਦਾ ਹੈ ਯਾ ਖੋਟਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵੀਹ ਰੁਪਏ ਲੇਕੇ ਬਾਲੇ ਪਾਸੋਂ ਮਹੰਤ
ਦੇ ਅੰਗੇ ਰਖੇ ਤਾਂ ਮਹੰਤ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਰੇ ਬਾਲਕੇ ਏਹੁ ਰੁਪਏ ਹਮਾਰੇ ਕਿਸੇ ਕਾਮ
ਨਹੀਂ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਬਾਪ ਨੇ ਬੇਪਰ[illegible] ਦੀਏ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੂੰ ਫਕੀਰੋਂ ਕੋ ਕਿਉਂ ਦੇਤਾ ਹੈਂ ਤੇ
ਰੀ ਅਵਸਥਾ ਛੋਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਬਿਵਹਾਰ ਪਿਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਸੋ ਬਾਪ ਨੇ ਤੇਰੇ
ਕੋ ਕਿਸੀ ਕਾਮ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਾ ਹੈ ਤੂੰ ਰੁਪਏ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਸੰਤ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਪਿਤਾ ਨੇ ਖਰਾ ਸੌਦਾ ਕਰਨੇ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਸੋ ਏਹ
ਖਰਾ ਸੌਦਾ ਹੈ ਤੇ ਹੋਰ ਸੌਦੇ ਖੋਟੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਹੰਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਲੜਕੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ
ਹੈ ਅਰ ਤੂੰ ਹੂੰਦਾ ਕੌਣ ਹੈਂ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਤੋ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ
ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਖਤ੍ਰੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਹੰਤ ਬੋਲਿਆ ਅਰੇ ਬਾਲਕੇ ਏਹੁ ਕਿਆ
ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਕਿਆ ਅਰ ਖਤ੍ਰੀ ਕਾ ਬੇਟਾ ਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਮਹੰਤ ਜੀ ਪਹਿਲੇ ਸਤ ਜੁਗ ਵਿਚ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੀ ਭਗਤ ਕਰੀ ਥੀ ਸੋ ਭਗਤ
ਹਮਾਰੀ ਪੂਰੀ ਨ ਹੋਈ ਥੀ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗ ਮੇਂ ਅਰ ਦੁਆਪੁਰ ਜੁਗ ਮੇਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੀ ਭ
ਗਤ ਕਰੀ ਥੀ ਸੋ ਸੰਪੂਰਨ ਹੁਈ ਤਦ ਭੀ ਹਮ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਥੇ ਅਬ ਭੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈਂ
ਤਉ ਮਹੰਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਬਾਲਕੇ ਕੁਛ ਮਾਂਗ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਕਿਆ ਮਾਂ
ਗਉਂ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਮੰਗਤਾ ਹੈਂ ਮਹੰਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਲਕੇ ਤੂੰ ਤੋ ਆਪ ਹੀ ਨਿ
ਰੰਕਾਰ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈਂ ਹਮ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਕਿਆ ਦੇਵਹਿ ਪਰ ਏਕ ਕਾਮ ਕਰ ਏਹ ਰੁਪ
ਏ ਹਮਾਰੇ ਕਾਮ ਨਹੀਂ ਇਨਕਾ ਸੀਧਾ ਤੁਮ ਜਾਇ ਕਰ ਲਿਆਇ ਦੇਵੋ ਜੋ ਏਹ ਫਕੀਰ [illegible]

ਜਨ ਬਨਾਇ ਕਰ ਖਾਣੇ ਗੋਤ ਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਬਾਲੇ ਤੋਂ ਰੁਪਏ ਲੈਕਰ ਇਕਸ
ਨਗਰੀ ਮੈਂ ਗਏ ਆਟਾ ਚਾਵਲ ਘਿਉ ਖੰਡ ਬੂਰਾ ਬਰਤਨ ਸਭ ਕੁਛ ਲੈ ਕਰ ਸੰਤਾਂ
ਦੇ ਪਾਸ ਲਿਆਏ ਇਕਰ ਰਖ ਦੀਏ ਅਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਮਹੰਤ ਬੋਲਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਤੁਮ ਆਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਰੂਪ ਹੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਨਾਨਕ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ ਹੈ ਅਸਾਂ ਨੇ ਅੱਛੀ
ਤਰਾਂ ਖੋਜ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਸਤ ਬ੍ਰਤ ਇਨ ਅਤੀਤਾਂ ਕੇ ਬੀਤ ਗਏ ਹੈਨ ਸੱਤ ਦਿਨ ਭੁੱਖਿਆਂ
ਲੰਘ ਗਏ ਹੈਨ ਹੇ ਸੰਤ ਰੂਪ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਬ ਤੁਮ ਜਾਵੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਥਾ ਟੇ
ਕਿਆ ਅਰ ਬਾਲੇ ਕੇ ਸਾਥ ਲੈ ਕਰ ਉਠ ਚਲੇ ਜਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਠ ਆਏ ਤਾਂ ਉਸ ਮ
ਹੰਤ ਨੂੰ ਇਕ ਅਤੀਤ ਨੇ ਆਕੇ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਮਹੰਤ ਜੀ ਇਸ ਬਾਲਕ ਕੋ ਕਉ ਤੁਮ ਨੇ ਉ
ਠਾਇ ਕਿਉਂ ਦੀਆ ਉਸ ਨੇ ਤੁਮਾਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਸੀ ਤਾਂ ਮਹੰਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਅਤੀ
ਤ ਜੀ ਓਹ ਆਪ ਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਥਾ ਅਰ ਹਮਾਰੀ ਖਬਰ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਸੀ ਨਿਰੰਕਾ
ਰ ਜੀ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਥਾ ਹਮ ਤੇ ਆਪਣਾ ਸੀਧਾ ਲੈਣਾ ਥਾ ਅਰ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰਾਉਣੀ
ਸੀ ਅਰ ਉਸ ਕਾ ਤੇਜ ਹਮਾਰੇ ਸੇ ਸਹਾਰਿਆ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਥਾ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਹਮ ਨੇ ਉ
ਸ ਕੋ ਵਿਦਾ ਦਈ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਨ ਸਾਧਾਂ ਕੇ ਲੋਂ ਉਠ ਕਰ ਜਾਂ ਦੋ ਤਿਨ ਕੋ
ਸ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਪੁਛਣ ਲਗੇ ਜੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸਾਂ ਕਿਆ ਕੀ
ਤਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਜੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਂ ਕੁਛ ਰੁਪਏ ਖਾਇ ਨਹੀ ਲੀਤੇ ਤੁਸਾਂ ਮੰਗੇ
ਸੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਢ ਦਿਤੇ ਹੈਸਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸੀ ਭੁਲੇ
ਕਿਉ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂ ਜਾਣ ਜੇ ਭੁਲਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਤੂ ਜਾਣ ਜੇ ਨਹੀ ਭੁਲਾ
ਤਾਂ ਤੂ ਜਾਣ ਜੈਸੇ ਅਲਾਹ ਤੁਸੀ ਹੋ ਤੈਸਾ ਹੀ ਅਲਾਹ ਮੈਂ ਹਾਂ ਅਗੇ ਕਾਲੂ ਜਾਣੇ ਯਾ ਤੁਸੀ
ਜਾਣੋ ਐਸੇ ਬਾਤਾਂ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਤਿਲਵੰਡੀ ਦੇ ਨਿਕਟ ਪਹੁੰਚੇ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਰ ਦੀ ਪ
ਰ ਪਾਸੇ ਗਾਉਂ ਮੈਂ ਨਾ ਵੜੇ ਇਕ ਤਲਾਉ ਸੀ ਪਾਣੀ ਉਸ ਮੇਂ ਨਹੀ ਥਾ ਵਹਾਂ ਬੈਠ ਰਹੇ ਅ
ਰ ਬਾਲਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਆਇ ਵੜਿਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਘਰ ਵੜਿਓ ਨਾਹੀ ਬਾਹ
ਰ ਹੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਜੋ ਬਾਲਾ ਘਰ ਆਇ ਵੜਿਆ ਹੈ ਆਪਣੇ ਤੇ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਨਹੀ ਆਇਆ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਨਫਰ ਭੇਜ ਕੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾਂ ਬਾਬ
ਕਾਲੂ ਜੀ ਦੀ ਫੁਰਮਾਨ ਸੁਣ ਕਰ ਘਰ ਥੀ ਆਇਆ ਜਬ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਕਾ
ਲੂ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਅਵੇ ਬਾਲਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਥੇ ਰਹੀ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਕਿਥੇ ਹੈਨੀ ਅਰੇ ਕਿ
ਤੇ ਰੁਸ ਰਿਹਾ ਹਈ ਅਰੇ ਕਿਸੇ ਵਪਾਰ ਵਿਚ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਹੇ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਾਰ ਕੋਹ ਪੈਂਡਾ ਸਦ ਗਏ ਤਾਂ ਇਕ ਬਨ ਆਇਆ ਇਕ

ਸਿਤ ਮੰਡਲੀ ਵਾਂ ਉਤਰੀ ਹੋਈ ਥੀ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਜਾਂਦਿਆਂ ਜਾਂਦਿਆਂ ਖੜੇ ਹੋ ਗ
ਏ ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਮੇਵੇ ਲੈਕੇ ਉਨਾਂ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾਇ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਅਵੇ ਬਾਲਾ ਮੈਂ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਨਾਨਕ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜਿਆ ਆਸੀ ਸੋ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜਿਆ ਆਸੀ ਜੋ
ਰੁਪਏ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾਇ ਆਵੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ ਆਖਿਆਂ ਹੇ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਤੈਂ ਜੋ ਨਾਨਕ
ਨੂੰ ਖਰਾ ਸੌਦਾ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਆਖਿਆ ਆਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਖਰਾ ਸੌ [illegible] ਜੀ ਨੇ
ਖਰਾ ਸੌਦਾ ਕੀਤਾ ਹਈ ਭਾਵੇ ਨੁਕ ਛਾਵੇ ਨਾਹੀ ਨੁਕ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਲਾ
ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦਸ ਤਾਂ ਸਹੀ ਜੋ ਨਾਨਕ ਹੁਣ ਕਿਥੇ ਹੈ ਈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਨੂੰ ਢੂੰਡਣ ਵਾਸਤੇ ਚਲੇ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਜੀ ਸੁਣ ਕਰ ਬਹੁਤ ਸੋਕਵੰਦ ਹੋਇਕ
ਰ ਪਛੋਤਾਵਣੇ ਲਾਗੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਢੂੰਡਣ ਵਾਸਤੇ ਹੋਰ ਨਫਰਾਂ ਨੂੰ ਦੌੜਾਇ
ਆ ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ [illegible] ਕਹਿਆ ਹੇ ਬੀਬੀ ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਕਉ ਬਹੁਤ
ਕ੍ਰੋਧ ਹੋਇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਦੇਖੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਉ ਕੁਛ ਦੁਖ ਨ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਅਗੇ ਅਗੇ ਕਾਲੂ ਤੇ
ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸੇ ਤਲਵੰਡੀ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠੇ ਥੇ ਬਾਲੇ ਨੇ
ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਜਾਇ ਦਿਖਾਇਆ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖਿਆ ਬਹੁਤ ਕ੍ਰੋਧਮ
ਇਆ ਪਕੜ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਪੁਛਿਆ ਅਵੇ ਨਾਨਕ ਵੀਹ ਰੁਪਏ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਦਿਤੇ ਸਨ ਸੋ ਕਿ
ਥੇ ਹੈਨੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੋਂ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੇ ਬੋਲੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਗੁਸਾਖ
ਇਕਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦੋਇ ਤਮਾਚੇ ਸਜੇ ਹਥ ਦੇ ਖਬੀ ਗਲ੍ਹ ਉਪਰ ਮਾਰੇ ਅਤੇ ਸਜੀ
ਗਲ੍ਹ ਤੇ ਦੋਇ ਤਮਾਚੇ ਖਬੇ ਹਥ ਦੇ ਮਾਰੇ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਬੀਬੀ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਪਹੁੰਚੀ
ਪਿਤਾ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਅਬ ਬਖਸੀਏ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ਤੇ ਨੀਲ ਪੈ ਗਏ ਪਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬੋਲੇ ਕਿਛ ਨਾਹੀ ਨੇੜ ਤੇ ਜ
ਲਦਿਆਂ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਇਕਸ ਆਦਮੀ ਨੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕਰ ਆਖਿਆ ਹੇ
ਰਾਇ ਜੀ ਕਾਲੂ ਪਟਵਾਰੀ ਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਡਾਢੀ ਮਾਰ ਮਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਮੰਥਾ ਟੇਕ
ਕੇ ਛੁਡਵਾਇਆ ਹੈ ਏਹ ਸੁਣਕੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਦਮੀ ਭੇਜਕੇ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ
ਨੂੰ ਸਦਿਆ ਤਾਂ ਆਦਮੀ ਆਇਆ ਆਇਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਤੈਨੂੰ ਰਾਇ ਜੀ ਬੁਲ
ਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਭੀ ਲੈ ਚਲ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਕਾਲੂ ਆਖਿਆ ਉ ਸਾਆਦਮੀ ਨੂੰ
ਸੁਣ ਭਾਈ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਆਖ ਆਖ ਕੇ ਥਕ ਪਿਆ ਹਾਂ ਏਹੁ ਮੈਂ ਨਦਰ
ਈ ਨਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਕਿਆ ਲੈ ਚਲਾਂ ਇਸ ਪੁਤ੍ਰ ਨੇ ਮੇਰੀ ਚੌੜ ਕਰ ਛਡਿਆ ਹੈ ਪਰ ਛਡਿਆ
ਹੈ ਸ ਤਾਂ ਉਸ ਰਾਇ ਦੇ ਆਦਮੀ ਆਖਿਆ ਕਾਲੂ ਤੂੰ ਉਥੇ ਤਾਂ ਚਲ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ

ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇ ਪਾਸ ਪਹੁਤੇ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦਾ ਦੇਖਦਿਆ ਹੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਤੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਬੈਰਾਗ ਛੁਟਿ ਗਿਆ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਰਾਇ ਨੇ ਬਗਲ
ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਮਥਾ ਚੁੰਮਿਓਸ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਬਡਾ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿਚ ਆਇਆ
ਅਤੇ ਆਖਿਓਸ ਸੁਣ ਕਾਲੂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਹਿਆ ਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਨ ਬੋਲੀ
ਅਤੇ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਅਜੇਹੀ ਮਾਰ ਮਾਰੀ ਹੈ ਦੇਖ ਕੇ ਲੋਕ ਤ੍ਰਾਸ ਤ੍ਰਾਸ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਦੁ
ਖੀ ਹੋਂਵਦੇ ਹੈਨ ਸੁਣੇ ਕਾਲੂ ਨਾਂ ਤੈਨੂੰ ਮੇਰਾ ਕਹਿਆ ਭਾਵੈ ਨਾਂ ਤੈਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਡਰ ਅਤੇ
ਨਾਂ ਤੈਨੂੰ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾ ਮੋਹ ਹੋਇਆ ਜੋ ਮੇਰੇ ਘਰ ਇਕੋ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਕਾਲੂ ਤੂੰ ਵਡਾ ਰਾਕਸ ਹੈਂ ਤੇ
ਰੇ ਘਰ ਦੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਲਾਇਕ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘ
ਰ ਵਿਚ ਨਹੀ ਰਖ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਖਬਰ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਇਸ ਦੀ ਅਵਗਿ
ਆ ਜਿਤਨੀ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਸੋ ਹਛੀ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਇਸ ਨੂੰ ਜਿਤਨਾ ਤ੍ਰਾਸ ਦੇਨਾ ਹੈ ਬਹੁਤ ਬੁ
ਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਏਹ ਸਾਰੇ ਦੇਸ ਮੈਨੂੰ ਲਗਦੇ ਹੈਨ ਏਹੁ ਕਲਾਵਾਲਾ ਲੋਕ ਹੈ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਦਾ ਵਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਇ ਦੀ ਅਖੀਆਂ ਤੇ ਜਲ ਟੁਰਿਆ ਜਾਵੈ ਤੇ ਬੈਰਾਗ ਥੀਮੀਏ
ਨਾਹੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਮੋਹ ਕਰਕੇ ਕੰਠ ਰਾਇ ਦਾ ਗਦ ਗਦ ਹੋਇ ਗਇਆ ਕਾਲੂ ਦੇ
ਖੇ ਸੁਭਾਵ ਕਰਕੇ ਰਾਇ ਜੀ ਦਾਂ ਤ੍ਰੈ ਪਕਰਕੇ ਤਨ ਥਰ ਥਰ ਕੰਪਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਸੁ
ਣ ਕਾਲੂ ਅਜ ਤੀਕਰ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਦੀ ਖੋਟਾ ਬਚਨ ਨਹੀ ਕਹਿਆ ਅਤੇ ਅਜ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆ
ਖਦਾ ਹਾਂ ਸੁਣ ਸਈਯਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਐਸੀ ਮਾਰ ਮਾਰ ਨੀ ਆਹੀ ਜੋ ਉ
ਸ ਦੇ ਮੂੰਹ ਤੇ ਐਸੇ ਦਾਗ ਪਾਇ ਦਿਤੇ ਨੀ ਤੂੰ ਬਡਾ ਜਲਾਦ ਹੈ ਬਡਾ ਕਠੋਰ ਹੈਂ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਡ
ਰਕੇ ਲਗਾ ਆਖਣ ਰਾਇ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਤੁਸੀ ਜਦ ਕਦ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਲੜਦੇ
ਹੋ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤੇਰਾ ਸਿਖਾਇ ਸਮਝਾਇ ਰਹਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰ
ਇਕੋ ਇਕ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਂ ਸਿਆਣਾ ਹੋਹੁ ਮੈਂ ਵੀਹ ਰੁਪਏ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿਤੇ ਹੈਸਨ ਅਤੇ ਨਾਲ ਇਸ
ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਲਾ ਦਿਤਾ ਸੀ ਸੋ ਬਾਲਾ ਆਖਣ ਲਗਾ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਨਾਨਕ ਨੇ ਜਾਂਦਿਆਂ ਹੀ
ਰੁਪਏ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾਇ ਦਿਤੇ ਹੈਸ ਦੇਖੋ ਕਿਤਨਾ ਹਛਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹੈਸ ਜਿਸ ਦਿਨ
ਦਾ ਏਹੁ ਜੰਮਿਆ ਹੈ ਤੇ ਸੁਰਤ ਸੰਭਾਲੀ ਹੈ ਕਈ ਵਾਰੀ ਇਸ ਨੇ ਘਰ ਉਜਾੜਿਆ ਹੈ
ਹੁਣ ਰੁਪਏ ਤਾਂ ਦਿਤੇ ਬਾਹਰ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਜਿਥੇ ਪਾਣੀ ਭੀ ਨਹੀ ਮਿਲਦਾ ਉਥੇ ਲੁਕ ਬੈ
ਠਾ ਬਾਲੇ ਘਰ ਆਏ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਤਉ ਇਸ ਨੇ ਦਸਿਆ ਹੈ ਏਹ ਸੁਣ ਕਰ ਰਾਇ ਬੁ
ਲਾਰ ਨੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਦ ਕੇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਸਭ ਹਕੀਕਤ ਸੁਣਾਈ ਜਿਉਂ ਬੀਤੀ
ਸੀ ਰਾਇ ਏਕੋ ਤਾਂ ਰਾਇ ਜੀ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਕਾਲੂ ਤੇਰੀ ਪਰਾਰਬਧ ਖੋਟੀ ਹੈ ਤੂੰ ਇ

ਸਨਨਕਦਾ ਕਦਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜਿਉ ਕਿਸੇ ਪਾਸ ਪਾਰਸ ਹੋਵੈ ਤੇ ਓਹ ਪਥੱਰ ਜਾਣਕੇ ਸੁ
ਟ ਦੇਵੈ ਅਰ ਕੌਡੀਆਂ ਦੇ ਮਗਰ ਫਿਰੇ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਾਣ ਨੂੰ ਜਵਾਹਰ ਮਿਲੇਆ
ਹ ਓਹ ਉਸ ਦੀ ਸਾਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਇਸੀ ਤੇ ਕਿ ਗਲ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਮੇਰਾ
ਤਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈ ਏਹੁ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਇਸ ਅਜੋਗਤਾ ਕਰਕੇ ਮੈਂ ਕੁਝੁ ਕਰ ਨਹੀ ਸ
ਕਦਾ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਤੈਨੂੰ ਧਨ ਦੀ ਖਿਸਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੇ ਇਨ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਖਬਰਦਾਰ ਹੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ
ਘਰ ਤੈ ਲੈ ਲੀਆ ਕਰ ਇਤਨਾ ਕਹਿ ਕਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦਾ ਨੌਕਰ ਤਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਉ
ਮੇਦਾ ਹੈਸੀ ਤਿਸ ਨੂੰ ਰਾਇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜਾਵੇ ਉਮੇਦਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਤੇ ਬੀਸ ਰੁਪਏ ਲਿ
ਆਇ ਦੇਹੁ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਦਾਹ ਉਮੇਦਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੀ ਰਾਣੀ ਤਿਸ ਦੀ ਜਾਤ ਖੇਖਰਾਂ
ਸੀ ਤਿਸ ਪਾਸੋਂ ਰੁਪਏ ਵੀਹ ਜਾਇ ਮੰਗੇ ਰਾਣੀ ਖੇਖਰਾਂ ਰੁਪਏ ਦਿਤੇ ਨੌਕਰ ਨੇ ਸਈਆ
ਦੇ ਕਾਲੂ ਦੇ ਹਥ ਦਿਤੇ ਕਾਲੂ ਲਏ ਨਾਂਹੀ ਅਤੇ ਰਾਇ ਮੇਰੇ ਨਾਹੀ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਘਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਹਿ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆ
ਪਣੇ ਘਰ ਰਖਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਘਰ ਰਖਦੇ ਹਾਂ   ਅਜ ਕਲ ਕਿ ਥਾਉਂ ਅਸੀ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦੇਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਰੁਪਏ ਲੈਂਦੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਕਹੇ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ
ਏਹ ਰੁਪਏ ਕਿਸ ਦੇ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਦਾ ਹੈ ਇਹ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਆਪ ਦਾ ਹੀ ਹੈ ਕੁਛ ਰੁਪਏ ਨੂੰ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਝੂਰਦਾ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਾਲੂ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਤੂੰ ਰੁਪਏ ਲੈਇ ਅਤੇ ਜਿਤਨਾ ਫਿਰ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਅਪਣਾ ਜਿਆਣ ਹੈ ਤਿਤਨਾ ਫਿਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਖਿਜਮਤ ਅਸੀ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਫੇ
ਰ ਕਾਲੂ ਰੁਪਏ ਦੇਵੈ ਤੇ ਰਾਇ ਜੀ ਲਵੈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਉਮੇਦੇ ਆਖਿਆ ਕਾਲੂ ਰੁਪਏ ਹੁ
ਣ ਤੂੰ ਲੈ ਲੈਇ ਅਤੇ ਰਾਇ ਜੀ ਦਾ ਆਖਿਆ ਫੇਰ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਰੁਪਏ ਲੈ ਲੀਤੇ
ਅਤੇ ਰੁਪਏ ਲੈ ਕਰ ਕਾਲੂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਾਲੂ ਅਜ ਥੀ
ਲੈ ਕਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਪੈਸਾ ਕੌਡੀ ਅਸੀ ਬਣਾਇ ਦੇਵਾਂਗੇ ਖਰਚ ਭੀ ਇਸ ਦਾ ਸਭੁ ਘ
ਰੇ ਲੀਤਾ ਕਰ ਤੂੰ ਮਾਇਆ ਦੇ ਲੋਭੁ ਕਰ ਐਸੇ ਸਤ ਪੁਰਖ ਵਾਲੇ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿ
ਆਰੇ ਨੂੰ ਨਲਾਇਕ ਨਾਂ ਆਖੀ ਜਿਤਨਾ ਤੇਰੇ ਘਰ ਦਾ ਦਰਬ ਗਵਾਇਆ ਹੈ ਨਾਨਕ
ਨੇ ਸੋ ਹਿਸਾਬ ਕਰ ਕੇ ਸਭੁ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋ ਲੈ ਲੈ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇਵੈ ਤੇ ਕਾਲੂ ਲਵੈ ਨਾਹੀ
ਬਾਰੰਬਾਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਏਹੀ ਆਖਿਆ ਕਾਲੂ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਜਗਤ ਦੇ ਬੰਧਨਹੁ ਛੁ
ਟੈ ਦਾਸ ਤੇ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਹੈ ਏਹੁ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਤਾਂ ਸੰਤ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖੀ ਕਦੀ ਰੰਜ ਕ
ਦੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਬਹੁ ਖੁਸ਼ਵਕਤ ਹੋਇ ਗਇਆ ਆਪਣੇ ਘਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਤਲਵੰਡੀ ਜਿਤ

ਨੇ ਲੋਕ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਮਣ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਆਹੇ ਅਤੇ ਜਟ ਬੂਟ ਸੋ ਸਭ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਬੁਰਾ ਬੁਰਾ ਆ
ਖਣ ਲਗੇ ਕੇ ਏਹੀ ਸਲਾਹੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ
ਐਸਾ ਨਿਰਦਈ ਹੋਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਹੈ ਚੰਡਾਲ ਦੀ ਤਰਾਂ ਮਾਰ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਹੈਸ
ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਪਾਸੋਂ ਰੁਪਏ ਭੀ ਲੀਤੀ ਹੈਸ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਗਲੇ ਭਲ ਕਾਲੂ
ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਪਾਸ ਆਇਆ ਅਰ ਆਇ ਕਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿਪ
ਇਆ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸ ਰਾਇ ਜੀ ਮੇਰੀ ਜਾਇਗਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਏਹ ਰੁਪਏ ਤੁਸੀ
ਆਪਣੇ ਫੇਰ ਲਓ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਏਹ ਰੁਪਏ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ
ਨਹੀਂ ਦਿਤੇ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਰੁਪਏ ਦੇਵਣੇ ਆਪਣੇ ਸੇ ਅਸਾਂ ਨੈਂ ਦਿਤੇ
ਹੈਨ ਫੇਰ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਰੁਪਏ ਕਾਹੇ ਲਈਏ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਨਾਨ
ਕ ਕੇ ਪਾਸ ਰੁਪਏ ਕਿਥੋਂ ਆਹੇ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਉਸਦੇ ਪਾਸੋ ਉਧਾਰੇ ਲੀਤੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁ
ਲਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਕਾਲੂ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਬਾਤ ਦੀ ਖਬਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜਿਤਨੀ ਮਾਇ
ਆ ਇਸ ਜਹਾਨ ਦੇ ਉਪਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਹੈ ਸਭ ਇਸੇ ਦੀ ਹੈ ਸਭ ਦੌਲਤ ਦੁਨੀ
ਆ ਦਾ ਇਹੁ ਮਾਲਕ ਹੈ ਜਿਤਨੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਸੁਖ ਹੈਨ ਘੋੜੇ ਰਥ ਦੌਲਤ ਹੁਕਮ ਏ
ਹ ਸਭ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਹੀ ਸਿਰ ਸਦਕਾ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਹੈ ਮੈਂ ਇਸੇ ਦਾ ਦਿਤਾ ਹੀ ਖਾਂਦਾ ਪੈ
ਹਨਦਾ ਹਾਂ ਅਸੀ ਛੋੜ ਕੇ ਹੇ ਕਾਲੂ ਸੰਸਾਰ ਸਾਰਾ ਹੀ ਇਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਂਦੇ ਹੈ ਇ ਸ ਬਾਤ
ਨੂੰ ਸੁਣ ਕਰ ਸਭ ਲੋਕ ਜੇਹੜੇ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਨ ਉਨਾ ਦੀ ਨਿਸਾ ਹੋਇ ਗਈ ਤਾਂ ਕਾ
ਲੂ ਘਰ ਕੋ ਆਇਆ॥ ॥ਆਗੈ ਸਾਖੀ ਜੈਰਾਮ ਪਲਤੇ ਦੀ ਚਲੀ॥
ਇਕ ਵਾਰੀ ਚੇਤ ਵਿਸਾਖ ਦੇ ਦਿਨ ਆਹੇ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜਾਤ ਦਾ ਪਲ
ਤਾ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਦਾ ਰਹਿਣੇ ਵਾਲਾ ਸੋ ਪੈਲੀਆਂ ਦੇ ਕਠਾ ਕਰਣੇ ਵਾਸਤੇ ਅਤੇ ਕਟਾਲੈ
ਣੇ ਵਾਸਤੇ ਤਿਲਵੰਡੀ ਵਿਚ ਆਇਆ ਆਹਾ ਸੀ ਸੋ ਕਾਰ ਕੇ ਮਕਰਦੇ ਰਹੇ ਇਕ ਦਿ
ਨ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਏਸੇ ਬਾਤ ਚਲ ਪਈ ਸਗਾਈ ਦੀ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾ
ਰ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਇਥੇ ਖਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਹੈਨ ਮੇਰੀ ਸਗਾਈ ਵਾਸਤੇ ਕੋਈ
ਘਰ ਟੋਲੋ ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਜੈਰਾਮ ਬੇਦੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਹੈਨ ਜੇ ਤੂੰ ਸਾਡੀਆਂ ਅਤੇ ਉ
ਨਾ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਂਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਹੀ ਹੋਂਦੀਆਂ ਤਾਂ
ਮੈ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਆਖਾਂ ਤਾਂ ਭਾਈ ਏ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਰਸੋਈਆ ਆ
ਇਆ ਹੋਇਆ ਆਸੀ ਪਰ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੈਸੀ ਤਿਸ ਨਾਲ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਬਾਤ ਕੀਤੀ
ਹੇ ਗੁਸਾਈ ਜੀ ਅਸਾਡੀਆਂ ਅਤੇ ਬੇਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹੋਂਦੀਆਂ ਹੈਨ ਕੇ ਨਾ

ਹੀ ਹੋਂਦੀਆਂ ਤਾਂ ਨਿਧੇ ਬ੍ਰਾਮਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭੁਈਆਂ ਜੀ ਹੋਂਦੀਆਂ ਹੈਨ ਕਹਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੂੰ ਨਿਧੇ ਆਖਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਬੇਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜੈਰਾਮ ਹੁਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਖਰੀਆਂ ਹੋਂਦੀਆਂ ਹੈਨ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਸਦ ਕੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਜੈਰਾਮ ਜੋ ਪਲਤਾ ਖਤ੍ਰੀ ਹੈ ਆਮਲ ਇਨਾਂ ਦੀਆਂ ਅਤੇ ਬੇਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਹੋਂਦੀਆਂ ਹੈਨ ਕਿ ਨਹੀ ਜੋ ਹੋਂਦੀਆਂ ਹੈਨ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨਾਲ ਕਹਾਣੀ ਕਰਦੇਉ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਧੀਆਂ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਆਪ ਨਾਹੀ ਆਖਦੇ ਆਪੇ ਧੀਆਂ ਵਾਲੇ ਓਹ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਕੁਛ ਪਾਪ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪ ਦਾ ਖਿਜਮਤਗਾਰ ਹਾਂ ਆਪ ਦੀ ਮਰਜੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਾਂ ਜੇਹੀ ਮੇਰੀ ਸਕਤ ਹੋਵੇਗੀ ਤੇਹੀ ਮੈਂ ਸੇਖਾ ਹੋਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਾ ਕਾਲੂ ਏਹੁ ਅਸਾਡੀ ਬੇਟੀ ਹੈ ਤੂੰ ਤਾਂ ਆਖ ਕੋਈ ਨ ਕਰ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜੈਰਾਮ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਜੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਕਿਆ ਖਬਰ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਜੈਰਾਮ ਪਲਤਾ ਪਰਾਈਆਂ ਬੇਟੀਆਂ ਦਾ ਮੰਗਣਾ ਕੋਈ ਹਕੂਮਤ ਜਾਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਏਹ ਬਾਤ ਅਧੀਨਗੀ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣ ਜੈਰਾਮ ਤੁਸੀ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਸਦ ਕੇ ਅਧੀਨਗੀ ਨਾਲ ਆਖੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭੀ ਉਸ ਵਖਤ ਜੋ ਕੁਛ ਆਖਣਾ ਹੋਸੀ ਸੋ ਆਖਾਂਗਾ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਕਰ ਆਖਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਰਾਜੇ ਲੋਕ ਹਉ ਸਮਝ ਕਰ ਦੇਖੋ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਭੁਈਆਂ ਜੈਰਾਮ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਾਹਤੇ ਆਖਦੇ ਹੋ ਤੁਹਾਡਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਿਧਾ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸ ਪਾਸੋ ਕਹਾਵੋ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਰਾਇ ਜੀ ਫਿਰ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਅਪਣੇ ਨਿਧੇ ਬ੍ਰਾਮਣ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਰਾਇ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਨਿਧੇ ਆਇ ਕਹਿਆ ਚੌਧਰੀ ਜੀ ਅਸੀ ਤੁਸੀ ਮਿਲ ਕੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਆਖੀਏ ਤਾਂ ਛਨਿਛਰਵਾਰ ਨੂੰ ਦੋ ਪਹਿਰ ਦਿਨ ਰਹਿ ਦੇ ਨਿਧੇ ਬ੍ਰਾਮਣ ਨੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਦੇਖ ਮਹਤਾ ਕਾਲੂ ਤੂੰ ਭੀ ਖਤ੍ਰੀ ਹੈਂ ਅਰ ਜੈਰਾਮ ਭੀ ਖਤ੍ਰੀ ਹੈ ਏਹ ਭਲਾ ਸੰਜੋਗ ਹੈ ਤੁਸੀ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਨਾਲ ਕਹਾਣੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਵੇ ਮਿਸਰ ਨਿਧਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਖਦਾ ਹੈਂ ਅਰ ਜੈਰਾਮ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਜੈਰਾਮ ਕਿਉਂਕਰ ਆਖੇ ਅਰ ਬ੍ਰਾਮਣ ਜੋ ਆਖਦਾ ਹੈ ਸੋ ਓਹੋ ਹੀ ਪਿਆ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਹਾਡਾ ਆਖਿਆ ਅਸਾਡੇ ਸਿਰ ਮਥੇ ਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਦੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਆਂਦ ਦੇਵ ਸਾਖਦੇ ਮਗੀ ਨੇ ਕਾਜ ਜੋ ਹੋਇਆ ਬੜੀ ਖੁਸੀ ਨਾਲ ਦੋਨੋ ਪਾਸੋ ਰਹਿਆ ਈ ਜੈਰਾਮ ਡੋਲੀ ਲੈਕਰ ਘਰ ਨੂੰ ਗਇਆ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਬੇਟਾ ਸੂ

ਲਤਾਨਪੁਰ ਜਾਇਕਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਵਣ ਨਾਹੀ ਲਗਾ
ਲੁਆਖਿਆ ਹੈ ਬਚਾ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਭੈਣ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਲੈ ਆਉ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ
ਜੀ ਭੀ ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਆਖਿਆ ਹੈ ਬੇਟਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਜਰੂਰ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਲੋ
ਕਾਂ ਦੀ ਮਰਜਾਦ ਭੀ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅ
ਸੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਥੇ ਹੀ ਸਉਂਪ ਦੇਵੀਏ ਗੇ ਤਾਂ ਜੋ ਕੁਛ ਕਾਰ ਕਰਸਮਸੀ ਸੋ ਸਭ ਕੁਛ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਸੀ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਸੰਧੂ ਭੀ ਨਾਲ ਹੀ
ਤਾ ਲੈਕਰ ਚਲਿਆ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਵੜੇ ਭੈਣ
ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਵੇਖਕਰ ਜੈਰਾਮ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬ
ਹੁਆਦਰ ਕੀਤਾ ਜਬ ਅਗਲਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੈਰਾਮ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਿ
ਆ ਮੰਗੀ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਦੇ ਲੈ ਆਵਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਗੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹੁ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਭੈਣ ਭੀ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਨੂ
ਨਹੀਂ ਭੇਜਦਾ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਜੀਜਾ ਜੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਭੇ
ਜ ਦੇਵੋਗੇ ਕਾਲੂ ਭੀ ਰੰਜਨ ਰਹਸੀ ਅਤੇ ਅੰਮਾਂ ਬੀਬੀ ਰਾਜੀ ਰਹਸੀ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾ
ਨਕੀ ਜੀ ਭੀ ਮਿਲ ਆਵੇਗੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜੈਰਾਮ ਆਪਣੇ ਘਰ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਨਾਨ
ਕੀ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਓਸ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਹੁਤ ਉਦਾਸ ਹੋਇਕਰ ਵਿਦਾ ਚਾਹੁੰਦਾ
ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਿਉਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਰਜੀ ਹੋਇ ਸੋ ਕਰੀਏ ਅਬ ਕੀ ਵਾਰ ਮੇ
ਰੇ ਕੇ ਆਗਿਆ ਦੇਓ ਜੁ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਤੇ ਅੰਮਾਂ ਬੀਬੀ ਭੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਰਾ
ਜੀ ਰਹਿਸੀ ਅਰ ਆਖੇਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਖਾਲੀ ਫਿਰਨ ਆਇਆ ਅਤੇ ਫੇਰ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨ ਭੇ
ਜਣਾ ਮੈਂ ਇਸ ਭ੍ਰਾਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਬਹੁਤ ਡਰਦੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਦ ਮੈਨੂੰ ਸੁਪਨਾ ਆਉਂ
ਦਾ ਹੈ ਅਰ ਜੋ ਕੁਛ ਇਸਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਕੁਛ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈਂ
ਆਪ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੁਣ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਪਰ ਫੇਰ ਆਵੇਗੀ
ਕਦਾਂ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਕਹਿਆ ਜਦ ਤੁਸੀ ਆਮਣ ਕਰਨ ਆਵੋਗੇ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਸਣੇ
ਆਵੀਏ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਅਤੇ ਮੈਂ ਆਪੇ ਹੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆਵਣਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਅਤੇ ਭੈਣ ਨਾਨਕੀ ਲੈਕਰ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਭੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਆਏ ਆਇਕਰ ਆਪ
ਣੇ ਘਰ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਅਤੇ ਅੰਮਾਂ ਬੀਬੀ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਗਿਰਦੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਸੁਣਿਆ
ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰੋਂ ਤਿਲਵੰਡੀ ਆਇ ਵੜਿਆ ਹੈ ਸਦ ਕਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਕਹਿਓਸ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਹ ਸੁਖ ਜਿਤਨੇ ਮੇਲੇ

ਘਰ ਵਿਚ ਹੈਨ ਸੋ ਸਭ ਤੇਰੇ ਹੀ ਵਿਤੋਂ ਆਏ ਹੈਨ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੀ ਹੀ ਰੰਸ
ਰਖੇ ਓਹੋ ਚਾਲੀ ਕਰਤਾਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਭਗਤ ਮੇ ਲਿਵਲੀਨ ਹੀ ਰਹੇ ਜਦ ਵੈਸਾਖ
ਦੇ ਦਿਨ ਆਏ ਅਤੇ ਫੇਰ ਕੱਛ ਹੋਣ ਲਗੀਆਂ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਪਲਤਾ ਤੁਲ ਦੇਣੀਆ
ਇਆ ਆਪਣਾ ਅਮਲ ਕਣਕ ਰਨ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਜੋ ਦੇ ਕਣ ਹੋ ਚੁਕ ਕੱਛ ਕਰਲਈ
ਆ ਅਤੇ ਤੁਈਆਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ
ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨਿਵਾਜਿਆ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਕੇ ਸੱਦਕੇ ਪਾਸ ਬਹਾਇਆ ਰਾਇ
ਬੁਲਾਰ ਜੈਰਾਮ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਆਪਸ ਮੇ ਬਾਤ ਚੀਤ ਕਰਕੇ ਬੈਠੇ
ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਸਾਂ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹਾਂ
ਕੁਛ ਖਿਜਮਤ ਆਪ ਫੁਰਮਾਈਏ ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਜੈਰਾਮ ਤੇਰਾ
ਸਹੁਰਾ ਕਾਲੂ ਵਦੀ ਦੂਰ ਬਚਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਤੇਰਾ ਸਾਲਾ ਪੂਰਨ ਸਾਧੂ ਹੈ ਅਤੇ
ਅਸੀ ਏਹੁ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਤੁਸੀ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖੋ ਏਹੁ ਸਾਹਿਬ ਲੋ
ਕਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਅਤੇ ਬੰਦਗੀ ਭੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਦੁਖਿ
ਖਦਾ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਮਨ ਹੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਕਾਰ ਕਰਨੀ
ਭੀ ਸਿਖ ਜਾਸੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਆਖਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਇਸ ਥਾਂਵਹੁ ਹੋਰ ਕੀ ਭਲਾ ਹੈ ਹੁਣੇ
ਹੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਲੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਵਿਆਹੁ ਭੀ ਰਿਧਰੇ ਚੰਗੇ ਖਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਘਰ
ਕਰਵਾਇ ਦੇਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਜੈਰਾਮ ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਜਾਂਦਾ ਨਹੀ ਬਣਦਾ ਪਿਛੋਂ ਦੂਸਰੇ ਮਹੀਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੇਜ ਦੇਹਾਂਗੇ ਅਤੇ
ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਾਰ ਬਾਰ ਵਿਚ ਲਾਇ ਦੇਵੋਗੇ ਤਾਂ ਇਸ ਦੀ ਕਾਹਲੀ ਕਿਥਾਊ ਉਪਰੇ
ਹੀ ਕਰ ਦੇਣੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਮਕਲਾਵਾ ਲੈਕਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਨੂੰ ਆਏ
ਆ

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਸਾਧ ਅਤੀਤ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਦੀ ਬਾਤ ਹੈ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੀਸ ਬਰਸ ਦੇ ਹੋਏ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਚਿ
ਚਾਲੀ ਆਹੀ ਜਿਸ ਪਾਸੇ ਇਛਾ ਹੋਵੈ ਤਿਸੇ ਪਾਸੇ ਚਲੇ ਜਾਵਨ ਜਿਥੇ ਬੈਠਣ ਓਥੇ ਹੀ ਬੈਠੇ
ਰਹਿਨ ਇਸੇ ਤਰਾ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਇਆ ਹੈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਇਕ ਅਤੀਤ ਸਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹ
ਰ ਆਇ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਦੇ ਹਥ ਵਿਚ ਉਸ ਦੇ ਲੋ ਇਕ ਗੜਵਾ ਆਹਾ ਅਤੇ ਇਕ ਛਾਪ ਸੁਵਰਨ ਦੀ
ਹਥ ਵਿਚ ਸੀ ਤਾਂ ਅਤੀਤ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਅਰੇ ਬਾਲਕੇ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈਂ ਦਾ
ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉਂ ਕਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸਾਧ ਜੀ ਮੇਰਾ ਨਾਉਂ

ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਤ੍ਰੀ ਹੋਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਤੀਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਤੁਮ ਭੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੋ ਅਰ ਹਮ ਭੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈਂ ਹਮਾਰੇ ਮੇਂ ਅਰ ਤੁਮਾਰੇ ਮੇਂ ਕਿਆ
ਭੇਦ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭੇਦ ਤਾਂ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਛਾਪ
ਅਤੇ ਗੜਵਾ ਅਤੀਤ ਦੇ ਅਗੇ ਰੱਖ ਦਿਤਾ ਅਤੀਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਏ
ਹੁ ਛਾਪ ਅਤੇ ਗੜਵਾ ਹਮ ਕਉ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ ਏਹੁ ਤੁਮ ਆਪਣੇ ਹੀ ਪਾਸ ਰ
ਹਿਣੇ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਦੇਵਤਾ ਜੀ ਮੁਖ ਸਿਉ ਥੁਕ ਜੋ ਡਾਰੀ
ਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਫੇਰ ਉਠਾਈ ਤੀ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਤੀਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਤੂੰ
ਅਸਲ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈਂ ਅਤੇ ਹਮ ਨਕਲੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ
ਪਣੇ ਘਰ ਉਠਿ ਆਇਆ ਅਰ ਓਹ ਅਤੀਤ ਗੜਵਾ ਅਰ ਛਾਪ ਲੈ ਕਰ ਚਲਦਾ
ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਘਰ ਆਏ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਪੁਛਣ ਲਗਾ ਅਰੇ
ਨਾਨਕ ਗੜਵਾ ਅਰ ਛਾਪ ਕਿਥੇ ਹਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੋਂ ਤੇ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹਿ
ਆ ਬੋਲੇ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਬਹੁਤ ਛਿਥਾ ਹੋਇਆ ਅਰ ਛਿਥਾ ਹੋਇ ਕਰ ਆਖਣ
ਲਗਾ ਜਾਹਿ ਬਾਬਾ ਮੇਰੇ ਘਰੋ ਨਿਕਲ ਜਾਂਹਿ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਫੂ ਨਾਹੀ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਭਉਂਕ
ਭਉਂਕ ਰਹਿਆ ਹਾਂ ਤੂੰ ਸਮਝਦਾ ਕੁਛ ਨਾਂਹੀ ਮੇਰੇ ਆਖਣੇ ਦੀ ਬਾਤ ਤੇਰੇ ਮਨ ਵਿ
ਚ ਕੋਈ ਨਹੀ ਆਂਵਦੀ ਨਾਂ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਕਹੇ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਏਹ ਬਾਤ
ਸੁਣ ਕਰ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਜਿਸ ਵਕਤ ਆਇਆ ਕਾਲੂ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾ
ਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਰੇ ਕਾਲੂ ਵਤ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਇ
ਜੀ ਭੰਸ ਹੋਇਆ ਹੈ ਛਾਪ ਅਤੇ ਗੜਵਾ ਕਿਤੇ ਵਲ ਸਟ ਆਇਆ ਹੈ ਕ੍ਯਾ ਜਾਣਿ
ਆ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਸੋ ਕਿਆ ਕੀਤੋਸੁ ਤਾਂ ਰਾਇ ਆਖਿਆ ਕਾਲੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਜੈਰਾਮ ਪਾਸ ਘਲਦੇਹ
ਐਥੇ ਤੂੰ ਭੀ ਰੋਜ ਖਪਦਾ ਹੈ ਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਰਿਜ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਓਥੇ ਹੀ ਕੁਛ ਕੰਮ ਕਾਰ ਕਰੇਗਾ। ਕਾਲੂ
ਆਖਿਆ ਜੀ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਇ ਤਾਂ ਰਾਇ ਜੀ ਚਿਠੀ ਇਕ ਲਿਖ ਦਿਤੀ ਆਪਣੇ ਦਸਖਤੀ।
ਚਿਠੀ ਵਿਚ ਏਹ ਲਿਖਿਆ ਭਾਈਆ ਜੈਰਾਮ ਅਸਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਏ
ਸਦੀ ਖਾਤਰ ਕਰਨੀ ਜੋ ਸਭ ਤੁਸਾਂ ਪਾਸੋ ਹੋਇ ਆਵੈ ਸੋ ਇਸ ਕੀ ਕਰਨੀ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਲਾਇ ਦੇਣਾ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਸਾਲ ਕਰਕੇ ਨਾ ਸਟੀ ਏਹੁ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਹਈ ਤਾਂ ਚਿਠੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੂੰ ਮਿ
ਲਕੇ ਤਿਆਰ ਹੋਏ ਫਿਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲਕੇ ਤੁਰਨ ਲਗਾ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਬੈਰਾਗ ਕਰ
ਨ ਲਗੀ ਆਖਣ ਲਗੀ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਸੀ ਤਾਂ ਪਰਵਾਸ ਸੀ ਪੁਤ ਪਰਦੇਸ ਚਲਿਆ ਹੈ ਕਿ
ਆ ਜਾਣੇ ਆਵੇ ਕੇ ਨਾ ਆਵੇ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਾਤਾ ਜੀ ਅਸੀ ਇਥੇ ਤੁਸਾਡੇ ਕੰਮ ਕੀ

ਕਰਦੇਆਹੇਅਤੇਓਥੇਅਸਾਂਕੀਕਰਨਾਹੈਤਾਮਾਤਾਕਹਿਆਪੁਤ੍ਰਕੀਮਤ੍ਰਾਦੇਂਕਰਦਾਸੈਭਾਵੇਨਹੀਮੈਂ
ਕਰਦਾਪਰਮੇਰੇਨੇਤ੍ਰਤਾਰੇਹੈਸ:ਨਮੇਰੇਭੂਤੇਸਾਰਾਜਹਾਨਸੁਖੀਵਸਦਾਸੀ।ਤਾਂਸ੍ਰੀਨਾਨਜੀਕ੍ਰਿਪਾ
ਦ੍ਰਿਸਟੀਕਰਕੈਮਾਤਾਦਾਮੋਹੁਦੂਰਕਰਕੇਕਹਾਮਾਤਾਜੀਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾਸਿਮਰਨਕਰਨਾਹੋਰ
ਸਭਨੂੰਮਿਲਕਰਅਤੇਬਾਲੇਨੂੰਨਾਲਲੈਕਰਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸਟੀਸੇਓਥੋਂਵਿਦਿਆਹੋਤੇਤ੍ਰਏ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤਲਵੰਡੀਤੇਪੰਜਵੇਂਦਿਨਸੁਲਤਾਨਪੁਰਜਾਇਵੜੇਸੰਮਤੁ੧੫੪੪
ਮਘਰਸੁਦੀਸਤਮੀਨੂੰਨਾਨਕਜੀਬੇਬੇਨਾਨਕੀਨੂੰਜਾਇਮਿਲੇਤਾਬੇਬੇਨਾਨਕੀਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਦਿਆਂਪੈਰਾਂਤੇਢਹਿਪਈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਬੇਬੇਜੀਤੂੰਵਡੀ
ਹੈਂਸਗੋਮੈਂਤੇਰਿਆਂਪੈਰਾਂਤੇਪਵਾਂਕਿਤੂੰਮੇਰਿਆਂਪੈਰਾਂਤੇਪਵੈਂਤਾਂਬੇਬੇਨਾਨਕੀ
ਜੀਨੇਕਹਿਭਾਈਜੀਤੂੰਸਚਆਖਦਾਹੈਪਰਜੇਤੂੰਆਦਮੀਹੋਵੇਂਤਾਂਏਹੁਬਾ
ਤਕਰਾਂਅਤੇਤੂੰਤਾਂਮੈਨੂੰਪਰਮੇਸਰਹੀਨਜਰਆਵਦਾਹੈਂਤਾਂਅਗੋਜੈਰਾਮਘ
ਰਨਹੀਆਹਾਤਾਂਬੇਬੇਨਾਨਕੀਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਪੀੜ੍ਹਾਪਾਇਦਿਤਾਤੇਬਾ
ਬਾਜੀਬੈਠਗਏਅਤੇਲਗੀਪੁਛਣਕਿਉਭਾਈਜੀਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਤਾਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਬਾਰਤਾਕਰਨਲਗੇਹੀਆਹੇਇਤਨੇਨੂੰਜੈਰਾਮਭੀਘਰਆਇਵ
ੜਿਆਜਾਂਆਇਕਰਦੇਖੇਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਘਰਬੈਠਾਹੈਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਨੇਭੀਡਿਠਜੋਜੀਜਾਜੈਰਾਮਭੀਆਇਆਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਠਦੇਹੀਜੈਰਾਮ
ਦੇਪੈਰਾਂਤੇਢਹਿਪਿਆਅਤੇਜੈਰਾਮਭੀਮਹਾਂਸਿਆਣਾਸੀਤਾਂਜੈਰਾਮਨੇਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਦੇਹਥਪਕੜ੍ਹਲੀਤੇਅਤੇਆਪਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪੈਰਾਂਤੇਹਥਰਖੇਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਜੀਜਾਜੀਏਹਅਪੁਠੀਰੀਤਕਿਉਂਕੀਤੀਆਂਤਾਂਜੈਰਾਮਨੇ
ਆਖਿਆਹੇਨਾਨਕਜੀਤੁਸੀਜਾਣਦੇਹੋਵੋਗੇਜੋਏਹੁਅਸੀਸਾਲਾਜੀਜਾਆਹੇ
ਅਤੇਮੈਂਤਾਂਤੈਨੂੰਪਰਮੇਸਰਹੀਕਰਕੇਜਾਣਦਾਹਾਂਅਰਮੇਰੇਭਾਗਵਡੇਹੋਏ
ਹੈਨਜੋਤੁਸੀਮੇਰੇਪਾਸਆਇਪਹੁੰਚੇਹੋਅਤੇਮੈਨੂੰਦਰਸਨਦਿਤਾਹੈਜੀਅਸੀ
ਨਿਹਾਲਹੋਇਆਹਾਂਜੀਪਰਜੀਹੁਣਤੁਸੀਕਰੋਕਛੁਨਾਹੀਜੀਅਤੇਬੈਠੇਸਹਿਜ
ਨਾਲਪਰਮੇਸਰਦੇਗੁਣਗਾਉਅਰਗੁਜਰਾਨਕਰੋਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਗੋਆ
ਖਿਆਭਲਾਜੀਜਾਜੀਪਰਕਛੁਕਿਰਤਹੋਇਆਵੈਤਾਂਬਹੁਤਭਲੀਗਲਹੈਤਾਂ
ਜੈਰਾਮਨੇਆਖਿਆਭਾਈਜੀਜੋਤੁਸਾਡੇਜੀਅਵਿਚਉਪਜੀਹੈਤਾਂਏਹੁਭਲੀਗ
ਲਹੈਤਾਂਜੈਰਾਮਨੇਪੁਛਿਆਹੇਨਾਨਕਜੀਤੁਸੀਕਛੁਤੇਰਕੀਭੀਪੜ੍ਹੇਹੋਤਾਂਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਕਹਿਆਜੀਜਾਜੀਅਸੀਹਿੰਦਗੀਪੜ੍ਹੇਹਾਂਤਾਂਜੈਰਾਮਨੇਆਖਿਆਹੇਸ੍ਰੀ

ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਤੁਸਾਨੂੰ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਨਬਾਬ ਦਾ ਲੈ ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ
ਕਿਵੇਂ ਨਬਾਬ ਦਾ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਲੈ ਦੇਵਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨ
ਬਾਬ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਲੋਦੀ ਦਾ ਤਿਸ ਦਾ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਵਡਾ ਹੈ ਤੁਸਾਨੂੰ ਪਾਸੋਂ ਮੇਰਾ ਹੋਇਆ
ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਕਿਰਤ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਜੈਰਾਮ ਜੀ ਜੇ ਕਰ
ਤਾਰ ਨਿਬਾਹੁ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਓਹੋ ਕਿਰਤ ਕਰੀਏਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਭੈ
ਣ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਬੋਲੀ ਭਾਈ ਜੀ ਤੂੰ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ ਜੈਸਾ ਰਿਜਕ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਨੇ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤੂੰ ਭੀ ਬੈਠ ਖਾਹੁ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਭੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਦਿਤੇ ਵਿਚੋਂ ਖਾਂਦੇ ਹਾਂ ਤੂੰ
ਨਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜੰਜਾਲਾਂ ਵਿਚ ਪਵੇਂ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਦਾ ਭਗਤ ਹੈਂ ਅਤੇ ਫਕੀਰਾਂ ਦਾ
ਦੋਸਤ ਮਿਲਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਜਿਵੇਂ
ਤੁਸੀਂ ਆਖਸੋ ਤਿਉਂ ਹੀ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਕਰਕੇ ਖਾਈਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਈਦੀ
ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਰਕਾਂ ਨੇ ਭੀ ਏਹੋ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਹਕ ਹਲਾਲ ਕਰਕੇ ਖਾਣਾ ਭਲਾ ਹੈ ਤਾਂ
ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਜੀ ਜਿਉਂ ਤੁਸਾਡੀ ਮਰਜੀ ਹੈ ਜਿਉਂ ਤੂੰ
ਹਾਨੂੰ ਜੀਆ ਵਿਚ ਚੁਪ ਜੀ ਹੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਗਲ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਜੈ
ਰਾਮ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਜੀ ਇਸ ਦੇ ਗਲ ਦੇ ਆਪ ਮਹਿਰਮ ਹੋ ਕਿ ਨਾਹੀ ਜੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾ
ਮ ਬੋਲਿਆ ਅਹੋ ਬੇਦੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਮੈਂ ਮਹਿਰਮ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਆ
ਖਿਆ ਸੁਣੋ ਜੀ ਇਸ ਦੀ ਕਿਥਾਊਂ ਕਹਾਣੀ ਭੀ ਕਰੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਨ
ਲ ਮੋਹ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਇਸ ਪਾਸੋਂ ਕਿਰਤ ਭੀ ਹੋਇ ਆਵੇਗੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਹੇ ਬੇਦੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਜਾਂ ਏਹੁ ਕਿਰਤ ਲਗੇਗਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਖਤਰੇਟਾ ਇਸ ਦੀ ਕਹਾ
ਣੀ ਭੀ ਕਰ ਜਾਸੀ ਤੂੰ ਉਤਾਵਲੀ ਨਾਂ ਹੋਹੁ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਚਿਤ ਕਰ ਸਭ ਕੁਛ ਹਛਾ ਹੋ
ਇ ਜਾਵੇਗਾ ਮਾਨੁਖਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਤ ਕਰਕੇ ਖਾਣਾ ਵਾਜਬ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿਰਤੇ ਲਗੇਗਾ
ਚਾਰ ਪੈਸੇ ਇਸ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਵਨਗੇ ਇਜਤ ਇਤਬਾਰ ਬਣੇਗਾ ਤਾਂ ਦੇਖ ਕੇ ਲੋਕ ਕ
ਹਾਣੀ ਭੀ ਕਰ ਦੇਂਦੇ ਹੈਨ ਪਰਮੇਸਰ ਹਛੀ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਭਲਾ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਕੋਲੋਂ ਸਿਆਣੀ ਨਾਹੀ ਜੀ ਪਰ ਜੀ ਤੁਸਾਨੂੰ ਆਖ ਛਡਣਾ
ਸੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਮਘਰ ਸੁਦੀ ਚੌਦਸ ਨੂੰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਨਬਾਬ ਦੌਲਤ ਖਾ
ਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਕਰਾਇਆ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਨਬਾਬ
ਪਾਸ ਗਏ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਨਬਾਬ ਜੀ ਆਪ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਵਾਸਤੇ ਕਹਿਆ
ਸੀ ਸੋ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਇਸ ਦਾ ਹੈ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਦਾ ਕਾਰਕੰਮ ਇਸ ਨੂੰ ਦਿਓ ਨਬਾ

ਬਦੇਖਕਰਖੁਸੀਹੋਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਜੈਰਾਮ ਏਹ ਬਹੁਤ ਹੁਸਿਆਰ ਨਜਰ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਬਹੁਤ ਅਛਾ ਚਲਾਵੇਗਾ ਸੋ ਬੜੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨਾਲ ਨਬਾਬ ਕੋਲੋ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦਿਵਾਇਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਜੋ ਭਾਈ ਜੀ ਕਿਰਤੇ ਲਗੇ ਹੈ।

।ਸਾਖੀ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਦੀ ਚਲੀ।।

ਸੰਮਤ ੧੫੪੭ ।।ਮਘਰ ਦੀ ਪੂਰਨਿਆ ਵੀਰਵਾਰ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ।। ਬਾਬ ਪਾਸੋ ਪੇਸਗੀ ਇਕ ਹਜਾਰ ਰੁਪਿਆ ਲੈ ਦਿਵਾਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਕੇਈ ਕਾਲ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਚਲਾਇਆ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਇਕ ਦਿਨ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਲੀਤਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਏਸ ਪਾਸੇ ਲਗੇ ਹੋ ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਭੀ ਵਿਦਿਆ ਦੇਹੁ ਜੋ ਅਸੀ ਭੀ ਆਪਣੀ ਵਾਹੀ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਕੇ ਖਾਵੀਐਂਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਹੁਣੇ ਕਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀਤੀਆ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਅਜੇ ਕਿਆ ਹੈ ਹੁਣੇ ਜੀਂਵਦਿਆਂ ਹੀ ਛਡ ਚਲਿਓਂ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਖਤ੍ਰੀ ਪੁਤ੍ਰ ਆਹੇ ਸੋ ਤੁਸਾਂ ਆਪਣੀ ਕਿਰਤ ਕੀਤੀਅ ਤੇ ਹੁਣ ਅਸੀ ਭੀ ਆਪਣੀ ਕਿਰਤੇ ਲਗੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕੋਈ ਦਿਨ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਸੁਤ ਕਹਣ ਦੇਹ ਅਸੀ ਏਹੁ ਕਸਬ ਕੀ ਕਰਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਅਸਾਡੀ ਕਿਰਤ ਹੈ ਸੋਈ ਅਸੀ ਕਰਾਂਗੇ ਤੂੰ ਨਿਰੇ ਕਾਹਦਾ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖਣੇ ਨਿਰੇ ਕਾਰ ਕਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਅਸਾਂ ਹੀ ਨਾਲ ਰਹੁ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸੀ ਲੋੜੀਦੀ ਹੈ ਜਿਉ ਤੁਸੀ ਆਖਹੁਗੇ ਸੋਈ ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ ਬਾਲਕੇ ਪਟੇਬੀ ਤੁਹਾਡੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹਾਂ ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਪ੍ਰੇਰਦੇ ਰਹੋਗੇ ਤਿਉਂ ਹੀ ਮੈਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਉ ਜੰਤ ਜੰਤੀ ਦੇ ਵਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਿਉ ਹੀ ਮੈਂ ਆਪਦਾ ਅਨੁਸਾਰੀ ਹਾਂ ਤੇਰੀਆਗਿਆ ਵਿਚ ਹਾਂ ਸੋ ਬਾਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਲਗਾ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਕਰਣ ਲਗਾ ਹਿਸਾਬ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨਬਾਬ ਨਾਲ ਕਰ ਆਵੇ ਕੁਛ ਨ ਕੁਛ ਬਾਬੇ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੀ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭੀ ਜੋ ਕੋਈ ਸਵਾਲੀ ਸਵਾਲ ਆਇ ਕਰੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਰਤ ਹੀ ਪੂਰਾ ਕਰ ਦੇਵੇ ਕਪੜੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਪੜਾ ਦੇਵੇ ਰਸਤ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਰਸਤ ਦੇਵੇ ਰੋਕ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਰੋਕ ਭੀ ਦੇਵੇ ਬੜੀ ਭੀੜ ਲਗੀ ਰਹੇ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਉਪਰ ਅਤੇ ਜੋ ਮੋਦੀਖਾਨਿਓ ਨਬਾਬ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਪੰਜ ਸੇਰ ਦੀ ਜਗਾ ਸਾਢੇ ਪੰਜ ਸੇਰ ਓਸ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ

ਤੇਲ ਦੇਂਦੇ ਸਨ ਲੋਕ ਬੜੇ ਖੁਸੀ ਖੁਸੀ ਜਾਂਦੇਨ ਅਤੇ ਬੜੇ ਅਸੀਸ ਦਾਂਦੇ ਦੇਂਦੇਨ
ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਬਾਬੇ ਦੀ ਸੋਭਾ ਸਾਰੇ ਨਗਰ ਫੈਲ ਗਈ ਤਿਲਵੰਡੀ ਵਿਚ ਇਕ ਨਾ
ਰਬਾਬੀਆਂ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਬੜੀ ਕੀਰਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਮਹਿਤੇ ਕਾ
ਲੂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਵਿਚ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੜੀ ਬਖਸੀਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋ
ਈ ਕੁਛ ਆਇ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਸੋ ਉਸਨੂੰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਰਤ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਾ
ਲੂ ਸੁਣ ਕੇ ਰਹਿ ਨ ਸਕਿਆ ਤੁਰਤ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਨੂੰ ਤੁਰ ਆਇਆ ਸੁਲਤਾਨ
ਪੁਰ ਵਿਚ ਭੀ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਬਾਬੇ ਦਾ ਜਸ ਕਰੇਂ ਤਾਂ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿ
ਲਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਹਿਤੇ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਉਠਿਆ ਅਰ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਹਥ ਪਾਇਆ
ਤਾਂ ਮਹਿਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਬਗਲ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਮਥਾ ਚੁੰਮਿਆ ਤੇ ਗਲ ਨਾ
ਲ ਲਾਇਆ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਪੈਰੀ ਪਉਣਾ ਹੋਇਆ ਫੇਰ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾ
ਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਲ ਕੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਉਠ ਖਲੋਤਾ ਮਹਿ
ਤੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਓਸ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਮਹਿਤੇ ਗਲ ਨਾਲ ਲਾਇਆ ਅਤੇ
ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਪਿਆਰ ਦਿਤਾ ਜੋ ਰਾਹ ਖਰਚ ਸੀ ਕਪੜਾ ਗਹਿਣਾ ਦੇ ਕੇ ਬੇ
ਬੇ ਨੂੰ ਮਹਿਤੇ ਦਿਤਾ ਬੜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਬੈਠੇ ਅਰ ਬਾਤਾਂ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਆਖ ਬੱਚਾ ਨਾਨਕ ਤੈਨੂੰ ਜੋ ਇਤਨਾ ਚਿਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਥੇ ਆ
ਇਆਂ ਸੋ ਕਿਆ ਖਟਿਆ ਅਤੇ ਕਿਆ ਸੰਚਿਆ ਹਈ ਅਤੇ ਕਿਤਨਾ ਗਵਾਇਆ
ਹਈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਖਟਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ
ਕੁਛ ਖਾਧਾ ਅਤੇ ਲੇਖਾ ਭੀ ਨਵਾਬ ਨਾਲ ਕਰਦੇ ਹੀ ਰਹੇ ਹਾਂ ਅਰ ਜੋ ਕੁਛ ਪੈਸੇ ਦਾ ਪ
ਦੇ ਰਹੇ ਸੋ ਨਵਾਬ ਕੋਲੋਂ ਲੈਂਦੇ ਹੀ ਰਹੇ ਹਾਂ ਪਰ ਅਸਾਡੇ ਪਾਸੋਂ ਕੋਈ ਦਮੜੀ ਯਾ ਕਉਡੀ
ਟਿਕਦੀ ਨਾਹੀਂ ਤਾਂ ਏਹ ਗਲ ਸੁਣ ਕੇ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਬਾਲੇ ਨਾਲ ਲਗਾ ਲੜਨ ਅ
ਤੇ ਬੜੇ ਦੁਰ ਬਚਨ ਬੋਲਣ ਲਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਾਰਤ ਕੀ
ਤੀ ਜੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਾਲੂ ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਚੁਪ ਕਰ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ਫੇਰ
ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਮੈਂ ਤਾਂ ਜਾਤਾ ਸੀ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤ ਕਰਣ ਲਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ
ਕੁਛ ਮੇਰਾ ਗਵਾਇਆ ਹੈ ਸੁ ਸੋ ਮੈਨੂੰ ਖਟ ਕੇ ਦੇਸੀ ਏਹੋ ਜੇਹੀਆਂ ਗਲਾਂ ਕਾਲੂ ਲ
ਗਾ ਕਰਨ ਜੇਹੀਆਂ ਕਾਲੂ ਦੀਆਂ ਆਹੀਆਂ ਫੇਰ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਆਖਿਓਸ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ
ਭੀ ਇਸ ਦੀ ਖਬਰ ਸਾਰ ਲੈਂਦੇ ਰਹਣੀ ਸੀ ਅਰ ਨਾ ਤੁਸਾਂ ਕਿਛੁ ਕਿਰਤ ਦੀ ਖਟੀ
ਸੰਭੀ ਨਾ ਇਸ ਦੀ ਕਿਧਰੇ ਕਾਹਣੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਬੋਲੀ ਮਹਤਾ ਜੀ

ਏਥੇ ਜੋ ਏਹੁ ਆਇਆ ਹੈ ਸੋ ਤੁਹਾਡਾ ਕੁਛ ਗਵਾਇਆ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਸ਼ੁਕਰ
ਨਾਹੀ ਕਰਦੇ ਜੋ ਕਿਰਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਲਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਵਿਚ ਪਰਚਿਆ ਹੈ ॥
ਜਾਂਤੇ ਕਿਰਤ ਨਹੀ ਸੀ ਕਰਦਾ ਜਦ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਏਹੋ ਆਖਦੇ ਸੇ ਜੋ ਕਿਰਤ ਨਹੀ ਕਰ
ਦਾ ਨਾਨਕ ਸੁੰਨ ਹੋਇ ਕਰ ਬੈਠ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਹੁਣ ਕਿਰਤੇ ਲਗਾ ਹੈ ਇਕ ਦਿਨ ਖੱਟ
ਭੀ ਰਹਿਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਭੀ ਟੋਲ ਹੈ ਹੁਣੇ ਅਜ ਕਲ ਕਿਤੇ ਵਲੋਂ ਹੋ
ਇ ਪਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕਛੁ ਅਸਾਡਾ ਗਵਾਇਆ ਨਾਹੀ ਅਰ ਅਸਾਂ ਹੋ
ਰ ਕਿਆ ਕਰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਣੋਂ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋ ਹੋਇ ਆਂਵਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀ
ਕਰਹੁ ਜੀ ਅਤੇ ਜੇਹਾ ਸਾਨੂੰ ਦਰਦ ਹੈ ਤੇਰਾ ਅਸਾਥੋਂ ਦੂਣਾ ਦਰਦ ਤੈਨੂੰ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋ ਹੋਇ ਆਵੇਗੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕਿਆ ਚਾ
ਹੀਦਾ ਹੈ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕੀ ਜੋ ਕਰੇਂਗੇ ਤਾ ਭਲੀ ਥਾਇ ਖਤ੍ਰੀ ਵੇਖਕੇ ਕਰਨੀ ਜੇਹੀ
ਕੇਹੀ ਥਾਇ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜੈਰਾਮ ਬੋਲਿਆ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਅਸਾਂ ਮਿਨਤ ਨਾਹੀ
ਲਾਵਣੀ ਅਰ ਮੂਲਾ ਚੋਣਾ ਖਤ੍ਰੀ ਪਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਉਸਦੇ ਘਰ ਧੀਅ
ਹੈਗੀ ਹੈ ਪਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵਿਆਂ ਦਾ ਪਟਵਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁੰਨ ਅਰਥ ਕਮਾਣੀ ਕਰ
ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਅਸਾਂ ਉਥੇ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਟੋਲ ਹੈ ਅਤੇ ਅਗੇ ਜੋ ਕਰਤੇ ਨੂੰ ਭਾ
ਵੇਗੀ ਸੋਈ ਹੋਇਗੀ ਅਰ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਚਿਤ ਥਾਇ ਰਖੋ ਕਰਤਾਰ ਭਲੀ ਕ
ਰੇਗਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜੈਰਾਮ ਨਾਨਕੀ ਦਾ ਸੁਖ ਮੁਰਾਦ ਤਾਂ ਮੈਂ ਡਿਠਾ ਹੈ ਪ
ਰ ਹੁਣ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਭੀ ਸੁਖ ਮੁਰਾਦ ਆਪਣੇ ਜੀਵਦੇ ਜੀਵ ਦੇਖਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ
ਮਨ ਠੰਢਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹੋ
ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਜੀ ਨੂੰ ਭੀ ਇਥੇ ਹੀ ਸਦਵਾਇ ਲੈਂਦੇ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਜੈਰਾਮ ਮੇਰਾ ਇਥੇ ਰਹਿਣਾ ਨਹੀ ਬਣਦਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਥੇ ਹੀ ਬੁਢਾ ਹੋਇਆ
ਹਾਂ ਸਾਰਾ ਪਟਵਾਰ ਦਾ ਕੰਮ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦਾ ਮੇਰੇ ਅਖਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ
ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਰ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੀ ਜਾਹਿਗਾ ਹੈ ਮੇ
ਰੇ ਪਿਤਾ ਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਜੈਰਾਮ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕੁ
ੜਮਾਈ ਹੋਈ ਸੋ ਉਸੇ ਵਖਤ ਮੈਨੂੰ ਖਬਰ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਸੁਣ ਜੈਰਾਮ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੂੰ ਨਜਰ ਵਿਚ ਰਖਣਾ ਜੋ ਪੈਸਾ ਟਕਾ ਕਿਤੇ ਵਲ ਲਗਾਵੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬੇਬੇ ਨਾ
ਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੂੰ ਸ਼ੁਕਰ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਜੋ ਇਥੇ ਪਰਚਿਆ ਹੈ
ਅਤੇ ਤੂੰ ਨਿਤ ਨਿਤ ਏਹੋ ਆਖਦਾ ਹੋਂ ਜੋ ਅਜ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਗਵਾਇਆ ਹੈ ਅ

ਅਰ ਅੱਜ ਏਹੁ ਗਵਾਹਿ ਆਇਆ ਹੈ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜੇ ਕੋਈ ਚੋਰੀ ਯਾਰੀ ਕਰਕੇ
ਧਨ ਖਰਾਬ ਕਰਦਾ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਅਸੀ ਹਟਕੀਏ ਆਪਣੀ ਖਟੀ ਕਮਾਈ ਵਿਚੋਂ ਨੰਗੇ ਭੁ
ਖੇ ਨੂੰ ਕਪੜਾ ਰੋਟੀ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਜੁਗਤ ਪਾਜੇ ਲਗੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਅਸੀ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਹਟਾਈਏ
ਖੋਟੇ ਕਰਮ ਕਰਦਾ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਹਟਾਵਣਾ ਧਰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾਇਦਾ
ਹੈ ਤਾਂ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਸਾਡਾ ਮਨ ਵਡਾ ਡਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਵਡਾ ਗਾਢਾ ਹ
ਈ ਫਕੀਰਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਨਹੀ ਤੇ ਹਰ ਵੇਲੇ ਲਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਸਾਡਾ ਜੀਉ ਕੰਬਦਾ
ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੈਸੇ ਨਾ ਘਟ ਜਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਅਸੀ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਸੁਰਖਰੂ ਹੋ
ਵੀਏ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜਦ ਜਦ ਲੇਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੋਟੇ ਨਹੀ ਇਸੇ ਦਾ ਵਾਧਾ
ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਇਸ ਤੇ ਜਾਣੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਏਹੁ ਮਨੁਖ ਨਹੀ ਏਹ ਤਾਂ ਆਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ
ਅਸੀ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਕੁਛ ਆਖ ਨਹੀ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਜੈਰਾ
ਮ ਜਦ ਫੇਰ ਲੇਖਾ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਦਾ ਜੋ ਕੁਛ ਵਧੇ ਸੋ ਤੁਸਾਂ ਆਪਣੀ ਵਲ ਲਿਕ
ਲੈਣਾ ਤਾਂ ਭਲਾ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਦੇ ਭਾਣੇ ਤਾਂ ਲਖ ਕਖ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਲੇ
ਨੂੰ ਭੀ ਸਦ ਕਰ ਸਮਝਾਈਏ ਤੁਸੀ ਭੀ ਆਖੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭੀ ਆਖਨਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ
ਆਪਣਾ ਆਦਮੀ ਭੇਜ ਕੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਦ ਵਾਇਆ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਆਇ
ਹਾਜਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਭਾਈਏ ਜੈਰਾਮ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ
ਖਾਸ ਹਜੂਰੀ ਯਾਰ ਹੈਂ ਅਤੇ ਅਸੀ ਤੈਨੂੰ ਇਉ ਕਰਕੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਜੈਸਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹੈ
ਤੇਹਾ ਹੀ ਤੂੰ ਪਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਤੂੰ ਖਬਰਦਾਰ ਰਹੇ ਮਤ ਟਕਾ ਪੈਸਾ ਐਰ ਗੈਰ ਜਾਹਿ ਗਾ ਗ
ਵਾਇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਭੀ ਏਹੋ ਆਖਿਆ ਹੈ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਬਾਲਾ ਤੈਨੂੰ ਨਾਲ ਰਹਿਆਂ
ਦੀ ਲਾਜ ਸਰਮ ਏਹੋ ਹੈ ਗਈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਪੈਸਾ ਬਹੁਤ ਜਮਾ ਕਰੇ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਆਖੇ ਦੀ ਤ
ਬੁਰੀ ਨਾਹੀ ਸੀ ਲਗੀ ਪਰ ਕਾਲੂ ਦੇ ਆਖੇ ਦੀ ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਲਗੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਰੋਹ ਆ
ਇਆ ਤੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਮਤ ਕੋਈ ਜੀਅ ਵਿਚ ਗੁਮਾਨ ਹੋਈ ਜੋ ਬਾ
ਲਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਕੁਛ ਫਜੂਲੀ ਕਰਦਾ ਹੋਸੀ ਸੁਣੋ ਮਹਿਤਾ ਜੀ
ਅਸਾਨੂੰ ਛਡਣੇ ਤਾਂ ਪਿਉ ਭੀ ਬੁਰੀ ਵਸਤ ਹਈ ਅਤੇ ਅਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਏਹਾ ਭੁਖ ਹਈ ਜੋ
ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਕਰੇ ਅਤੇ ਅਸੀ ਅਗੋ ਉਜਰ ਨਾਹੀ ਕਰੀਏ ਤੇ ਸੁਣੋ ਮਹਤਾ
ਜੀ ਜੇ ਕੁਛ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਆਪ ਇਥੇ ਆਇ ਕੇ ਬੈਠ ਅਤੇ ਸੋ ਕੁਛ ਹਥ ਆਵੀ
ਸੋ ਲੈਂਦਾ ਜਾਹੁ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਕੋਲੋ ਤਾਂ ਕੁਛ ਨਾਂਹੀ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਅਸੀ ਕੁਛ ਆ
ਖੀਏ ਏਥੋਂ ਜੈਰਾਮ ਬੋਲਿਆ ਸੁਣੋ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਬਾਲਾ ਸਚ ਆਖਦਾ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜੀ

ਤਾਂ ਆਦਮੀ ਨਾਹੀ ਓਹ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਹੀ ਨਜਰੀ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਪਰ
ਭਲਾ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਜਿਧਾਵੇ ਅਤੇ ਜਿਤੁ ਵੇਲੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਹੋ
ਈ ਸੀ ਤਿਤੁ ਘੜੀ ਅਸਾਂ ਸਿਤਾਬੀ ਕਾਰਜ ਕਰਣਾ ਹੈ ਡੇਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਕਬੀਲੇ ਆਪਣੇ
ਨਾਲ ਮੋਹੁ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਆਪੇ ਹੀ ਸਮਝ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਤੁਰ ਆਇਆ
ਆਇ ਤਲਵੰਡੀ ਰਹਿਆ [illegible] ਬੀਬੀ ਜੀ ਨੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਖਬਰ
ਪੁਛੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਆਖਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚੰਗੀ ਤਾ ਓਹੋ ਹੀ ਹੈ ਓਹ ਆਪਣੀ ਚਾਲੀ ਨਾਹੀ ਛਡ
ਦਾ ਫਕੀਰਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਓਹਦੀ ਉਤੇ ਲਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕੋਈ ਆਇ ਕਰੇ ਸੋ ਕੁਛ ਮੰਗੇ ਓਸੇ
ਨੂੰ ਓਹੋ ਕੁਛ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਇਸੀ ਤਰਾਂ ਜਦ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਗੁਜਰਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦੇ ਉਪਰ ਇਕ ਮਸੰਦੇ ਆਦਮੀ ਜੇਸਨੂੰ ਨੈ ਜੈਰਾਮ ਪਾਸ ਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ ਕਿ ਸੁਣ ਜੈਰਾ
ਮ ਤੇਰਾ ਸਾਲਾ ਜੋ ਮੋਦੀ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਾਇੰਦਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਪ
ਰਾਣਦੀ ਖੋਇ ਕੇਸੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਪੈਸੇ ਖਰਚ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕੁਛ ਵਿਲ ਨਾਹੀ ਕ
ਰਦਾ ਨਬਾਬ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸੇ ਵਸੂਲ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਏਹ ਗਲ ਸੁ
ਣ ਕੇ ਬਹੁਤਾ ਹੀ ਗਮ ਖਾਧਾ ਅਰ ਬਹੁਤਾ ਚਿਤਾਵਾਨ ਹੋਇ ਕਰ ਘਰ ਨੂੰ ਆਇਆ ਅੰ
ਤੇ ਆਂਵਦੇ ਨੂੰ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਅਜ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਕੈਸੇ ਚਿ
ਤਾਵਾਨ ਹੈਨ ਤਾਂ ਜਿਸ ਵਖਤ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਇਕਤੁ ਲੈ ਬੈਠ ਅਤੇ ਆਖਣ ਲਗ
ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਬੇਟੀ ਤੂੰ ਸੁਣ [illegible] ਨੇ ਸਬਬ ਸਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੈ ਸੁਣ ਜੈਰਾਮ
ਤੇਰਾ ਸਾਲਾ ਮੋਦੀ ਪੈਸੇ ਲੁਟਾਂਵਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਾਇੰਦਾ ਕਿਉਂ ਨਾਹੀ ਸੋ ਤੂੰ ਹੁ
ਣ ਮੈਨੂੰ ਮਸਲਤ ਕੇਹੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਜੋ ਹੁਣ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਇਸ ਬਾਤ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕਰ
ਅਗੋਂ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸਾਡੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਆਵੇ ਸੋ ਕਰੋ ਜੀ ਮੈਂ
ਕਿਆ ਆਖਣਾ ਹੈ ਜੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਭੀ ਤੁਸਾਡੇ ਹੀ ਆਖੇ ਵਿਚ ਚਲਣਾ ਹੈ ਜੀ ਪਰ ਜੀ ਤੁਹਾ
ਨੂੰ ਅਜੇ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀਂ ਆਂਵਦੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋਵੋਗੇ ਜੋ ਭਰਾ ਉਹਦੀ ਰਖਣੀ ਕਰ
ਦੀ ਹੈ ਪਰ ਜਿਥੋਂ ਤੋੜੀ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿਚ ਮਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਸੇਦਾ ਖਾਵੰਦ ਮਾਲਕ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭੋ ਮਾਇਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹਥਾਂ ਵਿਚੋ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਇਸਦੇ
ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਮਾਇਆ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਪਰ ਜੀ ਭਲਾ ਤੁਸਾਡੇ ਜੀਅ
ਵਿਚ ਵਰਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਜਾਣੋ ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਇਕ ਵਾਰੀ ਲੇਖਾ ਕਰੋ ਭਾਵੇ ਵਧੇ ਭਾ
ਵੇਂ ਨਾ ਵਧੇ ਘਟੇ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਹੇ ਸੁਣੇ ਭੁਲਣਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਨਾ ਬਾਹੂ ਜੀ ਮੈਂ ਲੇਖਾ ਨਾਹੀ ਸੰਭਾਲਦਾ ਜੇ ਤਾਂ ਤੁਸਾਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਿ

ਆ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਗਈ ਗਲ ਨ ਕਰੋ ਅ
ਤੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜੀ ਨੂੰ ਸਦਾਇ ਦੀਚਹ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਤੁਲਸਾਂ ਲੌਂਡੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ
ਜੋ ਤੁਲਸਾਂ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜੀ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕੇ ਕਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਮਿਹਰ ਵਨਗੀ ਕਰ
ਕੇ ਅਸਾਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇ ਜਾਵੋ ਤਾਂ ਤੁਲਸਾ ਲੌਂਡੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਗਈ ਜਾਇ ਕ
ਰ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੋਸ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਕਿਉ ਤੁਲਸਾਂ ਅਜ ਤੂੰ ਕਿਉ ਆ
ਈ ਹੈਂ ਤਾਂ ਤੁਲਸਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਠਾਕਰ ਜੀ ਬਹੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਪ
ਣਾ ਦਰਸਣ ਦੇ ਜਾਵਹੁ ਸੋ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਮੈਂ ਆਈ ਹਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮੈਨੂੰ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਕਿਉ ਸਦਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਸੇ ਵ
ਸਤੇ ਸਦਿਆ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮੇਰਾ ਜੀਉ
ਉਮਾਹੀਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਕਿਸੇ ਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੇ
ਉਤੇ ਕਿਸੇ ਕਿਆ ਚੁਗਲੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅੰਦਰੋ
ਪਤਾਸਿਆਂ ਦਾ ਭਾਂਡਾ ਫੜ ਲਿਆਉ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਪਤਾਸਿਆਂ ਦਾ ਭਾਂਡਾ ਲੈ ਆਇਆ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਝੋਲੀ ਕਰਕੇ ਜਿਤਨੇ ਪਤਾਸੇ ਭਾਂਡੇ ਵਿਚ ਆਹੇ ਸੋ ਪਵਾਇ ਲੀਤੇ ਝੋਲੀ
ਵਿਚ ਅਢਾਈ ਸੇਰ ਪਤਾਸੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਦੇ ਘਰ ਆਏ ਤਾਂ
ਤੁਲਸਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬਹੂ ਜੀ ਭਾਈ ਜੀ ਆਏ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਉਠ ਖਲੋਤੀ ਅਤੇ ਮੁਖ
ਥੀਂ ਕਹਿਆ ਆਉ ਭਾਈ ਆ ਜੀ ਅਤੇ ਪੀੜ੍ਹਾ ਵਿਛਾਇ ਦਿਤਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਪੀੜ੍ਹੇ ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਜੀ ਭੀ ਨਾਲ ਹੀ ਆਹੇ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਭੀ
ਪੀੜ੍ਹਾ ਵਿਛਾਇ ਦਿਤਾ ਬਾਲਾ ਜੀ ਭੀ ਬੈਠ ਗਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਬੇਬੇ
ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸਦਿਆ ਹਾਈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਅਗੋਂ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਬਹੁ
ਤੇ ਦਿਨ ਹੋਇ ਆਹੇ ਤੁਹਾਡੇ ਦਰਸਨ ਕੀਤਿਆਂ ਮੈਨੇ ਦੇਖਣ ਦੀ ਸਿਕ ਆਹੀ ਸੋ ਇ
ਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਰਸਨ ਕਰਨੇ ਕੇ ਲੀਏ ਸਦਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸਵਾਸ ਪਇਆ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਕਿਉ ਸਦਿਆ ਹੈ ਤੁਸੀ ਜਿਉ
ਕਾ ਤਿਉ ਹੀ ਆਖੋ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਬੋਲੀ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਾਲੂਮ
ਹੈ ਮੈਂ ਕਿਆ ਆਖਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੋ ਮੁਲੋਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਹਿਸਾਬ
ਆਪ ਲੈ ਲਵੀਏ ਮੈਂ ਭੀ ਏਹ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਕਿਸੇ ਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ ਹੈ
ਸੋ ਮੈਥੋਂ ਲੇਖਾ ਲਵੋ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ
ਖਿਆ ਨਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਏਹੁ ਗਲ ਲੇਖੇ ਹਿਸਾਬ ਦੀ ਹੈ ਸਰਮ ਦਾ ਅਤੇ ਸੁਣ ਤਾਹਰੇ

ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਜੀ ਤਾਂ ਸੰਮਤ ੧੫੪੭ ਫਗਣ ਸੁ
ਦੀ ਪੰਚਮੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਲੇਖਾ ਕੀਤਾ ਦੌਲਤ ਖਾਨ ਲੋਧੀ ਨਾਲ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ
ਇਕ ਸੌ ਪੈਂਤੀ ਰੁਪਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਨਿਕਲੇ ਖਾਇ ਪੀਆ ਕੇ ਸੌ ਇਕ ਵਧ
ਧੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਲਵੋ ਜੀ ਜੀਜਾ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਮੁਖੋਂ ਅਸੀਂ
ਸੁਰਖਰੂ ਹੋਇ ਹਾਂ ਹੁਣ ਏਹ ਮੋਦੀ ਖਾਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਏ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਕਰਤਾਰ
ਕਰਤਾਰ ਹੈ ਈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਏਹ ਗਲ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਰੁਨਿਆ ਅਤੇ
ਬੇਬੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪਇਆ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਭੀ ਰੋਵਣ ਲਗੀ ਅਤੇ ਕਹਿਓਸੁ
ਭਾਈ ਜੀ ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰੋ ਅਤੇ ਪਿਛੋਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿਧਰੇ ਜਾਵੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਜੀਜਾ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਲੇਖਾ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ਚੁਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇਰ ਘਾਟ ਵਧ ਜਾਵੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਕਿ
ਉ ਜੰਜਾਲ ਵਿਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਉਥੋਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮੈਂ ਕੁ
ਛ ਜਾਣਦਾ ਸਾਂ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸਾਂ ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਵਡੇ ਸਿਰੋ ਪਰਤੀਤ ਆਈ ਹੈ
ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੇਰਾ ਤੁਸੀਂ ਗੁਨਾਹ ਬਖਸੋ ਜੀ ਮੈਂ ਭੁਲਾ ਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਭੈਣ ਨਾਨਕੀ ਦਾ ਕਹਿ
ਆਖਾ ਤਰਤਲੋ ਨਹੀਂ ਲਿਆਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਜੇ ਕੁਛ ਘਟੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਬਾਬ ਕਰਾਂਗੀ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨ
ਕੀ ਨੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖੋ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬ
ਲੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜਾਹਰ ਪੀਰ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਅਗੇ ਹੀ
ਕਿਉਂ ਕਰ ਖਬਰ ਹੋਇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਭੈਣ ਅਤੇ ਭਣਵਈਆ ਦੋਵੇਂ ਪ
ਏ ਮਿੰਨਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਕਰਤਾਰ ਵਲ ਵੇਖੋ ਅਰ ਮੇਰੇ ਪਰ ਮਿਹਰ ਕਰੋ ਜੀ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇਰਾ ਭੀ ਆਖਿਆ ਫੇਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ
ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੋਂ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਫੇਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਅਤੇ ਭਾਈਏ ਜੈਰਾਮ
ਨੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਜ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਕ ਸੌ ਪੈਂਤੀ ਰੁਪਏ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਨਬਾਬ ਪਾਸੋਂ ਚੁਕਾਈ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਸਤਾਰਾਂ
ਸੈ ਰੁਪਯਾ ਹੋਰ ਮਿਲਿਆ ਮੇਸਰੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਆਂਦੇ
ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰੁਪਏ ਲੈਕੇ ਆਪਣੇ ਹਟ ਤੇ ਆਇ ਬੈਠੇ ਹੋਰ ਜਿਤਨੇ ਕਾਰਖਾਨਿਆਂ ਦੇ
ਲੋਕ ਆਹੇ ਸੋ ਸਭ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਇ ਕਰ ਮੁਬਾਰਖਾਂ ਲਗੇ ਦੇਵਣ ਅਤੇ ਵ
ਧਾਈਆਂ ਦੇਵਣ ਲਗੇ ਹਿੰਦੂ ਭੀ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਭੀ ਦੇਵੇਂ ਸਭੇ ਖੁਸੀਆਂ ਮਨਾਵਣ ਲ
ਗੇ ਜੋ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਨੇ ਮੋਦੀ ਖਾਨਾ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪ ਸਭੇ ਕਹਿ

ਣ ਲਗੇ ਤਿਨਾ ਮਨੇ ਸੁਣਿਆ ਥਾ ਜੋ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਨੇ ਮੇਰੀ ਖਾਨ ਛੋਡਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨ
ਬਹੁਤ ਦਲਗੀਰ ਹੋਇ ਥੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਭ ਦੀ ਤਰਫ ਤਾਜੀਮ ਕਰਨ ਲਗੇ
ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਚਾਲੀ ਓਹੋ ਜੋ ਕੋਈ ਕੁਛ ਆਣ ਕਰ ਮਾਗੇ ਸੋਈ ਦੇਂਦਾ ਜ
ਏ ਅਟਕਾਵੈ ਨਾਹੀ ਇਸੀ ਭਾਂਤ ਪਰ ਸਭ ਕੋਈ ਖੁਸੀ ਜਾਵੈ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਦੀ ਚਲੀ॥

ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਉਪਮਾ ਸਤਿਕ ਹਦੇ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੋਈ ਆਦੇ ਸਭ ਦੀ ਜਾਂ ਚਲੀ
ਪੂਰੀ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਮੂਲਚੰਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਗਿਆ ਮੂਲਾ ਪਟਵਾ
ਰੀ ਜੀ ਪਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵਿਆਂ ਦਾ ਘਰ ਬਟਾਲੇ ਵਿਚ ਸਾਨ ਤਾ ਮੂਲੇ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਘਰ ਬੇਬੇ
ਨਾਨਕੀ ਦੇ ਪਾਸ ਸਗਨ ਭੇਜਿਆ ਸੰਮਤ ੧੫੫੦ ਵਿਚ ਸਗਾਈ ਲੈਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਆਇਆ ਤੇ ਬੇਬੇ ਬੜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਈ ਲਗੀ ਆ ਵਧਾਈਆਂ ਮਿਲਣ ਤਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਸੰਗੁ
ਣੀ ਕਰਮਨੇ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਚਿਠੀ ਲਿਖੀ ਕੇਸਰ ਛਿੜਕਿਆ ਤੇ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਅੰਮਾ
ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਖਬਰ ਘਲੀ ਅਤੇ ਵਧਾਈ ਦਿਵਾਇ ਭੇਜੀ ਅਤੇ ਸਦਵਾਇ ਭੇਜਿਆ
ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਜੋ ਤੁਸੀ ਆਵੋ ਤਾਂ ਚੌਕ ਨੂੰ ਖਰਚੀਏ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਸੁਣ ਕਰ
ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ [illegible] ਖਬਰ ਲੈਕੇ ਆਇਆ ਆਸੀ ਤਿਸ ਦਾ ਮੂੰਹ ਖੰਡ ਨਾਲ
ਆਪਣੀ ਹਥੀ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਜੀ ਬੜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਈ ਪਰ ਮੇਸਰ ਦਾ
ਧੰਨਵਾਦ ਕਰੇ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਅਤੇ ਕਹੇ ਧੰਨ ਓਹ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕ
ਰਕੇ ਏਹੁ ਨਾਨਕ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਘਰ ਵਿਚ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੜੀ ਕਿਰਪਾ ਏਹੁ ਹੈ ਜੋ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸੁਆਰਥ ਦਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਬਲਿਹਾਰ ਹਾਂ ਉਸ ਮੂੰਹ ਥੀ
ਜਿਸ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਧਾਈ ਦਿਤੀ ਹੈ
ਰਾਤ ਨੂੰ ਜਿਤਨਾ ਕਬੀਲਾ ਬੇਦੀਆਂ ਦਾ ਆਹਾ ਸਾਰੇ ਪਰਵਾਰ ਨੂੰ ਸਦਕੇ ਗਾਵਣ
ਬਹਾਇਆ ਅਤੇ ਸਭੇ ਮਿਲਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਜਣੀਆਂ ਏਹੋ ਆਖਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਬੇਦੀਆਂ ਦੇ
ਬੰਸ ਵਿਚ ਨਾਨਕ ਭਲਾ ਜੀਉ ਪੈਦੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਾਡੀ ਕੁਲ ਦਾ ਸੂਰਜ ਰੌਸਨ ਹੋਇ
ਆ ਹੈ ਜੋ ਧਰਮ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਡੀ ਕੁਲ ਨਿਰਮਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸ
ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੇਕਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਝੇ ਵਧਾਈ ਲਿਖ ਭੇਜੀ ਤਾਂ ਅੰਮਾ ਬੀ
ਬੀ ਦਾ ਪਿਉ ਰਾਮਾ ਜਾਤ ਦਾ ਝਾਂਗੜ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਨਾਨਕੇ ਅਤੇ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਦੇ
ਸਹੁਰੇ ਤਿਨਾ ਦੀ ਤਰਫ ਖਬਰ ਭੇਜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਖ ਭੇਜਿਆ ਜੋ ਤੁਸੀ ਆਵੋ ਤਲਵੰ
ਡੀ ਤਾਂ ਰਲਕੇ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਚਲੀਏ ਅਰ ਚਲ ਚੌਕ ਨੂੰ ਖਰਚ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਉਥੋ

ਨਨੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਈ ਆਈ ਅਤੇ ਮਾਮਾ ਕਿਸਨ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਸਭੇ ਆਏ ਤਿਸ ਦੇ
ਰੀ ਮਹੀਨੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਬੜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਫੇਰ ਤਿਸ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਅਰਥੇ ਹੋਇ ਕਰ
ਚਲੇ ਕਾਲੂ ਤੇ ਲਾਲੂ ਵੇਦੀ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਅਤੇ ਰਾਮਾ ਅਤੇ ਕਿਸਨ ਝੰਗੜ੍ਹ ਅ
ਤੇ ਨਨੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਈ ਛੇਆ ਆਦਮੀ ਗਿਆਰਹ ਹੋਏ ਦੋਇ ਨਫਰ ਰਾਮੇ ਨਾਲ ਅਤੇ
ਚਾਰ ਹੋਰ ਸਭੇ ਬਾਰਾਂ ਆਦਮੀ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਨੂੰ ਚਲੇ ਪਰ ਰਾਮੇ ਝੰਗੜ ਨੇ ਬਹੁਤ
ਕੁਛ ਕੀਤਾ ਖਰਚ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਜਦ ਟੁਰਨ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਪਾਸ
ਵਿਦਾ ਹੋਵਣ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਅਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਖੜਾ ਹੋਇਆ
ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿਉਂ ਕਾਲੂ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਰਾਇਜੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀ ਓਥੇ ਨੂੰ ਖਰਚਨ ਜਾਂਦੇ ਆਂ ਪਿਛੇ
ਰੇਪਾਟੇ ਅਸਾਨੂੰ ਰਜਾਇ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਕਾਲੂ ਅ
ਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਹੀ ਖਬਰਦਾਰ ਹੋਵੀਂ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਇਜੀ ਮੈਨੂੰ
ਵਿਸਵਾਸ ਘਾਤ ਓਹੀ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨ ਕਾਲੂ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਹੋਰ ਵਾਸਤੇ
ਆਖਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਅਗੇ ਸਾਧ ਹੈ ਮਤੁ ਕੋਈ ਬੋਲ ਵਿਗਾੜ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ
ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਨ ਰਾਇਜੀ ਏਹ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਮੁਰਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਇਜੀ ਤੁਸੀ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਨੇ ਜਖੁ ਕੀਤੇ ਹੋ ਸਚੋ ਤੁਸੀ ਮਿਹਰਵਾਨਗੀ ਕਰਦੇ ਆਹੋ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਜਾਹੁ ਕਾਲੂ ਤੈਨੂੰ ਮੁਬਾਰਕ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਆਪਣੀ ਮਿਹਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸਭ ਕੈ
ਅਰਥੇ ਹੋਰ ਭੀ ਹੋਵਨਗੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਹਿਤ ਕਰਕੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕ
ਦਮਾਂ ਤੇ ਹਥ ਲਾਵੇਂ ਬਗਲ ਵਿਚ ਲੈਕੇ ਮਥਾ ਚੁਮੇਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਤਰਫੋਂ ਦੇਵੇਂ ਹਥ ਜੋੜ
ਕੇ ਬੰਦਗੀ ਆਖੇਂ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਭੀ ਮੇਰੀ ਬੰਦਗੀ ਕਹੀਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਜਾਹੁ ਤੈਨੂੰ
ਸਾਈਂ ਦੀ ਪਨਾਹ ਹਈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਛੋਕ
ਰੇ ਤੇ ਸਦਾਰ ਹੋਕਰ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਨੂੰ ਚਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਦਿਨ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਆਇ ਪਰ
ਮਾਨੰਦ ਪਲੰਗ ਦੇ ਘਰ ਵੜੇ ਅਗੋਂ ਵਧਾਈਆਂ ਮਿਲਨ ਲਗੀਆਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਜੋ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਆਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਚਾਚਾ ਲਾਲੂ ਭੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਰਾਮ
ਅਤੇ ਮਾਮਾ ਕਿਸਨ ਅਤੇ ਨਨੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਈ ਭੀ ਆਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਭੀ ਮੇਰਾ ਭੀ
ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਤੇ ਉਠ ਕਰ ਆਇਆ ਅਤੇ ਅੰਦਰ ਵਿ
ਚ ਜਾਂਦੀ ਕਾਲੂ ਦਿਆਂ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪਿਆ ਅਗੋਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਬਗਲ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਤੇ ਮ
ਥਾ ਚੁਮਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਪਿਤਾ ਜੀ ਰਾਇਜੀ ਭਲੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆ

ਖਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਭਲਾ ਯਾਦ ਦਿਵਾਇਆ ਹਈ ਗਾਇਜੀ ਨੇ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਮਥਾ ਚੁੰਮਣਾ ਆ
ਖਿਆ ਸੀ ਪਰ ਅਸਾਨੂੰ ਵਿਸਰ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਦੇ ਹੋਦਿਆਂ ਨਾਨਕ
ਦਾ ਮਥਾ ਚੁੰਮਿਆ ਅਰ ਸਿਰ ਤੇ ਹਥ ਫੇਰਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਐਮਾਂ ਬੀਬੀ
ਦਿਆਂ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਪਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਚਾਚੇ ਲਾਲੂ ਦਿਆਂ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਪਇਆ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਲਾ
ਲੂ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਗਲ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਅਸਾ
ਨੂੰ ਕੁਲ ਨਿਰਮਲ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਪਰ ਅਗੋਂ ਦੀ ਖਬਰ ਪਰਮੇਸਰ ਜਾਣੇ ਪਰ ਐਥੇ ਤਾਂ
ਨਿਰਮਲ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਨੇ ਰਾਮੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਉਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ
ਤਾਂ ਨਾਨੇ ਰਾਮੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਗਲ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਪਰ ਗਲ ਵਿਚੋਂ ਛਡੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ
ਰਾਮ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਧਰ ਉਧਰ ਮੰਗਤਾ ਭੀ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਨਾਨੀ ਭਿਰਾਈ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਤੂੰ ਛਡ ਇਸ ਨੂੰ ਗਲ ਵਿਚੋਂ ਤਾਂ ਰਾਮੇ ਨੇ ਭਿਰਾਈ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਬੀਬੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ
ਸੌਂਹ ਮੈਂ ਬੀਸ ਰੁਪਏ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਵਾਰ ਸੁਟਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਸਿਕ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ
ਤਾਂ ਨਾਨੀ ਭਿਰਾਈ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੇ ਤੂੰ ਵੀਹ ਰੁਪਏ ਵਾਰ ਸੁਟ ਤਾਂ ਰਾਮੇ ਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਕੋਈ ਮੰਗਤਾ ਭੀ ਹੋਵੇ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜਾਹਨੀ ਤੁਲਸਾਂ
ਕੋਈ ਮੰਗਤੇ ਹੈਨੀ ਤਾਂ ਸਦ ਲਿਆਉ ਤਾਂ ਤੁਲਸਾਂ ਦਾਸੀ ਗਈ ਸਹਰ ਵਿਚੋਂ ਮੰਗ
ਤਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਵਣ ਤਾਂ ਢੂੰਢ ਕਰ ਤੁਲਸਾਂ ਮੰਗਤਿਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆਈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਨਾਨਕੀ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਨਾਨਾ ਜੀ ਬੀਸ ਰੁਪਏ ਰੋਕ ਵਾਰੋਗੇ ਕਿ ਟਕੇ ਮੰਗਾਇ ਕਰ ਵਾਰੋਗੇ
ਤਾਂ ਰਾਮੇ ਝੰਗੜ ਨੇ ਆਖਿਆ ਬੇਟੀ ਜਿਸ ਤਰ ਤੂੰ ਆਖੇਂਗੀ ਸੋ ਤਿਉਂ ਹੀ ਕਰੀਏਗਾ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਨਾਨਾ ਜੀ ਟਕੇ ਮੰਗਾਵੇ ਤਾਂ ਰਾਮੇ ਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਿਸਨੇ ਨੂੰ ਆ
ਖਿਆ ਹੇ ਕਿਸਨਾ ਵੀਹਾਂ ਰੁਪਯਾਂ ਦੇ ਟਕੇ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਭਿਰਾਈ ਨੇ ਆਖਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਦ
ਸ ਰੁਪਏ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਲੈ ਕੇ ਓਹ ਭੀ ਟਕੇ ਲੈ ਆਉ ਅਤੇ ਪੰਜ ਰੁਪਯਾਂ ਦੇ ਟਕੇ ਆਪ
ਣੇ ਪਾਸੋਂ ਕਿਸਨ ਲੈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸਭੇ ਪੈਤੀਸ ਰੁਪਯਾਂ ਦੇ ਟਕੇ ਆਏ ਕਿਸਨੇ ਨੇ
ਟਕੇ ਵੀਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਰਾਮੇ ਨੂੰ ਦਿਤੇ ਅਤੇ ਦਸਾਂ ਦੇ ਟਕੇ ਮਾਂ ਭਿਰਾਈ ਦੇ ਹਥ ਦੇ ਕੇ
ਪੰਜਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖੇ ਸਭੇ ਟਕੇ ਵਾਰ ਫੇਰ ਕੀਤੇ ਵੀਹਾਂ ਦੇ ਟਕੇ ਰਾਮੇ ਨੇ ਵਾਰੇ
ਅਤੇ ਦਸਾਂ ਦੇ ਟਕੇ ਨਾਨੀ ਨੇ ਵਾਰੇ ਅਤੇ ਪੰਜਾਂ ਦੇ ਟਕੇ ਮਾਮੇ ਕਿਸਨੇ ਨੇ ਵਾਰੇ ਤਾਂ ਸਭੇ
ਪੈਤੀਸ ਰੁਪਯਾਂ ਦੇ ਟਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਉਤੋਂ ਵਾਰੇ ਸੰਮਤ ੧੫੫੦ ਪੰ
ਦ੍ਰਾਸੈ ਪੰਜਾਹ ਅਤੇ ਮਘਰ ਸੁਦੀ ਪੰਚਮੀ ਦਿਨ ਵਾਰ ਸੁਕਲ ਤਾਂ ਪਹਰ ਚੜ੍ਹੇ ਭਲੇ
ਮਹੂਰਤ ਨਾਲ ਕਉਣ ਕਉਣ ਚੜ੍ਹੇ ਨਾਲੇ ਰਾਮਾ ਕਿਸਨਾ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਲਤਾ

ਭਈਏ ਜੈਰਾਮ ਦਾ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਭਈਆ ਜੈਰਾਮ ਪਲਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਫਰ ਚਾਕਰ
ਅਤੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਲਤੇ ਨੇ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਨਿਧੇ ਬ੍ਰਾਮਣ ਨੂੰ ਆਖ ਕੇ ਭੇਜਿਆ
ਪਖੋ ਕੇ ਰੰਧਾਵੇ ਗਿਰਾਉਂ ਵਿਚ ਅਤੇ ਪਖੋ ਕੇ ਰੰਧਾਵੇ ਦਾ ਚੌਧਰੀ ਜਿਤਾ ਰੰਧਾਵਾ ਸੀ ਜਿ
ਸ ਦਾ ਪਟਵਾਰੀ ਮੂਲਾ ਚੋਣਾ ਹੋਸੀ ਤਿਸ ਦੇ ਘਰ ਜਾਇ ਕਰ ਨਿਧੇ ਬ੍ਰਾਮਣ ਨੇ ਖਬਰ
ਕੀਤੀ ਜੋ ਮਹਿਤਾ ਮੂਲਾ ਜੀ ਸੁਖੀ ਹੋ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਮਹਿਤੇ ਮੂਲੇ ਆਖਿਆ ਨਮਸਕਾਰ
ਪਾਧਾ ਜੀ ਅਤੇ ਫੇਰ ਕਹਿਆ ਪਾਧਾ ਜੀ ਆਪ ਦਾ ਆਵਣਾ ਕਿਉਂ ਕਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਨਿ
ਧੇ ਕਹਿਆ ਮੂਲ ਜੀ ਮੈਂ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਤੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿ
ਆ ਹੈ ਜੋ ਪਾਧਾ ਮੂਲੇ ਚੋਣੇ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕਰ ਖਬਰ ਕਰਿ ਆਉ ਜੋ ਮਹਿਤਾ ਕਾਲੂ ਲਾ
ਲੂ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੈਰਾਮ ਆਏ ਹੈਨ ਸੋ ਮੈਂ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਆ
ਖਿਆ ਪਾਧਾ ਜੀ ਆਵਨ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਮਸਤਕ ਪਰ ਅਵੇਤੇ ਆਏ ਤਾਂ ਫਿਰ ਦੱਸਮੀ ਨੂੰ ਪ
ਹਰ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਪਖੋ ਕੇ ਗਿਰਾਇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਵੜੇ ਅਗੋਂ ਮੂਲੇ ਨੇ ਸਾਮਿਆਨ ਕਰ ਰ
ਖਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਜਾਇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਲਤੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਰੱਥੀ ਚੋਂ ਕਢ ਖਰਚਿਆ ਅਤੇ
ਵਧਾਈ ਦੇਇ ਕਰ ਲੈ ਕਰ ਜੋ ਕੁਛ ਰਾਹੁ ਰੋਸ ਸੀ ਸੋ ਸਭੋ ਹੀ ਕਰ ਕੇ ਵੇਹਾਂਦੀ ਤਰੋਬ
ਭੀ ਪਰਸਿਨਤਾ ਹੋਈ ਬੜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈਆ ਪਰਮਾਨੰ
ਦ ਪਲਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਸਾਹਿਬੀ ਭਈਏ ਮੂਲੇ ਪਾਸੋਂ ਮੰਗੀ ਤਾਂ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਲਤੇ ਨੇ ਮੂਲੇ
ਚੋਣੇ ਨੂੰ ਇਕੰਤ ਲੈ ਬੈਠ ਅਤੇ ਸਭ ਸਰੀਕੀ ਦੀਆਂ ਬਾਰਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਲਾਂ ਕਰਦਿ
ਆ ਕਰਦਿਆ ਵਿਚ ਏਹ ਭੀ ਗਲ ਕਹੀ ਜੋ ਦੇਖੋ ਮਹਿਤਾ ਮੂਲਾ ਜੀ ਨਿਗਾਰ ਭੀ ਜੁਆ
ਨ ਹੈ ਅਤੇ ਲੜਕੀ ਭੀ ਸਿਆਣੀ ਹੀ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਸਾਹੇ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਭੀ ਅਸਾਨੂੰ ਨਾਲ ਹੀ
ਕਰ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਮੂਲੇ ਨੇ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ ਜੋ ਭਈਆ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਖਾਤਰ ਜਮਾਂ ਰਖੋ ਇ
ਕਵਾਰੀਆ ਸਾਨੂੰ ਮੁਹਲਤ ਦੇਵੋ ਇਕ ਬਰਸ ਦੀ ਫੇਰ ਅਸੀ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਪੁਛ ਸਾਹਾ ਸੁ
ਧਾਇ ਕਰ ਲਿਖ ਭੇਜਾਂਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਲਾਲੂ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਲਤਾ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ
ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਆਏ ਵੜੇ ਜਤਪਤ ਨਾਲੋਂ ਅਤੇ ਵਧਾਈਆਂ ਮਿਲਣ ਲਗੀਆਂ ਤਾਂ
ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਸਰੀਕਣੀਆਂ ਸਦ ਕੇ ਗਾਵਣ ਬਧਾਈਆਂ ਤਾਂ ਚੌਥੇ ਦਿਨ ਕਾਲੂ ਅ
ਤੇ ਲਾਲੂ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਆਵਣ ਲਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਡੂਮੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕੁਛ ਆਪਣੀ ਵਧਾਈ ਅਸਾਨੂੰ ਭੀ ਦੇਵਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਕੀ ਲੈਣਾ ਹੈ ਅਸਾਂ ਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਾਈ ਭਲੀ ਵਸਤ ਦੇਵਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂ

ਲੀ ਵਸਤ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਭਲੀ ਵਸਤ ਤੇ ਰੰਜ ਹੋਇ ਜਾਸੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਜੇ ਕਾਈ ਭਲੀ ਵਸਤ ਦੇਵੈਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਰੰਜ ਕਿਉਂ ਹੋਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਸੀ ਮਿਰਾਸੀ ਲੋਕ ਹੋ ਅਤੇ ਅ ਗਲੀ ਗਲ ਤੁਸੀ ਜਾਣਦ
ਦੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੇ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾਈ ਭਲੀ ਵਸਤ ਜਾਣਦੇ
ਹੋ ਤਾਂ ਸੋਈ ਅਸਾਨੂੰ ਦੇਵਣ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਤਾ
ਮਦਾ ਗੁਣ ਦਿਤਾ ਸੀ ਸੋ ਕਿਥੇ ਹਈ ਸੋਈ ਅਸਾਨੂੰ ਲੋੜੀਦਾ ਆਹਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਉਠ ਕ
ਰ ਤਾਜੀਮ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਹਿਓਸ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਥੇ ਤੁਧ ਰਖਿਆ ਹੋਵੈਗਾ ਓਥੇ ਹੀ
ਪਇਆ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਲੋਂ ਥੀ ਚੋਲਣਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਲਾ
ਹਿ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਚੋਲਣਾ ਆਪਣੇ ਗਲੇ ਪਾਇ ਲਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨੇ ਆ ਤੂੰ ਇਕ ਅਸਾਡਾ ਬਚਨ ਮੰਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਫੁ
ਰਮਾਈਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਵਦੀ
ਆਂਦਾ ਮਿਰਾਸੀ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੂੰ ਹੋਰਸ ਪਾਸੋਂ ਮੰਗਣਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਏਹੁ ਗਲ ਮੰਨੀ ਪਰ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸਾਡੀ ਸਾਰ ਵਿਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕਰਤਾਰ ਸਭਨਾ ਦੀ ਸਾਰ ਵਿਚ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ
ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸਰਬ ਪਰਵਾਰ ਘਰ ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਹੋਇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਦੀ ਚਾਲੀ ਓਹਾ ਹੀ ਰਹੀ ਜੋ ਕਦੀ ਮਦੀ ਆਹੀ ਭਾਵੈਂ ਕੋਈ ਸਾਧ ਸੰਤ ਫਕੀਰ ਆ
ਵੈ ਜੋ ਸੁਆਲ ਆਇਕੇ ਕਰੇ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨ ਜਾਵੈ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਏਹੋ ਗਲ ਮ
ਸਾਹੂਰ ਆਣ ਹੋਈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੈ ਰਾਮ ਦਾ ਸਾਲਾ ਦੇਖੋ ਅਜ ਕਲ ਕਿਧਰੋ ਨਿਕਲਜਾ
ਦਾ ਹੈ ਏਹੋ ਗਲਾਂ ਪਈਆਂ ਹੋਵਨ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਭਾਈਏ ਜੈ
ਰਾਮ ਨੂੰ ਭੀ ਆਣ ਆਣਕੇ ਏਹੋ ਆਖਣ ਕਿ ਸੁਣ ਜੈ ਰਾਮ ਸਾਨੂੰ ਏਹੋ ਸੁਝਦੀ ਹੈ
ਜੋ ਅਜ ਭੀ ਅਤੇ ਕਲ ਭੀ ਨਾਨਕ ਨਿਕਲਿਆ ਖੜਾ ਜਾਣ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਮੂੰਹ ਕਦੀਮ ਦੇ
ਮਿਤ੍ਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਇਸ ਸਾਲੇ ਦੇ ਪਿਛੇ ਨਵਾਬ ਦੀ ਵਲੋਂ ਤੇਰੀ ਪਤ ਰਹੇ ਤੈ
ਨੂੰ ਭੀ ਛੂਟਣਾ ਨ ਪੈ ਜਾਵੈ ਤਾਂ ਜੈ ਰਾਮ ਘਰ ਆਇ ਕਰ ਬਾਤ ਕਰੇ ਦੇਖ ਪਰਮੇਸਰ
ਦੀ ਬੇਦੀ ਲੋਕ ਏਹ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਚਾਲੀ ਓਹੋ ਹੀ ਚਲੀ
ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਆਖੇ ਦੇਖਣਾ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਲੋਕ ਦੇ ਕਹੇ ਮਤ ਭੁਲਣਾ ਅ
ਤੇ ਜੈ ਰਾਮ ਅੰਦਰੋ ਅੰਦਰ ਗਿਣਤੀਆਂ ਖਾਵੈ ਪਰ ਬਾਹਿਰੋ ਸੁਖਨ ਕਰੇ ਨਾ ਇਸੇ
ਤਰਾਂ ਕਿਤਨਕ ਚਿਰ ਬੀਤਿਆ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪੇ ਹੀ ਜੈ ਰਾਮ

ਨੇਆ ਭਰਕੇ ਆ ਭਈਆ ਜੈਰਾਮ ਜੀ ਸਭ ਕਾਰ ਕਾ ਹਿਸਾਬ ਦਿਵਾਈਏ ਬਹੁਤ
ਦਿਨ ਹੋਏ ਹੈਨ ਲੇਖਾ ਕੀਤਿਆਂ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨਬਾਬ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਅ
ਰਜ ਕੀਤੀ ਓਸ ਨਬਾਬ ਸਾਹਿਬ ਸਲਾਮਤ ਨਾਨਕ ਆਪਕਾ ਮੋਦੀ ਅਰ ਜੇਕਰ ਦ
ਹੋ ਜੋ ਹਿਸਾਬ ਸਭ ਕਰ ਲਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਭਲੀ ਬਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਅਖਿਆ ਅਦੇ
ਜੈਰਾਮ ਨਾਨਕ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ਕਰ ਲਿਆ ਓ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਇਕ ਬ੍ਰਾਮਣ ਕੋ
ਭੇਜ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੋ ਬੁਲਾਇ ਭੇਜਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦ ਹੀਆਂ ਲੈਕਰ ਆ
ਏ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਭੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਨਬਾਬ ਦੀ ਕਚਹਿਰੀ ਮੇਂ ਆਏ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਬਡੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਨ ਹੂਏ ਹੂਏ ਹੈਂ ਆਇ ਨਬਾਬ ਕੋ ਸਲਾਮ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦੁਗੀਆਂ ਬੀ
ਸਾਬ ਹੀ ਲੈ ਪਹੁੰਚੇ ਸੇ ਤਾਂ ਅਗੋ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਮੋਦੀ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਨਾਮ
ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਨੇਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ
ਨਬਾਬ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਰੇ ਜੈਰਾਮ ਮੈਂਨੇ ਤੋ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜੋ ਮੋਦੀ ਨੇ ਕਿ
ਆ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਫਾਰਸੀ ਵਿਚ ਨਬਾਬ ਕੋ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਬਾਬ ਜੀ
ਜਿਸ ਕੋ ਆਪ ਬੇਚੂਨ ਬੇਨਮੂਨ ਔਰ ਸੁਬਾ ਜਿਸਦਾ ਰੰਗ ਰੂਪ ਨਮੂਨਾ ਕੋਈ ਨ
ਹੀ ਹੈ ਉਸ ਕਰਨਹਾਰ ਕੀ ਸਿਫਤ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਬੰਦਾ ਹੂੰ ਨਬਾਬ ਨੇ ਏਹ ਸੁਨ ਕ
ਰਕੇ ਹਸਿਆ ਅਤੇ ਆਖਿ ਓਸ ਜੈਰਾਮ ਮੋਦੀ ਕਾ ਬਿਆਹੁ ਕੀਆ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀ
ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਬੋਲਿਆ ਨਬਾਬ ਸਾਹਿਬ ਮੋਦੀ ਕਾ ਬਿਆਹ ਅਬ ਹੋਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਆ
ਪਕੀ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤੋ ਅਬੀ ਬਿਆਹੁ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਹਸ ਕਰ
ਕੇ ਹਾਸੀ ਕਰੀ ਸੀ ਜੋ ਮੋਦੀ ਤਬ ਹੀ ਕਹਿਤੇ ਹੈ ਮੈ ਉਸ ਕਰਨਹਾਰ ਕਾ ਬੰਦਾ ਹੋਂ ਜਿਸ
ਕੋ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕਿਤਾਬ ਕੁਰਾਨ ਨੇਤ ਨੇਤ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਜੋ ਬੇਹਿਸਾਬ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਹਿਸਾ
ਬ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੋ ਓਹ ਸਭ ਸਿਫਤਾਂ ਕਾ ਸਾਹਿਬ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਬੰ
ਦਾ ਹੋਂ ਸੋ ਏਹੁ ਬਾਤ ਉਤਨਾ ਚਿਰ ਸਚੀ ਹੈ ਜਬ ਤਕ ਏਹੁ ਬਿਆਹਿਆ ਨਹੀ ਅਰ
ਜਬ ਇਸਦੀ ਔਰਤ ਇਸਦੇ ਘਰ ਮੇ ਆਵੇਗੀ ਤਬ ਸਿਫਤੀ ਬੰਦਾ ਹੋਗਾ ਕਿ
ਨ ਹੋਗਾ ਪਿਛੇ ਜਪੀ ਤਪੀ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਪੀਰ ਫਕੀਰ ਹੂਏ ਹੈਂ ਜਬ ਔਰਤੋਂ
ਕੇ ਅੰਗ ਉਨੋ ਨੇ ਦੇਖੇ ਹੈਂ ਤਬ ਉਨਕੀ ਮਤ ਟਿਕਾਣੇ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਅਣਗਿਣਤ ਹੀ ਐਸੇ
ਹੂਏ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਿਸ ਕਉ ਉਤਰ ਦੇਤੇ ਭਏ ਕਿ ਹੇ ਨਬਾਬ ਜੀ ਜਿਨਾਂ ਦੇ
ਮਨ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪੂਰਾ ਨਹੀ ਉਨਕੀ ਏਹ ਬਾਤ ਹੈ ਅਰ ਜਿਨਾ ਦਾ ਮਨ
ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਲੋਂ ਕਦੀ ਵਿਛ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਰ ਵਕਤ ਬੰਦਗੀ ਮਨ ਮੇ ਪਰਮੇ ਸਰ

ਦੀ ਜਿਨ ਦੇ ਲਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਹਾਜਰ ਹਜੂਰ ਜਾਣਦੇ ਫਕਰ ਦੀ ਦੂਰ ਨ
ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਭਗਵਤਿ ਤੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਮਨ ਕੇ ਅੰਤਰ ਨੇ ਕਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਔਰਤ ਕੀ
ਦੇਹ ਮੈਂ ਲੋਹੂ ਮਿਝ ਹਡ ਚਮੜਾ ਮਲ ਮੂਤ੍ਰ ਸੇ ਭਰੀ ਹੈ ਐਸੀ ਔਰਤ ਕਾ ਬਲ ਉਨਾ ਉ
ਪਰ ਨਹੀ ਪੜਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਪਰਮੇਸਰ ਰੂਪ ਹੋਇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤਿ
ਸ ਤੇ ਜਾਪਦੇ ਤਬ ਨਬਾਬ ਨੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਪਰਮੇਸਰ ਮੈਂ ਦੇਖ ਕਰ ਔ
ਰ ਬਾਤ ਕੈ ਕਹਿਨੇ ਲਗਾ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਰੇ ਸੁਣੋ ਨਾਨਕ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਦਫੀ
ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਹਮਾਰੇ ਟਕੇ ਬਹੁਤ ਲੁਟਾਂਵਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਨਹੀ ਮੁਝ ਕੋ ਮੈਂ ਉਲ
ਤ ਖਾਂ ਲੇਂਦੀ ਹੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਲੇਖਾ ਲੀਜੀਏ ਜੋ ਕੁ
ਛੁ ਹਮਾਰਾ ਹਿਸਾਬ ਨਿਕਲੇ ਸੋ ਆਪ ਕੀ ਖੁਸੀ ਆਵੈ ਤੇ ਦੀਜੀਏ ਨਹੀ ਤਉ ਨ ਦੀਜੀਏ
ਖੂਬ ਸਚ ਅਖੀ ਦੇਖ ਲੀਜੀਏ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਜੈਰਾਮ ਏਹ ਮੋਦੀ ਕਿਸ ਤੇ ਸ
ਹਰ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਮੋਦੀ ਸਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਮੋਦੀ ਖਾ
ਤਾ ਟਾਲਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜਾਦੇ ਰਾਇ ਕੋ ਬੁਲਾਵੋ ਤਾਂ ਜਾਦੇ ਰਾਇ ਕੋ ਆਦਮੀ
ਬੁਲਾਵਨੇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਜਾਦੇ ਰਾਇ ਨੇ ਆਇ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦੀਆ
ਅਰੇ ਜਾਦੇ ਰਾਇ ਨਾਨਕ ਸੇ ਹਿਸਾਬ ਲੇਵੈ ਤਉ ਮਤ ਤਾਂ ਜਾਦੇ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਨਬਾਬ
ਸਲਾਮਤ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਹੈ ਦੇਖੀਏ ਕਿਸ ਦੀ ਤਰਫ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਨਿਕਲਦਾ
ਹੈ ਆਮਦਨ ਖਰਚ ਦੇਖ ਲੀਜੀਏ ਬਾਰ ਬਾਰ ਲੋਕ ਨਬਾਬ ਕੋ ਕਹਿੰਦੇ ਸੇ ਨਾਨਕ ਮੋਦੀ
ਲੁਟਦਾ ਹੈ ਅਰ ਪੈਸੇ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਬਾਤ ਨਬਾਬ ਦੀ ਸੁਨ ਕਰ ਜਾਦੇ ਰਾਇ ਦੀ
ਭੀ ਮਨ ਭਾਂਵਦੀ ਬਾਤ ਹੋਈ ਕਿ ਨਾਨਕ ਹਮਾਰੇ ਕੋ ਕਬੀ ਨਹੀ ਕੁਛ ਦੇਤਾ ਥਾ ਏਹ ਸੁਨ ਕੇ
ਜਾਦੇ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪੈਸੇ ਹਮਾਰੀ ਤਰਫ ਨਿਕਸੈਂਗੇ ਤੋ ਉਹ ਲੇ ਤਬ
ਦੇਊਂਗਾ ਜਬ ਤੇਰੇ ਸੇ ਲੈ ਲਊਂਗਾ ਅਰ ਫੇਰ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਪਰ ਬੈਠਨੇ ਭੀ ਨ ਪਾਵੈਂਗਾ ਹਮਾਰੇ
ਕੋ ਤੂੰ ਨੇ ਕਬੀ ਰਿਸਵਤ ਨਹੀਂ ਦਈ ਏ ਫੇਰ ਇਕ ਅਸਥਾਨ ਪਰ ਬੈਠ ਗਏ ਪਾਂਚ ਦਿਨੋ
ਸਾਬ ਹੋਤਾ ਰਹਿਆ ਕਈ ਅਸ਼ਰਫੀਆਂ ਜਾਦੇ ਰਾਇ ਨੇ ਪਾਈਆਂ ਪਰ ਪਰਮੇਸਰ ਕੁਨ
ਲਅਤ ਸਚ ਨਾਲ ਕੋਈ ਬਾਤ ਪੇਸ਼ ਨ ਹੀ ਜਾਂਦੀ ਪਰ ਜੋ ਰੁਪਿਆ ਨਬਾਬ ਦੇ ਘਰੋਂ
ਆਇਆ ਸੀ ਸੋ ਸਭ ਲਿਖ ਦਾਇ ਦਿਤਾ ਪੀਛੇ ਜੋ ਰੁਪਿਆ ਨਬਾਬ ਦੇ ਘਰ ਖਰਚ ਸੋ ਭੀ
ਲਿਖਾਇ ਦਿਤਾ ਤਉ ਤਿਨ ਸਉ ਇਕੀ ਰੁਪਏ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਵਧ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਜਾਦੇ ਰਾ
ਇ ਸਰ ਨੀਵਾਂ ਹੋਇ ਕਰ ਬੈਠ ਗਿਆ ਅਰ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਨਬਾਬ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕਹਿ ਦਿਤਾ ਆਇ
ਸਲਾਮ ਕੀਆ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉਂ ਜੈਰਾਮ ਹਿਸਾਬ ਹੂਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ

ਆਖਿਆ ਹੈ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਤੁਮ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਕੋ ਬੁਲਾਵੋ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਜਾਦੋ ਰਾ
ਇਕੇ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾਂ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਨੇ ਨਬਾਬ ਕੋ ਸਲਾਮ ਆਇ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ
ਆਖਿਆ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਹਿਸਾਬ ਲੀਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾ
ਮਤ ਹਿਸਾਬ ਲੀਆ ਹੈ ਤਉ ਨਬਾਬ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਅਰੇ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਕਿਉਂ ਕਰ ਹਿਸਾ
ਬ ਹੂਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਬੋਲਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਤੀਨ ਸੈ ਇਕੀ ਰੁਪਏ ਨਾ
ਨਕ ਕੇ ਜਾਫ ਆਪ ਕੀ ਤਰਫ ਸਰਕਾਰ ਮੈ ਆਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅ
ਰੇ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਹਮਾਰੇ ਯਾ ਉਸ ਕੇ ਤਾਂ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ
ਨਾਨਕ ਦੇ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦੇਵਣੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਨਬਾਬ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਰੇ ਜਾਦੋ ਰਾਇ ਹ
ਮਾਰੇ ਕੋ ਨਿਤ ਏਹੀ ਕਹਿਤਾ ਥਾ ਜੋ ਨਾਨਕ ਤੁਮਾਰੀ ਹਟ ਕੋ ਲੁਟਾਂਵਦਾ ਹੈ ਅਰ ਲੋਕ
ਭੀ ਏਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੇ ਜੋ ਨਾਨਕ ਤੁਮਾਰੇ ਪੈਸੇ ਲੁਟਾਂਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ ਅਰਜ ਕੀ
ਤੀ ਹੈ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਲੋਕ ਝੂਠ ਮਨੀ ਝੂਠ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਅਰੇ ਭਵਾਨੀ ਦਾਸ ਖਜਾਨਚੀ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੈਸੇ ਜੋ ਆਂਵਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਅਬੀ ਅਦਾ
ਕਰੋ ਅਰ ਤੀਨ ਹਜਾਰ ਰੁਪਯਾ ਔਰ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਭਵਾਨੀ ਦਾਸ ਨੇ ਤਿਨ ਸੈ ਇਕੀ ਰੁਪਏ
ਪਿਛਲੇ ਦਿਤੇ ਅਤੇ ਤਿਨ ਹਜਾਰ ਰੁਪਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਥੈਲੀਆਂ ਲੈਕਰ ਘਰ ਨੂੰ ਆਇਆ ਤ੍ਰਿਨ ਸਉ ਇਕੀ ਰੁਪਏ ਹਟ ਉਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ
ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਤਿਨ ਹਜਾਰ ਰੁਪਯਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਬਹੁਤ
ਹੀ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮੁਬਾਰਕਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਜੈਰਾਮ ਖੁਸੀ ਖੁਸੀ ਘਰ ਆਇ
ਵੜਿਆ ਅਗੋਂ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਜੀ ਕਿਉਂ ਕਰ ਹਿਸਾਬ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਪਿਆਰੀਏ ਮੈਂ ਤਾਂ ਅਜਬ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹਾਂ
ਅਤੇ ਲੋਕ ਭੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਨਾਨਕ ਸਰੀਹਣ ਪੈਸੇ ਲੁਟਾਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾ ਹਿ
ਸਾਬ ਹੋਵਦਾ ਹੈ ਸਬੇਂ ਵਾਧਾ ਹੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਤਾ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਜੀ ਅਜ
ਕਿਆ ਵਾਧਾ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਤਾ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਬੰਦੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਤ੍ਰਿ
ਨ ਸਉ ਇਕੀ ਰੁਪਏ ਅੱਜ ਵਧ ਨਿਕਲੇ ਹੈਨ ਖਾਂਦਿਆਂ ਪੀਦਿਆਂ ਲੁਟਾਂਦਿਆਂ
ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਜੀ ਇਸ ਪਾਸੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਬਹੁਤ ਵਰਸਾਣ ਹੈ ਇ
ਤਨਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਵਰਸਾਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਵਰਸਾਂਦੇ ਗਾ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਸੁ
ਣ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਪਿਆਰੀ ਰਾਇ ਇਕ ਵਰਸਾਣ ਹੈ ਇਸ ਪਾਸੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ
ਲੋਕ ਵਰਸਾਦੇ ਗਾ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਕਹਿਣੇ ਕਰਕੇ

੧ ॥ਆਗੈ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦੀ॥੧

ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫੇਰ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਲਗੇ ਕਰਨਾ। ਤਾਂ ਸੰਮਤ ੧੫੫੧ ਮਿਤੀ ਹਾੜ ਸੁਦੀ
ਜਤਾ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਤਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਪਨੇ ਘਰ ਵਧਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿ
ਲ ਦੇਈ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਲਿਖ ਭੇਜਿਆ ਕਿਧੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਹਥ
ਕੈਥੂ ਨਾਲ ਛਿਣਕਣੇ ਅਰ ਪਤਾਸੇ ਅਤੇ ਪੰਜ ਰੁਪਏ ਰੋਕ ਤ੍ਰਿਲਦੇਈ ਕਾਲੂ ਦੇ ਘ
ਰ ਭੇਜ ਦਿਤੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਦੇ ਘਰ ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਲਗੇ ਹੋਵਣ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਪ
ਣੇ ਸਹੁਰੇ ਆਦਮੀ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਉਥੇ ਭੀ ਵਧਾਈ ਹੋਈ ਤਾਂ ਲਗੇ ਭਾਜੀਆਂ
ਫੇਰਣ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਪਾਸ ਗਿਆ ਤਾਂ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ
ਨਾਨਕ ਤੁਸਾਡੇ ਦਾਸ ਦਾ ਵਿਆਹੁ ਹੈ ਮੈਂ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਜਾਵਾਂ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ
ਆਇਆ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਨਕਰ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਬਹੁਤ ਤੰਗ ਹੋਇਆ ਬਹੁ ਗੁਸ
ਆਇਆ ਰਾਇ ਕੇ ਅਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਾਲੂ ਤੇਰੀ ਮਤ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਨੂੰ
ਆਪਣਾ ਪੁਤ੍ਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਓਹ ਤਾਂ ਸਰਬ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਤੂੰ ਆਖ
ਦਾ ਹੈਂ ਤੇਰਾ ਦਾਸ ਹੈ ਓਹ ਦਾਸ ਨਹੀ ਓਹ ਤਾਂ ਸਰਬ ਕਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਏਹ ਸੁਣ ਕਰ ਕਾ
ਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਬਖਸੀਏ ਫੇਰ ਏਹ ਬਾਤ ਮੈਂ ਨਹੀ ਕਹੋਂਗਾ ਫੇਰ ਰਾਇ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਕੇ ਕਾਲੂ ਤੇਰਾ ਸੁਭਾਉ ਬਹੁਤ ਖੋਟਾ ਹੈ ਬੋਲ ਵਿਗਾੜੂ ਹੈ ਦੇਖੀ ਕੁਛ ਬੋਲ ਵਿਗ
ੜੀ ਕਰਦੇਂ ਅਤੇ ਮੂਲਾ ਭੀ ਤੇਰਾ ਕੁੜਮ ਉਹ ਭੀ ਬਹੁਤ ਸਖਤ ਹੈ ਦੋਨੋ ਇਕੋ ਜੇਹੇ ਮ
ਤਰੇਈ ਕੰਮ ਬਿਗਾੜੂ ਦੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਉਸ ਦਾ
ਬਿਵਾਹ ਹੈ ਐਸੇ ਅਨੰਦ ਵਿਚ ਮੈਂ ਕਿਉਂ ਕਬੋਲ ਬੋਲਾਂਗਾ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹਾਂ ਭੀ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਈ ਤੇ ਤੂੰ ਕਾਲੂ ਹੈਂ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਬਡੇ ਹੋ ਅਰਦਲ
ਤ ਦੇ ਹਾਕਮ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਏਹ ਵਚਨ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਸੁਭ ਬਚਨ ਕਹੋ ਪਰਮੇਸ੍ਰ
ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋ ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਕਾਲੂ ਜਾਹੁ ਤੈਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਬਖਸੇਗਾ
ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਮੁਰਾਦ ਸਭ ਹਾਸਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਹੁ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ
ਸਲਾਮ ਆਖੀ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਤਰਫੋਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕੀ ਅਤੇ ਬਗਲ
ਵਿਚ ਲਈਂ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਕੋਲੋਂ ਵਿਦਿਆ ਲੈਕਰ ਚਲਿਆਂ ਤਾਂ ਸਾਹੇ
ਉਪਰ ਕੌਣ ਕੌਣ ਚੱਲੇ ਕਾਲੂ ਲਾਲੂ ਪਰਸ ਰਾਮ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਫੇਰੰਦ ਜਗਤਮ
ਲ ਲਾਲਚੰਦ ਜਗਤ ਰਾਇ ਜਟਮੱਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜਿਤਨੇ ਦੇਈ ਆਹੇ ਸੋ ਸਭ ਤਿ
ਆਰ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮਾਸ੍ਰਿਓ ਰਾਮ ਜੀ ਨਾਨਕੀ ਭੀ ਆਇਆ ਜਾਂ ਭਾਦੋ ਦੀ ਸੰਕ੍ਰਾਂਤ ਚੜ੍ਹੀ

ਤਿਲ ਦੇਣੀ ਓਹ ਰਲੇ ਤਾਂ ਆਇ ਪਰਮਾ ਨੰਦ ਪਲਤੇ ਦੇ ਘਰ ਵਨ੍ਹੇ ਜਾਂ ਪੰਜ ਦਿਨ ਸਾਹੇ ਵਿ
ਰਹਿਗੇ ਤਾਂ ਵਿਆਹ ਦਾ ਅਰੰਭੁ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰੋ ਚਲੇ ਜੁਲੇ ਮਹੂਰਤ ਤਾਂ
ਜਾਇ ਸਾਹੇ ਉਪਰ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਭਾਈ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਪਿਤਾ ਪਰਮਾ ਨੰਦ ਪਲਤੇ ਨੈ ਨਿਧ
ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਮੂਲੇ ਦੇ ਘਰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਹੇ ਨਿਧਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀ ਤੁਸੀ ਜਾਇ ਕਰ ਮੂ
ਲੇ ਚੋਣੇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕਰ ਆਉ ਜੋ ਵਹੁਟੀ ਆਈ ਜੰਞ ਬਾਗ ਮੇ ਆਇ ਉਤਰੀ ਹੈ ਸੋ ਤੁ
ਸਾਂ ਨੂੰ ਮਾਲੂਮ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਚੋਣੇ ਨੂੰ ਨਿਧੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਜਾਇਕੇ ਖਬਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆ
ਸੀਰਬਾਦ ਕਹੀ ਜਾਇ ਕਰ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸ ਹੇ ਜਿਜਮਾਨ ਜੰਞ ਬਾਗ ਵਿਚ ਆਇ
ਉਤਰੀ ਹੈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਖਬਰ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਭਾਈ ਪਰਮਾ ਨੰਦ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਤੁਹਾ
ਡੇ ਪਾਸ ਮੈ ਜਾਇ ਕਰ ਖਬਰ ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਕਰ ਆਉ ਤਾਂ ਪਾਧੇ ਨੂੰ ਮੂਲੇ ਆਖਿਆ ਭ
ਲਾ ਪਾਧਾ ਜੀ ਬਹੁਤ ਭਲਾ ਕੀਤਾ ਸੈ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਨੇ ਉਠ ਕਰ ਆਪਣੀ ਬਿਰਾਦਰੀ ਦੇ
ਭਿਰਾਉ ਭਾਈ ਇਕਠੇ ਜਾਇ ਕੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਅਜਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਪਾਸ ਭੀ ਜਾਇ ਕਰ
ਕਹਿਆ ਜੋ ਪਖੋ ਕੇ ਗਊਂ ਦਾ ਚਉਧਰੀ ਸੀ ਲਗਾ ਆਖਣ ਚਉਧਰੀ ਜੀ ਵਹੁਟੀਆ
ਦੀ ਜੰਞ ਬਾਗ ਵਿਚ ਆਇ ਉਤਰੀ ਹੈ ਆਪ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਹਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਅਜਿਤੇ ਦੇ ਪਿ
ਤ੍ਰੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਜਿਤਿਆ ਤੂੰ ਮੂਲੇ ਨਾਲ ਜਾਹੁ ਭਾਈ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਬਿਰਧ
ਹੈ ਮੈਂ ਜਾਇ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਜੋ ਮੂਲਾ ਆਖੇਗਾ ਸੋ ਸਭੋ ਅਛੀ ਤਰਾ ਕਰਣੀ
ਅਤੇ ਸੁਣ ਮੂਲਾ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਮੇਰੀ ਹੈਵਿ ਪਰ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਢਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਭਲਾ ਚਉਧਰੀ ਜੀ ਤੁਸਾਡਾ ਹੁਕਮ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ ਹੀ ਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਜਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਆ
ਖਿਆ ਸੁਣ ਮੂਲਾ ਤੇਰੇ ਘਰ ਭਲੇ ਲੋਕ ਬੇਦੀ ਢੁਕੇ ਹੈਨੀ ਤੂੰ ਕੁਛ ਸਰਮ ਰਖੀਂ ਅਤੇ
ਉਨਾਂ ਦੀ ਸਰਮ ਰਖਣੇ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂ ਅਤੇ ਜੀਭ ਨੂੰ ਰੋਕ ਦੇਵੀਂ ਅਸਾਡਾ ਆਖਿਆ ਏਹੋ ਹੈ
ਈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਾਲੂ ਦੇਵੀ ਭਟੀਆਂ ਦਾ ਪਟਵਾਰੀ ਹੈ ਪਰ ਓਹਦੇ ਪੁਤ੍ਰ
ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਹੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਜਬਾਨ ਦਾ ਕਊੜਾ ਹੀ ਹੈਂ ਅਤੇ ਪਰਮਾ ਨੰਦ ਜੀ ਜੋ
ਹਨ ਭਲੇ ਆਦਮੀ ਵਿਚ ਆਖੀਦੇ ਹਨ ਪਰ ਭਲਾ ਤੁਸੀ ਆਪ ਹੀ ਵੇਖ ਲੈਣਾ ਅਰ ਬਾਣੀ
ਕਰਣਾ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਚੌਧਰੀ ਜੀ ਤੁਸੀ ਅਸਾਡੇ ਪ੍ਰਸਤ ਪਨਾਹ ਹੋ ਇਕੋ
ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਓਟ ਹੈ ਜਾਂ ਤੁਸਾਡੀ ਓਟ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਮੂ
ਲਾ ਅਸਾ ਨੂੰ ਤੁਸਾ ਨੂੰ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਹੀ ਓਟ ਹੈ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਆਸਰਾ ਰਖੇ ਅ
ਤੇ ਜਾਇ ਕਰ ਜੰਞ ਦਾ ਅਗਾ ਲੈਵੇਂ ਤਾਂ ਭਾਈ ਮੂਲੇ ਨੇ ਨਿਧੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਅਗੇ ਤੁਰ ਭੇ
ਜਿਆ ਅਤੇ ਆਪ ਸਭ ਪੰਚ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਜੰਞ ਦਾ ਅਗਾ ਲੈਣੇ ਵਾਸਤੇ

ਸਿਧਾਰੇ ਅਜਿਤਾ ਭੀ ਨਾਲੇ ਆਹਾ ਅਤੇ ਬਟੇ ਹਰੀ ਦਾ ਸਮਿਆਨ ਭੀ ਨਾਲੇ ਹੀ ਸੀ
ਤੇ ਗਏ ਆਹੇ ਤਾਂ ਜੈਵਦਾ ਭਲਾ ਆਦਰ ਭਾਉ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਵਾਜੇ ਵਜਾਏ
ਦੋਨੋ ਪਾਸੇ ਵਡਾ ਉਤਸਾਹੁ ਹੋਇਆ ਗਊਆਂ ਦੇ ਆਵਣ ਦੇ ਵੇਲੇ ਜੰਞ ਸਾਹੋਰ ਵਿਚ ਆ
ਈ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਾਲੂ ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਜੈਰਾਮ ਦਾ ਪਿਤਾ ਪੈਸੇ ਟਕੇ ਰੁਪਏ ਸੁਟਦੇ ਧਨ ਕੀ ਬ
ਰਖਾ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਡੇਰੇ ਆਏ ਜਹਾਂ ਉਤਾਰ ਦੀ ਆਬਾ ਦੂਲਹ੍ਹ ਕੇ ਦੇਖ ਦੇਖ ਕਰ ਨ
ਰ ਨਾਰੀ ਬਹੁਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਤੇ ਅਰ ਮੂਲੇ ਕੇ ਭਾਗੋਂ ਕੀ ਸਰਾਹਤਾ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਅਠਾਈ
ਹਜਾਰ ਦੇਵਤਿਆਂ ਸਮੇਤ ਇੰਦ੍ਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਸਿਵ ਆਪਣੀਆਂ ਸਕਤੀਆਂ
ਨਾਲ ਲੈ ਕਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਵਿਵਾਹ ਦੇਖਣੇ ਆਏ ਅਤੇ ਲਛਮੀ ਜੀ ਪਾਰਬਤੀ ਜੀ
ਇੰਦ੍ਰਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮਾਣੀ ਹਥ ਮੈ ਆਰਤੀ ਲੈ ਕਰ ਹੋਰ ਪੂਜਾ ਤੇ ਸਾਮਾਨ ਲੈ ਕੇ ਬਾ
ਬੇ ਦੇ ਵਿਆਹ ਕੇ ਗੀਤ ਗਾਵਤੀਆਂ ਹੈ ਜਬ ਮੂਲੇ ਕੇ ਘਰ ਢੁਕਾਊ ਹੋਇਆ ਉਤ
ਸਮੇ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀ ਕੀ ਆਰਤੀ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਲੈ ਲੈ ਕਰ
ਗੀਤ ਗਾਵਤੀਆਂ ਹੈਂ ਬੇਦ ਬਿਤ ਕਰ ਚੌਕ ਪੂਰਿਆ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਬੇਦ ਕਰਨੇ ਲਗਾ ਉ
ਸਤਤਿ ਕਰਨਿ ਗਣਾਂ ਕੇ ਸਮੇਤ ਸਿਵਜੀ ਮੁਕਟ ਲੈ ਕਰ ਆਏ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਸਭ ਅ
ਨਕੇ ਮੰਗਲਾਚਾਰ ਲਗੇ ਗਾਉਣ ਸਨਕਾਦਕ ਸੇਹਰੇ ਲੈ ਕਰ ਆਏ ਸਭ ਦੇਵੀ ਦੇ
ਵਤੇ ਤੰਬੋਲ ਦੇ ਕਰ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਅਤੇ ਨਉ ਨਾਥ ਚਉਰਾਸੀ ਸਿਧ ਸਭ ਭੇ
ਟਾ ਲੈ ਕਰ ਆਏ ਹਨੂ ਸੁਕਲਪਧਰੀ ਸਤਸੀ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ
ਵਿਆਹ ਹੋਇਆ ਮਾਤਾ ਸੁਲਖਣੀ ਜੀ ਕੋ ਅਸਨਾਨ ਕਰਾਇ ਨਵੀਨ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿ
ਨਾਇ ਕਰ ਬੇਦ ਬਿਧੀ ਅਨੁਸਾਰ ਧਾਰਿਅ ਪਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਲਿਆ
ਕਰ ਬੈਠਾਇਆ ਅਗਨ ਦੇਵਤਾ ਕੋ ਜਗਾਇ ਕਰ ਗਣੇਸ ਪੂਜਣ ਕਰਕੇ ਘ੍ਰਿਤ ਕੀ
ਆਹੁਤੀਆਂ ਪਾਇ ਕਰ ਲਾਵਾਂ ਲੇਤੇ ਹੈਂ ਅਰ ਬਾਜਿਤ੍ਰ ਬਜਤੇ ਹੈਂ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਹੋਇ ਰ
ਹੇ ਹੈਂ ਪੰਜ ਘੜੀਆਂ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਲਾਵਾਂ ਹੋਈਆਂ ਤਾਂ ਲਾਵਾਂ ਕਰੀਆ ਮਿਲਨਾ

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ॥ ਰਾਮ ਪਹਲੜੀ ਲਾਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ
ਜੁਗ ਸਾਜਿਆ ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰ ਅਨਾਹਦ ਵਾਜਿਆ ਬਲਿਰ
ਾਮ ਜੀਉ ॥ ਬਜਾਇਆ ਅਨਾਹਦ ਸਮੁੰਦ ਮਥਿਆ ਲਛਮੀ ਕਉਲਾਂ ਨਿਕਲੀ ॥ ਤੇਤੀ
ਸ ਕਰੋੜੀ ਛਤ੍ਰ ਕੈ ਆਇ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਮਿਲੀ ॥ ਬਿਆਹੁ ਠਾਕੁਰ ਚਰਨ ਲਾਈ ਚਿਤ੍ਰ
ਭਗਤ ਨਿਬਾਹੀਆ ॥ ਅਰਦਾਸ ਨਾਨਕ ਲਾਉ ਪਹਿਲੀ ਲਾ ਸਤਿਜੁਗ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਾਜਿਆ ॥੧॥ ਰਾਮ ਦੂਸਰੀ ਲਾਂਉ ਤ੍ਰੇਤਾ ਜੁਗ ਵਰਤਾਇਆ ਬਲਿਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਧਿ

ਨਧਿਨਸੋਤਧਿਆਏਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਸੋਤਜਪੰਡੇ
ਨਾਮਹਰਿਕਾਮਿਲੇਰਾਮਪਿਆਰਿਆ॥ਗੋਪੀਵਧਨਖਰਪ੍ਰਪਤ ਚੜਾਇਆ
ਗਸਰਾਮਕਾਬਲਹਾਰਿਆ॥ਬਿਆਹੁਸੀਤਾਗੁਰਮਾਹੀਆ॥ਏਚਿਨ੍ਹ ਭਗਤਿਨਿ
ਬਾਹੀਆ॥ਅਰਦਾਸਨਾਨਕਲਾਂਉਂਦੂਜੀਸੀਤਾਰਮਾਖਿਆਹੀਆ॥੨॥
ਰਾਮਤੁਜੀਲਾਉਜੁਗਦੁਆਪੁਰਵਰਤਾਇਆ॥ਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਰੁਕਮਣੀਮੰਗ
ਲਗਾਇਆ ਸਹਿਜ ਸੋਤੀਸਸਪਾਲਰਜਆਏਆ॥ਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਬ੍ਰ ਚ
ਨਪੂਰੇਵੈਸਧਰਿਆਚਕਰਸਿਖਬਿਦਾਰਿਆ॥ਬਿਆਹੁਰੁਕਮਣੀਰਾਖੇਆ
ਣੀਓਟਭਗਤਨਿਬਾਹੀਆ॥ਅਰਦਾਸਨਾਨਕਲਾਉਤੀਜੀਰੁਕਮਣੀਕ੍ਰਿਸ
ਨਜੀਵਰਪਾਇਆ॥੩॥ਰਾਮਚੌਥੀ ਲਾਉਕਰਤੈਕਲ ਜੁਗਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਬ
ਲਰਾਮਜੀਉ॥ਜਿਨਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਨਾਗੀਤੇਸੰਗਭੁਗੋਮਾਇਆ॥ਬਲਿਰਾ
ਮਜੀਉ॥ਮਾਇਆਤਲਾਗੇਭਰਮਜਾਗੇਸਗਲਵਜਹੁਤਿਨਪਾਇਆ॥ਨਾਮ
ਦਾਨੁਇਸਨਾਨਨਾਗੀਕੀਆਜੋਮਕਾਪੰਥਨਕਾਟਿਆ॥ਨਾਨਕਲੋਕੀਆਪਹੋਇ
ਆਛੁਪਾਹਿਨਾਹਿਛੁਪਾਇਆ॥ਅਰਦਾਸਨਾਨਕਲਾਉਚੌਥੀ ਪ੍ਰਭਸਭਨਾਮਹਿ
ਸਮਾਇਆ॥੪॥ ਅਗੋਮੰਗਲਚਾਲਿਆ ਰਾਗਸੂਹੀਵਿਚ ਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕ
ਮੰਗਲ॥ ॥ਰਾਮਪਹਿਲੜੈਮੰਗਲਹਰਿਹਰਿਨਾਮਧਿਆਈਐ॥ ਮੇਰੇਮ
ਨਤਨਕੀਰਿਆਅਗਰਚੰਦਨਘਸਲਾਈਐਅਗਰਚੰਦਨ ਘਸਲਾਇਕਪੂ
ਰਕੇਸਰ ਢੋਈਐ॥ਰਾਮਨਾਮਉਚਰਿਤਰਸਨਾਸਦਾਹਰਿਰਸਰੋਈਐ॥ਘਸਲ
ਗਾਈਐਅਗਰਚੰਦਨਭੰਗ੍ਰਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਭਕਾਪਾਈਐ॥ਕੁਰਬਾਨਕੀਤਾਗੁਰੂਦ੍ਵ
ਏਹੁਜਿਨਏਹੁਕਾਜਰਚਾਈਐ॥੧॥ਰਾਮਦੂਜੜੈਮੰਗਲਫੁਲੀਮੰਗਲਗਾਈਐ
ਫੁਲੀਤੰਮੰਗਲਗਾਈਐਆਪਕਰਤਾਪੁਰਖਬਿਆਹੁਣਆਇਆ॥ਸੁਰਨ
ਰਗਣਗੰਧਬਸਭਗੀਕੌਤਕਦੇਖਬਿਸਮਾਇਆ॥ਕੁਰਬਾਨਕੀਤਾ ਗੁਰੂ
ਦੇਵਹੁਜਿਨਏਹੁਕਾਜਰਚਾਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁ ਸਭਸੰਗ
ਲਿਓਹਕਾਜਸੁਹਾਇਆ॥ਉਤਸਾਹੁਹੋਇਆਸੋਭਸੋਤੀਮੰਗਲਕਾਜਸੁਹਾਇ
ਆ॥੨॥ ਰਾਮਤੀਜੜੈਮੰਗਲਧ੍ਰਿਤਜਣਲਿਆਈਐ॥ਇਹੁਪੁਰਦਿਰ
ਜਨਮਤਾਜਣ ਸਰਗੋਜੀਨਮੰਗਾਈਐ॥ਗਲਸਰਗੋਦੀਪਾਇਤਜਣਸਿਰ
ਮਤੁਰਤਕਰਾਈਐ॥ਅਜਬਸੋਭਾਪਾਇਤੁਜਣਰਾਰ ਆਪਸਜਾਈਐ
ਜਿਤਰਤੜੈਸੀਰਿਗਆਪਸੁਆਮੀਅਜਬਸੋਭਸੁਹਾਈਐ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕ

ਤੀਜੜੈ ਮੰਗਲ ਪੀਰੂ ਤਾਜਣ ਲਿਆਈਐ ॥੩॥ ਰਾਮੌਰੈ ਥੜੂੰ ਮੰਗ
ਲ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਆਹੁਣ ਆਇਆ ਏਹੁ ਅਜਬ ਦਰਸ ਅਪਾਰ ਤੇ ਸਿਆ
ਤ ਕੋਮਲ ਭਾਇਆ ਤੇਤੀਸ ਕਰੋੜੀ ਸਭ ਸੰਗਤ ਨਾਲ ਰਾਣਾ ਪਤੁ ਆਇਆ
ਸਦਬੂਰ ਮੇਸ ਤ ਹਜਾਰ ਕਿ ਮੋਤੀਆਂ ਚੌਕ ਪੁਰਾਇਆ ਘਤ ਹੁਖਾਰੇ ਦੇਹੁ ਫੇਰੇ ਸ
ਤਿਗੁਰੂ ਬਿਆਹੁਣ ਆਇਆ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮੰਗਲ ਚਉਥੇ ਸਰਬ ਕਾਜ ਸੁ
ਹਾਇਆ ॥੪॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਵਿਆਹੁ ਹੋਇਆ ਪਰ ਬਹੁਤ ਰ
ਸ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਜੋ ਗਲ ਮੈਂ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਸੋ
ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਅਖੀ ਡਿਠੀ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਗਲਾਂ ਮੈ ਨਾਹੀ ਆਖਦਾ
ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬਾਜੀਆਂ ਗਲਾਂ ਸੁਣਕੈ ਰੰਗ ਵਿਚ ਬੈਰਾਗ ਕਰਦਾ ਹ
ਹੈ ਜਾਂ ਲਾਂਵਾਂ ਦਾ ਵੇਲਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਿਸ ਵੇਲੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾ
ਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਹੁ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਤੁਸਾਂ
ਦੇ ਪਾਸ ਹੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਖਰਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਆ
ਹਾ ਸੋ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੀ ਆਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਬਿਆਹ ਦਾ ਦੋਨੋ ਪਾਸੇ ਭਲਾ
ਰਸ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਜੰਞ ਰਹੀ ਫੇਰ ਚੌਥੇ ਦਿਨ ਜੰਞ ਵਿਦਿਆ ਹੋਈ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਡੋਲੀ ਲੈਕਰ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਆਇ ਵੜੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਤੇ ਲਾ
ਲੂ ਦੋਨੋ ਭਾਈ ਆਖਣ ਲਗੇ ਜੋ ਨੀਗਰ ਅਤੇ ਵਹੁਟੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਤਲ
ਵੰਡੀ ਨੂੰ ਚਲਨ ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਅਰ ਜੈਰਾਮ ਆਖਣ ਜੋ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹਿ
ਣ ਤਿਲਵੰਡੀ ਭੇਜੇ ਨਾਹੀ ਏਹ ਝਗੜਾ ਕੀਤੇ ਨੇ ਜਾਂ ਅਗਲਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ
ਪਰਮਾਨੰਦ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮੂਲ ਚੰਦ ਏਹੁ ਹੁਣ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨੀ
ਗਰ ਦੀ ਮਾਂਉ ਦੀ ਭੀ ਸਿਕ ਮੁਰਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹ ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਵਨਾ
ਫੇਰ ਆਇਕਰ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹਿਨਗੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਕਿਰਤ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਦੀ ਭੀ ਇਥੇ
ਹੀ ਹੈ ਇਨਾ ਦਾ ਉਥੇ ਰਹਿਣਾ ਕਿਉਂ ਕਰ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਡੋਲੀ ਘਰ ਲੈ ਜਾਨ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਦੀ ਡੋਲੀ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਭੀ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
ਅਸਾਂ ਆਵਦਿਆਂ ਤੀਕਰ ਤੂੰ ਸੀ ਕੰਮ ਚਲਾਂਵੇ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਮੈ ਤਉ ਜਟ ਹਉ ਮੈਥੋਂ ਕੰਮ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਦਾ ਕਿਉਂ ਕਰ ਚਲੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹ ਕੰਮ ਕਰਤਾਰ ਚਲਾਵੇਗਾ ਪਰ ਤੁਸੀ ਵਿਚ

ਘੜੇ ਰਹੋ ਇਕ ਮਹੀਨੇ ਨੂੰ ਅਸੀ ਜਰੂਰ ਅਵੀਏਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਜੈਸੇ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਇ ਤਿਉ ਹੀ ਕਰਉ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੈ ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਆਖ ਹੋਗੇ ਸੋ
ਈ ਮੈਂ ਕਰਉਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਗਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ
ਦੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥਹੁ ਦੀ ਖਬਰ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਨਾਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਦੇਖਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤ
ਲਵੰਡੀ ਵਿਚ ਕਿਆ ਕਿਆ ਚੋਜ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਮਹੀਨਾ
ਤਲਵੰਡੀ ਰਹਿਆ ਮਹੀਨੇ ਪਿਛੋਂ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਵਿਚ ਆਇ ਵੜੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੈਣ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਮਾ
ਤਾ ਚੋਣੀ ਜੀ ਭੀ ਆਇ ਕਰ ਨਨਾਣ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪਈ ਤਾ ਅਗੋਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਆ
ਖਿਆ ਠੰਢੀ ਠਰੀ ਹੋਵੇਂ ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਆਇ
ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਜੀ ਪੇਕੇ ਗਈ ਮੂਲਾ ਆਇ ਕਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਗਿ
ਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਲਗੇ ਕੰਮ ਚਲਾਵਣ ਬਾਬਾ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਗੱਦੀ ਪਰ ਬੈਠੇ ਤਕੜੀ ਪਕੜ ਕੇ ਜੋ ਕੋਈ ਕੁਛ ਆਇ ਮੰਗੇ ਸੋ ਬਾਬਾ
ਜੀ ਦਿਦਾ ਜਾਵੈ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਲਿਆਇ ਕਰ ਪਕੜਾਵੈ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਤੋਲ ਕਰ ਦਿਦਾ
ਜਾਵੈ ਜੋ ਚਾਲੀ ਕਣੀ ਭੀ ਦੀ ਆਹੀ ਸੋਈ ਬਾਬੇ ਦੀ ਰਹੀ ਲੋਕ ਦੇਖ ਕਰ ਏਹੋ ਆ
ਖਨ ਭਾਈ ਮੋਦੀ ਖਾਨਾ ਨਬਾਬ ਦਾ ਕਟਣ ਹੈ ਦੌਲਤ ਨਬਾਬ ਦੀ ਲੁਟਾਂਵਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਨਬਾਬ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕਰ ਆਖਣ ਤੇਰਾ ਮੋਦੀ ਬਹੁਤ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਲੁਟਾਂਵ
ਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਆਖਨ ਪ੍ਰਭ ਸਹੈ ਇਸ ਦੇ ਪਾਸ ਪੁੰਨ ਜੋ ਵਸਤ ਹੈ ਸੋਈ ਉਸ ਪੁੰਨ ਦੀ
ਏਹੁ ਦੇਹੀ ਧਾਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਐਸੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਸੁਣਕੇ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਆਹਾ ਮੂਲਾ
ਉਸ ਥੀ ਭੀ ਦਧੀਕ ਮਿਲਿਆ ਕੋਈ ਕਾਲ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਰਹੇ
ਫੇਰ ਬਾਬਾ ਜੀਨੇ ਆਪਣਾ ਘਰ ਬਣਾਇ ਕਰ ਉਥੇ ਰਹਿਣ ਲਗੇ ਜੋ ਸਰਬ
ਰੁਤ ਮੈਂ ਸੁਖ ਦਾਈ ਆਹਾ ਅਤੇ ਸਭ ਸਮਾਨ ਜੋ ਘਰ ਵਿਚ ਲੋੜੀ ਦੀਆ ਹੀ ਬ
ਬੇ ਜੀਨੇ ਸਭ ਮੰਗਾਇ ਰਖੀ ਬਸਤ੍ਰ ਭੁਖਣ ਨਿਤ ਨਵੀਨ ਬਣਾਇ ਕਰ ਘਰ ਮੈ ਦੇ
ਵਨ ਹੋਰ ਸਰਬ ਪਕਾਰ ਦੇ ਸੁਖ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਦੇਦੇ ਰਹਿਨ ਅਤੇ ਕਬੀਲੇ ਨਾਲ
ਮੋਹ ਥੋੜਾ ਕਰਨ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਸੁਲਖਣੀ ਜੀ ਸਦੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਜਾਵੈ ਤਾਂ
ਗੁਸੇ ਰਹੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਭੀ ਛੋਟੀ ਭਰਜਾਈ ਜਾਣਕੇ ਬਹੁਤ ਦਰੀ ਭੁਸਾ ਮਨ ਕਰ ਦੀ
ਰਹੇ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਮੂਲੇ ਚੋਣੇ ਦੀ ਧੀ ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਸੁਲਖਣੀ ਭੀ ਚੋਣੀ ਭੀ ਨਾ
ਮ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨਾਲ ਚੋਣੀ [illegible] ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਭ

ਸੀ ਆਵੇ ਤਾਂ ਆਵਨ ਜੇ ਦਿਲ ਨਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਨਾ ਆਵਨ ਆਪਨੇ ਘਰ ਵਸੀ ਦਿਨ ਗੁਜਰ ਜਾ
ਵਨ ਘਰ ਵਿਹੜਿਆਂ ਅਤੇ ਮਹਾ ਰਾਜ ਦਾ ਸਹੁਰਾ ਜਦ ਆਵੇ ਧੀ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਮਤ
ਰੇਣੀ ਆਖੇ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਥੇ ਦਿਤਾ ਹੈ ਓਹ ਘਰ ਨਹੀਂ ਆਂਵਦਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬੋਲਦਾ ਤਾਂ
ਮੂਲਾ ਜੈਰਾਮ ਪਾਸ ਆਇਕਰ ਬਡਾ ਗੁਸਾ ਕਰਕੇ ਉਚੀ ਬੋਲੇ ਤੇ ਕਹੇ ਤੁਸਾਂ ਮੇਰੀ ਬੇਟੀ
ਨੂੰ ਪਾਇ ਬੋੜਿਆ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖੇ ਅਟੇ ਤੂੰ ਕਿਥੇ ਪੈਦੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮੇਰੀ
ਜਿੰਦ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਛਪਾ ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲੇ ਨਾਹੀਂ ਅਤੇ ਓਹ ਝਖ ਝਖ
ਕੇ ਉਠ ਜਾਵਨ ਮੂਲਾ ਅਤੇ ਮੂਲੇ ਦੀ ਘਰ ਨੀ ਚੰਦੋ ਰਾਣੀ ਮਹੀਨੇ ਮਹੀਨੇ ਆਇਕ
ਰ ਝਸ ਕਰ ਜਾਵਨ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਚੰਦੋ ਰਾਣੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਆਈ ਆਇਕੇ
ਨਾਨਕੀ ਨਾਲ ਲੜਨ ਲਗੀ ਕਿਉਂ ਜੀ ਅਜੇਹੀਆਂ ਹਥੂਮਤਾਂ ਕਰਨ ਲਗੀ ਹੈ ਤੁਸਾ
ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਉ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾਉ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਏਹ ਸਮਝਾਂਵਦੀਅ
ਤੇ ਭਰਜਾਈ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਇਕਰ ਗਿਣਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਤੂੰ ਭਰਜਾਈ ਦੀ ਖਬਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈਂ ਅ
ਤੇ ਨਾ ਤੂੰ ਟਟਦੀਆਂ ਸਾਲੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਂਵਦੀ ਹੈ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਕਿਆ ਆਇ
ਆਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਆਖੋ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਮਾਸੀ ਮੈਂ ਜੇ ਭਿਰਾਉ ਨੂੰ
ਸਮਝਾਵਾਂ ਸੋ ਕਿਆ ਸਮਝਾਵਾਂ ਭਿਰਾਉ ਮੇਰਾ ਚੋਰੀ ਨਾਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੂਆ ਕੋਈ ਨਾਹੀ
ਯਾਰੀ ਨਾਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਭੀ ਨਾਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿਸ ਕੰਮ ਥੀਂ ਮੈਂ ਉਸ
ਨੂੰ ਸਮਝਾਵਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਵਿਚੋਂ ਨੰਗੇ ਭੁਖੇ ਨੂੰ ਦੇ ਛਡਦਾ ਹੈ ਦਾਨ ਪੁੰਨ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਇਨ ਕੰਮਾਂ ਥੀਂ ਵਰਜਣ ਭਲਾ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਮਾਸੀ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਉਲਾਮੇ ਬਦ
ਦੇਹੁ ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਧੀ ਅਨੰਗੀ ਭੁਖੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੋਵੇ ਕਪੜਾ ਗਹਿਣਾ ਅਤੇ ਰੋਟੀ ਖਾ
ਵਣ ਸੋ ਨਿਤ ਨਵਾਂ ਤੇਰੀ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਬਣਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਚੰਗੀਆਂ ਭਲਿਆਂ ਖਾਦਿਆਂ
ਪੀਤਿਆਂ ਅਸਾਨੂੰ ਖੁਆਰ ਕਰੋ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋ ਅਸਾਡਾ ਮੂਹ ਸੁਆਵਦਾ ਨਹੀ
ਦੇਂਦਾ ਜੇ ਇਸ ਮੂੰਹੋਂ ਅਸੀਂ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਕੁਛ ਆਖੀਏ ਰਹਿਣੇ ਦੀ ਜਾਹਗਾ ਰਹਿ
ਣਾ ਅਤੇ ਰੋਟੀ ਕਪੜੇ ਦੀ ਕੁਛ ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਸਤ ਅਸਤ ਪਈ ਕ
ਰਦੀ ਹਾਂ ਭਾਬੀ ਬਿਨ ਮੇਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਈ ਸਦਿਆ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅਸਾ
ਨੂੰ ਅਤੇ ਘਰੀ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਅਨਹਕ ਬਿਨਾ ਖੁਆਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਕਿਆ ਵਸ
ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣੋ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸੀ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਆਖਦੇ ਇਤਨੀਆਂ
ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਚੰਦੋ ਰਾਣੀ ਚੁਪ ਕਰਕੇ ਉਠ ਗਈ ਸਰਮਿੰਦੀ ਹੋਇਕੇ ਤਾਂ ਚੰਦੋ ਰਾ
ਣੀ ਧੀਆ ਪਾਸ ਆਈ ਆਇਕੇ ਆਖਿਓਸ ਸੁਣ ਬੇਟੀ ਸੁਲਖਣੀ ਤੇਰੀ ਨਿਨਾਣ

ਨੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਰਮਿੰਦਿਆਂ ਕਰ ਛਡਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜਬਾਬ ਕੋਈ ਭੀ
ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਸੁਣ ਬੇਟੀ ਸੁਲਖਣੀ ਤੂੰ ਭੀ ਕੁਛ ਨਿਹੋਰਿਆ ਕਰਤ
ਅਗੋਂ ਤੇ ਸੁਲਖਣੀ ਆਖਿਆ ਆਮਾਂ ਜੀ ਮੈਂ ਕੁਝ ਨੰਗੀ ਭੁਖੀ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ
ਅਤੇ ਖਾਵਣ ਪੀਵਣ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭੋ ਕੁਛ ਹੈ ਅਤੇ ਗਹਿਣੇ ਕਪੜੇ ਭੀ ਬਹੁਤ ਹੈਨ ਤਾਂ
ਚੰਦੋ ਆਖਿਆ ਬੇਟੀ ਖਾਵਣ ਪੀਵਣ ਨੂੰ ਸਭੋ ਕੁਛ ਹੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਉਸ ਖਤ੍ਰੀ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਕਿ
ਉਂ ਖੁਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਮਾਤਾ ਚੰਦੋ ਰਾਣੀ ਕਹਿਆ ਆਮਾਂ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਰਾਂ
ਮੈਨੂੰ ਮੂਹ ਨਹੀਂ ਲਾਂਵਦਾ ਅਤੇ ਸਿਧੇ ਮੂੰਹ ਬੋਲਦਾ ਭੀ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਿਸੁ ਅਗੇ
ਆਖਾਂ ਇਤਨੀ ਸੁਣ ਕਰ ਚੰਦੋ ਰਾਣੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਫਿਰ ਆਈ ਅਤੇ ਆਇ
ਕਰ ਆਖਣ ਲਗੀ ਸੁਣ ਬੇਟੀ ਤੇਰੀ ਭਰਜਾਈ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੁਣ ਆਮਾਂ ਮੈਂ ਕੁ
ਛੁ ਨੰਗੀ ਭੁਖੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ ਗਹਿਣੇ ਕਪੜੇ ਬਹੁਤ ਹੈਨ ਪਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਿਧੇ ਮੂੰਹ
ਬੋਲਦਾ ਨਹੀਂ ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਘਰ ਆਵਣਾ ਹੀ ਮੁਸਕਲ ਹੈ ਜੇ ਆਇਆ ਮਹੀਨੇ
ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਪਿਛੋਂ ਤਾਂ ਬੋਲਦਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਮਾਸੀ ਜੀ ਭਾਬੀ
ਦੀ ਤਰਫ ਭੀ ਬੜੀ ਕਸਰ ਹੈ ਮੈਂ ਕਈ ਵਾਰੀ ਸਦ ਘਲਦੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਆਂਵਦੀ ਨਹੀਂ ਜੇ
ਕਦੀ ਆਂਵਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੇਹੀ ਜੇਹੀ ਆਂਵਦੀ ਹੈ ਜੋ ਲੋਹੀ ਲਾਖੀ ਹੋਇ ਕੇ ਆਂਵਦੀ ਹੈ
ਤਾਂ ਮੈਂ ਏਹੁ ਜੀਅ ਵਿਚ ਆਖਦੀ ਹਾਂ ਜੋ ਏਹ ਮੇਰੀ ਛੋਟੀ ਭਰਜਾਈ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਏ
ਹੁ ਰਾਜੀ ਰਹੇ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਹੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਸੀਸਾਂ ਦੀ ਪਾਇਆਂ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭੁਲੇਖੜੇ
ਆਂਦੀ ਧੀਆ ਹੈ ਭਲਾ ਏਹੁ ਆਪੇ ਹੀ ਸਿਆਣੀ ਹੋਇ ਜਾਵੇਗੀ ਏਹੁ ਸਮਝ ਕੇ ਮੈਂ
ਅਸਤ ਅਸਤ ਭਾਬੀ ਜੀ ਭਾਬੀ ਜੀ ਪਈ ਆਖਦੀ ਹਾਂ ਮੂੰਹ ਲਾਲ ਦੇਖਦੀ ਰਹਿੰਦੀ
ਹਾਂ ਇਸ ਦਾ ਸੁਭਾਉ ਰੂਖਾ ਹੈ ਏਹ ਗਲ ਸੁਣ ਕੇ ਚੰਦੋ ਰਾਣੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਬੇਟੀ ਨਾ
ਨਕੀ ਕਮੀ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲ ਦੀ ਨਹੀਂ ਘਰ ਵਿਚ ਪਰ ਤੂੰ ਆਪ ਸਿਆਣੀ ਹੈਂ ਤੀਮ
ਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਬਹੁਤ ਲੋੜੀਦਾ ਹੈ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਮਾਸੀ ਜੀ ਤੂੰ ਭੀ ਸ
ਚੀ ਹੈਂ ਪਰ ਪਰਮੇਸਰ ਭਲੀ ਕਰਸੀ ਪਰ ਤੂੰ ਭੀ ਧੀਅ ਦਾ ਦਿਲਾਸਾ ਕਰ ਅਤੇ ਸਮ
ਝਾਉ ਭੀ ਇਸ ਦਾ ਸੁਭਾਉ ਐਸਾ ਸਖਤ ਨਹੀਂ ਲੋੜੀਏ ਘਰ ਆਏ ਮਰਦ ਨੂੰ ਜੇ ਸਕ
ਬਰ ਨਹੀਂ ਕਰੀਦੀ ਤਾਂ ਮਰਦ ਦਾ ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਖੁਸੀ ਹੋਂਦਾ ਅਰ ਮਾਸੀ ਜੀ ਤੂੰ ਜਾਣਦੀ ਹੋ
ਵੇਗੀ ਜੋ ਏਹੁ ਉਦਾਸੀ ਰਖਣੀ ਕਰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਮੈਂ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਹੀ ਕਰ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਤੂੰ ਸਤ ਪਰਤੀਤ ਕਰ ਜਾਣੇ ਇਸ ਗਲ ਵਿਚ ਫੇਰ ਕੋਈ ਨ
ਹੀ ਪਰ ਭਲਾ ਮਾਸੀ ਜੀ ਵੇਖਣਾ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਹੋ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਭਾ

ਬੀ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿਵਾਇ ਗੀ ਚੰਦੋ ਰਾਣੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਗਈ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੈਣਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲੇ
ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਅਗੋਂ ਉਠ ਖੜੋਤੀ ਬਹੁਤ ਆਦਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਹੇ ਭਾਈ ਜੀ ਅਜ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਪਰਮੇਸਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਸਾ
ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਲਾਮ ਹਾਂ ਤਾਂ
ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਏਹੁ ਗਲ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਮਤ ਆਖਿਆ ਕਰ ਜੀ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੂੰ ਵਡੀ ਹੈਂ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਦਿ
ਨਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਵਡੀ ਹਾਂ ਪਰ ਜੀ ਕਰਮਾਂ ਵਿਚ ਤਾਂ ਵਡੀ ਨਹੀਂ ਅਰ ਭਾਈ ਜੀ ਵਡੇ ਸੋਈ
ਹੈ ਜੋ ਕਰਮਾਂ ਵਿਚ ਵਡਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਏਹੁ ਬਾਤ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਨੇ ਤੁਧੇ ਨੂੰ ਬੁਝਾਈ ਹੈ ਅਰ ਪਰਮੇਸਰ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਮਿਹਰਵਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾ
ਨਕੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਜੀ ਪਰਮੇਸਰ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਮਿਹਰਵਾਨ ਤਾਂ ਜਾਣਾਂਗੀ ਜੇ
ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਆਖਿਆ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਇਕੇ ਕਹਿਆ ਆਖੁ ਬੇਬੇ ਜੀ
ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ ਆਖੇਂਗੀ ਸੋ ਮੈਂ ਮੰਨਾਂਗਾ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਵਡੀ ਭੈਣ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਪਿਛਲੇ
ਜਨਮਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਭੈਣ ਭਿਰਾਉ ਦਾ ਸਨਬੰਧ ਹੋਂਦਾ ਹੀ ਆਇਆ ਹੈ ਅਰ ਤੂੰ ਹਮਾਰੀ
ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਆਹੀ ਸੋ ਤੇਰਾ ਭਾਰ ਅਸਾਡੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਹੈ ਅਰ ਜੋ ਤੂੰ ਆਖੇਂਗੀ
ਸੋਈ ਮੰਨਾਂਗਾ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਅਸੀ ਬਹੁਤ ਸਰਮਿੰਦੇ ਹੋ
ਏ ਆਹੇ ਜੋ ਤੂੰ ਭਾਬੀ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਦੇਂਦਾ ਅਤੇ ਤੀਮਤਾਂ ਦਾ ਦਿਲਾਸਾ ਨਾ ਹੀ ਹੋ
ਦਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਰਮਿੰਦਿਆਂ ਹੋਈਦਾ ਹੈ ਅਰ ਤੂੰ ਤਾਂ ਸਾਧੁ ਹੈਂ ਜੋ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਜੀਅ
ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਦੇਖ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਿਸੇ ਗਲੋਂ ਦਿਲਗੀਰ
ਹੋਈ ਹੈਂ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਜੀ ਦਿਲਗੀਰ ਕਿਉਂ ਰਹੇ ਜੋ ਸਭ
ਕੁਛ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਦਿਤਾ ਹੋਇਆ ਹਾਜਰ ਹੈ ਪਰ ਇਕ ਮੂੰਹ ਦਾ ਦਿਲਾਸਾ ਸਭਨ
ਗਲਾਂ ਥੋਂ ਵਡਾ ਹੈ ਤੀਮਤਾਂ ਦੀ ਜਾਤ ਨੂੰ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁ
ਣ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੂੰ ਇਸ ਗਲ ਦਾ ਮਨ ਤੇ ਸੰਤੋਖ ਕਰ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਝ ਤੂੰ ਆਖੇਂਗੀ ਸੋਈ
ਮੈਂ ਕਰਾਂਗਾ ਹੁਣ ਤੂੰ ਏਹ ਗਲ ਛਡ ਦੇਹੁ ਅਤੇ ਕਾਈ ਹੋਰ ਗਲ ਕਰ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾ
ਨਕੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਜੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਾਂ ਏਹੁ ਗਲ ਹੈ ਜੋ ਤੇਰੀ ਔਲਾਦ
ਦੇਖਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੁਛੜ ਖਿਡਾਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਲਾ
ਬੇਬੇ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ ਮੰਗਦੀ ਹੈਂ ਸੋਈ ਹੋਇ ਰਹਸੀ ਤਾਂ ਏਹ ਬਾਤ ਆਖ ਕਰ ਗੁ

ਤੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪ ਭੀ ਲਦੇ ਘਰ ਵਿਚ
ਵਾਸ ਕਰਨ। ॥ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ॥
ਨਾਨਕ ਵੇਦੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਦਉਲਤ ਖਾਨ ਦਾ ਮੋਦੀ ਆਹਾ ਸੁਲਤਾਨਪੁ
ਰ ਵਿਚ ਮੋਦੀਖਾਨਾ ਕਮਾਂਵਦਾ ਆਹਾ ਜਾਂ ਵਰਿਆ ਬਾਵੀਆ ਦਾ ਨਾਨਕ ਹੋਇ
ਆਸੀ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਘਰ ਇਕ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਨਾਉ ਸਿਰੀ ਚੰਦੁ ਰਖਿਆ
ਜਾਂ ਸਿਰੀ ਚੰਦੁ ਵਰਿਆ ਸਾਢਿਆ ਚਹੁ ਦਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਲਖਮੀਦਾਸ ਪੇਟ
ਸੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਪਹਰ ਪਹੁਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰਣ ਜਾਵੈ ਇ
ਕ ਦਿਨ ਟੁਬੀ ਮਾਰੀ ਵਿਚੇ ਗੁਮ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਸ਼ੋਰ ਕਰਿ ਵਿ
ਚ ਤੈੜ ਪੈ ਗਈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਵੇਦੀ ਗੁੰਮ ਹੋਇਆ ਕੋਈ ਆਖੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਪੈਸੇ
ਖੋਇ ਗਇਆ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਖਵਾਇਦਾ ਸੀ ਏਹ ਤੈੜ ਹਾਇ ਰਹੀ ਤਾਂ ਤੀਜੇ ਦਿ
ਨ ਨਾਨਕ ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਲਿਆ ਸ਼ੋਰ ਪਇਆ ਜੋ ਨਾਨਕ ਵੇਦੀ ਨੂੰ ਭੂਤਨਾ
ਲਗਾ ਖਪਤੀ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਦਉਲਤ ਖਾਨ ਲੋਦੀ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਪਕੜ ਮੰਗਾ
ਇਆ ਪੈਸਿਆਂ ਦਾ ਜਬਾਬ ਤੂੰ ਕਰੀ ਜੈਰਾਮ ਆਇਆ ਨਾਨਕ ਪਾਸ ਆਖਿ
ਉਸ ਦਉਲਤ ਖਾਨ ਟਕਿਆਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਚਲ ਕਰਿ ਹਿਸਾਬ ਕਰਿ
ਨਾਨਕ ਉਠਿ ਕਰਿ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਜਾਇ ਹਿਸਾਬ ਦਿਤਸੁ ਸਤ ਸੈ ਸਠਿ ਰੁਪਏ
ਨਾਨਕ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨਿਕਲੇ ਖਬਰ ਦਉਲਤ ਖਾਨ ਨੂੰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਦਉਲਤ ਖਾਨ ਕ
ਹਿਆ ਤੂੰ ਮੋਦੀਖਾਨੇ ਬੈਠਿ ਆਪਣਾ ਹਿਸਾਬ ਕੁਝ ਆਟੇ ਸੇਤੀ ਅਗੇ ਮੋਦੀ ਖਾ
ਨੇ ਦਾ ਕੰਮ ਚਲਾਇ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਖਾਨ ਜੀ ਏਹ ਪੈਸੇ ਮੇਰੇ ਨਹੀ ਏਹ ਪੈ
ਸੇ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਹੈਂ ਏ ਪੈਸੇ ਫੇਰ ਫਕੀਰਾਂ ਨੇ ਖੁਲਾਏ ਨਾਨਕ ਫਕੀਰ ਹੋਇਆ ਘ
ਰਿ ਨ ਵੜਿਆ ਮੂਲਾ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸਹੁਰਾ ਜਲਕੇ ਅੰਗਾਰ ਹੋਇ ਗਇਆਂ ਮੂ
ਲਾ ਸਾਮੇ ਪੰਡਤ ਦਾ ਸੇਵਕ ਆਹਾ ਤਾਂ ਸਾਮੇ ਪੰਡਤ ਪਾਸ ਜਾਇ ਰੋਇਆ ਦੇਖ ਜੀ
ਨਾਨਕ ਨੇ ਕਿਛੁ ਕਿਰਤਿ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨ ਕਿਤੇ ਵਲ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ
ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਸਾਂਮੇ ਪੰਡਤ ਕਹਿਆ ਚਲ ਦੇਖਾਂ ਮੂਲਾ ਨਾਨਕ ਕਿਥੇ ਹੈ ਮੂਲੇ ਕਹਿ
ਆ ਇਹ ਰੋੜਾਂ ਵਿਚਿ ਬੈਠ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੂਲਾ ਸਾਮਾ ਦੋਵੈ ਆਏ ਨਾਨਕ ਪਾਸਿ
ਨਾਨਕ ਰੋੜਾਂ ਵਿਚਿ ਬੈਠਾ ਆਹਾ ਤਾਂ ਸਾਂਮੇ ਪੰਡਿਤ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਏਹ ਕਿ
ਆ ਸਾਂਗ ਬਣਾਇਆ ਹਈ ਕਿਆ ਕਰੀਆਂ ਗਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਚਲ ਕਿਛੁ
ਕਿਰਤਿ ਕਰਿ। ॥ਰਾਗੁ ਬਸੰਤ ਦੀ ਰੁਤ ਆਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਸਬਦ ਫੁ

ਪਤਿ ਹੋਇਆ॥

॥ਰਾਜਾ ਬਾਲਕੁ ਨਗਰੀ ਕਾਚੀ ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੋ॥ ਦੁਇ ਮਾਈ
ਦੁਇ ਬਾਪਾ ਪੜੀਅਹਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੋ॥੧॥ ਸੁਆਮੀ ਪੰਡਿ
ਤਾ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵਉ ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥

॥ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ॥

॥ਕਾਇਆ ਕਾਚੀ ਨਗਰੀ ਹੈ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰ ਪੰਜੇ ਦੁਸਟ ਹੈਨਿ ਦੁਇ ਮਾਈ ਆਖੀ ਹੈਨਿ ਦੁਇ ਬਾਪ ਸਰ ਵਨ ਹੈਨਿ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਮੂਲਾ ਸਤੁਰ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਇਹੁ ਅਗਨਿ ਲਗੀ ਆਹੀਆ ਵਿਚ ਵਧਾਵਣੁ ਦੀ ਹੁਣਿ ਬਿਜਾਰ ਹੋਇ ਨਾਲੇ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਬੋਲਿਆ॥

॥ਭੀਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਨਾਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਸਾਗਰੁ ਪੰਡੈ ਪਾਇਆ॥ ਚੰਦੁ
ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਘਰ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਇਆ॥੨॥

॥ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥ ॥ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹੈ ਬਨਾਸਪਤਿ ਜੋ ਹੈ ਸੰਪ੍ਰਦਾਈਆਂ ਹੈਨਿ ਅਰੁ ਜੋਰੁ ਤੇ ਧਨੁ ਤੁਸ ਕਾਰ ਕੁਤਬ ਕਤੇਬ ਸੋ ਗੁਰੂ ਸਾਮਾ ਪੰਡਿਤ ਤੂਸੀ ਹੋ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜ ਦਾ ਚੰਦ ਨਾ ਹੈ ਨਾਭ ਕਮਲ ਵਿਚਿ ਚਾਨਣਾ ਹੈ ਤਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਅੰਧਿਆਰਾ ਜਾਵੈ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਸਾਮਾ ਪੰਡਿਤ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਨਾਨਕ ਘਰ ਹੀ ਵਿਚਿ ਸਿਮਰਣਾ ਅਤੇ ਕਿਰਤ ਕਰਿ ਰਾਮ ਸਭਨਾ ਦੀ ਸਾਰ ਵਿਚਿ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਬੋਲਿਆ॥ ॥

॥ਰਾਮ ਰਵੰਤਾ ਜਾਣੀਐ ਇਕ ਮਾਈ ਭੋਗ ਕਰੇਇ॥ ਤਾ ਕੇ ਲਖਣ ਜਾਣੀਅਹਿ ਖਿ
ਮਾ ਧਨੁ ਸੰਗ੍ਰਹੇ॥

॥ਤਿਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ॥ ॥ਰਾਮ ਸਭਨਾ ਦੀ ਸਾਰ ਵਿਚਿ ਹੈ ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਤਿਸੇ ਉਪਰਿ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਖਿਮਾ ਤੇ ਧੀਰਜ ਬਖਸਿਆ ਹੈਸੁ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਮੂਲਾ ਬੋਲਿਆ ਜੀ ਏਹ ਤਾਂ ਸਿਰੜੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿਸੇ ਦਾ ਆਖਿਆ ਨਾਹੀ ਮੰਨਦਾ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਬੋਲਿਆ ॥ਕਹਿਆ ਨ ਸੁਣੈ ਕਹਿਆ ਨ ਮੰਨੈ ਤਿਸਹੀ ਸੇਤੀ ਵਾਸਾ॥

॥ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਖਿਨ ਤੋਲਾ ਖਿਨ ਮਾਸਾ॥੪

ਏਹ ਰਸਨਾ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਹੇ ਨਹੀ ਜਾਂਦੀ ਦੀ ਅਠੇ ਪਹਰਿ ਇਸੇ ਨਾਲਿ ਵਾਸਾ ਹੈ ਖਿਨ ਤੋਲਾ ਖਿਨ ਮਾਸਾ ਹੈ ਸਾਂਮਾ ਪੰਡਤ ਜੇ ਕਰ ਤਾਂ ਏਹ ਵਸ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਏਹ ਰਸਨਾ ਵਿਖਿਆ ਵਲੋ ਹਟੇ॥ ॥ ॥ ॥

॥ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥

॥ਤਾਂ ਮੂਲਾ ਵੈਣਾ ਨਵਾਬ ਪਾਸਿ ਜਾਇ ਫਿਰਿਆਦੀ ਹੂਆ ਨਵਾਬ ਦਉ
ਲਤ ਖਾਨੁ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਜਾਦਰ ਖਾਨ ਏਹ ਕਉਨ ਹੈ ਤਾਂ ਹੈ ਫਿਰੀਆਦੀ ਕਿਸ
ਉਪਰ ਹੈ ਮੂਲੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਨਾਨਕ ਮੋਦੀ ਕਾ ਸਹੁਰਾ ਹੈ ਆਉ ਨਾਨਕ ਪਰ
ਫਿਰਿਆਦੀ ਹੈ ਨਵਾਬੁ ਕਹਿਆ ਏ ਜਾਦਰਖਾ ਇਸ ਕੋ ਅਗੇ ਲੈ ਆਉ ਜਾਦਰ
ਖਾਨ ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਨਜੀਕ ਲੈ ਗਇਆ ਤਾਂ ਨਵਾਬ ਕਹਿਆ ਰੇ ਤੂੰ ਕਿਉ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਪਰਿ ਫਿਰੀਆਦੀ ਹੈ ਮੂਲੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਨਵਾਬ ਸਲਾਮਤ ਸਤਿ ਸੈ ਸਠਿ ਰੁ
ਪਏ ਜੋ ਨਾਨਕ ਦੇ ਵਧੇ ਹੈਂ ਸੋ ਨਾਨਕ ਕੇ ਕਬੀਲੇ ਕੌ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਨਵਾਬ ਕਹਿਆ
ਅਰੇ ਮੂਲਾ ਨਾਨਕ ਤਾਂ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਫਕੀਰਾਂ ਕੌ ਦੇਹ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਮੂਲੇ ਕਹਿ
ਆ ਨਵਾਬ ਸਲਾਮਤਿ ਨਾਨਕ ਤਾਂ ਸਿੜ੍ਹੀ ਹੂਆ ਹੈ ਤਾਂ ਨਵਾਬ ਕਹਿਆ ਸੁ
ਨ ਜਾਦਰਖਾਂ ਹਕਤੇ ਇਨੇ ਕਹੇ ਪਰ ਜੇ ਨਾਨਕ ਆਖੇ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਕਉ ਮੂਲਾ ਲ
ਗਾ ਆਖਣ ਜੋ ਖਤੁ ਨਾਹੀ ਖਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫਕੀਰਾਂ ਕਉ ਦੇਹ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਇਕ
ਮੁਲਾਂ ਨੂੰ ਸਦਿ ਆਂਦਾ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂ ਲਗਾ ਝਾੜੂ ਕਰਨੇ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਮਗ
ਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ਜਾਂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਨਕ ਵਿਚਿ ਪਲੀਤੇ ਸਾੜਿ ਕੇ ਲਗੇ ਦੇਵਣ ਤਾਂ
ਨਾਨਕ ਬੋਲਿਆ।

॥ਖੇਤੀ ਜਿਨ ਕੀ ਉਜੜੈ ਖਲੂ ਵਾੜੈ ਕਿਆ ਥਾਉ॥ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟਿ
ਨਾਦ ਜੀਵਿਆ ਜੋ ਲਿਖ ਲਿਖ ਦੇਹੁ ਨਾਉ॥

ਫਿਰ ਮੂਲਾ ਕਹਣਿ ਲਗਾ ਜੋ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੋਨਾ ਹੈਂ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਅਸਾਨੋ ਦਸਿ
ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਵਿਚਿ ਸਬਦੁ ਬੋਲਿਆ॥

॥ਕੋਈ ਆਖੈ ਭੂਤਨਾ ਕੋ ਕਹੈ ਬਿਤਾਲਾ॥ਕੋਈ ਆਖੈ ਆਦਮੀ ਨਾਨ
ਕ ਵੇਚਾਰਾ॥੧ ॥ਭਇਆ ਦੇਵਾਨਾ ਸਾਹੁ ਕਾ ਨਾਨਕ ਬਉਰਾਨਾ। ॥
॥ਆਪਨੇ ਸਾਹਿਬ ਬਿਨ ਅਵਰ ਨ ਜਾਨਾ॥੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਭਾਵਿ
ਦਾਨ ਜਾਣੀਐ ਜੋ ਭੈ ਦੇਵਾਨਾ ਹੋਇ॥ਸਾਹਿਬ ਏਕੀ ਬਾਹਰੀ ਦੂਜਾ ਅ
ਵਰ ਨ ਕੋਇ॥ ੨ ॥ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾਂ ਏਕਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ॥
॥ਇਕਤੁ ਸਾਹਿਬ ਬਾਹਰੀ ਦੂਜੀ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਕਾਇ॥ ੩ ॥
॥ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾਂ ਸਾਹਿਬ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ॥ਮੰਦਾ ਜਾਣੈ ਆਪ
ਕਉ ਅਵਰ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰੁ॥ ੪ ॥

ਤਾਂ ਮੁਲਾ ਨਬਾਬ ਪਾਸਿ ਜਾਇ ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤ ਨਾਨਕ ਖਪਤੀ ਤੁ
ਨਾਹੀ ਹੂਆ ਉਸਕੇ ਤਾਈ ਕੋਈ ਅਉਲੀਆ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਓਹੁ ਖਬਰਦਾਰ
ਹੈ ਨਬਾਬ ਕਹਿਆ ਜੈਰਾਮੁ ਕੋ ਬੁਲਾਵੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਨਬਾਬ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾਂ ਜੈ
ਰਾਮੁ ਆਇਆ ਆਇ ਸਲਾਮੁ ਕੀਤੁਸ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਕਹਿਆ ਆਖੁ ਜੈਰਾਮ
ਕਿਆ ਕਰੀਐ ਮੈ ਤੇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੈਸੇ ਰਖਣੇ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜੇ ਫਕੀ
ਰਾਂ ਕੋ ਖਲਾਵੈ ਅਰੁ ਉਸਕਾ ਸੁਸਰਾ ਉਸ ਪਰਿ ਫਿਰੀ ਆਵਦੀ ਹੈ ਹਮੋ ਜਾਨਿਆ
ਥਾ ਜੋ ਨਾਨਕ ਖਫਤੀ ਹੂਆ ਹੈ ਪਰੁ ਮੁਲਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਓਹੁ ਖਬਰਦਾਰ ਹੈ ਕ
ਹੁ ਜੋ ਤੂ ਕਹੈ ਸੋ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਨਾਨਕ ਪਾਸੇ ਬਹੁਤੁ ਡਰਦਾ ਹਾਂ
ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਚੁਪ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਫਿਰਿ ਆਖਿਆ ਅਰੇ ਜੈਰਾਮ ਤੂ ਜਬਾ
ਬੁ ਕਿਉ ਨਾਹੀ ਦੇਦਾ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਕਿਆ ਜਬਾਬ ਦੇਉ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਕਹਿ
ਆ ਸੁਨ ਜੈਰਾਮ ਹਕ ਕੇ ਬਲਿ ਕਭੀ ਹੈ ਅਰੁ ਨਾਨਕ ਫਕੀਰਾਂ ਕਉ ਭੀ ਆਖਿਆ
ਹੈ ਜਿਉ ਤੂ ਕਹੈ ਤਿਵੈ ਕਰੀਐ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ ਸਲਾਮਤਿ ਨਾਨਕ ਭੀ
ਹਜੂਰਿ ਹੈ ਕਹੀ ਦੂਰਿ ਗਇਆ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਕੋ ਬੁਲਾਵਤੇ
ਨਾਨਕ ਕਉ ਆਦਮੀ ਬੁਲਾਵਣੇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਆਵੈ ਨਾਹੀ ਅਗੋ ਨਾ
ਨਕ ਆਖਿਆ ਜੋ ਮੇਰਾ ਨਬਾਬ ਸੇ ਕਿਆ ਕਾਮੁ ਹੈ ਤਾਂ ਆਦਮੀ ਫਿਰਿ ਆਇ
ਆ ਆਇ ਨਬਾਬ ਪਾਸਿ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੀ ਵਹੁ ਆਵਤਾ ਨਾਹੀ ਨਬਾਬ ਦਉ
ਲਤਿ ਖਾਨ ਗੁਸਾ ਖਾਧਾ ਕਹਿਆ ਜਾਵੈ ਪਕੜਿ ਲੈ ਆਵੈ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਜਾਇ ਆਦ
ਮੀ ਕਹਿਆ ਏ ਨਾਨਕ ਨਬਾਬ ਬਹੁਤੁ ਗਿਲਾ ਦੇਦੂ ਭੇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਉਠਿ ਖ
ਲੂ ਹੋਇਆ ਨਬਾਬ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ਪਰੁ ਸਲਾਮ ਨ ਕੀਤੁਸ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਕਹਿਆ
ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਆਵਤਾ ਕਿਉ ਨਥਾ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਨਬਾਬ ਜਾਂ ਚਾਕ
ਰੁ ਥਾ ਤਬਿ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਆਵਤਾ ਥਾ ਅਬ ਹਮ ਤੇਰੇ ਚਾਕਰ ਨਾਹੀ ਅਬ ਖੁਦ
ਇ ਕੇ ਚਾਕਰ ਹੂਏ ਹੈ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜੇ ਤੁਮ ਐਸੇ ਹੂਏ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਮ ਜਾਇ ਹ
ਮਾਰੇ ਸਾਥ ਨਿਮਾਜ ਕਰਹੁ ਜੁਮੇ ਕਾ ਰੋਜ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਜੀ ਹੋਰ ਕਿ
ਤਣੇ ਲੋਕ ਗਣੀਐ ਜੇ ਜਾਇ ਜੁਮੇ ਮਸੀਤਿ ਵਿਚ ਜੁੜੇ ਆਹੇ ਤਿਤਨੇ ਆਪਣੀ
ਜਾਇਗਾ ਸਭ ਆਖਣ ਲਗੇ ਜੋ ਏਹੁ ਪਰਲੋ ਅਜੁ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਤਨੇ
ਮਹਾਜਨ ਲੋਕ ਹਿੰਦੂ ਆਹੇ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਵਿਚਿ ਸੇ ਸਭ ਦਿਚਿੰਤੁ ਪੈ ਗਈ
ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਖਰਾ ਦਿਲਗੀਰ ਹੋਇ ਕੇ ਘਰਿ ਆਇ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿ

ਆ ਅਜੁ ਮੇਰਾ ਖਾਵੰਦੁ ਖਰਾ ਦਲਗੀਰ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਉਠਿ ਖੜੀ ਹੋਈ ਆਖਿ
ਉਸਿ ਜੀ ਅਜੁ ਕਿਆ ਵਾਸਤਾ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਐਸੇ ਦਲਗੀਰ ਆਇ ਹੋ ਤਾਂ ਜੈਰਾ
ਮ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਤੇਰੇ ਭਿਰਾਉ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਨ
ਕੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਕਿਆ ਕੀਤਾ ਹੈਸੁ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ ਨਾਲਿ ਜੁਮੇ ਮ
ਸੀਤ ਨਿਮਾਜ ਕਰਨਿ ਗਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਹਰ ਵਿਚਿ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਣ
ਵਿਚ ਤੁੰਨੂ ਪਈ ਹੈ ਜੋ ਅਜ ਨਾਨਕ ਤੁਰਕ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮੈਂ ਕਿਆ ਦਲਗੀਰ ਨਾ ਹੋ
ਵਾਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਤ੍ਰਾਹੀ ਸਰਮਿੰਦਗੀ ਆਇ ਲਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅੱਗੋ ਨਾਨਕੀ ਕਹਿ
ਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਉਠਿ ਕਰਿ ਖੁਸੀ ਨਾਲ ਰਸੋਈ ਜੇਵਹੁ ਤੁਸੀ ਨਾਨਕ ਦੀ ਵਲੋ ਪੋਖਾ
ਕੋਈ ਨ ਕਰੋ ਅਚਿੰਤ ਹੋਇ ਰਹੋ ਚਿਤ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਕਰੋ ਨਾਨਕ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਤ੍ਰਹੇ ਦਾ
ਹਿਆ ਇਤੀ ਹੈ ਨਾਨਕ ਵਲ ਕੋਈ ਬੁਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਠੀ ਤੁਸੀ ਅ
ਨੰਦ ਰਸੋਈ ਜੇਵਹੁ ਤਾਂ ਜਿਤੁ ਵਖਤ ਸੋਰ ਪਾਇਆ ਆਹਾ ਅਤੇ ਤਿਤੁ ਵਖਤ ਨਿ
ਧਾ ਬਾਮਣੁ ਜੈਰਾਮ ਨਜੂਸ ਲਾਇ ਛਡਿਆ ਸੀ ਇਤਨੀ ਗਾਲਿ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਜੋ
ਨਿਧਾ ਬਾਮਣ ਫਿਰਿ ਆਇਆ ਆਇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਦਿਤੀ ਓਸ ਤਾਂ ਨਾ
ਨਕੀ ਤੇ ਜੈਰਾਮ ਪੁਛਿਆ ਅਤੇ ਨਿਧੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਆਖਿ ਮਿਸਰ ਕਿਉ ਕਰਿ
ਹੋਇ ਨਿਬੜੀ ਤਾਂ ਨਿਧੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਅੰਦਰਿ ਨਾਹਾ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ ਮੁ
ਹੋ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਨਬਾਬ ਨਿਵਾਜ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਖੜਾ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਜਾਂ ਨ
ਬਾਬ ਨਿਵਾਜ ਕਰਿ ਚੁਕਾ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਨਾਨਕ ਨੋ ਕਹਣੇ ਲਗਾ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਤੂ
ਜੋ ਨਿਵਾਜ ਕਰਨੇ ਆਇਆ ਥਾ ਤੈ ਕਿਉ ਨ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਤਾਂ ਕੰ
ਧਾਰ ਘੋੜੇ ਖਰੀਦਣ ਗਇਆ ਥਾ ਮੈ ਨਿਵਾਜ ਕਿਸ ਸਿਉ ਕਰਤਾ ਤਾਂ ਦਉਲ
ਤ ਖਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਇਤਨਾ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਮੈਂ ਤਾਂ ਈਹਾ ਖੜਾ ਹੋਤਾ ਨਾ
ਨਕ ਕਹਿਆ ਖਾਂਨ ਜੀ ਤੇਰੀ ਦੇਹ ਈਹਾਂ ਖੜੀ ਥੀ ਅਰ ਨਿਵਾਜ ਕਰਨੇ ਵਾਲ
ਜੋ ਸਾਹੋ ਘੋੜੇ ਖਰੀਦ ਕਰਨੇ ਗਇਆ ਥਾ ਤਾਂ ਕਾਜੀ ਕਹਿਆ ਦੇਖ ਖਾਂਨ ਸਲਾ
ਮਤਿ ਹਿੰਦੂ ਇਤਨਾ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਕਹਿਆ ਕਾਜੀ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹਿ
ਦਾ ਹੈ ਜਬ ਮੈਂ ਸਿਜਦੇ ਦੇ ਵਖਤ ਖੜਾ ਹੋਆ ਤਾ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਕੰਧਾਰ ਘੋੜਿਆਂ ਕੋ
ਗਇਆ ਥਾ ਫਿਰਿ ਕਾਜੀ ਚੁਗਲੀ ਕੀਤੀ ਸੁਣ ਖਾਂਨ ਜੀ ਹਮ ਤਾਂ ਨਥੇ ਗਏ ਹ
ਮ ਸੇਤੀ ਨਿਵਾਜ ਕਰਤਾ ਫਿਰਿ ਨਬਾਬ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤੂ ਕਾਜੀ ਕੇ ਸਾਥ ਨਿ
ਵਾਜ ਕਰਤਾਂ ਫਿਰਿ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਕਾਜੀ ਤੇ ਵਛੇਰੇ ਕੋ ਸੰਭਾਲਨੇ ਗੀਆ ਥਾ

ਮਤ ਵਛੇਰਾ ਖਤੇ ਵਿਚ ਪਉਦਾ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੋ ਪਰਤੀਤ ਆਈ ਭਯਾ ਜੀ ਇ
ਉਮੇ ਸੁਣ ਕਰਿ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਸ੍ਰੇਣੀ ਜਿਸ ਜੀ ਨਾਨਕ ਰਿਸੇ ਛੇਰ
ਓ ਤਾਂ ਨਿਪੇ ਕਹਿਆ ਜਿਨ ਮਾਨ ਮੈਂਡਾ ਓਥੇ ਹੀ ਟ੍ਰੈ ਆਇਆ ਅਹਾਂ ਨੇ ਕਾਮ ਨਿ
ਧ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਨਾ ... ਓਥੇ ... ਆਇ ... ਕਹਿਆ ਜੀ ਓ
ਹ ਤਾਂ ਮਸੀਤ ਵਿਚ ... ਅੰਤੇ ਜਿਤਨੇ ਲੋਕ ਆਹੇ ਤਿਤਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰਿ ਨੂੰ
ਉਠ ਗਏ ਓਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਦਰਿ ਨ ਆਇਆ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਗ
ਣਤੀ ਕਾਈ ਨ ਕਰੋ ਨਾਨਕ ਉਠੇ ਆਵਦਾ ਹੈ ਏਹਾ ਗਲਿ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਨਾ
ਨਕ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਘਰਿ ਆਇ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਤੁਲਸਾਂ ਲਖੀ ਹੋਰ ਕਹੀ ਬਹੁਤੀ
ਤੁਸਾਡਾ ਭਾਈ ਆਇਆ ਹੈ ਨਾਨਕੀ ਜਿਕ ਭੀ ਹਾਰ ਹੋਇ ਗਈ ਕਿਉ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ
ਆਖਦੀ ਸੀ ਜੇ ਨਾਨਕ ਭਾਵੇ ਦਾ ਹਿਆਇ ਤੀ ਹੋਗ ਨਾਨਕ ਦੇ ਦੇਖ ਕੋਈ ਨ
ਹੀ ਦੇਖ ਸਕੇ ਦਾ ਜੈਰਾਮ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਅਰ ਲਗਾ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਪੁਛ
ਣ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਉ ਕਰ ਮਜਨੂੰ ਹੋਇਆ ਅਸਾਡਾ ਬਹੁਤ ਹਉਲ ਕੀ
ਤਾ ਤੁਸੀ ਆਪਣੀ ਕਹੋ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਈ ਸੋ ਹੋਇ ਵਰਤੀ
ਰ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਅਸਾਂ ਤੇ ਕੋਈ ਪੁਛੇ ਤਾਂ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਲੋਕ ਦੀ
ਹੀ ਆਂਦੀ ਖਬਰ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਤੁਸਾਡੇ ਮੂਹ ਤੇ ਜਾਣੀਐ ਸੋ ਸੋਖ
ੀ ਖਬਰ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜਾ ਜੀ ਦਉਲਤ ਖਾਨ ਲਗਾ ਨਿਵਾਜ ਕਰ
ਨਿ ਅਤੇ ਕਾਜੀ ਭੀ ਲਗਾ ਕਰਣਿ ਤਾਂ ਆਗੀ ਖੜੇ ਹੋਏ ਜਾ ਨਵਾਬ ਨਿਵਾਜ ਕਰਿ
ਮਕਾ ਤਾਂ ਅਸਾ ਨੇ ਲਗਾ ਆਖਣ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਨਿਵਾਜ ਕਰਣੇ ਆਇਆ ਥਾ
ਕੇ ਖੜਾ ਹੋਣੇ ਆਇਆ ਥਾ ਤੈਂ ਤੇ ਨਿਵਾਜ ਕੀਤੀਆ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਜੀ ਬਜੀ ਅਸਾਂ
ਕਹਿਆ ਮਬਾਠੇ ਕੇ ਜਿਸੀ ਸੈ ਮਨ ਉਤੇ ਅਸ ਮਨ ਘੋੜੇ ਕੰਧਾਰ ਖਰੀਦ ਕਰਿ
ਦੌਲਤਖਾਨ ਪਠਾਣ ਤਾਂ ਅਸਾ ਕਹਿਆ ਨਬਾਬ ਜੀ ਤੂੰ ਤਾਂ ਕੰਧਾਰ ਘੋੜੇ ਖਰੀ
ਦ ਕਰਨੇ ਗਇਆ ਸੀ ਅਸਾ ਨਿਵਾਜ ਕਿਸ ਨਾਲ ਕਰਹਿ ਆਗੀ ਤਾਂ ਕਾਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਦੇਖੇ ਖਾਨ ਜੀ ਹਿੰਦੂ ਕਿਤਨਾ ਕੂੜ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖਾਨ ਕਹਿਆ ਕਾਜੀ ਹਿ
ਦੂ ਸਚਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਖਤ ਹਮ ਨਿਵਾਜ ਕਰਨੇ ਗਏ ਥੇ ਉਸ ਵਕਤ ਹਮਾਰਾ ਏਹੀ ਖਿਆਲ
ਆਹੈ ਕੇ ਘੋੜੇ ਗਾਇਬ ਥਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਾਜੀ ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਘੋੜਿਆ ਕੋ ਕੰਧਾ
ਰ ਗਏ ਥੇ ਤੋ ਆਪ ਤਾਂ ਕਹੀ ਨ ਗਏ ਥੇ ਆਹੇ ਸਾਥ ਨਿਵਾਜ ਕਰਤੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਅਸਾ
ਨੇ ਕਾਜੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਕਾਜੀ ਜਾਂ ਤੂੰ ਮਸੀਤ ਆਇਆ ਥਾ ਤੈਂ ਤੇਰਾ

ਦਿਲ ਧਰਿਸੀ ਕਿਉ ਜੋ ਤੇਰੇ ਅੰਦਰ ਇਕ ਬਾਤ ਖਟਿਆ ਖਲੂ ਸੀ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਸਿ
ਜਦਾ ਕੀਤੀ ਜਿਮੀ ਤੇ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਰੂਹ ਵਛੇਰੇ ਦੇ ਸਾਥ ਗਇਆ ਥਾ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਕਹਿ
ਆ ਤੁਮ ਜਾਹਿ ਕਿਆ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਨਬਾਬ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਕੇ ਖਾਨਜੀ ਕਾਜੀ
ਦੀ ਘੋੜੀ [illegible] ਅਤੇ ਵਛੇਰਾ ਜਣਿਆ [illegible] ਅਤੇ ਵੇਹੜੇ ਵਿਚ ਖਾਤ
ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਜੀ ਜਿਮੀ ਪਰ ਸਿਜਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈਸ ਅਤੇ ਰੂਹ ਕਾਜੀ ਦਾ ਵਛੇਰੇ ਦ
ਤ ਜਾਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮਤ ਵਛੇਰਾ ਖਾਤੇ ਵਿਚ ਪਉਦਾ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਏਹ ਕਹਿ
ਆ ਹੈ ਖਾਨਜੀ ਤਾਂ ਦਉਲਤ ਖਾਨ ਗਇਆ ਅਰ ਕਹਣੇ ਲਗਾ ਕਹੁ ਕਾਜੀ
ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਸਚੁ ਕਹੀਓ ਤਾਂ ਕਾਜੀ ਕਹਿਆ ਖਾਨਜੀ ਐਸੀ ਹੀ
ਬਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਕਹਿਆ ਕਾਜੀ ਨਾਨਕ ਕਾਮਲ ਫਕੀਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਬ
ਇਸ ਕੇ ਹਰ ਫਕੀਰੀ ਨਾਹੀ ਛਲਤਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਨਬਾਬ ਆਖਿਆ ਸੁਣ
ਨਾਨਕ ਤੇਰੇ ਪੈਸੇ ਜੋ ਹੈ ਹਮੋ ਤੇ ਰਖਣੇ ਨਾਹੀ ਤੇਰਾ ਸੁਸਰ ਫਿਰਆਦੀ ਹੂਆ
ਥਾ ਹਕ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਭੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੈ ਕਹਿਆ ਥਾ ਜੋ ਫਕੀਰਾਂ ਕੇ ਦੇਹੁ ਕਹੁ ਅਬ ਪੈ
ਸੇ ਕਿਸ ਕਉ ਦੇਉ ਤਾਂ ਅਸਾ ਨਬਾਬ ਕੋ ਕਹਿਆ ਕੇ ਮੈ ਤਾਂ ਤੁਮ ਕੋ ਕਹਿ ਚੁਕਾ ਹੌ
ਅਗੇ ਤੂੰ ਜਾਣਿ ਤਾਂ ਨਬਾਬ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਅਧੇ ਪੈਸੇ ਤੇਰੇ ਕਬੀਲੇ ਕਉ
ਦੇਤੇ ਹੈ ਅਰ ਅਧੇ ਤੂੰ ਫਕੀਰਾਂ ਕੋ ਆਪਣੇ ਹਥ ਕਰਿ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਅਸਾ ਕਹਿਆ
ਅਸੀ ਕਿਛੁ ਨਾਂਹੀ ਜਾਂਣਦੇ ਤੂੰ ਜਾਣ ਨਬਾਬ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਜਿਵੇ ਤੇਰੀ
ਰਜਾਇ ਤਾਂ ਏਹ ਗਲ ਕਰਿ ਕੈ ਅਸੀ ਚੁਪ ਕਰਿ ਆਏ ਜੀ ਜਾਂ ਜੀ ਅਗੇ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ
ਜੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਭਲੀ ਲਗੀ ਭਾਵੈ ਬੁਰੀ ਲਗੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਵਡਿਆ
ਈ ਸਪੂਰਨ ਹੋਈ ਫਿਰਿ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਅਜੇ ਨਾਹੀ ਪਤੀਜਦਾ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ
ਕਹਿਆ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਕੀ ਭੈਣ ਹੈ ਤੈ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਕਿਛੁ ਆਸਰਾ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਅਸੀ ਭਰਮ ਵਿਚ ਆਹੇ ਧੰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਅਤੇ ਧੰਨ ਨਾਨਕ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਭੀ
ਧੰਨ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਜੋ ਭੈਣ ਹੈਂ ਅਤੇ ਥੋੜੇ ਜੇਹੇ ਅਸੀ ਭੀ ਧੰਨ ਹੈਂ ਜੋ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਸੰਗ
ਹੈ ਫਿਰ ਮੂਲਾ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਛਡੇ ਨਾਹੀ ਅਰ ਚਉਦੈ ਰਾਣੀ ਭੀ ਆਈ ਅਤੇ ਬ
ਖੀਦਾਸ ਕਛੁ ਨ ਆਹਾ ਅਤੇ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਪਉਣਿਆ ਧਰਿਆ [illegible] ਦਾ ਆਹਾ।

।ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ।

ਤਾਂ ਸੰਮਤ ੧੫੫੨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੋਇਆਂ ਤਾਂ ਓਦੇ ਅ
ਤੇ ਮੂਲਾ ਆਪਣੀ ਧੀ ਨੂੰ ਛਡਦਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਤੇ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਦਸ ਨਾਹੀ

ਅਤੇ ਏਹ ਸਲਾਹ ਹੋਈ ਭੁਲਾਂ ਜਿਸੀ ਥਦੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਰਹੈ ਅਤੇ ਭਾਬੀ ਨੂੰ ਅਤੇ
ਲਖਮੀਦਾਸ ਨੂੰ ਭੀ ਸੀਐ ਜਾਹੇ ਵਡੇ ਰਣੀ ਜਿਉ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਡਿਠਾ ਤਉ ਕ
ੜਕੀ ਜਿਉ ਬਿਜਲੀ ਕੜਕਦੀ ਹੈ ਆਖਣ ਲਗੀ ਸਾਹੋ ਤੈ ਨਾਨਕ ਏਸ ਰੰਗ
ਨੇ ਹੀਆ ਕਰਦਾ ਸੋ ਜੇ ਟਬਰ ਵਧਾਇ ਕੇ ਛਡਿ ਚਲਿਓ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਮਾਰੂ ਰਾ
ਗਿ ਵਿਚ ਸਬਦੁ ਬੋਲਿਆ।

।ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮਿਲਿ ਪਿੰਡੁ ਕਮਾਇਆ। ਤਿਨ ਕਰਤੇ ਖੇਲ ਖਿਲਾਇ
ਆ। ਲਿਖੁ ਨਾਉ ਜੋਤਿ ਵਡਿਆਈ। ਮਿਲ ਮਾਇਆ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ।
।ਮੂਰਖ ਮਨ ਕਾਹੇ ਕਰਸੀ ਮਾਣਾ। ਉਠ ਚਲਸੀ ਖਸਮੈ ਭਾਣਾ।
।੧।ਰਹਾਉ। ।ਤਜਿ ਸਾਦਿ ਸਹਿਜ ਸੁਖ ਹੋਈ। ਘਰਿ ਛਡਣੇ ਰਹੇ
ਨ ਕੋਈ। ਕਿਛੁ ਖਾਜੈ ਕਿਛੁ ਧਰਿ ਜਾਈਐ। ਜੇ ਬਾਹੁੜਿ ਦੁਨੀਆ ਆਈ
ਐ। ੨ ।ਸਜੁ ਕਾਇਆ ਪਟੁ ਹਢਾਇਆ। ਫੁਰਮਾਇਸੁ ਬਹੁਤੁ ਚਲਾ
ਇਆ। ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਸੋਵੈ। ਹਥੀ ਪਉਦੀ ਕਾਹੇ ਰੋਵੈ। ੩ ।।
।ਘਰ ਘੁੰਮਣ ਵਾਣੀ ਭਾਈ। ਪਾਪ ਪਥਰ ਤਰਿਆ ਨ ਜਾਈ। ਭਉ ਬੇ
ੜਾ ਜੀਉ ਚੜਾਉ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵੈ ਕਾਹੂ। ੪ ।। ।।੮।। ।।

ਫਿਰ ਕਿਤਨਿਆ ਕੁ ਦਿਨਾ ਕੇ ਪਿਛਲ ਦੇਵੀਆਹੁ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਾਲੂ ਖਬਰ ਲੈਣੇ ਨੂੰ
ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਜੋ ਜਾਹੁ ਨਾਨਕ ਦੀ ਖਬਰ ਲੈ ਆਉ ਮੈਂ ਉਸ ਜੇਹੀ ਗਲਿ ਸੁਣੀ ਹੈ
ਜੋ ਨਾਨਕ ਫਕੀਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰਿ ਆਇਆ ਮਰਦਾਨਾ
ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਆਇਆ ਨਾ
ਨਕ ਪਾਸਹੁ ਖਬਰ ਲੀਤੀ ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਰਜਾਦੀ ਜੀ ਇਹ ਕਿਆ ਹੋਆ ਮਹ
ਤੇ ਕਾਲੂ ਮੈਨੂੰ ਖਬਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਆਹਾ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ
ਏਹੋ ਜੇਹੀ ਖਬਰ ਸੋ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਾਈ ਖਬਰ ਲੈਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਪਾਸੋ ਜਾਇ ਲੈ ਜੇ ਕੋਈ ਜਬਾਬ ਦੇਵੀਗਾ ਸੋ ਲੈ ਜਾਵੇ। ।।੮।। ।।

।ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ।

ਮਰਦਾਨਾ ਆਇ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਆਖਿਉਸ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਹਿ ਕਿਆ
ਕੀਤੋ ਚੰਗੇ ਭਲੇ ਛਡਿ ਕੇ ਅਗੋਂ ਛ ਸਿਰ ਬੀਪਉ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਬੋਲਿਆ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਅਸਾ ਤੈਨੂੰ ਤਾਰਦਾ ਗੁਣ ਦਿਠਾ ਸੀ ਸੋ ਅਜ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਅਸੀ ਤੁਧਨੇ ਉਗੀ
ਕਰੇਸੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਆਖ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਚਲਆ

ਸਾਥੇ ਨਾਲਿ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਪੀਰ ਜੀ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਜਿ ਪਰਮੇਸ਼
ਰ ਤਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਮਸਤੇ ਕਾਲੂ ਖਬਰ
ਨੂੰ ਕੋਹਿਆ ਆਹਾ ਅਤੇ ਜੀਆ ਬੀਬੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੋਵਣ ਦੇ ਖਦੇ ਹੋ ਸਾਨੇ ਤੂੰ ਜੀ ਆਖ
[illegible] ਨਾਲਿ [illegible] ਮੈਂ [illegible] ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ [illegible] ਮਰਦਾਨਿਆ
[illegible] ਤੂੰ ਪੀਰ ਜੀ [illegible] ਤਾਂ ਜਾਹਿ [illegible] ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ [illegible] ਮੈਨੂੰ [illegible] ਆਖਿਆ ਹੋਇਆ [illegible] ਕਿਥੇ ਜਾਣਾ [illegible] ਮੈਨੂੰ ਸੈਸਾ
[illegible] ਨਹੀ ਨਦਰਿ ਆਂਵਦਾ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤਾਰ ਵ
ਜਾਇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤਾਰ ਕਦੇ ਨਾਹੀ ਵਜਾਈ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਆ
ਖਿਆ ਅਸਾਂ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਤਾਰ ਦਾ ਗੁਣ ਦਿਤਾ ਜੀ ਸੋ ਕਿਥੇ ਪਾਤਿਓ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਵੇਚ ਖਾਧਾ ਨਾਹੀ ਜਿਥੇ ਰਖਿਆ ਹੈ ਤਿਥਾਊਂ ਪਾਇਆ ਹੋਗੁ ਨਾ
ਨਕ ਕਹਿਆ ਵਜਾਇ ਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾਨੇ ਪਾਸਿ ਰਬਾਬ ਨਥਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਰ ਵਿਚਿ ਆਇਆ ਆਇ ਕਰਿ ਕੋਈ ਵਡੀ
ਲਗਾਏ ਲਗਣ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਕੁਮੇਟਾ ਇਕੁ ਪਠਾਣ ਅਗੈ ਬੈਠ ਗਾਂਵਦਾ ਆਹਾ
ਅਤੇ ਮੋਢੇ ਨਾਲਿ ਰਬਾਬ ਰਖ ਵਜਾਇਦਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਇ ਸਲਾਮ ਤਿ
ਕੀਤਾ ਤਿਸ ਨੂੰ ਪਠਾਣ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਉਸਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਲ
ਜੁਗੀ ਮਿਰਾਸੀਆ ਇਕ ਬੰਦਾ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਤੈਨੂੰ ਸਦਦਾ ਹੈ ਓਹ ਮਿਰਾਸੀ ਉਠ ਖੜਾ
ਹੋਇਆ ਕਹਿ ਫਿਰ ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਤੂੰ ਭਾਈ ਕੇਹੜਾ ਮਿਰਾਸੀ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਜੀ ਮਿਰਾਸੀ ਹੋਂਦਾ ਹਾਂ ਫਿਰ ਉਸ ਪੁਛਿਆ ਤੂੰ ਕਿਥੇ ਹੈਂ ਤੇਰਾ ਨਾਉਂ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਤਨ ਗਾਇ ਭੋਇ ਦੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਹੈ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸਨੂੰ ਨਾਲਿ ਲੈ ਕਰਿ ਨਾਨਕ ਪਾਸਿ ਲੈ ਆਇਆ ਉਸਨੂੰ ਆਖਿਓਸੁ
ਭਾਈ ਤੂੰ ਤਾਰ ਵਜਾਇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਸਮਾਧਿ ਲਗੀ ਆਹੀ ਜਾਂ ਉਸ ਕੁਮੇਟ
ਤਾਰ ਵਜਾਈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਅਖੀ ਖੋਲੀਆਂ ਆਖਿਓਸ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਵਜਾ
ਇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਵਜਾਇ ਨਾਹ ਜਾਣਦਾ ਮਰਦਾਨਾ
ਲਗਾ ਵਜਾਵਣ ਮਰਦਾਨੇ ਅਜੇਹੀ ਤਾਰ ਵਜਾਈ ਜੋ ਜੇਤੇ ਕਾਲਦੇ ਮਿਰਗ ਬਿਨਾਂ ਖੇ
ਇਕੇ ਢਹਿ ਪਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਰੀਸ ਆਈਆ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਆਪਣੇ ਜੀ
ਆਵਦਿ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀ ਹੋਆ ਜਾਣੇ ਜੋ ਮੈਂ ਤਾਂ ਵਜਾਇ ਨਾਹ ਜਾਣਦਾ ਮੈਨੂੰ ਅਸਚਰ
ਜ ਹੋਂਦਾ ਹੋਈ ਅਤੇ ਓਹ ਵਾਜੀ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸ ਮੈਂ ਵੇ

ਵਡੇ ਵਾਦੀ ਤਿਨੋ ਆਹੇ ਪਰ ਏਹੁ ਗੁਣ ਕਿਸੇ ਵਿਚਿ ਨਾਹਾ ਤਿਨਾ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਉਠਿ ਕਰਿ ਸਲਾਮੁ ਕੀਤਾ ਜੀ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਖੁਦਾ
ਇਆ ਲੋਗੀ ਜਾਣਦਾ ਤਾਂ ਜੈਤੂੰ ਫੁਰਮਾਏ ਸੋ ਹਛਿ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬੁ ਵਜਾਉ ਜੀ ਤੈ ਅਤੇ [illegible] ਹੋਤੇ ਜੋ ਸੋਭ ਫਿਕਾਰ
ਹੋਤੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਰਬਾਬੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦ
ਨਾ ਸੁਆਲੁ ਕਰਨ ਭਲਾ ਨਾਹੀ ਪਰ ਜਰੂਰ ਕਰਣਾ ਹੈ ਪਰ ਜਾਇਕੇ ਬੇਬੇ ਜੀ
ਪਾਸਿ ਆਖੁ ਜੋ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨਾਨਕ ਤੇਰੇ ਵੀਰ ਇਕੁ ਸੁਆਲੁ ਕੀਤਾ ਜੇ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਆਖੀ
ਐ ਅਤੇ ਨ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਨਾਹੀ ਆਖਦਾ ਜੇ ਮੰਨਿਉ ਸਤਾਂ ਆਖੇ ਜੋ ਹਿਕ ਰਬਾਬ ਲੈ
ਦੇਇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਉਠਿ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਰਬਾਬੀ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਰਬਾਬੁ ਤ
ਯਾਰ ਹੈ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਭਾਈ ਵਾਦੀਆ ਅਸਾਨੂੰ ਪਹੁਚਿਆ ਤਉ ਵਿਚ
ਪਰ ਏਹ ਅਸਾਡੇ ਕੰਮ ਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਜਾਇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸਿ ਖੜਾ ਹੋਆ
ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਰਜਾ ਦੀ ਜੀ
ਮੈਨੂੰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸਿ ਭੇਜਿਆ ਹੈਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਹਿਕ
ਸੁਆਲੁ ਕੀਤਾ ਹੈਸੁ ਆਖਿਆ ਹੈਸੁ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਆਖਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਨ ਆਖਾ ਤਾਂ ਨਾਨ
ਕੀ ਆਖਿਆ ਆਖੁ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਨਿਸੰਗੁ ਆਖਿ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਹਿਕ ਰਬਾਬੁ ਜਿਤਨੈ ਤੇ ਮਿਲੈ ਤਿਤਨੇ ਲੈ ਦੇਇ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਹਿਕ ਕੇਹਾ ਜੇ
ਆਖੇ ਤਾਂ ਸਉ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਮੁਖੁ ਦਿਖਲਾ ਜਾਵਉ ਫਿਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਆਇਕੇ ਜੀ ਬੇਬੇ ਜੀ ਆਖਦੀ ਹੈ ਹਿਕ ਕਿਆ ਸਉ ਆਖੇ ਤ ਸਉ ਲੈ
ਦੇਵਾ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮੁਖੁ ਦਿਖਲਾਇ ਜਾਵੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਚਲਿ
ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਦਾ ਆਖਿਆ ਮੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਨਾਹੀ ਨਾਨ
ਕੀ ਅਸਾਡੇ ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਭੀ ਭੈਣਿ ਆਹੀ ਅਤੇ ਖੂਬੁ ਭੀ ਅਸਾਡੀ ਸੇਵ ਬਹੁ
ਤ ਕੀਤੀ ਆਹੀ ਚਲੁ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਬੇਬੇ ਪਾਸਿ ਜਾਈਐ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅ
ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸਿ ਆਏ ਅਗੋ ਨਾਨਕੀ ਪੀੜ੍ਹਾ ਵਿਛਾਇ ਦਿ
ਤਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੀੜ੍ਹੀ ਪਾਇ ਦਿਤੀ ਦੋਵੈ ਬੈਠ ਬੈਠਿਕੇ ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਿ
ਛੁ ਆਖੀਐ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸੀ ਮੂੰਹੋ ਆਖੋ ਸੋ ਮੈਨੂੰ ਕਬੂਲ
ਹੈ ਪਰ ਕਹਿਆ ਸਾਡਾ ਆਖਿਆ ਮੰਨੋ ਅਗੋ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਬੇਬੇ
ਜੀ ਆਖੋ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਫੁਰਮਾਇਸ ਕਰਹੁ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਮੇ

ਤੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਅਸੀ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਹੀ ਹਾਂ
ਜੇਤੁ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਿਤੁ ਵੇਲੇ ਹਾਜਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ
ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਸੀ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ ਜੋ ਕਿਛੁ ਮੁਲਕ ਜਾਗੇ ਸੋ ਪੇਟ ਪਾਇ ਲੈ ਜਾਵੈ ਤਾਂ ਅ
ਗੋਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਪਹਿਨਾਇਆ ਜੀ ਕੋਈ ਜਿਨਸੁ ਦੇਵੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਪੁਛੁ ਬੇਬੇ ਜੀ ਪਾਸੋ ਜੋ ਕੋ ਮੁਲਕ ਦਾ ਆਪਣੇ ਤੋਹਿ ਜੋਗ ਲੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ
ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਆਵੈ ਸੋ ਤੂ ਲੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਗੋਸਈ ਜੇ ਦੇਕ ਰਹਿ ਜਾਇ ਅਤੇ ਬਾਲੇ ਸੰਧੂ ਨੂ ਸਦ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ
ਗਇਆ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਦਣ ਜਾਇ ਮਰਦਾਨੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜਿਸਆਂ ਤੈਨੂੰ
ਨਾਨਕ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਸਦਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ
ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਗੋਸਈ ਕੀਤੀ ਹੈਸੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਅਤੇ ਮੈ
ਨੂੰ ਸਦਿਆ ਹੈਸਿ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਮੈ ਤਾ ਚਲਿਆ ਸੀ ਘ
ਰ ਪਰਤੂ ਜੋ ਆਇਓਸੁ ਹੁਣਿ ਤਾਂ ਜਾਂਦਾ ਨਾਂਹੀ ਚਲੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਬਾਲੇ ਸੰਧੂ ਨੂੰ
ਲੈ ਆਇਆ ਅਗੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਆਉ ਭਾਈ ਬਾਲਿਆ ਉਦਾਹ ਪੈ
ਰਹੇ ਹੋ ਪਇਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੈ
ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਜੇਵਿਆਂ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਵਿਦਾ ਮੰਗੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਵ
ਜਾਂ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸੀ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਬਾਲਿਆ ਅ
ਸਾਂ ਤੇ ਰੰਜ ਹੋਇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਂ ਨੂ ਕਿਆ ਖਿਨੁ ਹੈ ਜੋ
ਅਸੀ ਤੁਸਾਂ ਉਪਰਿ ਰੰਜ ਹੋਵੀਐ ਅਸੀ ਤੁਸਾਂ ਪਾਸੋ ਕਿਛੁ ਮੰਗਿਆ ਲੋੜਦੇ
ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮੰਗੁ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੋ ਮੰਗੇ ਸੋ ਕਰਤਾਰ ਪਾ
ਸੋ ਦੇਵਾਈਐ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਏਹੋ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ
ਆਵੈ ਤੇਰੀ ਚਾਲੀ ਦੇਖ ਕਰਿ ਜੀਉ ਡਰਮੇ ਨਾਹੀ ਸੰਸਾਰ ਕੋਈ ਕੁਰਾਹ ਆਖ
ਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਕੁਰਾਹ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਹੈ ਕ
ਰਤਾਰ ਅਗੈ ਬਹੁ ਰਖੇਗਾ ਸੰਸਾਰ ਪਿਆ ਝਖ ਮਾਰੈ ਸੰਸਾਰ ਸਗਵੀਨਿ
ਆਂਈ ਤਉ ਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਵਿਦਾ ਕਰਿ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਗਇਆ ਨਾਨਕ ਕਾਲੂ
ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਪੁਛੁ ਸਨੇਹੇ ਦਿਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਲੈ ਗਇਆ ਮਰਦ
ਨੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਰਬਾਬੁ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦ
ਨੇ ਮਿਲੈ ਹਛਾ ਖੁਸੁ ਕਰਿ ਲੈ ਆਂਵੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਉਠ ਤਜੀਮ ਕੀ

ਤੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਲਗਾ ਟੋਲਣ ਮਿ
ਰਾਸੀਆਂ ਦੇ ਘਰਿ ਜਿਥੇ ਜਾਇ ਤਿਥੇ ਕੋਈ ਮਿਰਾਸੀ ਹੋਇ ਅਤੇ ਆਖਨਿ
ਆਇ ਆਈ ਰੁਰਹੀਆਂ ਦਾ ਤੂੰਮ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਆਦਰੁ ਦੇਵੈ ਨਾਹੀ ਕਿ
ਤਨੇ ਦਿਨ ਮਰਦਾਨਾ ਫਿਰਦਾ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸ ਆਇਆ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੈ
ਨੂੰ ਸਭ ਕਿਛੁ ਮਲੂਮ ਹੈ ਫਿਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਨਿਸੰਗੁ
ਆਖੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਨਿਸੰਗੁ ਆਖਣਦੀ ਗਲੁ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਰੰਗ ਵਿਚ ਆਇਆ ਆਖਿਓਸੁ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾ ਨਿਸੰਗੁ ਆਖੁ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਕੰਮ ਕਰਿ ਆਖਿਓਸੁ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਆਇਆ ਹੀ ਕੁ
ਰਾਹੀਆਂ ਦਾ ਤੂੰਮ ਆਰਿ ਗਲਾਂ ਹੋਦੀਆਂ ਨੀ ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੈ ਕੋਈ ਆਦਰੁ ਦੇਂਦਾ ਨਾ
ਹੀ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ ਆਖਿਆ ਜੇ ਕੋਈ ਰਾਗਸਿਆ ਹੋਵਾ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਸੰਸਾਰ ਈਵੈ ਸੁਖਿ ਮਾਰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ ਸੰਸਾ
ਰ ਤੁਸਿ ਪਾਇ ਕੇ ਆਪੇ ਤੇਰੇ ਵਲਿ ਆਵੈਗਾ ਤੂੰ ਰਬਾਬ ਕੋਈ ਟੋਲਿ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕੋਈ ਮਿਰਾਸੀ ਮੈਨੂੰ ਆਦਰੁ ਦੇਂਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਮੇਰਾ ਆਖਿਆ ਮੰਨਿ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਕਛੁ ਆਖੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜੈ ਗਲ ਦੇ ਅੰਦੂ ਰਾਗ ਰਾ
ਤੇ ਜਦਦਾ ਹੈ ਦੋਹਾ ਨਦੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚਿ ਫਿਰਉਦਾ ਨਾਉ ਅਬਰ ਪੁਰ ਹੈ ਉਸ ਵਿ
ਚਿ ਇਕ ਰਬਾਬੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਈ ਨਾਉ ਉਸਦਾ ਫਿਰੰਦਾ ਹਿਦੂ ਸਦਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਨ
ਲੇ ਫਰੂਭੀ ਸਦੀਦਾ ਹੈ ਤੂ ਉਸ ਪਾਸਿ ਜਾਇ ਮੰਗ ਜੇਕਰ ਦੇਵੈ ਤਾਂ ਅਸਾਂਨੂੰ ਲਾਦੇ
ਸਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਜੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਜੀ ਕੁਛ
ਮਲਤੀ ਪਲੈ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ਮਰਦਾਨੇ ਜੋ ਕਿਛੁ ਮਲ ਲ
ਗੀਦਾ ਹੈ ਸੋ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਪਾਸੋ ਲੈ ਜਾਇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸਿ
ਆਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਜਿਤਨ ਸਹੁਰਸੀ ਮੈ ਸੋਈ ਟੋਲ ਥਕ
ਮੈਨੂ ਘਥਿਨ ਆਇਆ ਹੁਣਿ ਤੂੰ ਭੇਜਦਾ ਹੈ ਮੁਲ ਵਾਸਤੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਆਇ
ਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਭੁਲ ਭਾਈ ਜੀ ਕਛੁ ਆਖੋ ਸੁਰੇਦ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਸਤ ਰੁਪਏ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕੀ ਸਤ ਰੁਪਏ ਦੇਵੈ ਨਾਨਕੀ ਸਤ ਰੁਪ
ਏ ਅੰਦਰੋ ਕਢ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਹਥ ਦਿਤੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸਿ ਆ

ਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਮੂਲ ਅਦਾਈਂ ਹੀ ਤਾਂ ਜਾ
ਇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਵਚਨ ਮੰਨਕੇ ਉਥੋ ਟੁਰਿਆ ਥੋੜ੍ਹੇ ਦਿਨਾ ਵਿਚਿ ਮਰਦਾਨਾ ਉਥੋ
ਆਇਆ ਜਾਇ ਕਰ ਲਗਾ ਟੋਲਣੇ ਜੋ ਭਾਈ ਇਥੇ ਫਿਰਦਾ ਅਤੇ ਫੇਰੂ ਰਬਾਬੀ
ਕਿਥੇ ਰਹਦਾ ਹੈ ਅਗੋ ਕੋਈ ਦਸੇ ਨਾਹੀ ਦੁਇ ਦਿਨ ਮਰਦਾਨਾ ਢੂੰਡਦਾ ਰਹਿਆ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਅਕ ਪਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਇਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਾਹੀ
ਫਿਰ ਚਲੀਐ। " " " "

।।ਅਗੋ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ।।

ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਕਿਥੋ ਢੂੰਢਾ ਉਦਾਸ ਹੋਇਕੇ ਚਲਣ ਲਗਾ ਤਾਂ ਤੀ
ਜੇ ਦਿਨ ਫਿਰਦਾ ਰਬਾਬੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਕਰਿ ਲਗਾ ਪੁ
ਛਣੇ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਿਸ ਨੋ ਟੋਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇ
ਥੇ ਇਕ ਰਬਾਬੀ ਹੈ ਫਿਰਦਾ ਅਤੇ ਫੇਰੂ ਭੀ ਸਦੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰਦੇ ਆਖਿਆ ਤੇ
ਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤੂੰ ਹੋਦਾ ਕਉਣ ਹੈਂ ਤੂੰ ਭੇਜਿਆ ਕਿਸ ਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਵਤਨ
ਕਉਣ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਵਤਨ ਗਾਇ ਭੋਇ ਦੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਮੇਰ
ਾ ਨਾਉ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈ ਭੇਜਿਆ ਨਾਨਕ ਵੇਦੀ ਫਕੀਰ ਹੈ ਹੁਕਮੁ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੁ ਜੋ ਰ
ਬਾਬ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਫਿਰਦੇ ਆਖਿਆ ਫੇਰੂ ਮਉਹੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਧਨੂੰ ਨਾਨਕ ਵੇਦੀ
ਮਹਿਥੇ ਘਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਬਾਬ ਭੀ ਮੇਥੇ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਵੇਦੀ ਮੇਰਾ ਚਰੇ
ਕਣਾ ਅਸ ਨਾਉ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਰਬਾਬ ਮੈਨੋ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਫਿਰਦੇ ਆ
ਖਿਆ ਸੁਣਿ ਮਰਦਾਨਾ ਲੈਰ ਬਾਬ ਫਿਰਦਾ ਨ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਰਬਾਬ ਕਿਥੇ ਲੈਆ
ਇਆ ਜਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਰਬਾਬ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਜੀ ਕੁਛ ਮੁਲ ਭੀ ਕੋਹੇ ਤਾਂ ਫਿਰਦੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇਰੇ ਪਾ
ਸਿ ਰਬਾਬ ਦਾ ਮੁਲਿ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮੁਲਿ ਭੀ ਅਸਾ ਲੈਣਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਰਹਿ ਨ ਸਕਿਆ ਆਖਿਉਸ ਜੀ ਇਸਦਾ ਮੁਲ ਤੁਸਾ ਕਿਉ ਨਾਹੀ ਲੈਣਾ
ਫਿਰਦੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਰਬਾਬ ਅਸਾਨੋ ਕੁਦਰਤੀ ਨਾਲਿ ਲਧਿਆ
ਇਆ ਹੈ ਅਵਾਜ ਇਸਦਾ ਏਹੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਫਿਰਦਾ ਏਹ ਰਬਾਬ ਹੋਰਸ
ਅਗੇ ਨਾਹੀ ਵਜਾਵਣਾ ਇਕ ਨਾਨਕ ਵੇਦੀ ਖਤ੍ਰੀ ਪੈਦੇ ਹੋਸੀਆ ਏਹ ਰਬਾਬ ਉ
ਨਦੇ ਅਗੇ ਵਜਾਵਣਾ ਤੂੰ ਉਸ ਅਗੇ ਵਜਾਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲ ਅ
ਸਾ ਲੈਣਾ ਨਾਹੀ ਪਰ ਭਾਈ ਚਲ ਵੇਖਾ ਓਹ ਨਾਨਕ ਹੈ ਕੇ ਕੋਈ ਔਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰ

ਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਜੀ ਪਰ ਜੇ ਹੁਕਮਿ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਵਜਾਇ ਦੇਖਾ ਤਾਂ ਫਿਰੰਦੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਹੋਰਸੁ ਅਗੈ ਹੁਕਮ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਮੈਨੋ ਉਥੈ ਨਾਨਕ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰੰਦੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਜਾਣਿ ਨਾਨਕ ਉਸੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਤਾ ਵਜਾਇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਹਥਿ ਲੈਕੇ ਬਾਟ ਬਣਾਇਕੇ ਵਜਾਇਆ ਤਾਂ ਅਵਾਜ ਹੋਵੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਆਵੈ ਅਤੇ ਪਿਛੋ ਦੀ ਨਾਨਕ ਦੀ ਅਧੀਨਗੀ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਵਾਜ ਨਾ ਨਿਕਲੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਕਰ ਅਖਿਓਸੁ ਫਿਰੰਦਾ ਭਾਈ ਬਬ ਚਲ ਫਿਰੰਦਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੋਵੈ ਚਲੇ ਨਾਵੈ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਪਾਸ ਆਇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਰਬਾਬ ਅਗੈ ਰਖਿਆ ਅਤੇ ਦੋਹਾ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਇਤਨਾ ਚਿਰ ਕਿਉ ਲਾਇਓ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਜਾਣੇ ਅਸਾਨੂੰ ਕਿਛੁ ਮਲੂਮ ਨਾਹੀ ਹੋਈ ਜੇ ਤੂ ਭਗਤਿ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ਅਸੀ ਫਿਰਦੇ ਹੈਰਾਨ ਆਹੇ ਜਿਥੇ ਤਉ ਅਸਾਨੋ ਭੇਜਿਆ ਸਾ ਤਿਥੇ ਤਉ ਜਾਇ ਢੂਢ ਰਹਿਆ ਦਸੇ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤੀਸਰੇ ਦਿਨ ਮੈਂ ਚਲਣੇ ਤੇ ਹੋਆ ਤਾਂ ਇਹੁ ਸਾਧ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਇਸ ਆਪੇ ਪੁਛਿਆ ਪੁਛਕੇ ਹਕੀਕਤ ਲੀਤੀ ਉਸ ਰਬਾਬ ਕਿਤੇ ਵਲੋ ਕਢਿਓਸ ਹੋਰ ਹਕੀਕਤ ਇਸੈ ਥੇ ਲੇਵਣਾ।

।।ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ।।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਫਿਰੰਦੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਹੁ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈ ਫਿਰੰਦੇ ਰਬਾਬੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਓਹ ਦਿਨ ਵਿਸਰ ਗਇਆ ਹੈ ਤੂੰ ਦੂਆ ਪੁਰ ਗੁਰੂ ਹਰੀ ਚਦ ਹੋਦਾ ਸੇ ਮੈ ਤੁਸਾਡਾ ਸਿਖ ਸਾ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਕਹਦੇ ਆਹੇ ਇਕ ਗਰਭ ਭਗਤਿ ਕੀਤੀ ਕਰੇ ਤੁਸਾਡਾ ਦਰਸਨੁ ਕਾਰਿਕੈ ਜੇ ਭਗਤਿ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਤੁਸਾਡੇ ਅਗੇ ਸਰੋਦ ਮੈ ਕਰਦਾ ਸੀ ਮੇਰਾ ਜਨਮੁ ਨੀਚ ਦੇ ਘਰਿ ਆਹਾ ਅਤੇ ਲੋਕ ਕੋਈ ਆਖੇ ਏਹ ਨੀਚ ਜਨਮ ਹੈ ਤੁਸਾਡੀ ਜੇ ਦਇਆ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਹੋਦੀ ਆਹੀ ਸੋ ਤੁਸਾਡੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋਈ ਫਿਲਨ ਕਰੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੁਛਿਆ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹਾ ਤੇ ਫਿਰੰਦੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਪ੍ਰੇਮਾਂ ਆਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਏਹ ਰਬਾਬ ਤੈਨੂੰ ਕਿਥੋ ਹਥ ਆਇਆ ਭਾਈ ਫਿਰੰਦਾ ਏਹ ਗਲਿ ਮੈਥੇ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਣੀ ਹੈ ਤੂੰ ਬੈਠੀ ਸੁਣਲੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਤਾਂ ਸਭ ਹੀ ਪੁਛ ਮੁਕਹਾ ਅਗੋ ਪੁਛਣੇ ਦੀ ਕਾਈ ਨਾਹੀ ਭੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੁਛਿਆ ਕਿਥੋ ਹਥ ਆਇਓ ਤਾਂ ਭਾਈ ਫਿਰੰਦਾ ਬੋਲਿਆ ਦੇਖ ਜੀ ਮੈ ਜਦ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜਿ

ਤਨੇ ਉਤਮ ਜਨਮੁ ਆਹੇ ਸਭ ਆਸਾ ਤੁਸਾ ਤੇ ਦੇਖਦੇ ਆਹੇ ਜਦਿ ਤੁਸਾਂ ਅਤੀਤ ਸ
ਭੇਦ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਸਗਲੇ ਬਾਹਰਿ ਲੋਕ ਤੁਹਤੇ ਜਾਇ ਰਬਾਬ ਦੇਜਾਂਦੇ ਆਹ
ਸ ਉਥੋ ਭਗਤ ਕਰਦਾ ਆਹਾ ਅਜੀ ਏਹ ਉਤ ਦੇਸੇ ਦਾ ਰਬਾਬ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰੰਦਾ ਮ
ਥਾਟੇ ਕਿਕੇ ਵਿਦਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਵਿਦਾ ਕਰਿ ਆਵਾਂ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜਾਹ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਕੋਹ ਅਧ ਤੇਤੀ ਨਾਲਿ ਗਇਆ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਦੇਖਦਿਆ ਹੀ ਛੁਲ ਹੋਇ ਗਇਆ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਮੈ ਅੰਨ
ਕੀਤ ਨਾਹੀ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਨਜਰਿ ਆਵਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਕਿਆ ਹੂਆ ਹੈ ਹੈਰਾਨ
ਹੋਇਆ ਹੈ ਹੈਰਾਨੁ ਹੋਇ ਕੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਨੂੰ ਹਸਿ ਕਰਿ ਪੁਛਿਆ ਆਖੁ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਥੋ ਤੇਤੀ ਵਿਦਾ ਕਰਿ ਆਇਓ ਤੇ
ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਓਹ ਤਾਂ ਮੈਥੋ ਛੁਲ ਹੋਇ ਗਇਆ ਮੈਥੋ ਦਿਸਿ ਆਵਦੇ
ਰਹਿ ਗਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਸੁਣਿ ਮਰਦਾਨਾ ਓਹ ਗਾਲ ਥਿਰ
ਕਰਿਦੇ ਹੈਨਿ ਅਸਾਂ ਹੀ ਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਜਾਹਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ
ਹਥਿ ਰਬਾਬ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਹਥ ਰਬਾਬ ਲੀਤਾ ਲਗਾ ਥਾਟ ਬਣਾਵਣ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਥਾਟ ਆਪੇ ਬਣਿ ਜਾਇਗਾ ਸੂਧੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆਂ ਤਾਂ ਥਾਟ ਆਪੇ ਬਣਿ ਗਇਆ ਲਗਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਰ ਵਜਾਵਣ
ਤਾਂ ਤਾਰ ਵਿਚੋ ਏਹੀ ਅਵਾਜ ਨਿਕਲੇ ਤੂਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤੂਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਨਕ ਬੰਦ
ਤੇਰਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਸਮਾਧਿ ਲਗਿ ਗਈ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਏਹ ਬਿਰਹੀ ਹੋ
ਇ ਗਇਆ ਹੈ ਦੁਇ ਰਾਤੀ ਤੇ ਦੁਇ ਦਿਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗੀ ਰਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ
ਵਜਾਵਣੇ ਛਡਿ ਦਿਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹੋਇਆ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਭੁਖ ਲ
ਗੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਜੀਉ ਭੁਰਿਕਿਆ ਅਤੇ ਛਡ ਭੀ ਸਕੇ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਜੀਅ ਵਿ
ਚਿ ਵਿਚਾਰੁ ਕਰਿ ਕਰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਤਾਂ ਮੈ ਵਿਦਾ ਲਈ ਤਾਂ ਤੀਸਰਾ ਦਿਨੁ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਪਲਕ ਲਾਹੀਆ ਪੁਛਣ ਲਗਾ ਕਿਉ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਆ ਖਬ
ਰ ਹੈ ਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੇਰੀ ਭੁਖ ਅਤੇ ਦੁਖ ਕਰਤਾਰ ਦੂਰ ਕੀਤੇ ਹੈ
ਅਤੇ ਅਸਾਡੀ ਤਾਂ ਨਾਹੀ ਦੂਰ ਹੋਈ ਤੁਸਾਂ ਹਿ ਹੋਇ ਗਏ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀ ਤਾਂ
ਆਦਮੀ ਡੂਮ ਤਾਂ ਅਸਾਡਾ ਸੰਗਿ ਕਿਥੋ ਰਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ
ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾ ਪਾਸਿ ਏਹੋ ਦੁਖ ਭੁਖ ਹੋਈ ਅਤੇ ਨਾ ਕੁਛ ਲੋੜੇ ਤਾਂ ਜਾਹ ਤਾਂ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਇਕੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪ ਜਾਹਿ ਕਰਿ ਇਕੇ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਇਕੁ ਜਾਕ

ਰਿਤਾ ਤੇਰੇ ਪਾਸਿ ਰਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਤੈਨੂੰ ਜਾ
ਲ ਕਰਤਾਰ ਪਾਸਿ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਪਾਸਿ ਜਾ ਜਿਤਨੀ ਤੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਤੇਰੀ ਕਹਣੀ
ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਜੋ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਕੁ ਰਹੁ ਨਹੀ ਤਾਂ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਜੀ ਹੁਕਮੁ ਜੋ ਦਾ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਜਾਹੁ ਪਰ ਇਹ ਰਬਾਬ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੋ
ਸਉਂਪ ਜਾਇ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਲੈ ਕਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ
ਨੂੰ ਮਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪੈਆ ਕਹਣ ਲਗੀ ਮਰਦਾਨਾ ਇਹ ਰਬਾਬੁ ਕਿਤ ਨੇ ਆਇਆ ਕੁ
ਤੇ ਦਿਨਾ ਪਿਛੋ ਆਇਓਹਿ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ਜੀ ਕਿਥੇ ਛਡਿ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਆ
ਖਣ ਲਗਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਉਜਾੜ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਰਹੈ ਉਥੇ ਤਾਂ ਖਾਣੀ ਤਾਂ ਚਬਣੇ ਭੀ ਮਿਲਦੇ ਨਾਹੀ
ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਅਸੀ ਤਾਂ ਸਰੀਰੇ ਤੇ ਬਾਝੋ ਖਾਣੀ ਦੇ ਦੁਖ ਲਗੀ ਹੈ ਬੇਬੇ ਜੀ ਅਸੀ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਪਾਸਿ ਵਿਦਾ ਲੈ ਆਏ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਸਾਂਨੋ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਵਿਦਾ ਦਿਤਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਜੁ ਰਬਾਬੁ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਸਉਂਪ ਜਾਹਿ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਦਾ ਬੈਰਾ
ਗ ਛੁਟ ਗਇਆ ਕਿਥਾਉ ਜੀ [illegible] ਤੁਲਸਾ ਝਿਉਰੀ ਬਹੁਤੇਰਾ ਆਖੇਆ
ਤੇ ਮੂਹ ਪੂੰਝੇ ਪਰ [illegible] ਗਇਆ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਵਿਚ ਗਇਆ ਸੁਧਿ ਅ
ਪੈ ਗਈ ਤਾਂ ਭੁਈਆ ਜੈਰਾਮ ਘਰਿ ਆਇਆ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ
ਗਇਆ ਤਾਂ ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਕਿ ਕਿਉਂ ਰੀ ਤੁਲਸਾ ਬਹੁ ਜੀ ਇਤਨਾ ਰੁਦਨ ਕਿਉ ਕ
ਰਦੀ ਹੈ ਅਜ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਲਸਾ ਕਹਿਆ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਅਜ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ
ਜੀ ਨੂੰ ਛਡ ਚਲਿਆ ਹੈ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਬੈਰਾਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ
ਕਿਉਂ ਬਹੁ ਜੀ ਅਸੀ ਤਾਂ ਤੁਸਾਡੇ ਹੁਕਮ ਬੀ ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਜਿਸ ਸੁ
ਰਤਿ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਰਹੇ ਅਤੇ ਤੁਸਾਡਾ ਮਨ ਸੰਤੋਖ ਹੋਵੈ ਆਖੋ ਸੋਈ
ਸੁਰਤਿ ਦਸੋ ਅਸੀ ਸੋਈ ਕਰੀਐ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਬੋਲੀ ਜੀ ਐਤਾ ਸੰਤੋਖ ਤਿਵੇਂ
ਆਵੀ ਜੁ ਜਾ ਮਰਦਾਨਾ [illegible] ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ ਜੀ ਨੂੰ ਛਡਿ ਆਇਆ
ਹੈ ਜੈਰਾਮ ਬੋਲਿਆ ਕਿਆ [illegible] ਆਇਆ ਹੈ ਤੂ ਜੀ [illegible]
ਅਸਾਨੂੰ ਉਪਦੇਸ ਦੇਵੇ [illegible] ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮਰਦ
ਨੇ ਤੇਰੀ ਨਾਲ ਗਇਆ [illegible] ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਕਰ
ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਉ ਮਰਦਾਨਾ [illegible] ਬਹੁਤ ਕਾ
ਜੀ ਆਹੇ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ [illegible] ਮਰਦਾਨਾ [illegible]
ਦੈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਕਿਉਂ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਛਡ ਨਾਹੇ

ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈਆ ਜੀ ਮੇਰਿ
ਆ ਕਰਤੇ ਉਸਦੀ ਸਮਾਧਿ ਲਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਲਦੀ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਸਾਹਿਬ ਦਿ
ਰੇ ਹੋਦੈ ਤਾਂ ਖਤਰਨਾਕ ਹੋਦੈ ਉਸਨੂੰ ਇਸਦਿ ਖਤਰਾ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਜੇਤੂ ਰੋਟੀ ਕਪੜੇ ਵਾਸਤੇ ਕਹਿਦਾ ਹੋਦੈ ਤਾਂ ਰੋਟੀ ਕਪੜਾ ਇਥੇ ਮਜੂਦ ਹੈ
ਅਤੇ ਭਲਾ ਕੋਈ ਦਿਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਲਿ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰਿ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਏ
ਹ ਗਲ ਨਜਰ ਨ ਆਂਵਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਨਾਲਿ ਪਹੁਚਿ ਰਹਿਣ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰੁ ਭੁ
ਲਾ ਜਿਚਰ ਚਾਰਾ ਹੈ ਤਿਚਰ ਰਹੂ ਕੀਜੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਦੋਹਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਜੇ ਤਾ ਇਸ ਸਹਰ ਰਹੋ ਤਾਂ ਦੁਇ ਵਖਤ ਰਸੋਈ ਜੇਵਣ ਜਾਵੇ ਅਤੇ
ਭਾਈ ਜੀ ਜੇ ਦੂਰੇ ਰਹੇ ਜਾਵੈ ਤਾਂ ਖਰਚੀ ਲੈ ਜਾਵੈ ਤਾਂ ਇਤ ਗਲਿ ਮਰਦਾਨਾ ਖੁਸੀ ਹੋਆ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈਆ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸੀ ਆਖੋਗੇ ਸੋ ਕਰਾਂਗੇ ਅ
ਤੇ ਨਾਲੇ ਨਾਨਕੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਰਾਤਿ ਰਖਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖ
ਵਾਇਆ ਭਲਕੇ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਹਉ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜੈ
ਰਾਮ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਰਸੋਈ ਜੇਵਣ ਜਾਵਣਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਖਰਚ ਭੀ ਲੈਜਾ
ਵਣਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਜੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਰਸੋਈ ਜਿਵਾਈ ਤਾਂ ਜੈ
ਰਾਮ ਆਪਣਾ ਚੋਲਾ ਬੁਚਕੇ ਵਿਚੋ ਕਢਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦੈ ਗਲਿ ਪਾਇਆ ਅਤੇ
ਆਖਿਓਸ ਬਹੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕੁਛ ਖਰਚੀ ਦੇਹ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਕਹਿਆ
ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਹੋ ਸੋ ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਕਹਿਆ ਬਹੂ ਜੀ ਤੁਸਾਡੇ ਜੀ ਵਿਚਿ ਆ
ਵਦੀ ਹੈ ਸੋ ਦੇਵੋ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਵੀਹ ਰੁਪਏ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ
ਹਥਿ ਦਿਤੇ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸ ਭਾਈ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖਣਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇ
ਣਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਚੋਲਾ ਗਲ ਪਾਇ ਕਰਿ ਅਤੇ ਵੀਹ ਰੁਪਏ ਲੈ ਕਰ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ਆਇ ਕਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਫੇਰਿ ਕਿਉ ਲੈ ਆਇਓ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਜੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਭਾਈਆ ਜੈਰਾਮ ਆਇ
ਆ ਉਨਹੁ ਮੇਰਾ ਦਿਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਭਾਈਆ ਜੈਰਾਮ ਮੈਨੂੰ ਆਖਣ ਲ
ਗਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸੋ ਜਾਹ ਨਾਹੀ ਤੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਪਾਸ ਰਹੁ ਮੈ ਕਹਿਆ
ਭਾਈਆ ਜੀ ਹਛੀ ਗਲ ਮੇਰੇ ਗਲਿ ਜੈਰਾਮ ਆਪਣਾ ਚੋਲਾ ਪਾਇਆ ਅ
ਤੇ ਵੀਹ ਰੁਪਏ ਖਰਚੀ ਭੀ ਦਿਤੇ ਹੈਸ ਅਤੇ ਆਖਣ ਲਗੇ ਜਿਚਰ ਸਬੂਰ

ਇਹ ਹੋਏ ਕਿਨਨ ਦੇਣੈ ਦਾ ਖਰਚ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜੇ ਚਾਹੋ ਅਤੇ ਦੂਰ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਖਰਚੀ ਅ
ਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖੋ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਰਸਨ ਦੇਹੁ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਕਹਿਆ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਆ ਕੀਤੇ ਅੰਤ ਤੂੰ ਮੋਹ ਇਹ ਗੋਇ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਟੀ ਚੋਟ ਪਾਲਣ ਪਾਇਆ ਹੈ ਏਹ ਤੂੰ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਇਓਂ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਮੰਗੇ ਨਾਹੀ ਉਨ ਆਪੇ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਕਰ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜਾਹ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਪਰੇ ਛੋੜ ਦੇਹੁ ਅਤੇ ਚੋਲਾ ਤੇਰੇ ਮਨ ਭਾ
ਵੇ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਨਦਰ ਕਰ ਤਾਰ ਉਪਰ ਰਖੀਐ ਜੇਤ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਦਾ
ਹੈ ਅਤੇ ਖੇਦੇ ਦੀ ਆਸ ਵਿਚਿ ਅਉਗਣ ਵਸਦੇ ਹੈ ਜਾਹਿ ਤੂੰ ਪਰੇ ਛੋੜ ਦੇਹਿ ਆਇ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੂੰ ਭੀ ਚਲੁ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇਹੁ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਨ
ਮਿਤ ਬਹੁਤ ਤਲਬਦੀ ਹੈ ਤੂੰ ਇਤਨਾ ਚਿਤ ਕਰ ਉਸ ਨੇ ਕਰਿ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆ
ਖਿਆ ਭਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇਰਾ ਆਖਣਾ ਭੀ ਮੋੜਣਾ ਨਾਹੀ ਅਸਾਂ ਤੇਰੇ ਨਾਲਿ ਕੇ
ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਲੈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਤੁਲਸਾ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਨੂੰ ਆਂਵਦਾ ਡਿਠਾ ਤਾਂ ਦਉੜ ਉਪਰ ਚੜੀ ਜਾਇ ਆਖਣ ਲਗੀ ਬੀਬੀ ਜੀ
ਤੁਮਾਰਾ ਭਾਈ ਜੀ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬੀਬੀ ਜੀ ਆਖਿਆ ਤੁਲਸਾ ਤੂੰ ਸੁਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਲ
ਸਾਂ ਕਹਿਆ ਬੀਬੀ ਜੀ ਮੇਰੀ ਮਜਾਲ ਹੈ ਮੈ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਆਗੇ ਝੂਠ ਬੋਲਾਂ ਫਿਰ ਉਨਾ
ਇ ਉਪਰਿ ਚੜਦੇ ਦੇਖ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਡਿਗਣ ਲਗੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕੀ
ਦਾ ਮਥਾ ਦੋਹਾ ਹਥਾ ਤੇ ਲੀਤਾ ਆਖਣ ਲਗਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੈ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਤੇਰੇ ਪ
ਾਸ ਆਂਵਦਾ ਨਾਹੀ ਜੇ ਤੂੰ ਪੈਰਾਂ ਨੂੰ ਹਥ ਲਾਂਵਦੀ ਹੈ ਮੈਥੋਂ ਵਡੀ ਹੈਂ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ
ਪਿਆਰੀ ਹੈ ਮੇਰਾ ਤੇ ਤੇਰਾ ਜੋ ਤੇ ਦੂਆ ਪੂਰ ਸਨਬੰਧ ਹੋਂਦਾ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁ
ਣ ਕਲਜੁਗ ਭੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਅਸੀ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਵਡੀ ਸੋਗਣ ਹੋਵੇਂ
ਤੂੰ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਡਿਗਦੀ ਹੈ ਈਦੇ ਜਾਣ ਜੋ ਮੈ ਸਭ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ
ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਆ ਜੀ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀ ਰਾਜੀ ਹੋਵੋਗੇ ਮੈ ਤਿਵੇਂ ਕਰਾਂਗੀ
ਪਰ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇਂਦੇ ਰਹੋ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਏਹ ਆਖੁ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਤੂੰ ਪਰੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਹੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਅਸਾਂ ਦੇ ਕ
ਰਤਾਰ ਪਾਸਿ ਸਉਪ ਛਡੇ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਭਗਤਣੀ ਹੈ ਦਇਆ ਧਾ
ਰਿਆ ਪਰਮੇਸਰ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਨਾਨਕੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ
ਗੇ ਜੋ ਭਿਰਾਣ ਕਰਿ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਮੈ ਤੁਸਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸਰ ਹੀ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ

ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੈਨੋ ਆਖਦੀ ਨਾਹੀ ਏਹ ਰੁਪਏ ਤੁਸੀ ਲੇਹੁ ਅਰ
ਇਕ ਵਚਨ ਅਸਾਨੂ ਮੰਨਿ ਲਹੁਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀ ਆਖਦੀਏ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿ
ਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਨਿਸੰਗ ਆਖੋ ਮੁਲਿਆ ਤੇਈ ਰਖੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਜੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੋ ਪਿਛੋ ਆਂਦੇ ਅਸੀ ਹੋਦੀਏ ਨਾਵੇਂ ਦੀਏ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪਾਣੀ ਨਾਹੀ ਛੁਹਣ ਤੇਰੀ ਦੇਦੀ ਆਂਦੀ ਅੱਜ ਹੈ ਅਸਾਨੂ ਇ
ਸ ਨੇਹੁ ਵਚਨ ਨੈ ਅਤੇ ਜਿਨੀ ਚਰਣ ਤਾਂ ਤੇ ਗੋਦ ਪਾਇ ਲੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ
ਖੁਸੀ ਕਰ ਜੋ ਅਸੀ ਇਥੇ ਭੁਲੇ ਨਾਹੀ ਗਮਦੇ ਸੁਮਦੇ ਹੀ ਭੁਲੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ
ਆਖਿਆ ਜੇ ਜੀਊ ਇਥੇ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਵਡੇ ਪੀਰ ਜੂਹੇ ਅਤੇ ਅਸਾਨੂੰ ਤੇਰੂ
ਹੈ ਕਦੀ ਦਰਸਨ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਨਾਹੀ ਓਦਰਦੀ ਅਤੇ ਜੇ ਦੂਰੇ ਦੂਰੇ ਜਾਇਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ
ਖਰੀ ਓਦਰ ਜਾਵਾਂਗੀ ਅਗੋ ਭਾਈ ਜੋ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਇ ਹੋਵੈਗੀ ਸੋ ਕਰਹੁਗੇ
ਮੇਰੇ ਵਸ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਖਾਤਰ ਜਮਾਂ ਕ
ਰੋ ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਿਤੇ ਵੇਲੇ ਮੈ ਤੁਸਾਡੇ ਹਾਜਰ ਹੋਸਾਂ ਤਾਂ ਨਾਨ
ਕੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਅਸਾਨੂ ਮੋਹ ਤੇ ਵਿਚ ਲੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੋਹ ਤੇਰੂ ਆਹੀ ਲੇ ਡਾਇਦਾ ਹੈ ਰਖਿਆ ਨਾਹੀ ਬਣਿਦਾ
ਤਾਂ ਰੁਪਏ ਦੇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੋਵੈ ਵਿਦਾ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸੁਲਤਾਨ
ਪੁਰੇ ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਆਖ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਕਿਧਰ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਅਗਾ ਤੇਰਾ ਅ
ਤੇ ਪਿਛਾ ਮੇਰਾ ਜਿਧਰ ਜਾਣੈ ਤਿਧਰ ਚਲੁ ਫਿਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਚਲ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਇਹ ਕਿਥੇ ਖਾਣ ਲਾਲੋ ਏਮਨਾਬਾਦ ਦੇ ਪਰਗਣੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ
ਧ ਹੈ ਉਸਦਾ ਦਰਸਣ ਕਰ ਆਵੀਏ। " " " "

।ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ।

।ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਜੀ ਚਲੋ ਤਾਂ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰੇ ਵਿਦਾ ਹੋਕਰਿ ਚ
ਲੇ ਸਤਾਂ ਦਿਨਾ ਵਿਚਿ ਲਾਲੋ ਦੇ ਘਰਿ ਜਾਇ ਵੜੇ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਅਗੋ ਬੈਠਾ ਕਿਛੁ
ਘੜਦਾ ਆਹਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਹਿਕ ਫਕੀਰ ਖੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਲ ਜੇਹੁ ਹੈ ਸੁ ਅਤੇ ਇਕ
ਡੂਮ ਨਾਲ ਹੈ ਸਤ ਲਾਲੋ ਅਗੋ ਉਠਿ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ
ਬੈਠ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਬੈਠ ਰਹੁ ਕਿਰਤ ਕਰਿ ਲਾਲੋ ਬੈਠ ਰਹੁ ਪੁਛਣ ਲਗਾ ਜੀ ਮੈ
ਹਰਮਨ ਆਹੀ ਤੁਸੀ ਜਵਾਬ ਕਰੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਅਸੀ

ਪਰਦੇਸੀ ਆਹੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਲਾਲੋ ਆਖਿਆ ਜੀ ਪਰਦੇਸੀ ਤਾਂ [illegible]
ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਮਿਲਿਆ [illegible] ਨਦਰਿ ਆਵਦੇ [illegible]
ਉ ਆਖੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਕੋਈ ਅਸਾਡ
ਹੋਂਦੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਆਖੀਐ ਜਾਣਦੇ ਨੂੰ ਕਿਆ ਆਖੀਐ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਬੋਲਿਆ ਕਰਤਾ
ਰਦੀ ਕਰਤਾਰ ਜਾਣੈ ਪਰ ਇਹੋ ਜੇ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਤੂੰ
ਓਹ ਨਜ਼ਰ ਆਵਨਾ ਹੈ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ [illegible]
ਉ ਹੈ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਕਹਿਆ ਜੀ ਅਸਾਡੀ ਕਰੀ ਮਤ ਹੈ ਅਸੀਂ ਕਿਆ [illegible]
ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਆਹ ਕਰੀ ਮਤ [illegible]
ਦਾ ਆਖਣ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸਾਡਾ ਨਾਉ ਕਿਆ
ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਮਰਦਾਨਾ ਬੋਲਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਇਨਾਂ ਦਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾ
ਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਮਰਦਾਨਾ ਮਿਰਾਸੀ ਹੈ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਪੈਰੀਂ [illegible] ਪਇਆ

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨ ... ਨਕ ਕਹਿ
ਆ ਭਾਈ ... ਲਾਲੋ ਤੂੰ
ਸਾਡਾ ਆ ... [illegible]
ਦਰਸਨ ਆ ... ਸਾਡਾ ਹੈ
ਰਿ ਲਾਲੋ ਕ ... ਹਿਆ ਅ
ਕੋਈ ਛੋਟੀ ਨਹੀ ... ਨਹੀਂ ਅ
ਦਰ ਦੀਐ ... ਦੁਕਾਨ
ਹੀ ਜਾਹਰ ... ਨਹੀ ਕਰ
ਨੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ... [illegible]
ਸਿਆ ਤਾਂ ... [illegible]

ਆ ਜੀ ਕਿਉਂ ਹਸੇ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ [illegible]
ਭੀੜ ਹੋਈ ਏਤ ਤਾਂ ਫਿਰ [illegible] ਦੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਲਾਲੋ ਆਖਿਆ ਜੀ [illegible]
ਤੁਸਾਡੀ ਅਸੀਂ ਕੀ ਆਖੀਐ [illegible]
ਆ ਤਾਂ ਫਿਰ ਮਰਦਾਨੇ [illegible]
ਰਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ [illegible]
ਲੁਗਾ ਅਕਲ [illegible] ਫਿਰ ਮਰਦਾਨੇ [illegible] ਜੀ [illegible]

ਇਆ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਫਿਰਿ ਜਨਮ ਆਵਦੇ ਹੈਂ ਕਿ ਨਹੀ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ
ਦਾਨਿਆਂ ਜੋ ਅਵਤਾਰਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹੈ ਸੋ ਤ੍ਰੈਕਾਲ ਭੁਗਾਉਂਦੇ
ਜਨਮੁ ਆਵਦੇ ਹੈ ਅਰ ਜੋ ਨਿਰਗੁਣੀ ਹੋਂਦੇ ਹੈਂ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਕਾਈ ਵਿਕਤ
ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਤਾਂ ਓਹੁ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ਆਂਵਦੇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਵਾਸਨਾ
ਆਵਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਵਾਸਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿ
ਰੰਕਾਰ ਦਿਹੁ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜਾਂਣਦਾ ਤਾਂ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਜਨਮੁ ਨਾਹੀ ਆਵ
ਦਾ ਅਤੇ ਸੁਣਿ ਮਰਦਾਨਾ ਅਵਤਾਰ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਹੇ ਅਤੇ ਕਾਈ ਵਾਸਨਾ
ਰੇ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਓਹੁ ਗਿਆ ਸੀ ਤੇ ਰੋਗਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਵਚਨ ਸਤਿ ਪਰਤੀਤਿ ਕਰਣਾ
ਹੈ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਅਸੀ ਤਾਂ ਕਈ ਜਨਮ ਖੇਡਦੇ
ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਰਸੋਈ ਤਈਆਰ ਕਰਿਕੇ ਸਦਣ ਆਇਆ ਤੇ ਲਾ
ਲੋ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਈਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ
ਲਿਆਉ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਇਥੇ ਹੀ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਰੋਗਲੀ ਵਿ
ਚ ਸੋਧੂ ਹੋਣਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਜਿਤਨੀ ਪਰਥੀਤਿ
ਤਨ ਚਉ ਕਾਲੋ ਆਉ ਇਥੇ ਹੀ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਲੈਕਰ ਅਗੇ ਆਣ ਰਖਿਆ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕੋਧਰੇ ਦੀ ਰੋਟੀ ਅਤੇ ਸਰ੍ਹੋਂ ਦੀ ਪ੍ਰਿਣੀ ਹੈ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਗਿਣਤੀ ਖਾਧੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਆਹਾ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਖਿਆ ਸੁਖ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਖਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਆ
ਖੇਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਟੁਕੜ ਤੋੜਿ ਕਰ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਸੁ
ਆਦੁ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖਾਂ ਖਬਰ ਪ੍ਰਸ
ਦਿ ਕੇਹਾ ਕੁ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕੇਹੁ ਕੇ ਸਵਾਦੁ ਲਗਦਾ ਤਾਂ ਲਾਲੋ
ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੂ ਕਿਰਕਾਰੀ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਲੋ ਦੇਖਣਾ ਨਾਹੀ ਤਸੀਂ
ਸਾਂਝੀ ਵਲੋ ਦੇਖਣਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਜੀ ਕੋਈ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਜੋ ਆਖੀਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੋ
ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਆਖਿਓਸੁ ਜੀ ਤੁਧੁ ਮੈਨੂੰ ਆਜ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੇਰੀ
ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੀ ਮਲੁ ਲਾਹੀਆ ਲਾਲੋ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੈ ਮੈਨੂੰ ਨਿਹਾਲੁ
ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਆਖ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਥਰ

ਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜਿਪਰ ਤੁਸਾਡੀ ਖੁਸੀ ਹੋਵੈ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਆਖੁ ਜਿਸੇ ਈ ਕਰੀਐ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ
ਮੈਂ ਆਖ ਨਾਹੀ ਸਕਦਾ ਪਰ ਜੀ ਇਸ ਪਟਣੀ ਅਸਾਡੀ ਨਿੰਦਿਆ ਬਹੁਤ
ਹੋਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਦੇਖੁ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਅ
ਸੀ ਲਾਲੋ ਦੇ ਘਰਿ ਰਹੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਰਹਿਆ ਹੈ ਹੁਣਿ ਲਾਲੋ
ਥੋ ਵਿਦਾ ਲੀਚੈ ਅਤੇ ਇਥੋ ਦੁਖਣਾ ਦੁਖਾਵਣਾ ਪਉਸੀ ਅਸੀ ਫਕੀਰਆ
ਹੇ ਅਸਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲਿ ਪਰੋਜਨ ਨਾਹੀ ਜਿਥੇ ਸਾਧਿ ਮਰਤ ਹੈ ਤਿਥੇ ਅਸਾਡੀ ਰ
ਹਤਿ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੀ ਬੁਝੀਆ ਜਿਸੁ ਗਲ ਕੁਰੇ
ਆਇ ਨਿਕਲਦੇ ਆਹੇ ਸੋਈ ਅਸਾਨੇ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਏਹ ਕੋਈ ਵਿਗੁਸਹੁ
ਹੈਨ ਅਤੇ ਅਸਾਨੇ ਆਖਦੇ ਹੈਨਿ ਆਏ ਹੈਨਿ ਕੁਰਾਹੀ ਤੇ ਕੀਤੂ ਜਾਣ ਪਰ ਅਸੀ
ਤਾਂ ਦੁਖ ਜਾਂਦੇ ਆਹੇ ਪਰ ਭਾਣੁ ਹੋਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਤੈਂ
ਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੈ ਅਸਾਨੇ ਖੁਸੀ ਕਰਿ ਅਸੀ ਹੁਣ ਰੋਮ ਦੇ ਸ੍ਰਮ ਦੇ ਖੇਲੀ
ਏਹੋ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾ ਵਿਚ ਅਵਿਗਿਆ ਕਿਆ ਪਈ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਤੁਸਾਂ ਵਿਚਿ ਅਵਿਗਿਆ ਕਾਈ
ਨਾਹੀ ਪਰ ਅਸਾ ਪਾਸੋ ਸੈਸਾਰ ਦੁਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਦੀ ਜਾਤ ਹੋ ਤੁਸਾ ਪਾਸੇ ਕਿਆ ਹੋਈ ਦੁਖੇਗਾ ਤੁਸਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲਿ ਕਾਈ
ਸਾਂਝ ਰਖੀ ਨਾਹੀ ਤੁਸਾਡੀ ਸਾਝ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਲ ਇਕ ਸਾਧ ਸੰਤਾ ਨਾਲਿ
ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਲਾਲੋ ਤੁਸੀ ਸਚੁ ਆਖਦੇ ਹੋ ਪਰ ਲਾਲੋ ਸੈਸਾਰ
ਵਿਕਰਾਲ ਰੂਪ ਹੈ ਆਪਣੀਆ ਭਾਵਦੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਾਣਾ ਮੰਨਦੇ ਨਾ
ਹੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਲਾਲੋ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਅੰਦਰ ਬੈਠੇ ਰਹੋ ਜੇਹਾ ਦੁਖ ਅਲੂਣਾ
ਟੁਕੜਾ ਹੈ ਤੇਹਾ ਤੁਸਾਡੇ ਅਗੇ ਹੈ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਸੈਸਾਰ ਪਾਸੇ ਕਰਤਾਰ ਰਖੇ
ਤਾਂ ਰਹੀਐ ਹੁਣ ਤੂੰ ਅਸਾਨੇ ਵਿਦਾ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਫਿਰ ਲਾਲੋ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀ ਕੋ
ਈ ਦਿਹਾੜਾ ਈਹਾਂ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਤ
ਰਾਹੇਦਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਪਰ ਅਸਾ ਥੋ ਕੋਈ [illegible] ਗਾ ਅਸੀ ਜਾਂਦੇ ਆਹੇ ਅ
ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਭੀ ਦਿਲ ਉਦਾਸ ਹੋਇਆ ਆਹੇ ਲਾਲੋ ਆਖਿਆ ਜੀ ਫਿਰ ਮ
ਹਿਰ ਕਰਤਾ ਜਿਉ ਕਿਉ ਰਖੁ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਭਾਈ ਲਾ
ਲੋਦਾ ਭੀ ਆਖਿਆ ਮੰਨੀਐ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਭਲਾ ਹੋਵੇ ਲਾਲੋ

ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਟਿਕਿਆ ਦਿਨ ਦੁਇ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੂ
ਸੀ ਤਾਂ ਮਹੀਨਾ ਟਿਕੇ ਹੋ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤਿਲਵੰਡੀਓ ਫਿਰਿ ਆਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਹਿ ਅਸਾਡੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿਥੇ ਜਾਂਦਾ ਹੈਂ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਦਿਨਾ ਵਿਚਿ ਫਿਰਿ ਆਵਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਆਖਿਆ ਜਾਹ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਪਰ ਝਬੂ ਆਂਵੈ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਤੇ ਵਿਦਾ ਲੈ ਕਰਿ ਤਿਲਵੰਡੀ ਗਇਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦਿਨ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਕਟੇਅ
ਤੇ ਰਾਤਿ ਨੂੰ ਲਾਲੋ ਪਾਸਿ ਰਹੇ ਜਾਂ ਦਿਨ ਪੰਦ੍ਰਾ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਜੋ ਹੇਰਨੁ
ਖਤ੍ਰੀ ਸਰੀਣ ਸੀ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮ ਭੋਜ ਕੀਤਾ ਚਾਰੋ ਵਰਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਉਤੇ ਦਿ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮ
ਣ ਦੀ ਨਦਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਭੀ ਪਇਆ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਆਖਿਆ
ਮਲਕ ਬ੍ਰਹਮ ਭੋਜ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਭੋ ਨਗਰ ਲੋਕ ਨਿਉਤੇ ਹੈਨਿ ਤੂੰ ਭੀ ਆਵੇ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਸੁਣਿ ਪਾਧਾ ਅਸੀ ਫਕੀਰ ਆਹੇ ਅਸੀ ਕਿਨਾ ਵਿਚਿ ਆ
ਹਾ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣੇ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਅਗਹੀ ਕਰਾਹੀ ਆਖੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਭੋਜ
ਵਿਚ ਨ ਆਇਓ ਤਾਂ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਰੋਜ ਹੋਵੀਗਾ ਤੂੰ ਜਾਣ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਭੋਜ ਹੋ
ਇਆ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨ ਗਇਆ ਲਾਲੋ ਦੇ ਗੁਜਰਾਨ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਮ
ਲਕ ਪਾਸਿ ਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਦੂ ਸਟੀ ਅਗੇ ਭੀ ਕਰਦਾ ਆ
ਹਾ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਮਲਕ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੀ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਤੁਸਾਡੇ ਬ੍ਰਹਮ ਭੋਜ ਵਿਚਿ
ਆਇਓ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਲਕ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਪਾਧਾ ਤਉ ਨਿਉਤਾ ਪਾਇ
ਆ ਆਹਾ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਤਕੂਤ ਕੀਤੀ ਆਹੀ ਤਾਂ ਮ
ਲਕ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜਾਹ ਉਸ ਤਾਈ ਸਦ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣ
ਲਾਲੋ ਦੇ ਘਰਿ ਗਇਆ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਲਾਲੋ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਏਥੇ ਹੈ
ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਆਖਿਆ ਜੀ ਆਹੇ ਐਥੈ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਆਖਿਆ ਲਾਲੋ ਬਾ
ਹਰਿ ਭੇਜਿ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਕਿਉ ਪਾਧਾ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਆਖਿ
ਆ ਤੈਨੂੰ ਮਲਕ ਸਦਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਮਲਕ ਪਾਸਿ ਚਲਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਪਾ
ਧਾ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਮਲਕ ਕਿਆ ਕੰਮ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਣ ਜਾਇ ਮਲਕ ਪਾਸਿ ਦੂਜੀ ਚੁ
ਗਲੀ ਖਾਧੀ ਏਥੇ ਮਲਕ ਜੀ ਖਤ੍ਰੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਅਸੂਦ੍ਰ ਦੇ ਘਰਿ ਜੂਠ ਕਰਦਾ
ਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਭੋਜ ਨੂੰ ਨਾਉ ਰਖਦਾ ਹੈ ਤੀਜੇ ਤੁਸਾਡੇ ਸਦੇ ਆਂਵਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਲ
ਕ ਗੁਸੇ ਹੋਕੇ ਪਜੰਨੂ ਆਖਿਆ ਜਾਇ ਇਕੇ ਪਕੜੂ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਜਾਇ

ਤਬੀਆਂ ਕੀਤਾ ਚਲਾ ਨਾਨਕ ਮਲਕ ਗੁਸੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਚਲਿ
ਆ ਪਿਛੇ ਲਾਲੋ ਰਹਿ ਨ ਸਕਿਆ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਪਿਛੇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਪੰਜੇ ਬ੍ਰਾਮਣਾਂ
ਜਾਇ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੀ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਆਇਆ ਹੈ ਮਲਕ ਕਹਿ
ਆ ਪੰਜਾ ਅੰਦਰਿ ਲੈ ਆਉ ਪੰਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਅੰਦਰਿ ਸਦਿਆ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅੰਦਰਿ ਗੈਆ ਅੰਦਰ ਜਾਇਕੈ ਆਖਿਆ ਕਿਉ ਮਲਕ ਮੈਨੂੰ
ਕਿਉ ਸਦਿਆ ਤਾਂ ਮਲਕ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਤਪਾ ਤੂੰ ਬ੍ਰਾਮਣ ਭੋਜਨ ਵਿਚ ਕਿਉਂ
ਨ ਆਇਓਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਮਲਕ ਅਸੀ ਫਕੀਰ ਆਹੇ ਜਿ
ਥੇ ਜਗੀ ਤਿਥੇ ਉਠਿ ਜਾਂਗੀ ਮਲਕ ਗੁਸੇ ਹੋਇ ਕਰਿ ਆਖਿਆ ਤਪਾ ਨ ਦਰਖਾਦ
ਣਾ ਅਤੇ ਸੂਦ੍ਰ ਤ੍ਰਿਖਾਣ ਦੇ ਘਰਿ ਖਾਵਣਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਮ ਭੋਜਨ ਤੇ ਨ ਆਵਣ
ਾ ਤੁਮ ਕਿਆ ਸਮਝੀ ਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਲਕ ਕੁਛੁ ਹੁਣ ਖਵਾਇ
ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਲਕ ਕਹਿਆ ਜੂ ਦੇ ਪੰਜਾ ਇਸ ਤਪੇ ਨੂੰ ਆਣਿ ਖਵਾਇ ਜਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਪਿਛੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਖੜਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਲਾਲੋ ਤੂ
ਭੀ ਲੈ ਆਉ ਲਾਲੋ ਦਉੜਿਆ ਘਰਿ ਆਇਆ ਧੰਨੀ ਰੋਟੀ ਕੋਧ੍ਰੇ ਦੀ ਲੈ
ਗਿਆ ਉਧਰੋ ਪੰਜਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੁਚੀ ਕੜਾਹ ਉਤ੍ਰੀ ਲੈ ਆਇਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਸੱਜੇ ਹਥ ਕੋਧ੍ਰੇ ਦੀ ਰੋਟੀ ਲੀਤੀ ਲਾਲੋ ਦੀ ਅਤੇ ਖਬੇ ਹਥਿ ਲੁਚੀਆਂ ਕੜਾਹੇ ਕੀ
ਆ ਲੀਤੀਆ ਮਲਕ ਭਾਗੋ
ਦੀਆਂ ਤਾਂ ਦੋਵੈ ਹਥ ਸੂਧੀ ਜੇ ਕੋ
ਧ੍ਰੇ ਦੀ ਰੋਟੀ ਦਿ ਚੋ ਦੂਧ ਸਿਮ
ਆ ਅਤੇ ਲੁਚੀ ਆ ਕੋਧ੍ਰੇ ਦੀਆ
ਦੋਵੇ ਲੈ ਨੂੰ ਜੇ ਦੀਆ ਦੁਧ ਕੀ
ਮਜਲਸ ਬੈਠੀ ਆ ਦੀ ਤੁਛ ਕੀ
ਵਿਸਮਾਦਿ ਹੋ ਇਕ ਗਈ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਆਇ ਆ ਮਲਕ ਭਾ
ਕੇ ਹਤਾ ਆ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੋ
ਦਾ ਬ੍ਰਾਮਣ ਸ ਕੀਤਾ ਹੈਸੀ

ਈਹਾਂ ਰੋਟੀਆਂ ਸਾਨੋ ਖਵਾਇਦਾ ਆਹੇ ਬ੍ਰਾਮਣ ਭੋਜਨ ਲਾਲੋ ਦੇ ਘਰਿ ਹੋਦਾ ਹੈ ਈਰ
ਤਾ ਪਿਤਾ ਤਾਂ ਮਲਕ ਦਾ ਕੁਝ ਚਲੋ ਨਾਹੀ ਮਨ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਰੰਜੁ ਸਾ ਕਰੇ।

॥ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥

ਤਾਂ ਖਾਂਨ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋਇਆ ਆਹਾ ਦਾਰੂ ਬਹੁਤ ਕਰੇਦੇ ਆਹੇ
ਤਾਂ ਖਾਨ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਨੂੰ ਸਦਿ ਕਰਿ ਕਹਿਆ

ਏ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਮੈ ਕਿਆ ਕਰਾ ਮੇਰਾ ਬੇਟਾ ਜੁਆਨ ਚੰਗਾ ਹੋ
ਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਕਹਿਆ ਖਾਂਨ ਜੀ ਕੋਈ ਕਾਮਲ ਫਕੀਰ ਪਕੜੋ
ਤਾ ਤੇਰਾ ਬੇਟਾ ਚੰਗਾ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਪਠਾਣ ਕਹਿਆ ਮਲਕ ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਨਤਾ
ਜੋ ਕਾਮਲ ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਕਾਮਲ ਕਉਣ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਲਕ ਕਹਿਆ ਤੂ
ਮੰਗੀ ਫਕੀਰਾ ਸਭਨਾਂ ਕੋ ਪਕੜੋ ਤਾਂ ਫਕੀਰ ਲਗੇ ਪਕੜੀਦੇ ਫਿਰ ਰਾਹੋ ਫਿ
ਰਦਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਕੜਿਆ ਖਬਰ ਲਾਲੋ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚੀ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਜਾਇ
ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਿਚੇ ਬੈਠੇ ਹੈ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਦੇਖ ਕਰਿ ਬੈਰ
ਗ ਵਿਚਿ ਆਇਆ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਲਾਲੋ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰ
ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਕਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਹ ਕਿਆ ਹੂ
ਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਦੇਖ ਖਾਂ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਤਮਾਸੇ ਓਹ
ਕਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਇਸ ਪਠਾਣ ਦੇ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਨੂੰ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਜੂਠਾ ਟੁਕਰ ਦੇਹੁ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕੇ ਨਾਲੇ ਹੀ ਲੈ ਆਉ
ਤਾ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਲੈ ਆਇਆ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਦਾ ਜੂਠਾ ਟੁਕਰ ਉਸ ਖਾਨ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਦਿਤਾ
ਤਾ ਟੁਕੜਾ ਖਾਵਣ ਨਾਲਿ ਓਹੁ ਬਾਲਕ ਉਠ ਬੈਠਾ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਵਾਹੁ ਗੁਰੂ ਵਾਹੁ
ਗੁਰੂ ਆਖਦਾ ਉਠ ਦਉੜਿਆ ਆਖਣ ਲਗਾ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਿਸ
ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈਨੂੰ ਕੁਸਲ ਹੋਆ ਮੈਨੂੰ ਵਡੇ ਮੁਸਕਲ ਪਏ ਆਹੇ ਪਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਜੁ ਮੈ ਜਨਮ ਲੀਤਾ ਧੰਨੁ ਅਸਾਡੇ ਭਾਗ ਜੋ ਅਸੀ ਪਾਪੀ ਉਧਰੇ
ਏਹ ਅਸਚਰਜ ਦੇਖ ਕਰਿ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ ਗਏ ਗਲ ਵਿਚਿ
ਕਪੜਾ ਪਾਇ ਲੀਤਾ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੋ ਏਹਾ ਤਕਸੀਰ ਮੈਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰੋ ਬਾ
ਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਅਸਾਂ ਤੈਨੋ ਕੀ ਆਖਣਾ ਹੈ ਪਰ ਫਕੀਰ
ਨਾਲ ਅੜਨਾ ਭਲਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੂ ਵਡੀ ਦਾਤਿ ਦਾ
ਖਾਵੰਦੁ ਹੈ ਅਤੇ ਚਰਨ ਪਕੜ ਕੇ ਜਾਇ ਢਠਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਕਰਿ
ਆਖਿਆ ਸਾਹਿ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਤੂ ਨਿਹਾਲ ਹੋਆ ਤਾਂ ਖਾਂਨ ਆਇ ਕੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ
ਪਏਆ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਏਹ ਗੁਨਾਹ ਮੈਨੂੰ ਮਾਫ ਹੋਵੈ ਜੋ ਮੈ ਸਭਨਾ ਫਕੀਰਾਂ

ਨੇ ਬੰਦੀਖਾਨੇ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤੂੰ ਫਕੀਰ ਨਾਹ ਹੈਂ ਮੇਰੀ [illegible] ਖਲਾਸੀ ਕਰਿ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ [illegible] ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਅਤੇ ਖਾਨ ਦੋਵੈ ਜਾਇ ਕਰਿ ਸਭਨਾ ਫਕੀਰਾਂ
ਦੀ ਖੁਸੀ ਲੈਵਣ ਸੁਣਦੇ ਖਾਨ ਗੁੰਠੀ ਦੇ ਉਤੂ ਪਇਆ ਇਕ ਇਕ ਫਕੀਰ ਅ
ਗੋਂ [illegible] ਫਿਰੈ ਖਾਨ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦਾ ਮੁਰੀਦ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਸਿ
ਖਿਆ [illegible] ਹੋਈ ਅਤੇ ਜੋ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬੀ ਘਾਰਿ ਨੂੰ
ਗਇਆ ਸੀ ਅਗੇ ਬਾਲਾ ਜੋ ਪ੍ਰਤਿਲ ਦੇ ਨੀ ਗਇਆ ਸੀ ਪਿਛੋ ਗਇਆ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਅਗੇ ਕਾਲੂ ਦੇ ਦੀ ਪੁਛਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਹੀ ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਚੰਗਾ ਭਲਾ
ਖਟਦਾ ਖਾਂਦਾ ਗਵਾਇਆ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਕਾਲੂ ਤੂੰ ਤਾ ਪੀਆ ਅਤੇ ਜਨਾਂ
ਈ ਨੂੰ ਜਾਇ ਪੁਛ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੁਛ ਆਖਿਆ ਸਾ ਹਥੋਂ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਨਾਨਕ ਦੇ
ਪਿਛੂੰ ਗਵਾਈ ਤਿਦੇ ਉਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਗੈਆ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕਲਿਆ
ਣ ਦਿਤਾ ਕਾਲੂ ਆਖਿਆ ਦੇਹ ਮਰਦਾਨਾ ਨਾਨਕ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਮਹਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਗਲ ਤੀ ਕਾਈ ਨ ਕਰੋ ਨਾਨਕ ਤੇਰੇ ਘਰਿ ਚੰਦ ਸੂਰਜ
ਅਤੇ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨਿ ਅਵਤਾਰ ਲੀਤਾ ਹੈ ਮਹਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਆਨੰਦ ਗਾਫਲ ਹੋ ਕਾ
ਲੂ ਆਖਿਆ ਜੇ ਸੁਨਤੇ ਹੋ ਲੋਕ ਜੋ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਨੰਦ ਜੀਵ ਦਿਆ ਹੀ ਰੰਬਿਆਂ
ਅਤੇ ਏਹ ਬਿਅਕਲ ਤੂੰ ਮ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੇਰੇ ਘਰ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਪੈਦਾ ਹੋਇ
ਆਹੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜਿਜਮਾਨ ਤੈਨੋ ਈਹਾ ਖਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾ
ਰੀ ਪੈਦਾਇਸ ਦੀ ਖਬਰ ਹੈ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰੈ ਆਦਮੀ ਭੇਜਿ ਕਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ
ਸਦਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਇ ਕਲਿਆਣ ਦਿਤਾ
ਰਾਇ ਆਖਿਆ ਆਖ ਮਰਦਾਨਾ ਨਾਨਕ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਰਾਇ ਜੀ ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਦਾ ਪਾਤਸਾਹ ਨਾਨਕ ਪੀਰਾਂ ਸਿਰਿ ਪੀਰ ਨਾਨਕ ਫਕੀ
ਰਾਂ ਸਿਰਿ ਫਕੀਰ ਰਾਇ ਜੀ ਨਾਨਕ ਦੇ ਤੁਲ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਕੇ ਉਪਰਿ ਇਕ ਖੁ
ਦਾਇ ਹੈ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਮਰਤਬਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਅਜੀ ਬਿਰਧ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੂੰ ਕਿਦੇ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਏਥੇ ਭੀ ਲੈ ਆਵੈ ਉਸਦਾ ਦੀ
ਦਾਰ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਹਉ ਮੇਰੇ ਹਥਿ ਨਾਹੀ ਮੈ ਉ
ਸਦੇ ਹਥਿ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਓਸੇ ਦਰਗਾਹ ਦੇ ਬਹੁਤ ਕੁਰਸਾ ਤਾਂ ਰਾਇ ਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਕਿਥੋਂ ਆਈ ਅਸਾਂ ਨਾਲ ਕਰਸੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਇਕ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰੋ ਤਾਂ ਰਾਇ ਆਖਿਆ ਆਖੋ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ

ਮੇਰੇ ਨਾਲਿ ਬਾਲਾ ਸੰਧੂ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬਾਲੇ ਸੰਧੂ ਨੂੰ ਸਦਿ ਘਲਿਆ ਤਾਂ ਬਾਲਾ
ਸੰਧੂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਰਾਇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਮਰਦਾਨੇ ਨਾਲ ਜਾਹੁ ਅ
ਤੇ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਆਣਿ ਵੇਖਾਲੀ ਲੈ ਆਉ ਅਤੇ ਜੇ ਨਾ ਆਵੈ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਆਜਜੀ ਕ
ਰਨੀ ਅਤੇ ਆਖਣਾ ਜੋ ਰਾਇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਵਰੀ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਮੈਨੂੰ
ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਇਕ ਵਾਰੀ ਭੇਜ ਦੇਹੋ ਅ
ਸੀ ਤੁਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਦਸ ਵੇਰੀ ਜਾਹਾਂਗੇ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਖੁ
ਦਾਇ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਕਰੇਗਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਏਮਨਾਵਾਦ ਵਲ ਲਾਗੇ ਧ
ਰਿਆਏ ਆਇ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਆਖਣ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ
ਜੀ ਤੁਸਾਡੇ ਦੀਦਾਰ ਦੀ ਚਾਹ ਬਹੁਤ ਰਖਦਾ ਹੈ ਤੁਸੀ ਰਾਇ ਤਾਈ ਦੀਦਾਰ ਦੇਹੁ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਗੇ ਕਾਲੂ ਹੈ ਦੁਖਣ ਪਉਸੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ
ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਉਥੇ ਰਹਿਣਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਵਡੀ
ਹੋਈ ਹੈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮੈ ਆਪ ਸਿਰ ਦੇ ਪਰਨੇ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਆਂਵਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਰਾਇ ਦਾ ਭਾਰ ਅਸਾਂ ਦੀ ਗਰਦਨ ਤੇ ਹੈ ਚਲੋ
ਤਾਂ ਲਾਹਿ ਆਵੀਐ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਸੰਧੂ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਮਿਰਾਸੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋ
ਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਅਸੀ ਤਿਲਵੰਡੀ ਜਾਂਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਲਾ
ਲੋ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਮਹੀਨਾ ਪੂਰਾ ਰਹਣੇ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆ
ਖਿਆ ਜੇ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਪੰਜੀ ਦਿਨ ਹੋਏ ਹੈਨਿ ਹੋਰ ਪੰਜ ਦਿਨ ਆਇ ਰਹੀ
ਐ ਠੀ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਆਖਿਆ ਏ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਕਿਥੋਂ ਆਇ ਪਇਆ ਤਾਂ
ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਲਾਲੋ ਤੁਧੇ ਵਾਂਗੋ ਰਾਇ ਭੀ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ
ਲਾਲੋ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ ਜੋਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਚਲ
ਦਾ ਤਾਂ ਉਥੋ ਵਿਦਾ ਕੀਤਾ । ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ॥

॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤਲਵੰਡੀ ਚਲੇ ਦਸਵੇਂ ਦਿਨ ਆ
ਇ ਤਲਵੰਡੀ ਵੜੇ ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਲੈ ਆਏ ਹੈਨਿ ਤਾਂ ਕਾਲੂ [illegible] ਅਤੇ ਲਾਲੂ ਅਤੇ ਓਅ ਬਾਬੇ
ਕੇ ਉਇ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਬੈਠੇ ਏਨਾ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਨਾਨਕ ਅਸਾਡਾ ਪੁਤ [illegible]
ਆਇਆ ਹੈ ਪਰ ਕਿਥੇ ਹੈ ਚੰਦ ਭਾਨ ਸੰਧੂ ਦੇ ਖੂਹ ਉਤੇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਚੰਦ ਭਾਨ

ਬਾਲੇਦਾਪਿਊਸੀਏਕੁਠੇਅਕਠੇ ਹੋਇਕਰਿਗੁਰੂਨਾਨਕਵਲਗਏਜਾਂ
ਏਦੇਖਨਤਾਂਕਿਆਦੇਖਨਜੋਸਿਰਤੇਗਜਾਂਚਹੁਦਾਅੰਗੋਛਾਹੈਅਤੇਤੇੜਰ
ਦਰਹੈਅਤੇਹਿਕਚਾਦਰਉਤੇਪੈਹੇਰਹਿਕੁਅੰਗੋਛਾਹਥਿਹੈ ਸੁਗਜਤੇੜਵਦ
ਅਤੇਇਕਅੰਗੋਛਾਤੇੜਭੀਹੈਤਾਂਕਾਲੂਦੇਖਕਰਿਕਉੜਾਕੋਹੋਇਗਇਆ
ਤਾਂਲਾਲੂਸਿਆਣਾਸੀਪਰਕਾਲੂਖੀ ਛੋਟਾਸੀਤਾਂਲਾਲੂਆਖਿਆਭਾਈ
ਕਾਲੂਸਿਉਰਾਮਦੇਪੁਤ੍ਰਅਸੀਦੋਵੈਆਹੇਅਤੇਹਿਕਸੋਬਨੌਰਸੀਮਾਇਦੇਪੇ
ਟੇਆਹੇਸੋਤੇਰੀਅਤੇਮੇਰੀਸਰਮਹਿਕਾਹੈਤੂੰਇਸਤਾਈਰਾਇਪਾਸਲੈਚਲੁ
ਤਾਂਕਾਲੂਚੁਪਕਰਿਰਹਿਆਤਾਂਲਾਲੂਆਖਿਆਤੂੰਭਾਬੀਬੀਬੀਅਤੇਮੇਰੇ
ਵਲੋਦੇਖਤਾਂਲਾਲੂਆਖਿਆਪੁਤਨਾਨਕਮੈਂਤੇਰਾਚਾਚਾਹਾਂਅਤੇਤਊਵਿ
ਚਿਅਤੇਮੈਂਵਿਚਿਫਰਕੁਵਰਿਆਕਾਥੇਨਾਹੈਭਲਾਤੂੰਕਾਲੂਵਲੋਨਦੇਖਪਿ

ਊਤੇਚਾਚੇਵਿ ਚਿਫਰਕਕੁ
ਚੁ ਨਾਹੀਤੂੰਪ੍ ਰਿਚਲਿਤਾਂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਆ ਖਿਆਚਾਚਾ
ਜੀਆਜਾਪ੍ ਰਿਇਕੋਮਲਿ
ਆਹੇਬਹੁਤੇ ਪਾਰਿਛਡੇਤਾਂ
ਆਮਾਂਬੀਬੀ ਪੈਰਾਂਤੇਢਹਿ
ਪਈਤਾਂਲਾ ਲੂਆਖਿਆ
ਪੁਤਨਾਨਕਤੂੰ ਸਾਧੁਹੈਅਤੇ
ਸਾਧਾਨੂੰਦਈ ਆਲੋੜੀਦੀ
ਹੈਭਲਾਤੇਰੀ ਮਾਊਹੈਅਤੇ
ਮੈਤੇਰਾਚਾਚ ਹਾਂਅਤੇਭਾਈ
ਕਾਲੂਪਿਤਾਹੈ ਦੇਖੋਭਰਾਊ
ਸਗੌਰੂਵੇਮੈਇਸਅੰਗੋਛੁਨਾਹੀਕਢਿਸੈਗਦਾਕਿਉਜੋਮੈਥੇਵਡਾਹੈਅ
ਰਤੇਰਾਪਿਤਾਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਰਾਗਰਾਮਕਲੀਵਿਚਿਸਬਦਬੋਲਿਆ॥

॥ਖਿਮਾਹਮਾਰੀਮਾਤਾਕਹੀਐਸੰਤੋਖੁਹਮਾਰਾਪਿਤਾ॥

॥ਸਤਿਹਮਾਰਾਚਾਚਾਕਹੀਐਜਿਸਸਿਉਮਨੂਆਜਿਤਾ॥

॥ਸੁਣਿਲਾਲੂਗੁਣਐਸਾਸਗਲੇਲੋਕਬੰਧਨਲੋਬੰਧੇ

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰਾਂਭਿ ਭਾਈ ਸੰਠਜ ਮਾਰੇ ਪ੍ਰੇਮ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੇਚਾਣ ਤਾ ਪੀਅ ਹਮਾਰੀ ਧੀਰਜ ਬਨੀ ਹੈ ਐਸਾ ਸਿਗਾਰ
ਮਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਜਾਤਿ ਹਮਾਰੀ ਸਿਗਾਸ ਹੇਲੀ ਮਤਿ ਹਮਾਰੀ ਚੇਲੀ ॥ ਏਹੁ
ਕੁਟੰਬੁ ਹਮਾਰਾ ਕਹਿਅਹਿ ਸਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਧੇਲੀ ॥ ੩ ॥ ਏਕੰਕਾਰ
ਮਾਰਾ ਖਾਵਦ ਜਿਨਿ ਹਮ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਉਸ ਕਉ ਤਿਆਗਿ ਅ
ਵਰ ਕਉ ਲਾਗੈ ਨਨਕ ਸੋ ਦੁਖ ਪਾਈ ॥

॥ ਤਾ ਫਿਰਿ ਲਾਲੂ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਕਾਲੂ ਏਹੁ ਨਨਕ ਅਸਾਥੇ ਰਹਿਆ ਹੀ
ਪਰ ਇਸ ਤਾਂਈ ਇਕ ਵਾਰੀ ਰਾਇ ਪਾਸਿ ਲੈ ਚਲੀਐ ਤੇਰਾ ਅਰ ਮੰਨਣੀ ਨਰ
ਹੈ ਤਾਂ ਲਾਲੂ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਪੁਤ ਨਨਕ ਰਾਇ ਪਾਸ ਤਾਂ ਚਲੁ ਭਲਾ ਜੀਵ
ਲੀਐ ਤਾਂ ਚਲੇ ਰਾਇ ਪਾਸ ਰਾਇ ਅਗੇ ਮੰਜੀ ਉਤੇ ਬੈਠਾ ਆਹਾ ਪਰ ਏਹੁ ਵ

ੜੀਆ ਹੀ ਜਿ ਉ ਨਨਕ ਨੂੰ
ਹੈਤਾ ਤ੍ਰਿਉਤਿ ਠਣ ਲਗਾ
ਨਨਕ ਜਾਦੇ ਮੰਜੀ ਉਤੇ ਬੈ
ਸਿਆ ਅਤੇ ਰਾਇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ
ਤੇ ਹਥਿ ਰਖੇ ਰਾਇ ਕਹਿਆ
ਤ ਪਾਵਣ ਜੁ ਲਾਮ ਕੀਤੇ ਮੈ
ਤੈਨੂੰ ਪੁਛਣੇ ਵਸਤੇ ਸਦਿ
ਆਸੇ ਤੂੰ ਉ ਮੈਨੂੰ ਹਥੋ ਮਾ
ਰਿਆ ਤਾਂ ਗੁ ਰੂ ਨਨਕ ਕ
ਹਿਆ ਰਾ ਇਜੀ ਤੁਸੀ ਵ
ਡੇ ਹੋ ਅਸੀ ਤੁਹਾਡੇ ਨਫਰ ਹੈਗੇ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਤ ਪਾਮੈਨੂੰ ਤੂੰ ਬਖਸ ਅਤੇ ਕ
ਰਤਾਰ ਥੇ ਭੀ ਬਖਸਾਇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਕਹਿਆ ਰਾਇਜੀ ਤੁਸੀ ਪੁਰਖ ਬਖਸੇ
ਹੋ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਤਪਾ ਮੈਨੂੰ ਕਿਛ ਆਪਣੀ ਦਲੇਲੀ ਕਿਛ ਆਖੋ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਕਹਿਆ ਜਿਥੇ ਅਸੀ ਤਿਥੇ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰ
ਤੀਤ ਤਾਂ ਪਵੈ ਜੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਰਖੇ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬਹੁਤ ਅਧੀਨ
ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਮੰਜੀ ਉਪਰਿ ਬੈਠਾ ਤਾ ਰਾਇ ਪੈਰ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਤੇ
ਰਖੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਬਿਗਾਸਿਆ ਫੇਰਿ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਏਹੁ ਮੇਟ ਸੁਧੇ ਬਾਮ

ਣਨੂ ਸਦ ਲੈਆਉ ਸੁਧੇ ਆਇ ਰਾਇਨੂੰ ਅਸੀਰਬਾਤ ਦਿਤਾ ਆਖਿਉ ਸਰਾਇ
ਜੀ ਸੁਖੀ ਰਹੋ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਜਾਹੁ ਸੁਧਾ ਆਂਪਣੇ ਘਰੇ ਭਾਂਡੇ ਲੈਆਉ ਅ
ਤੇ ਇਥੇ ਰਸੋਈ ਕਰਿ ਅਤੇ ਤਪੇ ਨੂ ਮੇਰੇ ਹਜਰ ਜਿਵਾਇ ਅਤੇ ਰਾਇ ਆਖਿ
ਆ ਤਪਾਜੀ ਰਸੋਈ ਕੇਹੀ ਜੇਵਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਰਾਇਜੀ ਜੋ ਕੁ
ਛੁ ਕਰਤਾਰ ਭੇਜਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਜੇਵਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਨ ਤਪਾ ਮੈ ਹੋਰਦ
ਸਤੇ ਪੁਛਿਆ ਹੈ ਜੇ ਆਖੇ ਤਾਂ ਬਕਰਾ ਸਉ ਰੰਨਾ ਜੇ ਖਾਵੈ ਤਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਆਖਿਆ ਇਥੇ ਫੁਰਮਾਇਸ ਦੀ ਜਾਇ ਨਾਹੀ ਜੋ ਕਛੁ ਆਪਣੀ ਖੁਸੀ ਭੇਜੇ
ਸੋਈ ਅਸਾਨੂੰ ਹਛਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਅਣੇ ਉਮੇਦਾ ਬਕਰਾ ਸ੍ਰਬ ਸਣਾਉ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਿ ਤਿਆਰੁ ਹੋ ਤਾਂ ਸੁਧਾ ਬਾਮਣ ਭਾਂਡੇ ਲੈਆਇਆ ਤਾਂ ਸੁਧੇ ਕਹਿ
ਆ ਰਾਇਜੀ ਮੈ ਭਾਂਡੇ ਲੈ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਸੁਧਾ
ਪਹਿਲੇ ਕਛੁ ਮਿਠ ਕਰਲੇਹੁ ਅਤੇ ਪਿਛੇ ਸਲੋਨ ਖਾਸਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਵਿਚਿ ਸਬਦੁ ਬੋਲਿਆ॥ ॥ ॥ ॥

।ਮਿਠਾ ਮਰਮ ਸਲੋਨ ਸਿਜ ਮੁਖਣਾ ਖਾਰਾ ਪਿਆਨੁ।ਐਸ
ਭੋਜਨ ਜੋ ਨਰ ਅਛਦੈ ਸੋ ਮਾਣਸ ਪਰਧਾਨੁ।ਰਾਇਜੀ ਭੋਜ
ਨ ਐਸਾ ਕਰੀਐ ਅਉਰ ਸਗਲ ਪਰਹਰੀਐ।ਜੇਣਾਮ
ਗਨ ਲਗਾ ਸਚੁ ਸੇਤੀ ਜਿਸ ਖਾਏ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ। ੨ ॥
॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਨਾਮ ਪਨੀਰੁ ਸੋ ਪੀਣਾ ਜਿ ਮਦ ਦੇਵੈ।ਸਦ
ਲਿਉ ਦਰਗਾਹ ਨ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਦੇਸ ਮਾਵੈ।
॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਖ ਰਸੁ ਆਵਈ ਏਕੋ ਕਾਰਰਸਲੀਆ॥ਅ
ਉਰਸੁ ਆਦ ਸਭ ਫੀਕੇ ਲਾਗੇ ਜਬ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮੁਖ ਦੀਆ॥੪

ਤਾਂ ਫਿਰ ਲਾਲੂ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਕਾਲੂ ਕਿਉ ਤਾਂ ਲਾਲੂ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਆ
ਖਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਬੋਲਣਕਾ ਤਾਂ ਆਂਆ ਬੀਬੀ ਘਾਂਡ੍ਰ ਕਾਢਿਕੇ
ਰਾਇਦੇ ਪੈਰਾ [illegible] ਪਈ [illegible] ਰਾਇਜੀ ਅਸਾਂ ਹੀ ਹੋਰ ਜਾਇਗਾ ਕਾਈ ਨ
ਹੀ ਰਾਇਜੀ [illegible] ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਸਿ ਰਖੇ ਤਾਂ ਰਾਇ
ਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀ [illegible] ਤੇਰੀ ਬਹੁਤ ਬਿਰਲਾਪ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀ ਤੈ
ਨੂੰ ਆਖਿ [illegible] ਹੀ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਰਾਇਜੀ ਤੁਸੀ ਨਿਸਿ
ਗ ਆਖੋ ਜੋ ਕਿਛੁ ਤੁਸਾਂ ਆਖਣਾ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀ ਇਥੇ

ਰਹੇਤੇਖੇਤੀਕਰੇਤੁਸਾਡੇਅਜੋਕਾਂਮੇਲਾਇਦੇਦੇਆਹੇ ਅਤੇਨਹਾਲਾਨਾਪ
ਤਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਰਾਗੁਸੋਰਠਿਵਿਚਿ ਸਬਦੁਬੋਲਿਆ॥ ॥

॥ਮਨੁਹਾਲੀਕਿਰਸਾਨੀਕਰਣੀਸਰਮਪਾਣੀਤਨੁਖੇਤੁ॥ਨਾਮਬੀਜਸੰ
ਤੋਖਸੁਹਾਗਾਰਖੁਗਰੀਬੀਵੇਸੁ॥ਭਾਉਕਰਮਕਰਿਜੰਮਸੀਸੇਘਰ
ਭਾਗਠਦੇਖੁ॥ ੧ ॥ਬਾਬਾਮਾਇਆਸਾਥਿਨਹੋਇ॥ਇਨਿਮਾ
ਇਆਜਗੁਮੋਹਿਆਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥

ਤਾਂ ਲਾਲੂਆਖਿਆਜੀਜੇਹਟਹੀਆਖੇਤਾਹਟਹੀਬਹੈਤਾਂਫਿਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਪਉੜੀਆਖੀ॥ ॥ =॥ ॥ ॥

॥ਹਾਣੁਹਟੁਕਰਿਆਰਜਾਸਚੁਨਾਮੁਕਰਿਵਥੁ॥ਸੁਰਤਿਸਬਦਿਕਰਿ
ਭਾਂਡਸਾਲਤਿਸੁਵਿਚਿਤਿਸਨੋਰਖੁ॥ਤਿਸਸੇਤੀਵਣਜੁਕਰਿਲੈਲਾਹਾਮਨਹਸੁ॥੨

ਤਾਂਫੇਰਿਕਾਲੂਰਾਇਬੀਅਖਵਾਇਆਜੇਜੀਇਸਦਾਮਨਫਿਰਨਤੇਹੈਤਾਂ
ਘੋੜਿਆਦੀਸਉਦਾਗਰੀਕਰੇਤਾਂਫਿਰਗੁਰੂਨਾਨਕਪਉੜੀਆਖੀ॥

॥ਸੁਣਸਾਸਤ੍ਰਸਉਦਾਗਰੀਸਤੁਘੋੜੇਲੈਚਲੁ॥ਖਰਚਬੰਨਚੰਗਿ
ਆਈਆਮਤੁਮਨਜਾਣੈਕਲੁ॥ਨਿਰੰਕਾਰਕੇਦੇਸਜਾਇਤਾਂਸੁਖਲਹੈਮਹਲੁ॥੩

ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਆਖਿਆਜੀਕਿਸਦੀਚਾਕਰੀਕਰੇਗਾ ਤਾਂਫੇਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਪ
ਉੜੀਆਖੀ॥ ॥ =॥ ॥ ॥

॥ਲਾਇਚਿਤੁਕਰਿਚਾਕਰੀਮੰਨਿਨਾਮੁਕਰਿਕੰਮੁ॥ਬੰਨਬਦੀਆਕਰਿ
ਧਾਵਨੀਤਾਕੋਆਖੇਧੰਨੁ॥ਨਾਨਕਨਾਂਮਅਗਾਧਤੂਹਚੜੈਚਵਗਨਵੰਨ॥

ਤਾਂ ਫੇਰਰਾਇ ਬੁਲਾਰਆਖਿਆਜੀਤਪਾਕੁਛੁਅਸਾਨੋਫੁਰਮਾਇਸਕਰਿ
ਅਸੀਕਬੂਲਪਵੀਐਗੁਰੂਨਾਨਕਰਾਗਸੋਰਠਿਵਿਚਸਬਦ ਬੋਲਿਆ॥

॥ਇਕਫੁਰਮਾਇਸਆਖੀਐਜੇਮੰਨੈਸਾਂਈ॥ਜਿਸਤੇਜੋਰਨਚਲਣੀ
ਕਰਿਜੋਰਧਿਆਈ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੂਰਾਇਜੀਕਿਸੇਹਾਥਨਆਵੈ॥
॥ਸਾਈਕਾਰਕਮਾਵਣੀਜੋਉਸਭਾਵੈ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਇਕ
ਮਤਿਹੁਕਮਨਚਲਈਕੋਈਕਰਿਵੇਖੇ॥ਸੇਖਮਸਾਇਕਸਿਧਸਾਧ
ਸਭਲਿਖੀਐਲੇਖੇ॥ ੨ ॥ਦਸਅਵਤਾਰੀਆਇਆਜਗਬ
ਰਮਚਲਾਇਆ॥ਅੰਤਕਾਲਪਰਤੀਪਏਲਖਹੁਝਨਆਏ॥
ਆਵਣੇਵਣੇਮਹਾਂਬਲੀਜੇਪੇਅਰਜੁਨੇ॥ਨਾਨਕਸਭਦੇਖਿ

ਆਸਭਧਰਤੀਖੂਹੇ। ੪ ॥ ੭

ਤਾਂਫੇਰਰਾਇਕਹਿਆਤਪਾਜੀਤੁਸੀਲੰਗਰਚਲਾਵਦੇਹੈਖੂਹਤੁ
ਸਾਨੂੰਤਲਕਕਰਨੇਆਹੇ ਨਗਾਲ੍ਹਾਨਪਤਾਤੁਸੀਫਕੀਰਾਂਨੂੰਖਵਾਵਹੁ
ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਰਾਗੁਆਸਾਵਿਚਿਸਬਦਬੋਲਿਆ। ॥ ॥

"ਲੰਗਰੁਏਕੁਖੁਦਾਇਦਾਦੂਸਰਲੰਗਰਨਾਹੀ"ਦੂਸਰੇਲੰਗਰਨਾ
ਚਲੈਜਗੁਥਿਰੁਨਰਹਾਈ। ੧ "ਰਾਇਬੁਲਾਰਸੁਣਿਬੇਨਤੀਯ
ਹਅਰਜਹਮਾਰੀ"ਖਾਲਕਸਚਾਏਕਹੈਜਿਨਿਖਲਕਸਵਾਰੀ ॥੧॥"
ਰਹਾਉ। "ਦਾਤਾਆਪਰਹੀਮਹੈਖਲਕਸਭਖੇਲੋ"ਏਵਲਿਕੇ
ਆਪੇਧਨੀਸਗਲਿਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ"ਜੀਉਪ੍ਰਾਨੁਤਨਧਨਦੀਏਦੀ
ਨੇਰਸਭੋਗਾ"ਆਪੇਕਹੂੰਨਹੋਵਈਪ੍ਰਭਕੀਏਸੰਜੋਗਾ"ਸਭਨਾਕੇ
ਸਿਰਏਕਹੈਸਿਧਸਾਧਬੀਚਾਰੇਨਾਨਕਮੰਗਤਾਸਭੁਕੋਇਕਦਾਤਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾ"

"ਸੰਮਤਿ" ੧੫੪੫ ਮਿਤੀਪੋਹਵਦੀ ੬ "ਗੁਰੂਨਾਨਕਤਿ
ਲਵੰਡੀਚਚਲਣਿਲਗੇਤਾਂਰਾਇਨੇਖਬਰਹੋਈਜੋਨਾਨਕਤਪਾਫੇਰ
ਹਲਿਆਹੈਤਾਂਕਾਲੂਲਾਲੂਦੋਵੇਰਾਇਪਾਸਿਜਾਇਰਹੇਨੇਤਾਂਰਾਇਉਮੇਦੇ
ਨੂੰਭੇਜਿਆਨਾਨਕਤਪੇਨੂੰਸਦਲੈਆਉਉਮੇਦਰਾਇਦਾਨਫਰਨਾਨਕ
ਨੂੰਸਦਲੈਗਇਆਗੁਰੂਨਾਨਕਆਇਰਾਇਨੂੰਦੁਆਇਆਖੀਤਾਂਰਾ
ਇਆਖਿਆਤਪਾਜੀਮੈਨੂੰਗੁਸਤਾਕੀਮਾਫਕਰਨੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਆ
ਖਿਆਜੀਤੁਸੀਦਰਗਾਹੇਮਾਫਹੋਤਾਂਰਾਇਕਹਿਆਤਪਾਜੀਤੁਸੀਕਰੋ
ਕੁਝਨਾਹੀਪਰਏਥੇਹੀਰਹੋਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਰਾਇਜੀਅਸਾਡੇਹ
ਥਿਨਾਹੀਜੋਅਸੀਏਥੇਰਹੀਏਤਾਂਰਾਇਬਹੁਤਜਤਨਕੀਤਾਪਰਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਖਲਾਸਹੋਇਚਲਿਆਤਾਰਾਇਡਿਠਾਜੋਇਹਰ ਹਿਦਾਨਾਹੀਤਾਂ
ਰਾਇਕਹਿਆਤਪਾਜੀਭੀਕਾਈਫਰਮਾਇਸਕਰੋਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਆ
ਖਿਆਜੀਫਰਮਾਇਸਅਸਾਡੀਇਹੋਭੁਲਣਵਾਲਾਹੁਣਤੁਸੀਅਸਾ
ਨੂੰਰਜਾਇਦੇਹੁਜੋਤੁਸਾਡੀਰਜਾਇਲੋੜੀਦੀਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਪਿਛਲੀ
ਰਾਤਿਨੂੰਨਠਗਇਆਦੇਖੇਤਾਖੂਹਚਲਦਾਕੋਈਨਾਹੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਦੇਮੂੰਹੋਂਨਿਕਲਿਆਜੋਟਿਭਾਭੀਕੋਈਨਾਹੀਤਾਂਇਹਗਲਰਾਇ
ਸੁਣੀਗਇਆਸਭਹਰਿਆਹਾਰਾਇਆਖਿਆਤਪੇਦੇਮੂੰਹੋਂਟਿਭਾਨਿਕ

ਲਿਆਂ ਨੇ ਇਥੇ ਟੋਭਾ ਖਟੇ ਪਰਤਪੇਏ ਨਦਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਉਥੇ ਰਮੇ
ਪ੍ਰਥਮ ਉਦਾਸੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਕੀ ਚਲੀ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ॥ ॥

॥ਆਠੀ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤ੍ਰੈਏ ਲਾਲੋ ਦੇ ਘਰਿ ਵੜਿ ਆਏ
ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਆ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਨਿਹਾਲ ਹੋਆ
ਜੋ ਤੁਸਾ ਮੈਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦਿਤਾ ਪੰਜ ਦਿਨ ਰਹਿਕੇ ਫੇਰ ਖੁਸੀ ਲੀਤੀ ਫੇਰ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਤ੍ਰਧਿਆਨ ਹੋਏ॥ ਧਰਤੀ ਫਿਰਕੇ ਬੰਗਾਲੇ ਦੀ ਗਏ ਉਥੇ ਇ
ਕ ਦਿਨ ਦੁਇ ਦਿਨ ਤ੍ਰੈ ਦਿਨ ਕੁਝ ਨ ਪਹੁਚਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਵਨ ਅਹਾ
ਰੀ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਭੁਖਾ ਮਰਦਾ ਹਾਂ ਮੇਰ
ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਭੁਖ
ਹਾਂ ਭੁਖ ਖਾਇ ਗਈ ਹੈ ਕਲੇਜੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾ
ਨਿਆਂ ਇਨਾਂ ਬੂਟਿਆ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁਖੜੀ ਆਹੇਨਿ ਜਿਤਨੀ ਖਾਇ ਸਕੇ ਤਿ
ਤਨੀਆ ਖਾਹਿ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਲੈ ਬੰਨੈ ਨਾਹੀ ਮਰਦਾਨਾ ਲਗਾ ਤੋੜ੍ਹ ਤੋੜਿ
ਖਾਵਣ ਜਿਉ ਜਿਉ ਖਾਵੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਸੁਆਦ ਆਵੈ ਛੋੜਿਸ
ਨਾਹੀ ਕਿਤਨੀਕੇ ਖਾਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਸੁਆਦ ਜੋ ਲਗੁਸ ਤੋੜਕੇ ਪਲੇ
ਬੰਨ ਲੀਓਸੁ ਅਗਲੇ ਭਲਕ ਜੋ ਭੁਖ ਲਗੀਅਸੁ ਤਾਂ ਚੁਪਾਤਿ ਓਕ
ਲਗਾ ਖਾਵਣ ਜਾਂ ਖਾਧੀਅਸੁ ਤਿਉ ਘੜੀ ਨ ਗੁਜਰੀ ਜੋ ਗਇਬ ਪੇ
ਆ ਮਰਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹਸਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਜੀ ਮੈ ਮਰਦਾ ਹਾਂ ਤੂ ਹਸਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾ
ਨਿਆ ਮੈ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਆਖਿਆ ਆਸੀ ਜੋ ਪਲੈ ਨ ਬੰਨੈ ਤਉ ਲੀਤੀਆ ਅਤੇ
ਖਾਧੀਆ ਮੈ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਮਨਾ ਕੀਤਾ ਆਹੀ ਖਾਨ ਆਹੇ ਤਾਂ ਮੈਥੋ ਪੁਛਕ
ਰਿ ਖਾਂਦੇ ਆਇ ਉਹ ਤਾਂ ਬੂਟਾ ਅਕ ਦਾ ਆਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਪਨੇ
ਹਥੋ ਤੋੜਕਰਿ ਖਖੜੀਆਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਖਵਾਈਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਖ
ਵਣ ਨਾਲ ਉਠ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਉਥੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੋ ਚਲੇ ਤਾਂ ਇਕ ਵ
ਲਾਇਤ ਅਸਰਾਪਨਾ ਹਾ ਰਾਜ ਦੀ ਆਹੀ ਉਸ ਵਲਾਇਤ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਚਲਿਆ ਜਿਥੇ ਨੂਰੇ ਬਾਦਸਾਹੀ ਦੀ ਮੰਜੀ ਹੈਸ ਸਭ ਦੇਦੀ ਪੂਦਿ

ਤ੍ਰਿਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਉਥੇ ਵਿਚ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਗੋਇ ਤਾਰ
ਤੂੰ ਆਹੀ ਮਰਦਾਨਾ ਆਖੇ ਜੀ ਮੈਂ ਅਗੇ ਜਾਂਦਾ ਨਾਹੀ ਮੈਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰਿ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਰਾਹਿ ਵਿਚਿ ਵਸਤੀਆਂ ਬ
ਲਾਈ ਹੈਨਿ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਅਸਾਹੀ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ਰੋਣ
ਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਡੇ ਆਖੇ
ਲਗਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਅਗੇ ਆਖਦਾ ਹੈ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਮੈਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਈ
ਤੂੰ ਸੰਮਾਲਿ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਜੋ ਕੋਈ ਰੋਵਣ ਲਗਾ ਮਰਦਾਨਾ ਮੰਨੇ ਕ
ਈ ਨਾਹੀ ਆਖਦਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਾ ਲੀਤਾਂ ਉਥੋਂ ਹ
ਟਿਰ ਗਇਆ ਪਿਛੋਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮੈਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂ
ਇ ਕਿਆ ਕਰੀਐ ਤਾਂ ਮੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜੋ ਤੁਸਾ
ਡੈ ਜੀਅ ਆਵੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਹ ਦਿਨ ਜੰਗਲ ਵਿਚਿ ਬੈਠ ਰਹਿ
ਆ ਅਗੇ ਚਲੇ ਨਾਹੀ ਜੋ ਦੁਇ ਪਹਿਰ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬੋਲਿਆ
ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਰਾਖਸ ਪਕੜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕੜਾਹੇ ਵਿਚ ਤਲ
ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸਿ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤਲੀ ਵਣ ਦੇਹੁ ਆਖੇ ਲ
ਗਦਾ ਹੀ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਉਠਿ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਆਖਣ ਲਗਾ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਨਾਲਿ ਲੀਤੇ ਦੀ ਸਰਮ ਭਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਡੇ ਕੰਮ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਫੇ
ਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਕੇਤਕ ਦੂਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ
ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕੋਹ ਨਵੇਂ ਉਪਰਿ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਫੇਰ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ
ਜੀ ਅਸਾ ਜਾਂਦਿਆ ਨੂੰ ਤਾਂ ਖਾਇ ਲੈਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਹਥੁ ਪ
ਕੜਿਆ ਇਕ ਪਲਕ ਤਾਂ ਬਾਣਤ ਵੇਦੀ ਹੈ ਜਾਪੇ ਨਾਹੀ ਜੋ ਇਥੇ ਆਹੇ ਕਿ ਉ
ਥੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹਸ ਕੇ ਪੁਛਣ ਲਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਸਰਮਿੰ
ਦਾ ਹੋਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹ ਕੜਾਹ ਜੋ ਤਪ
ਦਾ ਹੈ ਈ ਸੋ ਮਰਦਾਨੇ ਵਾਸਤੇ ਜੋ ਰਾਖਸ ਤਲ ਕਰ ਖਾਵੈ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪ
ਰ ਅਸੀ ਛੁ ਪਹੁਚੀਐ ਤਾਂ ਮੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਹੈ ਆ
ਏ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆ ਦੇਖ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰ ਕਿਆ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਉ ਮਰਦਾਨਾ [illegible] ਆਇਆ ਤਿਉ ਰਾਖਸ ਪਕੜ ਮਰਦਾਨੇ

ਨੇ ਕੜਾਹੇ ਵਿਚਿ ਪਾਤਿਆ ਗੁਸੇ ਨਾਲਿ ਅਗੇ ਕੜਾਹਾ ਇਜੇਹਾ ਠੰਢਾ ਹੋ
ਇ ਗਇਆ ਜੇਹਾ ਪੋਹ ਮਾਹ ਦਾ ਕਕਰ ਠੰਢਾ ਜਲ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਖਸ ਹੈ
ਰਾਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੇਠੋਂ ਅਗਨਿ ਬੁਝਿ ਗਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਦਾਧਾ
ਨ ਦਿਖਾਈ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਰਾਖਸ ਬੋਲਿਆ ਸਚੁ ਆਖੁ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੋਂਦਾ ਹੈਂ ਤੇ
ਰੇ ਆਏ ਜੋ ਮੇਰਾ ਕੜਾਹਾ ਤਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀਤਲ ਹੋ ਗਇਆ ਸੋ ਸਚੁ ਆ
ਖੁ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹਸਿ ਕਰਿ ਆਖਿਆ ਜੇ ਕੌਡਾ ਰਾਖਸ ਖਾ
ਇ ਇਸ ਤਾਈ ਕਿਉਂ ਨਾਹੀ ਖਾਂਦਾ ਕਿਉ ਰਖਿਆ ਹੈਈ ਤਾਂ ਰਾਖਸ ਬੋਲਿ
ਆ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਨਾਂਉ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਜਾਂਣਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸੂਹਾ ਕਿਧਰੋਂ ਆ
ਇਪੈਂਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈਂ ਤੂੰ ਸਚੁ ਆਖੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਵਿਚ
ਸਬਦ ਬੋਲਿਆ ।

॥ਆਂਡਾ ਫੂਟਾ ਭਰਮ ਕਾ ਗੁਰ ਦੇ ਕੀਆ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ਬੇੜੀ ਕਟੀ ਪਗ
ਹਤੇ ਗੁਰ ਕੀਨੀ ਬੰਦ ਖਲਾਸਾ॥ ੧ ॥ਬਾਬਾ ਮੇਰਾ ਆਵਣ ਜਾਂਣ
ਰਹਿਆ ॥ਤਪਤ ਕੜਾਹਾ ਬੁਝਿ ਗਇਆ ॥ਗੁਰ ਸੀਤਲ ਨਾਮ ਦੀਓ॥
੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਬ ਕਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਭਇਆ ਤਬ ਛੋਡਿ ਗਏ ਨਿਗ
ਹਾਰਾ॥ਜਿਸ ਕੀ ਅਟਕ ਤਿਸ ਹੀ ਤੇ ਛੂਟੇ ਕਹਾ ਕਰੇ ਕੁਟਵਾਰਾ॥ ੨ ॥
॥ਚੂਕਾ ਭਾਰਾ ਕਰਮ ਕਾ ਹੋਏ ਨਿਹਕਰਮਾ ॥ਸਾਗਰ ਤੇ ਕੰਢੇ ਚੜੇ ਗੁਰ ਕੀ
ਨੇ ਧਰਮਾ॥ ੩ ॥ਸਚੁ ਥਾਨੁ ਸਚੁ ਬੈਸਕਾ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ਬਣਾਇਆ
॥ਸਚੁ ਪੂੰਜੀ ਸਚੁ ਵਖਰੋ ਨਾਨਕ ਘਰੁ ਪਾਇਆ॥ ੪ ॥

ਤਾਂ ਕੌਡਾ ਰਾਖਸ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪੋਇਆ ਉਠੇ ਨਾਹੀ ਆਖੇ ਜੀ
ਮੇਟਦੇਨੈ ਪਾਪ ਕੀ ਤੇ ਹੈਨਿ ਮੈਨੂੰ ਬ
ਖਸੀਏ ਤਾਂ ਗੁ ਰੂ ਨਾਨਕ ਆ
ਖਿਆ ਕੌਡਾ ਤੇ ਰਾਮਦਾਸ
ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾ ਬੀ ਹੈ ਇਸ ਤਾਈਂ
ਮੰਨੇਗਾ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂ
ਕੌਡਾ ਰਾਖਸ ਆ ਖਿਆ ਜੀ ਏਹ
ਭੀ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਆਖੋ
ਸੋਭੀ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਤੇ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਸੋਟੇ

ਨਹੀ ਅਜੁ ਮੇਰੇ ਕਰਮ ਭੁਲੇ ਹੈਨਿ ਜੋ ਤੈਂ ਦਰਸਨੁ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹਸਿ
ਆ ਹਸਿ ਆਖਿਉਸ ਕਿਉ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤਾਂ ਮੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ
ਜੀ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਜਾਣੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਕੌਡਾ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਵਾਸ ਤੇ ਹਜਾਰ ਕੋ
ਹਾਂ ਤੇ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕੌਡੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈ ਜੋ ਮੈ ਕੁਛ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਲੈ ਆਂਵਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਕੌਡਾ ਅਸਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਭਾਵਨਾ
ਦਾ ਲੈਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੌਡਾ ਰਾਖਸ ਜੋ ਗਲ ਨੂੰ ਦਉੜਿ ਪਇਆ ਜਾਇ ਕਰਿ ਇਤੀ
ਮੇਵੇ ਲੈ ਆਇਆ ਜਿਤਨੇ ਖੁਸੀ ਤੇ ਆਇਸੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖਿਅਸੁ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਖਾਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਮੈ ਸੌ ਕੁਛੁ ਖਾਧਾ ਹੈ ਪਰ ਤੂੰ ਮੈਨੇ ਆਪਣੀ ਖੁਸੀ ਕਰਿ ਮੈ ਤੇਰਾ ਆਖਿਆ
ਨਾਹੀ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਤੇ ਰਜੀ
ਆਹੇ ਤੂੰ ਅਸਾਂ ਤੇ ਰਾਜੀ ਰਹੁ ਖਾਇ ਮੇਵਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜੇਹਾ
ਬਚਨ ਮੈਨੂੰ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਤੇਹਾ ਜੇਹਾ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਾ
ਈ ਬਾਲਾ ਤ੍ਰੈ ਹੇ ਬਖਰੇ ਬਰਾਬਰ ਕਰਿ ਅਤੇ ਵੰਡੁ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਤ੍ਰੈ ਬਖਰੇ ਕੀਤੇ ਹਿਕ
ਬਖਰਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਹਿਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖਿਆ ਇਕ
ਆਪ ਲੀਤਸੁ ਤਾਂ ਲਗੇ ਖਾਵਣ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਪਣਾ ਬਖਰਾ ਕੌਡੇ ਰਾ
ਖਸ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਕੌਡੇ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਕਿਹਾ ਅਗੋ ਨਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਕੌਡੇ ਲੈ ਦੋ ਮੁ
ਹਿ ਪਾਇ ਲੀਤੇ ਤਾਂ ਕੌਡੇ ਮੁਹ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਕਪਾਟ ਖੁਲ ਗਏ ਕੌਡਾ ਹੋਰਸ
ਰੂਪ ਹੋਇ ਗਇਆ ਜਾਂ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਅਸੁ ਕੌ
ਤੂੰ ਰੇ ਬੀੜ ਝੂਰਾ ਲੈ ਗਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਅਸਾਨੂੰ [illegible] ਹੈ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰ ਜੋ ਅਸਾਨੂੰ ਇਸ ਧਰਤੀ
ਲੈ ਆਇਆ ਹੈ ਜੋ ਏਨਾ ਜੀਆਂ ਦੇ ਉਧਾਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ
ਤਮਾਸੇ ਦੇਖਦਾ ਜਾਇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਜੀ ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਭਾਇ ਸੋ
ਦੇਖਨੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਤ ਦਿਨੁ ਕੌਡੇ ਰਾਖਸ ਪਾਸ ਰਹਿਆ ਸਤਵੇਂ ਦਿਨ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਮਦੇ ਰਹੇ ਮੰਜੀ ਕੌਡੇ ਨੂੰ ਦਿਤੀ ਮੰਜੀ ਬਹਾਇਕੇ ਆਂਗੇ॥

।ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ।

ਅਗੇ ਸੰਤਾਲੀ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਰਾਹੁ ਆਇਆ ਹਿਕ ਦਿਨ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਡਾਢੀ
ਭੁਖ ਲਗੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਹਉ ਟੁਰ ਨਾਹੀ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ

ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਚਲੁ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਵਡਾ ਸਹਰ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਉਥੇ
ਲੈ ਜਾ ਆਖੇਗਾ ਸੋ ਕਰੀਐਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਪਲੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨ
ਹੀ ਅਤੇ ਸਹਰ ਸੁਣਦੇ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਸੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੈਰ ਨਾਲ ਰੇਤ ਫਰੋ
ਲੀ ਤਾਂ ਵਿਚੋਂ ਲਾਲੁ ਨਿਕਲਿ ਆਇਆ ਆਖਿਉਸ ਚਾਇ ਲੈ ਮਰਦਾਨਾ
ਪਲੈ ਬੰਨ੍ਹ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਇਸ ਪਥਰ ਨੂੰ ਕਿਆ ਕਰਾ ਤਾਂ
ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਪਲੇ ਨੂੰ ਢੂਢ ਨਾ ਆਵੇ ਲੈ ਪਲੇ
ਬੰਨ੍ਹ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਪਲੇ ਬਧੇ ਭੁਖ ਨਾਹੀ ਜਾਂਦੀ ਪੇਟ ਪਾਇਬਾ
ਹੂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਓਹ ਦੇਖਿ ਸਹਿਰ ਨਜਰ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
[illegible] ਜੀ ਕਿਹੁ ਲੇਹੰਤੇ ਸਹਿਰ ਨਜਰ ਆਇਆ ਸੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂ
[illegible] ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਸਹਿਰ ਆਇ ਵੜੇ ਤਾਂ ਮਰਿ
[illegible] ਜੀ ਕਛੁ ਆਖੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ
[illegible] ਨਾਉ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਕਿਆ
[illegible] ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਆਹਾ ਆਖਿਉਸ ਭਾਈ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਸਾਹੂ [illegible] ਜਵਾਹਰੀ ਟੋਲਿ ਕਰਿ ਏਹ ਲਾਲ ਵੇਚ ਲੈ ਆਉ ਅਤੇ ਭਾਈ ਮਰਦਾਂ
ਨਾ ਇਸ ਸਹਰ ਦਾ ਨਾਉ ਬਿਸੰਭਰ ਪੁਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇ
ਸ ਦਾ ਮੁਲ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਕੋਈ ਮੁ
ਲ ਆਖੀਗਾ ਸੋ ਮੈਨੂੰ ਆਇ ਆਖੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਿਰ ਵਿਚਿ ਆਇ
ਆਇ ਇਕ ਜਵਾਹਰੀ ਨੂੰ ਆਨਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਜਵਾਹਰੀ ਆਖਿਆ
ਇਸ ਕੇ ਤਿਨ ਪੈਸੇ ਮੁਲ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇਸ ਲਾਲ ਦੇ
ਮੁਲ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਖਦੇ ਹੈਨਿ ਮੈ ਪੁਛਿ ਆਵਾਂ ਤਾਂ ਆਇ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਪਾਸ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇਸ ਲਾਲ ਦੇ ਤ੍ਰਿਨ ਪੈਸੇ ਮਿਲਦੇ ਹੈਨਿ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਵਡੇ ਜਵਾਹਰੀ ਪਾਸਿ ਜਾਇ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਵਡਾ ਅਤੇ ਛੋਟਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤੁਸੀ ਮੈ
ਨੂੰ ਦਸੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਜਵਾਹ
ਰੀ ਦਾ ਨਾਉ ਹੈ ਤੂੰ ਉਸ ਪਾਸਿ ਜਾਇ ਏਹ ਵਤ ਜਾਇ ਕਰ ਪੁਛਣ ਲਗਾ ਜ
ਰੋ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਜਵਾਹਰੀ ਦਾ ਦੁਕਾਨ ਕੇਹੜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਸਿਆ ਭਾਈ
ਓਹ ਘਰਿ ਹੈਦਾ ਹੈ ਸੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸ ਥੀ ਉਸ ਦਾ ਘਰਿ ਪੁਛਾਇ ਕਰਿ

ਆ ਜਾਇ ਅਵਾਜ ਕੀਤੀਓਸੁ ਤਾਂ ਉਸ ਜਵਾਹਰੀ ਅੰਦਰੋ ਗੁਲਾਮ ਭੇਜਿਆ
ਜੋ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈ ਭਾਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਕੁਛ ਸਉਦਾ ਵੇਚਣਾ ਹੈ
ਜਵਾਹਰੀ ਕਹਿਆ ਅੰਦਰ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਅੰਦਰਿ ਲੈ ਗ
ਏ ਪੁਛਣ ਲਗੇ ਕਹੁ ਭਾਈ ਕਿਆ ਸਉਦਾ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਹਥਿ ਲਾਲੁ ਕਢਿ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਜਵਾਹਰੀ ਹਥਿ ਲੈਕਰ ਵੇਖੇ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇ
ਖੇ ਜੋ ਇਸ ਲਾਲ ਉਪਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਏਹੁ ਲਾਲ ਵੇਚਣੇ ਆਵੈ ਤਿਸਨੂੰ ਸ
ਉ ਰੁਪਯਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਵਣੀ ਵਗਾਈ ਮੁਲ ਭਾਵੈ ਖੰਦਿ ਵੇਚੈ ਭਾਵੈ ਨਾ
ਵੇਚੈ ਤਾਂ ਜਵਾਹਰੀ ਸਉ ਰੁਪਯਾ ਆਣ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਹਥਿ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਲਾਲ
ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਖਾਵਦ ਪਾਸੋ
ਪੁਛਿ ਆਵਾ ਤਾਂ ਜਵਾਹਰੀ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ਭਾਈ ਪੁਛਿ ਆਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਰੁਪਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਅਗੇ ਆਣਿ ਰਖਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿ
ਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਲੈ ਆਇਓ ਮੁਲ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਉਸ ਦਿਤ
ਾ ਹੈ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਜਾਹ ਪੁਛੁ ਜੋ ਇਹ ਸ
ਉ ਰੁਪਯਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸੁ ਕੇਹਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਫੇਰ ਜਵਾਹਰੀ ਨੂੰ ਜਾਇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਇਸ ਲਾਲ
ਦਾ ਖਾਵਦ ਆਖਦਾ ਹੈ ਏਹ ਸਉ ਰੁਪਯਾ ਤੁਸਾਂ ਕੇਹਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲ
ਤਾਂ ਹੈ ਈ ਤਾਂ ਉਸ ਜਵਾਹਰੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਇਸ ਲਾਲ ਤੇ ਲਿਖਿ
ਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਏਹੁ ਲਾਲ ਲੈ ਆਵੈ ਭਾਵੈ ਵੇਚੈ ਭਾਵੈ ਨ ਵੇਚੈ ਉਸ ਤਾਈ
ਸਉ ਰੁਪਯਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਵਣੀ ਤੇਰਾ ਲਾਲ ਅਮਾਨਤ ਪਇਆ ਹੈ
ਖਾਵਦ ਤੇ ਮੁਲ ਪੁਛਿ ਆਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਆਇ ਆ
ਖਿਆ ਜੀ ਜਵਾਹਰੀ ਇਉ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਲਾਲ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੋ
ਇਸ ਲਾਲ ਨੂੰ ਲੈ ਆਵੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਸਉ ਰੁਪਯਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਵਣੀ ਭਾਵੈ
ਵੇਚੈ ਭਾਵੈ ਨਾ ਵੇਚੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਵੇਚ ਆਏ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਕੇ ਜਾਣਾ ਤੂ ਜਾਣੈ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਪੁਛਣਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਮੈ
ਨਾਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਪੁਛਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿ
ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਪੁਛਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਏਹੁ ਲਾਲ ਨਾਹੀ ਏਹ ਪ

[illegible] ਹੈ ਉਹ ਜਵਾਹਰੀ ਤ੍ਰਿਨ ਪੈਸੇ ਦੇਂਦਾ ਆਹਾ ਉਸ ਦੀ ਓਹ ਸੂਰ
[illegible] ਓਹੁ ਜਵਾਹਰੀ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਦੇਵਣ ਲਗਾ ਇਵ ਮੁਲਿ ਲੀਤੇ
[illegible] ਕਉ ਲਾਲੁ ਹੈ ਈ ਭਾਵੈ ਵੇਚ ਭਾਵੈ ਰਖ ਜੇ ਨਿਗ੍ਰਹ ਕਬੂਲ ਕ
ਰੇ ਤਾਂ [illegible] ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਘਾਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਸਸਕੀਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਜੀ [illegible] ਨਾਹੀ ਵੇਚਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਜੇ ਮਰਦਾਨਾ ਨਾ
ਹੀ ਵੇਚਦਾ ਤਾਂ ਸਉ ਰੁਪਯਾ ਫੇਰ ਦੇ ਆਉ ਅਤੇ ਲਾਲੁ ਆਪਣਾ ਫੇਰ ਲੈ
ਆਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਜੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸ ਜਵਾਹਰੀ ਪਾ
ਸ [illegible] ਜਾਇ ਕਰਿ ਆਖਣ ਲਗਾ ਸਾਹ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸਉ ਰੁਪਯਾ ਆਪਣਾ
[illegible] ਲਾਲ ਦੇਉ ਖਾਵਦ ਨਾਹੀ ਵੇਚਦਾ ਤਾਂ ਜਵਾਹਰੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
[illegible] ਲਾਲੁ ਲਾਲੁ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਹਥ ਵਿਚ ਸੁਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਪ
[illegible] ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਜਵਾਹਰੀ ਦੇ ਹਥ ਵਿਚ ਦਿਤਾ ਆ
[illegible] ਆਪਣਾ ਇਹ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਗਣ ਲਉ ਤਾਂ ਜਵਾਹਰੀ ਮਰਦਾਨੇ ਤਾਈ
[illegible] ਭਾਈ ਇਸ ਲਾਲ ਉਪਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਏਹ ਲਾ
[illegible] ਤਿਸ ਨੂੰ ਸਉ ਰੁਪਯਾ ਮਿਹਮਾਣੀ ਦੇਵਣੀ ਹਮ ਤੇ ਆਪਣਾ ਧਰ
[illegible] ਏਹ ਰੁਪਯੇ ਤੁਸਾਡੇ ਹੈਨ ਹਮਾਰੇ ਤੇ ਨਾਹੀ ਭਾਵੈ ਲਾਲ ਵੇਚੋ ਭਾਵੈ
[illegible] ਅਸਾ ਲੈਣੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨਾਲੇ ਲਾਲ ਨਾਲੇ ਰੁਪਯੇ ਦੇ
[illegible] ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਆਣ ਰਖੀਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨ
[illegible] ਕਿਉ ਆਂਦੇ ਹੈਨੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਤਾਂ ਰੁਪਯੇ ਦੇਂਦ
ਆ ਓਹ ਲੈਂਦੇ ਨਾਹੀ ਓਹ ਆਖੇ ਅਰੇ ਭਾਈ ਹਮ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਰਖਿ
ਆ ਹੈ ਲਾਲ ਉਪਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਇਹ ਲਾਲ ਆਣ ਦਿਖਾਵੈ ਤਿਸ
ਨੂੰ ਸਉ ਰੁਪਯਾ ਮਿਹਮਾਣੀ ਦੇਵਣੀ ਅਬ ਏਹ ਰੁਪਯੇ ਤੁਮਾਰੇ ਹੈਨ ਹਮਾਰੇ ਨਾ
ਹੀ ਮੈ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਤੂ ਈ ਦੇ ਜਾਇ ਕਰਿ ਆਖੁ
ਸਾਹ ਜੀ ਵੇਚੀਐ ਤਾਂ ਮਿਹਮਾਣੀ ਲਈਐ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ
ਜੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸ ਜਵਾਹਰੀ ਦੇ ਸਉ ਰੁਪਯਾ ਫੇਰਿ ਲੈ ਗਇਆ ਜਾਇ ਕ
ਰਿ ਆਖਿਉਸ ਸਾਹ ਜੀ ਅਸੀ ਰੁਪਯੇ ਤਉ ਕੇਹੇ ਲਈਐ ਜਾਂ ਵੇਚੀਐ ਤਾਂ ਮਿ
ਹਮਾਣੀ ਲਈਐ ਆਏ ਹਾਂ ਰੁਪਈਏ ਤੁਸੀ ਫੇਰ ਲਉ ਇਸ ਲਾਲ ਦਾ ਖਾ
[illegible] ਤਾਂ ਅਗੋ ਓਹ ਜਵਾਹਰੀ ਲੈਨ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਰੁਪਯੇ ਫੇਰ ਲੈ

ਆਇਆਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਰੁਪਏਰਖੇਨਹੀਅਤੇਜਵਾਹਰੀਰੁਪਏਲਏ
ਨਹੀਤਾਂਸਤਿਰੈਰੇਮਰਦਾਨੇਪਾਏਤਾਂਮਰਦਾਨਾਛਿਤੋਹੋਇਕੈਰੁਪਈਏ
ਜਵਾਹਰੀਦੇਘਰਿਜਾਇਆਇਆਤਾਂਜਵਾਹਰੀਅਪਣੇਜੀਅਵਿਚਿ
ਵਿਚਾਰਕੀਤਾਜੋਭਾਈਏਹਰੁਪਏਮੈਨੂੰਲੈਣੇਨਹੀਬਣਦੇਅਤੇਏਹਵਸ
ਤੁਅਜੇਹੀਹੈਮਾਇਆਜੋਇਸਮਾਇਆਸਨਕਾਦਿਕਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਮੋਹੇ
ਹੈਨਿਅਤੇਲਾਲਭੀਅਚੰਭੇਦਾਡਿਠਾਜਿਸਤੇਲਿਖਿਆਆਹਾਮੇਰੀਉਮ
ਰਏਤੀਹੋਈਹੈਵਡੇਵਡੇਮੁਲਦੇਲਾਲਡਿਠੇਆਹੇਪਰਏਹੋਜਿਹਾਮਾਣੀਕਿ
ਸੇਲਿਖੀਨਾਹੀਇਹਕੁਦਰਤੀਲਾਲਡਿਠਾਪਰਉਸਖਾਵਦਨੂੰਭੀਡਿਠਾ
ਚਾਹੀਐਏਹੋਵਿਚਾਰਕਰਕੇਉਸਆਪਣੇਅਪਰਕੇਗੁਲਾਮਨੂੰਸਦਿ
ਆਅਰਕਹਿਆਅਸਰਕਾਤੂੰਦਉੜਮਤਿਓਹਕਿਧਰਿਜਾਵੇਰਹਨਿਤਾਂ
ਓਨਾਂਨੂੰਤੂੰਜਾਣਨਦੇਇਅਤੇਮੈਂਭੀਆਵਨਾਹਾਂਤੂੰਚਲੁਤਾਂਅਪਰਕਾਗੁਲਾ
ਮਾਸਾਹਰੋਬਾਹਰਿਨਿਕਲਿਆਇਆਆਇਕਰਿਦੇਖੇਤਾਂਕਿਆਦੇਖੇ
[illegible]ਬੈਠੇਹੈਨਿਤਾਂਅਪਰਕਾਗੁਲਾਮਦੂਰਬੈਠਰਹਿਆਅਤੇਮਰਦਾਨਾ
[illegible]ਸਕਦਾਅਜੇਹੀਭੁਖਲਗੀਹੈਜੋਆਖਣਬੋਲਣਦੀਸੁਧ
[illegible]ਰਹੀਮੂੰਹੋਕੁਝਆਖਦਾਨਾਹੀਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਮਰਦਾਨੇਵ
[illegible]ਵੇਖਤਾਂਵਿਰਹੀਸਾਹਦਾਹੈਪਰਮੂੰਹੋਚੁਪਕਰਿਰਹਿਆਹੈਇਕਘੜੀ
ਗੁਜਰੀਤਾਂਸਾਲਸਰਾਇਭੁਲੀਸਾਜਸਨਾਲਿਆਇਆਨਫਰਦੇਸਿਰਤੇ
ਰਖਾਇਕਰਿਆਣਵਸਤੂਸਭੇਅਗੇਰਖੀਆਰਖਕਰਿਹਥਜੋੜਿਕਰਿ

ਆਹੋਖੜਾਹੋਆ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਆਖਿਆਕਿਉ ਭਾਈਜੀਕਿਉਤਾਂ
ਸਾਲਸੁਰਾਇਆ ਕਿਹਾਜੀਏਹਸ
ਉਰਪਏਤੂੰਆਂਹੈਨਿ ਭੋਜੀਆਪਣੇਭੁ
ਪਾਇਲਉਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕਆਖਿਆ
ਸਾਲਸਿਰਾਇਜੀ ਸੇਵਕੀਅਤਾਂਸਿਹ
ਨਹੀਲਈ ਅਤੇਸੇਨਵੇਰੀ
ਹੋਏਤਾਂਕੇਹੀਬ ਈਏਫੇਰਜਵਾ
ਹਰੀਕਹਿਆਜੋ ਮੈਨੂੰਹੀਜਾਣਦਾ

[illegible] ਤੁਮਹੀ ਲਾਲ ਹੋ ਮੈਤੇ ਬਹੁਤ ਬਿਸਮਾਦ ਹੋਇ ਗਇਓ ਹੋ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਵਿਚ ਸਬਦ ਬੋਲਿਆ। ॥=॥ ॥

॥ਲਾਲੋ ਲਾਲੁ ਉਪਾਇਆ ਕਾਲੋ ਲਾਲ ਦਿਸਿਨਾ ਸਿਨਾਲੀ
ਨੈੜੀ ਮਹਿ ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ ਜਣੈ ਨਾ ਸੁਣਿ ਸਾਲਸ ਤੂੰ ਜਉ ਹਰੀਆ
ਪਣਾ ਲਾਲ ਪਛਾਣਾ ਕੂੜੇ ਲਾਲਨ ਕੀ ਦਿਬੈ ਆਪਣਾ ਸਾ
ਹਸਿਵਣਾ। ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਿਰਪਾ ਬਰਾ ਮੇਲ
ਕੇ ਨੰਉ ਸਦਾਇ ਚਿਸਾਹਾ ਬਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਅੰਧ ਪੈ ਮੂਲ ਨ
ਬੂਝੈ ਰਾਹੁ। ੨ ॥ਏਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਸਿਜਿ ਚਿਰਤੀ ਅਤੇ ਤੂੰ
ਹਾਕਾਈ ਸਾਖਨ ਉਪਜੀ ਕਲਰ ਵੁਠੇ ਮੇਹ। ੩ ॥
॥ਸੁਣਿ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਜੇ ਕਰਮ ਪਾਪਾਤਿ ਹੋਇ ਨਾ
ਨਕਟੇਕ ਅਰਾਧੀ ਏ ਦੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ। ੪ ॥

[illegible] ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਅਰ ਤੁਮੋ ਹੇਤੇ ਕਉਣ
[illegible] ਦੇਸ ਕਉਣ ਹੈ ਅਰ ਤੁਮਾਰਾ ਭੇਖ ਕਉਣੁ ਹੈ ਹਮ ਕੈ ਹੈਰਾਨ
[illegible] ਵਡੇ ਵਡੇ ਅਤੀਤ ਖਟ ਦਰਸਨ ਕੇ ਦੇਖੇ ਹੈਂ ਐਉਰ ਭੀ ਕਈ
[illegible] ਰਾ ਭੇਖ ਕੋਈ ਪਾਇਆ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ਮੈਤੇ ਬਿਸਮਾਦ ਹੋਇਰ
[illegible] ਆਖਹੀ ਬਤਾਵਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਸਾਲ
[illegible] ਨਾਮ ਹਮਾਰਾ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਹੋਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਦੇਸ ਹੈਂ ਅ
ਰ ਭੇਖ ਭੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਮ ਨਿਰੰਕਾਰ
ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਵਿਚ ਸਬਦੁ ਬੋਲਿਆ।

॥ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਿਮਲ ਮਝਾਰ ਬਸਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜਲ
ਪਦਮਨਿ ਜਾਵਲ ਰੇ ਪਦਮਨਿ ਜਾਵਲ ਜਲ ਰਸ
ਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਦੋਖ ਨਹੀ ਰੇ ੧ ॥ਦਾਦਰ ਤੂੰ ਕਬਹਿ ਨ
ਜਾਨਸਿ ਰੇ ਭਖਸਿ ਸਿਬਾਲੁ ਬਸਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨ ਲਖਸਿ ਰੇ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਬਸੁ ਜਲ ਨਿਤ ਨ ਵ
ਸਤ ਅਲੀਅਲ ਮੇਰ ਚਚਾ ਗੁਨ ਰੇ ਚੰਦ ਕੁਮੁਦਨੀ ਦੂਰਹੁ ਨਿ
ਵਸਸਿ ਅਨਭਉ ਕਾਰਨਿ ਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖੰਡੁ ਦੂਧਿ ਮਧੁ ਸੰਚਸਿ
ਤੂੰ ਬਨ ਚਾਤੁਰ ਰੇ ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਤੂੰ ਕਬਹੁ ਨ ਛੋਡਸਿ ਪਿਸਨ

ਪ੍ਰੀਤਮਜਿਉਰੇ॥ ੩ ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸੰਗਾਦਿਸਹਿਜਨਮੁਖ ਆਗਮਸਾਸੂਸਨੇਰੇ
ਅਪਨਆਪਤ੍ਰਿਕਬਹੁਨਹਿੰਛਿਤਸਸੁਆਨਪੂਛਜਿਉਰੇ॥ ੪ ॥ਇਕ
ਪਾਖੰਡੀਨਾਮਨਰਾਚਹਿਇਕਹਰਿ ਹਰਿਚਰਨੀਰੇ॥ਪੂਰਬਲਿਖਿਆਪਾਵ
ਸਨਾਨਕਰਸਨਾਨਾਮਜਪਰੇ॥

ਤਾਂ ਉਸਜਵਾਹਰੀਕਹਿਆ ਮੈਨੂੰ ਨਿਹਾਲਕਰੋ ਏਹੁਰੁਪਯੇਲਉ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈਜਵਾਹਰੀ ਏਹ ਰੁਪਯੇ ਤੁ ਸਾਨੂੰਰਖਣੇ ਬਣਦੇ ਹੈਨ ਤੁਸਾਨੂੰ ਕੰਮਦੇ ਹੈਨ ਤੁਸਾਨੂੰ ਸੋਹਿਦੇ ਹੈਨ ਅਸੀ ਫਕੀਰ ਅਤੀਤ ਆਹੇ ਤਾਂ ਜਵਾਹਰੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਏਹ ਮੇਵੇ ਤੇ ਪਕਵਾਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਭੋਜਨ ਆਏ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬੋਲੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਆਖੇ ਆਂਪੇ ਰਿਦੇ ਲਏ ਤਾਂ ਭਲਾ ਹੋਵੈ ਮੈ ਤਾਂ ਭੁਖਾ ਮਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਵਿਚ ਸਬਦੁ ਕੀਤਾ॥

॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਕਵਾਨਸੇਭੋਜਨਕਰੀਐਲੂਚੀਓਚਾਮਿਠਾਈ॥ਗਸਿਗਸਿਕਰਿਬੋਲੇ
ਤੁਮਨੂਰਹੇਹਜੂਰੇ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣਸਾਲਸਤੂੰਭਾਈਮੇਰੇਸਮਝਿਪਈਨਾਹੋ
ਜੀਵਿਓਰੇ॥ ੧ ॥ਮੇਵੇਮਿਲਨਤੁਮਾਰਾਕਰੀਐਸਤਕੇਬਾਗੋਜੋਕੋਈਖਾਵਣਖਾਇ
[illegible] ਜੋਵਿਖਤੇਮਨਤੋੜ੍ਹਾ॥ " " "

[illegible] ਆ ਅਗੇਹੀ ਖਾਵਦਪਾਸੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਮਥਾ [illegible] ਨਾਨਕ ਅਪਰਕੇ ਗੁਲਾਮ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਆ ਤਾਂ ਬਾਬੇ [illegible] ਮਰਦਾਨਿਆ ਲੈ ਪ੍ਰਸਾਦ ਲੈ ਅਗੋ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹਾ ਬਾਤ ਮੰਗ [illegible] ਮਰਦਾਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲੀਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਅਗੋ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਓਜੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੁਕਮ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸਾਂ ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਸਾਲਸਰਾਇ ਆਂਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਾਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਆ ਅਤੇ ਲਗਾ ਖਾਵਣ ਤਾਂ ਸਬਦ ਦੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥

॥ਉਤਮਜਨਮਸੋਸਾਕਤਕਰੀਐਨੀਚਜਨਾਇਣਪਾਵੇ॥ਜਿਤੁਨਾਹਿਰ
ਤੇਤੇਈਛੂਟੇਸਾਧਸੰਗਤਿਗੁਣਗਾਵੇ॥ਸੁਣਸਾਲਸਇਹਗੋਲਤੇਰਾ
ਆਪਨਰਾਇਣਮਾਨਾਜਨਕਭਗਤਸੰਗਿਮਿਲਾਉਚੋਪਦਨਿਹਰਾਨਾ

ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਸਾਲਸਰਾਇ ਹਥ ਜੋੜਿਕਰਿ ਆਜਜੀ ਕੀਤੀ ਜੀ ਮੇਰੀ ਗਤਿਕ

ਹੈ ਸਾਈ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਅਸਾਨੋ ਇਸ ਬਿਲਾਇਲੋ ਕਢੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਅਧਰਕੇ ਗੁਲਾਮ ਦੇ
ਪੈਰੀ ਪਉ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਤਾਂ ਸਾਧੂ ਹੈ ਜੇ ਤੁਸੀ ਆਖੋ ਤਾਂ ਮੈ ਸਗਦੀ ਪੈਰੀ ਪਵਾਂ ਤਾਂ ਸਾਲ
ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਪੈਆ ਜੀ ਮੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਕਰਤਾਰ ਤੁਸਾਨੋ ਲੈ ਆਇ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਉਤੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉਤੇ
ਦਿਤਾ ਭਾਈ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਲੈ ਕਰਿ ਸਿਰ ਤੇ ਬਧਾ ਬੰਨਣੇ ਨਾ
ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲਿ ਗਏ ਸਾ
ਇਦਾ ਰੰਗ ਹੋਰ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਸਾਲਸ ਨੂੰ ਸਬਦ ...

ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਨਾਮ ਕਾ ਦੀਨੇ ਖੋਲ ਕਪਾਟ। ਏਕ ਵਣਜੁ ਵਣਜੀਆ
ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵੈ ਹਾਟ। ੧ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਬਚਨ ਕਾ ਸੂਰਾ।
੧ ਰਹਾਉ। ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਦਿਖਾਵੈ ਤਾਂ ਖੋਲੇ ਨੇਤ੍ਰ ਅਨੰਤਾ। ਜ
ਵਣਜਾਰ ਸਗਲ ਹੈ ਸਾਹੁ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ। ੨ ਵਣਜ ਅਮਾ
ਗੁਰੂ ਪੂਜੀ ਹਮਾਰੀ ਨਾਮਾ ਆਠ ਪਹਰ ਧੁਨਿ ਲਾਗ ਰਹੇ ਸੋਈ
ਸੰਸਾਰਾ। ੩ ਸਾਲਸ ਬਿਨਵੈ ਬੇਨਤੀ ਤੁਮ ਸੁਨਿ ਲੇਹੁ ਕਰਤ
ਉਤਾਰਕੇ ਡਾਰੋ ਰੋਗ ਅਪਾਰ। ੪ ॥

ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੀਤਾ। ॥ ॥
ਨੈ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਆਵਾਗਉਣਾ ਤੇਰਾ ਹੀਰਾ ਨਾਮ ਹੈ ਕੇ
ਤਖਣਹਾਰਾ ਜੀ ਬੇਦੀ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਪੜ੍ਹ ਪੰਡਿਤ
ਰਿਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਜਿਸ ਚੜ੍ਹ ਉਤਰੇ ਪਾਰ। ਅੰਜਨ ਪਾਏ ਸਤ
ਹਿਰਦੇ ਵਿਗਾਸਾ ਜਿਨਲੋ ਇਣਜਗ ਦੇਖੀਐ ਸੋ ਲੋਇਣ ਪਰ
ਕਿਤਨਿ ਕਿਤਨ ਹੋਇਆ ਮਨ ਕਾ ਧਰੇ ਅਪਾਰ। ਜਿਤੁ ਖੋਲਾ ਕੋਠੜੀ
ਨਾਨਕ ਪਰਮਦੁਆਰ। ॥੨॥ ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਿਸੰਭਰ ਪੂਰ ਅਧਰਕੇ ਗੁਲਾਮ ਨੂੰ ਅਤੇ ਸਾਲਸ ਰਾ
ਇਜਦਾਹਰੀ ਨੂੰ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀਤਾ ਵਡੀ ਮਿਹਰਵਾਨਗੀ ਕੀਤੀ ਉ
ਨਾਨੂੰ ਮੰਜੀ ਬਹਾਇਆ ਸਿਖੀ ਪਰਗਟ ਹੋਈ ਸਾਲੇਸਹ ਕਿਸਮਤ ਦਾ
ਨ ਪਰਗਟਾਇਆ ਆਖਿ ਉਸ ਸੁਣਿ ਸਾਲਸ ਸਿਰਾਇਸਿ ਰਥ ਹੋਏ ਜੀਵੇ

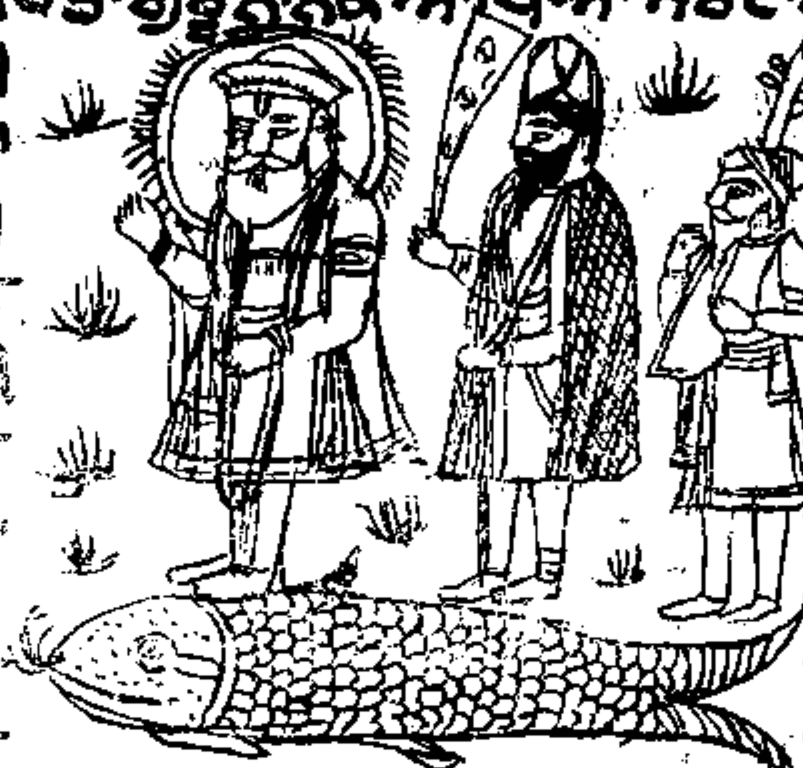
ਕਿਹਾ ਤੇਰੀ ਮੰਜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤੇਰੀ ਦੇਹ ਛੁਟੇਗੀ ਤਾਂ ਅਪਰਕਾ ਬਹੇਗਾ ਅਉਰ ਤੇ
ਰੇ ਅਉਲਾਦ ਕਾ ਕੰਮ ਨਾਹੀ ਪਹਿਲੇ ਮੰਜੀ ਇਸੇ ਅਪਰ ਕੋ ਦੀ ਆਹੀ ਪਰ
ਅਸਾਂ ਤੇਰਾ ਤ੍ਰਾਹੁ ਰਖਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਕ ਸੰਸਾਰੀ ਸੁਤ ਦੇਹ ਇਸ ਦਾ ਤ੍ਰਾਸ
ਹਿਰਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿਨ ਥੋੜੇ ਆਇ ਰਹੇ ਹੈਨ ਵਰੇ ਦੁਇ ਤੇ ਸਤ ਮਹੀਨੇ ਤ੍ਰਾਇ
ਦਿਹਾੜੇ ਹੈ ਫੇਰ ਤੇਰੀ ਦੇਹ ਛੁਟੇਗੀ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਤੈਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਮੰਜੀ ਬੈਠਾ
ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪਰ ਕੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਕਾਈ ਨਾਹੀ ਪਰ ਹੁਕਮ ਕਰਤ
ਰ ਦਾ ਈਵੇਂ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲੇ ਹੇ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਜਿਨਾ ਹੁਕਮ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਸੁਣ
ਕੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਸੋਈ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਪਰਮ ਪਦ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੇ ਹੈਨਾ ਅਤੇ ਸੋਈ ਇਸ
ਜਗਤ ਮੇ ਪੂਜੇ ਜਾਤੇ ਹੈ ਸੋਈ ਸੰਤ ਰੂਪ ਹੈ ਹੇ ਸਾਲਸ ਰਾਇ ਜੁਵਾਹਰੀ ਜੋ ਕੋਈ
ਜੁਵਾਹਰੀ ਹੈ ਉਸਤਾਦ ਮੁਰੇਦਾ ਸਾਗਿਰਦ ਵੋਹ ਤੋ ਜੁਵਾਹਰ ਕੋ ਦੇਖਤੇ ਹੀ ਪਹਿਚ
ਨ ਲੇਤਾ ਹੈ ਖਰਾ ਖੋਟਾ ਸੋ ਖਰੇ ਲਾਲ ਕੋ ਤਾਂਬੂਰੇ ਅਦਬ ਨਾਲ ਰਖ ਲੇਤਾ ਹੈ ਅਰ
ਖੋਟੇ ਕੋ ਸਿਟ ਦੇਤਾ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਹੀ ਸੰਤ ਮਹਾਤਮਾ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਮੇ ਜੋ ਕੋਈ ਸੁਧ
ਮਨ ਕੋ ਦੇਖਤੇ ਹੈਨ ਤਿਨਾ ਕੇ ਉਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕਰਤੇ ਹੈ ਚਾਹੋ ਜਾਤ ਕਿਸੇ ਹੋ
ਵੇ ਸੋ ਤੂੰ ਮਨ ਮੇ ਸੰਸਾ ਮਤ ਕਰੇ ਜੈਸੇ ਮੇਰੀ ਆਗਿਆ ਬਾਲਾ ਜੀ ਨੂੰ ਬੀ ਸੁਰਗ ਮੇ ਤੂੰ ਸੀਖ
ਗਹਿ ਤੇਜੀ ਕੋ ਯਾਦ ਕਰਿਆ ਕਰ ਤੇਰੀ ਮੁਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਸਤਿ ਕਰ ਕੈ ਮਾਨਣਾ ॥

।ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ।

[illegible] ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ ਟਾਪੂ ਵਿਚ ਆਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਉਥੋ ਅਗੋ ਚਲੇ
[illegible] ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣਿ ਕਿਧਰ ਚਲਿਆ ਹੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
[illegible] ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਬਿਸੰਭਰ ਦੇਸ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ ਟਾਪੂ ਵਿਚ ਉਥੇ ਹਿ
[illegible] ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਦਰਸਨ ਜਾਇ ਕਰੀਏਗੇ ਅਤੇ ਸੁਣਿ ਮਰਦਾਨਾ ਸਿ
[illegible] ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਤੂੰ ਭੀ ਉਪਰ ਹੀ ਚਲਿ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੋ
[illegible] ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖਨ ਜੋ ਧਰਤੀ ਤਾਂ ਨਦ
[illegible] ਰਤੀ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਅਸੀ ਕਿਸ ਉਪ
[illegible] ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸੀ ਮਛੀ
[illegible] ਆਹੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ
ਜੀ [illegible] ਮਛੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਹ ਪੰਤ੍ਰੀ

ਕੋਹ [illegible] ਹੈਅ ਤੇ ਪੰਜ ਕੋਹ ਚੌ
[illegible] ਮਰਦਾ ਨੇ ਚਿਤ ਵਿਚ ਭੀ
[illegible] ਆ ਤੇ ਮੂੰਹੋ ਕਢਨਾ
[illegible] ਨ ਦਿਨ ਤੇ ਤਿਨ
[illegible] ਦੀ ਪੀਠ ਤੇ ਸਾ
[illegible] ਗਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਂ
[illegible] ਵਿਹਨ ਨਜਰ
[illegible] ਨਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ
[illegible] ਛੀ ਮੂੰਹ ਅਡਿ
[illegible] ਨਾ ਕੈ ਬਿਆ ਤਾਂ
[illegible] ਆਖਿਆ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਉ ਕਿ ਬਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿ
ਆ [illegible] ਮਾਨ ਮਛੀ ਅਸਾਨੂੰ ਨਿਗਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਗੁਸੇ ਹੋਇ ਕੇ
[illegible] ਆਖਿਆ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਜੇ ਤੈਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀ ਆਵਦੀ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬਿਸਮਾਦ ਹੋਇ ਗਇਆ ਏ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤੇਰੀਆਂ ਕੁਦਰ
ਤੀ ਤੁਝੈ ਬਣਿ ਆਵਨ ਇਕੀ ਘੜੀ ਗੁਜਰੀ ਤਾਂ ਮਛੀ ਉਗਾਲੀ ਕੀਤੀ
ਮਛੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚੋ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਭੋਜਨ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਖੁ

ਸਾ ਹੋਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈਂ [illegible] ਮਛ ਬੋਲਿਆ
ਜੀ ਮੈ ਮਛ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਜੋ ਤੂੰ ਕੋਈ ਸੋਝੀ ਆਖ ਤਾਂ ਮਛ ਬੋਲਿ
ਆ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀਤੇ ਕਿਆ
ਜਾਤਾ ਹੈ ਫਿਰ ਮਛ ਬੋਲਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਨਕਸੀ ਸਰਮੋ ਤਾਂ ਆਖ
[illegible] ਮੁਝ ਨੋ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਮਛ ਕਿਤ ਕਰ ਹੋਇਓਂ ਤਾਂ ਮਛ ਬੋ
ਲਿਆ [illegible] ਸਿਖ ਥਾ ਇਕ ਦਿਨ ਮੈਨੂੰ ਤੁਸਾ ਕੰਮ ਆਖਿਆ ਮੈ ਤਾਂ
[illegible] ਕੀਤੀ ਤੁਸਾ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜਦਿ ਤੈਨੂੰ ਕੰਮ ਆਖਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ
[illegible] ਤਰਕਣਾ ਕੀਤੀ ਥੀ ਜਨ ਦੇਹ ਨ ਦਾਸਣ [illegible] ਸਹੂਏ ਜੋਨ ਪਾ
[illegible] ਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹਸਿਕੈ ਆਖਿਆ ਹੁਣ ਕਿਆ ਆਖਦਾ
[illegible] ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਤੇਰਾ ਰਾਹੁ ਉਡੀਕਦਾ ਆਹੁ [illegible] ਮੈ [illegible] ਸੋਈ
ਸ [illegible] ਦੇ ਗਾਹੁ ਇਤੁ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਤੂੰ
[illegible] ਪ ਆਪਣਾ ਆਖੁ ਮਛ ਬੋਲਿਆ ਜੀ ਮੈ ਜਨਮ ਪੂਰਨ ਹੋਇਆ
ਹੈ [illegible] ਤੇ ਮੈ ਗੀਤੀ ਖਲਾਸੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਏਹੁ ਮਛ [illegible]
[illegible] ਹੀ ਨਾਲਿ ਤੇਰੀ ਦੇਹ ਛੁਟੇਗੀ ਮਛ ਬੋਲਿਆ ਜਿਚਰ ਮੈ ਗੀਦੇ
[illegible] ਹੀ ਤਿਚਰ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਹੀ ਪਾਸ ਰਹੁ ਕਿਛੁ ਇਸਦੇ ਜੀਅ ਦਾ
[illegible] ਦੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹਸਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿ
[illegible] ਦੇ ਆਖਦਾ ਰਹੀ ਕਹੀ ਕਈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
[illegible] ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਆਖ
[illegible] ਆਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਬੁਕ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਪਣਿਆ
[illegible] ਜਿਤ ਜੋ ਦੇਹ ਪਤਾ ਏਸ ਨਦੀ ਜਾਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈ ਸਰੋਤੀ ਸਬ
[illegible] ਏਹ ਮੈ ਭੁਲਾ ਕਰਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਗਾਲਿ ਵਿਚ ਪਲਾ
[illegible] ਖੁਲੋਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿ
[illegible] ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜਿਤਨੀ ਮੁਦਤ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇ
[illegible] ਰਹਿਆ ਹੋਇਆ ਪਰ ਤੈਨੂੰ ਅਸਾ ਜਾਣਿਆ ਨਾਹੀ ਅਸੀ ਭੁਲੇ
[illegible] ਤੂੰ [illegible] ਬਖਸ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸਾ
ਜੈ ਤੈਨੂੰ ਨਾਲ ਲੀਤਾ ਹੈ ਸੁ ਅਸਾ ਤੇਰੀਆ ਸਭੇ ਕਬੂਲ ਕਰ ਲੀਤੀਆ
ਹੈ [illegible] ਤੂੰ ਸੀ ਅਸਾਡੂ ਜੀਅ ਧਾ ਨਾਲੋ ਵਿਛ ਵਿਚ ਕਾਈ ਗਲ ਤੀ ਨਹੀ

ਰਤ [illegible] ਦੀ ਪਿਠ ਉਤੇ ਰਹੇ ਭੁਲਕੇ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਸਵਾ ਪਹੁਰ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ
ਮਛ [illegible] ਛੋਡ ਦਿਤੀ ਤਾ ਬਚਨੁ ਹੋਇਆ ਚਲ ਭਾਈ ਮਛਾ ਅਸੀ ਤੈ ਆਇ ਮਿਲਾਂਗੇ

"ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ"

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਕਿਥਾਉ ਧਰਤੀ ਕਿਥਾਉ
ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੀਪ ਚਲੇ ਗਏ ਇਕ ਸਹਿਰ ਪਹਾੜੂ ਉਪਰਿ ਆਹਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਂ
ਨੈ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇਸ ਪਹਾੜੂ ਉਪਰਿ ਕੋਈ ਸਹਿਰ ਨਦਰੀ ਆਂਵਦਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸਿਆ ਹਸਿ ਕਰਿ ਆਖਿਉਸ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇਰਾ ਜੀ
[illegible] ਦਾ ਹੈ ਤਾ ਮਰਦਾਂਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਧਨੋ ਪਰਮੇਸਰ
[illegible] ਸੀ ਤ੍ਰੈ ਦਿਨ ਅਤੇ ਤ੍ਰੈ ਰਾਤੀ ਈ ਵਿਭੁਖੇ ਚਲੇ ਆਏ ਅ
[illegible] ਹਿਰ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਹਣੇ ਦੇਂਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
[illegible] ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾਂ ਕਿਉ ਕਰਿ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ
[illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਂਨਾ ਸਚਾ ਹੈ ਇਕ ਤਾ ਭੂਖਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਮਦਾ
[illegible] ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜਿਜਮਾਨ ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਗੁ
[illegible] ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਨ ਸਵਾਰਿਓਸ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
[illegible] ਹੋ ਜੇਹਾ ਸਹਰ ਹੈ ਈ ਜਿਥੇ ਕਣਾ ਹੈ ਵਿਚ ਤਲੀ ਦਾ ਆਹੇ ਤਾਂ
[illegible] ਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਨਾਹੀ ਦੇਖਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮ
[illegible] ਤਾ ਜਰੂਰ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਂਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁ
[illegible] ਹਾ ਉਪਰ ਸਹਰ ਆਇਆ ਉਥੇ ਚਲ ਕਰ ਪਹਾੜੀ ਹੇ
[illegible] ਤਾਂ ਮਰਦਾਂਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਇਸ ਸਹਰ
[illegible] ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਸ ਸਹ
[illegible] ਹੈ ਅਤੇ ਇਥੇ ਦਾ ਰਾਜਾ ਦੇਵ ਲੂਤ ਹੈ ਏਹ ਦੇਵ ਵਡਾ
[illegible] ਲਖ ਦੇਵ ਇਸਦੇ ਸਲਾਮੀ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਆ
[illegible] ਦੇਖਨਾ ਜਰੂਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਂਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁ
[illegible] ਦੀਆਂ ਸਨ ਜੋ ਦੇਵ ਲੂਤ ਰਾਜਾ ਸਕਾਰ ਖੇਡਣਿਆ
[illegible] ਤਾਂ ਤ੍ਰੈ ਮਨੁਖ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਸੋ ਮੇਰੀ ਖੁਰਾਕ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇਵ ਲੂਤ ਇ
ਕ ਦੇਵ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਇਨਾਨੋ ਪਕੜਿ ਲੈ ਆਉ ਏਹ ਸਕਾਰ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮ
ਦਤੇ ਪੜ੍ਹੋ ਹਥਿ ਆਇਆ ਹੈ ਤ੍ਰੈ ਦੇਵ ਉਤਰੇ ਜਿਉ ਮਰਦਾਂਨਾ ਬੈਠਾ ਗੁਰੂਨ

ਨਕ ਨਾਲ ਗਲਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਿਉ ਦੇਵਨੈ ਦੇਖ ਕਰ ਰੰਗ ਜਰਦ ਹੋਇ ਗਏ
ਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉ ਮਰਦਾਨਾ ਸਚ ਜਰਦ ਹੋਇ ਗ
ਇਓ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇਵਤਾ ਆਏ ਹੈਨ ਅਸੀ ਕਿਆ
ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਤਮਾਸ਼ੇ
ਬੈਠਾ ਦੇਖ ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਦਿਖਾਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਚੁਪ ਕਰਿ ਕੈ ਬਹਿ ਗਇਆ
ਜਾਂ ਤ੍ਰੈ ਦੇਵ ਨੇੜੇ ਆਏ ਤਾਂ ਅੰਨੇ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ
ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੇ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੋਰ ਸਭੋ ਕਿਛੁ ਨਦਰਿ ਆਵੈ ਪਰ ਅਸੀ ਤ੍ਰੈ
ਨਦਰਿ ਨਾ ਆਵੀਏ ਤਾਂ ਓਹ ਦੇਵ ਫਿਰ ਆਏ ਉਨ ਰਾਜੇ ਥੇ ਜਾਇ ਕਹਿ
ਆ ਜੀ ਉਥੇ ਤਾਂ ਅਸਾਨੋ ਕਿਛੁ ਨਜਰਿ ਨਾਹੀ ਆਵਦਾ ਤਾਂ ਦੇਵ ਲੂਤ ਕ
ਹਿਆ ਅਰੇ ਅਉਰ ਜਾਹੋ ਤਾਂ ਤ੍ਰੈ ਦੇਵ ਆਉਰ ਆਏ ਓਹੁ ਭੀ ਅੰਨੇ ਹੋਇ
ਗਏ ਇਸੀ ਤਰਾਂ ਸਤ ਵਾਰੀ ਦੇਵ ਆਏ ਸਭੋ ਅੰਧੇ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕ
ਹਿਆ ਆਪਣੇ ਵਜੀਰ ਕਉ ਅਰੇ ਦੇਵ ਦੂਤ ਵਜੀਰ ਜਾਹਿ ਕਿਆ ਹੋਤਾ
ਹੈ ਜੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਸੋਈ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇਵ ਦੂਤ ਵਜੀਰ ਕਹਿਆ
ਜੋ ਜੀ ਏਹ ਕੋਈ ਕਲਾਵਾਨ ਪੁਰਖ ਹੈ ਏਕ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਮਸਲਤ ਆਈ
ਹੈ ਜੇ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਅ ਲਗੈ ਤਾਂ ਕਰੋ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਵਜੀਰ ਜੋ ਤੂੰ ਕਹੈ
ਗਾ ਸੋ ਭਲੀ ਹੀ ਕਹੈਗਾ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੇ ਨਮਿ
ਤ ਜਾਤਾ ਹੌਂ ਜਉ ਮੈ ਅੰਧਾ ਨ ਹੂਆ ਤਾਂ ਤੁਮ ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀਏ ਅਰ ਜ
ਉ ਮੈ ਭੀ ਅੰਧਾ ਹੂਆ ਤਉ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਅ ਆਵੈ ਸੋ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਦੇਵ
ਲੂਤ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਵਜੀਰ ਤੈ ਭਲਾ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਦੇਵ ਦੂਤ ਆਪਣਾ ਅ
ਤਮਾ ਸੁਧ ਕਰਿ ਕੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਆਇ ਕਰਿ ਮਥਾ ਟੇ
ਕਿਓਸੁ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਆਪਣੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਭਾਈ ਮੈ ਤਾਂ ਅੰ
ਧਾ ਨ ਹੂਆ ਏਹ ਕੋਈ ਕਲਾਵਾਨ ਪੁਰਖ ਹੈਨ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਤੁ
ਮ ਕਿਸ ਨਗਰ ਸੇ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹਮ ਅਮਰਾ ਨਗਰ ਸੈ ਆਏ
ਹੈ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਅਮਰਾ ਨਗਰ ਕਿਸ ਤਰਫ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ ਅਮਰਾ ਨਗਰ ਤਰਫ ਥੀ ਨਿਆਰਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਪੁਛਿਆ
ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਨਾਉ ਹਮਾਰਾ ਨਾਨ
ਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਹੋਤੇ ਕਉਣ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ

ਕਹਿਆ ਹਮ ਹੋਤੇ ਭੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈਂ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਚਲੋ ਸਾਹਿਬ
ਮੇਤੋਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਵਜੀਰ ਹਮ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਹੈਂ ਜਹਾਂ ਬੈ
ਠੇ ਤਾਂ ਜਾ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਜਾਇ ਰਾਜੇ ਦੇਵ ਲੂਤ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕੀਤੀ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੇ
ਰੇ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚਿ ਵਡਾ ਕਲਾਵਾਨ ਪੁਰਖ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਹਿਆ
ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਚਲ ਜੋ ਕਾਈ ਤੇਰੇ ਮਨ ਮੈਂ ਆਵੈ ਸੋ ਧਾਰ ਚਲ ਜੋ ਤੇਰੀ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ
ਤਾਂ ਜਾਣੇ ਜੋ ਕਲਾਵਾਨ ਹੈ ਅਰ ਜੋ ਨ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ ਤਉ ਜਾਣੇ ਜੋ ਕਲਾਵਾਨ
ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਵਜੀਰ ਚਲੀਐ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਮਨ ਮੈ ਇਹ ਧਾਰੀ
ਜੋ ਮੇਰੀ ਤਉ ਖੁਰਾਕ ਹੈ ਮੈਂ ਤੋ ਉਨ ਕਉ ਖਾਵੈਗਾ ਅਰ ਜੋ ਮੈ ਭੀ ਅੰਧਾ ਹੂਆ
ਤਾਂ ਮੈ ਭੀ ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈਗਾ ਇਹ ਗਾਲਿ ਜੀ ਵਿਚਿ ਧਾਰ ਕਰਿ ਚਲਿਆ
ਨਾਲੇ ਵਜੀਰ ਨਾਲੇ ਲਸਕਰ ਦੇਵਾਂ ਦਾ ਜਿਤਨੇ ਰਾਜੇ ਸਣੇ ਆਏ ਆਹਿਸ
ਭੀ ਅੰਧੇ ਹੋਇ ਗਏ ਇਕੋ ਵਜੀਰ ਸੁਜਾਖਾ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਰਾਜੇ ਕਉ ਪੁ
ਆ ਕਿਉ ਰਾਜਾ ਜੀ ਕਿਆ ਖਬਰ ਹੈ ਤੁਮ ਆਪਣੇ ਆਤਮੇ ਕੀ ਕਹੋ ਤੌ
ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਵਜੀਰ ਤੂੰ ਸਚੁ ਕਹਤਾ ਹੈ ਇਹ ਕੋਈ ਕਲਾਵਾਨ ਮਹਾਪੁਰਖ
ਹੈ ਜੋ ਮੈ ਮਨ ਮੈ ਇਹੀ ਧਾਰਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਖੁਰਾਕ ਹੈ ਮੈ ਤਾਂ ਇਨ ਕੌ ਖਾਵੈਗਾ
ਸੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਦਰਿ ਕਿਛੁ ਆਵਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਹਿਆ ਅਬ ਤੁਮਾਰੇ
ਮਨਿ ਕਿਆ ਆਵਤੀ ਹੈ ਤਬ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਅਬ ਮੇਰੇ ਮਨ ਆਵਤੀ ਹੈ
ਜੋ ਨਦਰ ਆਵੈ ਤਾਂ ਚਰਨ ਜਾਇ ਪਕੜੀ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਸਚੁ ਕਹਿ
ਤਾ ਹੈ ... ਜਿਉ ਬਿਲਾਸ ਕਰਤਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਵਜੀਰ ਮੈਂ ਸਤ
ਕਹੋ ... ਅਬ ਮੈ ਜੋ ਕਛੂ ਦੇਖਣਾ ਥਾ ਸੋ ਦੇਖ ਰਹਿਆ ਹੌ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕ
ਹਿਆ ਏਹ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਤੂੰ ਤਾਂ ਪੂਰਨ ਕਲਾਵਾਨ ਮਹਾਪੁਰਖ ਹੈ ਤੁ
ਮਰਾ ਜੋ ਕਉ ਭੀ ਦਰਸਨ ਦੇਹੋ ਅਬ ਰਾਜੇ ਕੇ ਮਨ ਕੋ ਪਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਆਈ
ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਰਾਜਾ ਦੇਵ ਲੂਤ ਤੂੰ ਅਖੀਆਂ ਖੋਲ
ਕਰ ਦੇਖਤਾ ਕਿਉ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਦੇਵ ਲੂਤ ਦੀਆਂ ਅਖੀਆਂ ਖੁਲ ਗਈ
ਆ ਰਾਜਾ ਦੇਵ ਲੂਤ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿਆ
ਰਾਜਾ ਤੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਚਿਤ ਆਵੈ ... ਤੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਭੁਖ ਛੁਡਾ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਬੋਲਿ
ਆ ਜੀ ਅਬ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਤੇ ਛੁਟਿਓ ਮੇਰੇ ਜੀਵ ਸਤੇ ਇਸ ਨਰਕ ਮੈਂ ਆ
ਏ ਥੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬੋਲਿਆ ... ਅਸਾਡਾ ਦਰਸਨ ...

ਅਸੀ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸਿ ਆਏ ਆਹੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੋ
ਮੰਦਰ ਮੈ ਬੈਠੋ ਅਰ ਰਸੋਈ ਭੋਜਨ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹਸਿ ਕਰਿ ਕਹਿਆ
ਰਾਜਾ ਤੇਰਾ ਖਾਜ ਅਸਾਨੂੰ ਕਿਮ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਆਪਣਾ
ਖਾਜ ਖਾਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠਿ ਖੜੇ ਰਾਜੇ ਨਾਲਿ ਚਲਿਆ ਜਾਂ ਸਹਿਰ
ਵਿਚ ਆਏ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਮੰਦਰ ਵਿਚਿ ਲੈ ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਦੇਵ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕੀ
ਤਾ ਜੋ ਹਛੇ ਮੇਵੇ ਚੁਣ ਲੈ ਆਵੋ ਹਛੇ ਬਹੁਤੇ ਤਾਂ ਸਤ ਦੇਵ ਵਿਦਾ ਕੀਤੇ ਮੇਵੇ ਨੂੰ
ਅਤੇ ਸਤ ਦੇਵ ਹੋਰਸਿ ਸੀਧੇ ਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕੀਤੇ ਤਾ ਚਉਦਾਂ ਹੀ ਦੇਵ ਸਭਾ ਸਾਮ
ਗ੍ਰੀ ਲੈ ਆਏ ਆਨ ਕਰਿ ਰਾਜੇ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੀ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ
ਜੋ ਰਾਜਾ ਜੇ ਤੂੰ ਭਲਾ ਕਰੇਂ ਏਹੁ ਖਾਜ ਛੋਡ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਛਡ ਦੇਵ ਤਾ
ਛਡ ਹੋਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ
ਰਾਜੇ ਦੇਵ ਲੂਤ ਕਹਿਆ ਜੀ ਹਉ ਜਾਣਤਾ ਹਉ ਉਹੁ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਖੁਰਾਕ ਹੈ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਰਾਜਾ ਜੇ ਤੂੰ ਉਸ ਤਾਈ ਅਸਾਂ ਜੇਹਾ ਕਰ ਦੇਖੇ
ਤਾ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਚਵੀਏਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਮ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾ
ਣਹੁ ਜੋ ਤੁਮਾਰਾ ਬਚਨ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਰਹੇਗਾ ਹਮ ਤੁਮਾਰੇ ਤੇ ਭੀ ਅਧਕ ਕਰਿ

ਜਾਣੀਏਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਮੇਵਾ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਅ ਚਾਹਿਆ ਅਤੇ ਮੇ
ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਈਆ ਰੂ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਬਹੁਤ ਭੁਖਾ ਆਹਾ ਬਹੁਤੇ ਦਿਨਾ ਦਾ
ਗਾਹੇ ਪੈ ਤੁਰ ਨੂੰ ਹੋ ਗਇਆ ਆਹੀਸ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਈਆ ਰਹਿਆ ਰਾਜਾ ਅ
ਤੇ ਵਜੀਰ ਦੇਵੇ ਹੋ ਬਜੇ ਖੜੇ ਹੋਏ
ਆਪ ਦੇ ਕਮਰੇ [illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤਈਆ ਅਰ ਪੈ [illegible] ਖਾਇਆ ਆਇ ਕ
ਰਿ ਅਤੇ ਦੇਵ [illegible] ਕਰੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ [illegible] ਦੇ ਲਗੇ [illegible] ਜੇ ਦਿਆ
ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਐਸੀ ਜਾਣਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਦੇ ਦੇ ਦੀਸਾ
ਪਿ ਲਗ ਗਈ ਸੁ ਜਾ ਆਪ ਖੁਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਅਗੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਖਿਆ ਸੀ

ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਵਜੀਰ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਉਨ ਦੋਹਾ ਖਾਧਾ ਤਾਂ ਦੋ
ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਦੀ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਦੋਵੇ ਮਸਤ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਆਖਿ
ਆ ਦੇਖੁ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਜਾਂ ਚਾਰ ਘੜੀਆਂ ਗੁ
ਜਰੀਆਂ ਤਾਂ ਦੋਹਾ ਦੀ ਖੁਮਾਰੀ ਉਤਰੀ ਪਰ ਉਹ ਦੋਏ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ
ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖਣ ਜੋ ਜੀ ਅਸੀ ਕਖ ਕੰਨੇ ਭੀ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਖਾਕ ਕੀ
ਮ ਆਵਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁ
ਣਿ ਰਾਜਾ ਦੇਵ ਲੂਤ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਇਥੋ ਦਾ ਮਸਿਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਵਜੀਰ
ਤੇਹਾ ਵਹਿਲੀਆ ਕੀਤਾ ਤੂੰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜਪੁ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਜੀਅ ਦਾ ਬੁਰਾ ਨ
ਮੰਨ ਕਿਸੇ ਜੀਅ ਦਾ ਘਾਤੁ ਨ ਕਰਿ ਸਿਧਾ ਖਾਜਾ ਖਾਹੁ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਦੋਹਾ ਆ
ਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਨੇ ਤਾਂ ਕਖ ਤੋੜਨੇ ਦੀ ਸਕਤਿ ਨਾਹੀ ਰਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਉਥੇ ਦੇਵ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਕੀਤੀ ਦੇਵ ਲਗੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜਪਣਿ ਅ
ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਗਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਗੇ ਜਪਾਵਣ ਤਾਂ ਨਉ ਮਹੀਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਉਥੇ ਰਹੇ ਫੇਰ ਉਥੋ ਵਿਦਾ ਲੀਤੀ ॥੨੩॥

॥ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥

ਉਥੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਸਰ ਨਾਮਾ ਸਹਰੁ ਨੂੰ ਚਲੇ ਉਥੇ ਜਾਂਦਿਆਂ ਤ੍ਰੈ ਮ
ਮਹੀਨੇ ਲਗੇ ਉਥਹੁ ਦਾ ਰਾਜਾ ਤੀਖਣ ਸੈਣ ਆਹਾ ਵਣ ਮਾਣੂ ਆਦਾ
ਰਾਜਾ ਆਹਾ ਅਤੇ ਆਪ ਭੀ ਬਣ ਮਾਣੂ ਆਹਾ ਤਾਂ ਉਸ ਸਹਰ ਵਿਚਿ ਨਾ
ਨਕ ਗਏ ਤਾਂ ਬਣ ਮਾਣੂ ਆਂਦੀ ਨਦਰਿ ਪਈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਬਣ ਮਾਣੂ ਅਸਾਥੋ ਡਰਨ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਉਨਾਥੋ ਡਰਿਆ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮੈ ਆਖਿਆ ਸਚੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ
ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਅਤੇ ਪੁਛਿਓਸੁ ਕਿਉ ਭਾਈ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਕਿਆ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇਹ ਕਿਆ ਬ
ਲਾਇ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਏ ਬਣ ਮਾਣੂ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਜੀ ਬਣਮਾਣੂੰ ਏਹ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਏਹ ਬਣਮਾਣੂ ਹੈਨ
ਤਾਂ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੋਰ ਤਾਂ ਸਭੇ ਨਸ ਗਏ ਪਰ ਜੀ ਇਕੁ ਖੜਾ ਰਹਿਆ ਤਿਸ
ਨੂੰ ਮੈਂ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ ਤਾਂ ਉਸ ਬਣਮਾਣੂ ਅਗੋਂ ਚੀਕ ਮਾਰੀ
ਜਿਸੇ ਜੰਗਲ ਦੇ ਪਸੂ ਚੀਕ ਮਾਰਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਹ

ਤਾਂ ਚੀਕਾਂ ਮਾਰਦੇ ਹੈਨ ਏਹ ਤਾ ਬੋਲਦੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਇਨਾਂ ਦੀ ਬੋਲੀ ਏਹੋ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹ ਜੇੜ੍ਹਾ ਚੀਕ ਮਾਰਕੇ ਨਸਾਗਿਆ ਸੀ ਸੋ
ਜੰਗਲ ਦਾ ਮੇਵਾ ਲੈ ਆਇਆ ਝੂਠੇ ਅਗੇ ਰਖਕੇ ਆਪ ਹਟ ਖਲੋਤਾ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਚਾਇ ਲੈ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ
ਤਾਂ ਜੇਹਾ ਕੇਹਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੂਹ ਨਾਹੀ ਪਾਇਦੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਏਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਏਹ ਬਣ ਮਾਣੂ ਹੈਨ ਕੰਦ ਮੂਲ ਦਾ ਅਹਾਰ
ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ ਅਤੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪਸੂ ਤੁਰਦੇ ਹੈਨ ਉਥੇ ਜੰਗਲ ਵਿਚਿ ਇਕ ਮ
ਹੀਨਾ ਰਹੇ ਇਸ ਤਰਾ ਸੇਵਾ ਬਣ ਮਾਣੂ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋ ਰਮਦੇ
ਰਹੇ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥

ਆਗੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਲਹਰਾ ਦੇਂਦਾ ਆਹਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅ
ਗੇ ਤਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਲਹਰਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਜਹਾਜ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਕਿਧਰ ਜਾਵੈਗਾ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਬੋਲ ਨਾਹੀ ਚੁਪ ਕਰਿ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆ
ਖਿਆ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਤਾ ਗਲ ਵਿਚ ਪਲਾ ਘਤ ਖੜੋਤਾ ਆਹੋ ਵਤ ਕਿ
ਆ ਹੋਆ ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜਿਜਮਾਨ ਅਗੇ ਤਾਂ ਰਾਹ ਕੋਈ ਨਾ
ਹੀ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖਤ ਮਾਸੇ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਅਤੇ ਚੁਪ ਕਰਿ
ਕੇ ਚਲਿਆ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਸ ਸਿਖ ਦੇ ਮੂਹ
ਵਿਚਿ ਏਹ ਸਲੋਕ ਹੋਵੈਗਾ

॥ਸਤਿ ਨਾਮ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅ
ਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਜਪੁ ॥ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ
ਹੈਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀਭੀ ਸਚੁ॥

ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਜਾਵੈਗਾ ਅਤੇ ਜਿਤਨੀ ਸੁਣੈਗੀ ਤਿਤਨੀ ਪਾਰ ਲੰਘੇਗੀ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪਿਛੈ ਚਲੇ ਆਵਹੁ ਤਾਂ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਿਛੈ ਮੈ ਤੇ
ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਤੇ ਚਲੇ ਆਂਵਦੇ ਆਹੇ ਤਿਵੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਤੇ ਚਲੇ ਜਾਈ
ਐ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੀ ਤਾਂ ਉਤੇ ਖੁਦਾਇ
ਵਿਚਿ ਭੇਦ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਚੁਪ ਮਰਦਾਨਾ ਚੁਪ ਕਰਿ
ਜਾਹਿ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਹੁਣਿ ਅਸਾਨੂੰ ਡਰ ਕਿਸ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੋ ਵਡੀ ਬਲਾਇ ਆਂਵਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ

ਆਖਿਆ ਜੀ ਵਤ ਅਗੋ ਕਿਉ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਅਗਦ
ਨਾ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਅਗੇ ਤਾਂ ਸ਼ੀਹਾਂ ਦੀ ਡਾਰ ਦੀਹੂ ਸਭ ਅਗੇ ਗੀ ਕਿਉ ਨ ਚਲੀਐ
ਫਿਰ ਗਈ ਤੇ ਪੰਧ ਵਿਚ ਸਾਹਮਣੇ [illegible] ਜਾਏ ਤਾਂ ਅਗੋ ਕਲਿਜੁਗ ਆਵਦੀ
ਹੋ ਡਰੇ ਦੇਦ ਅਤੇ ਬਿਕਰਾਲ ਰੂਪ ਕਰਕੇ ਆਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਇਹ
[illegible] ਨਜਰੀ ਪੈ ਗਈਆ ਗਜ ਸ [illegible] ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਓਹ ਤੂੰ ਰਹੀਂ ਲੈ ਆ ... ਦਾਨੇ ਤੇਰਾ ... ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਦੇ ਹਥਿ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਿਸ ਆਪਣੇ ਹਥਿ ਸੀਤਾ ਕਲਿ ਜੁਗ
ਦੇਹ ਅਤੇ ਬਿਕਰਾਲ ਰੂਪ ਕਰਿਕੇ ਆਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸਾਮਣੇ
ਜੋ ਦੇਹੀ ਜਿਉ ਨੇੜੇ ਆਈ ਤਿਉ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਲਿ ਦੇ ਮੂਹ ਤੇ ਸੁਟੇ
ਤਾਂ ਕਲਿਜੁਗ ਦੀ ਨਠੀ ਤਾਂ ਪਿਛੋ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਮਰਿਆ

ਗਲਿ ਖਬਰਦਾਰ ਹੋ ਅਤੇ ਅਸੀ ਗੁ
ਸਾਈ ਨਾਰਦ ਨਾ ਲ ਖੇਲੀਏ ਤਾਂ ਗੁ
ਸਾਈ ਨਾਰਦ ਕਹਿ ਆਸੀ ਤੁਸੀ ਕਲ
ਤੂੰ ਸੀਤੇ ਆਖਦੇ ਹੋ ਕੱਲਿ ਤਾਂ ਪੂਰਕ
ਜਿ ਹੈ ਕਰਦੇ ਨਾ ਲ ਕਾਲ ਦਾ ਦੀਹ
ਹਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ ਨਕ ਕਹਿਆ ਗੁ
ਸਾਈ ਨਾਰਦ ਮੈ ਸਭ ਉਪਰ ਇਸ
ਦੀ ਨਾਤ ਹੈ ਕੇ ਆਸ ਉਪਰ ਭੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁ
ਸਾਈ ਨਾਰਦ ਕਹਿ ਆ ਜੀ ਸੇ ਸਾਰ ਉ
ਜਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ ਨਕ ਕਹਿਆ ਗੁ
ਸਾਈ ਜੀ ਹੈ ਉਆ ਸਾ ਪਾਸਿ ਕਿਉਂਆ
ਈ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਰਦ ਕਹਿਆ ਜੀ ਪੁਛਣੀ ਐ ਤਿਸ ਪਾਸੋ ਸਦਿ ਕੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਹੀ ਪੁਛੋ ਤਾਂ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਕਲਿ ਨੂੰ ਸਦਿਆ ਕਲਿ
ਆਗੇ ਆਇ ਖੜੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਕਹਿਆ ਕਲਿ ਮਾਤਾ ਤੈਨੂੰ
ਸਾਧਾਂ ਤੇ ਆਵਣਾ ਹੁਕਮ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਇਥੇ ਕਿਉ ਆਈ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਿ ਮਾਤਾ
ਆਖਿਆ ਜੀ ਇਕ ਤਾਂ ਆਪ ਛੁਟੇ [illegible] ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਛੁਡਾਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ

ਕ ਆਖਿਆ ਜੋ ਅਸਾਡਾ ਸਿਖ ਹੋਵੈਂਗਾ ਸੋ ਸੋਭੀ ਛੁਟੇਗਾ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਦੰਦ ਭੰ
ਨੇਗਾ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਟਾਲ ਪਟੇਗਾ ਤਾਂ ਕਲਿ ਬੋਲੀ ਜੀ ਮੈ ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਨਾਲਿ ਫਿਰਦੀ
ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਕਿਸਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਫਿਰਦੀ ਹੈਂ ਤਾਂ ਕਲਿ
ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲਿ ਫਿਰਦੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕ
ਹਿਆ ਅਸੀ ਕਿਸਦੇ ਆਂਹੇ ਤਾਂ ਕਲਿ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਭੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਹੋ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਤੈਨੂੰ ਏਥੇ ਆਵਣ ਜੋਗੁ ਨਾਹੀ ਹੋਰ ਸੈਸਾਰ ਥੋੜ੍ਹਾ ਪਾਇ
ਆ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜੋ ਅਸਾਡਾ ਉਪਦੇਸ ਕਮਾਵੈਗਾ ਤਿ
ਸ ਤੇ ਤੇਰਾ ਜੋਰ ਚਲੈਗਾ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਭਾਵੈ ਕੇਹਾ ਜੋਰ ਕਰੈਗੀ ਅਸਾ ਕਰਤਾਰ ਥੋ
ਅਗੋ ਹੀ ਬਖਸਾਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਂਈ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਕਲਿ ਮਾਤਾ ਇ
ਹੁ ਰੂਪ ਹੈ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਇਥੇ ਅਦਬ ਹੀ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕ
ਲਿ ਉਥੇ ਹਟਿ ਖੜੀ ਹੋਈ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥ ੨੪ ॥

॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੋ ਅਗੋ ਚਲੇ ਪੰਦ੍ਰਾ ਦਿਨ ਤੇ ਪੰਦ੍ਰਾ ਰਾਤੀ ਈਵੇ
ਪਉਣ ਅਹਾਰੀ ਚਲੇ ਗਏ ਅਗੋ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ ਟਾਪੂ ਵਿਚ ਬਿਸਹਰਿ ਦੇਸ ਆ
ਹਾ ਤਿਸ ਦਾ ਰਾਜਾ ਸੁਪਰ ਸੈਣ ਆਹਾ ਵਡਾ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਆਹਾ ਉਸ ਸਹਿ
ਰ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜਾਇ ਉਤਾਰਿਆ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਜਰਿਆ ਦੂਜਾ ਦਿਨ
ਗੁਜਰਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਮੈ ਸਹਰਿ ਵਿ
ਚਿ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਕਿ ਉ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਉ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਬਹੁਤ ਭੁਖਾ ਹਾਂ ਸਹਰ ਵਿਚੋ ਕੁਝ ਹਥ ਪਵੈ ਤਾਂ ਪਾ
ਇਆਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੁਛਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤਾਂ ਮੈ ਕਹਿਆ ਜੀ
ਜਨਮ ਦਾ ਸੁਭਾਉ ਜਾਂਦਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਜਾਤਿ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਹਸਿਆ ਹਸਕਰ ਆਖਿਉਸੁ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਧਰ ਜਾਸੀ ਤਾਂ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜਿਧਰ ਹੁਕਮ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਇਕ ਥੋੜ੍ਹ ਬਾਣੀ ਦੀ ਖਾਣ ਹੋਈ ਤੂੰ ਉਥੇ ਜਾਵੈਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਜੀ ਮੈ ਉਸਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਨਾਹੀ ਤੁਸੀ ਆਪੂੰ ਨਿਸਾਨੀ ਦਸੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸਦੇ ਪਿਛਵਾੜੇ ਪਾਖਰ ਹੋਈ ਤੂੰ ਏਹੋ ਜਾਇ ਕਰਿ
ਪੁਛਿ ਜੋ ਭਾਈ ਪਾਖਰ ਬਾਣੀਏ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਬੇਟਾ ਬਾਣੀ ਹੈ ਸੋ ਕਿਥੇ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਤ

ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸੱਤਿ ਬਚਨ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਜਾ
ਇਕਸਿ ਸਹਰਿ ਵਿਚਿ ਲਗਾ ਪੁਛਣਿ ਜੋ ਭਾਈ ਪਾਖਰੂ ਬਾਦੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਜੋ ਵਡਾ
ਬਾਦੀ ਹੈ ਸੋ ਕਿਸੁ ਠਉਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਛਦਾ ਪੁਛਦਾ ਕੋਹ ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਗਇਆ ਤਾਂ
ਇਕਸ ਆਦਮੀ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੋਂਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ ਹੈਂ ਅ
ਤੇ ਇਨ੍ਹੇ ਬਾਦੀ ਨੂੰ ਕਿਉ ਪੁਛਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦਸਿ
ਓਹੁ ਮੈਨੂੰ ਆਪੇ ਪੁਛ ਲਏਗਾ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਵਡੇ ਦਾ ਘਰੁ ਦਸਿ ਤਾਂ ਉਸ
ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮੈ ਈਵੈ ਤਾਂ ਨਾਹੀ ਦਸਦਾ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਅਤੇ ਵਤਨ
ਦਸੇਂ ਤਾਂ ਹਉ ਤੈਨੂੰ ਦਸੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਇਸ ਨਗਰੀ ਦੀ
ਰੀਤਿ ਏਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇਥੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਅਭੂ
ਮੀਆ ਆਵੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਪੁਛੇ ਬਿਨਾਂ ਦਸਣਾ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਇਥੋਂ ਦੀ ਰੀਤਿ ਇਹਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਰਨ ਮੇਰਾ ਮਿ
ਰਾਸੀ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਫੇਰਿ ਪੁਛਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇਰਾ ਵਤਨ ਕੌਣ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕਦੀ ਪੰਜਾਬ ਸੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪਰ
ਗਣੇ ਰਾਇ ਭੋਇ ਦੀ ਤਲਵੰਡੀ ਹੈ ਓਹੁ ਮੇਰਾ ਵਤਨੁ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਫੇਰ ਪੁਛਿਆ
ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਉਥੇ ਇਕ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਖਤ੍ਰੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਭੀ
ਤੂੰ ਮਹਰਮੁ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮ ਰਦਾਨਾ ਹਸਿਆ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾ
ਉ ਦਸ ਮੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨਾ ਨਕ ਦਾ ਮਿਰਾਸੀ
ਹਾਂ ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਆ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਉਸ
ਹਸਿ ਕਰਿ ਆਖਿ ਆ ਸੁਣਿ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਓਹੁ ਤਾਂ ਅਸਾਡਾ ਪਰਗਤ ਅਵਤਾਰ ਹੈ
ਤਾਂ ਉਸ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਞਾ
ਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚਲੁ ਸੋ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਚਲਾ
ਤੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਆਖਿਆ ਭਾਈ

ਮਰਦਾਨਾ ਜੇ ਨਦਰਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਿਞਾਣ ਲਈਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਭਾਈ ਓਹੁ ਤਾ ਬਾਹਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਈ ਤਾਂ ਉਸ ਆਖਿਆ ਚਲੁ ਭਾਈ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਮੈਨੂੰ ਦਿਖਾਇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਉਤੇ

ਰਜਾਏ ਟੋਗਾ ਪਹਿਲੇ ਤੂੰ ਸ਼ੇਰੇ ਸਾ[illegible] ਦਸਿ ਤਾਂ [illegible] ਗੁਰੂ [illegible]
ਸਿ ਲੈ ਜਾਵ ਗਾ ਤਾਂ ਤਿਸ ਆਖਿਆ ਚਾਲਿ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ [illegible]
ਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਸ਼ੇਰੇ ਬਾਢੀ ਪਾਸਿ ਲੈ ਚਲਿਆ ਜਾਂ ਰਾਹਿ ਵਿਚਿ ਆਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਤੈਨੂੰ ਮੈਂ ਹਭ ਹਕੀਕਤਿ ਕਹੀ ਹੈ ਤੈਂ ਮੈਨੂੰ ਆ
ਪਣਾ ਨਾਉ ਨ ਦਸਿਆ ਆਖ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ
ਨਾਉ ਦਸਿ ਤਾਂ ਉਸਿ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮੈਂ ਤਾਂ ਜਾਣਦਾ
ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਦਸਿ ਤਾਂ ਉਸਿ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਮੇ
ਰਾ ਨਾਉ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਤੁਸੀ ਹੋ
ਦੇ ਕਉਣ ਲੋਕ ਹੋ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਇਥੇ
ਦਾ ਜੋ ਰਾਜਾ ਹੈ ਸੋ ਉਸਦਾ ਮੈਂ ਭਣੇਵਾ ਹਾਂ ਤਿਚਰ ਨੂੰ ਜਾਇ ਸ਼ੇਰੇ ਬਾਢੀ ਦੇ ਘਰ
ਵੜੇ ਸ਼ੇਰਾ ਬਾਢੀ ਅਗੇ ਬੈਠਾ ਮੰਜੀ ਵੁਣਦਾ ਆਹਾ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਜੋ ਸ਼ੇਰੇ ਬ
ਢੀ ਡਿਠਾ ਸੋ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਬਹੁਤ ਅਦਬ ਕੀਤਸੁ ਮੰਜੀ ਵਿਛਾਇ ਦਿ
ਤੀਅਸੁ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਹੀ ਬਹੁ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣਿ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਹਥਿ ਪਕੜਿ ਕਰ ਬੈ
ਠਾਇਆ ਦੋਵੈ ਮੰਜੀ ਉਪਰਿ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਸ਼ੇਰੇ ਬਾਢੀ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਇਹ ਸਾਧ
ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਸ਼ੇਰੇ ਤੇਰਾ ਘਰ ਪੁਛਦਾ ਫਿਰਦਾ
ਆਹਾ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਲੈ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ਼ੇਰਾ ਬਾਢੀ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਇਹ ਸਾ
ਧ ਕਿਥੋ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ
ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਂਦਾ ਮਿਰਾਸੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਪਾਸੋਂ ਤਾਂ ਸ਼ੇਰੇ ਬਾਢੀ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਜੋ ਅਸਾਨੇ ਪੁਛ
ਦਾ ਆਹੋ ਸੋ ਤਉ ਅਸਾ ਨਾਲਿ ਕਿਆ ਕੰਮ ਹੈ ਅਸਾਨੂੰ ਤੂੰ ਕਿਆ ਜਾਣਦਾ
ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਅਸਾ ਤੁਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕੰਮ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਕ ਜੀ ਅਸਾਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਪਾਸਿ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ੇਰੇ ਬਾਢੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ
ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦੇ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਉਣ
ਲੋਕ ਹੋਂਦੇ ਹੈਨਿ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦੇ
ਪਰ ਓਹ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੈਨਿ ਤਾਂ ਉਨ ਅਸਾਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਪਾਸਿ ਭੇਜਿਆ ਹੈ

ਤੁਸੀ ਉਥੇ ਤੇ ਜੀਤਾ ਚਲੋ ਤਾਂ ਸ਼ੈਂਤੇ ਬਾਢੀ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ
ਭਲੇ ਦੇਆਏ ਹੋ ਅਸਾਂ ਨੇ ਮੰਗੀ ਦਵਾਈ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਰਬ ਦੇ ਆਏ ਹੋ ਜਾਂ ਮੰਗੀ
ਦੇ [illegible] ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਚਲੋ ਤਾਂ ਸ਼ੈਂਤੇ ਬਾਢੀ ਆ
ਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਉ ਉਤਾਵਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਡੀਕਦੇ ਹੈਨਿ ਤੁਸੀ ਸ਼ਿਤਾਬ ਚਲੋ ਤਾਂ ਸ਼ੈਂ
ਤੇ ਬਾਢੀ ਆਪਣੇ ਮਨੁ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਕੁਝ ਲੈਣੀ ਜਾਈਐ ਤਾਂ ਸ਼ੈਂ
ਤੇ ਬਾਢੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਸਚੁ ਆਖੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਸਰੂਪ
ਕੇਹਾ ਹੈ ਜੇਹਾ ਤੂੰ ਦਸੇ ਤੇਹੀ ਕੁਝ ਲੈ ਜਾਈਐ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਪਾ ਸਦੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ੈਂਤੇ ਬਾਢੀ ਸਮਝਿਆ ਜੋ ਅਤੀਤ ਫਕੀ
ਰ ਹੈ ਕੁਛ ਹਛਾ ਭੋਜਨ ਬਣਾਇ ਲੈ ਜਾਈਐ ਤਾਂ ਸ਼ੈਂਤੇ ਬਾਢੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ
ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੋ ਤੁਧ ਆਖਿਆ ਸੋ ਮੈ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਪਰ ਤੂੰ ਉਤਾ
ਵਲਾ ਨ ਹੋਹੁ ਓਹੁ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਹੈ ਉਸ ਪਾਸਿ ਖਾਲੀ ਕਿਉ ਕਰ ਜਾਈ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਜੀਅ ਵਿਚਿ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਓਹੁ ਤਾ ਪਉਣ ਅਹਾਰੀ ਹੈਨਿ
ਅਤੇ ਮੈ ਤਾਂ ਉਨ ਦੇ ਨਾਲਿ ਹਠਿ ਕਰਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹਾਂ ਭਲਾ ਹੁਣਿ ਤਾਂ ਭੋਜ
ਨ ਦੀ ਜਾਹਗਾ ਆਇਆ ਹਾਂ ਭਲਾ ਭੋਜਨ ਤਾਂ ਖਾਈਐ ਐਸੇ ਸਹਰ
ਵਿਚਿ ਤਾਂ ਇ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਸ਼ੈਂਤੇ ਬਾਢੀ ਨੂੰ ਆਖਿ
ਆ ਭਾਈ ਸ਼ੈਂਤਾ ਤਉ ਕੁਝ ਸਮਗ੍ਰੀ ਹੈ ਸੋ ਭਲੀ ਹੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਹੈ ਪਰ ਸ਼ਬ ਹੋਤੁ
ਇ ਫਕੀਰ ਬਾਹਰਿ ਭੁਖੇ ਬੈਠੇ ਹੈਨੀ ਤਉ ਕੁਝ ਕਰਨਾ ਹੈ ਸੋ ਸ਼ਿਤਾਬ ਕਰਿ ਤਾਂ
ਸ਼ੈਂਤੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸ਼ਿਤਾਬੀ ਹੋਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਸ਼ੈਂਤੇ ਬਾਢੀ ਕਿਆ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸੁ
ਧਰ ਸੈਣ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿਚਿ ਗੈਆ ਸ਼ੈਂਤਾ ਉਥੇ ਦੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਰਿਖਵਾਲਾ ਭੀ ਆ
ਹਾ ਅਤੇ ਧਰ ਆਖ ਗੈਆ ਏਹ ਜੋ ਕਢਲਿ ਬਦਲਿ ਦੇ ਫਲੁ ਮੈ ਆਂਦੇ
ਸੇ ਸੋ ਤੁਸੀ ਸਾਲੂਣਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਨਾਲਿ ਰੋਟੀਆ ਪਕਾਵਹੁ ਅਰੂ ਛੁਲਾਵ
ਸਾਗ ਛੰਮਕੇ ਏਹ ਗਲਿ ਧਾਰਿ ਆਖਿ ਗੈਆ ਅਤੇ ਆਪਿ ਬਾਗੋ ਹਛੇ ਮੇ
ਵੇ ਲੈ ਆਇਆ ਲੈ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਤੇ ਮੇਵਾ ਸਿਰ ਤੇ ਰਾਖਿਉਸ ਅਤੇ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਖਿਉਸ ਚਲਿ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇਰਾ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਫਕੀਰ
ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਬਾਲਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੂੰ
ਤੇ ਨੂੰ ਮਰਦਾਨਾ ਲੀਏ ਜਾਂਦੇ ਤਿਥੇ ਆਣਿਆ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬੈਠੇ ਥੇ

ਠੇ ਆਹੇ ਉਦਿਆਨ ਜੰਗਲ ਵਿਚਿ ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਤੇ ਮੈਂ ਦੋਹਾਂ
ਅਗੋ ਆਖਿਆ ਆਉ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਕਰਤਾਰੂ ਕਰਤਾਰ ਅਗੋ ਉਸ
ਭੀ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਤਿ ਕਰਤਾਰ ਸਤਿ ਕਰਤਾਰੂ ਤਾਂ ਸ਼ੇਖ ਭੀ ਆਖਿ
ਆ ਜੀ ਕਰਤਾਰੂ ਕਰਤਾਰੂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸਿਆ ਹਸਿ ਕਰਿ ਆ
ਖਿਉਸ ਆਉ ਭਾਈ ਸ਼ੇਖਾ ਸਤਿ ਕਰਤਾਰੂ ਪਿਛੋਂ ਮੈਂ ਭੀ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸਤਿ
ਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਸ਼ੇਖ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਗੋ ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾ
ਈ ਸ਼ੇਖਾ ਇਹੁ ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਹੈਂ ਤਾਂ ਸ਼ੇਖ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸਾਡੇ ਵਾਸ
ਤੇ ਰਸੋਈ ਲੈ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਸ਼ੇਖਾ ਤੂੰ ਅ
ਸਾਨੂੰ ਕਿਆ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਸ਼ੇਖ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਪ
ਰ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਾ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਅਸਾਨੋ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਸ਼ੇਖਾ ਏਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ੇਖ ਆਖਿ
ਆ ਜੀ ਏਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮੇਸਰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਸੀ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆ
ਖਿਆ ਭਾਈ ਸ਼ੇਖਾ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਸ਼ੇਖ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕਾ
ਉਣ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਦਮੀ ਹਾਂ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪਸੂ
ਪੰਖੇਰੂ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸਿ ਕਰਿ ਆਖਿਆ
ਭਾਈ ਸ਼ੇਖਾ ਤੂੰ ਸਚੁ ਆਖਿ ਤੂੰ ਕਵੇਂ ਕਣਾਕੁ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਸ਼ੇਖ
ਬਾਜੀਦ ਆਖਿਆ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾਂ ਅਚਵੇ ਬਹੁਤੇ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਭੁਖੇ ਹੋਏ ਫਕੀ
ਰਤੁ ਪਿਛੋਂ ਕਰਿ ਆਹੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਏਹੁ ਸਿਖੁ ਸਚੁ ਆਖ
ਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾਂ ਮੂੰਹ ਪਾਏ ਅਤੇ ਹੋਰ ਫਕੀਰ ਤਿਨ ਸਤਾਂ ਨਹੀ ਗਈਆਂ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹਸਿਆ ਹਸਿ ਕਰਿ ਆਖਿਉਸ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆ
ਖਿਆ ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਸਚਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤੇ ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਭੁਖਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਸ਼ੇਖਾ ਤੇਰੇ ਨਾਲਿ ਜੋੜੀ ਕਿਸਦੀ ਹੈ ਇਥੇ ਤਾਂ ਸ਼ੇ
ਖ ਬਾਜੀਦ ਅਤੇ ਇਹੁ ਸੈਣ ਰਾਜੇ ਸੁਪਰ ਸੈਣ ਦਾ ਭਣੇਵਾਂ ਗਿਆਨ ਧਿਆ
ਨ ਕਰਿ ਚਲਦੇ ਆਹੇ ਇਕਠੇ ਤਾਂ ਸ਼ੇਖ ਬਾਜੀਦ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਰਸੋਈ
ਤਾਂ ਮੂੰਹ ਪਾਵੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੂੰਹ ਤਿਥਾਉ ਚਲਦੇ ਆਹੇ ਜਿਥੇ ਪਦਿਕ
ਭਜਨ ਹੋਦਾ ਆਹਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਪੁਛਣ ਅਹਾਰ ਗੀਰ ਧਿਦਾ ਆਹਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ਼ੇਖ
ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਏਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾਂ ਮੂੰਹ ਪਾਵੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ

ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਫਿਰੰਦਾ ਪੰਜ ਬਾਟੇ ਕਰਿ ਅਤੇ ਇਕ ਵੰਡਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਾਢਿ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਫਿਰੰਦੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਤ੍ਰੈ ਹੋ ਪੰਜ ਵੰਡੇ ਕਿਉ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਫਿਰੰਦਾ ਤ੍ਰੈ ਅਸੀ ਆਹੇ ਅਤੇ ਚਉਥਾ ਤੂੰ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਜਵਾ ਤੇਰਾ ਨਾਲਿ ਪਰਚਣ ਵਾਲਾ ਇਕੁ ਸੰਤਿ ਹੈ ਜੇ ਉਸ ਤਾਈ ਲੈ ਆਵਸੀ ਤਾਂ ਅਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਰਚਵੀਐਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰੰਦੇ ਬਾਢੀ ਪੰਜ ਵੰਡੇ ਕੀਤੇ ਇਕੋ ਜੇਹੇ ਅਤੇ ਇਕ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦੇਵਣ ਲਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਅਜੇ ਨਾਹੀ ਖਾਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਤੂੰ ਕਿਉ ਨਾਹੀ ਖਾਂਦਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸੀ ਖਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਭੀ ਖਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂ ਭੁਖਾ ਹੈ ਤੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਾਹੁ ਅਤੇ ਅਸਾਡਾ ਖਿਆਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੁਹਿ ਪਇਆ ਤਾਂ ਫਿਰੰਦੇ ਬਾਢੀ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਭੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੁਹਿ ਪਾਵੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਫਿਰੰਦਾ ਜੇ ਤੂੰ ਇਹੁ ਸੰਤ ਨੂੰ ਲੈ ਆਵਸੀ ਤਾਂ ਅਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਰਚਵੀਏਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰੰਦੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੁਹਿ ਪਾਵੋ ਤਾਂ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਫਿਰੰਦਾ ਤੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਏਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੁਹਿ ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਹਉ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਫਿਰੰਦੇ ਅਤੇ ਇਹੁ ਸੰਤਿ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲਨਿ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਅਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੁਹਿ ਪਾਈਐ ਤਾਂ ਫਿਰੰਦੇ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚਿ ਗਿਆਨ ਉਪਜਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਏਹ ਤਾਂ ਪੂਰਨ ਸਾਧ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀ ਭੀ ਏਹੋ ਗਿਆਨ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਸੋਈ ਅਸਾਨੇ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਇਹੁ ਸੰਤ ਆਖਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਫਿਰੰਦਾ ਕਿਥੇ ਤਾਂ ਫਿਰੰਦੇ ਬਾਢੀ ਕਹਿਆ ਓਹ ਮਰਦਾਨ ਮਿਰਾਸੀ ਤੁਸਾਂ ਮੇਰੇ ਪਾਸਿ ਆਂਦਾ ਸੀ ਉਸ ਦਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਹੈ ਸੋ ਏਹੋ ਗਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹੁ ਸੰਤ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਫਿਰੰਦਾ ਮੈਂ ਉਸ ਤਾਂਈ ਜਾਂਣਦਾ ਹਾਂ ਓਹ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਪੁਰਾਤਮੀ ਅਸਨਾਉ ਹੈ ਅਸੀ ਤੇ ਓਹ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਆਹੇ ਤਾਂ ਫਿਰੰਦੇ ਨੂੰ ਹੈਰਾਨਗੀ ਲਗੀ ਤਾਂ ਫਿਰੰਦੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਓਹੁ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪੰਜਾਹ ਸੈ ਕੋਹਾਂ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਆਹੇ ਅਗੋ ਤਾਂ ਇਥੇ ਕਦੀ ਨਹੀ ਆਇਆ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਆਖਦੇ ਹੋ ਜੋ ਅਸਾਡਾ ਪੁਰਾਤਮੀ ਅਸਨਾਉ ਹੈ ਇਤਨਾ ਫਰਕ ਤੁਸਾਂ ਕਿਉਂ ਕੇਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹੁ ਸੰਤ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਫਿਰੰਦਾ ਤੈਨੂੰ ਆਪੇ ਖਬਰ ਹੋਇਗੀ

ਜੇ ਮਿਲੀਏਗੇ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਚਲੋ ਜੋ ਮੈਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲੈ ਗਇ
ਆ ਆਹਾ ਸੋ ਉਨ ਮੁਹ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਤੁਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਤੁਸੀ ਚਲੋ ਤਾਂ ਭੁਲ
ਕਰੇ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਅਗੋ ਤਾਂ ਅਸਾਨੋ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜਾਣ
ਦਾ ਅਤੇ ਹੁਣਿ ਅਸਾਨੋ ਜਾਹਰਿ ਕਰਨ ਆਏ ਹਨ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਝੰਡੇ ਨੂੰ
ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤੂ ਤਾਂ ਹੁਣਿ ਜਾਹਿ ਅਸੀ ਭੁਲ ਕੇ ਮਿਲੀਏਗੇ ਤਾਂ ਝੰ
ਡੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਓਹੁ ਭੋਜਨ ਅਮਾਨਤ ਪਾਇਆ ਹੈ ਓਹੁ ਮੁਹ ਪਾਇਦੇ ਨਾਹੀ
ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਆਖਦੇ ਹੋ ਅਸੀ ਭੁਲ ਕੇ ਮਿਲੀਏਗੇ ਏਹ ਗਲਿ ਬਣਦੀ ਨਾ
ਹੀ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਕਹਿਆ ਚਲ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤਾਂ ਛਿਹ ਘੜੀਆ ਰਾਤ ਗੁਜ
ਰ ਗਈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਤੇ ਝੰਡਾ ਬਾਢੀ ਦੋਵੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸਿ ਆਏ ਦੋਹਾ
ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤੂ ਕਿਛੁ ਬੋਲੀ ਦ
ਭੀ ਮਰਮ ਹੈ ਜੋ ਕਿਆ ਬੋਲੀ ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਬਾਢੀ ਆਖਿਆ ਜੀ ਬੋ
ਲੀ ਤਾਂ ਭਲੀ ਬੋਲਦੇ ਹੈਂ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਅ
ਤੇ ਝੰਡਾ ਬਾਢੀ ਇਕ ਪਹੁਰ ਰਾਤਿ ਗਈ ਆਹੀ ਤਾਂ ਦੋਹਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ
ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਆਣ ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸਿ ਕਰਿ ਆ
ਖਿਆ ਆਉ ਭਾਈ ਸਤਿ ਕਰਤਾਰ ਆਉ ਭਾਈ ਪੁਰਾਤਮੀ ਯਾਰ ਤਾਂ ਝੰਡੇ
ਬਾਢੀ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਅਸਾਨੂੰ ਹੁਣਿ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਅਸੀ ਤੇ ਤੁਸੀ ਕ
ਦ ਪੁਰਾਤਮੀ ਯਾਰ ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਪੁਛ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ
ਨੂੰ ਪੁਛ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਏਹ ਸਾਧ ਕਿਆ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ
ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਮਚਲੇ ਹੋਇ ਕੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਤਾਂ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤਾਂ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦੇਹੋ ਆਖਦੇ ਆਹੇ ਜੋ ਨਾਨਕ ਮੇਰਾ ਪੁ
ਰਾਤਮੀ ਆਸਨਾਉ ਹੈ ਹੁਣਿ ਕਿਉਂ ਮਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਆਖਿਆ
ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਜੇ ਕਾਈ ਨੀਸਾਣੀ ਦੇਵੈ ਤਾਂ ਜਾਣੀਐ ਜੋ ਓਹੋ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਇਸ ਝੰਡੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਾਈ ਖਬਰ ਨਾ
ਹੀ ਪਰ ਤੂੰ ਤਾਂ ਖਬਰਦਾਰ ਹੈਂ ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਖਬਰ ਸਭ ਹੈ ਕਿਉਂ ਤਾਂ ਇੰ
ਦ੍ਰ ਸੈਣ ਮਚਲੇ ਹੋਇ ਕਰਿ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਤਾਂ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦਾ ਜੇ ਤੁਸੀ ਕੋ
ਹੀ ਮਲੂਮੀ ਦਸਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰ
ਸੈਣ ਓਹ ਦਿਨ ਯਾਦਿ ਕਰਿ ਜੋ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਦੇ ਤੁਸੀ ਸੇਵਕ ਹੋਦੇ ਆਹੇ ਅ

ਤੇ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗ ਵਿਚਿ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਹੋਸਨੀ ਬਾਬਤ ਸੰਗ ਉਠਾਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅ
ਖਿਓਸ ਜੋ ਹੋਸਨੀ ਸੇਈ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਸ ਨੀ ਹੋਸਦੀ ਆਹੀ ਅਤੇ ਤੁਸਾਨੂੰ ਪਾਛੂੰ ਉ
ਸਜੇ ਹੋਸਨੀ ਕਿਥੂੰ ਗਈ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਛਉ ਟਲਾਇਆ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਬਾ
ਈ ਭਗੀ ਤੁਸੀ [illegible] ਬਹੁਤ ਨੰਗੀ ਕਰਹਿੰਦੇ ਆਹੇ ਤੁਸਾਂ ਜਾਤਾ ਜੋ ਅਸਾਂ ਤੂੰ
ਪੂਰਨ ਗੁਰੂ ਹੈ ਅਸਾਨੂੰ ਕੇਹਾ ਤ੍ਰਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਜੀ ਕੰਨ ਲਕੀਤ
ਆਹਾ ਨੰ ਹੀਤਾ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਹੋਸਨੀ ਕਰਨੀ ਆਹੀ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਕਰਤੇ ਭੂਲ
ਇਆ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਸੂਠੀ ਸਾਖ ਭਰੀ ਤਾਂ ਅਸੀ ਕਿਆ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਜਨਕ
ਤੁਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੂਹਥੀ ਕਹਿਆ ਜੋ ਫੇਰ ਤੁਸਾਨੂੰ ਜਨਮ ਹੋਤਵੇ ਏਹ ਤੇ
ਤੁਸੀ ਅਕਠੇ ਰਹਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਤੁਸਾ ਫੇਰਿ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕਿਆ ਜਾਪੇ ਇ
ਥੋਂ ਵਿਛੜੇ ਕਿਥੇ ਜਾਇ ਪਈਏਗੇ ਫੇਰ ਤੇਰ ਤੇ ਅਸਾਡਾ ਮੇਲਾ ਹੋਵੇਗਾ
ਕਿ ਨ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅਸਾ ਤੁਸਾਨੇ ਆਖਿਆ ਦੇਖਿ ਭਾਈ ਤੁਸਾਡੀ ਭਗਤਿ
ਪੂਰਨ ਹੋਸੀ ਪਰ ਤੁਸਾਂ ਵਿਚਿ ਦੋਇ ਖਤੇ ਹੋਏ ਆਹੇ ਇਕ ਤਾ ਤੁਸੀ ਮੂਰਤ ਪੂ
ਜਦੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਇਕ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਆਹਾ ਪਰ ਤੁਸਾਨੇ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਜੀ
ਮਨਾ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਜੋ ਤੁਸੀ ਮੂਰਤਿ ਨ ਪੂਜੋ ਪਰ ਤੁਸੀ ਪੂਜਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਤੁ
ਸਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਅਗੋ ਟਾਲੂਆ ਆਹਾ ਸੋ ਮਛ ਹੋਇਆ ਹੈ ਫੇਰ ਤੁਸੀ ਮਿ
ਲਕਰਿ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਪਾਸ ਖੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਤੁਸਾ ਆਖਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਏਹ
ਕਿਆ ਹੂਆ ਅਸਾਂ ਤੇਰਾ ਆਖਿਆ ਆਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸੀ ਜੋ ਫੇਰ ਜ
ਨਮ ਸਟੇ ਏਹ ਕਿਆ ਤੁਸਾਡੇ ਆਤਮੇ ਕਿਆ ਆਈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਜਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈ ਤੁਸਾਨੂੰ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਸੀ ਮੈ ਤੁਸਾਨੂੰ ਝੂਠ ਨਾਹਾ ਦ੍ਰਿੜਾਇ
ਆ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਆਖੇ ਲਗੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮੈ ਕਿਆ ਕਰਾ ਪਰ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਤੁ
ਸਾਨੋ ਏਹੋ ਫਲੁ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀ ਮਨੁਖ ਜਨਮ ਆਂਵੇਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਤੁਸਾ ਆਖਿ
ਆ ਜੋ ਜੀ ਅਸੀ ਜਨਮ ਹੀ ਆਂਵਦੇ ਰਹੀਏਗੇ ਕੇ ਕਦੀ ਅਸਾਡੀ ਖਲ
ਸੀ ਭੀ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸਾਡੀ ਭਗਤਿ ਪੂਰਨ ਹੋ
ਸੀ ਪਰ ਜਨਮ ਭੋਗਕੇ ਕਲਿ ਜੁਗ ਵਿਚ ਉਧਰੋਗੇ ਅਤੇ ਕਲਿ ਜੁਗ ਵਿ
ਚ ਤੁਸਾਨੂੰ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਮਿਲੇਗਾ ਅਤੇ ਕਲਿ ਜੁਗ ਵਿਚ ਨਾਨਕ ਨ
ਉਧਰੇ ਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸਾਡੇ ਸਾਥ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਤਰਹਿਗੇ ਅਤੇ ਮੈ ਤੁਸਾ
ਨੂੰ ਆਪੇ ਢੂੰਢ ਮਿਲੇਗਾ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੋ ਜਾਣੈ ਭਾਈ ਕ

ਭੀ ਹੋਰ ਨਿਸਾਨੀ ਮੰਗੇ ਤਾਂ ਭੀ ਦੇਵਾਂ ਅਤੇ ਜੇ ਇਸੇ ਨਿਸਾਨੀ ਤੇ ਨਿਸਾ ਹੋਈਆ
ਤਾਂ ਤੂੰ ਜਾਣ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਬੋਲਿਆ ਜੀ ਜੋ ਧੰਨ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਭਾਗ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਦ
ਰਸਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਗੇ ਠੈਰ ਬੋਲਿਓ ਨਾਹੀ ਜਾਂ
ਇਕ ਘੜੀ ਗੁਜਰੀ ਤਾਂ ਬੋਲਿਆ ਜੀ ਕਿਛੁ ਜਬਾਬ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਆਖ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਨਿਸੰਗ ਆਖਿ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ
ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇਰਾ ਮਨੋਰਥ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ
ਮੇਰਾ ਮਨੋਰਥ ਏਹੋ ਆਹਾ ਜੋ ਅਸੀ ਤੁਸੀ ਅਕਠੇ ਰਹੰਦੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਤੁਸਾ
ਭਗਤਿ ਭੀ ਬਹੁਤੀ ਕੀਤੀ ਆਹੀ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਅਸੀ ਤੁਸਾ ਪਾਸਿ ਆਏ ਆਹੇ
ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਆਖਿਆ ਤੈਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਆਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸਾਡਾ ਉਧਾਰ ਕਰ
ਦੇਵਹੁ ਤੁਸਾ ਅਸਾ ਨਾਲ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਆਹਾ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਬੋਲਿਆ ਭਾ
ਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਮੈ ਭੀ ਨਾਨਕ ਜੀਦਾ ਸੇਵਕ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈ ਭੀ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਤੂ
ਸਾਂ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਵਡੀ ਦਇਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਜੇ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕੁਝ ਫੌਜੇ ਦਾ ਕਰੋ
ਜੋ ਕੁਛ ਫੌਜੇ ਨਾਲ ਕਰੋਗੇ ਸੋ ਅਸਾਂ ਨਾਲ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿ
ਆ ਸੁਣਿ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣਿ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਫੌਜੇ ਦੇ
ਵਾਸਤੇ ਭੀ ਆਏ ਹਾਂ ਪਰ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਅਸਾਡਾ ਵਚਨ ਆਹਾ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈ
ਣ ਆਖਿਆ ਜੀ ਵਚਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੈ ਪਰ ਵਚਨ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਅ
ਤੇ ਜੋ ਕਿਛੁ ਤੁਸੀ ਚਾਹਦੇ ਹੋ ਸੋ ਅਸਾਨੂੰ ਖੁਸਿ ਨਾਹੀ ਆਂਵਦੀ ਅਸਾਂ ਤਾਂ
ਆਪਣੀ ਨਾਲ ਕੀਮ੍ਹ ਹੈ ਘਸੀਟ ਅਸਾਨੂੰ ਖੁਸ ਨਾਹੀ ਆਂਵਦੀ ਅਤੇ ਜੋ
ਕਿਛੁ ਕਰਦੇ ਹੋ ਸੋ ਫੌਜੀ ਨਾਲਿ ਕਰਦੇ ਹੋ ਫੌਜੇ ਨਾਲ ਕਰੋਗੇ ਸੋ ਅਸਾਹੀ
ਨਾਲ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਰਜਾਇ ਤੁਸਾਡੀ ਅਸਾਂ ਵਚਨ
ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਆਹਾ ਅਗੋ ਜੋ ਤੁਸਾਂ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਵੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਆ
ਖਿਆ ਆਉ ਭਾਈ ਫੌਜਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਸੋ
ਮੰਨੋ ਤਾਂ [illegible] ਬੋਲਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਕਿਆ ਜਾਣਾਂ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ
ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ ਵਿਚ ਸਬਦ ਬੋ
ਲਿਆ॥ ਮਹਲਾ ੧॥ ੧੧

ਦੀਪਨ ਤੇ ਬੈਸੰਤਰ ਭਾਰੋ ਮਾਟੀ ਕਉ ਜਲ ਦਾਹੇ ਦਿਸ ਤਿਆਗੋ।

॥ਉਪਰ ਚਰਨ ਤਲੈ ਆਕਾਸਾ ਘਟ ਮੈਂ ਸਿੰਗੀ ਕੀਆ ਪ੍ਰਗਾਸਾ।

॥ ੧ ॥ਐਸਾਪ੍ਰਮਾਰਥੁਭੁਕਤਨਉ॥ਆਨਪਦਾਰਪਤਕਉਧਿ
ਆਇਆ ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ ॥

ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਸੈਂਤੋ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਮਝਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਰਥੁ ਦਿਤਾ ਈਧਨ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੈਸੰਤਰ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਜਠਰ ਅਗਨਿ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਟੀ ਏਹ ਦੇਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਜੋ ਪਾਣੀ ਪੀਂਦੀ ਹੈ ਸੋ ਬਾਲਕ ਦੀ ਦੇਹੀ ਕਚੀ ਹੋਦੀ ਹੈ ਸੋਈ ਸਤਾਈ ਪੋਹ ਨਾਹੀ ਸਕਦੀ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਪੋਹ ਸਕਦੀ ਜੋ ਇਸਨੇ ਨਾਮ ਦੀ [illegible] ਹੋਦੀ ਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕੈਸਾ ਹੈ ਭਾਈ ਸੈਂਤੋ ਤੂੰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜਪੁ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਲਗੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸੈਂਤੋ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਆਖਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜਪੋ ਅਤੇ ਮੇ ਰੋਗੀ ਬਾ ਭੁਖਾ ਮੇਰਾ ਕਬੀਲਾ ਕਿਥੋਂ ਖਾਵੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੂਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ

॥ਪਥਰੋਮਾਹਿਪੰਛੂਦੂਧਾਮੇਲਕੀਨਿਸਥਨਸੂਧਾਭੀਤਰਿ
ਭਉਤੂੰਕਰਾਹਿਕੈਸੋਹੋਦੀਕਉਅਣਹੋਦੀਹੈ॥ ੨ ॥

ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਸੈਂਤੋ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਮਝਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਰਥੁ ਦਿਤਾ ਜਾ ਬਾਲਕ ਗਰਭ ਵਿਚਿ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਧ ਨਾਹੀ ਨਿਕਲਦਾ ਜਾਂ ਜਨਮ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾ ਬਾਲਕ ਜਨਮਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਧ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਚਿੰਤਾ ਨ ਕਰ ਅਚਿੰਤ ਹੋਇ ਰਹੁ ਉਸ ਸਾਹਿਬ ਰਿਜਕ ਪਹਿਲੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀਉ ਪਿਛੋ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੁ ਤੂੰ ਕਿਉ ਡਰਦਾ ਹੈ ਤੈਂ ਤਾਂ ਨਿਰਭਉ ਹੈ ਭੀਤਰ ਹੈ ਏਹ ਜੋ ਦੇਹ ਤੇ ਰਿਜਕ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਇਆਣ ਹੋਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਜਦਾ ਹੋਦਾ ਆਇਆ ਹੈ ਏਹ ਠੋਰ ਪਸਾਰਾ ਹੈ ॥ ੨ ॥ ਤਾਂ ਸੈਂਤੋ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜੋ ਆਖਦੇ ਹੋ ਸੋ ਓਹ ਗਲ ਗੁਪਤ ਹੈ ਮੈਂ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੀਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ॥੩॥

॥ਦੇਹੀਗੁਪਤਬਿਦੇਹੀਦੀਸੈ॥ਸਗਲੇਸਾਜਕਰੈਜਗਦੀਸੈ॥
॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਕਰੇਬਖਿਆਨ॥ਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਤਬੇਦਪੁਰਾਣ॥

ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਸੈਂਤੋ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਮਝਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਰਥੁ ਦਿਤਾ ਏਹ ਦੇਹੀ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹੇਗੀ ਤੇ ਅੰਦਰਿ ਇਸਦੇ ਮਸਾਣ ਦੇਹੀ ਹੈ ਸੋ ਗੁਪਤ ਹੈ ਉਸ ਦੇਹੀ ਨਾਲ ਏਹ ਜਾਸੀ ਅਤੇ ਏਹ ਦੇਹੀ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹੇਗੀ ਓਹ ਦੇਹੀ ਇਸ ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਸੁਝਦੀ ਨਾਹੀ ਏਹ ਸਭੋ ਸਾਜ ਜਗਦੀਸ

ਦੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਹੈਨਿ ਇਸ ਗਲ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਆਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਕੋਈ ਭਾਵੈਂ ਵੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਵਿਚਿ ਕਰੇ ਪਰ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚਿ ਤੁਰਤ ਲਭੇਗਾ ੩ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰੇ ਫੇਰਿ ਆਖਿਆ ਜੀ ਓਹ ਤਾਂ ਦਿਸ ਨਾਹੀ ਆਵਦਾ ਅਤੇ ਏਹ ਤਾ ਦਿਸ ਆਵਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸਰੂਪ ਜਿਤਨਾ ਹੈ ਤਿਤਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਭੇਗ ਦੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ। " " " " "

[illegible] ਅਦ੍ਰਿਸਟ ਦੇਖੁ ਭੂਲੀ ਸਭੁ ਸ੍ਰਿ
[illegible] ਨਾਨਕ ਤਰੀ [illegible] ੪

ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ [illegible] ਨਾਹੀ ਸਮਝਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਇੰਦ੍ਰਾ ਸਭ ਕੁਝ ਜਿਤਨੀ ਦਿਸ ਦਿਸਟਮਾਨ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਤਾਂ ਅਦ੍ਰਿਸਟ ਹੋਇ ਹੋਇ ਕੇ ਛਪ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਇਕ ਖਿਨ ਵਿਚ ਕਈ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਕਰਿ ਦਿਖਾਵਦਾ ਹੈ ਜਾਹਰਿ ਜੋ ਨਦਰਿ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਨੋ ਸੈਸਾਰ ਅਦ੍ਰਿਸਟ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਦੇਖਦਿਆ ਅਖੀ ਅਗੋ ਜਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨਿ ਤਿਨਾ ਨੋ ਆਖਦੇ ਹੈਨਿ ਦਿਸ ਨਹੀ ਆਵਦੇ ਦਿਸਟਮਾਨ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਅਜੇਹਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੇ ਤਿਸ ਦੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਵੇਗੀ ੪੧ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਬਾਦੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪਇਆ ਏਹੋ ਆਖੇ ਜੀ ਮੈ ਭੁਲਾ ਹਾਂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸ ਜੋ ਮੈ ਤੇਰੇ ਨਾਲਿ ਇਤਨੀਆ ਗਲਾਂ ਕੀਤੀਆ ਹੈਨ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਆਖਿਆ ਉਠਿ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰਾ ਕੋਈ ਡਰ ਨਾਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਆ ਤਾਂ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਲੈ ਆਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰਾ ਕਿਥੇ ਹੈਈ ਪਹਿਰ [illegible] ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਗੇ ਆਣਿ ਰਖਿਆ [illegible] ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੇਵਣ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮੈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਲਗੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ [illegible] ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਿਆ ਅਤੇ [illegible] ਹਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਲੈ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰਾ ਏਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਜੇਵਿ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ [illegible] ਆਖਿਆ ਲੈ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਉਠਾਇ ਲੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ [illegible] ਲੈ ਕਰ ਲਗਾ ਜੇਵਣ ਜਿਉ ਅਧਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੇਵਿਆ ਤਿਉ ਇੰਦ੍ਰੇ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ ਗਏ ਇੰਦ੍ਰ ਬਿਦੇਹ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰੇ ਨੂੰ ਸਭ ਕਿਛੁ [illegible] ਆਇਆ ਜਾ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਬਿਦੇਹ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੋ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇਹ ਕਿਆ ਹੋ

ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਅਸਾਨੋ ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਇ
ਥੇ ਲੈ ਆਇਆ ਹੈ ਸੋ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਲੈ ਆਇਆ ਹੈ ਅਸੀ ਕਿਆ ਕਰੀਐ ਤ
ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸਾ ਕਰਨੀ ਆਹਾ ਤੇ ਕੀਤੇ ਹੈ ਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀ ਕਹੋ ਸੋ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ
ਸੈਣ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਇਸ ਨੋ ਮੰਜੀ ਬਹਾਵਣਾ ਆਹਾ ਇਸ ਵਖਤ ਮੰ
ਜੀ ਕਿਥੇ ਬਹੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰਾਤ ਕਿਤਨੀ ਕੁ ਹੈ ਤਾਂ ਸੈਂਆ
ਖਿਆ ਜੀ ਰਾਤਿ ਪਹਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜਲ ਲੈ
ਆਵੈ ਜੋ ਇਸ ਨਾਨ ਕਰੀਐ ਅਤੇ ਸੈਂਡੇ ਨੂੰ ਭੀ ਨਵਾਵਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਇਸ
ਨਾਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੈਂਡੇ ਨੂੰ ਭੀ ਨਵਾਇਆ ਤਾਂ ਸੈਂਡੇ ਦੀ ਖੁਮਾਰੀ ਉਤਰ ਗਈ ਸੈਂਡਾ ਬਾ
ਦੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਸੈਂਡਾ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਮੰਜੀ ਬਹਾਵਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੈਂਡੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸਾਂ
ਡੀ ਰਜਾਇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੈਂਡੇ ਬਾਦੀ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਸਉਪੀ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਕੀ
ਤਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਇਕ ਜੋਤੇ ਨਗਰ ਮੈ ਤਪਾ ਆਇ
ਹੈ ਉਸ ਸੈਂਡੇ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਸਉਪੀ ਅਤੇ ਸਤਿ ਗੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਰਾਜੇ ਕ
ਹਿਆ ਉਸ ਤਪੇ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਾਸਿ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਤੇ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਅਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਅਤੇ ਸੈਂਡਾ ਬਾਦੀ ਪੰਜੇ ਅਸੀ ਉਦਿਆਨ ਜੰਗਲ ਵਿ
ਚਿ ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਜੋ ਰਾਜੇ ਦੇ ਆਦਮੀ ਆਇ ਆਇ ਕਰਿ ਆਖਣ ਲਗੇ ਜੋ
ਤਪਾ ਕਉਣ ਹੈ ਈਹਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਉਠ ਖੜੋ
ਆ ਅਰ ਰਾਜੇ ਕੇ ਆਦਮੀਆਂ ਕੌ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੁਮ ਚਲੋ ਮੈ ਰਾਜੇ ਕੀ ਨਿ
ਸਾ ਕਰ ਆਵਤਾ ਹੌ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬਹੁ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਬਹੁ ਤਾਂ
ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਕਹਿਆ ਜੀ ਓਹ ਤਾ ਤੁਮਕੋ ਜਾਣਤਾ ਨਾਹੀ ਅਰ ਜੀ ਓਹ ਮੇਰਾ
ਮਾਮਾ ਹੈ ਉਸ ਕਾ ਬਿਧਾਨ ਨ ਹੋਵੈ ਉਸ ਕੀ ਨਿਸਾ ਕਰਿ ਆਵਤਾ ਹੌ ਤੁਮ ਕਿ
ਆ ਕਹਿਤੇ ਹੋ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਜਾਇ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ ਤਾ
ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਕਹਿਆ ਆਉ ਪੁਤ੍ਰ ਕਿਛੁ ਕਹੈਗਾਂ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਕਹਿਆ ਜੀ
ਮੈਂ ਕਹਿਣੇ ਹੀ ਆਇਆ ਹਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਤੂੰ ਕਿ
ਆ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਏਹ ਆਦਮੀ ਤੁਮ ਭੇਜਬੇ
ਤਪੇ ਕਉ ਬੁਲਾਵਣੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮੈ ਭੇਜਬੇ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਕ

ਹਿਆ ਕਿਸਵਾਸਤੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਮੈ ਸੁਣਿਆਂ ਥਾ ਜੋ ਇਨ੍ਹੋ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈਸੁ ਮੈ ਇਸਵਾਸਤੇ ਬੁਲਾਇਆ ਥਾ ਜੋ ਮੈ ਭੀ ਓਸਕੋ ਦੇਖੋਂ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਦੇਖਣੇ ਦੇਖਣੇ ਮੈ ਵਡਾ ਫੇਰੁ ਕਹੈ ਏਕ ਦੇਖਣੇ ਮੇ ਭਲਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਏਕ ਦੇਖਣੇ ਮੇ ਬੁਰਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਜਿਸ ਦੇਖਣੇ ਮੇ ਭਲਾ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਮੁਝਕੋ ਕਹੋ ਮੈ ਉਸੀ ਤਰੇ ਦੇਖਾਂ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਕਹਿਆ ਜੀ ਓਹ ਤਾ ਪੂਰਨ ਸਾਧ ਹੈ ਉਸ ਅਰੁ ਕਰਤਾਰ ਮੈ ਭੇਦ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਅਰ ਓਹ ਤਾ ਬੇਤਾਮਾ ਓਹੈ ਤੂੰ ਕਿਸ ਪਰੋਜਨ ਪਰ ਦੇਖਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਮੈ ਤਾ ਸਾਧ ਮੂਰਤ ਕਰਿ ਦੇਖਤਾ ਹਉ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਸਾਧ ਮੂਰਤਿ ਦੇਖਣੇ ਕੀ ਮਰਿਯਾਦਾ ਨਾਹੀ ਜੋ ਜਬ ਤੇ ਸਿਉ ਘਾਰਿ ਬੁਲਾਈਐ ਸਾਧ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਆਪ ਜਿਦਾਰ ਕਰਿ ਆਪੁ ਦੇਖਣੇ ਜਾਈਐ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਤੂ ਭਲਾ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤੂ ਕਹੇਂਗਾ ਸੋਈ ਹਮ ਕਰਹਗਾ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਕਹਿਆ ਜੀ ਰਾਜਾ ਜੀ ਭਲਾ ਭੋਜਨ ਲੇਹੁ ਅਰ ਭਲੇ ਮੇਵੇ ਲੇਹੁ ਅਰ ਅਧੀਨਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਇ ਮਥਾ ਟੇਕਿ ਮੰਗਰ ਰਖੋ ਸਾਧ ਮੂਰਤਿ ਦੇਖਣੇ ਕੀ ਘਾਟ ਰਚੁਸ ਹੈ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰ ਸੈਣ [illegible] ਮਾਦਾ ਬਣੀ ਆਹਾ ਰਾਜੇ ਉਹ ਗਲ ਮੰਨ ਲੀਤੀ ਭਲੇ ਭੋਜਨ ਲੀਤੇ ਅਰ ਭਲੇ ਮੇਵੇ ਲੀਤੇ ਅਰ ਭਲੇ ਬਸਤ੍ਰ ਲੀਤੇ ਨਾਲ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਲੈਤਾ ਆਣ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੇ ਰਖ ਕਰ ਚਰਣੇ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਜੋ ਕਿਛੁ ਲਿਆਇਆ ਆਸੀ ਸੋ ਆਣ ਅਗੇ ਰਖਿਓਸ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਆਖਿਆ ਜੀ ਰਾਜਾ ਕਰਮ ਵੰਤ ਹੈ ਇਸ ਪਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋਰੁ ਉਪਰਿ ਬਾਣੀ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ ਵਿਚ ਸਬਦ ਬੋਲਿਆ।

ਏਕੋ ਰਾਜੁ ਦੀਆ ਸੁਧਰਸੈਣਾ ਅਜਨ ਗਿਆਨ ਪਾਇਆ ਜਿ
ਹ ਨੇਤ੍ਰ ਮਿਟੇ ਔਧਿਆਰ ਗਏ ਬਿਕਾਰਾ ਐਸਾ ਸਾਹਿਬ ਮੀਤ ਹਮ
ਾਰਾ। ੧ । ਸੁਧਰਸੈਣ ਜਾਹਿ ਬਾਤ ਹਮਾਰੀ ਏਕੋ ਰਾਜੁ
ਦੀਆ ਛਤ੍ਰਧਾਰੀ। ੧ ।ਰਹਾਉ। ।ਅਠਾਰਾ ਜੋ ਭੂਮ
ਹੀਰ ਪਤਿ ਕੀਨੇ ਸਭ ਸੇਵਕ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਉ ਮਨ ਭੀਨਾ ਐਸੀ ਪ
ਭੁ ਜੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਸੁਰ ਗੁਰ ਮਤਿ ਉਪਜੀ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੀ ।੨।
ਸਉ ਦਾ ਪੂਰ ਕੀਰ ਜਸੁ ਅਰਾ ਤੀਨ ਦੀਪ ਤੁਮ ਚਰਨ ਪੂਜਾ ਰਾਥ
ਛਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ ਤੇਉ ਲੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਤੁਮ ਨਿਰਮਲ ਸੂਚੇ।

॥ ੩ ॥ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਇਹ ਸੰਗਤੁ ਮਾਰਾ ਕਰਣ ਕਾਰਣੁ ਆਪੇ ਕਰ ॥
ਤਾਂ ਕਉ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਆਪ ਦਿਆਲਾ ਤਿਨ ਸਰਬ ਸੁਖ ਸਭੁ ਮਿਟੈ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ੪

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਸਉਣਾ ਪੂਰਾ ਦਾ ਰਾਜਾ ਕੀਤਾ ਨਿਖੜ ਰਾਜ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਅਠਾਰਾਂ ਰਾਜੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਦੇ ਘਰ ਸੰਗਤਿ ਤਿਨ ਦੀ ਪਦਾਰਾਜ ਲਗਾ ਕਰਨੇ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਮਹਾਪੁਰਖ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਏ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਦੇਖੇ ਮਤ ਤੈਂ ਵੈਰੀ ਰੀਸ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇਂ ਮਤ ਕਦੀ ਰਾਜ ਤੇਜ ਵਿਚਿ ਆਇ ਜਾਵੇਂ ਭੁਲਿ ਜਾਵੇਂ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਹਥਿ ਜੋੜ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਰਾਜ ਭੀ ਇਸੇ ਨੂੰ ਦੇਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਸਾਡੇ ਨਾਲ ਫਿਰਦਾ ਹਾਂ ਐਸਾ ਵੇਖੰਤ ਮੈਨੂੰ ਕਦੇ ਗਥਿ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਅਸਾਂ ਇਥੇ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਥਾੜੀ ਨੂੰ ਬਹਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਮੰਜੀ ਅਸਾਡੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਜੋ ਇਕ ਛਤ੍ਰ ਰਾਜ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸੋ ਰਾਜ ਭੀ ਅਸਾਡਾ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਮੰਜੀ ਦੋਵੈਂ ਦਿਤੇ ਹੈਨਿ ਤੈਂ ਇਨ੍ਹਾ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਕਰਦੇ … ਤਾਂ … ਅਤੇ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਦੋਹਾਂ ਮਥੇ ਟੇਕੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ … ਜੀ ਮੈਂ … ਸਭੋ ਹੀ

ਦਾਸਤੇ ਕਰਤਬ ਅ … ਸਾਨੂੰ … ਘਰ ਕੀ ਲੈ ਆਇਆ ਹੈ ਸੋ … ਸੀ … ਹੋਈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਦਾ ਬੈਰਾਗ … ਗਏ ਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਕਿਉਂ ਰਾ ਜਾ ਕਉ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕ ਹਿਆ ਜੀ ਜੇ ਤੁਸੀ ਗਉਣ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਅਸਾਡੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹਤੇ ਹੋਵਨ ਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆ ਰਾਜਾ ਅਸੀ ਤੁ ਸਾਡੇ ਪਾਸਿ ਹੀ ਅ ਹੇ ਅਸੀ ਤੁਸੀ ਇਕ ਹੋਇ ਜਾਂਵੀ ਐਂਗੇ ਤੁਸਾਂ ਗਿਣਤੀ ਕਾਈ ਨਾਹੀ ਕਰਣੀ ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਰਹਿਣਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੋਈ ਦਿਨ ਇਥੇ ਰਹੋ ਜੋ ਅਸਾਡਾ ਆਤਮਾ ਠਹਿਰੇ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਜੀ ਰਾਜੇ ਕਾ ਭੀ ਆਖਿਆ ਮੰਨੀਐ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਇਥੇ ਰਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੇਰਾ ਭੀ ਆਖਿਆ ਫੇਰਨਾ ਨਾਹੀ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਗੁਰੂ

ਨਕ ਜੀ ਇੰਦ੍ਰ ਅਤੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਅਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਪਾਸਿ ਰਹੇ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਵਿਦਾ ਲੀਤੀ ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥

॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ॥

ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਿਲ ਮਿਲਾ ਦੀਪ ਨੂੰ ਚਲੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਪਾਣੀ ਉਪਰਿ ਇਵੇਂ ਚ
ਲੇ ਜਾਵਨਿ ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਉਪਰਿ ਜਾਈਦਾ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ ਛਿਆਮ
ਹੀਨੇ ਸਹਿਜ ਨਾਲ ਚਲੇ ਗਏ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਖੁਸੀ ਆਵੈ ਤਿਥੇ ਬਹਿ
ਜਾਈਏ ਅਗੇ ਸਿਲ ਮਿਲਾ ਦੀਪ ਵਿਚਿ ਧੁੰਮ ਪਈ ਆਹੀ ਜੋ ਇਕ ਤਪ ਆ
ਇਆ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਪਾਸਿ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਤਿਨ ਦੀਪ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਬਰਨ
ਕੀਤਾ ਹੈਸੁ ਅਤੇ ਓਥੇ ਇਕ ਇੰਦ੍ਰ ਬਾਛੀ ਰੁਖ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਅ
ਠਾਂ ਪੁਰਖ ਕੀਤਾ ਹੈਸ ਇਹੋ ਧੁੰਮ ਹੋਇ ਰਹੀ ਆਹੀ ਸੋ ਅਸੀ ਝੋਹੇ ਉਦਿਆਨ
ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਜਾਂ ਸਤਿ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੇ ਜੀ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈ ਤਾਂ
ਮੈਂ ਸਹਰੁ ਵੇਖਿ ਆਂਵਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸਿਆ ਹਸਿ ਕਰਿ ਬੋਲਿਆ ਕਿ
ਉਸ ਵੇਲੇ ਕਿਛੁ ਭੁਖ ਲਗੀ ਹੈ ਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਕੇਤਾ
ਰੋ ਤੁਸਾਂ ਵੈਰਾਗ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈ ਤੁਸਾਡੇ ਨਾਲਿ ਹਠ ਕਰਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹਾਂ ਜੁ
ਰੂਰ ਆਖਿਆ ਹੈ ਇਥੋਂ ਕਿਛੁ ਆਹਿ ਪਾਇ ਆਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆ
ਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਰਹੁ ਸੰਤੋਖ ਪਕੜੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਜੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਚੁਪ ਕਰਿ ਕੈ ਬੈਠ ਗਇਆ ਬੈਠਿ ਕਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਸਹਰ ਦਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇ
ਸ ਸਹਰ ਦਾ ਨਾਉ ਬ੍ਰਹਮਪੁਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਥੋਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰ ਬੈਣ ਹੈ ਅਤੇ ਵ
ਰਨ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਹੈਸੁ ਏਹੋ ਗਲਾਂ ਹੋਦੀਆ ਸਨਿ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰ ਬੈਣ ਸਿਕਾਰ
ਖੇਡਣ ਆਇਆ ਆਹੀ ਸਿਕਾਰ ਖੇਡਦਾ ਖੇਡਦਾ ਇਧਰੋ ਆਇਆ ਜਿਥੇ ਰ
ਅਸੀ ਝੋਹੇ ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਅਸਾਨੋ ਰਾਜਾ ਦੇਖ ਕਰਿ ਖੜਾ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਤਾਂ
ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਤੁਸੀ ਕਉਣ ਹੋ ਜੋ ਉਜਾੜ ਵਿਚਿ ਬੈਠੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਬੋਲਿ
ਆ ਹਮ ਆਦਮੀ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਸਹਰ ਮੈਂ ਬਾਹਰ ਕਿਉ ਬੈ
ਠੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਸਹਿਰ ਜਾਇ ਕਰਿ ਕਿਸ ਕੇ ਦੁਆਰੇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਰ
ਜੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਤੁਮ ਅਤੀਤ ਹੋ ਤਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਕਿਆ ਪ
ਰਿਆ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਕਿਸ ਰਉਸ ਪਰ ਬੋਲਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਜੇ

ਡਿਠਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤਾਂ ਬੋਲਦਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਭੁਖ ਨਾਲ
ਡਿਬਲੋ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਅਸੀ ਤਾਂ ਪਰਦੇ
ਸੀਹਾਂ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਆ ਅਤੇ ਭਾਈ ਤੁਮ ਕਿਸ ਨਗਰ ਸੇ ਆਏ ਹੋ ਤੁਮਾਰੀ
ਬੋਲੀ ਤੋ ਸਮਝੀ ਨਾਹੀ ਜਾਤੀ ਤਾਂ ਹਮ ਕਹਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਹਮ ਪੰਜਾ
ਬਕੀ ਧਰਤੀ ਸੇ ਆਏ ਹਾਂ ਕਦੀ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸੁਣਾ ਹੋਇਗਾ ਤਾਂ
ਰਾਜੇ ਸਮਝਿਆ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾ ਭੁਲਾਏ ਤਾਂ ਏਹ ਸਾਧ ਹੈਨ ਤਾਂ ਰਾ
ਜੇ ਪੁਛਿਆ ਅਤੇ ਭਾਈ ਇਸ ਹਮਾਰੇ ਦੇਸ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਕਾ ਹੈ ਤੁਮ ਤਿਸ
ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਹਮ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤਿਸ ਸੇ ਹਮ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈ ਫੇਰ
ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਅਰੁ ਤੁਮ ਹੋਤੇ ਕੌਣ ਹੋ ਤਾਂ
ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਹਮ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਬਤਾਵਹੁਗੇ ਪਰ ਤੁਮ ਆਪਣਾ ਨਾਂ
ਉ ਬਤਾਵਹੁ ਮਹੰਤ ਤੁਮਾਰਾ ਤੋ ਬੋਲਤਾ ਨਾਹੀ ਪਰ ਤੁਮ ਇਸਕਾ ਨਾਉ ਭੀ
ਬਤਾਵਹੁ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮਹੰਤ ਕਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾ
ਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਬਾਲਾ ਹੈ ਅਰ ਇਸ ਕਾ ਨਾਉ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾ
ਜੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਅਰ ਇੰਦ੍ਰ ਬਾਛੀ ਕੀ
ਨਗਰੀ ਪਰ ਤਾਪੂ ਦੇ ਆਇਆ ਹੈ ਸਚ ਹੀ ਕਹੀਓ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿਆ ਰਾ
ਜਾ ਜੀ ਏਹੀ ਦੇ ਆਇਆ ਹੈ ਪਰ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਭੀ ਬਤਾਇ ਅਰ ਆ
ਪਣਾ ਵਰਣ ਭੀ ਬਤਾਇ ਅਰ ਸਹਰ ਕਾ ਨਾਉ ਭੀ ਬਤਾਇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿ
ਆ ਸੁਣਿ ਅਤੀਤ ਹਮਾਰਾ ਨਾਉ ਮਧਰ ਬੈਣ ਹੈ ਅਰ ਸਹਰ ਕਾ ਨਾਉ ਬ੍ਰ
ਹਮਪੁਰ ਹੈ ਇਸ ਵਲਾਇਤ ਕੇ ਹਮ ਰਾਜੇ ਹੋਤੇ ਹੈ ਅਰ ਵਰਨ ਹਮਾਰਾ ਬ੍ਰ
ਮਣ ਕਾ ਹੈ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਅਬ ਨਿ
ਸਾ ਹੋਈ ਪਰ ਏਹ ਦੀਪ ਕਉਣ ਕਹੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਅ
ਤੀਤ ਇਹ ਸਿਲਮਲਾ ਦੀਪ ਕਹੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਫੇਰ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਇਹ
ਕੇਤੇ ਰਾਜੇ ਰਾਜ ਕਰਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਬੋਲਿਆ ਸੁਣਿ ਭਾਈ ਅਤੀਤ ਇ
ਤਾਂ ਤੀਨ ਦੀਪ ਮੇ ਅਠਾਰਾ ਰਾਜੇ ਰਾਜ ਕਰਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਫੇਰ ਪੁਛਿਆ ਜੀ
ਤਿਨ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਮਧਰ ਬੈਨ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ
ਅਤੀਤ ਰਾਜਿਆਂ ਕੇ ਨਾਮ ਕਹਤਾ ਹੂੰ ੧ ਮਧਰ ਬੈਨ ੨ ਸੁਧਰ ਸੈ
ਣ ੩ ਸੁਖਚੈਨ ੪ ਅਸਾ ... ਨਾਥ ੫ ਸਗਰ ਸੈਨ ੬ ਬੀਰ ਬੈਨ ੭

ਲਾ ਲਨੈਨ ੯ ਰਾਈਏਲਨ ਸੁਖਸਾਗਰ ੧੦ ਨਗਾਪਰਸਰਾਮ ੧੧ ਰਾਜਾ
ਅਟਕਾਪਟਕ ੧੨ ਸੁਧਸਮਾਲਕ ੧੩ ਬੁਧਬਬੇਕ ਬਾਲਕ ੧੪ ਰਾਜਾ
ਨੈਨਜੋਤ ੧੫ ਰਾਜਾ ਬਲਿ ਸਿੰਗਾਰ ੧੬ ਰਾਜਾ ਤੂਰਨਤੇਰਗ ੧੭ ਰਾਜਾ ਅਗਮ
ਰਾਇ ੧੮ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਰਾਜਿਆ ਅਠਾਰਾਂ ਕੇ ਨਾਮ ਕਹੇ ਤਾਂ ਮੈ ਰਾਜੇ ਮਧਰ
ਬੈਣ ਕੋ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਇਤਨੀ ਬਾਤ ਤੈ ਕਹੀਐ ਪਰ ਜੀ ਇਨੇ ਅਠਾਰੇ
ਰਾਜਿਆ ਮੈਂ ਸਿਰਦਾਰ ਕਉਣ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਭਾਈ ਅਤੀਤ
ਸਭਨਾ ਕੇ ਉਪਰਿ ਰਾਜਾ ਕਵਲਨੈਨ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਏਹ ਗਲ ਕਿ
ਉ ਝੂਠ ਬੋਲੀਆ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਅਤੀਤ ਏਹਿ ਬਾਤ ਕਿਆ ਸਮਝ ਕਰ ਕ
ਹੀ ਤਾਂ ਮੈ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਸਭਨਾ ਦੇ ਉਪਰ ਕਵਲਨੈਨ ਨਾਹੀ ਸਭਨਾ ਦੇ ਉ
ਪਰਿ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰਸੈਣ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਅਤੀਤ ਤੂੰ ਕਿਆ ਜਾਨਤਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਮੈ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਮੈ ਜਾਨਤਾ ਹੌਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੇ ਸਭਨਾ ਕੇ ਉਪ
ਰ ਸੁਧਰਸੈਣ ਰਾਜਾ ਆਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਮਧਰ ਬੈਨ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਅਤੀ
ਤ ਤੇਰਾ ਮਹਿਤ ਕਹਾ ਤਾ ਹੈ ਕੇ ਤੂੰ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਤੇਰਾ ਮਹਿਤ ਤਾਂ ਬੋਲਤਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮੈ
ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਤਦ ਬੋਲੇਗਾ ਜਦ ਕੋਈ ਬੁਲਾਵ
ਏ ਤਾ ਆਵੈਗਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਅਤੀਤ ਹਮ ਬੁਲਾਵਹਗੇ ਤਾਂ ਮੈ ਆ
ਖਿਆ ਬੁਲਾਇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਬੁਲਾਇ ਸਕਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਘੋੜੇ ਤੇ ਉਤਰਿਆ
ਉਤਰਿ ਕਰਿ ਨੇੜੇ ਆਇਆ ਨਜੀਕ ਆਇ ਕਰਿ ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਅਰੇ ਭਾਈ
ਇਨਕੀ ਅਵਾਜ ਕੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਇਨੇ ਕੀ ਅਵਾਜ ਕਰਤਾਰ ਕ
ਰਤਾਰੂ ਏਹੀ ਅਵਾਜ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇੜੇ ਹੋਇ ਆਖਿਆ ਮਹਿਤ ਜੀ ਕਰਤਾਰ
ਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਸਮਾਧਿ ਖੁਲੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿਆ
ਸਤਿਕਰਤਾਰ ਜੀ ਸਤਕਰਤਾਰ ਆਉ ਭਾਈ ਜੀ ਬੈਠੋ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿ
ਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਉ ਰਾਜਾ ਮ ਧਰ ਬੈਣ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿ
ਆ ਤੁਮ ਨਗਰੀ ਮੇ ਚਲੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਹਮਾਰਾ ਨਗਰ
ਏਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਨਗਰੀ ਮੇ ਚਲੋ ਉਜਾੜ ਮੈ ਬੈਠਣਾ ਕਿਆ ਫ
ਇਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਅਸੀ ਫਕੀਰ ਅਤੀਤ ਆਹੇ ਹਮ
ਕਉ ਉਜਾੜ ਹੀ ਵਸਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਨਗਰ ਮੇ ਕੋਈ ਭੇਰਕ ਕੀ ਖ
ਬਰ ਲਏਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ ਵਿਚ ਸਬਦ ਬੋਲਿਆ

॥ਏਕਤੂੰਭੂਰਨਮਰਜਿਨਸਭੁਕਿਛੁਦੀਨਾਭੂਖਨਿਗਾਸਭਛੀਨਕੇ
ਅਪਨਕਰਲੀਨਾ॥ਐਸਾਨਾਮਨਛਾਡੀਐਸਦਾਸੰਗਾਮਾਰੇ॥
॥ਲੇਖਾਕਬੀਨਪੁਛਈਮਨਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥
॥ਤੁਜਨਉਤਮਾਹਮਕੀਆਸੇਤਨਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਜਲਮੀਤਲੁਹਿਰਦੈ
ਧੀਆ॥ਕਿਰੈਮਾਹਿਮੋਤੁ॥ ੨ ॥ਸਭਕੁਛਮਪਤ੍ਰਾਨਿਆਂਕਾਇ
ਮੈਂਸੈਂਗਾ॥ਉਤਾਮੀਏਪੈਂਤੂੰਸੋਨਿਭੈਕਾ॥ ੩ ॥
ਮਨਕਰੈਮਾਸਿਰੁਭੁਤੂਨਪਾਸਾ॥ਏਸਾਏਸਾਨਮਭਾਵਿਨਸ
ਗਾਇਰਹੋਏਕਮਾਨਾ॥ ੪ ॥੪॥੬॥੭॥ ॥੭॥ ॥੭॥

ਤਾਂਰਾਜੇਮਧਰਬੈਣਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਪੈਰਾਂਤੇਸਿਰਪਾਇਆਆਖੇਜੀਕੁਛਮੈਨੂੰਅ
ਗਿਆਕਰੋਜੋਮੈਂਸੇਵਾਕਰੋਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਸੁਣਿਰਾਜਾਮਧਰਬੈ
ਣਅਸੀਂਤੁਸਾਨੂੰਏਹੋਗਲਿਆਖਦੇਆਹੇਜੋਅਸਾਂਸੁਧਰਬੈਣਨੂੰਰਾਜ
ਇਹਭੀਰਾਜਦਿਤਾਹੈਜੋਕੋਈਮੰਨੇਗਾਤਾਉਸਦਾਭਲਾਹੋਵੈਗਾਅਤੇਜੇਕੋ
ਈਨਮੰਨੇਗਾਤਾਂਉਹਜਾਵੈਅਸੀਤਾਆਪਣੀਵਲੋਆਖਛਡਣਾਸੀਤਾਂਰਾ
ਜੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਓਹਅਸਾਂਥਾਪਤੁਸਾਹੁਕਮਉਨਕੀਮਜਤਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਕਹਿਆਰਾਜਾਤੈਨੂੰਕਰਤਾਰਚਿਤਆਵੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ
ਸੁਣਿਭਾਈਮਧਰਬੈਣਰਾਜਭਾਗਇਥੈਹੀਰਹਿੰਦਾਹੈਅਤੇਨਾਲਿਨਾਹੀ
ਚਲਦਾਅਤੇਜਿਨਾਂਪੁਰਖਾਂਸੰਤਾਂਦੇਬਚਨਸਤਿਕਰਿਜਾਤੇਹੈਨਿਓਹੁਕੀ
ਰਤਿਨਾਲਿਚਲਦੀਹੈਤਾਂਰਾਜੇਮਧਰਬੈਣਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਅਸਾਂਤੁਸਾਡੇ
ਕਹਿਆਜਾਣਿਆਹੈਰਾਜਕਿਆਵਸਤੁਹੈਅਰਭਾਗਕਿਆਵਸਤੁਹੈਤਾਂਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਸੁਪ੍ਰਤੁਉਸਤਰਖੁਸੀਹੋਆਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ
ਸੁਣਿਰਾਜਾਮਧਰਬੈਣਅਸੀਤੁਣਹੁਕਮਦੇਆਹੇਰਾਜੇਮਧਰਬੈਣਬੇਨਤੀ
ਕੀਤੀਜੀਅਸਾਨੂੰਜਿਸਤਰਾਹੁਕਮਹੋਵੈਤਿਸੇਤਰਾਂਰਾਜੇਸੁਧਰਬੈਣ
ਨੂੰਮਿਲੀਐਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਸੁਣਿਰਾਜਾਮਧਰਬੈਣਜਿਸਤਰਾਂਅ
ਸਾਨੂੰਅਗੋਬੇਨਤੀਕਰਦੇਹੋਤਿਸੇਤਰਾਂਰਾਜੇਸੁਧਰਬੈਣਅਗੇਖੜਾਹੋਵ
ਣਾਤਾਂਰਾਜੇਮਧਰਬੈਣਕਹਿਆਜੇਸੀਅਸੀਂਤੁਸਾਂਦੇਬੇਅਦਬਕਰਸ
ਕੀਏਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਐਸੇਹੀਲੋੜੀਦਾਹੈਤਾਂਮਧਰਬੈਣਅ
ਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਕੋਈਦਿਨਰਹੀਏਗੁਰੂਜਾਨਾਂਨਕਰੋਤਾਂਮੈਆਖਿਆਸੀਇਸ

ਜੋ ਕੀਤੀ ਭਵਨੀ ਪੂਰਨ ਕਰੀਐ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਨੀ ਮਹੀਨੇ ਰਹੇ ਅਪਣੇ
ਬੈਣ ਪਾਸ ਰਹਿਆ ਅਗੋਂ ਵਿਦਾ ਲੀਤੀ ਬਿਸਮਾਦ ਦੇ ਸਭੀ ਅਗੋਂ ਚਲੇ ਸਿੰਘ
ਲਾ ਦੀਪ ਸੌ ਚਲੇ ॥ ੨੬ ॥ ॥ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

ੴ ॥ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੋਂ ਚਲੇ ਰਸਕਵਲ ਨੈਨ ਕੇ ਦੇਸ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ ਅਗੋਂ ਸੰ
ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਜਿਥੇ ਜਾਨ ਤਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਸਮਾਧ ਲਾਗਿ ਜਾਇ ਉਥੇ ਬੈਠੇ ਹੀ
ਰਹਿ ਜਾਵਨ ਚਾਰ ਦਿਨ ਪੰਜ ਦਿਨ ਕਦੀ ਸਤਿ ਦਿਨ ਕਦੀ ਦੁਇ ਦਿਨ ਇਵੇਂ ਸਤਿ
ਮਹੀਨੇ ਤੇ ਤੇਰਾਂ ਦਿਨ ਵਿਚਿ ਸਮੁੰਦ ਦੇ ਟਾਪੂ ਵਿਚਿ ਚਲੇ ਜਾਵਨ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਇਕ
ਸਹਰ ਕੁਦਰਤੀ ਦਾ ਆਇਆ ਕੋਹਾਂ ਚਹੁ ਤੇ ਨਦਰਿ ਆਵਨ ਲਗਾ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕੋਈ ਸਹਰ ਭੀ ਆਵਸੀ ਕਿ ਉਜਾੜੀ ਵਿਚ ਚਲੇ ਜਾਂਸੀ
ਐ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਭੁਖ ਲਗੀ ਹੈ ਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਜੀ ਜੇ ਭੁਖ ਲਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਕਿਆ ਇਥੇ ਅਗੋਂ ਆਣ ਧਰਿਆ ਜੇ ਖਾ
ਈਐ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਓਹ ਦੇਖਿ ਸਹਰ ਨਦਰਿ ਆਵਦਾ ਹੈ ਈ ਜੋ
ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਆਵਗੀ ਸੋ ਖਾਂਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਏਵੇਂ ਜੀ
ਉ ਨਿਕਲ ਜਾਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜੇ ਜੀਉ ਨਿਕਲੇਗੀ
ਤਾਂ ਅਸੀ ਫੇਰਿ ਪਾਇ ਲਈਐਗੇ ਤੂੰ ਡਰ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸ
ਚੁ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲ ਦਾ ਨਾਹੀ ਅਸੀ ਕਿਆ ਜਾਪੇ ਤੁਟੇ ਨਾਲਿ
ਕਿਉਂਕਰ ਜੀਵਦੇ ਫਿਰਦੇ ਆਹੇ ਪਰ ਅਸੋ ਨੇਕ ਰਭ ਤਾਰ ਜੀਵਾਇਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਚਲ ਅਗੋਂ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰੁ ਕਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਜੀ ਤਾਂ ਆਸਤੇ ਆਸਤੇ ਚਹੁ ਕੋਹਾਂ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਵਿ
ਲਾਇ ਦੇ ਲੈ ਗਏ ਸਹਰ ਦੇ ਗੋਇਰੇ ਜਾਇ ਬੈਠ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਆਇਆ ਹੀ ਸਹਰ ਜਾਇ ਕਿਛੁ ਖਾਇ ਆਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਪਲੇ ਤਾਂ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਕਿਥੋਂ ਖਾਂਵਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅ
ਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਸਾਰਾ ਸਹਰ ਸਉਪਿਆ ਹੈ ਜੁਦੇ ਕਿਥੋ ਖਾਈਂ ਇਥੇ ਤੈਨੂੰ ਅਟਕ ਕਾਈ
ਨਾਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕੋਈ ਚੋਰ ਕਰਿ ਪਕੜੇਗਾ ਤਾਂ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜੇ ਕੋਈ ਤੈਨੂੰ ਚੋਰ ਕਰਿ ਪਕੜੇਗਾ ਤਾਂ
ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਨਾਉ ਲਈ ਤੈਨੂੰ ਪਕੜਿ ਕੇ ਛਡੇਗਾ ਛੁਟੇ ਕਿਥੋਂ ਜਾਇ ਪਏ ਤਾਂ ਮ

ਰ ਦਾਨੇਜੀਵਿਚਿਜਾਤਾਜੋਇਸਦੇਜਿਥੈਕਿਥੈਪੂਰਤਮੀਜਾਰਹੇਨਮਰਦਾਨਾਂ
ਜਾਇ ਸਹਰਵਿਚਿਵੜਿਆਜਾਇਕਰਿਦੇਖੇਤਾਂਸਭੁਸੁਇਨੇਕੀਪੂਰਤੀਹੈਜਿ
ਥੈਕਿਥੈਸੁਇਨੇਨਦਰਿਆਵਦਾਹੈਤਾਂਮਰਦਾਨਾਕੁਦਰਤਿਦੇਖਕਰਿਹੈਰਾਨਹੋ
ਇਰਹਿਆਤਾਂਮਰਦਾਨੇਦੀਭੁਖਦੂਰਹੋਇਗਈਤਾਂਮਰਦਾਨੇਇਕਸਆਦਮੀ
ਨੂੰਪੁਛਿਆਜੀਇਸਸਹਰਦਾਨਾਉਕਿਆਹੈਤਾਂਓਸਪੁਛਿਆਅਰੇਭਾਈਤੂੰ
ਕਹਾਂਤੇਆਇਆਹੈਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਹਮਦੂਰਸੇਆਏਹੈਂਪਰਜੀਤੂੰ
ਇਸਨਗਰੀਦਾਨਾਂਉਦਸਿਤਾਂਉਸਕਹਿਆਤੂੰਆਪਣਾਨਾਉਬਤਾਇ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਮੇਰਾਨਾਉਤਾਮਰਦਾਨਾਹੈ ਤੂੰਮੈਨੂੰਇਸਨਗਰਕਾਨਾਉਦ
ਸ ਤਾਂਉਸਕਹਿਆਅਰੇਮਰਦਾਨਾਇਸਸਹਰਕਾਨਾਉਸਵਰਨਪੁਰਹੈਤਾਂ
ਉਸਕਹਿਆਅਰੇਭਾਈਈਹਾਕਾਰਾਜਾਕਵਨੁਹੈਤਾਂਉਸਕਹਿਆਅਰੇਭਾ
ਈਮਰਦਾਨਾਇਸਨਗਰਕੇਰਾਜੇਕਾਨਾਂਉਕਵਲਨੈਨਹੈਸੁਨਿਸਿਧਕਾਬੇ
ਟਾ ਜਿਸਕੇਸਲਾਮੀਸਭੇਰਾਜੇਹੈਨਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਅਰੇਭਾਈਈਹਾਂ
ਕਾ ਚਲਨਕਿਆਹੈਈਹਾਂਤੇਸੋਨੇਕੀਧਰਤੀਹੈਅਰਤੇਰਾਨਾਉਕਿਆਹੈਤਾਂ
ਉਸਕਹਿਆਮੇਰਾਨਾਉਧਰਮਸਿਘਹੈਨਗਰਕਾਚਲਨਏਹਹੈਜੇਕੋਈ
ਆਵੈਸੋਉਸਨੋਚਾਹੀਐਸੋਕੋਈਲੈਖਾਵੈਈਹਾਧਰਮਕੀਚਲੀਹੈਤਾਂਮ
ਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਆਤਾਂਆਖਿਓਸ ਸੁਣਧਰਮਾਸਿਘਮੈਨੂੰਭੁਖਲ
ਗੀਹੈਈਤਾਂਧਰਮਸਿਘਕਹਿਆਭਾਈਮਰਦਾਨਾਈਹਾਂਤਾਕਿਸੈਕਉਮੰ
ਨਨਾਹੀਜਿਸਦੁਕਾਨਉਪਰਿਜਾਵੈਤਿਸੇਪਰਉਠਾਇਲਵੈਜੋਕਛੁਚਾਹੀਐ
ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਮੇਰੇਪਾਸਤੇਏਹਹੈਤਾਨਹੀਕੋਈਆਪਣੇਹਾਥਦੇ
ਉਤਾਂਹਉਲੇਉਤਾਂਉਸਪੁਛਿਆਤੇਰੇਨਾਲਿਕੋਈਅਉਰਭੀਹੈਤਾਂਮਰ
ਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਦੁਇਅਉਰਭੀਹੈਨਤਾਂਓਸਕਹਿਆਭਾਈਉਨਕਉ
ਭੀਲੇਆਉਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਓਹਇਦਨਾਹੀਆਵਤੇਓਹਵਡੇਸੇ
ਤੁਵੀਹੈਨਉਨਕਹਿਆਚਲੁਭਾਈਤੂੰਖਾਹੁਮਰਦਾਨੇਨੂੰਲੈਇਕਸਦੁਕਾ
ਨਪਰਖੜਾਕੀਤਸੁਕਹੁਭਾਈਮਰਦਾਨਾਕਿਆਲੇਤਾਹੈਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿ
ਆਜੋਕੋਈਕਛੁਦੇਵੈਸੋਹਮਲੇਤੇਹੈਤਾਂਧਰਮਾਸਿਘਕਹਿਆਭਾਈਤੂੰ
ਆਪਣਾਅਹਾਰਲੈਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਭਾਈਮੇਰਾਅਹਾਰਅਛਾਈ
ਸੇਰਹੈਤਾਂਧਰਮਾਸਿਘਕਹਿਆਭਾਈਤੋਲਦੇਇਅਛਾਈਸੇਰਮਿਠਿ

ਆਈ ਲੁਚੀਆ ਜਾਂ ਓਸ ਥਟੇ ਪਾਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਡਿਠਾ ਜੋ ਸੋਨੇ ਕੇ ਬਟੇ ਹੈਨਿ ਸੋ
ਇਨੇਕੀ ਡੇਰੀ ਹੈ ਸੋ ਇਨੇ ਕੇ ਛਬੇ ਹੈਨਿ ਅਤੇ ਮੁਲਿ ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਲੈਂਦਾ ਨਾਹੀ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਪਣਾ ਅਹਾਰ ਲੈ ਖਾਧਾ ਖਾਇ ਕਰਿ ਆਖਿਓਸ ਧਰਮਾਸਿੰ
ਘ ਜੀ ਮੇਰੀ ਤੁਸਾਂ ਨਿਸਾ ਕਰੋ ਜੋ ਇਨੇਕੀ ਧਰਤੀ ਸਭ ਸੋਇਨ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲ ਕੋ
ਈ ਲੈਂਦਾ ਨਾਹੀ ਦੇਖਾ ਇਉ ਕੰਮ ਕਿਉ ਕਰ ਚਲਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਇਥੇ ਜਤਨ ਇਕੋ ਹੀ ਹੈ ਪੀਹਣ ਪਕਾਵਣ ਦਾ ਅਤੇ ਅੰਨ ਕੁਦਰਤੀ
ਨਾਲ ਜੰਮਦਾ ਹਈ ਰਾਜੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਏਹੀ ਹੈ ਜੋ ਚਾਹੀਐ ਸੋ ਲੈ ਆਵੈ ਥਾਰੋ ਤ
ਈਆਰੁ ਕਰਕੈ ਰਖੇ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਆਪ ਭੀ ਖਾਵੈ ਜੋ ਆਵੈ ਸੋ ਆਪਨ ਅਹਾਰ
ਲੈ ਜਾਵੈ ਅਰ ਅਉਰ ਜੇਤੇ ਕਾਰਖਾਨੇ ਹੈਨ ਅਰ ਕਾਰੀਗਰ ਹੈਨ ਕੋਈ ਕਿਮਕ
ਰਾਏ ਲੈ ਜਾਵੈ ਉਇਆ ਏਹੀ ਕਰ ਦੇਤੇ ਹੈਨਿ ਨ ਕੋਈ ਮੁਲ ਨ ਮਜੂਰੀ ਕਿਛੁ ਨਾ
ਹੀ ਮੰਗਦੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਧਰਮਨਗਰੀ ਹੈ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਇਉ ਕੰਮ ਚ
ਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਇਹ ਗਲ ਸੁਣਿਕੈ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਆਖਿਆ [illegible] ਸਹਰ ਵਿਚਿ ਰਹੀਐ ਫਿਰ ਮਰਦਾਨਾ ਆਪਣਾ ਸੋ
ਤੇ ਖਰਚ [illegible] ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਦੇਹ ਸਹਰ ਦੀਆ ਗਲਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਕੇਹੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਹ
ਰ ਦੀ ਗਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਸਹਰ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਸੋਇਨੇਕੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਮਗ੍ਰੀ
ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਸੋਇਨੇਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਲੇ ਭੋਜਨ ਤਈਆਰ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਨ ਕੋਈ
ਮੁਲ ਲੇਤਾ ਹੈ ਨ ਕੋਈ ਮਜੂਰੀ ਮਾਂਗਤਾ ਹੈ ਕੋਈ ਕਛੁ ਲਏ ਸੋ ਮਾਂਗਤਾ ਕੋਈ
ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤਿ ਨਾਲ ਦਾਣਾ ਪੈਦਾ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਜਤਨ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਨ
ਕੋਈ ਇਥੇ ਖੂਹ ਹੈ ਜਲ ਮੀਹਦਾ ਧਰੰ ਅਤੇ ਟੋਭਿਆ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਹੈ ਅ
ਜੀ ਅਜੇਹੀਆ ਇਸ ਸਹਰ ਦੀਆਂ ਗਲਾ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਇਕ ਸਾਧ ਜੇਹਾ ਮਿਲਿ ਗਇਆ ਸੇ ਉਸ ਨੂੰ ਗਲਾ ਪੁ
ਛੀਆਂ ਉਸ ਮੈਨੂੰ ਸਭੇ ਦਸੀਆ ਅਤੇ ਉਸ ਮੈਨੂੰ ਢਾਈ ਸੇਰ ਮਿਠਿਆਈਆ
ਤੇ ਲੁਚੀਆ ਖੁਲਾਈਆਂ ਇਕਸ ਦੁਕਾਨਦਾਰ ਨੂੰ ਆਖਿਓਸੁ ਇਸ ਨੂੰ ਅ
ਢਾਈ ਸੇਰ ਲੁਚੀਆ ਤੋਲ ਦੇਇ ਜਾਂ ਓਹ ਤੋਲਣ ਲਗਾ ਤਾਂ ਮੈ ਦੇਖਿਆ
ਤਾਂ [illegible] ਅਰ ਛਬੇ ਸਭ ਸੋਨੇ ਕੇ ਹੈ ਅਰ ਵਟੇ ਭੀ ਸੋਨੇ ਕੇ ਹੈਨ ਅ
[illegible] ਪਾਈ ਤਾਂ ਓਸ ਇਕ ਹੋਰ ਭੀ ਗਲ ਆਖੀ

ਆਹੀਜੇਕੋਈਤੇਰੇਨਾਲਿਹੈਤਾਂਬੁਲਾਇਲੈਆਇਤਾਂਮੈਆਖਿਆਜੀਓ
ਹਬਹੁਤੇਸੰਤੋਖੀਹੈਗੇਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਏਹਰਾਜੇਸੁਧਰਸੈਣ
ਨਾਲੂਭੀਵਡਰਾਜਾਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਸੁਧਰਸੈਣਨੂੰ
[illegible]ਜਤੇਅਸਾਵਡਾਕਰਾਇਆਹੈਨਾਹੀਤਾਓਹਇਸਦਾਸਲਾਮੀਆਹ
[illegible]ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਹਉਆਖਨਾਹੀਸਕਦਾਪਰਤੁਸੀਪ
[illegible]ਅਹਾਰੀਹੋਪਰਹੁਣਿਤਾਂਸਹਰਵਿਚਿਆਏਹਾਹੁਣਿਤਾਂਕਿਛੁਅਹਾਰ
[illegible]ਲੈਆਵਾਂਤੁਸੀਤਾਂਸਹਰਿਵਿਚਿਜਾਵੈਨਾਹੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕ
[illegible]ਮਰਦਾਨਾਦੇਖਿਕਰਤਾਰਦੇਰੰਗਤਮਾਸੇਚੁਪਕਰਿਰਹੁਤਾਂਮਰਦਾ
ਨਾਚੁਪਕਰਿਕੇਬਹਿਗਇਆਸਤਿਦਿਨਗੁਜਰਗਏਮਰਦਾਨਾਜਾਏਖਾ
ਇਆਵੈਜਾਂਅਠਵਾਦਿਨੁਹੋਇਆਤਾਂਮਰਦਾਨਾ ਸਹਰਨੂੰਗਇਆਤਾਂਮ
ਰਦਾਨੇਨੂੰਉਸਕਹਿਆਅਰੇਭਾਈਤੂੰਕਹਤਾਹੈਜੋਮੇਰੇਸਾਥਅਤੀਤਹੋਰਹੈ
ਨਓਹਤਾਂਹੰਮੈਦੇਖੇਨਾਹੀਤੂੰਕਹਾਹੈਅਕੇਤਾਂਤੂੰਝੂਠਬੋਲਤਾਹੈਤਾਂਮਰਦਾਨੇ
ਆਖਿਆਜੀਓਹਤਾਂਵਡੇਅਤੀਤਉਦਿਆਨਮੈਬੈਠੇਹੈਂਅਰਬਹੁਤਸੰਤੋ
ਖੀਹੈਓਹੁਕਿਸੀਕਿਦੁਆਰੇਪਰਜਾਤੇਨਾਹੀਤਾਂਧਰਮਸਿਘਕਹਿਆਜੋ
ਕੋਈਉਨਕੋਲੈਜਾਵੈਤਾਂਖਾਵਨਕੇਨਾਖਾਵਨਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੇਜੀ
ਉਨਾਦੀਖੁਸੀਆਵੈਤਾਖਾਵਨਨਾਹੀਤਾਂਨਖਾਵਨਤਾਂਉਸਫੇਰਿਕਹਿਆਜੀ
ਓਹਕਿਆਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਏਹੈਪਵਨਅਹਾਰੀਹੈਨਜੇਕਹੀਪਾਵ
ਰੁਦੇਖਤੇਹੈਨਤਾਂਅਚਵਤੇਹੈਨਨਾਹੀਤਾਂਨਾਹੀਅਚਵਤੇਤਾਂਧਰਮਸਿਘਕ
ਹਿਆਤੈਈਹਾਂਰੂਪਾਵਨਕਿਆਦੇਖਿਆਹੈਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਮੈਂ
ਤਾਂਰੂਪਾਵਨਕਿਛੁਨਾਹੀਦੇਖਿਆਤਾਂਉਸਕਹਿਆਤੈਏਹਬਾਤਕਿਉਕਹੀ
ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕ ਹਿਆਜੀਤੁਮਲੈ
ਚਲੋਤਾਂਧਰਮਸਿ ਘਪੰਜਸੇਰਬਸੁ
ਰੂਆਪਲੀਤੀਅ ਤੇਅਢਾਈਸੇਰ
ਮਰਦਾਨੇਨੂੰਖਵਾ ਈਤਾਂਉਸਕਹਿ
ਆਭਾਈਮਰਦਾ ਨਾਤੂੰਚਲਮੈਭੀ
ਆਵਤਾਹੌਤਾਂਮ ਰਦਾਨਾਗੁਰੂਨਾ
ਕਪਾਸਿਆਇ [illegible]

ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਇਥੈ ਮੈਂ ਅਜਬ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਇਥੈ ਕੋ
ਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਚਲਦਾ ਹੋਇਗਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏ
ਥੇ ਧਰਮ ਨਗਰੀ ਹੈ ਇਥੇ ਪਾਪੁ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਸਭੁ ਅਤੇ ਸੰਤੋਖ ਹੀ ਕਰ
ਦਾ ਹੈ ਇਥੇ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ ਜਾਤਿ ਨਾਹੀ ਦੇਖ ਮਤਿ ਮੂਹੋਂ ਆਖਦਾ ਹੋਵਹਿ ਮੈ ਮਿਰਾ
ਸੀ ਤੁਰਕ ਹਾਂ ਇਥੇ ਤੁਰਕ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਨ ਕੋਈ ਇਥੇ ਸੂਰਤਿ
ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਧਰਮ ਨਗਰੀ ਜੋ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨਿ ਸੋ ਈਹਾਂ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੀ ਇਸੈ ਨਗਰੀ ਰਹੀਐ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਅਸਾਡੇ ਹਾਥਿ ਨਾਹੀ ਹਾਥਿ ਕਰਤਾਰੁ ਦੇ ਹੈ ਜਿਥੈ ਰਾਖੈ ਤਿਥੈ ਰਹੀਐ ਤਾਂ ਫਿ
ਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇਥੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਮੈਥੁਨ
ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ ਕਿ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਇਥੇ ਮੈਥੁਨ
[illegible]ਦਾ ਦਿਸਟਿ ਲਿਖੀਆ ਹੈਦਾ ਹੈ ਤਾਹੀ [illegible] ਵਰਤਦੀ ਹੈ ਜਿਥੇ ਮੈਥੁ
[illegible]ਦਾ ਹੈ ਤਿਥੇ ਧਰਮ ਕਲਾ ਉਤਪਤਿ [illegible] ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਏਹ
[illegible] ਅਜਬ ਸੁਣਾਇਓ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕਰਤਾਰ ਦੀਆਂ
ਬਾਤਾ ਅਸਚਰਜ ਹੀ ਹੈਨਿ ਕਿਤਨੀ [illegible] ਕੋਈ ਦੇਖੈ ਸੋ ਕੁਦਰਤਿ ਤਿਸ ਦੀ ਦਾ ਕਛੁ
ਅੰਤ ਨਾਹੀ ਜਾਪਿ ਅੰਤੁ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਇਕ ਠਾਈ ਸਮਾਨ ਦੇਖਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹ ਬਿ
ਦਾ ਆਫਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਰ ਨਾਹੀ ਸਕਦਾ ਅਰ ਉਹ ਕਰਤਾਰ ਕੈਸਾ ਹੈ ਜੋ ਦਿ
ਖਾਵੈ ਹੋਰੁ ਅਰੁ ਕਰੇ ਹੋਰ ਤਾਂ ਫਿਰ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਇਸ
ਰਾਜੇ ਦੀ ਹਦਿ ਕਿਥੇ ਤੋੜੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜਿਥੋਂ ਆਸੀ ਚਲੇ ਆ
ਏ ਤਿਥੋਂ ਮਿਰਤ ਪਾਣੀ ਤੇ ਚਲੇ ਆਏ ਉਥੋ ਤੋੜੀ ਇਸ ਰਾਜੇ ਦੀ ਹਦਿ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅੰਨ ਜੀਮਣ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਕਰਤਾਰ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਰਿਜਕ ਅੰਨ ਪਹੁਚ
ਇਆ ਏਹੁ ਸੋ ਨਾਂਹ ਕਿਸੀ ਖਾਵਣਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਪਹਾੜ ਜੋ ਦੇਖਦਾ
ਹੈ ਉਸ ਪਰੇ ਸਭ ਸਭੁ ਸੋ ਇਸੇ ਦੀ ਧਰਤੀ ਹੈ ਆਠ ਪਹਾੜ ਸੋ ਇਸੇ ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਇਸ ਰਾਜੇ ਦੀ ਹਦਿ ਕਿਥੇ ਤੋੜੀ ਹੈ ਅਰ ਕੋਸ ਕਿਤਨੇ ਹੈ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਇਸ ਦੀ ਹਦ ਨਉ ਸੈ ਸਠਿ ਹਜਾਰ ਕੋਸ ਜ
ਹੈ ਏਹੁ ਰਾਜ ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚਿ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਇਹ ਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਚਿ ਵਡਾ
ਰਾਜਾ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਤੁਲਿ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਏਹ ਗਲ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ
ਮਾਯ ਲਗ[illegible] ਤਾਂ ਧਰਮਾ ਸਿੰਘ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ

ਜੋ ਭਾਈ ਇਨਕੀ ਅਵਾਜ਼ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਇਨਕੀ ਅਵਾ
ਜ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰਮਸਿਖ ਕਹਿਆ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰੂ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਸਮਾਧ ਖੁਲੀ ਤਾਂ ਕਹਿਆ ਆਉ ਭਾਈ ਸਤਿ ਕਰਤਾਰੂ ਤਾਂ ਪਰਮ
ਸਿਖ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਵਾਸਤੇ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲੈ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਨਾਂਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਪਰਮ
ਸਿਖ ਹੈ ਅਰੁ ਈਹਾਂ ਜਾਤ ਵਰਨ ਸਭਨ ਕਾ ਏਕ ਹੈ ਈਹਾਂ ਘਟਿ ਬਧਿ ਕੋਈ ਨ
ਹੀ ਈਹਾਂ ਸਭ ਤੇ ਵਧਿ ਗੋਬਿੰਦ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਪਰਮਸਿ
ਖ ਈਹਾਂ ਕਾ ਰਾਜਾ ਕਵਨ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰਮਸਿਖ ਕਹਿਆ ਈਹਾਂ ਕਾ ਰਾਜਾ ਕਵਲ
ਨੈਨ ਹੈ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਰਾਜਾ ਜੋ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤਾਂ ਵਧਿ
ਹੈ [illegible] ਪਰਮਸਿਖ ਕਹਿਆ ਜੀ ਉਸ ਕੇ ਸਿਰ ਪਰ ਛਤ੍ਰ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਦੀਆ ਹੈ ਪ
ਰੁ [illegible] ਸਿਰ ਪਰ ਛਤ੍ਰ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹੁ ਕਿਸੀ ਪਾਸੋ ਸਲਾਮ ਨਾਹੀ ਕਰਾਵਤਾ ਆਪੇ
[illegible] ਮੀ ਸਭ ਰਖਤਿ ਹੈ ਅਰ ਸਤ੍ਰਾ ਰਾਜੇ ਇਨਕੀ ਆਨ ਮਾਨਤੇ ਹੈਂ ਨਿਪ
ਰਤੇ [illegible] ਆਪ ਕਿਸੀ ਪਰ ਜਾਬਤਾ ਨਾਹੀ ਕਰਤਾ ਏਹੀ ਸਮਝਤਾ ਹੈ ਜੋ ਗੋਬਿੰਦ
ਕੇ ਸਭ ਬੰਦੇ ਹੈਨ ਜੈਸੇ ਏ ਸਭੀ ਹੈ ਤੈਸਾ ਇਕ ਮੈ ਭੀ ਬੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅ
ਪਣੇ ਜੀਅ ਵਿਚ ਧਾਰੀ ਜੋ ਅਸਾ ਸੁਧਰ ਸੇਵਣ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਉਪਰਿ ਕੀਤਾ ਹੈ ਦੇਖਾ
[illegible] ਕਿਆ ਕਰੇਗਾ ਏਹਾ ਵੀਚਾਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਜੀਅ ਬਸੀ ਤਿਰਰ ਨੂੰ
ਪਰਮਸਿਖ ਕਹਿਆ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਚਵੀਐ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਭਾ
ਈ ਪਰਮਸਿਖ ਅਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਹੀ ਅਚਵਦੇ ਤਾਂ ਪਰਮਸਿਖ ਕਹਿਆ
ਜੀ ਤੁਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਉ ਨਾਹੀ ਅਚਵਦੇ ਇਸ ਵਿਚ ਤੁਮ ਦੇਖ ਕਿਆ ਰਖਿ
ਆ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਪਰਮਸਿਖ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਿਚ ਤਾਂ
ਦੇਖ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਪਰ ਰਾਜੇ ਵਿਚਿ ਦੇਖ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰਮਸਿਖ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਮਾਰਾ
ਸੋ ਕੇ ਕਿਆ ਦੇਖ ਲਗਾਈਆ ਹੈ ਰਾਜਾ ਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ ਪਰ ਜੋ ਕੋਈ ਰਾਜੇ
ਕਾ ਦੇਖ ਤੁਮ ਕਉ ਨਦਰਿ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਮ ਹਮ ਕੋ ਉ ਕਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜਿਸ ਮੈ ਦੇਖ ਹੋਤਾ ਹੈ ਸੋਈ ਜਾਨਤਾ ਹੈ ਅਉਰ ਕੋਈ ਕਿਆ ਜਾ
ਨਤਾ ਹੈ ਅਰ ਰ ਸੰਸਾਰ ਸਰਬ ਭਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰਮਸਿਖ ਕਹਿਆ ਜੀ ਏਹ
ਨਿਰਵਾਰ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਮਾਰਾ ਜੋ ਕੋਈ ਖ
ਬਰ ਕਰੇਗੇ ਤਬ ਰਾਜਾ ਹਮ ਸੇ ਸਮਝੈਗਾ ਤਬ ਹਮ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਚਵੀਗੇ ਤਾਂ ਪ

ਸਿੰਘੁਅਚਰਜਕੀਤਾਗੁਸਾਈਂਉਠਿਆਸਣਤੇਖੜਾਹੋਇਆਜੋਰਾਜੇਨੂੰਇਨਾਦੇਖ
ਇਆਤਾਂਪਰਮਸਿੰਘਨੂੰਹੈਰਾਨਗੀਲਾਗੀਤਾਂਪਰਮਸਿੰਘਰਾਜੇਕ
ਵਲੈਨਨੂੰਜਾਇਕਹਿਆਜੋਤੁਸਾਂਨੂੰਤੇਰੇਨਗਰਮੈਇਕਦੀਨਅਤੀਤਆ
ਉਤਰੇਹੈਂਨਿਵਿਕੇਤੇਆਇਸਰਨਮੈਅਜਰਨਗਰਹੈਅਰੁਦੁਇਤਾਆ
ਤੇਨਾਹੀਤਿਨਕੇਤਾਂਈਮੈਂਅਜਰਲੈਆਇਆਹਾਉਹੁਤੇਅਚਵਦੇਨਾਹੀ
ਤਾਂਉਨਕਉਕਹਿਆਸਾਧਜੀਏਹੁਤਾਂਪਰਮਨਗਰੀਹੈਤੁਮਅਚਵ
ਤੇਕਿਉਂਨਾਹੀਤੁਮਅਜਰੁਕਉਕਿਆਦੇਖਲਗਾਇਆਹੈਅਰਉਹੁਜੋ
ਨਕਾਮਹਿਤਹੈਉਨਕਹਿਆਜੀਪ੍ਰਸਾਦਿਕੈਦੇਖਕੋਈਨਾਹੀਦੇਖਰਾਜੇਮੈ
ਹੈਤਾਂਫੇਰਿਪਰਮਸਿੰਘਕਹਿਆਜੀਮੈਂਇਹਬਾਤਕਹੀਬੀਪਰਉਸਨੇਕਹਿ
ਆਭਾਈਜਿਸਮੈਦੇਖਹੋਤਾਹੈਸੋਈਜਾਨਤਾਹੈਅਰਮਾਨਤਾਹੈਤਾਂਰਾਜੇਕ
ਹਿਆਪਰਮਸਿੰਘਜੀਤੁਮਹਮਾਰਾਦੇਖਬੀਚਾਰੋਹੁਉਨ੍ਹਾਂਕਉਕਵਨਸੇ
ਲਗਾਇਆਹੈਤਾਂਪਰਮਸਿੰਘਜੀਤੁਮਚਲਿਕਰਿਪੂਛਿਲਬਰਾਜੇਕਵ
ਲੈਨਕਹਿਆਪਰਮਸਿੰਘਜੀਉਇਕਹਾਬੈਠੇਹੈਨਤਾਂਪਰਮਸਿੰਘਕਹਿ
ਆਜੀਉਹੁਸਿਲਮਿਲਾਪਹਾੜੀਦੀਵਾਦਨੀਬੈਠੇਹੈਨਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆਘ
ਘੋੜਾਲੈਆਵਹੁਤਾਂਰਾਜੇਘੋੜਾਮੰਗਾਇਆਅਰਜੀਅਵਿਚਿਵਿਚਾਰਕੀ
ਜੋਮੇਰੇਸਹਰਮੈਂਭੀਤੁਰਾਕੇਕੀਤੇਕਿਸੀਕਉਅਟਕਾਨਾਹੀਅਤੇਜੋਮੈਕਿਛੁ
ਲੇਜਾਂਦਾਹਾਂਅਤੇਉਹੁਕਬੂਲਨਾਕਰਨਤਾਂਇਹਭੀਕਿਛੁਨਾਹੀਭਲਾਹੁਣ
ਚੀਏਜਾਂਏਇਤਨੀਗੁਜਰੀਤਾਂਘੋੜਾਆਇਖੜਾਹੋਇਆਤਾਂਰਾਜੇਕ
ਹਿਆਸੋਪਰਮਸਿੰਘਜੀਚਲੋਅਤੇਉਹੁਅਤੀਤਕਹਾਂਹੈਨਤਾਂਪਰਮਸਿੰ
ਘਰਾਜੇਕਵਲੈਨਨੂੰਲੈਆਇਆਜਿਥੇਗੁਰੂਨਾਨਕਅਤੇਬਾਲਾਬੈਠੇ
ਸੇਅਤੇਅਗੋਮਰਦਾਨਾਤਾਰਵਜਾਇਦਾਹੈਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤੇਮੈਹੀਮ
ਸਤਮਗਨਬੈਠੇਆਹੇਅਤੇਸਮਾਧਿਲਗੀਹੋਈਆਹੀਮਰਦਾਨਾਤਾਰਵ
ਜਾਇਦਾਸੀਪਰਮਸਤਹੋਇਰਹਿਆਸੀਤਾਂਰਾਜਾਘੋੜੇਤੇਉਤਰਿਖੜਾਹੋ
ਇਆਮਰਦਾਨਾਭੀਨਾਹੀਜਾਣਦਾਜੋਕੋਈਆਇਆਹੈਕਿਨਾਹੀਆਇ
ਆਤਾਂਰਾਜੇਕਵਲੈਨਨੇਪਰਮਸਿੰਘਨੂੰਕਹਿਆਦੇਖਪਰਮਸਿੰਘਇਨ
ਹੀਅਵਸਥਾਕਿਆਹੈਤਾਂਪਰਮਸਿੰਘਕਹਿਆਜੀਏਹਪੂਰਨਸਾਧਹੈਨਤੁ
ਰਾਜੇਕਹਿਆਹਮਕਿਉਕਰਿਜਾਣੈਤਾਂਪਰਮਸਿੰਘਕਹਿਆਜੀਤੁਮਇਨ

ਉ ਬੂਝਦੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ [illegible] ਜੀਐ ਤਾਂ ਪਰਮਾ ਸਿਧ ਕਹਿ
ਆ ਜੀ ਤੁਮਾਇ ਨਾਲੇ ਉ ਕਉਣ ਹੈ ਸਾਧ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਇਹੁ
ਹੀ ਕਹੀਐ ਤਾਂ ਪਰਮਾ ਸਿਧ ਕਹਿਆ ਜੀ ਇਹੁ ਹੀ ਕਹੀਐ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਭੀ ਹੋਇ
ਕੈ ਆਖਿਆ ਸਾਧ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰੀ ਸਮਾਧ ਖੁਲੀ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਤਿ ਕਰਤਾਰ ਸਤਿ ਕਰਤਾਰ ਭਾਈ ਜੀ ਆਦੇਸੀ
ਬੈਠ ਜੀ ਬੈਠ ਕਰਿ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮਹਿਤ ਜੀ ਤੁਮ ਜੋ ਛੁੜਾਂ ਨੇ ਅਚਰਿਆ
ਅਸ ਹਮਾਰੇ ਉ ਦੇਖਣ ਲਗਾਇਆ ਸੋ ਤੇ ਹਮ ਕਉ ਦੇਖੁ ਬਤਾਵੋ ਅਸਹਮ ਦੇਖ
ਣ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਦੇਖ ਤੁਮ ਕੋ ਜਹਿ ਲਗਾ ਹੈ
ਜੋ ਤੁਮ ਕਹਤੇ ਹੋ ਜੋ ਸਭ ਰੋਗ ਬਿਦਰ ਕੀਏ ਹੈ ਐਸੇ ਏਕ ਹਮ ਭੀ ਕੀਏ ਹੈ ਜੋ ਤੁਮ ਭ
ਹ ਬਾਤ ਜਾਨਤੇ ਹੋ ਤਉ ਅਵਰ ਪਾਸਤੇ ਆਨ ਕਿਉ ਮਨਾਵਤੇ ਹੋ ਤਬ ਰਾਜੇ ਕਹਿ
ਆ ਜੀ ਹਮ ਕਿਸੀ ਪਾਸਤੇ ਨਹੀ ਮਨਾਵਤੇ ਹੋ ਤੇ ਆਪੇ ਹੀ ਮਾਨਤੇ ਹੈ ਹਮ ਕਿ
ਸੀ ਪਰ ਫੁਰਮਾਇਸ ਨਹੀ ਕਰਤੇ ਕਿਸੀ ਪਰ ਜਾਬਤਾ ਨਹੀ ਕਰਤੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਕਵਲ ਨੈਨ ਅਸਾ ਸੁਧ ਰਸੋਣ ਨੇ ਤੁਸਾਸ ਭ

ਣੰਦੇ ਉਪਰਿ ਸਿਰ ਵਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਹੋਰ ਜਿਤਨੇ ਸਭ ਰਾ ਜੇ ਹੈਨ ਸਭ ਉਸ ਦੇ
ਸ ਲਾਮੀ ਅਸਾਕੀ ਤੇ ਹੈਨ ਤੁਸਾਨੂੰ ਜੀਅ
ਇਛਿਆ ਆਵ ਦੀ ਹੈ ਤੋ ਕਵਲ ਨੈ
ਨ ਕਹਿਆ ਜੀ ਇਹ ਤੇ ਪਰਮਾ ਕੁਸਲ ਹੈ
ਜੋ ਤੁਮ ਚਾਕਰ ਆ ਸਿਰ ਪਰਮਾਣੁ
ਆਪ ਰਜੀ ਹਮਾਰ ਦੇਖ ਦੂਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਰਾਜਾ ਤੁਮਾ
ਰਾ ਦੇਖ ਦੂਰ ਕਰਣ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਹਜਾਰਾ ਜੇ
ਜਨ ਦੇ ਆਏ ਆਹੇ ਰਾਜਾ ਤੁਸੀ ਅਸਾਨੂੰ ਨਹੀ ਜਾਣਦੇ ਪਰ ਅਸੀ ਤਾ ਤੁਸਾਨੂੰ
ਜਾਣਦੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਜੇ ਰਾਜੇ ਸੁਧਾਰ ਸੋਣਦਾ ਸਸਮੀ ਰਹੇਗਾ ਤਾ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਹੋ
ਵੇਗਾ ਅਤੇ ਏਹ ਸਭੋ ਸਮਗ੍ਰੀ ਬਾਹਿ ਪਏਗੀ ਨੰਗੀ ਤਾ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਅਵੈਸਾ
ਈ ਕਰੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਵਲ ਨੈਨ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜੋ ਤੁਮ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸੋ ਭਲਾ ਕਹਿਆ
ਹੈ ਤੁਮਾਰੇ ਚਰਨੋ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਮੈ ਉ ਨਾਕ ਕਹਿਆ ਸੋ ਹੋਵੈਗਾ ਫਰ ਬਚਨ

ਤੁਮ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀਓ ਪਰ ਜੀ ਮੇਰੇ ਆਤਮੇ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਦੂਰ ਕਰੋ ਤੁਮ ਜੋ ਕ[illegible]
ਆਹੋ ਸੋ ਤੂੰ ਹਮ ਕਉ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ ਅਰ ਹਮ ਤੁਮੇਰੇ ਜਾਨਤੇ ਹੈ ਅਸੀ ਕਵਲ ਕੀ
ਅਸਨਾਈ ਹੈ ਅਰ ਕਵਲ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਸੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਕਹੀਐ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਰਾਜਾ ਕਵਲ ਨੈਨ ਜਬ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਬਿਦੇਹੀ ਥਾ ਤਬ ਤੂ
ਰਾਜੇ ਕਾ ਖਾਸ ਇਸਨਾਨੀ ਥਾ ਜਨਕੁ ਸਦਾ ਪਹੁਰ ਰਾਤਿ ਰਹਦੀ ਥੀ ਤਬ ਰਾਜੇ ਕਉ
ਇਸਨਾਨ ਤੂੰ ਹੀ ਕਰਾਵਤਾ ਥਾ ਰਾਜੇ ਕੀ ਤੇਰੇ ਉਪਰਿ ਬਹੁਤ ਮਿਹਰਵਾਨਗੀ ਥੀ
ਪਰ ਇਕ ਦਿਨ ਰਾਜੇ ਤੁਮ ਕਉ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਮਧਪਰਾ ਤੂੰ ਹਮਕੋ ਜਲੁ ਸੀਤਲ
ਪੀਲਾਉ ਪਰ ਧਿਆਨੁ ਕ ਸਾਹਾਰਾ ਮੇਂ ਕਹੁਉ ਤਾਂ ਤੈ ਕਹਿਆ ਕਹੀਐ ਰਾਜਾ ਜੀ
ਤਾ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਮਧਪਰਾ ਜਹਾਂ ਹਿਮਾਚਲ ਤਹਾਂ ਕਾ ਤਉ ਤਬ ਤੈ
ਜਲੁ ਲੈ ਗਇਆ ਤਬ ਤੇਰੇ ਆਤਮੇ ਏਹੀ ਵਾਸਨਾ ਉਪਜੀ ਹਮ ਰਾਜਾ ਹੂਏ ਸ
ਹਮਾਰਾ ਭੀ ਅਮਰੁ ਚਲਤਾ ਜਬ ਤੈ ਜਲੁ ਰਾਜੇ ਕੇ ਅਗੈ ਆਨ ਰਖਿਆ ਤਬ ਰਾ
ਜੇ ਜਲੁ ਪੀਆ ਰਾਜਾ ਤੇਰੇ ਉਪਰਿ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੂਆ ਅਰ ਤੁਝ ਕੋ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਅਰੇ ਮਧਪਰਾ ਤੂੰ ਕਿਛੁ ਮਾਗ ਤਾਂ ਤੈ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਮੰਗਤਾ ਤਬ
ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਹਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਮਧਪਰਾ ਤੂੰ ਮੰ
ਗਾਹੁ ਕਾ ਹੈ ਅਬ ਕਿਉ ਮੁਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੈ ਮਾਗਿਆ ਹੈ ਸੋ ਹਮ ਤੁਮਕੋ ਦੀਆ ਹੈ
ਫਿਰ ਤੈ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਮਾਗਿਆ ਤਉ ਫਿਰਿ ਰਾਜੇ ਤੁਮ ਕਉ
ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਮਧਪਰਾ ਜਬ ਤੂੰ ਜਲੁ ਕਉ ਗਇਆ ਥਾ ਤਬ ਤੈ ਆਪਣੇ ਮਨ ਮੈ
ਕਹਿਆ ਥਾ ਜੋ ਹਮ ਰਾਜੇ ਨ ਹੂਏ ਅਬ ਤੂੰ ਜਾਹ ਹਮ ਤੁਮ ਕਉ ਬਖਸੀਆ ਹੈ ਪਰ
ਹਮ ਸੇ ਭੀ ਬਡਾ ਰਾਜ ਕਰੇਗਾ ਰਾਜਾ ਹਮਾਰੀ ਤੁਮ ਸਿਉ ਹਾਂ ਕੀ ਅਸਨਾਈ ਹੈ ਅਰੁ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤਬ ਰਾਜੇ ਕਵਲ ਨੈਨ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤਬ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਂਉ ਕਿਆ ਥਾ ਅਰ
ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਥਾ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਰਾਜਾ ਕਵਲ ਨੈਨ ਤੇ
ਰਾ ਨਾਉ [illegible] ਥਾ ਅਰ ਹਮਾਰਾ ਨਾਂਉ ਕਰੈ ਕਾਰੀ ਥਾ ਰਾਜੇ [illegible] ਨੈਨ ਕ
ਹਿਆ ਜੀ ਤੁਮ ਕਹਿਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੋ ਅਬ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰਿ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਹਮਾਰਾ ਨਾਂਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਤਬ ਰਾਜੇ ਕਵਲ ਨੈਨ ਪਰ
ਦਖਣਾ ਕੀਆ ਅਰੁ ਕਹਿਆ ਜੀ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਉ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੇ [illegible]
ਪਟੇ ਚੇਲੇ ਕਉ ਸਮਾਲ ਕਰੀ ਅਰ ਆਇ ਦਰਸਨ ਦੀਆ ਹਮ ਕੋ ਤੁਮ ਨਿਹਾ
ਲ ਕੀਆ ਹਮਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਚਰਨ ਉਪਰਿ ਢਹਿ ਪਇਆ ਫੇਰ ਉਠ ਕਰ

ਭਰਨਬਿਦਨਾਕਰੀਤਬਰਾਜੇਕਵਲਨੈਨਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਚਲੋਮੰਦਰਾਂਮੈਗੁ
ਜਰਾਨਕਰੋਤਬਿਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਤੁਮਅੰਦ੍ਰਾਮੈਂਸੋਭਤੇਹੋਹਮਉਦਿਆ
ਨੀਂਸੋਭਤੇਹੈਤਬਰਾਜੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਏਹਰਾਜਤੁਮਾਰਾਦੀਆਹੂਆਹੈ
ਤੁਮਬੈਠਕਰਿਰਾਜਕਰੋਅਰਹਮਤੁਮਾਰੇਅਗੇਟਹਲਕਮਾਵਹਿਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਕਹਿਆਸੁਣਰਾਜਾਜੇਤੂੰਰਾਜਕਰਤਾਹੈਅਰਗਾਫਲਤਾਂਨਹੈਤੇਰਾਏਕ
ਆਹਰਮਿਰਾਸੀਮਰਦਾਨਾਤਾਰਵਿਚਿਮਸਤੂਹੈਏਹਮਰਦਾਨਾਭੀਕਹੀਸਾਨ
ਤਾਜੇਕੋਈਆਇਆਕੇਨਾਹੀਆਇਆਤਾਂਫਿਰਿਰਾਜੇਕਵਲਨੈਨਕਹਿਆ
ਗੁਰੂਜੀਹਮਾਰਾਦੇਖਣਾਭੀਦੂਰਕਰੋਅਰਮੰਦਰਾਂਮੈਚਲੋਹਮਾਰੀਸਰਧਾਪੂਰੀ
ਕਰੋਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਰਾਜਾਦੇਖਤੁਮਕਉਏਹੀਲਗਾਹੈਜੋਤੁਮਕਹਤੇ
ਹੋਜੈਸਾਭੀਗੋਬਿੰਦਕੇਕੀਏਹੈਐਸਾਇਕਮੈਂਭੀਹੋਜੋਤੁਮਏਹਬਾਤਜਾਨਤੇ
ਹੋਤਾਂਅਉਰਪਾਸਆਨਕਿਉਮਨਤੇਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀਹਮਤੋਕਿਸੀਕਿਫਿ
ਫੁਰਮਾਇਸਨਹੀਕਰਤੇਅਰਕਿਸੀਪਰਿਜਾਬਤਾਨਾਹੀਕਰਤੇਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਬਚਨਕੀਤਾਸੁਣਿਰਾਜਾਕਵਲਨੈਨਅਸਾਸੁਧਰਸੈਣਨੂੰਤੁਸਾਸਭ
ਨਾਉਪਰਿਸਿਰਦਾਰਕੀਤਾਹੈਅਤੇਹੋਰਜਿਤਨੇਰਾਜੇਹੈਂਨਸੇਸਭੇਉਸਦੇਸਲ
ਮੀਕੀਤੀਹੈਂਨਤੂਸਾਡੇਜੀਅਵਿਚਕਿਆਆਵਦੀਹੈਤਾਂਰਾਜੇਕਵਲਨੈਨਕ
ਹਿਆਜੀਈਹਾਂਤਾਪਰਮਸੁਖਹੈਹਮਤੁਮਾਰਾਕੀਆਸਿਰਪਰਮਾਨਿਆਪ
ਰਹਮਾਰਾਦੇਖਣੂਦੂਰਕਰਹੁਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਰਾਜਾਤੇਰਾਦੇਖਣੂਦੂਰਕਰ
ਨਵਾਸਠਸਤਿਹਜਾਰਜੋਜਨੁਆਏਹੈਂਤਾਬਾਲੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਜੋਤੁਸੀ
ਆਖਦੇਹੋਸੋਰਾਜਾਮੰਨਤਾਹੈਫਿਰਅਤੇਕਿਆਬਾਤਹੈਜੋਰਾਜਾਕਹਤਾਹੈਸੋ
ਤੁਸੀਭੀਮੰਨੋਤਾਂਫਿਰਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਕਹੁਰਾਜਾਅਬਤੂੰਕਿਆਕਹਤਾ
ਹੈਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀਮੇਰੇਮੰਦਰਿਪਵਿਤ੍ਰਕਰੋਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਭ
ਲਾਰਾਜਾਜੀਚਲੋਰਾਜਾਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਅਤੇਬਾਲਾਅਤੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰਲੇ
ਕਰਿਮੰਦ੍ਰਵਿਚਆਇਆਗੁਰੂਨਾ[illegible]ਤਾਂਨਰਾਰਸੋਭਪਰਮਾਤਮਾਹੋਗ
ਏਜਨਕਦੇਬਚਨਪਾਇਕੇਫਿਰਿਰਾਜੇਕਵਲਨੈਨਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਪੰਦ੍ਰਾਮ
ਹੀਨੇਰਖਿਆਫਿਰਿਵਿਦਾਹੋਏਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀਏਹਰਾਜਕਿਸੀਕਉਆ
ਪਣੇਸਥੀਕਰਦੇਹੁ[illegible]ਮੈਂਤੁਮਾਰੇਸਾਥਚਲਤਾਹਾਂਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆ
ਸੁਣਿਰਾਜਾਤੁਮਾਰਾ[illegible]ਭੀਤਰਬੈਠੇਕਮਾਵਹੁਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ[illegible]

ਰਤੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਖੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਪ੍ਰਦਖਣਾ ਕੀਆ ਪਰਦਖਣਾ ਦੇਕਰ ਚ
ਰਨ ਉਪਰ ਡਿਗਾ ਪੜਾ ਫੇਰ ਡੰਡਉਤ ਕਰੀ ਅਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਦਿ ਅੰਤ
ਤੁਮਾਰਾ ਹੀ ਧਿਆਨ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਤੁਮ ਸਦਾ ਹੀ ਅਡੋਲ ਰਹੋਗੇ
ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ [illegible] ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਤੇ ਸਭ ਪਠਾਣ [illegible] ਪਰ ਜੀ ਤੁਰਕ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਮਕੇ ਕੀ
ਜਾਰਤ ਦਾ ਬਹੁਤ ਫਾਇਦਾ ਹੈ ਜੀ ਓਹੁ ਮਕਾ ਕਿਤ ਵਲ ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਜਾਰਤ ਕ
ਰਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਓਹ ਤਾਂ ਪਛਮ ਤੇ ਹੈ ਪਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਚਲੋ ਪਹਿਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਮਕਾ ਦੇਖਾਈਏ ਓਹੁ ਸੋ
ਵਾਸਨਾ ਫੇਰਿ ਜਨਮ ਲੈ ਆਂਵਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਦਾ ਵਿਸਾਹੁ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ
ਤਾਂ ਉਪਰ ਭੀ ਜਾਣਾ ਹੈ ਪਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕੀ ਵਾਸਨਾ ਉਠੀ ਹੈ ਅਬ ਹੀ ਇਸ ਕੋ ਜਾਰ
ਤ ਕਰਾਈਏ ਮਨ ਕੀ ਚਾਹ ਸੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਇ
ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥ ॥=॥ ॥ ॥ ॥=॥ ॥

ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ

ਜਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਪਾਸ ਚਲੇ ਸੇ ਉਤਰਾਖੰਡ ਦੀ ਉਦਾਸੀ ਕੋ ਤਾਏ
ਕ ਮਹੀਨਾ ਕਸਮੀਰ ਰਹੇ ਫੇਰ ਬੀਗਾਲੇ ਵਿਚ ਦੋ ਆਸਰਾ ਪੂਰਬ ਦੀ ਵਲਾਇਤ ਗਏ
ਦਿਨੀ ਪੰਦ੍ਰਹਿ ਕੋਹੜੇ ਪਾਸਿ ਦਿਨ ਸਤਿ ਰਹੇ ਅਗੇ ਮਹੀਨੇ ਵੇਂਢ ਨੂੰ ਬਿਸੰਭਰ ਪੁਰ ਗਏ
ਦੁਇ ਵਰੇ ਤੇ ਸਤ ਮਹੀਨੇ ਸਾਢੇ ਸਠਾਇ ਪਾਸ ਰਹੇ ਅਗੋਂ ਦਿਨ ਵੀਹ ਪਉਣ ਅ
ਹਾਰੀ ਚਲੇ ਬਿਸਾਹਰ ਦੇਸ ਗਏ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਪਾਸ ਰਹੇ ਫੇਰ ਉਨੀ
ਮਹੀਨੇ ਮਧਰ ਬੈਣ ਪਾਸਿ ਰਹੇ ਫੇਰ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰ ਨੂੰ ਜਾਂਦੇ ਦਿਨ ਸਤੁ ਰਹੇ ਨਉਮ
ਹੀਨੇ ਦੇਵ ਲੂਤ ਪਾਸਿ ਰਹੇ ਫੇਰ ਪਸਰਨਾਮਾ ਸਹਰ ਨੂੰ ਚਲੇ ਤੈ ਮਹੀਨੇ ਜਾਂਦਿਆਂ
ਲਗੇ ਫੇਰ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਦੇਵ ਨਮਾਣੁ ਆ ਪਾਸ ਰਹੇ ਫੇਰ ਸੁਵਰਨ ਪੁਰ ਚਲੇ ਸ
ਤਿਆਸੀਹੇ ਤੇ ਤੇਰਾ ਦਿਨ ਜਾਂਦਿਆਂ ਲਗੇ ਫੇਰ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਕਵਲ ਨੈਨ ਪਾਸ ਰਹੇ
ਫਿਰਿ ਭੀ ਮੁਦਤ ਗੁਜਰੀ ਸੀ ਵਰੇ ਛਿਹ ਅਤੇ ਮਹੀਨੇ ਸਾਢੇ ਦਿਨ ਵੀਹ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀ ਫਿਕਰ ਲੈ ਰਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਬ ਬਲਾ
ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਦੀ ਵਰਿਆ ਪਉਣਿਆਂ ਉਣਤਾਲੀਆਂ ਦੀ ਆਹੀ ਅਤੇ ਦਸੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪਛੀਂ ਰਾਪ ਵਸਾਹ ਸੀ ਮਸਤਕ ਪਰ ਦਾਹੜੀ ਚੋਲਾ ਚਿਟਾ ਰ
ਦੀ ਜਾਂ ਏਹ ਗਲਿ ਮਰਦਾਨੇ ਕੇ ਪਛੀ ਸੀ ਹਸਿ ਕੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ

ਜੀਤੁਰਕਤਰੀਫ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ ਭੁਲਾ ਓਹਭੀ ਦੇਖਾਉ ਤਾਂ ਭੁਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਓਹਤਾਂ ਕਿਤਾਹੇ ਪਰੇ ਦੂਰ ਗਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਹੀ
ਦੂਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੀ ਨਾਹੀ [illegible] ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕੀ ਬਹਾਨੇ ਕਰਦੇ ਹੋ
ਤੁਸ਼ਨਾਹੀ ਦੂਰ ਤੁਸਾਂ [illegible] ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਇਥੇ ਅਢਾਈ [illegible] ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਹੀ
ਤਾਂ ਅਢਾਈ ਪਲਕਾ ਹੈਨਿ [illegible] ਕਹਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹਿਦੂਆਂ ਨੂੰ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦੇ
ਦੇਦੇ ਸੇ ਤੈਨੂੰ ਕੌਣ ਮਨਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਭੁਲਾ ਮਰਦ
ਨਾ ਤੇਰਾ ਆਖਿਆ ਅਸਾ ਫੇਰਿਆ ਨਾਹੀ ਜਾਂਦਾ ਅਸਾਂ ਤਾ ਪਹਿਲੇ ਸੁਮੇਰ ਨੂੰ
ਲੈ ਜਾਂਣਾ ਸੀ ਪਰ ਤੈਨੂੰ ਉਪਰੇ ਹੀ ਲੈ ਚਲੀਏ।

।ਅਥਿ ਪਾਕਨਾਂ ਦਾ ਸਾਖੀ ਮਕੇ ਮਦੀਨੇ ਕੀ ਲਿਖਯਤੇ।

।ਨਸੀਹਤਨਾਮਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀਕਾ ਸਾਹਸਰਫਤ ।ਕਾਜੀ ਰੁਕਨਦੀਨ ਨਾਲ
ਹੋਇਆ ।ਰਾਗ ਤਿਲੰਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ।ਗੁਜਸਾਤਿਰਸਲ
ਵਤਾ ਅਵਤਾਰ ਪੈਕਿਬਰਾ ਹਾ ਬਿਲਕੁਲ ਸਫਤਾ। ੧ ਰਹਾਉ ।ਏਕੋ
ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਹੈਵਾਨ ਨਾਪਾਤੁ ।ਬੇਚੂਨ ਬੇਚਗੂਨ ਹੈ ਤਿਸ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਜਾ
ਤਿ। ੧ ।ਹੋਇਕਉ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਏ ਤਾਕਾਲਾਇਲਾਇ
ਲਲਾ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ [illegible] ਅਲੁ ੧ ।ਪਹਿਰਿ ਰਿਸਾਲਿਆ ਦੇਗਾਵਣਾ।

ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਮਾਮ ਆਲਮ ਤਾਰਨੇ ਕੇ ਨਮਿਤ ਭੇਖ ਉਦਾਸੀ ਕਾ ਧਾਰਿਕ
ਰਿ ਸਭ ਧਰਤੀ ਕਾ ਸੈਲ ਕੀਆ ਅਤੇ ਸਭਨਾ ਥਉਰਾਂ ਵਿਖੇ ਆਪਣੇ ਆਸਣ
ਮੁਕਾਮ ਬਾਧੇ ਇਕ ਦਿਨ ਸਾਹਿਰ ਬਿਦਰ ਦਖਣ ਦਿਸਾ ਅੰਦਰਿ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ
ਬੈਠਾ ਸੀ ਭਾਹਾ ਜੀ ਮਕੇ ਕੀ ਹਜ ਕਉ ਚਲੇ ਅਸਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬੀ ਅਰ
ਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਹਾਜੀ ਮਕੇ ਮਦੀਨੇ ਕੀ ਹਜ ਕਉ ਚਲੇ ਹੈਨਿ
ਓ ਜੋ ਮਕਾ ਮਦੀਨ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਘਰ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਮਕੇ ਮਦੀਨੇ ਕਾ ਹਜ ਕਰਦਾ
ਹੈ ਸੋ ਖੁਦਾਇ ਵਲ ਆਵਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਭੀ ਹਜ ਕਰਿ ਆਵਹ ਮਕੇ
ਮਦੀਨੇ ਕੀ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਮਰਦਾਨਾ ਮਕਾ ਮਦੀਨਾ ਇਸ ਦੇਹ
ਅੰਦਰਿ ਮਾਹਰ ਹੈ ਆਵਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਘਰਿ ਹੀ ਬੈਠਾ ਮਕੇ ਮਦੀਨੇ ਹਜ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਬੁਜਰਗਵਾਰ ਦਾ ਨੁਸਵਦ ਸਦੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਸਲੋਕ ਬੋਲਿਆ
।ਸਲੋਕ। ।ਮੁਕਾਮ ਮਕਾ ਮਦੀਨਾ ਸਿਰ ਮੁਸਲਾ ਸਤਕਾਸੀਤਾ।

ਨਕਰ ਥਠ ਬਾਰੂ ਦਰਸ ਇਮਆ ਗਮ ਆਮ ਆਲਹੁਸਨ ਜਬਨਾ।
ਤਮਆਮ ਅੰਗਮੀ ਹਰ ਕੋਇਦਾ ਅਲ ਬੇ ਖਬਰ ਤਾਹੂ ਅਜਾਇ
ਸਰੰਮ ਖਾ [illegible] ਨੈਨ ਨਬੀ ਕਿਰਨਾ ਬਾਹ ਬਿਸਗਤਿ ਪੇਰ ਸੂਲਿ
ਨਨਕ [illegible] ਜੋ ਕਰੈ ਸੋ ਦਰਗਹਿ ਪੈ ਕਬੂਲ।੧॥

ਜਾਂ [illegible] ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਕਰ ਚੁਪ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜੋ ਇਹ ਆਦਮੀ ਆਪਣਾ ਅੰਦਰਿ ਸੋਧੈ ਅਤੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਛਾਣੈ ਤਾਂ ਇਹੁ ਹੈ ਸਭੁ ਕਛੁ ਪਰੁ ਏਹੁ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਲਲਚ ਭੁਲਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਆਪਣਾ ਆਪ ਭੁਲਾਇ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸੁ ਜਿਉ ਮਿਰਗ ਕੀ ਨਾਭ ਵਿਚ ਕਸਤੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਘਾਹ ਨੂੰ ਸਿੰਘਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੋ ਤੇਰੇ ਦਿਲ ਆਵਦੀ ਹੈ ਸੋਈ ਕਰਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਭੀ ਸਚਿ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ ਪਰਦੇਸ ਦੇਖਣਾ ਭਲਾ ਹੈ ਅਸੀ ਭੀ ਮਕਾ ਮਦੀਨਾ ਦੇਖਾਂਗੇ ਅਤੇ ਇਕ ਦੁਇ ਸੁਖਨ ਕਾਜੀ ਰੁਕਨਦੀਨ ਨਾਲਿ ਮਜਹਬ ਦੇ ਭੀ ਕਰਣੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨਿ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਉਠਿ ਚਲੇ ਮਕੇ ਕੀ ਹਜਿ ਕਉ ਜਾਂ ਦੁਇ ਮੰਜਲ ਗਏ ਤਾਂ ਚਾਰ ਹਾਜੀ ਅਰ ਇਕ ਫਕੀਰ ਸਾਹ ਸਰਫ ਰਾਹਿ ਵਿਚ ਇਨਾ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਸਾਹ ਸਰਫ ਦੇਖਿ ਕੇ ਗਾਰਕੀਗੀ ਦੀਆ ਪੇਵਦ ਵਲੋ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਹਾਜੀਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਣੇ ਲਗੇ ਜੋ ਤੁਸੀ ਖੜੇ ਰਹਹੁ ਤਾਂ ਇਸ ਫਕੀਰ ਪਾਸੋ ਫਕੀਰੀ ਦਾ ਸੁਆਲੁ ਕਰ ਦੇਹਾਂ ਜੋ ਇਸ ਫਕੀਰੀ ਦਾ ਜਬਾਬ ਦੁਰਸਤਿ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਕਾਮਲ ਫਕੀਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਇਸ ਫਕੀਰ ਦਾ ਜਬਾਬ ਦੁਰਸਤ ਨ ਦਿਤਾ ਇਸ ਦੇ ਬਸਤ੍ਰ ਕਿਸ ਬਤ ਫਕੀਰੀ ਦੀ ਸਭੇ ਖੋਹ ਲਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸਾਹ ਸਰਫ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਪਾਸਿ ਆਇਆ ਆਇ ਕਰ ਕਹਣੇ ਲਗਾ ਅਰੁ ਭਾਈ ਤੂ ਮਕੇ ਟੋਤੇਹੋ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਸੁਣਿ ਅਹਿਲ ਦਰਵੇਸ ਅ [illegible] ਵਾਰ ਪੁਛਣਾ ਫਕੀਰ ਕੇਤਕ ਸੀਰ ਹੈ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਜੋ ਫਕੀਰ ਦੁਨੀਆ ਕੋਲੋ ਨਉਮੇਦ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਹ ਸਰਫ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਕਰਿ ਚੁਪ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਸਾਹ ਸਰਫ ਮਨ ਵਿਚ ਕਹਿਆ ਕਿ ਹੇ ਭਾਈ ਏਹੁ ਫਕੀਰ ਫਕੀਰੀ ਦੇ ਫਿਰਕੇ ਵਿਚ ਕਾਮਲੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਐਸਾ ਜਬਾਬ ਫਕੀਰੀ ਦਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਪਰ ਫੇਰ ਭੀ ਪੁਛਦੇਹਾਂ ਦਿਖਾਂ ਕਿਆ ਕਹੇਗਾ ਸੁਆਲ ਸਾਹ ਸਰਫ ਏਹੁ ਅਵਲ ਫਕੀਰੀ ਅਵਲ ਸੁਮਾਰ ਮੈ ਪੁਰਸਮੁ

ਆਈਸੁਖਨਰਾਜਬਾਬੇਬੁਢੇਹੈਦਰਵੈਸਾਅਵਲੇਫਕੀਰੀਚੀਸਤਅਖਰ
ਫਕੀਰੀਚੀਸਤਖਾਨਫਕੀਰੀਚੀਸਤਕੂਲਦਫਕੀਰੀਚੀਸਤਕਦੀਲਫਕੀ
ਰੀਚੀਸਤਮਹਰਬੇਫਕੀਰੀਚੀਸਤਰੋਜਫਕੀਰੀਚੀਸਤਰੇਸਮਫਕੀਰੀਚੀ
ਸਤ...ਫਕੀਰੀਚੀਸਤਖਫਨੀਫਕੀਰੀਚੀਸਤਫੌਜੀਫਕੀਰੀਚੀ
ਸਤ...ਚੀਸਤਵਸਲਾਫਕੀਰੀਚੀਸਤਸੋਲੀਫਕੀਰੀਚੀਸਤ
ਕਿਸਤੀਫਕੀਰੀਚੀਸਤਮੁਤਕਾਫਕੀਰੀਚੀਸਤਹਾਰਿਇਕਸਵਾਲਰਾਜਬ
ਬਾਬਿਦਹੰਦਾਅੰਕਾਮਲਫਕੀਰੀਅਸਤਵਇਲਾਨਾਲਕਮੇਫਕੀਰੀਅਸ
ਤਕਿਜਬਾਬਾਫਕੀਰੀਨਵਹੈਦ 1 ਜਬਾਬਨਾਨਕਸਾਹ ਅਵਲਫਕੀ
ਰੀਫਨਾਅਸਤੁਅਖਰਫਕੀਰੀਬਕਾਅਸਤਖਾਨਫਕੀਰੀਮੁਸਲਮ
ਅਸਤਕੂਲਫਕੀਰੀਖਾਮੋਸੀਅਸਤਕਦੀਲਫਕੀਰੀਅਸਰੀਦਬੇਦ
ਰੀਅਸਤਮਹਰਬੇਫਕੀਰੀਹਲੀਮੀਅਸਤਰੋਜਫਕੀਰੀਪਾਇਬੋਸੀ
ਅਸਤਤਰੀਕੀਫਕੀਰੀਬਿਦਾਰੀਅਸਤਸੋਜਨਫਕੀਰੀਅਕਲਅਸ
ਤਰੇਸਮਫਕੀਰੀਦੀਦਾਰੁਅਸਤਲਕਮਾਫਕੀਰੀਸਬੂਰੀਅਸਤਖਿਰ
ਕਫਕੀਰੀਰਾਸਤੀਅਸਤਖਫਨੀਫਕੀਰੀਜਿੰਦਾਮੁਰਦੋਅਸਤਪੂਆ
ਫਕੀਰੀ...ਦਪਸੁਖੁਰਦਹਕਾਕਅਸਤਫੌਜੀਫਕੀਰੀਖਰਕੇਬੀ
ਅਸ...ਫਕੀਰੀਹਰਕਿਆਇਦਆਂਮੁਰਾਹਾਸਲਕੂਨਦਕਸ
ਇਅਸਤਸੋਲੀਫਕੀਰੀਬਰਦਾਪੇਸਮੁਰਸਦਾਅਸਤਕਿਸਤੀਫਕੀਰੀ
ਰੋਇਰਾਂਦਰੀਅਜਰਜਹਾਨਅਸਤਵਸਲਾਫਕੀਰੀਜਬਾਨਸੋਖਸਾਹਿ
ਬਕਰਾਮਾਤਅਸਤਦਰਮਿਹਰਵਕਹਰਿਪੁਰਮਾਨੂਰਅਸਤਮੁਤਕੀਫ
ਕੀਰੀਮਨਬਸਤਾਕਾਸਾਨਸੀਨੀਅਸਤਅਗਰਕਸੇਬਈਤਰੀਕਅ
ਮਲਕੁਨਿਦਆਕਾਮਲਫਕੀਰੀਅਸਤਵਇਲਾਨਲੂਕਸੇਫਕੀਰੀਅ
ਸਤਫਕੀਰੀਰਾਹਦਾਨਦਰਾਹਫਕੀਰੀਰਾਗਮਕਰਦਅਸਤਫਬਫੇਰਸ
ਹਸਰਫਪੁਛਿਆਜੋਸਵਾਲਕਜਾਮਨੀਕੁਜਾਮਨੀ ਜਵਾਬਜਾਮਨੀ
ਜਾਮਨੀਤਾਂਫੇਰਸਾਹਸਰਫਪੁਛਿਆਚਿਹਸਤਮਨੀ ਜਵਾਬਤਾਂਬਾਬੇ
ਖੇਆਬੁਰੋਨਾਨਕਏਕਪਨੀਏਕਪਨੀਤਾਂਫੇਰਸਾਹਸਰਫਪੁਛਿਆਸੁ
ਅਲਤੁਮਾਰੇਪੁਰਸਮਅਤਿਜਬਾਬਬੁਰੇਹਵੇਦੇਸਰਾਖੀਦਹੈਦਕਲਾ
ਸੁਮਾਰਿਮਜਬਅਸਤ ਜਾਬਾਬਬੁਰੋਨਾਨਕਸਾਹ ਜੋਮਨੂਆਮੂਤੋਤਬ

ਮੁੰਡੁ ਮੁੰਡਾਇ ਬਿਨ ਅਮਨੁ ਭਿਨ ਗਗਨ ਖਾਇ ਮੁੰਡੁ ਕਟ ਗੁਰ ਆਗੇ ਧਰੈ ਮਨਮ
ਤੁ ਤਿਆਗ ਗੁਰਮਤਿ ਲੈ ਤਉ ਮੁੰਡੁ ਮੁੰਡਾਇ ਹੋਇ ਸਭ ਰੈਨ ਸੇ ਬੈਰਾਗੀ ਪਰ
ਖੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮੁੰਡੁ ਮੁੰਡਾਇ ਕੀਏ ਹੋ ਗਤ ਭਾਈ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਮੁਖ ਮੁੰਡੁ ਮੁੰਡ
ਈ ਸੁਆਹਿ ਸਨੇਹ ਅਮਤ ਸਭ ਤਜੀਐ ਤਉ ਨਾਨਕ ਕੋ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਲ
ਹ ਪਾਹੇਰਾਂ ੩ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਾਹ ਸਰਫ਼ ਪੁਛਿਆ ਤੁਮਾਰੇ ਪੁਰਸਮਾਨ ਆਹੇਲਜ
ਬਾਬ ਬੁਗੋ ਦਰਵੇਸਾਹ ਖਿਰਕਾ ਸੁਮਾਹਿਮ ਜਬਾਬ ਅਸਤ ਜਬਾਬ ਨਾਨਕ
ਸਾਹ ਧੀਰਮਤਿ ਮੁਰੀਦ ਰਹਨੇ ਖਫ਼ਨੀ ਟੋਪੀ ਅਨ ਸਬਦ ਗਾਹਨੇ ਬਹੁਤਾ ਦਰੀ
ਆਉ ਕੀਏ ਬੋਤੀ ਸਹਜਿ ਧਾਰਿ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਸਿਖਿਆ ਦੇਤੀ ਹਰਖ ਸੋਗ
ਨਾਂ ਅਹਾਰਿ ਪਹਰ ਖਫ਼ਨੀ ਦੁਸਟ ਬਿਦਾਰਿ ਸੁਨ ਧਾਰਿ ਲੇਦ ਸਤੀ ਬਸਾਈ ਤ
ਉ ਖਫ਼ਨੀ ਟੋਪੀ ਕੀ ਜੁਗਤ ਪਾਈ ਕੁਟੰਬ ਛੋੜ ਹੂਆ ਇਕੇਲਾ ਪਹਿਰ ਖਫ਼ਨੀ
ਨਾਨਕ ਭਇਆ ਸੁਹੇਲਾ ੪ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਾਹ ਸਰਫ਼ ਪੁਛਿਆ ਸੁਆਲ ਤੁਰਾਂ
ਮੇ ਪੁਰਸਮ ਜਬਾਬ ਬੁਗੋ ਅਹਿਲ ਦਰਵੇਸਾ ਕੁਪੀਨ ਮਾਹਿਮ ਜਬ ਅਸਤ
ਜਬਾਬ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਗੁਰ ਸਬਦ ਦੀਖਿਆ ਮਨ ਸਹਿਜ ਗਹਨੇ ਪਜਾਇ
ਦੀਆ ਇੰਦ੍ਰ ਅਟਿਲ ਰਹਨੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਬੇਧ ਭਰਮਾ ਨਹਿਰਾਨੇ ਦਸ ਦੁਆ
ਰੇ ਤਾਂ ਲਾ ਚਰਨਾਂ ਨੇ ਅਨ ਸਠ ਹਟ ਤਾਨੂ ਕਰਨੇ ਬਿਲੈਦ ਮਤਿ ਗੁਰ ਗਹਿਰੀ ਚੋਟ ਇ
ਹ ਬਿਧਿ ਨਾਨਕ ਪਹਿਰ ਬੇਲੰਗੋਟ ੫ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਾਹ ਸਰਫ਼ ਪੁਛਿਆ ਸੁ
ਆਲ ਤੁਰਾ ਮੇ ਪੁਰਸ ਜਬਾਬ ਬੁਗੋ ਅਹਿਲ ਦਰਵੇਸਾ ਧਾਧੋ ਸੁਤੁਰਾ ਚਿਮ
ਜਬ ਅਸਤ ਬਿਦਹਿਦ ਜਬਾਬ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਸਰਬ ਗਿਆਨ ਮਹਿ ਨਿਸ
ਚੈ ਧਾਰ ਕਪਟ ਜਾਤ ਮਨ ਕੀ ਤਿਪਰਨਤ ਕਰ ਕੀ ਰਹਤ ਰਹਨੇ ਕਾਟਨ
ਮੇਦ ਨਾਮ ਨਮਾਹਿ ਸਹਨੇ ਦਰੀ ਆਉ ਮੈ ਲਾਗੀ ਤਬ ਕਰੀ ਆਛੀ ਭਾਉ ਭ
ਗਤਿ ਕਰਿ ਲੀਉ ਸਾਖੀ ਇਹੁ ਮਤਿ ਮਥ ਕਰ ਗੋਹੇ ਪਨ ਹਿਨੇ ਤ ਜਪਾਧੇਸ
ਬ੍ਰਹਮ ਹੋਇ ਰਹਨੇ ਬਿਨ ਬ੍ਰਹਮ ਦੀਨੇ ਧਾਧੋ ਤਿਆਰੇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਉਭੇ
ਨਾਲ ਗੇ ੬ ਫਕਰ ਕਾਹੇ ਬਾਧੇ ਦੂਓਰ ਆਇਆ ਸਿਗ ਕਰੇ ਪਸਾਰ ਫ
ਕਰ ਕਾਹੇ ਪਕੜੇ ਲਾਠੀ ਉਹ ਫਕਰ ਨਾਹੀ ਆਮਰ ਕਾ ਸਾਥੀ ਫਕਰ ਕਾ
ਹੇ ਪਹਿਰੇ ਪੈਜਾਰ ਉਹ ਕੀਜਾਏ ਫਕੀਰੀ ਕੀ ਸਾਰ ਫਕਰ ਕਾਹੇ ਪਕੜੇ
ਸਟੂਕ ਪਕੜੁ ਕੀ ਬੈਧੇ ਆਸ ਫਕਰ ਕਾਹੇ ਕਪੜੇ ਹਿਦਾਵੇ ਓਹ ਫਕੀਰੀ
ਕਿਸ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੇ ਫਕਰ ਕਾਹੇ ਕਮਰ ਤਲ ਦਰ ਫਕੀਰ ਨਹੀ ਉਹ ਮਨ

ਸਬਦਾਰਫਕੀਰਹੋਇਸੁਖਆਸਨਕਰੈਤਾਂਕਉਆਸਮਾਨਭੂਖਨਾਹੀਪੜੈ
ਫਕੀਰਕਹਾਵੈਸਿਰਦਸਤਾਰਉਤਾਰਫਕੀਰਹਾਹਰਿਦਮੈਖੂਆਰਫਕੀਰਕ
ਹਾਵੈਚਰੈਤੁਰੰਗ੍ਰਸਰਕਰਦਾਨਮਾਇਆਕੈਸੰਗਫਕੀਰਕਹਾਵੈਕਰੈਸੁ
ਆਲਮਹਾਮੈਨਾਮ... ਜੀਜਾਲਫਕੀਰਕਾਮੁਸਾਫਰਪਾਣੀਪਉਨਾ
ਦਲਦਲਤਾਰਮ... ਗਾਵਣਾਇਤਨਿਆਫਕੀਰਾਂਬੀਗਿਰਹੀਭ
ਲਾਨਾਨਕਪੀਰਕਮ...ਸਫਲਉਫਲਾਤਾਂਫੇਰਸਾਹਸਰਫਸੁਆਲਕੀਤ
ਹਿਹੇਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਜਾਹਿਜੋਫਕੀਰੀਕੇਬਸਤ੍ਰਪਹਿਰਤੇਹੈਨਅਰਫ
ਕੀਰੀਕਾਭੇਖਕਰਕੇਆਪਕਉਬਡਾਕਹਾਵਤੇਹੈਨਸੋਤਉਇਸਤਰਹ
ਫਕੀਰੀਹਾਸਲਨਹੋਵਈਨਗ੍ਰਿਹੀਨਉਦਾਸੀਕਿਹਾਹੀਰਹਿਆਪਰਏਕ
ਅਦੁਰਹਮਾਰੇਮਨਮਾਹਿਭਰਾਂਤਿਰਹੀਐਜੋਜੇਤੇਬਸਤ੍ਰਫਕੀਰੀਕੇਹੈਨਤਿ
ਨਕੀਸਭਖੂਬੀਆਂਤਿਕਹੀਐਜੀਜੋਹਮਾਰੀਨਿਸਾਹੋਵੈਤਾਂਬਾਬੇਆਖਿ
ਆਸੁਨਹੁਸਾਹਸਰਫਫਕੀਰਪਹਿਲਾਂਫਕੀਰੀਅੰਦਰਚਾਹੀਐ ਫਕੀਰ
ਐਸੀਹੈਭਾਵੈਗ੍ਰਿਹਸਤਮਾਹਰਹੈਭਾਵੈਉਦਾਸੀਮਾਹਿਹੋਵੈਅਰਫਕੀਰਹੋਵੈ
ਅਤੇਅਮਲਗ੍ਰਿਹਸਤੀਆਂਕੇਕਰੈਅਰਲਿਬਾਸਫਕੀਰੀਕੀਕਰੈਸੁੰਞਾ
ਸੁਵਣਾਅਰਟੋਪੀਖਫਣੀਲਿੰਗੋਟੀਪਹਿਰਣੀਤਬਇਸਕੇਬਸਤ੍ਰਤੇਬਹੁ
ਕਰਉਠਤੇਹੈਨਅਰਕਹਤੇਹੈਨਜੋਹੇਹੇਦਾਨਖੁਦਾਇਦੇਤੂੰਜੁਅਸਾਨੂੰਪਹ
ਰਦਾਹੈਸੋਤੂੰਕਿਉਪਹਰਦਾਹੈਂਅਰਜਿਸਕੇਅਸੀਬਸਤ੍ਰਹਾਂਜੇਉਨਾਂਹੀਜੇ
ਸਾਹੋਵੈਤਾਂਤੂੰਅਸਾਨੂੰਪਹਿਰ ਤਬਟੋਪੀਬੋਲੀ ਸੁਣਹੁਹੇਦਾਨਖੁਦਾਇ
ਦੇਬੰਦੇਟੋਪੀਪਹਿਰਣੀਅਰਅਰਸਿਰਮੁਨਾਵਣਾਜੋਹੈਸੋਬਾਲਕਿਆਂਕਾ
ਕਾਮੁਹੈਜੇਬਾਲਕਕੀਭਾਂਤਮਨਹੋਵੈਤਾਂਮੈਨੂੰਪਹਿਰਅਤੇਸਿਆਣਾਹੋਵੈ
ਤਾਂਨਾਂਪਹਿਰਸਿਰਅਜਾਬਚੜ੍ਹੀਗਾ ਅਰਖੁਫਣੀਬੋਲੀਜੋਦੇਬੰਦੇ
ਖੁਦਾਇਦੇਤੂੰਜੋਮੈਨੂੰਪਹਿਰਦਾਹੈਸੋਕਿਉਪਹਿਰਦਾਹੈਜੋਮੈਂਮਰਦੀਆਂਸੋ
ਸੇਮਰਦੇਦਾਪਹਰਣਾਹਾਂਜੇਜੀਵਿਆਹੋਇਰਹੇਤਾਂਮੈਨੂੰਪਹਿਰਅਤੇ
ਜੋਕੋਈਦੁਨੀਆਂਦੀਹਿਰਸਮਨਵਿਚਹਈਤਾਂਮੈਨੂੰਨਾਂਪਹਿਰ...
ਹੀਇਕਰਾਹ ਬਹੁੜਿਪਹੋੜੀਬੋਲੀ ਸੁਣਹੁਦੇਬੰਦੇਖੁਦਾਇਦੇਤੂੰਜੋਮੈਨੂੰਹਥਿ
ਲੇਦਾਹੈਸੋਕਿਉਲੇਦਾਹੈਪਰਜੋਹੋਵੀਹਾਂਸੋਮਿਸਲਭੁੱਚਰਦੀਹਾਂਜੋਗੁ
ਦੜੀਦੀਭਾਂਤਹੋਇਰਹੇਅਤੇਪੁਣੇਦੀਸਹਨਸੀਲ... ਸਭ

ਸੁਣਸੁਣੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਹਥ ਚੜ੍ਹਿਆ ਹੀ ਤਾਂ ਮਤਿ ਛੋੜ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਿਭੂਆ ਬੋਲਿਆ ਜੋ
ਏਹ ਬੰਦੇ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਤੂੰ ਅਗਿ ਜਲਾਇ ਜੋ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਪੰਜ ਹਵਾਸ ਪਹਿਲੇ ਜ
ਲਾਇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜਲਾਈਂ ਨਹੀ ਤਾਂ ਮਤਿ ਜਲਾਇ ਜਿਉ ਕਰਿ ਮੈਂ ਜਲਦਾ ਰਹਿਦ
ਾ ਹਿਨਨਾ ਮੈ ਈ ਦੇ ਜਲੇ ਦੰਗੇ ਅਤੇ ਖੁਦਾਇ ਵਲ ਹੋਦਾ ਹਿ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਜਲਾਇ
ਨਹੀ ਤਾਂ … ਜਲਾਇ ਮੇਰੇ ਗੋਂ ਦੰਗੇ ਸੁਆਹ ਦੀ ਢੇਰੀ … ਫਿਰਿ ਤਿ
ਬੀ ਦਿੱਲੀ … ਮੀਆਂ ਦੇ ਬੰਦੇ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਮੈਨੂੰ ਜੋ ਹਥਿ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਲਿਉ ਲੈਦਾ
ਹੈ ਤੇਰਨ ਨਾਤ੍ਰਾ ਤ੍ਰਿਆ ਦੇ ਸੁਹਾਗ ਸਿਧੇ ਹੋਨ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਸੁਹਾਗ ਅਪੁਠ ਹੋਇ। ਜੋ ਲੋਕ
ਜਹਾਨ ਦੇਸ ਨਾਲੋ ਸੁਹਾਗ ਅਪੁਠਾ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹਥਿ ਲੈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਮਤਿ ਮੇ
ਰੇ ਨਜੀਕ ਆਵਣਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੇਲੀ ਬੋਲੀ ਅਏ ਬੰਦੇ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਮੈਂ ਬੰਧਨ ਬ
ਰਦੇ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਗਲ ਰਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਮੁਰਸਦ ਦੇ ਅਗੇ ਬਨਦਾ ਹੋਇ
ਰਹੁ ਜਿਧਰ ਤੇ ਨੂੰ ਤਿਧਰ ਤਿਧਰ ਹੀ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਅਤੇ ਉਜਰ ਨ ਆਣੁ ਤਾਂ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ
ਗਲ ਪਾਇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਮਤ ਗਲਿ ਪਾਇ ਫੇਰ ਪਉੜੀਏ ਬੋਲੇ ਦੇ ਬੰਦੇ ਖੁਦਾਇ
ਦੇ ਅਸੀਂ ਖਿਆਲ ਬੰਦੀ ਵਾਣ ਦੇ ਹਾਂ ਜੇ ਅਸਾਨੂੰ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਅਤੇ ਪਾਇਆ
ਲੋੜੇ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਦਉਿਤ ਦਲੀਲ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਵਰਜ ਰਖ ਦਰ ਦਰ ਖੁਆ
ਰ ਨ ਹੋਦਾ ਫਿਰਿ ਖੁਦਾਇ ਵਲ ਆਉ ਆਸਣ ਦਿੜ੍ਹ ਕਰ ਏਹੁ ਤਾਂ ਫਕੀਰੀ
ਦੇ ਬਸਤ੍ਰ ਬੋਲੇ ਬਹੁਤ ਫਕੀਰੀ ਕਾ ਕਿਆ ਰਾਹੁ ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਬਾਰ ਧਾਰਿ ਤਿਆ
ਗਨਿ ਕਲੇ ਫਿਰ ਧਾਰ ਧਾਰਿ ਹਥਿ ਅੜ੍ਹੇ ਨਹੀ ਜਾਇ ਸਬਰ ਕਰ ਗੋਸਾਂਪ
ਕੜ੍ਹਿ ਕਰਿ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਰਬ ਵਲ ਧਿਆਨ ਲਾਇ ਇਕੇਤਾ ਦਮਨ ਕਲ
ਦੇ ਗਇਆ ਇਕੇਤਾ ਖੁਦਾਇ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਫਿਰਿ ਜਿਸ ਦੁਨੀ ਨੂੰ ਤਰ
ਕ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ ਫੇਰ ਉਸ ਦੁਨੀਆ ਦਿਆ ਲੋਕਾਂ ਅਗੋ ਟੁਕੜੇ ਮੰਗਦਾ ਫਿ
ਰਾ ਤਾਂ ਖੁਦਾਇ ਨਾਲੋ ਫਿਰਿਆ ਜਰਦਰੋਗ ਇਹੋ ਹੋਇਆ ਕਿਸੇ ਮਜਲਸ ਪ
ਹੁਤਾ ਜੇ ਅਏਹੀ ਫਕੀਰੀ ਕਮਾਏ ਤਾਂ ਧ੍ਰਿਗ ਜੀਵਣਾ ਹੈ ਜੋ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਰਾਹ ਚ
ਲੇ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਨਾਲੋ ਸਰਖਰੂ ਹੋਵੇ ਜਾਦਿਕ ਦੇ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਫਕੀਰ ਆ
ਖਦਾਏ ਹੈਨ ਜਿਸ ਅੰਦਰੋ ਫਕੀਰੀ ਕੀਤੀ ਸੋ ਫਕੀਰ ਹੋਇਆ ਖੁਦਾਇ ਨੂੰ
ਪਹੁਤਾ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨ ਕੀਤੀ ਸੋ ਸਾਂਗੀ ਹੋਇਆ ਜੈਸੇ ਸਾਂਗ ਭਗਤੀਆ ਕ
ਰਿ ਆਵਦਾ ਹੈ ਜੋਗੀ ਕਾ ਉਹ ਜਾਣੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਜੋਗੀ ਹੀ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਦੇ ਲਛ
ਣ ਜਾਹਰ ਹੋਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸਭ ਕੋਈ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭੇਖ ਭਗਤੀਆ ਸਾਂਗੀ ਹੈ

ਅਤੇ ਭੇਖ ਜੋਗੀ ਕਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਿਓ ਹੀ ਸਿਧਿ ਹੋਵੈ ਪੀਰ ਹੋਵੈ ਸੰਤ ਹੋਵੈ ਮਹਾਂ ਪੁ
ਰਖੁ ਭਗਤਿ ਹੋਵੈ ਜੋ ਫਕੀਰੀ ਦਾ ਵੈ ਹੋਇ ਰਹੈ ਤਾਂ ਸਚੀ ਫਕੀਰੀ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਝੂਠੀ
ਫਕੀਰੀ ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਵਲੋ ਗਇਆ ਪਰ ਇਹ ਗਲ ਹੈ ਜੋ ਬਿਰਲੇ ਦੇ ਹਥ ਹੁ
[illegible] ਤਿਸ ਸਾਹਿਮੁਲਾ

" " ਸਲੋਕ ॥ "ਗਲੀ ਵਤਨੰ ਜੋਗੀਆ ਪੇਰੀ ਜੋਗੁ ਪੰਧਾ ॥"
ਤੇ ਪੈ ਕਲਨ ਅਪੜੇ ਜਿਥੈ ਪਿਰੀਆ ਅੰਦਰੀ ਸਿਧਾ ॥ " "

ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਾਹ ਸਰਫ ਆਖਿਆ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਅਤੇ ਤੇ
ਰੀ ਫਕੀਰੀ ਨੂੰ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਖੁਦਾਇ ਨੂੰ ਜਿਸ ਦੀਆ ਏਹੁ ਵਡਿਆਈਆ ਹੈ ਨ
ਫਕੀਰੀ ਇਸ ਦਾ ਨਾਉ ਹੈ ਜੋ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਪੁ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀ ਗੁਰਿ
ਆਈ ਤੇਰੀ ਤੇਰੇ ਹੀ ਨਾਇ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਹੀ ਲਾਇਕ ਹੈ ਅਰ ਜੁਹਦ ਉਸ ਦਾ ਨਾਉ
ਹੈ ਜੋ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪੀਰੀ ਓਹੀ ਹੈ ਜੋ ਖੁਵਾਜੇ ਮੋਨਦੀਨ ਚਿਸਤੀ ਕੀਤੀ
ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਓਹੀ ਹੈ ਜੋ ਰਸਾਲਤ ਪਨਾਹ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਦਲੁ ਉਸ ਦਾ
ਨਾਉ ਹੈ ਜੋ ਉਮਰ ਖਿਤਾਬ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਗਤਿ ਓਹੀ ਹੈ ਜੋ ਕਬੀਰ ਭਗਤਿ
ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋਗੁ ਓਹੀ ਹੈ ਜੋ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਿਆਗੁ ਓਹੀ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜੇ
ਭਰਥਰੀ ਅਤੇ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਪ ਓ
ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਕੀ ਆ ਹੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਓ
ਹੀ ਹੈ ਜੋ ਦੇਵ ਦਤ ਕੀ ਆ ਹੈ ਜਤੁ ਓਹੀ ਹੈ ਜੋ
ਲਛਮਣ ਕੀਆ ਹੈ ਜੋਰੁ ਓਹੀ ਹੈ ਜੋ ਹਣਵੰ
ਤ ਬੀਰ ਕਰਾ ਹੈ ਸੁਧ ਓਹੀ ਹੈ ਜੋ ਦਹਸਰਥ
ਆ ਹੈ ਬਿਓਗ ਓਹੀ ਹੈ ਜੋ ਰਾਮਚੰਦ ਕੀਆ ਹੈ
ਹਠ ਓਹੀ ਹੈ ਜੋ ਧ੍ਰੂ ਭ ਗਤ ਕੀਆ ਹੈ ਸਤ
ਓਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸੀਤਾ ਕੀਆ ਹੈ ਰਸਿ ਓਹੀ ਹੈ ਜੋ
ਬਾਵੇ ਆਦਮ ਕੀਆ ਹੈ ਇਤਨੀਆ ਸਿਫਤਾ

ਜਾਂ ਸਾਹ ਸਰਫ ਕੀਤੀਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬੈਰਾਗ ਵਿਚ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤੁ ਸਬਦੁ ਬੋਲਿਆ

" ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ੧ ॥ ਚਉਕੜੀ ॥ ਨਿਤ ਪੜ੍ਹਿਆ

ਫੁਰਤਿ ਜੋਤਕੀਆ ਪੀਆ ਸਬ ਮਿਲਿ ਵਾਹੋਇ ਸੀ ਮਿਲ ਦਰਦ ਵਿਛੋੜਾ
ਥੋਇਸੀ ॥ ੧ ॥ ਤਾ ਮਰਹੀਆ ਨੂੰ ਆਵੈ ਜੀਓ ਬਲੋ ਮੇਰਿ ਤੁਨ ਦੇਖਿ

ਆਨੈਨਭਰੈ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ਨਿਤਬਾਂਸੀਉਤੁਕਰੁਬਨਬਾਰੋ

ਨਿਸਤਖੇਗਣਤੀਨਸੋਵੇ ਜਿਵਜਲਦੇਬਬੀਹਾ ਬਿਲੋਲਹੇ॥ ੨ ॥ਸੇ

ਪ੍ਰੀਆਬਿਨੁਪਲੁਨਬਿਹਾਵੈ ਜਿਉਜਲਬਿਨਮੀਨਤੜਫੜਾਵਏ।

ਇਵਿਛੁੜੀਕਿੰਤੁਰਲਾਵਏ॥ ੩ ॥ਸੇਜਸਟਫਸਟਨਬੀ

ਉਉਤਾਵਲਾਇਕਚੇਟਨਬੀਮਨਚਾਵਲਾ ਕਿਆਦਰਸਨਭੂਲਬ

ਵਲਾ॥੪॥ ॥ਜਬਾਬਬਾਬਾਨਾਨਕਸਾਹ॥ ॥

॥ਰਾਗਧਨਾਸਰੀ॥ ॥ਜਕੜੀ॥ ॥ਕਰਸਾਹਿਸੀਗਾਰਬਣਈਐ॥

॥ਕਰਕਰਣੀਕਜਲਪਾਈਐ ਅਨਆਰਣੁਮੰਗਭਰਾਈਐ॥ ੧॥

॥ਇਉਕਿਤਾਮਿਲਾਵਾਹੋਇਸੀ॥ਪੁਛਦਪੰਡਤੁਸਿਆਣਾਜੋਇਸੀ।

॥ਸਾਹਦਰਵਿਛੋੜਾਖੋਇਸੀ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਹੁਮਿਲਿਆ

ਤਪਤਿਬੁਝਾਈਐ ਦੇਖਦਰਸਨਨੈਨਆਘਾਈਐ ਸਹੁਆਹਣੀਸਦੂਬ

ਲਾਈਐ ਜਾਂਭਾਵਾਤਾਂਗਲਿਲਾਈਐ॥ ੨ ॥ਕਿਉਕਾਂਗੁਉਤਾਰੇ

ਉਬਨਰੋਹਾ ਕਿਉਤੜੋਗਿਣਤੀਦੁਖਸੋਹਾ ਪੀਬੂਦਬਬੀਹਾਚਪੁਗ

ਹੋਜੇਵਿਛੁੜਿਆਹੋਵੈਗਾਮਰੋਹਾ॥ ੩ ॥ਕਹੈਨਾਨਕਤੂਸੁਣਬਾਵ

ਲਾ ਸਾਹਸਰਫਬੀਉਤਾਵਲਾ ਕਿਉਦਬਾਦੇਦਹੁਚਵਲਾ ॥ਕਹੈ

ਭੁਲਾਵਿਫੈਉਤਾਵਲਾ॥ ੪ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

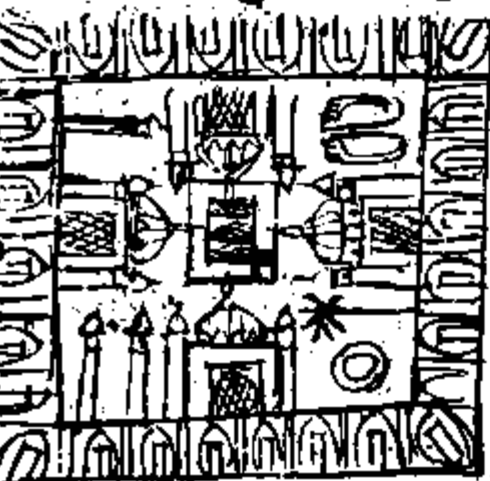
ਜਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਇਹ ਜਬਾਬੁ ਸੁਆਲ ਸਬਦ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਸਾਹ ਸਰਫ ਦੇ ਮਨ ਵਿ
ਚ ਸੰਤੋਖ ਆਇਆ ਅਤੇ ਨਿਸਾ ਹੋਈ ਆਸੁ ਤਾਂ ਢਹਿ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪਇ
ਆ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਇ ਕਰ ਹਾਜੀਆਂ ਦੀ ਮਜਲਸ ਵਿਚਿ ਵੜਿ
ਆ ਤਾਂ ਹਾਜੀਆਂ ਸਾਹ ਸਰਫ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕਹੁ ਸਾਹੁ ਸਰਫ ਜੀ ਫਕੀਰ ਪਾਸਿ
ਫਕੀਰੀ ਦਾ ਜਬਾਬੁ ਪੁਛਿਆ ਕੈਸੇ ਜੀ ਫਕੀਰ ਫਕੀਰੀ ਦੇ ਵਿਚਿ ਬਹੁਤੁ ਕਾਮ
ਲ ਹੈ ਇਤਨੇ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਭੀ ਹਾਜੀਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਆਇ ਵੜਿਆ ਇਕਠੇ ਹੋ
ਇ ਚਲੇ ਤਾਂ ਹਾਜੀਆਂ ਕਹਿਆ ਆਪਸ ਵਿਚ ਕਿ ਇਹੁ ਫਕੀਰ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਕੇ ਮੁ
ਸਲਮਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਇਕਸ ਹਾਜੀ ਪੁਛਿਆ ਫਕੀਰ ਜੀ ਤੂੰ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਕੇ ਮੁਸਲਮਾ
ਨ ਹੈਂ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਅਸੀ ਹਿੰਦੂ ਫਕੀਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਹਾਜੀਆ ਕਹਿਆ
ਜੀ ਇਹੁ ਰਾਹੁ ਹਿੰਦੂਆ ਕਾ ਨਹੀ ਹਿੰਦੂ ਆਦੀ ਹਦ ਦੁਆਰਕਾ ਤਕ ਹੈ ਅ
ਗੇ ਤੁਰਕਸਤਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਤਨੀ ਇਕ ਮੰਜਲ ਪਿਛੇ ਦੁਆਰਕਾ ਜਾਇ ਪਹੁਤੇ

ਜਾਂਅਗੇਚਲੇਤਾਂਫੇਰਹਾਜੀਆਂਕਹਿਆਜੋਜੀ[illegible]ਹਿੰਦੂਫਕੀਰਹੋਇਕਰ[illegible]
ਕਿਉਚਲੇਹੋਅਗੇਜੋਇਕੋਜਾਹਗਾਆਵੇਗੀਉਥੇਹਿੰਦੂਆਂਨੂੰਮਾਰਛਡਦੇ
ਹੈਂ[illegible]ਅਤੇਜਿਨਾਮੁਸਲਮਾਨਾਨਾਲਹਿੰਦੂਜਾਂਦਾਹੈਉਨਾਨੂੰਭੀਉਥੇਦੇਹਾਜੀ
[illegible]ਕਰਤੇਹੈਨਿਤਾਂਫੇਰਬਾਬਾਬੋਲਿਆਜੋਜੀਜਿਥੇਉਹਜਾਹਗਾ
ਆ[illegible]ਤਿਥੇਅਸਾਂਨੂੰਛਡਿਜਾਇਆਹੇਅਸੀਆਪਣਾਆਪਬਚਾਇਲ
ਵਾਂਗੇਤਾਂਫੇਰਹਾਜੀਆਂ[illegible]ਕ[illegible]ਹਿਆਜੋਜੀਤੁਸੀਅਸਾਡੇਨਾਲਨਾਆ
ਵਹੁਤਾਂਬਾਬਾਜੀਉਥੇਹੀਬਹਿਗਇਆਅਤੇਕਹਣੇਲਗੇਮਰਦਾਨਿਆ
ਇਨਾਹਾਜੀਆਤਾਂਈਜਾਣੇਦੇਹੁਜੇਅਸਾਡੇਨਸੀਬਹਜਕਾਬੇਦੀਹੈਤਾਂਅ
ਸੀਭੀਜਾਹਿਗੇ। ਮਰਦਾਨਿਆਏਹੁਰਾਹੁਐਸਾਹੈਜੋਮਿਹਰਮੁਹਬਤਿਖਿਜ
ਮਤਿਕਰਦਿਆਂਜਾਈਏਤਾਂਹੱਜਪਾਈਦਾਹੈਅਤੇਜੋਹੁਸਤਹਸਾਮਸਕਟ
ਰੋਜਕਰਦਿਆਂਜਾਈਏਤਾਂਹਾਜੀਨਹੀਹੋਈਦਾਤਾਂਫੇਰਹਾਜੀਆਂਕਹਿਆ
ਜੋਜੀਹਾਜੀਕਿਉਕਰਿਹੋਈਦਾਹੈਅਤੇਮੇਹਰਕਿਉਕਰਕਰੀਏਅਰਉਹੁਅ
ਮਲਕਿਉਕਰਹੈਨਜਿਨੰਅਮਲਾਕਰਹਜਦੁਰਸਤਹੋਵੈਤਾਂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀ
ਹਾਜੀਫਨਾਵਾਕੀਤਾਸੀ॥ ॥੦॥ ॥ ॥੦॥ ॥੦॥ ॥੦॥੦॥ ॥

॥ਹਾਜਰਾਕਉਮਿਹਰਹੈ॥ਬੇਹਾਜਰਾਕਉਕਹਰਹੈ॥ਈਮਾਨਦੇ
ਸਤਹੈਬੇਈਮਾਨਕਾਫਰਹੈ॥ਗੁਮਾਨਲਾਨਤੀਹੈ॥ਪਸਗੇਬਤਕਾਮੁ
ਹਕਾਲਾਹੈ॥ਦਿਆਨਤਦਾਰਸੁਰਖਰੋਈਹੈ॥ਬੇਦਿਆਨਤਿਸਿਆਹ
ਰੋਈਹੈ॥ਅਕਿਰਤਘਣਜਰਦਰੋਈਹੈ॥ਦਰੋਗਗੋਇਜਰਕਹੈ॥ਸਚੁਕਿ
ਸਾਬਤਿਹੈ॥ਹਿਰਸੀਫਿਰਾਉਨਹੈ॥ਬੇਹਿਰਸੀਅਉਲੀਆਹੈ॥ਇਲ
ਮਹਿਲੀਮੀਹੈ॥ਤਰਜਾਬੇਕਦਰੀਹੈ॥ਫਕੀਰਸਬੂਰੀਹੈ॥ਨਾਸਬੂਰੀ
ਮਕਰੂਹਹੈਜੋਰਜੁਲਮ[illegible]ਹੈ॥[illegible]
ਬਦਦੂਆਉ[illegible]
ਮਾਤ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ਤਦਇਤਨਾਹਾਜਰਨਾਮਾ[illegible]ਜੀਕਹਿਆਤਾਂਹਾਜੀਹੈਰਾਨਹੋਇ

ਰਹੇ ਆਖਣ ਲਗੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਸੀ ਖੁਦਾਈ ਆਂ ਪਰ ਜੋ [illegible]
ਜੋ ਉਹ ਹੁਜਤੀ ਹੈਨ ਅਤੇ ਜੋ ਜੀ ਨਾਹੀ ਬਾਦੀ ਹੈਨ ਮੁਸਲਮਾਨੀਆਂ ਜਾਤੀਆਂ
ਅਸਾਨੀ ਤੇ ਪਰ ਅਮਲ ਕਰਨੇ ਇਸਦੇ ਬਹੁਤ ਮੁਸਕਲ ਹੈਨ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਚੁਪ ਕਰਿ
ਰਹਿਆ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੋ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਹਨਾ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਤ
ਨੇ ਮੋਹ ਜੀ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ [illegible] ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਸਬਦ
ਗਾਉ ਜਦੀ ਪਿਛੋਂ ਗਾਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਮਕੇ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੀਏਗੇ ਤਬ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ
ਲਗਾ ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਤਬ ਜੋ ਗਾਵਦਿਆਂ ਥਿਆ ਅਰ ਸੀਹ ਆਇ ਅਕਠੇ ਹੋ
ਇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਡਰ ਗਇਆ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਜੋ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜੀ ਉਜਾੜ
ਵਿਚ ਕਿਉ ਬੈਠੇ ਹੋ ਏਥੇ ਅਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਹੁਣੇ ਸੀਹ ਬਘਿਆੜ ਖਾਇ ਜਾਸੀ ਤਾਂ
ਅਸੀ ਕੀ ਕਰਸਾਹੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਬਾ ਬੋਲਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੈਨੂੰ ਬਘਿਆੜ ਸੀ
ਹ ਖਾਨ ਕੇ ਤਾਂ ਅਸੀ ਸੰਸਾਰ ਕਉ ਕਿਉ ਕਰ ਰਖਦੇ ਹੋ ਅਸੀ ਤੇਰੀ ਗਰਿ ਕਿਤੇ
ਥਾਇ ਰਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਤੈਨੂੰ ਅਸਾਡੀ ਪਰਤੀਤ ਨਾਹੀ ਆਵਦੀ ਤਬ
ਮਰਦਾਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੋ ਜੀ ਅਸਾਨੂੰ ਤੁਸਾਡੀ ਪਰਤੀਤ ਹੋਵੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ
ਤੁਸਾਡੇ ਨਾਲ ਕਿਉ ਕਰ ਫਿਰਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀ ਪਰਤੀਤ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸਾਡੇ ਪਿਛੇ ਲਗੇ ਫਿ
ਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਲਗਾ ਗਾਵਦਿਆ ਗਾਵਦਿਆ ਜਾਂ ਤੀ
ਸਰਾ ਪਹਿਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਭੋਗ ਸਬਦ ਕਾ ਪਾਇਆ ਅਰਦਾਸ ਕੀ
ਤੀ ਜੋ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਬਚਨ ਸਾ ਜੋ ਸਬਦ ਕੇ ਭੋਗ ਪਉਦੇ ਹੀ ਮਕੇ ਜਾਇ ਪ
ਹੁਚਾਂਗੇ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਜੋ ਮਰਦਾਨਿਆ ਉਠ ਕਰਿ ਦੇਖੁ ਲ
ਹਦੇ ਪਾਸੇ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਠ ਕਰਿ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕੀ ਦੇਖੇ ਜੋ ਮਕੇ ਦੇ ਮੁ
ਨਾਰੇ ਅਤੇ ਬੁਰਜ ਦਿਸਨ ਲਗੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਕੇ ਦੇ ਨਜੀਕ ਆਇ ਪਹੂਚੇ ਹਾਂ ਅ
ਤੇ ਨੀਸਾਣੀਆਂ ਮਕੇ ਦੀਆ ਦਿਸ ਆਵਦੀਆ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਬੋਲਿਆ ਜੋ
ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਅਸੀ ਮਕੇ ਆਇ ਪਹੁਚੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋ
ਇਆ ਆਖਿਉਸ ਗਰੀਬ ਨਵਾਜ ਜਿਥੇ ਅਸੀ ਬੈਠੇ ਅਸਾਂ ਤਿਥੇ ਮਕਾ ਚ
ਰੇ ਦਿਹਾਕਾ ਰਾਹੁ ਹੈ ਅਰੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਨਾਲਿ ਬੈਠਿਆ ਹੀ ਤ੍ਰਿਹੁ ਪਹਿਰਾਂ ਵਿ
ਚ ਆਇ ਪਹੁਤੇ ਹਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣੇ ਅਸੀ ਮਨੁਖ ਬਪੁੜੇ
ਜੀਵ ਕੀਟ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸਾ ਏਕਦੂ
ਇਸੁ ਖਨ ਕਾਜੀ ਰੁਕਨ ਦੀਨ ਕਾਜੀ ਮਕੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਨੇ ਅਸਾਂ ਅਤੇ ਇ

ਕਿਦੂਇ ਨਸੀਹਤਾ ਕਰੂ ਹਾਜੀ ਪਾਤ੍ਰਿ ਸਾਹੁ ਮਦੀਨੇ ਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਲੋਕ ਕਹਨੀ
ਹੈਨ ਮਤਿ ਖੁਦਾਇ ਵਲੋ ਆਵਦਾ ਹੋਵੈ ਪਰ ਬਹੁਤ ਜਾਲਮ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਉਸਦੀ
ਭੂੰਇ ਵਿਚਿ ਆਵਦਾ ਹੈ ਸੋ ਵਿਚਿ ਹੀ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਬ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਕੇ ਦੇਨ
ਜੀਕਿ ਆਇ ਕੇ ਹਾਜੀਆ ਦਾ ਬ... ਕੀਆ ਅਰ ਹਥਿ ਮਹਿ ਅਸਾ
ਲੀਆ ਅਰ ਏਕ ਹਥਿ ਮਹਿ ਤਸਬੀ ਲਈ ਸਿਰ ਪਰ ਮੁਸਲਾ ਧਰਿ ਆਬ
ਗਲ ਵਿਚਿ ਕਿਤਾਬ ਰਖੀ ਹਾਜੀ ਦਰਵੇਸੁ ਹੋਇ ਕਰਿ ਜਾਇ ਮਕੇ ਦੀ ਹਜਿ ਕ
ਉਹਾ ਜਰ ਭੁਏ ਤਬ ਮਕੇ ਮਸੀਤ ਵਿਚਿ ਬੈਠੇ ਲਗੇ ਸੁਣੈ ਕਲਾਮ ਵੀ ਸਿਫਤਾ
ਗਨਿ ਗਾਵਣ ਲਗੇ ਦਿਨ ਗੁਜਰਾਨ ਕੀਆ ਅਰ ਰਾਤਿ ਕਉ ਉਸੀ ਮਸੀਤ
ਵਿਚ ਪੈ ਸੁਤੇ ਅਤੇ ਮਕੇ ਵਲ ਪੈਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਸਿਰ ਉਤਰ ਦੀ ਵਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂ
ਪਹਿਰ ਡੇਢ ਰਾਤ ਰਹੀ ਤਾਂ ਮੁਲਾ ਜੀਵਣ ਮਸੀਤ ਕਾ ਝਾੜੂ ਕਸ ਆਇਆ
ਝਾੜੂ ਦੇਣ ਤਾਂ ਦੀਵਾ ਬਾਲ ਕਰ ਹਾਜੀ ਪਿਛੇ ਲਗਾ ਦੇਖਣ ਜਾਂ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਹਾ
ਜੀ ਸਭੋ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਮੁਕਾਮੀ ਵਲ ਸੁਤੇ ਪਏ ਹੈਨ ਅਰ ਕਲ ਜੋ ਨਵਾ

ਹਾਜੀ ਦਰਵੇਸੁ ਆਇਆ ਹੈ
ਸਖੇਤਰ ਰਾਗ ਕ ਬੋਲੇ ਵਲ ਬ
ਤਾ ਕਰ ਸੁਤਾ ਹੈ ਤ ਜੀਵਣ ਮ
ਨ ਵਿਚ ਗੁਸਾ ਖ ਧਾ ਜੋ ਇਹੁ ਸੋ
ਮਨ ਹੋਕੇ ਮੁਲ ਰ ਹੈ ਸੋ ਖੁਦਾਇ
ਦੇ ਘਰ ਵਲ ਪੈ ਰ ਕਰ ਸੁਤਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਮੁਲਾ ਜੀਵ ਲੇ ਗੁਸਾਖਾ
ਇਕਰ ਬਾਬੇ ਜੀਵੇ ਮਗਰ ਤ
ਵਿਚ ਇਕ ਲ ਤੂ ਮਾਰੀਆ
ਖਣ ਲਗਾ ਅ ਦੇ ਬੋਲੇ ਖੁਦਾ
ਇਦੇ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੋ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਕਿ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋ ਜੋ ਤੂੰ ਖੁਦਾਏ
ਦੇ ਘਰ ਵਲ ਪੈਰ ਕਰਿ ਸੁਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਭੁਲ ਸੀ ਏ ਕਾਜੀ
ਜੀਵਣ ਜੀ ਭੁਲੇ ਹਾਂ ਅਸੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਅਸਾਡੇ ਪੈਰ ਸਿਧੇ ਰਾਇ ਕਰ ਤਾਂ ਮੁਲਾ
ਜੀਵਣ ਬਾਬੇ ਦੀਆਂ ਲਤਾ ਪਕੜ ਕਰ ਫੇਰਿ ਦਿਤੀਆ ਤਾਂ ਨਾਲੇ ਮਕੇ ਦਾ ਮੁ

ਖੁਫਿਰਿਆ ਤਾਂ ਮੁਲਾ ਜੀਵਣ ਵੇਖੇ ਤਾਂ ਅਗੋ ਪੂਰਬ ਦਿਸਾ ਮੁਹਰਾਬੀ ਭੁਇ ਫਿਰ ਕਰਿ ਉਤੇ ਦਿਸਾ ਹੋਇ ਖੜਾ ਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਲਾ ਜੀਵਣ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਾਜੀ ਜੋ ਮਸੀਤ ਵਿਚ ਸੇ ਸੇ ਸਭੇ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਮੁਲਾ ਜੀਵਣ ਤਾ ਜੀਆਂ ਨ ਪਕੜ ਕਰ ਮਾਰਨੇ ਉਠ ਜੁਟਾ ਅਤੇ ਹਾਜੀਆਂ ਨੂੰ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੋ ਰੇ ਹੁਣ ਕਿਆ ਮਤਿ ਹਾਰ ਉਠਨ ਜੋ ਕਿ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਵੇ ਇਹੁ ਕੋਈ ਅਉਲੀਆ ਹੈ ਅਰਸ਼ ਲਾਹਦਾ ਹੈ ਇਸਦੀ ਕੀਮਤ ਕੋਈ ਭੀ ਨਾਂਹੀ ਪਾਇ ਸਕਦਾ ਇਹੁ ਇਸ ਜਮਾਨੇ ਦਾ ਕੋਈ ਵਲੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਅਰੁ ਉਠਿ ਕਰਿ ਉਜੂ ਕਰਨੇ ਲਗਾ ਅਤੇ ਕਿਬਲੇ ਵਲ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਅਰ ਸਬਦ ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਵਿਚ ਅਲਾਪਿਆ ਤ ਦਹੂ ਵੇੜੇ ਕੇ ਦਿਨ ਸਨ ਅਰੁ ਜਿਤੁ ਮਉਸਮ ਬਾਬਾ ਹਾਜਿ ਕਬੇ ਕੀ ਜਾਇ ਪਹੁਤਾ ਸੀ ਤਬ ਈਦ ਕੇ ਦਿਨ ਮਕੇ ਦੀ ਹਜ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਵਿਚ ਬੋਲਿਆ।

॥ ।ਰਾਗੁ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ।ਅਸਟਪਦੀ। ॥

।ਨਉ ਸਤਿ ਚਉਦਾ ਹਤੀਨ ਚਾਰ ਕਰ ਮੁਹਲਤਿ ਚਾਰ ਬਹਾਲੀ। ।
।ਚਾਰੇ ਦੀਵੇ ਚਹੁ ਹਥਿ ਦੀਏ। ਏਕਾ ਏਕੀ ਵਾਰੀ। ੧ ।ਮਿਹਰਵਾਨ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮਾਧੋ ਐਸੀ ਸਕਤ ਤੁਮਾਰੀ। ੧ ।ਰਹਾਉ। ।ਘਰਿ ਘਰਿ ਲਸਕਰੁ ਪਾਵਕ ਤੇਰਾ ਧਰਮ ਕਰੇ ਸਿਕਦਾਰੀ। ਧਰਤੀ ਦੇਗ ਮਿਲੈ ਇਕ ਵਾਰਾਂ ਭਾਗ ਤੇਰਾ ਭੰਡਾਰੀ। ੨ ਨਾ ਸਾਬੂਰ ਹੋਵੈ ਫਿਰ ਮੰਗੈ ਤੇ ਨਾਰਦ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ। ਲਬ ਅੰਧੇਰਾ ਬੰਦੀਖਾਨਾ ਅਉਗਣ ਪੈਰ ਲੁਹਾਰੀ। ਪੂੰਜੀ ਮਾਰ ਪਵੈ ਨਿਤ ਮੁਦਗਰ ਪਾਪ ਕਰੇ ਕੁਟਵਾਰੀ। ਭਾਵੈ ਚੰਗਾ ਭਾਵੈ ਮੰਦਾ ਜੈਸੀ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ। ੪ ।ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਉ ਅਲਾਹੁ ਕਹੀਐ ਸੇਖਾਂ ਆਈ ਵਾਰੀ। ਦੇਵਲ ਦੇਵਤਿਆ ਕਰ ਲਾਗਾ ਐਸੀ ਕੀਰਤਿ ਚਾਲੀ। ੫ ।ਕੂਜਾ ਬਾਂਗ ਨਿਵਾਜ ਮੁਸਲਾ ਨੀਲ ਰੂਪ ਬਨਵਾਰੀ। ਘਰ ਘਰ ਮੀਆਂ ਸਭਨਾਂ ਜੀਆਂ ਬੋਲੀ ਅਵਰ ਤੁਮਾਰੀ। ੬ ।ਜੇ ਤੂੰ ਮੀਰ ਮਹੀਪਤਿ ਸਾਹਿਬ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਣ ਹਮਾਰੀ। ।ਚਾਰੇ ਕੁੰਟ ਸਲਾਮ ਕਰਹਿਗੇ ਘਰਿ ਘਰਿ ਸਿਫਤ ਤੁਮਾਰੀ। ੭ ॥ ।ਤੀਰਥ ਸਿੰਮ੍ਰਤਿ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਿਛੁ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਦਿਹਾੜੀ। ।ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਮੇਕਾ ਘੜੀ ਸਮਾਲੀ। ੮ ੧ ॥ ॥

ਜਾਂਇਹੁਅਸਟਪਦੀਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਮਕੇਦੇਅਗੇਖੜੋਇਕਰਿਉਚਰੀਤਾਂਹਾ
ਜੀਆਪੁਛਿਆਜੋਹਾਜੀਦਰਵੇਸਜੀਇਹੁਸਰੋਧਜੋਤੁਸਾਂਆਪਣੀਹਿੰਦੀਜ
ਬਾਨਵਿਚਆਖਿਆਸੋਤੁਸਾਂਮਕੇਕੇਅਗੋਕੇਜਾਣਕਰਿਸਿਫਤਕੀਤੀਅਸਾ
ਕੁਤਾਂਕਛੁਮਲੂਮਨਹੋਇਆਤਾਂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮੁਲਾਜੀਵਣਾਇ
ਸੁਸਾਹਰਕਮਾਹਰਮੁਖੁਦਾਇਹੈਇਕੋਵੋੜਾਬਹੁਤਾਚਾਰਕਤੇਬਾਂਹੈਨਅਰਇਹੁ
ਮਕਾਮਦੀਨਾਂਆਦਿਜੁਗਾਦਿਕਾਤੀਰਥਹੈਮਹਾਂਦੇਵਕਾਇਸਮਹਿਲਿੰਗਹੈ
ਚੌਹਾਂਕੁੰਟਾਂਵਿਚਬ੍ਰਹਮਾਂਬਿਸਨਮਹਾਂਦੇਵਕੇਮੁਕਾਮਹੈਨਅਤੇਮਹਾਂਦੇਵਕ
ਉਬਾਵਾਆਦਮਭੀਕਹਦੇਹੈਨਅਰਪਾਰਬਤੀਕਉਅਮਾਂਹਵਾਕਹਦੇਹੈਨ
ਅਰਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੁਹਾਂਦਾਵਡਾਹੈਹਿੰਦੂਆਕੇਅਠਸਠਤੀਰਥਤਦ
ਪਾਕਪਵਿਤ੍ਰਹੋਵਣਜੋਚਾਰਕੁੰਟਾਕਉਪਰਦਖਣਪਸਚਮਚਾਰੇਤਰਫਕੇ
ਹਿੰਦੂਕਾਮੁਕਾਮੁਤੀਰਥਾਂਕੀਹਜਕਾਦਰਸਨਕਰਨਿਅਤੇਇਸੀਤਰਾਂਹਿਮੁ
ਸਲਮਾਨਾਂਕੁਭੀਕਹਦੇਹੈਨਜਿਚਰਸੁਮੇਰਕਮੇਰਕੇਗਿਰਦਨਾਂਹੀਫਿਰਦੇ
ਤਿਚਰਪਾਕਨਾਂਹੀਹੋਂਦੇਤੀਰਥਹਜਬਾਇਕਿਸੇਦਾਨਾਂਹੀਪਦਦਾਹਿੰਦੂਮੁਸ
ਲਮਾਨਾਂਕੇਮੁਕਾਮਗਰਦਿਦੇਹੈਨਅਤੇਮੁਸਲਮਾਨਹਿੰਦੂਆਕੇਮੁਕਾਮਗਰਦਿ
ਦੇਹੈਨਦੋਵੈਫਿਰਕੇਖੁਦਾਇਦੇਮੁਕਾਮਾਂਦਾਬੁਰਾਚਿਤਵਦੇਹੈਨਤਾਂਮੁਲਾਜੀ
ਵਣਬੋਲਿਆਜੀਉਹਜੋਸਰੋਦਤੁਸਾਕਹਿਆਸਾਉਨਾਂਕੀਬਿਆਨਮੈ
ਨੂੰਸਮਝਾਈਐਤਾਂਬਾਬਾਬੋਲਿਆਹੁਕਮਹੋਇਆਮੁਲਾਂਜੀਵਣਅਵਲ
ਖੁਦਾਇਤਾਲਾਆਪਣੀਕੁਦਰਤਿਕਰਕੇਨਉਖੰਡਜਮੀਨਸਾਜੀਇਹੁਨ
ਉਮੁਕਾਮੁਆਦਮੀਕੀਠਉਰਕੀਤੇ ਤਿਸਕੇਉਪਰਅਸਮਾਨਕੀਤਾਸਤਿ
ਸਿਤਾਰੇਤਮਾਮਕੇਸਾਹਿਕੀਤੇਹੈਨਨੇਕੀਬਦੀਕੇਗੁਵਾਹਇਹੋਸਾਤੇਅਸ
ਮਾਨਵਿਚਫਰੇਸਤੇਹੈਨਚਉਦਾਹਿਤਬਕਹੈਨਸਾਤਤਬਕਉਪਰਿਸਾਤਤਬ
ਕੇਤਲੇਜਮੀਨਕੇਹੈਨ ਬਾਦ ੧ ਆਬ ੨ ਆਤਸ ੩ ਖਾਕ ੪ ਏਹੁਚਾਰੋਤਤੁ
ਅਰਬੁਨਾਸਰਕੀਸਿਫਤਚਹੁਹਾਕਤੇਬਾਵਿਚਕੀਤੀਹੈਚਾਰੇਕਤੇਬਾਂਚਹੁ
ਜਮਾਨਿਆਵਿਚਸਰਦਾਰਹੈਨਚਉਹਾਂਬਾਬ੍ਰਹਮੇਦਿਆਂਵਿਚਹੈਨਬ
ਰਹਮੇਕਉਹਜਰਤਜਬਰਾਈਲਭੀਕਹਦੇਹੈਨਤੀਨੋਕੰਮਬਾਬੇਆਦਮ
ਆਪਣੇਜੁਸੇਥੀਪੈਦੇਕੀਤੀਆਹੈਨਦੇਵਤੇਆਦਮੀਰਾਕਸਤਿਨਕਉਤੀ
ਨੋਲੋਕਬਨਦੀਏਹੈਨਏਹੁਸਭਪੈਦੇਕਰਕੈਚਹੁਜੁਗਾਕੀਮੁਹਲਤਿਇਨ

ਕਉ ਬਨਬਾਸੀ ਹੈ ਸੋਈ ਚਾਰੋ ਵੀਟੇ ਆਪੇ ਆਪ ਵੇਜਾਨੈ [illegible]
ਰੇ ਚਾਰੋ ਕਤੇਬਾ ਭਾਰੂ ਕੀਏ ਵਲ ਕਿਸਮਤਿ ਕਰਿ ਦੀਆ ਹੈਨ ਜੁਗ ਜੁਗੰਤਰ
ਚਾਰੋ ਚਾਰ ਗਬਰ ਆਏ ਸਨ ਤਰਦਾ ਹੈ ਐਸੀ ਸਕਤ ਮਧ ਸੂਦਨ ਮਾਧੋ ਕੀ
ਹੈ ਜੋ ਚਾਰੋ ਜਮਾਨੇ ਆਇ ਇਨਾ ਤੇ ਹੋਇ ਹੈਨ ਮਜਬ ਅਤੇ ਚਾਰੋ ਮਜਬ ਹਿੰਦੂ ਮੁ
ਸਲਮਾਨ ਆਪਸ ਵਿਚ ਖੁਦੀ ਬਖੀਲੀ ਕਰ ਕਰ ਮਰਦੇ ਹੈਨ ਦੋਵੈ ਫਰਜੰਦ ਬ
ਬੇ ਆਦਮ ਕੇ ਜਿਦ ਕਰਿ ਕਰਿ ਗੁਸੇ ਹਰਾਮ ਵਿਚ ਲੜ ਲੜ ਮਰਦੇ ਹੈਨ ਦੁਨੀ
ਆ ਹਰਾਮ ਖੁਰਦਨੀ ਵਾਸਤੇ ਪਰਬੇ ਸਕਦੇ ਹੈ ਤਰਫ ਦੋਜਕ ਚਲੀਆ ਜਾਂਦੀ
ਆ ਹੈਨ ਹੁਣਿ ਤ੍ਰਿਹੁ ਕਤੇਬਾ ਕਾ ਅਮਲ ਬੰਦ ਹੋਇਆ ਹੈ ਮਸਰਕਿ ਜਨੂਬ ਗ
ਰਬ ਤਿਨਾਂ ਦੀਆ ਕਿਤੇਬਾ ਰਿਗ ਉਰਫ ਤੂਰੇਤ ਮਸਰਕੀ ੧ ਜੁਜਰ ਉਰ
ਫ ਅੰਜੀਲ ਜਨੂਬ ੨ ਜਿਆਮ ਉਰਫ ਜੰਬੂਰ ਮਗਰਬੀ ੩ ਅਰ ਜੇਹੜੇ ਮਸ
ਰਕੀ ਹੈਨ ਸੋ ਬਰਾਬਣ ਕਹੀਅਨਿ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਜਨੂਬੀ ਹੈਨ ਸੋ ਖਤ੍ਰੀ ਕਹੀ
ਅਨਿ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਮਗਰੂਬੀ ਹੈਨ ਸੋ ਵੈਸ ਕਹੀਅਨਿ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਸਮਾਲੀ
ਹੈਨ ਸੋ ਸੂਦ ਕਹੀਅਨਿ ਹੁਣਿ ਅਮਲ ਅਥਰ ਬਣ ਉਰਫ ਫੁਰਕਾਨ ਹੈ
ਸਮਾਲੀ ਰੋਇ ਇਸ ਕਾ ਮੁਖੁ ਹੈ ਸੋ ਸੋ ਖਾਲੀਆ ਹੈ ਅਗੋ ਜਿਆਮ ਉਰਫ ਜੰ
ਬੂਰ ਭੀ ਸੇਖਾ ਤਲੇਬਾ ਅਬ ਵੈਸੇ ਕਾਮ ਜਬ ਛਡ ਕਰਿ ਸੂਦ ਹੁਕਾਮ ਸਬ ਮ
ਲੀਆ ਹੈਨੇ ਜਾਂ ਸੇਖਾ ਕੀ ਵਾਰੀ ਆਈ ਤਾਂ ਸੇਖਾਂ ਦੇਵਲ ਦੇਵਤਿਆ ਅਰ ਜੋ
ਹਿੰਦੂਆ ਕੇ ਆਸਣ ਤਿਨ ਕਉ ਕਰ ਲਮਾਇਆ ਹਾਸਲੁ ਲਗੇ ਲੈਨ ਅਰ
ਐਸੀ ਕੀਰਤਿ ਚਲਾਈ ਸੇਖਾ ਨੇ ਅਰੁ ਆਪਨੇ ਮੁਕਾਮ ਜਾਹਰ ਕੀਤੇ ਲਗ
ਗੋਰ ਸਤਾਨ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਰਣ ਹਿੰਦੂ ਅਰ ਹਿੰਦੂਆ ਕੇ ਮਟਿ ਮੜੀਆ ਗਿਰਾ
ਇ ਦੀਏ ਮਨ ਸੂਖ ਕੀਤੇ ਤਿਸ ਕਾਰਿ ਕੈ ਜਿਦ ਉਠ ਖੜੀ ਹੋਈ ਅਰੁ ਸਚੁ ਅਦ
ਲ ਭੂਲ ਗਇਆ ਤਬ ਦਰਗਾਹ ਮਾਹਿ ਦੇਵਤਿਆ ਫਰੀਆਦ ਕੀਤੀ ਕ
ਹਿਨ ਲਗੇ ਕਿ ਹੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਜੀ ਅਬ ਹਮਾਰਾ ਤੇਜ ਕਲ ਜੁਗ ਵਿਚ ਘ
ਟਿ ਗਇਆ ਹੈ ਜਬ ਤੇ ਮਹੰਮਦ ਬਲ ਵੈਸ ਪੂਰਬ ਹਿੰਦੂਆ ਕਉ ਸੇਖਾ ਜੋ ਤੁਮ
ਸੰਸਾਰ ਵਿਚਿ ਭੇਜੇ ਹੈਨ ਤੇਰੀ ਪਰਸੋਤਾ ਨਹੀ ਕਰਣੇ ਦੇਤੇ ਤਬ ਇਤਨੀ ਅ
ਰਜ ਦੇਵਤਿਆ ਕੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁਣੀ ਤਬ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕ੍ਰੋਧ ਅੰਦਰਿ ਆ
ਇਆ ਦਰਗਾਹ ਅਗੋ ਸਭ ਪੀਰ ਪੈਕੰਬਰ ਆਉਲੀਏ ਸਾਲਕ ਸਾਦਕ
ਸਿਧ ਸਾਧਿ ਜੋ ਕੋਈ ਉਸ ਮੁਕਾਮ ਪਹੁਤਾ ਹੈ ਕੀ ਹਿੰਦੂ ਕੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸ

ਬਿ ਹਜਾਰ ਸਿਨ ਤਾਂ ਸਭੇ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਨਿਗਾਹ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸ ਉਪਰਿ ਪਈ ਤਾਂ
ਨਾਨਕ ਕੋ ਭੇਜਾ ਤਬ ਬਾਰੀ ਤਾਲਾ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਜੋ ਨਾਨਕ
ਦਰਵੇਸ ਅਗੋ ਆਉ ਤੇਰੇ ਕਉ ਮੈ ਆਪਣਾ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਜਾਇ ਸੰਸਾਰ ਬੀ
ਚ ਸਚੁ ਕਾ ਰਾਹੁ ਦਰੁਸਤ ਕਰਿ ਅਰੁ ਦੋਜਗ ਕਉ ਉਠਾਇ ਦੇਹੁ ਤਬ ਅਗੋ ਤੇ ਨਾ
ਨਕ ਦਰਵੇਸ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰਿ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਕਿਹੋ ਸਭੇ ਸਾਹਿਬ ਅਗੋ ਤੂੰ ਪ
ਖਤਮ ਪੈਕੰਬਰਾਂ ਦਾ ਪੈਕੰਬਰ ਮਹੰਮਦ ਮੁਸਤਫਾ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ
ਅਜੇ ਹੁਣੇ ਤਕ ਉਸ ਕਾ ਅਮਲ ਸੇਖ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨਿ ਹੋਰਸ ਕਿਸੇ ਕਾ ਹੁਕਮ
ਚਲਣੇ ਨਾਹੀ ਦੇਂਦੇ ਅਰੁ ਅਸਾਡਾ ਹੁਕਮ ਕਦ ਚਲਣ ਦੇਹਗੇ ਤਾਂ ਬਾਰੀ ਖੁਦਾ
ਇ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸ ਹਉ ਅਬਰ ਬਣੁ ਬੇਦਕ ਹੁਕਮ ਮਹੰਮਦ ਕ
ਉ ਦੀਆ ਆਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਇਕੋ ਇਕ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪਾਇ ਹੋਰਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋਈ
ਨ ਜਪੈ ਅਤੇ ਤ੍ਰੀਹ ਸਿਪਾਰੇ ਕੁਰਾਨ ਕੇ ਉਪਰਿ ਅਮਲ ਕਰੈ ਸੋ ਤਾਂ ਓਹ ਦੁ
ਨੀਆ ਵਿਚਿ ਜਾਇਕੇ ਜੋਰ ਜੁਲਮ ਗਊ ਗਰੀਬ ਕਉ ਲਗਾ ਤਕਬੀਰ ਕਰ
ਨੇ ਤਿਸ ਤੇ ਉਸ ਕੀ ਉਮਰ ਕਾ ਨਾਸ ਹੋਇਆ ਅਰੁ ਫਾਨੀ ਹੋਇਆ ਅਬ ਨਾਨਕ
ਦਰਵੇਸ ਤੁਮ ਕਉ ਹੁਕਮ ਹੈ ਛਡੀ ਹੀ ਸਿਪਾਰੇ ਕੀ ਕਿਤਾਬ ਤੁਮ ਕਰੋ ਤੀਸ ਸਿ
ਪਾਰੇ ਕੁਰਾਨ ਕਾ ਮਤਿ ਅਰੁ ਛਿਆ ਸਿਪਾਰੇ ਅਸਾਡੀ ਤਰਫੋ ਛਤੀਸ ਰਾਗਿ
ਰਬ ਬੰਧ ਕਰ ਚਾਰੇ ਕੂੰਟ ਫਿਰ ਤਾਇ ਦੇਹ ਅਰੁ ਏਕ ਹੀ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰੋ ਅ
ਰੁ ਦੂਸਰਾ ਮੇਰਾ ਸਰੀਕ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜਿਸ ਕਉ ਜਪੀਐ ਸੋ ਹੁਣਿ ਹੁਕਮ ਨਾਨ
ਕ ਦਰਵੇਸ ਕਉ ਆਇਆ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਜਾਇ ਕਰ ਜਗਤ ਵਿਚਿ ਧੇਮਕਾ ਦਉਰ
ਕਰੇ ਜੋ ਕੋਈ ਹਕ ਰਾਸਤੀ ਉਪਰਿ ਪੜੈਗਾ ਸੋਈ ਪਾਕ ਹੋਵੈਗਾ ਅਤੇ ਹੁਣ
ਮੀਆ ਜੀਵਣ ਜੀ ਰਾਜ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਤੁਸਾਡੀ ਹੈ ਅਰੁ ਤੁਸਾਡੇ ਹੀ ਲਸਕਰ
ਹੈਨ ਅਰੁ ਤੁਸਾਡੇ ਹੀ ਪਾਕ ਘੋੜੇ ਹੈਨਿ ਅਤੇ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੀਆ ਸਭਨਾ ਜੀ
ਆ ਕੀ ਜੇ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਸੋ ਭੀ ਤੁਸੀ ਹੀ ਹੋ ਅਰੁ ਬੋਲੀ ਭੀ ਤੁਮਾਰੀ ਹੋਰ ਹੈ ਪਰ ਬੋ
ਲੀ ਤੁਮਾਰੀ ਕੋਲੋਂ ਹਿੰਦੂ ਲੋਕ ਡਰਦੇ ਹੈਨਿ ਸਮਝਦੇ ਨਾਹੀ ਜੋ ਰਬ ਫੁਰਮਾਇ
ਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਧਰਮ ਕੀ ਕੋਟਵਾਰੀ ਕਰੇਗਾ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਧਰਤੀ ਅਰੁ ਤਿਸ
ਹੀ ਕੀ ਦੇਗ ਤੇਗ ਅਰੁ ਜੋ ਕੋਈ ਵਾੜੀ ਪਕੜੀ ਹੈ ਜਹਾਂ ਤਕ ਜਿਆ ਤਾ ਹੈਨ
ਸੋ ਸਭ ਇਕਤੇ ਹੀ ਵੇਰੀ ਪਕੜੀਆ ਹੈਨ ਅਰੁ ਭਾਗ ਭਿੜਾਗੀ ਹੈ ਅਰੁ ਜੈਸੀ
ਕਿਸੇ ਦੇ ਬਾਬਕ ਲਾਅ ਭਾਗ ਦੀ ਵਗੀ ਹੈ ਤੇਹਾ ਹੀ ਭਾਗੁ ਉਸ ਨਉ ਮਿਲਿ

ਆਹੇ ਜੋ ਸਚ ਕੀ ਕੋਟਵਾਰੀ ਕਰੇਗਾ ਤਿਸ ਕੀ ਭੀ ਉਹੋ ਤੂਰੀ ਅਰ ਜਿਸੁ ਕਉ
ਐਸੀ ਬਖਸ ਹੋਵੈ ਅਰੁ ਫਿਰ ਕਿਛੁ ਹੋਰ ਅੰਗੀ ਦੁਨੀਆਦੀ ਹਿਰਸ ਕਰ ਤਿਸ
ਕਉ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋਗ ਅਰੁ ਸੈਤਾਨ ਕਾ ਹੁਕਮ ਤਿਸ ਪਰ ਗਾਲਬ ਹੋਇਗਾ ਅ
ਰ ਲਬ ਅੰਧੇਰੇ ਕੇ ਵਿਦੀ ਖਨੇ ਪਾਈਆ ਹਿਰੀ ਅਰੁ ਲਾਨਤ ਕਾ ਤਉਕੁ ਤਿਸ ਕੇ
ਗਲ ਪੜੇਗਾ ਅਰ ਬੰਦਕਾਰੀ ਕੇ ਜੰਜੀਰ ਤਿਸ ਕੇ ਪਾਵਹੁ ਪੜੇਗੇ ਅਰੁ ਲਾਹ
ਉਸ ਕੇ ਸਜਾਇ ਕਾ ਮਿਲੇਗਾ ਅਰ ਨਾਰਦ ਸੈਤਾਨ ਕੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰੀਆ ਹੋਗ
ਖੁਆਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚਿ ਪਏ ਕਰਸਨ ਗੇ ਅਗੋ ਮੁਲਾ ਜੀਵਣ ਜੀ ਭਾਵੈ ਸੈ
ਦਾ ਕਰੇ ਭਾਵੈ ਛੋਡੇਗਾ ਜੈਸੇ ਕਰਹਿਗਾ ਤੈਸਾ ਪਾਵਹਿਗੇ ਦਰਗਾਹ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਅ
ਬ ਤੁਮ ਆਦ ਪੁਰਖ ਕਉ ਅਲਾਹ ਕਹਤੇ ਹੋ ਅਰ ਬਡਿਆਈ ਤੁਮਾਰੇ ਕਉ ਸੇ
ਖਾਕੀ ਮਿਲੀ ਹੈ ਅਰ ਦੇਵਲ ਅਰ ਦੇਵਤੇ ਅਰ ਪੁਰਾਤਨ ਤੀਰਥ ਜੋ ਹੈ ਖੁਦਾ
ਇਕੇ ਸੋ ਤਉ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਹਿੰਦੂਆ ਕੇ ਦੀਏ ਥੇ ਸੋ ਤੁਮ ਹੁਨੇ ਮਨ ਸੁਖ ਕਰਿ ਕੇ
ਤਿਨ ਕਉ ਕਰਿ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਅਰ ਐਸੀ ਕੀਰਤੀ ਤੁਮਾਰੀ ਕਲਜੁਗ ਵਿ
ਚ ਚਲੀ ਹੈ ਕੂੰਜਾ ਬਾਂਗ ਅਰ ਮੁਸਲਾਂ ਸੋ ਨੀਲ ਰੂਪ ਬਨਵਾਰੀ ਕਾ ਭੇਖ ਸਾਸੇ
ਤੁਮਾਰੇ ਪਾਰੇ ਪਾੜਿਮੀਆ ਸਭਨਾਂ ਜੀਆ ਵਿਚਿ ਵਰਤਿਆ ਹੈ ਅਰ ਚਾਰੇ ਕੂ
ਟਾਂ ਤੁਮਾਰੇ ਅਗੇ ਸਲਾਮ ਕਰਦੀਆ ਹੈਨਿ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਜੋ ਹੁਕਮ ਰਬ ਦਾ ਹੈ
ਅਜੇ ਤੁਮਾਰੇ ਹਥਿ ਹੈ ਅਰੁ ਬੋਲੀ ਭੀ ਤੁਮਾਰੀ ਹੋਰ ਹੈ ਇਸ ਕਾਰਣ ਤੇ ਸੈਸਾਰੇ
ਜੋ ਹਿੰਦੂ ਹੈਨ ਸੋ ਡਰਦੇ ਹੈਨਿ ਅਰੁ ਤੁਸੀਂ ਮ ਹੀਪਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋ ਅਰੁ ਪਾਰਿਪ
ਰੇ ਤੁਮਾਰੀ ਸਿਫਤ ਹੋਤੀ ਹੈ ਅਰੁ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸ ਜੋ ਚਾਰੇ ਕੂੰਟਾਂ ਕੇ ਤੀਰਥ ਪੂਕਾ
ਦੀਦਾਰ ਕਰਿ ਆਇਆ ਹੈ ਕਛੁ ਲਾਹਾ ਵਡਿਆਈਆ ਖਰੀ ਜਮਾਨੇ ਇਹੁ ਮੰ
ਗਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰਬ ਨੂੰ ਮੈ ਇਕਾ ਘੜੀ ਯਾਦ ਕਰੀ ਤਾਂ ਰਬ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸਰੇ ਨਾਹੀ ਜਾਂ ਇ
ਤਨੀਆਂ ਗਲਾਂ ਬਾਬੇ ਆਖੀਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੁਲਾ ਜੀਵਣ ਆਖਿਆ ਜੋ ਨਾਨ
ਕ ਦਰਵੇਸ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਹਜ ਮੰਡਕ ਚਹੁ ਕਤੇਬਾਂ ਦੇ ਦੁਰਸਤ ਕੀਤੀ ਹੈਨ ਅਸ
ਕੂੰ ਤਾਂ ਇਕ ਸੇਮ ਗਰੀਬੀ ਦੀ ਖਬਰ ਹੈ ਅਰੁ ਇਹੁ ਕੀ ਸਿਰੁ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਆਖਿ
ਆ ਮੁਲਾ ਜੀਵਣ ਜੀ ਇਸ ਹਕੀਕਤੁ ਕਉ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪਾਇ ਸਕਤਾ ਇਹੁ ਜੋ
ਲੋਹ ਕਲਮ ਜਮੀਨ ਜਮਾਨ ਖਲਾ ਹੈ ਬਾਬੇ ਆਦਮ ਕਾ ਜੁਸਾ ਏਹੋ ਹੈ ਅਰ
ਖਰੀ ਬੁਤ ਹੈ ਰੋਜ ਸਬ ਚਾਰੇ ਕੂੰਟਾਂ ਕਉ ਸਿਜਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਆਫਤਾਬ ਮਹਿਤਾ
ਬ ਉਸ ਉਸ ਕੀਆ ਚਸਮਾਂ ਹੈਨ ਚਾਰੇ ਤਰਫ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਇਸ ਹੀ ਆਲਮ ਕ

ਬੀਰਤੇਕਈਆਲਮਸਰੀਰਪੈਦੇਹੋਇਕਰਮਾਦਿਮਾਰ ਨੰਉ ਪੈਦਾਹੋਇਗਏ
ਹੈਨਿਅਰੁਚਾਰੇਕਤੇਬਾਅਰਚਾਰੇਜੁਗਵਿਚਤਮਾਮੁਦਿਨਅਰੁਰਾਤਿਜਿਸਦੇ
ਕਰਤੀਆਹੈਨਅਰੁਚਾਰੇਂਤਰਫ਼ਕਉਬਾਬਾਆਦਮਐਸਾਅਮਲਕਰੇਜੋ
ਜੇਸਕੀਉ [illegible] ਮਾਨਕਰੇਹੈਸੈਤਾਨਪਰਚਲੇਹੁਣਿਹੁਕਮਪਾਇ
ਕਰਖੁਦਾਇਕਾਦਰਦੇਸਨਾਨਕਕਉਆਇਆਹੈਜੋਆਗੇਸੇਖਾਂਕਉਹ
ਰੇਹੁਕਮਦੀਆਸਾਜੋਤੁਸੀਸਚੁਦੇਦਿਲਪਰਚਲਹੁਸਭਨਾਂਫੇਰਕਿਆਅੰ
ਦਰਇਕੋਰਬਜਾਣਹੁਸੋਤਾਂਆਪਣੀਆਂਤਦਬੀਰਾਂਕਰਕੇਲਗੇਸੰਸਾਰਕ
ਉਅਜਾਬਦੇਣੇਹਰਾਮਹਲਾਲਆਪਣੇਆਂਖੁਤੀਆਂਵਿਚਿਰਖਿਆਹੈਨ
ਕਤੇਬਾਂਦੇਰਾਹਤੇਭੁਲਗਏਹੈਨਕਤੇਬਕਛੁਔਰਕਹਿੰਦੀਹੈਵਹੁਕਛੁਅਵ
ਰਅਮਲਕਰਤੇਹੈਨਆਬਿਉਨਹੁਕਾਅਮਲਿਅਨਸੂਖਹੂਆਹੈਅਮਲਨਾਨ
ਕਦਰਵੇਸਤੁਮਾਰਾਚਲਿਆਹੈਤੂੰਆਪਸਕਉਸਮਾਲਿਦੁਨੀਆਅੰਦਰਜ
ਹੇਸਭਥਾਨਮੁਕਾਮਜੇਤੇਨਉਖੰਡੁਪਿਰਥਮੀਉਪਰਹੈਹੈਨਿਤਿਨਾਂਕੀਜਿਆਰ
ਤਕਰਕੇਹਜਰਤਮਕੇਮਦੀਨੇਕਰੁਅਰਉਮਤੀਜੋਹੈਨਿਤਮਾਮਆਲ
ਮਹਰਦਾਹਜਾਰਕੀਆਂਤਿਨਕੀਰਖਿਆਕਰੁਕੀਹਿੰਦੂਕੀਮੁਸਲਮਾਨ
ਕੀਦੇਵਕੀਦਾਨੋਕੀਹੋਰਆਲਮਬਹੁਤਿਆਭਾਂਤਾਂਕਾਹੈਤਿਨਕੀਖਬਰਲਹੁ
ਮੁਲਾਸੀਹਵਣਜੀਅਸੀਇਸਆਲਮਕਾਮੁਹਸਾਹਦਾਦੇਖਿਕਰਅਜਬਹੈ
ਹੈਰਾਨਹੋਇਗਏਹਾਂਅਤੇਅਜਬਹੈਰਾਨਗੀਮਨਵਿਚਵਰਤਰਹੀਹੈਜੋਦ
ਰਗਾਹਵਿਚਿਤਗੀਰਪੈਦਾਪੈਪੈਕੰਬਰਅਵਤਾਰਾਂਕਉਏਹਾਹੋਂਦੀਹੈਜੋਖਾਂ
ਲਕਸਭਖਾਲਕਕੇਜੁਸੇਤੇਹੋਈਹੈਜੋਖਾਲਕਕਉਖਲਕਯਾਦਕਰੇਤਉ
ਫੇਰਖਾਲਕਕਉਮਿਲੇਆਦਮਜਾਤਹੋਇਕਰਿਦੁਨੀਆਂਹਰਾਮਬਦਕਾ
ਰਸੈਤਾਂਨਕੀਪਰਸਤਾਮਕਰੇਸੋਫੇਰਕਿਆਮਤਿਦੇਵਕਤਿਜੁਸਾਸੈਤਾਨਕ
ਸਰੇਗਾਅਰਫੇਰਖਰਾਬੁਹੋਵੈਗਾਚਉਰਾਸੀਲਖਜੀਆਜੋਨਮਹਿਫਿ
ਰੇਗਾਕੀਹਿੰਦੂਕੀਮੁਸਲਮਾਨਆਪੋਆਪਣੇਅਮਲਪਰਵਾਣਹੁਕਮ
ਨਾਨਕਫਕੀਰਹਿੰਦੂਜੋਕੋਈਕਰੂਸਦੀਦਅਸੇਸੋਤਿਸਕੋਹੁਕਮਹੈਸਚੇ
ਸਾਹਿਬਕਾਜੋਤੂੰਦੁਨੀਆਂਵਿਚਜਾਹਿਆਪਣਾਇਲਮਨਸੀਹਤਜਾਹਰਿ
ਕਰੁਨਾਂਉਏਕਖੁਦਾਇਦਾਜਾਹਰਕਰਅਗੇਇਕਲਖਅਸੀਹਜਾਰਪੈਕੰ
ਬਰਅਤੇਹੋਰਅਵਤਾਰਭਗਤਿਸਿਧਸਾਧਕਵਲੀਅਉਲੀਏਗਉਸਕੁਤ

ਬੇਸੁਮਾਰ ਮੁਲਾਂ ਪੰਡਤ ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਭੌਂਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਆਲਮ ਕਉ ਨਾਹਕ ਕਾਫ੍ਰ ਝੂਠਾ ਇਕਰਿ ਤਾਂ ਆਮ ਉਮਤੀ ਕੌ ਭਿਸਤ ਦਾ ਖਲਲ ਕਰਨਿ ਸੋ ਨਾਨਕ ਉਹੁ ਸਗੋ ਆਪਣੀ ਰੋਟੀ ਕਪੜੇ ਵਾਸਤੇ ਲਾਲਚ ਵਿਚਿ ਫਸੇ ਹੈਨ ਸਭੁ ਕਾ ਰਾਹੁ ਛੋਡਦੀਆ ਹੈਨ ਚਾਰ ਕਤੇਬੀ ਹੋਂਦੇ ਆਲਮ ਵਿਚਿ ਅੰਧੇਰ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਹੁਕਮ ਪਾਕ ਰਬ ਦਾ ਦਰਵੇਸ ਨਾਨਕ ਕਉ ਏਹੋ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਚਾਰੇ ਚਰਾਗ ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚਿ ਰੋਸਨ ਕਰਿ ਚਾਰੇ ਕਦਮ ਸਵਾਬ ਦੇ ਦੁਰਸਤਿ ਕਰਿ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਏਹੁ ਜਮੀਨ ਗਰਕ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਤਾਰੀਕੀ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਬੀ ਝੂ ਚਾਇ ਗਇਆ ਹੈ ਸੋ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ਉਪਮਾਂ ਵਿਚ ਖੁਆਰ ਹੋਆ ਰੂਸਿਆਹ ਆਪਣਾ ਕਰਿਕੈ ਏਥੇ ਆਇਆ ਹੈ ਅਗੋ ਦੋਜਕ ਅਤੇ ਲਾਨਤ ਕਉ ਤਉ ਕ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਤਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਫੇਰ ਹੁਕਮ ਰਬ ਦਾ ਇਸ ਰਉਸ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਪੈਕੰਬਰਾਂ ਕਾ ਖਤਮ ਮਹੰਮਦ ਮੁਸਤਫਾ ਦੁਨੀਆ ਵਿਚ ਬੀੜ ਚਾਇ ਗਇਆ ਹੈ ਤਿਸ ਨੇ ਬਹਤ੍ਰ ੭੨ ਫਿਰਕੇ ਆਪਣੇ ਮਜਬਕੇ ਬਧੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੋ ਦਸ ਨਾਮ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਾਰਹ ਪੰਥ ਕੰਨਫਟੇ ਰਾਵਲ ਬਾਰਥੀਏ ਰਾਮਾਨੰਦ ਬੈਰਾਗੀ ਕੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚਿ ਵਰਤੇ ਹੈਨ ਅਰ ਹੋਰ ਫਿਰਕਿ ਆਂ ਕੀ ਗਣਤੀ ਕਛੁ ਨਾਂਹੀ ਜੋ ਆਪੇ ਧਾਮੀ ਹੋਇ ਫਿਰੇ ਹੈਨ ਤਿਨਾਂ ਕੀ ਭੁਮ ਧੁਰ ਦਰਗਾਹ ਸਾਹਿਬ ਸਚੇ ਦੀ ਸੁਣੀ ਹੈ ਅਰ ਮੁਲਾ ਜੀਵਣ ਜੀ ਅਸੀ ਝੂਠ ਨਰਹਣ ਦੇਹਾਂਗਾ ਹਉ ਕਲ ਜੁਗ ਵਿਚਿ ਕਈ ਜੁਸੇ ਬਕਾਈ ਰਖਾਂਗਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਾਮਾਤ ਸਿਫਤ ਦਰਗਾਹ ਤੇ ਅਸਾਂ ਜੋਗ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਸੋਈ ਸਭੁ ਨਾਂ ਮਹਲਾ ਜੁਸਿਆ ਮੇਰਿਆ ਵਿਚ ਆਦ ਜੁਗਾਦ ਵਰਤੇਗਾ ਅਤੇ ਖੁਦਾਇ ਤਾਲਾ ਸਦਾ ਸੁਬਦਾ ਇਕੋ ਵਰਨ ਧਰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ ਅਰ ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਲੀਕਾਲ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਨਾਂ ਸਭੋ ਹਿੰਦੂ ਹੋਇ ਮੁਕੇ ਨਾਂ ਸਭੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਇ ਮੁਕੇ ਆਪੋ ਆਪਨੀ ਸੈਤਾਨੀ ਮੇ ਰਚੇ ਸਭਾ ਬੰਨ ਬੈਠੀ ਹੈ ਰੋਟੀ ਕਪੜੇ ਕਾਰਣ ਵੇਖਾਂ ਅਗੇ ਜੋ ਰਬ ਭਾਵਸੀ ਸੋਈ ਹੋਇਗੀ ਅਰ ਅਸਾਡੀ ਗਲ ਕਾਂਈ ਨਾਂਹੀ ਚਲਦੀ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਖੁਦਾਇ ਆਪੇ ਆਪਣੇ ਨਿਆਉ ਤਪਾਵਸ ਕਰੇਗਾ ਜੇਹਾ ਅਮਲ ਕੋਈ ਕਰੇਗਾ ਤਿਵੇ ਹੀ ਪਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਦਿ ਇਤਨੀ ਗਲ ਮੁਲਾ ਜੀਵਣ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਤਮਕ ਵਿਚ ਆਇਆ ਲੈ ਦੇਤਾ ਜੀਆਂ ਨਾ ਜਿਤਨੇ ਹਾਜੀ ਸੁਤੇ ਪਏ ਆਹੇ ਸਨ ਮਕੇ ਦੀ ਮਸੀਤ ਵਿਚ ਬੇਖਬਰ ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਹ ਦੇਹ ਮਾਰਨ ਜੁਟਿ ਗਇਆ

ਆਖਣ ਲਗਾ ਯਾਰੋ ਸੁਣੇ ਨਨਕ ਦਰਵੇਸ ਮਿਹਰ ਕੀਨੀ ਸੀਹ ਤਿਆ ਤੇ ਸਾਬਿ
ਹੀ ਅਸਾਡੇ ਰੁਬੇ ਵਲੋ ਮਕਾ ਫਿਰ ਖਲੋਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਲਾ ਜੀਵਣ ਬਾਬੇ ਨੇ ਕਹ
ਣੇ ਲਗਾ ਦਰਵੇਸ ਜੀ ਏਹੁ ਤੇਰੇ ਹਿੰਦਕੇ ਹਾਜੀ ਦਰੋਗ ਗੋਇਆ ਏ ਕੇ ਕਾਬੇ ਦੇ
ਲੋਗ ਭੀ ਖਰਾਬ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਤਬ ਇਤਨੇ ਨੂੰ ਕਾਜੀ ਰੁਕਨਦੀਨ ਅਉਲੀਆ ਹਿ
ਮੰਸ ਉਪਰਿ ਆਇ ਖੜੋਤਾ ਕਾਜੀ ਮਕੇਦਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਅਰੁ ਕਾਜੀ ਰੁਕਨਦੀ
ਨਦੀ ਸਲਾਮਾ ਲੇਕੀ ਹੋਈ ਤਬ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਕਾਜੀ ਜੀ ਅਸੀ ਤੁਸਾਡੇ ਦੀ
ਦਰਕੀ ਹਜ ਵਾਸਤੇ ਹਜਾਰ ਕੋਹਾ ਤੇ ਆਏ ਹਾਂ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੋਰ ਸਭ
ਨੂੰ ਕਉ ਮੰਨਨਾ ਲਹੋਆ ਹੈ ਅਤਿਰ ਦਿਬਦਾਲਿ ਕਿਨੈ ਮਨਸੂਖ ਕੀਤੀਆ
ਹੈਨ ਅਰ ਬਾਕੀ ਹਿੰਦੂ ਫਿਰਕ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦਾ ਰਹਿਆ ਹੈ ਅਰ ਹਿਕ ਫਿਰਕ
ਹਿੰਦੂਆ ਕਾ ਵੈਰਾਗ ਭਏ ਹੈਨ ਅਰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਨਸੂਖ ਹੈਨ ਅਤੇ ਅਸਾਨੇ
ਹੁਕਮ ਪਾਕ ਖੁਦਾਇਦਾ ਹੋਇਆ ਜੋ ਚਾਰੇ ਕਤੇਬਾ ਉਪਰ ਅਮਲ ਕਰੇ ਅਬ
ਪੜ੍ਹੇ ਗੁੜ੍ਹੇ ਸਵਾਬ ਨਾਹੀ ਅਮਲ ਕਰਨਾ ਸਵਾਬ ਹੈ ਹੋਰ ਪੜ੍ਹਨ ਗੁੜ੍ਹਣ ਦਰਕ
ਰ ਨਾਹੀ ਖਾਸ ਮਤਲਬ ਅਮਲ ਕਰਣ ਖੁਦਾਇ ਫੁਰਮਾਇਆ ਹੈ ਇਸ ਆ
ਖਰੀ ਜਮਾਨੇ ਬਿਨੋਦ ਬੰਦਗੀ ਅਤੇ ਨੇਕ ਅਮਲਾ ਬਾਝੁ ਖਲਾਸੀ ਨਾਹੀ ਕਾ
ਜੀ ਜੀ ਇਕ ਦੂਇ ਸੁਖਨ ਹਕ ਰਾਸਤੀ ਕੇ ਕਰਣੇ ਮੰਨ ਸੋ ਜੀ ਵਿਦਿਆ ਮੇਲ
ਖੁਦਾਇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਦ ਜੁਦਾ ਵਿਚਿ ਦੂਇ ਫਿਰਕੇ ਤਹਾ ਕੀਕ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਅਜੇ
ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਭੀ ਸਕ ਹੈ ਨਾਫਰ ਮੁਲਾ ਹਦਾਕ ਜੋ ਸਚੁ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਪਾਕ ਨਾਮੇ
ਵਿਚ ਦਰਾਜ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਜੇ ਦਰੋਗ ਗੁਮਰਾਹ ਹੈਨ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਰਦਿ ਕਰੀ
ਏ ਤੁਸਾਡੇ ਦੀਨ ਪਾਕਿ ਮਕਾਮ ਦੀਨਾਂ ਹੈ ਜੋ ਇਥੇ ਕਜਾਇ ਹੋਇ ਨਿਬੜੇ ਸੋ ਸਹੀ
ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਅਮਲੁ ਜਾਹਰ ਕੀਚਨ ਸਚ ਰਖੀਐ ਦਰੋਗ ਮਨਸੂਖ ਕ
ਰੀਐ ਜਵਾਬ ਸਵਾਲ ਹਕਿ ਰਾਸਤੀ ਕਾ ਚਲਿਆ ਇਕ ਵਲਿ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ
ਹਕਿ ਰਾਸਤੀ ਕੀ ਗੁਫਤ ਸੁਣੀਦੀ ਹੋਈ ਸਚੁ ਸਬਦ ਉਪਰੇ ਨਿਬੇੜਾ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰ
ਕਦਾ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀਤਾ ਹਿੰਦੂ ਹਿੰਦੂ ਕਰ ਖਲਾਰੇ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮੁਸ
ਲਮਾਨ ਹੋਇ ਖੜੇ ਤੇ ਚਾਰੇ ਮਜਹਬ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਰਾਹਿ ਉਪਰਿ ਕਾਮਲ ਕੀ
ਤੇ ਅਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਖਤ੍ਰੀ ਵੈਸ ਸੂਦ੍ਰ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕਤੇਬ ਉਪਰ ਚਾਰੇ ਮਜਹ
ਬ ਚਲਨ ਕੋਈ ਕਿਸੇ ਕਉਰ ਦੇ ਨਾਹੀ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਜਬਾਨੇ ਅੰਦਰਿ ਸਾਬਿ
ਸਿਰਦਾਰ ਹੈਨ ਘਾਟਿ ਵਾਧਿ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਜਿਸ ਈਮਾਨ ਅੰਦਰਿ ਕੋਈ ਖੜਾ ਹੈ

ਤਿਸਕਉਚਿਹੀਈਮਾਨਪਾਕਤਸਲਾਤਕਰੇਗਾ ਦਰਗਾਹ ਰਬਦੀਜਾਤਿਸ
ਫਤਮਜਹਬਕੋਈਪੁਛੀਦਾਨਹੀਨੇਕੀਬਦੀਪੁਛੀਐਗੀਪਾਤਿਸਾਹਉਮਰਾ
ਉਕਾਜੀਮੁਫਤੀਮੁਲਾਂਇਨਾਥੇਲੇਹਅ ਦਾਲਤਿਕਾਹਿਸਾਬਪੁਛੀ[illegible] ਜੋ
ਤੁਸਾਂਨੂ[illegible]ਨਰਬਦਾਲੇਕਰਿਕਿਸਕਉਹਕਿਪਹੁਤਾ[illegible]
ਲਨਾਹੀਕੀਤਾਤਿਨੇਕੇਹਥਿਦੋਜਕਹਾਵੀਏਅੰਦਰਿਪਏ [illegible]
ਹਤੇਬਾਕਰਦੇਹੈਨਅਰਕਬੂਲਕਾਈਨਾਹੀਪਉਦੀਜਾਂ[illegible]ਤਾਂ
ਬੇਨਾਨਕਜੀਆਖੀਤਾਂਮੁਲਾਂਜੀਵਣਗੁਸਾਕਰਕੇਅਰਜਕੀਤਾ ਸੁਣੋ ਬਾਬਾ
ਮਰਬਦੇਲਗਾਪੜਨਿ   ਸੁਆਲਮੁਲਾਂਜੀਵਣਸੁਰਾ

॥ਹਮਦਸਨਾਈਰਬਨੋਦੇਇਮਨਬੀਰਸੂਲਾਂਸਾਇਅਚਾਰੇਯਾਰੇਹੈਨਪੜਿ
ਕਲਮਾ ਪਏਕਬੂਲਾਲਿਖਿਆਧੁਰਦਰਗਾਹਦੇਇਕੋਪਾਕਅਲਾਹਿ॥
ਉਪੜਿਕਲਮਾਨਬੀਦਾਪੜਿਆਹੋਇਪਾਕਅਉਰਾਹਿ॥ਇਸਰਾਫੀਲਫਰੇ
ਸਤਾਜਦਿਫੂਕੇਸੀਕਰਨਾਇ॥ਤਿਸਰੋਜਮਹਾਮਾਰਿਤੇਹੜੇਪਉਸੀਭੂਲਕਹਾ
ਇ॥ਉਡਸੀਦੁਨੀਆਐਤਭ੍ਰਾਤਜਿਉਪੰਬਦਵੀਰੁਪਾਹਿ॥ਤਪਸਨਿਜਿਮੀ
ਅਸਮਾਨਦੁਇਰੂਹਖਾਸਨਿਵਰੇਤਾਹਿ॥ਤਦਿਕਾਜੀਹੋਸੀਆਪਰਬਮੁਫ
ਤੀਨਬੀਰਸੂਲਾਪੁਛਿਸਨਿਖੋਲਕਿਤਾਬੋਨੇਕਬਦਾਂਸਭਭੂਲਾਸਭਿ
ਸਹਿਪੁਛੀਸਨਿਉਮਤੀਜਿਨਾਕੀਇਸਬਾਬਾ॥ਅਜਾਬਾਹਜਰਤਿਕਾਫੁ
ਰਫਾਇਆਲਿਖਿਆਵਿਚਿਕਿਤਾਬਾ॥ਤਿਸਰੋਜਮਹਾਂਮਰਣੇਹੜੇਹੋਸਨਿ
ਸੇਈਖਰਾਬਾ॥ਜਿਨ੍ਹਤੀਬਾਂਗਨਜਾਗਦੇਸੁਤੇਪਏਨਪਾਕਾ॥ਮੁਤਿੜਿਬੀਏ
ਰਬਦੇਦਰਤੇਮਿਲੀਤਲਕਾਬੇਨਿਮੰਜਤੇਸੈਰਾਨਲੋਜੇਰਹਦੇਰਾਤੀਜਾ
ਗਾਫਿਇਕਰਨਿਅਲਹਿਦੀਬੰਦਗੀਵਰੇਤਿਨਾੜੇਭਾਰਾਹੜਿਪਾਲੀ
ਤੀਕਾਫਰਾਪਓਅਉਰਤਿਨਾਲਿਮੁਹਾਬਾ॥ਓਇਵੇਲਾਵਖਤਨਜਾਣਦੇ
ਨਕਿਛੁਉਮਰਿਖਿਤਾਬਾ॥ਦੋਜਕਸਰਦੇਪਾਈਐਤਨਤੇਸਹਨਿਅਜਾਬ
॥ਅਰਜਾਈਲਫਰੇਸਤਾਆਖਰਕਰੇਖਰਾਬਾ॥ਸੂਰਸਰਾਬਹਰਾਮਹੈਬੇ
ਜਾਫੇਲਗੁਨਾਹਾ॥ਜੀਵਣਸਾਮਤਿਨਸਦੀਪਾਸਨਿਕਲੇਸਜਾਏ॥

॥ ॥ਜਵਾਬਬਾਬੇਨਾਨਕ ਸੁਰ ਕੀਤਾ॥ ॥ ॥

॥ਹਮਦਸਨਾਈਰਬਨੋਦਾਹਿਦਿਲੋਂਸਰੀਕਾ॥ਅਵਤਾਰਪੈਕੰਬਰਾਇਕ
ਸਕਿਆਨਕਰਤਹਕੀਕਾ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਆਲਮਮਕਾਨਹੈਵਾਨਨ

ਬਾਤਾਵਾਹਿਦਿਲਾਸਗੀਰਸੂੰਤਿਸੁਖਹੁਅਲਾਵਹਿਜਾਪਾਵਾਹਿਦਿਲਾਸ
ਠੀਕਹੈਇਕਕਾਦਰਪਾਕਅਲਾਹਿਕੁਦਰਤਿਲਖਰਸੂਲਹੈਨਿਸਹੁਦਰਗਾਹ
ਪਾਨਨਵਾਹਕਲਾਇਕਖੁਦਾਇਹੈਕੁਦਰਤਿਕਬੀਰਸੂਲਾਜੀਵਣਨੀਅਤਿ
ਨਾਸਕਰਨਦਰਗਾਹਿਪਵਾਹਿਕਬੂਲਾਲਿਖਿਆਦਰਦਰਗਾਹਿ...ਕੁਦਾ
ਖਾਦੇਹਿਮੁਹੇਨਾਨਹੋਇਗਜੇਹੋਆਬੀਆਫਨਾਹਿਇਸਕਾਫਿਲਫਰੇਸ
ਤਜਦਿਫੂਕੇਸੀਕਰਨਾਇਜਿਮੀਅਸਮਾਨਇਉਤਸਨਿਜਿਉਪੇਵੰਦ ਏ
ਕਪਾਹਿਮੁਫਤੀਕਿਈਨਰਬਦਾਜੋਖੋਲੇਪਾਸਕਿਤਾਬਾਜਾਨਸੋਕਈਆ
ਨਹਿਦਾਜੋਕਰੇਸੁਆਲਜਬਾਬਾਵਾਹਿਦਿਲਾਸਾਗੀਰਹੈਕਾਜੀਮੁਫਤੀਆ
ਪਿਆਆਪੇਖੋਲਕਿਤਾਬਨੋਆਪੇਕਰੇਹਿਸਾਬਾਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਦਾ
ਦੇਇ ਸਜਾਈਆਪਿਇਕੋਇਕਖੁਦਾਇਹੈਜਿਸਦਾਆਇਨਪਾਪਾਰਾਂਦੀ
ਪੈਦੈਸਾਨਿਆਰਜਿਉਖੋਟੇਖਰੇਮਿਲਾਇਸਿਕਾਸਭੂਰਲਾਇਕੈਖੋਟੈਰਕਿਤੇ
ਜਲਾਇਆਂਗੀਠਾਜਲਾਇਸੀਆਪਸੁਨਿਆਰਬਾਖੋਟੇਥੀਸਨ
ਖੁਲ੍ਹੀਕਾਇਮੁਖਰੇਕੁਤਬਾਜਰਬਾਲਗਾਸਨਖਰਿਆਪਾਹਿਖੋਟੇਕਿਤੇ
ਨਕੰਮਾਸਾਹਿਬੁਐਵੇਖਰਖਸੀਜਿਵੇਸਰਾਫਦੇਮੁਖਰੇਖਜਾਨੇਪਉਸਨੀ
ਖੋਟੇਵਿਚ ਨਗਾਲਾਖੋਟੇਮਿਲਸਨਿਖਾਕਨਾਲਖਪਾਸੀਜਾਇਜਵਾਲਾ॥
ਨਾਨਕਆਖੀਜੀਵਣਮੁਖਤੇਸਚੁਅਲਾਇਓਜਮਹਸਰਣੇਹਰੂੰਪਉ
ਸੀਭੁਲਕਰਾਇਓਹੋਸੀਕਿਆਮਤਦੁਨੀਪਛਿਅੰਤਨਛੁਟਕਨਾਹਿ।
ਤਦਿਕਾਜੀਮੁਫਤੀਕਿਨਗੀਕਾਜੀਆਪਅਲਾਹਿਓਹਰਹਿਸਾਬਨਹੋਸੀ
ਆਰਬਾਨੀਦਰਗਾਹਿਤਲਬਾਪਉਸਨਅਚੀਆਕੀਤੇਜਿਨਗੁਨਾਹ
ਓਇਕਉਸਨੋਦੋਜਕਹਾਵੀਮੇਰਕਸੈਗਾਲਕੋਇਇਸਆਹਿਨਕਾਅਮ
ਲਾਵਲਦੂਰੋਖਸਨਪਾਕਅਉਗਾਹਿਅਦਅਮਲੀਬਦਅਮਲੀਸੋਹੋਸਨ
ਅੰਤਫਨਾਹਅਮਲੀਸੋਈਉਤਦਿਦੇਹਿਮਲਿਕਠਿਸਨਿਬੈਠਸਲਾਹਿ
ਹੋਠਨੋਸੀਪਾਸੋਕਇਕੋਹੋਸੀਅਲਹਗੁਮਾਹਿਅਮਰਾਜਾਤ੍ਰੀਭ੍ਰਿਸ
ਤਿਵਿਚਪਾਨਨਸਚੁਅਲਾਹਾਕੁਦਸਨਸੋਈਨਾਨਕਮੁਰਸਨਾਸਿਕਪਕ
ਹਿ॥ ਹਦੀਸਾ॥ ਮੁਸਲਮਾਨਕਹਾਵਣੁਮੁਸਕਲੁਜੇਹੋਵੈ
ਤਾਮੁਸਲਮਾਨਕਹਾਵੈਅਵਲਿਅਉਲਿਦੀਨਕਰਿਮਿਠਾਮੁਸਲਮਾਨ
ਮਾਲੁਮੁਸਾਵੈਰਬਕੀਰਜਾਇਮੰਨੇਸਿਰਉਪਰਿਕਰਿਤਾਮੰਨੈਆਪਗਵਾ

ਹੋਇਮੁਸਲਿਮੁਦੀਨਮੁਹਾਣੈਮਰਣਜੀਵਣਕਾਭਰਮੁਚੁਕਾਵੈ।ਨਾਨਕਸ
ਰਬਜੀਆਮਿਹਰੰਮਤਿਹੋਵੈਤਾਂਮੁਸਲਮਾਨਕਹਾਵੈ। ।ਆਇਤ।
।ਮਿਹਰਮਸੀਤਿਸਿਦਕੁਮੁਸਲਾਹਕੁਹਲਾਲੁਕੁਰਾਣੁ।ਸਰਮਸੁਨਤਿਸੀਲੁ
ਰੋਜਾਹੋਹੁਮੁਸਲਮਾਣੁ।ਕਰਣੀਕਾਬਾਸਚੁਪੀਰੁਕਲਮਾਕਰਮਨਿਵਾਜ।
ਤਸਬੀਸਾਤਿਸੁਭਾਵਸੀਨਾਨਕਰਖੈਲਾਜ।ਮੁਸਲਮਾਨਸੁਣਾਵੈਆਪ।
ਸਿਦਕਸਬੂਰੀਕਲਮੇਪਕਾ।ਅਹੁਗਲਛੋਡੈ।ਜੀਨਵਾਇ।ਸੋਮੁਸਲਮਾਨ
ਭਿਸਤੋਂਕੌਜਾਇ। ।ਸੂਰਾ। ।ਹਕੁਪਰਾਇਆਨਾਨਕਾਉਸ
ਸੂਅਰਉਸਗਾਇ।ਗੁਰਪੀਰਹਾਮਾਤਾਂਭਰੇਜਾਂਮੁਰਦਾਰਨਖਾਇ।ਗਲੀਭਿ
ਸਤਿਨ ਜਾਈਐਛੁਟੈਸਚੁਕਮਾਇ।ਮਾਰਣਪਾਹਿਹਰਾਮਮਹਿਹੋਇ
ਹਲਾਲਨਜਾਇ।ਨਾਨਕਗਲੀਕੂੜੀਐਕੂੜੋਪਲੈਪਾਇ। ।ਸੂਰਾ।
।ਜਿਨਸਚਿਪਛਾਣਿਆਪਉਸਨੋਭਿਸਤੀਜਾਇ।ਹਕਹਲਾਲੀਖਾਵਣਾ
ਸਚੁਤਿਨਕੈਛਾਇ।ਜੋਰਨਕੀਜੈਕਿਸੀਪਰਿਉਤਮਅਧਿਮਨਕੋਇ।ਹਿਦੂ
ਮੁਸਲਮਾਨਨੇਦੁਹਾਨਸੀਹਤਿਹੋਇ। ।ਨਹੀਤਹਿਦੂਆ। ।
।ਦਇਆਕਪਾਹਸੰਤੋਖਸੂਤੁਜਤੁਗੰਢੀਸਤੁਵਟੁ।ਏਹੁਜਨੇਊਜੀਅ
ਕਾਹਈਤਾਪਾਂਡੇਘਤੁ।ਨਾਏਹੁਤੁਟੈਨਮਲੁਲਗੈਨਾਏਹੁਜਲੈਨਜਾਇ।
।ਧੰਨੁਸੁਮਾਣਸਨਾਨਕਾਜੋਗਲਿਚਲੇਪਾਇ। ।ਹਦੀਸ। ।
ਚਉਕੜਿਮੁਲਿਅਣਾਇਆਬਹਿਚਉਕੈਪਾਇਆ।ਸਿਖਾਕੰਨਿਚੜਾ
ਈਆਗੁਰੁਬ੍ਰਾਹਮਣੁਥੀਆ।ਓਹੁਮੁਆਓਹਝੜਿਪਇਆਵੇਤਗਾਗਇ
ਆ। ।ਆਇਤ। ।ਲਖਚੋਰੀਆਲਖਜਾਰੀਆਲਖਕੂੜੀਆ
ਲਖਗਾਲਿ।ਲਖਠਗੀਆਪਹਿਨਾਮੀਆਰਾਤਿਦਿਨਸੁਜੀਅਨਾਲਿ
।ਤਗੁਕਪਾਹਹੁਕਤੀਐਬਾਮਣੁਵਟੇਆਇ।ਕੁਹਿਬਕਰਾਰਿੰਨਿਖਾਇ
ਆਸਭੁਕੋਆਖੈਪਾਇ।ਹੋਇਪੁਰਾਣਾਸੁਟੀਐਭੀਫਿਰਿਪਾਈਐਹੋ
ਰ।ਨਾਨਕਤਗੁਨਤੁਟਈਜੇਤਗਿਹੋਵੈਜੋਰ।ਨਾਇਮੰਨਿਐਪਤਿਉਪਜੈ
ਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸੂਤੁ।ਦਰਗਹਅੰਦਰਿਪਾਈਐਤਗੁਨਤੂਟਸਿਪੂਤ।
।ਤਗੁਨਇੰਦ੍ਰੀਤਗੁਨਨਾਰੀ।ਭਲਕੇਥੁਕਪਵੈਨਿਤਦਾੜੀ।ਤਗੁਨਪੈ
ਰੀਤਗੁਨਹਥੀ।ਤਗੁਨਜਿਹਵਾਤਗੁਨਅਖੀ।ਵੇਤਗਾਆਪੇਵਤੈ।
ਵਟਿਧਾਗੇਅਵਰਾਘਤੈ।ਲੈਭਾੜਿਕਰੇਵੀਆਹੁ।ਕਢਿਕਾਗਲਦ

ਸੇ ਰਾਹੁ ਸੁਣਦੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਏਹੁ ਦਿਸਾਣਾ ਅਨੇ ਆਖਿਆ ਨਉ ਸੁਜਾ
ਨਾਜੇ ਮੋਨਾ ਕਾਧਾ ਮੁਸਾਹੋ ਪੜਸੋਹ ਪਤਰੀ ਦੇਹਾ ਅਗੇ ਵਸਤੁ ਸਿਞਾਣ
ਲੀਏ ਪਤਰੀ ਚੋਰ ਕਰੇ ਹਿੰਦੂਆ ਹਿ ਸਬਦਿ ਲਾਲ ਕੈ ਮੁਸਲਮਾਨਸ ਠੀ
ਏਹੁ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੈ [illegible] ਲਿਖਣੈ ਪਾਸੈ ਦੇਇ ॥ ਤਬ ਗੁ
ਰੁ ਹਿੰਦੂ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਦੇ ਦੈ ਭੂਲੇ ਰਾਹਿ ਤੇ ਗਾਲ ਬਣਾਇਆ
ਸੋ ਤਾਂ ਨੇ ਹਿੰਦੂ ਸਿਗਲ ਸੁਤ ਦਾ ਤਿਸ ਕਾ ਭਉ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਭਾਵੈ ਬੈਠ ਰਹਉ ਕ
ਦਿਰ ਭਾਵੈ ਬਾਹਰ ਹੋਇ ਹਿੰਦੂ ਬਧਾ ਸੂਤ ਸਿਉ ਤਿਨ ਕਉ ਛੁਟਨ ਅਸਾਨ ॥ ਤ੍ਰਿ
ਕਲ ਸਿਗਲ ਸਰੋਦ ਛੁਟਨ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਕਿਥੀ ਜਿਉ ਦਰੀਆ ਵਾਦੀ ਦੀਨ ਕਿ
ਨਾਰੇ ਦੇਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਣੇ ਦੀਨ ਵਿਚ ਬਧੇ ਦਿਸਨ ਵੇਇ ॥ ਹਿੰਦੂ ਬੰਧਨ ਜੇ ਕਟੇ
ਕੋਇ ਨ ਸਕੇ ਹੋਰਨਾ ਬੰਧਨ ਕਟੇ ਤੁਰਕ ਜੇ ਮਾਰਨਿ ਪੰਡਿ ਅਪੇਰੂ ਬੰਧਨ ਰੰਗਾ
ਸੂਤ ਦਾ ਤੁਟੈ ਪਾਈ ਐਹੋਰਾ ਜੇ ਬੰਧਨ ਤੁਟੈ ਤੁਰਕ ਦਾ ਤਾਂ ਕਾਫਰ ਹੋਇ ਨਕੋਰ
ਕਰਮੀ ਬਧੇ ਜੋ ਮਣ ਮਰਿ ਮਰਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਖੋਲੇ ਬੰਧਨ ਜੇ
ਮਰਣ ਫਿਰਿ ਜਨਮ ਨ ਮਰਨ ਤਾਂਹਿ ॥ ਸੁੰਨਤ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੀ ਕਾਨੇ ਸੁਣੀ
ਐਵੇਇ ॥ ਸੁੰਨਤ ਬਾਝੁ ਜੀਵਣ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਲ ਤਕ ਟੀਐ
ਤੁਰਕ ਦੀ ਹਿੰਦੂ ਗੋਸਾਂਈ ਦਾਇ ॥ ਜਰ ਬੋਲ ਰਾਹਿ ਆਪਣੀ ਨਿਆਰਾ ਰਹਿ
ਆਖੁਦਾਇ ॥ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੋਇ ਦਰਗਹ ਲਗਹਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਫੈਲ ਫ
ਕਰ ਜਾਹਨ ਵਿਚ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕਹਾਇ ॥ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਮਨਸੁਖ ਹੋਨ ਹਿ
ਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ॥ ਤੀਜਾ ਦੀਨ ਚਲਾਇਆ ਮੁਸਕਲ ਥੀਆ ਆਸਾਨ ॥ ੩ ॥
ਸੁਆਲ ਰੁਕਨਦੀਨ ਕਾਜੀ ॥ ਆਖੈ ਕਾਜੀ ਰੁਕਨਦੀਨ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇ
ਸਾ ਐਬ ਕਲਮੇ ਪਾਕ ਜੋ ਸੋ ਅਲਾਹ ਦੇ ਦਰਵੇਸਾ ਅਵਲ ਨਾਉ ਖੁਦਾਇ ਦ
ਦੋਇ ਮਨ ਬੀ ਰਸੂਲ ਨਾ ਨਾਨਕ ਕਲਮਾਂ ਯਾਦ ਕਰਿ ਦਰਗਹਿ ਪਵੈ ਕਬੂਲ ॥ ਬਿ
ਸੁ ਆਵਰ ਦਰਗਾਹ ਦੇ ਹਿਕਸ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਕਹੇ ਮਹਿ ਮਦ ਉਮਤੀ ਕ
ਲਮਾ ਪਾਕ ਬੁਝੋਇ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਫੁਰਮਾਇਆ ਲਿਖਿਆ ਵਿਚ ਕਿਤਾਬ
ਦੋਜਕ ਜਲਦੇ ਨ ਪਵਨ ਜੋ ਪੜਦੇ ਕਲਮਾਂ ਪਾਕ ॥ ਤ੍ਰੀਹੇ ਰੋਜੇ ਜੋ ਰਖਦੇ ਪੰਜ ਵ
ਖਤ ਨਿਮਾਜ ॥ ਭਿਸਤ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਜ ਸੀ ਲਬੇ ਸਭ ਅਸਾਬ ॥ ਆਤਸ ਦੋਜਕ
ਹਾਵੀਏ ਕਾਫਰ ਨਿਤ ਜਲਨਿ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮੁਸਲਮੀ ਜੋ ਖੂਬ ਸੰਗ ਮਿਲਨ
ਕਾਇ ਮੁ ਹੋਇ ਕਿਆਮੀ ਤੀਦਤਨਿ ਆਵਣ ਜਾਨਾ ਰੁਕਨਦੀਨ ਆਮਾਨ

ਤੀ ਜੇਸਾਬਤਿਰਖੇਈਮਾਨਾ ਜਵਾਬ ਨਾਨਕਸਾਹ ਸੂਰਾ ਸੁਣਹੁ ਕਾਜੀ ਕੁ
ਰਨਦੀਨ ਆਖੀਨਾਨਕਸਾਹਾਜਿਨਾਈਮਾਨਸਲਾਮਤੀਸੇਦਰਗਹਪਾਇ
ਨਰਾਹੁਆਦਲਨਾਇਖੁਦਾਇਦਾਕੇਤੇਨਬੀਰਸੂਲਾਰੂਕਨਲਨੀਅਤਿਰ
ਸਕਰਦਰਗਹਿਪਏ [illegible] ਆਦਰਖੁਦਾਇਦੇਹਿਕਸਬਾਝਨਕੋਈ
ਦੂਜੀਕੁਦਰਤਿਸਾ [illegible] ਦੇਖਿਇਕਪਦਰਤਿਲਾਖਕਰਿਲਖ
ਹੁਲਖਅਸੀਖਾਨਾਨਕਕੀ [illegible] ਤਿਨਪੈਸਾਹਿਬਅਗਮਾਖਿਅੰਤਾਆਇ
ਸਹਵਾਸਰਜਿਆਕੁਦਰਤਿਬੇਦੇਦੋਇਾਦੁਹਿਹਬੀਉਪਜੀਸੇਦਨੀਜੀਆ
ਜੰਤਅਲੋਇਾਲੈਪੈਰਕਿਬਰੀਆਇਆਇਸਦੁਨੀਆਦੇਮਾਹਿਨਾਂਉਮਹਿਮ
ਦਸੁਸਫਹੇਆਬੇਪਰਵਾਹਿ ਡਿਠੀਆਸਚਾਰਕਿਤਾਬਸੋਧਿਹਿਕਸਬਾਝਨ
ਕੋਇਵਾਹਿਦਿਲਾਸਠੀਕਹੈਦੂਜਾਹੋਆਨਾਹੋਇਾਢੂਢਸ ਚਹੁਉਦਾਹ ਤਬ
ਕ ਫਿਰਿਸੁਰਗਤਿਨਾਹਿਖੁਦਾਇ ਸੁਣਸਿਅਵਾਜਾ ਜਰਸਦਾਗੈਬੀ ਪ੍ਰਦੇਮਾਹਿ
ਪਰਦੇ ਅੰਦਰਿ ਨੂਰ ਹੈ ਬਿਅੰਤ ਆਫਤਾਬ ਮਹਤਾਬ ਨਾਹਿ ਨੂਰ ਨਰਬਦਾ
ਨਜਾਤਿਸਫਤਿ ਕਿਤਾਬਾ ਫਿਰਸੋਧਿਆਸੁਅੰਦਰਿਆਪਣਾਆਪੇਆ
ਪਿਖੁਦਾਇਾਪਾਕਪਾਕੁਉਸੁਕਲਮਾਹਿਕਾਸਿਦਾਮਹਿਮਦੁਨਾਲਮਿਲਾਇ
ਹੋਆਮੁਸਕਖੁਦਾਇਦਾਹੋਆ ਤੁਲਅਲਾਹਿਾਅਲਾਹਿਬੇਨਬੂਨਹੈਬੇਚਗੂ
ਨਕਹਾਇਾਅਲਾਹਿਆਸਕਸਚੁਦਾਹੋਰਮਸੁਕਨਕੋਇਾਰਹਿਦਾਬੇਪਰ
ਵਾਹੁਹੈਇਕੋਕਰਤਾਸੋਇਾਹਿਕਿਦਿਹਾੜੇਜਾਇਆਸਬਮੇਰਾਜੇਮਾਹਿਮ
ਨੈਦਿਚਖੁਦੀਦਿਚਰੀਆਸਮੇਰੇਤੁਲਕੇਨਾਂਹਿਾਅੰਦਰਿ ਸਬਮੇਰਾਜਦੇਕੀ
ਤੀਅਸੁਖੁਦੀਬਿਕਾਰਾਅਜਰਾਈਲਦਿਖਾਈਆਨਿਕੁਦਰਤਿਸੁਤਾਰਿ
ਕਤਾਰਾ ਹਿਕੁਸੁ ਹਿਕ ਸਸੁਤਰਿਪਾਰਿਕੈਕੈਹੋਸਦੂਕਹਿਕੁਹਿਕੁਹੋਸ
ਰਵਾਣਸੈਰਪਉੜੀਜਾਂਦੀਰੂਕਅਦਲਆਖਰਦੇਖਕਾਰਿਹੋਇਰਾਹਿਆ
ਉਰਾਨਾਕਦੀਰਾਹਿਨਖੁਲਈਚੁਕੇਸਾਨਅਸਾਨਾਪੁਛਿਓਸਜਬਰਾਈਲ
ਨੇਕਦਿਖੁਲੇਗਾਰਾਹੁਜਬਰਾਈਲਪੁਕਾਰਿਆਹੈਨਾਬਅੰਤਿਅਥਾਹਿ
ਹਉਥੀਪੇਦਿਨੋਹੋਇਆਅਗੇਗੀਦੇਖੇਲ ਆਮਦਰਫਤ ਕਦੀਮਹੈ ਕਦੀ
ਨਰਹਦੇਮੇਲ ਆਖਿਆ ਜਬਰਾਈਲਤਬਖੋਲਸਦੂਕ ਦੇਖਾਇਕਲੀਤ
ਸੁਸੁਤਰਕਤਾਰਤੇਸਭੁਨਾਨਕਕਹੈਬਿਬੇਕਾਡਿਠੇਸਖੋਲ ਸੈਦੂਕ ਹਿਕੁਅੰ
ਡੇਕਰੇਮਿਆਨਾਗੈਬਅਜਗੈਬੀਤਿਲਸਮਾਤਿਕਰਤੇਰਚੀ ਚਉਗਾਨਾ।

ਹਿਕਤਿਨਰਾਅੰਡਫੋੜਕੈਹੋਅੰਧੁਗੁਬਾਰਾਬਨ[illegible]ਇਕਸੇਦਰ
ਦਸਦੇਤਬਕਆਪਾਰਾਹਿਕਸੇਹਿਕਸੇਤਬਕਵਿਚਕਈਅਸੰਖਅਉਤਾਰਾ
ਕਈਮਹੰਮਦਮੁਨਸੂਰਕਫ਼ਅੰਤਨਪਾਰਾਵਾਰਾਕੁਫਮਹੰਮਦਾਮਸਤਕਇ
ਥੇਪੈਰਿਕਬਰਕੋਇਆਅਤੇਕਹਾਇਓਨਿਬਰਾਕਈਅਸੰਖਾਲੋਇਆਤਿਨਸਪ
ਤਪਾਤਾਲਨੈ[illegible]ਹਿਕਸੇਹਿਕਸੇਤਬਕਵਿਚਕਈਰ
ਸੂਲਖਦਾਸਾਹਿਬਿਆਹਿਜਰਤਿਮੁਹਮਦਲਾਸਾਇਹੁਦਾਹੁਦਿਲਾਸਰੀਕਾਅਸੰ
ਖਅਉਤਾਰਪੈਕੰਬਰਾਕਿਸੇਨਲਿਖਿਆਜੀਕਾਕਿਤੇਨੂਰਮਹੰਮਦੀਤਿਨੇਨਬੀ
ਰਸੂਲਾਨਾਨਕਕੁਦਰਤਿਦੇਖਿਕਰਿਖੁਦੀਗਈਸਭਭੂਲਾਅਲਾਹਵਲੀਦ
ਰਗਾਹਦਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁਾਕਈਅਸੰਖਤਬਕਕਹਿਬਿਅੰਤਬੇਸੁਮਾ
ਰਾਇਕੋਦਰੁਦਰੁਗਾਹਾਇਕਇਕੋਪਾਕਖੁਦਾਇਆਦੂਜੀਕੁਦਰਤਿਸਾਜਿਕੇਹੇ
ਆਬਿਪਰਵਾਹਿਇਕੋਆਸਕਆਪਹੈਹੋਰਮਸੂਕਨੋਹਾਇਆਕੁਦਰਤਿਕਈਮ
ਸੁਕਹੈਦਾਵਾਕਰਦੇਸੋਇਆਸਾਹਿਬਕਿਸੇਨਦੇਖਿਆਸਭਕੁਦਰਤਿਨੇਲੁਪਟ
ਇਆਕੁਦਰਤਿਅੰਤਨਪਾਵਨੀਤਿਨਿਫਿਰਪਰੇਖਾਹਿਕਤੇਲਖਪੈਕੰਬਰਾਅਰਿ
ਫਿਰਿਹੋਇਖਾਕਾਖਾਕੁਤੇਫਿਰਉਪਜਾਹਿਕਈਅਸੰਖਾਲਾਖਾਜਿਤਦਰਲਖ
ਮਹੰਮਦਾਲਖਬ੍ਰਹਮੈਬਿਸਨਮਹੇਸਾਲਖਲਖਰਾਮਦਵਾਰੀਅਹਿਲਖਸ
ਦਣਲਖਦੇਸਾਲਖਲਖਉਥੈਜਤੀਹੈਨਿਸਤੀਅਤੇਸੰਨਿਆਸਾਲਖਲ
ਖਉਥੈਗੋਰਖਾਲਖਲਖਨਾਥਾਨਾਥਾਲਖਲਖਉਥੈਆਸਨਗੁਰਚੇਲੇਰ
ਹੁਰਾਸਾਲਖਲਖਦੇਵੀਦੇਵਤੇਲਖਦਾਨੋਲਖਨਿਵਾਸਾਲਖਪੀਰਪੈਕੰਬਰ
ਅਉਲੀਏਲਖਕਾਜੀਮੁਲਾਂਸੇਖਾਕਿਸੇਸਾਂਤਨਆਈਆਬਿਨਸਤਿਗੁਰਕੇ
ਉਪਦੇਸਾਸਾਧਿਕਸਿਧਅਗਣਤੁਹੈਕੇਤੇਲਖਆਪਾਰਕੇਤਾਕਹੀਆਅਪ
ਦਿਤੇਹੈਬਿਨਸਤਿਗੁਰਕੇਸਬਦਬੀਚਾਰਾਜਿਨਬਾਕੇਇਕ[illegible]ਸਤਿਨਾਮ
ਕਰਤਾਰੁਨਾਨਕਤਾਕੀਕੀਮਤਿਨਪਵੈਬੇਅੰਤਬੇਸੁਮਾਰਾ[illegible]ਲਖਧਰਤੀ
ਅਕਾਸਹੈਸਿਸ੍ਰਿਸਟੀਆਲਖਅਨੇਤਾਲਖਲਖਕੁਰਸ[illegible]ਲਖਲ
ਖਤਬਕੈਥੇਗਾਹੁਾਲਖਲਖਉਥੈਨਰਸਿੰਘਬਦਨ[illegible]ਮਕਿਰ
ਸਨਅਗਣਤਿਥੇਧਿਕਲਿਕੀਲਖਆਵਣਜਾਣ[illegible]ਰਤੇਅਸ
ਫੁਰਕਾਕੇਤੜਿਆਵਤਾਰਲਖਬੀਤੇਅੰਤਨਪਾਰਾ[illegible]ਅਉਤਾਰ
ਛੂਅੰਤਨਪਾਰਾਵਾਰਾਲਖਪੀਰਪੈਕੰਬਰਅਉਲੀਏਗਉਸਕੁਤਬਲਖਪੀ

[illegible]ਮੂਦੀਓਤੇਮੰਡਸਨਖੜ੍ਹੇਜਗੀਰਾਨਨਕਸਭਧਾਤਿਸਾਹਸਿਰ
[illegible]ਭਿਆਹਾਕਾਇਮਦਾਇਮਕੁਦਰਤੀਕਾਦਰਬੇਪਰਵਾਹਾਬਰਹਮੇਆ
ਇਨ੍ਹਾਅਪੜਦੇਬੇਦਪੜ੍ਹਹਿਮੁਖਬਾਮ੍ਹਣਾਬਿਸਨਕ੍ਰਿਸਨਕਈਬਪੜ੍ਹੇਹੁਕਮੀਧਰ
ਤੇਅਉਤਰਾਸਿਦਪਰਕਾਰਨਦਰਿਖੜ੍ਹੇਦੇਵੀਦੇਵਅਸੀਖਾਅਪੁਠੇਹੋਵਹਿਸੂਰ
ਮਰਹਿਸਰੁਸਦਾਬੇ[illegible]ਸੇਪੀਆਸੇਪੇਭਾਰੇਬੇਦਾਸੋਧੀਨਉਖੀ
ਨੂੰਪ੍ਰਬਣੀਬਹੁਬਿਧਹੋਇਤੇਰਾਸਾਹਿਬਹਿਕੋਰਾਹਦੁਇਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਾਦਾ
ਵੇਖਿਤੇਲੜ੍ਹਮਰੇਗਏਆਖੁਦਾਇਆਮਾਨਾਨਨਕਦਾਵਛੋੜਿਆਜਗਾਵਿਚ
ਰਤੇਥੋੜਾਨਕਾਹੂਸੇਵੇਸਤੀਨਕਾਹੂਸੇਬੇਠਾਨਨਕਆਖੈਰੁਕਨਦੀਸਚੋ ਸੁ
ਣੇਜਵਾਬਾਸਾਹਿਬਕਾ ਫੁਰਮਾਇਆ ਲਿਖਿਆਵਿਚਕਿਤਾਬਾਦੂਨੀਦੇਜਕਜੇ
ਸੜ੍ਹਨਸੋਇਉਕਾਰੇਕਲਮੇਪਛਾਅਕਰੂਝੀਹੋਰੋਜਨੇਪੰਜਨਿਮਾਜਤਲਾਕਾਲੂ
ਰਮਾਖਾਹਿਹਰਾਮਦਾਸਿਰਤੇਚੜ੍ਹਹਿਅੰਜਾਬਾਜੋਰਾਹਸੇਤਾਨੀਗੁਮਬੀਏ ਸੇ
ਕਿਉਕਾਰੇਕਰਨਿਨਿਮਾਜਾਆਤਸਵੇਜਕਹਾਵੀਐਪਾਇਆਤਨਨਸੀਬਾ
ਉਸਤਿਹਲਾਲੀਖਾਵਣਾਕੀਤਾਜਿਨਾਪਲੀਤਾਮੁਸਲਮਾਨ ਮੁਸਲਮਿਸੁ
ਸੇਵਿਚਿਮਰਨਿਕਾਇਮਹੋਇਰਿਆਮਤੀਭਰਨਜਨਮਧਰਨਿਨਨਕਆ
ਖੀਰੁਕਨਦੀਨਕਲਮਾਸਚੁਪਛਾਣਾਇਕੋਰੂਹਆਮਨਤੀਜੇਸਾਬਤਰਖੇਈ
ਮਾਨਾਮੁਸਲਮਾਨਖੁਦਾਇਦੇਹਿੰਦੂਆਖਣਰਾਮਾਦੂਹਾਦਾਵਪਕੜਿਆਗ
ਲਬਭੁਇਆਸੈਤਾਨਹਿੰਦੂਮੁਰਤਿਨਿਰਮਲੀਮੁਸਲਮਾਨੀਪਾਕਾਅਮਲਉ
ਪਰਿਨਿਬੜ੍ਹਸਹੋਨਿਮਾਣੀਖਾਕਾਅਰਬਾਨਸਰਮੇਲਕੈਜੁਸੇਰਚੇਖੁਦਾਇ
ਆ[illegible]ਨਿਵਜਦਾਆਪੇਕਰੇਰਨਾਹਿਕਾਇਮਦਾਇਮਕੁਦਰਤੀਸਚੇ
[illegible]ਨਨਕਸਾਹਿਬਏਕੁਪੋਹੋਰਸੈਤਾਨੀਰਹਾਸਦਾਕਾਬਪੇਰਿਬੂਰਾਆ
ਇਦੂਨੀ[illegible]ਸਾਹਿਆਪੇਆਪਣੀਨਉਬਤੀਸਭਿਚਲੋਇਰਾਹੁਐਥੇਊਥੇ
[illegible]ਕਹੀਕੋਇਦੂਜਾਆਪਜਣਾਇਕੈਗਈਸਭੁਹੋਇਨੀਚਾਣੀ
[illegible]ਜਾਤਨੀਚੀਹੂਅਤਿਨੀਚਾਜਿਥੈਨੀਚਸਮਾਲੀਅਨਿਊਥੈਨਦਰਤੇ
ਰੀਬਖਸੀਸਾਬਾਦਪੀਰਅਬੀਮਦਰਖਾਕਿਸਿਬਾਦਰਿਜਾਨਾਦਾਈਦਾਇਆ
ਰਸਸਭਧੇਲਿਸਗਾਲਜਹਾਨਨੇਕੀਬਦੀਵਖਾਣੀਐਅਮਲਕਲਮਉਤਹੂ
ਰਾਆਂਕੀਆਪੇਆਪਣੀਕੈਨੇੜੈਕੇਦੂਰਾਜਿਨਹੁਕਮਪਛਾਣਿਆਚਲੇਮ
ਸਕਤਨਾਲਾਨਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਕੇਤੀਛੁਟੀਨਾਲਾ ੫ ਸਆਲਰੁਕਨਦੀ

ਨੇ ਸੁਣਾ। ਆਖੈਰੁਕਨਲਨਾ ਨਕ ਕਹੈਰਸੂਲ ਖੁਦਾਇ ਜੋਕੋਈਕਰੇਬੁਰਿ
ਆਈਆਸੋਈਲਹੈਸਜਾਇ।ਨਾਂਆਈਨਬਖ਼ਸੇਨਭਾਈਨਾਂ ਬੀਆ।ਜੇਬ
ਦਿਆਮਲਕਮਾਂਟਦੇਇਨਾਂਗਾਲੀਜਜੀਰਾਤਿਨ ਉਪਰਮੁਸਤਫ਼ਾ ਭੁਰਗੀਨਾ
ਤਿਸਫ਼ਤਾਦੇਜਕਆਤਸਪਤੀਆਨਿਤੇਬਹਿਕਰਨਿਨਪਾਕਾ।ਤੇਬਹਾਦੁਰ
ਰਨਲਖਵਾਰਪੇਪਟੈਨਾਂ[illegible]ਭੂਲਾਮਿਲਨਿਸਜਾਈਭੂਹੋਨੇਪੁਛੀਐਭੂਲ
ਅਭੂਲ।' ਜਵਾਬ ਨਾਨਕਸਾਹਸੁਣਾ। 'ਨਾਨਕਆਖੈਰੁਕਨਦੀਨਏਕੋ
ਪਰਖੁਦਾਇ।ਆਪੇਬੁਰਾਕਮਾਇਦਾਆਪੇਭਲਾਕਰਾਇ।ਆਪੇਬਖਸਮਿ
ਲਾਇਦਾਆਪੇਦੇਇਸਜਾਇ।ਇਕੋਇਕਵਰਤਾਇਦਾਹੋਰਕਿਸੇਨੇਪੁਛਿਆ
ਇਹੁਕਮਪਛਾਣੈਖਸਮਕਾਆਇਆਸੋਪਰਵਾਣੁ।ਨਾਨਕਤੋਕੋਤਕਹੈ
ਇਕੋਰੂਹਾਆਮਾਨਾਬੰਦੀਜਿਉਦਰੀਆਦੀਰਹਨਮੁਹਾਨੇਪੀਰਾ।ਬਿਨਨਪੰਡ
ਜਕਾਤਕੀਬਹੁਤਮੁਰੀਦਾਬੇਪੀਰਾ।ਪੁਛੇਇਖੋਲਜਗਾਤੀਏਮੰਗਨਿਮਾਲ
ਜਗਾਤਾਦੇਣੀਆਈਤਿਨਾਕੂਜਿਨਾਕਮਾਇਆਪਾਪਾ।ਬਿਨਨਪੁਲਦਰੀਆਵ
ਦੇਪਾਤਸਾਹਾਪਾਤਸਾਹਨਿੱਧੇਅਗਣਤੀਮੇਦਨੀਪੁਛਨਸਕੈਅਕਾਹਾਲਿ
ਪੇਸਬਾਈਉਮਤੀਲਖਅਸਿਖਾਪੂਰਾਅਮਲੀਆਪੋਆਪਣੀਕੋਨੇੜੈਕੋ
ਦੂਰਾਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆਸੇਜਗਵਿਚਪਾਤਿਸਾਹਾਅਮਲੀਆਪੋਆ
ਪਣੀਲੇਖੈਮਿਲੈਸਜਾਇ।ਕਟਿਕਗਏਪਾਰਿਆਪਣੈਪਾਤਿਸਾਹਗਏਅ
ਦਰਿਬਾਰਿ।ਚੋਰੀਮਿਲੈਵਿਚਬੰਦੀਏਰਪਈਤਿਗਈਪਾਰਿਬਾਰਿ।ਬਜਾਰ
ਬਜਾਰਵਿਚਉਨਾਆਇਲਾਇਬਜਾਰ।ਕਰਨਿਕਿਸੇਬਸਬਾਤੀਏਕਿਸਾਖਾ
ਨੀਜਾਇ।ਨਚਨਚੇਭਅਤਾਈਆ।ਤਾਂਫੇਰਸੰਗਬਣਾਇ।ਵਾਚਨਿਪੰਡਤਪੋ
ਥੀਆਗੀਤਭਗਵਤਗਾਇ।ਮੁਲਾਂਪੜਨਿਕਿਸਾਲੜੇਕਰਨਿਸੋਰਦਹੂਹੁਇ
ਆਪੋਆਪਣੀਕਾਰਬਾਰਲਗੀਸਭਜਾਇ।ਪੂਰੇਗੁਰਮੁਖਭੇਜਲਉਲਾਇ
ਚਰਨੀਪਤੀਲੈਧਿਆਇ।ਸੁਣਹੁਨੀਪੁਰਸਲਾਤਵਾਲਹੁਨਿਕੀਕਰਾਇ।ਖੰ
ਡੇਕੋਲੋਂਤਿਖੜੀਆਗਿਲੋਂਹੇਜਿਉਤਪਤਾਇ।ਤਲੇਵਹੈਨਦੀਪੂਰਤਦੀਉਥੈ
ਲੋਤਗਿਰਾਇ।ਸਰਪਅਠੂਹੇਵਿਚਫਿਰਹਿਜੋਕਟਿਕਟਿਖਾਪੀਆਖਾਹਿ
ਪੀਰਖੜੇਲਈਬੇੜੀਆਸਾਦਿਲੈਨਮੁਰੀਦਬੈਠਾਇ।ਚੋਰਉਚਕੇਠਾਲਚੀ
ਹਰਾਮਖੋਰਬਦਰਾਹਾਨਿਗਿਬਟਪਾਰੇਰਾਹਜਨਿਲਾਇਤਬਰੀਖਾਇ।ਬੇਉਸ
ਤਾਦਬੇਮੁਰਸਦਾਇਨਾਮਿਲਦੀਬਹੁਤਸਜਾਇ।ਲੋਣਹਰਾਮੀਅਕਿਰਤਘ

ਵੱਤੁ ਉਲਟੇ ਕਰਨਿ ਕਮਾਇਆ ਕੁਟਣੀਆਂ ਅੜੇਲੇਲੀਆ ਇਨਾਂ ਕੂੜਾ ਵਣੀਸ
ਜਾਇਆ ਕਿਰਤਿ ਜੋਰ ਗਰੀਬ ਪਰਾਇਆ ਲੈਨ ਨਿਛਿ ਪਾਇਆ ਰਖਿ ਪਰਾਈ ਅ
ਮਾਨਤੀ ਜਾਵਿ ਅੰਗੇ ਮੁਕਰ ਪਾਇਆ ਖਸਲੈਨ ਪਰਾਈ ਜਿਮੀ ਨਿਦੇ ਵਢੀ ਜਾਹ ਕ
ਹਾਇਆ ਕਰਿਕੈ ਲੇਖ ਕੂੜੇ ਦੇਵੇ ਦਰਬ ਭੁਲਾਇਆ ਇਨਾਂ ਕਉ ਮਾ [illegible]
ਦੀਤਾ ਰਿਉਤੇ ਦੇਨ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਕਿਟਿਉਤਾਰੇ ਪੁਲਸਲਾਤ ਬਹੁ ਕੂਕੇਕ ਕਮਾਇ
ਕਟਿਕੇ ਫੇਰ ਸਵਰਗੀ ਆਨਿ ਗਾਹੇ ਵਡਿਉਤੇ ਹੀ ਪਾਇਆ ਕੇਤੜੀ ਜੂਨਿ
ਰਚੁਉ ਜਲ ਥਲ ਜਨ ਸਜਾਇਆ ਬੀਤੇ ਅਸੰਖ ਚਉਕੜੀ ਫਿਰ ਸਟੀਆ ਪਰ
ਤੀ ਪਾਇਆ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹੀ ਜੋਨਿ ਵਿਚਿ ਭ੍ਰਮਿ ਲਖੂ ਸੇ ਖਾਇਆ ਜੂਨ ਗਊ ਦੀ ਤੇ
ਗਰੇ ਫਿਰ ਆਦਮ ਦੇਹੀ ਪਾਇਆ ਮਾਣਸ ਦੇਹੀ ਪਾਇਕੈ ਫਿਰ ਸਾਹਿਬ ਕਰੈ ਨ
ਯਾਦਾ ਅੰਦਰੋ ਕਪਟੀ ਭਾਉ ਮੁਖ ਨਿਉਂਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਮਾਨਾ ਤੇ ਪਰੀਨਿ ਦੇ ਬੰਦੂਕ
ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਮਰਗੇ ਮਾਰਾ ਕਾਢੂ ਧੁੰਧ ਧਟ ਹਰਾਮ ਜ਼ੀਨਿ ਵੇਖੇ ਮੁਖ ਕਰਨਿ ਸੰਧਿਆ
ਗਾ ਅੰਦਰਿ ਹੋਵਸ ਸਚ ਜੇ ਭਾਵੈ ਨਿਵੇ ਕਿ ਨਾਹਿ ਓਹ ਦਰਗਾਹ ਅੰਦਰ ਸੁਰਖ
ਰੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਚੁਣ ਖਾਹਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਮਾਰਗ ਸਚ ਦੇ ਕੋਟੀ ਮਧੇ ਹੋਇਆ ਸੈਂ
ਈ ਹਜਾਰੀ ਨੰ ਲਹਾਂ ਲਖੀ ਨ ਪਾਈ ਐਸੇ ਇ ਜਿਉ ਪਾਰਸ ਅੰਦਰਿ ਪਥਰਾ
ਜਿਉ ਪਾਰਜਾਤ ਬਨ ਆਹਾ ਜਿਉ ਗਊਆਂ ਅੰਦਰਿ ਕਾਮਧੇਨ ਤਿਉ ਸਾਧੂ ਮਾ
ਨੁਖਾ ਮਾਹਿ ਕੋਈ ਲਖਨ ਤੇ ਧਾਈ ਸਾਧੂ ਚਲਤ ਅਪਾਰੁ ਜੋਈ ਸਿਦਕ ਇਕ
ਤਉ ਛੁੱਟੀ ਸਾਧ ਬਿਚਾਰਾ ਨਤਰ ਸਭ ਦਰਗੇ ਬਾਜ ਬੈਠੇ ਜਾਲ ਵਿਛਾਇਆ ਅ
ਇਆ ਮੂਹਿ ਦਿਖਾਇਕੇ ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਲੈਨ ਫਸਾਇ ਸਭ ਬੈਠੇ ਜਾਲ ਵਿਛਾ
ਇਕੇ ਫੇ ਫਸੇ ਐਥੇ ਆਇ ਇਕ ਮੁਰਗ਼ ਅਟੇ ਹੋ ਆ ਦਵੇ ਕੋ ਜਾਵੇ ਜਾਲ ਉਡਾਇ
ਬਹੁਕਰ ਰਿਆ ਆਪਣੇ ਵਾਸਤੇ ਸਿਰ ਲੈਦੇ ਪਾਪ ਅਠਾਰਾ ਬਜਰ ਪਾਪ ਨ ਉਤਰਨਿ
ਰਸਾ ਤੁਕ ਖੜ੍ਹਨ ਪਤਾਰਾ ਕਉੜੀ ਭੂਲ ਹਲਾਲ ਦੀ ਨਹੀ ਦਮੜਾ ਕੋਟ ਹਰਾਮ
ਕਉੜੀ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ਹੈ ਕੋਟ ਦਰਬ ਨਿਕਤਿ ਕੁ ਕੰਮ ਜੈਸੀ ਚਿਣਗ ਅਗਨ
ਰੀ ਵਣ ਖੰਡੁ ਸਗਲ ਜਲਾਇਆ ਤਿਤ ਕ ਸਿਮਰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਕੋਟ ਪਾਪ ਜਲ ਜਾ
ਇਆ ਪਾਪੀ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰ ਕੇ ਉਤਮ ਅਧਮ ਜਾਨ ਹਤਿਆ ਖਟ ਪਰਕਾਰ ਹੈ ਮ
ਨ ਮਹਿ ਲੇਹੁ ਪਛਾਣ ਗਊ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅਗੀ ਐਰੀ ਤ੍ਰੀਆ ਹਤਿ ਕਰਾਇਆ ਰਿਣ ਹ
ਤਿਆਰੀ ਨਿਆ ਹਤਿਆ ਵਿਸਾਸਘਾਤ ਅਧਿਕਾਈ ਇਕਿ ਛਿਨ ਦੇ ਪਾਪ
ਸਿਹਤਿਆ ਏਕ ਕਮਾਇਆ ਖਟ ਹਤਿਆ ਕੇ ਤੁਲ ਹੈ ਗੁਰ ਤੇ ਸਿਖ ਫਿਰ ਜਾ

ਇਾਵਿਸਾਸਘਾਤਿਇਕਰੋਇਗਮਿਹਤੇਆਇਆਰ[illegible]ਅਉਰਹਤਿਆਸ
ਭੁਉਤੇਰੈਇਹਹਤਿਆਨਹੀਜਾਤੀਕੋਟਿਪਾਪਕੇਤੁਲਪੈਅਕਿਰਤਘਣਨ
ਹੋਇਆਮਹਾਂਪਾਤਕੀਜਾਣੀਐਓਹਦੇਪਰਾਈਨਰ ਏਸਭੇਪਾਪਇਕਤ੍ਰਕਰਿ
ਕੈਤੇਵਰਤਨਲੋਇਆਅਦਿਸਟਿਦੀਚਾਰੇਦੇਖਕੇਸਭਪਾਪਹਰੇਸਿਰਸੋਇਆਸਾਂ
[illegible]ਦਿਖਰਸਾਅਪਾਰਾਸਭਪਾਪੀਦਾਫੇਰਿਆਨਿਦ
ਕਦੇਸਿਰਤੂਨਾਪੜ੍ਹਨਕੁਰਾਨਪੁਰਾਨਬਹੁਭੇਦਨਪਾਵੈਕੋਇਚਾਰਕਤੇਬਾਬੇ
ਦਚਾਰਪੜ੍ਹਗ੍ਰੰਥਚਲੇਹੋਇਆਮੁਲਾਂਬਾਂਗਨਿਮਾਜਕਰਿਅਹਿਨਿਸਕਰਿਹੁ
ਕਾਰਾਖਲਕਤਿਕੂਕਸੁਣਾਇਦੇਲਹੈਨਆਪਣੀਸਾਰਪੜ੍ਹਿਆਨਪਾਵੈਭੇ
ਦਬਹੁਬੁਝਿਆਸੋਈਪਾਇਜਿਨਬੁਝਿਆਤਿਨਸੁਝਿਆਸਾਚਾਇਕਖੁਦਾਇ
ਮੋਟੀਪਗੜ੍ਹੀਬੰਨਕੇਲੀਅੰਸਮਲਾਖੋਲਾਲੁਕਮਾਖਾਵਨਿਓਸਦਤੀਕਹਿਨ
ਦਰੋਗੀਬੋਲਾਛਡਿਨਰਾਹੁਕਿਤਾਬਦਾਪੜ੍ਹਨਰਾਹੁਸੈਤਾਨਦੂਨੀਆਦੇਜਕ
ਜਲਮਰਨਿਕਿਆਮਤਹੋਇਹਰਆਲਖਚਉਰਾਸੀਉਮਤੀਸਿਰਜੀਆਪ
ਅਲਹਾਕੂਨਕੂਨਉਪਾਇਏਕੈਕੀਤੀਅਸੁਭੇਰਸਲਾਹਿਇਕੋਪਾਕਖੁਦਾਇ
ਹੈਸਿਰਸਾਹਪਾਤਿਸਾਹਾਬਿਨਵਜੀਰੋਰਾਜਿਹੈਅਗੰਮਬਿਅੰਤਅਥਾਹਾਦੂ
ਜੀਕੁਦਰਤਿਸਾਜਕੈਕੀਤੀਆਦਮਰੂਪਾਕਾਨਹੈਵਣਨਬਾਤੇਹੈਸਿਰਤੀਨੇਕੋਭੂ
ਪਾਪਾਮੈਬੀਦੇਕੁਦਰਤੀਸਿਰਜੇਖੁਦਕਰਤਾਰਸਿਫਤਿਕਰੇਨਿਕਿਤਾਬਪੜ੍ਹਿ
ਸਭਿਉਪਰਸਿਰਦਾਰਾਇਕਦੂਆਦਮੁਲਖਕਰਿਲਖੇਲਖਅਸਿਖਾਇਕੋਸੁ
ਸਾਹਾਇਕਰਾਹਿਸੈਤਾਨਬੇਅੰਤਾਸਭਨੀਰਾਹੀਇਕਰਬਕੁਦਰਤਿਕਈਰ
ਸੂਲਾਂਚਾਰਕਤੇਬਕੁਦਰਤੀਮੰਨੈਪਦੇਕਬੂਲਾਬੇਦੇਇਕਖੁਦਾਇਦੇਹਿਦੂਸੁ
ਸਲਮਾਨਾਦਾਦਰਸੁਰਸੂਲਕਰਿਲਕ੍ਰਦੇਬੇਈਮਾਨਾਜੋਰਬਹੁ[illegible]
ਕਿਸੇਨਕਰਹੁਰੋਜੁਲਾਜੇਤੀਦੁਨੀਆਬੇਦਗੀਦਰਗਾਹਪਵੈਕਬੂਲਾਖਾਸਾ
ਜੁਸਾਆਦਮੀਚੁੰਹਿਆਸਭਣਾਆਹਿਦੇਦੇਖਬੁ[illegible]
ਸੁਣਾਇਆਦਾਵਾਅਤੇਮੋਮਨੇਦਰਗਾਹਪਵੇਹਕਬੂਲਾ[illegible]ਬਾਜੋਸਕੇ
ਆਪੇਪਾਕਰਸੂਲਾਇਕੋਨੂਰਖੁਦਾਇਹੈਇਕੋ[illegible]ਜਾਨਬੂ
ਝਦਾਵਾਕਰਹਿਪਵਹਿਕੁਫਰਕੇਖੂਹ[illegible]ਇਕੋਤੁ
ਸਬੀਹਾਥਾਮਣਕੇਇਕਸੈਠੰਗੀਰੇ[illegible] । [illegible]
ਵਤਿਆਮਾਰਹਿਜੀਅਕਉਤਿਹਪਰਫੁਰੀਹਰਾਮਾਜਿਸਨੋਵੇਈਮਰ

ਮਰਦਿਆਂ [illegible] ਹਕਾ ਓਹੁ ਪੀਰਦਾ ਕਲਮਾ ਜਿਸਨੋ ਕੋਈ ਮਾਰਸੀ
ਸੋਈ ਮਰਨਿ ਹਾਰਾ ਕਿਆ ਮਤੀ ਲਿਖਾ ਨਿਬੜੇ ਛੁਟੇ ਕਿਵੈ ਨ ਯਾਰਾ ਇਕਸ ਆਦ
ਅੰਬਾਹਰੀ ਸਭੇ ਸਈ ਹਲਾਲਾ ਰਬਿ ਰਜਾਈ ਜੇ ਮਰਹਿ ਤਿਨ ਪੜ੍ਹੀ ਕਲਮਾ
ਜਿਤ ਨੀਉ ਮਤਿ ਰਬਦੀ ਅਰਬਾਨ ਸਰ ਮਾਹਿ ਕਾਨ ਹੋਏ ਨਨ ਬਾਤ ਤ੍ਰੈ ਚਉਥਾ
ਇਨ ਸ[illegible]ਹਾਹਿ [illegible]ਨ ਇਕੁ ਦੂਹਾ ਹੋਏ ਪੰਜ ਤਨਿ ਪਾਕੁ ਖੁਦਾਇ [illegible]
ਹਿਦੀ ਬੰਦਗੀ ਪਾਹਿਰੇ ਖਾਹਿਗੁ ਨਾਹਿ ਕਾਇਮ ਦਾਇਮ ਕੁਦਰਤੀ ਇਕ ਉਪਾਹਿ
ਅਲਾਹਿ ਚਉਪੜਿ ਬਾਜੀ ਖਲਕ ਦੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ। ੬ ॥
ਸੁਆਲ ਕਾਜੀ ਰੁਕਨਦੀਨ ਸੁਰਾ। ਰੁਕਨਲ ਆਖੈ ਨਾਨਕਾ ਸਚ ਕਤੇਬ ਕੁ
ਰਾਨ ਤ੍ਰੈ ਕਤੇਬ ਮਨ ਸੁਖ ਕਰਿ ਚਉਥਾ ਮਨ ਫੁਰਕਾਨ। ॥
ਹੁਕਮ ਨ ਚਲੈ ਤ੍ਰਿਹਾਦਾ ਮੰਨਨ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਇਕਾਇਕੀ ਹੋਇ ਰਹੈ ਸਾਬਤ ਰ
ਖਈਮਾਨ। ੭ ਜੁਵਾਬੁ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹ ਸੂਰਾ। ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਰੁਕਨ
ਦੀਨ ਪੜ੍ਹਿ ਕੈ ਦੇਖ ਕਿਤਾਬਾ ਚਾਰ ਕਿਤੇਬਾ ਚਾਰ ਜੁਗ ਚਹੁ ਮਹਜਬ ਵਿਚ ਆਪ
ਚਾਰ ਕਿਤੇਬਾ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਵਰਤਾਹਿਆ ਦਿਜੁਗਾ ਦਿਓ ਤ੍ਰੈ ਬਦੀਆ ਤੂ ਹਿ ਰੁਕਨ
ਦੀਨ ਤਿਸ ਤੇ ਲਗਾਹਿ ਅਜਾਬਾ ਮੰਨਿ ਅਲਹ ਦੇ ਕਉਲ ਨੋ ਮੰਨ ਕਤੇਬਾ ਚਾਰਿ
ਅਰਬਾਨ ਸਰਾ ਮੰਨ ਤੂੰ ਜੇ ਚਾਰ ਅਲਹ ਦੇ ਯਾਰ ਚਾਰੇ ਕਉਲ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਚਾਰੇ
ਮਜਹਬ ਏਕਾ ਚਉਹਾਂ ਵਿਚ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਏਕਾਏਕੀ ਵੇਖਾ ਬਰਹਮੂੰਛੜੀ ਵੇਸ
ਸੁਦਰ ਚਾਰੇ ਵਰਨ ਪਛਾਣਿ ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਨਉਬਤੀ ਚਲੈ ਨੀਸਾਨ ਬਜਾਇ
ਚਾਰੇ ਚਾਰੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਚਹੁ ਹਾਂ ਚਲਾਏ ਰਾਹ ਚਾਰੇ ਵੇਖ ਜਹਾਨ ਵਿਚ ਰਖਾਈ
ਮੰਨ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦੀ ਨ ਕਿਸੈ ਮੇਟੀਆ ਕਰ ਦੇਖਿ ਚੇਤਾਣਾ ਆਕੁ ਰੋੜੀ ਨਿਤ
ਕਰਹਿ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਕਾਦਰ ਕਿਨੇ ਨ ਦੇਖਿਆ ਕੁਦਰਤਿ ਮਰਬਕੁ ਮੰ
ਨਾਦਾਵੈ ਉਤੇ ਲਖ ਮਰਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਨਿਕੁਰਾਨ ਯਕਾਨ ਕੇਤੇ ਲਖ ਪੈਕੰਬਰ ਉਮਤਿ
ਲਖ ਅਲੈ ਇਕਲਮਾ ਇਕੁ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਦੂਜੀ ਦੋਹੁ ਬੰਗ ਇਵਾਹਿ ਦਿਲ
ਸਰੀਕ ਹੈ ਪੰਜ ਤਨ ਪਾਕ ਖੁਦਾਇ ਸਾਹਿ ਨਮੂਨ ਜਿਸ ਦਾ ਬੇਰਗੁ ਨ ਕਹਾਇ
ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਨ ਬੋਲਦਾ ਦੂਆ ਹੋਆ ਨ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਰੁਕਨਦੀਨ ਅਲ
ਹਜਾਰ ਨ ਕੋਇ ਚਾਰੇ ਯਾਰ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਅਰਬਾਨ ਸਰ ਛੁਲਾ ਬਾਦੀ ਅੰਬੀ
ਆਤਸ ਖਾਕ ਨਿਮਾਣੀ ਨਾਲਾ ਪੰਜ ਦਰ ਗਮਿਲਾਇ ਕੈ ਹੋਇ ਪੰਜ ਤਨ ਪਾ
ਕਾ। ੮ ਬਹੁਤੇ ਬਾਹਰ ਜੋਰ ਹੈ ਤਿਨ ਕਹੇ ਨ ॥ ॥

ਪਾਕਾਇਕਨਾਂਮਸਰਕੂਬਾਪਿਆਇਕਨਾਂਮੀਨਿਆ[illegible]ਇਕਸਨੂੰਖਮਨਾਇ
ਦੇਰਹੀਸਮਾਲਦਰੂਦਾਤ੍ਰੇਕੰਡ੍ਰਭਾਲੀਆਤ੍ਰਾਏਸੋਧ[illegible]ਦਾਤਉਰੇਤੁਅੰਜੀਲ
ਜੰਬੂਰਤ੍ਰੈਪੜ੍ਹਸੁਣਡਿਠੇਬੇਦਾਰਹਿਆਫੁਰਕਾਨਕਤੇਬਤ੍ਰੈਕਲਜੁਗਮਹਿ
[illegible]ਦਹਾਂਨਪਾਇਆਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਾਂਜਿਸਗੁਣਦੇਹਿਸੰਪਾ
[illegible]ਤ੍ਰਾਇਆਨਸੀਬਾਨਾਨਕਕਲਜੁਗਤਾਰਨੇਪਰਗਟਭਇਆ
[illegible]ਅਬਰਖਣਬਾਪਰੇਜੇਕੇਕਰਮਕਰੇਗਾਤਿਸਪਰਿਗਜਬਸੈਤਾਨਦ
[illegible]ਦੀਦੇਇਆਨਾਹਿਸੈਗੋਤ੍ਰੀਤ੍ਰਪਣੋਰੋਜਨਾਹਿਨਿਮਾਜਾਅਮਲਾਬਾਝੇ
ਸੋਮਨੋਦੋਜਕਦੁਨੀਅਜਾਬਾਦੋਜਕਦੁਨੀਆਕਾਰਣੇਆਹਿਨਿਸਿਫਿਰਹਿਰੇ
ਜੁਲਾਕਰਮਿਨਿਮਾਜਾਬਹੁਕਰੇਪਦੈਨਕਾਇਕਬੂਲਾਦੁਖੀਦੁਨੀਸਹੇੜੀਐ
ਜਾਇਤਲਗਾਹਦੁਖਾਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਬਿਨਕਿਸੈਨਲਥੀਭੁਖਾਦੁਨੀਦਕੀ
ਆਕੂੜਰਹੈਅੰਦਰਿਰਖੇਹਿਛਪਾਇਸਚੁਇਸਲਾਮੁਖੁਦਾਇਹੈਕੁਰਾਨਬ
ਗੁਅਲਾਇਆਕੁਰਾਨਿਤੇਲਵਜਾਇਕੈਰਬਾਬਮਿਰਦੰਗਾਨਾਲਿਨਚਿਨਚਿ
ਨਾਮਪੁਕਾਰਦੇਦੇਖੁਰਹਿਤਾਲਾਕੁਕਨਜਲੀਪਾਇਕੈਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਾ
ਰਬਨੰਸੁਣਦਾਇਕਗਲਸਖਸਖੁਸੁਇਅਜਾਣਾਕਾਫਰਝੂਠੀਬੰਦਗੀਬੁ
ਰਿਆਈਕਰਮਨਿਮਾਜਾਸਚੇਮਾਰਗਹਿਸੂਠਪਰਿਕਾਜੀਕਰਾਹਿਅਕਾਜਾਦੀ
ਨੁਗਦਾਇਆਦੁਨੀਸਿਉਦੁਨੀਨਚਲੀਸਾਥਿਦੁਨੀਆਦੋਜਕਜਲਮੁਈ(
ਭਈਅਜਿਖਨਪਾਕਾਸਰਾਸਰੀਜਤਿਸੇਪਿਕੇਹਰਾਮਹਲਾਲਪਛਾਣਿਆਕਰੇ
ਅਦਾਲਤਸਚੁਕੀਰਾਹੁਸਰੀਜਤਿਮੰਨਾਪਾਈਐਰਾਹੁਸਰੀਜਤੇਤਰਕੇਅ
ਮਲਾਬਿਕਾਰਾਪਹੁਚੇਹਕਹਕੀਕਤੇਮਾਰਫਤੀਸਨਮਾਂਹਾਮਨਮੂਆਅਲ
ਮੂਆਚਾਹਿਅਚਾਹਿਮਰਜਾਇਹੁਕਮਪਛਾਣੈਰਬਦਾਸਚੇਮਹਲਿਸਮਾ
ਇਆਸਚੁਪੁਰਾਨਨਬੀਐਨਾਮਨਮੇਲਾਹੋਇਆਸਰੋਉਠੇਸਭਕੇਬਾਕਿਰਹੀਖਲੋ
ਇਸੁਣੀਐਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨੁਪੜ੍ਹਕੇਦੇਖੁਕਰਾਨਾਇਕੋਹੂਆਮਾਨਹੀਸੋ
ਸਾਬਤਰਖੇਈਮਾਨਾਏਥੈਉਥੈਦੋਰਗੀਜਗਬਾਪੈਦੋਇਜਹਾਨਾਐਥੈਦੋਇਉਥੈ
ਕੈਗਲਹੋਰਸੈਤਾਨਾਜੇਹਾਬੀਜੇਸੋਲੁਣੈਜੇਖਟੈਸੁਖਾਇਆਅਲੀਅਥੋਆਮ
ਣੀਲੇਖੇਅਲੇਸਜਾਇਆਮਣੀਮੁਸਲਮਾਨਕੀਪੇਡੂਪਈਕੁੰਭਾਰਾਘਾੜਿਭਾਂ
ਇਟਾਕੀਆਜਲਦੀਕੁਪਕਾਰਾਜਲਜਲਿਰੋਵੈਬਪੜੀਝੜਿਝੜਿਪਵਹਿਅੰਗ
ਗਾਨਾਨਕਜਿਨਕਰਤੇਕਾਰਣਕੀਆਸੋਜਾਣੈਕਰਤਾਰਾਅਵਲਦੁਸਮਨੂਰਖ

ਸੁਣੇ ਦੂਜਾ ਮੈ ਸੈਤਾਨ ਲਈਨ ਦੁਸਮਨ ਦੁਨੀ ਹੈ ਕਰਦੀ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨ ਚੜਿਆ
ਦੁਸਮਨ ਖਾਬੰਦੇ ਜਾਣਦੇ ਨਦੇ ਦੀਨਆ ਪੰਜਵਾ ਦੁਸਮਨ ਲੋਭੁ ਮਾ ਜਿਸ ਸੈਤਾਨ
ਲਤਾਨ ਛਿਵਾ ਦੁਸਮਨ ਤਮਾ ਹੈ ਜਿਸ ਬਾਝੋ ਹੈ ਰਨਾ ਨਾਨਕ ਏਤੇ ਵੈਰੀ ਤੇਰੇ ਸੋ
ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਹੈ ਈਮਾਨਾ ਸਾਬਤ ਰਖ ਨਿਰਵਾਨੇ ਤਉ ਈਮਾਨ ਸਾਬਤ ਈਮਾਨਾ ਭਇਹੈ
...ਨਾਲ ਮੁਕਿਆ ਮਹੀਤ ਉਹੀ ਮੁਸਲਮਾਨ [illegible] ਹੈ ਜਿਸ ਸਾਬਤਿ
ਰਖਨਿ ਨਦੀਨਾ ਦੂਜਾ ਨਕਾਇਮ ਲੈ ਉਰਣ ਅਮਲ ਬਦਬੂ ਹੀਨਾ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਭੁ
ਰਮਾਇਆ ਲਿਖਿਆ ਵਿਚਿ ਕਿਤਾਬਾ ਬਿਨਾਇ ਬੰਦਤ ਬੰਦਗੀ ਹੋਰ ਅ
ਮਲ ਸੈਤਾਨਾ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਦਿਲ ਹਛੈ ਮੁਖ ਲੇਹਿ ਅਵਰ ਦਿਵਾ
ਜੇ ਦੁਨੀ ਕੇ ਝੂਠੇ ਅਮਲ ਕਰੇਇ ਖਾਕੀ ਬੁਤ ਬਣਾਇਆ ਖਾਕ ਮਿਲਸੀ ਜਾ
ਇ ਜੀਵਤਿਆ ਖਾਕੀ ਹੋਇ ਰਹੈ ਫਿਰ ਖਾਕ ਨ ਤਿਸੈ ਖਾਇ ਕੇ ਲੈ ਆਵੈ ਸੋ ਮ
ਨੇ ਫਿਰ ਤੂੰ ਕੇ ਲੈ ਜਾਇ ਥੋੜੇ ਜੀਵਣ ਕਾਰਣੇ ਭੁਲੋ ਨ ਅਮਲ ਕਮਾਇ ਨਾਨਕ
ਦੁਨੀਆ ਭੁਸਰੇ ਗੁਭ ਸੂਰੂ ਭੁਜਖੇ ਗਾਭੁ ਸੋ ਭਸ ਕਮਾਈ ਐਬੁ ਭਸ ਭਰੀਐ ਦੇ
ਇ ਜਾ ਰੂਹ ਵਿਚੋ ਕਢੀਐ ਭਸੁ ਭਰਿਆ ਜਾਇ ਆਗੇ ਲੇਖੈ ਮੰਗੀਐ ਹੋਰ ਦਸੂ
ਣੀ ਪਾਇ ॥ ੮ "ਸਆਲ ਕਾਜੀ ਰੁਕਨਦੀਨ" "ਸੁਣਾ" "ਆਖੇ ਰੁਕ
ਨਲ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਵਿਚ ਕੁਰਾਨ ਆਇਆ ਮੋਮਨ ਮੁਸਤਫਾ ਖਾਸ
ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਜੁਸਾ ਪੜਿ ਉਸ ਪਾਕ ਦਾ ਸਾਇਆ ਉਸ ਨ ਮੂਲਾ ਸਾਇਆ ਜੁਸੀ
ਸਭ ਵੀ ਬਾਝੂ ਪਾਕ ਰਸੂਲਾ ਨੂਰੀ ਜੁਸ ਨਬੀ ਦਾ ਅਖੀ ਬਾਹੇ ਨਮੂਲਾ ਕਾਇਮ ਰ
ਹਸੀ ਕਿਆਮਤੀ ਸਾਹਿਬ ਨਬੀ ਰਸੂਲਾ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਆਇਆ ਦਸੂਰ
ਕਿਆਮਤੀ ਮਾਹਿ ਕਲਮਾ ਪਾਕ ਸੁਣਾਇਆ ਉਮਤੀ ਭਿਸਤਿ ਕਰਾਹਿ ॥
੯ "ਜਵਾਬ" "ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਸੁਰਾ" "ਆਖੇ ਨਾਨਕ ਰੁਕਨਦੀਨ ਨੂੰ ਕੀ
ਇਕ ਖੁਦਾਇ ਜੁਸਾ ਉਸ ਦਾ ਅਤਿਸੀ ਅਖੀ ਬਾਹੇ ਨ ਕਾਇ ਖਾਕੀ ਜੁਸਾ ਅਵ
ਮੀਸਾਇ ਬਿਨੰ ਨਕੋਇ ਜਿਨ ਜਾਇਆ ਰਬ ਦਾ ਰਹੇ ਨਿਮਾਣੇ ਹੋਇ ਕਾਇਮ ਰ
ਹਿ ਕਿਆਮਤੀ ਜੁਸਾ ਰਲਸੀ ਖਾਕਾ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਦੁਨੀ ਵਿਚ ਮੁਖ ਦੂ ਅਲਾ
ਹਿ ਤਕਾ ਕਲਮਾ ਇਕੋ ਰਬੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਰਹਿਆ ਨ ਕੋਇ ਸਿਫਤੀ ਕਈ ਮਹਿਮਦੀ
ਰਲੇ ਸਭੋ ਰੋਇ ਕਾਇਮ ਦਾਹ ਨ ਰਖੀਆ ਜਗ ਵਿਚ ਕਿਸੈ ਨ ਮੂਲਾ ਨਾਉ ਇਬ
ਦਤ ਬੰਦਗੀ ਰਖਿਆ ਨਬੀ ਰਸੂਲ ਜਿਚਰ ਜੁਸਾ ਨਬੀ ਦਾ ਰਹੇ ਨ ਉਮਤੀ ਪਾਯਾ
ਕੀਤਾ ਸਫਰ ਰਸੂਲ ਜਬ ਰਹਿਆ ਸੁਆਲ ਹੈ ਪਾਕਾ ਬੋਲਿ ਨ ਕੂੜ ਆਖਿਆ ਦ

ਨੀਆਲਾਲਚਭੁਲਾਵਰਜਨਸਕਨਿਉਮਤੀਬਾਝੁਨਬੀਰਸੂਲਾਂਰਗੀਰਿਤਾ
ਬਅਮੰਨਤੀਸਚੁਕਤੇਬਕਰਾਨਾਨਫੋਸਮਾਰੀਆਂਉਮਤੀਲਗਦੋਜਕਦੂਨੀਹ
ਰਾਮਾਨਫੂਨੰ ਗੁਫਨਨ ਰਹਿਗਾਇਆ ਘੋੜੇਦੁਨੀਨਪਾਕ ਰੂਹਵਿਚਦੋਜਕਜ
ਲਾਮੁ ਆਜਲਤਪੁਕਾਰੇਖਾਕਾਨੀਦੋ ਹਵੇਆਤਸੋਦੋਜਕਧਰਿਆਨਉਾ
ਦੋਜਕਦੁਨੀਆਂਬੇਦਣੀਜਿਉਅਗਨਿਸੂਲੂਠੇਕੰਉਾਰਧਨਿਜੁਸਪਾਕਬੂ
ਅੰਦਰੋਮੈਲਨਜਾਇਦਤਤਿਨਾੜੇਕਿਰਬਤੀਬਾਜਾਇਬਾਤਤਿਨਾਹਾਚਾਰਕ
ਤੇਬੀਇਕਨਾਹੈਚਾਰੇਕਉਲਖੁਦਾਇਚਾਰੇਕਦਮਸਵਾਬਦੇਕਜੀਦਿਲਵਿਚ
ਲਾਇਆਅਵਲਦੁਨੀਮੁਸਲਮੀਦੂਜੀਖਰਾਇਤਜਾਨਾਤੀਜੀਨੇਅਤਿਰਾਸ
ਕਰਿਹਰਾਮਹਲਾਲਪਛਾਣਾਚਉਥਾਹੋਇਇਹਮੰਨਕਰੁਜਨਮਮਰਨਨ
ਉਤਰਾਹੋਇ ਸਵਾਬਮੁਸਲਮੀ ਜੁਮਲੀਉਮਤਿਤਾਰਾ ਚਾਰਵਰਨਚਾਰਜਹ
ਬਾਇਕੋ ਨੂਰ ਖੁਦਾਇਦੂਜਾਹੋਇਆਨਹੋਇਗਾ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਅਲਾਇਆਨ
ਕਆਖੇਰੁਕਨਦੀਨ ਸੱਚਾ ਸੁਣਹੁਜਵਾਬਾਚਾਰੇਕੁਟਸਲਾਮਕਰਿਤਾਰੁਹਿ
ਹੋਇ ਸਵਾਬਾਖਾਲਕ ਆਦਮਿ ਸਿਰਜਿਆਆਲਮਵਡਾ ਕਬੀਰਾਕਾਇ
ਮ ਦਾਇਮ ਕੁਦਰਤੀ ਸਿਰਪੀਰਾਂਦੇਪੀਰਾਤਿਸਵਿਚਆਲਮਬਹੁਤੇ
ਆਵੈਜਾਇਅਨਿਤਾਆਲਮਵਡਾਸਲਾਮਤੀਕੋਇਨਜਾਣੈਅੰਤਾਆਖਿ
ਥਮਾਹਤਾਬਦੁਇ ਇਹੁ ਆਦਮਕੇਨੇਤਾਇਨਬਾਝੁਨਸੁਝਈਨਾਨਕਰਹੇਬਿਬ
ਕਾਰਚਰਖ ਫਿਰੇ ਅਸਮਾਨ ਵਿਚ ਰੈਨਦਿਵਸਰੈਮਾਹਿਆਸਭੇ ਫਿਰਦੀ ਅਉਮਤੀ
ਲਖਚਉਰਾਸੀਆਹਿਆਜਿਸਦੇਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਨੂੰ ਆਲਮਵਡਾਕਬੀਰਾਨਿਉ
ਦਾਚਾਰੇਕੁਟਕੈਜਾਣਨਪੀਰਫਕੀਰਾਕਾਇਮੁਕਰਸੀਅਰਸੁਹੈਕੁਤਬਸਿਤਾ
ਰਾਏਕਾਤੂੰਭੀਕਾਇਮਰੁਕਨਦੀ ਜੇਸਭਮਾਹਿਜਾਣਹਿਏਕਾਕਰਨਨਫਸੇ
ਤਾਨਦੇਕਸਮਾਂਕਰੇਹਜਾਰਾਰੋਜਕਿਆਮਤਿ ਤੇਹੜੇ ਕਰਸਨਿਅਮਲ ਖੁਆ
ਰਾਦੇਖਤਉਰੇਤਅੰਜੀਲੋਨੇਜੰਬੂਰੇਫੁਰਕਾਨਾਏਹੋਚਾਰਕਤੇਬਾਂਏਨਜਿਹੁ
ਰਾਨਿਕੁਰਾਨਾਸੁਣੀਕਸਮਕਤੇਬਦੀਕਰਹੁਨਕੋਇਕਬੂਲਾਂਐਸੀਰਾਹਿਵੇ
ਜੇਰਹੇਸਾਈਪਾਕਰਸੂਲਾਖਾਵਨਕਸਮਕੁਰਾਨਦੀ ਕਰਨਦੂਲੀ(ਵਰਾਮੁ)
ਆਤਸਅੰਦਰਿਸਾੜੀਅਨਿਆਖੇਨਬੀਕਲਾਮੁ॥ ੧੦ ॥ਸੁਆਲਕਾ
ਜੀਰੁਕਨਦੀ ਸੂਰਾ॥ ॥ਸੁਣੋਨਾਨਕਹਿਦੂਆਆਖੀਰੁਕਨਦੀਨ
ਆਇਆਮਹੰਮਦਮੁਸਤਫਸਾਬਤਿਕਰਨਿਫਕੀਨਾਸਾਬਤਕੀਤੇਸੁਦੀਨ

ਨੈਪੜ੍ਹਿਕਰਿਕਲਮਾਪਾਕਾਕਾਫਰਸਾਬਤਨਬੀਏਵਿਚਿਆਤਸਜਲਨਿ
ਪਾਕਾਫੁਰਾਪਕੀਆਂਭਿਸਤਭਿਹੋਇਨਿਮਹਫੂਜਾਪਉਸਨਿਦੋਜਕਹਾਵੀਐਸੁ
ਣਸੀਨਬੀਨਫੁਮਾਮੁਸਲਮਾਨੀਪਾਕਹੈਪੜਨਿਕਤੇਬਕੁਰਾਨਾਕਰਨਿਨਿਮ
ਜਾਰੋਜੜੇਦੋਜਕਤਿਨਹਰਾਮਾ ॥੧੧॥ 'ਜਵਾਬੁ' 'ਨਾਨਕਸਾਹਸੁਣਾ'
ਆਖੀਨਾਨਕਫੁਕਰਨਦੀਸਚੇਸੁਣਹੁਜਵਾਬਾਕਈਸਹੰਮਦਮੁਸਤਫੇਮੋਇ
ਵਿਚਅਜਾਬਾਸਾਬਤਿਦੀਨਨਕਰਸਕਿਆਮਰਿਮਰਿਹੋਏਖਾਕਾਖਾਕੂਕੇ
ਰਜਲਾਈਆਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਭਾਂਡੇਪਾਕਾਇਕਨਾਦੂਧਸਮਾਈਐਇਕਨਾ
ਵਿਚਪੈਜਾਬਾਗੁਨਗੁਨਨਿਆਮਤੀਕਈਇਲਾਮਤਿਸਾਜਾਮਿਟੀਮੁਸਲਮਾਂ
ਨਦੀਵਿਚਆਤਸਜਲੇਅਜਾਬਾਕਲਮਾਂਰਹਿਆਕਿਨਰੜੇਜਲਿਬਲਿਹੋਇ
ਖਾਕਾਆਤਸਬਾਝਨਸੁਪਰੇਕੇਤੇਨਬੀਰਸੂਲਾਜਲਦੇਦੋਜਕਹਾਵੀਐਤੇਬਨ
ਪੰਦੇਕਬੂਲਾਕਿਥੇਨਿਮਾਜਾਰੋਜੜੇਕਿਥੇਸੁਨਤਿਸਤਾਫੂਰਾਕਿਥੇਸੇਪਾੜ੍ਹਿਨਕੂਣਾ
ਨੜੇਜਲਿਬਲਿਹੋਏਫੂਰਾਅਗੇਨਮੁਸਲਮਾਨਜ਼ੀਕਾਫਰਨਾਹਿਦਿਸੈਨਾਜਲ
ਦੇਦਿਸਨਦੋਵੇਂਰੇਖਾਕੂਵਿਚਮਿਲਿਨਾਖੁਦੀਤਿਕਬਰੀਕਹਿਮੁਏਸਾਬਤਿਭਾਇ
ਆਨਦੀਨਿਦੁਨੀਆਦੋਜਕਜਲਿਮਰਨਸੇਕਿਉਕਰਿਰਹੇਜਕੀਨਾਲਿਖਿ
ਆਦਰਦਰਗਾਹਦੇਇਕਸਬਾਝਨਕੋਇਕੇਤੇਲਖਮਹੰਮਦੀਵੇਈਲਹਿਨ
ਨਸੋਇਰੋਵੀਡਿਠੀਏਮਨਵਾਇਮਹੰਮਦਵਾਇਆਬਾਝੁਮਹੰਮਦਮੁਸਤਫੇਹੋ
ਵੈਹਾਇਹਾਇਆਆਈਅੰਦਰਖਾਬਦੇਡਿਠੀਅਸੁਦਰਗਹਨੂਰਾਦਿਸਨਾਆ
ਇਉਮੁਸਤਫੇਰੋਇਰੋਇਭੁਈਮਨੂਰਾਕੀਤਸੁਫੇਰਅਵਾਜ਼ਹਾਇਮੁਹੰਮਦ
ਹਾਇਆਮੈਨੂੰਦੇਹਜਵਾਬਪੁਤ੍ਰੇਟੈਕਰੇਕਹਾਇਆਕੇਤੇਲਖਮਹੰਮਦਾਅਗੇਉ
ਠੇਪੁਕਾਰਾਕਿਰਕੂਪੁਛਦੀਏਮੁਸਤਫੇਡਿਗਹਿਅਸੰਖਅਪਾਰਾਕਛੂਰਕ
ਅੰਤਨਪਾਈਐਕੇਤੇਜਬਰਾਈਲਾਸਭੇਅੰਦਰਿਹੁਕਮਦੇ ਕੇਤੇਮੇਕਾਈਲ
ਕਈਅਸੰਖਫਰੇਸਤੇਮਲਕੁਲਮਉਤਾਬਿਅੰਤਾਤਰਸਾਨਿਸਚੁਅਲਾਹਿਦੇ
ਰਾਖਸਜਿਨਅਸੰਖਾਡਿਠੇਸੁਏਹੁਮਸਾਹਦਾਹੋਇਰਹੀਹੈਰਾਨੁਏਥੇਕੋਈਨ
ਜਾਣਦਾਦੁਨੀਆਂਫਨੀਜਹਾਨਾਪੂਰਾਭਿਸਤੀਨਦਿਸਨੀਦੋਜਕਦਿਸੇਨਕੋਈ
ਜੀਵਦਿਆਦੀਸਾਹਿਬੀਮੁਏਆਖਬਰਨਹੋਇਆਮੁਏਖਾਕੂਸੰਗਿਮਿਲੇਅਰ
ਬਾਨਸਰਮਾਹਿਸੈਭੀਫਿਰਜਮਾਂਈਆਨਿਗੁਨਗੁਨਰੁਐਹਾਕੂੜਾਦਾਵਾ
ਰਹਿਗਇਆਬਾਦਸਾਹੇਸੈਸਾਰਾਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇਜਲਿਬਲਿਹੋਇਛੁ

ਰਾਦੂਜਾਆਖਣਸਕੂਹੈਨਿਕੋਹਆਨੇਹੋਇਇਕੋਪਰੁਖੁਦਾਇ[illegible]
ਸਭੁਕੋਲੋਇ।ਨਹੀਮਹੰਮਦਮੁਸਤਫਨਹੀਕੋਅਉਤਾਰਾਨਹੀਪੀਰਪੈਕੰਬਰ
ਅਉਲੀਏਗਉਸਕੁਤਬਸਲਾਰਾਜੀਦਦਿਆਸਭਦਿਸਨੀਮੁਇਆਨਦਿਸੇ
ਤੇਇ।ਨਾਨਕਬਾਜੀਕੂੜੀਆਪਰਕੂੜੀਹੋਇ।ਏਹਸਭੁਜੁਸੋਖਕਦੇਧਰਤੀ
ਅਤੇਅਸਮਾਨਾਚਉਦਹਿਤਬਕਨਹਸਨੀਆਖਰਫਨੀਜਾਨਾਬਾਦੀਅ
ਬੀਆਤਸੀਚਉਥੀਖਾਕੀਨਾਕਿਆਮਨਿਮਾਨਿਫਿਰਫਿਰਿਉਪਜਨਜੀਆਜੇ
ਤਦਸਿਕਾਲਾ।ਏਸਭੁਬੰਦੇਹੁਕਮਦੇਹੁਕਮੀਆਵਨਜਾਨਾਹੁਕਮਨਬੂਝਨਿਨਾ
ਨਕਾਖਪਿਖਪਿਮਰਨਿਅਜਾਨ। ੧੨ "ਸੁਆਲਿਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨਸੁਰ
"ਆਖੀਰੁਕਨਲਨਾਨਕਾਲਿਖਿਆਵਿਚਕੁਰਾਨਾਚਉਦਹਤਬਕਜਹਾਨਵਿ
ਚਿਜਿਮੀਤੇਅਸਮਾਨਾਤਿਸਵਿਚਨੂਰਮਹੰਮਦੀਰੋਸਨਬਲੇਚਰਾਗਾਜਿਤੀ
ਉਮਤਿਨਬੀਦੀਤਿਨਦੇਜਕਆਚਨਲਾਗ੍ਰਾ।ਰਹੇਕੁਰਾਨੇਬਾਹਰੇਤਿਨਨਬੀ
ਨਭੁਲੇਸਫਤਾ।ਉਹੁਪਾਕਵਿਚਿਨਲਿਖੀਆਨਿਰਹੇਸਦਾਨਪਾਕ। ੧੩"
"ਜਵਾਬ। "ਨਾਨਕਸਾਹਸੁਣਾ। "ਨਾਨਕਆਖੀਰੁਕਨਦੀਨਸਚੇ
ਸੁਣਹੁਸਆਲਾ।ਅਸਮਾਨਅਸਮਾਨਲਖਿਲਖਿਪਾਤਾਲਾਪਾਤਾਲਾ।ਕੇਤੇ
ਨੂਰਮਹੰਮਦੀਰੋਸਨਬਲੇਚਰਾਗਾ।ਜੇਲਭਦੇਦੁਨੀਆਦਾਵਣੇਵਿਚਸਭਦੇ
ਦੇਜਕਆਗ੍ਰਾ।ਹੁਨਹੁਨਕੁਰਾਨਕੇਹੁਨਹੁਨਰਸੂਲਾ।ਹੁਨਹੁਨੀਉਮਤੀ
ਸਾਹਿਬਾਹਿਕਰਨਿਮਕੂਲਾ।ਨੂਰਮਹੰਮਦਕੇਤੜੇਪੀਰਮਹੰਮਦਲਖਾਲਖ
ਮਹੰਮਦਮੁਸਤਫਵਿਚਹੋਇਅਖਿਫਰਕਾਨਦੁਬਾਰਦੁ[illegible]
ਨਬੀਰਸੂਲਾ।ਅਜਹੁਬਕਈਅਸਿਖਲਖਿਗਿਣਨਜਾਹੀਮੁਲਾ[illegible]
ਕਈਲਖਲਖਿਮਦੀਨੇਨਾਲਾ।ਹਾਜੀਕਈਅਸਿਖਲਖਲਖਿਕੁਰਾਨਕੁਰਾਨ
ਸੋਭਾਲਾ।ਬੇਦਬਿਆਸਅਸਿਖਲਖਕਰਦੇਬੇਦਬੀਚਾਰਾ।[illegible]
ਕਿਵਿਚਕਈਅਸਿਖਅਉਤਾਰਾਲਖਅਸਿਖਾਤਬਕ[illegible]
ਤਾਰਾ।ਪੀਰਪੈਕੰਬਰਕੇਤੜੇਗਉਸਕੁਤਬਸਲਾਰਾ।ਫਿਰਨਭੁਮਹਿਅਸਮਾਨਵਿ
ਚਰਸਮੀਦੇਖਪਸਾਰਾ।ਉਥੈਪਕੈਬਰਕਈਲਖਕਈਅਸਿਖਅਉਤਾਰ[illegible]
ਰਦੇਰਾਦੇਰੋਜਬਿਹੁਕਮਅਲਹਦੇਨਾਲਾ।ਅਸਿਖਅਉਤਾਰਪੈਕੰਬਰ[illegible]
ਦੇਹੇਠਪਤਾਲਾ।ਰੁਕਨਲਕਾਜੀਕੇਤੜੇਮੋਮਨਦੀਨਮਾਦਾਰਾ।ਹਾਜਰਤੇਪੀਰਕੇ
ਤੜੇਪੀਰਾਦੇਸਿਰਦਾਰਾ।ਸਾਹਸਹੀਦਾਕੇਤੜੇਸਰਵਰਅੰਤਨਪਾਰਾ।ਉਸਰ

ਖਿਤਾਬਾ ਆਬੂਬਕਰ ਸੇਰ ਅਲੀਆ ਪਾਰਾ ਡਿਠੇ ਲਖ ਅਸਮਾਨ ਤੈ [illegible]
ਤ ਅਸੰਖਾ ਨਾਨਕ ਅੰਤ ਨ ਜਾਪਨੀ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਬਿਅੰਤਾ ਕਈ ਅਸੰ[illegible]
ਅਸਮਾਨ ਤੈ ਸਤਾ ਸਗਾਬ ਅਨੇਕਾ ਸਭਨਾ ਤੇ ਸਿਰ ਇਕ ਰਬ ਅਲਖ ਅਪਾਰ
ਅਲੇਖਾ ਨਾਨਕ ਦਿਸਾਰਦ ਕੇਤੜੇ ਬਿਸਤਾ ਮੇਂ [illegible] ਸਿਟਾ ਕਈ ਅਠਾਰਹ ਲੋਕ
[illegible] ਕਈ ਅਸੰਖ ਸਿਸਟ [illegible] ਪਟ [illegible] ਜੀ ਸਰ ਤੋਪੀ ਹਿਦਾਇਤ
ਨੂਰ ਆਸਿਖ ਤੇ ਕੇਤੇ ਰਾਮ [illegible] ਲੀਆ ਫਿਰ ਦੀਆ ਲ
ਖ ਅਪਾਰਾ ਇਹੁ ਸਭੇ ਮਨਸੂਖ ਹੈ ਬਾਝਹੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ਬੇਦ ਕਤੇਬਾ ਕੇ
ਤੜੇ ਬਹਿ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਬੀਚਾਰਾ ਗੁਨ ਗੁਨ ਸੀਹਤਾ ਗੁਨ ਗੁਨ ਕਰਾ ਬਾ
ਨੰ ਗੁਨ ਪੇਕਿ ਬਰਾ ਗੁਨ ਗੁਨ ਤੁਰਾਨਿ ਗੁਨੰ ਗੁਨ ਰਸਾਲੜੇ ਗੁਨ ਗੁਨ ਕਲਾ
ਮਾ ਕਲਜੁਗ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਪੰਥ ਚਲਾਇਆ ਆਇ ਬੇਦ ਕਤੇਬਾ ਬਾ
ਹਰਾ ਇਕੋ ਜਪਿਆ ਖੁਦਾਇ ਇਹ ਖੋਟੇ ਦੁਨੀ ਤੇ ਕੀਤੇ ਬਾਹਿ ਮੇਦਾਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਮਨਸੂਖ ਸਭੁ ਸਚੀ ਰਬਿ ਰਬਿਗਾਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸੁਆਲ ਕਾਜੀ ਰੁਕਨਦੀ
ਨ ਸੁਰਾ ॥ ਆਖੀ ਰੁਕਨਦੀਨ ਨਾਨਕਾ ਤੁਧ ਵਿਚ ਵਡੇ ਕੁਫਰਾਤਾ ਕੀਤੇਨੀ
ਮਨਸੂਖ ਸਭ ਬਾਝੁ ਅਲਾਹ ਨਪਾਕਾ ਜਿਤੀ ਪਰਵੇਇ ਦੁਨੀ ਦੇ ਇ ਡਿਠੇ ਨੀ ਸਭ
ਉਠਾਇ ਕੇ ਇਨ ਕਿਸੇ ਜਾਣਸੀ ਬਾਝੁ ਪਾਕ ਅਲਾਹਿ ਬਿਨ ਖਲੀਫੇ ਮੁਰਸ
ਦੇ ਕੋ ਇਨ ਪਈ ਕਬੂਲ ਬਿਨ ਅਮਾਮ ਪੇਕਿ ਬਰੇ ਬਾਝੁ ਪਾਰ ਰਸੂਲਾ ਉਮਤੀ ਬ
ਇਨ ਪਾਵਨੀ ਬਿਨ ਰਸੂਲ ਖੁਦਾਇ ਲਿਖਿਆ ਵਿਚ ਕੁਰਾਨ ਦੇ ਜਬਰਾਈਲ
ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ੧੫ ॥ ਜਵਾਬ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਸੁਰਾ ॥ ਆਖੀ ਨਾਨ
ਕ ਰੁਕਨਦੀਨ ਇਕੋ ਪਾਕ ਖੁਦਾਇ ਦੂਜੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕੂੜ ਹੈ ਅਲਹ ਆਪ ਉ
ਪਾਇ ਜਿਚਰ ਕੂੜ ਨ ਛਡਿਆ ਸਿਰ ਪਰ ਮੁਰਸਦ ਬਾਪਾ ਮਹਰਮ ਹੋਇ ਕ
ਲਾਮਦਾ ਖੁਦੀ ਉਠਾਵਣੁ ਤਾਪਾ ਕੋਰੇ ਪਨਾਹਿ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਉਮਤਿ ਦੀ ਛਡਿਆ
ਸਾ ਅਮਲੀ ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਨੇਕੀ ਕਿਸਾ ਸਾ ਅਮਲੀ ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਸਿਰ
ਸਿਰ ਹੋਇ ਹਿਸਾਬਾ ਆਪੇ ਨਬੀ ਰਸੂਲ ਹੈ ਆਪੇ ਹੈ ਇਸ ਹਾਥਾ ਸਭ ਵਡਿਆ
ਈ ਆ ਰਬ ਹਥ ਦੇਇ ਕਰਿ ਫਿਰਿ ਖਸਿ ਲੇਇ ਦੁਨੀਆ ਕਾਰਨ ਉਮਤੀ ਬਾਰ ਬ
ਹਿ ਮੇਲ ਕਰੇਇ ਦੁਨੀਆ ਦੂਖੇ ਗੀ ਵਾਹ ਮੇਖਾਤਰ ਤੇ ਕਰਿ ਦੂਰਾ ਮਬਾਰਖ ਜਮੀ
ਨ ਪਾਰਿ ਖਾਤਰ ਰਖਿ ਹਜੂਰਾ ਇਕਾ ਏਕੀ ਹੈ ਇਰਤ ਦੂਜਾ ਸੰਗ ਨਿਵਾਰਾ ਦੂਜਾ ਸੰ
ਗ ਸੰਗਾਰੇ ਫਾਨੀ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ਦੁਨੀ ਵਲੇ ਟੇਕਾਰ ਨੇ ਹਾਰਣ ਅਪੁਣੇ ਦੀਨ

ਛੋਡਿਤਿਨਬਾਰਖੁਦਾਇਕੇਉਪਰਕਰਹੁਪਾਕਜਮੀਨਪੰਦਨਸੀਹਤਗਾਜੀਆ ਨਾ
ਨਕਰਕੈਫਕੀਰਾਂਜੇਰਾਹਿਸੈਤਾਨੀਭੁਲਾਬੀਏਤਿਨਾਂਗਲੀਜੇਜੀਰਾਂਆਵਹਿਜ
ਹਿਭੁਲਾਈਆਹਿਦੋਜਕਲਤੈਸਜਾਇਲਿਖਿਆਵਿਚਿਕਿਤਾਬਦੇਆਖਿਆਪ
ਕਖੁਦਾਇਨਉਸੈਨਦੀਨਿਕੂਨਦੈਮਿਲਨਿਸਮੁੰਦਰਜਾਇਸਾਤਿਸਮੁੰਦਰ
ਅਟੇਹਆਨਦੀ[illegible]ਤਿਨਪਾਇਆਪਹਿਦੇਵਿਚਗੜ੍ਹਾਨੂੰਦੇਬੂਦਤਿਦੈਤਪਤ
ਇਆਬਲਨਿਤਲੇਤ੍ਰਿਨੰਦੀਆਤਸ਼ੀਆਜੇਥੇਅਦ ਲੀਪਾਤਿਸਾਹਾਕਾਜੀਨੂੰ
ਫਤੀਕਾਰਕੁਨਫੌਜਦਾਰਕੁਟਵਾਲਾਉਮਰੇਤੇਦੀਵਾਣੇ ਵਜੀਰਅਮੀਰਾਨ
ਲਿਆਬਖਸੀਏਤੇਬੂਤਾਤੀਏਨਾਲੇਫੇਤੇਦਾਰਾਦਾਰੋਗੇਮੁਸਤੌਫੀਆਕਰਦੇਕੂ
ਕੂਵਾਪਾਬੂਜੋੜਨਬਹੁਤਜਮਾਇਤੀਹੋਇਜਮਾਇਤਦਾਰਾਖਾਨ
ਗਰੀਬਾਂਲੁਟਕੈਕਾਰਿਕੈਜੋਰਅਫਰਾਦਾਦਾਂਪਾਝੇਚੌਧਰੀਮਹਰ
ਮੁਕਦਮਕਰੂਚੌਉ ਕੀਦਾਰਪਿਆਦੇਆਂਜਲਬਲਹੋਏਬੁਰਾਕੁਤੇਂ
ਣੀਆਂਹਰਾਮੀਆਂਜੋਧਰੀਖੁਰਾਨੀਜਾਨ ਵੇਸਵਾਅਤੇਗਾਸਤੀ
ਆਂਆਹਿਨਿਸਕਰਹਿਹਰਾਮਾਂਚੋਰਯਾਰਚੁਗਲਖਾਵਨਲਾਇਤਿਵ
ਗਾਲੂਣਹਰਾਮੀਵਿਸਾਸਘਾਤਦਰਗਾਹੇਇਖੁਆਰਾਜੋਹਨਿਪਰਾਈਵੇ
ਲਨੂੰਕਿਤੀਸੇਜਵਿਛਾਇਸਰਪ ਡੋਜਕਦੈਸਨੀਲਾਹਸਨਬਹੁਤਸਜਾ
ਇਰਾਹਿਦਾਰਿਜਕਾਤੀਆਲੇਖਾਲਿਖਣਆਹਿਦੂਇਦੂਇਜੋਰਾਵਲੀ
ਆਪਰਘਰਹੋਵਣਆਇਆਸਰਪਰਦੋਜਕਵਿਜਣਟੋਲਾਇਤਣਆਹਿ
ਝਮੇਦੇਦੁਇਛਾਬਰੇਪਥਰਦਾਕਰਿਸੋਰਾਚੋਗਾਕਰਬਹਾਲੀਐਮੁਹਿਪ
ਰਾਏਚੋਰਾਕਰਨਿਹਰਾਮਿਹਰਾਮਖੋਰਤਿਨਾਂਛੀਹਾਕੁਜਲਾਇਆਖਾਵਨਕ
ਹਨਿਮਾਸਤਿਹਖਸਿਮਾਲਬਿਗਾਨਾਂਖਾਹਿਜਲਦੇਦੋਜਕਹਾਵੀਐਜੋਦੇਨ
ਕੁਆਹੀਕੁਕ੍ਹਾਘੁਟਲਿਖਾਇਣਦੁਖਤਰਜਲਦੇਤ੍ਰਿਨੇਪੂਰਾਸੁਣਹੋਕਾ
ਜੀਰੁਕਨਦੀਨਪੰਜਨਸੀਹਤਿਲੋਇਆਛਡਹੁਰਾਹੁ ਸੈਤਾਨਦਾਸਰੂਹਕੀਕ
ਤਿਏਹਾਬਾਝੂਅਲਾਹਦੀਬੰਦਗੀਛਡਹੁਆਮਲਬਿਕਾਰਾਦਰਗਾਹਿਗਇ
ਆਜਾਣੀਆਹਿਨਨਕਏਹਅਸਾਡਾਕਰਹੁਮਸਤਕਿਜੋਹਦਿਦੀਸੀਸਉ
ਤਾਰਹੁਭਾਰਾਨਖਿਸਿਖਪੈਦੇਖਸੀਨਕਾਸੋਈਕਰਹੁਅਜਾਬਾਦਸਵਾਹਿਸ
ਏਤੇਕੋਰਾਹਿਖੁਦਾਈਦੇਹਿਪਾਵਹਿਰਾਜਬਹਿਸਤਦਾਸਾਹਿਹ ਕੀਕਤਏਹ
ਪਾਣੀਪਖਾਪੀਹਣਾਧੋਵਹੁਕਦਮਪਖਾਰਾਕਰਹੁਵਿਛਾਈਦਕੁਦੀਲਜਾਤਿ

ਸਭਾਵਿਸਾਰਾਸਭੋਲਸਤਾਰੇਗਾਹੈਨਵੇਹੀਨੂੰਪੀੜੇਨਾਇਖਜਿਵੈਤਸਿਨਿਕਲੈ
ਬਹੁਤੁਸਜਾਈਦੇਇਜਟੰਦੀਖਾਇਰੋਟਨੀਲੋਨਨਨਾਲਿਰਲਾਇਆਠੋਪਾ
ਵੀਪੀਅਰਕਿਸਚਾਰਬਧਿਆਇਆਛਡਹੁਸਭੇਨਿਆਮਤੀਕਿਆਮਤਿਨੇਕਹਿ
ਜਾਦਾਜੁਸਾਉਡਸੀਹੂਇਜਿਉਜਿਪਾਲਿਆਮਿਠੇਸਦਾਖਧਾਪੀਤਾਨਿਕਲੇ
ਜਿਉਤਿਲਘਾਣੀਤੇਲਾਗਸਿਕਸਿਖਾਧੇਬਹੁਘਣੇਸਿਗੁਰ ਬੇਬੇਲਾਚਿੜ
ਲਿਬਾਹੂਕੇਇਨਜੀਵਦਿਆਮਕਿਆਕਿਦੁਨੀਆਖੇਟੀਰਾਸਤੀਅਨਹੁਛਿਤ
ਹੁਵਿਸਾਰਾਸੁਖਾਨੇਛੁੱਟੇਦਿਆਭੁਖੜੇਹੜਿਪਏਆਭੁਖੇਭੁਖਦਿਹਾੜਦਾਸੁਖਤੋਂ
ਨਸਗਏ॥ ੧੬ ॥ਸੁਆਲ॥ ॥ਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨਸੁਹਰਾ॥ ॥ਰੁਕਨ
ਲਆਖੇਨਾਨਕਾਲਿਖਿਆਵਿਚਕੁਰਾਨਾਵਾਲਹੁਨਿਕੀ ॥ਰਸਲਤਖੰਡਿ
ਅਹੁਤ੍ਰਿਖੀਅਨਜਾਨਾਉਥੈਟਿਕੈਨਭੁਣਭੁਣਾਠਹਿਰਨਸਕਨਿਪੈਰਾਮੁਸ
ਕਲਤਿਨੰਲੰਘਣਾਜਿਨਕਮਾਏਦੈਰਾਸਾਇਰਲੋਹੂਪੂੰਦਿਦਾਅਗਨਿਚਲੇ
ਭੜਿਕਾਇਆਕਿਧੀਭਿਸਨਆਵਈਪਾਹੀਪਵੈਕਹਾਇਆਉਥੈਬੇਲੀਮਹਿਸਦ
ਮੁਸਤਫਉਮਤਿਪਾਰਲਿਘਾਇਆਕਾਫਰਪਾਰਨਜਾਇਨੀਤਪਨਿਤੇਵਿਲਲਾ
ਇਜਿਨਕਲਾਮਨਜਾਣੀਐਸੇਖੜੇਪੁਕਾਰਨਿਹਾਇਤਿਨਬੇਲੀਨਹੋਵੈਮੁਸ
ਤਫਲਏਨਫੇਰਛੁਡਾਇਆਭੁਰੇਸਫਤਨਤਿਨਾਦੀਦਰਗਹਦੋਜਕੁਰਾਬੇਈ
ਮਾਨਕਸੁਮਤੀਨਿਤਕਮਾਵਨਕੂਰ॥ ੧੭ ॥ਜਵਾਬ॥ ॥ਨਾਨਕਸਾ
ਹਜੁਰਾ॥ ॥ਨਾਨਕਆਖੈਰੁਕਨਦੀਨਾਖਤਿਸਮਝਅਲਾਇਜਿਥੈਜਾਇ
ਰਆਤਸੀਬੇੜੇਬਹੁਤਮਲਾਇਆਕਈਮਹਿਮਦਮੁਸਤਫਖਰੇਲਿਆਦ ਟਹੁ
ਕਾਭੁਨਭੁਨੀਉਮਤੀਕਈਸਚਿਕਈਕੂੜਾਪੁਛਨਾਤਿਨੰਜਗਾਤੀਇਜਿਨ
ਕੀਤੇਬਹੁਤਅਜਾਬਾਕਈਮਹਾਣੇਮੁਸਤਫਾਸਕਹਿਨਦੇਜਵਾਬਾਨੇਕੀਬ
ਦੀਵੀਚਾਰੀਐਮਲਕਲਮਉਤੁਹਜੂਰਿਕਟਿਛੁਤਰੇਪੁਰਸਲਾਤਜਲਿਬ
ਲਹਿਵਨਪੂਰਾਮੁਹਤੇਕਲਮਾਆਖਕੈਦੂਈਦਰੋਗਮਿਲਾਇਆਅਗੇਮਹਿ
ਮਦਮੁਸਤਫਸਕੇਨਤਿਨੰਛੁਡਾਏਸਾਇਰਦੇਮਰਜੀਵਦੇਬੇੜਿਆਦੇਮ
ਲਾਹਜਲਨਿਉਨਦੀਆਉਮਤੀਵਿਚਸਾਇਰਅਗਨਿਅਥਾਹਾਬੇਪੀਰ
ਬੇਮੁਸਦਾਢੋਈਕੋਇਨਦੇਇਗਾਹਿਵਿਚਫਰੇਸਤੇਮਾਲਜਗਾਤੀਲੇਇ॥
ਬਦੀਆਤੁਲਨੇਕੀਆਮੀਜਾਕਰਨਿਹਿਸਾਬਾਬਾਕੀਜਿਨਾਦੇਵਣੀਹੋਵਨ
ਸੇਈਖਰਾਬਾਓਇਫਿਰਕਾਖਾਕੂਨਾਲਮਿਲਾਈਅਨਿਜੇਮਨਹੋਇਕਪਾ

ਹਾਥੁਟਣਚੂਰਣ ਕਢੀਅਨਿ ਫੁਟੀਆ ਖੁੰਢੀ ਮਿਲੇ ਸਜਾਇ॥ ਵੇਲਣਵੇਲਣਿ ਵਿ
ਲਾਈਐ ਫਿਰਪਿੰਣਨਪੀੜੂੰ ਖਾਇ॥ ਕਤਣਕਤਕਤਾਈਐ ਤਿਦੂਖੇਰਕਢਾ
ਇ ਫਿਰ ਅਗਨੀ ਖੂੰਬ ਚੜ੍ਹਾਈਐ ਨਾਲੀ ਦਾ ਬਿਲੁਟਾਇ॥ ਕਤਣਨਿਕੇਰੀ
ਕਟੀਐ ਸੁਈ ਜੋੜਿ ਸਵਾਇ॥ ਪਹਿਰਨਹੋਇਕਜਾਈਐ ਫਿਰ ਤਿਸ ਮੈਲੂ ਖਾ
ਨਾਹੋਇ ਖੁਹਾਨ ਸੁਟੀਐ ਅਛਨਮੂਲ ਵਿਕਾਇ॥ ਕਾਰਿਨਮਸਾਲਮਸਾਲ
ਰੀਆ ਤਸ ਨਾਲਿ ਜਲਾਇ॥ ਜਲਬਲਿਰੋਵੈ ਖਾਕ ਹੀਤ ਪੈਤੇ ਵਿਲਲਾਇ।
ਸਦਹੁ ਮਹਿਮਦ ਮੁਸਤਫਾ ਲੈ ਕਪਾਹਿ ਛੜਾਇ॥ ਇਕ ਪਾਹਿ ਦੀ ਜੋਨ ਵਿਚ ਏ
ਹੀ ਮਿਲੇ ਸਜਾਇ॥ ਪੇਵੈ ਪਾਇ ਪੀੜਾਈਐ ਕਢੀਐ ਘਾਣੀ ਤੇਲ॥ ਵਦੀ ਵਟ
ਕਪਾਹਿ ਦੀ ਦੀਵੇ ਅੰਦਰ ਮੇਲਾ ਇਕਾ ਮਟੀ ਤ੍ਰਿਗਾਦੀ ਇਉ ਜਲ ਦੇਮੁਸਲ
ਮਾਨ॥ ਜਲਿ ਬਲਿ ਰੋਵਣ ਬਪੜੇ ਫਿਰ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛਨਿ ਆਇ॥ ਫਿਰ ਇਸ
ਜੋਨਹੁ ਕਢਿਆ ਤਿਲੁ ਹੋਇ ਜੰਮਿਆ ਸੋਇ॥ ਤੇਲੀ ਪੀੜੀਐ ਘਾਣੀ ਐਦੇ
ਦੇ ਦਬਾ ਰੋਇ॥ ਦੀਵੈ ਪਾਇ ਜਲਾਈਐ ਜਾਲਿਬਲਿ ਮਾਟੀ ਹੋਇ॥ ਸਦਹੁ ਮ
ਹਿਮਦ ਮੁਸਤਫਾ ਤਿਸੈ ਸੁਣਾਇ ਰੋਇ॥ ਤਿਲ ਦੀ ਜੋਨਹੁ ਕਢਿਆ ਫਿਰ ਜੰਮਿ
ਆ ਹੋਇ ਕਮਾਦ॥ ਟਟਛਨ ਪੀੜਾਈਐ ਲਹਦਾ ਬਹੁਤ ਅਜਾਬ॥ ਇਖਜਿ
ਵੈ ਸਕਢੀਐ ਪਵੈ ਕੜਾਹੇ ਮਾਹਿ॥ ਦੇਦੇ ਤਾਉ ਪਕਾਈਐ ਸਕਰ ਖੰਡ ਕਰਾ
ਇ॥ ਖਾਧਿਆ ਹੋਵੈ ਕੁਬਤੀ ਫੇਰਨ ਛੋਡਦਾ ਕੋਇ॥ ਸਦਹੁ ਮਹਿਮਦ ਮੁਸਤਫ
ਤਿਸੈ ਸੁਣਾਉ ਰੋਇ॥ ਕੇਤੀ ਜੋਨਿ ਅਵੇਹੀਆ ਗਿਣਤੀ ਗਿਣੀ ਨ ਜਾਇ॥ ਫਿਰ
ਚਉਰਾਸੀ ਭਉਦੀਆ ਬਹੁਤੀ ਲਹੈ ਸਜਾਇ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਨ ਫੇਰ ਫੇਰ ਜੋ
ਨੀ ਭਵਹਿ ਅਸੰਖ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਬਹੁਤ ਕਮਾਵਦੇ ਗਣਿ ਤਿਨ ਗਣੈ ਬਿਅੰਤ ਸੁਨੇ
ਨਰ ਮਰਸੂਲ ਕੋਇ ਨ ਹੁਗਾਦੀ ਫਿਰੀ ਜਾਂਦਾ ਦੁਨੀ ਅੰਦਰ ਆਇ ਕੇ ਉਮਰ
ਗਵਾਈ ਬਾਦ॥ ਨੂੜੀ ਮਜਲਸ ਬੈਠ ਕਰਿ ਕੀਤ ਸੁਕਰ ਦਾ ਪਾਰ॥ ਜਾਂ ਫਿਰ ਉ
ਠੀ ਚਲਿਆ ਲਾਂਘੇ ਅਬਰ ਬਣ ਭਾਰ॥ ਬਿਨ ਚਲਾਇਆ ਅਜਰਾਈਲ ਸ
ਬੀ ਸਿੰਗਨ ਕੋਇ॥ ਲਹੈ ਸਜਾਈ ਅਗਲੀਆ ਕਿਸੇ ਸੁਣਾਏ ਰੋਇ॥ ਮਿਲ
ਣ ਸਜਾਈ ਬਹੁਤੀਆ ਮਲਕਲ ਮਉਤ ਹਜੂਰ॥ ਲੇਖਾ ਮੰਗਨਿ ਵਿਚਰੂਪ
ਤੇ ਜੋ ਛਪਿ ਕਮਾਇ ਖੁੜਾਨਾ ਸਾਲੋ ਇਵ ਮੁਕਰੋਤੇ ਬਾਹਿਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰ॥
ਦੇਵਨ ਕੰਨ ਉਗਾਹੀਆ ਅੰਧ ਧੂਹ ਬਿਕਾਰ॥ ਆਲਤ ਜਿਹ ਦਾ ਮੁਕਰੋਰ
ਪਿਚ ਖਿਸਾ ਦਿ ਬਿਕਾਰ॥ ਹਬਾ ਪੈਰ ਚਾਕਰੀ ਹੁਕਮਲਮਾਵਨ ਕਾਰ॥ ਪੰਜ

ਹਦਸ ਬਖੀਲ ਸਿਗੋ ਤੇ ਝਾਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ ਅਸੀ ਬੰਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਹੁਕਮ ਕਮ
ਾਵਹਿ ਕਰਾਰੁ ਹਕ ਨੈ ਬਦਫੈਲ ਬਧੂ ਤਖ ਪਨਾਹਿ ਰਸੂਲਾ ਲਗੀ ਮਿਲਾਨਿਸ
ਜਾਇ ਜਬ ਗਇਸੁ ਮਲੋ ਭੂਲਾ ਤਾਮ ਰਸੂਲ ਨਦਿਸਨੀ ਲੋਵਨ ਹੂਾ ਛਡਾਇ
ਜਹੂ ਜੂ ਸਾਖੀ ਸਭੁ ਜਿਦੁ ਭੁਨਪੇ ਆਇਆ ਸਚਿ ਸਰੋਦਾ ਪਾਤਸਾਹ ਆ
ਦਿਜੁਗਾਦੀ ਸੋਇਆ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ਹੈ ਅਵਰ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਇਆ ਦੁਜੀ ਕਾਰ ਬਿਕਾ
ਰੁ ਹੈ ਪੂਰੀ ਕਿਸੈ ਨ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਰੁਕਨਦੀਨ ਸਚਾ ਇਕੁ ਖੁਦਾਇਆ।
ਮੁਇਆ ਜੀਵਦਿਆ ਸਿਗ ਸਿਗਾਦਾ ਸਾਈ ਸਚਾ ਸੋਇਆ ਸਚੇ ਬਾਹਰਿ ਜੋ ਕੋ
ਸੋ ਅੰਤੀ ਚਲੇ ਰੋਇਆ ਦਰਗਹ ਜਾਤ ਨ ਜੋਰ ਹੈ ਅਬੇ ਤਬੇ ਨ ਹੀ ਹੋਇਆ ਸਚੇ ਸ
ਭੁ ਕਿਆ ਆਪਿ ਹੈ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਮੁਰਸਦ ਸਚੁ ਹੈ ਦੇਵੈ ਸਭੁ ਮਿਲਾ
ਇਆ ਸਚੇ ਮੁਰਸਦ ਬਾਹਰਾ ਭੁਲ ਭੁਲ ਭੁਸੇ ਖਾਇਆ ਮੁਰਦੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਇ ਗ
ਏਨ ਕਬਰਿ ਬਣਾਇਆ ਜੋ ਦਬਿਆ ਹੋਇ ਖਾਕ ਰੀ ਖਾਕੂ ਸੇ ਮਿਲ ਜਾਇਆ ਫਿਰ
ਪਉਦੀ ਵਸੁ ਕੁਮ੍ਹਿਆਰ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਘੜੇ ਬਣਾਇ ਇਟਾਂ ਘੜਿ ਬਨਾਇ ਕੇ ਆਵੀ
ਏ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ਖਾਵਣ ਅਗਨਿ ਤਦੀ ਜਲਿ ਬਲਿ ਕਰਨ ਕਹਾਇਆ ਜਲਿ ਬ
ਲਿ ਰੋਵਣ ਬਪੜੇ ਲੋਕਾਂ ਕਿਆ ਪਛਤਾਗਿ ਮੁਰੇ ਵਿਚਾਰਾ ਹਿੰਦੂ ਵਿਚ ਅ
ਗੀ ਦੇਨਿ ਜਲਾਇਆ ਜਲਿ ਬਲਿ ਹੋਵੈ ਭਸਮ ਰੀ ਪਉਣਾ ਖੜੇ ਉਡਾਇਆ ਪੜ
ਕੇ ਦੇਖ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕਿਸ ਨੂੰ ਦੋਜਕ ਜਾਇਆ ਸੋਈ ਕਾਫਰ ਦੋਜਕੀ ਜੋ ਬਹੁਤੇ ਖ
ਦਾ ਤਾਇਆ ਪਹਿਲਾ ਆਤਸ ਜਿਉ ਜਲੇ ਫਿਰ ਤਿਨ ਜਲਾਇ ਕਉਣਾ ਪਹੁਸ
ਮਾਣੀ ਖਾਕ ਜਿਉ ਪਉਣ ਸਮਾਣਾ ਪਉਣਾ ਆਬ ਸਮਾਣਾ ਆਬ ਜਿਉ
ਮਰ ਬਾਨ ਸਰਪਾਕ ਕਿਆ ਮਤਿ ਛੋਰ ਚੁਰਾਈ ਐਂਕੂ ਨਿਮਾਣੀ ਖਾਕ ਜਿ
ਤੀ ਕੀਤੀਆਂ ਖਾਹਸਾ ਫਿਰ ਕੈਂਤੂ ਨਿਆਂ ਨਾਲਾ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਭੋਗਣਾ ਫਿ
ਪਾਇਆ ਵਸ ਜੇਜਾਲਾ ਖੇਲੇ ਲਾਖ ਚਉਰਾਸੀ ਆ ਧਰਿ ਧਰਿ ਰੂਪ ਅਨੇਕ
ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਖੇਲ ਕੇ ਅੰਤ ਏਕਰਾ ਏਕਾ ਮਿਟੀ ਵਿਚਿ ਬੈਠਾ ਈ ਐਖਾਸੇ ਮੁ
ਸਲਮਾਨਾ ਜੋਗੀ ਤੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਆਖਣ ਦਰਸਨ ਹਿੰਦਵਾਣਾ ਪਹਿਲੋ ਖਾ
ਕੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਨਿ ਫਿਰ ਫਿਰ ਹੋਇ ਖਬੀਰਾ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਪੀੜੀਆ ਨਿ ਹੋਣ
ਨ ਖਰੂਤ ਜਗੀਰਾ ਇਕ ਦੂਜੇ ਲਾਏ ਖੇਹਨਿ ਧਰਿ ਧਰਿ ਕੀੜੇ ਰੂਪਾ ਮਰਿਮਰਿ
ਖਾਕੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਨਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰੰਗ ਕਛੂ ਪਾਸੈ ਦਬਿਆ ਵਿਚ ਖਾਕ ਹੋਨਿਸ
ਜਿਸ ਹਿ ਵਣੇ ਮਜਾਖਾ ਫਿਰ ਪਉਦੇ ਵਸ ਕਲਾਲ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਘੜੇ ਮਿਤਾ ਬਾਬੂ

ਤ੍ਰੈਇਟਾ ਬਹੁਬਿਧਿਜਲਨਿਪਜਾਂਦੀਸਾਲਾਜਲਿਬਲਿਕਰਦੇਗਾਇਗਾਇ
ਕੋਇਨੁਪੁਛੈਹਾਲੁਾਜਾਂਤੁਮਹਿਮਦਕੀਜੇਤੜੇਫੋਤਿਆਦੇਨਿਵੁਆਇਆਨ
ਲਦੇਵਿਚਪਜਾਂਵਇਆਤਾਂਇਨਕਢੇਆਇਆਦੁਨੀਆਦੀਆਫਨਿਆਂਈ
ਆਰਹੀਆਦੁਨੀਆਂਆਹਿਬਹਿਬਹਿਯਾਰਮਹਿਮਦੀਤੁਲਿਤਾਂਨਿਭੁਲਾਂਏ
ਖਾਇਆਜੀਦਵਿਆਂਭੋਜਨਭਿਸਤਵਿਚਫਿਰਾਂਅਲਾਹਨਿਨਿਸਾਫਾਸਤ
ਦੇਵਿਚਪਜਾਵਿਆਜਲਿਬਲਿਹੋਇਅੰਗਾਰਾਂਭਾਂਡੇਇਟਾਪਕਾਇਦੇਫਦੇ
ਫਿਰਕੁਲਾਲੁਾਭੁਨਭੁਨਿਭਾਂਡੇਪਕਨਿਕਾਲੇਸਾਲਾਫਿਰਉਤਰਨਾਏ
ਬਜਾਰਵਿਚਪੈਂਕਸੀਂਰਾਨੁਲਾਅਮਲੀਆਂਪੇਅਪੁਣੀਪਏਸੋਗਲੀਏ
ਰੁਲਿਾਇਕਨਾਂਪਵਾਨਿਨਿਆਮਤੀਇਕਨਾਂਪਏਪਿਸਾਬਾਅਮਲੀਆਂਪੇਅ
ਪਣੀਲਗਨਿਅਜਾਬਸਦਾ ਸੁਣਿਹੋਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨਨਾਨਕਕਹੈ
ਵਾਬਾਸਾਹਿਬਦਾਫੁਰਮਾਇਆਲਿਖਿਆਵਿਚਕਿਤਾਬਾ॥ ੧੭ ॥
॥ਸੁਆਲਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨ॥ ॥ਸੁਰਾ॥ ॥ਆਖੈਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨ
ਸੁਣਿਹੋ ਨਾਨਕਪੀਰਾਅਰਬਾਨਸਰਕੈਤੇ ਭਿਤਿਉਪਜੀਕਣਤਿਦਬੀਰਾ
ਕਿਉਕਰਿਉਪਜੀਆਨਿਆਮਤਾਂਏਭੀਦੇਇਬਤਾਇਆਇਕੋਤਾਂਜਾਂਣਨਾਫ
ਕਰਕਛੁ ਇਕੈ ਬੁਝੈ ਆਪਖੁਦਾਇਆ ਹੋਰਨਕੋਈਜਾਣੈਹੈਬੇਕੀਸਿਰਕਬੁ
ਦਾਇਆਪੁਛੈਪੰਡਿਤਜੋਤਸੀਕਾਜੀਤੇਉਲਮਾਇਆਖਤਰਨਿਸਾਨਕੋਕਹੈਕਰ
ਥਕੇਬਹੁਤਦੁਬੀਰਾਬਿਨਫਕੀਰੋਸਾਦਕੋਕੋਇਨਕਟੈਜੰਜੀਰਾ॥ ੧੯ ॥
॥ਜਬਾਬ॥ ॥ਨਾਨਕਸਾਹ ਸੂਰਾ॥ ॥ਸੁਣਿਹੋਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨਕਹਿ
ਦੇਅਵਲਫਕੀਰਾਸੁਣੀਐਸਚੁਸੰਦੇਸੜਾਜੋਬੁਝਿਨਸਕਨਿਪੀਰਾਮੁਲਾਂਬੁ
ਝਿਨਸਕਨੀਪੜ੍ਹਿਹਿਕੁਰਾਨਕਤੇਬਾਪੰਡਿਤਭੇਦਨਪਾਇਨੀਪੜ੍ਹਿਸੁਣਿਚਾਰੇਬੇ
ਦਾਬੇਦਕਤੇਬਬਹੁਬਾਹਰਾਕਹਿਨਫਕੀਰਸੁਣਾਇਆਇਹੁਹਕੀਕਤਿਗੈਬਦੀਜਾ
ਣੈਆਪਖੁਦਾਇਆਰਖੀਪੁਸੀਦਾਗੈਸਕੋਕੋਇਨਪਾਵੈਭੇਦਾਪਏਵਿਰੋਲਨਿ
ਪਾਣੀਐਕਥੀਜਿਣਬੇਦਕਤੇਬਾਉਤਪਤਿਪਰਲੋਖਲਕਦੀਨਾਨਕਕਹੈਫ
ਕੀਰਾਸੁਣੈਹਕੀਕਤਿਸਾਰਿਦੀਕਰਕੇਬਹੁਤਦਬੀਰਾਪਾਣੀਚਾਰਉਪਾਈ
ਆਚਾਰੇਬਾਣੀਨਾਲਾਸੇਤਜਿਅੰਡਜਿਉਤਭੁਜਾਥਉਥੀਜੇਰਜਿਤਾਲਾ
ਪਾਣੀਉਪਜਿਆਸੇਤਜੋਸਭਜੀਅਕਾਜੀਉਂਸੇਤਜਿਤੇਅੰਡਜਭਈਆਂ
ਤੈਓਪਰਤੀਕੀਓਾਭਈਪੈਦਾਇਸਪਰਤੀਓਅੰਡੇਭਏਗਲੀਜਾਤੇਤੇਉਪ

ਸੋਅੰਨਬਹੁਅੰਨਹੁਜੋਰਿਜਕੀਨਾਉਪਜੀਚਾਰੇਖਾਣਤਾਬਿਲਖਰਉਪਜੀ
ਹਫੇਰਾਭੁਨਭੁਨਪੈਦਾਇਸੀਜੀਅਜੋਨੀਫੇਰਾਸਭਣਦੇਸਿਰਤਾਜਿਕਰਿ
ਸਾਜਿਆਆਦਮਆਪਿਆਸਭੋਸਈਪਹੁਣਦਾਜਾਣੈਪਾਕਨਪਾਤਾਜਾ
ਣੇਜੀਆਜਾਤਿਸਭਲਿਖੇਬੇਦਕਤੇਬਾਇਆਦਾਤੇਲਾਖਹੂਏਬਹੁਬਿ
ਪਿਕੀਤਿਭੇਦਾਜਾਤੀਜਿਨਸੀਬਹੁ[illegible]ਬਹੁਭਿਧਪਰਖੇਨਾਂਦਾਬਹੁਬਿਧਿਬੇ
ਦਕਤੇਬਕੇਭਏਅਸੰਖਭਾਵਾਦੋਦੇਵਨਿਰੰਕਾਰਿਰਾਕਸਭਹੁਤਪਿਸਾਚੁ
ਸਿਵਸਕਤੀਕਈਅਸੰਖਕਰਿਖਲਕਜਪੇਤਿਹਜਾਪਾਇਹਸਭਖਾਕੂਤੇ
ਭਏਫਿਰਖਾਕੂਆਹਿਸਮੰਤਾਖਾਕਸੁਬੀਰਜਿਖਲਕਦਾਉਪਜਹਿਤੇਖਪਿ
ਜਾਹਿਦਾਣਾਇਕਗਭਾਈਐਖਾਕੂਨਾਲਮਿਲਾਇਆਹੈਇਨਪੈਦਾਖਾਕਦੇ
ਫਿਨਟਨਸਾਨਨਕਾਇਇਕਤੇਦਾਣੇਲਖਹੋਇਆਬਿਖਾਕਦੇਜੀਆ
ਐਸੀਕੁਦਰਤਿਰਬਦੀਅਜਰੈਬਪੈਦਾਇਸਕੀਆਖਲਕਖਪਾਵਨਕਾ
ਨਸੇਫਿਰਕੇਰਚੇਅਨੇਕਾਦਾਵਕਰਕੈਲੜਮਰਹਿਭੂਲੇਅਬਿਬੇਕਾਬੇ
ਕਾਸਾਹਿਬਦਾਦੇਬਾਹ ਰਸੁਲਣੇਸਿਰਪੀਰਾਦਾਦੇਅੰਦਰਸੋਰਹੇਹੋਇ
ਅੰਤਜਹੀਰਾਦਾਵਛਡੇਮੈਸਨੇਮਿਲਹੁਸਾਖਾਕੂਨਾਲਾਕ ਇਮੇਹੈਜੁਸਾ
ਝੂਛੁਟਨਕਾਲਜੰਜਾਲਾਜੀਵਦਿਆਖਾਕੂਸੰਗਮਿਲੇਫਿਰਖਾਕਨਤਿਸੈ
ਖਾਇਆਕਾਇਆਤਿਸਦਾਜੁਸਕੁਮਰੈਨਾਆਵੈਜਾਇਆਬਾਝੁਕਾਇਅਜੁਸ
ਕੇਹੋਇਨਮੁਸਲਮਾਨਾਫਿਰਿਫਿਰਿਅਗਨਿਜਲਾਵਈਪਾਈਆਵਸਿਮੈ
ਤਾਨਾਕਾਇਅਜੁਸਾਨਜਲੈਹੋਇਜੇਕਾਇਅਪਾਤਾਸਕੈਨਅਗਨਿਜਾਲ
ਇਤਿਸ ਨਿਤਨਿਤਵਧਤੀਜਾਤਾਸੁਇਨਕਾਇਅਪਾਤਾਵਿਚਸਕੈਨਅਗ
ਨਿਜਲਾਇਆਪਰਤੀਵਿਚਦਬਾਈਐਫਿਰਖਾਕੂਨਸਕੈਖਾਇਆਪਾਛੂਸਾਇ
ਨੇਬਾਹਰੀਜਾਵੈਪਰਤੀਖਾਇਆਜਲਿਬਲਿਹੋਵਨਖਰੜੀਫਿਰਖਾਕਸੰਗ
ਮਿਲਜਾਇਆਮਰਿਮਰਿਜਮਨਮੁਨਕਰਭੁਲਿਰਜਿਨਾਂਦੇਚਿਤਾਕੇਨਸੋ
ਨਭਏਈਆਨਿਮਰਿਮਰਿਜਮਹਿਨਿਤਾਸੁਣਹੋਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨਪਹੁ
ਕੇਦੇਖਕਿਤਾਬਾਬੂਝੇਬਿਨਬਿਬੇਕਨੇਲਗਨਿਬਹੁਤਅਜਾਬਾ ॥੨੦॥

॥ਸੁਆਲਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨ॥ ॥ਸੂਰਾ॥ ॥ਰੁਕਨਲਆਖੇ
ਨਨਕਾਦੇਵਹੁਸਚਨੀਸਾਨਾਗਉਸੁਅਰਦੀਹਦਿਹੈਹਿਦੂਮੁਸਲਮਾਨਾ
॥ਹਿੰਦੂਗਊਨਖਾਵਨੀਤੁਰਕਨਾਂਖਾਵਨਸੂਰਾਦੁਹਾਦਾਦੋਪਰਕਿਆਸ

ਤਿਲਿਖਿਆਕੇਕੂੜਾਇਹੁਕਿਉਕਦੇਆਂਪਵਿਚਹੋਈਚੋਰਜਹਾਨਾਰੁਕਨਲ
ਆਖੈਨਨਕਾਮੁਸਕਲਿਕਰਹੁਅਸਾਨ। "੨੧" "ਜਵਾਬ। "ਕਾਜ
ਕਨਾਮੂਰ। "ਨਾਨਕਆਖੈਰੁਕਨਦੀਨਲਿਖਿਆਵਿਚਤੇਨਬਾਰ
ਉਸਅਠਨੇਮਾਹਿਆਂਲਗਨਬਹੁਤਅਜਾਬਿ।ਕਉਥਉਚਵਕਨਨੇਰ
ਮਧੇਨਤਿਹਨਾਂਮਾਝੂਜਨਿਸਭੁਅਉਤਾਰਤਿਹਕਟਕੈਮਾਤ੍ਰਸਮਾਨਾਜੋਰਹਿ
ਨਦਾਪੀਵਦੀਐਤਿਸਮਾਰਆਬਹੁਤਅਜਾਬਾਨਾਨਕਆਖੈਰੁਕਨਦੀਨਧਪੁ
ਖਿਆਹੋਇਪਨਾਹਾਸੂਰਥੇਰਾਹੋਉਪਜਿਆਤਿਸਖੂਜਨਕਰਿਅਵਗਾਹ
ਭੁਖੇਕਿਥਰਛਡੀਆਕਰਹਰਾਮੁਆਹਾਰੁ।ਭੁਟੀਆਕੁਮਾਗਊਦੀਆਦੁਧ
ਸਿਉਮਿਲੀਆਂਖਾਇਜਾਰਸਾਤਲਵਾਸਿਲੇਨੇਜਨਸਰਪਰੀਪਾਇਆਪੁ
ਟੈਝਿਨਦੁਧਗਊਦਾਖਾਧਿਆਗਾਇਆਪਤਾਲਾਜੋਗਊਸੁਅਰਦਾਮਾਸਖ
ਨਿਤਿਨਾਂਵਡੇਜੇਜਾਲਾਜੋਜੀਆਰਿਜਵਾਈਆਨਿਤਿਨ੍ਹਾਂਸੇਮਾਹਲਾਲਾਜੋਮੁ
ਇਫੇਰਜੀਵਨਿਨਹੀਫਿਰਮੰਗਨਮਾਸਭਾਲਾਗਊਅਸੁਰਹਰਾਮਕਰਿਦੇ
ਨੈਦੀਏਉਠਾਇਆਇਕਨਾਂਦੁਧਹਲਾਲਹੈਮਾਂਸਨਾਂਪਾਕਕਰਾਇਆਮਹਰਮਵ
ਹਾਂਦੂਹਾਂਦਾਦਰਗਾਹਸਿਰੈਸੋਇਆਕਾਫਰਜਲਦੇਕੂਫਰਵਿਚਜਿਨਾਂਪਛਾਤੇ
ਇਆ। "੨੨" "ਸੁਆਲ। "ਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨਸੁਰ।" "ਰੁਕ
ਨਲਆਖੈਨਾਨਕਜਹਾਦੇਹਜਵਾਬਾਦਰਗਾਹਤਿਨਕਉਣਹਾਲੁਜੋਪੀਦੇਭੰ
ਗਸਰਾਬਾਪੀਵਨਪਿਆਲੇਬਦਅਮਲੁਖਾਵਣਨਾਲਕਬਾਬਾਭੰਗੀਅ
ਫੀਮਿਪੋਸਤੀਛਕਨਉਲਮਨਪਾਕਾਖਾਨਮਜੁਨਕਤੂਲੀਆਨਾਲਹਫ
ਮਾਮਿਲਾਇਆਕਰਦੇਇਸਕਹਰਅਪਰਨਾਗਿਕਠਲਗਾਇਆਮੁਹਨਬਗ
ਨੇਮਾਲਨੈਤਾਂਇਫੇਭੇਡਨਚਾਇਆਦਮੜਾਲੈਨਹਰਅਦਾਏਨਹਰਾਮੇਜਾਇ
ਜੂਏਖੇਲਨਕੀਆਰਬਾਜਕਰਦੇਦਮੜੇਢੇਰਾਪੰਜੋਏਬਜੂਆਰੀਏਚਿਤ
ਨੂੰਫਿਰਦਾਫੇਰਾਜੇਸਾਵਹਣਿਸਮੁੰਦੂਦਾਗਾਇਆਨਆਵੈਵਤਾਰੁਕਨਲ
ਆਖੈਨਾਨਕਾਇਹੁਫਿਰਹਕਿਤਭਤਾਸੁਝਨੇਨਹੀਅਜਰਾਈਲਦੇਦਾਬ
ਹੁਤਸਜਾਇਦੇਹਖਬਰਦਰਗਾਹਦੀਸਚੀਮੁਖਹੁਅਲਾਹਿਹਾਲਤਿਨਾਂ
ਕੀਹੋਇਗਾਜੋਪੀਵਣਅਮਲਬਿਕਾਰਾਸਭੁਸਨੇਹਾਸੇਠੀਆਏਹਭੀਕਹੋ
ਖਬਿਚਾਰਾਤਾਂਹਉਮੰਨੀਨਾਨਕਾਕਲਿਵਿਚਅਵਲਫਕੀਰਾਤਰਕੇਅਮਲ
ਫਕੀਰਜੋਕਰਸਚੀਤਦਬੀਰਾਸਿਫਤਸੁਣਾਹੋਸੋਣੀਆਜੋਪੀਆਨਿਪਿਆ

ਕੇਸਚੂ[illegible]ਆਗੀਰਤਿਵਿਹਮਨਹੁਤਿਆਗਨਿਕਢੁਆਖੈਰੁਕਨਲੋ
ਨਨਕਸਚੁਗੁਆਹੀਦੇਇਆਅਮਲੀਰਦਨਸੈਫੀਆਸੈਫੀਆਮਲਰਦੋਇ
ਸ਼ਗਨੂਨਿਬੇਰਹੁਦੁਹਾਂਦਾਇਕਭੂਕਨੂਕਢਿਖਲਾਇਆਲਿਖਿਆਵਿਚਕਿ
ਤਾਬਾਂਸੋਈਮੁਖਹੁਅਲਾਹਿ॥ ॥੨੩॥ਜਵਾਬ॥ ॥ਨਾਨਕਸਾਹਸੁਰ॥
॥ਨਾਨਕਆਖੈਰੁਕਨਦੀਨਲਿਖਿਆਵਿਚਕਿਤਾਬਾਂਦਰਗਾਹਅੰਦਰਿਮ
ਰੀਅਨਿਜੋਪੀਦੇਭੰਗਸਰਾਬਾਂਚਰਸਅਫੀਮੀਪੋਸਤੀਹਿਲਮਾਂਛਿਕਪੇ
ਸਾਬਾਖਾਂਨਮਜੂਨਕਤਲੀਆਸੀਖੀਲਾਇਕਬਾਬਾਪੀਦੇਭੰਗਤੁਰਾਇਕੇ
ਸਭੁਗੀਨਾਲਰਲਾਇ॥ਦੁਨੀਆਮੰਝਨਮਸਤੀਆਂਦਰਗਾਹਲਹਨਸਜਾ
ਇਜਿਉਤਿਲਘਾਣੀਪੀੜੀਅਨਿਦੁਹਜਹਾਨਮਾਹਿ॥ਰਵਨਿਪਰਾਈਆ
ਅਉਰਤਾਤਪਤਿਥੰਮਗਲਿਲਾਇ॥ਸਿਰਗਾਲਸਹਸ੍ਰਮਾਰਿਮੁਹੀਤਿਨਾਂ
ਦੀਪਾਇ॥ਜੋਅਮਲਬਿਕਾਰੀਸਰਾਫਰੇਤਿਨਾਮਿਲੇਸਜਾਇ॥ਦੁਹੀਜਹਾਨ
ਜਰਦੋਇਰਹਦੇਸਦਾਖੁਆਰ॥ਜੋਫੀਖਾਸੇਅਜਲੀਤਿਨਾਸਚੁਖੁਮਾਰਰੇ
ਰਹਰਾਮਿਕੀਮਾਰਥਜਇਨਾਪੀੜਨਿਘਾਣੀਪਾਇ॥ਮੁਖਹੁਪੁਕਾਰਨਹਾਇ
ਹਾਇਅਗੇਸੁਣੀਐਨਾਹੀਕਾਇ॥ਬਾਝੇਰੋਟੀਪਾਣੀਐਹੋਰਨਖਾਵੈਖਾਨਾ॥
ਕਰਨਿਅਲਹਦੀਬੰਦਗੀਸਾਬਤਰਖਈਮਾਨਾ॥ਪੀਨਬਿਕਾਰੀਅਮਲਨੋਦ
ਰਗਾਹਲਹਨਨਿਰੋਇ॥ਮੁਖਤਿਨਾਦੇਕਿਰਬਤੀਬਾਤਨਪੁਛੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕ
ਆਖੈਰੁਕਨਦੀਨਸਚਾਇਹੁਜਵਾਬ॥ਜੋਦਰਗਾਹਅੰਦਰਿਵਰਤਦਾਲਿਖਿ
ਆਵਿਚਕਿਤਾਬਾਂਬਾਝੁਅਲਹਦੀਬੰਦਗੀਗਲਾਂਹੋਰਸੈਤਾਨਾ॥ ੨੪ ॥
॥ਸੁਆਲ॥ ॥ਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨਸੁਰ॥ ॥ਰੁਕਨਲਆਖੈਨਾਨਕ
ਸਚੁਸੁਣਾਵਹੁਬਾਤਾਂਕਿਥੋਆਵਣਆਦਮੀਕਾਨੈਵਾਨਨਬਾਤਾਂ॥ਫਿਰਫਿ
ਰਮਿਲਦੇਖਾਕਨਾਲਿਰੂਹਕਿਥੇਜਾਇਸਮਾਇ॥ਗੈਬੀਖਬਰਖੁਦਾਇਦੀਦੇ
ਵਨਫਕਰਸੁਣਾਇ॥ਕੁਦਰਤਿਦਖੀਰਲਿਖਿਆਬੇਦਕਤੇਬਬਣਾਇਆਗੈ
ਬੀਖਬਰਖੁਦਾਇਦੀਕੋਇਨਮੁਖਹੁਅਲਾਇ॥ਘਾਤਿਜੇਜੀਰਾਮਾਰਦੇਕਾ
ਜੀਤੇਭੁਲਮਾਇ॥ਜੇਕੋਸਚੁਅਲਾਇਦਾਤਿਸਆਤਸਦੇਨਜਲਾਇ॥ਹਿਦੂ
ਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇਸਚੁਨਕਹਨਸੁਣਾਇ॥ਦੋਜਕਪਉਸਨਿਲਹਨਬੁ
ਹੁਤਿਸਜਾਇ॥ਦੋਜਕਭਿਸਤਕਿਤਾਬਵਿਚਪੜਕਰਿਖਲਕਸੁਣਾਇਆ
ਇਆਫੇਰਨਆਇਆਜੋਖਬਰਾਦੇਵਹਆਇਆ॥ਪੀਰਪੈਕੰਬਰਅਉਲੀਏਤਿ

[illegible]ਰੀ ਗਾਲਿ ਬਿਗਾਇਆ ਦਬੇ ਪਏ ਜਮੀਨ ਵਿਚ ਕਈ ਲਖ ਜੁਗ ਬੀਤਾਇਆ
ਫਿਰ ਕੁਦਰਤਿ ਤਿਨ ਦੀ ਤ੍ਰੁਠੀ ਕਿਸੇ ਨੰ ਮੂਲਾ ਈਸਾ ਮੂਸਾ ਇਬਰਾਹੀਮ ਮਹੋ ਫਰਕੇ
ਤਿਨ ਸੀ ਰਸੂਲਾਂ ਫਿਰ ਨ ਡਿਠੀ ਆਮੂਨ ਤਾਂ ਕਹੇ ਤਿਨਾ ਦੇ ਨਾਲਾ ਰਹੇ ਨਉਮਰੇ ਪਾ
ਤਿਸਾਹ ਜਿਨ ਵਸਾਏਗਾ [illegible] ਮਿਲਵਾਏ ਕਈ ਵਜੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ
ਵਖਤ ਅੰਤ ਨ ਪਾਈਐ ਅਗਾ [illegible] ਤਿਆ ਬਾਹਿ ਇਕ ਪਾਸਿ ਰਹਿ ਪਤਿਸ
ਾਹ ਦੇ ਇਕ ਵਜੀਰ ਸਿਰ ਹੋਇਆ ਇਤਨੀ ਆਉ ਮਤੀ ਪੈਕੰਬਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕੋਇਆ
ਖਤਰਾ ਮਨਹੁ ਨ ਉਤਰੈ ਬਿਨ ਫਕੀਰੀ ਅਲਾਹ ਖਬਰ ਸੁਣਾਈ ਅਜਗੈਬ
ਦੀ ਜਿਸ ਮਨਹੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ੨੫ ॥ ਜਵਾਬ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਸੁਰਾ ॥
ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਰੁਕਨਦੀਨ ਸਚੁ ਸੁਣਾਵਹੁ ਬਾਤਿ ਸਾਰਿ ਮਰਿ ਮਿਲਦੇ ਖਾਕੁ
ਨਾਲ ਫਿਰ ਹੋਇ ਜਮਦੇ ਘਾਹਿ ਹਰੀ ਹਰੀ ਬੂਟੀਆ ਸੁਰਖੀ ਸਬਜਿ ਸਿ
ਆਹਿ ਨੀਲੀਆ ਪੀਲੀਆ ਫੁਟੀਆ ਹੋਰ ਗੁਲਾਬੀ ਵੰਨਾ ਭਾਰ ਅਠਾ
ਰਿ ਬਨਾਸਪਤਿ ਬਹੁ ਮੇਵੇ ਬਹੁ ਅੰਨਾ ਖਾਨੇ ਹੋਵਨ ਆਦਮੀ ਪਾਇ ਪਰਿੰਦੇ
ਲਖਾ ਹੋਵਨ ਤੁਠੈ ਤੇ ਬੂਟੀ ਜੋ [illegible] ਮਨ ਵਤਿਆ ਆਵਾਗਉਣ ਨ ਮਿ
ਟਈ ਜਿਉ ਵਹਿਦੇ ਦਰੀਆ [illegible] ਅਜਗੈਬ ਦੀ ਦੇਨ ਫਕੀਰ
ਸੁਣਾਇਆ ਇਹੁ ਸੁਨੀਜਹੁ [illegible] ਇਨ ਵੈਰਾਗਾ ਦਾ ਲਪਾਣੀ
ਖਾਇ ਕੈ ਰਖਨ ਸ੍ਰਿਗੇ ਪੈਰਾਂ ਖ [illegible] ਕਦੇ ਸਭੁ ਪੁਤਲੇ ਖਸਮੈ ਦੇ ਹਥਿ ਕਾਲਿਆ ਮ
ਰਣਾ ਚਿਤ ਨ ਆਵਈ ਚਸੇ [illegible] ਜੀ ਆਖਾਵਨ ਸੀ ਅਕਉ ਜੀਅ
ਅਹਾਰਾ ਆਪੇ ਆਪਣੇ ਖੇਲ ਕਰ ਇਹ ਤੁਕੇ ਬਿਉਹਾਰਾ ਸੁਣੀਐ ਕਾਜੀ ਰੁ
ਕਨਦੀਨ ਨਾਨਕ ਕਹੇ ਫਕੀਰਾ ਇਕੋ ਕਟਾਂ ਹਜੂਰੀ ਦਦਾ ਇਕੋ ਸਿਰ ਪਰ ਪੀਰਾ
ਇਕ ਪੈਕੰਬਰ ਦੁਨੀ ਵਿਚ ਫਿਰ ਕਾ ਭੀ ਇਕੋ ਹੋਇਆ ਐਬ ਦੀ [illegible] ਅਗਿ ਲਤੇ ਹੇਨ
ਪਰ ਲੋਕ ਪਾਇ ਕੋਇਆ ਰਾਜ ਜਿਨਾ ਦਾ ਦੁਨੀ ਵਿਚ ਸਿਰ ਤਿਨਾ ਦਾ ਹੋਇਆ ਜਰਬ
ਲਗਨਿ ਅਨੇਕ ਬਿਧਿ ਕਮਨਾਮਾਨੈ ਕੋਇਆ ਇਕੋ ਰਾਜ ਦਰਗਾਹ ਇਕੁ ਇਕੋ
ਛਤ੍ਰ ਅਟਲਾ ਇਕਾ ਜਰਬ ਜਹਾਨ ਵਿਚ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਅਚਲਾ ਮਸਤਕ ਮ
ਤਿ ਮਗਰ ਬਹੁ ਔਰਨ ਨੂ ਬਸਮਾਲਿਆ ਦਰਸਨ ਦੇਖਉ ਆਉਗੀ ਉਮਤੀ ਐ
ਤਨੁ ਭਾਲਿਆ ਸਤ ਰਜਾ ਐ ਦੁਨੀ ਵਿਚ ਰਖੇ ਬਕਾਈ ਫਿਰਾ ਮਜਬ ਨ ਜਾਣੇ ਦੇਸਨੀ
ਬਖਸਨ ਉਮਤਿ ਘੇਰਾ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨ ਕਲੀ ਵਿਚ ਹੋਰ ਨ ਦਰਸਨ ਭਾਲ੍ਹਾ
ਜੁਗ ਜੁਗ ਦਰਸਨ ਨਉਤਨ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਕਤਾਲਾ ਚਾਦਰ ਪਾਈ ਦਰਗਾਹ

[illegible]ਸਾਹਫਕੀਰਾਤਲੇਬੈਠੇਘਰਵਾਕਿਸੈਦੁਸੇਰਦੇਸੋਹੋਇਸ[illegible]
[illegible]ਆਏਚਲਕੇਬੈਠੇਜੋਚਾਦਰਹੇਠਾਕਲੀਕਲਖੇਤਾਲਦੀਤਿਸਹ[illegible]
ਹਿਘਿਉਮੈਦਾਖੰਡਸਕਰਮਾਖਿਓਮੰਝੇਦੁਧਾਖੀਰਖੰਡਮਠਿਆਈਆਣਿ
ਸਭੁਕਿਛੁਦਿਤਾਮੁਸਾਫਰਨਸੰਤੋਗਬਿਲਸਬਹੁਭੁਨਾਭੁਨਪਰਸਾਦਿਜੋਸ
ਰਨਿਪਏਗੁਰਦੇਵਦੀਸੋਭੁਰਾਨਆਦਿਜੁਗਾਦਿਝਗੜੁਚੁਕਾਵਨਕਾਰਨੇ
ਆਇਦੁਨੀਫਕੀਰਾਹਿਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇਇਕਠੇਖੜੇਜਗੀਰਾਹਿਦੂਜਾਤਿਆ
ਨੂਹਿਆਤੁਰਕਸਿਰਕਲੇਨਾਗ। ਹਿਦੂਦਗੋਕਮਾਵਦੇਤੁਰਕਾਜੋਰਜਰਾਬਾਹਿਦੂ
ਨਭਦੈਹਿਦੂਆਜੋਰੋਵਡਾਕਹਾਇਆਤੁਰਕਸਲਾਹੇਤੁਰਕਨੇਕਰਵਡਾਦੀਨ
ਸਲਾਹਿਆਹਿਦੂਨਚਾਹਿਨਹਿਦੂਆਤੁਰਕਾਂਰਦਕਰੇਨਾਦੇਵੈਅਖੀਮੀਟਕੇ
ਸਗਲੇਧਰਮਰਦੇਨਾਤੁਰਕਰਦੇਰਾਹਹਿਦੂਆਂਅਪਣਾਦੀਨਸਲਾਇ।
ਹਿਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇਆਕਰਿਮਨਸੁਖਉਠਾਇਆਅੰਧੇਕਾਣੇਦੋਜਕੀਦੋਜ
ਕਪਟਨੀਜਾਇਆਕਾਣਿਆਦਾਛਡਸੰਗਤੂਅੰਧਿਆਨਾਲਨਜਾਇਆਦੁਹੀ
ਰਸਮੀਵੇਖਤੂਤਾਂਸਚਲਹੇਮਹਲਾਨਾਨਕਕਲਿਵਿਚਨਿਰਮਲੀਗੁਰਸਿ
ਖੀਪਰਵੰਨਾਅਗਣਿਤਿਲਿਘੇਉਮਤੀਸਚੁਨਾਂਮਪਰਧਾਨਾਸਚੇਰਹੇਸਭੁ
ਖਨੀਦਰਗਾਹਲਾਹਨਨਦੋਇਠੋਟੀਕਪੜੇਕਾਰਨੇਕੂੜਕਮਾਂਵਨਲੋਇਆਖ
ਵਣਪਾਹਰਨਿਰਬਦਾਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇਆਅਸਾਬਿਗਾਨੀਜੋਕਰੇਨਸੋਦਰ
ਗਾਹਲਾਹਨਸਜਾਇਫਿਟਤਿਨਦਾਜੀਵਿਆਜੋਪਰਕੀਆਸਕਰੇਨਾਰੋਟੀ
ਕਪੜੇਕਾਰਣੇਮੁਖਹੁਕੂੜਬੋਲੇਨਾਸੁਣਹੁਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨਸਚਾਏਹੁਜ
ਵਾਬਾਸਾਹਿਬਦਾਫੁਰਮਾਇਆਲਿਖਿਆਵਿਚਕਿਤਾਬਾਐਥੇਦੇਖਸਿ
ਦਾਣਲੈਅਗੈਜਾਇਪਛਾਣਾਵਿਚਿਫਕੀਰੀਖਲਕਦੀਹਿਦੂਮੁਸਲਮਾਨ
ਨਿਕਲੀਜਰਸਿਰਕਾਰਤੇਆਈਸੁਨਿਆਰਾਹੇਗਬਾਕਿਸੇਬਣਾਇਛਲੜੇਕਿ
ਸੇਬਣਾਈਨਬਾਕਿਸੇਤਨਉਤੇਵਾਲੀਆਕਿਛੁਵਪੜੇਸਵਾਰਾਸੋਨਾਇਕ
ਸੈਜਾਤਦਾਜੋਵਰਬਹੁਪਰਕਾਰਾਮਾਨਸਏਕਸੋਜਾਤਦੇਦੀਨਭਿੰਨਭਿੰਨਲੋਇ
ਏਕੋਇਕਰਾਏਸੁਨਤੀਜਾਤਰਖਾਏਕੋਇਦੂਹਾਬਧੇਮੋਰਚੋਰਬਾਰਸੋਤਾਨ
ਦਾਵਰਅਰਸੂਲਕਰਿਲਕੂਦੇਬੋਈਮਾਨਾਦਾਵਛਡਦਮੇਸਨੋਬਾਦਮਿਟਾ
ਵਹੁਕੂੜਾਹਿਦੂਮੁਸਲਮਾਨਜੋਕਰਿਦੇਵੈਮਨਸੁਖਾਪਕੜਹੁਰਾਹਿਖੁਦਾਇ
ਦਾਦਰਗਾਹਪਵਹੁਕਬੂਲਾਲਿਖਿਆਵਿਚਕਿਤਾਬਦੇਝਗੜਾਰਾਮਰਸੂਲਾ

ਵਿਚਗਗਨਭੰਨੀਏਸੋਪਹੁਥੇਦੇਕਣਤੇਥਾਪਨੂੰਦੇਪਾਏਭੁਗਮਦੇਕਉਥਿਮਕੀ
ਨੌਉਦਾਬਾਹਰਬੁਰਜਅਸਮਾਨਵਿਚਨਾਲਸਤਾਰੇਸਤਾਪੰਦਰਹਾਥਿਤਿਅਹੁ
ਗਨੂੰਸਾਤਾਈਨਿਖਤ੍ਰਾਭੁਵਨਾਂਪੰਜਕਿਸੋਗਨੀਚਸੇਪਲਿਬੀਚਾਰੂਾਇਹੁਰਬਾ
ਕੀਲੋਹਾਹੈਲਿਖੇ [illegible] ਜਿਉਸੂਰਜਬਾਹਰਹਬੁਰਜਾਂਵਿਚਤਿਉਇਕੋ
ਇਕਖੁਦਾਇਇਦੂਸਰਾਹੋਇਆਨਾਂਹੋਇਗਾਮਨਵਿਚਦੇਖਲਗਾਇਵੈਰਾਮੰ
ਦਾਲੇਖਸਭੁ ਨਉਗੀਰਾਹਾਂਵਿਚਹੋਇਆਨਉਗਿਰਹਬਾਰਹ ਬੁਰਜਾਂਵਿਚਾਇ
ਕੇਸਚਾਸੋਇਆਗਲਾਹੋਰਸੋਤਾਨਦੀਵਰਤਨਕਉਸੰਸਾਰਾਬਾਦਿਬਿਖਾਦੀ
ਸੁਗਣੇਸੋਮਨੇਤੇਸੰਧਿਆਸਿਰਸਿਰਲੇਖਅਲੇਖਦਾਉਤਮਮਧਿਆਸਾਣ
ਕਰਮੀਆਪੇਆਪਣੀਮਸਤਕਿਭੁਈਨਿਸਾਨਫਿਰਨਚਕਗਸਿਰਉਪਰਿ
ਤਿਨਵਿਸਰਕੇਮਾਹਿਕਾਰਜਸਭੁਸੰਸਾਰਦੇਹੁਕਮੇਵਿਚਹੁਣਹਿਕਲਾਰਖੀ
ਅਸਮਾਨਵਿਚਚਾਰੇਤਤੁਪਤਾਲਾਜਿਉਜਿਉਕਲਾਫਿਰਾਈਏਤਿਉਤਿਉ
ਫਿਰੈਸੰਸਾਰਾਉਲਟਾਖੇਲਖਸਮਦਾਸਿਰਉਪਰਿਤਲਪਾਇਸਿਰਤਲਵ
ਹੇਜਮਦੇਨਿਹਚਲਾਕਿਉਕਰਿਜਾਇਸਿਰਤੌਲਵਹਸਿਨਿਮਾਵਿਚਬਾਹਰਿ
ਛੀਤਲਹੋਇਆਉਪਰਹਜਾਤੀਪਾਇਨੀਨਨਕਸਚਾਬਿਰੋਗਾਇਮਬਾਧਰਿ
ਕੇਜਿਮੀਪਰਿਖਾਤਰਖਹਜੂਰਾਮਿਲਿਆਰਹੈਖੁਦਾਇਨਾਲਹੋਇਨਕਬਾਹੂਦੂ
ਰਿ॥ ॥੨੬॥ ॥ਸੁਆਲਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨਸੂਰਾ॥ ॥ਰੁਕਨਦੀ
ਆਖੇਨਨਕਾਦਰਗਾਹਦੀਖਬਰਸੁਣਾਇਆਕੇਹਾਰੰਗਮਹਲਾਜਿਥੈਰਹੈਖੁ
ਦਾਇਕੇਹੇਬੁਰਜਮਹਲਦੇਛਜੇਤੇਚਉਕਾਠਾਕੇਹੀਆਡਿਠੀਆਬੈਠਕਾ
ਕਿਸਨਾਲਕੀਤੇਰਾਸਾਕਿਹਾਗਾਰਾਚੂਨਾਕਉਣਬਣਾਵਣਹਾਰਾਸੂਰਤਿਕ
ਉਣਮਹਲਦੀਕਿਉਕਰਿਹੋਇਦੀਦਾਰਾਦਰਤੇਲਿਖਿਆਕੇਹੜੇਭੀਦਇ
ਬੈਤਾਇਆਕੇਹੜਾਯਾਰਖੁਦਾਇਦਾਜਿਸਨੇਠਕਨਪਾਇਆਪਹੁਚੇਕੇਹੜੀਬੰ
ਦਗੀਕਰਕੈਕਉਣਨਿਮਾਜਾਕੇਹੜੀਸੁਨਤਪਾਈਏਜਾਇਦੀਦਾਰਖੁਦਾ
ਇਕਉਣਰਸੂਲਪਹੁਚਾਇਦਾਦਰਗਹਸਚੀਜਾਇਸਭਨਿਸਾਨੀਆਦੇ
ਖਿਆਂ ਤੈਨੂੰਅਵਲਫਕੀਰਾਪੀਰਾਂਅੰਦਰਪੀਰਤੂੰਮੀਰਾਂਅੰਦਰਮੀਰਾ॥
॥੨੭॥ ਜਵਾਬ॥ ॥ਨਾਨਕਸਾਹਸੂਰਾ॥ ॥ਨਾਨਕਆਖੇਰੁਕ
ਨਦੀਨਦਰਗਾਹਦੀਸੁਧਲੇਹਾਰਿਗਾਅਜਾਇਬਮਹਲਦਾਹੀਰੇਲਾਲਜੜੇ
ਇਸੋਤੀਤੇਯਕੂਤੀਆਮਣੀਜਮੁਰਦਨਨਾਲਾਲਿਖਿਆਫਤਾਬਿਮਹਿਤ

ਤਾਥਿਲਖਿਰੇਸਨਬਲਨਿਮਸਾਲ ਰਿਗਾਮਹਲਹੈਕੁਦਰਤੀ ਜਿਸਵਿਚਤਖ਼ਤ
ਤਸੁਭਨਾਬੈਠਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹਸੁਲਤਾਨਸੁਲਤਾਨਾਬਾਰਾਹਿਬੁਰਜਮਹਲ
ਦੇਨਉਦਰਵਾਜੇਨਾਲਾਪੰਜਖਵਾਸਹੈਬਾਹਰੁਚਉਕੀਦੇਨਸੋਭਾਇਲਾਬੁਰਜ
ਸਵਰੇਜਰੀਦੇਮੀਨਾ [illegible] ਸਾਬਣੇਚਉਕਾਠਛਜਨੈਬਾਵਨਚੰਦਨਕਾਠ
ਪਥਰਪਾਰਸਲਾਈ [illegible] ਪਾਰਸਜਾਤਸੰਗਬਰਾਕੰਮਧੋਲਲਖਲਛਮੀਆ
ਹੋਇਰੋਲੇਕਰਨਿਅਨਦਾਮਿਾਲੇਪਨਮੇਦਕਸੂਤੀਆਚੇਇਬਹੁਪਰਕਾਰ
ਰਿਗਅਜਾਇਬਬੈਠਕਾਰੇਮੁਸਕਅਪਾਰਾਨਉਦਰਵਾਜੇਕੇਟਦੇਦਸਵਾਂ
ਨੂਰਮਹਲਾਹਉਜਿਹਾਯਤੀਪਰਭਰੇਤਿਸਵਿਚਕਉਲਅਚਲਾਗਿਰਦਮਹ
ਲਦੇਕੇਇਹੈਬਾਵਣਕਿਗਰੇਤਿਸਾਕਿਗੁਰੇਕਿਗੁਰੇਤੇਪਚੀਵਗਨਿਨਿਦੇਵਨਿ
ਕਿਸੁਾਸਤਿਸਮੁੰਦਰਧਾਈਆਨਦੀਆਅੰਤਨਪਾਰਾਕਈਰਖਵਲੇਸੁਰਮੇ
ਪਿਆਦੇਤੇਹਸਵਾਰਾਇਕਮਹਲਦੂਇਬਾਰੀਆਸਿਵਸਕਤੀਸੁਲਤਾਨਾ।
ਖਿੜਕੀਖੋਲਦੀਦਾਰਦੇਨਿਬਹੁਤਵਧਾਇਨਮਾਨਾਗੋਬੀਦਜਨਨਉਬਤਾਸੋ
ਖਨਗਾਰੇਛੇਰਾਸੁਰਨਾਈਆਤੇਮੁਰਲੀਆਨਾਲਅਨਦਵੈਰਾਬਾਗਾਬਰਜ
ਸਿੰਙੀਆਸਾਰੰਗੀਆਰਬਾਬਾਵਜਨਿ ਛੈਣ ਰੋਸੀਆ ਜੇਤੇਰਾਗਾਸਾਜਾ
ਗਾਵਹਿਸਾਛਤੀਸੁਰਨਾਨੀਸਿਖਖਸਟਿਅਲਾਪਹਿਰਾਗਾਸਿਰਅਲਾਖੇਗ
ਨਾਇਕਾਵਾਰੇਵਾਰੀਜਾਰਾ। ਪਹਿਲੇਭੈਰੋਗਾਵਹੁਪੰਚੁਰਾਗਨੀਸੰਗਾਝੇਰਿਵਿਤੋ
ਬਿਲਵਲੀਨਾਲਬੰਗਾਲੀਤੰਗਾਪੁਨਿਆਂਕੀਅਸਲੇਖੀਸਰਾਪਾਂਚੋਨਾਰਿਸੰਗਬੀਰਾਰਾ।
।ਆਲਕਉਸਰੂਨਗਾਵਹੋਪੰਚਸੰਗਲੇਬਾਰਾਗੋਨਕਰੀਯਾਲਾਪਹੋਦੇਵਗੰ
ਧਾਰੀਨਾਲਾਸੋਰਠਅੰਧਿਆਰੀਕਹੇਧਨਾਸਰੀਸੰਗਭਾਲਾ।ਗਾਵੈਹੁਨਹਿੰਡੋ
ਲਰਾਗਪਾਂਚਰਾਗਨੀਸਾਥਾਤੇਲੰਗੀਦੇਵਕਰੀਰਹੁਬਸੰਤੀਸੰਦੂਰਾਸਰਮ
ਅਹੀਰੀਭਾਰਜਾਗਾਵਹਿਰਾਗਚਤੁਰੈਰਾਗਾਵਹਿਦੀਪਕੁਰਾਗਉਨਪਾਂਚਰਾ
ਗਨਸਾਥਾਕਾਛੇਲੀਪਟਮੰਜੀਰੀਟੋਡੀਗਾਵਅਲਾਪਾਕੋਮੋਦੀਅਰਗੂਜਰੀ
ਸੰਗਦੀਪਕਕੇਲਾਇਾਗਾਵਨਉਚੀਸੁਰਲੀਇਬੈਠਸੁਣੇਬੁਦਾਇਾਪੰਚ
ਮਗਾਵਹਿਸਿਰੀਰਾਗਪੰਚਰਾਗਨੀਕੋਲਾਬੈਰਾਗੀਕਾਰੇਨਾਟਕੀਗਉੜੀ
ਬੋਲਾਪੰਚਮਗਾਵੈਸੰਧਵੀਸਿਰੀਰਾਗਕੀਨਰਾਵਾਰੀਆਪੋਆਪਣੀਰਾ
ਗਉਰਾਰਾਮੇਘਰਾਸਸੰਗਪੰਚਹੈਪਾਵੈਗੁਨੀਬੀਚਾਰਾਤੀਸਰਾਗਨੀਗਾ
ਵਹੇਗਾਵਹਿਖਟੋਹੀਰਾਗਾਜੋਜਾਗੈਸੋਈਸੁਣੇਜਾਗਣਤਿਸਤੇਭਾਗਾਰਾਗ

ਵਿਚਕਈਰਾਗਹੈਕਾਫਰਹਿਸੁਘੜਬਣਾਇਤੀਸਰਾਗਨੀਖਟਰਾਗਸਦਾਸ
ਬਦਆਇਾਗਾਵਹਿਤਾਲੀਮਲਾਇਕੇਜਮਸਮੇਰਫਿਰਾਗਾਸੁਜਬਾਜਸ
ਭਸੈਗਾਵਜਾਹਿਹੋਵਹਿਨਦਅਨਦਾਉਪਰਖਾਸੇਮਹਿਲਪਰਿਟੈਦੇਬੰਗਾਖੁ
ਦਾਇ [illegible] ਨਜਕਿਨਿਰਾਹਿਆਖੁਦਾਇਜਗਾਇਾਸੁਤੀਪਈਨਿ
ਭਗਾਸਭੁਨੁਟੇਨਸੰਗਾਕੇਇਜਿਸਾਗੇਸੋਈਸੁਣੇਸਾਈਸਿਦੀਸਿਇਾਰਬੁਦਾ
ਇਕੀਹਾਦਲਾਵਾਲਾਹੁਦਸਵੈਭਾਇਾਹਬੀਜਾਇਨਸਕਨੀਹਉਮੈਰਖੇਅਲਾ
ਇਾਸੁਰਤਰੰਗਮਹਲਦੀਮਨਪਰਰਖਹੁਲਾਇਾਦਰਦੇਉਪਰਲਿਖਿਆਇ
ਕੇਪਾਕਖੁਦਾਇਾਕੁਦਰਤਿਕਈਰਸੂਲਹੈਜਾਰਅੰਤਨਪਾਇਾਜਿਸਕੀਯਾ
ਰੀਪੁਰਚੜ੍ਹੇਪਹੁਤਾਜਾਣਹੁਸੋਇਾਆਵਨਜਾਨਫੁਰਮਾਨਲਏਕਈਇਜਾ
ਰਾਇਾਕੇਤੇਲਖਪੁਰੀਦਕਰਹਉਮੈਅੰਦਰਪਾਇਾਰਹੀਆਉਰੇਉਮਤੀ
ਨਾਲੇਨਬੀਰਸੂਲਾਨਿਗੁਰੇਰਾਹਿਨਪਾਇਨੀਮਣੀਗਆਨੇਭੁਲਾਸਰਸਗੀਯ
ਤਿਬੀਦਗੀਸਚੀਸੁੰਨਤਏਹਾਸਚਦੀਦਾਰਖੁਦਾਇਦਾਸਚੁਨਿਮਾਜਕਰੇਇਾਸ
ਚੁਬਰਾਬਰਨਯਾਰਕੇਜੇਦੇਵੈਖੁਦਾਇਮਿਲਾਇਾਹਿਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦਾਦਾਵੈ
ਇਉਠਾਇਾਨਾਨਕਲੇਖੇਇਕਗਾਲਹੋਰਗਾਲਸੈਤਾਨਾਅਮਲਾਉਪਰਿਨਿਬ
ਨੇਸਾਬਤਰਖਿਇਮਾਨਾ। ॥੨੮॥ ॥ਜਾਂਇਤਨੀਨਸੀਹਤਸੁਰਾ
ਕਲਾਮਕੀਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨਨਾਲਹੋਈਤਾਂਹੋਰਹਾਜੀਬੇਅਦਬਦੇਸੇਕਨ
ਏਮੁਲਾਂਹਾਜੀਜਿਨੈਨਸੀਹਤਨਾਮੇਕਾਮਰਾਜਨਾਂਪਾਇਆਬਾਸੋ
ਬੋਲੇ॥ "੧ ॥ਸੁਰਾ॥ ॥ਹਾਜੀਆਖਿਨਨਾਨਕਸੁਣਹੂਸਚੁਸੁਣ
ਬਾਹਿਦੂਜਲਨਵਿਚਆਤਸੀਸਹਦੇਬਹੁਤਅਜਾਬਾਬਹੁਦੋਜਕਆਤਸੀਨੇ
ਨੈਜਾਇਨਕੋਇਾਹਿਦੂਜਲਦੇਤਿਸਵਿਚਦੋਜਕਪਹੁਤੇਸੋਇਾਉਮਤਪਾਕਮ
ਹੰਮਦੀਮਿਲੇਸੁਖਾਲੂਸਾਬਾਕਿਆਮਤਿਫੇਰਉਠਾਇਸੀਕਾਜੀਮਹਿਮਦਆ
ਪਾਨੇਕੀਬਦੀਕਸੋਸਜੇਓਰਪੁਰਸਨਕੋਇਾਕਿਆਮਤਿਹੋਇਹਿਸਾਬਸ
ਭਮੁਸਲਮਾਨਜੋਕੋਇਜਿਸਕਾਜੁਸਾਤਿਸਕਉਦੂਜਾਮਿਲੇਨਹੋਰਾਰੇਸਕਿ
ਆਮਤਦੇਹਾੜੇਪਉਸੂਰਵਡੇਜੇਰਾਇਸਰਾਈਲਫਰੇਸਤਾਸਰਫੂਕੇਸੀਕਰਨਾ
ਇਾਉਠਸਨਸਭੇਉਮਤੀਜੇਖਾਕੂਸੰਗਸਮਾਇਾਆਪਮਹਿੰਮਦਮੁਸਤਫੇ
ਨਾਕਰੇਹਿਸਾਬਾਨੇਕੀਬਦੀਬੀਚਾਰਕੇਦੇਸੀਅਜਾਬਸਵਾਬਾਕਲਮਾਜਿਨਾਂ
ਪਛਾਨਿਆਸਾਹਿਨਨਦਰੋਤਾਇਾਲਿਖਿਆਵਿਚਕੁਰਾਨਦੇਕਹੈਰਸੂਲਖੁਦਾ

ਜ਼ੋ॥ ੨੮॥ ਅਦਵਾਜ਼ ੪ (ਜਿਨਕਾਸਵਾਰ) ਜਿਨਕਾ [illegible]
ਜੀਆਸੁਣੀਇਸਚਸੁਆਖਾਣਿਕੁਜਸਦੇਇਕਦਰਤੂਰਕਦੇਜੋਸਲਾਮਿ
ਰੀਂਸਲਮਾਨਦੀਜਮੇਹੋਇਨਬਾਤਾਜਲਨਿਨਬਾਤੀਹੈਮਜਾਂਦਿਰਆਤੁਸ
ਜਹਨਿਕਿਸਾਸਾਨਲਿਬਾਲਿਕੇਇਲੇਹੋਇਕੇਫਿਰਮਿਲਾਹਿਸਖਾਂਨੂਨਾਲਾ
ਕਿਥੇਮਹਿਮਦਮੁਸਤਫਾਜਿਸਕਰੇਸੰਭਾਲਾਕਿਆਮਤਿਚਸਭੀਦੇਖੀਐਆਂ
ਦਰਇਸਹਜਹਾਨਾਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇਜਲਨਆਂਚਾਮਹਿਮਦੁਮਹਿਮ
ਦੂਕਿਆਕਰੇਮਹਿਮਦਪਾਰਿਆਪੁਕਾਰਿਆਇਕਮੁਹਿਮਦਮੁਸਤਫਕਈਮਹਿ
ਮਦਲੋਇਆਪਰਦਾਕੂੜਤਾਲਕੇਰਾਖਿਆਸਚੁਛੁਪਾਇਆਓਨ੍ਹਾਂਕਸਚੁਸਲਾ
ਮਤੀਦੇਸੀਕੂੜਉਠਾਇਆਇਕੋਸਚੁਪਛਾਣਕੇਇਕੋਜਾਣੈਸੋਇਆਮਦਰ
ਫਤਨਰਹਸਕੇਰਾਖਿਨਸਕੇਕੋਇਆਖਾਵੈਆਖਿਖੁਦਾਇਜਾਥਿਇਕਤੇਕਰੇਆ
ਨੇਕਾਂਫਿਰਅਨੇਕਉਇਕਕਰੇਨਨਕਕਹੇਬਬੇਕਾਜਿਸਦੇਮਰਗਨਸੀਬਹੈ
ਕਿਆਮਤਿਤਿਸਦੇਭਾਇਇਸਮਾਈਲਫਨੇਸਤਾਜਥਫੂਕੇਸੀਕਰਨਾਇਆ
ਉਠੇਜੁਸਾਤਿਸਦਾਜਿਸਦੇਮਰਗਨਸੀਬਾਇਕਦੂਜੁਸੋਂਅਸਿਖਹੋਨਨਾਨਕ
ਕਹੇਰਸੀਦਾਆਪੇਇਕਖੁਦਾਇਹੈਕਈਮਹਿਮਦਲਾਇਆਂਵਾਰੀਆਪੇ
ਆਪਣੀਉਠੀਚਲਿਹੋਇਆਕੂੜਾਖੁਗਣਾਹਾਜੀਓਮਨਿਡਰਖਪੁਨਮੂਲਾ
ਇਕੋਪਕਖੁਦਾਇਹੈਹੋਰਕੇਤੇਨਬੀਰਸੂਲਾਓਨ੍ਹਾਂਕਥਿਹਾਜੀਆਂਰਗਸਤੁ
ਮੁਰਛਾਇਆਹੁਜਤਹਜਤਸਰਾਂਦੀਸਕਨਿਨਮੁਖਪਅਲਾਇਆਸਰਾਸਰੀ
ਅਤਸੇਪਕੇਸਚਸਰੀਅਤਿਕੀਨਾਪਕਨੂਰਹਤਗੀਕਤੇਕਰਿਕੇਸਾਬਤਦੀ
ਨਾਪਾਵਦੂਰਾਦੂਹਕੀਕਤੇਹਕੁਹਲਾਲਗੁਆਹਿਆਰਾਹਪਛਾਣਾਮਾਰਫਤ
ਆਪੇਆਪੁਅਲਾਹਿਆਨਨਕਆਖੇਹਾਜੀਆਂਰਾਹਕਤੇਬਦੂਆਹਿਆਭਿ
ਜਤਿਭਿਜਤਾਕਿਆਕਰੇਦੋਜਕਦੀਦਿਖਾਇਆਜਲਦੇਦਿਸਨਦੋਵਕੁੰਡ
ਖਕਰਨਪਾਇਆਮੁਸਲਮਾਨੀਹੁੰਮਾਕਹਨਬਾਤੀਜਿਸਾਅੰਦਰੋਬਾਹਰੋਅ
ਤਸੀਤਦਨਪਾਵੈਕੋਇਆਨਨਕਆਖੇਹਾਜੀਆਜਲਦੇਦਿਸਨਦੋਇਆਭਿਸ
ਤੂਦਿਸਨਜਲਦੀਆਹਾਵੀਏਦੋਜਕਨਾਲਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੁਕੋਇਨ
ਅਛਿਹਾਲਾਦੁਨੀਆਂਦੇਜਕਆਤਸੀਸਭਪਤਿਦੀਨਜਕਾਇਆਪੇਟਨਿ
ਪਦਨਰੋਟੀਆਂਦਿਸਰਜਾਇਖੁਦਾਇਆਜੇਤੇਫਿਰਦੇਦੁਨੀਵਿਚਖਾਂਦੇਨਾਲ
ਪੇਵਦਾਇਕੋਫਿਰਕਰਖਦਾਤਿਸਨੂਰਬਹੁਤੇਬਿਦਾਆਬੀਖਾਰੀਆਂਤਸੀ

ਰਉਬਾ ਜਦੀਆਂਕੀਆਂਚਾਰੇਜਲਦੇਦਿਸਨੀਕਿਸਨੂੰਅਗਨਿਨਾਲੀਜਲਾਨ
ਜਿਤੁਗਨੀਆਂਨਨ੍ਹੇਵੜਿਆਤਾਸਿਰਕੀਸੈਗ॥ ਦਿਸਨਦੋਜਕਛਿਸਤਾਦਿ
ਚਨੈਨਦੇਖਲਦੇਨੈਗ॥ ॥੩੦॥ਸੁਆਲਹਾਜੀਸੁਰਾ॥ ॥ਹਾਜੀਅ
ਖਣਨਨਕਾਕੋਹੇਮਜੀਦਕਲਾਮੁਾਰਖੇਰੂਹਆਮਾਂਨਤੀਖਲਕਵਿਚਅਸਮਾਂ
ਨਾਜੁਸਿ [illegible] ਖਾਰਵਿਚਰੋਜਕਆਮਤਿਹਦਾਕਿਆਮਤਿਫੇਰਉਠਾਈਅ
ਨਿਪੁਛੀਐਨੇਕਅਰਬਾਦਿਾਮੁਸਲਮਾਂਨਮੁਸਕਾਮੀਪੁਛਿਰਸੂਲਖੁਦਾਇ
ਕਾਫਰਕੋਇਨਪੁਛਸੀਗਾਹਸੈਤਾਂਨੀਪਾਇਜਲਸਨਦੋਜਕਹਾਦੀਏਕੋਈ
ਨਸਟੈਪੁਕਾਰਾਅਜਰਾਈਲਫਰੇਸਤਾਕਰਸੀਅੰਤਖੁਆਰਾ॥ ॥੩੧॥
॥ਜਵਾਬ॥ ॥ਨਾਨਕਸਾਹਸੁਰਾ॥ ॥ਨਾਨਕਆਖੇਹਾਜੀਆਸੁਣ
ਹੁਕੀਕਤਿਪਾਕਾ॥ਅਰਬਾਨਸਰਮਿਲਕਰਨਾਉਂਧਰਾਇਆਖਾਕਾ॥ਰੂਹ
ਸਮਾਣੇਖਾਕਵਿਚਖਾਲਕਕੀਏਬਨਾਇ॥ਦੇਦੇਆਬਉਠਾਈਆਨਿਗੁਨਾਹੂ
ਨਅਉਰਾਹਾ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਐਦਨੀਹੋਈਬੀਜਹਾਨਾ॥ਕਾਨਾਹੋਵਨਨਬਾ
ਤਾਹੈਚਉਬਾਹੈਇਨਸਾਨਾ॥ਉਪਜਨਿਹਾਰੇਕਾਨਤੇਫਿਰਚਾਰੇਮਾਂਹਿਸਮਾਇ
ਨਰੇਇਹਸਾਬਕਉਲੈਣਹਾਰਤਿਨਾਂਹਾਜੀਵਦਿਆਹੋਇਨਿਬੜੇਨੇਕੀਬ
ਦੀਹਿਸਾਬਾ॥ਾਇਆਕੋਇਨਪੁਛਸੀਗਏਸਵਾਬਅਜਾਬਾ॥ਨੇਕੀਬਦੀਹਿਸਾ
ਬਸਭੁਕਿਆਮਤਿਹੀਦਿਨਹੋਇ॥ਉਠੇਪਰੇਨਪੁਛੀਅਨਖਾਕਸਮਾਣੇਸੋਇ
ਇਕਸੇਇਕਸੈਤੁਖਮਾਵਿਚਜਿਮੀਤੇਅਸਮਾਂਨਾ॥ਅੰਦਰਬਾਹਰਇਕਹੈਨਾਨ
ਕਸਾਹੀਜਾਨਾ॥ਅਰਬਾਨਸਰਚਾਰਮਿਲਪੰਜਵਾਂਪੇਲਅਕਾਸਾ॥ਤਿਸਤੇਭ
ਇਆਆਵਾਸਨਾਨਾਉਧਰਾਇਆਸਾਸਾ॥ਭੂਤਨਭੂਤਨੀਰੋਗਤੇਜੀਆਸੈਤ
ਅਪਾਰਾ॥ਸਭਨਾਂਅਗਨਿਜਲਾਇਸੀਕਿਆਮਤਿਉਹੁਅਸਾਰਾ॥ਦੋਜਕਭਿ
ਸਤਵਖਾਣੀਐਦੋਵੈਇਸਹਿਜਹਾਨਾ॥ਇਕਚੜ੍ਹਜੁਕਰੇਪਾਲਕੀਇਕਪੈਪਿ
ਆਦੇਜਾਨਾ॥ਇਕਨਾਂਗਲੀਜੰਜੀਰੀਆਬਧੇਕਰਨਸਲਾਮਾ॥ਮਿਲਨਸਜ
ਈਬਾਦਵਿਚਸੁਣੇਨਕੋਇਕਲਾਮਾ॥ਗਾਮਰਸੂਲਬਹੁਕਰੇਬਕਰੇਫਿਰਬ
ਦਾਜਾਮਨਕੋਇਨਬੁਰੇਦਾਮਾਰਨਦੇਇਆਅਜਾਬਾ॥ਚੋਰਉਚਕੇਲਾਲਚੀ
ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਂਨਾ॥ਕੀਤੀਆਬਹੁਤਗੁਣਾਹਨੇਸਭੁਕੇਕਹੈਸੈਤਾਨਾ॥ਹਿੰਦੂਮੁ
ਸਲਮਾਂਨਦਰਗਹਿਆਸੇਦਾਵਾਦੂਰਾ॥ਪਕੜਿਆਗਾਹਗੁਨਹਦੇਕੂਕੇਧੁਰ
ਹਜੂਰਾ॥ਕਰਦੇਹਕਮਹੁਕਮਬਹੁਮਾਰਹੁਗਰਦਨਜਾਇ॥ਚੋਰੀਯਾਰੀਜੋ

ਕਰੈਦੇਹੋਤ੍ਰਿਨਾਸਜਾ[illegible]ਈਜੇਰਤੇਮਾਉਨਕਾ[illegible]
ਫੁਰਮਾਇਆਤਿਨਾਦਾਕੋ[illegible]ਜਿਨਾਂਖੰਡਪਾਪਦੀਆਸੀਸਉਠਾਏਆ[illegible]
ਦਿਸਨਵਿਚਜਹਾਨਦੇਹੋਏਸੇਈਖੁਆਰਅਗੋਵੀਕੇਤੀਹੀਇਕੇਗੀਹੋਇ
ਇਨਬੰਦਿਆਂਅਖੀਦਿਸੇਸੋਰਹੀਐਪਾਕਿਮੁਲਾਬਹੁਤਨਬੰਦਿਆਂਨਾਨਕਸੁਗਾ
ਫੁਰਮਾਇਆਅੰਦਰਇਸੇਜਹਾਨਿਹਾਸਹਿਸੇਇਸਦੁਨੀਵਿਚਸਤਰਕਿਆ
ਅਤ੍ਰਿਜਾਣਾਸਤਿਆਸੁਇਆਜੋਦਿਸੈਸੋਈਕੀਚੈਬਾਤਾਂਮੋਇਆਸੁਤ੍ਰਾਸੀ
ਨਾਹੀਜੈਸੀਦਿਸੈਖਾਕਾਮੁਲਾਛੋਡਤਕਬਰੀਰਾਹਿਮਾਰਫਤਚਲਾਭਿਸਤਾਦੇ
ਜਕਦੁਨੀਵਿਚਅਗੋਭੀਕਿਛਗਲਾਂਦੂਪਸਖਤੇਹੋਦੁਨੀਵਿਚਦੋਜਕਭਿਸ
ਤਿਕਹਾਇਆਕੋਇਨਸਕਾਤਿਨਾਂਨੂੰਦੂਖਾਕਰੇਛਡਾਏਸੁਖੀਏਰਹਿਦੇਸੁਖਾ
ਵਿਚਭਿਸਤਤਿਨਾਂਭਾਇਆਭੁਖੇਦੁਖੀਮਕਰੇਦੇਕਰਦੇਹਾਇਕਹਾਇਆਨਾਨ
ਕਆਖੇਹਾਜੀਆਸੁਣੀਐਸਭਕਲਾਮਾਜਿਤਨੀਖਾਕਜਿਮੀਨਪਰਿਜਭਾ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਂਖਾਕਹੋਨਰਹਾਲੈਇਕਾਸਹੈਨਨਬਾਤਾਂਲਖਚਉਰਾਸੀਮੇ
ਦਨੀਜਾਤਿਪੈਦਾਇਸਖੰਕਾਖਾਕਹੁਤਿਪਜਿਹਾਹਿਦੂਆਕਾਫਰਤੇਮੁਲਹਦੇ
ਈਮਾਨੀਆਸੁਸਾਈਆਂਬਹੁਤਜੁਹਦਾਰਦਿਆਂਨੂੰਮੌਜਿਰੀਇਹਮਨਿਹਬਸੀ
ਤਿਕਿਤਾਬਾਂਬੀਰਨੀਤੁਰਨੀਆਂਸਭਨਾਇਕਖਾਕਾਵਿਚਲਖਚਉਰਾ
ਸੀਆਂਵਿਚੀਨਜਾਹੀਜਾਤਿਖਾਕੂਹੀਤੇਉਡੇਤੇਫੇਰਹੈਆਖਰਖਾਕਵਿ
ਚਰੇਲਖਿਚਉਰਾਸੀਆਸਭਖਾਕੂੰਦੇਬੀਆਜੀਆਵੈਰੀਜੀਅਦੇਕੁਦਰਤਿ
ਕਰਤੇਕੀਆਜੇਤੇਖਾਕੀਰੂਹਾਹੈਨਜਲਥਲਹੈਦੇਖਾਕਾਸਦੇਮਹਿਮਦਮੁਸ
ਤਫਾਰੂਸਭਸਫਤਾਕੀਤੇਆਪਖੁਦਾਇਦੇਜੋਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਾਸਭਦੇਵਿ
ਚਪਜਾਦਿਆਂਦੇਖੋਸਭਜਹਾਨਾਕਿਆਮਤਭਈਰੂਹਾਨੀਆਜੀਵਦਿਆ
ਕਿਆਪਰਵਾਹਿਜੀਵਦਿਆਂਨਹੀਆਰਦੇਮਰਦੇਕਰਕਹਾਇਆਰਾਮਰਸੂ
ਲਨੰਦੇਖਨੀਰੂਹਾਨੋਨਫੁਰਮਾਇਆਇਹੁਦਿਹਾੜਾਕਿਆਮਤੀਕਿਆਕਰਹਿਆ
ਮੈਤਈਫਨਾਹਾਂਦਿਸੇਨਹੀਮੁਸਤਫਲਾਏਸੋਖਬਰੀਆਇਆਚੋਰੋਯਾਰਨਦਿ
ਸਨੀਉਮਤਹੈਨਛੁਡਾਇਆਰੂਹੀਬਾਸੀਉਮਤੀਦੇਖਨਭੁਲੇਮੁਲਾਂਦੁਨੀਦੇ
ਵਿਕਾਰਨਕਲਮਾਂਪੜਨਰਸੂਲਾਕਲਮੇਇਕਪੁਕਾਰਿਆਦੂਜਾਨਹੀਕੋ
ਇਆਦੂਜੀਕੁਦਰਤਿਦੇਖਕਰਉਮਤਿਦਿਤਾਰੋਇਆਕਹਾਸੁਣਾਜਾਰਾਮਹੈਕ
ਸੁਕਾਨਭਆਲਾਕਹਾਤਿਨਾਂਦੀਆਉਮਤੀਜਲਥਲਬੀਆਰਦਾਲਾ

ਕਹਾਂਮਹਿਮਦਮੁਸਤਫਕਹਾਂਸੋਤਰੇਯਾਰਾਂਚਉਦਾਹਕਾਖਾਨਵਾਦੜੇਇਮਾਂ
ਮਸਹਾਬਸਲਾਰਾਂਕਹਾਂਸੋਸੇਖਸ਼ਆਇਕਗਉਸਕੁਤਬਵਡੇਪੀਰਾਂਰਹਿਆ
ਨਜੁਸਾਤਿਨਾਦਾਮੋਏਅੰਤਜਹੀਰਾਂਨਉਨਿਸਾਨੀਰਹਿਗਈਆਖਰਹੋਇ
ਗੁਜਾਂ ਆਖਰਨਉਠੀਜਾਇਸੀਕਿਸਨੂੰਰਹਿਸੀਜਾਦਾਆਖਰਰਲ
ਨੇਵਰਤਨਾਲਜਨਿਬਲਿਹੇਸਨਸੁਆਹਾਨਾਨਕਥਾਜੀਕੂੜਦੀਹੋਸੀਅੰਤ
ਫਨਾਹਾਵਣੀਆਪੋਆਪਣੀਮੀਰਮਲਕਸੁਲਤਾਨਾਂਪਰਪੇਕੰਬਰਅਉਲੀ
ਏਗਏਨਿਸਾਨਬਜਾਇ॥ "੩੨" 'ਸੁਆਲਹਾਜੀਆਂਸੁਰਾ॥
ਆਖਨਕਾਜੀਨਾਨਕਾਲਿਖਿਆਵਿਚਕੁਰਾਨਫੇਰਤਵਲਾਦਿਨੰਥੀਏਜੋਏ
ਏਮੁਸਲਮਾਨਾਂਕਾਇਮਹੋਇਰਿਆਮਤੀਸਾਬਤਰਖਈਮਾਨਾਂਰਹਿਸਨਕੂ
ਹਆਮਾਂਨਤੀਫਤਿਨਾ ਆਵਨਜਾਨਿ੍ਹਾਂਕਾਫਰਜਲਦੇਆਤਸੀਬਹੁਤੇਲਾਹ
ਨਿਅਜਾਬਾਂਕੂਕਲਪਏਮਸਾਣਵਿਚਆਤਸਲਏਹਿਸਾਬਾਬਾਝੁਮਹਿਮਦ
ਮੁਸਤਫਕੋਇਨਲਏਛੁਡਾਇਜਿਨਾਂਕਲਮਾਂਆਖਿਆਵਗਦਾਭਿਸਤੀਜਾ
ਇਹਾਂਹੂਰਾਂਪਰੀਆਂਭਿਸਤਵਿਚਹੋਇਤਿਨਾਂਨਸੀਬਾਂਰਾਹਿਸੈਤਾਨੀਕੁਫਰਦਕੀ
ਤਾਜਿਨਾਂਪਲੀਤਾ॥ "੩੩" "ਜਵਾਬਨਾਨਕਸਾਹਸੂਰਾ॥ "
ਨਾਨਕਆਖੇਹਾਜੀਆ ਲਿਖਿਆਵਿਚਕਿਤਾਬਾਂਜੋਹੋਈਅਰਬਾਨਸਰੇਲ
ਹਸੀਸਭਅਜਬਾਂਨਕੇਮੁਸਲਮਾਨਾਂਕੇਕਾਇਮਰਿਉਕਰਿਹੋਇਕਾਇਮਰਹੇ
ਨਪੇਕੰਬਰਾਲਖਸਵਾਈਸੋਇਸਵਾਲਾਖਪੇਕੰਬਰਾਂਰਿਥੇਤਿਨਾਂਮਕਾਮਾਂਉ
ਅਤਿਅੰਤਨਪਾਈਐਜਲਬਲਿਥੀਏਸਮਾਨਾਕੇਤੜੇਆਅਵਤਾਰਲਖਸ਼
ਲਬਲਿਹੋਏਖਾਕਾਸਣੇਅਉਤਾਰਪੇਕੰਬਰਾਂਫਿਰਜੋਮੋਹੋਇਨਬਾਰਾਂਬਲ
ਨਨਥਾਤੀਹਮਜਾਜਲਿਬਲਿਹੋਹਿਅੰਗਿਆਰਾਂਕਿਥੇਮਹਿਮਦਮੁਸਤਫਾਉ
ਅਤਿਅੰਤਨਪਾਰਾਖਾਕੂਸੇਤੀਮਿਲਗਏਲਾਹਨਨਾਂਆਪਣੀਸਾਰਾਜਿਤੀਦਿ
ਸੇਪਰਤਗੀਸਭਭਈਮਸਾਣਾਪਹਿਲਾਂਏਜਕਸਿਕਮਹੈਰਹਿਨਨਦੋਈਏ
ਮਾਂਨਾਲਾਲਚਦੁਨੀਲਪੇਟਿਆਕਾਇਮਹੋਆਨਕੋਇਕਾਇਮਇਕਖੁਦਾ
ਇਹੈਅਵਰਨਦੂਜਾਕੋਇਰਹਿਦੇਕੂਗਾਇਮਾਂਨਤੀਲਖਚਉਰਾਸੀਮਾਂਗ॥
ਲਖਚਉਰਾਸੀਮੇਦਨੀਘਟੈਨਵਧੈਉਤਾਹਾਇਹੁਕਾਇਮਦੁਨੀਵਿਚਹੋਰਨ
ਕਾਇਮਕੋਇਜਿਨਾਂਨਾਂਮਪਰਾਇਆਰਹੇਨਕਾਇਮਸੋਇ ਬਧਾਜੁਸਾਜੇਖੁ
ਲੇਫਿਰੇਚਉਰਾਸੀਐਂਗਾਮੁਲਾਬਰਹਮਣਨਬੁਝਾਹਿਬੁਝਨਫਕਰਨਿਹੈਗਾ॥

[illegible]
ਸਰੀਖਬਰ [illegible] ਕਿਥਹੁ ਆਨੋ ਰੂਹਾਂ ਗੀਇ ਫਿਰਕਿਥੇ ਜਾਇ ਸਮਾਇਆ
ਰਤ੍ਰਿ ਸੁਰਤ ਨ ਕਿਛੁ ਕਿਸੁ ਬਣਾਇ ਏਥੋ ਕਿਸ ਜਗਾਇਆ ਨੂਰ ਨੋ ਕਿਸਮੇ
ਆਤੋ ਲਜੀ ॥ ਫਿਰ ਰਿਤ ਸਲਫ਼ੀਤਾਂ ਤੂੰ ਅਵਲ ਫਕੀਰ ॥ ਮੀਰ ਅੰਦਰ ਮੀਰ ਰਤੂੰ
ਪੀਰੰ ਅੰਦਰ ਪੀਰ ॥ ਰੂਹਾਂ ਦੀ ਕੀ ਜਾਤ ਹੈ ਰੂਹਾਂ ਦਾ ਕਿਆ ਨੇਗ ॥ ਅਸਾ ਕੋ ਫਨ
ਸੁਝਈ ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਫਕਰ ਅਲਿਗ ॥ ॥੩੫॥ ਜਵਾਬ ॥ ॥ਨਾਨਕ
ਸਾਹਸੁਰਾ ॥ ॥ਨਾਨਕ ਆਖੇ ਹਾਜੀਆ ਸਚੇ ਸੁਣਹੁ ਨੀਸਾਨਾ ਵਾਣੇ ਪਾ
ਣੀ ਰੂਹ ਹੈ ਨਤਿ ਸਤੀ ਨਤਨੇ ਜਾਣਾ ਅਉਰਤ ਖਸਮ ਮਿਲਾਪ ਤੇ ਮਿਲਹਿ ਕਿ
ਨਫਤੇ ਦੋਇ ॥ ਦੁਹਾਂ ਦੀ ਮਿਲ ਜੈ ਦਫ਼ੀ ਇਕ ਦਖਾਇ ਸੋਇ ॥ ਲਖ ਚਉ
ਰਾਸੀ ਰੂਹ ਮਿਲ ਤਿਨ ਬਣਾਇਆ ਰੂਪਾ ॥ ਜੁਸੇ ਹੋਇ ਰੂਹ ਮਿਲਲ
ਖਿ ਚਉਰਾਸੀ ਸੂਤਾ ਤੇ ਸਾਹੀ ਇਕ ਆਦਮੀ ਹੋਰ ਅੰਸਖਾਜ
ਤਾ ਗੈਦੇ ਪਾਣੀ ਤੇ ਭੁਇ ਗੁਨਾ ਗੁਨ ਸਫਾਤਾ ਜਿਨ ਸਈ ਤੇ ਉਪਜਾ
ਫਿਰ ਤਿਤ ਹੀ ਜਾਇ ਸਮਾਇਆ ਆਵਣ ਗਉਣ ਖਲਕ ਦਾ ਰਹੈ ਨਕਬਹੂ ਤਾਹਿ ॥
ਲਖਿ ਚਉਰਾਸੀ ਉਪਜਹਿ ਅਰੁ ਮਿਲਹ ਸੋਖਾਕੂ ਨਲਾ ਹੋਇ ਖਬੀਰ ਜੋ ਵਿਖ
ਗਹਿ ਸੁਰਿ ਸਾਫ਼ੂੰ ਹੋਇ ਰਵਲਾ ਹੋਰੀ ਤੇ ਹੋਇ ਓਰ ਰਹਿਉ ਆਪੇ ਰੂਪ ਬਣਾਇ ॥
ਜੈਸੇ ਸੁਆਂਗੀ ਸੁਆਂਗ ਕਰਿ ਅਚਰਜ ਖੇਲ ਦਿਖਾਇਆ ਰੂਹ ਜਤਨ ਪਾਤਹੇ
ਹਿਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਜੋਗੀ ਅਜਲ ਸਆਵਹੇ ਤੇਰੇ ਪਰਗਹਿ ਸਿਨਾਆ ਮਿਸਰ ਪੰਡਿ
ਤ ਅੰਧੇਲ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾ ਰੋਲਾ ਹੋਰੇ ਕਠੋਸ ਮਝਾਈਐ ਅਗੋਸਮਝੂ ਨਿਹੋਗਾਜੇ
ਸੋ ਪੰਦਸ ਣਾਈਐ ਭਿਜਹਨਿ ਚਿਤ ਕਠੋਰ ਭਿਨ ਨਾਲ ਨ ਛੁਈਐ ਜੋ ਸਬਦੇ ਦੇ
ਰੋਰਾ ਪੋਦਿ ਕਿਤਾਬਾ ਨਾਹਿ ਨਾਹਿ ਛਕਰਾਈ ਗਾਲ੍ਹਾ ਖੁਦੀ ਤਕ ਬੁਰੀ ਕਾਰਿਸੂ
ਏ ਵਤਨ ਦੇਸਨ ਕਾਲ੍ਹਾ ॥ ॥੩੬॥ ਸੁਆਲ ਇਮਾਮ ਕਲੀਮ ਦੀਆ
॥ਸੁਰਾ॥ ॥ਜਿਹੜੇ ਇਆ ਮਕਰ ਮੇ ਰੀਜਕੋ ਹੈ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਜਿਨ ਓ ਮੇਦਨ
ਗਬਿਦੀ ਤਿਨ ਕਉਣ ਪਨਾਹਾ ਪੂਜਨ ਮੀਗਰਨ ਫਕ ਵਿਲਸਿਨ ਦੇਸੈ ਗਾਇ
ਰਜਲਦੇ ਆਤਸ ਹਾਵੀਏ ਭੂਨ ਹੋਇ ਨਮੰਗਾ ਪਾਇਣ ਦੁਖ ਮਸਾਣ ਵਿਚਿ
ਜਲ ਥਲਿ ਹੈ ਨਸੁਆਹਾ ਜਲਦੇ ਪਏ ਪੁਕਾਰਣੀ ਕਿਇਨ ਸੁਣਦਾ ਆਹਿ ਬੂ
ਝੁਹਨਬੀ ਮੁਸਲਦੇ ਪਾ ਨਾਨਕ ਬਗੀਬਾਈ ਜਾਲਿ ਬਾਲਿ ਥੀਵਣ ਕੋਇਲ ਨੇਜ
ਉਅਗਨ ਸ਼ਲੂਟਕਾਈ ਕਿਇਨ ਪੁਛਿ ਬਾਤਫ਼ੀ ਕਿਇਨ ਲਏ ਛੁਡਾਇ ਭਿਸਤੀ

ਵਾਸਨਪਾਇਨਿ ਬਾਝੁਸਤਖੁਦਾਇਤੋਭਰਕਿਜਾਵਾਹੁਦੇਕਾਭਰਕਿਬੇ
ਦਵਾਣਾਆਖਣਾਦਿਸਾਕਿਤਾਬਾਂਨੋਸੇਈਫਿਰਫਿਰਆਖਾਂਸੇਈਫੇਰਨਆਵ
ਨੀਰਹੇਮਸੀਦਰਲਾਆਅਤਿਅਤਿਮਿਲਦੇਖਾਕਸਉਰਿਆਅਤਿਥੀਏਕਿ
ਆਆਜੋਹਨਿਸੂਰਤਿਭਜਈਫਿਰਨੇਵੈਂਨਾਸਾਕਾਇਮਥੀਏਕਿਆਅਤੀ
ਕਹੈਕਰੀਮਸਦਾਤਿਸਾਰਹੇਅਮਾਨਤਖਾਕਫਿਰਿਜਿਕਿਆਅਤਿਹਾਦਿਆਸੂਏ
ਫੇਰਨਉਪਜਾਹਿਹਿੰਦੂਕਿਤਾਬਾਬਾਰਦਿਆਰਦਿਤਉਰੇਤਅੰਜੀਲਕੁਤੀਜਾਰਦਿ
ਜੇਬੂਰਾਏਤ੍ਰਾਏਮਨਸੁਖਹੈਨਥੀਆਫੁਰਕਾਨੇਅਨਜੂਰਾਇਸਜਮਾਨੇਪਾਰਿ
ਸਾਹਕਲਾਮਸੀਦਕੁਰਾਨਾਰਹੇਕੁਰਾਨੇਬਾਹਰੇਥੀਸਨਅੰਤਸੇਤਾਨਾਜਿਸਜ
ਮਾਨੇਅਮਲਹੋਇਇਕੋਇਕਠੇਹਨਮੁਲਾਚਿਹਦਰਗਾਹਛੇਈਨਲਹੈਭਠੇਸਭ
ਤਰਸੂਲਾ॥ ॥੩੭॥ਜਵਾਬ॥ ॥ਨਾਨਕਸਾਹਸੂਰਾ॥ ॥ਸੁ
ਣਿਹੋਸਯਦਕਰੀਮਦੀਚਾਰੇਮੰਨਕਿਤਾਬਾਚਾਰੇਕਉਲਖੁਦਾਇਦੇਗਦਿਆ
ਚਨੁਨਅਜਾਬਾਸੁਏਫੇਰਨਆਵਨੀਰਹਿਨਾਆਮਾਨਤਨਵਾਨਵਮਉ
ਤਿਨੋਹੋਵਈਲਖਆਵਹਿਲਖਜਾਹਿਰਾਮਾਕਿਸਨੋਹੋਇਅਸੰਖਲਖਿ
ਹੈਮਦਨਾਵਾਚਿਹਫੇਰਨਆਇਆਰਹੇਮਰਾਤਬਬਾਦਾਖਾ ਨਖ ਵੀਨਨ
ਵਲੀਮੀਰਵਜੀਰਪਾਤਿਸਾਹਾਜੁਸੇਨਰਾਹਿਦੇਖਿਰਕਿਸੈਰਹਿਨਮਰਾਤਬਜ
ਇਜਿਤਨੀਰੂਹਅਮਾਨਤੀਤਿਨਮਰਾਤਬਨਾਲਉਤਮਮਧਿਮਲਿਖੇਮਿਲੇ
ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਚਉਬਾਲਾਇਕਆਵਣਇਕਜਾਹਿਉਠਿਆਵਾਰਉਨਸਿਸਾਬਾ
ਅਲਲਾਹਿਆਇਨਜਾਵਈਸਚੋਇਉਅਸਾਰਾਜੋਸੇਰਾਹਰਾਨਬਾਤ ਦੂ
ਤੁਟਿਪਰਤੀਖਾਨਾਚਿਹਜੇਹੀਆਸੂਰਤਾਚੋਕਪੋਠੇਨਿਕਲਿਆਨਿ
ਤਮਾਸਾਰਬਦਾਖਾਲੀਰਹੇਨਜਾਹੀਆਵਗਉਨਖਲਕਦਾਵਿਦਰ
ਮੰਗਾਨਾਨਕਸਚੁਅਲਾਵਏਸੁਣਹੁਕਰੀਮਸਦਾਤਜਿਨਉਮੇਦ
ਸੇਰਹਿਸਦਾਨਪਾਕਾਚਿਇਕ ਬਤਾਦਿਚਬਖੀਲੀਅਗਨਿਜਲਦੇਰਗਨਿਕਾ
ਇਆਅਜਰਾਈਲਫਰੇਸਤਾਦੇਦਾਬਹੁਤਸਜਾਇਇਕਬਰਪਤਿਨਜਲਾਇਸੀ
ਜੋਹੋਇਮੁਸਲਮਾਨਾਜਿਨਦੀਮਾਨਨਾਖਿਆਲਮਰੇਨਕਦੂਨੀਹਰਾਮਾ
ਦੀਮੁਸਲਮਾਨਦੀਭਈਮਨਫਰਮੈਗਾਆਤਸਿਸੇਧੀਦਾਧਿਆਭੂਨ
ਇਨਪੰਗਾਰਾਬਿਸੁਪਾਰੀਚੁਨਤ੍ਰੇਚਉਥੋਮਿਲਨਜਿਪਾਨਿਹੋਵਨਲਨਗੁ
ਲਾਲਬਹੁਸਾਹਿਬਜਾਦੇਖਾਨਾਹੋਵਨਿਨਤਠੇਸੈਰਾਬੀਉਪਜਨਿ ਸਿਧਅਰ

ਅਖ੍ਹਾਇਓਸੁ ਮਹੂਰਤੁ ਸਾਇਤ ਅਦੂ ਪੇਖ ਬੁਰੀ ਬੀਰਾ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ [illegible]ਨਿ
ਜੁਸੇ ਦੇਇ ਹੋਰਨਾ ਨੂੰ ਪੰਕਰੂ ਪੜ੍ਹੇ ਵੇਗੀ ਲਗਨਿ ਨ ਸੋਈ ਪਹਿਲੇ ਆਤਮਾ ਜੇ ਦ
ਧਾਲਿ ਬਾਲਿ ਹੋਆ ਸੁ ਆਤਾ ਫਿਰ ਨ ਆਤਮਾ ਤਿਸ਼ਦਾ ਹੈ ਅਲਹਿ ਆਪੁ ਗੁ
ਆਹਿ ਮਿਲਨਿ ਜੇ ਖਾਕੂ ਜਿਗਾ ਜੇ ਸਾਹਦੇ ਬਹੁਤੁ ਕਸਾਸਾ ਸਕੂ ਦੇ ਵਿਚਿ ਪਜਾਂਦੇ
ਆ ਤਾਂ ਉਸ ਹੋਛਿਆ ਆਸਾ॥ "੩੮" "ਸੁਆਲ ਇਮਾਮ ਕਰੀਮਦੀ
ਨ ਸੁਰਾ" "ਕਹੋ ਕਰੀਮਦੀਨ ਨਕ ਵੂਹਦਾ ਕੀਤੋ ਲਿਆ ਕੇਤਕੁ ਹਲਕੇ ਨੂੰ
ਹਰੈ ਨਿਕੇਤ ਨਭ ਤਰ ਬੇਲਾ ਕੇਤਕੁ ਕਦੂ ਬਰੀ ਕਹੈ ਸੇਟ ਕੇਤਕੁ ਹੋਇਆ ਕੇਹੀ ਸੁ
ਰਤਿ ਵੂਹਦੀ ਰੰਗਰ ਨੇ ਹਾਹੋਇਆ ਕਉਣਾ ਹਕੀਮ ਬਣਾਇਦਾ ਜੁਸਾ ਗੁਨਗੁਨਾ
ਇਹੁ ਹਕੀਕਤ ਮੈ ਕਹੈ ਸੋਈ ਵਡਾ ਆਖੁਨਿ ਬਹਿਦੇ ਕੇਹੜੇ ਜਾਇ ਹੋਨਿ ਏਗੀ
ਕਹੈ ਬਿਆਨਾ ਵੂਹ ਇਕਰੇ ਬਹੁਤੁ ਹੈਨਿ ਮੁਸਕਲ ਕਰਹੁ ਅਸਾਨਾ। ੩੯
"ਜਵਾਬ" "ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਸੁਰਾ" "ਨਾਨਕ ਆਖ ਣਰਾਹੁ ਸਵਿਅ
ਹੁਕਮ ਸਦਾ ਤਾ ਬਾਦੇਕਾ ਕੀਤੋ ਲਹੈ ਆਬੇ ਦੀ ਕੀਜਾ ਤਾ ਧਰਤੀ ਦਾ ਕੀਮੇ
ਪਹੈ ਆਤਸ ਦਾ ਕੀਤੋ ਲਾ ਕੇਤਕ ਦੂਰ ਅਕਾਸ ਹੈ ਰੇਤਰ ਆਖੋ ਫੇਲਾ ਬਾਦੀ
ਸੁਰਤਿ ਵੂਹ ਦੀ ਤਿਸ ਦਾ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖਾ ਆਤਸ ਨੂੰ ਰਖੁਦਾਇ ਦਾ ਕਛੁ ਅੰਤ ਨ ਪਾ
ਰਮੇਪ ਰਖਾਨਿ ਦਰਗਾਮ ਹਲਿ ਵਿਚ ਚਾਨਣ ਸਭੁ ਹੀ ਜਾਇ ਫਿਰ ਰਖਾਨਿ
ਅੰਦਰ ਵਿੰਨ੍ਹ ਦੇ ਲਏ ਸਭੁ ਜੇਤ ਛਪਾਇਆ ਆਬੀ ਖਾਕੀ ਦੋਇ ਮਿਲ ਜੁਸੇ ਹੋਹਿ
ਅਲੇਇਆ ਹਿਕ ਮਤਿ ਲਖ ਹਕੀਮ ਮਿਲ ਸਾਹਿਬੁ ਤਲਨ ਕੇਇਆ ਵਣ੍ਹਾ ਹਕੀਮ
ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਰਚੇ ਚਉਰਾਸੀ ਅੰਗਾ ਇਕਸੇ ਇਕਸੇ ਅੰਗ ਵਿਚ ਹੁਨ ਗੁਨ ਰੇ
ਗਾਭੁ ਇਆ ਪੁਲਾੜ ਅਕਾਸ ਤੇ ਕਰਾਹਿ ਅਵਜਾ ਵੂਹਾ ਕਾਇ ਅੰਰੂ ਦਰਤੀਰ
ਬਦੀ ਮਿਲ ਵੂਹੇ ਪੁਕਾਰੇ ਹਿਵੂਹਾ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਤੁਖ ਮਹੈ ਤੁਖਿਆ ਅੰਤ ਨ ਕੇ
ਇਆ ਇਕਸੇ ਇਕਸੇ ਤੂਖਮੁ ਵਿਚ ਭਈ ਚਉਰਾਸੀ ਲੋਇਆ ਆਵਣ ਅਗਣਤਿ
ਵੂਹੜੇ ਜਾਵਨ ਅੰਤ ਨ [illegible] ਇਕ ਦੂ ਵੂਹੋ ਲਖ ਧੇਹਿ ਰਿਲ ਖੇਲ ਖਾ ਅਲਿਇਆ ਕੀ
ਪੈਮੰਨ ਨੂਰ ਦਾ ਕੇਤਕ ਕਹਾ ਬਿਥਾਰਾ ਪਸਾਰਿਆ ਜਿਮੀ ਅਸਮਾਨ ਵਿਚ ਰ
ਹਿਆ ਸੱਚਾ ਨਵ ਮਾਰਾ ਇਕੋ ਵੂਹ ਨ ਕਿਸੇ ਦਾ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਬਿਦਾ ਫਿਰ ਲ
ਖ ਚਉਰਾਸੀ ਇਕੋ ਹੋਇਆ ਲੋਖੋ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਛਿਦਾ ਕਉਣ ਤਤ ਮਿਲ ਵੂਹ ਹੋਨਿ
ਵੂਹੁ ਹੈ ਆਪ ਖੁਦਾਇਆ ਅਰਬਾਨ ਸਭ ਮੇਲ ਕੈ ਵੈਰ ਦਰੇ ਪਵਧਾਇਆ ਆਪੇ
ਮਰੇ ਮਰੇ ਆਪ ਕੁਦਰਤਿ ਚਲਤਿ ਦਿਖਾਇਆ ਪਰਦੇ ਤਾ ਸੋ ਭਰਮ ਦੇ ਦਿਤੀਓਸੁ

ਸਭਭੁਲਾਇਆਨਰਨਾਰੀਦੁਇਸਿਰਜਨਕਰਿਖਾਲੀਬਹੁਰੰਗਪਾਇਆ[illegible]ਨਸੋ
ਤੀਬੂਝਸੀਆਪੇਆਪਖੁਦਾਇ॥ ॥੫੦॥ ਸੁਆਲਕਾਜੀਦੇ
ਨਸਦਾਤਿਸੁਰਾ॥ ਕਹੋਇਆਮਕਰੀਮਦੀਸੁਣਿਓਨਾਨਕਸਾਹਾਕਿਥਹੁ
ਆਲਮਉਪਜਦਾਫਿਰਕਿਥੇਜਾਇਸਮਾਇ॥ਏਹੁਹਕੀਕਤਜੋਕਹੈਸੋਈਰ
ਸੂਲਖੁਦਾਇ॥ਇਕਾਇਕੀਹੋਇਰਹੈਦੂਜੀਨਹੋਨਜਾਇ॥ਦੂਜਾਆਖਣਸਾਕਿ
ਹੈਜਮੈਤੇਮਾਰਿਜਾਇ॥ਸੋਕਿਉਮੰਨੀਐਨਾਨਕਾਜੋਕਾਇਮਨਹੋਨਥਾਇ॥
॥੫੧॥ ਜਵਾਬ॥ ਨਾਨਕਸਾਹਸੁਰਾ॥ ਆਖੇਨਾਨਕਹਿੰਦੂਕੀ
ਸੁਣਹੁਕਰੀਮਸਦਾਤਿ॥ਉਪਜੇਆਲਮਖਾਕਤੇਫਿਰਖਾਕਉਮੇਇਨਬਾਤ॥
ਹੋਰਨਬਾਤੇਨਿਆਮਤਾਂਏਵੈਗੁਨੰਗੁਨਾਖਾਕਹੋਵਨਆਦਮੀਨੂੰਰੋਇ
ਮਜਮੂਨਾਨਤਫਉਮਾਸਉਪਜਣੀਆਸਹੁਜੁਸੇਪਾਕਾਗਹਿਆਸੁਮੈਦਾਹੇ
ਇਆਧਾਰਿਆਨਉਨਪਾਕਾਨਿਆਮਤਿਤੇਵਿਸਟਭੁਇਆਮਿਲਿਆਜੇ
ਆਦਮਸੰਗ॥ਖਾਧਾਕਾਵਣੂਕਰ ਅਵਰਅਗਣਤੀਰੰਗ॥ਵਿਸਟਤੇਕਈ
ਉਪਜਾਹਿਜੀਆਜੰਤਅਪਾਰ॥ਮਿਟੀਮੁਸਲਮਾਨਦੀਫਿਰਧਰੇਅਉਤਾਰ॥
ਲਿਖਿਆਵਿਚਕਿਤਾਬਦੇਖੋਲੇਨਾਨਕਸਾਹਿ॥ਜਿਨਪਛਾਣਾਰਬਦਾਫਿਰ
ਰਬਿਹੀਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ਸਿਰਪੁਸੀਦਾਰਖਿਆਅਰਬਾਨਸਰਮਾਹਿ॥ਜੇ
ਜਾਹਰਕਰੇਜਹਾਨਵਿਚਭਿਸਤਿਨਦੋਜਕਤਾਹਿ॥ਰੂਹਾਨੇਰੂਹਖਾਵਣੀਫਿ
ਰਰੂਹਾਤੇਰੂਹਹੋਇ॥ਆਵਾਗਉਣਜਹਾਨਦਾਵਰਿਜਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਦੇਖਿ
ਪੈਦਾਸਿਰਖਿਦੀਪਾਵਿਧਿਕਿਸੈਨਆਖਿਆ॥ਦੂਜਾਹੋਆਨਹੋਸੀਅਵਰ
ਤੇਤਾਕੇਤਾਕਾਲਖਮਹੰਮਦਮੁਸਤਫਾਆਮਾਕਿਰਸਨਲਖਹੋਇ॥ਇਕਿਆ
ਵਨਇਕਜਾਹਿਉਠਿਗਿਣਤੀਗਣੇਨਕੋਇ॥ਲਖਅਉਤਾਰਪੈਕੰਬਰਾਂਉ
ਮਤਿਅੰਤਨਪਾਰ॥ਮਾਰਿਮਾਰਿਮਿਲਦੇਖਾਕਸੋਫਿਰਿਫਿਰਿਹੋਇਅਉਤਾਰ॥
ਲਖਕਿਤਾਬਾਂਲਿਖਿਗਏਛਡਿਜਿਥਾਂਓਨਾਲਿਖਲਿਖਮੋਉਪਜਦਿਓ
ਇਓਰਲਿਖਿਰਖਾਹਿ॥ਫੇਰਾਕਾਜੀਮੁਲਾਂਜੀਆਮਿਸਰਪਾਧੇਲਖਾਂਬ੍
ਹਮੇਬਿਸਨਮਹੇਸਲਖਮਰਜੀਲਿਖਨਵੰਤਾਲਿਖਨਬੇਦਬੀਚਾਰਕਰਿ
ਉਕਤਿਸਿਆਣਪਨਾਲ॥ਮਰਿਫਿਰਜੰਮਨਿਬਧਪੜ੍ਹਿਫਿਰਲੇਦੇਬੇਦਸੰਭਾਲ॥
ਬੇਦਹੁਫੇਰਕਤੇਬਕਰਿਫੇਰਵਿਚਿਪਕੜਾਹਿ॥ਲਖਿਲਖਿਦਾਨੇਵੰਦਤੇਕਤ
ਲੋਹੋਮਰਜਾਹਿ॥ਸਿਵਸਕਤੀਦੁਇਸਾਜੀਆਉਤਮਿਮਧਮਲੋਇ॥ਮਰਦੋ

ਏਹਦਿਲੋਮਕਰਾਮਤਿਫਿਰਮਾਈਹੋਹਾ। ॥੫੨॥ ।ਸੁਆਲਤਰਗੰਮੀ
ਦੀਇਆ। 'ਸੂਰ। 'ਕਹੇਇਆਂਅਕਰੀਮਦੀਪੁਛਿਸਚੁਸੁਆਲ
ਹਕਿਬਿਗਾਨਜੋਗਖਿਨਤਿਨਾਂਹੋਸੀਕਉਣਹਵਾਲਸੋਇਖਾਕੂਸੋਮਿਲੇਵਤਿ
ਨਾਆਦਮਹੋਇਆਲੈਣਾਦੇਣਾਦੁਨੀਦਾਫੈਸਲਿਕਿਉਕਰਿਹੋਹਾਕਰਨਗਰਿ
ਬਾਉਪਰਿਜਾਲਮਬਹੁਤੇਜੋਗਾਫਕਨਿਖੜੇਜਤੀਮਬਹੁਸੁਣੇਨਕੋਈਸੋਰ
ਅਦਲਨਾਂਹਕਮਕਰਸਨੀਲੁਟਿਲੈਸਨਿਧਾਰਿਬਾਰਾਇਹੁਹਕੀਕਤਮੈਥਿ
ਕਹਿਦੇਹੋਸਚੁਬੀਚਾਰਾਗੈਬੁਮੁਕਾਮਖੁਦਾਇਦੇਜਿਥੇਲੈਨਹਿਸਾਬਾਕਿਤਾ
ਬਾਲੈਣਾਦੇਣਾਦੁਨੀਦਾਕਰਨਿਜਵਾਬਸੁਆਲਾਕਿਉਕਰਿਲੇਵਲਈਦਾ
ਕਿਸਬਿਧਦੇਨਦੇਨਾਕਹੋਇਆਂਅਕਰੀਮਦੀਇਹੁਫੈਸਲਕਿਉਕਰਿਲੇਨ
॥੫੩॥ 'ਜਵਾਬ' 'ਨਾਨਕਸਾਹਸੂਰ। 'ਸੁਣਹੁਇਆਂਅਕ
ਰੀਮਦੀਨਾਨਕਕਹੇਫਕੀਰਾਹਕਿਬਿਗਾਨਜੋਗਖਿਨਸੋਹੋਸਨਬਹੁਤਜਗੀਰ
ਉਇਪਸੂਜੋਨਚੌਪਾਇਆਨਕਿਤਿਨਾਂਦੇਣੇਗਾਲੈਣੇਦੇਣੇਨਛੁਟੈਲਦਲਦ
ਲੈਸਨਬੇਰਾਦੇਦੇਬਹੁਤਸਜਾਇਕੇਲੈਨਗੇ ਸਭੋਹਿਸਾਬਾਜਿਨਾਂਜੁਲਮਕ
ਮਾਇਆਦੁਨੀਵਿਚਤਿਨਾਕਿਆਅਤਿਇਹੁਅਜਾਬਾਬਦਰਿਵਿਛੁਅਉਤਾ
ਰਪਾਰਿਕਲੰਦਰਦੇਨਸਜਾਇ।ਧਾਰਿਧਾਰਿਫਿਰਸਨਨਚੁਦੇਕੀਤਾਪਾਸਨਿ
ਆਉਧਾਵਰਿਵਰਿਦੇਸਨਮੰਗਤੇਜੋਖਾਂਨਬਿਗਾਨਾਮਸਾਨਨਕਕਹੇਸੁਣਕਰੀ
ਮਦੀਬੁਰਾਤਿਨਾਂਦਾਹਾਲਾਫਿਟਅਵੇਹਾਖਾਇਆਦੇਣਾਪਵੈਜੋਫੇਰਾਦੇਣ
ਲੈਣਾਨਛੁਟੇਸਹੇਸਜਾਈਫੇਰਾਹਾਥੀਘੋੜੈਉਠਿਖਰਿਭੇਸਬੈਲਅਉਤਾ
ਰਾਜਿਨਾਂਦੇਸਿਰਬਹੁਜੁਲਮਸੋਫਿਰਸੈਸਨਮਾਰਿਹਠੀਪਰਦੇਸਾਸਵਰਫਾ
ਸਨਿਫਹੀਆਇਆਲਹਦੇਹਾਹੇਨਛੁਟਾਹਿਲੈਸਨਾਂਸਾਵਿਚਾਇ।ਜੋਸਾਕੋਈ
ਬੀਜੀਏਲੁਣੇਸੁਤੇਸਾਸੋਹਾਰਿਆਅਤਿਹੀਕੇਦਿਵਸਹੀਸਭੇਨਿਬੇੜਾਹੋਇ
ਖਾਹਸਫੇਰਿਲਿਆਦੁਨੀਆਅੰਦਰਿਫੇਰਾਲਾਹਣਾਦੇਣਾਨੇਕਬਦਿ
ਹੋਸੀਸਭੁਨਬੇੜਾਖਾਹਸਅੰਦਰਿਜੋਮਰੇਫਿਰਲੈਉਠੈਨਾਲਾਦੇਣਾਲੈਣਾ
ਨਛੁਟੇਲਈਅਗੈਸਭੋਸਭੁਲਾਜੇਸੀਖੇਲਚਉਸਾਸਦੀਤੈਸਾਇਹੁਸਿਸਾ
ਰਾਪਕਾਫੇਰਨਆਵਈਪਾਇਆਜੁਅੰਦਰਵਾਗਾਪਹੁਤਾਸਾਇਖੁਦਾਇਨੇ
ਫੇਰਨਜੋਮੈਸੋਇਆਕਾਇਮਅਟੀਤਿਸਦੀਕਿਚਨਵਿਨੀਹੋਇਆ। ॥੫੪॥
'ਸੁਆਲਇਆਂਅਕਰੀਮਦੀਸੂਰ। 'ਸੁਣੋਹੋਨਨਕਹਿਦੀਆਕ

ਗੋਕਰੀਮਾਏਦਾਹਿਦੀਚਾਰਫਰੇਸਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਬਿਸਨਮਹਾਂ ਦੇਵਾਂਰਾਤੇਥੀਸਕਤਿ
ਫਰੇਸਤਾਕਹੇਭਵਾਨੀਜਾਣਹਿ।ਚਾਰੇਖਾਲਕਖਲਕਦੇਹਿਦੂਕਰਨਿਸਨਾਹਿ।
ਤੁਧੇਹੀਕੁਛਬੁਝਿਆ ਦੂਹੂਛਿਰਕਿ ਆਦਾਰਾਏਹੁਹਕੀਕਤਸਰੂਦੀਸਭਾਦੇ
ਇਬੁਝਾਇ।ਲਿਖਿਆਵਿਚਕੁਰਾਨਦੇ ਇਕੋਪਾਕਅਲਾਹਿ।ਦੂਜਾਨੂਰਮ
ਹੰਮਦੀਭਇਆਰਸੂਲਖੁਦਾਇ।ਬਿਨਾਂਰਸੂਲਖੁਦਾਇਦੇਤੀਜਾਹੋਆਨ
ਕੋਇ।ਹੋਇਜੋਮੁਸਲਮਾਨਕੋਕਹੇਨਸੀਹਤਸੋਇ।। ੪੫।।ਜਵਾਬ।।
ਨਾਨਕਸਾਹਸੁਰਾ।। ।ਸੁਣਿਹੋਸੈਦਕਰੀਮਦੀਜਾਣਹੁਸਚੁਸੁਨ
ਹਿ।ਨੂਰੀਚਾਰੀਫਰੇਸਤੇਚਾਰੇਕਤੇਬੁਝਾਇ।।ਅਵਲਨੂਰਖੁਦਾਇਦਾ
ਜਾਂਕਅੰਤਨਪਾਰਾ।ਨੂਰੋਂਬਾਲਿਆਚਰਾਗ।ਇਕਸਕਤੀਕਾਅਉਤਾਰ।ਸ
ਕਤੋਂਤੀਨਫਰੇਸਤੇ ਬਰਹਮਾਂ ਬਿਸਨਮਹਾਂਦੇਵ।ਆਬੀਬਾਦੀਆਤਸੀਸ
ਹਕੀਕਤਿਏਦਾ।ਤੀਨੇਆਪਿਪਛਾਨਿਆ।ਹਮਸਰ ਅਵਰਨਕੋਇ।ਆ
ਪੇਆਪਖੁਦਾਇਕਹਿਭਰਮਭੁਲਾਣੇਸੋਇ।ਤਾਨੇਕੀਆਗੁਮਾਨਬਹੁਹਮ
ਹੀਕਹੈਖੁਦਾਇ।ਆਤਸਾਂਸਲਚਰਾਗਦੀਇਕਬੀਲਾਖਜਗਾਹਿ।।
ਆਤਸਹੀਤੇਉਪਜੇਏਹਤੀਨੇਹੀਦੇਵ।ਲਿਖਿਆਤੀਨਕਤਾ ਬਾਵਿਚਬਰ
ਹਮਾਂਬਿਸਨਮਹਾਂਦੇਵਾ।ਹੋਵ ਆਵਾਜਾਗੈਬਦਾਸੁਣਿਆ।ਤੀਨੋਦੇਵਾਹਮ
ਤੇਖਾਲਕਖਲਕਦੇਹੋਰਅਵਾਜਾਕੇਤਾ।ਤੀਨੋਇਕਠੇਹੋਇਕਰਿਗਏਸਕ
ਤੀਕੇਦੁਆਰਾ।ਜਾਖੜੇਤੇਦਰਿਸਚੇਲਾਗੇਕਰਨਿਜੁਹਾਰਾ।ਪੁਛਨਿਤੀਨ
ਫਰੇਸਤੇਹਮਿਪਰਿਥੀਹੈਹੋਰ।ਕਿਆਅਵਾਜਾਗੈਬਦਾਹੋਰਕੋਤੇਅੰਤਨ
ਓਰਾ।ਕਵਨਪੁਰੀਕੋਦੇਵਤੁਮਕਹਾਂਬਸੇਕਿਸਲੋਇ।ਸੁਣਿਕਰਿਏਸਅ
ਵਾਜਨੋਕੋਸਮਾਂਧੀਹੋਇ।ਹੋਆਹੁਕਮਖੁਦਾਇਦਾਕੁਦਰਤਿਭਈਹਜੂਰ।
ਨੂਰਮਿਲਿਆਜਾਇਨੂਰਨੋਹੋਇਰਹੇਭਰਪੂਰ।ਦੇਖਨਲਗਮਹਲਨੇਪੁ
ਰੇਹੈ ਅੰਤੁਆਨਪਾਰਾ।ਆਹੇਈਸਕਤੀਨੇਇਕਅੰਡ ਤ੍ਰਿਹਾਂਦਿਖ
ਲਾਦੇਖਨਅੰਡਾਫੇਰਕਰਿਵਿਚਤਬਕਿਵਸਾਹਿਕਈਲੋਇ।ਬਰਮੇਬਿ
ਸਨਮਹੇਸਲਾਖਗਣਤੀਅੰਤਨਕੋਇ।ਰਾਮਕਿਰਸਨਪਰਸਰਾਮਲਖ
ਮਛਕਛਿਅਵਤਾਰ।ਨਰਸਿੰਘਬਾਵਨਬੇਪਲਖਕਈਬੇਰਾਹਿਨਪਾਰ
ਕੇਤੇਲਖਮਹੰਮਦਾਅੰਤਨਲੇਆਲੇਆ।ਇਕਤੇਹੀਬਰਹਮੰਡਦਾਅੰ
ਤਨਪਾਏਕੋਇ।ਬਲਨਚਰਾਗਾਬਿਅੰਤਲਖਾਬਿਸਮੋਹੋਇਬਿਅੰਤਾ।। ।।

ਵਡੂਨੂਰਸਲਾਹੀਐਜਿਸਥੀਭਏਅਨੇਤਾਨੂਰੋਬਕਿਆਸਭਰਗਾਇਕਾਇਕ
ਚਰਾਗਲਖਾਆਫਤਾਬਮਹਿਤਾਬਲਖਉਤੈਮਹਅਸਿਫਰਾਂਇਕਖਲ
ਕਕੈਅੰਤੁਰੇਉਤਿਪਤਿਖਪਤਅਪਾਰਾਲਾਵਾਲੀਦਰਗਾਹਦਾਕੇਤਾਕਹੇਸੁ
ਮਾਰਾਕਹੇਮਹਮਦਇਕਭੁਮਦਰਗਾਹਕਈਅਪਾਰਉਪਜਾਹਿਨੂਰਖੁਦਾ
ਇਕੇਖਪਤਨਲਗੈਵਰਾਸਭਖਾਕੂਤੇਉਪਜਾਹਿਕਨ ਹੈਵਾਨਨਬਾਤਾਨਾਨ
ਕੁਆਖੈਰਾਹਿਸਚੁਸੁਣਹੁਕਰੀਮਸਦਾਤਾਐਮਨੋਹੋਹੈਐਸਾਦਿਲਮਾਰਿਫਿਰ
ਫਿਰਿਹੋਵੈਖਾਕਾਖਾਕੇਹੋਇਨਬਾਤਫਿਰਬਾਤਨਿਆਮਤਪਾਕਾਕਨਹੋਵ
ਨੇਆਦਮੀਤਾਤੇਨੁਤਫੇਸਾਫਾਨੁਤਫੇਹੋਵਨਆਦਮੀਅਵਰਹੈਵਾਨੀਜਾਤਿ
ਕਾਨਹੋਵਨੇਆਦਮੀਮਰਿਫਿਰਿਆਦਮਹੋਨਾਪਾਨਿਮਰਤਬਾਕਿਆਮਤੀ
ਜੋਰਿਕਹੀਆਹਿਐਸਾਹੋਇਮੁਨਫਲਸੈਗਾਦਿਲਮਾਰਿਫਿਰਹੋਵਨਖਾਕਾਖ
ਕੇਪਥਰਤਪਥਰਾਪਥਰਤੇਫਿਰਪਾਤਾਚੂਨਹੋਵਾਹਿਪਥਰੁਦਾਇਆਆਤਸ
ਸੈਗਾਚੂਨੇਪਾਨੀਮੇਲਿਆਹੋਵੈਐਮਨਪੈਗਾਪਥਰਬਸਤੁਦਾਇਆਦਿਨਦਿਨਬ
ਧਤਾਜਾਇਆਕੇਸਹਿਜਰਸੁਗਲਾਗਿਪਥਰੁਨਾਮਕਹਾਇਇਮਿਟੀਮੁਸਲਮਾਨ
ਦੀਲਹੇਮਰਤਬਏਹਾਹੋਵਨਪਥਰਖਾਕਤੇਮਰੇਮੁਨਾਫਕਦੋਜਹਿਐਸਾਹਿਹੋ
ਨਿਆਮਤਾਤਾਕੇਸੁਣਿਤੂਨਾਮਾਹੀਦਮਐਸੇਨਬਿਜਿਮੈਗੁਨੁਖਦਮਸੁਗਾਰਵਾਹਿ
ਮਿਸਰੀਖੰਡਨਬਾਤਗੁੜਮੇਵੇਗੁਨਾਗੁਨਾਰੇਗਨਕਪੜੇਤੇਲਦੁਧਹੋਇਨਬਾਤ
ਐਸਾਆਤਸਾਬਿਨਾਨਸੋਮਹੋਇਰਹੇਜੋਧਰਤੀਮਾਹਿ।ਸੁਣਹੁਕਰੀਮਾਸਈਦ
ਦਾਆਖੀਨਾਨਕਸਾਹ। ॥੪੬॥ ।ਸੁਆਲਕਰੀਮਦੀਨਸ
ਦਾਤ੍ਰਿ। ।ਕਹੇਇਆਂਮਕਰੀਮਦੀਨਪੈਕੰਬਰਦੀਜਦਾਅਗੇਇਕਖੁ
ਦਾਇਹੈਏਥੇਕਿਉਦੁਇਆਦਾਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਾਂਹੈਦੁਹਾਵਿਚਕੌਣਝਗੜਾਦਿਤਾਰ
ਖਹੁਸਚੁਸਲਾਮਤੀਕੁਨਮਲਾਮਤਿਛਡਾਗਦਿਹੁਜਿਸਨੇਕਰਦਨਾਂਵਤਨਾਲੀ
ਸੈਨਮਾਕੁਨੀਦੁਨੀਆਕਫਰਦੇਮਰੀਐਨਾਂਹੋਇਹਰਾਮਾਜੇਹਕੀਸਚੀਗਲ
ਹੈਦੁਹੁਵਿਚਕਚਹੁਗੋਇਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਤੇਦੁਹੁਵਿਚਕਉਣਕੋਇ।
॥੪੭॥ ।ਜਵਾਬਨਾਨਕਸਾਹਸੁਣਾ। ।ਨਾਨਕਕਹੇਕਰੀਮ
ਦੀਇਕਸਾਹਿਬਦੁਇਹਦਾਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇਏਹੁਫਿਰਕੇਕੀਤੇਗਏ।
ਦਾਇਮਸਚੁਸਲਾਮਤੀਖੁਨਗਹਿਸੀਮੁਲਾਜੇਕਰਿਨਇਬਾਦਤਰਬਦੀ
ਪਦੁਗਾਹਿਪੈਵੈਕਬੂਲਾਅ ਵੇਨਾਉਨਜਾਤਹੈਅਮਲਾਉਪਰਨਬੇੜਾਅ

ਮਲੋਂ ਬਾਝੋਂ ਮੋਮਨੇ ਪਉਸਨਿ ਦੋਜਕ ਝੇੜਾ॥ ਇਤਿ ਸਿਖਪ੍ਰਸ਼ਨ ॥ ਜੁਆਬ ਫਕੀਰ
ਨਾ ਸੁਰਾ॥ ਕਹੇ ਇਮਾਂਮ ਫਕੀਰ ਮਦੀ ਸੁਣ ਓਹੋ ਨਾਨਕ ਸਾਹਾ ਵਿਚ ਕਿਤਾ
ਬਾਂ ਦੇ ਲਿਖਿਆ ਆਖਿਆ ਆਪ ਅਲਾਹਿ ਵਿਚ ਜਮਾਨੇ ਆਖਰੀ ਖਾਤ
ਮਨਬੀ ਰਸੂਲਾ ਪਿਛਲੇ ਸਭ ਮਨਸੂਖ ਹੋਨਿ ਤਿਨ ਮਨਸੂਮ ਲੂਾ ਸਭ ਹੀ ਹੋ
ਸੀ ਇਕ ਰੰਗ ਦੂਜਾ ਰੰਗ ਨ ਕੋਈ ਹਿੰਦੂ ਬਾਵਣ ਵੀ ਭੁਲਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਭੋਈ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਮੁਸਲਮੀ ਰਹਿਨ ਕਿਆਮਤ ਤਾਂਈ ਹਿੰਦੂ ਰਹਨ ਨ ਪਾਇਨੀ ਲ
ਇਜੇ ਆਤ ਸਭਥਾਨਾਂ ਉਨਿਸਾਨੀ ਨ ਰਹੀ ਰਹਿਆ ਹਿੰਦਿਨ ਆਸਾ ਸਭੇ ਜਲਾਏ
ਅਤਸੀ ਉਠਿ ਗਏ ਆਨਿਰਾਸਾ ਰੋਜ਼ਾਰਿਆ ਮਤ ਸੋਹਣੇ ਜਲੀਨਾਂ ਉਠੇ ਖਾਕਾ
ਆਤਸ ਅੰਦਰ ਸੜਿ ਮੁਏ ਹਿੰਦੂ ਵਡੇ ਨੰ ਪਾਕਾ॥ ॥੪੮॥ ਜੁਵਾਬ॥ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਸੁਰਾ॥ ਸੁਣ ਹੋ ਸੇਦ ਫਕੀਰ ਮਦੀ ਆਖੀ ਨਾਨਕ ਸਾਹਾ ਵਿ
ਚਿ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਲਿਖਿਆ ਆਪ ਅਲਾਹਾ ਵਿਚ ਜਮਾਨੇ ਆਖਰੀ ਖਾਤਮ ਦੋਇ
ਰਸੂਲਾ ਇਕ ਨਾਨਕ ਇਕ ਮੁਸਤਫ਼ਾ ਜਾਸਨ ਦੂਹੇ ਨ ਮੂਲਾ ਰਹਸੀ ਖਤਮ ਜਗ
ਨੇ ਵਿਚ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਫਕੀਰ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੋਇ ਦੁਹਾਂ ਕੇ ਸਿਰ ਪੀਰ॥
ਦੋਵੈ ਫਿਰਕੇ ਰਸੀ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਆਸਨ ਤੀਜਾ ਰਾਹਿ ਵਿਚੋਂ ਦੋਵੈ ਫਨੀ
ਜਾਨਿ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੋਇ ਏ ਮਨਸੂਖੀ ਜਾਂਨਾ ਦੀਨ ਗਵਾਏ ਨ ਦੁਨੀਅ
ਰਹੇ ਵਨ ਬੇਈਮਾਂਨਾ ਆਪੇ ਹੀ ਛਡਿ ਜਾਹਿ ਗੋਤੇ ਬਹਿ ਕਰਕੈ ਦੀਨ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ
ਨ ਰਖਸਨਿ ਹੋਸਨਿ ਅੰਤ ਬਿਦੀਨਾ ਜੋ ਖਾਤਮ ਰੋਜ਼ ਜਹਾਨ ਵਿਚ ਲਹੇ ਦੁਹਾਂ ਦੀਸਾ
ਰਾ ਦੁਨੀ ਗੁਲਾਂਮ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਰਹੇ ਕਦਮਾਂ ਨਾਲਾ ਪੀਰ ਫਕੀਰ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਸੂ
ਰਤਿ ਰਬਿ ਸੰਭਾਲਾ ਫਕਰ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਏਕਹੋ ਦੂਸਤੇ ਤਨ ਕੋਈ ਏਹ ਨਸੀਹ
ਤ ਸਾਮਲੀ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਪਿਛਲੇ ਸਭ ਮਨਸੂਖ ਹੈ ਹੋਏ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਨਾਵਾਂ।
ਅਮਲ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਨਾ ਚਲੇ ਜਿਉ ਵਸਿ ਅਵਰ ਗਾਵਾਂ ਮਨਿ ਰਾਮ ਰਸੂਲ ਕੇ ਮੰਨ
ਹਿ ਫਿਰਸਨ ਕਰੀਆ ਦੁਨੀਆ ਕਾਰਨ ਉਮਤੀ ਕਰਸਨ ਰੂਫ ਮੁਹੀਮਾਲਾ
ਲਚੁ ਦੁਨੀ ਹਰਾਮੀ ਲੈਨ ਖੁਦਾਇ ਨਾ ਅਗੋ ਕੋਇ ਨਦਾਰਹਿਨ ਰਸੂਲ ਖੁ
ਦਾਇ ਕਉਡੀ ਮੁਲ ਨ ਪਾਇ ਦੇਰਾਮ ਰਸੂਲ ਦੋਇ ਧਾਰਿ ਧਾਰਿ ਫਿਰਸਨ ਦੇ
ਹ ਦੇ ਮੁਲ ਨ ਲੈਸੀ ਕਿਸੇ ਅਜਬ ਜਮਾਨਾ ਆਇਆ ਰੱਬ ਨ ਮੰਨੇ ਕੋਈ ਕ
ਉਡੀ ਉਪਰ ਵੇਚ ਦੇ ਅਗੋ ਲਏ ਨ ਕੋਇ ਪਤ ਨਨਾਂ ਉ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਭੁਖਿਆਂ ਰੋ
ਟੀ ਦੇਹਾ ਮਨ ਹਿਨਾ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੋਇ ਕਲੀ ਨਿਸਾਂਨੀ ਏਹਾ ਹੀ ਰੋਜੇ ਸੀ ਵਸਤੁ

ਤੈਕਉੜੀਮੁਲਨਪਾਇਆਕਉੜੀਮੁਲਨਪਾਇਇਵੇਕਾਮਰੂ[illegible]ਨਮੀ
ਖੁਦਾਇਰਸੂਲਕੋਣਾਮਾਕ੍ਰਿਸਨਅਵਤਾਰਕਾਲੀਕਲਾਭਾਵਾਇਕੈਦਿਤੀਓਸ
ਸਭਭਰਮਾਇਆਦੋਹਰੇਦੇਵਨਰਹਸਨੀਨਹੀਬੇਦਪੜਾਂਨਕੁਰਾਂਨਾਮੁਲਾਂਮਸੀ
ਤੀਨਰਹਿਨਨਹੀਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਂਨਾਜਾਤਿਸਫਤਨਰਹਿਸਨੀਸਭੇਹੋਸਨਏ
ਕਸਮਾਂਨਾਨਾਹਿਥਲ ਇਕਖੁਦਾਇਹੈਹੋਰਫਨੀਸਭਜਹਾਂਨਾਉਠਜਾਨਿਹਠਫਰਿ
ਤਾਬਦੇਸਚੁਨਕਾਹਸੀਕੋਈਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਂਨਦੇਮਜਬਨਰਹਿਸਨਦੋਇ ਬੇ
ਦਕਤੇਬਪੜਾਂਨਮਾਤਿਅਉਰਕਰਾਵਨਕਤੇਬਾਹਟੇਹਟਵਿਕਾਸਨੀਹੋਸਨਅੰ
ਤਨਖੇਦਾਪਾਰਿਪਾਰਿਨਾਮਵਿਕਾਸਨੀਕਿਤਮਰਦੇਗਫਰਮਾਇਆਅਗੇਕਉੜੀ
ਨਲਹੈਈਦੈਆਖਿਰਬਾਜਾਇਆਸੁਣਹੁਇਆਂਮਕਰੀਮਦੀਸਚੀਗਬਿਕਲ
ਮਦੋਜਕਦੁਨੀਆਕਾਰਨੇਰੋਟੀਨੈਹੈਰਾਨਾ ॥੫੦॥ ਸੁਆਲਇਮ
ਮਕਰੀਮਦੀਨਸੂਰਾ ਕਹੈਇਮਾਂਮਕਰੀਮਦੀਸਚਾਦੇਹਸਨੇਹਾਜਿ
ਸਾਬਿਧਕਾਇਮਹੋਇਤਾਨਿਸੋਈਅਮਲਕਰੇਇਆਕਾਇਮਹੋਇਕਿਆਮਤੀਜੁ
ਸੇਖਾਂਕਿਨਖਾਇਆਖੁਲੇਨਜੁਸਾਤਿਸਦਾਫੇਰਨਆਵੈਜਾਇਆਕਉਣਇਬਾ
ਦਤਿਰਬਦੀਜਿਤੁਕਾਇਮਹੋਵੈਰੂਹਾਫੇਰਨਫੇਰਚਉਰਾਸੀਬਹੁਤਹੋਇਨਧ
ਭੂਹਾਕੋਈਸੁਰਤਗਬਿਦੀਕਿਸਾਬਿਧਲਾਈਐਧਿਆਨਾਕਿਸਾਬਿਧਿਚਲੇ
ਸਾਧੀਅਨਿਸਚਾਦੇਇਬਿਆਨਾਖਾਤਮਾਇਸਜਮਾਂਨਦਾਤੂੰਨਾਨਕਸਾਹਿਬ
ਕੀਆਮੀਰਾਂਅੰਦਰਿਮੀਰਤੂੰਪੀਰਾਂਅੰਦਰਪੀਰਾਮੁਰਸਦਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦਾਦੂ
ਜੇਦਸਾਇਰਾਹਾਸਚੁਹਿਕੀਕਤਿਸੇਧਰੇਦੋਹੋਹਕਿਸਨਾਹਾ ॥ ੫੧ ॥
ਜਵਾਬ ਨਾਨਕਸਾਹਸੂਰਾ ਨਾਨਕਆਖੇਰਾਹੁਸਚੁਸੁਣਹੁ
ਇਮਾਮਕਰੀਮਾਜੀਵਦਿਆਤੂੰਹੋਇਰਹੁਦੁਨੀਆਂਵਿਚਮਤੀਆਜਾਰੋਇ
ਸਕਖੁਦਾਇਦੇਮਨਅੰਦਰਮੁਕਿਲਾਇਆਇਕਹਿਕਨੀਇਸਕਹੈਹਕੋਹਕ
ਕਮਾਇਆਗੋਸਾਨਸੀਨੀਹੋਇਰਹੁਧਰਤੀਸੀਸਟਿਕਾਇਆਕਰਹੁਰਬਾਦਤਿ
ਗਬਿਦੀਚਿਲੈਬੈਠੇਜਾਇਆਦੂਜਾਇਸਕੁਸਾਚੇਬੰਦਗੀਭੁਰਭਲੇਸਾਭਤਿਅ
ਗਾਇਕਾਇਕੀਹੋਇਰਹੁਤਾਂਜਾਗਨਤੇਭੇਭਾਗਾਤੀਜਾਇਸਕਜਾਹਿਰਹੋਖਾ
ਲਾਹੀਨਸਭਜਾਇਆਬੈਠਹੁਆਸਨਮਾਰਕਰਜੋਗਧਿਆਨੇਲਾਗਾਆਹਿ
ਮਿਹਰਇਕਧਾਰਰਖਿਤ੍ਰਿਨਤ੍ਰਿਨਰਹਨਨਦੋਇਆਆਵਾਂਗਉਣਨਹੋਇਵਿ
ਰਜੇਨਿਤਨਿਤਸਾਧੇਕੋਈਆਚਉਥਾਇਸਕਮਜਾਜਹੈਜਿਉਦੀਵਾਜਲਾਇ

ਸਭਿਗਾ[illegible]ਤਸ ਇਸਕ ਦੀ ਇਸਕ ਮੁਸਕ ਸੀਗਾ ਚੋਰੋ ਇਸਕ ਮਾਹਿ
ਬੂਥਦੇਰਬੇ ਜਿਸਨੇ ਆਦੇਰਾਸਾ ਜੋ ਰਿਝੋਰੀ ਆਸਕ ਪੂਰਨਿ ਹੋਏ ਆਸਾਬ
ਸੂਲੱਗੇ ਇਸਕ ਦੇ ਕੋਇ ਨ ਪਵੈ ਕਬੂਲਾ ਇਸਕ ਲਗਾ ਈਏ ਰਬਿ ਸੈਜ ਹਰਵੀ
ਏ ਰਸੂਲਾ ਜੇਹਾ ਇਸਕ ਕਮਾਈ ਸੈਤੇ ਹਾਂ ਆਦੈ ਰਾਸਾ ਲਗਾ ਰਹੈ ਰੋਜੁ ਸਬਿਬੂ
ਰਨੋਂ ਹੋਆ ਆਸਾ ਹਾਜੀ ਕਾਜੀ ਸੇਦ ਸਭੁ ਪੁਛਨਿ ਕਰਤ ਕਰਾਰਾ ਜਿਸਦੇ ਵਲਖੁ
ਦਾਇਰੇ ਸੈਕਰੀਨ ਆਵੈਹਾਰਾ ਹਾਜੀ ਕਾਜੀ ਹਾਰਿ ਕਰਿ ਸਿਦਨਿ ਦਕਰਨਿ ਸਲਾ
ਮਾ ਬੁਮਸਚ ਲੈਕਨੂਦਾ ਉਧਰਿ ਸਚੁ ਕਲਮਾ ਹੁਸਤਿ ਹੁਜਾ ਤਿਸਰੇਦੀ ਆਇਨ
ਸਕੇ ਨੇਕ ਸਿਤੀ ਫਿਰਕੇ ਦੂਨੀਦੇ ਨਾਨਕ ਕੀਤੇ ਜੇਰਾ ਸਭਿ ਮਜਹਬ ਮਨ ਸੁਖ ਕ
ਰਿ ਸਚੁ ਅਮਲ ਚਲਾਇਆ ਸਤਿਨਾਮ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਚਹੁ ਕੁੰਟੀ ਡਬਕ ਵਜਾਇਆ
ਇਕੋ ਹੁਕਮ ਬਾਤ ਖਤਿ ਇਕ ਇਕਾ ਮੁਹਰ ਚਲਾਇਆ ਇਕੋ ਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਜਗ ਕੂ
ਕੂਨ ਰਹਿਸੀ ਕਾਇਆ ਸਾਹਿਨ ਨਮਕਾਨ ਕੋਗੋਰ ਮਸੀਤਿ ਨਾ ਹਾਕਮ ਵਿਚ ਨਾਨ
ਕ ਨਿਰਮਲਾ ਸਚਾ ਇਕ ਖੁਦਾਇਆ ॥੫੨॥ ਸੁਆਲ ਕਾਜੀ ਰੁ
ਕਨਦੀਨ ਸੁਰਾ ॥ ਪਾਸ ਬੈਠਾ ਸੀ ਪੀਰ ਬਹਾਵਦੀਨ ਸਭ ਪੀਰਾਂ ਦੇ ਪੀ
ਰਾ ਸੁਣ ਗੱਲ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਅੰਹੀ ਇਰਹਿਆ ਦਿਲ ਹੀਰਾ ਬਰਕਾਨ ਕਹਮ
ਖਦੂਮ ਜੀ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਦੀਤ ਦਬੀਰਾ ਕੀਤੇ ਸੀ ਮਨ ਸੁਖ ਕਰਿ ਸਭ ਅਵਤਾਰ
ਪੈਕੰਬਰਾਂ ਪੀਰਾਂ ਹਾਮਰਹੀ ਮਨ ਮੰਨਈ ਕਿਸ ਨ ਕਹੀਅੰ ਬੋਇਆ ਮੰਨਿਨ ਚਾ
ਰੇ ਯਾਰ ਖਨਵੰਦੇ ਰਹਿਦਾ ਹਿਜੋਇਆ ਚਾਰ ਕਤੇਬ ਨ ਮੰਨਈ ਬਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇ
ਸਾ ਏਰ ਮਧਾਵਨ ਮੰਨਈ ਮੰਨਿ ਨ ਬਾਸਕ ਸੇਸੁ ਰਾਮ ਕਹੀਅੰ ਇਕ ਹੈ ਕਿਰਸਨ
ਕਹੀਅੰ ਏਕਾ ਏਕੋ ਨਬੀ ਰਸੂਲ ਹੈ ਚਾਰ ਇਸ ਰਬ ਏਕਾ ਇਕੋ ਹੀ ਖਟ ਦਵਾਰੇ
ਚਉਦੇਹ ਬਲਕ ਚਰਾਗਾ ਦੂਜਾ ਆਖਣ ਸਾਕਿਹੈ ਆਖਿਆਂ ਚਹੂੰ ਨ ਅਜਾਬ
ਪੁਛਣਕਾ ਤਦਬੀਰ ਕਰਿ ਕਿਸਨੂੰ ਕਰੇ ਕਬੂਲਾ ਥਕੇ ਨਸੀਹਤ ਦੇਦਿਆਂ ਗ
ਈਆ ਸੁਣ ਭੁਲਾ ॥੫੩॥ ਜਵਾਬ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਸੂਬਾ ॥
ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਮਖਦੂਮ ਜੀ ਸੁਣ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭਨਾ ਵਿਚ ਇਕੋ ਇ
ਪੇ ਇਕ ਬਖਾਨ ਜੇ ਦੂਜਾ ਆ[illegible] ਤੁਸਾਂ ਕਿਉਂ ਸਤਵੇਂ ਇਕ ਦੂਜਾ ਕਰੇ ਨ
ਪਕਹੈ ਦੋਜਕ ਜਾਇ ਸੋਇਆ ਨਾਨਕ ਸੈਰੇ ਅਦਾ ਕਿਸ ਨ ਕਰੇ ਫਿਰ ਉਨਾਕਹ
ਦੇ ਅਲਹ ਰਸੂਲ ਹੈ ਹੋਰ ਨ ਪੂਜਣ ਹੂੰ ਸਲਾ ਤੁਰਕ ਨ ਜਪਦੇ ਰਾਮ ਨੋ ਹਿਦੂ ਨ ਜ
ਪਹਿ ਰਸੂਲਾ ਫਿਰਕਾ ਹਿਦੂ ਤੁਰਕ ਦਾ ਇਸਾ ਬਿਧ ਮਨ ਹੂਨ ਮੂਲਾ ਆਖੈ ਨਾਨ

ਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨ ਸਰਵੇਨੂੰ ਸਿਧਦੀ ਸਭਾ ਸੀ ਤੇ [illegible] ਸਭ ਰਚੀ ਗਈ ਪ
ਨਾਪਿਆ ਅਭੂਲ ਕੇਤੜੇ ਕਿਸ ਨਕਰੀ ਸਅੰਤੋ ਇਆ ਕਿਤੇ ਤਾਂ ਪੇ ਕਿਥਰਾਂ
ਪੀ ਰਾ ਅੰਤ ਨ ਕੋਇਆ ਆਖਾਣ ਇਸ ਦਾ ਬਿਖਾਨ ਵਾਦ ਵੇਦ ਕਤੇਬ ਬੀਚਾਰਾ।
ਮੇਰਮਧ ਨੇ ਬਾਸਕ ਜੇਸਾ ਅੰਤ ਨ ਪਾਰਾ ਆਰਿ ਮਾਰਿ ਜੀਅ ਨਰੇਂਦੇ ਨੇ ਬਰਾਮੰਬ੍ਰਿ
ਸਨ ਮੰਦੇ ਵਾ ਇਕੋ ਸਚੁ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਮੈ ਰਦਰੋਗੀ ਭੇਦ ਗਉ ਸੂਰ ਦੁਇ ਇਕ ਕ
ਰਿ ਇਕ ਪਛਾਣੇ ਸੋਈ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੇ ਮਜਬ ਉਠੇ ਦੋਇ ਦਾਂਵਾ ਹਿੰਦੂ ਤੁ
ਰਕਦਾ ਮਨ ਤੇ ਰਖਹੁ ਮੁਲਾ ਸਚੁ ਨਸੀਹਤਿ ਜਾਦ ਕਬਦਰਗਾਹ ਪੈਕ ਬੂਲਾ।
ਸਾਹਿਬ ਖੁਦ ਫੁਰਮਾਇਆ ਲਿਖਿਆ ਵਿਚ ਕਿਤਾਬਾ ਮਿਰਿਜ ਮਨਿ ਮਨ ਸੁਖ ਪੈ
ਨਿਮਾਨਿਆ ਚਲਨ ਅਜਾਬਾਂ ਕੁਦਰਤ ਕਈ ਅਸੰਖ ਹੈ ਇਕੁ ਕਾਦਰ ਲਿਆਂਣਾ
ਆਪਾ ਕਾਦਰ ਕੁਦਰਤਿ ਬਾਹਰਾ ਸਭ ਜਪਦੀ ਤਿਸਤੇ ਜਾਪਾ ਕੁਦਰਤਿ ਬੰਦੇ ਰ
ਬਦੇ ਹੁਕਮੀ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਬਰਗ ਜਦੈਨ ਬਾਤ ਦੇ ਕੁਦਰਤਿ ਫੇਰ ਜਮਾਇਆ ਚ
ਹੇ ਸੇਹੀ ਆ ਸੂਰਤਾ ਉਹੇ ਜੋ ਹੋਨ ਵਾ ਕਲ ਪਸਾਰਾ ਖਲਕ ਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਵਣਾਇਗਾ
ਵਾ ਫਿਰ ਫੇਰ ਨ ਆਵਨੀ ਸਭੁ ਜਪਹਿ ਜਿਨ ਦੇ ਨਾਇ ਭਰਮੇ ਭੁਲ ਆਦਮੀ ਅ
ਰਜਮਨਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਜੇਸਾ ਮੋਤੀ ਉਸਦਾ ਤੈਸਾ ਆਲਮ ਜਾਣਾ ਸੇਆਕਿ
ਮਨ ਆਵਸੀ ਦਬਗਰੀ ਸਭੁ ਹਿ ਮਸਾਣਾ ਮਿਟੀ ਗੋਰ ਮਸਾਣਦੀ ਫਿਰ ਆਵੈ
ਹਥਿ ਕੁੰਭਾਰ ਭਾਂਡੇ ਇਟਾ ਬਹੁ ਬਿਧੀ ਘਾੜਿ ਘਾੜਿ ਪਰਗਟਿ ਸਵਾਰ ਫਿਰ ਖਾਵਨ
ਅਗਨਿ ਅਗਾਵਣੀ ਜਲ ਬਲਿ ਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੁਇ ਇਹਿ
ਰਲੇ ਹਨ ਤਿਨ ਸਾਰ।। "੫੨" ।ਸੁਆਲ ਪੀਰ ਬਹਾਵਦੀਨ ਗਉ
ਸ ਸੁਰਾ।। ।ਆਖੀ ਗਉਸ ਬਹਾਵਦੀ ਸੁਣ ਤੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹ। ਕਉਣ ਨੂੰ
ਨੂੰ ਹਦ ਰਾਹੇ ਦੇ ਕੋਪੜੀ ਜਾਇ ਰੂਹੇ ਦੀ ਕੀ ਜਾਤ ਹੈ ਕਉਣ ਸਫਤ ਕਹਾਇਆ
ਆਇਆ ਕਿਸ ਮੁਕਾਮ ਤੇ ਗਇਆ ਕਿਥੇ ਜਾਇ ਸਮਾਇਆ ਜੇਸਰਿ ਉਤਾਰੇ
ਦਿਲੇਦਾ ਸੋਈ ਅਵਲ ਫਕੀਰਾ ਸਚ ਬਾਹਿ ਚਲਿਆ ।ਕਦੇ ਨ ਹੋਨ ਜਹੀ
ਰਾਹ ਉਨਾਂ ਦੀ ਦਾ ਸਬਦ ਸੁਣ ਸਭੁ ਉਨਾ ਇਸ਼ ਖਿਵਰੇ ਸਾਹਿ ਨਾਨਕ ਮਨਕ
ਸਰਕ ਤੁਕਾਰਿਆ।। ।।੫੫।। ਜਵਾਬ। [illegible] ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਸੁਰਾ।। ।ਸੁ
ਣਿ ਗਉਸ ਬਹਾਵਦੀ ਆਖੀ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਸੁਣਾਇ ਨਿਸੁਨ ਰੂਹ ਦਰ ਹੋਨ ਕਿਸ
ਹੀ ਜਾਇਆ ਜਾਤ [illegible] ਤੇ ਬਾਹਰ ਫੇਰ ਰਾਹੁ ਪਨਦੀ ਕੋਇਆ ਕਰੇ ਅਵਾਜ ਗੈਬ
ਦਾ ਨਦਰੀ ਪੈਵਨ ਸੋਇਆ ਆਇਆ ਗੈਬ ਮੁਕਾਮ ਤੇ ਫਿਰ ਗੈਬ ਜਾਇ ਸਮਾ

ਓਲਖਚਉਰਾਸੀਜੁਸੜੇਪਹਿਰੇਖੁਸੀਰਜਾਏਇਕੋਇਕਕੇਜੁਸੜੇਕਈ
ਅਸੰਖਾਰੂਗਾਹੋਇਇਕਠੇਆਪਿਵਿਚਕਰਨਿਅਦਜਾਤੂਹਿਾਰੂਖੁਦਾਇਨ
ਭੇਦਕੂਾ ਇਕਾਜਾਤਿਸਫਤਾਪੰਜਿਮਿਲਖਸੀਹਤਾਂਸਾਜਿਦਿਖਾਂਈਜਾਤਿਾਜਾ
ਤਿਸਫਤਕਹਾਇਕੇਪਾਣੀਮੜ੍ਹੇਜੀਰਾਜੂਸਾਪਕੜ੍ਹਿਆਜੂਸਿਆਖਪਿਖਪਿ
ਹੋਹਿਜਰੀਰਾਰੂਹਬਿਧਾਇਆਆਪਕੂਕੂੜੀਆਂਦੁਨੀਆਂਲਗਾਜਾਤਿਸਫ
ਤਿਖੁਦਾਇਦੀਨਾਂਉਧਰਾਇਆਠਗਾਠਗਠਗੀਮਿਲਠਗੋਂਦੂਜਾਨਾਂਉਰਖਾ
ਇਾਦੂਜੀਕੁਦਰਤਿਕੂੜੁਹੈਸਚਾਇਕਖੁਦਾਇਆਪਭੁਲਾਈਆਂਦੁਨੀ
ਲਗਾਹਮਸਮਾਧਿਰਿਨਾਇਜਦਿਰੂਹਜੁਦਾਹੋਇਤਨਤੇਨਾਂਉਨਾਉਕਛ
ਨਹਾਸਭੁਕੁਦਰਤਰਬਦੀਅਰਬਾਨਸੰਰਮਾਹਿ । ॥
ਅਰਬਾਨਸੌਰ ਬਾਹਰ ਇਕੋਆਪਿਅਲਾਹਿਾ ਕਰਾਰਿਅਜਤ ਬੰਦਗੀਜਾਣੈ
ਆਪਣਾਆਪਿਾ ਜਿਨਾਆਪਪਛਾਣਿਆ ਤਿਨਾਂਪੁੰਨਨਪਾਂਪਾਆਖੇਨਾਨਕ
ਹਿਦਰਗੀਸੁਲਹੁ ਬਹਾਵਦਪੀਰਾਪਾਵਹੁਰਾਹਿਖੁਦਾਇਦਾ ਕਦੇਨਹੋਇਜਹੀ
ਰ॥ ॥੫੬॥ ॥ਸਆਲਮਖਦੂਮਬਹਾਵਦਦੀ॥ ॥ਤੂਰਾ॥ ॥
ਆਖਪੀਰਬਹਾਵਦੀ ਸੁਣਿਹੋਨਾਨਕਪੀਰਾਅਦਮਹਵਾ ਰਬਿਸਿ
ਰਜਿਆ ਕਹੁ ਸਰੀਤਦਬੀਰਾਖਾਕ ਨਿਮਾਣੀਅੰਧਲੀਕਿਉਕਰਿਭਈਖ
ਬੀਰਾਸੂਰਤਹੋਈਖਾਕਤੇਕਰੇਅਵਾਜਕਬੀਰਾਸਹਿਸਅ ਠਾਰਹਾ ਆਲਮਾ
ਜੁਨਜੂਨਸਰੀਰਾ ਏਹਾਕੀਕਤਿਗੈਬਦੀਕਹੋਸੁਅਦਲਫਕੀ॥ ੫੭ ॥
॥ ॥ਜਵਾਬ॥ ॥ਨਾਨਕਸਾਹਸੂਰਾ॥ ॥ਸੁਣਹੁਮਖਦੂਮਬਹਾਵਦੀਨਾਂ
ਨਕਕਹੇਫਕੀਰਾਅਰਬਾਨਸਰਮੇਲਕਰਿਖਲਕਕੀਆ ਖੰਬੀਰਾਦਾਣਾ
ਭਇਆਖਬੀਰਤੇਸੁਣਿਖਾਸਾ ਚੀਤਦਬੀਰਾਇਕਤੂਦਾਣੇਲਖਹੋਹਿ ਭੂ
ਨਾਂਭੁਨਸਰੀਰਾਅਨੇਭਇਆਖੰਬੀਰਫਿਰਨੁਤਫੇਭਏਬਹੁਰੰਗਾਇਕਦਾ
ਏਕੋਮਾਤਿਨਪਏਰੰਗਾਰੰਗੀਅੰਨਾਸਹਸੁਅਠਾਰਾ ਆਲਮਾਂਨੁਤਫੇਹੀ
ਤੇਕਿਨਾਸਭਤੇਊਪਰਆਦਮੀਜਾਣੇਦੀਨਬਦੀਨਾਅਰਬਾਂਸਹੋਹਿਫਿ
ਰਜੇਮਰੁਬੀਦੇਖਾਕਾਖਾਕੀਆਬੀਨਪਾਕਹੋਇਬਾਦੀਨਾਰੀਪਕਾਜਾਹੋਨਿ
ਇਲਾਹਾਦੇਆਪਤੇਕਰਹਿਨਫੇਰਅਵਾਜਾਤਾਰਾਹਿਲੀਆਜੇਬੀਦਾਲਿਫਿ
ਰਸਬਾਦਿਨਕਰੇਰਬਾਬਾਕਲਾ ਬਣਾਈਗੈਬਦੀਗੈਬੀਹੋਇਸੁਪਾਇਇ
ਕੇਤਾਂਜਾਣੈਕੁਤਬਰਾਹੁਸਾਇਕੇਜਾਣੈਆਪਖੁਦਾਇ ਸੁਣਮਖਦੂਮਬਹਾਵ

ਦੀਇਹੁਆਲਦੀਖੇਲਾਆਪੇਆਪਉਪਾਇਦਾਫਿਰਆਪਕਰਾਏਮੇਲਾ
॥ ੫੮॥ ॥ਸੁਆਲਪੀਰਬਗਾਦਦੀ॥ਸੂਰਾ॥ ॥ਆਖੇਪੀਰਬਗਾਦ
ਦੀਜਸੇਕੇਤੇਰੂਹਾਕਿਉਕਰਿਥੀਆਅਦਸੰਗਮਿਲਰੂਹਾਪ੍ਰਕਾਰਨਹੁਹਾਕਿ
ਥੇਉਪਜੀਆਂਦਾਨਸੀਕਿਥੇਜਾਇਸਮਾਇਬੋਲਣਹਾਰਾਕਉਣਸੀਇਹੁਨੇ
ਬੀਸਿਰਨਸਾਇਆਬਸੀਕਿਥਕਸੀਬਾਦਸੀਕਿਨਰਾਰਹੁਹਾਵਿਚਹੁਕਉ
ਣਸੀਏਹੁਸਚੁਵੀਚਾਰਾਜੇਸੂਰਤਥੇਨਦਿਖਾਇਦਾਕਰਦਾਬਹੁਤਪਸਾਰਾ॥
ਹੋਦਾਜਥੇਨਪੇਦਰੂਹਾਕਿਛੁਦਿਸੇਨਅਸਰਾਅਸਾਰਾਕੁਝਸੀਕੁਝਨਾਇਸੀਏ
ਸਦਾਏਇਬਿਆਨਾਏਹੁਹਕੀਕਤਸਚੁਦੀਕੀਜੈਪਰਗਟਜਹਾਨਾ॥ ੫੯॥
॥ਜਵਾਬਨਾਨਕਸਾਹਸੂਰਾ॥ ॥ਸੁਣੋਪੀਰਬਗਾਦਦੀਪੰਜਖਸੀਅ
ਤਿਰੂਹਾਪੰਜੇਪੰਜੇਪੰਜਵੀਸਭੁਮਿਲਪ੍ਰਕਾਰਰੂਹਾਪੰਜਮਿਲਉਪਜੀਆਦ
ਨਸੀਫਿਰਪੰਜਾਂਮਹਿਸਮਾਇਬੋਲਣਹਾਰਾਸਗਤਗੁਰਸੂਰਤਿਬਾਦਿਹਵਾ
ਈਗੈਬੀਪੰਜਫਰੇਸਤੇਮਿਲਕਰਕਰਨਿਆਵਾਜਾਮੁੜਿਆਪਖਾਵਜਿਰੈ
ਮਦਾਇਤੁਰਬੁਬਣਾਇਆ ਸਾਜਾਆਪੇਇਕੋਰਮਿਰਹਿਆਜੀਆਜੰ
ਤਸਭਮਾਹਿਹੋਰਸਰੀਕਨਦੂਸਰਾਇਕੋਇਕਅਲਾਹਿ॥ਚਾਰੇਯਾਰਮਸਲ
ਮੀਡਹੈਅਲਾਹਿਦੇਨਾਲਭੁਲੇਦੁਨੀਖੁਦੀਲਗਨਾਲਖਰਾਬਜਵਾਲਾਖਾ
ਕੀਆਬੀਆਤਸੀਬਾਦੀਚਾਰਕੁਤਬਾਇਹਯਾਰਖੁਦਾਇਦੇਆਪਪੇਕਿਬ
ਰਰਬਾਰਕਾਇਮਚਾਰੋਤਰਫਦੇਕੀਤੇਚਾਰਕੁਤਬਾਚਾਰੋਥੰਮੇਅਰਸਦੇਹਲ
ਦੇਮੂਲਨਕਦਾਕਾਇਮਕੁਰਸੀਅਰਸਹੈਕਾਇਮਇਕਖੁਦਾਇਪੰਜਕਾਇ
ਮਹੈਸਦਾਹੋਰਨਕਾਇਮਜਾਇ॥ਜੋਆਇਆਸੋਜਾਇਸੀਜੋਗਇਆਫਿਰਆ
ਇਆਅਗਲਾਸੰਗਉਤਾਰਕੇਫਿਰਆਵੈਹੋਰਬਣਾਇ॥ਕਿਸਕੀਮਾਈਬਾਪ
ਕਿਸਕਿਸਕਾਪੂਤਕਹਾਇ॥ਕਿਸਕੀਜਿਰੂਧੀਆਂਕਿਸਸਭਕੂੜੇਕੀਏਪਸਾਉ
ਜੀਵਦਿਆਸਭਦਿਸਦੀਮੋਇਆਦਿਸੈਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕਬਾਜੀਕੂੜਦੀਆ
ਖਿਰਕੂੜੀਹੋਇ॥ ॥੬੦॥ ॥ਸੁਆਲਪੀਰਬਗਾਦਦੀ॥ ॥ਸੂਰਾ॥
ਆਖੈਪੀਰਬਗਾਦਦੀਸੁਣਹੋਨਾਨਕਸਾਹਾਤੂੰਹੀਸੂਰਤਿਮਥਿਦੀਗਾਹਿਦੇਕੇਹ
ਕੀਜਾਇ॥ਖਾਣਾਕਉਣਖੁਦਾਇਦਾਪੀਹਿਕਉਣਪਸਾਰਾ॥ਕਉਣਸਰੀ
ਕਖੁਦਾਇਦਾਸਚੁਹਕੀਕਤਆਖਾਹਿਦੂਮੁਸਲਮਾਨਾਂਵਿਚਕਉਣਨਜੀਕ
ਖੁਦਾਇ॥ਦੋਨੋਮਜਹਬਸੋਧਕੈਸਚਾਇਕਦਿਖਾਇ॥ ੬੧॥ਜਵਾਬ॥

"ਨਾਨਕਸਾਹਸੁਰਾ" "ਸੁਣੋਪੀਰ[illegible]ਦਦੀਆਖੀਨਾਨਕਸਾਹ
ਸਚੀਸੁਰਤਿਰਬਦੀਰਾਹਦਾਸਚੀਜਾਇ ਸੁਭਾਖਣਾ ਰਬਦਾਪਾਹਿਰਸਚੁ
ਸਾਕਾ ਓਹਿ ਇਕਖੁਦਾਇਹੈ ਹੋਰਸਭੀਕਨਸਾਰਾ ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੋਇਦਰ
ਗਾਹ ਲੈਨਸਜਾਇ ਮਜਹਬਦੁਇਅਨਸੁਖੀਓ ਦਿਸੀਦੇ ਗੁਮਰਾਹਿ ਅਸਈਸ
ਰੀਰਖੁਦਾਇਦਾ [illegible] ਬੇਦਕਤੇਬਾਂ ਬਾਹਰ [illegible]
ਦਾਅਲਾਹਿ "੬੨" "ਸੁਆਲਪੀਰਬਗਾਦਦੀਸੁਰਾ" "
ਆਖੈਪੀਰਬਗਾਦਦੀ ਸੁਣਹੁ ਨਾਨਕਸਾਹ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇਦਿਤੇਨੀਮੁ
ਭਰੂਉਠਾਇ ਤੀਜਾਮਜਹਬਕਉਣੁਹੈ ਜੋਤੁਹਿਕੀਤਾਤੁਹਾਰੀਕਾ ਏਹੁਹਕੀਕ
ਤ ਸਚਕਹੁ ਨਾਹਿਤੰ ਲਗਦੀਲੀਕਾ ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇ ਬਾਵੇਆਦਮਦੇ
ਫਰਜੰਦਾਤੂਹੈ ਕਿਉਂਰਦੇ ਨਾਨਕ ਸਚੁਕਹੁ ਇਹੁ ਪੈਦਾਹਰਿਆਰਾਜੀ ॥
॥ [illegible]ਕੁਰਨਦੀਨਹਾਰਿਆ ਸਾਹਰਹੀਆ ਹਾਰਿਆ ਹਾਜੀ ਹਜਿਕਰਿਪਤਗੁ
ਰਭਏਜਤੀਆ ਹਉਪੁਛਦਾ ਪੀਰਬਗਾਦਦੀਮੁਲਤਾਨੇਦਾਪੀਰਾ ਹਿੰਦੂਮੁਸ
ਲਮਾਨਦੀਰਾਹਿ ਸਚੀਤਦੂਬੀਰਾ "੬੩" "ਜਵਾਬਨਾਨਕਸਾਹਸੁਰਾ"
"ਆਖੀਨਾਨਕਸਾਹਸਚਸੁਣਹੁ ਬਗਾਦਦਪੀਰਾ ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇਸ
ਰਭੁਮਬੀਜਹੀਰਾ ਤੀਜਾਮਜਹਬਪਾਕਹੈ ਨੇਕਬਦੁਤੇਦੂਰਾ ਭਲੇਬੁਰੇਦਰਗ
ਹਵਿਚਵੜਨਿ ਨੰਮਿਲਦੇਦੂਰਾ ਭਲਾਭਲਿਆਈ ਗੱਰਬਿਆ ਮੈਂਸਮਅ
ਦੂਰਨਕੋਇ ਬੁਰਬੁਰੇ ਆਈਸਹਿਆਂ ਨੀਚਕਰਮ ਬਹਿਰੇਇ ਦੋਵੈਂਰ
ਰੈਜਹਾਨਵਿਚ ਪੁਰਨੰਪਹੁਤੇਜਾਇ ਨਾਨਕਕਹੈਬਗਾਦਦੀ ਹਉਮੈਰਖੇਅ
ਰਾਇ ਤੀਜਾਮਜਹਬਸਚੁਹੈ ਮਾਰਅਤੀ ਮਨਮੰਡਾ ਨੇਕਬਦਦੁਇਰਾਹਿਞੂ
ਤਹਰਿਦਮਖਾਲਕਸਾਰਾ ਨੇਕਬਦਦੁਇਗਾਰੇ ਚਲਦੇਗਾਡੀਰਾਹਿਦੋਨੋ
ਫੜੇਮਾਹਿਵਿਚ ਛੁਟੈਜਾਂਨ ਅਲਾਹਿਲੀ ਹੇਲੀ ਹੀਰਾਗੀਰਲੇਲੀਏਰ
ਸਨਕਪੂਤਾ ਤੀਨੈਲੀਹਨਚਲਨ ਸਿਧਸੁਰਮਾ ਸਪੂਤਾ ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾ
ਨਦੁਇ ਬਾਬੇਆਦਮਦੇਫਰਜੰਦਾ ਲੜਦੇਹਦਾ ਬੀਨਕਰ ਸਚੁਭੁਲਾਇਨ
ਪੈਦਾਦਰਗਾਹ ਓਥੈਨਪਾਇਨੀ ਜੋਕਰਦੇਦਾਵੇਕੂੜੂ "ਦਾਵਾਰਾਮਰਹੀਮਕਰ
ਲੜਮਰਦੇਹੋਏ ਕੂੜਾਜਿਹਰਬੁਹਮਕਾਨਤੇ ਸੁਸਾਸਾਬਤਨਾਲਾ ਤਦਬੀਰਾਂਬ
ਹਬਿਪਰਕੇਮਰਦਿਆ ਚਲਾਹਿਨਨਾਲ ਫਿਰਦੇਚਉਰ ਸੀਭਰਮਦਾਹੋਇਨਿ
ਮਾਣਕੂਹਾਰੇਇਨ ਪੁਛੈਬਾਤਨੀ ਦੰਗੁਪਕੀਰਦਾਕੂਇ ਜਿਤਨੇਜਾਰਮਹਬ

ਭੀ ਖੜਾ ਪੀਰ ਦੇ ਮਿਤ੍ਰਾ ਸੋਆ ਦੇਖਨੁ ਕਾ [illegible] ਚਿਤ੍ਰ ਮਿਲਦੇਆ
ਇ ਮਹਬੂਬੀ ਦਾ ਅਕਮ ਅਕੇ ਸਰਾ ਭਾਈ ਸਰੇ ਪਰੀ [illegible] ਇਭੜੀ ਜਪਸਰਾਅ
ਪੁਤ੍ਰ ਨੰਨੇ ਨੰਨੀਆਂ ਚਾਚੇ ਤਾਏ ਮਿਤ੍ਰਾਂ ਅਸੇਤੋਂ ਮਾਸਾਣੀਆ ਫੂਫੀ ਫੂਫੜ ਨਿਤ੍ਰ
ਦਾਦੀ ਦਾਦੇ ਦੇਵਰ ਜਿਠਾਣੇ ਦਿਰਾਣੀਆ ਪਾਰ ਅੰਤਨ ਸਾਥੀ ਕੋਇ ਇਨ ਭੁਸਾ [illegible]
ਹੋਇ ਇਬ੍ਰਿਚਾਰ [illegible] ਬਹੁ ਭਾਂਤੀਆਂ ਬਾਹਿ ਬਾਹਿ ਕਰਨਿ ਬੀਚਾਰ ਕਰੇ
ਸਾਰ ਕੁ ਮੈਗਾਝੀ ਸੋਇਆ ਲਾਹਿ ਨਨ ਸਾਰਾ ਦੁਨੀਆ ਦੇਖਨੁ ਸਿਰਾ ਸਭ ਤਸਪੁ [illegible]
ਹਾਵਦੀ ਪੀਰ ਜਿਨਾਂ ਪਨਾਹ ਤੇਰੁ ਦਾਇਦੀ ਸੇ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ਜਗੀਰਾ ਦੁਨੀਆ ਦੀ
ਸਭੁ ਸਾਹਿਬੀ ਜਸੁ ਦੁਨੀਆ ਮਾਹਿ ਚਲਿਆ ਰੂਹਾ ਇਕਲੜਾ ਜੁਲੈ ਪੁਛਿਦਾ ਰਾਹੁ
ਫਿਰਆ ਵੈ ਵਿਚ ਚਉਰਾਸੀ ਇਕ ਡਿਠੇ ਰੂਪ ਅਨੇਕ ਲਾਲਖ ਅਸੰਖਾ ਰੂਪ ਕਰਿ ਲਖੁ
ਖਿ ਅਸਿਖਾ ਭੇਖਾ ਜਿਚਰ ਰੂਹ ਨ ਕਾਈਆਂ ਤਿਚਰ ਟਿਕੇ ਨ ਠਉਰ ਜੋ ਹੋਵੈ ਕਾਇ
ਮ ਜੁਸਤ੍ਰ ਮਿਟੈ ਚਉਰਾਸੀ ਦਉਰਾ ਹਾਰਿਆ ਦਾਨ ਸਿਮੰਦ ਸਭੁ ਹਾਰਿਆ ਬਗ
ਵਦੀ ਪੀਰ ਜਿਤੇ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਸਭ ਕਰਿ ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਪਰਿ ਦੀਵਾ ਆਖਰੀ ਇ
ਸਜਮਾਂਨਦੇ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਫਕੀਰਾ ਮਾਂਰ ਆਸਿਕਾ ਸਚਦਾ ਸਿਰ ਪੀਰਾਂ ਦੇ ਪੀਰਾ

॥ ੬੪ ॥ 'ਸੁਆਲੁ ਪੀਰ ਬਗਾਵਦੀ ਸੁਰਾ' 'ਆਖੇ ਪੀਰ ਬਗਾਵ
ਦੀ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਅਲਾਇ ਖੁਤਾਂ ਰਹਿਦਾ ਰਾਤਿ ਦਿਹ ਕਰਮਸਲਾ ਸਚੁ ਸੁਣਾ
ਇ ਕੌਣ ਨਬੂਦ ਜਹਾਨ ਵਿਚ ਹਜਲ ਕਾਇਮ ਕਉਣਾ ਜੋ ਇਹੁ ਹਕੀਕਤ ਦ
ਸੇ ਇਹੁ ਸੁਨ ਵੈਤਉਨਾ ਇਹ ਹਕੀਕਤਿ ਹਕਿਦੀ ਦੇ ਹੋ ਸਭ ਬੁਝਾਇ ਕਾ
ਦਰ ਮੂਲ ਨ ਦਿਸਨੀ ਸਭੁ ਕੁਦਰਤਿ ਭਰਮ ਭੁਲਾਇ ਕਾਇਮ ਕਉਣ ਇਬਾਦ
ਤੀ ਹੋਵੈ ਜੁ ਸਾਪਉਣਾ ਹਮਰੀ ਦਾਤ ਸਦਾ ਸਚੁ ਖਬਰ ਸੁਣਾਏ ਜਉਣਾ ॥

॥ ੬੫ ॥ 'ਜਵਾਬ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਸੁਰਾ' 'ਸੁਣਿਓ ਪੀਰ ਬਗ
ਦਾਦੀ ਆਖੀ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਰਖਿਆ ਸਿਰ ਪਸੀਦ ਕੁ ਸੁਣੀ ਸਚਿ ਸਨਾ ਹਾਜੁ
ਸੇ ਨਾਬੂਦ ਜਹਾਨ ਵਿਚ ਹਜਲ ਕਾਇਮ ਰੂਹਾ ਰੂਹ ਛੋਡੇ ਸਬਜੁ ਸਿਆਮਿਟਿਆ
ਵਾਸਾ ਰੂਹ ਇਸੇ ਨਬੂਦਿ ਜਹਾਨਿ ਵਿਚ ਹਜਲ ਕਾਇਮ ਦੋਇ ਇਜੇ ਕਰਨ ਇਬ
ਦਤਿ ਬੰਦਗੀ ਸਚੁ ਖਬਰੁ ਬਤਾਵਨ ਸੋਇ ਜੁ ਸੇ [illegible] ਨਬੂਦ ਹੋਏ ਰੂਹ ਬਾਝੁ ਨ ਜੁਸ
ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਲੇਖੇ ਮੰਗੀਏ ਰੋਦੇ ਡਿਠੇ ਦੋਇ ਮਿਲਨ ਜਜਾਈ ਜੁਸਿਆ ਰੂਹ ਪੁ
ਕਰਨ ਹਾਇ ਨਕੀ ਬਦੀ ਬੀਚਾਰ ਕੈ ਮਿਲੇ ਅਲਾਇ ਸਜਾਇ ਆਪੇ ਰੂਹ ਕਰ
ਇਦਾ ਆਪੇ ਜੁਸਾ ਹੋਇ ਇਹੁ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖਕੈ ਨਾਨਕ ਰੋਤਾ ਰੋਇ ਹੋਇ ਨ ਕੋਈ

ਇਆਤਜਨਚਲਿਆਕੋਇ ਐਸੀ[illegible]ਸਪਰੇਨਾਨਕਰਹਿਆਖਲੋਇ॥
॥੬੬॥ਸੁਆਲਪੀਰਬਗਾਦਦੀਸੁਰਾ॥ ॥ਆਖੇਪੀਰਬਗਾਦਦੀਸੁ
ਣਿਹੋਨਾਨਕਸਾਹਾਇਕਖੁਦਾਇਰਸੂਲਹੈਕਿਉਦੁਨੀਆਬਹੁਤੇਰਾਹਿਆ
ਲਮਹੁਫਨਹੋਦਸ਼ੀਦਾਣੀਕੀਬਲਾਇ॥ਰਾਹੁਸਚਾਦਛਡਿਕੈਬਹੁਤੇਈਭ੍ਰਮ
ਰਾਹਿ॥ਮੁਸਲਮਾਨਛਡਿਆਖਾਣਾਹਕਿਹਲਾਲੁ॥ਹਿੰਦੂਖਾਣਦੇਲੇਗਕਹਿ
ਤਿਨਾਹੋਸੀਕੀਹਵਾਲਾ॥ਵੇਦੈਭੂਲੇਰਾਹਿਤਾ ਸੁਚ ਨਜਾਣਹਿਮੂਲਾਮਾਲਬਿ
ਗਾਨਾਖਸਖਾਨਕਰਕਸਮਾਰਾਮਰਸੂਲਾਦਰਗਾਹ ਇਨਾਕੀਗਲਹੋਇਸਭ
ਦੇਹੋਖਬਰਬਤਾਇ॥ਪੀਰਕਹੇਸੁਣਿਨਾਨਕਾਖਤਰਾਮਨਹੁਚੁਕਾਇ॥ ॥
॥੬੭ ॥ਜਬਾਬਨਾਨਕਸਾਹਾ॥ਸੁਰਾ॥ ॥ਸੁਣਿਹੋਪੀਰਬਗਾਦਦੀਆ
ਖੀਨਾਨਕੁਸਾਹਾ॥ਲਬਿਕਾਰਨਪੀਰਜੀਦੁਨੀਆਬਹੁਤੇਰਾਹੁ॥ਕਾਰਨਕਪਟੇਤ
ਮਤਿਬਹੁਤਹੋਈਭ੍ਰਮਰਾਹਿ॥ਖਾਨਕਸੀਸਾਇਤਭਾਂਤਿਜਿਉਸਿਰਬੀਆਕ
ਪਾਹਿ॥ਚੁਣਿਆਦੀਦਣਿਦਣੀਪੈਚੁਖਰੁਖਲਈਖੁਹਾਇ॥ਕੁਰੇਕਪਾਹਿਨਿ
ਮਾਨਣੀਖੁਸਦੀਕਰੇਕਹਾਇ॥ਪਹਿਲਾਸ਼ਾਬੇਤ੍ਰਬੀਐਮੈ ਜੇਉਤੇਪਤਿ॥ਕੁਕੇ
ਏਹੁਕਪਾਹਣੀਦੁਨੀਨਾਅਾਦਦਤਿ ਫਿਰਮਾਹਿ ਦਿਤੀਦਿਲਣੇਖਾਵੈਸਕਤੀਭੀ
ਤਾਕੀਤੇਕਾਰਣਿਆਰੀਐ ਕਿਸਆਰੇਕੂਕੈਪੀੜਾ॥ਫਿਰਿਖਣਸਉ[illegible]ਪੇਣਿਆ
ਪਤਿਨਿਨਾਣੀਬਿਦਾ॥ਚੁਖਿਚੁਖਿਹੋਇਪਈਦਣੀਕਾਰਣਿਕਤਾਣੈਤੇਦਾ॥ਫਿਰ
ਸਉਪੀਚੁਣੈਲੀਆਕਤਨਿਬਾਹਿਉਲਾਰਾ॥ਕੁਕੇਏਹਕਪਾਹਣੀਹਉਕਤਿਅ
ਈਸਿਜਾਰਾ॥ਫਿਰਸਉਪੀਜੋਲਾਹਿਆਤਾਣੀਤਣਦੇਨੋਕਾ॥ਛਿਕਛਿਕਦੇਨਿਮ
ਰੇਣੀਆਅੰਧਾਰਾਰਬੋਲੇਕਾ॥ਫਿਰਸਉਪੀਜੇਚੋਣ੍ਹਿਆ ਸਿਰੇਨਿਸਾਨੀਆ
ਇਤੁਲੇਤਲੇਰਨੁ॥ਸਿਰਮੁਗਲੀਕਣਨਦੇਦੇਤਾਇ॥ਫਿਰਸਉਪੀਤਿਨਾਦਰਜੀ
ਆ॥ਜਿਉ ਜਿਉਖਸਮਕਹੇਨ॥ਪਾਹਿਨਕਪੜੁਮਨਭਾਵਦਾ॥ਜਿਤਪੇਧੇਸੋਹੇ ਜੀ
ਇ॥ਨਾਕੇਹਸੇਹਥਿਹਣਾਇ ਨੇਕੇਕਰੇਸੋਗਾ॥ਇਹੁਸਿਰਬੀਆਕਪਾਹਿਦੇ
ਇਨਜੇਤਾਸਿਰਕੀਹੋਰਾ॥ ॥੬੮॥ ॥ਸੁਆਲਪੀਰਬਗਾਦਦੀਸੁਰਾ॥
॥ ॥ਆਖੇਪੀਰਬਗਾਦਦੀਸੁ ਰਸੁਣਿਹੋਨਾਨਕਸਾਹਾ॥ਜੁਸਾਕਿਉਕਰਿ
ਸਿਰਜਿਆ॥ਸਚਾਦੇਹਸਨਾਹਿ॥ਕਉਣੁਮਰਿਦੇਮੁਪਿੰਡਦਾ॥ਕਿਸਦਾਸਾਇਲੋ
ਗਾਖੀਏਕਉਣਨਿਆਮਤਾ॥ਕਿਸਨੂੰਭੇਟਾ ਸੋਗ੍ਰਾ॥ਕਰਦਾਕਉਣਅਵਾਜ
ਕੁਸਨਦੇਗਾਰਾ॥ਕਉਣਾ॥ਜੁਸੇਰਖਦੇਕਉਣਹੈਸੁਪਨੈਜਾਦਾ॥ਕਉਣਹੈ॥ਏਹੁ

ਹਕੀਕਤਜੇਦਸੈਸੋਈਅਵਲਫਕੀਰਾ।ਪੀਰਾਂਅੰਦਰਿਪੀਰਹੈਮੀਰਾਂਅੰਦ
ਰਿਮੀਰੁ। ॥੬੯॥ ॥ਜਵਾਬੁਨਾਨਕਸਾਹ। ॥ਸੁਰਾ। ।ਆਖੇ
ਨਾਨਕਸਾਹਸਚੁਸੁਣਹੁਬਹਾਵਦੀਸਾਹੁ।ਜੁਸਾਸਾਜਿਆਨਿਆਮਤੀਸਚੇ
ਸੁਣਹੁਸਨਾਇ।ਹੂਹਮਕਿਦਮਾਪਿਉਦਾਕਿਰਮਵਿਸਾਇਲੋਗਾ।ਖਾਵੈਅਗਾਨਿ
ਨਿਆਮਤੀਹੂਹਾ ਭੋਗਾ।ਜੇਗੁਣਾ।ਕਰਦੀਬਾਦਅਦਾਸਨ ਸੁਨਣੇ ਧਾਤਾ।ਗਹਿ
।ਜੁਸੇਰਖਦੀਅਗਾਨਿ।ਹੂਹਹੈਫਿਰੇਪਰਜੂਹਾ।ਹੂਹੁਛਡੇਸਬਜੁਸਦਾ।ਫਿਰੋ
ਵਣਿਹੂਹ।ਅਪਾਰਾ।ਫਿਰਲਗਖਾਵਣੁਜੁਸਦੇਕਰਿਨੁਗਹਿ।ਤਿਸਛਡਾਮੂਏ
ਕੀਗਿਣਤੀਨਹੀਜੀਵਤਦੇਖਪਰਤਖ।ਜੇਤੇਦਾਣੇਅੰਨਦੇਜੀਆਜੇ ਭੂਲ
ਖਾਹੀਬੀਜਿਰਖੁਦਾਇਦਾ।ਬੁਝਨਸਕੇਕੋਇ।ਪੀਰਪੈ ਕੰਬਰ ਆਉ
ਲੀਏਬਕਿਬਕਿਰਹੇਖਲੋਇ।ਹੂਹਨਆਵਦਾ।ਦਿਸਈਜਾਦਾ।ਲਖੇਨਕੋਇ
ਇਹੁਇਸਾਰਤਜੋਬੁਝੈਪੀਰਾਂਦੇਸਿਰੁਸੋਇ। ॥੭੦॥ਸੁਆਲਪੀਰਬਹਾ
ਵਦੀ।ਸੁਰਾ। ।ਆਖੇਪੀਰਬਹਾਵਦੀਸੁਣਹੋਨਾਨਕਸਾਹ।ਚਾਰੇਹੂਹ
ਅਮਾਨਤੀਰਾਹਦੇਕਉਣਪਨਾਹਿ।ਚਾਰੇਰਾਹਿਖੁਦਾਇਦੇਮੈਕੀਏਤੀਖੇਲਾਏ
ਖਾਇ।ਲਿਖਿਆ।ਵਿਚਿਕਿਤਾਬਤੇਂਕਹਿਆਰਸੂਲਖੁਦਾਇ।ਬਾਝੁਨਾਹਿਸ
ਰੀਅਤੇਬੰਦੇਪਾਕਨਹੋਇ।ਬਾਝੁਸੁਨਤਿਆਦਮੀਦਰਗਾਹਲਹਨਢੋਇ
ਮਾਨਲਮੰਨੀ [illegible] ਨਤੀਵਤਨਪੁਛਸੀਕੋਇ। [illegible] ਮਹਿਮਦੇਦੂਜਾ
ਹੋਰਨਕੋਇ। [illegible] ਇਮਰਾਹੁਤਰੀਕਤੇਸੋਇਮਾਰਫਤਿਹਕੀਕ [illegible]
ਤਿਆਖੀਐਦਾਰੇਰਾਹਿਖੁਦਾਇ।ਜੁਸਾਚਾਰਬਸੀਅਤਾ।ਕਿਉਕਹਿਥੀਆ
ਨਪਾਕਾ।ਕਉਣਮਿਲਿਆਸੰਗਚਾਰਦੇਹੋਵਨਪੰਜਤਨਿਪਾਕਾ। ੭੧ ॥
॥ਜਵਾਬਨਾਨਕਸਾਹ। ।ਜਲਿਹੋਪੀਰਬਹਾਵਦੀਆਖੀਨਾਨਕਸਾਹ
।ਚਾਰੇਰਾਹਿਖੁਦਾਇਦੇਸੁਣਿਕਰ ਮੰਨਿਮੇਲਾਇ।ਅਵਲਾਜਸਰੀਅਤੇਗੁਸ
ਲਖਰਾਇਤਨਾਇ।ਭੁਲਮਣਾਵਣਸਭਸਦਾ।ਬੁਰਨਸਾਣਿਹੀਕਨਾਰੇ
ਜਾ।ਨਿਮਾਜਾ।ਬੰਦਗੀਅਵਰਰਿਆਜਾਤਿਸਾਰਾ।ਤਰਕੇਅਮਲ।ਬਿਕਾਰਸਭ
ਰਾਹਤਰੀਕਤਿਧਾਰਾ।ਜਾਂਏਹਰਿਹਕੀਕਤੇਬੁਝੈਹਕੀਮਖੁਦਾਇ।ਆਪਿਆ
ਪੁਅਲਾਹਿਹੈਹੋਰਦੂਜਾਕੋਈਨਾਂਹਿ।ਜੀਵਦਿਆਜੇਮਰਰਹੇਮਾਰਫਤੀਮਨ
ਸਰਾ।ਮਿਲਿਆਰਹੇਖੁਦਾਇਨਾਲਤਉਹੀਉਤਰੇਪਾਰਾ।ਸਕਲਮੁਸਲ
ਮੰਨਣੀਜਿਉਂਤ੍ਰਿਖੀਤਲਵਾਰਾ।ਭਲੇਰਾਹਿਸਰੀਅਤੇਦੋਸਨਸਜਾਈਮਾਰ

ਬਹੁਮਤੁਨਕਰਖੀਸਾਰਾਭੁਲੇਜੁਮੁਸਲਮਾਨਾਕਲਮੇਗੋਇਨੇਸਾੜਿਆਕਰਨੇਕੇ
ਬੈਠੀਆਸਾਭਿਸਤਨਪਹੁਤੇਬਪੜੇਸੜਿਆਜੋਕਥਾਮਾਹਿਆਖਹਿਕਾਵਰਤਿ
ਆਇਆਮਾਪਾਰਜਾਹਿਕਲਮਾਂਪਾਰਰਸੂਲਪੜਿਸੜਿਆਦੇਨਗੁਣਾ
ਮਿਲਨੇਨੋਸਾੜਿਆਂਅਜਾਬਹੈਦੀਨਦੁਨੀਤੇਜਾਹਿਜਿਸਨੇਕਲਮਾਂਆਖਿ
ਆ ਤਿਨ੍ਹ ਕਉਮਿਲੇ ਸਜਾਈ ਪੀਰਜੀਐਵੈਜਾਣੀਐਤਿਨੂੰਭਿਸਤੀ
ਰਉਰਨਪਾਈਜਿਸਦਾਕਲਮਾਆਖੀਐਤਿਹਦੇਵੈਬਹੁਤਸਜਾਈਕਲ
ਮੇਪੜਿਆਨਪਾਰਹੋਇਭਿਸਤਨਤਾਂਰੇਭਾਈਕਲਮਾਂਆਖਿਆਏਹਗੁਣ
ਹੋਇਗੁਣਹਾਪਾਰਾਆਗੇਕਰੇਗੁਨਾਹਿਫਿਰਤਿਸਭਿਸਤੇਮਿਲੇਤਲਾਕਾ
ਤਿਨਭੁਖਾਭੁਟਦਾਫਿਰਦਾਹੈਅਦੂਣੇਦੀਮਾਜਿਤਨਾਭੁਜੇਖਾਂਦਾਫਿਰਆਵੈ
ਕਿਤੈਨਰਕਿਮਾਤਾਰੇਪਰਬਤਰਾਅਵੰਦਸਤਿਰੰਮੁਲਿਖਨਾਮਾਬਧੀਪੂਲਸਮੂੰ
ਦੂਪਹਿਰਨਾਟੀਲਿਕਨਿਦਾਨਾਕਲੇਮੇਤੇਬੀਆਉਤੀਰਲੇਰਸਾਤਲਜਾਹਿ
ਆਗੇਅਗੀਮਅਬਾਹੁਹੈਬਾਹਨਕਾਤੁਪਾਨੁਵਿਚਿਜਮੀਨੇਦਬਿਆਨਿਰਲੇ
ਰਸਾਤਲਜਾਂਨਾਆਗੈਹਾਥਨਲਭਈਕਈਪਤਾਲਤਲਾਹਿਫਿਰਹੋਵਨ
ਮੰਰਸਿਆਤਸੀਜਲਹਿਰਸਾਤਲਮਾਹਿਜੀਵਣਬਹੁਤੇਬਰਖਲਗਿਫਿ
ਰਆਤਸਵਿਚਜਲਾਹਿਫਿਰਹੋਵਨਗਾਫਦਿਮਿਮਾਹੀਆਬੂਲਣਜੋਕਿ
ਸੀਸਾਰਾਇਕਦੀਲਖਜਾਲਿਜੇਨਿਹੈਜੇਬੇਸਭਈਅਵਤਾਰਾਖਾਂਨਜਨਵਰ
ਆਦਮੀਬਹੁਤਨਿਆਮਤਿਦੇਨਾਲਿਫਿਰਹੋਵਣਉਹੁਨੁਤਫੇਜੀਅਜੇਤ
ਸੈਭੁਲਾਦਿਚੋਂਵਸਤਜਲਾਇਕੈਜਾਲਿਬਲਿਹੋਵੈਖਾਕਾਮਟਦੀਸੇਰਨਿਕ
ਲੇਹੋਈਮਿਟੀਪਾਕਾਗਾਇਆਹੂਅਸਮਾਨੇਨੈਆਬਹਯਾਤੀਨਾਲਾਰਹੀਜੇ
ਖਾਕਨਿਆਂਨੜੀਅਰਬਾਨਸਰਭੁਲਾਰਹੀਜੁਮੁਸਟੀਖਾਕਦੀਹੋਈਫਿਰਨਬ
ਤਿਖਾਂਨਜਿਨਾਂਵਰਆਦਮੀਫਿਰਹੋਵਨਨੁਤਫੇਪਾਕਾਨੁਤਫੇਹੋਇਜੀਆਜ
ਤ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਲੋਇਆਇ ਕੈਤਾਂਜਾਣੈਆਪਿਰਬਿਇਕੋਮਾਸਾਬਿਦ
ਕੋਇਆਜੇਹੇ ਐਮਲਕਮਾਈਆਨਿਫਿਰਕਿਆਮਤਿਪਾਵੈਦੇਹਾਕਿਆਮਤਿ
ਰੂਹਨੈਮਾਂਰਫਿਰਜੈਸੇਕੇਹਾਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇਜਰਬਲਗਾਵਨਦੋਇ।
ਸਾਹਿਬਜਰਬੇਬਾਹਰਾਰਮਿਰਹਿਆਵਿਚਲੋਇਰਿਸਤਾਆਪਖੁਦਾਇਹੈਮ
ਣਕੇਸਗਲੀਲੋਇਜਿਵੈਫਿਰਾਏਤਿਉਫਿਰਨਵਿਰਲਾਜਾਣੈਕੋਇਸਚੀ
ਸਨਤਰਬਦੀਮੋਇਨੇਆਇਆਨਾਲਾਜੋਰਖੇਮੋਹਿਆਮਾਨਤੀਸੇਖਾਸਾਬਿ

ਦਾਭੁਲਾਭੁਲਿਗਇਆਦ[illegible]ਕੀਰਖਨੀਸਾਨਾਹੋਰਦਰਗਹੋਵਈ
ਨਲਾਹਨਜੋਰਾਵੈਸੈਤਾਨਾਅਕਲਿਸੁਨਤਮੀਏਸਿਰਪਰਰਖੇਜੋਈਪਾਈਮ
ਰਤਬ ਸਫਦੀਬੁਝਿਰਖੀਸਰੂਹੋਇਆਰਖੇਮੋਇਹਲਾਲੁਖਾਇਨਿਕਟਹਰਾਮ
ਨਜਾਇਆਸਭਜਹਾਨਦੀਕੀਤਲੀਤਿਸਤੇਭੁਲੇਖੁਦਾਇ ਮੁਖਸੁਦਾਇਕੀਸਤੁਰਿ
ਪਨੇਮਨੀਨਜਾਇਆਂਸੀਫਟਣੀਜੋਰਹੈਤਿਸਕਉ ਕਾਲਨਖਾਇਆਜੋਮੁਖਤੇ
ਆਖੇਸੋਬੀਟਿਹੋਵੈਸੋਜਬਾਨਾਪ ਹਿਲੋਰਖਿਆਇਹਭੁਣਚੇਲਾਸਗਲ
ਜਹਾਨਾਰਿਸੇਕਟਾਇਆਭੂਲਕਉ ਕਿਸੇਛਿਦਾਏਕੰਨਾਸਾਬਤੁਸੁਨਤਿਰਖੀਦੀ
ਭੁਨਨਬੇਈਆਂਨਾਖਰੇਦੂਹਾਂਦੇਪੰਥਰੇਖੁਰਦੂਹਾਂਦੇਮੇਲਾਜੋਕੋਸਚੁਅਲਾਇ
ਦਾਧਾਤੁਮਾਰਨਿਤਿਹਜੇਲਾਸਚੀਕੁਦਰਤਿਰਬਦੀਕੋਇਨਪਾਵੈਭੇਦਾਹਿੰਦੂ
ਮੁਸਲਮਾਨਭੁਇਪੜ੍ਹਿਲੜਦੇਬੇਦਕਤੇਬਾਬੇਦਕਤੇਬਹੁ ਬਾਹਰਾਲਾਸਰੀਕੁ
ਅਲਾਹਿਕਈਅਸਿਖਮਹੰਮਦਾਬ੍ਰਹਮੇਬਿਸਨਕਹਾਇਆਕਈਅਸਿਖਾ
ਕੁਦਰਤੀਸਾਜੀਖੁਦਕਰਤਾਰਾਆਪੇਮਾਰਜੀਵਾਇਦਾਆਪੇਕਰੇਸੁਮਾਰਾ
ਇਕੋਸਿਕਾਤਖਤਇਕਜਗਬਿਚਿਇਕਾਹੋਇਆਜਾਣੈਖੁਦਖੁਦਾਇਹੋਪਾਵੈ
ਸਚਾਸੋਇਆਕਖਛੁਪਾਇਨਅਗਨੋਛਪੇਨਅਗਾਨਿਕਦਾਹਿਆਖਰਜਾਹ
ਰਸਚੁਹੈਜਿਉਕਾਖਜਲਨਸੰਗਭਾਇਆਆਦਿਸਚਿਜੁਗਾਦਿਸਚੁਹੈਭੀਸ
ਚੁਨਾਨਕਹੋਸੀਭੀਸਚੁਾਜੋਮਰਿਕੈਫਿਰਜੰਮਿਆਸੋਈਕਚੁਨਿਕਚੁਾਮਨਿਮ
ਰਜੈਮਨਕੈਚੜੇਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਾਕਾਇਮਤੀਸਾਰਭੁਲੇਮੁਸਰਕ[illegible]
ਅਸਾਨਾਨੇਕੀਬਦੀਭੁਇਗਦਿਕਰਿਆਉਅਲਹਦੇਪਾਸਾਜੋ[illegible]ਨਿਅਲਹਿ
ਏਹੁਕੋਮਨੋਸੋਬੇਦਖਸਰਾਕਤੇਬਾਸੋਧਕੈਦੇਖਹੁਦਿਲੈਲਗਾਇਆਬਿਨਦਿ
ਚਕਤੇਬਦੇਰਹੇਇਲਾਹਿਜਾਇਆਰਹੇਇਲਾਹਦਿਸਭਤੇਵਿਚਸਭਨਾਂਦੇਆ
ਨਾਜੈਸੀਸੁਰਤਿਧਿਆਈਐਤੈਸੀਲਈਆਂਨਾ । ।ਸੁਣਹੁਮਾਰਫਤਪੀਰ
ਜੀਮਿਲਹਤੁਮਜਗਬਿਛਾੜਿਸੋਧਹੁਜੁਸਆਪਣਾਕਿਆਵਖਿਆਣਾਇਸ
ਜਾਕਾਇਮਚਾਰੋਰੂਹਹੈਚਾਰੋਜੁਸੇਸਾਥਾਪੰਜਵੀਕੁਦਰਤਿਰਬਦੀਮਿਲੋਹੋਇਪੁੰ
ਜਤਨਿਪਾਕਾਅੰਵਲਬਾਦੀਰੂਹਹੈਨਾਮਫਰਿਸਤਾਜਾਨਾ । ।ਆਤਸਰੂ
ਜਾਰੂਹਹੈਜਿਨਕਹਾਇਨਾਮਾ । । ।ਆਬੀਜਾਰੂਹਹੈਮਾਨਹੁਸੁਰਤ
ਦੇਉਖਾਕੀਰਉਥਾਰੂਹਹੈਭਾਇਆਖਈਸਅਭੈਛਾ ।ਪੰਜਵਾਂ ਰੂ
ਹਖੁਦਾਇਹੋਮਿਲਚਹੁਸੰਗਹੋਇ ।ਲਬਰਕਤਰਬਦੀਚਾਰੇ

ਕਾਇਮਹੋਇਆਦੁਇਨੇਕਦਇਸ੍ਰਾਰਹੈਹੈਗੀਮੀਤਕਹਾਇਆਦਹਿਸਤਿਨਾਲਖੁ
ਦਾਇਦੀਚੱਲਦੇਸਿਧੇਰਾਹਿਜੋਕਰੇਇਬਾਦਤਬੰਦਗੀਸੁਰਤਿਜਾਣਖੁਦਾਇਆ
ਕਾਇਮਚਾਰਠਠੇਸਤੇਚਲਨਤਿਜਾਹਿਰਜਾਇਆਜੇਮਾਹਿਰੁਮੁਖੁਦਾਇਤੇਕਰਨ
ਇਬਾਦਤਿਨਾਹਿਫਿਰਦੇਸਿਰਗਰਦਾਂਨਉਹਠੋਰਜਹਾਨਿਟਿਕਾਇਆਨੇਕਬਖ
ਸਿਫਤਪਾਕਹੈਬਾਦਿਫਰਿਸਤੇਮਾਂਹਿਬਾਦਪੈਦਿਦਖੁਦਾਇਨਾਲਖਾਸਾਫੁ
ਰਕਰਾਇਆਆਤਸਕੁਵਤਿਬਾਦਦੀਬਿਨਬਾਦਨਆਤਸਹੋਇਆਆਬੀਕੁ
ਵਤਿਨਾਰਦੀਬਿਨਨਾਰਨਆਬੀਹੋਇਆਖਾਕੀਕੁਵਤਿਆਬਦੀਬਿਨਆਬ
ਨਹੋਵੈਖਾਕਾਜਿਚਰਪੰਜਨਮਿਲਨੀਹੋਹਿਨਪੰਜਤਨਿਪਾਕਾਬਾਦੀਹੋਇਗ
ਲੀਜਜਬਆਵੈਬਹੁਬਦਬੋਇਆਹੋਵੈਨਾਰਗਲੀਜਜਬਕਿਸੇਰਿਮਨਹੋਇ
ਆਬਿਗਿਲਾਜਤਜੇਕਰੇਗੀਦੀਹੋਇਸੀਆਹਾਬਾਇਬੁਇਖਲਕਤਸਭ
ਕਰੇਹਬਿਨਕੋਈਲਾਇਆਖਾਕਿਗਲੀਜਿਤਿਜੇਥੀਵੈਨੇੜੈਛੁਹੇਨਕੋਇਆਚਾ
ਰੇਮਿਲਗਲੀਜਹੋਇਨੇੜਨਾਂਢੁਕਲੋਇਆਬਿਨਬਰਕਤਗਾਬਦੀਚਾਰੇਕਿਸੇ
ਨਕਾਂਮਾਆਖੇਨਾਨਕਸੁਣਿਪੀਰਜੀਸਾਚੀਗਬਿਕਲਾਮਾ। "੭੨ "

ਸੁਆਲਪੀਰਬਗਾਦਦੀਸੁਰਾ। ਆਖੇਪੀਰਬਗਾਦਦੀਸੁਣੀਐ
ਸਚੁਸੁਆਲਾਸੋਅੰਦਰਿਜੋਂਮਰਨਫਿਰਤਿਨਾਂਕਉਣਹਵਾਲਾਕਉਣਮਰਾ
ਤਬਿਤਿਨਾਂਦਾਪਹੁਸਨਿਕੇਹੜੀਜਾਇਆਦੋਜਕਜਾਹਿਕਿਭਿਸਤਜਾਹਿਏਥੀ
ਸਚੁਦਸਾਇਆਗੁਸਾਕਰਕੈਜੋਮਰੈਵਡਾਮਰਾਤਬਪਾਇਆਲਿਖਿਆਚਾਰਕਿ
ਤਾਬਵਿਚਸੋਮਿਲਸਹੀਦਜਾਇਆਕਾਇਮਰਹੇਕਿਆਮਤੀਮਰੇਨਜੋਐਸੇ
ਯਾਰਣਿਵਿਚਮਰੇਸਹੀਦਹੋਇਤਿਸੁਇਹੁਮਰਾਤਬਹੋਇਆ। "੭੩" "

ਜਵਾਬਨਾਨਕਸਾਹਸੁਰਾ। ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹਸਚੁਸੁਣਹੁਬਗਾਦ
ਦਪੀਰਾਗੁਸਾਕਰਕੈਜੋਮਰਨਸੋਹੋਸਨਬਹੁਤਸਹੀਦਾਲਿਖਿਆਚਾਰਕਿ
ਤਾਬਵਿਚਗੁਸਾਕਰੇਹਰਾਮਾਦੁਨੀਆਕਾਰਨਲੜਮਰੇਸੋਐਯਾਰਕਿਸੇਨ
ਕਾਂਮਾਓਹੁਹੋਹਿਜੋਬੁਰੇਗਰਜਮਾਂਜਾਹਿਲਪੇਟੇਮਾਰਾਰਣਿਵਿਚਗੁਸਾਕ
ਮਇਲੈਨੇਸਾਭੁਇਅੰਦਰਤਾਰਾਗੁਸਾਆਤਸਕਰਮੁਏਜਿਉਜਲੇਪਤੰਗਦੀਬਾ
ਨਾਚਸਮੀਦੇਖੋਹੁਪੀਰਜੀਪਾਛੈਕਰੇਕਲਾਮਾਸੰਕਤੀਮਰਨਾਂਦੋਜਕੀਸਭਆ
ਖਨਮੁਆਹਰਾਮਾਸਿਦਕਾਮਰਨਾਂਭਿਸਤਹੈਸਭੋਰੇਕਰੇਸਲਾਮਾਜੀਵਦਪੂਜੋਸ
ਭਰੇਮੂਆਭਿਸਤੀਜਾਇਆਨਾਨਕਆਖੇਪੀਰਜੀਸਿਦਕਾਮਰਾਤਬਪਾਇਆਸਕ

ਤਮਰਾਂਤਬਕਛੂਨਗੀਐਂਤੋਜ਼ਕਹੋਸਜਾਇਜਿਉਪਰਵਾਨੇਜਾਲਿਮਰਨਵਿ
ਚੋਰੇਸਨਦੀਪਜਲਾਇਆਕਰਦੇਜਾਲਮਜਾਲਮੀਸਿਰਕਰਨਿਗਰੀਬਾਜੋਰਾਉ
ਇਪਉ ਸਨਿਦੋਜਕਹਾਵੀਐਜਿਉ ਲਾਹੇਸਜਾਈਚੋਰਾਖਾਵਨਮਾਸਗਰੀਬ
ਦਾਆਖਨਬੀਆਹਲਾਲਾਫਿਰਲੈਸਨਮਾਸਉਧੇੜਕੇਜਿਉਦਿਤਾਲੈਨਸੋ
ਲਾਆਰਨਮਰਨਾਂਦੁਸਮਨੀਕਦੇਨਛੋਡੇਕੋਈਜੇਸਾਕਈਬੀ[illegible]ਫਿਰਲੁ
ਵਸੀਤੈਸਸੋਇਆਮਜਹਬਉਤੇਲੜਮਰੇਜੋਹੋਦੈਪਰਮੇਹਾਨਾਗੁਸਾਇਹੁਹ
ਲਾਲਹੈਠਹੋਕਿਆਮਤਿਨਾਮਾਇਹੁਨਸੀਹਤਿਪੀਰਜੀਸੁਣਤਰਕੇਜੋਰਹਰਾਂ
ਸ਼ਾਲਿਖਿਆਵਿਚਕਤਾਬਦੇਆਖੀਰਬਿਕਲਾਮਾ॥ ॥੧੪॥ ॥ਸੁਆ
ਲਪੀਰਬਹਾਵਦੀਸੁਰਾ॥ ॥ਆਖੇਪੀਰਬਹਾਵਦੀਸੁਣਨਾਨਕਸਾ
ਹਫਕੀਰਾਅਵਲਖੁਦਾਇਸੀਤੁਝਾਹੋਰਨਬੀਰਾਕਿਉਕਰਿਆਦਮਸਾਜਿ
ਆਕਿਉਕਰਿਬੀਆਖਬੀਰਾਯਕਜਾਚਾਰਫਰੇਸਤੇਹੋਈਕਿਸਤਦਬੀਰਾ
ਚਾਰੇਵਿਚਸਰੀਰਾਕਉਣਕਉਣਕਰੀਫੁਕਾਇਆਇਹੁਹਕੀਕਤਜੇਦਸੇਸੋਈ
ਰਸੂਲਖੁਦਾਇਆਅਵਲਬੁਤਨਿਵਾਜਿਆਕਿਉਕੀਤਾਫਿਰਮਨਸੂਖਾਇਹੁ
ਹਕੀਕਤਜੋਦਸੇਅਲਾਹਦਾਮਸੂਕਾ॥ ॥੧੫॥ ॥ਜਵਾਬਨਾਨਕਸਾ
ਹਸੁਰਾ॥ ॥ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹਸਚੁਸੁਣਹੁਬਹਾਵਦੀਪੀਰਾਅਵਲੁ
ਖੁਦਖੁਦਾਇਸੀਫਿਰਦੂਜੀਕਰਿਤਦਬੀਰਾਕਰਤਾਦਿਸ਼ੀਰਾਂਮਨਹਿਵਿਚਾਰ
ਮਲਾਇਕਕੀਨਾਬਾਦੀਆਬੀਆਤਸੀਚਉਥੀਮਿਟੀਜਮੀਨਾਪੰਜਵਾਂ
ਬਰਜਬਣਾਇਉਨਾਸੂਰਤਕਰਿ ਅਸਮਾਨ ਛੋ ਵਾਂਆਪਇਲਾਹਦਾਰ
ਹੈਆਪਸੀਦਅਮਾਨਾਕੀਤਾਹੁਕਮਖੁਦਾਇਤਬਤੀਨੇਮਲਕਬੁਲਾਇਆਬ
ਦੀਨਗੀਆਬੋਨੇਹੋਇਆਹੁਕਮਖੁਦਾਇਆਆਣਹੁ ਕਾਖ ਪਤਾਲਦੀਉ
ਰਤਿਬਹੁਤਬਣਾਇਆਸਾਜਿਆਬੁਤਮਲਾਇਕਾਜਿਉਹੋਈਰਬਿਰਜਾਇਆ
ਫਿਰਹੋਆਹੁਕਮੁਖੁਦਾਇਦਾਬੁਤਅੰਦਰਿਕਰਹੁਨਿਮਾਜਾਬਾਦੀਆਬੀਮਾਨ
ਅਤਿਬਾਸਿਜਦੇਕਰਨੇਲਾਗਾਨਰੀਹੁਕਮੁਨਮੰਨਿਆਤਿਹਰਖਿਆਨਾਉ
ਸੈਤਾਨੁਲਾਨਤਹੋਈਦਾਤਉਕਗਲਪਾਇਕਢਿਆਬੇਈਮਾਨਾਦਿਤਾਛੋਸਤੇਰਿ
ਜ਼ਾਇਕੇਫਿਰਵੋਈਮਿਲੇਨਤਾਹੀਬਿਨਮਲਾਇਆਤਸੀਕਿਉਕਰਿਚਲਨ
ਗਾਹੇਕਿਉਕਰਿਉਪਜੇਆਲਮਾਂਕੰਨੈਵੰਨਨਬਾਤਾਆਤਸਬਾਝੂਪੀਰਜੀ
ਹੋਇਨਜਾਤੇਸਫਤਾਹਜਦਾਹ ਹ ਜਰਆਲਮਾਅਤਸਬਿਨਾਂਨਾਂਹੋਇ॥

ਲਖਿਚਉਰਾਸੀਹਮੇਦਨੀਬਿਨਆਤਸਜੋਮਿਲਿਕੇਇਆਆਖਦਸਭਫਰੇ
ਸਤੇਸਣੀਐਥਾਰਖੁਦਾਇਸੈਹੁਕਮਨਮੰਨਿਰਬਦਾਸੋਤਿਸਤੇਅਲੇਗਿਣ
ਇਬੇਟਨਉਸਦਾਇਕੈਹੁਕਮਨਮੰਨਿਬਾਪਾਹੋਇਫਿਣਿਨਿਨਦਵੁਇਦੇਜ
ਕਪਾਇਆਨਪਾਕਾਕਰਿਕੈਅੰਡਗੁਣਾਹਸਭਫਰਿਆਤਸਨਈਮਿਲਾਇਆ
ਅਦਬਨਸਰਮੇਲਕਬਿਫਿਰਜੁਜੋਰਚੇਖੁਦਾਇ [illegible] ਨਹਾਨਨ
ਨਆਤਸਰੁਸਾਨਾਮਾਸਹਿਦਤਿਮਨੀਠਿਰਨਗੀਖੁਦੀਤਕਬਰੀਜਾਨਾਗੁ
ਰਸਨੰਗ੍ਰਿਸਨੰਪੈਰਾਂਨਗੀਨਿਗ੍ਰਭੁਖਬਹੁਮਾਗਫਿਰਨਸਭਵਿਣਦਾਨਾਹੋਇ
ਭਉਕੇਲਕੇਖੁਆਰਾਜੇਤੇਰਾਹਸੈਤਾਨਦੇਸਭਿਆਤਸਹੀਤੇਹੋਇਆਤਸ
ਬਾਹਰਜੋਰਹੇਨੂਰਖੁਦਾਈਸੋਇਹੋਆਜੁਸਦੂਰਸਭਿਜਾਬਿਅਰਬਾਨਸ
ਰਿਮੇਲਾਪੰਜਵਾਂਪੋਲਅਸਮਾਨਦਾਰਬਿਠੀਕਿਬਣਾਇਖੇਲਾਸੂਰਤਿਨਰ
ਨਰਾਇਣੀਸਾਜੀਆਪਖੁਦਾਇਨਰਮਾਦਾਦੁਇਆਦਮੀਸੂਰਤਿਅਜ
ਬਿਬਣਾਇਆਆਦਮਤੇਹਾਵਭਈਬਾਮਿਰਾਨਿਤੇਕੀਨਾਹਾਬਲਕਾਬਲਈ
ਰਤੂਲਦਦਕੀਨਾਚਾਰਮਰਦਚਾਰਆਉਰਤਾਂਚਾਰੇਜੋੜੇਹੋਇਆਦਲਬ
ਦਲਾਔਰਤਾਂਨਰਿਮਾਦਾਕਰਿਦੋਇਆਚਉਹਾਂਤੇਰਾਮਾਨਹਬਕੀਨੇਖੁਦਕ
ਰਤਾਂਸਭਪੈਦਾਇਸਚਉਥੀਕਛਤਾਰਅੰਤਨਪਾਇਆਆਲਮਦਰਕਬ
ਰਹੈ ਆਦਮ ਹਾਵ ਜਾਨਾ ਕਾਇਮ ਸਦਾ ਸਦੀ ਹਟਹੋ।
ਕਦੀਨਆਵਨਜਾਨਾਇਨਹੀਤੇਸਭਿਉਪਜੈਫਿਰਇਨਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ
ਆਦਮਹਾਵਨਮਰਨਹੋਰਸਗਲੀਆਵੈਜਾਇਆਹਾਵਸੂਰਤਿਜਿਮੀਦੀ
ਆਦਮਹੈਅਸਮਾਨਾਇਨਹੀਤੇਸਭਿਉਪਜੈਲਖਚਉਰਾਸੀਜਾਨਾਹਾਬ
ਲਿਬੁਤਪੁਜਾਇਆਕਾਬਲਿਕਾਬਲਿਕ ਬਰਪੁਜਾਇਆਦੁਹਾਂਛੁਪਾਇਆ
ਖੁਦਾਇਨੈਸਭਿਦਿਤੀਨੇਭਰਮਾਇਆਪੂਜੈਬੁਤਸਦਾਬਨਾਹਿਪੂਜੈਹੋਇਆਸ
ਬਾਜਿਉਗੁਡੀਆਦੀਖੇਲਕੀਕਛੁਨਹੀਅਜਾਬਸਦਾਬਾਰਹਿਆਖੁਦਾਇ
ਪਸੀਦਆਪਲਖਿਨਸਕੈਕੋਇਦਾਵਮਨੀਆਗੋਰਕਰਲਕੁਮਰਦੇਦਿਸ
ਨਦੇਇਓਗਿਣਮਨੀਆਗਣਾਇਕੈਹੋਇਰਹੈਨਿਆਰਾਕੋਇਆਸੋਈਦਲੀਖੁ
ਦਾਇਦਾਜਿਸਐਸੀਕਰਨੀਹੋਇਆਹਾਬਲਕਾਬਲਈਰਤੂਰਚਾਰੇਸਰੰਬੀ
ਗਾਅਗਨੀਲਹੈਰਤਿਦਾਇਬਾਈਸਾਚਾਰੇਪੀਰਾਚਾਰੇਆਉਰਤਚਾਰਮਾਂਦ
ਦਸਭਆਦਮਕੇਫਰਜੰਦਾਖਤ੍ਰੀਬਰਾਹਮਣਵੈਸਸੂਦਇਨਚਾਰੋਸੰਗਪੈ

ਵਿਦਾ[illegible]ਆਦਮਨਬੀਰਸੂਲਹੋਏ
ਚਾਰਕਤੇਬਾਸੀਗਾ [illegible]ਦੇਸਮੂਹਰੋਲਚਲਾਏ[illegible]ਆਪੋਆ
ਪਣੇਮਜਬਵਿਚਚਾਰੇਪਾਤਿਸਾਹਾਂਚਾਰੇਮੁਫਤੀਚਾਰਮਜਹੂਬ[illegible]ਨਬੀਦਿਖਾ
ਸਾਦੇਰਵਾਇਤਭੁਲਿਆ ਜਿਉਸਾਹਿਬਆਖਿਆ [illegible]
ਰਸੂਲਚਾਰੇਮਜਬਾਂ ਨਾਲ ਚਾਰਮੁਸਲੇਮੁਸਲੇਚਾਰ[illegible]ਸੁਲਕਰ
ਹੋਸਾਭਾਲਾਚਾਰਖਸੀਅਤਿਚਾਰਬੇਦਚਾਰੇਨਾਲ ਇਆਂਸਾ ਪੰਜਮ ਭਾਈ
ਆਪੋਕੋਬਰੋਆਦਮਜਾਨ ਗਤਿਜਾਣੇ ਬਾਦਅਲਾਇਕਵਾਰਬਤ ਆਖੀਸੀ
ਦਾਪੀਰਾਆਤਸਨੂਰਖੁਦਾਇਤੇਜਾਣਨੂਕਰਤਿਦਿਖੀਰਾ ਪੰਜਮਆਪਖੁ
ਦਾਇਹੈ ਅੰਦਰਿਬਾਹਰਸੋਇ ਇਹੁਹਕੀਕਤਪੀਰਜੀ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ਕੋਇ
ਆਬੀਖਾਕੀਬਾਦਿਨਾਰੁਚਾਰੇਰੁਕਨਪਛਾਨਾਂ ਚਾਰਇਆਸਚਾਰਮਜਮਬਾ
ਚਾਰਕਤੇਬਾਜਾਨਿ ਜੁਗਜੁਗ ਇਹੁਚਾਲਹੈਪੰਜਤਨਿਪਾਕਰਸੂਲਾ ਆਪੋਆ
ਪਣੇਮਜਬਵਿਚਸਭਕੋਈਭਾਇਆਕਬੂਲਾ ਜੋ ਅਮਲੁ ਅਉਤਾਰੂ ਹਿੰਦੂਆ
ਰਲੇਵਿਚਜਹਾਨਿ ਇਭੀਚਾਰੇਮਜਬਕਰਿ ਕਰਨਿਮੁਤੀਆਆਨਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾ
ਵਾਪੀਰਜੀਸਭਨਾਇਕਅਲਾਹਾਂ ਦੂਜਾਹੋਇਆ ਨਹੋਇਗਾ ਜੋਹੈਆਬੀਆ
ਫਨਾਹਾ ਅਵਲਆਖਰਇਕੁਹੈਵਿਚਵਿਚਫਨੀਜਾਂਨਾ ਆਦਨਿਸਾਨਾਅਰੋ
ਵਤੀਹੀਜੀਆ ਜੁਗਤਪਛਾਣਾ ॥ "੭੬" ॥ ਸੁਆਲਪੀਰਬ
ਹਾਵਦੀਨਸਰਾ ॥ । ਆਖੇਪੀਰਬਹਾਵਦੀਕਹੁਨਾਨਕਬੀਚਾਰਾ ਖਾਧਿ
ਆਕਉਣਨਿਆਮਤੀਉਪਜਹਿਅਮਲਬਿਕਾਰਾ ਕਉਣਨਿਆਮਤਖਾਧਿ
ਆਹੋਵਨਨੇਕਅਮਲਾ ਇਹੁਹਕੀਕਤਮੈਇਕਰਕਹੋਤਾਮੀਹਾਲਾ ॥ ੭੭ ॥
ਜਵਾਬਨਾਨਕਸਾਹਸੁਰਾ ॥ ॥ ਆਖੇਨਾਨਕਰਾਸਤਪੀਰਸੁਣੀਐਮਨਚਿਤੁਧ
ਰਿਨਿਆਮਤਜੋਬਦਿਖਾਰਿਦੀਖਾਧਿਆਹੋਇਬਿਕਾਰੂ ਨਿਆਮਤਾਂ ਜੋਨੇਕਖਾ
ਰਦੀ ਤਿਸਥੀਨੇਕਿਆਮਲਾ ਨਿਆਮਤਿਖਾਵੈਜੁਹਦ ਦੀਲਾਹੇਖੁਦਾਇਮਹ
ਲਾਆਣੇਮਾਲੁਹਰਾਮਦਾ ਨਿਆਮਤਗੁਸੰਗੁਨਾ ਖਾਧੇਪੀਤੇਹਰਾਮਹੈ ਮੁਰ
ਅਵਿਹੀਜਾਨਿ ਗੁਸਾਹੋਇਤਿਤਖਾਧਿਆ ਸਚਵਿਸਮਨੀਹਰਾਮਾ ਖੁਦੀਤਕਬ
ਰਸੈਤਾਨਗੀਕਰੇਇਬਖੀਲੀ[illegible]ਆਦੇਇ ਅਜਾਰੂ ਗਰੀਬਾਂਨੈਖਾਇਤਿਜਾਦ
ਮਾਸਾਅਰਗੀਬੁਜਮੋਸਮ[illegible]ਕਰੇ ਗਰੀਬੀ ਧਾਤੁਹੋਰਖਿਚਾਰੇਬਹੁ
ਜਨਾਵਰਪਾਇਪਰਿਦੇਲਖਾਂ ਆਦਮਪਾਇਹਰਾਮਹੋਨਿ ਸੈਤਾਨਿਜਲਾਦਭ

ਖਿਆਜਬਿਰਾਮਾਰਨਿਸਕਨੀਨੀਲਾਸੋਰਪਲਿਗਾਬੀਏਹਰਾਮੁਬਹੁਜਲਮਾ
ਜੇਮਾਰਨਿਅਗੈਦੇਗਾਤਾਛਿਆਕੋਇਨਾਮਾਰਈਕਰਨਿਜੋਅਗੇਜੋਰਾਜੋਗ
ਹੀਬਨਿਆਂਨਕੇਤਿਨਲੈਦੇਪੰਡਿਅਘੋਰਾਲਿਖਿਆਚਾਰਕਿਤਾਬਵਿਚ ਸਭਪ
ਰਜੋਰਹਰਾਮਾਸੋਈਕਲਮੇਪਾਕਜੋਮੰਨਿਰਖਿਕਲਾਮਾਸਤਿਜੁਗਅੰਦਰਿ
ਪੀਰਜੀਫਰੇਸਤਿਆਦੇਅਵਤਾਰਾਖਾਣਾਤ੍ਰਿਣ ਦਾ ਬਾਦਿਸੀਕਛੁਹੋਰ
ਕਰਨਿਅਹਾਰਾਕਰਨਿਅਲਾਹਦੀਬੰਦਗੀਹੋਰਵਿਹਾਰੁਨਕੋਈਅਹ
ਲੁਨਮੰਝੀਬੈਠਕਾਕੰਨੇਛੁਪਰਹੋਇਆ। ।ਤ੍ਰੇਤੇਅੰਦ
ਰਪੀਰਜੀਦੇਵਦੇਅਵਤਾਰਾ। ।ਖਾਣਾਓਨਾਂਦਾਆਬਿਸੀ
ਕਛੁਹੋਰਨਕਰਨਿਅਹਾਰਾਦੁਆਪਰਿਅੰਦਰਪੀਰਜੀਜਿਨਾਂਦੇਅਵਤਾਰਾ।
ਖਾਣਾਓਨਾਂਦਾਨਰਸੀਮਛੀਮਾਸੁਅਹਾਰਾਕਲਿਜੁਗਿਅੰਦਰਪੀਰਜੀਖ
ਬੀਸਾਦੇਅਵਤਾਰਾਖਾਣਾਕੀਤਾਕਿਰਤੀਭਖੁਅਭਖਅਹਾਰਾਖਾਕੇਦੇ
ਇਤੁਪੁਤਲੇਫਿਰਖਾਕੁਮਾਹਿਸਮਾਇਆਪੀਰਜੀਏਵੈਜਾਣੀਫਿਰਮਰਿਜਨ
ਮਧਰਾਹਾਬੰਦਗੀਬਾਝਹੁਪੀਰਜੀਪਾਣੀਤਾਮੁਹਰਾਮਾਪਾਨਸਜਾਇਬਹੁ
ਤਬਿਧਹੁਸਸਾਹਵਤਿਕਾਮਾਕਲਿਜੁਗਅੰਦਰਿਪੀਰਜੀਬਿਨਾਅਜਾਬਨਤ
ਮਾਜੀਵਤਿਖਾਹਿਹਰਾਮਤੈਮੁਇਆਨਆਵੈਕੰਮਾਕਲਿਜੁਗਦੁਨੀਹਰਾ
ਮਹੈਮੁਇਆਨਆਵੈਕੰਮਾਜੀਵਤਿਦੀਨਗਵਾਈਐਮੁਇਆਨਾਲਨਜ
ਇਰਿਸਤੀਭੂਖੀਅਜਾਬਦੀਕਛਿਨਸਕੈਕੋਇਆਫਾਮਾਹੁਸਲਸਿਧਪੀਰਬ
ਕਿਰਹੇਖਲੋਇਆਭੁਖੀਕਿਸਤੀਅਜਾਬਦੀਮੁਹਾਇਆਪਾਸਨਜੋਗਾਭੁਖ
ਇਬਾਦਤਬੰਦਗੀਵਿਚਲਾਹੁਧਾਮਨਧੋਗਾਅਮਲੀਆਪੋਆਪਣੀਸਭੁ
ਕੋਲਹੈਸਜਾਇਆ। ਕਾਅਮਲਾਂਦੀਆਂਨੇਕੀਆਂਬਦੀਆਪਾਇਆਜੋਹਾਬੀ
ਜੇਸੁਲਵੇਹਥੇਹਥੀਨਿਬੇੜਾਕਲਿਜੁਗਕਰਣੀਸਾਰਹੈਹੋਸੀਬੁਰਾਕੂੜਵੇ
ਹਾਅਦਲਨਕਰਸਨਪਾਤਿਸਾਹਅਮੀਰਵਜੀਰਉਮਰਾਉਕਾਜੀਮੁਫਤੀਮ
ਉਲਵੀਮੁਲਾਂਸੇਖਉਲਮਾਇਆਸਭਨਾਉ ਪਰ ਸਦਾਰਿਹੈਦੇਵੈਹਕਿਗਵਾ
ਇਪਿਰਗਅਵੇਹਾਖਾਵਣਾਜਿਤਖਾਧਿਆਮਿਲੇਸਜਾਇ। ੭੮ ।ਸੁ
ਆਲਪੀਰਬਗਦਾਦੀਸੁਰਾ। ।ਆਖੈਪੀਰਬਗਦਾਦੀਸੁਣਨਾਨਕ ਸਿ
ਰਦਾਰਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲੀਏਰਬੈਨੂੰਕਿਉਕਰਿਹੋਇਦੀਦਾਰਾਕੇਹੜੀਸੂਰ
ਤਰਬਦੀਹੋਂਦਾਕੇਹੜੀਜਾਇਆਖਾਦਾਕੀਨਿਆਮਤਾਂਪਾਹਿਰੇਕੀਕਦਾਇ

ਕਰਿ ਕੇ ਕੇਹੀ ਬੰਦਗੀ ਮਿਲੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜਾਂ ਗਰੀਬ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਕਰਮ ਹੋਇ
ਸੋ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ॥੭੯॥ ਜਵਾਬ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਸੂਰਾ॥ ॥ਆਖੇ
ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਸਚੁ ਸੁਣਹੁ ਬਗਦਾਦ ਪੀਰਾ ਕਹੁ ਜਿਸ ਕੀਨੀ ਬੰਦਗੀ ਤਿਨਿ ਅ-
ਲੀਏ ਬੇਪਰਵਾਹ ਨੂਰੀ ਸੂਰਤਿ ਰਬਦੀ ਗਹਿ ਦਾਸ ਭਨੀ ਜਾਇ ਖਾਦਾ ਰ-
ਜ਼ਕ ਨਿਆਮਤਾਂ ਪੀਦਾ ਸ਼ਰਬਤ ਆਇ ਕਰਿ ਕੇ ਐਸਨ ਬੰਦਗੀ ਮਿਲੇ ਗ-
ਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜਾਂ ਗਰੀਬ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਕਰਮ ਹੋਇ ਸਦਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਂ ॥੮੦॥
॥ਸੁਆਲ ਪੀਰ ਬਗਦਾਦੀ॥ ॥ਸੂਰਾ॥ ॥ਆਖੇ ਪੀਰ ਬਗਦਾਦੀ ਸਚ
ਸੁਣਹੁ ਸੁਆਲੁ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਛਡਿਆ ਖਾਣ ਪਾਣ ਹਲਾਲਾ ਹਿੰਦੂ ਖਾਨ
ਦੇਵਗਰ ਕਹਿ ਤਿਨ ਹੋਸੀ ਕਉਣ ਹਵਾਲਾ ਓਇ ਪਾਸ ਨਿਕਸ ਸਜਾਇ ਨੈਂ ਜਾ
ਸਨਿ ਕੇਹੜੀ ਜਾਇ ਹੋਸੀ ਕੀ ਹਵਾਲੁ ਤਿਨੰ ਪਾਸ ਨਿਕੀ ਸਜਾਇ ਕਲਮਾਂ
ਸਾਹਦ ਆਖ ਕੇ ਖਸ ਖਾਨ ਬਿਗਾਨਾਂ ਮਾਲਾ ਹਿੰਦੂ ਦਗਾ ਕਮਾਇ ਖਾਇ ਕੀ ਹੋਤਿਨ
ਨਾਂ ਹਵਾਲਾ ਆਖਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ਇਓ ਅਸਾਂ ਰਸੂਲ ਪਨਾਹਿ ਨਿਕੀ ਬਦੀਨ
ਰੇ ਪੁਛੇ ਅਣਪੁਛੇ ਭਿਸਤੀ ਜਾਇ ਜਿਨੀ ਕਲਮਾਂ ਆਖਿਆ ਸੋ ਦੋਜ
ਕ ਲਾਹਿਨ ਸਜਾਇ ਹਿੰਦੂ ਰਾਮ ਰਾਮ ਆਖਿ ਕੇ ਮਾ ਲ ਬਿਗਾਨੰ ਖਾਇ
ਤਿਨ ਕਿਸ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਕਿਛੁ ਆਗੋ ਇਹੁ ਕਿ ਨਾਂਹਿ ਇਹੁ ਨਸੀਹਤ ਜਾਣਿਕ
ਰਿ ਦੇਉ ਬਦ ਅਮਲ ਕਮਾਇ ਇਨਾਂ ਸਿਰ ਕੀ ਹੋਇਗੀ ਦੇਵਹੁ ਸਚੁ ਸਨਾਹਿ
॥ ੮੧॥ ॥ਜਵਾਬ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਸੂਰਾ॥ ॥ਆਖੇ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਸ
ਚੁ ਸੁਣਹੁ ਬਗਦਾਦ ਪੀਰਾ ਖਾਣ ਖਾਂਣ ਹਰਾਮ ਜੋ ਸੇ ਹੋਸਨ ਅੰਤ ਜਹੀਰਾ ਓ
ਇ ਪਰਸਨ ਜੁਸਾਨ ਬਾਤ ਦਾ ਸਿਰ ਸਹਨ ਵਡੇ ਅਜਾਬਾ ਕਟਿ ਕਟਿ ਲਈਅ
ਨਿ ਹੋਜਮਾਂ ਸੁਟੇ ਨਰਕ ਈਦਾਤਿ ਸੁਟੇਨ ਰਾਮ ਰਸੂਲ ਕੇ ਸੁਣੇ ਨ ਕੋਇ ਅਟ
ਤਾਂ ਰਾਉ ਮਿਤਿ ਛਡਾਇਨਿ ਕੇਤ ਭਤਿ ਆਪ ਜਲੁ ਬਲੁ ਹੋਇ ਛਰਾਉ ਨਿ ਆਪ
ਣੀ ਮੈਲ ਨ ਧੋਤੀਆ ਹੋਰ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੋਵਨ ਪਾਕ ਨਾਨਕ ਕਹੇ ਸੁਣਿ ਪੀਰ
ਜੀਸ ਇਓ ਮਿਤਿ ਰਹੈ ਨਪਾਕ ਮੁਖ ਰਾਮ ਰਸੂਲ ਆਖਿ ਕੇ ਜਸ ਮਾਲ ਬਿ
ਗਾਨ ਖਾਣੀਆ ਵਤ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰ ਬਤੀ ਵਿਚ ਦੋਜ਼ਕ ਲਹਨ ਸਜਾਇ ॥ ੮੨ ॥
॥ਸੁਆਲ ਪੀਰ ਬਗਦਾਦੀ ਸੂਰਾ॥ ॥ਆਖੇ ਪੀਰ ਬਗਦਾਦੀ ਸੁਣਿ
ਹੇ ਨਾਨਕ ਪੀਰਾ ਕਿਓ ਕਰਿ ਕੀਰਦਾ ਨਕਲ ਰੂਹ ਕਹੁ ਸਚੀ ਤਦਬੀਰਾ ਕਿਥ
ਹੂਦੀ ਇਹੁ ਖਾਕ ਹੈ ਫਿਰ ਮਰਦਾ ਕਿਥੇ ਜਾਈਂ ਖਾਕੂ ਵਿਛੁੜੀ ਖਾਕ ਤੇ ਫਿਰ

ਤਿਉਕਰਿਮਿਲਦੀਆਈ ਰੂਹਹਿਫੂਜ਼ਜਸਿਉਤਿਉਪਾਠੇਜੁਸੇਅਤਿਰਾਇ
ਕਨਉਤੈਂਨੂੰਛਡਕੇਕਿਉਫਿਰਦਾਅਵਗੌਨਉਰਾਇਹੁਹਕੀਕਤਜਦਸੈਸਾਈਪਾ
ਕਫਕੀਰ ਸਿਰਪੀਰਾਂਦੇਪੀਰਉਹੁਸਿਰਮੀਰਾਂਦੇਮੀਰ॥ ॥੮੩॥ ਜਵਾ
ਬੁਨਾਨਕਸਾਹਸੂਰਤ॥ ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹਸਚੁਸੁਣਹੁਬਹਾਵਦੀਪੀ
ਰਾਖਾਹਸਅੰਦਰਿਸੋਂਅਤੇਫਿਰਵਣਵਾ ਨੰਗਲਸਰੀਰਾਜੁਸਮਸਰਕਉਪ
ਜਿਆਫਿਰਦਾਮਗਰਬਜਾਇ॥ਬਾਦਉਸਤਖਾਕੌਨੇਫਿਰਿਮਿਲੇਉਬਾਉਅ
ਈ॥ਭੰਨਤੰਨਖਾਕਦਾਵਤਿਨਆਵੈਰਸਾਫਿਰਅੰਤਹੋਰਬਣਾਇਕੈਰੂਹਕ
ਰਦਾਤਮੇਬਾਸਾ ਜਿਚਰਕਾਇਮਨਾਹਿਰੂਹਟਿਕੈਨਾਹਿਇਕਤੇਠਉਰਾਇਕ
ਮਲਕਦੇਅੰਤਰੇਕਰਿਆਵੈਵਹਿਦਿਸਦੇਉਨਾਰੂਹਪਵਨਦੀਜਾਤਹੈਫਿਰ
ਆਵੈਕਿਵੈਨਰਬਾਦਿਸਟੀਬਾਹਰਰਹਦਾਲਿਖਿਆਲਖਾਭੁਨਾਵੇਪਰ
ਣਸਾਮਰਥਾਹੈਭਾਣੇਹੈਰਦਾਰਾਬਿ॥ਆਪੇਕਰੇਅਬਬਣੇਆਪੇਕਰੇਸਬਾਬਿ॥
ਆਪੇਬਿਨੇਆਪਨੇਆਪੇਦੇਵੈਖੇਲਾ॥ਆਪਰਹੇਖਾਮੋਸਹੋਇਆਪੇਬੋਲਣ
ਬੋਲਾ॥ ॥੮੪॥ ਸੁਆਲਪੀਰਬਹਾਵਦੀਸੂਰਤ॥ ਆਖੇਪੀਰਬਹਾ
ਵਦੀਸੁਣਿਨਾਨਕਕਰਤਾਰ ਜਿਤੀਥੀਏਪੈਕੰਬਰਾ ਜਿਤੀਥੀਏਅਵਤਾਰ॥
ਬਾਦਸਾਹਉਮਰਾਉਬਹੁਕਾਜੀਮੁਫਤੀਸੇਖਾਮੁਲਾਂਤੇਮਉਲਾਣੀਆਪੜ੍ਹਿ
ਪੜਨਿਕਿਤਾਬਅਨੇਕਾਪੀਰਫਕੀਰਾਂਅਉਲੀਆਗਉਸਕਤਬਦਰ
ਗਾਹੁਕਮਲੈਆਇਰਬਦਾਨੇਕਅਮਲਬੀਚਾਰਾਇਥੇਆਇਦੁਨੀ
ਘੇਰਨਫਸਸੈਤਾਨਾਘੇਰੇਬਾਇਰਾਇਕੇਨਮੋਕਰਨਕਪੜ੍ਹਤਾ
ਗਨਆਵਨੇਲਿਖਹਜਾਰਦਾਆਕਰਿਜਬਾਰਿਜੋਹਾਨਤੇਜਾਨੁਮਲੂਇਲੂ
ਹਾਰਖਿਪਨਾਹਸੂਰਦੀਤੁਰਕਕਰੇਦੇਜੇਰਾਹਿਦੂਤਾਂਅਮਲਾਇਕੈ.ਪੂਰ
ਛੈਦੇਦਾਮਕਰੈਨਾਦਰਗਾਹਕੀਮਦਲਹੋਇਇਸਿਰਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਾਕੀ
ਸਿਰਹੋਇਪੈਕੰਬਰਾਜੋਉਮਤਿਦੇਜਾਨਾ॥ ॥੮੫॥ ਜਵਾਬੁਨਾਨਕ
ਸਾਹਾਸੂਰਤ॥ ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹਸਚੁਸੁਣਹੁਬਹਾਵਦੀਪੀਰਅਵਤਾ
ਰਪੈਕੰਬਰਾਜਿਤਨੇਵਿਚਦਰਗਾਹ ਬਹੁਤਜਗੀਰਾਉਮੇਦਿਕਰੇਅਜਾਬਬਹੁਪੈ
ਕੰਬਰਦੇਸਿਰਭਾਰਾਬਹੁਤਿਦੂਪਾਪਕਮਾਵਦੇਅਵਤਾਰਾਕ
ਲੀਵਗੇਤਾਹੋਰਜਾਵਿਚਜਲੀਬਹੁਤਹੋਰਨਾਤਿਨਾਂਨੂੰਜੋਹੋਦੇਬ
ਈਆਂਨਾਬਧੇਪਾਪਾਕਾਰਨੇਸੇਹੁਵਣਤਕਿਛੁਟਹਿਨਾਹੀ॥ਅਮਲੋਜਿਨਾਂਦੇਬਹੁ

ਡੁਲਾਆਸਿਖੁਜੀਆਬਡਿਆਗੁਣਾਪੁਗਉਰਮਾਰੀ [illegible]
ਏਤੁਗੜਿਗਵਾਈਆਏਕਮਗਅੰਦਰਗੁਠਿਮੇਪਾਏਬਹੁਤ ਸਜਾਏ॥ ੮੬ ॥
ਸੁਆਲੁਪੀਰਬਹਾਵਦੀਸੁਰਾ॥ ਆਖੇਪੀਰਬਹਾਵਦੀਸੁਣਿਹੋਨ
ਨਕਸਾਹਾਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦੁਇਹਦੀਆਸਿਰਪਰਿਇਕਅਲਾਹਿਹਿੰਦੂਆਖਨਿਅ
ਸੀਂ ਵਿਚਤੁਰਕਕਹਿਨਆਂ [illegible] ਕਿਆ ਵਿਚਰਿਸਟਲਸਹੇ
ਦੋਇਸਲਾਹਿਹਿੰਦੂਰਵਾਨਿਤੁਰਕਨੈਤੁਰਕਰਦਾਹਿਹਿੰਦੂਆਹਿਦੂਹੂਵਿਚ
ਸਰਾਹੈਣਹੈਸਰਾਂਗਹਿਸਅਸ਼ਾਹਿ ਤੁਰਕਲਾਨਰਬਤੁਰਕਹੈਹਿੰਦੂਕਹਿਨ
ਹਿੰਦੂਆਹਿਰੋਲਾਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦਾਇਲਾਹਦਕਰਿਦਿਖਲਾਇਜਿਉਪਾਣੀ
ਦੁਧਮਿਲਾਪੁਹੈਤਿਉਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਾਰੋਗਾਨੁਹਥਿਨਆਵਈਰਿਜ਼ਕਨ
ਹਰਸੈਤਨਾਬਹੁਤੀਆਪਣੀਆਂਨਸੀਹਤਾਂਬਹੁਤੇਪਰੇਕਤੇਬਾਅਜਬਹੈ
ਰਨੀਮਨੈਵਿਚਇਕਰਬਦੁਇਭੇਦਾਤਿਨਾਂ ਅੰਦਰ ਬਹੁਤਹੋਨਿਫਿਰਕੇ ਅੰਤ
ਨਪਾਰਾਪੀਰਕਹੈਸੁਣਿਨਾਨਕਕਰਿਦੇਹੋਤਾਰਪਤਾਰਾ॥ ॥੮੭॥ ਜਵ
ਬਨਾਨਕਸਾਹਸੁਰਾ॥ ਨਾਨਕਆਖੇਪੰਦਸਚੁਸੁਣਹੁਬਹਾਵਦਪੀ
ਰਾਵਦਾਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦੁਇਜੋਹੋਇਬਹੁਤਜਹੀਰਾਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਜੋਇ
ਕਸਾਈਹੈਹਰੀਦੇਨੇਕਰਮਨਸੁਖਤੁਜੋਅਲਾਹਕੀਤੇਰਦਾਰਦਿਸਹੂਦ
ਕਫਰਾਮੁਸਨਫਕਾਂਤੇਮੁਲਾਹਦਿਾਨੂੰਮੀਜਿਗੀਇਰਮਨੀਹਬਸੀਤੇਕਿਲ
ਅੰਕਾਰਕਾਸਗੀਰੀਕਸਮੀਰੀਆਂ ਹੀਰ ਤੁਰਤਲਕਾਕੁਫਰੇਫਿਰਗਏਜ
ਖੀਫੁਨਾਂਨੀਬਦਿਰਾਹਿਾਦਰਿਗੀਇਗੁਮਰਾਹਬਾਹੁਜੇਜਾਨਨਿਨਾਹੇਇਲ
ਹਿ ਫਿਟਦੁਧਨਕੈਮਾਰਿਸੁਰੋਗਾਨੁਹਥਿਨੁਆਹਿਜੇਸਉਦਰਿਆਫਿਤੂ
ਕੀਐਸਚਿਸੁਕਮਾਂਹੇਜਾਇ॥ ਨਾਨਕਆਖੇਸੁਣਪੀਰਜੀਬਾਝੁਸਚੁਗੁਮ
ਰਾਹਿਜਾਇਤਨੰਬੀਆਨਪੀਰਬਹਾਵਦੀਨਲਹੋਆਤਾਂਫੇਰਬਗਦਾਦ
ਕਪੀਰਜਲਾਲੁਦੀਨੁਪੁਤ੍ਰਾਹਜਿਰਤਿਮੁਹਗਦੀਨਕ ਬੋਲਿਆਅਨਿਵਿ
ਤਮਰਖਾਇਕਰਿ॥ ॥੮੮॥ ਸੁਆਲੁਪੀਰਜਲਾਲਦੀਨਬਗਦਾਦੀਸੁਰਾ॥
ਆਖੇਪੀਰਜਲਾਲਦੀ ਸੁਣਹੋਨਾਨਕਹਿੰਦੂਫਕੀਰਾਹਿੰਦੂਸਗਤਿਦੇਜਕੀ
ਵਿਚਆਤਸਹੋਇਜਹੀਰਾਜੇਆਵਹਰਹਿਈਮਾਨਦੇਤੇਉਸਤੀਪਾਵਹਿ
ਠਾਇਪੀਰਅੰਦਰਕੁਤਬਹੋਇਗਉਸਅਕਤਬਪਾਇਉਲੀਆਅੰਦਰਿ
ਵਲੀਹੋਇਸੇਖਾਅੰਦਰਿਸੇਖਾਵਿਚਸਲਾਤਸਲਕਹੋਇਜਾਏਹਟਾਏਤੂ

ਖਾਹਿਦੇਭਿਸਤਿਨਕੋਗਇਆਸਭੁਘਾੜ [illegible] ਸੁਤਿਨਿਸਾਬ
ਨਰਗੈਪਾਇਆਕਿਥਾਊਜਾਇ॥ਉਸਪਿਛੈਦੂ [illegible] ਮਿਲਤਿਨਕਰਦਾਖ
ਦਾਇਤੁਮਰਤਬਹਿਦੂਆ ਉਮਰਿਗਵਾਈਬਾਦ॥ ॥੮੯॥ ਜਵਾਬੁਨਾਨ
ਕਸਾਹਸੁਣ॥ ॥ਸੁਣਿਹੋਪੀਰਬਗਾਦਦੀਆਖੀਨਾਨਕਸਾਹਹਿਦੂਮੁ
ਸਲਮਾਨਦੁਇ ਤਿਨੈਮੈ ਦੁਜਣਿਹਿ॥ਜੁਸਾਹੁਸਲਮਾਨਦਾਰਖਿਆ ਭਿਸਤੀ
ਜਾਇ॥ਆਖਰਹੋਇਆਖਾਕਣੀਗਈਸੁਖਾਕੁਖਾਇ॥ਕੁਝਜਮੀਨਬਾਤ੍ਰੋ
ਇਕੁਝਆਈਕੁਲਾਲ ਹਥਿ॥ਭਾਂਡੇਇਟਾਸਾਜੇਕੇ ਜਲਨ ਪਜਾਵੀ ਧਾਤਿ॥
ਤੇਬਪੁਕਾਰੇਖਾਕਣੀਸਤੇਨਕੇਰਨੀਜਾਇ॥ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਹਮਦੀ ਫਿਕਰ
ਦੇਨਕਰਦੇਜਾਦਾਦੇਵੈ ਦਿਸਨਜਾਲਦੀਆ ਭਿਸਤਿ॥ ਇਕਜਾਇ
ਵਰਸਰਾਅਫਲਦੋਇ ਸਕਨਿਨ ਉਮਤਿਛਡਾਇ॥ਰਹੇਮਰਤਬੁਦੁਨੀਵਿਚ
ਅਗਾਦੀਸੁਧਨਾਹਿ॥ਵਾਢੀ ਵੰਲੀਕੁਹਸਿਰ ਫਿਰੇਚਉਰਾਸੀਮਾਹਿ॥ਜਿਨਤੈ
ਕੀਆਰਬਦਾ ਸੇਰੰਤੇਸਚ ਮਾਹਿ॥ਕਾਇਮਬੀਏਜਹਾਨ ਵਿਚਫਿਰਿਮਰੇਨੰ
ਆਵਹਿਜਾਹਿ॥ਬਿਨੰਤਿਆਸਤ ਬੰਦਗੀਕਾਇਮਬੀਏਸਿਸਾਰਾ॥ਕਾਇਮ
ਨਰੰਪੈਕਿਬਰਾਂ ਕਾਇਮ ਨਬੀ ਰੋਜਾਰਾ॥ਕਾਇਮਨਬੀਏ ਅਉਰ ਤਾ ਜਗ
ਮੰਮਾਕਿਰਸਨਮੁਰਾਰ॥ਕਾਇਮਨਪੀਰਫਕੀਰਹੋਇਸਿਧਸਾਧਕਮਲਕ
ਕਾਇਮਜੁਸੇਨਬੀਏਰਹੇਸੇਕਾਇਮਨਾਉ ਨਾਵੰ ਅੰਤਨਪਾਇਆਲਖਿ
ਆਵਹਿਲਖਜਾਹਿ॥ਕਾਇਮਜੁਸਾਜੇਰਖੇਕਾਇਮਕਹੀਐਸੋਇ॥ਬਿਨਾਇ
ਬਾਦਤਬੰਦਗੀਰਹਿਆਨਕਾਇਮਕੋਇ॥ਮੁਸਕਲਮੁਸਲਮਾਨਕੀ ਹਿ
ਦੂਹਰਿਕਤਿਮਾਹਿ॥ਦੋਵੈ ਕਾਇਮਨਬੀਏ ਦਾਵੰ ਕਰਿਮਰਿਜਾਹਿ॥ਨਾਨਕ
ਦਾਵਛਡਿਆਦੁਹੂਤੇਨਿਆਰਾਹੋਇ॥ਇਥੇਮਿਲਨਵਡਿਆਈਐਥੀ
ਦਰਗਹਪਾਵੈਸੋਇ॥ ॥੯੦॥ ॥ਸੁਆਲਪੀਰਜਲਾਲਦੀਸੁਣ॥
॥ਆਖੈਸੈਦ ਜਲਾਲਦੀਬਗਦਾਦੇਪੀਰ॥ਪੋਤ੍ਰਾਹਜਰਤਿਪੀਰਦਾਪੁਛੈਕ
ਰਿਤਦਬੀਰ॥ਹਫਤ ਦੋਵੈ ਮਿਲਤਾਂ ਫਿਰਕੇਮੁਸਲਮਾਨਾ ਦਾ ਇਕਦੁਇ
ਕਹੈਸਚੀਕਹਨਿਕਲਮਾਕਲਮਾਂਪੜਨਰਸੂਲਦਾ ਸੁਣਿਹੋਨਾਨਕਪੀ
ਰਜਾਕਿਆਮਤਿ ਦੇਹੜੇ ਬੀਸਨਨਾਹਿ ਜਰੂਰੁ॥ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੁਇ
ਕੀਤੇਨੀਅਮਨਸੂਖਾ ਦੂਰਤੇਬਾਹਰਜੇਥੀਸੀਸੁਖਾਨੇਅਲਾਹਿਨਥੂਕਾ ਕਲ
ਮਾਪੀਰਜਲਾਲਦੀਕਲਪੇਮੁਲਾਸੇਖਾ ਹਾਜੀਪੀਰਸਮਾਇਕ ਡੂਰਮ

ਲੀਗੇਦਰਵੇਸੁਆਲਾਰੇਸਾ[illegible]ਗਉਸਕੁਤਬਬਬੜਪੀਰਾਸਭੇ
ਇਕਠੇਹੋਇਇਕਠਆਦਿਕਬੇਸੁਮਾਰਹੋਕੇਦਿਖਾਈਅਜਾਮਤਾਂਨਹੀਤਰਦੋਹੋਸ
ਜਾਇ॥ ॥੯੧॥ ॥ਜਵਾਬਬਗਦਾਦਦੀਸੁਰਾ॥ ॥ਨਾਲਹਾਜੀਆ
ਪੀਰਾਂਦੇ॥ ॥ਆਖੇਪੀਰਬਗਦਾਦਦੀਸੁਣਹੁਜਲਾਲਦੀਪੀਰ[illegible]ਨਾਨਕ
ਪਾਸਹੁਪੁਛਣਬਹੁਤੀਹੈਤਕਸੀਰਾ॥ਸਾਹਰਅਜਾਮਤਇਸਦੀ[illegible]
ਦਿਤਸੁਫੇਰਾਕੀਤਸਰਾਹਿਮਨਸੁਖਸਭਆਂਦੇਹੈਸਜੋਹ[illegible]
ਦਾਇਇਕਦੂਜਾਹੋਰਨਕੋਇ॥ਦੂਜਾਮੁਰਸਦਪੀਰਾਂਸਚੁ[illegible]
ਹਿਦੂਦੇਖਨਭੁਲਤੁਮੁਸਲਮਾਨਭਿਨਾਹਿਦੇ ਫੇਰਦੇਸੀ[illegible]
ਏਜੇਕਮਾਹਿਦਵਡਫਕੀਰੀਮਰਾਤਮਾਮਫਤੀ[illegible]
ਬਾਹਰਸਭੇਹੈਗੁਮਰਾਹਿ॥ਦੁਨੀਆਕਾਰਣਮਜਹਬਾਂਧੇ[illegible]
ਸਰਾਬਿਰਕਾਰਬਿਦਾਜਉਨੰਲਿਆਇਪਰਾਤੁਸੀ[illegible]
ਨਾਨਕਵਡਫਕੀਰਾਰਬਜਿਨੰਦੇਹੁਕਮਵਿਚਸੋਸ[illegible]॥
॥੯੨ ॥ਜਵਾਬਨਾਨਕਸਾਹਸੁਰਾ॥ ॥ਆਖੇ[illegible]
ਹੁਜਲਾਲਸਦਾਗਾਦਵਡਬੋਲਨਬੋਲੀਐਸਾਹਿਬੁ[illegible]ਸਾਹਿਬੁ
ਭਾਵੈਸੋਕਰੈਫਕਰਸਾਹਿਬੁਦੇਤਾਂਣਾਸਾਹਿਬੁ[illegible]
ਨਿਮਾਣਿਆਂਮਾਣੁਸਾਅਕਸਾਆਕਾਸਲਖ[illegible]
ਭਨਾਂਦੇਸਿਰਇਕਰਬਿਸਭਦੀਕਰੇਸੰਭਾਲਾ॥ਜੀਆਂ[illegible]
ਸਦੇਲੋਆਲੋਇ॥ਬਕਾਹਉਨਿਕੂਕਭਾਲਹੁਣਿਛੁਪਗਇਗਿਆਖੁਲ
ਇ॥ ॥੯੩॥ ॥ਸੁਆਲਪੀਰਜਲਾਲਦੀਸੁਰਾ॥ ॥ਆਖੇ
ਪੀਰਜਲਾਲਦੀਸੁਣਿਨਾਨਕਸਾਹਕਤਾਲਾ॥ਚਉਦਾਤਬਕਕਿਤਾਬਾਂਦਿ
ਚਿਭਿਸਤਪਰੇਜਵਾਲਾ॥ਡਿਠੇਬਾਜੁਨਾਨਕਖਾਤਰਜਮਾਨਕੋਇ॥ਕਹਣਾਸੁਨ
ਣਾਬਾਦਹੈਜੋਦਿਸੈਸਚਸੋਇ॥ਮਜਲਸਿਅੰਦਰਿਬੈਠਿਆਹੋਇਅੰਤਰਿਧਿ
ਆਨਾ॥ਅਖੀਅਗੇਛੁਪਗਇਮਜਲਸਿਭਈਹੈਰਾਂਨਾ॥ ॥੯੪॥ ॥
ਜਵਾਬਨਾਨਕਸਾਹਸੁਰਾ॥ਅਕਾਸਬਾਣੀ॥ ॥ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹਸਚ
ਸੁਣਹੁਜਲਾਲਸਦਾਤਾਦਿਕੋਕੈਅਸਾਨਾਲਦੇਹਿਕੇਤਾਂਚਲਹੁਆਪੁਨਿ
ਤਾਂਬੇਟਾਪੀਰਨਾਲਜੁਲਜਲਾਲੀਨਸਾਦਰਦਿਹੇਅਸਮਾਨਤਿਸਦਾਸੁਣ
ਹਬਿਆਨਾਇਕਪਲਕਦੇਫਰਕਨੇਡਿਠੇਅਗਣਤਅਸਮਾਨਾਕਈਪੈਂਕ

ਫਿਰਤੇਖਿਜਕਰਪੀਰੁਗਏ[illegible]ਆਮੈਰਸਫਿਰਗਏਪਤਾਲੋਨੇਫਿਰੇਕਈਪਾ
ਲਾਅਦੇਤਰਪੈਰਿਖਰੇਗਏਤੇਅਗਣਤੀਭਾਲਾਜਿਥੇਬਾਬਾਜਾਂਵਦਾਹੈਤਿਥੇਗ
ਜ਼ਲਹੋਇਆਕਰਦਰਸਨਵੇਖਣੇਆਂਦੇਸਗਲੀਲੋਇਆ।ਜਾਂਭੇਟਾਸਿਰ
ਨੀਆਨਾਹਨਿਆਜਾਲਖਾ,ਗੁਨਾਂਗੁਨੀਨਿਆਮਤਾਂਮੇਵੇਲਖਿਅਨਾਖਾ
ਇਕਨਾਨਿਵੇਅੰਦਰੇਬਾਬਾਪਹੁੰਚਿਆਜਾਇ।ਅਗੋਕਨ੍ਹਾਹਤੁਰਾਂਤਸੀਗਾ
ਵਨਸਬਦਿਅਲਾਹਿ।ਬਾਬਾਸੁਣਿਆਸੰਗਤੀਸਭਦਰਸਨਲਗੀਆਇ।
ਰਖਿਆਅਗੋਕਨ੍ਹਾਹਨੂੰਪੈਰੀਸੀਸਨਿਵਾਇਆ।ਲਈਕਨ੍ਹਾਹੀਬਾਬੇਤੁਰਕੇਪਾ
ਈਵਿਚਕਚੋਕੋਲਾਫਿਰਦਿਤੀਕਨ੍ਹਾਹੀਪੀਰਨੂੰਬੈਠਸੀਜੇਕੋਲਾਇਕਪਲਕ
ਦੇਅੰਤਰੇਫਿਰਸਰਕੇਪਹੁਤੇਆਇ।ਬੋਲਿਆਪੀਰਜਲਾਲਦੀਸੁਖਤੇਬਰਨਅਲਾ
ਹਿ।ਇਸਆਖਰਜਮਾਨੇਵਿਚਨਾਨਕਵਡਾਫਕੀਰ।ਪੀਰਾਂਦੇਸਿਰਪੀਰਹੈਪੀਰਾਂ
ਦੇਸਿਰਪੀਰ।ਆਖੀਉਸਮੌਲਾਕਲਮਅਜੇਸੋਈਦਿਤੀਉਸਦਿਖਲਾਇ।ਤੁਸੀ
ਜਾਣਹੁਹੋਰਕੁਝਅਸਾਬੁਝਿਆਖੁਦਖੁਦਾਇ।ਆਕਾਸੀਅਕਾਸਲਖਿਪਾ
ਤਾਲਾਪਾਤਾਲਾਂਫਿਰੇਇਕਤੇਪਲਕਵਿਚਹਉਭੀਜਾਲਿਕਰਿਨਾਲਾਹੋਰਕ
ਈਪਤਾਲੂਤੇਅਲੀਕਨ੍ਹਾਹੀਆਇ।ਸਾਰੀਮਜਲਸਅੰਦਰੇਦਿਤਸਕਨ੍ਹਾ
ਹਦਿਖਲਾਇ।ਸਭੇਗਏਹੈਰਾਨਹੋਇਨਾਨਕਵਡਾਫਕੀਰਹਿਕੇਤੁਖੁਦਖੁਦਾ
ਇਹੈਕਹਿਨਸਭੇਤਾਦਿਖੀਰ।ਸਭੇਕਦਮੀਹੁਇਪਏਮਨਿਵਿਚਬਹੁਤੁਰਖਾ
ਇਆ।ਜਾਂਕਈਨੀਸਾਨੀਰਖੀਐਸਕਬਿਸਤਕਰਾਇ।ਬਾਬੇਕਉਸਹੁਤ
ਕੀਪਾਉਂਤੇਰਖੀਨੀਸਾਨੀਏਹਾਜੋਕਰਗੁਜਿਆਰਤੁਕੋਸਦੀਉਹਫੇਰਨਜਨ
ਮਪਾਵੇ। ।ਇਤਿਸਖੀਮਕੇਕੀਗੋਸਟਸੰਪੂਰਣੇ।

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ। ।।ਅਬ ਸਾਖੀਮਦੀਨੇਕੀਚਲੀ।।

ਤਬਬਾਬਾਨਾਨਕਮਕੇਵਿਚਬਰਸਇਕਰਹਿਆਸਭਨਹਾਜੀਆਂਬਾਬੇਦੀ
ਆਨਮਨੀ।ਮਕੇਦੇਸਭਹਾਜੀਨਿਵਾਇਕਰਬਾਬਾਮਦੀਨੇਕਉਚਲਿਆ।ਅਗੇ
ਜਦਬਾਬਾਜੀਮਕੇਕਉਚਲੇਥੇਤਉਹੋਰਹਾਜੀਭੀਮਕੇਕਉਚਲੇਥੇਤਉਓਹ
ਜੀਬਰਸਇਕਪਿਛੋਂਮਕੇਵਿਚਆਇਪਹੁੰਚੇਜਾਦੇਖਨਿਤਾਉਹਜੋਫਕੀਰ
ਹੂਅਸਾਨਾਲਮਕੇਕਉਚਲਿਆਥਾਸੋਆਗੇਹੀਬੈਠਾਹੋਇਆਹੈਤਾਉਨਹਾਜੀ
ਆਂਮਕੇਕੇਹਾਜੀਆਂਪਾਸੋਪੁਛਿਆਜੋਇਹੁਫਕੀਰਕਦਕਾਇਥੇਆਇਆਹੈਤਬ

ਮੱਕੇਕੇਹਾਜੀਆਂਕਹਿਆਜੋਜੀਏਸਨੇਇਕਬਾਗਹੋਇਆਹੈਦੀਹਾਆਇਆਹੈ
ਤਬਮਨਏਹਾਜੀਹੈਰਾਨਹੋਗਏਤਾਲਗੇਕਹਿਣਜੋਏਹੁਫਕੀਰਹੈਅਤੇਅਸੀਇਕਠੇਚਲੇ
ਥੇ ਅਸਬਾਬਕਰਾਮਾਤਹੈਏਹੀਹੈਜੋਏਕਹੀਦਿਨਮਕੇਆਇਪਹੁਚੇਹੈ ਤਬਅਗਲਿਆ
ਹਾਜੀਆਂ ਆਖਿਆਜੁਜੀਏਹੁਕੋਈ ਸੂਰਤਿਖੁਦਾਇਦੀਹੈਅਤੇ ਜੋਵੇਂਤੀਕਰ ਮੱਕੇਦੇਉ
ਲਾਇਕਾਜੀਪੀਰਤਾਉਸਨੂੰ ਤਬ ਸੁਲਤਾਨੇ ਸਭਨਾਂਵੇਰ ਮਸਲਤਕੀਤੀਜੋਚਲੋਭਾਈ
ਅਸੀਭੀਮਦੀਨੇ ਕਾਹਜ਼ਿਦਕਾਂਹਾਂ ਅਤੇ ਮਦੀਨੇਵਿਚਚਾਰ ਇਮਾਮਹੈਨਿਅਤੇਚਾਰੋਂ
ਮੁਸੱਲੇਹੈਨਿ ਮਤਉਨਾ ਆਗੇ ਇਹੁਫਕੀਰਜਾਵੇ ਅਰ ਅਸਾਡੇਦੀਨ ਵਿਚਆਵੇ ਅਸੇ
ਗਾਬਲਿਜੋਭੂਮਕੇਵਿਚਿ ਕਿਸੇਦਾਨਾਫਿਰੇਜੋਕੋਈਨਾਨਕਫਕੀਰਕਉਜੀਤਿਕਰਅ
ਪਣੇਮਜਹਬ ਅੰਦਰਿ ਲੈਆਵੇਤਾਦੇਖਾਹੁਫਕੀਮੁਹਾਸਬਾਮਦੀਨੇ ਵਿਚਿਹੋਇ ਨਿਬ
ੜੇਤਾਬਾਬਾਅਤੇਮੱਕੇਦੇਹਾਜੀਲੋਕਮਦੀਨੇਕੀ ਹੱਜਿ ਕਉਚਲੇ ਸਗਿਲੇ ਇਕਠੇ ਨਿਕਲੇ
ਜਾਦਿਬਾਹਰ ਆਏਤਾਸ੍ਰੀਬਾਬਾਜੀਅੰਤਰਿ ਧਿਆਨ ਹੋਇ ਰਹਿਆਹੈਨੇ ਅਰਸ੍ਰੀਬਾ
ਬਾਪਉਣਕਾਰੂਪਧਾਰਿਕਰਿ ਏਕਪਲਕਮੈਂ ਮਦੀਨੇਆਇਪਹੁਤੇ ਸਮੇਤਮਰਦਾਨੇ
ਰਬਾਬੀ ਮਦੀਨੇਵਿਚਿ ਭੂਮਕਾ ਸਹਰੁਹੈ ਭੂਮਕਾਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂ ਬ
ਬੜਾਕਾਰੂਜੋਅਗੇਮਿਹਤਰ ਮੂਸੇਕੇਜਮਾਨੇਵਿਚਿਹੋਇਆਸੀ ਕਾਰੂਨੁਹਾਰੂਨੁਦੇਨੇਬ
ਈਹੈਸਨਾਤਬ ਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਨੁਭੀਬਡਾਜਾਲਮੁਬਾਜਹਾਂਤੀਕਰਦੌਲਤਸੀਸੋ
ਸਭੁਲੂਟਲਈਥੀ ਤਾਬਾਬੇਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਚਲੋਪਹਿਲੇਪਾਤਸਾਹਿਕਉ
ਮਿਲੀਐਮਤ ਇਸਕਾਭਲਾਹੋਵੈ ਨਾਹੀਤਾਅਗਲੇਕਾਰੂਵਾਗੂਏਹਭੀਹਿਲਾਕਹੋਜਾਦੇ
ਵੈਤਾਚਲੀਐਪਾਤਿਸਾਹਿਕਉਮਿਲੀਐਮਤਿਇਸਦਾਭਲਾਹੋਵੈ ਤਬਬਾਬਾਜੀਅਤੇਮ
ਰਦਾਨੇਦੋਵੈਜਨੇਚਲੇਗਏਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਦੇਦਰਬਾਰਅਤੇਅਗਲੇਕਾਰੂ ਚਾ
ਲੀਗਜਖਜਾਨਾਜਮਾਕੀਆਥਾਅਰਇਸਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਪੈਤਾਲੀਗਜਖਜਾ
ਨਾਕੀਤਾਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਕਹਿਆਰੇਦਰਵਾਨੇਇਸਏਤਾਖਜਾਨਾਕਿਉਕਰਜਮਾਕੀਤਾ
ਹੈਤਬਦਰਵਾਨਕਹਿਆਜੁਜੀਏਹੁਐਸਾਜਾਲਮਹੈਜਹਾਂਰੁਪਈਆਜਾਂਮੁਹਰਸੁ
ਣਤਾਹੈਤਾਂਛੋਡਤਾਨਾਹੀਭਾਵੈਕਹੂਹੋਵੈਇਕਦਿਨਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਹਿਆਜੋਕ
ਹੂਰੁਪਈਐਕੀਜਿਤਰਹੀਹੈਤਾਵਜੀਰਾਂਕਹਿਆਜੀਕਿਹੂਨਹੀਰਹੀਤਬਪਾਤਸ
ਹਿਏਕਸਹੇਲੀਸਬਸ਼ਹਰਕਿਕਉਬਜਾਰਭੇਜਿਆਜੋਕੋਈਇਕਰੁਪਈਆਦੇਵੈਸੋ
ਲੈਵੈਤਬਇਕਸੁਦਾਗਰਕੇਬੇਟੇਨੇਮਾਉਕਉਕਹਿਆਜੋਏਕਰੁਪੈਆਦੇਵੈਤਾਮ
ਤਿਸਹੁਸਹੇਲੀਦੇਵਤਾਹੈਤਬਉਸਦੀਮਾਉਨੇਕਹਿਆਬਚਰੁਪੈਆਸੁਲਤਾਨ

ਮਦੀਨੇਜਾਈਪਾਤਿਸਾਹੀਮਸੀਤਿਕੋਠੜਿਆਪਰਏਕਰੁਪੈਯਾਤੇਰੇਬਾਪਦਾਮੁ
ਹਰਪਾਕੇਦਬਿਆਸੀਰੋਗਫਿਰਓਹਦੇਖੁਲੋ॥ਤਬਉਸਸੁਦਾਗਰਸਰੋਨੇਵਾਲੇ
ਪੈਸਾਲੈਕਰਸਹੇਲੀਮੇਲਲੈਗਿਆ॥ਤਾਂਪਾਤਿਸਾਹਨੇਸਭਰੁਪੈਨਿਕਲਲੇਜੋਸੇ
ਏਹੁਐਸਾਪਾਤਿਸਾਹਹੈਰੁਪੈਕਿਤੇਨਹੀਛਡਦਾ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬਾਬੋਲਿਆਜੋਏਹੁਦ
ਰਗਾਹਫਹਰਗਾਰੈਹੈ॥ਦਰਗਾਹਿਖੁਦਾਇ [illegible] ਨਾਲਏਪਾਵੇਗਾ॥ਲਾਨਤਹੋਇ
ਸਦੀਕਮਾਈਕਉਅਰੋਹੋਫਸਇਸਦੇਜੀਵਣੇਕਉ॥ਹਿਮਰਦਰਦਿਗਾਰਏਹੁਵਡਾਪੇ
ਗਬਹੈ॥ਅਰਅਗਲੇਕਾਰੂਕਉਜਮੀਨਝੁਲਿਆਸੀ॥ਅਰਇਸਕਉਕਾਈਜਾਇ
ਰਖਿਸਕੇਗੀਨਾਹੀ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਦਰਵਾਨਾਕਉਕਹਿਆਜੋਤੁਮਇਤਨਾਜਬਾਬਸੁ
ਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਕਉਜਾਇਕਹੁਜੋਫਕੀਰਦੁਇਤੇਰੀਡੇਵਢੀਅਗੇਖੜੇਹੈਨਿਅ
ਰਕਹਿਦੇਹੈਕਿਜੋਤੂਇਕਵਾਰੀਅਸਾਨਾਲਮੁਲਾਕਾਤਕਰਿ॥ਤਾਂਉਨਾਦਰਵਾਨਾਜਾ
ਇਅਰਜਕੀਤੀਤਾਂਪਾਤਿਸਾਹਿਬਾਹਰਆਇਆਤਾਂਕਿਆਦੇਖੇਜੋਅਗੇਬਾਬਾਜੀ
ਠੀਕਰੀਆਂਚੁਣਦਾਸੀਅਤੇਗਿਣਦਾਸੀਤਾਂਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਕਹਿਆਜੀਜੋ
ਏਹੁਠੀਕਰੀਆਂਕਿਆਕਰਹੁਗੇ॥ਤਬਸ੍ਰੀਬਾਬਾਬੋਲਿਆਜੋਜੀਏਹੁਠੀਕਰੀਆਂ
ਦਰਗਾਹਖੁਦਾਇਦੀਲੈਜਾਹਿੰਗੇ॥ਤਬਪਾਤਿਸਾਹੁਕਹਿਆਜੋਜੀਠੀਕਰੀਆਂਤ
ਪਹੁਚਦੀਆਂਨਾਹੀ॥ਮੁਇਆਂਇਥੇਹੀਰਹਿਨਗੀਆਂ॥ਤਾਂਫੇਰਬਾਬਾਜੀਬੋਲਿਆ
ਏਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਤੈਂਜੋਪੈਤਾਲੀ [illegible] ਖਜਾਨਾਜਮਾਕੀਤਾਹੈ॥ਜੁਲਮਕ
ਰਕੇਸੋਤੇਰੇਨਾਲਕਿਉਕਰਪਹੁਚੇਗਾ॥ਤੂਮਾਟੀਪੂਤਕਾਰੂਚਾਲੀਰੋਜਖਜਾਨਾਸੰ
ਚਿਆਹੈ॥ਤਬਫੇਰਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਕਹਿਆਜੋਜੀਕਿਵੈਏਹੁਖਜਾਨਾਮੇਰੇਸਥ
ਭੀਪਹੁਚੇ॥ਤਾਂਬਾਬਾਬੋਲਿਆਹੇਪਾਤਿਸਾਹੁਹਮੀਦਕਾਰੂਏਹੁਖਜਾਨਾਤੇਰੇਨਾਲਤਦ
ਪਹੁਚੇਜਾਜੇਤੂਖੁਦਾਇਦੇਨਾਮਖੈਰਾਇਤਕਰਹਿ॥ਤਾਂਤੇਰੇਨਾਲਪਹੁਚੇਨਹੀਤਾਂਏਥੇ
ਹੀਰਹਿਜਾਵੇਗਾ॥ਅਰਇਸਖਜਾਨੇਦੇਮਾਲਿਕਅਵਰਹੀਹੋਹਿਗੇ॥ਪਹਿਲੇਤੇਰਾਖਜਾਨ
ਮਾਲਜਿਨਸਜਿਮੀਜੂਮਜਤਕਰਹਿਗੇ॥ਤਾਂਪਾਛੈਤੇਰੀਗੋਰਮਸਭੂਰਖਹਿਗੇ॥ਵੇਖ
ਤੁਮਾਰਾਬਡਾਕਾਰੂਥਾਜਿਸਨੇਚਾਲੀਰੋਜਖਜਾਨਾਜਮਾਕੀਤਾਥਾਉਹਐਸੇਰੋਜ
ਜੋਇਕਇਕਰੋਜਜਮਾਨਸੀਅਰਇਕਰੋਜਅਸਮਾਨਥਾ॥ਤਾਂਉਸਕਾਰੂਉਸਪੈਕੰ
ਬਰਦੀਫਿਨਇਤਬਾਰਨਕੀਤੀਉਸਾ॥ਅਤੇਸਾਬਰੀਖੁਦਾਇਕੀਹੁਕਮਨਕਰੂ
ਲਕੀਤੋਸੁ॥ਫਿਰਫੁਰਮਾਇਆਇਨਖੁਦਾਇਦੇਕਾਰੂਹਿਲਾਕਕਉਹੋਇ [illegible] ਕਾਰੂਨੂੰਇਨ
ਚਾਲੀਰੋਜਖਜਾਨਿਆਵਿਚੋਇਕਰੋਜਮੇਰੇਰਾਹਿਪਰਖੈਰਾਇਤ [illegible] ਤਾਂਤੇਰੇਨਾ

ਖਸਮਾਨੇਪਹੁੰਚੇ॥ਨਾਹੀਂਤਾਂਇਹੀਹੀਰੇਹੋਗਾ॥ਇਸਖਜ਼ਾਨੇਦੇਵਾਰਸਅਦਰਾਹੀਮ[illegible]
ਤਦਤਿਸਖ਼ੁਦਾਇਦੇਹੁਕਮਕਰਕੈਤੈਇਲਾਮੁਹਜਰਤਿਮੂਸੇਕਾਵੂਪੈਕੀਤੇਮੇਏਕਵੂ
ਕਬੇਰੀਬਹੁਤੀਖੈਰਾਇਤਕਰਾਹਿਤਾਂਤੇਰੇਭੀਖਜ਼ਾਨਾਪਹੁਚੇਨਾਹੀਂਤਾਂਇਹੀਹੀਰੇ
ਗਾ॥ਇਸਖਜ਼ਾਨੇਦੇ[illegible]ਤਬਤਿਸਖ਼ੁਦਾਇਦੇਹੁਕਮਕਰਕੈਤੈ
ਇਲਾਮੁਹਜਰਤਿਮੂਸੇਕਾਵੂਹਿਪ[illegible]ਕਾਰੂਕਰੂਬੇਰੀਬਹੁਤੀਖੈਰਾਇਤਰਾਹਿ
ਖ਼ੁਦਾਇਦੇਕਰਿ॥ਤਾਕਾਰੂਐਸਾ[illegible]ਦਉਲਤਿਅਤੇਲਸਕਰਿਉਤੇਖ਼ੁਦਾਇਦੇ
ਤ੍ਰਏਹੁਕਮਫੇਰਉਸਾਜੋਰਉਬਾਹੁਕ[illegible]ਤਾਂਭੀਫੇਰਉਸਾ॥ਤਾਂਜ਼ਿਮੀਨੇਕੇਹੁਕਮ
ਹੋਆਜੋਕਾਰੂਫਿਰਾਉਨਕੇਪੈਰਪਕੜ॥ਅਰਗਾਰਕਕਰਿਆ॥ਅਰਸਮੇਤਖਜ਼ਾਨੇਕਾਰੂ
ਹਿਲਾਕੁਗਾਰਕਹੋਆ॥ਤਾਂਦਉਗਰਿਆਅਤਿਤਕਿਜ਼ਮੀਨੇਵਿਚਿਚਲਿਆਜਾਂਦੇਗਾ॥
ਹੇਕਾਰੂਹਮੀਦਜ਼ਿਮੀਨੇਭੀਉਸਨੂੰਤਾਂਦੇਗਰਕੁਕੀਤਾਸਾਜੋਉਹੁਹੁਮਬਾ॥ਸਲਾਮੁਬਾ
ਅਰਭੂਸਾਭਾਈਕਾਰੂਨਥਾ॥ਅਰਉਸਨੇਖ਼ੁਦਾਇਦੀਇਤਾਇਤਮਨੀ॥ਮੂਸੇਪੈਕੰਬਰ
ਦੀਉਮਤਹੂਆ॥ਮੂਸੇਕੇਪਿਛੇਤਿਸਕੇਪੈਕੰਬਰੀਮਿਲੀਯਕੀਨਕਰਕੈ॥ਭੂਉਮਤਮਹ
ਮਦਮੁਸਤਫਕੀਹੋਇਕਰਿਐਸਾਜੁਲਮਰਜਈਤਪਰਕਿਆਹੈ॥ਜੋਸਹਤਕਭੂ
ਖਈਜੋਕੀਜਾਤਹੋਸੀਸੋਸਭੋਹੀਲੂਟਲੀਤੀਹਈ॥ਏਹੁਜੁਲਮਕੇਖਜ਼ਾਨੇਤੇਰੇਸ
ਬਕਿਰਕਰਿਚਲਹਿਗਾ॥ਹੁਣਿਭੂਇਸਜੁਲਮਤੇਬਾਜਆਉ॥ਤੇਬਾਹਕਰ ਤਾਕਾਰੂ
ਹਮੀਦਕਹਿਆਜੋਜੀਏਹਮਨਮੇਂਦੁਨੀਆਦੀਹਿਰਸਵਿਚਗਰਕਹੈ॥ਪਿਛੇਜੋ
ਈਸੋਕਾਤ੍ਰਗੀਹੁਣਤੇਬਾਹੁਹੈ॥ਇਸਜੁਲਮਬੀ॥ਪਰਜੀਕੋਈਐਸੀਨਸੀਹਤਸੁਣ
ਈਐ॥ਜਿਸਸੁਣਿਕਰਿਮਨਮੇਂਮੁਹੋਦੈ॥ਅਤੇਖ਼ੁਦਾਇਦੇਰਾਹੁਉਤੇਸਾਦਕਹੋਵੈ॥
ਅਰਖ਼ੁਦਾਇਵਲਆਵਹਿ॥ਤਾਂਸੀਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਸੁਲਤਾਨਹਮੀਦਕਾਰੂਕੇ
ਰਬਾਇ ਨਸੀਹਤਨਾਮਾਕੀਤਾ॥ ਅਥ ਨਸੀਹਤਨਾਮਾ॥ ॥
ਕੀਚੇਨੇਕਨਾਮੀਸੋਦੇਵੈਖ਼ੁਦਾਇ॥ਜੋਦੀਸੇਜਿਮੀਪਰਸੁਹੋਸੀਫਨਾਹਿ॥ਦਾਇਮ
ਹੁਦਉਲਤਕਿਸੇਥੇਸਮਾਰੂ॥ਨਰਹਿਗੇਕਰੋੜੀਨਰਹੇਹਜਾਰ॥ਦਾਅਣਤਿਸੀਕ
ਜੋਖਰਚੇਖ਼ੁਦਾਇ॥ਦਿਦੇਦਿਲਾਵੇਰਜਾਵੇਖ਼ੁਦਾਇ॥ਹੈਤਾਨਰਖੈਅਕਲਮਖ਼ੁਦਾਇ॥
ਤਾਂਹਿਤੀ[illegible]ਦਿਲਦਾਨੀਵਹੀਭਿਸਤਿਜਾਇ॥ਕੀਮੈਤਲਸਨਕਸਿੰਦ੍ਰਾਮਨਾ॥ਨਰਹੇ
ਗਾਏ[illegible]ਨਰਹੈਗਾਦੀਵਾਨਾ॥ਹਾਥੀਘੋੜੇ[illegible]ਸੁਕਰਹਸਾਰਾ॥ਹੋਵਣਾਹੈਗਰਕ
ਪਲੰਮਨਲੇਗੇਗੀਬਾਗਾ॥ਦੁਨੀਆਕਾਦਿਵਾਨਾਕਹਿਮਲਕਮੇਰਾ॥ਅਥੀਆਮਉਤਿ
ਸਿਰਪਰਨਤੇਰਾਨਮੇਰਾ॥ਕਿਤੀਚਲੀਦੇਖਦਨਾਵਝਣਇਆ॥ਹਬਾਦਹੀਏਕਸਾ

ਰਖੁਦਾਇ॥ਆਇਆਇਕੇਲਾਇਕੇਲਾਚਲਾਇਆ॥ਜਿਲੈਤੇਵਖਤਕੋਈਕਾਮਨਾ
ਇਆ॥ਲੇਖਾਮੰਗੀਚੈਕਿਆਦੀਜੈਜਬਬਾਤਿਬਾਪੁਕਾਰੇਜਾਪਾਵੈਅਜਾਬਾਖ
ਲਕਪੁਰਕੀਆਜੋਰਦਮਚੂਕਾਮਾਇਆ॥ਖਾਇਆਹੰਢਾਇਆ॥ਅਜਾਈਗਵਾਇ
ਆ॥ਆਖਰਪਛੋਤਾਣਕਰੇਗਾਇਜਾਇ॥ਦਰਗਾਹਿਗਇਆਬਹੁਪਾਵੈਸਜਾਇ॥
ਲਾਣਤਦੇਤੈ [illegible] ਸੀ॥ਇਹੋਬਾਜੀਕਰਿਕੈਦੁਨੀਆਕੂਠਖਾਈ॥ਪੀਏ
ਪਿਆਲੇਵਖਤੇ [illegible] ਦੇਖੋਰੇਕਾਫੂਜੋਹੋਤੇਖਰਾਬਾ॥ਜਿਸੀਕਾਤੂੰਬੰਦਾਤਿਸੀਕ
ਨਵਾਰਿਆ॥ਦੁਨੀਆਕੇਲਾਲਚਤੇਸਾਹਿਬਵਿਸਾਰਿਆ॥ਨਕੀਤੀਆਇਬਾਦਤਨ
ਖਿਆਈਮਾਨਾ॥ਕੀਤਿਹੇਹੁਕਮਤਪੁਕਾਰੇਜਹਾਨਾ॥ਅੰਦਰਮਹਲਾਂਦੇਬੈਠੋਕੂਜਾਇ॥
ਹਰਮਾਂਸੇਖੇਲੇਖੁਸਿਬੋਈਹਵਾਇ॥ਨਪੁਛੇਨਬੂਝੈਕਿਬਾਹਿਰਕਿਆਹੋਇ॥ਹਿਰ
ਸੀਗਠੀਬਾਂਕੋਮਾਰੇਬਿਗੋਇ॥ਵਸਦੀਉਜਾੜੈਤਾਫਿਰਨਵਸਾਵੈ॥ਕੂਕਾਹਿਪੁਕ
ਰਹਿਨਕੋਦਾਦਪਾਵਹਿ॥ਕਰੋਝੂਠਲੋਖੋਝੀਕਰੇਬੇਨਮਾਗ॥ਕਈਕ੍ਰਿਜਦਬਪੜੇ
ਮਰੀਵਹਿਹਜਾਰ॥ਪਾਕਮਕਹਾਵੈਅਦਲਤਨਹੋਇ॥ਦੁਨੀਆਕਾਦਿਵਾਨਾਫਿਰੈ
ਮਸਤਲੋਇ॥ਲੁਟੇਮੁਲਖਸਾਰਾਪਹਿਰੇਖਰਗਚਖਾਇ॥ਦੇਸਕਕੀਆਤੁਸਮਾਰੇ
ਜਲਾਇ॥ਨਕੀਚੇਹਿਰਸਦੇਖਦੁਨੀਆਦਿਵਾਨੋ॥ਹਮੇਸਾਨਰਹੇਰੀਤੂੰਐਸੀਨਜ
ਨੋ॥ਉਠਾਇਸਫਾਤਿਮਲਾਰੋਨ ਵਗਾਤਬਾਕਿਸਕੀਹੈਦੁਨੀਆਕਿਸਕੇਪਾਰਬ
ਰਾ॥ਨਕੀਜੈਹਿਰਸਬਹੁਦੁਨੀਆਕੇਪਾਰ॥ਚੰਦਰੋਜਚਲਣਾਪਕੜੁਕਰਾਰ॥ਨ
ਮਿਦਾਨੋਵਹਿਕਛੁਨੇਕੀਕਮਾਇ॥ਲਾਨਤਦਾਜਾਮਾਤੂਪਹਿਰਿਆਨਜਾਇ॥ਫਾਦਲਤਕ
ਸਹੂਰੋਤਖਾਵਹੁਗੋਮਾਸ॥ਬੇਟੀਦਾਬੇਟਾਕੋਲਹੋਹਿਗਾ॥ਨਸਾਰਤੇਬਾਹਰਬਹੁਤੇਕੀ
ਜੈਨਜੋਰ॥ਦੇਸਕਕੀਆਤੁਸਜਲਾਵੈਗਾਰਗੋਰ॥ਮਸਾਇਕਪੇਕੰਬਰਕੇਤੇਸਾਰਖਾਨਾ॥
ਨਦੀਮਾਹਿਸਿਮਿਪਹਤਿਨਹੂਕੇਨੀਸਾ॥ਉਤੇਕਬੂਤਰਜਨਦਰਕੀਛਾਉ॥ਕੇਤੇਖਵਬ
ਏਨਪੂਛੇਕੋਨਾਉ॥ਚਾਲੀਰੇਜਜੋਨੇਨਰਖਿਉਈਮਾਨਾ॥ਆਖਰਵਖਤਕਹੂਆਪ
ਰੇਸਾਨਾ॥ਨਦਾਨੀਇਹਦੁਨੀਆਂਦਫਨਹੋਕਾਮ॥ਕੁਖਦਚਸਮਬੀਨਿ [illegible]
ਹਨਾ॥ਹਰਵਕਤਿਬੰਦੇਤੂੰਖਿਸਮਤਿਸੰਭਾਰ॥ਮਸਤੀਦਾਰਾਕਤਸੋਥਾਸੀਨਾਰ
ਤਿਫਹਨਕਰਤਿਆ ਕਰਦਿਆਰਹਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਾਇਸਾਅਲਮਕੇਤੇਕੁਨਾਹ॥
੧॥ ਜਾਮੀਬਾਬੇਨਾਨਕਕਜੀਹਤਨਾਮ [illegible]
ਨਾਮੀਦਕਾਫੁਹੇਰਾਨਹੋਇਗੈਆ॥ਅਤੇਮੈਮਦਿਲਹੋਇਗਇਆ [illegible]
ਗਾਜੇਜੀਅਸਿਫਾਅਜੀਮਟਨੀਆਏਹੁ [illegible]

ਦਰਗਾਹ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਵਿਚ ਤੇ ਬਖ਼ੋ ਤੇ ਬਖ਼ੋ ਤੇ ਬਖ਼ ਫੁਰਮਾਇਆ॥ ਅਸੀ ਅਸਾਨੂੰ ਖੁਦਾਇ
ਆ ਮਲੂਮ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀ ਗਫ਼ਲਤ ਵਿਚ ਸੁਤੇ ਪਏ ਸੇ ਅਸਾਨੂੰ ਬਖ਼ਸ਼ ਮਾਲੂਮ ਨਾ ਥਾ
ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੇਰਾ ਅਸਲਾ ਸੁਣਕਰ ਅਸੀ ਬਹੁਤ ਰਰੇਹਾਂ ਜੀ॥ ਜਿਆ ਸਾਨੂੰ ਬਾਬਾ ਜਿ
ਆਖੇ ਵੈਗਾ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਸੁਲਤਾਨ ਹਮੀਦ ਕਾਰੂ ਗਲ ਤਾਂ ਏਹੁ ਨਹੀ ਹੈ
ਅਤੇ ਖੁਦਾਇ ਭੀ ਰੀਝਦਾ ਨਾਹੀ ਜਿਚਰੁ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਮੁਕਾਬਲੇ ਨਹੀ ਆਈਆਂ॥ ਤਿਚਰ
ਛੁਟਣਾ ਮੁਸਕਲ ਹੈ ਅਤੇ ਖਲਕ ਕੀ ਦੋਸਤੀ ਕੰਮ ਨਹੀ ਆਵਦੀ ਖ਼ਲਕ ਪਾਇਆ ਸੋ ਵਿਦਿਆ ਦੀ
ਜਾਰਹੇ॥ ਜਿਚਰੁ ਖਾਵੈ ਤਿਚਰ ਮੀਤ ਅਤੇ ਜਿਨ ਖਾਵੈ ਤਾਂ ਦੁਸਮਨ॥ ਐਸਾ ਰਵੱਈਆ ਖਲਕ ਕਾ
ਹੈ ਕੀਆ ਅਪਣੇ ਕੀ ਪਰਾਏ ਸਭ ਸੁਖ ਦੇ ਸਾਥ ਹੈਨਾ ਦੁਖ ਦਾ ਮਿਤ੍ਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਦੋਸ
ਤੀ ਇਤਬਾਰ ਕਰਕੇ ਮਨ ਨਹੀ ਆਂਵਦੀ॥ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਹੁ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਦੋਸਤੀ ਭੁਲੀ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਸੁਲਤਾ
ਨ ਹਮੀਦ ਕਾਰੂ ਕਹਿਆ ਜੀ ਆਦਮੀ ਦੀ ਦੋਸਤੀ ਨਹੀ ਹੋਇਆਂ ਵਦੀ ਅਤੇ ਖੁਦਾਇ ਨਾਲ ਦੋਸ
ਤੀ ਕਿਉਕਰ ਕਰੀਏ ਜੀ॥ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਸਬਦ ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ ਵਿਚ ਕੀਤਾ॥

॥ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ॥ ਯਾਰੈ ਦੋਸਤੀ ਜਾਰੋ ਦੋਸਤੀ ਦੋਸਤੀ ਸਿਰ ਪਰ
ਜਾਣੋ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੇ ਸਾਹੁਕਾਰ ਚਲੇ ਖਸਮ ਕੇ ਭਾਣੇ॥ ੧ ਰਹਾਉ
॥ਦੋਸਤੀ ਤਾਂ ਪਰਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਾਰੇ ਮਾਰਿ ਲਾਵੈ॥ ਪੁੰਡਨ ਕਢੇ ਖਸ
ਮਿ ਸਿਉ ਸਰਮੁ ਸਭੁ ਚੁਕਾਵੈ॥ ੧ ॥ਦੋਸਤੀ ਤਾਂ ਪਛਿ ਜਾਣੀਐ ਗੁ
ਰਨ ਪਖਾਲੇ ਹੋਇ॥ ਨਿਮਾਣਾ ਪੈ ਵਿਚ ਪੈਰ ਪਵੈ ਖਸਮੁ ਕੇ ਦੁਆਰੇ
॥੨॥ ਜਿਹ ਨਾਲਿ ਦੋਸਤੀ ਨਾ ਮੂਲਾ ਬਿਕਾਵੈ॥ ਦਰਗਾ ਜਿਉ ਲਾਲਨ
ਰੀਸ ਈ ਜਲ ਖਸਤਨ ਕਮਾਵੈ॥ ੩ ॥ਭਠ ਪਈ ਦੋਸਤੀ ਕਲੀ
ਦੀ ਗਈ ਦੇਖਿ ਆਪੂ॥ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਦੋਸਤੀ ਜਿਸੁ ਤੋੜ
ਨਿਬਾਹੂ॥ ੪ ॥

॥ਤਾਂ ਸੁਲਤਾਨ ਸੁ ਬਾਦਿਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ॥ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕਦਮਾਂ ਉਤੇ ਢਹਿਪ
ਇਆ ਅਤੇ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੋ ਜੀ ਜੋ ਆਪ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਸੋਈ ਕਰੀਏ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਬਾ ਜੀ
ਬੋਲਿਆ॥ ਜਿਤਨੇ ਗੁਨਾਹ ਹੈਨ ਤੇਤੇ ਰਬ ਦੀ ਖਾਨੇ ਦਿਹ ਸੋ ਤੂੰ ਸਭ ਛਡ ਦੇ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਹੋ
ਨਾਹੀ [illegible] ਅਤੇ ਗਰੀਬਾਂ ਉਤੇ ਜੋਰ ਜੁਲਮ ਨਾ ਕਰਿ॥ ਤਾਂ ਤੂੰ ਮਨੁ ਖੁਦਾਇ ਦੇ
ਰਾਹਿ [illegible] ਸਲਤਾਨ ਹਮੀਦ ਕਾਰੂ ਆਖਿਆ ਤੁਸਾ ਹੋਵੇਗਾ॥ ਜਿਤਨੇ
ਦੀ ਦੁਨੀਆ ਸੁਲਤਾਨ ਹਮੀਦ ਕੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਮਾਹਿ ਸਾਤਿ ਖਲਕ ਸਭ ਤੇ ਕਿਸੇ ਗਰੀਬ
ਉਤੇ ਜੋਰ ਜੁਲਮ ਹੋਵੇ॥ ਸੁਲਤਾਨ ਹਮੀਦ ਕਾਰੂ ਲਗਾ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਕਰਨ॥

ਅਤੇਨਾਲੇਖਰਾਇਤਕਰਨਲਗਾਖੁਦਾਇਦੇਰਾਹ [illegible]
ਇਦਿਤੇਹਰਿਸੁਖਿਆਵਿਚਿਜਹਾਂਤਕਰੂਮਦੀਪਾਤਿਸਾਹੀਥੀਸਭਜਗਾਂਵਿਚ
ਅਨਿਚੈਨਿਵਰਤਿਰਹਿਆਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕਿਸਦਕਾਤਾਂਪਾਤਿਸਾਹਿਆਖਣਲਗਾਜੋਜੀ
ਪੁਰ[illegible]ਨਿਆਂਦੀਤੁਸੇਤੇਹੋਈਹੈ।ਤਾਂਫੇਰਸ੍ਰੀਬਾਬੇਬੋਲਿਆਜੋਖੁਦ
ਇਦੇਮਲਲਗੇਹੈਨ।ਅਤੇਖੁਦਾਇਦੀਬੰਦਗੀਲਗੇਹੈਨਕਰਨਿ।ਤਿਨਕਾਸਭਕੋਮਹੁ
ਦਾਇਆਜਕਰਦਾਹੈਅਰਖੁਦਾਇਦੀਮਿਹਰਉਸਪਰਹੁੰਦੀਹੈ।ਤਾਂਸੁਲਤਾਨਹਾਮਿਦਕ
ਰੂਕਹਿਆਜੋਜੀਤੁਸਾਦੀਮਿਹਰਤੇਖੁਦਾਇਪਾਈਦਾਹੈ।ਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕਹਿਆਹੇਸੁ
ਲਤਾਨਹਾਮਿਦਕਾਰੂਤੁਸਾਤੇਖੁਦਾਇਦੀਮਿਹਰਹੋਈਹੈ।ਅਤੇਅਸਾਂਦੀਭੀਮਿਹਰਹੈਨਾਹੀ
ਤਾਂਅਗਲੇਕਸੂਰਵਡੇਵਡੂਤੂੰਭੀਹਿਲਾਕੋਹੋਇਜਾਂਦਾ।ਪਰਤੂਹਿਤੂਰਤਚੇਤਿਆਤੇਖੁਦਾਇਦ
ਆਇਓ।ਤਾਂਫੇਰਸੁਲਤਾਨਕਹਿਆਜੀਆਪਬਾਦੀਦਾਰਫੇਰਕਦਾਂਹੋਵੇਗਾ।ਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾ
ਬੇਆਖਿਆਹੁਣਤਾਂਅਸੀਮਦੀਨੇਕੀਹਜਕਉਆਇਹਾਂਕੋਈਦਿਨਮਦੀਨੇਗੁਜਰਾਨ
ਕਰੇਗੇ।ਤਬਪਾਤਿਸਾਹੁਭੀਮਦੀਨੇਆਇਆ।ਤਬਲਗੇਰਹਿਨਮਦੀਨੇਮਹਿ।ਤਾਂਕਿਤਨੀ
ਕਮੁਦਤਗੁਜਰੀਤਾਂਮਕੇਦੇਹਾਜੀਅਤੇਰੁਕਨਦੀਨਕਾਜੀਮਕੇਦਾਔਰਜਹਾਂਤਕਪੀਰਜ
ਦੇਹੈਸਨਿਅਰਪੀਰਬਗਦਾਦਦੀਤੇਆਦਿਲੈਕਰਸਭਿਮਦੀਨੇਕਉਆਏ।ਅਗੇਚਾਰੇਇਮ
ਮਮਦੀਨੇਕੇਜਾਇਕਰਹਾਜੀਆਂਕੋਲੈਆਏਜਾਮਦੀਨੇਵਿਚਆਏਦੇਖਨਤਾਂਕਿਆ
ਦੇਖਨਜੋਦਰਵੇਸਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਕਲੰਦਰਿਬੈਠਾਹੈਸ੍ਰੀਆਪਾਸੀ।ਅਗੇਮਰਦਾਨ
ਰਬਾਬੀਬੈਠਾਸਬਦਿਗਾਂਵਦਾਹੈ।ਤਬਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨਮਦੀਨੇਦੇਹਾਜੀਆਂਪਾਸੋਂ
ਪੁਛਿਆਜੋਏਹਦਰਵੇਸਈਹਾਂਕਦਕਦਾਆਇਆਹੈ।ਤਬਉਨਹੁਨੇਆਖਿਆਜੀਪ
ਹੀਮੁਦਤਿਕਾਈਹਾਂਆਇਬੈਠਾਹੈ।ਤਬਫੇਰਮੁਕਬਲਾਸਭਨਹਾਜੀਆਂਕੋਹੋਇਆ
ਸ੍ਰੀਬਾਬੇਨਾਨਕਨਾਲਤੈਂਆਖਣਲਗੇਆਪਜਿਦਿਵਿਚਿਵਾਰੋਇਹੁਫਕੀਰਬਡਾ
ਔਲੀਆਹੈਅਰਵਡੀਕਰਾਮਾਤਰਖਦਾਹੈ।ਜੋਇਹਫਕੀਰਕਾਹੂਮਜਹਬਵਿਚਿ
ਆਵੇਤਬਅਸਾਡੇਮਜਹਬਕਾਬਡਾਮਰਾਤਬਾਹੋਵੇ।ਇਕ[illegible]ਫਕੀਰ
ਨਾਲਮੁਬਾਹਸਾਕਰੀਏ।ਖੁਦਾਇਆਪਤੁਮਾ[illegible]
ਕੂਨੁਜੋਰਾਵਰੀਕਰਕੇਭੀਅਣੀਐ।ਇਸਗਲਵਿਚ[illegible]
ਆਖਿਆਜੋਏਰੁਕਨੁਦੀਨਏਹਕੋਈਆਦਮੀਨਾਹੀਜੋਇਹੁ[illegible]
ਅਤੇਤੁਸੀਇਸਨੂੰਪਕੜਕੇਆਪਣੇਮਜਹਬਵਿਚਿ[illegible]
ਤੇਦੀਸੂਰਤਿਹੈਹਥਾਂਦਿਚੋਗਾਇਬਹੋਜਾਵੇਗਾ।ਉਸਦੇਕ[illegible]ਜਾਂਦੀ।ਮੈਕੀਕਰੇਏਹੁਫਕੀ

ਰਪੂਰੀਕਰਾਮਾਤ੍ਰਖਤਾਹੈਨਾਲਚੀਜਮੈਂਸਿਉਂਮਕੇਦਾਭੁਖਫੇਰਦਿਤਾਹੈਸੁ ਅਤੇਕਸ੍ਰਥ
ਰੇਕੇਮਦੀਨੇਕਵਿ ਸਮੇਤ ਭੂਮਕਾ ਖਬਰ ਛੇਡੇਤਾਂਤੁਸੀ ਕਿਸਕੀਪਨਾਹ ਭੇਗ਼ਰੋਗੇਤਾਂ
ਮਆਲਮ ਫਨਾਹਿ ਹੋਜਾਵੇਗੀ।ਇਹਕਿਵੇਂ ਹੀਇਸਜਮਾਨੇਦਾ ਵਲੀ ਪੈਦਾਹੋਇਆ ਹੈ॥
ਜਕੇ ਵਿਚ ਇਕ ਵਰਾ ਦਿਨ ਮੁਬਾਰਕ ਸਾਹੁੰਦਾਰਿਆ ਹੈ ਇਸਨਾਲੁ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਛੁ ਭੁਸਾਂਡ
[illegible] ਤਿਸਾਰਾਤ ਦਿਨ ਸਭੇ ਹਾਜੀ ਘੇਰਕੇ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਏਹ ਰੋਜੇਨਾਲਹੀ
ਰਿਆ ਬਰਸਾ ਦਿਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਭੀ ਰੋਜੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੈਸੁ ਨਾ ਕਿਛੁ ਖਾਂਧਾ ਹੈ ਨਾ ਹਾਜਤ ਹੈ
ਤਜਾਰਤਦੀ ਉਥੇ ਇਸਨੇ ਕਿਸੇਨ ਸਿਤਿਆ ਹੁਣ ਜੇ ਤੁਸੀ ਚਾਹੋ ਜੋ ਜੋਰ ਜਰਬ ਕਰਿ
ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸ ਨੂੰ ਜਿਤੀਏ ਸੋ ਏਹੁ ਬਿਜਾਇ ਗਲ ਹੈ ਇਸ ਬਾਤ ਵਿਚੋਂ ਨੁਕਸਾਨ ਸਾਰਿ
ਆਂ ਆਲਮਾਂ ਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਜੋਰ ਨਹੀ ਫੁਰਮਾਇਆ ਜੋ ਹੋਵੇ ਉਪਰ ਜੋਰਿ

ਕਰੀਏ।ਚਲੋ ਸਭੀ ਮਿਲਕਰ
ਚਾਇਆ ਪਾਸ ਜੋ ਹਕੇਰ
ਹੋਇਆ ਪਾਸ ਮੁਸਲੇ ਪਰ ਬੈ
ਠੇ ਹੈਨ।ਸਭੀਮ ਲਕਰ ਚੀਦੇ
[illegible] ਰਜਮ ਦੀਨੇ ਕੀਮਸੀ
[illegible] ਨਹਜੇ ਹੋਇਗ
[illegible] ਮੈਸਭੀਆਂ ਦੇਮ
[illegible] ਅਸਾਂ ਦੇ ਇਆ ਮੁਸ
ਨਾਲੂ ਮਕਰ ਨਗੇ ਮੁਸਲੇ
ਕਤਾ ਬੁਰੇ ਇ। ਸਾਹਤ ਕਸਦਾ
ਸੋ ਹੋਕਰ ਝਗੜੇ ਉਹ ਦਰਵੇਸ ਹ
ਥਿਆ ਵਣਦਾ ਨਾਹੀ।।ਅਰ ਹਜਰੇ ਰੋਜ ਸਭ ਆਮ ਖਾਸ ਹਾਜੀ ਕਾਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਉਮਰ
ਉ ਸਭ ਆਵੇਂਗੇ।ਅਰ ਇਕ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸ ਨਾਲ ਫੇਰ ਕਰੇਂਗੇ।ਜਦ ਜੁਮੇ
ਦਿਨ ਆਇਆ ਤਾ ਸਭ ਹਜ ਕਉ ਜਾਇ ਇਕਠੇ ਹੋਏ ਸੀ ਤਬ ਹਾਜੀਆਂ ਅਤੇ ਸੇਖਾਂ
ਬੇਦਾ ਫੇਰ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੋਇਆ।। ਸੁਆਲ ਚਾਰ ਇਮਾਮ ਦੂਰੋ।। ਇਮਾਮ ਜਇਮਾਮ
ਕਮਾਲਦੀ ਨਾਲੇ ਸੈਦ ਜਮਾਲਾ ਕਉ ਤਿਸ ਆਲਮ ਕੁਤਬਦੀਨ ਚੌਰੇ ਰੁਕਨ ਕਮਾਲਾ।
ਪੁਛਦੇ ਹਾਂ ਚਾਰ ਨਸੀਹਤਾਂ ਤਿ ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਉਹ ਬਿਆਨਾ।ਬੇਦ ਆਦਮ ਸਫੀ ਦੇ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲ
ਮਾਨਾ।ਦੁਹਾਂ ਅੰਦਰ ਸਚ ਹੈ ਦੁਹਾਂ ਵਿਚ ਸਚ ਕਵਣਾ।ਏਹ ਹਕੀਕਤ ਜੋ ਹਲਕਰੋ ਅਸੀ ਹੋਵ

ਹਿਖੰਦਮਤਉਨਾਦੂਜਾਪੁਛੇਜਮਾਲਦੀਕਹੁਤੂੰਨੌਨਕਸਾਹਾ।ਹਜਰਤਆਦਮਤੇ
ਬੀਏਸਾਬਤਦੇਵੈਂਰਾਹਾ।ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇਬੁਫਿਰਤੇਇਸਲਾਮਾਂਦੇਵੈਹੁਕਮੁ
ਜਹਾਨਵਿਚਿਦੇਵੈਜਾਨਇਲਾਮਾ।ਅਗੇਪੈਗੰਬਰਖਲਕਵਿਚਅਗੇਹੈਅਉਤਾਰ।ਤੀਜ
ਕੋਹਕੁਮਸਦਹੈਤਿਸਕਾਕਹੁਬੀਚਾਰ।ਜੇਆਖੈਹਿੰਦੀਜਾਪਾਕਹੈਪਾਕਹੈਪਰਵਰਦਗ
ਗ।ਆਦਮਸੁਦਤਹੋਇ[illegible]ਨਕਰੇਕੁਰਾਨ।ਪਿਛੇਜਮਾਨੇਜੋਬੀਏਕਾਫਰਾਦੇਅਵਤ
ਗਾਹੁਣਬੀਏਹਿੰਦਮਨਸੂਦਸਭੁਅਮਲਮਹੀਮਦਯਾਰ।ਜੇਤੇਕੀਆਬੀਆਨਤੁਹਿ
ਅਸਾਂਬੀਅਗੇਆਹੀਮਾਦੂਕਰਕੇਹਿੰਦੂਆਂਦੇਤੇਹੀਮਕਾਫੇਰਾਇਆ।ਸਰਤਾਂਹਿੰਦੂਤੁ
ਰਕਦੀਆਂਫਿਰਨਉਸਿਕਵਟੇਖਿਆਨ।ਤੇਕੀਤੇਜੋਮਨਸੁਖਦੁਇਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨ
।ਹਿੰਦੂਰਹਿਨਨਪਾਸਨੀਜੋਟਦੇਰਸੂਲਖੁਦਾਇ।ਹੁਣਨਉਬਤਮੁਸਲਮਾਨਦੀਆਈ
ਅਸੀਂਪੁਛਦੇਹਾਂਤਕਰਾਰਕਰਕਰਹੁਤਸੱਲੀਏਹੁ ਅਸੀਭੀਛਡਦੇਨਾਹੀਤੁਹਿਥਿਨਸ
ਦੇਸੁਣੇਸਨੇਹਾ।ਤੀਜਾਪੁਛੈਗਾਉਸਦੀਕਰਿਕੈਬਹੁਤਕਰਾਰ।ਅਗੇਰਸੂਲਖੁਦਾਇਹੈ
ਅਗੇਚਾਰੇਯਾਰ।ਤੁਹਿਕੁਝਜਤਾਹੋਰਹੈਉਹਭੀਦੇਹੁਬੀਚਾਰ।ਅਗੇਹਿੰਦੂਜਹਾਨਵਿ
ਚਿਹੁਣਆਇਆਮੁਸਲਮਾਨਾ।ਦੁਹਾਂਵਿਚਹੁਜੋਰਦਿਬੀਆ।ਤਿਸਕਉਕਰੈਸੈਤਾਨਾ।
ਦਿਤਾਸਭਮਤੇਤ੍ਰਾਲਕੈਬੀਆਂਨਾਮਅਬਲੀਨ ਲਿਖਿਆਵਿਚਿਕੁਰਾਨਦੇਆਖਿਆ
ਨਬੀਹਦੀਸਾ। ੩ ।ਚਉਥੇਬੋਲੇਲੂਤਬਦੀਦੇਹੁਸਚੁਬੀਚਾਰਾ।ਸਭਨਾਉਪਰਕ
ਲਮਾਗਡਿ ਸਭੁਮਲਾਵਣਿਹਿਪੁਕਾਰ।ਕਿਨਿਪਦੇਖਿਲੇਲੁਜਿਸੁਹੋਵੈਗੁਨਾਹਾਪਾਕ।
ਕਾਣੇਮਹੋਵੈਕਿਆਮਤੀਫੇਰਨੀਮਲੋਤਲਕਾ।ਪੰਜਾਨਿਵਜਾਪੰਜਵਖਤਰੋਜੇਤੀ
ਹਪਛਨਾ।ਚਾਰਇਮਾਮਚਾਰਮਜਹਬਜਾਨਹਿਮੁਸਲਮਾਨਾ।ਤੁਸਿਕਿਉਸਭੇਰਦ
ਕੀਏਕੀਕਰਕੇਤਤਬੀਰ।ਇਨਾਦੀਕਰਤਾਸਲਕੀਨਹੀਦੇਦੇਨੀਤਾਸੀਰ।ਬ
ਨਕੀਤੇਤਸਲਕੀਛੁਟੇਕਿਸੇਨਜਾਇ।ਪੰਜਵੀਕਉਣਕਿਤਾਬਹੈਅਸਭੀਪੜਿਆ
ਸੁਣਾਇ।ਚਾਰਇਮਾਮਚਾਰਮਜਹਬਚਾਰੇਦੇਖੁਦਾਇਮਾ।ਅਵਲਕਰਹੁਤਸਲ
ਕੀਪਿਛੈਕਰਹੁਕਲਾਮਾ। ੪।੧ ॥ ਜਬਾਬਨਾਨਕਸਾਹਸੁਰਾ। ।ਆਖੇ
ਨਾਨਕਸਾਹਸਚੁਸੁਣਹੋਚਾਰਇਮਾਮਾ।ਸੈਦਕਮਾਲਜਮਾਲਦੀਕਤਬਦੀਗ
ਰੁਸਲਜਾਨ।ਅਵਲਇਕਖੁਦਾਇਸੀਦੂਜੀਕੁਦਰਤਿਕੀਨੀ[illegible]ਕਰਿਖੁਦ
ਇਦਿਸਚਿਪਾਇ ਜਿਨਾਜਕੀਨਾ।ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇਕੇਹਕੀਦੇਸਿਰਕਾਰ
।ਦੁਹਾਦਾਵਾਪਕੜਿਆਮਰਦੇਝਗੜਾਵਾਦ।ਰਾਹਕਣਭੂਲਾਬਾ।ਸਿਉਆਤਸਪੇਚ
ਹੋਇ।ਆਤਸਕੁਸਾਸੈਤਾਨਹੈਜਲਿਬਲਿਮਰਦੇਦੋਇ।ਲਿਖਿਆਕਿਸਕਿਤਾਬ

ਵਿਚਦਾਵਾਰਾਮਰਸੂਲਾ।ਸੇਪਹੁਚਾਰਕਿਤਾਬਵਿਚੋਂਸੇਪੜ੍ਹਦੇਸਮਮੁਲਾ।ਇਕਖੁ
ਦਾਇਕੁਦਰਤਦੂਸਰੀਮਿਲਿ।ਹਿਜੇਹੈਦੇਆਏ।ਪੇਦੇਦੁਹਾਂਕੋਹੋਈਹੈਦੇਨਸਭੁਖ
ਕੁਸ਼ਿ।ਦੁਹਾਂਉਪਜੀਆਂਦਾਨਸੀਹੋਇਚਾਰਕਤੇਬਾ।ਚਾਰੇਵਿਲਖੁਦਾਇਦੇਚਉ
ਇਕੋਭੇਦਾ।[illegible]ਤਿਨਾਂਮੈਂਤਾਨਦਾਕੀਤਾ।ਜਿਨਵਖੁਲਾਸੇਦਰਗਾਹੇਦੇਈਨਲਹਨਿ
ਤਿਨਸਫਾ[illegible]ਦਵਛਰਹੁ।ਏਇਮਅਜੀਅਪਤਾਹਣੀ।ਦਾਇਆਨੇਵੇਮੁ
ਲਨਆਵਦੀ[illegible]ਸੇਪੀਤ੍ਰਾਏ।ਦੁਹੀਂਸਿਰੀਇਕਮਥੇਹੋਰਨਿਦੂਜਾ।ਜਾਨਿ।
ਹਿਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇਹੁਰਤਿਜਾਨਿਸੇਤਾਨਾ।ਤੀਜਾਮਜਹਬਪਾਕਹੈਜੋਂਦਾਵਕੈਨਮੁ
ਲਾ।ਲਿਖਿਆਵਿਚਕਿਤਾਬਦੇਕਹਿਆਖੁਦਾਇਰਸੂਲਾ।ਗੁਸਾਕਰਕੇਸਾਲਿਮਵਨ
ਦੁਨੀਵਲੇਦੇਕਾਲਾ।ਦੁਹਾਮਜਬਾਤੇਰਾਏਛੋਰੇਨਮੁਰਸਦਦਾਹੀਮਾ।੨॥ ਸਸੁਆਲ
ਬਾਬਾਨਾਨਕਹੁਰਾ। ।ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹਸਚੁਨਾਂਹੋਚਾਰਾਇਮਾਮਾਰਾਸਤੁਸ
ਤਾਦੁਨੀਪਰਕਟਹੁਅਦਾਲਤਬਿਆਨਾ।ਕਾਜੀਮੁਫਤੀਤੁਸਾਂਭਣੇਮੀਰਮਲਕਪਤਿ
ਸਾਹੁ।ਹੁਕਮਤੁਸਾਂਡਾਦੁਨੀਪਰਆਪਨੇਚਲਾਏਰਾਹ।ਅਦਲਚਾਰਾਇਮਾਮਸਨਹ
ਬਾਲਿਕਾਬਲਿਜਾਨਾ।ਈਰਜਤੂਰਜਚਾਰਭਾਈਆਂਚੋਮਪਾਕਾਇਆਮਾ।ਪਿਛੈਹੋਰਸੋਬ
ਐਪੇਕੰਬਰਵਿਣਤੀਗਣੀਨਜਾਏ।ਇਕਪੇਕੰਬਰਚਾਰਯਾਰਸਾਨਿਸੁਰਹੀਚਲਦੀ
ਆਏ।ਅਦਲਪੇਕੰਬਾਰਿਖੁਦਾਇਸੀਨੋਲੈਚਾਰੇਜਾਰਾ।ਬਾਦੀਆਬੀਅਤਸੀਖਿ
ਕੀਚਾਰਯਚਾਰਾ।ਫਿਰਸਾਜਿਓਸਆਦਮਸਫੀਨੂਹੋਆਪਸੀਦਾਮਾਪਾ।ਨਹੁਹਜੀ
ਸਿਆਕਿਸੇਜਾਣਿਆਨਕੋਈਮਾਇਨਬਾਪਾ।ਹੁਕਪੇਕੰਬਰਿਮੁਸਤਫਾਤਿਸਦੇਚ
ਰੇਜਾਰ।ਉਮਾਖਤਾਬਾਅਬੁਬਕਰਉਸਮਾਨਅਲੀਬੀਚਾਰ।ਚਾਰੇਜਾਰਮੁਸਲਮੀਚਾਰਮੁ
ਸਲੇਕੀਨਾ।ਪੰਜਵਾਨਬੀਰਸੂਲਹੈਜਿਨਕੀਤਾਪਾਕਤਦੀਨਾ।ਇਨਾਂਪਿਛੋਂਇਆਮਚ
ਰਆਜਮੁਸਾਫੀਜਾਨਿ।ਮਾਲਕਅਹਿਮਦਿਆਂ[illegible]ਆਨਿਸਾਬਤਚਾਰਇਮਾਮਾ।ਚਾਰਇ
ਮਾਮੁਸਲਮੀਕਦੀਨਅਵਹਿਜਾਹੀ।ਜੋਇਨਭੁਲਾਏਆ[illegible]ਕਰੇਸਾਇ
ਸੋਕਿਤੀਆਂਕਉਣਅਦਾਲਤਸਚੁਸਭ[illegible]ਸੋਹੀ।ਜਿ[illegible]ਚਾਰਕਿਤਾਬਵਿਚਿਸ
ਭਖੋਲਿਸਣਾਵਹੁਤੋਹੀ।੩॥ ਜਬਾਬ [illegible]ਸਦੀਇਆਂਮੁਹੁਰਾ। ।ਆਖੇਏ
ਮਾਮਗਉਸਦੀਪੜ੍ਹਆਹਿਮਦਦੀਕਿਤਾਬਾ।ਕਰੇਗੁ[illegible]ਜਾਤਸਾਨ[illegible]
ਬਾ।ਜੋਗਾਨਤਕਰੇਖੁਦਾਇਦੀ ਹਨ[illegible]
ਨਾਮਸੂਲਾ।ਦੂਜਾਕਬੀਰ[illegible]
[illegible]

ਸਾਹਿਬਵਿਚਿਟੰਗੀਅਤਜਾਪਾਣੀ॥ਫਿਰਿਸੁਣੀਐਜਾਇਕਿਸਨਾਵਿਚਕਉਣੇਕੂੜਕਰਖਾਹਿ
ਕਰੇਕਬੀਰਗੁਨਾਹਿਜੋਤਿਸਦੀਜੇਦੇਹੁਸਜਾਇ॥ਇਹੁਕਬੀਰਗੁਨਾਹਿਹੈਨਿਰਵੈਰਨਾਬਰ
ਤੋਇਆਕਾਫੁਰਹੋਇਤੁਮੁਸਲਮਾਨਦੇਹਾਂਵਿਚੋਕੋਇ॥ ੪ ॥ ਜਬਾਬਦਿਆਮਦੂ
ਜਾਸੂਰਾ॥ ਮਜਾਬਹੋਨਾਨਕਸਾਹਸਭਆਖੇਕੁਤਬਲਦੀਨਾ॥ਆਦਮਸਹਿਆਅਸ
ਇਨਇਆਮਹਕਆਖਿਆਲਿਖਿਆਵਿਚਿਕਿਤਾਬਾਂਪਹਿਲੋਗਾ
ਦਨਮਰੀਐਮੋਤਿ॥ਅਸਾਬਾਬਦਬਦੀਪਿਛੈਕੀਜੀਐਚਹੁਕੂੰਟੀਦੇਇਟੋਆਇ
ਹੋਰਤਜੀਰਨਇਸਨੂੰਬਿਨਮਰੇਨਾਜਾਇਗੁਨਾਹਿ॥ ੫ ॥ ਜਬਾਬਇਆਮੁਤੀਜਾ
ਸੂਰਾ॥ ॥ਆਖੋਇਆਮੁਜਮਾਲਦੀਪਾਕਸਾਫੀਕਿਤਾਬਾ॥ਆਦਮਸੂਰਤਿਮਾਰੇ
ਇਨਾਇਕਨਹੀਅਜਾਬਾ॥ਮਾਰਨਸਾਰਨਅਸਾਬੁਹੋਰਹੇਬੰਦਮੁਦਾਮੀਏਹੁ॥ਖਡ
ਦੇਵੇਲੋਣਬਿਨਲਾਵਣਨਾਲਦੇਇਸਾਵਿਚੋਮਰੇਬੰਦਚੌਏਹੁਸਭਤੇਵਡਾਅਜਾਬਾ॥
ਲਿਖਿਆਵਿਚਕਿਤਾਬਦੇਹੋਇਗੁਨਾਹਾਬੀਪਾਕ॥ ੬ ॥ ਜਬਾਬਇਆਮੁਚਉਥ
ਸੂਰਾ॥ ॥ਫੁਨੋਇਆਮੁਕਮਾਲਦੀਪਾਕਿਆਸੀਮਦੀਕਿਤਾਬਾ॥ਜਾਹਿਰਆਦਮ
ਸਿਰਿਜਿਆਇਕਸੁਵਡਾਖਿਤਾਬਾ॥ਕੀਤਾਨੁਅਪਕੇਤੂਲਫਿਰਦਿਤੋਸੁਤਖਤਸਭਨ
॥ਸਿਜਦਾਕੀਤਾਮਲਾਇਕਾਂਇਕਨਿਵਿਆਨਾਹੀਸੈਤਾਨਾ॥ਰਿਨਾਹਦੂਖਤੂਰਸਾਜਿਕੇਨ
ਲਕੀਤਸਤਿਸੁਜਨਾਹਿ॥ਜੋਦੇਜਮੇਚਾਰਤਬਇਕਦੂਜੇਦੀਆਵਿਆਹੀ॥ਤਿਸਦਾ
ਕਾਫਿਰਜਿਸਨੂੰਅਵਲਾਬਦਲਕੀਨਾ॥ਅਬਲਾਆਦਮਇਹਬੂਕਿਆਤਿਸਪਰਕਰੇਜਕੀਨ
ਇਕਬੁਇਕੋਆਮਾਜਲਨਮਨਜੂਰਾ॥ਪੀਰੁਨਸਕੀਹਰਮਾਹੈਹੋਰਕਹੀ॥ਕਲਬੂ
ਲਨਾਮਚੀਐਨਸਾਰੀਐਨਾਹਿਜੈਬੰਦੀਮਾਹਿ॥ਆਕਰਕੇਹੋਇਸਿਆਹਤਿਸਭ
ਮੁਲਕਾਂਵਿਚਫਿਰਾਹੀ॥ਦੇਇਸਜਾਏਤਾਜਾਨਿਆਹਦਅਮਦੀ[illegible]ਕਬਾ
ਕਰਨਗੁਨਾਹਿਕਬੀਰਜੋਤਿਨਕੀਰੋ[illegible]॥ ੭ ॥ ਸੁਆਲਫਕੀਰ[illegible]
ਬਾਦੂਸੂਰਾ॥ ॥ਮਜੋਨਾਨਕਹਿੰਦਕੀਸੁਣੋਹਰਾਇਆਸਾਇਆਮੁਅਜਾਇ
ਦਫਤਮਾਇਆਕਰਹਿਨਮੁਸਲਮਾਨ॥ਛਡਿਆਰਾਹੁਰਹਿਮਾਨਦਾਪਕੜਿਆ
ਰਾਹੁਸੈਤਾਨ॥ਆਦਮਸੂਰਤਿਮਾਰਕਰਕਹੁਮੁਸਲਮਾਨਾ॥ਆਤਸ[illegible]
ਬੈਜਿਵੇਂ[illegible]ਹੈਮਸੀਤ[illegible]ਲਿਖਿਆਵਿਚਿਕਿ
ਤਾਬਾ॥ਢਹੇਮਸੀਤਫਿਰਉਸਕੋ[illegible]
ਸਕੇਨਕੋਇ[illegible]
ਰਿਕਮਨਦੇਕਹਿਆਜਦਾਏਕਨੂਮਾ॥ਇਆਮੁਅਜਾਮਬਾਹਕਿਤਾਬਹੋਰਨਕੀਤੀ

ਤੁਸਿਹੋਇਆਸਾ।ਸਾਰਨਾਆਦਮਿਸਟੀਨੈਪੜੂਕੇਰਾਹਸੇਤਮਆਪਿਤੂਸਾਰਉਕੁਤਸ
ਇਆ।ਸਾਹਿਬਖਾਲਕਆਖਿਆ।ਕਿਸੇਪਿਆਰਾਬਿਤਬਿਤਖਾਵੇਸੋਸੇਠਉਂਕਠੋਸਪ
ਕ੍ਰਾਪੰਕੀਸਬਕਲਮਾਆਖਿਆਸਿਕੀਏਕਖੁਦਾਇ।ਸਾਸਬਨਆਪਣਾਇਕਉਂਪਸ
ਪਿਕਹੀਨਜਾਇ।ਲਖਚਉਰਾਸੀਜੀਆਦਾਪਿਰਬ।ਹਿਕਸੇਦਾਮੁਕਾਮ।ਮੁਸਲਮਾਨਚ
ਰਖਸੀ।ਹਤਾਕੀਤੀਆਹੈਨ।ਸੈਤਾਨਾ।ਹਉਮੈਪਾਟੀਜਬਜਾਵਿਚਇਕਤੁਜੇਮਨੇਨਵੇ
ਇ।ਨਾਨਕਆਖੇਇਆਮਜੀਏਇਸਬਿਧਿਦੇਗਰੀਬੀਲੇਇ।ਪਾਤਸਾਹਾਂਨੇਫੁਰਮਾਇ
ਆ।ਸਚੇਆਪਖੁਦਾਇ।ਲੈਵਹਦਖਬਾਰਿਗਰੀਬਦੀ।ਭੇਖਫਕੀਰਬਣਾਇ।ਬੈਸਾ
ਨੀਸੀਨੀਫਕਰਜੈਬੰਦਗੀਬਹਨਿਖੁਦਾਇ।ਅੰਧੇਲੰਙੇਜਈਫਜੋਪੰਗੀਸਕੇਨਜਾ
ਇ।ਜੋਭੁਖੇਮਰਦੇਤਾਮਾਬਿਨੀਮਹਨਤਕਰਦੇਆਇ।ਮਿਹਨਤਕੀਮਿਨਚਲਿਆ
ਫਿਰਚੋਰੀਕਾਰਕਮਾਇ।ਇਕਦਿਨਚੋਰੀਜੋਪਕੜਿਆ।ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀਮੇਜਾਇ
।ਹਾਕਮਈਉਨਪੁਛਿਆ।ਕਿਸਕਾਰਣਕੀਆਹਰਾਮੁ।ਗੁਨਾਹਜਿਸੇਪਾਤਿਸਾਹ
ਦੇਜਿਸਦੀਆਨਲੰਗਰੇਲਾਇਆ।ਆਪੇਹੀਪੁਰੇਕਰਾਏਸਭਕੀਮੇਭੁਲੇਭੁਖੇਜਗਮ
ਹੇ।ਅਣਹੁੰਦਾਕਰਾਏਬਦਫੈਲੀਆਪੁਰਿਧਾਰਿਕਰਹਿਨਜਾਇ।ਸੇਅੰਦਰਿਸਭੂਕ
ਛੁਹੇਵੈਹਰਾਮੁਮਾਲਸਰਤਾਮੁ।ਇਤਨੀਦੁਲਤਿਧਾਰਿਰਖੇਫਿਰਪਰਧਾਰਿਕਰੇ
ਰਾਮੁ।ਲਾਇਕਉਹਸਜਾਇਦੇਸਿਉਭਾਵੈਦੇਇਸਜਾਇ।ਐਸਾਅਖਿਉਤਰਮਾਇਆ
ਤਿਸਉਪਰਅਮਲਕਮਾਇ।ਜੋਭੁਖਾਹੋਵੈਤਾਮਦਾਤਿਸਪੇਟਭਰੇਪਾਤਿਸਾਹ।ਜੋਭੁਖ
ਹੋਇਜਨਾਇਦਾਤਿਸਦੇਵੈਅਉਰਤਦਿਆਹ।ਜੋਭੁਖਾਹੋਵੈਮਾਸਦਾਤਿਸਦੇਇਕਰਜ
ਕਰਾਇ।ਜੇਧਾਣੇਨੂਪਾਤਿਸਾਹਦੇਹਰਿਮੇਹਨਤਲੇਏਕਰਾਇ।ਜਿਸਲਾਇਕਹੋਵੈਕ
ਰਦੇਤਿਸਕਾਰੇਲਾਏਲਗਾਇ।ਜੋਐਸੀਹੋਇਜਹਾਨਵਿਚਿਸਭਕੋਏਹਲਾਲਜਾਣਿ।ਖ
ਬਰਲੇਜਹਾਨਦੀਪਾਤਸਾਹੀਕਹਾਏਨਾਮ।ਸੁਖਨਾਇਬਾਅਧੇਟੇਸਾਬਮੁਸਲ
ਨਕਲਮੁਕਾਮੁ।ਸਭਪਾਵਹਿਕੁਦਰਤਜਹਾਨਨੂਪੀਰਦਾਭਖਾਨਕਬਾਬੁ।ਭੁਖੇਮਰਨ
ਰੀਕਲੋਸਭਸਿਰਪਾਤਿਸਾਹਮਸਬਾ।ਕਰਨਿਰੂਭਸਾਨੀਕਿਰਸਾਨਸਉਹਲਵ
ਨਾਸੰਨਜਮਾਇ।ਕਰਕੇਅੰਨਤ੍ਰਿਭਵਲੀਰੈਈਸੇਕਰਨੀਬੁਰਾਈ।ਦੇਈਖਾਤਿ
ਇਕਹਕਮੇਜੋਇਸਬਿਧਿਆਸਲੀ [illegible] ਬਾਬੇ [illegible] ਧਾਰਿ [illegible]
ਕੇਇ।ਲਲਚਕਰੇ [illegible]
ਖਿਆਮਰਦਿਆਸਭ [illegible]
[illegible] ਬਹੁਆਦਮੀ [illegible]

ਪਏਤਾਂ ਕਿਤਨਾਕਾਲ ਉਦਰੀ ਪੈਗਈ ਮੁਲਖ ਵਿਚਿ ਲੋਕ ਕਹੈ ਸਭੁ ਭਾਗਾ ਬਦਨੀ ਅਤਰ
ਰਾਜ ਕਮਾਲੂ ਦਲ ਕੀਤਾ ਸਭਸ ਪਾਨਾ ਜਮੀ ਦੇ ਖਾਇਆ ਜੀ ਇਉ ਕਿਆ ਅਥ ਪਹੁਚੀਆ
ਨੀ ਬੀਆ ਅਫਨਾਂ ਜਹਾਨ ਵਿਚਿ ਸਿਰਪਤਿ ਸਾਹਾ ਅਸਬਾ ਖਾਵੈ ਖੇਤੀ ਅਫਲੋਤ ਪਵੈ
ਕਉਣ ਜਬ ਬਾਬਾ ਲੈ ਇਸਾਰੇ ਆਵਦੇ ਮੂਬੇ ਮੁਲਕ ਆਹਾ ਦੁਖ ਸੀਤੇ ਭੂਤਾਤੇ ਇਆ
ਉਰਾਵੇ ਦਨ [illegible] ਹਾਏ ਕਾਜੀ ਮੁਫਤੀ ਮੌਲਵੀ ਸਿਰ ਸਦਰ ਤਿਨ ਸਰਦਾਰੁ ਲੈ ਦੇਖਿ
ਜਾਮਤ ਪੀ ਮਦੇ ਏ ਲੁਟਿਆ ਦਰਿ ਨੂੰ ਸੀਸ ਗਾਹ ਕਨਕੇ ਈ ਪਹੁਚਿਆ ਕੂਕ ਰਾਗੀ ਫਿਰ ਲਈ
ਜ਼ੇਲ ਰੋਜਾਏ ਨਜੀਕ ਕੋ ਅਗੇ ਦੇਨਾ ਪਿਆਦੇ ਮਾਝਾ ਸੇ ਹੁਨਿ ਆਉਦ ਰਗਤਿ ਆਆਮੁ
ਸਤੂ ਸਾਡੇ ਮਾਹਿ ਭੁਖੇ ਨਿਆਉ ਤਪਾਲ ਦੁਹਾਏ ਸਭ ਜਿਮੇ ਤੂ ਸਾਂ ਦੂਨਾ ਹਾ ਜਿਤਿ ਜਹ
ਨਿ ਵਿਚਿ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਸਭੁ ਉਮਤ ਰਸੂਲ ਕਹਾਏ ਜਿਸ ਕਾ ਮਿਲ ਸਭ ਆਸਾ ਬੁਤਿ ਸਭ
ਰਲਗਾਹਿ ਪੈਕੰਬਰ ਆਏ ਨਾਇ ਸੁਤ ਸੀ ਰਸੂਲ ਦੇ ਕਪਿ ਓਚਾਰ ਇਆ ਕਰਹੁ ਮ
ਨਾਦੀ ਸਹਨ ਵਿਚਿ ਕੋ ਕਰੇ ਨ ਐਸ ਰਾਹਾ ਜਬ ਅਜਾ ਬਜਾ ਹਨ ਹੋ ਸਿਰ ਤੂਸਾਡੇ ਹੋਏ ਬ
ਰਨ ਗੁਨਾਹਿ ਜੇ ਉਮਤੀ ਤਿਨਾ ਦਾ ਟਕਰ ਪਾਰਨ ਕੋਏ ॥ ੮ ॥ ਜਬ ਬਾਬੇ ਚਾਰ ਇਆ ਮਹੁ
ਰਾ ॥ ਸੁਣੋ ਹੋ ਨਾਨਕ ਹਾਜੀਆ ਆਖ ਉਚਾਰ ਇਆ ਮੁ ਜਿਤਨੀ ਕਹੀ ਜੋਨ
ਸੀ ਹਤਾਂ ਹਿ ਕਨ ਕਰੇ ਜਹਾਨਿ ਮਾਲ ਜਰਾਤੀ ਜੋ ਦੇਵੈ ਏਹ ਬੀ ਦਸਾਹਿ ਸਾਬਾ ਕੇਤੀ
ਮਾਲ ਜਰਾਤ ਹੇ ਏ ਸਭੁ ਆਖੇ ਸੋ ਪਾਰਿ ਤਾਂ ਉਮਰ ਕਿਕਰੇ ਗੁਨਾਹਿ ਜੋ ਜਿਰ ਰਸੂਲੁ
ਗੁਨਾਹਾ ਦਤ ਮੋਦੀ ਇਨਾ ਦਾ ਕੇ ਹੈ ਜੋ ਆਖਰ ਕਰੇਨਿ ਬਾਹਾ ਅਸਾਂ ਤਕੁ ਨਬੀ
ਆ ਟਬਰਾਂ ਵਿਚਿ ਗਲਤਾਨਾ ਖਾਦੇ ਫਰਾਇਤ ਰਬਦੀ ਪੈਕੰਬਰ ਦਾ ਸੈਨਾਏ ਤੂੰ ਹੈ
ਫਕਰ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਹਿਦਾ ਸਦਾ ਨਜੀਕਾ ਸਭ ਗਲ ਇਮਾਨ ਦੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤਾਹਿਕੀ
ਕਾ ॥ ੯ ॥ ਜਬ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਬੂਰਾ ॥ ਆਖੇ ਨਾਨਕ ਸਾ
ਹਸਭੂ ਸੁਣੋ ਹੇ ਚਾਰ ਇਆ ਮੁ ਉਮਤ ਕਰੇ ਅਜਾ ਬਜੋ ਅਤਆਸੀ ਸਿਰ ਅਰਕਾ
ਅਰਕਾਨ ਅਹਿਮਦ ਮੁਸਤਫਾ ਸਭ ਤੁਸ ਦੇ ਸਿਰ ਅਜਾਬਾ ਦਰਗਾਹਿ ਲੇਖੇ ਮੰਗੀਅ
ਹਿ ਸਕੇ ਨ ਦੇਇ ਜਬਾਬਾ ਓਥੇ ਕੋਇ ਨ ਬੀਸ ਆ ਜਾਮਨੁ ਬੁਰੇ ਦਾ ਰੇ ਇਹ ਖੋਟੀ ਮੁਹਰਿ
ਨ ਮਲੀ ਜਾਹਿ [illegible] ਕਾ ਮਾਮੂਬ ਥਾਵੈ ਗੋਇਆ ਖੋਟੇ ਪਜਰ [illegible] ਜਿਨ ਕੀਤੇ ਨੇਕ ਅਮਲ
ਨਕ ਰਹੇ ਸਿਆ ਅਸੀਸ ਦਰਗਾਹਿ ਅੰਦਰਿ ਮਨ [illegible] ਤੀ ਜੋ ਪਕੇ ਆਤਿਸ ਦੂ
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ਇਹਿਬੋਲਿਆਬਾਬਾਪਏਜਾਕੈਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਿਖੁਦਾਇਦੇਨਾਮਿ ... ਸਾਹਿਬਦਾਸੇਵਕੁਹੋਇਰਹੈਸਿਤਾਰਾ॥੧੦॥ ਸਮਾਪਤਨਾਨਕਸਚੁਕਹਾ॥

॥ਆਖੈਨਾਨਕਸਾਹਸਚੁਸੁਣਹੋਯਾਰਭਾਈਆ॥ਤਬਬਾਬੇਦੇਚਰਨਕਤੇਮਤ ਕਹੋਇਆ॥ਤਾਂਮਤਜਾਸੀਨਉਮੇਰਵਾਂਇਨਾਦੀਖਬਰਜਾਲਧੀਤੇਖਬਰਦੀਚਹਿਤ ਨਾਹੀਉਕਰਵਿਚਕੀਤੀਆਹੀ॥ਜੁਸੇਤਾਹੈਨਕਾਇਸਾਫੋਜਮਰਾਤੁਖਿਨਸ॥ਤੇਖੀਖਬਰਹੀਸਤਾ ਨੇਵਿਚਰਹਿਆਅਮਤਤਕਆਖਿਆ॥ਕੀਕੀਤਾਅਦਲਨਉਮੇਰਵੇਖਾਏਮਰਹਿਆਨਾ ॥ਕੀਕਰੀਐਖਵਾਇਤਹਾਤਮੇਸਭਸਭੁਜਹਾਨਾ॥ਕਾਬੂਵਿਚਿਕੀਏਖਾਹੋਇਆਸੇਵਕ ਵਾਬੂ॥ਸਭੁਕੋਹੋਇਆਮਸੀਤਿਜਿਉਲਿਖਿਆਵਿਚਿਕਿਤਾਬਾ॥ਜਿਉ ... ਮਸਤਖੁਦਾਇ ਆਖਰਮਸਲਾਸਭਸੁਣਾਉ॥ਨਾਨਕਕਹੇਇਆਮਸੀਤਿ ... ਖੁਦਾਇ॥੧੧॥

॥ਜਬਖੁਦਾਇਆਖਿਆਸੁਣੇ॥ ॥ਕਹੇਇਆਮਕਮਾਲਵੀਸੁਣਨ ਨਮਾਹੁਇਆ॥ਜੁਸਾਲੇਪੈਕੰਬਰੀਬੈਠਾਮਦੀਨੇਆਈ॥ਫੇਰਤਿਸਖਤਖਾਆਪਣ ਐਵਰਸਭਜਹਾਨਾ॥ਸਭਨਉਮਤੀਮੰਨਿਆਕਾਫਰਮੰਨਿਆਪਈਕਾਮਾ॥ਵਧਮੰਨਿਆ ਹੁਕਮਸਿਰੀਮੰਨਿਆ॥ਜੁਸੇਆਇਆਹੋਆਉਮਤਪੈਕੰਬਰੀਵਡਾਮਰਤਬਾਪਾਇਆ ਗੋ॥ਜਿਤੀਉਮਤੀਸੇਭਸਨਹਾਮਰਾਹਾ॥ਜੁਸੇਹੋਆਹੁਕਮਰਬਦਾਕਰਾਮਾਤਦਿਖਲਾਈ ॥ਤਿਲਨੂਕਰਾਂਬਣਾਇਦਸਾਂਮਲੀਖਹੂਤਜਹਾਨਾ॥ਆਲਮਤਾਂਸਭਜਰੇਦਾਮਰਦਿ ਨੇਹੋਰਨਾਮਨਾ॥ਸੋਇਆਹੁਸਿਦਾਇਕੁੰਲੈਖੁਦਾਇਦਾਨਾਮੁ॥ਇਸਾਬਿਪੀਸਲਸੀ ਸਭੁਕੋਹੋਸੀਉਮਤਆਹੀ॥ਖਿਨਠਿਕੁਕਰਮਾਤਰੈਕੋਇਨਸੀਸਾਨੇਦਾਇ॥ਕਰਕੁ ਰਬਪਲੇਦਿਆਂਆਪਖੁਦਾਇਕਹਾਇ॥ਚਾਲੀਗਸਵਜਾਨੀਆਉਚੰਦੇਰਬਣਾਇ ॥ਦਾਵਾਖੁਧਮਸਲਤਨਦਾਮੁਸਲਈਖੁਨਾਇ॥ਚਾਲੀਗੋਸਕਰਿਆਸਤਤਸਦਾ ਹੋਇਆਨਾ॥ਪੈਰਗੀਜਦੇਜਿਮੀਪਰਸਿਰਲਗੋਆਸਮਾਨਾ॥ਕਰਾਮਾਤਹਨੇਨਿਆ ਦਾਸਤਿਲਵਨੇਦਾਸਮਾਣਾ॥ਜੁਸਾਪੈਕੰਬਰਪਕੜੀਐਜਿਸਕੀਆਖਰਾਬਜਾ ਨੇ॥ਜੁਸਾਜਾਣੈਪਕਾਰਿਆਅੱਗੋਖਰਖੁਦਾਇਕਾਹੂਹੁਕਮਨਮੰਨਿਆਖੋਤਿਆਸੇ ਤਾਂਨਕੂਸਾਈ॥ਮੇਸਭਸਾਨੇਸਸਕਰ ... ਨੇਦਰਜਸਾਈ॥ਏਹਾਮਕਸਾਰਗੀਖੂਦ ਸੁਣਹੂਕਾਰੀਖੁਸਿਦਸੀ॥ਤਬਹੋਆਹੁਕਮਖੁਦਾਇਦਾਮਤਫੇਰਕਰਹੁਇਸਲਾਮਾ॥ਤਿ ਹੁਕਮਇਸਮਕਰਿਜਾਇਕਰਹੁਤਕਾਮ ... ਇਸਲਾਮਤੇਰੇਨਾਲੇਰਬਕਰੇਹੋਆ ਹੁਕਮ॥ਜਿਸਮਨਮੈਸੀਪੈਰਪਕੜੂਕੇਹੋਸੀਗਾਰਕਖਿਦੀਨਾ॥ਜੁਸੇਬੀਆਨਈਸਮਾਫੇ ਰਕਾਰੂਉਪਰਿਆਆਹੀ॥ਚਾਲੀਓਇਕਜਗਾਤਕਰਦੇਇਖੰਨਮਖੁਦਾਇ॥ਕਾਹੂੜ

ਮਨਾਂਨਿਆਂਗਰਕਰਾਭੂਰਤਮਾਹਿ।ਦੂਜਾਕੀਆਏਕਸਮਾਹਿਰਬੇਹੋਸ਼ੀਮਾਂਸਿਓਸਨਹਿ
।ਤੇਇਕਸਮਮਨਮੰਨਿਆਂਜਿਤਾਬੋਹੇਆਹੁਕਮਜਾਮਨਿ।ਪੇਰੋਪਕੜਉਮੁਕਰੂਏਕੀਤਰ
ਰਕਖਿਦੀਨਾ।ਚਲਿਆਗਿਆਮਤਿਤੀਭੁਜਾਹਿਗਾ।ਹੋਰਿਪਤਾਲੈਮਾਹਿ।ਇਹੁਜਿਕਰਤੀ
ਕਾਰੂਏਰਬਸੁਮੰਨਿਓਸਨਾਹਿ। ੧੨ ॥ ।ਜਬਬਾਬਾਇਮਾਮਸਮਾਜਦੀਸੁਰ
।ਕਹੇਇਮਾਮਜਮਾਲਦੀਸੁਣਹੋਨਾਨਕਸਾਹ।ਕਾਫਰਵਡੇਨਉਸੇਰ
ਵਾਂਤਿਸਦੇਸੁਣਹੁਸਨਾਹਿ।ਪਕਨੇਹੋਆਜਬਬੀਅਦੇਲੈਬੀਆਂਬਹੁਲਾ।ਕੀਵ
ਰਖੀਇਸਲਮਮੈਹੇਬਰਾਬਰਿਕੀਏਰਜੁਲਾ।ਆਪੋਆਪਣੀਜਾਹਿਰਾਂਦੇਨਹੁਹੇਪਰਿਸਾ
ਹਿਦੇਨੇਜੁਲਮਾਆਂਦਾਮੁਸਫੀਦੀਆ।ਆਪੋਆਪਣੀਜਾਹਿ।ਆਦਲਹੋਆਨਉਸੇਰਵਾਂ
ਤਸਮਸਚੁਨਿਆਇ।ਸ਼ੁਠਸਬੇਟਾਆਪਣਾਜੋਹੋਆਬਾਬਦਸਾਹ।ਖਿਸਪਰਾਈਆ
ਅਉਰਤਾਂਰਖੀਆਆਪਣੇਜੋਗ।ਸੁਣੀਪੁਕਾਰਨਉਸੇਰਵਾਂਸੋਹੋਆਰੋਗ।ਹੋਇਫਿਰਿ
ਆਂਦਾਜਹਾਨਦੀਨਉਸੇਰਵਾਂਅਗੇਜਾਇ।ਬੇਠਪਤਸਾਹਿਤਖਤਪਰਗਲੀਤਸੁਪੁਤ
ਬੰਧਾਇ।ਪੜਬੇਇਲਤਮਾਸਕੋਹਕੀਕਤਭੁਈਮਾਰੂਆ।ਕਠਿਸੁਬੇਟਾਆਪਣਾਜੋ
ਆਮਲਊਨਾ।ਸੁਣਕੇਸਚਾਨਿਆਇਕਉਹਿਦਗਏਸਭਲੋਗ।ਫਿਰਨਉਸੇਰਵਾਂਅ
ਦਕਦਸਭਕਲੋਲਰਾਤਭੇਗਾਮੀਜਾਸਿਰਸਿਰਸਹੀਆਂਕੀਤੇਪੈਮਾਨੇਤੋਲਾਪੂਰਾਲੈ
ਣਾਦੇਵਣਾਮੁਖਤੇਸਚਾਬੋਲ।ਖਲੇਦਰਵਜੇਰਾਤਾਦਿਨਚੋਕੀਚਰਣੀਜੋਬਰੇਜੋਨੰਗਾ
ਭੁਖਾਹੋਇ।ਬਕਰੀਸੇਰਬਰਾਬਰੀਫਿਰਦੇਇਕੇਜਾਇ।ਪਾਣੀਇਕਤੇਪਾਰਾਂਲੇਸੇਰਨ
ਬਕਰੀਖਾਇ।ਅਜਮੈਹੋਆਗੁਲਸਾਰਸਭੁਕਰਹੇਜਤ੍ਰਦਿਹਾੜੀਗਾਇ।ਬਿਸਤਨਉਸੇ
ਰਵਾਂਆਦਲਹੋਆਸੀਸਾ।ਐਸੀਆਦਾਲਤਜੋਕਰੇਸੋਈਹੋਪਾਤਿਸਾਹਿ।ਨਤਰਪੈਸੀ
ਦੋਜਕਅੰਤੋਹੋਸੀਰੂਹਸਿਆਹ। ੧੩ ॥ ।ਸਬਬਾਬਾਇਮਾਮਕੁਤਬਦੀਨਸੁਣ
।ਕਹੇਇਮਾਮਕੁਤਬਦੀਸੁਣਹੋਨਾਨਕਪੀਰ।ਪਾਇਆਕਤਬਾਤਾਮੇਤਿ
ਸਦੀਸੁਰਤਿਦਬੀਰ।ਪਰਦਿਹੁਕਖਨਲੀਪੇਦੇਵੈਗਾਹਿਸ਼ਦਾਈ।ਫਿਰਦਾਪਰਿਉ
ਕਾਰਨੂੰਸਭਿਕਤੇਬਮੁਆਣੀ।ਜਿਰੋਛੀਮਣਕੁਝਨਗੀਜੋਮੰਗਿਨਾਮਕੁਝਇਵੀ
ਮੂਲਨਰਖਦਾਦੇਵੈਖਵਾਇਤਿਛਾਇ।ਇਕੁਪਾਤਸਾਹਹੋਰ[illegible]
ਤਮਨਨਾਲਜੀਤਨਸਕੈਪਾਤਿਸਾਹੁਜੋਹਾਤਮੋਹੇਇਹਮਾਲਬਾਹਿਆਤੇਕਸਬੀਨੇ
ਇਹੁਤਾਮਜਿਕੋਕੋਈਜੋਮੰਗਿਨਾਇਖੁਦਾਇਦੇਸਭਤੇਦੇਨੇਜਾਇ[illegible]ਆਫ
ਕੀਰਪਾਤਿਸਾਹਗਾਇਆਤਾਂਮਕੇਪਾਸਬਹੁਤਜਤੀਮਗਰੀਬਹੋਇ[illegible]ਮਹੁਤ
ਅਰਦਾਸਤਉਤਕਿਅਉਖਾਕੀਮਹੋਆਰਿਕਬਹਿਆਹਜੋਇਜਕ[illegible]ਨਾਲਭੂਤਕੇ

ਮਅਸਾੜੂ ਹੋਇ।ਬਾਬਾ ਜਤਾਵਣੀ ਸੁਣਿ ਪਿਛਾਣਇ ਸਤਿ ਪੇਰੇ ਨ ਹੋਗ।ਉਥੇ ਕੋਈ ਮਨ ਹੋਵਣਦ ਗਵ
ਕੇ ਸਬੂਜੇ ਰਿ।ਤਬ ਕਹੀਆਣਿ ਅਸਾ ਹਾਤਾ ਮੇ ਜਿਉ ਕਰਿ ਹੁਕਮ ਰਜਾਇ।ਜਿਉ ਕਰਿ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ
ਹੋਵੈ ਈਕੀ ਮਹੂਵਾ ਸਇ।ਤਬ ਫਕੀਰੋ ਆਖਿਆ ਅਰ ਸਾਗਲ ਦਿ ਚਿਤਾ ਸਾ।ਰਜਾ ਮੇਰੇ ਹਬ ਦੇਉ
ਹਿ ਦਾਲਿ ਮੇਰੇ ਨਾਲਾ।ਸਬ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੀਤੀ ਹਾਤ ਮੇ ਤਬ ਕੰਧੇ ਚਉਦਕੋਇ।ਸੇਈ ਕੀਤੀ
ਹਾ ਮੇ ਤੈ ਜੀ ਵਡੇ ਨਕੇ ਇ।ਤਬ ਫਿਰਿ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਮੁਰੀਦ ਹੋਇ ਇਕਬਾਲ ਦਮੀਆਇ।ਹਬੂ
ਰਈ ਜਤਿ ਹੋਇ ਇਕੈ ਦਰਲੇ ਹੁਕਮ ਰਜਾਇ।ਨਾਉ ਖਦਾਈ ਜੋ ਮੰਨੈ ਸੋ ਫਰਮੂਰਤ ਬਪਾਇ
ਏਥੋ ਮਿਲਣ ਵਡਿਆਈਆ ਫਿਰ ਪਾਏ ਭਿਸਤਿ ਜਾਇ॥੧੪॥ ।ਜਬਾਬ
ਇਮਾਮੁ ਕਰਉਸਦੀ॥ ਸਰ ।ਸੁਣਹੋ ਨਨਕ ਸਾਹ ਸਚੁ ਆਖੇ ਗਉਸਇ
ਮਾਮੁ।ਹਾਰੂ ਮਰਾਤਬ ਪਾਇਆ ਸਾਬਤ ਗੀਖਈਮਾਨਾ।ਅਸੀ ਪਿਛੈ ਪੇਕੰਬਰੀ ਪਈ ਅਰੂਰ
ਜੁਲਾ।ਚਾਰ ਮਰਾਤਬ ਜੋ ਕਰੇ ਸੋ ਦਰਗਹਿ ਪੈਦਿ ਕਬੂਲ।ਆਦਲ ਖਰਾਇ ਤਿ ਬੰਦਗੀ
ਖਾਤਿਰ ਖੇਈ ਮਾਨੁ ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਕਪਾਤਿਸਾਹੁ ਹੋਏ ਜੋ ਚਾਰ ਮਰਾਤਬ ਜਾਨਾ।੧੫ ॥
ਜਬਾਬ ਨਾਨਕਸਾਹ ਸੁਰ ।ਆਖੇ ਨਾਨਕ ਸਾਹ ਸਚੁ ਸੁਣਹੋ ਚਾਰ ਇਮਾਮੁ
।ਮਜਹਬ ਮਿਲਤ ਕਬੂਲ ਨਹਿ ਫਿਰਕੇ ਕਿਤੇ ਨਕਾਮ।ਅਮਲੇ ਉਤੇ ਨਿਬੜੀ ਦਰਗਹਿ ਪਈ
ਕਬੂਲ।ਹੁਜਤਿ ਹਜਤਿ ਨਕਿਤੇ ਕੀਮ ਆਖੇ ਪਕਰ ਸੂਲ।ਜਿਤੀ ਮਿਲਤ ਮਜਹਬਾ ਸਭਿ
ਫਨਾ ਹੋਵਨਗੇ ਅੰਤਿ।ਸਾਹਿਬੋ ਦਫਤਰ ਕੋ ਨਹੀ ਜੋ ਰਖੇ ਸਹਨੇ ਬੰਦਿਆ।ਚਾਰੇ ਕੌਲ ਜੋ ਤੁਮ ਕਹੋ ਹੋਏ
ਸਕੋਈ ਹੋਇ।ਜਿਸ ਦੀ ਫਲਿ ਲਿਖਦਾ ਇਹੈ ਤਿਸ ਦਿ ਚਿਦ ਰਜੋਗ।ਸਭਿ ਹਬਿ ਕਰਮਾਤਿ
ਖਦਾਇ ਦੇ ਕੇ ਰਕਰਾ ਦੇ ਆਪਾ।ਅਮਲ ਗੁਆਹਿ ਜਹਾਨ ਦੇ ਜੇ ਕਰ ਦੇਮੈ ਬਾਸ ਬਖਾਸੀਆਇ
ਸੈਚਲਿ ਸੀਰ ਹਿਸਨਾ ਅਮਲ ਜਹਾਨਾ ਨੇਬੀ ਬਦੀ ਨਦੇਵੇ ਸਚੁ ਨਨਕ ਕਹੇ ਬਖਾਨਿ।੧੬
।ਸੁਆਲ ਚਾਰ ਇਮਾਮੁ ਸੁਰ। ।ਸੁਣਿ ਹੋ ਨਨਕ ਹਿੰਦੂ
ਆਖਨਿ ਚਾਰ ਇਮਾਮੁ ਖੁਤਬਾ ਮਹੰਮਦ ਮੁਸਤਫਾ ਆਇਆ ਵਿਚਿ ਜਹਾਨ।ਅਗੇ ਜੋ
ਹੋਇ ਪੈਕੰਬਰਾਂ ਇਕ ਲਖ ਅਸੀਹ ਜਾਰ ਕੀਤੇ ਸਭ ਮਨਸੂਖ ਹੋਏ ਨਬੀ ਮਹੰਮਦ ਜਾ
ਤਾ।ਏਸਬੀ ਅਗੇ ਨ ਹੋਇ ਕੋ ਅਲਹ ਦਾ ਮਸੂਕ।ਅਰੇ ਜੋ ਇ ਪੈਕੰਬਰਾ ਕੀਤੇ ਸਬ ਮਨਸੂ
ਖ।ਆਖਦਾ ਇਸ ਜਮਾਨੇ ਦੇਖਦਾ ਅਨਬੀ ਰਸੂਲ।ਨਾਲ ਚਾਰੇ ਜਾਰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਜਿ ਕਰਦੇ
ਮਸਲਮ ਮੂਲ।। ਉਮਰ ਖਿਤਾਬਾ ਅਬੂਬਕਰ ਉਸਮਾਨ ਅਲੀ ਸਦਾਤਿ।। ਚਾਰ
ਹਾਰੇ ਤਖਤ ਦੇ ਜੋ ਨਬੀ ਬਖਸੇ ਆਪਿ।।ਦਰਗਹਿ ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਆਮਲ ਕਰੀ ਤਿਆ ਨਮੁ
ਕਰੇ ਜਕੀਆ ਮਤਹਦ ਤਾਹਿ ਸੀਨ ਦੀ ਰਸੂਲਾ।ਜਹਿਰ ਸਭ ਸੈਦ ਦਿ ਕੇ
ਸਭ ਕਬੂਲਾ।ਅਗੇ ਹੋਰ ਨ ਅਮਲ ਚਲਸੀ ਪੈਕੰਬਰ ਉਤੇ ਕੋਇ।ਜੋ ਕਰਸੀ ਜੋਰ ਆਪਿ

ਕੈਮਰਦਲਈਸਿਸਿਓਸਭੁਆਜੀਇਕਤੇਰੇਗਹਿਇਕਿਹੈਸੀਮੁਸਲਮਾਣਾ॥ਇਸਲਾਮ
ਦਾਪਾਤਿਸਾਹੈਨਬੀਰਸੂਲਸੁਲਤਾਨਾ॥ਚਲਿਆਅਮਲਮਹੰਮਦੀਇਸਦੇਪਰੇਨੇਹੋਰ
॥ਪੁਤਮਸਭੁਪੈਕੰਬਰਾ॥ਕਿਵਿਤਾਸਕੂਨਜੋਗਾ॥ਹੁਣਿਆਇਆਨਾਨਕਸਾਹਿਬਦਰੋ
ਕਰਮਾਤਾ॥ਜਿਤਿਨਿਆਂਹਜੀਕਾਜੀਆਂਗਉਸਕੁਤਬਸਾਦਾਤੇ॥ਜੋਗੀਸੰਗਮਸੇਵ
[illegible]ਮਨਿਤੇਸੰਨਿਆਸਾ॥ਖਟਦਰਸਨਦਿਗੰਬਰਾਂਛਤੀਪਖੰਡੁਉਦਾਸਾ॥ਸਾਧੀ
ਹਈਜਮੀਨਸਭੁਛਡਿਉਨਿਆਸਾ॥ਪਾਸਾ॥ਫੇਰਿਓਮੰਕਾਆਇਕੇਕਾਰਿਕੇਵਡਿਕਰਾ
ਮਾਤਾ॥ਹੁਣਿਆਇਆਪਤਿਸਾਹੀਭੂਮਦਿਖੀਮਿਲਿਓਪਤਿਸਾਹੈਜਾਣਿਆ॥ਜਾਮਾਰ
ਰੂਮਦਿਨੁਪਤਿਓਸਿਪੇਰਾਹੈ॥ਜਿਨਛਡੀਨਦਮੜੀਗੋਰਦਿਖਿਮੁਰਦੇਹੋਰੇਲਦੇ
ਲਾਕਤਿਉਪਸੋਮੁਹਿਵਿਚੋਪਟਕਰਸਭੁਰੋਗਾ॥ਕਰੂਹਿਲਾਇਕਸੋਡਿਆਪਸਾਨਾ
ਚਲੀਰਿਜਾ॥ਇਸਪੈਤਾਲੀਜੋੜਿਆਗਿਆਪਜਾਨਸੀਗੋ॥ਸੇਲਗਾਕਰਨਖੇਰਾ
ਇਤਾਂਡਰਦਿਤਿਉਸਬੰਦੀਵਰੂ॥ਕਰਕੈਖਾਦਮਆਪਣੇਹੋਆਮੇਮਸਮਦਾਆ
ਦਹੀਅਪਰੇਮਜਬਦਿਚਿਜੋਆਹਾ॥ਮੁਸਲਮਾਨਾਮੰਕਾਭੂ॥ਜਿਤਕੇਪੁਰਚਲਿਆ
ਮਦੀਨੇਆਇ॥ਇਕੋਅਸਾਡੀਨਿਸਾਕਰਿਇਕੋਕਛਕਰਾਮਾਤਿਦਿਖਾਇ॥ਜਿਥੈ
ਕਉਮਤਿਸਭੁਹੋਈਆਂਇਕਠੀਆਆਣਿ॥ਕਰਦੇਨੀਸੰਗਸਾਰਸਭਿਮਿਲਕ
ਰਮੁਸਲਮਾਨਾਦਾਵਾਕਰਿਪੈਕੰਬਰੀਆਇਆਹੈਅਰਬਸਤਾਨਾ॥ਅਰਬਿ
ਛਤਿਸਨਹੀਜੀਵਦਾਕਛੁਲਾਇਲੈਅਪਣੇਤਾਨ॥੧੭॥ ਜਬਾਬ
ਨਨਕਸਾਹ ਸੂਰਾ॥ ॥ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹਸਚੁਸੁਣਹੋਚਾਰਇ
ਮਾਮੂ॥ਅੰਕਾਹੈਮਹਾਦੇਵਕਾਬ੍ਰਾਮਣਜਨਿਸੁਲਤਾਨਾ॥ਉਪਜਿਆਬ੍ਰਾਮਣ
ਜਦਵਿਚੋਹੋਇਕਰਿਮੁਸਲਮਾਨਾ॥ਬੇਦਅਥਰਬਣਉਲਾਟਿਕਰਿਰੀਖਉਸਨ
ਮਫੁਰਕਾਨਾ॥ਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮੇਦੇਵਕੀਮਿਲੀਸਭਿਸੰਸਾਰਾ॥ਚਾਰੇਬਾਬਕਤੇਬਦੇ
ਦਾਚਾਰੇਰਾਹਾ॥ਮਹਾਂਦੇਵਦਾਫਿਰਸਨਸਭੇਨਾਉ॥ਹਿੰਦੂਨਾਮਨ
ਸੁਖਕਰਿਹੈਇਮੁਸਲਮਾਨਾ॥ਸਦਰਕਿਖਦਾਈਆਂਗਉਆਂਜਿਥੋਂਕਲਾਇ
ਤਬ੍ਰਹਮਣਭੁਸਿਦਮਬਡਇਤੀਉਸਬਾਂਗਾਅਣਾਉ॥ਕਲਮਾਇਕਖੁਦਾਇਕਾ
ਮਹੰਮਦਰਸੂਲਸੁਣਾਉ॥ਫੇਰਿਉਸਹੁਕਮਜਹਾਨਵਿਚਿਸਭਿਹੈਦੇਮੁਸਲਮਾਨ
॥ਪਤਿਅਪੁਰਖਮਨਸੁਰਿਆਸੀਆਹੈਮਣਇਆਦਨਾ॥ਜੋਅਰਦੇਭੁਖਾਨਸੀ
ਨਾਲਿਸੋਮੈਸੇਪਕੈਬਰਜਾਇ॥ ਤੁਦੇਖਰਿਪਦੀਆਂਦੀਨਦਾਆਪਸੋਬੀਲ
ਏਮੁਲਾਇ॥ਐਛੀਆਂਕੋਮਾਨੀਰਜਾਤਿਭੁਤਾਮਿਲੀਨਕੋਇ॥ਕਾਇਨੰਦਾਈ

ਜੋਤਿਕਰਿਸਾਹਾਮਰਦਾਂਖੜਿਗੁਵਜਾਇ॥ਤਾਂਭੀਸੀਤਿਨਸਾਕਿਆਂਜਿਹਿੰਦੂਹਿੰਦਸਤਾਨ
ਜੇਹੂਕਮਨੋਹਿੰਦਵਕੀਤਿਆਜੋਰਹਰਾਮ॥ਫਿਰਬੀਬਿਚਾਣਇਆਮੋਨਦੀਨਸਜਦਮਾ
ਹਮਦਾਥਾ॥ਅਫੇਸਾਹਿਕੂਚਾਸਾਨਦੇਹੋਏਚਿਹਲਤਨਾਦੀਦਾਗ॥ਹਸੋਤਖ੍ਰੀਹਾਣਚਿਹਲਤਨਿਕ
ਹੈਕਹਾਂਚਲੇਮੋਸਤਾਨਾ॥ਵਿਸਦੇਦਾਵਾਦਾਰਹੋਇਅਗੇਭੀਹਿੰਦਸਤਾਨਿ॥ਅਸੀਸਤਾਂਥਿਪੇਹੇਂ
ਬਰੀਆਇਨਾਲਇਮਾਮਾਂ॥ਅਸੀਮਾਰੇਹਿੰਦੂਕੋਹੁਦਿਵਿਚਿਸਾਹਮਾਰਿਆਹਿੰਦੂਸਤਾਨਾ॥ਸਾ
ਅਲਿਫਬਾਇਮਾ॥ਅਸੀਭੂਮੀਸਿਊਸੁਲਤਾਨਾ॥ਫੇਰਕਿਤਿਨਸਕਿਓਸੁਰਹਿਆ॥ਥੇਤਿਨਦ
ਨਾਨਾਨੀਹੋਰਹਦੇਜਾਂਵੇਭੁਤਾਸੁਨਤਿਲਮਬਣਾਇ॥ਸਾਦਾਵਾਨੋਜੇਬਰਿਹੋਨਿ॥ਬਿਨਜਾ
ਦਿਨਅਰੇਜਾਇ॥ਸਾਹਮਦਾਆਇਆਜੋਰਕਰਿਸਿਖੋਗਇਆਂਨਪਾਰਿਗ॥ਨਿਬੀਦਾ
ਇਆਤਲਾਕਨੂੰਅੰਦਰਪਰਚਤਦਾਗ॥ਤਾਂਥਿਪਰਕੇਹਿੰਦੂਵੇਸਰਕਉਚਲੇਮੋਨਦੀਨਮਦਾ
ਥਾਆਏਹਿੰਦੂਸਤਾਨਦੇਵਿਚਿਤਥਲਾਗੇ॥ਰਨਦੀਚਾਗਾਇਕਰਹਿਆ॥ਅਜਮੇ
ਰਦਿਚਾਇਕਰਹਿਆਮਕਨਪੁਰਜਾਇ॥ਕਰਿਕੇਨਟਕਚੇਟਕ॥ਹਿੰਦੂਲਏਮਨਾਇ
॥ਕੋਹਿੰਦਸਤਾਨਵਿਚਿਫਕਰਅਲਾਹਿਦੇਹੋਇ॥ਜੋਰੀਹਿੰਦਨਜੀਤਿਆ॥ਕਰਿਜੋਰਪ੍ਰ
ਹੇਖਲੋਇ॥ਅਰੇਜੋਗੀਅਜੇਪਾਲਦਸਦਾਸੀਅਜਮੇਰ॥ਨਾਟਕਚੇਟਕਕਰਿਮੋਨ
ਦੀਕੀਤਾਜੋਗੀਜੇਰ॥ਨਾਟਕਚੇਟਕਕਰਿਮੋਨਦੀਬੈਠਾਪੀਰਕਹਾਇ॥ਰਾਜਾਅਨ
ਹਿੰਦਦਸਤੋਨਿਵਿਆਆਇ॥ਹਿੰਦੂਤੁਹੋਆਨਤੁਰਕਕੋਈਵਿਛੋਹੇਆਨਾ॥ਅਮਨ
ਹਿੰਦੂਅੰਕਾਂਘਟਿਗੈਆਵਧਿਗਏਮੁਸਲਮਾਨਾ॥ਹਿਕਆਧਿਹਿੰਦੂਭੀਚਲਾਇਕੈਨੇ
ਆਵਨਿਅਪਨੇਰਹਿ॥ਡਿਠੇਰਈਜਤਹੋਇਕੇਮਨਅੰਦਰਦਰਗਾਕਮਾਇ॥ਬਦਮਤੁ
ਰਕਦਜਰਦਾਵਿਚਿਪਾਇਆਹਿੰਦਸਤਾਨ॥ਹਿੰਦੂਘਟਨਦਿਨੋਦਿਨਵਧ[illegible]
ਮਣਿ॥ਜਕਦਜੁਨੀਤੁਰਕਸਭਹੋਇਇਕਠੇਜਾਇ॥ਹਿੰਦੂਪਾਟੇਆਪਾਵਿਚਿਦਵੈਦ
ਰਹਾਈ॥ਤੋਥਖਿਤਾਮਦਾਰਨੈਕਰਕੇਬਹੁਕਲਾਤਾ॥ਦਾੜੀਮੁਛਮਨਾਇਕੈਮਨਿ
ਆਂਨਿਕਦੁਤਾਹਿੰਦਰਜਨਲਾਏਉਸੁਦਿਰੀਬਰੀਖਟਦਰਸਨਿ॥ਮਿਲਿਆਆਇ॥ਤੁ
ਰਕ[illegible]ਹੋਇਬਹੂਤਿਣਬਣਾਇ॥ਅਰੇਹਿੰਦੂਧਰਮਸਿਤੁਰਕਨਦੀਜੋਰੇਇ॥
ਮੋਵਿਧਾਇਆ[illegible]ਤੁਰਕਕਾਖਲਨਰਾਬਰਿਸ੍ਰਿਆਲੋਇ॥ਬਜਤੁਰਕਦਾਆਇਆ
ਭਰਿਗੋਆ॥ਹਿੰਦੂਬਾਰਾਜਾਹੁਮੈਨੀਤਹਥਿਆਤੁਰਕਦੀਹਿੰਦੂਹੋਏਮੁਹਤਾਜ॥ਹਿੰਦੂਹੋ
ਇਨਸੁਖਸਾਖਿਜੇਖਿਆਏਮੁਸਲਮਾਨਾ॥ਖਿੰਡੇਹਿੰਦੂਮਤਿਜਾਇਜਗਅਮੇਰਖ
ਹਿਸਦਾਅਸਰਕਜਿਤਅਗਾਰਬੀਆਖਰਕੇਬਹੁਤਪਹੂਲਾ॥ਅਗੇਰੀਪਤੁਰਾਂਨੂੰ
ਕਰਨਿਸਿਖਿਆਸੂਚਾ॥ਦੇਹਰੇਦੇਵੀਦੇਵਤੇਦਿਤੇਸਭਿਗਿਰਾਇ॥ਅਪਣਾਅਮੁਲਚ

ਲਾਇਆਓਰੋਰੀਪੀਰਮਨਾਇਆ॥ਰੀਗਬਨਾਰਸਹਿੰਦੂਆਂਮੱਕੇਮਦੀਨੇਮੁਸਲਮਾਨਾਰਣਿ
ਗੁਮੜੇਦੁਇਜਗਤਾਵਿਚਨਣਨਾਵਿਚਿਸੈਤਾਨਾ॥ਧੁੰਧਾਮਾਬਰੁਕਰਨਿਲਾਇਨਿਦਰੋਜ
ਗ॥ਸਾਹਿਬਜੋਰਨਭਾਵਈਜੇਚਾਹੇਭੀਜੋਰੋਗਿ॥ਬੈਠਾਤਖਤਪੈਕੈਬਰੀਸੇਰਅਲੀਸਿਰ
ਦਾਰ॥ਭੁਈਕਹੀਏਰਸੂਲਦਾਸਾਬਜਦਾਈਯਾਰ॥ਅਲੀਕੀਤਾਸਫਰੁਜਾਇਤਾਤਹੇਠ
ਸਨਿਹੁਸੈਨਿ॥ਦਾਦਾਕਰਿਕੇਤਖਤਦਾਲਗੇਯਜੀਦੀਲੈਨਿ॥ਹਸਨਿਹੁਸੈਨੀਮਾਰਕੈ
ਯਜੀਦਹੋਆਪਤਿਸਾਹੁ॥ਮਰਦਾਹੋਆਵਜੀਰਪਾਸਜੋਖਾਸਾਯਾਰਕਹਾਇ॥ਮਯਦ
ਕੀਤਾਖਰੂਜੁਫਿਰਿਮਾਰਿਆਯਜੀਦੀਆਇ॥ਤਬਦੁਇਬਿਧਿਹੋਈਆਂਉਮਤੀਦੁਇ
ਪੈਚਲੇਰਾਹਿ॥ਇਕਸੁਨੀਇਕਰਾਫਜੀਫਿਰਕੇਦੁਇਬਦਰਾਹਿ॥ਹੋਈਆਦੁਇਬਿਧਿ
ਉਮਤੀਯਜੀਦੀਹੁਸੈਨੀਦੋਇ॥ਹੋਵਣਲੱਗਾਝਗੜਾਤਾਬਿਰਹੀਆਮਜਬਖਲੋਇ॥
ਮੁਸਲਮਾਨਆਪਵਿਚਿਲਾਗੀਹੋਵਣਮਾਰਿ॥ਰਹੀਮਭੂਫਮੁਹੀਮਹਿੰਦਕਉਕਉਫ
ਲਏਫਿਰਸਾਰ॥ਤ੍ਰਿਜੇਖੁਦਾਇਜਹਾਨਵਿਚਿਇਕਜਪਾਵਨਿਨਾਮਹੋਰੀਤੋਹੋਰਹੋਗਏਤ
ਵਿਸਰਗਾਇਆਫੁਰਮਾਨ॥ਤਬਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇਕੀਤੇਰਬਮਨਸੂਖ॥ਲੈਭ
ਮਾਇਨਖੁਦਾਇਦਾਨਾਨਕਕੀਆਖਰੂਜ॥ ॥ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹਸਚੁਸੁਣਹੋਚਾ
ਰਇਮਾਮ॥ਦੇਖਹੁਪੂਰਣਕਰਾਮਾਤਹੋਰਸੁਣਦੇਸੋਜੋਕਨਾ॥ਕਨਉਂਗਲੀਆਪਾਇਕੈ
ਤਬਨਾਨਕਦਿਤੀਬਾਂਗ॥ਜਿਤਨੀਉਮਤਜਮਾਸੀਸੁਨਿਹੋਈਸੁਣਕਾਰਿਚਾਰ॥ਬ
ਪ੍ਰਜੁਸਮਸਬਾਸਿਦੇਹਲੇਜੁਲੇਨਕੋਇ॥ਕਰਖਜੇਛੁਤੀਮਸਾਰੀਵਿਚਹੋਇਗਏਬੰਦ
ਜੋਇ॥ਬਜੀਹਾਜੀਮੌਲਵੀਮੁਲਾਂਸੇਖਉਲਮਾਇ॥ਅਖੀਦੇਖਨਿਤੂਰਤੂਮੁਖਹੁਨ
ਸਕਨਿਅਲਾਇ॥ਬਾਬੇਕਹਿਆਇਮਾਮਜੀਕਰਿਸੰਗਸਾਰੀਸੋਹਿ॥ਬਹੁਤੀਉਮਤ
ਦੇਖਕਰਗਰਬਕੀਆਸੋਤੋਹਿ॥ਕਰਕੇਕੂਦਰਤਰਬਦੀਛੋਡੇਬੰਦੀਵਾਨਾ॥ਗਲਾਂਵਿ
ਚਪਲੂਪਾਇਕੈਸਭਕਦਮੀਢਠੇਆਨਿ॥ਚਾਰੋਂਕਰੀਅਰਦਾਸਤਾਬਿਸੁਣੀਐਨਾ
ਨਕਸਾਹ॥ਜਿਉਕਰਿਆਸਾਛੁਡਾਇਆਹੋਰਉਮਤਭੀਛਡਵਾਇ॥ਸੀਨਨਕਤ੍ਰਿ
ਠਾਨਜਰਭਰਸਭਿਹੋਈਬੰਦਖਲਾਸ॥ਬੰਦਛੁਡਾਈਸਤਿਗੁਰੂਸਭਅਗੇਕਰਿਅ
ਰਦਾਸ॥ਹਾਰਿਆਸਭਨਾਉਮਤੀਜਿਤੀਮਦੀਨੇਆਹਿ॥ਹਾਰੇਚਾਰਇਮਾਮਸਭਜਿ
ਤਿਆਨਾਨਕਸਾਹਿ॥੧੮॥ ॥ਜਬਾਬਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨਸੂਰਾ॥
॥ਆਖੇਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨਸੁਣਹੋਚਾਰਇਮਾਮ॥ਨਾਨਕਆਇਆਜਹਾਨਵਿਚਿ
ਸਚਾਲੈਫੁਰਮਾਨ॥ਆਖਿਦਸਭੇਹਾਜੀਆਨਕੋਈਪਾਵਦੀਪੀਰ॥ਨਾਨਕਤਾਈ
ਛੇੜਨਾਬਹੁਤੀਹੈਤਕਸੀਰ॥ਆਖੇਸੈਦਜਲਾਲਦੀਆਖਨਸਭਸਦਾਤ॥ਨਾਨ

ਕਦ੍ਰਤਾਪੀਰਹੈਸਾਹਿਬਦ੍ਰਿਕਰਮਾਤਿ॥ਬਪੀਰਿਸਭਉਮਤੀਮੁਬੀਬਾਗਅਲ
ਇ॥ਹਾਸਰਨਜਰਸਭਸਜਾਇਨਨਕਦਲੀਖੁਦਾਇ॥ਆਖਰਾਇਸਜਮਨੇਅੰਦਰਖ
ਦਮਨਬੀਰਸੂਲਾ॥ਖਤਮਾਦੇਸਿਰਖਤਮਹੈਨਾਨਕਰਬਿਕਬੂਲਾ॥ਅਸਜਾਤਾਨਬੀ
ਪਰਿਹੋਰਿਨਹੋਸੀਕੋਇ॥ਦੁਹਿਫਿਰਿਕਿਅੰਤੇਬਾਹਰਾਜਾਹਿਰਨਾਨਕਹੋਇ॥ਹਿੰਦੂਮ
ਸਲਮਾਨਦੁਇਕੀਤੇਸਮਨਸੂਖਾ॥ਲੈਫੁਰਮਾਨਖੁਦਾਇਦਾਨਾਨਕਕੀਆਖਰੂਜਿ
॥ਜਿਣਕਰਿਤੀਨੇਕੁੰਟਕਉਚਉਥੀਪਹੁਚਿਆਆਇ॥ਚਉਥੀਕੂੰਟਭੀਜਿਣਲਈ
ਜਬੀਕਿਖਪਨਾਹਿ॥ਜਾਬਾਲਦਸਤਹੈਜੋਕਾਇਮਸਚੁਪਰਹੋਇ॥ਭੂਲਨਪਹੁਚੈਸ
ਚਨਾਲਜੇਸਉਦਉਲੇਕੋਇ॥੧੯॥ ॥ਸੁਆਲਨਾਨਕਸਾਹਸੂਰਾ॥
॥ਆਖੇਨਾਨਕਹਿੰਦਕੀਸੁਣਹੋਚਾਰਾਇਮਾਮਾ॥ਮੁਸਲਮਾਨੀਹਿੰਦਾਵਿਚਿਕਿਉਕਰਿਹੋ
ਈਆਣਿ॥ਕਰਿਦੇਬਹੁਤਉਪਾਇਹੈਨਿਹੁਣਤਕਮੁਸਲਮਾਣਿ॥ਜਕਸਿਰਹਿੰਦਨੇਹੋ
ਦਈਸਭੇਕਹੋਇਆਆਨਾ॥ਜਿਚਰਹੁਕਮਖੁਦਾਇਦਾਤਿਚਰਚਲਿਆਸਾਰੀ॥ਜੇਭਾਵੇ
ਖੁਦਾਇਫਿਰਿਉਪਰਿਤੁਜੇਹੋਰ॥ਪਤਸਾਹਾਦੇਮਾਮਲੇਦਰੀਆਵਾਂਦੇਫੇਰ॥ਸਭਿਗ
ਲਾਹਬਖੁਦਾਇਦੇਲੋਕਕਰਨਿਮਨਸੂਬੇਢੇਰਿ॥ਤੁਸਾਨੂੰਭੇਜਿਆਰਬਿਨੇਕਾਫਰਿ
ਪਾਵਹੁਰਾਹਿ॥ਜੇਹਜੋਰਬਿਨਮੰਨਦੇਹੋਇਹੈਗੁਮਰਾਹਿ॥ਲੈਫੁਰਮਾਨਖੁਦਾਇਦਾਂ
ਆਏਮੁਸਲਮਾਨ॥ਮਾਰਨਗਉਗਰੀਬਨੂੰਦਿਤੇਸੈਤਾਨਭੁਲਾਇ॥ਕਹਿਦੇਪਕ
ੜਿਪਰਿੰਦਿਆਂਔਰਦਵੰਦੇਜੀਆ॥ਮਾਰਨਛੁਰੀਆਲਤਿਦੇਕਹਿਨਹਲਾਲੀ
ਬੀਆ॥ਤੁਰਦੇਫਿਰਦੇਜੀਆਂਨੂੰਦੇਵਨਤੁਰਕਅਜਾਰ॥ਖਾਵਨਿਮਾਸਹਲਾਲ
ਕਰਿਹੋਸਨਿਅੰਤਖੁਆਰ॥ਅਗਲੀਪਿਛਲੀਸਭਿਗਲਿਬਿਲਕੁਲਦੇਹਿਬ
ਤਾਇ॥ਆਖਹੁਚਾਰਾਇਮਾ॥ਸਚਪੁਛੈਨਾਨਕਸਾਹੁ॥੨੦॥ ॥ਜਬਾਬਚ
ਰਇਮਾਮੂਸੂਰਾ॥ ॥ਸੁਣੀਐਨਾਨਕਸਾਹਜੀਆਖਣਚਾਰੁਇਮਾਮੁ॥
ਮਸਲਾਸੁਣੀਐਹਿੰਦਦਾਜਿਉਆਏਮੁਸਲਮਾਨ॥ਰਾਜਾਜੀਮੁਕੋਹਿੰਦਦਾਇਕਲੀ
ਦਾਪਤਿਸਾਹ॥ਨਉਸਲਵਾਨਿਕਾਆਖੀਐਸਾਹਾਦੇਸਿਰਸਾਹ॥ਬਧਸਿਕੰਦਸਿ
ਆਲਉਸਨੀਵੀਤੁਰਕਾਇਦਵਾਇ॥ਤਿਦੂਹੋਆਤੁਰਕਕਰਾਜਹੁਕਮਖੁਦਾਈਪਾਇ
ਬੇਟਾਰਣਜੀਤਨਦੇਇਕੋਹੀਧਾਰਿਸੋਇ॥ਕੀਵੀਦਿਤਾਪਾਤਿਸਾਹੁਤਰਸੁਨਕੀਤਾਸੁਖ
ਇਤਰਸਨਕੀਤਾਰਾਜਿਦਾਕਾਫਮਨਦਾਇ॥ਨਹੀਰਹਿਆਜਿਨਿਲੈਪਹੁੰਚੀਅੰਦੇਅ
ਇ॥ਸੁਰਕਾਖੜੇਪਕੜ[illegible]ਸਤੁਰਕੇ[illegible]ਬੇਟਾਹਮਜੇਅਰਬਾਦਰੂਹੀਅਲਮ
ਸਾਹ॥ਰਿਜੀਰੂਕਦਾਦਿਦਾਇਕਰੀਅਦਲਪਤਿਸਾਹ॥ਮੁਸਲਾਕੋਰੂਮਾਰਿਆ

ਕਾਫਰਨੀਵਚੁਣਾਇਸੀ॥ਬੈਠਾਤਖਤਪਰਪਾਤਿਸਾਹਰੰਡੀਦੀਸੁਲੀਕਹਾਇਸੀ॥ਬਾਰਿਬਾ
ਰੰਬੇਪਾਤਿਸਾਹਜਾਵੰਨੀਸੂਲੀਕਹਾਇਸੀ॥ਬੀਹਾਰਖਿਆਆਲਮਸਾਹਬਬੇਕੋਈ
ਸੁਦਾਨਾ॥ਲੰਕਬੰਨਸਮਸੇਰਕਉਠਿਪੰਨੋਜਿਦਸਤਾਨਿ॥ਸਭਿਖਰੀਬਾਈਸੀਭੂ
ਦੀਨਲੇਸਤਰਖਾਣਿ॥ਖੜੇਖ੍ਰੀਂਹਵਉਂਰੋਇਕਬੀਇਕਜੁਆਨਾ॥ਤੁਰਿਤੁਰਿਦੇਵ
[illegible]ਪੋਤੀਆਮਖਾਸਕੋਇਨਬੀਰ[illegible]
ਤੁਰਿਵਿਦਿਵੰਬੇਪਾਤਿਸਾਹਜਸੋਜੋਸੋਹਿਲਲਗਣਿਸੀ॥ਬਾਹਰੋਆਇਸਿਕਾਰਖੇਲਸਾ
ਅਲੀਇਮਾਮਾ॥ਗਾਜੀਹਥਿਵਿਦਾਹਿਦਾਜੰਦੇਦਾਸੀਮਆਨਾ॥ਬੇਟਾਭੂਮੀਸਾਹਦਾਸ
ਹਾਅਲੀਸਿਰਦਾਰ॥ਲੀਤਸੁਬੀਰਉਠਾਇਕੈਬਨੇਲੰਕਤਸਵਾਰ॥ਚਾਰਸੈਦਵਰੇ
ਅਰੇਨਬੀਬੀਹੋਇਬੀਤੀਇਹੁਬਾਤ॥ਚੜਿਆਇਮਾਮਤਉਜਲੋਸਬਬਈਸੀ
ਸਾਥ॥ਇਕਲਖਅਸੀਹਜਾਰਗਿਣਿਮਿਲਿਆਨਲਸੁਰਖਾਬ॥ਉਤਰਿਆਹਿੰਦਸ
ਤਾਨਪਾਰਿਪਹੁਤਾਆਇ॥ਜਿਤਾਬਾ॥ਇਕਸਿਰਾਹਿੰਦੂਕੋਹਦਾਇਕਾਸਿਰਾਲੈਭੂਮਾਧ
ਏਕਟਕਅਛੂਹਣੀਆਂਹਫਤਵਲਾਇਤਧੰਮਾ॥ਉਦਿਰੋਲਸਕਰਿਹਿੰਦਦੇਪਹੁਤੇਹਿ
ਦੂਪਹਾੜਾ॥ਦਖਣਪੂਰਬਾਇਕਾਸਿਰਆਇਕਟਕਹਜਾਰ॥ਪੰਜਸੈਕੋਹਮੈਦਨਬ
ਨਤਾਮਿਲੇਦੁਏਦਲਆਇਸੀ॥ਹਾਥੀਘੋੜੇਅਗਣਤਹੀਕੀਮਤਕਹੀਨਜਾਇਸੀ॥ਹੋਆ
ਜੰਗਅਜੀਮਤਬਿਦੁਹਿਧਿਰਮਾਰੀਫੌਜ॥ਜਿਤਨੀਗਈਸੀਫੌਜਭਮਦੀਇਕਨ
ਆਈਫੌਜ॥ਜਹਾਅਲੀਹੋਇਸਹੀਦ ਮਾਰੇਸਭੇਸਹਾਬਾ॥ਖਪੇਬਈਸਉਮਰੇਸ
ਤਰਿਖਾਨਿਖਤਾਬਾ॥ਪਿਛੋਹਿਕਸਤੁਰਕਦੇਮਾਰੇਤੁਰਕ[illegible]ਲਾ॥ਅਗੋਹੋਇਕਤਲਾਮ
ਦਲਪਿਛੋਪਹੁਚਨਹੋਗ॥ਫੈਸਲਹੋਆਨਸੁਗਰਿ॥ਅਤਬਹੁਤਬੀਤਾਇਸੀ॥ਸੁਗਰੇ
ਹੀਵਿਚਉਪਜੇਨਬੀਰਸੂਲਖੁਦਾਇਸੀ॥ਜੇਰੇਨਬੀਰਸੂਲਦੇਹੋਈਜਬਤਿਤਾਬੀਹਿ
ਦਾਪੜਿਆਕੁਤਬਾਨਬੀਦਾਸਣਿਆਸਗਲਨਰਿੰਦ॥੨੧॥ ਜਬਬਾਬ
ਨਾਨਕਸਾਹ ਸੂਰਾ॥ ॥ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹਸਚੁਸੁਣੀਐਸਚੁਕਲਮਾਖ
ਰੀਮੁਦਤਿਥੋੜੀਆਂਤੁਸਾਂਖਾਧੀਹਿੰਦੁਸਤਾਨ॥ਪੁਛਤਕਰਹਿਦਨਸਾਧੀਆਸਭਹੋ
ਈਨਮੁਸਲਮਾਨ॥ਅਦਲੋਈਤੁਸਾਦਾਲਿਜਣਹੋਹਰਾਇਮਾਨ॥ਜਿਦਰਆਸ
ਸੀਅਗਰਬੀਤਿਰਰਤੁਮਾਰਜੋਗ॥ਪੁਛਤੁਕਮਤੁਮਾਦੁਨਿਆਆਇਪਹੁਤਾਪੁਰ
ਹੋਗ॥ਰਹਿਆਹੁਕਮਰਾਬੂਬਦਾਚਲਿਆਹੁਕਮਸਾਹਲਾ॥[illegible]ਸਪੇਰਲਦਲਸਕੋ
ਜਿਚਰਹੋਇਨਚਾਰ॥ਹੁਕਮਅਬਰਬਿਬੇਦਾਸੇਹੋਇ[illegible]ਸਭੋ[illegible]ਗੁ॥ਭਰੇਮਸ
ਹਬਿਇਕਹੋਇਤਾਹਸਤਿਹਰਾਹਿਨਸੇਰੁ॥ਇਕਕਰਨਿਦੇਵਬਿਰਲੇਆਇਆਨਬੀ

ਰਸੂਲਾਦੁਨੀਆਂਲਾਲਚਲਾਗਿਆਂਇਕਨਾਮਗਾਇਆਹੈਭੁਲਾਕਲਿਮੇਇਕਪੜ
ਿਆਇਕਇਕਖੁਦਾਇ॥ਸਭਨਾਂਦਿਰਇਕੋਹੈਘਰਦੂਪਕਹੀਨਜਾਇ॥ਆਖਣਾਅ
ਖਿਆਇਕਨਾਮਸਮਾਇਆਰਤੀਨਮੂਲਾਖਲਹਰਮਾਹਲਾਲਕਾਰੋਚ[illegible]
ਰਸੂਲਾਤੂਕਰਦੇ[illegible]ਬੁਨਿਫਿਰਨਾਨਕਕੀਆਖਦੂਜਾ[illegible]
ਕੀਤੇਹਨ[illegible]ਫੁਰਮਾਨਹੋਇਸ[illegible]
ਦਾਹੁਕਮਜਾਇ[illegible]ਨਕਛੁਟਦਰਗਾਇ॥ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਾਂਤ੍ਰਮਿਨਨਪੂਜਾ[illegible]
ਲਾ॥ਨਾਨਕਆਖਿਆ[illegible]ਦੁਨੀਦੇਵਿਚਦੂਜਾਜਪੇਨਮੂਲਾ॥ਗੁਜਰੇਨੂਸਲਵਟਤੋਂਐਤਿਨ
ਰਬੈਰੇਹੋਗਾਮਰਦਾਹੋਇਆਬਹਾਇਜਾਇਫਿਰਹੋਇਸਦਾਇਆਜੋਗ॥ਕਰਕੇਅ
ਪਬਰਾਬਰੀਚਾਹੁੰਦਾਹਾਏਤਖਤਾਦੇਵੇਟਿਕਾਹਥੀਆਪਣੀਦੇਸਦਾਈਬਖਤਿ
ਆਰਕੇਮਜਬਨਫੇਰਤਿਸਹਾਇਬੈਠੇਇਕਸਰੂਪ॥ਇਕਜੋਤਿਦੁਇਮੂਰਤੀਸ
ਨਕਟੇਸਰੂਪ॥ਨਾਨਕਰਾਜਚਲਾਇਆਸਭੁਨੀਦਿਸਤਾਣੀਦੇਇ॥ਪਲੇਨਾਲ
ਸ਼ੀਕਿਸੇਦੀਖਸਨਕੋਈਲੇਇ॥ਖਾਲੀਤਖਤਨਰਹੇਕਦਮਹਾਂਪੁਰਖਹੋਜੋਇ॥ਜ
ਦਈਤਿਸਦਈਆਂਝਮੇਪਾਹਿਰੇਸੋਇ॥ਦੀਵੇਤੇਦੀਵਾਬਲੇਜੋਤੀਪਾਇਨਜਾਇ॥ਪੀ
ਰਮੁਰੀਦਬਰਾਬਰੀਨਾਨਕਸਚਅਲਾਇ॥ ੨੨ ॥ ਸੁਆਲਬਾਰਾਇ
ਮਾਮਾਸੂਰਾ॥ ਸੁਣੀਐਨਾਨਕਸਾਹਿਜਸਿਚੁਆਖਣਵਾਰਇਆ
ਮਾ॥ਜਿਉਕਰਿਤੁਰਕਾਹਿੰਦਲਈਅਸਾਸਭੁਕਹਿਆਬਿਆਨਾ॥ਤੁਸਾਂਦੀਆਪਣੇ
ਮਜਹਬਦਾਅਸਲਕਹੋਸੁਣਾਇ॥ਕਿਵਕਰਿਅਦਲਆਖਰੇਸਭਦੇਹੋਗਲਬਤਾਇ
ਕਿਉਕਰਿਆਦਮਾਸਿਰਜਿਆਜਿਮੀਤੇਅਸਮਾਨਾ॥ਅਵਲਾਅਵਲਕਉਣਸੀ
ਜਿਨਸਿਰਜਿਆਏਹਜਹਾਨ॥ਏਹਹਕੀਕਤਜੋਦਸੇਸੋਅਦਲਕੀਗ॥ਮੀਰਾਂਦੇ
ਸਿਰਮੀਰਸੋਮੀਰਾਂਦੇਸਿਰਪੀਰ॥ ੨੩ ॥ ਜਬਾਬਨਾਨਕਸਾਹਸੂਰ
[illegible]ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹਸਚੁ[illegible]ਹੋਚਾਰਾਇਮਾਮਾ॥ਅਵਲਸਾਹਿਬਅ
ਸਹਿਰਨਦੂਜਾਜਾਣਨਾ॥ਬੇਨਜੂਨਬੇਚਗੂਨਹੈਜਨਮਮਰਨਵਿਚਿਨਾਹਿ॥ਇ
[illegible]ਸੁਜੋਗੀਆਂਸਭਨਾਂਏਹਾ॥ਕੁਦਰਤਿਦੇਬਾਦਨਆਬਸੀਨਤਰ
ਨਰਿਨ[illegible]ਆਪਖੁਦਾਇਜੀਪਰਕਾਂਦੇਸਿਰਪਾਕ॥ਸਾਹਿਬਆਪਣੇ
[illegible]ਸਾਹਿਬਦਿਰਬਾਦਹੁਆਬਉਪਾਇ
[illegible]ਰੂਪਸੀਅਤ[illegible]ਕੀਤੁਬਤਬਣਾਇਆਨਾਉਧ
ਰਿਆ[illegible]ਇਬਿਦਰਤਨੂਕਕਹਾਇ॥[illegible]ਬਸਨ

ਮਹੇਸੁਤੈ ਵਿਸੁਦਰਤਿਲਏਬਣਾਇ॥ਰਸਜਾਤਕਤਾਮਸੀਏਹੁਰੂਣਅਤਿਕੀਨਤੀ
ਨੈਮਿਲੁਗਲੀਜਹੋਇਤਾਤੇਭੁਈਜਮੀਨ॥ਅਦਲਆਦਮਾਬਸਨਹੋਇਦੂਜਾਬ੍ਰਹਮੋ
ਇ॥ਤੀਜਾਆਦਮ [illegible] ਮਹੀਅਦਲਹੇਸਭੁਕੋਇ॥ਚਉਥਾਆਦਮਕਸ੍ਰਪਰਿਖਜਿ
ਜੀਬਹੁਤਸਦ [illegible] ਉਪਜੇਆਦਮੀਕਾਨੇਹਵਾਨਨਬਾਣੀ॥ਲਖਦਉਰ
[illegible] ਜੀਅਸੰਤਬਹੁ [illegible] ਜੀਆਤੇਜੀਉਪਜੇਕਛੁਕੀਆਨਜਾਇਨ ਮਹੁ
॥ਉਪਜੇਕਈਪੈਰੰਦ [illegible] ਈਅਵਤਾਰ॥ਚਹੁਜੁਗਾਦੀਚਉਕੜੀਸਜੀਖਦ
ਕਰਤਾਰੁ॥ਸਤਜੁਗਤ੍ਰੇਤੈਦੁਆਪਰਮਅਰੋਰਬਦਾਹੁ॥ਸਭਣਾਇਕੋਮਸਬ
ਸੀਬ੍ਰਹਮਾਰਿਖਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਲਖਵਰੇਦੀਆਰਜਾਕੋਰੇਮੰਡਪਨਾਹਿ॥ਰਹਿਦੇਛਪ
ਰਿਛਉਕਰਿਕੰਦਮੂਲਚੁਣਖਾਹਿ॥ਬੇਟੀਬੇਟਾਇਕਦਾਰੋਹਦਾਹਿਤਦਲਦਵੋਇ॥ਗੁ
ਦੇਪਉਣਅਹਾਰਪਰਿਬ੍ਰਹਤਅਹਾਰਨਹੋਇ॥ਜੀਵਨਦਾਨਹਿਆਸਰਾਗਹਿਦੇਜਦ
ਨਰਾਸਾ॥ਬ੍ਰਾਹਮਣਰਾਜਪਰਸਰਾਮਜਿਨਖਤ੍ਰੀਕੀਤੇਨਾਸ॥ਖਤ੍ਰੇਪਣਦੇਕਾਰਣੇਤ੍ਰੇਤ੍ਰ
ਰਅਵਤਾਰ॥ਤ੍ਰੇਤੇਰਾਮਅਉਤਾਰਸੀਖਤ੍ਰੀਬਲੀਅਹੰਕਾਰ॥ਬਲਹਰਿਉਸਪਰਸਰਾ
ਮਦਾਚਰਨੀਸੀਸਲਗਾਇ॥ਬ੍ਰਾਹਮਣਜਾਇਆਖਤ੍ਰਗਾਕਉਸਕੇਨਫੇਰਉਠਾਇ॥ਤ੍ਰੇ
ਤੇਰਬਜਤਕਜੋਰਅਟੋਣਦਾਹੁ॥ਮਥਿਆਖੀਰਸਮੁੰਦਰਕਉਚਉਦਹਿਰਤਨਕ
ਢਾਇ॥ਖਤ੍ਰੀਰਾਜੇਪਾਤਿਸਾਹੁਰਾਮਚੰਦਅਵਤਾਰ॥ਜਿਨੀਜਿਤੀਨਉਖੰਡਪ੍ਰਿਥਵੀਇਕ
ਦ੍ਰਹਨਕੀਆਜੋਸਾਰ॥ਦੁਆਪਰਰਬਤਪੇਦਹੰਕਾਰਅਗੋਰਬਦਹੁ॥ਹੋਏਜਾਦਵ੍ਰ
ਪਸਭੁਵੈਸਾਦੇਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਹੋਆਣਕ੍ਰਿਸਨਅਵਤਾਰਤਬਿਸਿਨਕੀਤੇਦੈਤਫਨਾਹੁ
॥ਸਭੁਹੋਇਕੋਰਵਨਦੂਜਾਵਰਨਨਆਣਹਿ॥ਦੁਆਪੁਰਕੇਅੰਤਾਣਵਿਖੇਜਬਕਲਜੁ
ਗਲਾਗਆਇ॥ਲੀਲਾਸਾਜੀਕਲਜੁਗੀਕਰਕੇਬਹੁਤਬਿਖਾਦ॥ ਆਇਤ
ਸਾਮੁਕਹੈਜੇਤੀਬਰਿਸੁਆਮੀਸਚੁਮਾਹਿਆਛੈ ਸਤਰੈਸਭੁਕੋਸਚੁਸਮਾਵੈ
॥ਸਤਿਜੁਗਅੰਦਰਸਚੁਵਰਤੇਝੂਠਨਕੋਈਮਲਾਵੈ॥ਗਿਗਕਹੈਰਹਿਆਭਰਪੂਰ॥
ਰਾਮਨਾਮਦੇਵਾਮਹਿਸੂਰ॥ਨਾਇਲਇਐਪਰਾਛਤਜਾਇ॥ਨਾਨਕਤੋਮੋਖੰਤਰਪਾਇ
॥੨॥ਜੁਜਮਹਿਜੋਰਛਲੀਚੰਦ੍ਰਾਵਲਕਾਨਕ੍ਰਿਸਨਜਾਦਵੁਭਇਆ॥ਪਾਰਜਾਤ
ਗੋਪੀਲੈਆਇਆਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਮਹਿਰੰਗੁਕੀਆ॥੩॥ਕਲਮਹਿਬੇਦਅਥਰਬਣ
ਹੂਆਨਾਮਖੁਦਾਈਅਲਹੁਭਇਆ॥ਨੀਲਬਸਤ੍ਰਲੇਕਪੜੇਪਹਿਰੇਤੁਰਕਪਠਾਣੀ
ਅਮਲੁਕੀਆ॥ਚਾਰੇਬੇਦਹੋਏਸਚਿਆਰ॥ਪੜਹਿਗੁਣਹਿਤਿਨਚਾਰਬੀਚਾਰ॥
ਭਉਭਗਤਿਕਰਿਨੀਚਸਦਾਏ॥ਤਉਨਾਨਕਮੋਖੰਤਰਪਾਏ॥੨੪॥ ॥

॥ਜਬਬਾਬਾਨਾਨਕਸਾਹ ਸੂਰਾ॥ ਪਸੂਣਿਓਭਾਈਆਸਭੁਕੋਏਖੋਲਕੈ
ਆਨਾ॥ਮਾਰਿਆਕ੍ਰਿਸਨਾਇਦ੍ਰਪੁਰਸਭੁਗੋਪੀਕ੍ਰਿਸਨੀਨਿਵਾਨਾ॥ਪਦੇਸਭੋਪਾਰਜਾਤਮੂ
ਛੁਟੇਲਏਉਖੇਦਾ॥ਹੇਠੋਨਿਕਲਾਆਏਆਰੀਬਅਥਰਬਣਬੇਦਾ॥ਨਾਲੇਦਸਤ੍ਰਲਪੇ
ਟਿਆ॥ਸਾਹਿਸੂਰਾਹੂਰਾ॥ਮਾਂਨੂਰਾ॥ਸਭੁਣਾਮੈਨਿਆਸੀਸਪਥਿਹਿਦੂਮੁਸਲਮਾਨਾ॥ਇੰਦ੍ਰਪੁ
ਰੀਤੇਆਣਿਕਰਿਬੈਠਾਅਜੂਰਾਮਾਹਿ॥ਬਿਦ੍ਰਾਬਨਬਣਾਇਆਰੋਪਿ॥ਕਿਣਿਖਲਾਹਿ॥ਫਿ
ਰਿਮਥੁਰੈਚਾਲਿਆਕ੍ਰਿਸਨਜੀਅਗੇਅਥਰਬਣੁਬੇਦਾ॥ਜੀਤਸੁਚਾਰੂਕੂਟਕੇਕਰਕੇਅ
ਚਰਜੁਖੇਡਾ॥ਫਿਰਿਨੀਲਿਲਿਨੁਬਾਪਹਿਰਕਰਿਬੈਠਾਮੱਕੇਆਣਿ॥ਇਕੋਇਕੁਖ਼ੁਦਾਏਹੈ
ਇਹੁਆਖੈਮੁਹੰਮਦਕਲਮਾਆਣਿ॥ਨੀਲਾਬਾਣਾਪਹਿਰਕਰਧਰਿਆਮੁਸਲਮਾਨਸਾਜੁ॥ਅਸ
ਭੁਜਾਹਥਿਕਰਿਕਾਜੀਹੋਆਜਗਈਸਾ॥ਆਖੈਸਭਕਲਮਾਮਨੋ॥ਇਕੋਇਕੁਖ਼ੁਦਾਇ॥
ਜੈਸਾਕਰੈਬੀਜਹੈਤੈਸਾਹੀਲੁਣਖਾਇ॥ਸਤਜੁਗਵਿਚਿਨਿਆਉਸੀਸਰਣਿਐਤਿਸਦਾਇਆ
ਇਕਵਿਗਾੜੇਕੈਮਜ਼ੋਮਾਰੀਐਸਭੁਜਾਹਣਿ॥ਤ੍ਰੇਤੇਦਾਆਨਿਆਉਸੁਨਿਕਨਪ
ਰੇਸਭੁਕੋਇ॥ਕੈਮਵਿਗਾੜੇਇਕੁਕੋਸਭੁਨਗਰੀਕਉਦੁਖਹੋਇ॥ਦੁਆਪੁਰਦਾਅ
ਨਿਆਉਸੁਣਿਕੈਦੀਆਦੈਕੈਮਵਿਗਾੜਾ॥ਮਾਰੀਐਓਸਦਾਗੋਤ੍ਰਸਭੁਕਰੈਨਕੋਇਦੀ
ਰਗੁ॥ਕਲਜੁਗਸਚੁਨਿਆਉਹੈਜੋਵਿਗਾੜੈਪਾਵੈਸੋਇ॥ਹੋਰਿਸਾਕਿਸੈਨਮਾਰੀਐ
ਭਾਵੈਕੋਈਹੋਇ॥ਜੇਹਾਆਂਗਾਗੁਨਾਹਕਰਿਤਿਸਅੰਗਾਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਵਿਚਦ
ਤਾਬਾਲਿਖਿਆਆਖਿਆਪਾਕਖ਼ੁਦਾਇ॥ਬਾਣੀਬਰਮੇਰਿਖੀਦੀਬੱਲਿਆਅਥਰ
ਬਣਬੇਦੁ॥ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਵਿਚਿਤਬਿਓਹੋਇਦੁਇਬਿਧਿਭੇਦੁ॥ਸਤਜੁਗਹੋਅਸੁ
ਮੇਧਹਾਥੀਜਗਪਵਾਇਆ॥ਹੋਮਕੀਆਸਭਦੇਵਤਿਆਂਫਿਰਹਾਥੀਲੀਆਜੀਵਾਇ
ਤ੍ਰੇਤੇਹੋਆਅਸਮੇਧਰਾਜੇਹੋਮਕਰਾਇਆ॥ਮੁਆਫਿਰਜੀਵਾਈਐਕਰਿਹਲਾਲਸਭੁਕ
ਇ॥ਦੁਆਪੁਰਹੋਆਗਊਮੇਧਫਿਰਜੀਵਾਲੀਨੀਕ੍ਰਿਸਨਜੀਵਾਇ॥ਪਿਛੇਸੀਕ੍ਰਿਸਨਦੇ
ਕਿਨੈਤਨਸਕੀਉਠਾਇ॥ਤਿਥੋਹੋਈਸ੍ਰਿਸਟਸਭਫਿਰਿਮੁਸਲਮਾਨਕਹਾਇ॥ਤਿਥੋ
ਹੋਇਗਾਹਦਈਮਿਲਬੈਠਣਖਾਣਾਖਾਇ॥ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇਹੂਏਬਾਧਿਨਿ
ਆਰੈਰੀਤਿ॥ਇਨਖਾਧਾਹਡਮਾਸਜਿਹਪੀਵਨਦੁਧਮੈਲੋਚੋਇ॥ਗਊਮਤਾਹਿੰਦੂਆਪੂ
ਜਨਿਕਰਨਮਸਕਾਰੁ॥ਗਊਮਾਰਨਦੇਖਹਿਤੁਰਕਨਬੇਦਪੁਰਾਨਾ॥ਜਿਦੋਜਿਦਆਪੁ
ਵਿਚਿਹਿੰਦੂਤੁਰਕਲੜਾਹਿ॥ਉਨਮਾਰਿਆਹੂਰਨਿਊਨਮਾਰੀਗਊ॥ਦੁਹਾਕੀਤੀਹਤਿ
ਆਇਨਜਿਫਿਰਾ॥ਦਰਗਾਹਿਸਭੇਲਭਿਦੀਦਾਇਲਾਹਿਨਸਜਾਈ॥ਫਿਰਾਕਲਜੁਗ
ਦਾਨੋਮੇਧਹੋਸੋਨਕੀਤਿਆਗਊਮੇਧ॥ਸਭ੍ਰਿਸਨਿਅਗਿਪਾਇਕੈਸਿਨਕੀਤੇਧਰਮਾਨੇ

ਖੇਧਾ।ਧਰਮਸੋਕਰਤੇਸੋਬਹੀਰੇਦਰਗਹਿਜਾਹਨਨਫੇਇ।ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦਿਉਭਾਦੈਕੋ
ਈਹੋਇ।ਇਕਨਹੋਇਕਜਾਹਿਉਠਿਤਬਹੀਬਲੇਗਹਿ।ਦੋਵੈਕਾਇਮਹੋਇਰਹੇਧੇਰਾਧੁ
ਮਰਪਾਇ।ਫੁਰਬਹਿਆਨਕੰਸੋਕੋਫਿਕਰੀਤਾਹੁਕਮੁਖੁਦਾਇ।ਫੁਹਾਕੋ ਪਣੁਤੀਸਾਨਾ
ਨਕਤੂਹੀਜਾਇ।ਦੁਨੀਆਅੰਦਰਜਾਇਇਕਸਇਕੋਨਾਮਜਪਾਇ। ਤੁਸਤੁਸਭੁਬ
ਦਰਗਹਿਹਤੁਸਪਾਫਹੁਸਿਧੇਰਾਹਿ।ਧਰਮਚਲਾਵਹੁਸਚਦਾਦੇਵਹੁ
ਜੋਸਰਨੀਆਵਹਿਤੁਹਵਿਚਹੁਤਿਸਨੂੰਲਵੋਮਿਲਾਇ।ਨਾਨਕਜੀਆਨਸਾਕੇ
ਆਹਿਰਖਕਰਹੁਗਰੀਬਾਜਾਇ।ਲਖਚੁਰਾਸੀਮੇਧਨੀਸਭਨਾਦਿਉਸੁਣਾਇ।
ਹਿਣਾਬਾਣਸਤਸਰਗੀਪੀਲਾਵੇਤੇਸਾਹਿ।ਰਤਾਬਣਾਦੂਪਰੇਕਾਲਾਕਲਜੁਗ
ਪਾਹਿ।ਜਬਹੋਸੀਇਕਬਰਨਸਭੁਤਬਹੋਸੀਨੀਲਾਰੰਗ।ਬਾਣੀਸਚੁਖੁਦਾਇਦੀ
ਕਹੇਨਾਨਕਸਾਹਮਲੰਗ।ਜਾਤਿਪਾਤਿਸਭਉਠਸੀਜਬਸੰਕਰਬਰਨਕਹਾਇਨ
ਨਕਕਹੇਇਮਾਮੁਜੀਇਉਲਿਖਿਆਬੇਦਮਾਹਿ॥ ੨੫ ॥ ॥
ਸੁਆਲਕਾਜੀਦਜੁਮੁਲਾਮੁਸਲਮਾਨਾ। ਸੂਰਾ ॥ ॥ਸੁਣਦੇਨਾ
ਨਕਹਿੰਦੂਆਪੁਛਨਿਮੁਸਲਮਾਨਾ।ਸਾਹਿਬਆਇਮਸਿਰਜਿਆਪਤਿਸਾਹ
ਸਿਰਸੁਲਤਾਨਾ।ਆਦਮਕੀਕਿਮਜਹਬਸੀਏਤੁਦੋਇਬਿਆਨਾ।ਅਦਲਕੋਹ
ਕਾਮਜਬਸੀਜਦਪੈਦਾਕੀਆਜਹਾਨਾ।ਹਿੰਦੂਸੀਕਿਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇਦਿਹਾਇਕ
ਠਹਿਰਾਇ।ਜੇਕਹਿਸੀਮੁਸਲਮਾਨਹੈਤੁਰਕਦੇਸਨਦੀਨਦਵਾਇ।ਹਿੰਦੂਕਹੇਸ
ਜਾਈਹੈਤਾਂਦੇਸਨਥਾਉਅਜਾਬ।ਕਰਨਿਮੁਹਲਤਨਨਕਖੋਜਲਾਹੂਮਸਿਤਾ
ਬਾਬਹੁਤਦਬਿਆਹੀਕਾਜੀਆਪੀਰਕੀਤੇਨੀਸਬਜੋਰ।ਜਾਦੂਸੇਹਰਜੋਰਾਇਕੇ
ਮਕਾਦਿਤਾਹੀਫੇਰ।ਹੁਣਆਇਆਮਦੀਨੇਹਦਿਹੂਮਦੀਏਬਚੁਛੁਟਸੀਨਾਹਿ।ਅ
ਗੇਕਰਕੇਬਹੁਤਦਬੀਰਿਆਭੁਣਹਿਕਸ਼ੀਚਲਸੀਨਾਹਿ।ਜੋਖੇਲੇਇਸੁਹਮਨੂੰਸ
ਈਅਵਲੁਫਕੀਰਾ।ਪੇਰਪੇਕੰਬਰਸਭੁਸਰੇਸਿਰਸਹਾਦਪੀਰ। ੨੬ ॥
॥ਜਬਾਬਨਨਕਸਾਹ ਸੂਰਾ। ॥ਆਖੇਨਨਕਸ਼ੀ
ਦਰਗਿਸ੍ਰਹਿਜਭਸੁਰਸਮਾਨਾ।ਖੋਲਦਿਖਾਵਹੁਤੂਮੈਨੋਸਭੋਸੁਣਹੁਖਿਆਨਾ।ਅ
ਰਬਾਸਰਮੇਲਕਰਿਆਦਮਸਿਰਜਿਆਖੁਦਾਇ।ਆਦਮਹੋਇਆਖੁਦਾਇਦੇ
ਖਾਸਾਪੜਕਰਾਇ।ਜੈਸਾਅਸਬਬਾਪਦਾਮੂਹਭਿਤੇਸਾਹੋਇ।ਬੇਟੇਬੀਜੋਉਪਜੇਪੇ
ਡਕਹੀਐਸੋਇ।ਆਦਮਹੋਇਚਾਰਪੁਤਚਾਰੋਜੁਗਨਪਛਾਣ।ਚਾਰੋਤੇਜੋਚਹੁੰਦੇ
ਦੇਕੈਚਾਰਕਲਾਮਾਹ।ਫਲਭੇਜਿਆਹਿੰਦੂਕਾਬਲਾਅਰਬਸਤਾਨ।ਈਰਜੁਈਰਭੇ

ਜਿਆਵੂਰਹੂਤੁਰਕਮਤਨਾਚਾਰਕਤਾਬਾਸਾਬਦੇਚਾਰੋਕੁਲਿਉਪਦੇਸਾਚਾਰੋਤਰਫਵਿਚ
ਰੋਕੀਏਪਵਾਲੇਦੇਸਾਸਿਰਤੈਭਾਰਾਭਾਰਕੈਰਹਿਆਏਕਿਨਾਰੇਹੋਇ।ਆਪੋਅਪਣੇਮਜਬਵਿ
ਚਿਚਾਰੋਪਰਦੇਸੋਇ।ਚਾਰੋਤੁਰਕਨਚਾਰਹਦਿਕਿਨੇਲਗੇਰਾਜਾ।ਆਪੋਅਪਣੇਮਜਬਾਵਿਚਿ
ਰੋਇਨਹੋਇਆ।ਹਤਾਜਾ।ਹਿੰਦੂਹੋਇਹਾਥਲੈਕਾਬਲੈਮੁਸਲਮਾਨਾ।ਭੁਏਜਨੂਵੀਏ
ਜੋਰੂਤੈਕ [illegible] ਭੁਇਮਹਿਮਦਮਹਾਂਦੇਉਬਖਸਿਆਦਮਨਾਉ [illegible]
ਤਚਾਰੋਤਰਫਪਛਾਨਾਚਾਰਮਜਬਚਹੁਅੰਗਤੇਤਿਸਦਾਸੁਣਾਇਆਨਾਮੁਖ
ਤੇਹੋਇਬ੍ਰਾਹਮਣਬਾਹੂਖਤ੍ਰੀਜਿਨਾਵੈਸਉਪਾਏਸਥੋਲੇਪਾਉਤੁਦਰਪਛਾਣਾ।
ਸਦਾਹੋਵੈਰਾਜਜਬਰਾਕਰੈਧਿਙਾਣੇਜੋਇਹਿਰੀਦਾਕਰਹਨਥਲੈਜੇਕਰਦੇਵੈਕੋਇਬ੍ਰਾ
ਹਮਣਹੋਇਸਰਕਪਤ੍ਰੀਜਿਨਹੂਖਜਿਨਾਵੈਸਕਰੈਗੰਗਮਤਾਰਬੀਸੁਦ੍ਰਸਾਣਿਪਛਾ
ਨੋ।ਜਿਸਜਮਨੇਦਾਅਮਲਹੋਇਸੋਈਖਲੋਕਿਤਾਬਾਸੋਈਜਬਰਪਤਿਸਹਾਇਲਏਕਿਤ
ਬ੍ਰਾਸਬਾ।ਜਿਸਜਮਾਨੇਦਾਅਮਲਹੋਵੈਤਿਸਦਾਲੋਹੇਇਖਲੂਸਾ।ਚਹੁੰਚਾਰਿਪਾਨਵ
ਰੇਸਤੇਵਰਿਕਰਿਬਹੁਤੇਰੂਪਾ।ਚਾਰਮਜਬ [illegible] ਹੁਕਮਖੁਦਾਇਦਾ।ਜੇਦਰ
ਮੁਸਲਮਾਨਾਂਦਾਤਿਸਆਗੋਅਮਰਅਜਾਬਾ।ਚਾਰੇ [illegible] ਸਤਖੰਡਦੇਰਹਦੇਸਦਾਹਜੂਰ
।ਹਾਸਰਹਿਦੇਰਾਤਿਦਿਨਹੋਏਕਦੇਨਦੂਰ।ਇਸਰਾਫੀਲ [illegible] ਮੇਕਾਈਲਪਛਾਨ
।ਅਜਰਾਈਲਫਰੇਸਤਾਚਾਰਮਵਕਲਜਾਨਿ।ਚਾਰੇਦਾਸਤਖੰਡਦੇਹੁਕਮੀਬੰਦੇਚਾਰ
।ਖੁਦਾਹਜੂਰੀਤਿਸਰਹੈਜੋਬੀਦੈਅਉਤਾਰ। ੨੭॥ ।ਸਵਾਲਾਇਮਾਮੁਕਮਾ
ਲਦੀ ਸੁਰਾ। ।ਕਹੇਇਮਾਮੁਕਮਾਲਦੀਸੁਣਹੋਨਾਨਕਸਾਹੁ।ਰਿਤੁਨੀਰ
ਮਦਤਾਸਰੀਅਤਖਲਿਦਆਬਮਹਦਾਇ [illegible] ਕਸੀਬੀਤੀਆਏਹਕੀਕਤੇ
ਸੁਮਾਰੁ।ਏਹੁਹਕੀਕਤਰੈਖਦੀਖੋਲੇਦਰਸੁਮਾਰਾ।ਵਿਚਿਕਿਤਾਬਆਰਬੀਲਿਖਿਆਬਹੁਬਿ
ਧਿਭਾਇ।ਸਦਕਾਨਬੀਅਸਮਾਨਹੈਆਦੀਮਤਦਿਖਲਾਇ।ਮੁਸਲਮਾਨਦਖਾਣਦੇਬਹੁ
ਬਿਧਕਰੀਬੀਚਾਰੁ।ਆਦਮਪੈਦਾਹੋਇਆਬਰਸਾਪੰਸਹੰਸ੍ਰਾ। ੨੮॥ ॥
ਜੁਆਬਨਾਨਕਸਾਹਸੁਰਾ। ।ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹਸਭੁਸੁਣਹੁਕਮਾਲਾਇ
ਮਾਮਾ।ਆਦਮਹਵਾਉਪਜਿਆਪੁਰਤਾਅਗਣਤ [illegible] ਅਗਣਤਜੁਗਬੀਤੇ
ਰਤੀ [illegible] ਨਜਾਇ [illegible] ਬਹੁਤਾਦੇਬ
[illegible] ਬਹੁਬਿਧਭਾਇ।
[illegible] ਮਿਲੇਨੀਸਾ
[illegible] ਸਮੁੰਦਚਾਰਏਮ

ਮੁਵੀਚਾਰੁ।ਪਰਸਾਤਿਸਿਅਫਰਾਥੁਕੀਮਸੇਰਕਿਸੀਸਾਨਿਵਾਇ।ਜਾਨਣਹਾਥਿਆਦ
ਤਾਬ੍ਰੇਹੋਣਨਕਾਹਨਖੁਦਾਇ।ਕਾਬਲੇਹੋਆਮਗਰਬੀਤਿਸਬੀਕਉਮਾਚਾਰੁ।ਰਮੀ
ਜੇਰੀਇਫਮਨਿਵੇ[illegible]ਸਿਮੂਲਾਰਾਪਰਸਾਤਿਸਿਫਰਹਿ।ਤਿ[illegible]ਨੀਹੇਹੁਦ
ਇ।ਏਹਥੀਆਪਣੇ[illegible]ਜੜ੍ਹਦਿਚਿਹੋਇਰਹੇਗੁਮਰਾਹਿ।ਤੂਨਸ[illegible]ਹੋਇਆ।ਤਿਸ
ਬੀਕਉਮਾਚਾਰ।ਉਜਾੜੁ[illegible]ਫੁਜਬਾਕੇਕਾਫਰਾਂਅਉਰਕਿਲਮਾ[illegible]ਤਰਾ
ਇਬੁਤਪਰਸਤਜਾਨਣਬੁਤਖੁਦਾਇ।ਤਿਸਬਰਿਕਾਫਰਆਖੀਅਨਿਹੋਇਰਹੇਗੁਮਰ
ਹਿ।ਈਰਜਨੂਬੀਹੋਇਆ।ਚਾਰਕਉਮਉਪਜਾਇ।ਭੀਲਮਕਾਟੇਘੇਤਸੇਰਉਥੇ
ਕਲੂਬਾਸਾ।ਕਰਨਿ।ਪਰਸਾਤਿਸਿਆਤਸੇਨਾਉਸਭੁਦਾਸੇਇ।ਆਪੋਆਪਣੇਮਜ
ਬਾਵਿਚਿਚਾਰੇਕਾਇਮਹੋਇ।ਆਪਣਾਮਜਹਬਛੋਡਿਕਰਿਆਵੈ।ਹੋਰਸਾਜਹਿ।ਤਿ
ਸਕਉਮੁਲਾਹਦਿਸਭੁਕਹੇਕਾਫਰਅਸਾਹਦਿਕਹਾਹਿ।ਮਸਰਕਿਪਾਣੀਦਾਗੋਹੈਵਦਿ
ਨੁਵੀਵਾਹਇ।ਦਬਰਿਗੁਰੂਬੀਰੋਗਵਿਚਿਖੁਕਖੇਬੁਕਾਇ।ਮਰੇਸਮਾਣੀਕਾਫਰ
ਸਦਾਨਿਵੀ।ਤਉਸਾਣੂ।ਖਾਵਰਿਭੂਏਭੂਕਰੇਗਾਵਰਿਅਉਕਿਥਸਾਲੂ।ਮਰੇਜਨੂਦ
ਜਨੁਬੀਆਵਦਾਨਿਅਗਨਿਜਲਾਇ।ਦਾਰਕਹਾਵੈਆਤਸੀਸੇਆਪੇਤਖਹਾਵੈ
ਚਾਰਕਤੇਬਾਚਾਰਜੁਗਚਾਰੇਮਜਬਪਛਾਣਾ।ਆਪੋਆਪਣੇਮਜਬਾਵਿਚਿਚਾਰੇਹੈਸੁ
ਲਤਾਨਾ।ਜੇਸੀਖੇਲਚਉਰਾਸਦੀਬੈਠੇਦਮਲਾਇਤੇਆਪੋਆਪਣੇਆਪੋਆਪ
ਣੀਦਾਈ।ਕਲਜੁਗਵਿਚਿਮਨਸੁਖਕਰਿਚਾਰੇਦੀਏਉਠਾਇ।ਚਾਰੋਂਦਾਰਾਪਾਵਿਚੁਹੋਅਬ
ਬਾਨਾਸਰਭਾਇ।ਵਿਚਿਬੇਦਅਥਰਬਣਲਿਖਿਆ।ਧਰਤਿਪਵਿਤ੍ਰਦਾਰਾ।ਧਰਤੀਵਿ
ਚਬਾਈਐਲੋਕੈਸੇਤੀਦਾਬਾ।ਧਰਤੀਵਿਚਿਬੈਠਾਇਆ।ਜੋਗੀਤੇਸੰਨਿਆਸਾ।ਖਟਦ
ਰਸਨਗੁਰਸਿਖੁਆਸਭਣਾਧਰਤੀਆਸਾ।ਜਿਚਰਰਹੀਗਾਛਪਨਿਨਹਿਤਿਚਰਅਗ
ਨੀਦਾਰੂ।ਗਿਰਾਹੋਸੀਅਲਿਪਜਾਵਿਤਥੋਹੋਸੀਧਰਤੀਦਾਰੂ।ਧਰਤੀਧੀਰਜਧਰਮ
ਸਾਲਸਭਧਰਤੀਉਪਰਹੋਇ।ਪੰਜਤਤਵਿਮੇਲਕਰਿਧਰਤੀਕਢੀਗੋਇ।ਕਲਿਜੁਗਪ
ਰਤਪਾਵਿਚਹੈਰਹੀਨਿਮਾਣੀਹੋਇ।ਚਰਨਾਤਲੇਲੀਨਹੈਉਪਰਿਸਗਲਾਲੋਇ।ਸੂ
ਲਸੂਲਾਖੀਮਭਜਾਦੀਹੈਬਾਰਲਖਬਤਹਜਾਰ।ਸਾਰਾਕਲਜੁਗਛੇਗਸੀਨਿਨਕ
ਧਰਿਅਉਤਾਰੁ।ਧਰਤੀਗਊਸਰੂਪਹੈਆਹਿ।ਜਿਸਕਰੇਪੁਕਾਰਾ।ਹੋਰਕਈਐਸਾਸ
ਧਹੈਮੈਨੂੰਲਏਉਬਾਰ।ਦੁਖੀਪ੍ਰਿਥਮੀਰੈਨਾਇਨਪਾਪਾਭਰਹੋਇ।ਵਡਾਪਾਪਜਊਬ
ਧਹੈਜਿਸਪਰਿਸਾਰੀਲੋਇ।ਖਲੋਤੀਇਕਤੈਪੈਰਧਰਤੇਧਹੈਇਨਾਸਾ।ਜਣਇਕਉਰ
ਪੈਭਾਰਹਿਧਵੈਸਭਪਰਸਾਹੈਵੈਨਾਸਾ।ਚਾਰਸਦਾਬਜਹਾਨਵਿਚਿ।ਇਕਰਾਇਆਹੈ

ਨਾਹੀਆਜਾਇਕੂੰਡੀਜਗੁਮੈਨਰਕੈਤਾਪਰਤੀਮਿਅਰਜਾਇ॥ਦੋਰੋਮਰਤਬਜਹਾਨਦੇਨੂੰ
ਫੈਹਰਾਇਆ॥ਜੋਮੈਜੋਦੇਵਰਤਿਆਜੁਬਾਣਦੇਤਿਸਤੋਸੁਣਹੁਥਿਅਨਾ॥ਖੜੀਬੜੀ
ਨਗਹੈਮੋਇਆਪਏਉੜਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀਆਂਬੀਦਾਗਹੈਵਿਚਪਾਣੀਦੇਨਿਵਾਇਆ॥ਦੇਸ
ਆਤਸਦਾਰਾਹੈਵਿਚਅਗਨੀਦੇਇਜਲਾਇਆ॥ਸੁਦਰਧਰਤੀਦਾਰਾਹੈਧਰਤੀਵਿਚਥੋ
ਨਾਇਆ॥ਬਾਦੀਦਾਰਾਦੇਵਤਿਆਮਾਨਸੁਆਬੀਦਾਗੁ॥ਅਗਨਿਦਾਗਪਰੇਤਹੋਇਧਰ
ਤੀਸੁੰਨਸਮਾਇਆ॥ਜਿਚਰਅਮਲਦੇਂਦਾਤਿਚਰਅਗਨੀਦਾਦਾ॥ਜਾਂਵਿਜਾਸੀਤਾਂਜਦੇ
ਤਦਾਤਬੋਸੀਧਰਤੀਦਾਗ॥ਬਾਦੀਦਾਗਹੈਬਿਸਨਦਾਬ੍ਰਹਮੇਅਬੀਦਾਗ॥ਦਾਗਮ
ਹੇਸੁਰਆਤਸੀਸਕਤੀਧਰਤੀਦਾਗ॥ਇਕਰਿਖੀਸਰਮੁਨੀਸਰਾਂਦੇਇਬਿਧਿਹੋਸੀ
ਸਾਰੂ॥ਰਖੀਸਰਸੋਜੋਜਟਾਧਰਮੁਨੀਸਰਸੁਨਾਇਦਾ॥ਜਟਾਧਾਰੀਜੋਮਰੇਤਿਸਦੀ
ਜੋਧਰਤੀਦਾਗ॥ਮੋਨਮੁਨੀਸਰਜੋਮਰੇਤਿਸਅਗਨੀਦੇਸਮਾਜ॥ਆਤਸਦਾਰੀਪ੍ਰੇਤ
ਹੋਇਬਿਰਖਰਮਾਤਨਹੀਹੋਇ॥ਜੁਗਜੁਗ॥ਇਕੋਧਰਮਹੈਧਰਮਨਭੂਸੋਹੋਇ॥ਸਤਿ
ਜੁਗਅੰਦਰਿਜੋਮਰੇਫੇਰਬੂਤੇਧਰਉਤਾਰ॥ਤ੍ਰੇਤੇਅੰਦਰਿਜੋਮਰੇਫਿਰਭੂਆਪਰਧਰੇਅ
ਉਤਾਰ॥ਦੁਆਪਰਅੰਦਰਿਜੋਮਰੇਫਿਰਤਿਤਰੇਕਲਜੁਗਸੋਇ॥ਕਲਜੁਗਅੰਦਰਿਜੋਮਰੇ
ਫਿਰਜਨਮਨਦੂਜਾਹੋਇ॥ਜੋਸਾਬਤਮਰੇਈਮਾਨਵਿਚਖਾਸਿਰਹੋਨਕਾਇ॥ਤਿਸਅ
ਦਾਗਉਨਨਹੋਇਫਿਰਿਆਖਿਆਅਪਖੁਦਾਇ॥ਧਰਤੀਵਿਚੋਂਉਪਜਿਆਫਿਰਧਰਤੀ
ਮਿਲਿਆਜਾਇ॥ਕਰਿਇਤਬਾਰਖੁਦਾਇਤੇਓਇਫੇਰਿਨਜਨਮੇਆਇ॥੨੮॥

॥ਸੁਆਲਚਾਰਇਮਾਮਸੂਰ॥ ॥ਸੁਣਹੋਨਾਨਕਹਿੰਦਕੀਆਖਣਚ
ਹਇਮਾਮੁ॥ਧਰਤੀਵਿਚਿਸਮਾਈਆਨਿਖਾਸੇਮੁਸਲਮਾਨ॥ਹਿੰਦੂਕੀਲਗਧਰਤਿਨਾਲ
ਜੋਆਤਸਵਿਚਜਲਾਇ॥ਹੋਇਜਹੂਦਾਕਾਫਰਾਦੋਜਕਲੋਹਸੰਜਾਇ॥ਅਵਲਦੋਜਕ
ਆਤਸੀਸੋਜੁਸੇਪੂਤੇਸਾਢਾ॥ਹੂਰਾਂਵਿਚਹੂਰਾਂਨਾ॥ਜਿਸਵਿਮੁਖਹੁਪੁਕਾਰਪਾੜਾ॥ਆਤਸਵਿ
ਚਪੁਕਾਰਿਦਾਸੁਰੇਨਖੈਰੀਦਾਈ॥ਕਉਣਕੁਡਾਦੇਤਿਸਨੂੰਜੋਆਤਸਸੜਿਆਜਾਣਦੇ
ਇਸਆਖਰਜਮਾਨੇਬੁਰਾਆਇਆਸੜਿਆਅਜਾਬਾ॥ਖੁਦਾਇਰਸੂਲਫੁਰਮਾਇਆਸ
ਖਿਆਵਿਚਿਕਿਤਾਬਾ॥ਪੂਰਨਜਦਾਜਾਸਿਆਅਫਸੋਸਰਹੇਕੂ॥ਹਿੰਦੂਨਾਹਿਕਸਭ
ਅੰਗਕਹੇਆਮਾਮਿਥੀਬੁਖਾਰਿਆਕੋਜੁਬਾਨਸੂਖਹੋਨਅਮਲਾਤਿਨਦਾ॥ਹਿੰਦੂਕਲਿਜੁ
ਗਆਮਲਹੈਖ਼ਰਾਬ॥ਸਭਖਾਕਵਿਚਿਸਮਾਣੀਆਂਖਾਕਬੀਹੋਸਨਮੁਕਾਮੁ॥ਹੈਦੋਜਕਦੀਨਾਂ
ਜਾਣਿ॥ਕਹੇਇਮਾਮਸੁਣਿਕਰਨਾਨਕਹਿੰਦੂਜਾਨਿਕਹੀਨਾਮਰਾਤਿ॥੨੯॥ ॥

ਜਬਾਬਨਾਨਕਸਾਹਸੂਰ॥ ॥ਆਖੇਨਾਨਕਹਿੰਦਕੀਸੁਣਹੋਬਾਰਾਇ

ਮਾਮਾਸ਼ੁਏਅੰਦੁਖਨਭੂਹਨੈਮਿਟੀਐਨਸਮਾਨਾ।ਇਕਦਬੀਆਂਨਿਇਕੇਸਾੜੀਅਨ
ਇਕਾਦਿਜਲਨਦੀਵਿਰੁੜਾਏਆ।ਇਕਪੇਰਹੈਮੇਦਾਨਵਿਚਗਏ।ਕੁਇਏ।ਭੁਕਰਖਾਏ।ਭੂਹੇਤੂ
ਖੂਨੇਪਇਆ।ਖੂਤੀਮਲੀਸੇਗਾਖਾ।ਕਾਮਿਆਂਫੁਸੇਪਨੀਤਿਨੇਈਆਂਸਬਾਕੇਇਏਪਰ
ਸਮਕੁਸਇਨਾਬੁਕਦੁਆਪਇਆਰਹੇਪਰਮਾਣੀ।ਸ੍ਰ ... ਕਾਈਦਰਅੰਸਮਾਨੋ
ਖਤਵਾਹਾਦਾਬਿਆਨਸੁਸਲਮਾਨੋ।ਏਸਫ਼ਿਆਨਬਾਟਰਹੇਆ।ਜਪੀਜਮਾਨੇਤਾਲਉ
ਤੇਹੀਵਰਤੇਲੋਏ।ਜੋਗੀਤੇਸੀਨਿਆਸੀਅੰਖਵਦਰਸਨਹਿਦੂਵਨਾ।ਧਰਤੀਵਿਚਬੈਠ
ਇਆਨਹੋਏਮੁਸਲਮਾਨਾ।ਧਰਤੀਵਿਚਿਬੈਠਦਵਣਕਲੂਜੁਗਦਾਪੁਰਵਣਾ।ਬੇਦਾ
ਅੰਦਰਲਿਖਿਆਜਨਨਾਨਕਕਹੇਬਖਾਨਾ।ਜੋਉਰੇਉਰੇਦੀਆਂਭੁਜਤਪੇਸਨਸਾਦੇਕੋ
ਕਈਏਜੋਈਵਰਤੇਜਗਾਤਿਵਿਚਿਜੋਮੋਜੋਖਸਮਕਰਾਏ। ੩੦ ॥ ।ਸੁਣਿ
ਲਾਰਾਇਆਮਸੂਰਾ। ।ਸੁਣੀਐਨਾਨਕਸਾਹੁਜੀਪੁਛਨਿਚਾਰਾਯਾਰੀਆਸ
।ਪੰਜਖਸੀਅਤਿਬਦਰਕਿਹੈਤਿਸਦਾਕਰਹੁਬਿਆਨਾ।ਪੰਜਖਸੀਅਤਿਕੁਣੀਬਿਕਉ
ਣਸੁਨੀਬਕਾਏਆ।ਪੰਜਖਸੀਅਤਿਨੇਕਵਿਚਸੋਭੁਨੀਬਬਤਾਏਆ।ਬਿਕਉਪਜੀਆਨੇ
ਕਖਸੀਅਤਾਂਵਿਛੀਦਿਸੇਜਾਹਾ।ਬਿਕਉਪਜੀਆਬਦਕਾਰੀਆਂਫਿਰਕਿਥੇਜਾਇਸਮਾਹਿ
।ਪੰਜਖਸੀਅਤਨਪਾਕਹੈਜਿਤੀਅਥੀਆਂਉਠਨਿਬਕਾਰੀ।ਇਨਮਾਰੀਆਕੀਗੁਣ
ਏਭੀਕਹੋਬੀਚਾਰ।ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਰਲੋਭੁਮੋਹਿਪੰਜਵਾਨਾਲਹੰਕਾਰ।ਮਾਰੀਅਹਿਨੇਸ
ਭਉਮਤੀਹਿੰਦੂਤੁਰਕਅਪਾਰ।ਇਨਾਂਛੋਡਿਆਕੀਗੁਣਰਾਖਿਆਂਕੀਸਬਾਬ।ਆਖ
ਦੁਸਭੁਸੇਖਕਜੋਲਿਖਿਆਵਿਚਕਿਤਾਬ। ੩੧ ।ਜਵਾਬਨਨਕਸ
ਹਸੂਰਾ। ।ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹਸਰਦੁਰਿਹੋਚਾਰਾਇਆਮ।ਪੰਜਹੁਪੰ
ਜਖਸੀਹਤਾਂਉਪਜੀਆਂਸੁਣਹੋਬਿਆਨ।ਆਬਖਾਕੀਬਾਦਨਾਰਪੰਜਵਾਂਹੁਪਾਵਣ
।ਪੰਜੇਖਾਲਕਖਲਕਦੇਜਿਨਾਦਿਤੀਸਭੁਤੁਰਮਾਏ।ਆਬਹੁਉਪਜਿਆਕਾਮਦੇਉਸ
ਪਵਤਿਮਨੀਪਹਾਇ।ਜਿਨਸ਼ਰਮਧੀਉਮਤੀ।ਸਭਦੇਜਕਪਤਿਜਾਇ।ਗੁਸਾਉਪਜਿਓ
ਅਤਸੋਗੁਰਪੁਰਿਨਾਮਾਨੇਥੇਇ।ਭੁਸਾਖਰਨਾਰਮਹੈਸੇਤਾਕਜਲਾਈਲੋਇ।ਸਭ
ਭਉਮਤਿਆਬਾਦਿਤੇਜਿਸਲਭੁ ... ਸਾਗਾ।ਲੋਭੁਮਾਰੀਉਮਤੀਪੇਖਬਰਤੇਅਦਤ
ਮਾਜੇ ... ਸਾਦਿਵਿਚਪਤਾਲਦੇਆਦਿਵਿਕਿਦੇਹਵਾਬ।ਜਾਲਿਪਸਾਰਿਆਲੋਭਦਾਬਾਫ
ਆਂਫਿਲਜਾਇਫਾਬ।ਲੋਭੁ ... ਛੋਡਿਆਨਬਾਕੀਰਹੇ।ਨਾਨਕਕਹੇਇ
ਮਾਮੁਜੀਲੋਭੁਮਾਰੀਸਗਲੀ ... ਉਪਜਿਆਮੋਹਤੇਜਿਨਮੋਹਿਆਸਭਸ
ਸਾਰਾ।ਸੁਰਤਿਧੁਸਨਸਮਾਲਦੇਵਿਚਿਮੋਹਿਅਕਾਸਪਤਾਲਾ।ਮੋਹਿਸਭੁਲੋਕਜਿਨਮੋਸਾਮੋ

ਸੀ।ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰਜੀਸਾਮੋਤ੍ਰੈਮੋਰਗਿਰਕੋਜਿਤਮੋਲਿਆਆਇਇਕਰਾਗ।ਗਰਬੁਅਕਾਸੈਉਪਜਿਆ
ਆਰੂਪਅਹਿੰਕਾਰ।ਖਤ੍ਰੀਹੋਰਨਲਿਆਵਣੀਪੈਕੈਸ਼ਰਅਰਅਵਤਾਰ।ਜਿਨੈਨਗਰਬਨ
ਗਰਬੁਦੀਉਚਾਸਿਰਦੇਖਲਾਇਆ।ਵਡੇਵਡੇਅਹੰਕਾਰੀਆਕੇਈਰਹਿਆਨਜਗਮਹਿਆ
ਸੀ।ਪੰਜਾਣਦ੍ਰਿਚਮੁਨੀਥੋਹੇਲੋਕਵਡਾਨਮਤਾਨਾ।ਸਭੇਇਸਦੇਜੋਤੇਹੋਨਿ।ਇਨਲੋਭਨਚਲ
[illegible]ਨਾ।ਲੋਭੁਮਤੇਮਾਰਿਜਾਇ।ਸਭੁਜੀਉਦਿਰਹੇਨਹੋਇ[illegible]ਨਕਕਹੇ
ਵਰਗਾਇ।ਲੋਭਤੇਹਿਤਕਾਅਹੋਇ।ਰਸਕਸਿਖਾਇ[illegible]ਭੁਖਅ
ਭੁਖਸਭਖਾਇ।ਲੋਭਤੇਹੁਤੇਨਬੁਰਿਆਈਆਂਆਪਨਪਰਾਇਨਲ।ਜੋਸੀਹੁਕਬਾਮੂ
ਜਪਰਿਸਕੇਨਆਪਸੰਭਾਗ।ਲੋਭਤੇਹਿਤੇਉਪਜੇ।ਫਿਰਲੋਭੁਮਾਹਿਸਮਾਇ।ਇਕਅਲੋਭੀ
ਰਥਹੇਦੂਜਾਰਕੋਈ।ਨਾਪੰਜਿਨੇਕਥਸੀਅਤਾਂਸੁਣਹੋਚਾਰਾਇਆ।ਪੰਜੋਹੋਏਪੰਜ
ਤੱਤਤੇਤਿਸਦਾਸੁਣਾਪ੍ਰਬਿਆਨਾ।ਸਤਸੋਜੋਮਾਰੇਕਾਮਨੂੰਜੋਆਬਤੱਤਕਾਪੂਤਾ।ਵਡਾ
ਸਿੱਪਜੋਜਤਕਰੇਜਿਨਵੀਮਰਖਿਆ।ਸਭੁਸੂਤਾ।ਜਤਕਾਰਿਹੋਸਾਧੁਕਾਂਹੋਰਦੂਰਜਾਇਸਿ
ਜਾ।ਫੇਰਨਜੀਹੋਏਜਤਕਰਿਪਾਈਠਉਨਿਧਿਸਿਧਿ।ਰਜੇਦਿਹੇਸੁਚੇਤਹੋਇ।ਸੁਪਨੇ
ਬਿੰਦਨਜਾਇ।ਪਰਗਟਿਪੀਗੀਤਿਸਦੀਸਚੁ।ਨਾਨਕਕਹੇਅਲਾਇ।ਸਿਦਕਸੰਮ
ਰੇਵ੍ਹੇਪਨੂੰਜਿਸਪ੍ਰਤੀਖਸਕਜਲਾਇ।ਜਾਂਵ੍ਹੇਪਸਮਾਸੋਆਪਨੂੰਤਨੇਵ੍ਹੇਕੋਈਲਾ
ਇ।ਖੇਸਖਿਗਾਨੇਭਜਿਜਾਸੋਕੋਇਨਆਵੈਨੇੜਾ।ਜਿਸਅੰਦਰਮਾਰਕੇਦਿਹਗਿਖੁਲੋ
ਦੇਸੇਕਾ।ਕ੍ਰਿਪਜਲਾਈਆਂਉਮਤੀਅਗੇਪਿਛੇਜੋਹੋਇ।ਨਾਨਕਕਹੇਇਮਾਸੀਕ੍ਰਿਪ
ਜੇਰਨਕੋਇ।ਮਾਰੇਲੋਭੁਸੰਤੋਖਕਰਿਸਹਜਿਜੋਹੋਇਸੁਹੋਇ।ਹੋਵੀਆਹੀਸੋਹੋਰਸੀਮੇਟ
ਨਸਕੇਕੋਇ।ਸੰਤੁਸੰਤੁਉਪਜੈਦੇਆਪਰਮੁਤੇਦਾਨ।ਨਾਨਕਕਹੇਇਮਾਸੁਜੀਸੰਤੋ
ਖਦੜਾਪੂਰਪਾਨ।ਮਾਰੇਮੋਹਿਬਬੇਕਕਰਿਅੰਤਕਾਲਨਹਿਕੋਇ।ਨਦੀਨਮਸੰਜੋਗ
ਜਿਉਜਿਚਰਨਦੀਪਉਚਹੋਇ।ਕਿਪੀਲਗੇਨਉਜਾਇ।ਥੈਭੁਸਭੁਲੋਇ।ਮੇਰੀਤੇਰੀ
ਤਿਚਰਨੈਜਿਚਰ।ਬਿਕਰੇਹੋਇ।ਨਮਾਈਨਬਾਪਨੈਨਭਾਈਨਦੀਗ।ਕਚੇਨਾਬਚ
ਜੋਰੀਹੇਉ।ਕਿਸਪਰਬਾਪਤੁਮੀਗ।ਜੀਉਦਿਆਮੇਲੀਸਭਕੋਮੋਇਆਰਖਨਿਕੂਟ
ਨਕਰਮੋਹਿਨਕਾਪੜਾ।ਅੰਤਨਸਾਥੀਕੋਇ।ਨਾਨਕਕਹੇਇਮਾਸੁਜੀਅਗੇਰਹੁਸਭੁ
ਲਾ।ਨੇਦਮਾਰਅਹਿ[illegible]ਕੋਈਕਰੇਬੀਚਾਰ।ਅਹੰਕਾਰੀਹੈਜਿਰਦੇਆਸਕੇਨਆ
ਪਸੰਭਾਰ।ਹਉਮੈਦੇਬਾਅਗੂਰਪੈਮਹੰਕਾਰਚੰਡਾਲ।ਕਾਮੀਕ੍ਰਿਪੀਕਛੁਨਜੀ
ਰੇਖਲੀਹਿਕਾਸਭੁ[illegible]ਅੰਦਰਅਤਿਬਲੀਲੋਭੁਵਡਾਸਰਦਾਰ।ਹਿਰਦੇਸਰੇ
ਆਸਰੇਚੁਕਾਇਆ।ਸਭੁਜਸਮਾਰਬਿਇਨਕੋਉਆਸੀਵਡਾਅੰਦਰਸਥਸਹਨ

ਨਾਨਕਕਹੈਇਆਅਜੀਲੋਭਚੋਰਾਂਵਿਚਸੈਤਾਨਾਪਸੋਨੇਕਖਸੀਹਤਾਂਸੁਣੇਓਬਰਕਿ
ਆਨੇਕਖਸੀਅਤਜੋਕਰੇਤਿਸਜਿਤੇਸਰਾਲਸਹਾਨਾਝੂਠੀਖਸੀਅਤਦੋਜਕੀਤੂ
ਰਾਕਹੇਸੰਸਾਰਾਦੇਵੇਹਾਕਮਦੈ [illegible] ਝੂਠੀਆਂਤੇਰਿਖਸੀ
ਅਤਾਂਪਕੜਖਸੀਅਤਨੇਕਾਨੇ [illegible] ਕੈਰਾ॥੩੨॥
॥ਕੁਆਰ [illegible] ॥ਆ [illegible]
ਹਾਵਦੀਸੁਣਹੋਨਾਨਕਪੀਰਾ [illegible] ਵੇਸਤਦਰਬਿਰੋਇਕੈ
ਇਕਖੁਦਾਇਹੈਹਰਿਜਮਾਨੇਮਾਹੀ [illegible] ਤਹੈਸਨਸਮਝੇਕਿਉਨ
ਹੀਅਵਲਜੁੱਗਮਨਸੁਖਕਰਿਪੁਣਦਾਕਰਹੁਖਿਆਨਾ॥ਇਸਜਮਾਨੇਜੋਬੀਏਹਿਹੁ
ਆਦੇਇਆਆ॥ਜਿਤਨੇਅਸਾਡੇਆਮਾਸਾਹਨਿਸਭੇਹਾਜਰਦੇਖਾ॥ਤਿਹੁਆਸਾਸੁਹਾਬ
ਰੇਪੈਤਿਹੁਰਕਜੀਸੇਖਾਅਗੇਥੀਏਫਉਜਜੋਤਿਹਪਰਬੈਠੇਆਉਗਾ॥ਤਿਹਕੁਤਬਾਹੁਕਮ
ਤਿਹੁਤਿਹੋਕਣਇਮਦਉਰਾਵਡਿਆਆਖਾਹਿਣਜੋ [illegible] ਹਿਕਬੀਸਾਬਾ॥ਇਕੋਹੁਕਮਪੈ
ਕੈਥਰੀਦੂਜਾਨਾਹੀਵਿਚਾਰਾ॥ਤੁਸੀਵੀਅਪਨੇਸਜਬਦੇਸਾਹਤਕਰੋਆਸਾ॥ਸਭਨ
ਨਾਇਕੁਤੂਹੀਹੈਤਿਨਜਾਹਰਕਰੈਕਲਾਮਾ॥੩੩॥ ॥ਸਵਾਬਨਾਨਕ
ਸਾਹਸੁਰਾ॥ ॥ਆਖੇਨਾਨ
ਕਸਾਹਸਭੁਸੁਣ ਹੋਬਾਹਦਵੀਸਾਹ
ਅਸਾਵਲਿਜੋਭਗ ਤਿਹਨੈਸਭਤਿਸ
ਦੇਸੁਣਹੁਸਨਾਮਾ॥ ਤੁਰਕਾਂਵਿਚਇਆ
ਮੋਹਨਹਿੰਦੂਭਗਤ ਕਹੀਨਾਆਖਨਅ
ਦਰਦੇਇਹਨਇਕੇ ਭੇਦਦਿਸੈਨਾਆ
ਖੋਅਪਨੇਮਜਬਦੇ ਸਭੇਹਨਸਰਦਾਰ
॥ਜਿਤਨੇਭਗਤਅ ਸਾਵਲੇਕਰੋਹਨਮ
ਰਿਚਾਰਾ॥ਅਵਲਭ ਗਤਿਕਬੀਰਹੈਤੂ
ਜਾਰਮਾਨੇਦਾਮਾਹੀ ਆਖੇਬੀਰਮਰਾਥ
ਬਾਹੁਰੀਮਲਥਾਮਨੈਦਾਕਾਇਮਜੁਸਾਕੈਬੀਰਦਾਰਿਹਾਵਿਚਜਹਾਨਾ॥ਨਾਦਬਿਆ
ਨਸਾਰਿਆਤਰਹਿੰਦੂਨਮੁਸਲਮਾਨਾ॥ਗੁਰੂਕੋਲੋਂਉਕਰਾਬੀਆਸਿਖਪਰਵਦਾਸ
ਰੇਬਾਵਰਿਭਗਤਿਹਨਸੈਰਾਂਬਾਈਅਪਿਪਛਾਨਾ॥ਤੀਜਾਭਗਤਿਰਵਦਾਸਹੋਰਕੋ
ਬਹੈਨਾਮਦੇਵੀਆ॥ਪੀਪਾਨਾਮਾਪੈਂਛਿਵੇਸਤਵਾਂਹੈਸੈਂਦਵੀਆਅਠਵਾਂਥੇਕੀਭਗਤ

ਹੈਨਾ[illegible]ਸਾਨਾ।ਦਸਦੇਪੰਨਜੰਦਹੈਜਿਸਨਾਕਰੀਆਂ[illegible]
[illegible]ਰਦਾਰਵਸੈਨਪਛਾਨਾ।ਸਭਭਗਤਾਂਸਿਰਭੂਹੈਅਨੰਦਪਛਾਨ।
ਮੀਰਾਬਾਈਭਗਤਨੀਅਪੀਕਰਕੇਨਾਗਾ।ਕਨਕਾਆਖੇਪੀਰਜੀਸਭਅਜਬਦੇਸਰਦਾਰ
।ਗੋਰਖਪਈਸਰਮਛੇਂਦ੍ਰਨਾਥਚਰਪਟਭੋਪੀਚੰਦਾ।ਰਾਜਾਭਰਥਰਅਮਰਸਿੰਘਹੈਜਿਨਅ
ਸਥਿਰਕੀਤਾਪਿੰਡਾ।ਸਿਧਿਚੌਰਾਸੀਆਂਹੈਨਭਗਤਾਂਵਿਚਨਰਿੰਦਾ।ਇਹੁਰਹੀਸਨਿਆਰੇ
ਅਮਰਸਿੰਘਜਥੇਬੰਦਾ।ਸੂਰਜਚੰਦਾ।ਵਡਾਭਗਤਫਰੀਦਹੈਸੇਖਅੰਦਰਸੇਖਾ।ਸੁਜਾਨਕ
ਰਤਨਸਾਹਿਅਦਸਕੀਤਸੁਨਫਸਦਸੇਖਾ।ਸਭਪਹੁਤੇਖੁਦਖੁਦਾਇਨਾ।ਸਭਅਹਿਏ
ਕਪਛਾਨਾ।ਸੁਰਗਭੁਜਰੀਜਅਮਰਹੈਗਾਵਨਬੇਦਪੁਰਾਨਾ।ਸਾਧਾਇਨਾਦੀਪੀਰਜੀਓਖ
ਐਦਿਲਕਤਾਬਾ।ਇਆਮਾਂਸਿਰਇਮਾਮਹੈਇਸਰਾਰਬਾ।ਸਿਰਇਸਰਾਰਬਾ। ੩੪ ॥
।ਜਬਾਬਨਾਨਕਸਾਹਸੂਰਾ। ।ਸੁਣੋਹੈਪੀਰਬਹਾਦ
ਦੀਆਖੇਨਾਨਕਪੀਰ।ਬੇਗੁਨਾਹਿਜਨਾਦਰਗਹਿਕਰਦੇਕਿਉਤਬਿਖੀ।ਸਿਰਾਕੁਸ
ਸਾਹਕਾਮਹੈਸੋਸਿਰਗਰੀਬਾਂਹੋਇ।ਬੇਗੁਨਾਹਾਕਤਲਇਮਾਰਖਾਕੇਮਾਸਰੂਕੈਇਸਿਰ
ਪੇਦਾਇਸਕਬਰੀਕਿਕਨਹੈਵਨਨਬਾਤ।ਸਭਨਾਅੰਦਰਇਕਬਕੀਬਨਨਪੀਆ
ਤ।ਕਿਤੀਸਈਪਾਕਹੈਕਿਤੀਸਈਪਲੀਤਾ।ਨਫਸਕਾਰਨਮਾਰੀਆਂਇਕਹੀਖੁਦਾਇਹ
ਦੀਸਾ।ਕਾਰਨਿਸਵਾਦੇਨਫਸਦੇਜਾਨਾਂਨਿਬੇਖਰਾਈ।ਜਿਸਨੂੰਕੋਈਮਾਰਸੀਫਿਰਓਹ
ਭੁਖਿਕਸੀਆਇ। ਪਕੀਨਬਾਤਹਲਾਲਹੈ ।ਰਬਿਰਸਾਈਜੋਮਰੇ
ਤਿਸਪਰਛੁਰੀਕਲਮਾਤਨਦਰੁਸਤਨਮਾਰੀਆਹਿਜੋਫਿਰਦਾਗਲੀਆਂਮਾਇਆ
ਈਅਜਲੁਜੋਗਿਣੇਓਹਕਰੇਹਲਾਲੀਖਾਹਿ।ਬਾਝਹੁਪਾਕੀਤਾਮਦੇਖਾਓਹੈਹਰਾਮ।
ਨਫਸਰਜਾਈਬਾਤਲੀਕਹਿਆਮੁਲਨਮਾਨਾ।ਜੋਬਕਰਿਆਸਭਬੇਦਰਦਿਤੈਨਿਮਾ
ਸਨਪਾਕਾ।ਸਭਨਾਅੰਦਾਰੋਰਮਰਹਿਆਹਰਦਮਸਾਹਿਬਆਪਾ। ੩੫ ॥
ਜਵਾਬਪੀਰਅਬੁਕਮਾਲਦੀਸੂਰਾ। ।ਕਹੇਇਮਾਮਕਮਾਲਦੀਸੁਣੋਨ
ਨਕਸਾਹਫਕੀਰ।[illegible]ਸਜੀਹਲਾਲਸਿਓਤਿਸੁਦੀਸੁਰਤਦਬੀਰ।ਸਣਿਆਰਬਦੇ
ਦੇਨੈਦੋਈ[illegible]ਸਾਜ।ਆਣਿਆਪਨਪੇਕੈਬਰੀਜੋਰਬਿਭੁਮਾਇਆਬਣਾਅਰ
[illegible]ਨਿਦੇਨਨਬਾਤ।[illegible]ਦੇਸੇਨਜਾਇਕ[illegible]ਨਬਾਤ
[illegible]ਜੀਕਿਤੀਸਲਾ।[illegible]ਨਬਾਤਨੈਕਤੀਕਰੇਹਲਾਲ
[illegible]ਅੰਦਤਬਜਕਦੀਹੈਵਨਨਬਾਤ।[illegible]ਬਿਲਾਦਮਤਪ
ਨਿਆਂਸੋਤਿਪਕਾ।ਜੇਇਤੀਸਈਨਮਾਰੀਆਨਿਦਤਬਹੈਜੀਨੇ[illegible]ਨਾਮਕਰਦ

[illegible]ਗਉੜੀ ੩ ੨ ॥ ।ਜਿਵ[illegible]ਨਕਾ[illegible]

[illegible]ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹਸਭੁਸੁਣਹੁਇਆ।ਮੁਸਲਮਾਨੁ।ਸੋਗਾ[illegible]ਜੋਇਸਕਉ

ਘਰਮਾਰਨਤਿਸੈਹਿਸਾਲਾ।ਗਊਮੈਸ[illegible]ਮੁਰਗੀਆਜੋਹੈਇਹੈਵਨਕਰੀ।ਖਾਤਿਨ

ਰਫੁਰੀਹਰਾਮਹੈਖਾਵਨਤਿਨਪਲੀਚਾ[illegible]ਨਜੋਇਨਮਾਨਦੇਤਿਨਦਾਮਾਸਹਲਾਲ

।ਮਾਰਨਤਿਨਰਵਾਹੈਸੁਣੇਕਮਾ[illegible]ਮਾਰਨੇਹੈਪੀਐਜੋਕਰਨਿ।ਗੋਤੇ

ਜੋਆਤਿਸਪਰਜੋਰਨਲਗੈਦੇਨਹ[illegible]ਨਛੋਗ।ਜਾਲਮੁਮਾਰਨਹੈਪੀਅਨਿ

ਚੀਰੇਸੇਰਪਲੰਗ।ਤਿਨਛਹਿਹਰਾਮਕਹਿਸੋਆਵਨਅਰੋਚੈਗ।ਜੋਇਵਿਚਾਰੇਜਨਵ

ਰਮਾਰਨਤਿਨਹਲਾਲ।ਬਿਨਾਰਜਾਇਤੁਦਾਇਦਿਉਤਿਹਪਰਫੁਰੀਨਵਲਾ।ਮੁਸੀਸੈ

ਮੁਰਦਾਰਹੈਸਹਕੇਜਾਣਿਕਿਵਾਇ।ਖਾਣੀਏਹਹਲਾਲੁਹੈਤਿਸਪਰਫੁਰੀਰਵਾਇ।ਖਾਇਆ

ਮਾਸੁਨਾਹਿਜੈਸੋਗੀਕੀਆਹਲਾਲੁ।ਜਿਰੀਹਰਾਹਰਾਮਹੈਤਿਸਤੇਮਇਸਵਾਲੁ। ੩੭ ॥

॥ ।ਰਾਗੁਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੧ ।ਹਮਬੀਦੇਫਕੀਰਸਿਪਾਹੀ।

ਵਗਾਹਿਦੂਕਾਸੈਰਭੁਰਕਾਣਇਨਦੋਨਹੁਤੇਰਾਖਿਇਲਾਹੀ। ੧ ।ਰਹਾਉ। ॥

ਜਾਖਿਹਿੰਦੂਕੀਹੋਤਸਖਾਈਬਾਦੀਅਹੀਮੋਤੁਬਹਣੋ।ਚਉਕਾਦੇਵੈਭਾਗੈਪ

ਵੈਰਕਮਅਕਰਮੀਕਾਰਕਮਾਇ।ਵਾਮਕੈਕੇਬੇਰੀਬੇਚੀਤਿਸਾਖਿਪੀਰਕਉਮ

ਲੈਸਜਾਇ।ਐਸੇਅਮਲੁਹਿਦੂਤੇਦੇਖੇ।ਇਵੋਹਿੰਦੂਨਾਮਕਹਾਇ। ੧ ।ਰਾਬ

ਕਹੇਬੀਸੇਰਹਥਾਮ।ਬਾਲਕਾਟੇਨਹਿਮੁਸਲਮਾਨੁ।ਕਲਮਾ[illegible]ਕਾਪੜਸੋਰੇਤਮਸੁ

ਰਤਭਨਭਾਨਬੀਨਿਹੋਤਾ।ਪੈਕੰਬਰ[illegible]ਭੂਖਨੁਨਾਇਆ।ਸਭੁਜਅੰਦ

ਇਖਜਨਾਇਆ।ਇਕਜਦਕਰੀਐਤਕਬੀਰ।ਸਰੀਰਕਮਾਹਿਮਿਲੇਤਸੀਰ।।

੩ ।ਭਾਈਮਰਜਨਬੀਬਹੁਦੁਖਪਾਇਆ।ਪਬਰਸਵਉਪਕਲਦਾਇਆ।ਦੇਖ

ਨਿਪਬਰਲਕਿਆਈ।ਨਾਨਕਮਜ[illegible]ਸੁਆਦ। ੪ ।ਭਉਮੈਭੂਸੀਰਸੁ

ਰਹੁਰਕਨਾ।ਚਾਰੇਭੂਮਹਿਜੋਰਹਰਾਮ।[illegible]ਹਿਭੂਮਾਇਆਮਨੇਲੁਕੇਇਅਬਦੀ

ਬਖੀਲੀਕਰੇਸਖ[illegible] ੫ ।ਬੇਨੁਬਾਨਪਰਫੁਰੀਹਰਾਮੁ।[illegible]

[illegible]ਜੋਜਕਰੈਤੇਸਹੀਪਾਵੇ।ਹਥੇਹ ਬੀਸਗਹਿਭੂਕਰੇ।[illegible]

[illegible]ਦਰਵੇਸਾ।ਬੇ[illegible]ਕਉਕਿਆਅਤਪੇਸੁ।[illegible]

[illegible] ੭ ।ਮਨਪਵਰਾਜਿਸ[illegible]

[illegible]ਮਕਹਾਵੈ।ਬਬਤੇਸੋਮ[illegible]

[illegible]

ਨਦਰੀਦੀਦਾਰਸਮਾਣਿ॥੯॥ਸਰਾਸਰੀਅਤਿਸਭੁਪਛਾਨੈ॥ਸਭੇ
ਮੰਦਾਆਪਕਉਜਾਨੈ॥ਤਰਕਿਤਰੀਕਤਿਬਦਅਮਲੁਤਜਾਵੈ॥ਤਬਹੀਕਰਾਮਤਿ
ਪਾਵੈ॥੧੦॥ਮਾਰਫਤਨਫਸਕਉਮਾਰੈ॥ਆਪੁਡਰੇਸਭਕਉਮਤਤਾਰੈ॥ਐਸਾਦਾਨਸ
ਮੰਦਉਲਮਾਣਿ॥ਮਰਿਨਜੀਵੈਆਵੈਨਜਾਣਿ॥੧੧॥ਤਬਲਗਦੁਨੀਆਆਤਸਮ
ਹੀ॥ਜਬਲਗਹਕਪਛਾਣ [illegible] ਜਿਨੀਪਛਾਣਿਆਸਭਪਰਬਿਗਸਤੇ
ਤਿਸਹੀਜਾਣਿਆ॥੧੨॥ਸਚੁਹਕੀਕਤਿਸਚੁਮਉਸਾਨਾ॥ਆਪੁਤਿਤਿਸਕੀਅਪਰਅ
ਪਾਰਿ॥ਸਚਰੰਗਜਾਨਲਈਰਿਲਕਾਣਿ॥ਕੁਦਰਤਿਆਪੇਕਾਮਹਿਸਮਾਣਿ॥੧੩॥ਤਿ
ਸਕਾਝੂਠਾਹੋਵੈਸੇਖਾ॥ਜੋਭੂਲਭ੍ਰਮਿਨਿਕਲਬਾਦੇਖਾ॥ਹੋਇਹਲਾਲਲਗੈਹਕੁਜਾਇ॥ਨ
ਨਕਦਰਦੀਦਾਰਸਮਾਣਿ॥੧੪॥੧॥ ॥ਰਾਗੁਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੧॥
ਅਵਲਿਅਵਲਿਇਕਖੁਦਾਈ॥ਦੂਸਰੀਕੁਦਰਤਿਸਾਜਿਦਿਖਾਈ॥ਕੁਦਰਤਿਕਲਮਾਕੂ
ਕਸੂਫਾਇਆ॥ਏਕਇਲਾਹੀਰਾਹੁਬਤਾਇਆ॥੧॥ਵਾਹਿਵਾਹਿਕਾਦਰਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿ
ਜਾਨੀ॥ਸਿਰਮਉਤਸਾਹਿਬੁਸੁਲਤਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕੁਦਰਤਿਸਿਰਜੇਆਦਮਹ
ਵਾ॥ਤਿਨਭੀਕੀਤਾਬਹੁਤਾਦਾਵਾ॥ਸੰਤਿਬੀਜਸਮੀਅਲੇਬਕਾਈ॥ਸੋਭੀਮਉਤਿਕੀਏਫਨਾ
ਹੀ॥੨॥ਆਦਮੋਕਈਪਿਕੰਬਰਹੂਏ॥ਖੁਦੀਤਿਕਬਰੀਕਰਕਰਮੂਏ॥ਅਪਨੀਕੁਠੀਮ
ਕਰਮਾਨੀ॥ਸੋਭੀਮਉਤਿਕੀਏਫਨੀ॥੩॥ਜਾਣਸਮਾਇਖਬਜਰਹਿ॥ਲਾਇਕਾ॥ਮੇਹ
ਤਰਿਸਲੇਮਾਕਉਹੋਈਇਨਾਇਤਾ॥ਪਰੀਆਦੇਵਜਿਨਬੰਦੀਦੀਨੇ॥ਸੋਭੀਮਉਤਹਿ
ਲਾਇਕੀਨੇ॥੪॥ਤਾਜਕੁਲਹਿਸਿਰਦਾਨੇਮੀਨੋ॥ਖਾਲਕਸਉਪਾਸਿਪਰਦੇਕੀਨੋ॥
ਜਾਰਮਹਮਦਨਿਕਟਿਖੁਦਾਈ॥ਸੋਭੀਮਉਤਿਕੀਏਫਨਾਈ॥ਮੁਗਤਿਜਾਅਲੀਸੇਰਖੁਦਾਈ॥
ਖਾਲਕਕਉਦਈਅਤਾਈ॥ਜਾਰਮਹਿਮੰਦਬੇਪਰਵਾਈ॥ਸੋਹਭੀਮਉਤਕੀਏਫਨਾਹੀ॥੬॥
ਲੋਹਕਲਮਸਿਮੀਆਸਮਾਨਾ॥ਖਾਲਕਹੂਰਖੇਅਮਾਨਾ॥ਮਰਨਜੀਵਣਕੀਗਮੀਨਕਾਈ
॥ਸੋਭੀਮਉਤਕੀਏਫਨਾਈ॥੭॥ਖਾਨਮਲੂਕਉਮਰੇਸਿਰਦਾਰਾ॥ਸੋਭੀਮੁਸਾਫਰਬਲਣ
ਹਾਰਾ॥ਢਿਲਦਮਾਮੇਗਏਵਜਾਈ॥ਸੋਭੀਮਉਤਕੀਏਫਨਾਹੀ॥੮॥ਕਰਹਿਤਕੱਬਰੀਖੁ
ਦੀਜਨਵਹਿ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਅਨਿਆਤਿਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਜੋਕੋਏਕਪਛਾਣੈ॥ਤਉਸੋਕੁਪੀ
ਦਨਸੀਹਤਜਾਣੈ॥੯॥੨॥ ॥ਆਇਤ॥ ॥ਆਦੇਕਲ
ਕਾਰੇਜਾਣਿ॥ਜਲਥਲਮਹੀਅਲਕਾਲਸਮਾਣਿ॥ਪਾਣੀਪਉਣਅਗਨਿਤੁਨਕਾਲ
॥ਧਰਤੀਕਾਲਪਸਾਰਿਆਜਾਲ॥੧॥ਰਵਿਸਸਿਤਾਰਾਮੰਡਲਭੂਏ॥ਸੁਰਨਰਮੁਨਿਲਾਦਅਦ
ਲਹੋਇਮੂਏ॥ਜਤੀਸਤੀਨਉਨਾਥਕਹਾਏ॥ਸਿਧਚਉਰਾਸੀਕਾਲਪਚਾਇ॥੨॥ਨਿਸਬ

[illegible]ਆਰੀ॥੭॥ਜੇਦੇਵੈਤੋਮੈਆਪ[illegible]
ਪੂਛਕੀਨੀ[illegible]ਆਪੇਵਰਥੇਆਪੇਦਰਜਾਂਖੀਨਾ॥੮॥ਆਪੇਨਰ[illegible]
ਪਾਪਪੁੰਨਕਾ[illegible]ਆਇਆ॥ਤਿਤਖਿਦਵਾਰਿ[illegible]ਮਨਗੀਮਾਇਆ[illegible]
ਆ॥੯॥[illegible]ਤਿਨਾਇਆ॥ਬਿਨਬਖੇ[illegible]
ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਸਰਚਾਇਆ॥੧੦॥[illegible]ਹਰਿਕਿਨਿਬਿਧਿਵਗੀਐਮਹੰਮ
ਹੰਕਾਰੀਭੂਆ॥[illegible]ਕਰਮਿਬਿਧਿਬਤਨਹੂਆ॥੧੧॥[illegible]
ਨਾਮਾਸੀ[illegible]ਆਪਨਖੇਲਆਪਹੀਵੇਖੇਆਪੇ[illegible]॥੧੨
ਰਾਮਕਾ[illegible]ਸਰਬਕਹੀਐਦਸਰਬਦਾਂਕਾਣਇਆ॥ਦਸਰਬਕਾ[illegible]
ਦਾਦਰਕੋਨਰਹਾਂਤੇਆਇਆ॥੧੩॥ਜਾਹਿ[illegible]ਮਾਇਆਅਨੇਕਨਾਦ[illegible]
ਪਾਇਆ॥ਮਾਇਆਆ[illegible]ਪਰਾਂਹੋਇਉਤਮਾਰਾ[illegible]ਨਸਕਰਾਇਆ॥੧੪॥ਸਭ
ਪਰਪੰਚ[illegible]ਕਾਰਣ[illegible]ਬਿਚਾਰਾ॥ਵਡੂਠਾ[illegible]ਅਸੰਭ[illegible]ਕਹੀਐ[illegible]
ਨਿਤੇਰਿਆਰਾ॥੧੫॥[illegible]ਸਨਗੀ[illegible]ਕਰਤਾਕੀ[illegible]
ਲਸਭਨਜੀਆਪਰਿ[illegible]ਕੇਰਾਭੋ॥੧੬॥[illegible]
ਦੂਰਕਾਪੀਰਾ॥ਸੈਸਾਸਹਸਰੋਪੀਜੋਨਬੋਰੀ[illegible]ਬਿਧਿਆਕਾਕੀਆ॥੧੭॥ਮੰਦੇ
[illegible]ਕਾਪਤਾਦਸਦੇਉਨਦਮਹਿਰਪਰਆਇਆ॥[illegible]ਵਡੂਕਰਤਾਨਾਜੇਕਾ
ਮਾਣਬਿਧਿਕਾਇਆ॥੧੮॥[illegible]ਕਹੀਐਸਿਲਭੂਪਸਾਸੁਖੈ
॥ਅਨਕ[illegible]ਮਾਇਆਹੋਇਖੇਲੀਕੋ[illegible]ਆਨੀਸੁਝੈ॥੧੯॥ਮਹੰਮਦਦੀਨ
ਕਹੋਗਰਿਕਰਿਆਕਉਣਪਰਮਾਤਿਨਚੀਨਾ॥ਹਿੰਦੂਪਰਮਾ[illegible]ਸਟਕਰਤਾਰੇਅਪਨਾ
ਕੀਆਕੀਨਾ॥੨੦॥ਨਿਰਕਲੰਕਕਾਹੇਹਰਿਭੂਆਕਉਣਬਾਟਤਿਹਪਰੀ॥[illegible]
[illegible]ਮਾਇਆਲ[illegible]ਮਰਈ॥੨੧॥ਹਰਜੀਪਾਪਪੁਨਤੇਨੀਆ
ਰਾਕਮ[illegible]ਨਾਹੀ॥[illegible]ਸਦਾਬਿਗਾਸਮਨਿਮਾਹੀ॥੨੨॥ਪਸ
[illegible]ਬਿਧਿਜਰੂਪਬਉਰਨਾ॥ਜਿਹਨਿਰਅਕਸਨਿਰਜ
[illegible]॥੨੩॥ਦਸਅਵਤਾਰਈਸਰੀਮਾਇਆ[illegible]
ਪੂਜੋ॥[illegible]ਅਬਿਨਾਸੀਉਪਜੇਖਾਪੇਤੂਜੋ॥੨੪॥ਸਾਪੇ[illegible]ਕਰਤਾਕਰ
ਮਤੋਨਿਆਰਾ॥[illegible]ਵਡੂਕਰਤਾਨਾਹੀ[illegible]ਸਰਾ॥੧
[illegible]॥ਰਾਉੜੀ॥ [illegible]
ਆਇਆ[illegible]ਕੇਆਬਿਕਉਦੇਇਕਹਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਸੁਪ[illegible]ਆਵਹਿ॥ ੭ ॥ਦੇਵਦੈਤਮੈਆ[illegible]
ਪ੍ਰਭਕੀਨੇ॥ਆਪੇਮਾਰੇਆਪੇਰਾਖੇਆਪੇਦਰਸਾਬੀਨਾ॥ ੮ ॥ਆਪੇਨਰਸਿੰਘਪ੍ਰਗਟ[illegible]
ਪਿਆਪ੍ਰਹਲਾਦਹੋਇਆਇਆ॥ਬੈਰਭਾਵਹਰਿਸੇਮਨਨਾਹੀਮਣਇਆਖੇਲਬਣ[illegible]
ਆ॥ ੯ ॥ਬਵਨਹੋਇਕੈਬਲਿਹਰਿਜਾਛੇਜੋਜਾਚੇਸੋਪਾਇਆ॥ਬਿਨਬਬੇਕਸਗਲਜ
ਗੁਬਾਮਾਇਆਖੇਲਰਚਾਇਆ॥ ੧੦ ॥ਪਰਸਰਾਮਹਰਿਕਿਨਬਿਧਕਹੀਐਮਹਾਂ
ਹੰਕਾਰੀਹੂਆ॥ਛਤ੍ਰੀਮਾਰਸੰਘਾਰਕੀਨੇਜਾਹਿਬਿਧਿਖੜਾਨਹੂਆ॥ ੧੧ ॥ਵਰਸਾਪਤੇਤ੍ਰਿ
ਨਸੁਆਮੀਵੈਰਵਿਰੋਧਨਹਿਭਾਵੈ॥ਆਪਨਖੇਲਆਪਹੀਦੇਖੇਆਪੇਮਾਰਜੀਵਾਵੈ॥ ੧੨
॥ਰਾਮਕਾਬੰਧੁਦਸਰਥਕਹੀਐਦਸਰਥਕਾਕਹਾਇਆ॥ਦਸਰਥਕਾਬਾਪੁਰਾਮਕ
ਦਾਦਾਕੈਹਿਕਹਾਂਤੇਆਇਆ॥ ੧੩ ॥ਜਾਹਿਬੀਚਰਿਤ੍ਰਮਾਇਆਅਨੇਕੀਨਾਰਾਵਣਹੈਂਤੇਭੁ
ਪਾਇਆ॥ਰਾਮਮਾਇਆਰੂਪਰਾਮੋਹਿਇਉਤ੍ਰਿਆਰਾਵਣਨਾਸਕਰਾਇਆ॥ ੧੪ ॥ਸਭ
ਪਰਪੰਚਮੇਟਿਕੇਕਾਰਣਬੇਦਕਤੇਬਬਿਚਾਰਾ॥ਵਹੁਠਾਕਰਅਸੰਭਵਕਹੀਐਗਰਭੁਜੋ
ਨਿਤੇਨਿਆਰਾ॥ ੧੫ ॥ਗੋਪੀਗੁਆਲਨਹੀਵਹੁਗੋਕਲੁਕਰਤਾਕੈਸਨਆਇਆ॥ਵਹੁਦੇਅ
ਲਸਭਨਜੀਆਪਰਿਕੇਜੀਤੇਕੋਹਾਰੇ॥ ੧੬ ॥ਮਾਧਾਰੂਕਾਮਣਕ੍ਰਿਸਨਕੀਬਾਣੀਕ੍ਰਿਸਨ
ਦੂਹਾਕਾਪੀਰਾ॥ਸੋਲਾਸਹੰਸਗੋਪੀਜੇਨਕ੍ਰੋਗੀਕ੍ਰਿਸਨਬਿਖਿਆਕਾਕੀਰਾ॥ ੧੭ ॥ਅੰਦੇ
ਭੁਕਾਪਿਤਾਵਸਦੇਉਨੰਦਮਹਿਰਪਠਆਇਆ॥ਸੁਤਿਸਾਪੇਵਹੁਕਰਤਾਨਾਹਿਜੋਕਹਿ
ਮਾਹਾਬਿਬਿਕਾਇਆ॥ ੧੮ ॥ਬੋਧਅਵਤਾਰ[illegible]ਬਿਧਿਕਹੀਐਸਿਲਾਰੂਪਸਾਸੂਝੈ
॥ਅਨਕਭੇਖਿਮਾਇਆਹੋਇਖੇਲੀਕੋਬਿਰਲਾਹਰਿਆਨੀਸੂਝੈ॥ ੧੯ ॥ਮਹੰਮਦਦੀਨ
ਕਾਹੇਹਕਿਰਿਆਕਉਣਪਰਮਾਤਿਨਚੀਨਾ॥ਹਿੰਦੂਪਰਮਾਤ੍ਰਿਸਟਕਰਤਾਰੇਅਪਨਾ
ਕੀਆਕੀਨਾ॥ ੨੦ ॥ਨਿਹਕਲੰਕਕਾਹੇਹਰਿਹੂਆਕਉਣਬਾਟਤਿਹਪਰੀ॥ ॥ਏਵਦੈ
ਤਦੇਉਸੀਮਪ੍ਰਭੁਕੈਮਾਇਆਲਹਲਹਮਰਈ॥ ੨੧ ॥ਹਰਜੀਪਾਪਪੁੰਨਤੇਨਿਆ
ਰਾਕਰਮਮਰਮਸੋਨਾਹੀ॥ਏਕਭਾਵਤਾਹਿਨਹਿਭਾਵੈਸਦਾਬਿਗਾਸਮਨਿਮਾਹੀ॥੨੨॥ਸ
ਭੁਪਰਪੰਚਮਾਇਆਨੇਕੀਨੇਇਹਬਿਧਿਜਗੁਬਉਰਾਨਾ॥ਜਿਹਨਿਰਅਕੁਲਾਨਿਰੰਜ
ਨਜਤਾਨਹਿਤਿਤਪਛਾਨਾ॥ ੨੩ ॥ਦਸਅਵਤਾਰਈਸਰੀਮਾਇਆ॥ਕਰਤਾਕਰਮਤਿ
ਪੂਜੋ॥ਕਹਿਤਕਬੀਰਰਾਮਅਬਿਨਾਸੀਉਪਜੇਖਪੇਦੂਜੋ॥ ੨੪ ॥ਸਾਪੋਕਰਤਾਕਰ
ਮਾਤੇਨਿਆਰਾ॥ਕਹਤਕਬੀਰਵਹੁਕਰਤਾਨਾਹੀਮਾਇਆਕੀਆਜੈਸਾਰਾ॥ ੧ ॥
॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥ ॥ਗਉੜੀ॥ ॥ਜਾਪੇਦੋਜਕਚੀਸਰਾਪੂਤੇ
ਆਏਆਪਿਏਕਅੰਤੇਏਕੋਆਬਿਕਿਉਦੋਇਕਹਾਈ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥

ਜੈਸੇਏਕ[illegible]ਕਉਗਹਿਆਇਨੋਮੈਭੇਦਨਦੂਜਾ॥[illegible]ਨਕਬੂਝੈਏਵੇ
ਬਾਪੇਉਸਨਿਵਾਜਉਸੰਮੂਜਾ॥ ੧ ॥ਓਹੀਮਹਮਦਓਹੀਮਹਾਂਦੇਉਆ[illegible]ਓਹੀ
ਕਹੀਐਕੋਹਿੰਦੂਕੋ[illegible]ਕਹਾਵੈਪਰਏਕੈਮਹਿਰਹੀਐ॥ ੨ ॥ਵਹੁਮਸੀਤਵਹੁ
ਠਾਕੁਰਦੁਆਰਾ[illegible]ਵਹੁਕਰ[illegible]ਮਾਨਸੀਏਕੀਏਕਜਿਦੀਮਹੂਹੋਕਾਜੀ
ਪੰਡਿਤ[illegible]॥ ੩ ॥[illegible]ਹੈਓਹਲੇਗਾਡਹਿ॥ਇਨੈਮੈਭੇਦੁਨਅੰਤਰਾ[illegible]
ਵਾਹਿਗੁਰੂਏਕੋਹੋਤੇਪਰਣੀ[illegible]ਜੈਨਿਤਾਰਿ॥ ੪ ॥ਬੈਸੰਤਰਕਉਦੋਜਕਕਹੀਐ
ਭਿਸਤਸੁਰਗਸਤਾਨਾ॥ਸੂਏਕਉਸਮਦੋਨੋਕਹੀਐਇਸਬਿਧਿਲੇਕਬੁਝਨਾ॥
੫ ॥ਜਾਕੋਮਰਹਿਮਰਹਿਤਹੋਕ੍ਰਿਸਨਕਰੀਮਾਸੋਈ॥ਹਰਿਜਸਤਦੁਇਕਸਮ
ਰਤਹੈਭ੍ਰਮਨਭੂਲੇਕੋਈ॥ ੬ ॥ਵਹੁਕੁਰਾਨਵਹੁਪੁਰਾਨਵਹੁਮਸਾਂਵਹੁਮੰਡੋ॥
ਪੜ੍ਹਿਗੁਰੀਮਾਤੁਰਕੀਏਬਹੁਤੇਰੇਇਕਮਾਟੀਕੇਭਾਂਡੋ॥ਵਹੁਸੁੰਨਤਵਹੁਕਾਨਛਿਦਵੈ
ਵਹੁਗੁਸਲਇਸਨਾਨਾ॥ਵਹੁਮਾਲਾਵਹੁਤਸਬੀਕਹੀਐਵਹੀਮੇਰਾਇਮਾਮਾ
॥ਵਹੀਜਿਕਰੁਵਹੁਭਜਨਕਹਾਵੈਇਨੈਮੈਭੇਦਨਕੋਈ॥ਵਹੁਗੀਗਾਵਹੁਕਾਬਾਸਿਦ
ਹਿਇਸਬਿਧਿਬੂਝਹਿਸੋਈ॥ ੯ ॥ਅੰਧਾਕਹਾਬਿਚਾਰਹੀਮਨਮਹਿਅੰਤਰਹੇਸਭੁਸੋ
ਈ॥ਕਹਾਤਿਕੰਬੀਰਨਾਨਕਕੀਗਤਿਮਿਤਵਿਰਲਾਜਾਨੈਕੋਈ॥ ੧੦ ॥ਜਾਧੋਹਿੰਦੂਤੁਰ
ਕਨਕੋਈ॥[illegible]ਸੈਈਜਨਮੁਕਤਾਜੋਦੁਹਤੇਨਿਆਰਾਹੋਈ॥ ੧ ॥ ॥

ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥ ੩ ॥ ੧੭ ॥ ॥ਸੁਆਲਪੀਰਬਹਾਵਦੀਸੁਰਾ॥ ॥
ਆਖੇਪੀਰਬਹਾਵਦਦੀਸੁਣਹੋਨਾਨਕਸਾਹਾ॥ਸਭੁਰਲਾਛੋਡਿਕਾਰਿਚਲੀਐਸਿਧੇਰਾਹਾ॥੨੦
ਹਰਿਆਸਤਜਲੀਐਛਡੀਐਰਾਹੁਸਿਤਾਨਾ॥ਛਡੀਐਝਗੜੇਦੁਨੀਦੇਛਾਡਹਿੰਦੂਮਾਨਸੂ
ਮਾਨਾ॥ਰਹਿਨਵੋਹਾਪਾਇਆਕੂੜੇਝਗੜੇਲਗੁ॥ਜਿਉਚੋਰੰਭੀਮਸਾਨਿਜਾਪੀਰੇਰਨੁਠਗਾਮ
ਲਦੇਠਗ॥ਸਾਹੂਮਿਲਿਦੇਸਾਹੂਆਂਸਚੁਰਾਹੁਪਛਾਨ॥ਚਲੀਐਰਾਹਿਖੁਦਾਇਦੇਜੋਆਖ
ਆਇਕਾ॥ਹੁਣਕੀਚੈਰਾਸਿਖੁਦਾਇਦੀਮਿਲਦੇਦਾਦਸਰਾਹੁ॥ਭੁਲਿਆਆਖਤਿਬੰਦਗੀ
ਤੋਸਭੁਸਨਾਹੋ॥ਕਿਉਕਰਮਿਲੀਐਰਬਨੂੰਕਿਉਛੋਲੈਕੇਭੇਦਿ॥ਜਿਤੁਪਾਈਐਦੀਦਾਰਖੁਦਾਇਦੁ
ਦਿਲਗੋਨਜਾਮਕੀਟੇਦਿ॥ਸਾਹਿਬੀਮਿਲੈਤਕਰਮਹੋਇਜਨਮ[illegible]ਆਖੇ
ਬਹਾਵਦੀਸਚਦਾਜੋਬਰਾਖੁਦਾਇ॥ ੩੮ ॥ ॥ਜਵਾਬਨਾਨਕਸਾਹਸੁਰਾ॥
॥ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹਸਚੁਸੁਣੋਬਹਾਵਦਪੀਰ॥ਰਾਹਖੁਦਾਈਸਖਤਹੋਕਰਦਾਬਹੁ
ਤਜਹੀਰ॥ਵਲਾਹੁਨਿਕੀਆਖੀਐਧੀਨਿਅਹੁਤਿਖੀਧਾਰ॥ਇਨੋਮੈਂਧਾਵੀਕੋਹੋਕਿਉਕਰ
ਜਾਈਐਪਾਰ॥ਇਹਮਨਹਾਥੀਹੋਇਰਹਿਆਖੁਦੀਇਕਬਰਨਾਲ॥ਕਿਉਕਰਲੈਪਾਈਐਪੀ

ਕਜੀਉਨੂੰਬੁਰੇਸੰਗ॥ਮਸਤਾ॥ਤਿਨ੍ਹਾਂਦੇਜਰਾਇਦੇਲਸਨੂੰਕਰੀਲੈਂਹਜਾਰ॥ਜੇਕਥੀਆਖੀਕਾਫਰੀ
ਰਖੁਦਾਤਾਸਾਥੀਸਭਦਿਸਾਰੁ॥ਕਰਅਲਦੀਥੰਦਗੀਇਕਾਇਕਹਿਇ॥ਪਾਸਨਰਖੀਏਦੂ
ਸਰਾਬਿਨਮੁਰਸਦਨਾਹੀਕੋਇ॥ਜਿਨਾਅਲੂਣੀਚਖੀਐਸਚੋਮਾਰਨਾਲਰੀ॥ਜਿਤੀਦਿਸ
ਨਉਮਤੀਏਹੁਸਭਦੁਨੀਆਂਦੇਠਗ॥ਆਖਰਥੇਲੀਕੇਨਜੰਬਾਝਦਪਾਕਖੁਦਾਇ॥ਆਖੇਨ
ਨਕਪੀਰਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇਤੇਜਾਹਿ॥ ॥ਰਾਗ ਤਿਲੰਗਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥

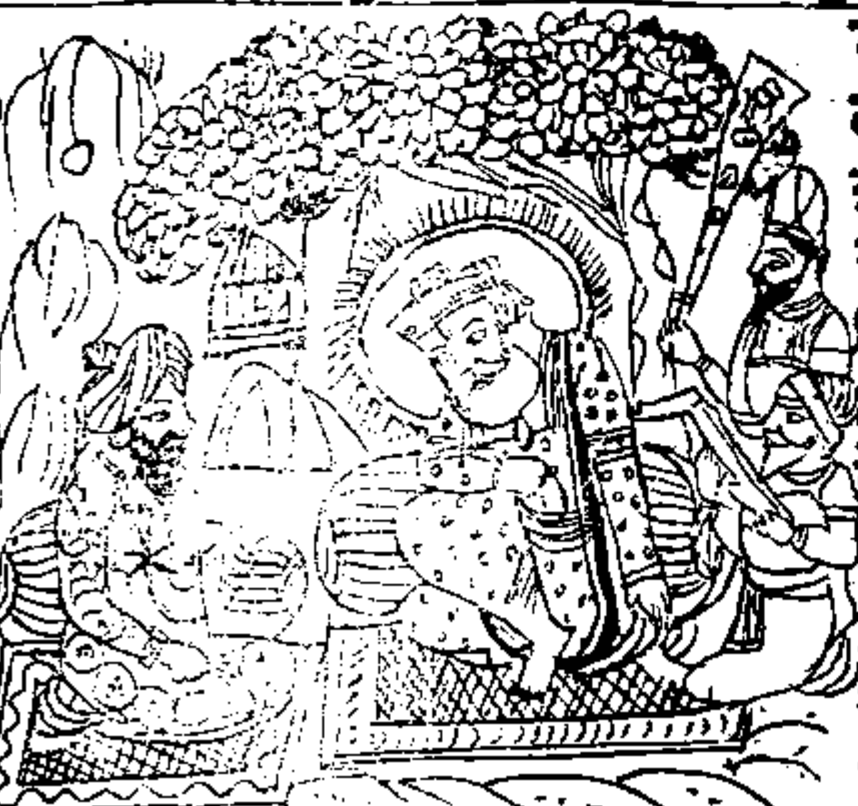
॥ਖੁਦੇਜਾਨਸਾਹਿਬਗਨੀ॥ਸਾਮਣੁਬੇਦਕਤੇਬਥੋਲੈਖਾਬਹਕਿਆਨੀ॥ ੧
॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਿਨਦੁਨੀਆਜਮਾਲਸੂਰਤਦੇਖਤੇਥਿਰਨਾਹਿ॥ਦਾਨਉਤੇਵੀਸ
ਹਜਾਰਹਾਰਿਦਨੁਨਿਤਖਜਾਨੇਤੇਜਾਹਿ॥ ੧ ॥ਮਨੀਮਾਹਿਤੂੰਗਾਰਕਗਾਫਲਸ਼ੇਮੋਹ
ਰਥੇਪੀਰ॥ਦਰੀਆਨਹਿਪਵਹਿਰੋਥਾਹੋਇਨਾਹਿਤਸੀਰ॥ ੨ ॥ਜਿਵਕਗਠ
ਣੀਮੋਹਰਤੇਸਾਖੇਰਸੂਥੀਹਾਥਾ॥ਧਨੀਕਾਫੁਰਮਾਨਆਇਆਤੇਰਥੀਤਾਥੀ
ਆਸਾਥਾ॥ ੩ ॥ਪੀਰਮੀਰੀਥਰਅਉਲੀਏਜਭੁਹੋਤਿਹੋਣਪੇਸਾ॥ਉਹਦਰਕੀਖ
ਬਰਨਜਾਨਤੇਅਕਸਕੇਫਰੇਸਾ॥ ੪ ॥ਤਜਿਖੁਨਜਰਿਜੀਥਾਨੀਮਕਰਿਖਸਮ
ਕੀਕਰਿਕਾਣੁ॥ਨਾਨਕਥਰੀਯਜਥੇਨਤੀਕਰੂਹਕੂਹਲਾਲਪਛਾਣੁ॥ ੫॥ ੧॥
॥ਰਾਗਤਿਲੰਗੁਮਹਲਾ ੧ ॥ਸਾਹਿਬਜਾਹਕਹਾਮਾਮੂ
ਰ॥ਦਿਲਮੋਲਦਰਕਲੀਦੇਸੋਮਕਾਮੁਅਰਸਿਹਜੂਰਿ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਹਰਿ
ਦਮੂਦੇਏਕਸਾਹਿਬੁਥੇਦਜੂਦੇਮਾਹਿ॥ਥੇਨਮੂਨੇਥੇਚਗੂਨੇਤ੍ਰਿਸਤਦੋਜਖਨਾ
ਹਿ॥ ੧ ॥ਨਾਮੁਰਾਦੇਸਦਾਸਾਹਿਬਥੇਦਜੀਰੇਰਸਾ॥ਨਾਹਿਥੇਦਕਤੇਬਕਾਜੀਦੇ
ਇਨਾਮੁਲਾਂਥਾਂਗ॥ ੨ ॥ਨੂਰੋਰੋਸਨਹਰਦੋਆਲਮਨਾਹਿਤੂਲਾਸੀਬ੍ਰਾਧਾ॥ਥਿਲਕੁ
ਲਤਮਾਮਦੀਦਮੁਲਾਹੂਤਿਲਾਮੁਕਾਮੁ॥ ੩ ॥ਕੁਦਰਤੀਨਹਰਦੋਨਹੀਏਕੋਏਕਕ
ਹਿਨਾਮੁ॥ਨਾਨਕਾਦਿਵਨੀਮਨੇਮਾਨਾਰੋਜਸਬੁਹੈਰਣਿ॥ ੪ ॥ ੩੮ ॥ ੫

ਸੁਆਲਭੁਕਨਦੀਨਕਾਜੀ॥ਦੂਜਾ॥ ॥ਆਖੇਕਾਜੀਰੁਕਦੀਨੁਣੀਐਨਾਨਕ
ਸਾਹ॥ਤੂੰਹਿਹਰਫਕੁਰਾਨਦੇਜਾਣੇਆਪਅਲਾਹਿ॥ਮਾਇਨੇਇਕਾਇਕਹਰਫਤੇਕਹੀਐਕਰਤਦੇ
ਥੀਰ॥ਜਿਸਮਰਾਤਬਕਉਪਰੁਦਿਆਕੇਸਾਨੂੰਥੇਪੀਰ॥ਅਸਾਂਥੇਫੁਰਾਣੁਈਅਹਿਆਇਨੇ
ਕਰਕੈਥਿਆਨ॥ਤੁਸੀਭੀਆਖਉਸਾਹਜੀਸਚੀਰਥਕਲਾਮ॥ਸਿਫਤਖੁਆਇਗਥਿਰੀ
ਸਥਾਖੇਲਸੁਣਾਇ॥ਆਖੇਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਕਹੀਐਖੂਬਾਖੁਦਾਇ॥ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦ
ਇਦਿਸਦੇਹੁਨਿਗ੍ਹਮਰਾਹਿ॥ਬਾਝੂਝਥੋਹੋਰਨਾਹਿਦੂਜੇਨਚੂਨਰਾਹਿ॥ਜੇਹੜੀਗਲਦੂ
ਦਾਇਦੀਕਹੇਕੋਈਮੁਸਾ॥ਬਰਨਲਾਲਚਦੂਨੀਦੇਝਗੜੇਮਰਦੂਲਾਹਸਚਾਦਾਚ

ਸੀਐਜੇਵੇਸਿਆਵੇਸੋਊ॥ਹੁਜਤਹਜਤਵਰਜਕਰਿਰਹੇਨਿਅਛਾਵੀਊ॥੪੦॥

॥ਸਲੋਕੁਨਾਨਕਸਾਹਸੁਰਾ॥ ॥ਸੁਣਹੇਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਆਖੇਨਾਨਕਪੰ
ਦਾਸੇਈਸਿਆਣੀਗਲਵਿਚਿ[illegible]ਸਾਇਕਬਹੁਤੇਬੰਦਾ॥ਜੀਹੋਹਰਫ਼ਹੁਰਾਨਦੇਤੀਹਸਿਪ
ਰੇਕੀਨਾ॥ਤਿਸਵਿਚਿਬਹੁਤ[illegible]ਰੇਜਕੀਨਾ॥ਪਰੇਪੁਕਾਰਣਨਬਹੁਖ
ਤਲਅਮਨਹੋਇ॥ਜੋਰਾਹੈਸੋ[illegible]ਜਾਣਨੋਕੋਇ॥੪੧॥ ॥

॥ਸੀਹਰਫੀਆ[illegible]ਨਾਨਕਜੀਸਾਹਿਬ॥ ਸੁਰਾ॥ ॥

॥ਅਲਫਅਲਹ ਕਹੁਯਾਦਕਰਗ
ਫਲਤਅਨਹਦਿਸ ਗ॥ਸਾਜਪਲੰਟਹ
ਨਾਮਬਿਨਪਿਰਾ ਜੀਵਨਸੰਸਾਰ॥
੧॥ਬੇਬਦਾਇਤੇ ਦੂਰਕਰਕਦਮ
ਸਰੀਅਤਰਾਖ॥ ਨਿਵਾਲਹੁਅਗੇ
ਸਭੁਸਦੇਮੰਦਾਰਿ ਸੇਨਆਖਿ॥੨॥
ਤੇਤੇਬਧਿਕਰਬਧੀ ਤੇਮਤਤੂੰਪਛਤਾਹਿ
॥ਤਨਬਿਨਜੇਸੁਖ ਗਡੀਐਤਬਤੂੰਕ
ਹਜੂਰਾਹਿ॥੩॥ਸੇ ਸਨਹੀਬਹੁਤਕ
ਰਖਲੀਸਾਸਨਕ ਛਾਹੇਟਹਇਦਿਕ
ਇਆਮੁਲਨਲਹੀ ਸੀਆਧਿ॥੪॥ਜੀ
ਮਜਮਾਇਤਜਮਕਰਿਦਲ[illegible]ਧਾ॥ਬਾਝੁਸਾਈਅਪਣੇਫਿਰਸੀਅੰਧੋਅੰਧਾ॥
੫॥ਹੇਹਲੀਮੀਪਕੜਤੂੰ[illegible]॥ਪਾਵਤਵਰਜਪੁਕਰਨਦੀਪਰਿਦੀਮਖਾਸ
ਕਸਾਰ॥੬॥ਖੇਖਾਮਤੇਊਭਣੇ[illegible]ਕਰਤਾਰ॥ਦੁਨੀਆਲਾਲਚਲਗਮਰਹਿਮੁੰਡ
ਭੂਰਾਵਹਿਭੁਗ॥੭॥ਦਾਲਦਿਆ[illegible]ਮਨਅਠੇਪਹਿਰਨਸੋਇ॥ਏਕਪਹਿਰਅਰਜ
ਕਤਸਾਈਜਭੁਖਿਰੋਇ॥੮॥ਜਾਲਾਜਿਕਰੁਆਸਜੀਖਾਤਰਨਾਹਿਭੁਲਾਇ॥[illegible]
ਮੇਰਵਾਲਤਨਲੋਭਮਨੋਬੁਕਾਇ॥੯॥ਰੇਰਾਹਤਈਮਾਨਕੀ[illegible]ਦੇਖਹਿਜਾਇ[illegible]
ਵਰਜਪੁਰਕਨਦੀਸਾਂਈਸੌਚਿਤਲਾਇ॥੧੦॥ਜੇਜਾਰੀਕਰਿਮਨੇਮਾਹਿਸਾਈ[illegible]
॥ਜਿਕੁਛਚਾਹੇਸੇਕਰਸੀਤਿਸਕਾਕਿਆਵੇਸਾਹੁ॥੧੧॥ਸੀਨਸੇਧਮਨਆਪਣਾ[illegible]
ਇਸਹੀਮਾਹਿ॥ਤਨਭਾਂਡਾਮਨਵਸਤਕਰਹੁਕਮੀਬੰਧਜਮਾਹਿ॥੧੨॥ਸੀਨਸਹਾਵਤ
ਪਾਈਅਹਿਪੀਆਸੋਲਿਵਲਾਇ॥ਰੁਕਨਾਇਹੇਤਨਜਾਇਸੀਕੀਚੇਤਲਬੈਖੁਦਾਇ॥੧੩

[illegible]
ਮਿਲਾ॥੧੪॥ਇਆਕੁ ਜਲਾਲ [illegible] ਮਰਹੀਐ [illegible] ਜਰਕਰ [illegible]
ਹੀਏਲਾ॥੧੫॥ਤੋਇਤਲਬਕਰਰਾਜਤੀਦੇਇਸਣੋਰਸਾਲਾ॥ਜਿਨਡਿਠਿਆਦੁਖਜਾਇਤ
ਨਦੂਰੇਜਾਇਅਜਾਲਾ॥੧੬॥ਜੋਇਜਾਲਾਸੋਈਭਲੇਰੇਤਨਰਹੀਨਾਮੁ॥ਜਾਈਤੇਰੇਨਾਅਥਿ
ਨਕਿਉਅਦੇਆਰਾਮ॥੧੭॥ਜੋਨਾਮਅਮਲਕਮਾਈਐਜੋਕੋਪਾਰਾਵਾਸ॥ਬਿਨੁਅਮਲਾ
ਨਹੀਪਈਐਮਰੀਐਪਛੋਤਾਸ॥੧੮॥ਕੋਨਗਨੀਮਤਰੁਕਨਦੀਜੋਨੀਸਿਦਿਤਾਆਪ॥
ਇਸਪਿੰਜਰੇਵਿਚਖੇਲਿਓਨਤਿਸਜਾਈਨਬਾਪ॥੧੯॥ਏਫਾਰਕਤੇਉਭਏਜੋਚਲਿਓ
ਗਸਰਭਾਇ॥ਅਪਿਕੀਆਤਹਕੀਕਤਨਰੰਗਰੰਗਿਮਿਲਾਇ॥੨੦॥ਕਾਫਕਲਮਅਬਕਜ
ਦਕਹਿਅਦਬਨਭਾਖਹੁਬਾਤ॥ਨਫਸਹਵਾਈਰੁਕਨਦੀਤਿਸਸੋਹੋਇਨਸਾਤ॥੨੧॥ਕ
ਫਕਰਾਨਆਵਈਜਿਤਮਨਉਪਜੇਚਾਉ॥ਤੇਪਾਰਸਕੰਚਨਥੀਏਜਿਨਛੋਹਿਆਹਰਿ
ਰਾਉ॥੨੨॥ਲਾਮਲਨਤਬਰਸਾਰਤਿਨਜੋਤਰਕਨਿਮਾਜਕਰੇਨਿ॥ਥੋੜਾਬਹੁਤਾਖਟਿਅ
ਹਥੋਂਹਥਗਵਾਇਨਿ॥੨੩॥ਮੀਮਮੁਰਸਦੀਮੰਨਤੂੰਮੰਨਿਕਤੇਬਾਬਾਰ॥ਮੰਨਤੂੰਇਕਖੁਦਾਇ
ਨੂੰਖਾਸਾਜਿਸਦਰਬਾਰ॥੨੪॥ਨੂਨਨਹੀਓਹਮਰਹੇਜਿਨਕੀਤੇਅਮਲਕਬੂਲ॥ਆ
ਇਆਬੰਧਨਗਾਲਿਮਨੋਜਿਤਖਾਲੀਵੰਞਹਿਭੂਲ॥੨੫॥ਵਾਵਉਜੂਅਦੈਰੁਕਨਦੀਸਿ
ਰਫਾਏਹਬਿਨਾਹੁ॥ਉਸਰਾਦੀਹਾਵੀਬਾਦਰੇਪਾਕਿਓਕਿਤਜੰਜਾਲਾ॥੨੬॥ਹੇਹੈਬਤਤਿਸ
ਦਿਨਾਦੀਜਿਸਦਿਨਅਦਲਕਰੇਇ॥ਬਾਬਹਮਾਰੇਰੁਕਨਦੀਕੋਹਾਹੁਕਮਪਛੇਇ॥੨੭॥ਲ
ਮਲਾਇਕਤੇਉਭਏਜੋਨਫਸਮਾਤਿਨਦਰਪਰੋਇ॥ਜੋਉਸਤੋਂਡਰਿਆਥੀਐਜੋਆਪਿ
ਨਸੀਗਮਲੋਇ॥੨੮॥ਅਲਫਅਲਹਿਹੁਹਿਨਾਲਹੈਚੇਤਹਿਕਿਉਨਅਜਾਨਾ॥ਗਰਸੇਵਤੇ
ਛੂਟਸੀਅਉਸਰਿਅੰਤਨਿਦਾਨ॥੨੯॥ਯੇਯਾਰੀਕਰਰੱਬਸੋਜਿਸਦਾਅਬਛਲਰਾਸ
॥ਇਕੁਇਕੇਲਨਨਕਾਕਿਸੇਨੋਹੋਇਮੁਹਤਾਜ॥੩੦॥੪੩॥ ॥

ਸੁਆਲਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨੂਰ॥ ॥ਆਖੇਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਸੁਣਹੋ
ਨਕਸਾਹਾ॥ਪੁਛਦੇਹਾਂਇਕਮਸਲਾਦੇਸੋਸਭਸਨਾਹਿ॥ਅਰਥਾਨਾਸਰਕਥੁਸਫਜਿਆ
ਅਨਸਰਚਾਰਮਿਲਾਇ॥ਬਾਦੀਨਾਰੀਆਬਖਾਕਚਾਰਲਤੀਫਬਣਾਇ॥ਚਉਹਾਵਿਚ
ਹੁਗੇਇਕਾਰੰਕੀਦੇਇਕਲਤੀਫ॥ਦਰੋਸਰਫਲਤੀਫ [illegible]
ਕੈਸੇਮਕਾਰਿਹੂਕਤਿਬੀਦਦਿਖਲਾਇ॥ਅਵਲਹੂ [illegible]
ਇਅੰਨੀਖੂਨਹੁ [illegible]
ਰਅਲਹਿਹੁ [illegible]

ਇਦਸੋਸਭੁਬੀਰਣਾ।ਬਿਨਨਾਮਾਦਾਸੋਫਿਤਿਦੇਤਵਲਦੋਹਇਨੋਕੋਈ।ਵਰਖੁਦਾਇਸੋ
ਧਕਾਰੈਨਾਨਕਸਚੁਵਿਗੋਇ॥੪੩ ।।ਜਬਾਬਨਾਨਕਸਾਹਸੂਰਾ।। ੴ ॥
।।ਸੁਣਹੋਰ [illegible] ਦੀਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹਾਰੋਵੀਸਿਰਰਖ
ਦਾਇਦੇਸਕੋਨੋਰੋਇਅਲਾਇ [illegible] ਰੈਪੰਡਾਤਿਨਕਰਨੀਵੀਚਾਰ।।ਲਿਖਿ
ਆ[illegible]ਵਿਤਬਹਿਵਰਕਾਜੀਕਿਹੋਨਾ[illegible]ਇਨਜਾਣੇਰੋਬਗਲਕਦੋਹਿਆਅਕਾਰ
।।ਅਵਲਬੂਹਖੁਦਾਇਹਿਕਹੁਣਬਾਂਦੇਬੂਹਅਪਾਰ।।ਹੁਜਰੀਨੂਸਲਵਾਤਕਰਿਸੋਹਣੋ
ਆਸੂਦੇਖਾ।।ਅਵਲਆਖਰਜੋਬੀਆਸਚੁਨਾਨਕਕਹੋਬਿਬੇਕ।।ਅਵਲਮਾਹੀਨਖੁਨ
ਸੀਨਹਿਕਛੁਵਿਛੜਨਮੇਲ।।ਨਰਮਾਦਾਦੁਇਮਿਲਕਰਹਿਬਾਹਿਆਂਅਬਰਸਖੇਸ
।।ਮਨੀਖੂਨਮਿਲਬੂੰਦਕਰਿਦੁਇਟੰਕਏਕਪਰਵਾਣ।।ਮਨੀਆਸਾਰੋਛੋਪੈਖਨਾਅਦ
ਈਜਨਾਦੇਦੇਬੋਕਾਇਕਰਹੁਇਰੋਲੋਲਾਹੋਆਭੂਪ।।ਲਾਦਿਸਿਆਓਸੋਲਰਾਜੇਸਫ
ਲਸਰੂਪ।।ਆਬਖਾਕਦੀਗਿਹਹੋਇਵਮਰੂਖਅਸਤਾਨਾ।ਪਕੇਆਤਸਬਾਦਮਿਲਿ
ਹੋਇਪਿੰਡਪਰਾਣ।।ਚਾਰਖਸੀਅਤਿਮੇਲਕਰਿਹੂਆਸਰਾਲਾਸੂਤ।।ਜਿਸਾਰਸਕਤੂਖ
ਮੋਹੇਤੈਸਾਆਦਮਭੂਪ।।ਜੋਸੋਜਮਾਨੋਬੀਜਿਐਤੋਸਾਹਿਪਰਕਾਰ।।ਇਸੀਭਾਂਤਿਕੀਜ
ਰਤਿਮਿਲਉਪਜਤਹੋਸੈਸਾਰੁ।।ਓਹੀਪਲਓਹੀਚਸੇਓਹੀਥਿਤਿਓਹੀਵਾਰ।।ਓਹੀਸਮ
ਸਾਇਤਓਹੀਘਰਿਆਨਿਛਤ੍ਰਸੁਮਾਰੁ।।ਦੁਖਸੁਖਖਾਣਾਪੀਵਣਾਨੇਕਬਦੀਬੀਚਾਰੁ।।ਪਲੁ
ਅਦਾਈਸੂਤ੍ਰਕਮਸਤਕਲਿਖਿਆਕਰਤਾਰੁ।।ਸਿਰਫਲਦਾਇਆਸਿਕਮਾਦਿਚਾਲਿੰਖੇ
ਸਾਨੀਲੇਖ।।ਕਿਣੀਮੇਟਨਸਕਈਕਿਰਮਕਾਲਕੀਰੇਖ।।ਕਉਣਸਮਤਕਾਲੇਖੇਕਉਣ
ਥਿਤਕਉਣਵਾਰ।।ਕਉਣਸਰੁਤਿਮਾਹਕਵਣਕੀਤਗਬਿਅਕਾਰ।।ਨਉਮਹੀਨੇਗਰਭਕੇ
ਤੁਲਵਕੇਫਲਕੀਭਾਂਤਿ।।ਪੇਰਉਸਿਰਕਟਲੋਕੋਨਸੁਖਦੇਹੇਨਰਾਤਿ।।ਸਿਮਰਣਕਰਤਾਉ
ਰਪਾਮੁਖਪਲਪਲਸਾਸੋਸਾਸੁ।।ਜੋਇਕਪਲਰਬਨਾਜਪੇਤਬਜੁਸਾਹੀਮਲਜਾਸ।।ਜਿਕ
ਛੁਮਾਦਾਰਿਖਾਇਪੀਅਤਾਤੇਜੋਰਸਹੋਇ।।ਨਾੜੋਧੋਰੋਹੋਇਕਰਿਅੰਦਜਾਵੈਸੋਇ।।ਨਵਾਲ
ਗਾਨਾਭੀਜੈਜਸੋਫਲਕੀਭਾਂਤਿ।।ਬਾਂਦੇਆਬਿਅਰਨਾਰਮਾਹਿਪਕੇਦਿਨਅਰਰਾਤਿ।।ਉਰਧ[illegible]
ਦਰਿਤਨਿਰਹੈਮਸੀਖੁਨਕੋਮਾਹਿ।।ਹਿਰਦੇਅੰਦਰਿਜਪਕਰੈਬਾਹਿਰਕਿਸਾਥਿਧਜਾਹਿ।।ਸਿਮਰਿ
ਆਜਾਤਿਤਪਕਰੈਸੁਰਤਿਖਸਮਕੇਬੀਚ।।ਤਾਕਉਸੁਖਹੈਤੇਹੋਲੋਆਵੈਅਦਰਸੋਹੇਸਰਦੀਸ
।।ਸਤਿਨਾਮੁਮੁਖਜਪੁਕਰੇਹਉਨਾਹੀਕੂਆਹਿ।।ਨਉਮਸਤਾਉਅਗਨਿਮਹਿਫਿਰਿਫਲਇਆ
ਬਾਹਿਰਣਿ।।ਸਾਹਿਬਾਸਿਉਬਿਨਤੀਕਰੇਦਿਸਰਨਸਾਸਗਿਰਾਸਾ।।ਭੂਲਬਿਨਮੇਰਾਕਾਇਨ
ਹੀਜੀਉਪਿੰਡਸਭਤਾਸ।।ਕੀਨੀਵਚਾਖਸਮਸੋਸੈਮਾਨੇਹਿਤੁਭੁਲੈਧਿਆਇ।।ਫਿਰੀਤੋਰਹੀਅੰਤ

ਰੇਤੁਵਿਚੋਕਢਾਇ॥ਬਾਦਲਪੇਲਿਆਭਰਿਆਦਰਿਆਛਡਿਆ ... ਦਰਿਦ੍ਰਖਪ
ਕਾਰਿਅਕਾਰੀਓਕਰਤਾ॥ਦੇਤਜਿਵੈਛਿਕਥੰਡਿਆਸਿਉਕੈਜੇਤੀਮਾਹਿਮਦਾਰਿ
ਪਿਸਰਦੂਖਲਗਾਨਦਕਨੀਸਾਨਾ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ॥ਨਿਕਥਵੀਸਿਰਪੰਡਲੈਬਾਹਿ
ਰਨਿਕਿਲਿਆ॥ [illegible] ਪਾਰਿਦੁਨੀਆਛਿਕਲਿਆ॥ਅੰਦਰਿਦੇਖਿਆ
ਔਰਕਿਛੁਜਿਕਰਹਿ [illegible] ਨਾ॥ਬਾਹਿਰਆਇਆਜਹਾਨਾਵਿਚਛੇਰਿਆਸ
ਰੈਗ॥ਤਬਲਾਗਾ [illegible] ਹੋਗਿਛੁਹਿਹੂਆਹਿ॥ਇਸਾਵਿਚਾਰਦੇਸਕਲਿਕੁਖ
ਮੀਐਸਾਪਾਹਿ॥ [illegible] ਆਪਤਾਮੋਹਕੀਦੇਹਰਚੀਜਗਦੀਸਾ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸ
ਨਮਹੇਸਤਾਹਿਸਾਜਕੀਆਸਭੁਥਿਰ॥ਕੋਟਿਤੇਤੀਸਦੇਵਤਾਸਭੁਛਰਏਗੀਮਾਹਿ
॥ਸਾਹਿਬਸਭਾਲੀਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਥਲਭੂਸੇਖਾਹਿ॥ਜੋਸੀਮਰਹਿਖੰਡਕੀਪੰਡੋਹੀ
ਵਿਚਕੀਨਾ॥ਅਸਟਦਸਾਸਿਧਿਨਉਨਿਧਿਆਸਾਹਿਬਕਰਿਤਲਿਦੀਨਾ॥ਚਾਰਪਦ
ਰਥਸਗਲਦੁਨਿਨਮਦਾਨਇਸਨਾਨਾ॥ਸਤਿਨਾਮਅਕਾਲਪੁਰਖਕਾਮੰਤ੍ਰੀਮਕਿ
ਆਤਬਦਨਾ॥ਇਹੁਹੀਤੁਮਤਾਰਸਹਿਨਿਸਾਇਨਿਜਪਰਮੀਤਾ॥ਏਹਾਂਹਉਹਉਕਰਉ
ਰਿਆਭੁਈਬਾਧਾਬਿਪ੍ਰੀਤਾ॥ਲੇਖਿਲਿਖਿਆਬਾਸਿਧਿਜੇਸਿਧਾਨਬਾਹਰਿਹੋਇ॥
ਸਿਧੇਕੋਅਪੁਠਭਾਇਆਤਾਲਿਆਂਨੂੰਬਾਹਿਰੋਇ॥ਅੰਦਰਿਕਕੇਤੂੰਤੂੰਬਾਹਰਿਤਉ
ਮੈਹੋਇ॥ਕਿਉਨਹਿਸੋ [illegible] ਦਾਈਆਹਿਤਕਬੀਰਨਛਾਡੇਤੋਹੀ॥ਮੁਰਸਦਸਰਨੀ
ਜੋਪਦਹਿਕਦ [illegible] ਕਰਾਇਤਬਚਖੁਦਾਇਤੇਪੜ੍ਹੀਲਿਖੀਮਿਟਾਇ
॥ਸਿਦਾਮ [illegible] ਖੀਬੂਤਬਤਾਇ॥ਪਰਗਤੁਲਾਗਾਇਮਹੀਨਸਬ
ਤਬਮਸਤਕਲਰੋਆਹਿ॥ਉਲਟਾਖੇਲਖਸਮਕਾਕਦਮੇਸੀਜਨੁਕਾਇ॥ਸਿਰ
ਤਲੇਪੈਰਉਪਰਿਹਿਤਬਮਾਰਗਸੀਧਾਪਾਇ॥ਹਉਮੈਛਡੇਜਾਪਸਬਦੂਤੂੰਜਾਪੁ
ਕਰੇਇ॥ਫਿਰਕਬਿਮਨਨਲਾਗੂਹੋਇਤਿਸਸੀਧਾਲੇਖਪਹੋ॥ਛਲਾਬੁਰਾਦਲਿਖੇ
ਖਬਾਡੋਤੇਲਿਖਪਾਇਆ॥ਬੂਨੀਬੁਰਾਮਟਾਇਆਸੁਭਪਸੇਭਇਆ॥ਸੋਸਾਹਿ
ਦਾਇਆਏਹੁਫਲਸੁਣਹੋਰੁਕਨਦੀਨਾ॥ਹਿਣੀਮੇਟਈਓਰਬਿਮਨਤੇਕਰਪੂਜਕੇ
ਲਾ॥ਪੰਚਤੱਤਪਰਵਾਣਕਰਿਛਿਦਾਂਸਚਮਿਲਾਇ॥ਸਭਦਾਸੀਸਾਨਿਵਾਇਆ
ਪਰਤੀਅਰੋਆਇ॥ਜਿਸਰਾਬੂਝਮਨਕਰੀਸੋਈਛਾਇਆਸਤਾਨਾ॥ਨਾਜੀਵ
ਨਾਮਕਸਕਹਿਆਤਸਾਵਿਚਹੋਰਵਾਨਾ॥ਹੁਕਮਸਾਹਿਬਦਾਕੋਇਆਕਿਓਕਰਹੋ
ਵੇਸਖੀਜਮਦੰਡਸਿਰਨਉਤਰੋਆਈਐਜਸ [illegible] ਜੁਬਾਸਾਹਿਬਦਾਇਹੁਪੁਤ
ਕਾਹੇਪੈਰੀਪਉਤਿਨਛੋਡਾ॥ਸਤਵਾਰਤਾਰੀਆਉਮਤੀਕੇਤੀਕੇਤੀਲਖਕਰੋੜਾ॥

ਧਰਤੀਮਥਾਟੇਕਿਆਕਾਜਸੁਹੇਲਾਹੋਇ॥ਜਾਪਹੁਲੇਖੁਲੀਆਂਭੀਤਾਂਪੇਖਿਆਂਗੋਦੇ
ਸ਼॥ਜਿਤਮੁਕਦਰਾਂਦੇਲਿਖਿਆਮਥਾਟੇਕਾ॥ਮੁਹਰਉਪਠੀਖੋਦਅਨਿਦਿਆਸਿਧਾ
ਲੇਖਾ[illegible]ਆਸੋਪਰਵਾਨਾਇ॥ਬੈਮਿਲਣਵਧਿਆਈਆਂਦ
[illegible]ਦਰਰਖੀਐਧਰਤੀਸੀਜਾਨਿਵਾਇ॥ਕਰਾਇਤਬ
[illegible]ਵਤਾਪਾਣੀਜੀਉਹੈਜੀਆਜੀਉਕਿਹਾਇ॥ਜਿੰਦਾ
[illegible]ਪਾਣੀਓਂਆਖਾਨਸਰਹੀਸੰਚੋਰਮੁਗਾਇ॥ਨਉ
ਸੇਨਦੀਨਿਝਰਨਦੇਸਪਤਸਮੁੰਦੁਵਹਾਇ॥ਪਾਣੀਧਰਤੀਹੇਠਹੈਉਤੇਪਰਬਤਪਠਾਇ॥
ਧਰਤੀਉਤੇਅਸੰਖਜੀਉਹਿਲਿਚਾਲਿਮੂਲਨਖਾਇ॥ਪਾਣੀਅੰਦਰਏਹੁਗੁਣੁਅੰਤਕਹੀ
ਨਵਾਇ॥ਸੀਜਨਿਵਾਇਉਸਧਰਤੇਨਿਕਾਈਉਸਨਾਹਿਕੁਬਾਣਿ॥ਬੂੰਦਅਕਾਸੋਂਉਧਰੈ
ਨਿਵੇਂਧਰਤੀਅੰਦਰੀਆਇ॥ਆਪਣਾਆਪਸੰਕੋਚਕੈਵਿਚਲੈਦੀਧਰਤਸਮਾਇ॥ਭੂ
ਮਗੁਣਹੈਪਵਣਦਾਸੁਣਹੋਮੇਰੇਮਿਤ॥ਮਾਨਿਹਿਤਸੀਸਨਿਵਾਇਦਾਧਰਤੀਅਵੇਨਿ
ਤਾ॥ਧੂੜੀਵਾਰਨਆਵਦਾਕੋਹਕਾਫਤੇਚਲਾ॥ਧੂੜਪਰਤਕੀਮੇਲਕੈਜਾਦਾਮੁਹਤੇਮਲਾਦੇ
ਵਅਕਾਸਹੈਕਾਰਦਿਸਮਥਤੇਊਚਾਹੋਇ॥ਨਿਵਿਆਅਗੇਧਰਤਦੇਲਗਾਦਿਸੇਸੋਇ
॥ਨਿਤਨਿਤਨੂੰਣੀਜੋਤਦਾ[illegible]ਧਰਤੀਕੂਪਾਇ॥ਸਬਿਧਿਸਾਹਿਦਜਾਣਿਏਕੇਵਿ
[illegible]ਤੇਉਚਾਆਪਜਣਾਇ॥ਸਿਰਨਿਵਾਇਧਰਤਨੂੰ
[illegible]ਅਹਿਭਾਰਿਭਾਰਿਮਟੀਛੰਜਾ॥ਅਜੇਨਸੀਸਨਿਵ
[illegible]ਤਸਬਕੀਨਿਸੰਗਾ॥ਜੇਪਾਣੀਉਤਮਾਰੀਆਹਿਤਦੇਨਿਵਾਇਸੀਸਾਬ
[illegible]ਅਤਿਆਤਸਵਿਚੀਨਿਗੁਰੀਚੀਨਾ॥ਆਤਸਸਿਰਨਦੋਸਕਿਉਪਰਹੀ
[illegible]ਆਤਾਹਿ॥ਸੁਣਿਸਾਨਿਆਸਚਦਾਲਾਈਐਮਨਕੇਮਾਹਿ॥ਅਵਲਭਾਇ
[illegible]ਖਾਹਿਸਕਰੀਖੁਦਾਇ॥ਪੰਜਤਤਉਤਪਤਕਰਿਛਿਦਸਚੀਮ
ਲਾਇ॥ਬਾਦੀਆਂਬੀਆਤਸਾਚਉਬੀਖਾਕਸਰੂਪਾ॥ਮਾਇਅਕੁਦਰਤਇਕੋ
ਇਨਿਮੇਨਾਹੀਭੇਦਾ॥ਭੇਦਕੀਏਦਿਵਿਆਦਮੀਕਿਥਕਾਰਿਬੇਦਕਤੇਬਾ॥ਅਦਲਖੁ
ਦਾਇਸੀਜਿਸਦਾਰੂਪਨਰੇਖਾ॥ਸੂਰਤਮੂਰਤਨਾਹਿਕਛੁਰਹੇਅਦਿਸਅਲੇਖ
।ਦਰਨੇਚਿਹਨੇਬਾਹਰਅਲਖਨਲਿਖਿਆਜਾਇ॥ਸੁਣੀਐਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀ
ਨਬੂਨਾਨਕਕਹੇਆਲਾਇ॥ਖਾਹਿਸਕਰੀਖੁਦਾਇਜਬਸਾਜਿਆਕੁਦਰਤਰੂਪ
।ਆਖਿਆਰੁਕਨਦੀਨਦਾਇਤਬਾਹਰਬੀਆਅਲਖਸਰੂਪਾ॥ਕੁਦਰਤਿਭਈ
ਮਜੂਰਤਬਤੀਨਸਰੂਪਉਪਾਇ॥ਬਾਦੀਆਬੀਆਤਸੀਮਿਟੀਆਂਏਬਨਾਇ॥

ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮਹੇਸਤਿਹਕੀਐਪ੍ਰਗਟਸਰੂਪ॥ਇਤਸਭਿਸ਼ਕਤੀਅਭਤਿਸੀ
ਤੇਜਗਪਤਿਰੂਪ॥ਫਿਰਮਾਇਆਮਨਮਾਹਿਧਾਰਿਆਕੁਛਕੀਜੈਹੋਰਅਕਾਰ॥ਕਾਲ੍ਹ
ਮੈਲਨਿਵਾਸਤੈਮਾਨਸਰੂਪਸਵਾਰ॥ਦੂਜੇਕਾਨਹੁਮੈਲਕਢਬੀਨਦੈਂਤਸਰੂਪ॥ਮਧ
ਕੈਟਿਭ[illegible]ਨਾਰੀਦੂਜਿਸਰੂਪ॥ਨਰਨਾਰੀਮਾਨਸਭਾਇਆਜਿਨਕੀਤਿ
[illegible]ਮਨਭਾਹਿਨਮਧਰਮਾਹਾਂਵਬੀਅਵਤਾਰ॥ਜਾਕੀਓਬਕੋਚੂੰਕਾ
[illegible]ਸਾਤੋਹੀਸਤਦੀਪਕਹਿਮਹਾਰਾਜਨਰਿੰਦ॥ਦੂਤੀਆਸਾਜੈਅਮਧ
ਕੈਟਿਦਾਨੋਂਬਡੀਬਲਾਇ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਜੈਜਨਸਹੰਸਭਛਤਭੂਪਰਜਾਇ॥ਤਬਮਾਇ
ਆਮਨੋਬੀਚਾਰਿਆਕਾਭਾਇਆਇਹੁਸੂਤ॥ਹਉਰਚਨਾਸੰਸਾਰਕਉਇਸਰਬਖਾ
ਇਗੋਕੂਟ॥ਮਾਇਆਦਾਨੋਂਹੋਰਨਹੋਵਨਲਾਗੀਮਾਰ॥ਛਤੀਸੁਗਲਹੂਦੇਰੋਹਬਹੂ
ਹੂਆਧੂੰਦੂਕਾਰ॥ਮਧਕੈਟਕੋਮੀਸਿਰਕਾਟਿਆਚੌਕੂੰਸਾਰ॥ਕਾਨੋਂਤੇਵਹਿਨਿਕਲੀਮੇ
ਧਾਹਿਹਾਰਿਕਾਰ॥ਚਿਕਨਾਈਜਲਪਰਤਰੀਤਬਭਈਮੇਦਨੀਰੂਪ॥ਮਣਇਆਅ
ਨਸੋਹਇਤਵਧੋਵਧੇਨੇਸੂਤ॥ਪੰਚਤਤਪਰਵਾਣਕਰਫਿਰਕੀਆਸਗਲਸਾ
ਜ॥ਤਬਮਾਇਆਸਾਨਸੇਕਹਿਆਜਾਇਕਰਹੁਤੁਮਰਾਸ॥ਸਿਰਪਰਿਮੁਕਟਿ
ਬੰਧਾਇਆਮਾਥੇਤਿਲਕਚੜਾਇ॥ਫਿਰਭੂਪਰਛਤ੍ਰਫਿਰਾਇਆਵਰਦਿਤਮਹਾ
ਮਾਇ॥ਅਬਚਲਤੁਮਾਰਾਰਾਜਹੈਜੁਗਜੁਗਤੀਤਮਾਹਿ॥ਤੁਮਾਰੇਸਾਨੀਦੂਸਰਾਹੋਰਿ
ਜਗਮਾਹਿਕੋਈਨਾਹਿ॥ਤੀਨਹੁਗੁਣਾਬੁਲਾਇਕਹਿਆਰਆਕੀਨੀਮਾਇ॥ਸੀਸ
ਨਿਵਾਇਸੁਤਤੁਮਾਨਸਅਗੈਜਾਇ॥ਦਿਨਹੁਸੀਸਾਨਿਵਾਇਆਤੀਜੇਦੀਨਫੇਰਿ
॥ਤਤੇਭਾਇਅਸੈਤਾਨਜਗਸਭਨਮਾਹਿਦੇਫੇਰਿ॥ ਧਧੂਨਬ੍ਰਹਮਾਏਪਿਤਾਮ
ਭਾਪਰਤਮਹਤਾ॥ਭਇਆਸੈਤਾਨੀਆਤੁਸਾਂਭਿਸਤੋਦਿਤਾਸਟ॥ਮਰਤਲੋਕਕੋਵਿ
ਚਰਹੇਭਿਸਤਨਜਾਣਪਾਇ॥ਜਬਸਿਰਕਿਓਪਹੁਚੇਭਿਸਤਕੋਫਿਰਦੇਵਨਮੋਰਿ
ਭੂਣਇਆਤਸਜਰਾਤਜਲਾਇਆਬਚਨਨਪਾਇਆਕੋਇ॥ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨ
ਦੁਇਜਲਮਿਲਮਾਟੀਹੋਇ॥ਅਜਾਉਮੋਆਤਸੇਖਾਕਕਰੇਪਲਬੀਚ॥ਤਿਸਨੂੰ
ਨੇਜਰਾਤਕਉਭਾਇਆਨੀਸਨੀਮੀਚ॥ਤਮਪਕੇਸੰਗਆਤਸੋਤਿਸਦਿਖਭੀਸੈਤ
ਨਾਆਖਿਆਤਿਪਤਅਗਮੋਹਇਪਾਛੇਉਪਸੇਕਾ॥ਕਾਮੈਤੂਹਮਲੀਨਹੋਇਕਰੇ
ਕੇਰਸੂਭਰ॥ਖੇਸਬਰਾਨੀਨਾਸੁਏਕਰਨੇਲਗੋਮਿਗ॥ਅਹੰਪਾਪਨੀਅਗਨਕ
ਹਕਹਾਂਨਹੀਠੌਰ॥ਜੇਤੇਮਾਣਸਦੇਵਤਾਸਭਨਕ੍ਰਦੀਮੌਰ॥ਅੰਦਰਬਾਹਰਮਰਹੀ
ਲਖਚਉਰਾਸੀਮਾਹਿ॥ਕਿਸੈਬੋਲੀਕਿਸੈਅਭਾਖੀਆਸੀਕੋਈਨਾਹਿ॥ਧੰਨਪਰਤੀਸਾਤਿ

ਗੁਰੁਫਿਰਿਆਪਕਸਲਏਮਿਲਾਇ॥ਇਤਨੇਅਉਗਣਜਨਕੇਜਰਨਚਿਤਵਿਸਾਇ॥ਐਸ
ਸਤਗੁਰੁਪਰਤਰੀਰਹੇਚਰਣਤਲੁਲੀਨ॥ਉਪਰਫਿਰਦੇਜੀਆਜੰਤਦੁਖਨਕਤਰਾਦੀਨ॥
ਨਿਸਦਿਨਧਰਹਿਪਗਦਖਣਸੂਰਚੰਦਦੁਇਰਾਇ॥ਜਿਨਾਦੇਜਾਣਜੀਅਜੰਤਰਹਿਦੇ
ਣੇਪ[illegible]ਮਿਸਲਿਵਾਇ॥ਆਧਰਤੀਅਰੋਗਾਇ॥[illegible]ਆਸਹਿਬਹੁਰ
ਜਿਹੇਪ੍ਰੀਤਿਸਤਾਸਿਵਪਤਿਸਾਹੀ॥ਜੇਤੇਰਿਖੀਮੁਨੀਸਰਹੋਇਬਡੇਅਵਿਤਾਰ॥ਧਰਿਪੈ
ਰੇਧਰਣੀਮੰਹਿਉਪਜੇਸਕਲਸਥਸਾਲਾਗ॥ਤਿਨਾਭੀਸਿਸਨਿਵਾਇਆਧਰਤੀਅਰੋਗਿਆ
ਇ॥ਧਰਤੀ[illegible]ਗੁਰੂਸਭਲਏਸਮਾਇ॥ਦਾਗਪਾਵਣਪਰਤਰੀਜੋਧਰਤੀ
ਹੋਇਸਮਾਏ .ਤਾਕੇਨਿਕਟਨਆਵਈਰੋਜਕਸੰਦੀਭਾਇ॥ਧਰਤੀਵਿਚਸਮਾਈਅਨ
ਜੋਗੀਤੇਸਾਨਿਆਸ॥ਸੂਰਬੀਰਵਰੀਅਮਦੀਖਿਰਨਕਰਦੀਆਸ॥ਧਰਤੀਉਤੇਬੈਠ
ਕੇਜੋਜੋਸਾਧੇਜੋਗ॥ਖਿਰਨਹੋਵੇਕਾਅਨਾਮਿਟਿਜਾਵਹਿਭਉਰੋਗ॥ਮਰਨਾਭੁਲਾਉਸਤੂ
ਦਜਾਹਾਜੀਆਜੰਤਵਰਸਾਇ॥ਪਾਛੇਰਹੇਜੁਵਾਲਹਡਿਧਰਤੀਵਿਚਸਮਾਇ॥ਜੇਕੋਧ
ਰਤੀਹੋਇਰਹੇਧਰਤੀਕਾਰੂਪਸੋਇ॥ਜਿਤਜਿਤਧਰੇਉਹਚਰਨਕਉਤਿਤਥਪਾਵਨਹੋਇ॥
ਸਧਧਰਤੀਧਰਤਰੀਲਿਵੇਨਲਗੇਸੋਇ॥ਜੇਕੋਧਰਤੀਦੇਹਿਵਿਚਿਰਾਖਲੇਧਰਤੀਹੋ
ਇ॥ਧੀਰਜਧਰਤੀਧਰਮੁਸਾਧੂਕਰਨਿਜੁਹਾਰ॥ਜਾਚਹਨੁਚਰਨਾਧੂੜਨੂੰਮੁਖਤੇਲਾਇਨਛਾਰ
[illegible]ਦਿਖਈਉਤਰਹਿਜਿਉਪਾਰਸਪਥਰਮਾਹਿ॥ਅਚਿਨਹੋਤੀਧਾਤਨੇਕੰਚਨਦਕਨ
ਕਰਾਹਿ॥ਮਹਾਂਮਹਿਦਿਤਿਜਿਸਸਪਰਸਪਾਇਦਿਲਹਿਲਾਹਿ॥ਅਧਮਅਰਮੁਨਦੇਵਨੀਗਪ
ਤਿਵਨਾਵੇ[illegible]ਹੀ॥ਚੰਦਨਬਾਵਨਿਆਖੀਐਰੁਖਾਉਵਡੋਹੋਇ॥ਅਪਣੀਮਸਕੋਸਹੰਸਰੁਖਚ
ਦਨਕਰਦਾਵੋਇ॥ਪਰਸਾਤਿ — ਜਗਵਿਚਿਰਹੇਮਰਮੁਨਪਾਵੈਕੋਇ॥ਜੋਇਛਿਆ
ਕਰਮੰਗੀਐਸੋਈਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਕਾਮਧੇਨਜਗਵਿਚਰਹੇਮਰਮੁਨਕੋਈਪਾਹਿ॥ਛੱਬੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਮੰਥੀਆਨਿਤੇਛਿਨਬੂਦਦਿਖਾਹਿ॥ਸਾਧੂਜਗਵਿਚਿਆਖੀਐਜਗਹਿਦਿਖ
ਵਿਗਾਹਿ॥ਅਪਣਾਆਪਛਪਾਵਹੀਕਿਸੇਨਆਪਲਖਾਇ॥ਮਾਇਆਵੇਖਿਉਦਾਸਹੋ
ਇਅਚਰਜੁਬਾਤੁ॥ਮਾਇਆਧਾਰੀਭੁਰਮਦੇਸਕੇਨਕੋਇਪਛਾਤੁ॥ਅਕਥਕਹਾਣੀਸੋ
ਦੇਸਬਦਿਬੁਕੇਲਿਵਲਾਇ॥ਖੋਜਤਿਖੋਜਤਿਪਾਈਐਸਹਿਜਸੁਭਾਇ॥ਭੇਖੀਸਾਧਨਪਾਈ
ਐਸਤੇਜਰਤੇਨੁਹਾਥੁ॥ਜਿਆਸਲੋਂਬਾਹਰਾਥੇਸਬਦਅਪਥੁ॥ਸਾਧੂਐਸੁਨਾਸੂਰ
ਜਿਹਸੂਜਾਇਸਭਿਲੋਇ॥ਜਿਸਪਰਾਪਤਿਤਿਸਾਮਿਲੈਇਹੁਮਤਿਪਾਵੈਕੋਇ॥ਅਕਲਿਆਦ
ਮਇਹਭਾਇਆਸੁਣੀਐਕਰਨਸਵੀਨ॥ਕਈਆਸਿਖਆਵੇਮਾਤਸਦੋਪਛੈਸੀਨਾਕਥ
ਆਖਿਆਕਿਆਮਤਾਪਰਲੋਅੰਤਨਪਾਰੂ॥ਜੈਸੀਆਖੀਆਮਤਨਹੁਦੀਹੋਰਹੋਈਅਪਰਅਪ

ਗਾਕਿਤੀਹੋਈਆਕਿਆਸਤੀਕਿਛੁਕੀਆਨਜਾਇ॥ਸਾਗੂ॥ਆਦਮਅੰਤਨਪਾਈਆ॥ਮੇਕੀ
ਬਰਤੇਅਵਤਾਰੂ॥ਰਓਪਰਿਬਜੀਪਰਤੌਹੌਰੋਵਸਭੁਜੈਸਾਗੂ॥ਪਾਸਾਹਬਖੁਦਾਇਦੇਜਿਉਤੂਦੇ
ਤਿਉਵਾਰਾ॥ਪੁਛੀਜਾਵੀਪਿਛਪੰਦੇਰਿਭਕਹੋਦਿਸੈਭਾਗੂ॥ਨਾਨਕਆਖੇਰੁਕਨਦੀਇਹੁਸੁਰਤਿ
[illegible] ਪਿਛਲੀਸੁਪਨਹੀਕਿਦੋਹੋਆਸੰਸਾਰੂ॥ਕਰਿਕਾਰਿਬੜੂੜਾਇਵੀਰੀਆਬੇ
[illegible] ਹਾਰੂ॥ਜਿਤੇਰਕਤੇਬਾਆਖਿਆਆਦਮਕਾਵੀਚਾਰੂ॥ਵਿਚਦਸਤਾਨਪਿਛ
[illegible] ਤਾਨਾਭੁਨਾਗੂ॥ਅਵਲਾਅਵਲਆਦਮੀਇਸਕਿਪਿਕੀਆਖੁਦਾਇ॥ਆਦਮੋਸਾ
ਲੇਆਦਮੀਸਿਆਕੀਟਹੁਦੈਤਉਪਾਇ॥ਜਿਤਿਦਿਹਜਾਜੀਸਿਸਟਰਖਿਤਬੇਦਨਹੁਚਲੇਰ
ਗਿਇਕਦਾਨੋਇਕਦੇਵਤੇਵੈਰਵਿਰੋਦਕਰਾ॥ਜਬਅਵਲੁਸਾਜਿਆਆਦਮੀਤਿਬਿਰਮ
ਦਮੋਹੇਈਨਲ੍ਹਾ॥ਵਿਜਨਿਸਿਰਸਾਹੀਛਤ੍ਰੀਪਕੇਲੋਸੰਭਾਲ੍ਹਾ॥ਜਿਸਦੋਹੇਆਵਜਨਏਹੁਤ
ਬਆਦਮਕੇਰਕਹੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਆਖੇਰੁਕਨਦੀਸਾਹਿਬਅੰਤਨਕੋਇ॥ਸਾਹਿਬਕਿਸੇ
ਨਦੇਖਿਆਸਭੁਦਰਗਤਿਕੀਇਬਣਾਇ॥ਕੁਦਰਤਿਅੰਤਨਪਾਇਆਸਭਲਿਖਿਪੜ੍ਹ
ਬਕੀਗਾਇ॥੪੪॥ ਗਜਆਲਪੀਰਬਹਾਵਦੀ॥ਸੂਰਾ॥ ੫
ਆਖੇਪੀਰਬਹਾਵਦੀਸੁਣੀਐਨਾਨਕਪੀਰ॥ਰਬਕਿਜਿਉਕਰਆਦਮੀਸਾਜਿਆਭੀ
ਆਖੀਸਹਤਦਲੀਰ॥ਆਦਮੀਮਿਲਿਆਬਖਸਕੀਲੈਆਇਆਇਸਜਹਾਨਾ॥ਭੁਸੀ
ਭ੍ਰੀਆਪਣੀਆਭਰਸੀਆਪਿਛੈਕਹੋਇਆਨਾ॥ਬਹੁਤੇਮਾਰੇਕਦਵਨਸਨਿਤੁਮਕਿਥੋਉਪ
ਜੈਆਇ॥ਅਵਲੁਆਖਰਸਭੁਕਹੋਤਿਬਿਦਿਲਦਾਖਤਰਾਜਾਇ॥ਤੂੰਸਾਹਿਬਹੋਕਰਆਤ
ਦਾਤੂਹਿਪਾਈਐਪੂਰੇਖੁਦਾਇ॥ਹੋਰਦਿਤੀਕਿਸੈਨੂੰਆਦਮੀਤੋਕਿਸੈਆਇ॥ਵਡਾਸਾਹਿਬ
ਹੋਕਰਮਾਤਦਾਆਪਣੇਸਿਰਖੁਦਾਇ॥ਕੋਹਸਰਾਫਤਿਆਦਮੀਜਿਸਕਹੋਵਡਾਸਭਕੇ
ਇ॥ਲਿਖਿਆਵਿਚਕਿਤਾਬਦੇਅਵਲਇਕਖੁਦਾਇ॥ਦੂਜਾਨੂਰਮਹਮਦੀਜੋਖਾਸਾਖ
ਰਕਹਾਇ॥ਇਕੋਆਇਆਵੀਨਸਹਾਨਾਵਿਚਿਜਪਤਿਕੀਤੋਸੁਦੀਨਾ॥ਪਿਛੋਬੀਆਉਮਤੀ
ਤਿਨਾਦਸਿਉਸਰਾਹਸਕੀਨਾ॥ਲਿਖਿਆਵਿਚਿਕੁਰਾਨਦੇਅਵਲਇਕਖੁਦਾਇ॥ਦੂਜਾਨੂ
ਰਮਹਮਦੀਜਿਨਚਾਨਣਕੀਤਾਆਇ॥ਇਹੁਸਭਗਾਲ੍ਹਾਖੋਲਕੇਆਖਹੁਨਾਨਕਪੀਰ॥
ਆਪੇਆਪਣੇਆਸਬਦੀਸਭਕਹਿਦੇਹਨਤਕਰੀਰ॥੪੫॥ ਜਬਾਬਨਾ
ਨਕਸਾਹਸੂਰਾ॥ [illegible] ॥ਆਖੇਨਾਨਕਸਾਹਸਚੁਸੁਣਹੁਬਹਾਵਦਪੀਰ॥ਰਬ
ਜਿਉਕਰਿਆਦਮੁਸਿਰਜਿਆਸਭਆਖੀਕਰਿਤਦਲੀਰ॥ਜਬਹੋਆਹੁਕਮਖੁਦਾਇ
ਦਾਤਬਕੁਦਰਤਿਆਦਮਕੀਨਾ॥ਰਬਿਹਿਕੋਆਦਮਸਿਰਜਿਆਜੋਸਾਰੇਦੀਨਬੇਦੀਨ
ਆਦਮਮਾਨਸਾਇਕਹੋਇਰਵਿਚਿਆਬਨਾਵੈਗੂ॥ਅਗੇਸੁਣਹੁਬਹਾਵਦੀਬਾਕੀਮਸਲ

ਫੇਰਿ॥ਅਵਲਿਇਕੁਖੁਦਾਇਸੀਦੂਜੀਕੁਦਰਤਿਕੀਨਾ॥ਬਾਦੀਆਬੀਆਤਸੀ॥[illegible]
ਕੀਨੇਤੀਨਾ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮਹੇਸਏਤੀਨਗੁਣਤੇਹੋਇ॥ਸੇਸੂਰਤਿਅਮਲਾਇਕਾਂਰਹੇਅਸ
ਮਾਨੀਹੋਇ॥ਨਾਲਬਰਕਤਰਾਬਦੀਇ॥ਤੀਨੇਸ਼ਪੇਮਾਇ॥ਚਉਥੀਕਾਨੀਮੇਲਣੇਮਾਨਸ
[illegible]ਪਬਨਾਇ॥ਮਨਮਨੂਪ[illegible]ਹੋਇਆ॥ਸੁਣਾਇ॥ਅਰੋ॥ਸੁਣੀਐਪੀਰਜੀ
[illegible]ਆਖਿਆ॥ਪਾਕਤੂਦਾਇ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮਹੇਸ[illegible]ਏਕੁਦਰਤਿਦੇਅਗਵਾਨਿ॥ਪਾਰਬਤੀ
ਤੇਲਛਮੀਸਾਵਿਤ੍ਰੀਨਾਲਪਰਵਣਾ॥ਛਲੇਟੇਏਹੁਓਪਜੇ॥ਏਦਿਬਤੱਤਸਰੂਪ॥ਤਤੇਓਲਦੀ
ਆਖੀਐਨਿ॥ਜੋਹੋਏਦੇਵਸਰੂਪ॥ਮਾਨਸਹੋਏਸੇਲਤੇਏਅਲਾਨਿਤਕਰਾਇ॥ਆਦਮਹੋਏ
ਸਿਫਲੀਸੁਣਹਬਾਹਾਦਰਸਾਹ॥ਬ੍ਰਹਮਾਸਾਜੇਸੂਰਤਾ॥ਬਿਸਨੀਮਲਾਏਆ॥ਕਰੇਮ
ਧਾਰਾ॥ਮਹਾਦੇਉਸਿਸਆਤਸਕਹੇਸਾਰਿਆ॥ਚਉਥੀਕੁਦਰਤਿਰਬਦੀਸੰਗਮਿਲਿਆਨੂੰ
ਖੁਦਾਇ॥ਚਾਰੇਖਾਲਕਖਲਕਦੇ॥ਬਕੁਦਰਤਿਕੀਟੇਕਣਾਇ॥ਬ੍ਰਹਮਾਸਾਜੇਸੰਸਾਰਨੋ
ਇਬਿਸਨਬਹੇਦੀਵਾਨਾ॥ਕਰੇਭੁੰਗਾਰਾ॥ਮਹਾਦੇਉਸੋਖਾਏਸਭਜਹਾਨਾ॥ਬਹੋਆਹੁਕਮ
ਤ੍ਰਿਹਾਨੇ॥ਭਸਮਸਾਇਕਰੇਸਭਕਾਜਾ॥ਆਪੇਆਪਹੋਆਸੋਹੋਏਖਸਨੇਲਗੇਰਜਾ॥ਬਾਕੀਤੂ
ਖਮਜੋਆਦਮੀ॥ਫਿਰਤਿਸਦਾਸੁਣਾਇਬਿਆਨਾ॥ਜਿਸਾਜਿਆਕੁਦਰਤਿਆਪਤੇਜਨੁਮਾਨ
ਸਨਾਨਕਨਾਮੁ॥ਫਿਰਆਗਿਆਕੀਨੀ॥ਸਕਤਨੇ॥ਸੁਣਿਰੇਮੇਰੇਮੀਤਪੂਤਾ॥ਤੂਸਭਤੇਉਤ
ਮਸਾਜਿਆ॥ਜੋਮਿਖਿਆ॥ਭਉਰਾਸੀਪੂਤਾ॥ਮਾਇਆਐਸਾਵਰਿਦੀਆ॥ਮਨਸਚਰ
ਨੀਲਾਇ॥ਅਪਰਾਏਅਲੋਪਹੋਇ॥ਜਲਕੇਵਿਚਿਸਮਾਇ॥ਅਵਲੋਇਆ॥ਆਦਪੁ
ਰਖਦੂਤੀਏਮਾਏਆਕੀਨਾ॥ਤ੍ਰਿਤੀਏਹੋਇਆਦਾਸ॥ਦੇਉਚਉਥੇਬ੍ਰਹਮਾਚੀਨਾ॥ਪੰਜੇ
ਹੋਆਮਹਾਦੇਵ॥ਛਿਵਾਕੰਸਪਉਪਾਇ॥ਕੰਸਪੋਰਵਸਾਸਿਉਪਾਜਿਆ॥ਸਿਕਸਬਤਸਰੂ
ਪਕਹਾਇ॥ਸੂਰਜਤੇਮਨੁਉਪਜਿਆ॥ਮਨਸਪਰਿਆਨਾ॥ਮਨਤੇਕੁਰਸੀਬਹੁਭਈ॥ਓ
ਹੇਨਜਾਈਨਾ॥ਸੂਰਜਕੁਲਤੇਰਘੁਭੈਆ॥ਰੈਪਬਸੀਭਾਇਆ॥ਰਾਮ॥ਰਾਮਬੰਦਕੇਦੂ
ਇਸੁਤਿਲਵਕੁਸੁਤਿਹਨਾਮਾ॥ਏਹੁਹਮਾਰੇਬਡੇਹੈ॥ਜੁਗਜੁਗਅਵਤਾਰਾ॥ਇਨਹੀਕੇਪਰ
ਉਪਜੇਨਾਨਕਕਲਿਅਵਤਾਰਾ॥ਸਤਜੁਗਤ੍ਰੇਤਾਦੁਆਪਰੋਕਲਜੁਗ[illegible]
ਜਾਨੇਸਭਕੋਏਬੇਦਕਤੇਬਬਖਾਨਾ॥ਸਤਜੁਗਕੀਗਿਣਆਰਜਾ[illegible]
ਗ॥ਸਤ੍ਰਹਲਖਿਅਠਸੀਸਹੰਸ॥ਸਤਜੁਗਕਾਸੁਮਾਰਾ॥ਬਾਰਹਲਖਿ[illegible]ਨਵੇਸਹੰਸ
ਤ੍ਰੇਤਾਜੁਗਪ੍ਰਮਾਣੁ॥ਆਠਲਾਖਚਉਸਠਸਹੰਸਦੁਆਪਰਭਇਆ॥ਜਸਨ[illegible]
ਲਖਬਤੀਸਹੰਸਕਲਜੁਗਕੀਮੁਨਿਆਦਿ॥ਇਕਦੀਜਾਲਖਉਣਵੰਜਾਸਹੰਸ[illegible]
ਰੋਜੁਗਮਿਰਜਾਦਿ॥ਚਾਰਜੁਗਇਕਚਉਕੜੀਭਈ॥ਬਹਾਤਰੀਪੀਗ॥ਜੁਗਬੀਤਹਬ[illegible]

ਤਰਿਚੋਂਬ੍ਰਹੀਇਕੋਹੋਵੈਇਭੂਤਗੀਗੋਰਿਸਸਭਕੋਅੰਦਰੋਇਉਆਠਈਮਰਜਾਇ
ਤਬਿਸ੍ਨਮੇਇਕਰਾਤਦਿਹੁਗਿਣਤੀਕਰਬੀਚਾਰੁ॥ਜਬਬ੍ਰਹਮਾਮਰਿਹਜਾਇਕਤਬਿ
...ਹੀਬਿਸਨਇਕੁਹੋਇ॥ਜਬਬਿਸਨਬਾਰਹਿਲਖਮਰੇਤਬਰੁਦ੍ਰਅਰਧਪਲਜੋਇ॥
ਜਬਿਰੁਦ੍ਰਬਾਰਹਿਰੁਦ੍ਰਾਬਿਬੀਤੋਹੋਇ॥ਇਕਨਿਮਖਹੋਇਮਹਾਦੇਉ॥ਜਬਈਸਰਬੀਤੇਹ
...ਇਕਮਹਾਸਕਤਅਉਤਾਰ॥ ਜਬਸਕਤਸਹੰਸ੍ਰਇਕਮਰਹਿਤਬਹੋਵੈ
ਕਲਪਪਰਮਾਣਾ॥ਇਕਪਰਤੁਟੇਕਲਪਬਿਰਛਇਕਪਰਲੈਹੋਇਜਾਨ॥ਸਭਪੰਖੜੀ
ਰਹਿਕਲਪਬਿਰਛਦੇਤਬਮਹਾਕਲਪਕਹਾਇ॥ਕਿਤੀਹੋਈਆਂਕਿਆਂਮਤੀਕਛਅੰਤਨ
ਸੋਈਪਾਇ॥ਮਾਰਕੰਡੇਕੀਆਰਜਾਚਉਦਹਿਮਹਾਕਲਪਕਹਾਇ॥ਜਬਮਾਰਕੰਡੇਨਿ
ਵਰਤਿਹੋਇਤਬੋਲੇਮੁਸਰੋਮੁਗਿਣਾਇ॥ਸਭਰੋਮਸਿਭੁਮਣੀਲਪਲਹਿ॥ਬਾਰਹਿਜਈ
ਕਨਿਮਖਬੀਤਾਇ॥ਜਬਹੋਇਬਿਨਾਸਬਹੁਰਿਸਦਾਬਰਲਾਭਗਿਖਪਲਭੂਕਹਾਇ॥ਬ੍
ਤੁਲਾਭਰਿਖ੍ਰਜਬਨਸੁਹੋਇਇਕੁਪਰਮੁਜੋਤੀਖਸਾਇ॥ਪਰਕਾਕਮਸੰਤਸਭਗਿਣ
ਇਕਸੁ॥ਸਭਸੰਤਕਢਾਇ॥ਤਸੁੰਤਭੋਗੇਸਭਆਰਜਾਤਬਪੂਰਮਇਕਦਿਨਜਾਇ॥
ਇਕੁਦਿਨਕਾਪਰਮਾਣਇਹੁਤਬਕੇਤੇਬਰਖਬੀਚਾਰੁ॥ਸਉਬਰਸਪੂਰਮਦੀਆਰਜਾਏ
ਤਮਰਸੀਸਭਸੰਸਾਰੁ॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡੁਨਰਹਸੀਦੋਨੋਇਨਰਹਸੀਕਾਇ॥ਤਬਗਉ
...ਦਿਲੈਸਭਹੋਸੀਅੰਤਫਨਾਹਿ॥ਤਬਰਹਿਸੀਇਕੁਦਾਇਸਚੁਨਾਨਕਦਰਗ
...ਲਾ॥ਇਹੁਬਾਨੀਆਦਿਜਹਾਨਦੀਰਖਿਆਅਹਿਨਿਸਜਦਾਸਮਾਲਾ॥ ੪੬॥ ਜੋੜੂ੧੪

॥ਵਾਰਤਿਲੰਗਕੀਮਹਲਾ ੧ ॥ਸਲੋਕਨਾਲਿ॥ ਸਲੋਕ

॥ਅਗਮਅਗੋ ਚਰਅਲਖੇਹੇ
ਰੂਪਨਲਖਿਆ ਜਾਇਜੇਤਕੇ
ਹੀਦੀਦਾਰਦੀ ਆਖੋਇਮ
ਲਾਇ॥ ੧॥ ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥
ਲਖਮਹਿਤਾ ਬਚਰਗਹਿ
ਆਫਿਰਤਾਬਿ ਮਸਾਲਾਕਰੀ
ਕਰੋੜੀਰਖੀਆ ਨਿਰੋਸਨਾਈਸ
ਲਾਗਬਿਲਕ ਨੀਦੇਖਿਆਰ
ਵੇਹੁਕੁਦਰਤਿ ਕਮਾਲਾਕੂਰ
ਮਹਲੇਨਜਰਪਾਇਚਾਨਣਦੀਆਲਾਹਿਇਰੋਸਨਾਈਸਭਸਦੀਜੋਤਲਾਲਤੁਕਬ

[illegible]ਰਬਾਣੇਦੀਦਰਦਾਇਹੀਓਜਿਆਲਾ॥੧॥ ਸਲੋਕ ॥[illegible]
ਗਿਆਸਚੁਖਾਲਕੁਸੁਬਹਾਨਾਦਰਘਰਸਚਾਸਚਨਾਉਸਚੁਮਹਿਲਅਸਥਾਨ
॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਸਚੁਸੂਰਤਰਹਿਮਾਨਪਾਕਸਚਾਸਿਰਜਨਹਾਰ॥ਸੋਹੈਸਚੁਦ
ਰਤਦਾਕੁਦਰਤਿਪਾਸਾਰਾ॥ਸਚੁਮਹਿਲੁਕੋਟਿਕੁਦਰਤੀਜਉਗਿਰਦਉਸਾਰਾ॥ਵਿਚਦ
ਜਾਦਿਸੇਕੁਦਰਤੀਭੁਮਨਾਈਦਾ[illegible]ਹੈਤਲਛੁਕਮੀਦਿਕਾਰਾ॥ਹੁਕਮੇ
ਹੀਦਰਵਾਨਹੈਅਬਰਬਹੁਭਾਰਾ॥੨॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਦਰਵਾਜਾਹੈਕੁਦਰਤੀਕੁ
ਦਰਤਿਸਭੁਹੈਰਾਨਾ॥ਪਰਗਨਗਾਰੇਕੁਦਰਤੀਵਜਨਦਰਸਬਹਾਨਾ॥੧॥
ਪਉੜੀ ॥ਕੁਦਰਤਵਜਨਨਉਬਤੀਸੁਲਪੂਰੇਠਗਾਰੇ॥ਇਸਰਾਫੀਲਵਰੇ
ਸਤਾਨਫੇਰਵਾਵਣਹਾਰਾ॥ਸੁਣਨਾਈਓਅੰਕਾਰਹੋਇਜੋਫੁਨਸੁਲਦਾਰਾ॥ਕਿਤਨਈਨ
ਫੀਲਦਾਰਪਤਨਈਇਕਾਰਾ॥ਲਖਵਾਜੇਲਖਨਉਬਤੀਕਿਛਅੰਤਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥
ਵਜਨਵਾਜੇਗੈਬਦੇਖਾਲਕਦਰਬਾਰਾ॥ ੩ ॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਦਰਿਕੀ
ਜਾਣਿਖਿਜਾਂਦਿਆਤਰਫਿਸਜੀਅਬਦਾਲਾ॥ਵਸਨਿਨਾਗੇਚਿਹਲਤਨਰੰਗਰਬਹੇਲਾ
ਲਾ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਵਸੀਸਤੇਮਹਰਦੇਗਉਸਕੁਤਬਖੁਦਾਈ॥ਜੁਹ
ਦੀਕਮੀਲੀਮਹਨਤੀਠਉਤਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਇਕਬੁਜਰਕਪੀਰਫਕੀਰਹੈਨਜਿਨ
ਭੁਲੀਕਮਾਈ॥ਇਕੀਮਹਰਿਬਾਨਦਿਲਅਭੁਲੀਏਮਨੀਮਹਰਿਵਸਾਈ॥ਉਨਾਦੂ
ਜਾਭਾਉਚੁਕਾਇਆਲਿਵਇਕਲਾਈ॥ਵਸਨਿਬੇਗਮਸਹਰਿਵਿਚਿਚਿੰਤਨਹੀਕਾਈ
॥੪॥ ਸਲੋਕ ॥ਅੰਦਰਿਸਪਾਕਸਹਰਿਦੇਜੇਨਸਿਕੇਹੀਦਰਬਾਰ॥ਰਾਹੁ
ਗਰੀਬੀਬੰਦਗੀਪਹੁਚੇਪਹੁਚਣਹਾਰ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ਕੋਦਿਸੇਬਾਇਸ
ਕੁਦਰਤੀਅਤਿਖੁਰਸਿਅਪਾਰੋ॥ਦਰਦੀਵਾਨਵਿਚਿਲਭਆਪਅਸੁਲਿਦਰੋ॥ਅਰੋ
ਖੜੇਪੰਜਫਰੇਸਤੇਲੈਹੁਕਮਿਨਿਕਰੋ॥ਅੰਦਰਿਪਰਤੀਸਬਾਜੇਰਿਵਾਨੁਖਾਨਾਅਪਰੋ
॥ਕੁਦਰਤਿਮਹਲਬੁਲੰਦਹੈਦਸਵੈਗੋਣਾਰੋ॥ਸਿਤਾਰਾਤਰਫਸਮਾਲਏਸਉਹਾਦਰਬਾਰੋ॥
੫ ॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਸਬਜੁਾਵਿਨਾਇਤਕੁਦਰਤਿਸਭਿਦਿਖਲਾ[illegible]
॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ॥ [illegible]
ਕੁਦਰਤੀਸਚੁਮਹਿਲਅਪਾਰਾ॥ਗਿਰਦਿਰਉਸਕੁਮਾਦਿਗਾਹਿ[illegible]॥
ਖਾਨਗਾਹੀਤੇਖਿਲਵਤਾਜਾਈਖਿਸੀਆਰਾ॥ਤਰਹਾਸਭੇਕੁਦਰਤੀ[illegible]ਸਾਰਾ
ਆਪਿਸੰਬਾਹੇਪੀਲਿਸੋਜਿਆਪਉਜਿਆਰਾ॥ਅੰਤਨਸਾਪੈਮਹਲੂਦਾ[illegible]ਮ
ਰਾ॥ ੬ ॥ ਸਲੋਕ॥ ॥ਪੇਸਮਹਲੁਤੂਬਾਦਰਖੇਤੂਸਚ[illegible]ਹੋ॥

ਕੋਏਮੁਹੋਂਦਾਖੀਗਿਆਨਾਸਭੁਉਗਰਾਸਿਕੂਰੋ॥੬॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਏਕੋਉਅਨੂ
ਸਲਤਾਨੇਪੈਖਦਾਵਿਗਾਰਾ॥ਕੁਦਰਤਿਦੇਸਿਰਿਛੱਤਹੈਮਲਕੁਕਰਤਾਰਾ॥ਕੁਦਰਤੀ
ਸਿਰਕੁਦਰਤੀਰਹੀਮਸਤਾਰਾ॥ਅੰਦਰਿਸਾਜਿਸਿਕੁਦਰਤੀਕੁਦਰਤਸੁਮਾਰਾ॥ਕੁਦਰਤੀ
ਜਿਹਜਾਪਲੈਖੁਕੁਦਰਤਿ ਚਉਵਾਰਾ॥ਖਿਸਤਿਨਿਹਾਲੀਕੁਦਰਤੀਆਪੇਸਰਾਰਾ॥ਬ
ਤੁਕੁਦਰਤਿਨੀਲਰੰਗੁਪਹਿਰਾਵਭਾਰਾ॥੬॥ਭਾਖੀਣਕੁਦਰਤੀਸਭੁਸਹਸਿਅਹਾਰ
॥ਵਪੂਰਪੇਪੇਕੁਦਰਤੀਸਭੀਸਿਕਾਰਾ॥ਨੂਰਮੁਸਕਸਭੁਕੁਦਰਤੀਕੁਦਰਤਿਹੁਕਰ
ਦਾ॥ਸੋਈਮਹਲਿਬੁਲਾਈਅਨਿਖੁਬਖਿਸਮਤਿਰਾਰਾ॥ਜਿਨਾਰਸਿਏਮਲੋਂਏਦਿਨ
ਸਚੁਕਰਾਰਾ॥ਐਨਾਮਹਲਦੇਮਿਹਰਮਨਿਕਬੁਜਰਗਵਾਰਾ॥ਨਿਕਜਨਕੁਦਰਤਿਰ
ਮਿਅਤਿਰੂਪਅਪਾਰਾ॥ਜਿਉਕਿਆਜਾਇਸਰੰਗਮੁਰਖੇਖੇਲਨਹਾਰਾ॥ਕੁਦਰਤਿਕੇਦੇਬਿਹ
ਲਤਨਵਰਜੰਦੀਆਰਾ॥੭॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਸੂਰਤਮਾਨਸਰੋਦਸਭਕਾਦੁ
ਹਿਰਬਹਜੂਰ॥ਭੂਪਅਜਾਣਇਕਕੁਦਰਤੀਰੰਗਪਲਟੇਨੂਰ॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥
ਪਹਿਲੇਮੁਜਰੇਰਾਗਦਿਦਾਭੈਰੋਪਰੀਆ॥ਅਤਿਭੂਤਪਰੀਤਿਲੰਗਹੈਟੋਡੀਜੋਤਿਸਿਕਆ॥ਭੂ
ਪਾਲੀਭੂਮਿਪਲਾਸਰੀਮਿਠੀਪਕਾਸਰੀਆ॥ਦੂਤੀਐਗਾਵੇਮਾਲਕਉਸਬਹਿਅਪਨੀ
ਬਰੀਆ॥ਮਾਲਕਉਸਕੀਰਾਗਨੀਆਸਾਗੂਜਰੀਆ॥ਦੇਵਗੰਧਾਰੁਆਸਾਵਰੀਮਲ
ਵਾਰਾਮਕਰੀਆ॥੮॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਮੇਘਮਲਾਰਇਰਾਗਵਦੇਖਾਏਪਰੀ
ਆਂਲੇਪਾਸ॥ਵਡਿਹੰਸੀਪਰੀਬਿਹਾਗੜਾਸੋਰਨਸਾਰੰਗਸਾਥ॥ਮਲਰਾਗਹਿਦੂਇਰਾਗ
ਨੀਸਾਞਕਾਨੜਾਰਾਸੁ॥ਮੇਘਰਾਗਕੀਭਾਵਨੀਰਖਿਅਰੇਕਰਅਰਦਾਸੁ॥੧॥ ॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਦੀਪਕਰਾਗਮਹਾਬਲੀਪਰੇਮਮਾਤਾਗਾਵੈ॥ਮਉਲੀਗਉੜਿਰਾਕੀ
ਝਰੀਗਵਰੀਸੁਰਲਾਵੈ॥ਦੇਵਕਲੀਕਲਿਆਣੁਸੋਰਹਨਟਿਆਣੀਮਲਾਵੈ॥ਸਿਰੀਰਾ
ਗਕੀਰਾਗਨੀਗਉੜਿਸੂਹੀਸੁਹਾਵੈ॥ਮੰਦਰੀਗੋਂਡਬਿਲਾਵਲੀਕੁਲਵਲਭੋਗਾਵੈ॥ਸਿ
ਰੀਰਾਗਪਰੀਆਂਸਣੇਵਾਰੀਪਹੁਚਾਵੈ॥੯॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਰਾਗਹਿ
ਰੋਲਅਨੂਪਹੈਸੰਗਪਰੀਬਹੁਤਸਬਸੰਭ॥ਕਿਦਾਰਾਮਾਰੂਸਿਧਵੀਤੁਖਾਰੀਮਨੋਤੇਖੰਤ
॥੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਰਾਗੁਰੰਗੁਪਰੀਆਸਦਾਸਚੇਦਰਗਾਹੈ॥ਵਜਨਵਜੇ
ਤੁਅਸੰਖਤਾਲੁਕਛੁਅੰਤਨਪਾਵੈ॥ਵਜਿਬਹੁਤਾਬਿਅੰਤਹੈਮਿਤਕਥੁਨਿਜਾਵੈ॥ਵਦੁਵਦ
ਹਾਰੇਕੇਤਰੇਥਿਅੰਤੁਉਪਾਵੈ॥ਵਾਜਨਐਨੇਕੁਦਰਤੀਦਰਬਾਰਖੁਦਾਵੈ॥ਨੂਰਵਕਤਨ
ਲਸੁਬਾਹਿਦੇਸਭਸਿਫਤਅਲਾਵੈ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ॥ਸਿਫਤਿਖਜਾਨ
ਰਬਿਦਾਸਿਫਤੀਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਸਿਫਤੀਬਨਰਗਾਵਦਰਬਾਣੀਸਿਰਕਾਰ॥੧॥ ॥

ਪਉੜੀ॥ ।ਸੇਖਸਮਾਇਖਅਉਲੀਏਗਉਸਕੁਤਬੁਸਭਏਪੀਰਪਖੀਰਨ
ਪੀਰਸਭੁਤੇਰੀਸਿਫਤਸਮਾਏ।ਕਾਜੀਮੁਲਾਸਿਫਤਿਕਰਿਕਹਿਬਾਂਗਸੁਣਾਏ।ਰੋਜਾਮਸਕਤ
ਸਿਫਤਿਲੈਨਿਤਿਰਹਨਅਘਾਏ।ਨੂਰੀਪੈਗੰਬਰਫਰੇਸਤੇਸਿਫਤੀਦਰਆਏ।ਗਾਰਾਰਤਨਪਤੰਪ
ਆਸਰੇਦਸਭੁਸੁਖਹਿਸੁਣਾਏ।੧੧॥ ।ਸਲੋਕ। ।ਐਨਮਹਲੋਮਹਲ
ਹੋਇਬੈਠਤਖਤਖੁਦਾਇ।ਸਾਜਸਿਕਰਦਾਦੁਨੀਦੀਵੇਖੇਕਰਤਬਣਾਇ॥ ੧॥
ਪਉੜੀ ।ਚੁਦਹੀਲੋਕਚਉਦਹਿਭਵਨਿਦੀਪਸਪਤਿਰਚਾਏ।ਚਾਰਚਕਅਤੇਨ
ਉਖੰਡਕਾਇਚਲਤਦਿਖਾਏ।ਆਦਮਹਵਾਪੈਦੇਕੀਆਸਭੁਜੁਗਤਉਪਾਇ।ਖਾਣੀ
ਬਾਣੀਚਾਰਜੁਗਾਂਪੈਦਾਕਣਾਏ।ਲਖਚਉਰਾਸੀਮੇਦਨੀਸਭਜੀਅਉਪਾਏ।ਸਜੋਹਿੰ
ਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੁਇਰਾਹੁਚਲਾਏ।ਚਾਰਕਤੇਬਾਂਚਾਰਬੇਦਜਗਮਹਿਪਰਗਟਾਏ।ਅਰ
ਸਹੁਸਭੇਉਤਰੇਨਾਲਹੁਕਮੁਖੁਦਾਏ।੧੨॥ ।ਸਲੋਕੁ। ।ਹਿੰਦੂਜਪਤੇਰਾਮੁ
ਨਾਮੁਮੁਸਲਮਾਨਖੁਦਾਇ।ਇਕੋਰਾਮਰਹੀਮਹੈਮਨਿਮਹਿਦੇਖਹੁਲਾਇ॥ ੧ ॥
ਪਉੜੀ ।ਦਾਤਾਵਡਾਮਿਹਰਵਾਨਸਚਅਲਖਅਪਾਰ।ਆਲਮਿਸਭੁਜਿਆਣ
ਦੀਆਪਲਹਿਦਾਸਾਰਾ।ਪੈਨਣਰੋਜੀਰਿਜਕਦਾਰਖਿਦੇਵਣਹਾਰਾ।ਚਮਰਾਮਿਹਨਤਿ
ਪਰਤਦੇਰਿਪਕੇਅਹਾਰਾ।ਛਿਈਮਹੀਨਿਰੀਰਾਸਹੋਇਦਮਮੁਖਤਕਰਾਰਾ।ਲਖਚਉਰਾ
ਸੀਮੇਦਨੀਪਹੁਚਾਵਣਹਾਰਾ।ਭਾਗਵਡਾਹੈਮੁਦਈਆਹੁਕਮੀਬਰਦਾਰਾ।ਜਿੰਦਜਿੰਦ
ਗਬਿਰਜਾਇਹੈਵਡੇਭੰਡਾਰਾ।੧੩॥ ।ਸਲੋਕ। ।ਚਾਲਭਲੀਪਤਿਸਾਹਿਕੀ
ਚਲੇਹਕਵੀਚਾਰੁ।ਪੈਜਾਰਪਾਇਹਕਿਰਾਸਤੀਹਕੋਦਰਬਾਰੁ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ।
।ਚੜਿਆਸਚਪਾਤਿਸਾਹੁਜਿਸਸਚਾਸਣਇਆ।ਪਹਿਰੇਬੁਰਕਾਸੁਪੇਦਰੰਗੁਸਰੂਸੀਨੂਰ
ਣਾਇਆ।ਜੰਬੂਰੀਦੇਦਰਮੁਹਹਰਿਰੰਗਚੜਾਇਆ।ਸਿਲਾਹਿਖਾਨਾਹਕੀਅਰੁਸਭੁਕਿ
ਵੇਹੇਲਾਇਆ।ਪੀਰਜੁਰਖਨਾਰਹਿਕਿਦਲੀਲਭੁਦਪਾਇਆ।੧੪॥ ।ਸਲੋਕੁ
।ਦੁਖਜਮਪਰਕਾਰਿਕਰੇਧਰੰਗਸਫਨਸਫਪਉਣਸਾਗੁ।ਗੁਰਜੁਖਦਾਈਗਰਤੇਰ
ਰਕਰਕੇਬਿਜਲੀਵੰਗੁ॥ ੧ ॥ ਪਉੜੀ॥ ।ਲਕਰਿਕਟਿਕਾਲਬਲੇਤਾਸ
ਲਭਾਰਾ।ਭਗਤਿਫਕੀਰਦੀਵਾਨਹੋਨਿਪੇਸਪਰਵਦਗਾਰਾ।ਸਿਕਦਾਰਅਤੇਕਰੋੜੀਏਪੀ
ਰਖੁਜਰਗਵਾਰਾ।ਨਵੀਸਿੰਦੇਫਰੇਸਤੇਖਾਸੋਫੌਤੇਦਾਰਾ।ਅਹਿਦੀਆਰਜਾਈਲ
ਹੋਬੈਨਿਆਣਿਨਿਹਾਰਾ।ਬੇਮਿਹਰਮਝਸੀਅਤੇਤਿਕਰਨਿਖੁਵਾਰਾ।੧੫॥ ਸਲੋਕ
॥ ।ਸਭਨੀਖੰਡੀਵਰਤਦਾਵਾਹਿਦਆਪਿਅਲਾਹਿ।ਤਮਾਨਰਖੋਕਿਸੇਦਾਸਚਾਬੇਪ
ਰਵਾਹੁ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ।ਜਿਸਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹੁਹੈਦੇਹੀਸਭਲੋਈ।ਰਜਤ

[illegible]
ਨਿਪਾਤਿਸਾਹੁ [illegible]
ਅਮਰ ਨ ਮੰਨਿਆ ਦਰਗਾਹ ਨਿਨ ਰੋਵਣਾ॥ ੧੬॥ ॥ਸਲੋਕ॥ [illegible]
ਆਸਾ ਹੁਕਮੁ ਪੇਸ ਮੁਸਾਇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਨੀਆ ਬੰਦਗੀਆ ਨੂੰ ਲਖ ਕਰੂ ਸਰੂ ਸਾਈ॥ ੧॥ ॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਇ ਦੁਨੀ ਕਰੋੜੀ ਏਹ ਬਿਖ ਪਸੁਰਗ ਦਾਰਾ॥ ਉਨਾਂ ਨੀ ਸਨ [illegible] ਅਪਮੰਦ
ਰਿ ਸੇਸ ਸਾਰਾ॥ ਇਕਨਾ ਲਿਖਿਆ ਮੰਨਿਆ ਇਕ ਭੁਲੇ ਮਾਰਾ [illegible]
ਏਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈ ਸਰਭਾਰਾ॥ ਹੁਕਮ ਨ ਮੰਨਨਿ ਬੇਮਿਹਰ ਦੇ [illegible]
ਸਾਲਸੀ ਨਿਦਕ ਕੁੜਿਆਰਾ॥ ੧੭॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥[illegible]
ਦੂਤਿ ਨਕਿ ਤੂ ਪਾਇਆ॥ ਉਨਾ ਉਪਰ ਅਹਿਦੀਆ ਅਜਰਾਈਲ [illegible] ਭਕਣਾਇ॥
੧ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥ਅਹਿਦੀ ਅਜਰਾਈਲ ਨੂੰ ਸਣੇ [illegible]
ਕਰੂਬੀ ਨਿ ਮਦਾਨਿਆ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਜਾਇ॥ ਅਜਰਾਈਲ ਕੀਆ ਜਲਾਲ [illegible]
ਜਾਇ॥ ਸਿਲ ਲਿਖਨਾ [illegible] ਸਭਰ [illegible] ਭੇਸ ਮੰਗਾਇ॥ [illegible]
[illegible] ਬੇਪਾਇ॥ ੧੮॥
॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਜਾਮਾ ਅਣਇਆ ਦੁਨੀਆ ਨੂੰ ਪਰੇਤ [illegible] ਦਾਇ॥ ਜਿ
ਦਾ ਜਿਦਾ ਹੁਕਮ ਖਸਮ ਦਾ ਤਿਉ ਤਿਉ ਦੇਇ ਸਜਾਇ॥ ੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ ॥
ਅਰਜਾਈਲ ਫਰੇਸਤਾ ਹੋਇਆ ਅਹਿਦੀ ਆਇਆ॥ ਏਈ ਮਨ [illegible] ਸਭ ਲੈਕੈ ਦਿ
ਖਾਇਆ॥ ਵਿਸਵਾਸ ਘਾਤੀ ਤਿਦ ਰੋ [illegible] ਜਿਨਾ ਪਾਪ ਕਮਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਜਤਿਨ
ਸਿਰ ਮਾਰਦਾ ਗਰਤ ਗੋਰ ਗਵਾਇਆ॥ ਬਦਅਮਲੀ ਬਦਿਆ ਮਲੀ ਪਰਦਰ ਭੁਲਾਇ
ਆ॥ ਭੁਖ ਪਿਆਰੀ ਲਾਇ ਦਾ ਰੋਗੀ ਬਿਲਲਾਇਆ॥ [illegible] ਸਿਰ ਠ
ਗਾ ਆਣਿਆ॥ ਉਨਾ ਦੁਖ ਭੁਖ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਜੂਨੀ ਭਰਮਾਇਆ॥ ੧੯॥ ॥
ਸਲੋਕ॥ ॥ਵਿਛਿਆ ਆਇ ਦੁਨੀ ਪੇਕੰਬਰਾ ਲਖ [illegible]॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਕ
ਰਦੇ ਬੰਦਗੀ ਤਿਉ ਤਿਉ ਮੇਲ ਲਏ॥ ੧॥ ॥ਪਉੜੀ॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਅਖਰ ਦਵਤ [illegible]

ਮਨੋਂਉਤਰਾਈ॥ਕਰਿਭਗਤਿਪਾਵਸਹਜੈਪੂਰਾਉਸਦੇਖਣਦਵਤਰਦੇਖਣੀ
ਜਿਉਅਸਥਿਰਥਾਇ॥ਜਿਨਾਗੁਰਸਬਦਸੰਗਤੀਨਿਰਮਲਦੁਨਿਆਇ॥ਤਿਸਤਾੜ੍ਹਿ
ਨਦੇਭਾਈਹੈਦਰਗਹਿਪੈਨਾਇ॥ਜਿਨਅਮਰਿਮਾਨਿਆਖਸਮੁਦਾਸੇਦੇਨਵਪਾਇਆ॥ਉਹ
ਖਿਲਲਾਵਨਿਮਹਿਤੁਖੀਬਹੁਲਾਵਨਸਮਾਇਆ॥ਦਲਵਿਓਇਨਾਤਿਨਾਦਾਗੋਲੇਛੁਡਾਇ
॥੨੧॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਸਾਜਿਕੈਦੇਖੇਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥ਹਥਿਨਹੀਕਿ
ਛੁਕਿਸੇਦੈਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪਿ॥੧॥ ॥ਆਪਉਪਾਇਖਪਾਇ
ਦਾਸਭਲਪਾਸਾਰਾ॥ਵਸਭੀਖਿਨਉਤਾਰਿਦਾਵਸੈਮੁਲਕਭੰਡਾਰਾ॥ਬ੍ਰਹਮੇਦੇਸ
ਉਪਰਸਤਿਕਥੀਮਰਖੇਬਾਰਾ॥ਹੁਕਮਿਹੋਆਸੀਕਾਈਲਨਿਗ੍ਹਲਾਈਭਾਰਾ॥ਬ
ਰਖੇਹੋਈਸਉਪਰਖਜਿਉਮਾਹਿਲੇਪਾਰਾ॥ਸਉਪਰਸੇਦੁਗੇਪਉਣਾਫਿਰਜਾਲੁ
ਸੇਪਹਿਤਾਰਾ॥ਇਸਰਣਿਲਫਰੇਸਤਾਫੇਰਵਾਈਪ੍ਰਥਕਰੁ॥ਤਿਰਨਿਪਰਤਿਅਵਾਸ
ਸਭੋਹੋਇਖੁਲੁਛਾਰਾ॥੨੨॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਪਰੇਕਹੀ
ਸਚੁਧਾਲਸੁਪਰਪਾਨੁ॥ਆਪੇਰਚਨਾਰਚਾਇਕੈਫਿਰਫਨੀਕਰੇਜਹਾਨੁ॥੧॥
ਪਉੜੀ॥ ॥ਪਵਣੁਪਾਣੀਸਾਜਿਕੈਧਰਤੀਹੋਇਬੈਠਾਇਆਰਾ॥ਵਰਨਾਚਿਹਨਬ
ਹਰਾਆਪੇਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਜਾਤਿਕਿਛੁਜਾਇਜਨਿਦਾਰਭੂਮਸਭੇਤਾਪਸਾਰਾ॥ਅਥਿਅਥਿ
ਨਾਸੀਅਥਗਤਅਡੋਲੁਕਿਛੁਪਵੈਨਪਾਰਾ॥ਬੈਠਾਤਾੜੀਲਾਇਕੈਦਿਤਸੁਪੁਰਕ
ਰਾ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਜੁਗਾਛਤੀਹਿਧਿਆਨਲਾਇਬੈਠਾਸਿਰਿ
ਪੁਕਾਰ॥ਅਸਲਤਖਥੀਅਸਜੀਅਨਲਕਹਿਓਫਿਰੇਜਸਾਰ॥੧॥ ਪਉੜੀ
॥ਭੁਟੇਕੀਆਦਿਕਜਹਾਨਸਾਤਿਥਣਤਿਬਣਾਏ॥ਨੂਰਹੂੰਅਫਰੇਸਤੇਕਢਿ
ਆਪਿਉਪਾਏ॥ਚਉਚਹਤਬਕਿਬਣਾਇਅਸੂਲਿਕਲੋਟਿਕਾਏ॥ਚੰਦਸੂਰਜਦੀਏ
ਜਾਸਕੇਜਗਜੋਤਿਜਗਾਏ॥ਆਦਮਹਵਾਪੈਦੇਕੀਆਭਾਈਨੇਕਪੁਦਾਇ॥ਖਲਕਭਟੇ
ਖਸਮਦੇਜਿਵਹੁਕਮਰਜਾਇ॥੨੪॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਕੋਸਿਫਤਿਸਲਾਹਿ
ਕਿਆਤਿਸਕੇਕਉਣਦਿਆਂਵਿਰਾਗ॥ਸਿਫਤਾਨਿਸਿਫਾਤਨਹੂੰਤਿਸਹਜਿਸਪ
ਤਿਸਾਹੁਸ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਹਉਢਾਢੀਹਰਿਪ੍ਰਭਖਸਮਕਾਦਰਿਪਰਾਵਣ
ਆ॥ਇਕਦਿਨਕੀਮਨਪਾਵੀਐਕਿਆਆਖਿਵਖਾਣਾ॥ਕੀਮਤਿਮਿਤਨਪਾਵੈ
ਉਤਪਤਿਤਾਪਵੈਸਭਕਨਪਸਮਦੀਮੋਹਿਤਿਕੁਦਰਤਿਨਿਸਾਣਾ॥ਸਭਜੀਅਕ
ਕੀਆਅਨੇਉਤਿਠਿਪੈਰਦੇਹੋਜਸਕਾਮਨਨਕਿਛੁਜਿਦੇਰਸੁਣਜਸਕਰੀਅਬ
ਣਾ॥੨੫॥੧॥ਸੁ॥ ॥ਰਸਾਲਾ॥ ॥

[illegible]ਸੀ[illegible]
ਰਾਖਾਈਸ੍ਰਬਸਿਧਿਜਾਂਪਾਸਮੇਨੈਤੂਵਰਖੀਆਸਿਰਜਨਾਸੋਇ[illegible]ਕੀਆਬਾਬਿਆ
ਸੋਤਨਹੁਕਮਖੁਦਾਈਤਿਸਆਦਮਦਸਬਰਿਸੀਆਪਹੁਕਮਖੁਦਾਈਕਿਇਨਮਨੈ
ਸਬੁਰਾਹੁਸੋਤਨਿਫਲਰੋਂਅਜਾਨਿ[illegible]ਨੀਸਿਕਮੇਉਠੀਸਭਸਭਰਾਹਿਫਿਤਾਰੋ॥
ਸਿਕਮੇਕਾਰਨਕ[illegible]ਸਣਾਵੈ॥ਸਿਕਮੇਕਾਰਨਬੁਗਮਾਣਿਪੀਣ
ਪੁਰਾਣਿਕਦਿਰਾਵੈ॥ਸਿਕਮੇਕਾਰਣਿਪਾਰਿਛਾੜਿਨਿਕਲੇਹੋਇਜੋਗੀਕੀਨਿਪਛਾਣੀ
।ਖੁਦਦਰਸਨਛੜੀਪਾਖੰਡਾ[illegible]ਪਿਤ੍ਰੇਪਵਣਦਾਹੈ॥ਸਿਕਮੇਕਾਰਣਿਜੋਪ੍ਰ
ਰੋਗਣਿਵਿਚਿਆਪਿਰਹਾਦਾਹੈ॥ਸਿਕਮੇਕਾਰਣਿਲਿਖੁਪਿਲਿਖਗੀਕਿਵਤਨੀਏਗੁ
ਣਾਂਦਾਹੈ॥ਸਿਕਮੇਕਾਰਣਿਬੀਪਤਿਸਾਹਾਦਲਿਕਸਕਰਲਏਪਾਦਾਹੈ॥ਸਿਕ
ਮੇਕਾਰਣਿਹਾਇਮਦਾਸਾਕਿਲੇਕੋਟਿਬਣਵਾਵਦਾਹੈ॥[illegible]॥ਸਿਕਮੇਮਰਿਮਰ
ਜੂਨੀਆਵਦਾਹਿਜਾਂਦਾਹੈ॥ਸਿਕਮੇਕਾਰਣਿਬੀਏਪੈਕੰਬਰਬਣਾਏਪਿਪੈਬਰਲਾਦ
ਹੈ॥ਸਿਕਮੇਕਾਰਣਿਬੀਏਅਉਤਾਰਾਰਮਾਣਿਣਤਾਰਬਰਾਂਦਾਹੈ॥ਜਿਤਣੀਸਿਕਮ
ਤਿਸਤਜਮਾਕਿਛਿਲਬੂਲਲਹੁਜਾਪਸਾਰਾ[illegible]ਵਿਚੀਜਾਂਦੀਸਭੋਸੋਤਨੀਕਰ
।ਰੋਟੀਸਿਕਾਮਪੈਂਜੇਮੁਲਾਂਆਵੈਸਾਦਿਖੁਦਾਈ॥ਜਿਸਮਾਤਿਹੁਸਾਤਿਸਭੋਚਿਤਆਵੇਪੀਰ
ਫੀਦਗੁਰਭਾਈ॥ਰੋਟੀਖਾਇਨਪਾਪਾਸਭਗਿਸਾਹਿਦਾਤਿਮਨੀਲਾਈ॥ਹੋਇਮਸਤਨਿ
ਰਹਿਜਗਅੰਦਰਿਖਾਤਰਿਕਿਸੈਨਲਿਆਈ॥ਝੂਠੇਕੀਮੇਝੂਠਹੋਵੈ॥ਫਿਰਦਰਗਹਿਦਰਨਪ
ਈਸਨਨਕਹੇਸੁਣਹੁਇਸਾਂਜੇ[illegible]ਛਡੋ॥ਤਿਸਦੀਕੀਮਤਿਹੋਵੈਅਲਹਸਾਬਿਖ
ਲਬਾਪਦੇਆਰੋ॥੧॥੪॥ ਖਤਮਸੁਰਾ॥ ।ਜਬਹੋਆਹੁਕਮਖੁ
ਦਾਇਦਾਨਾਨਕਸਾਹਫਕੀਰਾਤਬਿਆਇਆਏਸਜਹਾਨਵਿਚਿਸਚੀਕਰਿਤਦਬੀਰ
ਅਸੀਆਆਇਤਾਦਰਗਾਹਿਬੁਰਹੇਹਦੀਸਰਸਾਲਾ[illegible]ਵਿਚਿਸੋਦ
ਇਆਸਨਾਲਤਾਦਾਜੀਕਾਜੀਐਲੀਏਜੋਖਸਮਾਏਕਪੁੱਤ੍ਰਿ[illegible]ਸਭਿਤਿਨਾਮੁਖਬੀਭਾਖ
ਆਸੋਭੀਲਿਖੁਆਂਦਾ॥ ਸਿਜੀਰਾ॥ ।ਮਿੰਦਨਜਾਪਤਜੋਸੁਟੇਕੀ
ਮੈਬੂਕੀਮਰਸਾਮਹੂ॥ਹਿਨਗੁਨਹੀਪਾਕ[illegible]ਸੁਣਿਕੋਸਬਿਨ
ਸੀਹੜਾਮਾਣੇਖਾਤ[illegible]ਹੀ॥ਕਰੇਜੋਆਨਹੁਇਨ[illegible]ਪੇਦੇਜਾਇਆਹੋਰ
[illegible]ਦੁਨੀ[illegible]ਖੁਦਾਇ[illegible]ਮਖਤੇਸਭੁਅਲਾਹਿ
[illegible]ਫਨੀਤਾ
[illegible]

ਮਸਲਮਾਨ ਜੋ ਸੂਰਤਿ ਅਉਲਦੀਨ ਸੈਲ ਸਵਾਰੇ ਕੁਰਾਨ ਕਿਤਾਬ ਪੋਸਿ ਸਤਿ ਤੇਰੇ ਕੀਮ
ਤੁਧੁ ਨੁ ਲਿਖਿਆ ਇੰਫਨਾਹਿ॥ ਰੁਜ਼ੇ ਨੂੰ ਭ ਸਭ ਵਣਤ ਕਰਿ ਤਜਾ ਰਹਿ ਸਤਿ ਤਸਮਨੁ ਹਾਜਰ
ਨਜਰਿ ਇਕ ਰਖਿ ਵਿਚਿ ਹਿਤੂ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਸਚਾ ਫਿਰਕਾ ਸਜਿਆ ਨਾਨਕ ਸਾਹਬ
ਕੀਗਾ ਜੋ ਆਵੈ ਸਚ ਮਜਲਸੁ ਵਿਚਿ ਸੋਕਦੇ ਨੋ ਹੋਗ ਜਗੀਰੁ॥ ਮਿਲਿਆ ਰਹੀ ਮੈਰਾ ਤਾਦਿਨ
ਧਰਮ ਜਾ ਲਿਕੈ ਮਾਹਿ॥ ਖੁਦਾ ... ... ਦੇ ਤੇ ਪਰਮ ਸਾਲਿਮ ਮਿਲਲੈ ਨਿ ਮੁਰੀਦ ਬੇਪ ਤੋ
ਨਿਤ ਮੇਲਾ ਕੀਜੈ ਦੁਇ ਵਾਰ ਰਾਤ ਦਿਨੈ ਹੋ ਚਲ ਜਾਇ॥ ਸੋ ਦਰ ਸੋਹਿਲਾ ਆਰਤਿ ਜਪੁ ਗੁਰ
ਪੂਰਬ ਕਰਾਇ॥ ਸਭਨਾ ਅੰਦਰਿ ਇਕ ਜਾਣੁ॥ ਮਹਰ ਮੁਹਬਤ ਸਾਜਿ॥ ਜੋ ਖਾਵੈ ਕੁਣ
ਕਵਿੰਡ ਕੇ ਸਭ ਸਵਰਨ ਤਿਸ ਕੇ ਕਾਜਿ॥ ਦਸਵਾਂ ਹਿਸਾ ਖਲੋ ਗੁਰੂ ਸਿਖ ਦੇ ਮਹਿਮਾ
ਪੀ॥ ਨਾਨਕ ਆਖੈ ਤੂ ਮਰੀਦ ਇਉ ਆਖਿਆ ਆਪ ਖੁਦਾਇ॥ ੧॥ ੫॥ ੧੬੭॥ ॥
ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੋਸਟਿ ਮਕੇ ਮਦੀਨੇ ਕੀ ਸਮਪੂਰਣ ਹੋਈ॥ ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸਾਨੂੰ ਬੇਬੇ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿ
ਆ ਜੀ ਕਿਵ ਤ ਹੋਸੀ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਾਇਆ ਚਾਹੀਏ ਜਰੂਰ ਗਾਤ
ਮੈ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਇਥੋਂ ਕਿਤਨੇ ਕੋਹ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਥੋਂ ਸਤਾਈ ਸੈ
ਕੋਹ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿਆ ਜੀ ਪਹੁਚੀਏ ਗੇ ਕਦ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਰਤ
ਰਬ ਦੇਈ ਪਹੁਚਾਵੇਗਾ॥ ਦੋ ਪਹਿਰ ਵੇਲੇ ਗਲਾ ਕੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੰਧਿਆ ਵੇਲੇ ਤੁਰੇ
ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਨਾਲ ਮੈਨੂ ਕਹਿਆ ਅੰਖੀ ਮੀਟੋ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੰਤਰ
ਧਿਆਨ ਹੋਏ ਮਦੀਨੇ ਵਿਚੋ ਇਕ ਘੜੀ ਰਾਤ ਗਈ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਆਇ ਵੜੇ ਜੈਰਾਮ
ਦੇ ਘਰ ਤਾਂ ਤੁਲਸਾਂ ਲਉਡੀ ਦੇਖੇ ਤਾ ਬਹੁ ਜੀ ਦਾ ਭਾਈ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾ ਤੁਲਸਾਂ ਕੂਕੀ
ਬਹੂ ਜੀ ਵਧਾਈ ਹੈ ਤੁਮਾਰਾ ਭਾਈ ਜਾ ਆਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਸਚਮੁਚਿ ਆਏ ਹੈ
ਨਾ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪਈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੇਬੇ ਦੇ
ਹਥ ਪਕੜ ਲਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ
ਤੁਸਾਂ ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰੀਏ॥ ਤਾ ਬੇਬੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੇ
ਬਾਉਲੇ ਹੋਏ ਹੀ ਆਹਾ ਅਸਾ ਦੁਪਹਿਰ ਵੇਲੇ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਤਵਰੇ ਹੋਏ
ਹੋ ਭਾਈ ਜੀ ਨਹੀ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਮੈ ਬਹੁਤ ਵੈਰਾਗੀ ਸੀ ਪਰ ਤੁਸੀਂ ਨੇੜੇ ਜਾਣ ਹੋ ਜਸ ਮੈ ਯਾਦ ਕ
ਰਾਂਤ ਆਏ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਰਜਾਦੀ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਤਾਈ ਸੈ ਕੋਹ ਤੇ ਇ

ਕਪ...ਆਏਹੈਨਅਤੇਅਸਾਨੂੰਵੀਮੈਆਏ...ਨੀਆਖਿਆਮ
ਰਦਾਨੇਆਭੁਪਕਰਰਹ੍ਯਾ।ਤਾਂਬੇਬੇਆਖਿਆਭਾਈਮਰਦਾਨਾਇਨਾਪਾਸੋਇਕਮ
ਇਭੁਲਾਰਹੀਵਰਸਾਂਦਾਹੈਪਰਅਸਾਂਇਨਾਦੀਕਦੇਨਹੀਜਾਤੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਆਖਿਆਬੇਬੇਜੀਤੁਸਾਂਅਸਾਨੋਯਾਦਕੀਤਾਅਹਾਤਿਸਵਾਸਤੇਅਸੀਤੁਰਤਅ
ਏਹਾਪਰਅਸੀ ... ਤੁਸਾਂਜੋਕੁਛਆਖਣਾਹੈਸੋਆਖੋ।ਤਾਂਬੇਬੇਨਾਨ
ਕੀਆਖਿਆਭਾਈਜੀਤੁਸਾਂਤੇਦਰਸਨਦੀਚਾਹਾਂਆਹੀਅਸਾਂਤੁਸਾਂਨੂੰਇਸਵਾਸਤੇ
ਯਾਦਕੀਤਾਅਹਾਜੋਬਹੁਤਵਰੇਗੁਜਰੇਹੈਨਤੇਭਾਈਜੀਅਸਾਨੂੰਵਿਸਾਰਛਡਿਆ
ਅਹਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਆਖਿਆਬੇਬੇਜੀਹੁਣਤਾਂਤੁਸਾਂਡੀਚਿਤਵਨੀਪੂਰੀਹੋਈਹੈ।
ਤੂੰਹੁਣਅਸਾਨੂੰਖੁਸੀਕਰਜੋਅਸੀਹੁਣਰਸਤੇਉਪਰਆਹੈ।ਤਾਂਤੁਲਸਾਂਆਖਿਆ
ਠਾਕੁਰਜੀਤੁਸਾਂਅਜੀਆਏਹੋਅਰਅਜੀਜਾਤੇਹੋਜੀਭਾਈਜੈਰਾਮਜੀਕੋਤਾਂਆਵਣਦੇ
ਦੇਜੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਤੁਲਸਾਂਅਸਾਂਜਰੂਰਜਾਵਣਾਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਫੇਰ
ਆਖਿਆਬੇਬੇਜੀਭਾਈਜੈਰਾਮਦੇਅਗੇਅਸਾਡੀਵਲੋਬਹੁਤਬੇਨਤੀਕਰਨੀ।
ਜਦਮਹਾਰਾਜਏਹਗੁਰੂਜੀਕਹਾਤਾਂਬੇਬੇਨਾਨਕੀਦੀਆਂਹੰਝੂਨਿਕਲਪਈਆਂ।
ਤੇਬੇਬੇਜੀਨੇਸ੍ਰੀਚੰਦਨੂੰਅਗੇਆਣਖੜਾਕੀਤਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਬੇ
ਬੇਜੀਤੁਸਾਂਏਹਗਲਨਾਹੀਕਰਨੀਕਿਉਂਜੋਮੈਤੁਸਾਡੇਵਾਸਤੇਕਿਥੋਂਆਇਆਹਾਂ।
ਤਾਂਬੇਬੇਨਾਨਕੀਆਖਿਆਭਾਈਜੀਆਪਮੇਰੇਪਾਸਕੋਈਦਿਨਰਹੋ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਆਖਿਆਬੇਬੇਜੀਅਸੀਤੁਸਾਡੇਪਾਸਚਿਰਤੇਈਰਹੀਏਗੇ।ਪਰੁਅਸੀਹੁਣ
ਰਾਹਉਪਰਆਹੇ।ਅਤੇਤੁਸਾਡਾਭਲਾਭੀਇਸੇਬਾਤਵਿਚਹੈਤੁਸੀਅਸਾਨੋਖੁਸੀ
ਕਰੋਅਸਾਡਾਚਿਤਉਦਾਸਹੈ।ਤਾਂਬੇਬੇਨਾਨਕੀਰਹਗਈਤਾਂਬੇਬੇਨਾਨਕੀਆਖਿਆ
ਭਾਈਪ੍ਰਸਾਦਿਤਾਜੇਉਂਜਾਹੋ।ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭਲਾਬੇਬੇਜੀਜੋਤਿਆਰਹੈਸੋਮਰਦਾਨੇ
ਨੂੰਦੇਵਹੁ।ਤਾਂਬੇਬੇਜੀਅੰਦਰੋਪਕਵਾਨਕਢਲੈਆਈਅਤੇਪਤਾਸੇਤੇਕੜ੍ਹਿਆਹੋਇ
ਆਦੁਧਅਗੇਆਣਰਖਿਆ।ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਖਾਹੁ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆਜੀਤੁਸੀਭੀਖਾਹੁਤਾਮੈਭੀਖਾਂਵਾਂ।ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਮੈਨੂਆਖਿਆਬਾਲਾਏਸਦੇ ਤ੍ਰੈ
ਹਿਸੇਕਰ ਤਾਂਮੈਤ੍ਰੈਵੰਡੇਕੀਤੇਤੇਇਕਮਰਦਾਨੇਨੂੰਦਿਤਾਇਕਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਲੀਤਾ
ਤੇਇਕਮੈਨੂੰਦਿਤਾਅਸਾਂਤ੍ਰੈਹਾਂਖਾਧਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਬੇਬੇਜੀਕਛ
ਤਾਰਕਰਤਾਰਹਈ।ਤਾਂਬੇਬੇਜੀਆਖਿਆਭਾਈਜੀਦਰਸਨਦੇਸੋ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਆਖਿਆਬੇਬੇਜੀਜਿਤਵੇਲੇਤੂੰਯਾਦਕਰੇਗੀਉਸੇਵਖਤਹਾਜਰਆਣਹੋਵਾਂਗੇ

ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹੋ ਜੀ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੀ
ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣੀਐ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸਾਂ ਤੇਰ
ਆਖਿਆ ਫੇਰਿਆ ਕਦੀ ਨਾਹੀ ॥ ਤੈਂ ਕੁਛ ਆਖਣਾ ਹੈ ਸੋ ਨਿਸੰਗ ਆਖ ॥ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਖਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਜ ਦੀ ਰਾਤ ਬੇਬੇ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਰਹੋ ਤੁਸੀਂ ਬੇਬੇ ਨੂੰ ਰੰਜ ਨਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਤ ਬੇ
ਬੇ ਜੀ ਦੇ [illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਹ ਬਾਤ ਤਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸੇ ਜਾਂ ਭਾਈ ਜੈਰਾਮ ਭੀ [illegible]
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੀ [illegible] ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਛਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਭਾਈ ਜੈਰਾਮ [illegible] ਨੇ
ਰ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇਆ ਸੁਖਨਾ ਲਰਤ [illegible] ਗੁਜਰਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰ
ਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸਭ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਭੀ ਕਰਵਾਇਆ ॥ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਰਤਾਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ
ਸਤ ਕਰਤਾਰੁ ਅਸਾਂ ਨੇ ਮਨੋਂ ਨਾ ਵਿਸਾਰਨਾ ॥ [illegible] ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥

ਸਾਖੀ ਉਤ੍ਰ ਦੇਸ ਦੀ ਚਲੀ ॥

ਤਾਂ ਉਥੋਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਤਰਧਿਆਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਬਦਰੀਆਸ ਕੋਹ ਪ੍ਰਭਾਤ ਵੇਲੇ ਜਾਇ ਖਲੋ
ਤੇ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਂ ਕਿਥੇ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆ
ਖਿਆ ਜੀ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਹੈ ਜਾਣੇ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਤੇਰੀ ਸੋਝੀ ਕਾਈ ਨਾਹੀ ॥ ਕਿਆ ਜਾਪੇ ਜੋ ਤੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਹੈਂ ਕੇ
ਸਾਧੂ ਹੈਂ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸੀਂ ਕਿਥੇ
ਆਏ ਆਹੇ ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜਿਥੇ ਤੁਸਾਂ ਅਗੇ ਭੀ ਹਜਾਰ ਕੋਹਾਂ ਤੇ ਅੰਦਰ [illegible]
ਰੋਕੇ ਮਰਕੇ ਜਾ ਨਿਕਲੇ ਸਾਹੇ ਤਾਂ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਫੇਰ ਉਥੇ ਹੀ ਆਏ ਆਹੇ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ
ਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਭੁਲਾ ਜਾਂਦਾ ਕੀਤਾ ਹਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਦੀ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਯਾਦ ਰਹਿਆ ਹੈ ॥ ਏਹ ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਭੁਲਕੇ ਦੀ ਗਲ ਹੈ ਕਾਈ ਮੁੱਦਤ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ
ਈ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਆਖ ਕਿਧਰ ਚਲਦਾ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਆਖਿਆ ਜੀ ਜਿਧਰ ਆਪ ਦੀ ਰਜਾਇ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨ
ਆ ਚੇਤ ਸੁਮੇਰ ਨੂੰ ਚਲੀਐ ਉਥੇ ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰੀਏ ॥ ਤਾਂ ਮੈਂ
ਆਖਿਆ ਜੀ ਭਲੀ ਬਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੋਂ ਅੰਤਰਧਿਆਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਇਕਸ
ਪਰਬਤ ਉਪਰ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ ॥ ਓਹ ਪਹਾੜ ਸਭ ਸੋਨੇ ਦਾ ਆਹਾ ॥ ਅਤੇ ਜਿਮੀਨ
ਭੀ ਸੋਨੇ ਦੀ ਆਹੀ ਤੇ ਸਭ ਜਮੀਨ [illegible] ਦੀ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏ
ਥੇ ਤਾਂ ਅਜਬ ਤਮਾਸਾ ਡਿਠਾ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਕਿਆ ਤਮਾ
ਸਾ ਡਿਠੋ ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਏਹ ਤਮਾਸਾ ਡਿਠਾ ਹੈ ਜੋ ਕੁਦਰਤੀ ਰਸ ਚੋਰ ਹੀ

[illegible] ਆਦਮੀ [illegible]
ਨਾਲਿ ਅਤੇ ਇਸ ਜੰਗਲ ਦੇ ਨਾ ਉਜੜਿਆ ਅਤੇ [illegible] ਰਸ ਪਈ ਦਿਸਦੀ ਹੈ
ਅਤੇ ਨਾ ਇਥੇ ਕੋਈ ਆਦਮੀ ਵਸਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਏਥੇ ਬੀਜਣ ਵਾਲਾ ਦਿਸਦਾ ਹੈ। ਇਹ
ਗਲ ਕਿਉਂਕਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲਿ
ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪੇ ਫੁਟਿ ਫੁਟਿ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨਿ। ਅਤੇ ਇਹ ਰਸੁ ਵੀ ਕੁਦਰਤਿ ਨਾਲ ਵਹਿੰਦੀ
ਹੈ ਅਤੇ ਇਥੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮਨ ਨਹੀ ਕਿਉਂ ਇਥੇ ਆਦਮੀ ਤਾਂ ਪਹੁੰਚ ਨਾਹੀ ਸਕਦਾ। ਤਾਂ ਫੇਰ
ਮਰਦਾਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਦਾ ਰਸੁ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮੂੰਹ ਨਹੀ ਪਉਂਦਾ।
ਏਹੁ ਈਵੇਂ ਈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਅਜੇਹੀ ਵਸਤੁ ਕਰ
ਤਾਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸੋ ਅਜਾਈਂ ਨਹੀ ਜਾਂਦੀ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਇਥੇ ਤਾਂ ਆਦ
ਮੀ ਅਰ ਵਸਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਏਹ ਜੋ ਨਦੀ ਈ ਵਹਿੰਦੀ ਲਤਾ ਹੇਠ ਲਤਾੜੀਂਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਰਸੁ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਪੈਦਾ ਕੀ
ਤਾ ਹੈ ਸੋ ਆਪਣਿਆ ਪਿਆਰਿਆ ਵਾਸਤੇ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੁ ਉਸ ਦੇ ਜੋ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਗਤ ਹੈ
ਨਿ ਜਿਨ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਰਸ ਕਸ ਛੋੜ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਉਨਾ ਮਹਾਤਮਾ ਕੋ ਏਹ ਰਸ ਮਿਲਤਾ ਹੈ।
ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਉਨਾ ਕੀ ਰਸਨਾ ਉਪਰ ਜਾਇ ਪਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹ ਜੋ ਸੋਨਾ ਦੇ
ਖਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਜੋ ਨਿਜ ਭਗਤਿ ਹੈਨਿ ਸੋ ਉਨ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਸੰਸਾਰ
ਵਿਚ ਸੋਨਾ ਹੈ ਸੋ ਕਚਾ ਹੈ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਉਸ ਨਾਲ ਮੂਰਛਾ ਗਤਿ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਭਗ
ਤਾਂ ਦੀ ਭੁਖ ਏਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਲ ਲਹਿੰਦੀ ਹੈ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਭੁਖ ਨਹੀ ਲਹਿੰਦੀ।
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਭਗਤਾਂ ਮੈ ਔਰ ਸੰਸਾਰੀ ਵਿਚ ਏਇਤਨਾ ਹੀ ਫਰਕੁ ਹੈ।
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਬਚਨੁ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੈ ਭੀ ਪੀਵਾਂ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਪਚਾਇ ਸਕੇਗਾ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਏਡੀ ਮੁਦਤ ਹੋਈ ਹੈ
ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਫਿਰਦਿਆ ਕਦੀ ਤਾਂ ਭੁਖੀ ਦਾਇਆ ਕਰੋਗੇ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨੇ
ਆ ਏਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਮਹਾ ਅਜਰ ਹੈ ਜਿਸ ਤਾਂਈ ਕਰਤਾਰ ਜਰਾਵੇ ਸੋ ਈ ਜਰੇਗਾ ਨਹੀ ਤਾਂ
ਪੀ ਕੇ ਹੋਇ ਬਾਹਿਰੇ ਹੈਨ ਜਰ ਨਾਹੀ ਸਕਦੇ। ਲਗਦੇ ਹੈਨ ਆਪੁ ਜਣਾਇਣ ਅਤੇ ਸਾਂਗ
[illegible] ਬਣਾਂਵਦੇ ਹੈਨਿ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਏਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸ ਪਚਦਾ ਹੈ
ਸੋ ਕੈਸੇ ਹੋਵੈਨਿ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜਿਨਾਂ ਨੂੰ ਏਹ ਰਸੁ ਪਚਦਾ ਹੈ
ਸੋ ਗੁਰਮੁਖ ਹੋਇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨਿ। ਓਹ ਨਿਰਬੰਧ ਹੋਇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰ ਤੇਰ ਵਿਸਰ ਜਾਂਦੀ
ਹੈਨਿ। ਓਹ ਇਹ ਨਹੀ ਜਾਣਦੇ ਜੋ ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਪਰਾਇਆ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ। ਓਸ ਤੋ ਹੀ

[illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਰਦਾਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ [illegible]
ਰਦੇ ਤੇ ਮੈ ਪਾਣੀ ਪੀਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਥੇ ਜੋ ਆਇ ਪਹੁੰਚੈ
ਸੋ ਪੀਵਣੇ ਵਾਸਤੇ ਈ ਆਹਾ ਜੋ ਤੂੰ ਰਖ ਪੀ ਸਕਦਾ ਹੈਂ ਸੋ ਪੀਓ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਓਹ ਰਸ ਪੀਤਾ
ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ ਮਸਤ ਹੋਇ ਗਇਆ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਭੁਖ [illegible] ਸਾਭੇ ਉਤਰ ਗਈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਹੁ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੇਰੀ ਤੂੰਹੇ ਜਾਣ
ਅਤੇ ਅਸੀ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦੇ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਸਵਧਾਨ ਕੀਤਾ।
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਕਿਆ ਕੀਤੋ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿ
ਆ ਚਿਤ ਪਾਇ ਰਖੁ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਨਾਲ ਹੀ ਨਿਭਾਵਣਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਜੋ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਇ। ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ। ॥

॥ਸਾਖੀ ਹਿਮਚਲ ਪਰਬਤ ਕੀ ਚਲੀ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਹੋਇ ਕੈ ਹਿਮੰਚਲ ਪਰਬਤ ਉਪਰ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ। ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਹ ਕੇਹੜੀ ਜਾਗਹ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮ
ਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਬਰਫਾਵਰ ਪਹੌ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹਿਮੰਚਲ ਹੈ ਇਸ ਵਿਚ ਆਦਮੀ ਪੈਰ
ਰਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਥੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਆਵਣ ਦੀ ਜਾਗਾ ਨਾਹੀ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਜੀ ਅਸੀ ਕਿਉਂਕਰ ਆਏ ਹਾਂ ਜੀ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਂ
ਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਲੈ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਤੇ ਪਰੇ ਭੀ ਕੋ
ਈ ਜਾਗਹ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਗੇ ਹੇਮ ਪਰਬਤ ਹੈ
ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਰਮਾਰ ਪਰਬਤ ਕੌ ਚਲੇ। ॥

॥ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸਿਰਧਾਰ ਪਰਬਤ
ਕਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ। ॥ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਦੋਂ
ਗੁਰੂ ਸਿਰਧਾਰ ਪਰਬਤ ਉਪਰ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿ
ਰਧਾਰ ਇਸ ਦਾ ਨਾਉ ਕਿਉਂ ਹੋਇਆ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਸਿਰਧਾਰ ਪਰਬਤ ਇਸ ਦਾ ਨਾਉ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਪਰਬਤ ਸਿਰਤਾਜ ਹੋਇਆ
ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਧਾਰ ਦੀ ਜਾਗਹ ਹੈ ਅਤੇ ਇਥੇ ਰਾਹ ਖਾਹੜਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਇਥੇ ਉਹ ਪਹੁ
ਚਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਿਤ ਤੇ ਅਸਵਾਰ ਹੋਵੇ। ਇਕ ਕੰਬੀਰ ਭਗਤ ਪਹੁਚਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਰ
ਵਿਦਾਸ ਪਹੁਚਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਜੋ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਪੰਡੂ
ਹਿਮੰਚਲ ਗਲੇ ਹੈਨਿ ਸੋ ਕਿਉਂ ਆਇ ਗਲੇ ਹੈਨਿ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ

[illegible] ਡਿਤ ਪੁਛੇ ਹਿਸੇ ਦ [illegible]
ਲਗਾ ਏ ਹੋ ਨਿ। ਇਕ ਵਾਰ [illegible] ਸਾਝੇ ਆਏ ਆਹੇ ਸੋ ਭੀ ਸੁਦਰਗੇ ਲੋਕ ਨੂੰ ਗਏ
ਆਹੇ। ਓਨਾਂ ਭੀ ਇਥੋਂ ਤੀਕਰ ਨਾਹੀ ਪਹੁਤਿਆ॥ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਸੰਧੂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ
ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਏਹ ਬਚਨ ਕੀਤਾ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਭੀ ਚਲਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਚਲ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅ
ਗੇ ਵੀ ਚਲਦੇ ਆਹੇ। ਜਦ ਏਹ ਗਲ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੋਰਖਨਾਥ ਆਇ ਮਿਲਿਆ। ਅ
ਵਦਿਆ ਹੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੁ॥ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਵਾਚ॥ ॥
ਕਵਨ ਨਿਰੂਪ ਕਵਨ ਜਾਤ ਤੁਮਾਰੀ। ਕਹੋ ਕਹਾਂ ਲਉ ਚਲੇ ਅਗਾਰੀ। ਨਾ ਆਗੇ ਧਰਨਿ
ਰਹੇ ਰੇ ਕਹਾਂ। ਸੀਤਲ ਜਲ ਬਰਖੇ ਹਿਮ ਤਹਾਂ। ਆਗੇ ਦਿਨ ਨ ਰਾਤ ਪੀਛੇ ਫਿਰ ਭਾਗੋ।
ਨਿਕਲ ਜਾਹੁ ਕਾਹੇ ਦੁਖ ਲਾਗੋ। ਹਮ ਮਿਲਿ ਇਲਕੇ ਹੈ ਇਲਕਾਰਾ। ਈਹਾਂ ਸੋਈ ਠਹਿਰੈ
ਜੋ ਪੂਰਨ ਸਾਰਾ। ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਗੋਰਖ ਤੁਮ ਕਹੈ। ਫਿਰ ਜਾਏ ਪੀਛੇ ਕਾਹੇ ਦੁਖ ਲਹੈ।
॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਿਆ। ਰਾਗੁ ਆਸਾ। ॥

ਰੂਪ ਹਮਾਰਾ ਅਚਰਜ ਕਹੀਐ ਅਚਰਜ ਹਮਰੀ ਜਾਤੀ।
ਅਚਰਜ ਨਗਰ ਤੇ ਚਲੇ ਅਗਾਰੀ ਜਹਾਂ ਦਿਨੁ ਨਹੀ ਅਰੁ ਰਾਤੀ
। ਪੀਛੇ ਆਗੈ ਦਿਸਟਿ ਹਮਾਰੀ ਧਰਨ ਅਕਾਸ ਪਸਾਰਾ। ਦਇਆ
ਹਮਾਰੀ ਸੀਤ ਹਿਮ ਚਲਤ ਤਿਨ ਸਿਉ ਸੰਗ ਹਮਾਰਾ। ਕਹਿ ਨਾਨ
ਕ ਸੁਣ ਗੋਰਖ ਜੋਗੀ ਤੈ ਪੂਰਾ ਗੁਰ ਨਹੀ ਪਾਇਆ। ਜੁਗਤ
ਨ ਜਾਤੀ ਅਉਧ ਵਿਹਾਈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮ ਗਵਾਇਆ। ॥

। ਏਹ ਬਚਨ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਰਕੇ ਚਲਦਾ ਰਹਿਆ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਇਥੇ ਤਾਂ ਸੂਰਜ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀ ਆਵਦਾ। ਅਸੀ ਕਿਥੇ ਆਏ ਆਹੇ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਸੂਰਜ ਪਾਸੋ ਉਚੇ ਆਏ ਆਹੇ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੂਰਜ ਪਾਸੋਂ ਅਸੀ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਉਚੇ ਆਏ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿ
ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਸੂਰਜ ਪਾਸੋ ਛਇ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਚੇ ਆਏ ਆਹੇ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਸ ਧਰਤੀ ਥੋ ਅਸੀ ਲੰਘੇ ਆਉਂਦੇ ਆਹੇ ਉਥੋਂ ਸੂਰਜ ਕਿਤਨਾ ਉ
ਚਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਉਥੋਂ ਪੰਜੀ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ। ਲਖ
ਕੋਸ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਸਭ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਸਤਾਈ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ

ਜੀਹਉਤ੍ਰਦਾਤੀਆਂਹਾਂਅਤੇਗਲਪੁਛੇ ਬਾਝਹੁਭੀਨਹੀਰਹਿਆਜਾਂਦਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਆਖਿਆਮਰਦਾਨਿਆਂਨਿਸੰਗਆਖ।ਜੇਮਲਾਹਜਾਕਰੇਂਗਾਤਾਂਔਖਾਹੋਵੇਂਗਾ।ਅ
ਤੇਮਰਦਾਨਿਆਂਏਹਗਲਸੁਣਜੋਮਹਾਂਪੁਰਖਅਤੇਸੇਵਕਦਾਕਰਤਾਰਸੰਜੋਗਬਣਾਇਆ
ਹੈਪੁਛਣਾਅਤੇਦਸਣਦਾ।ਅਤੇਸਿੱਖਆਪਣੇਗੁਰੂ ਕੋਈਗਲਪੁਛਣਜਾਂਦੇ।
ਤੇਗੁਰੂਸਿਖਨੂੰਪ੍ਰੇਮਨਾਲਦਸਦੇਵੇ।ਤਾਂਬਹੁਤਅਛੀਹੈ।ਜੋਕਿਛੁਗਲਸਿਖਦੇਮਨਵਿਚਹੋ
ਵੈਅਤੇਸਿੱਖਗੁਰੂਪਾਸੋਂਪੁਛੇਨਾਹੀ।ਜੇਸਿਖਪੁਛੇਤੇਗੁਰੂਦਸੇਨਾਹੀ।ਗੁਰੂਗੁਸੇਹੋਇਜਾਵੇ
ਤਾਂਓਹੁਗੁਰੂਨਾਹੀਠਗਿਹੈ।ਉਸਗੁਰੂਨੂੰਛਡਣਾਜੋਗਹੈ।ਜਿਸਤਾਂਈਆਪਣੇਪਿੰਡਦੀ
ਖਬਰਨਾਹੀ।ਸੋਸਿਖਨੂੰਕਦਤਾਰੇਗਾ।ਗੁਰੂਭੀਸਮਝਿਕਰਿਕਰਣਾਆਇਆਹੈ।ਅ
ਤੇਮਨੁਖਜਨਮਫੇਰਦੂਰਲਭਹੈ।ਅਤੇਗੁਰੂਭੀਲੋੜਕੇਕਰਣਾਜਰੂਰਹੈ।ਕਿਉਂਜੋਗੁ
ਰੂਬਗੈਰਗਤਿਨਾਹੀਹੋਂਦੀ।ਅਤੇਗੁਰੂਨੂੰਭੀਦਰਕਾਰਹੈਜੋਸਿਖਸੋਧਕੇਕਰਣਾ।
ਅਤੇਸਿਖਆਪ ਮਲੀਨਅਹਾਰਕਰਨਵਾਲਾਹੋਵੈ।ਅਤੇਸੋਈਅਹਾਰਗੁਰੂਅਗੇਆ
ਣਰਖੇ।ਅਤੇਉਸੇਅਹਾਰਵਿਚਿਗੁਰੂਵਰਤੇਗਾ।ਇਸਵਾਸਤੇਸਿੱਖਸੋਧਕੇਕਰਣਾ।
ਆਖਮਰਦਾਨਿਆਂਨਿਸੰਗੁਆਖ।ਜਿਕੁਛੁਪੁਛਣਾਹਈ।ਸੋਪੁਛਲੈ।ਮਤਕੋਈਗਲ
ਆਵਿਚਅਰਮਾਨਰਹਿਜਾਵੀ।ਮਤਅਸਾਨੂੰਕੋਈਦੋਸਦੇਣਾਹੋਵੇ।ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਏਹ
ਗਲਸੁਣਕੇਮੈਂਬਹੁਤਹਸਿਆ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਮੈਂਨਾਹੀਪੁਛਦਾ।
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਤੂੰਕਿਉਂਨਾਹੀਪੁਛਦਾ।ਤੈਨੂੰਕਿਸਮਨਾਹਕੀਤਾ
ਹੈ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਬਾਲਾਬੁਰਾਮੰਨਦਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿ
ਆਕਿਉਂਭਾਈਬਾਲਾਤੂੰਬੁਰਾਕਿਉਂਮੰਨਦਾਹੈਂ।ਤਾਂਮੈਂਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਮੈਂਤਾਂਇਸਤ
ਈਕੁਝਨਾਹੀਆਖਿਆ।ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਮੈਂਹਸਿਆਇਸਵਾਸਤੇਆਂਹਾਂ।ਜੋਅਜਮਰ
ਦਾਕਿਆਅਜਮਾਵਣਾਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨਕੀਤਾ।ਭਾਈਬਾਲਾਏਹੁਜੋਮਰਦ
ਨਾਪੁਛਦਾਹੈ।ਅਤੇਅਸੀਂਦਸਦੇਆਂਹੇ।ਏਹਅਸਾਡੇਪਿਛੋਂਲੋਕਸਾਖੀਆਂਕਰਕੇਜਾਣਨਗੇ
।ਅਤੇਜੋਕੋਈਗੁਰਮੁਖਸਿਖਪ੍ਰਤੀਤਿਵਾਲੇਹੋਵਨਿਗੇ।ਸੋਏਹਸਾਖੀਆਂਵਿਚਾਰਨਗੇ
ਸੰਸਾਰੀਪਿਛੇਝੂਠੇਬਹੁਤਹੋਵਨਗੇ।ਝੂਠੀਆਂਕਰਮਤਾਂਮਵਣਗੇ।ਅਤੇਜਲਕੇਕਰੋਧ
ਵਾਲਾਜੋਕੋਈਗੁਰਮੁਖਹੋਵੇਗਾ।ਸੋਏਹਸਾਖੀਆਂਵਿਚਾਰੇਗਾ।ਅਤੇਹੋਰਉਨਾਂਦੇਮਦੇ
ਤੇਲਗਸੀਕਾਈਨਾਹੀ।ਹੇਭਾਈਬਾਲਾਅਸੀਂਭੀਅਤੇਮਰਦਾਨਾਏਸੁਰਤਮੀਯਾ
ਰਆਹੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਮੈਂਹਥਜੋੜਕੇਤੇਮੁਹੋਂਏਹੁਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਮੇਰੀਅਰਦਾਸਹੈ।ਪਰ
ਧਿਆਨਲਗਾਇਕੇਸੁਣੋ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਭਾਈਬਾਲਾਅਜਮੇਕਿਹਾਲਹੋ

ਇਆ ਹੈ ਅਜ [illegible] ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਮੇਹਰਵਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ
ਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ [illegible] ਤੇਰੇ ਜੀ ਵਿਚ ਹੈ ਸੋ ਨਿਸੰਗ ਆਖ ਦਿਲ ਨਾ ਕਰ ਸਭ ਆਖ
। ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਅਸੀ ਤੁਸੀ ਔਰ ਮਰਦਾਨਾ ਪਰਾਤਮ ਇਜਾਰ ਆਹੇ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਤੁਰਕ ਕਿਉ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤੇ ਤੁਸੀ ਆਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਹੁਣ ਤੁਸੀ [illegible] ਹੋ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਤੇ ਗੁਰ [illegible] ਇਕਠੇ ਰਹਿਦੇ
ਆਏ ਅਤੇ ਏਹੁ ਤਦ ਭੀ ਹਿੰਦੂ ਮਿਰਾਸੀ ਆਹਾ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਆਗੇ ਸਰੋਦ ਕਰਦਾ
ਆਹਾ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਪੂਰਾਤਮ ਇਜਾਰ ਆਹਾ। ਇਕ ਦਿਨ ਮਰਦਾਨਾ ਸਰਾਪਾਨ ਕਰਕੇ ਰਾਜੇ
ਜਨਕ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮੂੰਹੋ ਨਿਕਲਿਆ ਜਾਹ ਮਲੇਛ ਸੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏ
ਸ ਵਾਸਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਰਕ ਦੇ ਘਰਿ ਜਨਮ ਹੂਆ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹੋ ਜੋ ਕੁਛ ਨਿ
ਕਲਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤਾ ਹੋਇਆ ਈ ਲੋੜੀਏ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਨਿਮਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਮੈਨੂੰ ਈਹ
ਸੋਝੀ ਨਹੀ ਪਉਦੀ ਕਿ ਓਹ ਜਨਕ ਭਗਤ ਹੈ ਕੇ ਅਉਤਾਰ ਆਇਲੇ ਆਹੇ ਈ ਧੰਨ ਤੂੰ ਹੈ
ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਕੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈਂ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਭੀ ਕੁ
ਛ ਪੁਛ ਲੈ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਕਿਉ ਨਹੀ ਨਜਰ ਆਵਦਾ।
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਤਨਾ ਧਰਤੀ ਪਾਸੋ ਸੂਰਜ ਉਚਾ ਹੈ ਉਤਨਾ
ਸੂਰਜ ਪਾਸੋ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਉਚਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ
ਕਿਤਨਾ ਉਚਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਪੰਜਾਹ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ।
ਤੇ ਦੂਇ ਲਖ ਕੋਹ ਉਚਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਰੇ ਕਿਤਨੇ ਉਚੇ ਹੈ
ਨਾ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤਾਰਿਆ ਦੀ ਮਰਜਾਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਉਚੇ ਹੈਨਿ
ਕੋਈ ਨੀਚੇ ਹੈਨਿ ਇਨਾ ਦੀਆਂ ਪੁਰੀਆਂ ਹੈਨਿ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਧ੍ਰੂਹ
ਤਾਰਾ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਕਿਥੇ ਹੈ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਓਹ ਸਭਨਾ ਤੇ ਉਚਾ
ਹੈ ਸੁਮੇਰ ਕੇ ਉਪਰ ਕਉਲਾਸ ਆਸਣ ਹੈ। ਸੋ ਤਿਸ ਉਪਰ ਧ੍ਰੂਹ ਦਾ ਆਸਣ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਵੈ ਉਸ ਦਾ ਭੀ ਦਰਸਨ ਹੋਵੈਗਾ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾ
ਨਿਆਂ ਉਤਾਂ ਕਾ [illegible] ਸਭ ਦਰਸਨ ਕਰੀਏਗੇ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਹੋਵੈ ਜੀ।
ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਪਾਸਿਆ ਕਿ ਉਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ
ਮੈ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਉ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਇ। ਬੋਲ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

।ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਰਧਾਰ ਪਰਬਤ ਨੂੰ ਗਏ।

ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋ ਸਿਰਧਾਰ ਪਰਬਤ ਨੂੰ ਚਲੇ। ਅਗੇ ਉਨਾ ਪਰਬਤ ਪਰ ਗਏ।

ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਪਰਬਤ ਦਾ ਕਿਆ ਨਾਉ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਸ ਪਰਬਤ ਕਾ ਨਾਉ ਊਨਾ ਕਹਿਤੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਬਾਬੂ ਜੀ ਭਲਾ ਅ
ਸੀ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਸੀਂ ਪੰਜੀਹ ਜਾਰ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ ਸਿਰ
ਧਾਰ ਪਰਬਤ ਤੋ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਹਣ ਕੋਈ ਮਹਾਂ ਨਹੀਂ ਨਜਰ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ [illegible] ਹੋ ਇਤਨਾ ਬਿਹਾਰ ਕਰ
ਦੇ ਹੀਆਂ ਹੇ ਜੋ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਨੇ ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਕਹਿਆ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਿਧੋ ਨਾਥੋ ਜਤੀਓ
ਈਹਾਂ ਮਲੀਨ ਦੇਹੀ ਕਿ ਜਾਹਗਾ ਨਹੀ ਅਰ ਏਕ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਮਲ ਮੂਤ੍ਰ ਕੀ ਦੇਹੀ ਸੋ ਕੋ ਆ
ਇਆ ਹੈ ਮਾਤ ਲੋਕ ਕੀ ਕੋਈ ਸਿਧ ਨਾਥ ਜਤੀ ਤਪੀ ਉਸ ਕਉ ਜਾਇ ਕੇ ਜੀਤੇ ਸੋ ਈਹਾਂ ਨਾ ਆ
ਵੈ ਤਾਂ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਕਹਿਆ ਮੈ ਜਾਤਾ ਹੋਂ ਫਿਰ ਸਾਈਂ ਮੂੰਹ ਹੈ ਤਾਂ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਗੁਰੂ ਨਾ

ਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈ ਆਇ ਦਿਤੀਆ ਆਇ
ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਜਾਅ ਕਰ ਬੋਲੇ ਈਹਾਂ ਜੋਆ
ਇਆ ਹੈ ਕਿਛ ਸੰਕਤ ਰਾਖਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਤੂੰ ਸੇਖ
ਤੂੰ ਮਾਰਗ ਤਾਂ ਹੈ ਸੋ ਤੈ ਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਪਾਸੋਂ
ਦਈਐ ਤਾਂ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨਾਥ ਤਮਕ ਖਾਇ ਕ
ਰ ਬਚਨ ਕੀਤਾ॥ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਵਾਚ॥
ਕੇਹਾ ਬਸਿਰ ਕਾ ਪਾ ਟਾ ਕੇ ਅੰਗੁਲ ਮੁਖ
ਕਾ ਤਾਕਾ ਕੇਹਾ ਬਲੀ ਲਾਟ ਪਾਟਾ ਕੇ ਅੰਗੁ
ਲ ਕਲੇਜਾ ਕੇ ਅੰਗੁਲ ਹੀਆਲਾ ਕੇ ਅੰਗੁ
ਲ ਤਿਲੀ ਕੇ ਅੰਗੁਲ ਫਿਫਰਾ ਕੇ ਅੰਗੁਲ ਬਜਰ ਕੀ ਕੋਠੜੀ ਕੇ ਅੰਗੁਲ ਇਜਬਰ
ਕੀ ਕੋਠੜੀ ਕੇਸੇ ਹਡੀਆ ਕੇਤੇ ਕੋਠੜੀਆ ਕੇਤੇ ਹਾੜ ਕੇ ਹਜਾਰ ਦਿਨ ਰਾਤ ਕੇ ਸਾਸ॥
ਕੇਤੀ ਦੇਹੀ ਕੀ ਰੋਮਾਵਲੀ ਕੇਸੇ ਨਾੜੀ ਕੇਸੇ ਸੰਧਿ ਕਹੋ ਈਸਰੁ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਬੋਲ ਨਾਨਕ ਇਸਦੇ
ਹੀਕਾ ਮਤਿ ਨਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ॥ ॥ਸਵਾ ਹਾਥ ਸਿਰ ਕਾ ਕ
ਪਾਟਾ ਚਾਰ ਅੰਗੁਲ ਮੁਖ ਕਾ ਤਾਕਾ ਹਾਥ ਲੀ ਲਾਟ ਪਾਟਾ ਛਵੀ ਅੰਗੁਲ ਦਿਲ ਪੜੇ
ਰਾ ਅੰਗੁਲ ਕਲੇਜਾ ਪੰਜ ਅੰਗੁਲ ਹੀਆਲਾ ਚਾਰ ਅੰਗੁਲ ਤਿਲੀ ਸਤ ਅੰਗੁਲ ਫਿ
ਫਰਾ ਬਾਰਾਂ ਅੰਗੁਲ ਬਜਰ ਕੀ ਕੋਠੜੀ ਨਉ ਅੰਗੁਲ ਇਜਬਰ ਕੀ ਕੋਠੜੀ ਅਠ
ਸਠ ਹਾਡ ਨੀਲ ਕਰੋੜੀ ਦੇਹੀ ਕੀ ਰੋਮਾਵਲੀ ਚਵੀ ਹਜਾਰ ਦਿਨ ਰਾਤ ਕਾ ਸਾਸਾ ਨਉ

[illegible] ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਸਾਰਾ ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਇਸ ਦੇ [illegible] ਮਛਿੰਦ੍ਰ ਨ
ਾਥ [illegible] ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਚਲਦਾ ਰਹਿਆ। ਮਛਿੰਦ੍ਰ
ਨਾਥ ਜਾਇ ਗੋਰਖ ਪਾਸ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਨਾਥ ਜੀ ਓਹ ਤਾਂ ਤੱਤ ਸਰੂਪ ਹੈ। ਉਸ ਕੀ ਮਤ
ਸੁਝਦੀ ਦੇਖੋ ਤੇ ਕਹੀ। ਤਾਂ ਭਰਥਰੀ ਨਾਥ ਆਖਿਆ ਮੈਂ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਭਰਥਰੀ ਨਾਥ ਆ
ਇਆ ਆਇਕਰ ਆਖਿਆ ਸੁ ਅਦੇਸ [illegible] ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ
ਆਦੇਸ ਏਕੰਕਾਰ ਕੈ ਆਦੇਸ। ਆਓ ਭਰਥਰੀ [illegible] ਤਾਂ ਭਰਥਰੀ ਨਾਥ ਕਹਿਆ
ਰੇ ਬਾਲੇ ਕਹਾਂ ਸੇ ਆਇਆ ਹੈ ਕਉਣ ਹੋਤੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੋਤੇ ਨਿਰੰਕ
ਾਰ ਕੇ ਅਰ ਆਏ ਬੇਗਮਪੁਰੀ ਤੇ ਨਾਉਂ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਭਰਥਰੀ ਨਾਥ
ਬਚਨ ਕੀਤਾ॥ ॥ਭਰਥਰੀ ਵਾਚ॥
ਕਵਨ ਘਾਟ ਜਿਤ ਕਰੈ ਇਸਨਾਨਾ ਬੋ
ਲਨ ਬਕਨ ਤੇ ਰਹੇ ਨਿਰਬਾਣਾ। ਕਵ
ਨਿ ਜਲ ਜਿਤ ਪੂਰੇ ਸਿ ਪੀਵੈ। ਕਵਨਿ
ਸੁਰਸਿ ਜਿਤ ਅਸ ਥਿਰ ਥੀਵੈ। ਐਸ
ਗਿਆਨ ਦੇਹੋ ਅਬ ਮੋਰੋ। ਕਵਨ ਸੰਗ
ਤੇਰ ਕਵਨ ਸੰਗ ਜੋਗੋ॥ ੧॥ ॥
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਾਚ॥ ਤੂੰ ਪਰ ਅਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ
ਸਰਵਰ ਨਾਵੋ ਬ ਕਹਿਨ ਬੋਲੋ ਅਵ
ਘਟਿ ਨਾਵ੍ਹੋ। ਜਲ ਅਕਾਸੀ ਸੀਨਿ ਸ
ਮਾਵੈ। ਸਤਿ ਕਰ ਏਲਾ ਅਹਾਰ ਸਿ ਪੀਵੈ। ਨਾਮ ਰਸਾਇਣ ਪੀਆ ਅਸ ਥਿਰ ਥੀ
ਵੈ। ਐਸਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣੋ ਅਬ ਮੋਰੋ। ਭਰਪੂਰ ਏਕੰਕਾਰ ਕੀ ਠਉਰੋ॥ ੨ ॥ਭਰਥ
ਰੀ ਵਾਚ॥ ॥ਕਵਨ ਤਤ ਜਿਤ ਤਤ ਬਿਲੋਵੈ। ਕਵਨਿ ਸੁ ਸਰ ਜਿਤ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋ
ਵੈ। ਕਿ ਮੇਰਾ [illegible] ਜੋ ਹੋਵੈ। ਕਵਨਿ ਸਿਉ ਕਰੈ ਕਵਨਿ ਸਿਉ ਖੋਵੈ। ੩ ॥ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਵਾਚ॥ ॥ਸਤਿ ਮਨਿ ਕਾਰਣ ਤੱਤ ਬਿਲੋਵੈ। ਸੁਭ ਸਰਵਰ ਜਿਤ ਮਲਿ ਮਲਿ
ਧੋਵੈ। ਜੋ ਸੋਰ [illegible] ਜੋ ਹੋਵੈ। ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੋਈ ਫੁਨ ਹੋਵੈ॥ ੪॥ ਭਰਥਰੀ ਵਾਚ
॥ਕਵਨ ਬਰਤ ਨੇਮ ਜਿਤ [illegible] ਕਾਮਾ। ਕਵਨ ਸਬਦ ਨਸ ਤਾਂ ਦੇਨ [illegible] ਕਵਨਿ
ਸਾਹਿਬ ਕੋਸ ਜਲਾਵੈ। ਕਉਨ ਉਪਦੇਸ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਵੈ॥ ੫ ॥ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾ
ਚ॥ ॥ਸਤਿ ਬਰਤ ਨੇਮ ਨ ਕਾਮ ਸੰਤਾਵੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਸਬਦ [illegible] ਜਲਾਵੈ।

ਗਿਆਨ ਨਿਵਾਸ ਤਿਸ ਮਾਹਿ ਮਿਲ ਜਾਵੈ॥ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਵੈ॥ ੬ ॥ ॥
ਭਰਥਰੀ ਵਾਚ ॥ਕਵਨ ਨਿਸੀਤ ਜੋ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਵੈ॥ਕਵਨ ਕਾਲ ਬਿਭੂਤਿ ਚ
ੜਾਵੈ॥ਕਵਨ ਨਿਦੇਖ ਸਹਿਜ ਘਰ ਆਵੈ॥ਕਵਨ ਜਤਨ ਕਰ ਨਾਦ ਵਜਾਵੈ॥ ੭॥
॥ਨਾਨਕਜੀ ਵਾਚ॥ ॥ਗੁਰ [illegible] ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਵੈ॥ਸੇਵਾ ਸੁ
ਰਤਿ ਬਿਭੂਤ ਚੜ੍ਹਾਵੈ॥ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਸਹਿਜ ਘਰਿ ਆਵੈ॥ਨਿਰਮਲ ਬ
ਣੀ ਨਾਦ ਵਜਾਵੈ॥੮ ॥ਭਰਥਰੀ ਵਾਚ॥ ॥ਕਹਾਂ ਗਿਆਨ ਰਸ ਪੀਵਿਸ
ਗਾ॥ਕਵਨ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਵੀਚਾਰਾ॥ਕਵਨ ਨਾਥ ਪੂਜੈ ਪੂਜਾਰਾ॥ਕਵਨ ਜੋਤਿ ਜੋ
ਤਿ ਜੋਧਾਰਾ॥੯॥ ॥ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ॥ ॥ਅੰਤਰ ਗਿਆਨ ਮਹਾ ਰ
ਸ ਸਾਰਾ॥ਤੀਰਥ ਮੰਜਨ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ॥ਅੰਤਰ ਪੂਜਾ ਥਾਨ ਮੁਰਾਰਾ॥ਪ੍ਰਭ ਸੋ
ਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ॥੧੦॥ ॥ਭਰਥਰੀ ਵਾਚ॥ ॥ਕਉਨ ਸੁ ਰਸ
ਮੈ ਰਸੀਆ ਭਾਉ॥ਕਵਨ ਨਿਸੁਤ ਘਤ ਨਿਵਾਸੀ ਰਾਉ॥ਕਉਨ ਸੁ ਕਾਰ ਕਰੈ ਕਰਾਇ॥
ਕਵਨ ਸ ਅਲਖ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਇ॥ ੧੧ ॥ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ॥ ॥
ਰਸ ਰਸੀਆ ਮਨ ਏਕੈ ਭਾਇ॥ਤ੍ਰਿਘਤ ਨਿਵਾਸੀ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ॥ਕਾਰ ਕਮਾਉ
ਣੀ ਖਸਮ ਰਜਾਇ॥ਅਬਗਤਿ ਨਾਥ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਇ॥੧੨॥ ਭਰਥਰੀ
ਵਾਚ॥ ॥ਕਹਿਉ ਪਜੈ ਕਿਉਂ ਕਰੀਐ ਦੂਰਿ॥ਕਿਨ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰ
॥ਕਿਸ ਨੇ ਨੈੜੈ ਕਿਸ ਦੂਰਿ ਬਤਾਵੈ॥ਕਿਸ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕਿਹ ਸੁਣਾਵੈ॥੧੩॥ ॥ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਵਾਚ॥ ॥ਜਲਿ ਤੇ ਉਪਜੈ ਜਲ ਤੇ ਦੂਰਿ॥ਜਲ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਹੀ ਭਰਪੂ
ਰਿ॥ਕਿਸ ਨੇੜੈ ਕਿਸ ਆਖੈ ਦੂਰਿ॥ਨਿਤ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰਿ॥ ੧੪ ॥ ॥ਭ
ਰਥਰੀ ਵਾਚ॥ ॥ਕਉਨ ਅੰਤਰ ਕਉਣ ਬਾਹਰ ਹੋਇ॥ਕਉਣ ਕਰਨੀ ਚਲੈ ਸ
ਬੋਇ॥ਕਹਿ ਭਰਥਰੀ ਨਾਨਕ ਦੇਹੁ ਬੀਚਾਰ॥ਬੋਲਤ ਕਉਨ ਕਰੈ ਆਧਾਰ॥੧੫
॥ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਾਚ॥ ॥ਅੰਤਰ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ॥ਏਕੈ ਕਾਰ ਕਰੇ ਸਭ ਕੋ
ਇ॥ਸੁਣ ਭਰਥਰ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰ॥ਬੋਲਤ ਰਹੈ ਪਵਣ ਆਧਾਰ॥੧੬॥ [illegible]
ਏਹ ਸੁਣ ਕਰ ਭਰਥਰੀ ਭੀ ਰਉਲਾ ਹੋਇ ਗਇਆ॥ [illegible]
ਤਿ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲੇ [illegible]
ਰ ਜੋਰ ਪੂਰੇ ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ॥ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਜੋ ਬਾਤੇਂ [illegible]
ਪੂਰੇ ਹੋਈ ਹੈ॥ਏਹੁ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਮਸਤ ਹੋਇ ਗਏ॥ਸਤ ਦਿਨ ਅਤੇ
ਸਤ ਰਾਤਿ ਬਰੋਬਰ ਰਹੇ॥ਕੋਈ ਬੁਲਾਵੈ ਤਾਂ ਬੋਲਣ ਨਾਹੀ ਨਾ ਕੁਛ ਖਾਵਨ ਅਤੇ

ਸਕਤਿ [illegible] ਸੋਈ ਪਿੰਡ ਵਿਚ ਭੀਮ ਪੇੜਾਈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਆਇ ਬੈਠੇ ਸੇ
ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਸਿਆ ਤੇ ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੂੰ ਧਾਇ ਵਿਤਾਆ
ਤੇ ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਹੋਇਆ ਤੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ [illegible] ਸਵਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਪਕੇ ਸੰਧਿਆ
ਇਸ ਬਾਰੇ ਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ [illegible] ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਤੂ ਆਖ ਸੁਣਾ ਤੇਰੇ ਹੀ
ਦਿਨੁ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ [illegible] ਅਤੇ [illegible] ਸਤ ਹੋਇ ਗਇਆ
ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸਤੀ ਪਹਿਰ ਦੇ [illegible] ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਹੋਇਆ ਤੇ [illegible]
ਮ ਸਾਖੀ ਲਿਖਾਵਣ ਤੇ ਭਾਈ ਪੈੜਾ [illegible] ਲਿਖਣ ਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੂੰ
ਸੁਣਾਂਦੇ ਹੈਨਿ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਆਖਿਆ ਕਹੁ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਗੇ ਕਿਉਂ ਹੋਈ॥ ॥

॥ਸਾਖੀ ਸਿਲਕਾ ਪਰਬਤ ਕੀ॥

ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਿਲਕਾ ਪਰਬਤ ਪਰ ਗਏ ਤਾਂ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦਿਸਣੇ ਤੇ ਰਹਿ ਗ
ਇਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਭੀ ਨਹੀਂ ਨਜਰ ਆਂਵਦਾ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਹੇਠ ਦੇਖੁ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਲਗਾ ਹੇਠ ਦੇਖਣ
ਤਾਂ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਹੇਠ ਨਜਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਚੰਦ੍ਰ
ਮਾ ਕੋਲੋਂ ਉਪਰ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸੀਂ ਸੋਲਾਂ ਬਾ[illegible]
ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਤੇ ਅਗੇ ਭੀ ਕਾਈ ਜਾ
ਗਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਗੇ ਵਡੀਆਂ ਜਾਗਾ ਹੈਨਿ ਤਾਂ ਫੇ
ਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਕੀ ਕਿਛੁ ਜਾਗਾ ਹੈਨਿ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਗੇ
ਸੁਮੇਰ ਹੈ ਉਸ ਉਪਰ ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਤੇ ਅਗੇ ਦੇਵਤੇ ਹੈ॥
ਸੰਨਿਆਸੀ ਅਵਧੂਤ ਹੈ ਉਸ ਤੇ ਅਗੇ ਕੁਮੇਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਸਭ ਮਾਇਆ ਹੈ
ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਨਿਧਾਂ ਹੈਨਿ ਉਸ ਤੇ ਅਗੇ ਮਹਾਦੇਵ ਭੰਡਾਰੀ ਹੈ ਨਿਧਾਂ ਪਰ ਆਪ
ਪਿਗਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਉਪਰ ਕੈਲਾਸ ਹੈ ਜਿਥੇ ਰੂਪ ਭਗਤਿ ਕਾ ਮੰਡਲ ਹੈ॥
ਤਿਸ ਦੇ ਉਪਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਤਖਤ ਹੈ ਉਸ ਉਪਰ ਆਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਤਾ ਪੁ
ਰਖੁ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਇਥੇ ਸੁਮੇਰ ਕੇਤ
ਨਾ ਉਚਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਇਥੇ ਤ੍ਰਿਹੱਤਰ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉ
ਚਾ ਹੈ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਸ ਧਰਤੀ ਪਾਸ ਅਸੀ ਆ[illegible]
ਤੇ ਸੁਮੇਰ ਕਿਤਨਾ ਉਚਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ [illegible]
ਆ ਹੈ ਉਸ ਤੇ ਸਵਾ ਲਖ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ਏਹ ਗੋਸਟ ਕਰਦੇ ਆ ਹੈ [illegible]

ਜਾ ਫਿਰ ਚਰਾਂ ਨੇ ਭੰਗਰਨਾਥ ਆਖਿ ਪਠਾਇਆ ਤੇ ਆਂਵਦਾ ਹੀ ਆਖਣੇ ਲਗਾ ਅਰੇ ਨਾ
ਨੁਕਿਆ ਚਲਾ ਆਂਵਦਾ ਹੈਂ ਅਬੋ ਤੇਰਾ ਕੰਮ ਨਾਹੀ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਲੋਕ ਆ
ਖਿਆ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ॥ ॥ਆਈ ਹਮਰੀ ਮਨਸਾ ਹੋਤੀ ਤਿਸ ਕਾ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡ
ਇਆ ਦੁਰਮਤ ਹਮਰੀ ਦਾਦੀ [illegible] ਤਿਸ ਨਾਲ ਨ ਛਿਦਾਇਆ ਤਰੀਕਾ ਖਲੋ ਨਿਰਮਲ
ਛਰੀ ਸੋਈ ਬਿਭੂਤ [illegible] ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣ ਭੰਗਰਨਾਥ ਤੈ ਪੂਰਾ ਜੋਗ ਨ ਪਾਇਆ
ਜੁਗਤ ਨ ਜਾਣੀ ਅਉਧ [illegible] ਗਵਾਇਆ ਤਨ ਪਰ ਸੇ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈਆ
ਜੋਗ ਕੀ ਜੁਗਤ ਨ ਜਾਣੀ [illegible] ਬਿਭੂਤ [illegible] ਜੋਗੀ ਸਗਲੀ [illegible]
ਤੇਰਾ [illegible] ਖੋਟੀ ਸੈਲੀ ਅੰਗ [illegible] ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣ ਭੰਗਰਨਾਥ ਤੇ ਤੂੰ ਠੀ
ਅਉਧ ਵਧਾਈ। ੨ ॥ਤਾਂ ਭੰਗਰਨਾਥ ਭੀ ਹਉਲਾ ਹੋਇ ਗਇਆ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਕਿ ਓਥੇ ਜਾਈਏ [illegible] ਕਿਆ ਜਾਈਐ ਤਾਂ ਓਨਾ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜਿਉ ਤੁਸਾਂ ਭਾਵੈ ਸਾਂਈ॥
ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਆ ਜਾਈਐ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਫਤ
ਹਿਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਫੇਰ [illegible] ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਿਆ [illegible] ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਨੂੰ ਚਲੋ ਬੋਲਹੁ ਵਾਹਿ
ਗੁਰੂ॥ ਸਾਖੀ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਦੀ ਚਲੀ। ॥ਤਾਂ ਫੇਰ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ [illegible] ਪਰਬਤ ਉਪਰ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਅਸੀ [illegible] ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸੀ
ਕੇਨ ਪਰਬਤ ਉਤੇ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਅਸੀ ਸਿਲਕਾ ਪਰਬਤ ਉਤੇ
ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਸਿਲਕਾ ਪਰਬਤ
ਪੰਜ ਸੈ ਤਰਿਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਸਭ
ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਸੀ ਜੋ ਤਿਨ ਕ੍ਰੋੜ
ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਥੋਂ ਸੁਮੇਰ ਕਿਤਨੇ ਜੋ
ਜਨ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਥੋਂ ਸੁਮੇਰ ਛੇ ਲਖ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਹੈ
ਸਭ ਏਹੋ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਸੋ ਇਤਨੇ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨੀ [illegible] ਪਾਇ ਪਹੁੰਚਾ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸਿਆ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਕਿਉ ਹਸੇ ਹੋ ਜੀ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਜੋ ਸਿਧ ਵਡੇ ਧਰਾਨੇ ਹੈ ਇਸ [illegible] ਕਰਨੀ ਕਰਦੇ ਹੈ
ਤੇ ਜੋਰ ਧਦਾ ਚਲਾਵੈ ਤੇ ਗੋਰਖ ਆਸਾ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹਤਾਂ [illegible] ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈ ਇਸ ਜੋਗੀ ਨੂੰ ਭੀ ਵੇਖਾਂ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ

[illegible]ਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਏਥੇਚੜ੍ਹੇਰਾਵੇਕਰਨੇਦੀ[illegible]
ਸਬਦਕੀਲਹੂਈਹੈਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਭਲਾਗੁਰੂਜੀ।ਇਤਨੇਮੇਕਨੀਫਾਸਿਧ
ਲਿਆਸੁਣਹੋਬਾਲਾਏਥੇਸੋਤੂੰਆਇਆਹੈਸੋਕਿਉਂਕਰਆਇਆਹੈ।ਤਾਂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆਤਾਂਜੋਆਏਹੈਸੋਨਿਰੰਕਾਰ[illegible]ਕਰਤਿਆਏਹਾਂ।ਤਾਂਕਨੀਫਸਿਧਕਹਿ
ਆਅਰੇਬਾਲੇ[illegible]ਕੀਆਹੈ।ਤੇਅਬਤੀਅਹੈ
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ[illegible]ਆਰੋਗੁਦਿਰਸਨਕੀਆਹੈ।ਅਰ
ਅਬਤੂੰਆਇਆਹੈ।ਤਾਂਫੇਰਕਨੀਫਸਿਧਕਹਾਅਰੇਬਾਲੇਤੇਰਾਨਾਉਕਿਆਹੈਅਰਤੂ
ਕੋਣਹੈ।ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਇਕਸਬਦਕਹਿਆ। ॥
॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ।ਨਾਉਹਮਾਰਾਅਚਰਜਕਹੀਐ
ਹਮਹੋਤੇਅਚਰਜਬਾਨੀ।ਸਿਫਤਿਹਮਾਰੀਸਤਿਸੁਰਤਿਮਹਿਸੋਤਿ
ਸਗਲਾਮਾਹਿਤਾਨੀ॥ ੧ ।ਸੁਨਹੁਕਨੀਫਾਰਾਵਲਜੋਗੀ।ਸਤ ਜੁ
ਗਤ੍ਰੇਤੇਦੁਆਪਰਕਲਿਜੁਗ।ਨਿਰਮਲਸਦਾਅਰੋਗ॥ ੧ਰਹਾਉ
।ਜਾਤਿਹਮਾਰੀਜਤਿਕਤਿਦੇਖਹੁਨਿਨਬਰਨਹਮਾਰਾਭਿਪਜਿ
ਥਿਨਸਨਿਖੇਤਹਮਾਰਾ[illegible]ਕਤੇਥਿਉਹਾਰਾ॥ ੨ ।ਹਰਖਸੋਗ
[illegible]ਕਲਹਮਾਰੀਜਾਲਿਬਾਲਿ
ਪਸਰੀ[illegible]॥ ੩ ।ਜੋ[illegible]ਹਮਾਰਾਸਾਹਿਬਜਿਸਿ
ਹਮਸਾਜਿ[illegible]ਨਾਨਕ[illegible]ਕਨੀਫਸੁਰਤਿਸਬਦਮਿਲ
ਗਾਜੋ॥ ੪ ॥ ।ਫੇਰਕਨੀਫਾਸਿਧਬੋਲਿਆ
ਅਰੇਨਾਨਕਤੁਮਨੇਗੁਰੂਕੋਈਨਾਹੀਕੀਆ।ਚਲੋਤੁਮਗੋਰਖਕਉਗੁਰੂਕਰੋਕੰਨ
ਪੜਵਾਏਮੁੰਦ੍ਰਾਪਹਿਰੋ। ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਇਕਸਲੋਕਆਖਿਆ। ॥
ਏਕੋਗੁਰਜਾਨੇਸੋਜੋਗੀ।ਕੁਲਿਮਾਇਆਤਿਰਹੇਅਰੋਗੀ।ਸੁਨਿਮੰਡਲਕੀਭਿਖਿਆ
ਪਾਈ।ਸਤਸੰਤੋਖਕੀਖਿੰਥਾਪਾਈ।ਬਿਨਖਪਰਪਾਣੀਪੀਆ।ਬਿਨਧਰਤੀਥਿਨ
ਥੂਆ।ਬਿਨਸਿੰਙੀਨਾਦਸਬਦਵਾਜੋ।ਬਿਨਬਾਦਰਗਗਨੈਗਾਜੋ।ਬਿਨ[illegible]
ਕਰਲਾਇਆ।ਤਬਦਾਸਨਾਨਕਜੋਗਪਾਇਆ॥ ੧ ।ਤਾਂਕਨੀਫਸਿਧਬ
ਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਕਰਗਾਇਆ। ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀ[illegible]ਤਾਂਅਗੇਚ
ਲੀਜੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾ[illegible]ਸਿਧਾਂਦਾਤਮ
ਸਾਦੇਖ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਜਿਵੇਂਤੁਸਾਡੀਰਜਾਇ।ਜਾਏਹਬਾਤਾਂਹੋਰਹੀਆਂ

ਨੂੰਪਕੜੀਤਾਸਿਧਆਇਆਅਤੇਆਖਿਓਸੁ[illegible]ਸਾਸਮੇਲਬਾਲੇਅਤੇ[illegible]
ਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਆਦੇਸਜਾਇਕੈਕਰਕੇਆਦੇਸਆਖਿਓਸੁਨੀਬਾਸੋਗੀ।ਤਾਂਪਨਿ
ਭਾਸਿਧਕਹਿਆਅਵੇ[illegible]ਕਿਆਜਾਨਤਾਹੈ।ਤੂੰਸੋਰਨਤੁਕਿਤੁਕਾਸਧੀਕ
ਤਾਂਹੈਏਹਮੁਝਕਉਦ[illegible]ਕਜੀਆਖਿਆਸੁਣਹੁਨੀਫਤੂੰਰਾਜੇਕੈਕਰਕੇ
ਬਾਬੇਟਹੈਜਬਤੇਰਾ[illegible]ਤਬਤੂੰਸਤਾਰਾਂਬਰਸਾਂਕਾਥਾ।ਅਤੇਤੂੰਮਾਰਾਨਕ
ਰਸੀਲਖਰਥਾ[illegible]ਕਰਨਾ।ਤਾਇਕਦਿਨਤੂੰਸਿਕਾਰਖੇਡਣਗਿਆਥਾ
ਅਤੇਤੂੰਸਿਕਾਰਮਾਰਿਆਪਰਤੂੰਆਪਭੀਆਤਮੇਵਿਚਬਹੁਤਬਿਗਾਸਿਆਥਾ।ਤਬਤੂੰ
ਹਕਉਗੋਰਖਨਾਥਦਿਖਾਲੀਆਇਦਿਤੀ।ਤਾਂਤੂੰਕਹਿਆਸੋਗੀਕਉਤੂੰਤਾਰਦੇਵੇਂਤ
ਗੋਰਖਨਾਥਨੇਕਹਾਕੇਬਾਲਕੇਏਹੁਤੈਰਾਰਾਹਮਨੂੰਹੀਲੇਤੇਏਹਮਲੀਨਹੈ।ਤਬਤੂ

ਮਨੇਕਹਾਕਿਉਨਾਥ ਜੀਏਹਅਹਾਰਤੂ
ਕਿਉਮਲੀਨਕਹਿਆ ਹੈ।ਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥਨੇ
ਕਹਿਆਰੇਬਾਲਕੇਤੇ ਰੇਮਨਮੇਦਇਆਨ
ਹੀਤੈਰੀਕਾਇਆਬ ਰਸਾਰਕੂਸੋਗੀ।ਤ
ਤੂੰਕਹਿਆਨਾਥਜੀਹ ਦੇਕਾਇਆਕੂਸੋਕੀ
ਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥਨੇਕ ਹਿਆਅਰੇਬਾਲਕੇ
ਤੂੰਜੋਗਕਮਾਵਹੁ॥ ਤੈਕਾਇਆਛੀਜੋਨ
ਹੀਤੈਨੇਫੇਰਕਹਿਆ ਨਾਥਜੀਕਿਉਕਰਜੋ
ਗਕਮਾਈਏ।ਤਬਤੇ ਰਖਨਾਥਨੇਤੈਨੂੰ
ਮੁੰਦ੍ਰਾਪਾਈਆਸਿਧਿ ਜੋਗਕਮਾਵੋ।ਤਾਂਤੂੰ
ਗੋਰਖਆਗੇਅਰਦਾਸਕੀਆ।ਤੇਐਨਾਕਿਓਤਾਂਗੋਰਖਨੇਤੇਰਾਮੂੰਡਮੁੰਡਿਆਕੰਨਪਾਏ
ਮੁੰਦ੍ਰਾਸਉਜੋਗਦੇਵਿਆਂ।ਤਬਤੂੰਮਸਿੰਧਹੂਆ।ਤਾਂਤਨੀਕੇਸਿਧਕਰ।ਅਕੇਨਕਹਾ
ਨਕ[illegible]ਸਰੋਧਾਪਾਇਅਰਕਿਸਜਗਾਹਮੁੰਡਿਮੁੰਡਿਆ।ਤਾਂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
ਆਪਨੀ[illegible]ਪਲਦੇਹੇਠ॥ [illegible]
ਨਿਸਕਰੋ।ਤਾਂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕਰਹਨੀਰਾ॥ ਹਨੀ[illegible]
[illegible]ਬਾਹਿਰਰਹੇਕੇਨਾਥ।ਅਤੇ[illegible]
[illegible]ਸਿਕਾਰ।ਕਉਨੀਸਰਰਾਪਕਾ[illegible]
ਹਾਂਇਹਆਏਨਾਰਿਸਕੇਸਾਥ। ⸻ ।ਹਨੀਫਾਮੂਹੈਨਨਕਪਾਸ।

॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਅਮੋਲ[illegible]ਆਇ[illegible]ਪਾਸਿ
ਰਿਖੀਸਰਕੀਗਾ॥ਇਸੀਤਸੋਰਠੇਚਿਤ੍ਰਿ[illegible]ਸਕਾ॥ਇਸਨਾ[illegible]
ਰਗਾ॥ਪਰਤੂਧੂਰਆਵੇਨਾਂਹੀ॥ਰੁਖਿਰੁਖਿਲੇਖੇ[illegible]ਅਰਮਦਾਇਓਅਨੇਕਾਕੀਨੇ
ਦਨਾ॥ਨਾਨਕਕੇਮਤਕੇਵਲਨਾਮ॥ਸੁਣਹਨੀਚਏਹਬੀਭਗੋਰਖਨਾਥ॥ਜੋਤੂ
[illegible]ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਚਰਨਾਉਪਰਹਥਰਖਕੇ[illegible]
[illegible]॥ ॥ਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥਨੇਗੋਪੀਚੰਦਕੋਕਹਾਰੇਬੇਟਾਤੂੰਜਾਇਕੇਉਪਦੇਸ
ਦੇਕੇਲੈਆਉ॥ਤਾਂਗੋਪੀਚੰਦਕਹਿਆਭਲਾਗੁਰੂਜੀ॥ਤਾਂਗੋਪੀਚੰਦਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾ
ਸਆਇਆ॥ਆਇਕਰਕਹਿਓਸੁਆਦੇਸਹੋਤਪਾਆਦੇਸ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ
ਹਿਆਆਦੇਸਏਕੰਕਾਰਕਉਆਦੇਸ॥ਤਾਂਗੋਪੀਚੰਦਬਚਨਕੀਤਾ॥ ਗੋਪੀਚੰਦ
ਵਾਚ॥ ॥ਕਉਨਨਾਮਕਉਨਬਰਨਤੁਮਾਰਾ॥ਕਉਨਰੂਪਕਉਨਬਿਸਥਾਰਾ॥ਕ
ਉਨਮਨੈਕਥਸ੍ਰੀਹਾਂਆਏ॥ਚਲੋਤਪਾਤੁਮਨਾਥਬੁਲਾਏ॥ਕੰਨਪੜਾਇਮੁੰਦ੍ਰਾਪਹਿਰਾਵੋ
ਗੁਰਗੋਰਖਕੇਚਰਨਲਗਾਵੋ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਨਾਮਏਕੰ
ਕਾਰਬਰਨਤੁਮਾਰਾ॥ਜਾਤਿਬਰਨਤੇਰਹੈਨਿਆਰਾ॥ਰੂਪਏਹਨਕੀਨਾਬਿਸਥਾਰਾ॥
[illegible]ਲਮੰਝਾਰਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਦਰਸਨਆਏ॥ਅਮਰਾਪੁ
[illegible]ਇਨਮੁੰਦ੍ਰਾਪਾਉ॥ਸਭਸਿੰਘਨਕੇਚਰਨਲਗਾਉ॥[illegible]
[illegible]ਨਾਨਕਸੁਣਗੋਪੀਚੰਦਾ॥ਇਸਵਾਨਕੀਤੇਸਭਬੰਦੇ॥[illegible]
[illegible] ॥ਕਵਨਗਿਆਨੀਕਵਨਧਿਆਨੀ॥ਕਵਨਤੋ[illegible]
[illegible]॥ਕਵਨਸੁਨਿਰਮਲਕਵਨਸੁਮੈਲਾ॥ਕਵਨਸੁਬਸਤ[illegible]
ਗੈਲਾ॥ਕਵਨਸੁਉਪਰਕਵਨਸੁਤਲੈ॥ਕਵਨਸੁਗਤਿਜਿਤਦੀਪਕਜਲੈ॥ਗੋਪੀ
ਚੰਦਕਹੈਸੁਣਨਾਨਕਤਪੇ॥ਕਉਨਸੁਜਾਪਜਿਤਗਸਨਾਜਪੇ॥ ੩॥ ॥ਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਵਾਚ॥ ॥ਗਿਆਨੀਸੋਈਜੋਗੁਰਮੁਖਹੋਵੈ॥ਧਿਆਨੀਸੋਈਜੋਸੁਰਤਿਨ
ਖੋਵੈ॥ਤੀਰਥਸਨਾਨਗੁਰਦਰਸਨਪਾਇਆ॥ਚਰਨੀਲਾਗੇਆਪਗਵਾਇਆ॥
ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਜਿਸਮੈਲਨਰਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਬਿਨਮੈਲਨਜਾਈ॥ਗੁਰਉਪਦੇ
ਸਲੈਕਾਰਜਪਾਇਆ॥ਪਰਪੂਰਬੈਠਕਨਪਾਇਆ॥ਉਪਰਹੁਕਮਹੁਕਮਹਿ
ਤਲੈ॥ਹੁਕਮਪਛਾਣੈਤਾਦੀਪਕਜਲੈ॥ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਗੋਪੀਚੰਦਸੋਹਜਾਇਅ
ਕੇਬੰਧਨਕਪੈ॥ਇਹਬਿਧਿਜਪਬਿਨਰਸਨਾਜਪੈ॥ ੪ ॥[illegible]ਗੋਪੀ
ਚੰਦਸੁਣੇਤਾਂਗੋਪੀਚੰਦਕਹਿਆਚਲੋਤਪਾਜੀਸਿਧਮੰਡਲੀਕਾਦਰਸਨਕੋਗੁ

ਦੇਵੋ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਸੀਂ [illegible] ਹੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਆਤੇ ਹੈਂ ਸਹਿਜ ਸਿਊ ਸ਼ੁ
ਭੋਪੀ ਤੇਰਾ ਪਾਸਿ ਨਹੀਂ ਹੋਇ ਕੈ ਗਇਆ॥ ਜੋ ਪੀ ਫਿਰ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ
[illegible] ਸਰੂਪ ਹੈ॥ ਤਉ ਤਿਸ ਕੇ ਸਾਥ ਬਚਨ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਪਰ ਓਹ [illegible] ਸਾਧੂ
[illegible] ਆ ਹੈ ਮੁਝ ਮੈਂ ਜਾਣਤਾ ਹੈ॥ [illegible] ਸਿਧਾਂ ਨਾਮ ਨਵਿ
[illegible] ਪੂਰਨ ਗਇਆ॥ ਤਾਂ ਭਰਥਰੀ [illegible]
[illegible] ਭਰਥਰੀ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਂ ਫੇਰ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ॥ ਤਾਂ ਗੋਰਖ [illegible]
[illegible] ਦੇਕਰ ਲੈ ਆਊ॥ ਤਾਂ ਭਰਥਰੀ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸ ਆ
ਇਆ॥ [illegible] ਕਹਿ ਓਮ ਆਦੇਸ ਸੋ ਹੈ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਆਦੇਸਾ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
[illegible] ਕੈਕਾਰ ਕੇ ਆਦੇਸਾ॥ ਤ
[illegible] ਭਿਛਰਥਰੀ ਨਾਥ ਤੁਮ
[illegible] ॥ਤਾਂ ਭਰਥਰੀ ਕਹਿਆ
[illegible] ਤੈਨੂੰ ਗੋਰਖ ਪਾਸ ਲੈ
[illegible] ਹਿਆ ਅਰੁ ਭਰਥਰੀ
[illegible] ਕਰੀਏਗੇ॥ ਪ
[illegible] ॥ਕੈਨਾ ਛਿਦਾਇ ਕਿਸ ਮੁੰਦ੍ਰਾ
[illegible] ਧਾਰਿ ਆਗਿਆ ਭੂਤ
[illegible] ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਗਤਿ ਪ
ਦੇ॥ [illegible] ਜੋਗ ਕਮਾਵਹੁ॥ ਤਉ ਅਨਹਦ ਧੁਨ ਵਜਾਵਹੁ॥ ੧॥
॥ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ॥ ॥ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦ ਮਨੈ ਮਹਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਖਿੰਥਾ ਖਿ
ਮਾ ਹਢਾਵੋ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਭਲਾ ਕਰ ਮਾਨਹੁ ਸਹਿਜ ਜੋਗ ਨਿਧਿ ਪਾਵੋ॥ ੧॥ ਬਾਬ
ਜੁਗਤਾ ਜੀਉ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗ ਜੋਗੀ ਪਰਮ ਤੱਤ ਮਹਿ ਜੋਗੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ
ਪਾਇਆ ਗਿਆਨ ਕਾਇਆ ਰਸ ਭੋਗੀ॥ ੧ ॥ਭਰਥਰੀ ਵਾਚ॥ ॥ਏਕ
ਛੋਪਾਇ ਦੇਉ ਏਕ ਹਾਥ ਮੇਂ ਡੰਡਾ ਕਲਪ ਬਿਭੂਤਿ ਚੜਾਵੇਂ ਤੁਮ ਦੇਉ ਏਕ ਬਤਾਵੇਂ
ਗੁ॥ ੨ ॥ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਾਚ॥ ॥ਪਾਤ੍ਰ ਬੀਚਾਰ ਗਿਆਨ ਮਤਿ ਡੰਡਾ ਵਰਤਮਾ
ਨ ਬਿਭੂਤੀ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰਹਿਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਅਤੀਤੀ॥ ੪॥ ॥
ਭਰਥਰ ਵਾਚ॥ ॥ਅਪਨੇ ਨਗਰ ਮੈਂ ਬੈਸਹੁ ਆਸਨ ਚੌਲਉ ਬਾਦ ਬਿਬਾਦੀ॥ ਸਿ
ਙੀ ਦੇਉ ਮੁਖ ਬੈਨ ਬਜਾਵਉ ਸੁਨੀ ਮੈਨ ਦਾ ਅਨਾਦੀ॥ ੫ ॥ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ

ਸਿਵਨਗਰੀਮੈਆਸਨਬੈਸੈ [illegible]
ਨਿਸਪੂਰੈਨਾਦੰ॥ ੬ ॥ਭਰਥਰੀਬੋਲਿਆ॥ ॥ਜਿਨਿਕਲੀਸਿਸਤਦਿਸਾਦੇਖਿਆਭੁਮਿ
ਹੋਤਾਪੁਰਾਈ॥ਜਿਦਗਾਰੀਕਮਿਛੂਟਨਿਜਾਵੈਪਰਾਪੂਰਨਿਪਦਪਾਵੈ॥ ੭ ॥ਨਾਨਕਜੀ
ਬੋਲਿਆ॥ ॥ਸਕਲੀਸੀਮਅਜੋਤਿਨਿਰਾਰੀਨਾਬਕਨਅਨੇਕਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁ
ਣਭਰਥਰਿਜੋਗੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਿਵਏਕਾ॥ ੮ ॥ਤਾਂਫੇਰਭਰਥਰੀਕਹਿਆਬਾਬਾਨਾਨਕ
ਤੁਧਾਈਂਹਾਂਤੇਤੁਸੀਂਆਇਪਹੁਤੇਹੋਤਾਂਕਿਉਂਖਾਲੀਫਿਰਜਾਂਦੇਹੋ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਸਬਦਬੋਲਿਆ॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥ਖਾਲੀਸੋਕਰਤਾਰਨ
ਜੋਆਪਨਾਆਪਨਕਛੂਪਛਾਨੈ॥ ੧ ॥ਸੁਣਸਿਧਾਤੂੰਭਰਥਰਜੋਗੀਗੋਰਖਬੋਲੈ
ਹੋਇਅਰੋਗੀ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਰਾਜਛੋਡਿਫਕਰਿਜੋਗੀਹੂਆ॥ਮਤਾਮੋਹਨਅ
ਜਹੂਮੂਆ॥ ੨ ॥ਮਨਤਾਤੂੰਪੜੀਅਵਧਵਧਾਈ॥ਜੋਗਾਹਗਾਤਿਕੀਮਤਨਹੀਪਾਈ
॥ ੩ ॥ਨਾਨਕਬੋਲੈ [illegible] ਬੀਚਾਰ॥ਮੂੰਡਮੁੰਡਾਇਨਪਾਇਓਪਾਰ॥ ੪ ॥ਤਾਂਭਰਥਰੀਨ
ਫੇਰਬਚਨਕੀਤਾ॥ ਭਰਥਰੀਵਾਚ॥ ॥ਏਹੁਪਿਆਲਾਨਾਨਕਪੀਓਅਮਿ
ਤਰਸਨਾਹੋਇਬਿਓਗੁ॥ ੧ ॥ਇਸਮਹਿਪੀਤੇਕਰੀਐਭੋਗ॥ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਅ

ਹੋਗ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ਮੇਰੀਤੇਰੀਚਿੰਤਨ
[illegible]ਲਿਵਲਾਗੀ ਹਿਰਦੈਸਚਸੇਤੀ॥
੨ ॥ਭੂਖਪਿਆਸ [illegible] ਨਹੀਦੁਖਿਆਪੈ ਹ
ਨਜਾਇਜਸਭ [illegible] ਤਾਪੈ॥ ੩ ॥ਭਰਥ
ਰਬੋਲੈਸੁਣਨਾਨਕ [illegible] ਸੁਧੀ॥ਇਸਮਹਿ
ਪੀਤੇਬਲਾਇਸਭ [illegible] ਛੇਦੀ॥ ੪ ॥ ॥
ਤਾਂਬਾਬੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰ ਸਬਦਪਰਾਪਤ
ਹੋਇਆ॥ ॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ
੧ ॥ਗੁੜੁਕਰਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਰਿਧਾਵੈਕਰਿਕਰਣੀਕਸੁਪਾਈਐ॥ਭਾਠੀਭਵਨੁ
ਪ੍ਰੇਮਕਾਪੋਚਾਇਤੁਰਸਿਅਮਿਉਚੁਆਈਐ॥ ੧ ॥ਬਾਬਾਮਨੁਮਤਵਾਰੋਨਾਮ
ਰਸੁਪੀਵੈਸਹਜਰੰਗਰਚਿਰਹਿਆ॥ਅਨਹਦਬਾਣੀਪ੍ਰੇਮਲਿਵਲਾਗੀਸਬਦੁ
ਅਨਾਹਦਗਹਿਆ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਪੀਵਤਹੀ
ਪਰਵਾਣੁਭਇਆ॥ਦਰਦਰਸਨਕਾਪ੍ਰੀਤਮੁਹੋਵੈਮੁਕਤਿਬੈਕੁੰਠੈਕਰੈਕਿਆ॥ ੨ ॥
ਸਾਚਾਅਧਪਿਆਲਾਸੂਚਾਜਿਸਨੋਪਿਲਾਵੈਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਵਪਾ

ਜੀਕੋਦੇਈਕ੍ਰਿਆਸਦੇਹੀਕੋਭਉਧਾਰੀ॥੩॥ਸਿਕਤੀਭਿਤਾਸਦਾਬੈਰਾਗੀਦੁਸਮਨਮਨਕੋ
ਮਾਰੈਨਾਨਕਸੁਣਭੂਤਬੇਤਾਲਜੋਗੀਪੀਵੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ॥੪॥ਤਾਂਭੂਤਬੇਤਾਲਬਹੁਸਾਹ
ਸੀਹੋਇਕੈਰਹਿਗਇਆ॥ ਤਾਂਦੋਨੋਭੂਤਬੇਸਿੱਧਆਇਆ ਆਉਂਦੇਆਹੀਓਨਾਂ
ਕਿਹਾਆਦੇਸਆਦਬਾਲੇਆਦੇਸ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਆਦੇਸਏਕੰਕਾਰੋ
ਆਦੇਸ॥ਤਾਂਭੂਤਬੇਸਿੱਧਬਚਨਕਹਿਆ॥ ਭੂਤਬੇਵਾਚ॥ ॥ਆਸਾਮਹਾਦੁਖੀ
ਨਿਰਾਸਮਹਾਸੁਖੀ॥ਆਸਨਿਰਾਸਭੂਤਬੇਸੁਖਵਸੰਤੀਪਿੰਗਲਾ॥੧॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਵਾਚ॥ ॥ਆਸਾਸੁਖਮਹਾਭਾਰੀਕਹੀਐਨਿਰਾਸਾਦੁਖਅਪਾਰੀ॥ਬਿਨਆਸਹੁ
ਨਹੀਂਮਿਲਈਨਹੀਮਿਲਬੇਕਰਤਾਰੀ॥੨॥ਭੂਤਬੇਵਾਚ॥ ॥ਚਲਕੇਬਾਲਕੇ
ਨੈਂਗਾਹੂਗੋਰਖਪੰਥਪਾਉਲਗਾਵੋ॥ਜਨਮਮਰਨਤੇਰਹਿਤਕਰਾਵੋ॥੩॥ਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਵਾਚ॥ ॥ਗੁਰੂਤ੍ਰਮਦਾਗੋਰਖਦੇਖਿਆਜਿਨਬਾਹੁਤੀਅਉਧਵਧਾਈ॥ਜਿਸ
ਜਤੀਅਰਨਾਥਪ੍ਰਕਾਸਹਿਹਮਰੀਭਾਤਨਹਿਕਾਈ॥ਨਾਨਕਬੋਲੇਸੁਣਭੂਤਬੇਅੰਤਕੋ
ਹਰਿਪਰਸਾਈ॥੪॥ਤਾਂਭੂਤਬੇਦੀਫਿਰਗਇਆ॥ ॥ਫੇਰਲਹੂਰੀਪਾਸਿੱਧਅ
ਇਆ॥ਲਹੂਰੀਪਾਸਿੱਧਆਇਆਗੁਰੂਜੀਕੋਕਹਾਆਦੇਸਗੋਰਖਬਾਲੇਆਦੇਸ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਿਆਆਦੇਸਆਦਿਪੁਰਖਕਉਆਦੇਸ॥ਆਉਲਹੂਰੀਪਾਜੋਗੀ॥ ॥ਲਹੂਰੀਪਾ
ਵਾਚ॥ ॥ਹਾਟੀਬਾਟੀਕਾਂਤਿਆਵੀਕਿਉਤਿਆਗਿਓਵਣਜਬਪਾਰਾ॥ਕਾਹੇਕਉਹੋਏ
ਅਤੀਤੂਏਕਿਉਤਿਆਗਿਓਮਾਤਪਸਾਰਾ॥ਕਹੈਲਹੂਰੀਪਾਸੋਅਵਧੂਤਾਸੁਣਨਾਨਕਮ
ਹਾਬਾਤਾ॥ਜਿਹਕਾਰਣਭੂਤਮਾਤਤਜਕਰਸੋਹੈਅਗਮਅਗਾਧਾ॥੧॥ਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਵਾਚ॥ ॥ਹਾਟੀਬਾਟੀਸਹਜਕਮਾਈਸਹਜੇਵਣਜਵਪਾਰਾ॥ਸਹਜੇਹੀਉਦਿ
ਅਤੀਤੂਏਸਹਜੇਮਾਤਪਸਾਰਾ॥ਨਾਨਕਐਸੋਅਵਧੂਤਾਕਰਤਾਪੂਤਾਸੁਣਲਹੂਰੀਪਾਬਾਤਾ
॥ਕਿਰਪਾਕੀਨੀਆਪਨਿਰੰਜਨਤਾਮਿਲਿਆਅਗਮਅਗਾਧਾ॥੨॥ਤਾਂਲਹੂਰੀਪਾਸਿੱਧ
ਫਿਰਚਲਾਗਇਆ॥ਤਾਂਗੋਰਖਨੇਪੁਛਿਆਕਿਉਰੇਲਹੂਰੀਪਾਦੇਖਬਾਤਾ॥ਤਾਂਲਹੂਰੀ
ਪੇਕਹਿਆਨਾਥਜੀਨਾਨਕਤਪਤੇਕਹੀਅਵਖਤਾਨਹੀ॥ਤਾਂਪਾਂਜਸੈਪੀਚਿੰਦਕਹਿਆਗੁਰੂ
ਜੀਨਾਨਕਤਪਾਤਾਂਪੂਜਣੇਲਾਇਕਹੈ॥ਤਾਂਗੋਰਖਨੇਕਹਿਆਪ੍ਰਭਰਪੀਰਦੇਸਾਰ
ਤਾਹੋਪਰਗਇਨਿਸਿਧਾਂਕਾਮਾਨਤੁੰਤਾਰਨੇਦੇਹਾ॥ ਤਾਂਚਰਪਟਨਾਥਆਇਆਤੇ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੋਕਹਿਆਆਦੇਸਗੋਰਖਬਾਲੇਆਦੇਸ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਆਦਿ
ਚਰਪਟਜੋਗੀਏਕੰਕਾਰਕਉਆਦੇਸ॥ ਚਰਪਟਵਾਚ॥ ॥ਕਾਹੇਕੂਤਿਆਗ
ਣਬੇਸਣਕਾਂਤਮਾਰਗਭੋਜਨ॥ਬਚਨਸੁਣਕੇਕਪੜੇਪਹਿਰੇਚਲਤੇਕਿਤਨੇਜੋਗਨਾਥ

ਟਭੂਲਾਈਕਹਾਂ[illegible]ਸਰਮਿਆ[illegible]ਬੋਲੈ[illegible]
ਗਿਆਨਾ॥੧॥ਬਾਬੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਅਸਨਖੈਸਟਕਣੈਆਂਭੀਤਰਕ੍ਰਿਆਧ
ਸਾਰਾਭੋਜਨਾ॥ਖਿਮਾਸੁਤਕੇਕਪੜੈਪਹਿਰੈਚਸਤੁਅਛਾਈਜੈਜਨਾ॥ਖਾਣਭੁਲਾਈਦਸੋ
ਦਆਕੇਤਹਾਕਰਗਹਿਬਿਸਰਮਿਆਨਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈਸੁਨਚਰਪਟਨਾਥਾਐਸਾਕਥੋਗਿਆਨਾ॥
੨॥ਤਾਂਚਰਪਟਨਾਥਚੁਪਹੋਕਰਗਇਆ॥ਜਾਇਕਰਗੁਰੂਗੋਰਖਨੂੰਆਖਿਓਸੁ
ਨੈਨਾਥਜੀਨਾਨਕਤਾਂਪੂਰਨਜੋਗੀਹੈ॥ਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥਨੇਕਹਿਆਕਿਉਂਈਸਰਨਾਥਜੀ
॥ਤਾਂਈਸਰਨਾਥਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਜਾਂਦਾਹਾਂ॥ਦੇਖਕੈਸਾਆਈਮੁੰਡਾਹੈ॥ਤਾਂਮਰਥ
ਇਕਰਆਇਬਾਬੂਜੀਕੋਆਦੇਸਕਹਿਓਨੁ॥ ਹਾਂਬਚੋਹੈਤੂੰਮੁਖੋਸੈਬਾਤਾ॥[illegible]ਰੇਬ
ਲੇਕਉਣਤੂੰਅਪਨਾਨਾਮਬਤਾਇ॥ ॥ਬਾਬੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ॥ਸੁਣਰੇਭਉਤੂੰਹਮ
ਰਾਨਾਉ॥ਏਕੰਕਾਰਕੀਆਸਰਨਾਉ॥ਤੂੰਭੀਭੂਲਾਗੋਰਖਭੂਲਾ॥ਅਉਪਚਪਾਈਮਨ
ਮਹਿਭੂਲਾ॥ਏਕੰਕਾਰਹਮਾਰਾਨਾਉ॥ਅਪਨੇਗੁਰਕੇਬਲਿਬਲਿਜਾਉ॥੨॥ ॥ਮ
ਈਸਰਨਾਥਵਾਚ॥ ॥ਬਿਨਚਕਨਾਈਕਿਉਦੀਪਕਜਲੈ॥ਬਿਨਤੂੰਪੇਕਿਉਬਾ

ਲਕਪਲੈ॥ਬਿਨਧਨ ਖਰਿਓਤੀਰਚਲਾਵੈ
ਬਿਨਾਚਰਨਕਿਉਂਗ ਰਸਿਧਾਵੈ॥ਈਸਰ
ਪਹੈਸੁਣਰੇਬਾਲੇ॥ਕੇ ਨਥੀਜੀਕਿਉਭੂਲੈ
[illegible]॥੩॥ ॥ਬਾਬੂਨਾ ਵਾਚ॥ ॥ਉਲਟ
ਦਉਲਟੀਪਰਕਾਸਿ ਜਾਲੈ॥ਲਿਵਲਾਗੀ
ਭਉਬਾਲਕਪਾਲੈ॥ਸੁ ਰਤਿਬਾਂਧੀਤੋਤੀਰ
ਚਲਾਇਆ॥ਗੁਰਕਾ ਨੀਲੇਨਗਰਸਿਧ
ਇਆ॥ਬੋਲੈਨਾਨਕ ਸੁਣਈਸਰਬਾਲੇ॥
ਕ੍ਰਿਪਾਕੀਨੀਤਾਂਭੂਲੇਤਾਲੇ॥੪॥ ॥ਤਾਂਈਸਰਨਾਥਭੀਹਉਲਾਹੋਸੀਮੰਦਾਹੋਇਕ
ਕਰਗਇਆ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੂੰਤਾਂਨਿਰੰਕਾਰਹੈਂ॥ਤੇਰੇਆਗੈਤਾਂਕੋਈ
ਭੀਨਹੀਠਹਿਰਸਕਦਾ॥ਸਭੁਤੇਰਾਸਮਾਇਆਹੋਇਆਹੈ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਚਨਕੀਤਾ
॥ਮਰਦਾਨਾਅਸਾਂਨੂੰਕਰਤਾਰਨੇ[illegible]ਮਿਲਾਇਆਹੈ॥[illegible]ਕਰਤਾਰਥੀ
ਅਸਾਂਭੀ[illegible]॥ਅਤੇਮਰਦਾਨਾ ਕਬੀਰਭਗਤ[illegible]
ਬਹੁਤਮਹਾਤਮਾਂਅਗੇਹੋਏਹੈਨ ਪਰਇਸਦੇਹੀਕੇਸਾਥ ਨਿਰੰਕਾਰਦਾਦਰਸ
ਨਕਿਸੇਨੂੰਨਹੀਂਹੋਇਆ॥ਪਰਹੋਰਨਭਗਤਾਂਬੀਕਬੀਰਭਗਤਸੀਦੇਜਸਭਾਇਆ

ਹੈਅਤੇਮਰਦਾਨਾਇਕਕਬੀਰਦੇਬੈਠੇਕਰ ਆਇਆਹੈ।ਤਾਂ[illegible]ਕਹਿਆਗੁ
ਰੂਜੀਕਿਸੇਹੋਰਸਭੀਇਸਦੇਹੀਵਿਚਦਰਸਨਕੀਤਾਹੈ।ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮਰ
ਦਾਨਹੋਰਕਿਸੇਨਾਹੀਕੀਤਾ।ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਅਸਾਂਨੇਦਰਸ਼ਨਕਰਤਾਰਦਾਲੈਆਇਆਹੈ
।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਨਿਰੰਕਾਰ[illegible]ਦਾਤੇ ਵਿਚਕੋਈਭੇਤਨਾਹੀ।ਤਾਂਗੁ
ਰੂਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਕਰਤਾਰਨੂੰ ਸ[illegible]ਰਾਂਇਕੋਹੀਜਿਹੇਹੈਨਾ।ਫਿਰਮਰ
ਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਕਬੀਰਭਗਤਜੇਹਾਕੋਈਹੋਰਭੀਹੋਇਆਹੈ।ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾ ੧
ਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਇਕ ਜਣੇਦਾਹੋਸੀ।ਪਰਅਸਾਤੋਂ[illegible]ਉਥਸ
ਤੋਬਾਦਹੋਸੀ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਤੁਸਾਡੇਨਾਲ[illegible]ਤੁਸਾਂ
ਜੇਹਾਹੋਸੀ।ਅਤੇਤੁਸਾਡੀਆਨਕਿਉਂਕਰਿਹੋਸੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਸਾਡੀ
ਆਨਾਇਸਦਾਸਤੇਨਾਰਖਸੀਕੇਅਸਾਂਨੇਗੁਰੂਪੂਰਨੀਮਿਥਿਆਹੈ।ਤਾਂਫਿਰਮ
ਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਕੇਹੜੇਥਾਇ ਔਰਕੇਹੜੇਮੁਲਖਵਿਚਹੋਵੇਗਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਂ ਦਵਾਲੇਦੇਪਰਗਣੇਵਿਚਹੋਸੀ।ਸੁਣਮਰਦਾਨਾਨਿਰੰਕਾਰ
ਦੇਭਗਤਿ ਸਭਇਕਰੂਪਹੋਤੇਹੈਂ ਪਰ ਕਬੀਰਨਾਲੋਂਬਡਾਹੋਸੀ।ਤਾਂਫਿਰਮਰ
ਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਹੁਣਅਗੇਚਲੋ॥ ਤਾਂਫਿਰਗੁਰੂਜੀਮੀਨਾਪਰਬਤ
ਕੋਗਏ। ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਤੇਮਰਦਾਨਾਏਹੋਬਾਤਾਂਕਰਤੇਕਰਤੇ ਅਗੇਚਲੇ।

ਬੋਲਹੁ ਭਾਈਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

।ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅੰਤਰਧਿਆਨਹੋਏਤਾਂਮੀਨਾਪਰਬਤਉਪਰਜਾਇਖ
ੜੋਏ।ਤਾਂਫਿਰਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਅਸੀਂਕਿਥੇਆਏਹਾਂ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
ਆਮਰਦਾਨਾਅਸੀਂਹੁਣਮੀਨਾਪ੍ਰਬਤਤੇਆਏਆਹੇ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਅਸੀਂ
ਪੁਰਬਥੋਂਕਿਤਨੇਜੋਜਨਆਹੇ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਅਸੀਸੋਲਾਂ
ਹਜਾਰਜੋਜਨਉਪਰਆਹੇ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਇਥੋਂਸੁਮੇਰਪਰਬਤਕਿਤਨ
ਕੁਰਹਿੰਦਾਹੈ।ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਇਕਹਜਾਰਜੋਜਨਰਹਿੰਦਾਹੈ॥
ਤਾਂਫਿਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਤੁਸਾਂਨੂੰਜੋਗੁਰੂਮਿਲਿਆਸੀਸੋਉਸਦਾਨਾਉਂਕਿਆਹੈ
।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਉਸਦਾਨਾਉਂਬਾਬਾ[illegible]ਜੀਦਾਆਖਦੇਹੈਨ।
ਜਿਥੇਤੇਈਜਣਾਅਰੇਪੰਜੀਸਸਭਉਸਦੇਹੁਕਮਵਿਚਚਲਦੇਹੈਨ।ਅਤੇਅਗਨਿ
ਅਗਮੇਟਦੇਤਭੀਉਸਦੇਆਖੇਵਿਚਹੈਨ।ਜਿਸਤਾਂਈਬਾਬਾਜੀਦਾਮਿਲੇਗਾਉ
ਸਤਾਂਈਬਾਬਾਆਖਣਾਚਾਹੀਏ।ਹੋਰਸਭਤਾਂਈਬਾਬਾਨਹੀਆਖਣਾ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ

[illegible]
ਤ ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible] ਮਰਦਾਨਾ [illegible] ਆਸਾ [illegible]
ਗਏ ਸੇ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਬਹੁਤ ਆਸੀਸ ਕਰਵਾਏ ਸੇ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਦ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ
ਦਿਹੁ ਬਖੀਲ ਲਈ ਸੀ। ਤਉ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਤੈ ਦਿਨ ਅਸੀ ਉਸੇ ਪਾਸ ਰਹੇ ਸੇ। ਮਰਦ
ਨ ਭੁਗਈ ਬਾਲਾ ਸੰਧੂ [illegible] ਮਰਦਾਨਾ ਓਹੁ ਐਸਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜੋ ਜਿਸ ਦੀ ਮਤ ਸੋ ਪੂਰਨ
ਜਗਤ ਨੂੰ ਆਸਰਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਕਾਲ ਦੇ
ਨਾ ਆਵੈ ਹਵੈ [illegible] ਸਦੇਵ ਸੋ ਹੋਸੀ॥ ॥ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਉਸ ਦਾ ਰੰ
ਕਿਹਾ ਹੈ [illegible] ਸਰੂਪ ਕੈਸੇ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸ ਦਾ
ਲਾਲ ਹੈ [illegible] ਲੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲਾਲੀ ਮਿਲਦੀ ਨਹੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਰੰਗ ਸਰ
ਰਨ ਦੇ ਰੰਗ ਦੇ [illegible] ਉਨ ਦੇ ਨਾਲ ਸੋਨ ਭੀ ਦਿਖਨਾ ਹੀ ਦੇਂਦਾ ਤੇ ਰਸ ਨਾਂ ਬੋਲ
ਦਾ ਭੀ ਨਾਹੀ। ਅਤੇ ਰੰਗ
ਸਬਦ ਹੋਰਿਆ ਹੈ ਗਹ
ਗ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਬਿਨ ਏਹ ਜਿਸਾ ਕਉਣ
ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਲੋ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਇਹ
ਤਹੂ ਪਕਰ ਰਹੂ ਤਾਂ ਮਰ

ਰੰਗ ਭੀ ਮਰਦਾਨਿਆ ਹੈ
ਰ ਬੀਸੁਰ ਗਹਰ ਗੰਭੀ
ਧੀਰਜ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸ
ਕਹੋ ਅਸਾਂ ਗੇ। ਤਾਂ ਮਰ
ਹੁਣ ਸੁਮੇਰ ਉਪਰ ਚ
ਮਰਦਾਨਿਆ ਅਜੇ ਤਾਂ
ਰਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਕਈ ਸਾਂਈ
ਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਗੋਰਖ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿਉਂ ਰੇ ਸਿਧੋ ਨਾਥੋ ਜਤੀ
ਕਿ ਜੋ ਕੋ ਬੋਲਣੇ ਕੀ ਸਮਰਥ ਹੈ। ਤਾਂ ਸੰਘਰ ਨਾਥ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਜੀ ਜੇਕਰ ਕੋਹੇ ਤਾਂ ਮੈ
ਜਾਣੂ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਸੰਘਰ ਨਾਥ ਬੋਲਣੇ ਕੀ ਜਿਕਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਸੰਘ
ਰ ਨਾਥ ਕਹਿਆ ਜੀ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਕਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਕਹਿਆ ਜੋ ਹੋਣਾ ਧਨੀ ਅਤੇ ਸੰ
ਘਰ ਨਾਥ ਆਉਂਦਿਆ ਹੀ ਖੜੋਤਾ ਉਨ ਕਹਿਆ ਰੇ ਮਾਈ ਮੁੰਗੀਆ ਦੇ ਸਾਤ
ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲਿ ਜੋਈ ਨਾਹੀ ਪਰ ਹੋਠਾਂ ਵਿਚ ਮੁਸਕਾਏ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੰਘਰ ਨਾਥ ਕ
ਹਿਆ ਰੇ ਮਾਈ ਮੁੰਡੇ ਬੋਲਤਾ ਕਿਉਂ ਨਾਹੀ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਆ॥ ॥
ਮਾਈ ਮੁੰਡੇ ਗੋਰਖ ਕਹੀਏ ਜਿਨ ਤੂ ਮਰਕੂ ਅਕਲ ਜਦੀਨੀ [illegible] ਫੇਰ ਕਿਸੀ ਮੁੰਡ
ਕਤਿ ਬਾਧ ਸਭ ਛਡੀਨੀ ਮੂੰਡ ਮੁੰਡਾਇਆ ਗੋਤ੍ਰ ਲਜਾਇਆ ਛੀਡ ਜੋਗ ਨ ਪਾਇਆ

ਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣ ਸੰਪੂ[illegible]
ਸੰਤੂ॥ ਤਾਂ ਸੰਪੂਰਨਾਥੂ ਵਚਨ ਕੀਤਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਕੈ॥ ਸੰਪੂਰਨਾਥੂ ਵਾਚ॥
ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਕਾਮ ਗਵਾਇਆ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਕਰ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਿਟਾਇਆ॥ ਕਵਨ ਜੁਗ
ਤਿ ਕਰੋਧੁ ਪ੍ਰਬਲ ਉ ਜੀਤਾ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਕਰ ਛੁਟੈ ਅਤੀਤਾ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਲੋਭ ਪਰਹਰੈ ਗ
ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਕਾਲ ਸਿਰ ਟਰੈ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਕਰ ਮੋਹ ਨ ਬਿਆਪੈ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਅ
ਕਰ ਨ ਜਾਪੈ॥ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੰਪੂਰਨ ਅਦਭੁਤਾ॥ ਦੇਹੋ ਗਿਆਨ ਤਾਹੋ ਸੰਪੂਰਤਾ॥
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ॥ ॥ਸਚ ਜਾਣਿਆ ਤਾਂ ਕਾਮ ਗਵਾਇਆ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ
ਸਿਉ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗਵਾਇਆ॥ ਸਾਂਤ ਆਈ ਤਾਂ ਕਰੋਧ ਕਉ ਜੀਤਾ॥ [illegible] ਅਤੀਤ
॥ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲ ਲੋਭ ਪਰਹਰੈ॥ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਕਾਲ ਸਿਰ [illegible]
ਨ ਬਿਆਪੈ॥ ਸੁਣ ਸੰਪੂਰਨ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਅਦਭੁਤਾ ਭੂਤਾ ਦੇਖਿਆ [illegible] ਸੰਪੂਰਤਾ॥
੩ ॥ਸੰਪੂਰਨਾਥ॥ ॥ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਠਹਿਰੈ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਪਹੁਚੈ ਦਰਬਾਰਾ॥
ਕਵਨ ਜੁਗਤ ਬੈਠਕ ਨ ਪਾਇਓ॥ ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਮੇਲੀ ਮਿਲਾਇਓ॥ ਸੰਪੂਰਨ ਪੂਛੈ ਸੁਣ
ਨਾਨਕ ਬੰਦੋ॥ ਤੁਮ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਗੀਦ ਮਰੀਦੋ॥ ੪ ॥ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ॥ ॥ਮਾਨ
ਤਿਆਗ ਠਹਿਰੈ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਪਹੁਚੈ ਦਰਬਾਰਾ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਰ ਬੈਠਕ ਨ
ਪਾਇਓ॥ ਤਉ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਲਏ ਮਿਲਾਇਓ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣ ਸੰਪੂਰਨ ਅਪੋ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ
ਗੀਦ ਮਰੀਦੋ॥ ਤਾਂ ਸੰਪੂਰਨਾਥੂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਸਿਖ ਹੋਇ ਕਰ ਗਇਆ॥ ੫ ॥ ॥
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਸੰਪੂਰਨ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ
ਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਕਿਹਾ ਤਮਾਸਾ ਡਿਠਾ ਹਈ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਪ
ਹਾੜ ਕਈ ਰੰਗਾਂ ਦੀਆਂ ਲਹਿਰਾਂ ਦੇਂਦਾ ਹੈ॥ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਮੋਤੀ ਹੈ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿ ਹੀ
ਰਾ ਹੈ ਕਿ ਸੋਨਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿ ਰੂਪਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿ ਪਿਤਲ ਹੈ ਨਾ ਕਾਲਾ ਲੋਹਾ
ਇਸ ਪਹਾੜ ਦਾ ਕੁਛ ਮਲੂਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜੋ ਕਿਆ ਅਸਚਰਜ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ[illegible]
ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਇਸ ਪਰਬਤ ਦਾ ਨਾਉਂ ਮੀਨਾ ਆਖਦੇ ਹਨ ਜੋ [illegible]
ਹਾੜ ਉਪਰ ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਮੀਨਾਕਾਰੀ ਹੋਈ ਹੋਈ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ [illegible]
ਸੁਮੇਰ ਉਪਰ ਚਲੋਸੀ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਉਤੇ ਦੇਵ [illegible]
ਲਦੇ ਆਹੇ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਤੁਸਾਂ ਦਾ ਗੁਰੂ ਜੀ॥ ॥ਤਾਂ ਦੇਖਿ ਸਿਧ [illegible]
ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਨੇ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਨਾਥ ਜੀ ਉਹ ਭਿਜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੰਗਲ [illegible]
ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇਖਦੇ ਭੇਜ ਦੇਵੋ ਕੇ ਦੇਖੋ ਸਣੇ ਭੇਜਣ ਤੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੁਸੀ

ਜਾਂ[illegible]ਅਵਧੂਤੀ[illegible]
ਸਦਾਸੂਲਤਅਸੰਰਹਜਿਣਾਗੀਆਹੈ।ਇਕਵਾਰਖੇਲ[illegible]
ਸੂਲਣਾਈਲਿਆਵੀਏਗੀ।ਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥਕਹਿਆਸੁਣਮੰਗਲਨਾਥਐਸੇਤ
ਰਾਸ਼ਿਆਵੇਜੋਸੇਵਕਹੋਇਕਰਆਵੇ।ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਥਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਸੇਵ
ਕਉਸਕੇਕਰੀਤਾਹੈਜੋਆਪ[illegible]ਨੀਚਾਹੋਵੈ।ਅਤੇਜੋਆਪਤੇਊਚਾਹੋਇਸੋਸੇਵ
ਕਰਿਉਕਰਹੋਵੈ।ਜੇਉਸਆਗੋਨਿਉਂਚਲੀਐਤਉਸਦੇਅੰਦਰਗਿਆਨਉਪਜੇ
ਤਾਂਨਿਉਂਪਣਾਹੋਵੈ।ਅਰਜੋਆਪਸਤੇਉਚਾਹੋਵੇਤਉਸਕੀਖੁਸੀਆਵੈਤਾਂਨਿਵੈਨ
ਹੀਤਾਂਨਾਨਿਵੈ।ਅਤੇਜੇਕਰਹੋਤਾਂਮੈਜਾਤਾਹੋ।ਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥਕਹਿਆਮੰਗਲਨਾਥ
ਤੈਂਅਰਗੋਪੀਚੰਦਇਕਸਮਾਸਿਆਹੈ।ਅਤੇਧੂੰਧੂਨਾਥਤਾਬਲਤਾਈਨਾਹੀ।
ਐਰਚਰਪਟਤਾਂਸਭਨਾਂਕੇਏਕਜੇਸਾਈਹੈ।ਅਰਅਉਰਸੰਘਸਭਖੇਹੁਭੇਸੁਹੈ

ਨੀ।ਅਰਤੂਮਾਰੀਤੂ ਸੀਆਵੈਤਾਂਸਾਵੋ।
ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਥਨੇਕ ਹਿਆਗੁਰੂਜੀਸਤਿ
ਹੈ।ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾ
ਸਆਇਆ।ਆਪਰ ਸੇਵਕਹੀਤਰਾਆ
ਇਕਰਕਹਿਆ।ਆਦੇ ਸਨਿਨਕਤਾਪਾਸੇ
ਗੀਸਰਆਦੇਸਾ। ਤੁਲਾਕੀਆਸੇਵਕ
ਸਨਦੀਆਹੈਜੋਗੀ ਸਗਂਤੂੰਸੀਇਹਸੁ
ਚਨਸੁਣਿਆਖਕਰ ਸੀਗੁਰੂਜੀਕੇਚਰਨ
ਲਗਿਆਬਲਾਉਕੇਕੈ ਰੈਹਿਆਤਾਂਗੁਰੂਨ
ਨਕਜੀਅੰਤਰਜਾ ਮੀਆਹੈਮੰਗਲਨਾ
ਥਕੇਤਉਂਭੀਪਕਰ ਗੁਰੂਜੀਉਸਕੇਹਥ
ਪਕੜਲਏਅਤੇਆਪਣੇਹਾਥਉਸਦੇਚਰਨਉਪਰਲਾਏ।ਅਤੇ[illegible]ਹੇਬਚਨਕੀ
ਤਾਂਆਦੇਸਏਕਵਾਰਕੇਆਦੇਸਾ।ਅਉਮੰਗਲਨਾਥਪੂਰਨਜੋਗੀਸਿਗਾ।ਤਾਂਮੰ
ਗਲਨਾਥਨੇਕਹਿਆਤੁਮਜੀਇਹਾਂਕਉਨਮੇਰਥਾਏਸੀ।ਗੁਰੂਜੀਕਹਿ
ਆਮੰਗਲਨਾਥ ਤੁਮਹੀਮਾਰੇਦਰਸਨਕੀਆਏਹੋ।ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਥਨੇਕਹਿ
ਆਤੁਸੀਕੀਪੀਰਹਮਾਂਭੇਸ਼ਾਗਤੇਜੋਆਪਹਮਕਉਦਰਸਨਦੀਆਹੈ।ਅਰਹਮ
ਸਿਧਮੰਡਲੀਕਾਦਰਸਨਲੇਵੈ।ਅਰਦੇਵੋ।ਭਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮੰਗਲਨਾਥਤੁਮਭਲੇ

ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਉਤੇ ਹੈ ਸਹਿਜ ਸੋ॥ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਥ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਜੇ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਦਿ
ਖਾਲੋ ਤਾਂ ਈਹਾਂ ਭੁਗਤਿ ਲੈਆਉ॥ ॥ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮੰਗਲਨਾਥ ਹਮ
ਕਉ ਭੁਗਤਿ ਤੂ ਆਣਾ ਭਾਉ॥ ਸਪਰਸੰਨ ਕੀਆ ਤਬ ਆਤਮ ਰਾਉ॥ ਸੰਤ ਭਈ ਜਬ ਦ
ਰਸਨ ਪਾਇਆ॥ ਦੇਖਤ ਹੀ ਆਤਮਾ ਆਘਾਇਆ॥ ਤਾਂ ਫਿਰ ਮੰਗਲਨਾਥ ਇਕ ਬਾਤ ਰ
ਮਾਰੀ॥ ਹਮਰਾ ਤੁਮਰਾ ਏਕੋ ਮਾਰਗ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਖੁਸੀ ਕਰ ਦੇਖ
ਇਆ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਤਾਂ ਵਡੀ ਅਜਬ ਜੋਗੀ ਸਰਹੈ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ ੧
ਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਸਭੇ ਭੇਖ ਇਕੋ ਜੇਹੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ॥ ਅਤੇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਕੋ
ਤੇ ਕੋਟਾਂ ਮੰਧੇ ਕੋਈ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭੇਖੀ ਬਹੁਤ ਹੋਤੇ ਹੈਨਿ॥ ਜੇ ਸਭ ਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਵਨ ਤਾਂ ਸਭ
ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਧਰ ਜਾਵੇ॥ ਪਰ ਕੋਈ ਇਕ ਅਪੜਦਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਅਗੇ ਚਲੋ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਇਕ ਸੰਭੂਨਾਥ ਹੈ ਓਹ ਭੀ ਆਪਣੇ
ਆਪ ਕੋ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਛਿਕਦਾ ਹੈ ਜਦ ਓਹ ਫਿਰ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅਗੇ ਚਲੀਏਗੇ॥ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਓਹੁ ਮੰਗਲਨਾਥ ਨਾਲੋਂ ਵਧ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਮੰ
ਗਲਨਾਥ ਸਿਧਾਂ ਵਿਚ ਨਾਹੀ॥ ਅਤੇ ਭੇਖ ਸਿੰਧਾਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਤਗੁਰੂ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਸਤਗੁਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਦਾ ਸਿਖ ਕਿਉ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋਗੀ ਦਾ ਭੇ
ਖ ਕਿਉਂ ਲੀਆ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸ ਨੂੰ ਗੋਰਖ ਈ ਮਿਲਿਆ
ਹੈ ਸੀ॥ ਪਰ ਜਿਸਨੇ ਆਪਣੀ ਵਲ ਕਰਤਾਰ ਛਿਕ ਲਏ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਿਆ ਮਜਾਲ ਹੈ ਜੋ
ਤਿਸਨੂੰ ਮਨਾ ਕਰ ਸਕੇ॥ ਓਹ ਆਪ ਛੁਤੇ ਦਾ ਖਸਮ ਅਹਾ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਜੀ ਏਹੁ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਤੁਧੇ ਨੂੰ ਬਖਸੀਆ ਹੀ॥ ਤਿਚਰ ਨੇ ਸੰਭੂਨਾਥ ਜੋਗੀਅ
ਇਆ ਪਰ ਕਿਸਤਰਾਂ ਆਇਆ ਜੋ ਇਕੇ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਤੇ ਇਕ ਫਹੁਆ ਤੇ ਇਕ ਬੈਰਾਗਣ ਏ
ਹ ਤਿਨੇ ਲੀਤੀਅ ਹਾ॥ ਆਖਿਓਸੁ ਆਦੇਸ ਨਾਨਕ ਬਾਲੇ ਆਦੇਸ॥ ਸੰਭੂਨਾਥ
ਵਾਚ॥ ॥ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਇ ਫਹੁਆ ਲੇ ਹਾਥ ਮਹਿ ਬੈਰਾਗੀ॥ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕੇ ਚੇਲੇ ਹੋਵੇ
ਧਿਆਨ ਨਕੇ ਈ ਲਾਗੀ॥ ਸੰਭੂ ਕਹੈ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਬਾਲੋ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਖੁਲਹੈ
ਤਾਲੋ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਾਇਆ ਅਸਾਥਿਰ ਪਵਨ ਪਰਚੇ ਸਹਜ ਸੁੰਨ ਘਰ ਨਾਅ
ਕਾਸਾ॥ ਜੋਲ ਕਲਾ ਸਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਉਲਟ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸਾ॥ ੨॥ ਸੁੰਨ ਸਹਿਰ ਕਾ
ਮਾਰਗ ਪਾਵਹੁ ਅਚਰਜ ਰੂਪ ਦਿਖਾਈ ਐ॥ ਸਭ ਸੰਤੋਖ ਅਤਿ ਰੋਇ ਅਗਮ ਨਉ ਸਿਧਿ
ਪਾਈਐ॥ ੩॥ ਸੰਭੂਨਾਥ ਕਹੈ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਭੇਰਾ ਜਨਮ ਸਕਾਰਥ ਜੇ ਤੂ ਮਗੁਰ ਗੋਰ
ਖ ਕਉ ਥਾਪੇ ਤਾਂ ਪਾਵਹੁ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥ॥ ੪ ॥ ॥ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ॥

॥ਅੰਦ੍ਰਾਹਮਾਰੀਮਤਾਅਸੁਰਤੇਸੋਹਮਅਨਹਦਬਾਣੀ॥ਭਣੂਆਧਾਰਨਾਲੇਵੇਂਖਣ
ਹੂੰਨਾਉਪਰੈਣਧਾਰੀ॥੧॥ਗਿਆਨਹਮਾਰੇਸਗਲੇਭਾਗੇਹਿਰਦੇਸਭੁਸੋਝੀਆਰੀ॥ਸੁ
ਣਹੋਸੰਭੂਨਾਥਸਾਡੇਟੀ॥ਏਕਨਿਰੰਜਨਿਪਾਇਆਫਿਰਤੇਸਦਾਅਰੋਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਕਾਇਆਮੇਰੀ[illegible]ਜੁਗਅਸਥਿਰਸਦਮੰਡਲਮੇਵਾਸਾ॥ਹਮਰੀਕਾਇਆ
ਬੇਨਪਰਸੀ[illegible]ਅਕਾਸਾ॥੨॥ਸੁੰਨਸਹਿਰਮੇਂਅਸਥਿਰਕੀ[illegible]
ਭਜਰੂਪਹਮਾਰਾ॥ਸਤਸੰਤੋਖਹਮਾਰੀਕੀਨੀਨਉਨਿਧਖਰੀਦੂਆਰਾ॥੩॥ਕਹੈਨਾ
ਨਕਸੁਣਸੰਭੂਨਾਥਪੂਰਨਗੁਰੂਹਮਾਰਾ॥ਗੋਰਖਜੈਸੇਚੇਲੇਕੇਤੇਸੰਗੇਖੜੇਦੁਆਰ॥
੪॥੨॥ ਸੰਭੂਨਾਥਵਾਚ॥ ॥ਗੋਰਖਤੂਮਛੀਂਦ੍ਰਸਰਨਆਏਤੂੰਤੇਬਡੇ
ਹੰਕਾਰੀ॥ਕਉਨਤੂੰ ਰਤੇਉਪਜੇਆਨਨ
ਕਵਉਨਕਹੋਮੇਤੇ ਰੀ॥੧॥ਕਉਨਭੂਤ
ਲੰਗਾਹੈਤੂੰਝਕਉ ਭੂਤਾਅੰਗਬੇਰਾ॥
ਨਪ੍ਰਿਥਪਿਤੁਮਰੀ ਸਭਬਉਰਾਨੀਸੁਖ
ਤੇਬੋਲੇਕਉਣਾ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਸਿਧਸਾਧਕਉਮ ਨੇਨਗੀਨਾਥਸਤੰ
ਸਭਾਨੈਦੋਤੁਮਾ ਹਕਉਨਬਤਾਈਆ
ਦੀਉਪਜੇਮਹੀਰੀ ਦੋ॥ਸਿਧਪੀਰਸਾਰੇ
ਤੁਮਕੋਕੀਏਆ ਬਣਤਬਣਾਈ
ਮਕਉਨੈਦਹੈਕਰ ਨਤੂੰਕਹੀਅੰਕਿਆ

ਤੇਰਿਧਸਿਧਪਾਈ॥੩॥ਸੰਭੂਨਾਥਕਹੈਸੁਣਨਾਨਕਤੁਮਕੋਗੁਰੂਨਮਿਲਿਆ॥ਅ
ਰਤਜਾਵਣਭਰਮੇਬਾਰੰਬਾਰਤੁਮਜੂਨੀਭਾਲਿਆ॥੪॥੩॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥
ਗੋਰਖਕਉਹਮਬੰਦੇਜਾਣੈਨਰਦਹਮਾਰੀਪੂਰੀ॥ਮਹਾਦੇਵਕੀਬਿੰਦਤੇਉਪਜਿਆ
ਬਿਨਹੋਇਹਜੂਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਦੇਵਮੁਨੀਸੁਰਤਪੇਰਖੀਸਰਸਭਤੁਮਹੀਂਕੇ
ਕੀਏ॥ਏਕਮਾਟੀਕੇਜੋਤਿਸਭਏਕਾਨਿਰਮਲਕਹਣਾਵੇਗੀਦੇ॥੨॥ਸਾਧਪੀਰਸਭਤੁ
ਈਹਮਰੇਸੋਪ੍ਰਭੁਸੋਈਮਨਮਾਨੇ॥ਸਿਧਜਤੀਸਭਬਉਰੇਦੇਖੇਉਨਕਉਕਦੀਨਜਾ
ਨੇ॥ਕਹਿਨਾਨਕਸੁਣਸੰਭੂਨਾਥਾਹਮਗੁਰੁਪੂਰਾਮਿਲਿਆ॥ਤੂੰਜੋਨਿੰਦਹਮਾਰੀਕਰ
ਤਾਇਗਰਸਾਵੇਤੂੰਭੀਗਾਲਿਆ॥੪॥ਭਾਈਬਾਲਾਕਹੈਗੁਰੂਜੀਸੰਭੂਦੀਧਪਕੜਿ
ਗਇਆ॥ਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥਪੁਛਿਆਕਿਉਸੰਭੂਨਾਥਕਿਆਬਚਨਹੋਇਆ॥ਅਰ

ਕਿਆ ਬਚਨ ਸੁਣਿਆ ਅਗਿਆ ਬ[illegible] ਸੰਤੂਨਾਥ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹ ਤਾਂ ਐ
ਸੀਆਂ ਵੈਰੀਆਂ ਬਾਤ ਕਰਦੇ ਹੈ। ਤਬ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਮੰਗਲਨਾਥ ਜੀ ਸੰਤੂਨਾਥ ਕਿ
ਆ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣੇ ਬਿਰਦ ਕੀ ਤੋਹਨ [illegible]
ਸੀ [illegible] ਉਸ ਨੂੰ ਨਰਕ ਤੇ ਹੈ ਤਾਂ [illegible] ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸੰਤੂਨਾਥ [illegible] ਜੀ [illegible]
[illegible] ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੰਤੂਨਾਥ [illegible]
ਤੂੰ [illegible] ਸੰਗਿ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹ ਬਾਤ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਨਹੀ ਜੋ ਬਸੇ ਕਉ [illegible] ਕਹਿਆ
ਜਾ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਥ ਕਹਿਆ ਸੰਤੂਨਾਥ ਪੁਛ ਦੇਖ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਪਾਸੋਂ। ਤਾਂ ਸੰਤੂਨਾਥ
ਕਹਿਆ ਮੰਗਲਨਾਥ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਉਸੇ ਦੇ ਚੇਲੇ ਜਾਣੀਂਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਸੁਣ ਸੰਤੂਨਾਥ ਏਕ ਜੋਗ ਛਡ ਕੇ ਦਸ ਜੋਗੀ ਕਹੋ ਤਾਂ ਐਸੀ ਬਾਤ ਕਰਕੇ ਦੀਦੇ ਜਨ ਨਹੀਂ
ਸਕੇਂਗੇ ਆਗੇ ਸਾਧ ਹੀ ਰਹੇਂਗੇ ਅਰ ਹੀ ਕਰੀਜੇ ਹੈ ਸੋ ਸਾਧ ਆਗੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗਾ ਸੰਤੂ
ਨਾਥ ਜੀ ਇਨੀਂ ਬਾਤੀਂ ਜੋਗ ਨਹੀਂ ਪਾਈਦਾ। ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਜੀ ਦੇ ਪੁਛੋ। ਤਾਂ ਸੰਤੂ
ਨਾਥ ਜੀ ਮੰਦਾ ਹੋਇ ਕੇ ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਕਿਉਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੰਗਲਨ
ਥ ਕਿਆ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਮੋਨੀ ਹੋਇ ਰਹਿਆ। ਤਾਂ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਕਹਿਆ ਗੋਸ
ਮੋਨ ਜੇ ਜਤੀ ਉਹ ਆਪਣੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਆਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। [illegible] ਜੋ ਤੋਂ ਸਾ
ਈ ਹੈ। ਕਿਉਂ ਉਸ ਸੰਸਾਰ [illegible] ਜੀ [illegible] ਹੈ ਅਉਰ ਕੇ ਦੀਨ ਹੀ। [illegible]
ਤੇਜ ਨ ਕੇ ਕੀ ਏਨੂ ਏ ਹੈ। ਅਰ [illegible] ਤੂੰ ਕੇ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਆ [illegible] ਸੰਤੂ [illegible]
ਹੈ। ਭ੍ਰਮਿਆ ਸਾਧ ਕੇ ਉਹ [illegible] ਹੈ। ਨਾ ਇਉ ਨਾ ਕਹੀਐ [illegible] ਹੈ।
ਅਤੇ ਐਰ ਕੇ ਦੀਨ ਹੀ ਤਾਂ ਸੰਤੂਨਾਥ ਜਨ [illegible] ਆ ਅਤੇ ਗੋਰਖਨਾਥ ਮੋਨੀ ਹੋਇ
ਰਹਿਆ। ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਗੋਪੀ ਨਾਥ ਜੀ ਤੁਸ ਮਨ ਕੂੰ ਛਡ ਕੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਗੋਪੀ
ਚੰ ਕਹਿਆ ਮੰਗਲਨਾਥ ਜੀ ਤੁਮ ਜੋ ਬਚਨ ਕਰਤੇ ਹੋ ਸੋ ਸਤ ਕਹਿਤੇ ਹੋ ਪਰ ਅਤੀਤ ਦੇ
ਗੁਰ ਕੇ ਕਿਸੇ ਸਿਖ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨੀ ਭਲੀ ਨਹੀਂ ਜੇ ਚਰਚਾ ਕਰੀਐ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਕੇ ਪਰ ਕਰੀਐ
ਭ੍ਰਮਿਆ ਸਾਧ ਕੇ ਏਹ ਲਛਣ ਹੈ ਨਿਰਗਿਆਨੀ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰੂ ਹੈ ਇਕੋ ਗੁਰ ਭਾਈ ਹੈ ਨਾ।
ਸੇਵਕੀ ਕਾ ਬਿਰਦ ਜਸੁ ਇਕੋ ਹੈ ਤੁਮ ਨ ਤੇ ਦਰਕਾਨਾ ਹੀ। ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਥ ਕਹਿਆ ਗੋਪੀ
ਚੰਦ ਜੀ ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਬਚਨ ਕਰਤੇ ਹੋ ਗੁਰੂ ਉਪਦੇਸ ਚਾਹੀਦੇ ਤੋ ਐਸਾ ਹੀ ਚਾਹੀਏ। ਪਰਮੇ
ਸਰੋ ਕਿਰਪਾਲ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਉਸ ਦੇ ਹੀ [illegible] ਹੈ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁ
ਣ ਚਲੋ ਸੁਮੇਰ ਉਪਰ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲ ਮਰਦਾਨਾ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਮੰਗਲ ਪਰਬਤ ਉਤੋਂ ਚਲੇ ਅਤੇ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਉਪਰ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ।। • ੫੮ • ।।

॥ਆਗੈ ਸਾਖੀ [illegible] ਚਲੀ॥

ਆਗੈ ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਬੈਠੀ ਹੈ ਆਪਸ ਵਿਚ [illegible] ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਗੋਰਖ ਸ
ਮੇਤ ਨਉ ਨਾਥ ਚਉਰਾਸੀ ਸਿਧ ਛਿਆ ਜਤੀ ਬੈਠੇ ਹੈ ਚਰਚਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈਸੀ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਆਸ ਭੀ ਜਾਇ [illegible] ਦਿਤੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਤੇ ਮੇਤ [illegible]
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਆਦੇਸ ਓ ਸਿਧੋ ਨਾਥੋ ਜਤੀਓ ਤ[illegible]ਆਦੇਸ॥
ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਆਦੇਸ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਕੋ ਆਦੇਸ॥ ਤਾਂ ਗੋਰਖ [illegible] ਨੇ ਬ
ਚਨ ਕੀਤਾ ਆਓ ਤਪਾ ਬੈਠੀਏ॥ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਹੂਆ ਨਾਨਕ [illegible] ਦਰ
ਸਨ ਦੀਆ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਕੀਆ॥ ॥ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੀ ਅਤੇ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕੀ ਗਿ
ਆਨ ਚਰਚਾ ਹੋਈ॥ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਤੁਮ ਜੋਗੀਆਂ ਕਾ ਭੇਖੁ ਲੈ

ਕੇ ਦਰਸਨ ਪਹਿਰੋ ਅ
ਤੇ ਗੁਰੂ ਧਾਰੋ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਬੋਲੇ॥ ਸਿਧੋ ਹਮ ਨੇ
ਗੁਰੂ ਧਾਰਨ ਕੀਆ ਹੈ॥
ਤਾਂ ਸਿਧਾਂ ਕ ਹਾ ਅਰੇ ਬ
ਲੇ ਤੁਮਾਰਾ ਗੁਰੂ ਕਉ
ਨ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹ
ਹੇ ਸਿਧੋ ਹ ਮਾਰਾ ਗੁਰੂ
ਹੈ ਸਤ॥ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂ ਕਹ
ਾ ਕੋਨ ਸੀ ਸਤ ਹੈ॥
ਸੀ ਮੁਖ ਦ ਸਾ॥ ॥
ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸ
ਚੁ ਹੈ ਭੀ ਸ ਚੁ ਨਾਨਕ
ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ॥ ॥ਹੇ ਸੰਤੋ ਵੋਹ ਕਰਤਾਰ ਤੀਨੋ ਕਾਲ ਮੇ ਸਤਿ ਹੈ ਔਰ ਸਿਵ ਤੀਕ ਤੁ
ਝਾਰ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਜੀ ਬੋਲੇ ਹੇ [illegible] ਤਪਾ ਜੀ ਉਭੀ ਤੋ ਸਤ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਵੁਹ ਕੈਸੇ ਸਤ ਹੈ ਜੋ ਜਨਮਤੇ ਔਰ ਮਰਤੇ ਹੈਂ ਅਰੂਪ ਖੇਲ ਕਰ ਖੋਟੀਆਂ ਸਨਾਸੋ
ਦੁਖ ਪਾਵਤੇ ਹੈਂ॥ ਔਰ ਜੂਨੀਓ ਮੇ ਭ੍ਰਮਤੇ ਹੈਂ ਵ[illegible] ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਹੈ ਸੋ ਚੇਤਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁ
ਖ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ਮੇ ਹੈ ਆਨੰਦ ਮਈ ਸਮਰਥ ਹੈ ਤਿਸ ਕੇ ਊਪਰ ਮਾਇਆ ਕਾ ਬਲ ਨਹੀਂ

ਹੈਅਤੇਮਾਇਆਤਿਸਕੇ[illegible]ਸੰਸਾਰਕੌਛੁਆਰਹੀਹੈਹੋਨਾਥਜੀਜਿਨਕਉ
ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਹੈਤਿਸਕੌਤੂੰਪਰਮਾਇਆਕਾਬਲਨਹੀਪੈਂਦਾਏਹੁਬਾਤਸੁ
ਣਕਰਗੋਰਖਚੁਪਕਰਗਇਆ॥ ॥ਤਾਂਗੋਰਖਨੇਕਹਾਅਰੇਸਿਧੋਨਾਦੋਤਪੇਕਉਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਕਾਪਿਆਲਾਭਰਦੇਵੋ॥ਤਾਂਈਂਗਰਨਾਥਨੇਮਧਕਾਪਿਆਲਾਭਰਕੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇ
ਅਗੇਆਣਿਰੱਖਿਆ॥ਤਾਂਈਂਗਰਨਾਥਕਹਿਨਨਕਬਾਲੇ[illegible]ਪੀ
ਓ॥ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਈਂਗਰਨਾਥਇਹੁਕਾਸਕਾਪਿਆਲਾਹੈ॥ਤਾਂਈਂਗਰਨਾਥਕਹਿ
ਆਤਪਾਜੀਇਸਕੇਪੀਤੇਲਿਵਲਾਗਤੀਹੈ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਏਹੁਕਿਉਕਰਹੋਤ
ਹੈ॥ ਈਂਗਰਨਾਥਵਾਚ॥ ॥ਭਾਠੀਸਾਜੇਲਾਹਣਮਾਤੋ॥ਕਸਿਕਉਬੀਚਸਮਾਵੈ
ਨਿਰਮਲਧਾਰਨਲੀਹੋਇਚਲਤੀਛਬਏਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਵੈ॥੧॥ਸੁਣਹੋਨਾਨਕਬਾਲੇਤ
ਬਤੂਜੋਗੀਹੋਵੈ॥ਦ੍ਰਿਸਟਖੋਲਿਬੰਧਨਸਭਕਾਟੈਸਗਲੀਦੁਰਮਤਿਖੋਵੈ॥੧॥ਹਿਵਹੁਮ
ਤਿਵਾਲੇਮਦਕੇਮਾਤੇਮਗਨਹੋਇਲਿਵਲਾਗੀ॥ਸੁਰਤਿਬੰਧਨਚਲਤਿਨਕਬਹੂੰਦਰਿ
ਬਰਖਣਬੈਰਾਗੀ॥੨॥ਐਸੀਸਹਿਜਫਿਰਤਮਤਵਾਰੇਦੁਖਸੁਖਦੋਖਨਿਵਾਰੇ॥
ਜਗਾਦੇਖੇਤਹਾਏਕਸੁਆਮੀਹਿਰਦੈਅੰਤਰਧਾਰੇ॥੩॥ਲਾਹਾਮੂਜੀਸਾਧਨਿਬਾਹੇਖ
ਲੀਖੇਪਨਜਾਵੈ॥ਈਂਗਰਕਹੈਨਾਥਕਹੈਸੁਣਨਾਨਕਬਾਲੇਤਬ੍ਰਹਮਦਰਸਨਪਾਵੈ
॥੪॥੧॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਰਾਗਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ॥ਗਿਆ
ਨਧਿਆਨਕੀਲਾਹਣਮਾਤੀਕਰਣੀਕੀਕਸਿਪਾਈ॥ਭਾਉਭਾਠੀਮੈਪ੍ਰੇਮਸਮਾਣਾਬ੍ਰਹਮਕੀ
ਅਗਨਿਜਲਾਈ॥ਸਿਧੋਹਮਮਦਕੇਮਾਤੇਨਾਹੀ॥ਜੋਮਤਵਾਲੇਮਦਕੇਮਾਤੇਕਿਨਮਤਿਦ
ਲਿਵਮਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸੁਰਤਿਨਲੀਭਾਉਬਾਸਨਕੀਨਅੰਤਰਧਾਰਚੁਆ
ਈ॥ਦਇਆਸੁਰਾਹੀਸਹਿਜਪਿਆਲਾਗੁਰਮਤਿਪੀਵਹੁਭਾਈ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮ
ਫਿਰੈਮਤਵਾਲੇਏਕਰੰਗਮਾਹਿਖੇਲੋ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਿਏਕਸਰੂਪੀਮਾਰਗਪਾਇਆਚੇ
ਲੋ॥ਨਿਬਹੀਖੇਪਹਮਾਰੀਸਿਧੋਆਠਪਹਿਰਲਿਵਲਾਗੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਹਾਂਮਤਿ
ਵਾਲਾਸਹਾਏਕੀਕਾਰਬੈਰਾਗੀ॥੪॥੩॥ ਫੇਰਸਿੱਧਾਂਮਿਲਕਰਕਹਿਆਰਾਗਰਾ
ਮਕਲੀਵਿਚ॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਧੰਨਿਜੋਬਨਕੀਕਰੈਨਆਸਾ॥ਪਰਗਤਿਆ
ਅੰਗਨਲਾਵੈਪਾਸਾ॥ਨਾਦਬਿੰਦਲੈਪਾੜ੍ਹਿਆਹਿਜੋਰੈ॥ਤਿਸਕੀਸੇਵਾਪਾਰਬ੍ਰਤੀਕ
ਰੈ॥ਬੋਲੇਪਰਬਤਸੱਤਿਸਰੂਪਾ॥ਪਰਮਤੱਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ॥ਸੋਨਿਰਹੀਜੋਨਿਰ
ਹਿਕਰੈ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਤ੍ਰਿਸਨਾਅਰੈ॥ਪੁੰਨਦਾਨਬਕਰੈਸਰੀਰ॥ਸੋਬਿਰਹੀਗੰ
ਗਾਕਾਨੀਰ॥ਬੋਲੇਈਸਰਸਤਿਸਰੂਪਾ॥ਪਰਮਤੱਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ॥੨॥ਸੋਅਉਧੂ

ਤੀਜੇਧੂਪੇਅਪਿਪਾ॥ਭੋਜਨਭਿਖਿਆਕਰੇਸੋਤਾਂਪਾਇ॥ਅਉਹਟਿਪਰਿਣਭਿਖਿਆਕਰੇ॥
ਸੋਅਵਧੂਤੀਸਿਧਪੁਰਚੈ॥ਬੋਲੈਗੋਰਖਸਤਸਰੂਪਾ॥ਪਰਮਤੱਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ॥ਸੋ
ਉਦਾਸੀਜੋਪਾਲੈਉਦਾਸ॥ਅਰਧਉਰਧਕਰੈਨਿਰੰਜਨਵਾਸ॥ਚੰਦ ਸੂਰਜਮੁਗਤਿਕੀ
ਪਾਏਭੀਦ੍ਰਿ॥ਤੀਰਥਪਰਸੈਨਉਸੈਸਾਠਿ॥ਬੋਲੈਗੋਪੀਚੰਦ ਸੰਤ ਸਰੂਪਾ॥ਪਰਮਤੱਤ
ਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ॥ ੪॥ਸੋਬੈਰਾਗੀਜੋਉਲਟੈਬ੍ਰਹਮ॥ਸੁੰਨਮੰਡਲਿਮਹਿਰੋਪੈਥੰਮ॥
ਅਹਿਨਿਸਅੰਤਰਰਹੈਧਿਆਨ॥ਸੋਬੈਰਾਗੀਸਤਸਮਾਨ॥ਬੋਲੈਭਰਥਰਸਤਿਸਰੂਪ
ਪਰਮਤੱਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪ॥ ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ ੧ ॥ਕਿਉਮਰੈਮੰਦਾਕਿਉਜੀਵੈਜੁਗਤਿ॥ਕੰਨਪੜਾਇਕਿਆਖਾਜੈਭੁਗ
ਤਿ॥ਆਸਤਨਾਸਤਏਕੋਨਾਉ॥ਕਉਣ ਸੁਅਖਰਜਿਤੁਰਹੈਹਿਆਉ॥ਛਿਅਵਰਤਾਰੇ
ਵਰਤਹਿਪੂਤ॥ਨਾਸੰਸਾਰੀਨਾਅਉਧੂਤ॥ਧੂਪਛਾਉਜੇਸਮਕਰਸਹੈ॥ਤਾਨਾਨਕਆਖੈ
ਗੁਰਕੋਲਹੈ॥ਨਿਰੰਕਾਰਜੇਰਹੈਸਮਾਇ॥ਕਾਹੇਭੀਖਿਆਮੰਗਣਜਾਇ॥ਬੋਲੈਨਾਨਕ
ਸਤਸਰੂਪਾ॥ਪਰਮਤੱਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪਾ॥ ॥ਫੇਰਚਰਪਟਨਾਥਬੋਲਿਆ॥
॥ਕਾਮਤਿਆਗਲੇਕ੍ਰੋਧਤਿਆਗਲੇਲੋਭਤਿਆਗਲੇਮੋਹ॥ਅਹੰਕਾਰਤਿਆਗਲੇਮਮ
ਤਾਤਿਆਗਲੇਲੋਭਤਿਆਗਲੇਚਰਪਟਬਚਨਮੁਖਿਸੋਹੀ॥ ੧॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਵਾਚ
॥ਨਾਕਾਮਤਿਆਗਲੇ ਨਾਤਿਆਗਲੇਕ੍ਰੋਧੰ ਨਾਤਿਆਗਲੇਲੋਭੰ ਨਾਤਿਆਗਲੇਹੰਕਾ
ਰ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭਭੋਗਕਰਣੇ॥ਨਾਨਕ ਬਚਨਅਪਾਰ॥ ੨॥ ਚਰਪਟਵਾਚ॥
॥ਸਿਵਪਕੜ੍ਹਿਸਕਤਿਗਵਾਇਲੋ ਮਨਸਾ ਠਹਰਾਇਲੋ ਮਾਨਿਕੋਪਰਬੋਧਲੋ॥ਦ
ਰਸਨਪਾਇਲੋਂ ਬਿਭੂਤਚੜ੍ਹਾਇਲੋ॥ਗੁਰਦਰਸਨਲਾਗਲੋ ਚਰਪਟਸਮਾਲਲੋ ਸੁ
ਣਨਾਨਕਤਪਾਜੀਸੰਸਾਰ ਸੰਮੁਦ੍ਰਪਾਰਪਾਇਬੋ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ
॥ਸਿਵਨਪਕੜ੍ਹਲੋਸਕਤਿਨਗਵਾਇਲੋ ਮਨੋਕੋਨਪਰਬੋਧਲੋ॥ਦਰਸਨਪ
ਇਲੋ ਤਉਵਡਭਾਗਹਮਆਪਲੋ॥ਨਾਨਕ ਬਚਨਸਮਾਲਲੋ ਸੁਣ ਚਰਪਟਨਾਥ
ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰਤੇਪਾਰ[illegible]ਲੋ॥ ੪ ॥ਹਮਏਕੰਕਾਰਗੁਰੂ ਕਰਬੋ॥ਪੰਚਪਚੀਸ
ਹਮਿਆਗੇਕਾਰਕਾਰਿਬੋ॥[illegible]ਤ ਪੰਜੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤਾਂ ਤੀਨੋਗੁਣ ਚਾਰਅੰਤਾਕਰਣ
ਨੌਇੰਦ੍ਰੇ ਸਤਹਮਬੰਧਬੋ ਚੌਦਾਂਇਕੀਹਮਾਰੇਆਗੇਖੜੇਹੈਂ ਪਚਾਸਪਈਤਰ ਭਾਗ
ਬੈਨਾਨਕਤਪਾ ਬਡਭਾਗਬੋ ਸੁਣਚਰਪਟਨਾਥਬੋ॥ ੫॥ ਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਨੇਘੁੰਧੂਨਾਥਕੋਬੁਲਾਇਆ ਸੋਘੁੰਧੂਨਾਥ ਤੂੰ ਬੋਲਤਾਨਾਹੀ॥ਤਾਂਘੁੰਧੂਨਾਥਚੁਪ
ਕਰਰਹਿਆ ਕਿਆਜਾਪੇਵੇਹੂਕੇਸਾਹੇ॥ਬਿਨਬੋਲੇਕਿਆਕਰੇਬੀਚਾਰ॥ਘੁੰਧੂਨ

ਕਨਬੋਲਕਹੀਆ ਜੋਕਰ ਉਸਨਾ ਰਹਿਤ ਨ ਪਾਈਐ॥ ਧੁੰਧੂਮਨਾਥ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾਹੀਐ॥
ਦਰਸਨੁ ਆਣੁ ਮੰਗੂਨ ਸਾਧੋ॥ ਕਿਆ ਜਾਨਕ ਕੈ ਸਾਪੁਤਾਪੋ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸਣੈ ਧੁੰਧੂਮਨਾਥ
ਅਰਦਾਸ ਹਮਾਰੀ॥ ਏਕ ਬੋਲ ਦੂਤ ਕਾਰੀ॥ ੧ ॥ਧੁੰਧੂਮਨਾਥ ਬਚਨ ਕੀਤਾ॥
ਧੁੰਧੂਮਨਾਥ ਪਾਇਬੋ॥ ਜਤੀ ਨ ਸਾਧਬੋ॥ ਜਿਪ ਨ ਨ ਜਾਣਬੋ॥ ਬੋਲ ਬੋਪ ਕਰਾਇਬੋ॥ ਸਿਧੀ
ਨ ਬਜਾਇਬੋ॥ ਨਉਨਿ ਪਰਾਇਬੋ॥ ਨ ਦਮਨਾ ਚਰਮ ਸਣਾਇਬੋ॥ ਸਭ ਵੇਵਿਕਾਰ ਖੇਲਬੋ॥
ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਮੇਲਨ ਮੇਲਬੋ॥ ਧਿਆਨ ਨ ਧਿਆਇਬੋ॥ ਧੁੰਧੂਮ ਕਹੈ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਸਾਧਬੋ॥
ਸਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸਰਬ ਮਲ ਧਬੋ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਧੁੰਧੂਮਨਾਥ ਕੇ ਬਚਨ ਸਣ ਉਸ ਕੇ ਚਰਨਾਂ
ਕੈ ਦੌੜਿਆ॥ ਤਾਂ ਧੁੰਧੂਮਨਾਥ ਕਹਿਆ ਕਿ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੂਜਾ ਕਹਿਆ ਹੈ॥ ॥ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਬੋਲਿਆ॥ ॥ਏਕ ਜਾਣਿਆ ਤਾਂ ਤੁਮ ਪਛਾਣਿਆ ਦੂਸਰ ਅਵਰ ਨ ਕੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ
ਸਮਝਿਆ ਤੇ ਆਰੋ ਧੁੰਧੂਮਨਾਥ ਮੈ ਓਹੀ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਤੇ ਧੁੰਧੂਮਨਾਥ ਦੋਹਾਂ ਚਰਨ ਬੰਦ
ਨਾ ਕੀਤੀ॥ ॥ਫੇਰ ਚੰਬਾਨਾਥ ਬੋਲੇ ਨਾਹੀ॥ ਮਨ ਨਾ ਹੋਇ ਰਹਿਆ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਚੰਬਾਨਾਥ ਬੋਲਦਾ ਨਾਹੀ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਉਤਾਵ
ਲਾ ਹੋਇ ਕਰ ਕਹਿਨ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੁਲਾਈਐ ਤਾਂ ਸਹੀ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੋਲਾਹੋ ਚੰ
ਬਾਨਾਥ ਬੋਲਤਾ ਕਿਉਂ ਨਾਹੀ॥ ॥ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ॥ ॥ਕਉਨ ਤੁਮਾਰਾ ਮਤ
ਮ ਸੁਰਤਿ ਹੈ ਕਉਨ ਗਹ ਮਾਹੀ॥ ਦੇਖੀ ਤੁਮਰੀ ਸੁਰਤਿ ਆਛੀ ਬਿਨ ਬੋਲੇ ਸਮਝ ਨ ਕਾਈ॥ ਸਿ
ਧ ਨਾਥ ਸਭ ਹੀ ਬੋਲੇ ਜਤੀ ਵੀ ਬੋਲਣਹਾਰੇ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੁਣ ਚੰਬਾਨਾਥ ਤੈ ਕਿਆ ਬੋਲ
ਬਿਸਾਰੇ॥ ॥ਤਾਂ ਚੰਬਾਨਾਥ ਬੋਲਿਆ॥ ॥ਬੋਲਣਹਾਰ ਬੋਲੈਬੋ॥ ਅਟਕਣਹਾ
ਰ ਅਟਕਬੋ॥ ਭਟਕਣਹਾਰ ਭਟਕਬੋ॥ ਛੁਟਕਣਹਾਰ ਛੁਟਕਬੋ॥ ਗਾਵਣਿਹਾਰ ਗਾਇਬੋ॥ ਸੁ
ਣਿਹਾਰ ਸੁਣਾਇਬੋ॥ ਚੰਬਾ ਨ ਕਹਾਇਬੋ॥ ਏਕ ਏਕ ਧਿਆਇਬੋ॥ ਏਕੰਕਾਰ ਮਹਿ ਧਿ
ਆਇਬੋ॥ ੨॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ॥ ॥ਜਨਨੀ ਸੋ ਪੰਨਬੋ॥ ਕਰਣੀ ਸੋ ਪੁੰਨ
ਬੋ॥ ਰਹਣੀ ਸੋ ਪੰਨਬੋ॥ ਚਲਣੀ ਸੋ ਪੰਨਬੋ॥ ਗੁਰੂ ਸੋ ਪੰਨਬੋ ਉਪਦੇਸ ਸੋ ਪੰਨਬੋ॥ ਏਕੰਕ
ਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਬੋ॥ ਸੋ ਤੋ ਲੱਛਣ ਸੋ ਪੰਨਬੋ॥ ੩॥ ਚੰਬਾਨਾਥ ਵਾਚ॥ ॥
ਚੰਬਾਨ ਨਾਥ ਕੋ॥ ਗੋਰਖ ਨ ਸਮਝੇ ਕੋ॥ ਵਿਆਸ ਰਿਨ ਰਾਮ ਕੋ॥ ਬਸਿਸਟ ਨਾਥ ਆਸ ਕੋ॥
ਸੁਖਦੇਵ ਨ ਪਰਸ ਕੋ॥ ਸਭ ਆਪੋ ਆਪ ਖੇਲਤਾ॥ ਦੂਜਾ ਨ ਮੇਲਤਾ॥ ਪ੍ਰਣਵ ਤਉਬੇ
ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਬਾਲਾ॥ ਏਕ ਏਕ ਸੁਖ ਪਾਵਤਾ ਦੂਜਾ ਜੰਜਾਲਾ॥ ੪ ॥ਤਾਂ ਚੰਬਾਨਾਥ ਤੇ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਹੁਤ ਬੰਦਨਾ ਕੀਤੀ ਆਪਸ ਮੈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੂਏ॥ ਤਾਂ ਧੁੰਧੂਮਨਾਥ ਤੇ ਚੰਬਾਨਾਥ
ਮੰਗਲਨਾਥ ਅਤੇ ਗੋਪੀਚੰਦ ਇਤਨੇ ਸਿੱਧ ਬਹੁ ਖੁਸੀ ਹੂਏ॥ ਆਖਣ ਲਗੇ ਹਮਾਰੇ ਅਲਖ

ਕ ਦਰਸਨ ਨੂੰ [illegible] ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੰਗਲਨਾਥ ਜੀ [illegible]
ਰਸਨ ਕੇ ਆਏ ਹਾਂ। [illegible] ਗੋਪੀਚੰਦ ਕਹਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਹਮ ਕੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਹੀ ਦਰਸਨ ਹੂਆ ਹੈ
ਜਾਇ ਤਿਨੇ ਸਿਧ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੂਛੇ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੀ ਕਹਿਆ ਨਾਥ ਜੀ ਅਸੀ ਭੀ ਆਪ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨੂੰ
ਲੋਚਤੇ ਥੇ ਪਰ ਭਲਾ ਹੂਆ ਸੋ ਅਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੇਗੀ ਵਿਚ ਆਪ ਕਾ ਦਰਸਨ ਹੂਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਥ ਜੀ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਮੇ ਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਮੇ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀ। ਨਾਂ ਏਹੁ ਬਾਤਾਂ ਕਰਦੇ ਆਹੇ।
ਤਾਂ ਸੁਰਤ ਸਿੰਧ ਅਤੇ ਨਿਰਤ ਸਿੰਧ ਤੇ ਉਰਮ ਤੇ ਧੂਰਮ ਸਿੰਧ ਤੇ ਕਨਕ ਸਿੰਧ ਇਤਨੇ ਸਿੱਧਾਂ
ਨੇ ਤਮਕ ਖਾਇ ਕਰ ਬੋਲੇ। ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੋਪੀਨਾਥ ਜੀ ਦੇਖੋ ਇਨ ਸਿੱਧਾਂ
ਕਾ ਤਮਾਸਾ ਏਹੋ ਕੈਸਾ ਹੈ ਕਾਰ ਕਰਤੇ ਹੈਨ। ਤਾਂ ਗੋਪੀਚੰਦ ਕਹਿਆ ਮੰਗਲਨਾਥ ਜੀ ਤੁਸ ਚੁ

ਪ ਕਰ ਕੇ ਤਮਾਸਾ ਦੇਖੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਤਪਾ ਇਨਕਾ ਸੋ ਨਿਉਣ ਨਹੀ
ਆਪ ਦੇਖੋ ਸਿੰਧ ਕੈਸੇ ਸਰਮਿੰਦੇ
ਹੋਤੇ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੋਰ ਸਿੰਧਾਂ ਅ
ਪਨੀ ਕਰਾਮਾਤ ਦਿਖਾਈਆਂ।
ਛਡੀ ਮਿਰਗਾਨੀ ਆਉਡਾਉਣ
ਤੇ ਮੁੰਦ੍ਰਾਂ ਖੜਾਂਵ ਖਿਰਵਾਣਾ ਅ
ਤੇ ਤੂੰਬੇ ਫਰੂਏ ਹੋ ਰਮਾਪੇ ਆਪਨੇ
ਜਾਜ ਉਡਾਏ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਮਸਤ ਹੋਇ ਕ ਰ ਦੇਖਤੇ ਰਹੇ।
ਪਰ ਬੋਲਣ ਨਾ ਹੀ। ਤਾਂ ਗੋਰ
ਨਾਥ ਕਹਿਆ ਅ ਰੇ ਨਾਨਕ ਬਾਲੇ
ਤੂੰ ਕਉਂ ਕਿਆ ਹੂਆ ਹੈ। ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਉਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕੀਆ ਉਹੁ ਹੋ ਕਉਸ ਹਮ
ਰੀ ਸਿੰਧ ਦੇਖੇ ਸਕਤਿ ਤੁਮਾਰੀ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੁਖ ਬੋਲਾ। ਤਬ ਕਉਸੇ ਘੁੰਘਟ ਖੋਲਾ।
ਜਬ ਕਉਸ ਚੜੀ ਅਸਮਾਨੀ। ਤਬ ਸਿੰਧ ਹੋਏ ਹੈਰਾਨੀ। ਜਬ ਕਉਸ ਮਿਰਗਾਨੀ ਮਾਰੀ। ਤ
ਬ ਸਿਡੀ ਰੋਇ ਪੁਕਾਰੀ। ਜਬ ਕਉਸ ਕਰੀ ਅਸਵਾਰੀ ਤਬ ਮੁੰਦ੍ਰਾਂ ਫਰੂਏ ਹਾਰੀ। ਸਭਨਾ
ਹੀ ਸਿੰਧਾਂ ਕੀ ਸਕਤਾ। ਤਬ ਕਉਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਜਲਤਾ। ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਥ ਨਾ ਗਹਿ ਸਕਿ
ਆ ਲਗਾ ਕਹਿਣ ਕਿਉਂ ਗੋਰਖਨਾਥ ਜੀ ਦੇਖਿਆ ਨਾਨਕ ਤਪਾ। ॥ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਕ
ਬ ਬਚਨ ਕੀਤਾ। ॥ਕਿਉਂ ਗਲ ਗਗਨ ਕੈ ਮੰਡਲ ਅਕਾਸ ਤਾਰੇ। ਕੈ ਭਾਰ ਬਨਾਸਪ

ਤੀਇੰਦ੍ਰਬਰਸੈਨਉਧਾਰੇ ਸੋਰ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਕੋਰਤੀ ਸਿਸਾਰੇ। ਪ੍ਰਣਵੈ ਗੋਰਖ ਸੁਣ
ਹੋਨਾਨਕਤੁਮਆਇਕੈਬਾਰੇ॥ ੧॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ਸਚਾਰਉਂਗੁਲੋਕਰ
ਗਨੈਦੁਇਅਕਾਸਮੇਭਰੇ।ਦੁਇਭਾਰਬਨਸਪਤੀਹੈਇੰਦ੍ਰਬਰਸੈਨਉਧਾਰੇ।ਸਦਸੋ
ਰਸੁਮੇਰਪਰਬਤਹੈਇਕਰੰਤੀਸਿਸਾਰੇ।ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਨਕਸੁਣਹੋਗੋਰਖਹਮਆਏਇਕ
ਬਾਰੇ॥੨॥ ਤਾਂਫੇਰਖਿੰਧੜੋਸਿੱਧਬੋਲਿਆ॥ ॥ਕਵਨਗੁਰੂਕਵਨਚੇਲਾ।ਕਵ
ਨਮੂਲਕਵਨਮੇਲਾ।ਕਵਨਿਬਸਤਹੋਰਹੈਅਕੇਲਾ।ਕਾਂਇਆਂਕਹੁਕਾਹੇਕੀਪਿੰਡਾ।ਕਿ
ਸਉਪਰਕਿਸਪੁਰਖਕੀਅੰਡਾ।ਗਤਿਜੋਬੋਲਹਿਦਇਕਾਬਿਖਾਹਿ।ਕਿਸਸਬਦੇਨਾਨ
ਕਅਪਰੰਪਰਜਾਹਿ॥ ੧॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਸਬਦਗੁਰੂਸੁਰਤਿਧੁਨਿਚੇ
ਲਾ।ਮਨਮੂਲਪਵਨਸੰਗਮੇਲਾ।ਤੱਤਵਸਤਹੋਰਹੈਅਕੇਲਾ।ਕਾਂਇਆਂਪਉਣਪਾ
ਣੀਕੀਪਿੰਡਾ।ਤਿਸਉਪਰਸਤਗੁਰਕੀਅੰਡਾ।ਸੰਤਿਗਤੀਬਸਹਿਕਬਿਖਾਈ।ਇਤਸ
ਬਦੇਖਿੰਧੜੋਅਮਰਪੁਰਜਾਈ॥ ੨॥ ਖਿੰਧੜੋਵਾਚ॥ ॥ਕਉਨਨਗਰੀਕਉਨਸੁਲ
ਤਾਨਾ।ਕਉਨਲੋਕਵਸੈਪਰਧਾਨਾ।ਕਉਨਸੋਰਾਜਾ ਕਉਨਸੋਮਹਿਤਾ।ਦੇਹੁਨਾਨਕਨਗ
ਰੀਕੀਬਾਤਾ॥ ੩॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਕਾਇਆਨਗਰੀਨਉਸੁਲਤਾਨਾ।ਪੰ
ਚਤੱਤਬਸਹਿਪਰਧਾਨਾ।ਮਨਰਾਜਾਪਉਣਹੈਮਹਿਤਾ।ਲੇਹੁਖਿੰਧੜੂਨਗਰਕੀਆਂ
ਬਾਤਾ॥੪॥ ਖਿੰਧੜੋਵਾਚ॥ ॥ਕਹਾਂਵਸੈਮਨੂਆਕਹਾਂਵਸੈਪਵਨਾ।ਕਉਨਠਉਰ
ਘਟਿਤਾਲਬਜਾਵੈ।ਪੰਚਾਕਾਗੁਰੂਕਵਨਿਭੋਗੈਅਹਾਰਾ।ਦੇਹੁਨਾਨਕਇਸਸਬਦਕਾਬੀ
ਚਾਰਾ॥੫॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਹਿਰਦੈਵਸੈਮਨੂਆਨਾਭਵਸੈਪਵਨਾ।ਪਵਨਿ
ਹੋਰਘਟਨਾਦਬਜਾਵੈ।ਪੰਚਾਕਾਗੁਰੂਤੱਤਅਗਨਿਭੋਗੈਅਹਾਰਾ।ਲੇਹੁਭੋਖਿੰਧੜੋਦੇ
ਹੀਕਾਬੀਚਾਰਾ॥੬॥ਖਿੰਧੜੋਵਾਚ॥ ॥ਕਿਤਮੁਖਆਏਹੋਕਿਤਮੁਖਜਾਹਿਗੇ।ਕੈਸੇ
ਨਾੜੀਕੈਸੇਸੰਧਾ।ਕਾਂਇਆਸੋਖੀਕਰੈਪਵਨਾ।ਕਉਨਮੜੀਕਉਨਦੁਆਰਾ।ਦੇਹੁਨਾ
ਨਕਸਬਦਕਾਬੀਚਾਰਾ॥੭॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਉਤਮੁਖਆਏਦਖਣਮੁਖ
ਜਾਹਿਗੇ।ਨਉਸੈਨਾੜੀਸੋਲਾਸੈਸੰਧਾ।ਨਿਜਸੋਖੀਕਰੈਪਵਨਾ।ਅਭਿਮੜੀਅਚਿੰਤ
ਦੁਆਰਾ।ਲੇਹੁਖਿੰਧੜੂਸਬਦਬੀਚਾਰਾ॥੮॥ ਖਿੰਧੜੋਵਾਚ॥ ॥ਕਿਤਪਰਚੈ
ਲਾਗੋਬੰਧ।ਕਿਤਪਰਚੈਪਵੈਨਕੰਧਾ।ਕਿਤਪਰਚੈਸਸਿਸੂਰਫੂਟੇ।ਕਿਤਪਰਚੈਮਾ
ਇਆਮੋਹੁਟੂਟੇ॥੯॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਵਾਚ॥ ॥ਮਨਪਰਚੈਤਾਲਾਗੋਬੰਧਾ।ਪਉ
ਣਪਰਚੈਪਵੈਨਕੰਧਾ।ਗਿਆਨਪਰਚੈਤਾਸਸਿਅਰਫੂਟੇ।ਤਤਿਗੁਰਪਰਚੈਮਾਇਆ
ਮੋਹਟੂਟੇ॥੧੦॥ਖਿੰਧੜੋਵਾਚ॥ ॥ਆਦੇਸਕਿਸਕੋਆਦੇਸਾ।ਆਦੇਸਕਰਕਿਆਦੇ

ਸਾ॥ਮਨਕਵਨਉਪਦੇਸਾ॥ਗਿਆਨਗੁਰੂਕਾਕਵਣਅੰਮ੍ਰਿਤਕਿਤਨੁਬਿਧਪਾਈਐਸੋਖ॥੧੫॥
॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਆਦੇਸਤਾਪੁਰਖੈਗੁਰੂਕਉਆਦੇਸਾ॥ਸ਼ਬਦਸਤਗੁਰਕਾਅਨੂਪ
ਮਉਪਦੇਸਾ॥ਮਨਕਾਨਿਰੰਤਰਦੇਸਾ॥ਗਿਆਨਕਾਗੁਰੂਸੰਤੋਖ॥ਸਤਗੁਰਕੀਚਰਨੀਲਾਗਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ॥ਤਉਇਸਬਿਧਪਾਈਐਸੋਖਾ॥੧੨॥ ॥ਤਾਂਉਰਮਬ੍ਰਹਮਸਿੰਧਆਇਆ
ਪੁਰਬਤੇਗੁਸੈਨਲ॥ ਬ੍ਰਹਮਵਾਚ॥ ॥ਜਾਨਿਜਲਾਵੈਂਜਲਮੇਂਡੋਬੇਂਤਾਮਕੇਸਾਰ
ਕਮਾਈ॥ਐਸੇਦੁਖਲਾਗਵੈਤੁਮਕਉ [illegible] ਗਾਵੋ॥ਏਕਤਮਾਚਾਮਾਰੈਐਸਾ
ਅੰਬਰਸਾਬਭੁਲਾਈ॥ਐਸਾਦੇਵੋਜੋਰਹਮਾਰਾਸਗਲੇਪਾਉਲਗਾਈ॥ਜੋਤੂੰਹਮ
ਰਾਕਹਿਆਨਮਾਨੈਂਅਬਹੀਕਰੇਤੁਮਛਾਈ॥ਜੇਹਾਜੋਰਪੁਰੇਹਮਅਪਨਾਤੁਝਕਉਮਾਲ
ਮਨਾਹੀ॥੧॥ ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਪਹਿਰਾਅਗਨਿਹਿਵੈਘਰਬਾਧਭੋਜ
ਨਸਾਰਕਰਾਈ॥ਸਗਲੇਦੁਖਪਾਣੀਕਰਪੀਵਾਂਧਰਤੀਹਾਕਚਲਾਈ॥ਧਰਤਰਾਜੀ
ਅੰਬਰਤੋਲੀਪੀਛੈਟੰਕਚੜਾਈ॥ਏਵਡਵਧਾਵਾਂਨਹੀਸਭਸੇਨਥਿਚਲਾਈ॥ਏਤ
ਤਾਣਹੋਵੈਮਨਅੰਤਰਕਰਿਭਿਆਖਿਕਹਾਈ॥ਜੇਵਡੁਸਾਹਿਬਤੇਵਡਦਾਤੀਦੇਦੇਕਰੇਰਜਾ
ਈ॥ਨਾਨਕਨਦਰਕਰੇਜਿਸਉਪਰਸਚਨਾਮਵਡਿਆਈ॥ ਤਾਂਫੇਰਉਰਮਨਾਥਬੋ
ਲਿਆ॥ ॥ਉਰਮਬੋਲੇਤਤਵਿਰੋਲੇਸੁਣਹੋਨਾਨਕਮੇਰੀ॥ਕਿਉਕਰਵਸਤਪ
ਰਾਪਤਿਹੋਵੈਕਿਨਪਾਈਤੁਮਕੇਰੀ॥ਜਾਂਵਦਪਾਵੈਤੇਦਸਜਾਣੈਗੁਰਬਿਨਸੁਝਨਾਹੋ
ਈ॥ਸਿਧਮਿਲੈਬਿਨਤ੍ਰਾਧਿਨਉਪਜੈਜਨਮਅਕਾਰਥਖੋਈ॥ਉਰਮਕਹੈਸੁਣਨਾ
ਨਕਮੂੜੈਸਤਿਗੁਰਸਿਰਪਰਥਾਪੇ॥ਗੁਰੂਗੋਰਖਕੀਚਰਨੀਲਾਗਉਤਾਂਤੀਨਲੋਕ
ਮਹਿਜਾਪੋ॥੧॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਸੇਵੀਕਹੀਏਏਕੰਕਾਰੀਤੀਨਲੋਕਕ
ਉਪਾਏ॥ਮਲਖਚੂਰਾਜੀਜਿਨਸਬਾਈਜੀਵਜੰਤਕੇਨਾਲੇ॥ਤਿਸਕੀ॥ਕਿਰਪਾਵਸਤ
ਪਰਾਪਤਿਗੁਰੂਪੂਰੇਤੇਪਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਬ੍ਰਹਮਪਛਾਨਿਆਮੇਲਨਰਹੀਅਕਾਈ
॥ਨਿਰਮਲਸੂਧਬੁਧਸਭਾਜਰਧਰਮਪਦਾਰਥਪਾਇਆ॥ਜਿਨਜਨਨੀਕੀਬਿੰਦ
ਪਿਤਾਮਿਲਕਰਤੇਬਾਟਬਣਾਇਆ॥ਨਾਨਕਕਹੈਸੁਣਉਰਮਮੂੜੇਤੈਂਬਿਰਥਾਜਨਮ
ਗਵਾਇਆ॥ ॥ਤਾਂਫੇਰਸ੍ਰੰਗਰਨਾਥਬਚਨਕੀਤਾ॥ ॥ਕਵਨਮੇਤਾਰੀਕਵ
ਨਪਿਤਾ॥ਗੁਰੂਕਵਨਕਵਨਹੋਤਾ॥ਕਵਨਉਪਦੇਸਕਵਨਭੇਸਜੋਗਮਕੈਜੋਗੀ
ਭੋਗੀਕਿਰੋਗੀਹਰਖੀਕਿਸੋਗੀ॥ਕਹਦਤਸ੍ਰੰਗਰਸੁਣਰੇਬਾਲਾਕਵਨਪ੍ਰਕਾਸੀਅਟ
ਹਿਜੰਜਾਲਾ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਖਿਮਾਮਹਿਤਾਰੀਸੰਤੋਖਪਿਤਾ॥ਸ
ਤਿਗੁਰਕਰਤਾਰਕਾਹੋਤਾ॥ਬੈਰਾਗਪੁਰਦੇਸਸਗਲੇਭੇਸਾ॥ਜੋਗਮਨਜੋਗੀਹਰਖੀ

ਜੋਗੀ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਰੋਗੀ। ਪ੍ਰਣਵਤ ਨਾਨਕ ਬਿਨ ਸਬਦੇ ਏਕ ਰੂਪ ਗਤਿ ਸਿਮਰਨ ਤਾਂ ਜਗਤ
ਜੰਜਾਲੇ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਬਚਨ ਬੋਲਿਆ॥ ॥ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਹਿਰ ਝੋਲੀ ਲੇਵਹੁ
ਮਸਤਕ ਭੂਤ ਲਗਾਵੋ। ਨਾਦ ਵਜਾਵੋ ਕਾਇਆ ਰਹਸੀ ਖਿੰਥਾ ਅੰਗ ਹੰਢਾਵੋ। ਹਾਥ
ਡੰਡੀ ਡੰਡਾ ਰਾਖਹੁ ਤੁਮ ... ਪ੍ਰਤੀਤਾ। ਮੇਲ ਮਿਲਾਵਹੁ ਸਿਧ ਜਮਾਤੀ ਇਉ ਸਗਲ
ਜਗ ਜੀਤਾ॥੧॥ ॥ਆਦੇ[illegible] ਆਦੇਸਾ। ਸਭ ਸਿੱਧਾਂ ਕਉ ਆਦੇਸਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਭਗਤਿ ਲੇਹੁ ਭੰਡਾਰ ਭੁਗਾਵਹੁ ... ਨਾਦ ਵਜਾਵਹੁ। ਨਾਥ ਨਾਉ ਹੋਇ ਕੈ ਬੈਠੋ ਜੁਗਤ
ਕਰ ਰਿਧ ਸਿਧ ਲਗਾਵੋ। ਸਬਾਲ ਸਿਧ ਤੁਮ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਜੋਗ ਸੰਜੋਗੀ ਪਾਵੋ। ਏ
ਕਮਾਉ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਹੋਵੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਚੇਲੇ। ਸੰਸਾਰੀ ਕੇ ਭੰਡਾਰੀ ਹੋਵਹਿ ਤੁਮਾਰੇ ਸਗ
ਲੇ। ਤੁਮ ਸਿਰ ਉਪਰ ਅਵਰ ਨ ਕੋਈ ਹੋਇ ਰਹੋ ਪ੍ਰਧਾਨਾ। ਹੁਕਮ ਤੁਮਾਰਾ ਸਭ ਤੇ ਊ
ਚਾ ਇਉ ਚਲੈ ਫੁਰਮਾਨਾ॥ ੨ ॥ਖੰਡ ਖੰਡ ਮਹਿ ਆਸਨ ਬੈਠੋ ਲੋਇ ਲੋਇ ਚਲੇ ਭੰਡ
ਾਰਾ। ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਬਚਨ ਮੈ ਬਾਧੋਂ ਰਸਨਾ ਏਕ ਉਚਾਰਾ। ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੋ ਅਪਨਾ ਆ
ਪੇ ਸਮਜੋਗ ਦੇਖ ਬੀਚਾਰੀ। ਪ੍ਰਣਵਤ ਗੋਰਖ ਸੁਣਹੋ ਨਾਨਕ ਐਸੀ ਕਾਰ ਤੁਮਾਰੀ॥
॥ ॥ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਪਉੜੀਆਂ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤੀਆਂ॥

॥ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖ ਸਰਮ ਪਤਿ ਝੋਲੀ ਧਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ॥ ਖਿੰਥਾ
ਕਾਲੁ ਕੁਆਰੀ ਕਾਇਆ ਜੁਗਤਿ ਡੰਡਾ ਪਰਤੀਤਿ॥ ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ
ਜਮਾਤੀ ਮਨਿ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਜੀਤੁ॥ ਅਦੇਸ ਤਿਸੈ ਅਦੇਸ॥ ਆਦਿ ਅਨੀ
ਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ॥੧॥ ॥ਭੁਗਤਿ ਗਿਆਨੁ
ਦਇਆ ਭੰਡਾਰਣਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜਹਿ ਨਾਦ॥ ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਨਾਥੀ
ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦ॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਦੁਇ ਕਾ
ਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ ਭਾਗ॥ ਅਦੇਸ ਤਿਸੈ ਅਦੇਸ ਆਦਿ ਅ
ਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ॥ ੨ ॥ਏਕਾ ਮਾਈ
ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਣੁ॥ ਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡਾ
ਰੀ ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀਬਾਣੁ॥ ਜਿਵ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਵ ਹੋਵੈ
ਫੁਰਮਾਣੁ॥ ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਹਿ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ॥
ਅਦੇਸ ਤਿਸੈ ਅਦੇਸ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ
ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ॥ ੩ ॥ਆਸਣੁ ਲੋਇ ਲੋਇ ਭੰਡਾਰ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇ
ਆ ਸੁ ਏਕਾ ਵਾਰ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ॥ਅਦੇਸ ਤਿਸੈ ਅਦੇਸ॥ਆਦਿ ਅਨੀਲ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ
ਜੁਗ ਜੁਗ ਏਕੋ ਵੇਸ॥ ॥ਏਹ ਸੁਣਕੇ ਸਭ ਦੀ ਨਿਸਾ ਹੋਈ॥ ॥
॥ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਬਾਲੇ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਆਇਆ ਹੈ॥ਤੇਰਾ ਕਉਣ ਮ
ਨੋਰਥ ਥਾ ਤੂੰ ਅਪਣਾ ਮਨੋਰਥ ਆਖ॥ ਹਮ ਪੂਰਾ ਕਰਹਿਗੇ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵ
ਚ॥ ॥ਇਕ ਮਨੋਰਥ [illegible] ਹਮ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਸੂਰਾ॥
ਅਵਰ ਮਨੋਰਥ ਰਹਿਓ ਨ ਕੋਈ॥ਸਿੱਧਿ ਰਿਧਿ ਭਰਮੇ ਸਭ ਲੋਈ॥ਸੁਣ ਗੋਰਖ ਤੂ
ਝ ਦੀਖਿਆ ਦੇਹੋ॥ਪ੍ਰਣਵਤ ਨਾਨਕ ਸਚ ਸਮੇਉ॥ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਚੁਪ ਕਰਿ ਰਹ
ਆ॥ਤਾਂ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉਂ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਜੀ ਨਾਨਕ ਤਪੇ ਕਉ ਉਪਦੇਸ
ਕੀਆ॥ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਜੀ ਹਮ ਉਸ ਕਉ ਦੇਖਤੇ ਥੇ॥ਜੋ ਦੇ
ਖਿਆ ਤਾ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਹੈ॥ਤਾਂ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਕਹਿਆ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਜੀ ਜੈਸਾ ਦੇਖੀ
ਐ ਤੈਸਾ ਬਖਾਨੀਐ॥ਫਕੀਰਾਂ ਕਾ ਬਿਰਦ ਐਸਾ ਹੈ॥ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕਹਿਆ
ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਜੀ ਤੁਮ ਸਤਿ ਬਚਨ ਕਰਤੇ ਹੋ॥ਪਰ ਉਪਦੇਸ ਐਸਾ ਹੀ ਚਾਹੀਏ॥ ਪ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋਈ ਅਗੇ ਭੀ ਜਾਹਗਾ ਹੈ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਬਹੁਤੀਆਂ ਜਾਹਗਾ ਹੈਨਾ॥ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਅਗੇ ਭੀ ਚਲ ਪਉ॥ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ॥ਤਾਂ ਮੈਂ ਆ
ਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁ[illegible] ਜਾਣੋ॥ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਚਲਦੇ ਆਹ
॥ਉਤਾਵਲਾ ਨਾ ਹੋ॥ਫਿਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇਥੇ ਜੋ ਆਏ ਹਾਂ ਸੋ ਸਿਧ ਨਾਥ ਦੇਵ ਸਤੇਈ
ਆਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਜੋ ਆਖਦੇ ਸੈ ਨਉ ਨਾਥ ਤੇ ਛਿਅ ਜਤੀ ਚੁਰਾਸੀ ਸਿਧ ਹੈਨੀ ਸੋ ਉ
ਨਾ ਦੇਕਿਆ ਕਿਆ ਨਉ ਹੈਨਾ॥ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨ ਤੈਨੂੰ ਨਾਥਾਂ ਦੇ ਤੇ
ਛਿਆ ਜਤੀਆਂ ਦੇ ਤੇ ਚੁਰਾਸੀ ਸਿਧਾਂ ਦੇ ਸਭਨਾ ਦੇ ਨਾਮ ਸੁਣਾਵਾਂਗੇ ਤੂੰ ਉਤਾਵਲਾ ਨਾ ਹੋ॥
॥ਏਤਨੀ ਬਾਰਤਾ ਹੋਈਆਂ ਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ॥ ॥ਤਾਂ ਬੋਲਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਸਾਖੀ ਪ੍ਰਾਣਕ ਸਿੱਧ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

॥ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਣਕ ਨਾਥ ਆਪਣੇ ਆਸਣ ਉਤੋਂ ਉਠਕੇ ਤੇ ਆਇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ॥ ॥ਕਤੈ ਭੂ
ਖਾ ਕਤੈ ਜੁਗਤਾ ਕਤੈ ਰਹਿਬੋ ਔਰੰਗੀ॥ਕਤੈ ਲੱਛਣ ਕਤੈ ਅਲੱਛਣ ਪਾਇ
ਬੋ ਜੋਗੀ॥ਸੁਣ ਹੋ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਪ੍ਰਣ ਨਾਥ ਪੂਛੈ ਦੇਹੁ ਜਬਾਬ ਨਾਨਕ ਤਪਾ॥੧॥
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ॥ ॥ਨਾਮ ਭੂਖ ਤਾ ਸਤਿਨਾਮ ਜੁਗਤਾ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਤ ਰਹਿਬੋ ਔਰੰ
ਗੀ॥ਪ੍ਰੀਅ[illegible]ਛਣ ਉਪਦੇਸ ਲੱਛਣ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਇਬੋ ਜੋਗੀ॥ਸੁਣ ਹੋ ਪ੍ਰਾਣ ਤਪਾ ਪ੍ਰਣ

ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਗਾਤਾ ਪ੍ਰਾਣੈ ਨਿਨੰਕ ਤਪਾ ਲੋਹੁ ਸਬਾ ਬਾਸੈਂਖਾ ਦੇ ਸਿਖ ਕਾ ਵਾਕ।
॥ਧੰਨਿ ਹੋਤ ਪਾ ਪ੍ਰਣਿ ਪ੍ਰਾਣ ਪਤਾ ਧੰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਗਾਤਾ ੩ ॥ਇਹ ਬਚਨ ਕਹਿ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਣ ਕਾ ਨਾਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਉੜਿਆ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਦੇਹ ਨੂੰ ਪਕੜ ਲੀਤਾ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਬੰਦਨ ਕੀਤੀ ਤੇ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ। ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਥ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਅਜ ਹਮਾਰੇ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਦਰਸਨ ਹੂਆ ਹੈ। ਤਪਾ ਜੀ ਤਿਸ ਬਚਨ ਵਿਚ ਭਿੰਨ ਭੇਦ ਕਛੁ ਨਾਹੀ। ਤੁਮ ਸਾਰੇ ਐਸਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਵਿਚ ਜੋ ਭੇਦ ਜਾਨਤਾ ਹੈ ਸੋ ਜੋਗੀ ਨਾਹੀ। ਹਮ ਤੋ ਐਸੇ ਹੀ ਜਾਨਤੇ ਹੈਂ ਜੋ ਤੁਮ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਹੈ। ਸਤਿ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰਕੈ ਜਾਣਤੇ ਹੈ। ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਥ ਕਹਿਆ ਆਪ ਭੀ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ ਅਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਥ ਆਪਣੇ ਆਸਣ ਉਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠਾ। ਤਾਂ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਥ ਜੀ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਥ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਜੀ ਜੈਸਾ ਤੁਮ ਆਖਤੇ ਥੇ ਤੈਸਾ ਹੀ ਹੈ। ਹਮ ਤੋ ਏਹੁ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਹੀ ਦਰਸਨ ਕੀਆ ਹੈ। ਆਗੇ ਤੁਮਾਰੀ ਤੁਮ ਜਾਣੋ। ਤਾਂ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਥ ਜੀ ਐਸੇ ਸੰਤ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਕੀਤੇ ਹੂਏ ਹੈਨ ਉਨਾ ਵਿਚ ਤਿਨੋ ਕਾ [illegible] ਨਾਹੀ। ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਜੀ ਆਪ ਸੁਣ [illegible] ਹੋ। ॥ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਥ ਆਹਾ ਸੋ [illegible] ਕਰਦਾ ਆਹਾ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜਿਨਾ ਉਪਰ [illegible] ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਵਦੀ ਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਜੇਹੇ ਬਚਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ। ਜਿਨਾ ਕਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ [illegible]। ਏਹੁ ਅਸਲੀ ਨਾਥ ਆਹਾ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਅਸਲੀ ਨਾਥਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਦਸੋ। ॥ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਨਾਥਾਂ ਦੇ ਨਾਮ। ॥ਪ੍ਰਥਮੇ ਗੋਰਖ ਨਾਥ॥ ੧ ॥ਦੂਜੇ ਮਛੰਦ੍ਰ ਨਾਥ॥ ੨ ॥ਤੀਜੇ ਚਰਪਟ ਨਾਥ॥ ੩ ॥ਚਉਥੇ ਮੰਗਲ ਨਾਥ॥ ੪ ॥ਪੰਚਮ ਵਾ ਘੁੰਘੂ ਨਾਥ॥ ੫ ॥ਛੇਵੇਂ ਗੋਪੀ ਨਾਥ॥ ੬ ॥ਸਤਵੇਂ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਥ॥ ੭ ॥ਅਠਵੇ ਸੂਰਤ ਨਾਥ॥ ੮ ॥ਨਵੇਂ ਚੰਬਾ ਨਾਥ॥ ੯ ॥ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਨਉ ਨਾਥ ਹੈਨ। ਹੋਰ ਨਾਥ ਆਪ ਕਹਾਵਤੇ ਹੈਨ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਛਿਅ ਜਤੀ ਕੇਹੜੇ ਹੈਨਿ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਗੋਰਖ ਜਤੀ ਹੈ॥ ੧ ॥ਦੂਸੇ ਦਤੂ ਜਤੀ॥ ੨ ॥ਤੀਸਰਾ ਹਨੂਵੰਤ ਜਤੀ॥ ੩ ॥ਚਉਥੇ ਭੈਰੋ ਜਤੀ॥ ੪ ॥ਪੰਜਵਾਂ ਲਛਮਣ ਜਤੀ॥ ੫ ॥ਛੇਵਾ ਭੀਖਮ ਜਤੀ॥ ੬ ॥ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਛੇ ਅਜਤੀ ਹੈਨਿ। ਹੋਰ ਆਪਨੇ ਬਹੁ

ਤਰੈਜੀ ਗਲ ਉਨਾ ਆਖੀਆ ਜੀ ਚਉਰਾਸੀ [illegible]
ਕੁਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਸੁਣ॥ ਤ੍ਰਿਗਰ॥ ੧॥ [illegible] ੨॥ [illegible]
॥ਰਿਰਮਾ॥ ੫॥ਧੁਰਮਾ॥ ੬॥ਕ੍ਰਨੀਫਾ॥ ੭॥ਹਨੀਫਾ॥ ੮॥ਲਹੁਰੀਪਾ॥ ੯॥ਸਾਂਭਰੀਏ
॥ਮੰਗਰ॥ ੧੧॥ਠਾਕੀਲਭਤਾ॥ ੧੨॥ਪੂਰਨਨਾਸਕਾ॥ ੧੩॥ਬਿਖਾਲਕਾ॥ ੧੪॥ਜਾ
ਲਕਾ॥ ੧੫॥[illegible] ੧[illegible]॥ਨਿਰਤਾ॥ ੧੭॥ਸੁਰਤਾ॥ ੧੮॥ਕਿਦਲਕਰਨਾ॥ ੧੯
॥ਸਿਮਤਾ॥ ੨੦॥ਭਾਦਨਗਾਲਾ॥ ੨੧॥ਅਸਰਗਨਿਧਿ॥ ੨੨॥ਛਤਰਬੈਨਾ॥ ੨੩॥
ਗਊਐਨਾ॥ ੨੪॥ਖਿਨਕਰਨਾ॥ ੨੫॥ਅਉਧਨਾ॥ ੨੬॥ਪਰਬਤਾ॥ ੨੭॥ਈਸ
ਰਾ॥ ੨੮॥ਭੁਰਬਰਾ॥ ੨੯॥ਭੂਤਦੇ॥ ੩੦॥ਕਾਨਿਸੀ॥ ੩੧॥ਸੰਭੂ॥ ੩੨॥ਪ
ਲਕਾਨਿਧ॥ ੩੩॥ਅੰਛਰਦੈਨਾ॥ ੩੪॥ਪਿਪਲਕਾ॥ ੩੫॥ਸੋਰਮਾ॥ ੩੬॥ਗਿ
ਰਬੋਧ॥ ੩੭॥ਸਾਲਕਾ॥ ੩੮॥ਕੇਸਰਕਮਨਿ॥ ੩੯॥ਭੋਲਸਾ॥ ੪੦॥ਅਗ
ਨਿਧਾਰ॥ ੪੧॥ਮੁਕਤੀਸਰ॥ ੪੨॥ਬਲਨਨਾਥਤਾ॥ ੪੩॥ਸੂਰਐਨਾ॥ ੪੪॥
॥ਸਿਧਸੈਨਾ॥ ੪੫॥ਗਿਰਦਗ॥ ੪੬॥ਸੈਫਲਗਨੀ॥ ੪੭॥ਸੈਤਅਗਨੀ॥ ੪੮॥ਬਿ
ਮਲਜੋਤਿ॥ ੪੯॥ਸੀਤਲਜਾਲਾ॥ ੫੦॥ਅਧਰਧਾਰੀ॥ ੫੧॥ਭੁਲਸਜੋਗ॥ ੫੨
॥ਪ੍ਰਤਪਾਨਾ॥ ੫੩॥ਅਕਾਗਨਿਗ॥ ੫੪॥ਤ੍ਰਿਲਸਾਗ॥ ੫੫॥ਰਾਮਕੁਆਰ॥ ੫੬॥
ਕ੍ਰਿਸਨਕੁਆਰ॥ ੫੭॥ਬਿਸਨਪਤਿ॥ ੫੮॥ਸਿਕਰਜੋਗ॥ ੫੯॥ਬ੍ਰਹਮਜੋਗ
॥ ੬੦॥ਮੀਰਹੁ[illegible]॥ ੬੧॥ਸਿਰਜੀਬੀਲਾ॥ ੬੨॥ਕਲੰਦਰਨੈਨਾ॥ ੬੩॥ਨਲਿਬੂਨੈਨ
॥ ੬੪॥ਸੁਰਸ[illegible]॥ ੬੫॥ਬਿਦਪਨਾ॥ ੬੬॥ਗੁਫਾਬਾਸੀ॥ ੬੭॥ਅਲਕਨਾਸੀ॥ ੬
੮॥ਕਲਕਸੈਨੀ॥ ੬੯॥ਝੈਕਰੈਗੀ॥ ੭੦॥ਕੇਵਲਕਰਮੀ॥ ੭੧॥ਕਰਮਨਾਸੀ॥
੭੨॥ਕੁਲਾਬਿਲਾਸੀ॥ ੭੩॥ਪੁਲਮੰਡੀ॥ ੭੪॥ਜੋਗਾਦੰਡੀ॥ ੭੫॥ਜੋਗਹਠੀ॥ ੭੬
ਈਸਰਪੁੰਗੀ॥ ੭੭॥ਅਪਭੂਪੀ॥ ੭੮॥ਕਲੇਸਰੂਪਾ॥ ੭੯॥ਰਹੀਮਜੋਗੀ॥ ੮੦
॥ਖਲਾਸਮੁਗਲਾ॥ ੮੧॥ਕਿਦਾਰਜੋਗੀ॥ ੮੨॥ਸੰਭ੍ਰਮਕਾਕਹੀਐ॥ ੮੩॥ਜੋਗੀ
ਬਿੰਭਰਹੀਐ॥ ੮੪॥ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਚਉਰਾਸੀ ਸਿਧਾਂ ਦੇ ਨਾਵ ਹੈਨਿ ਤਾ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਨਾਦੀ ਭੀ ਹੈਨਿ ਸੋ ਹੋਈ ਅਤੇ ਜਿਧਾ[illegible] ਜੋ ਹੋਈ ਤੇ ਬਾਬੂ ਜੀ ਜਤੀ ਆ
ਦੀ ਨਿਸਾਨ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ [illegible] ਨਿਸਾਨੀ ਹੋਈ [illegible] ਤੇਰੇ ਜੀ
ਦਿਲਾ ਦੇ ਮਰਦਾਨਾ ਸੋ [illegible] ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ [illegible] ਬਾਬੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਆਖਦੇ ਹੋ ਜੋ ਛੇ ਜਤੀ
ਹੈਨਾ ਅਤੇ ਜਿਨਾ ਗ੍ਰਸਤ ਕਰਣਾ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ [illegible] ਅਜੇਹੇ ਤਾਂ
ਬਹੁਤ ਹੈਨਿ॥ ਬਾਬੂ ਜੀ ਏਹੁ ਅਰਮਾਨੀ ਮੇਨੂੰ ਰਹਿ ਆਇਆ [illegible] ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾ

ਨਭਲਾਪੁਛਿਓਈ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆ [illegible] ਦੀਬਿੰਦ
ਜਾਂਦੀਹੈ॥ਸੋਜਤੀਨਹੀਆਖੀਦੇ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਓਹਤਾਂਐਥਨਨਾਹੀਕਰਦੇ
ਉਨਾਂਦੀਬਿੰਦਕਿਉਕਰਜਾਂਦੀਹੈ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਇਕਸਲੋਕਕਹਿਆ॥ ਸਲੋਕ
॥ਨਵੇਸਤਦਸਦੇ [illegible] ਉਜਾਲਾ॥ਪਵਣਵੇਨਾਨਕਸੁਣਹੋਮਰਦਾਨਾਪੈਂਡਾ
ਸਤਿਕਾਲਾ॥ ੧ ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਸੁਣਮਰਦਾਨਾਨਵੇਂਦੁਆਰੇ॥ਬਿੰਦਜਾਂਦੀ
ਹੈ॥ਜਤੀਸੋਈਕਹੀਦੇਹਨਿ॥ਸਭਨਾਂਦੁਆਰਿਆਂਦੇਖਬਰਦਾਰਹੈਨਿ॥ਅਤੇਐਥਨਨਾਂ
ਕੀਤਾਤੇਮੁਹਦੇਰਾਹਨਿਕਲਜਾਈ॥ਤਾਂਜਤੀਨਹੀਕਹੀਦੇ॥ਜੇਸਭਨਾਂਦੁਆਰਿਆਂਨੂੰਬ
ਨ੍ਹੇਤਾਂਜਤੀਹੋਂਦਾਹੈ॥ਮਰਦਾਨਾਤੈਨੂੰਚਾਰਛੇਜਤੀਕਹੇਹੈਨਜਿਨਾਂਕਿਸੇਦੁਆਰੇਜਾਣਨ
ਹੀਦਿਤੀ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਹੋਰਨਾਂਦੁਆਰਿਆਂਰਾਹਕਿਸਤਰਾਂਜਾਂਦੀਹੈ॥ਤਾਂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਮੋਹਰੀਦਾਮੰਦਬੋਲਦੇਹੈਨਤਾਂਮੂਹਰਾਹਜਾਂਦੀਹੈ॥ਜੇਕ
ਈਭੁਲੀਸੁਰਤਿਦੇਖਦੇਹੈਨਤਾਂਅਖੀਰਾਹਜਾਂਦੀਹੈ॥ਜੇਕੰਨਕਰਕੇਕੋਈਵਿਸੇਰੀਗਲ
ਸੁਣੀਤਾਂਕੰਨਾਂਰਾਹਜਾਂਦੀਹੈ॥ਜੇਕੋਈਸੁਗੰਧਲੈਂਦਾਹੈਤਾਂਮਗਜਾਂਬਿੰਦਸੜਜਾਂਦੀਹੈ॥ਤੇ
ਜੇਕਾਈਭੁਲੀਸੁਰਤਦੇਖੀਤਾਂਸੁਤਿਆਂਸੁਪਨੇਵਿਖੇਇੰਦ੍ਰੀਦੇਰਸਤੇਚਲੀਜਾਂਦੀ॥ਜੋਮ
ਰਦਾਨਾਅਸਾਂਜੋਤੈਨੂੰਏਹੁਛੇਅਜਤੀਆਖੇਹੈਨਸੋਇਨਾਂਕਿਸੇਰਾਹਨਹੀਜਾਣਦਿਤੀ॥
ਏਜਤੀਅਸਲੀਹੈਨਿ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਜਤੀਆਂਦੀਭੀਨਿਸਾਹੋਈ
॥ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਹੁਣਤਾਂਅਗੇਚਲੋਜੀ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿ
ਆਮਰਦਾਨਿਆਅਗੇਭੀਚਲਦੇਆਹਾਂ॥ਤਾਂਗੋਪੀਨਾਥਮੰਗਲਨਾਥਨੂੰਕਹਿਆਮੰ
ਗਲਨਾਥਜੀਨਾਨਕਤਪਾਰਮਦੇਹੈਨਿ॥ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਥਨੇਆਖਿਆਗੋਪੀਨਾਥਜੀ
ਕਿਵੇਂਕਹਿਨਤਾਂਰਖੋਜੀ॥ਐਸਾਸਾਧਜੋਗੀਸ੍ਰਿਸਟਾਂਗਹਿਣਕੀਲਾਇਕਹੋ॥ਤਾਂਗੋਪੀਚੰ
ਦਨੇਕਹਿਆਜੀਤੁਸੀਆਖੋਜੀ॥ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਥਤੇਘੁੰਮਨਨਾਥਤੇਗੋਪੀਚੰਦਤੇਗੋਰ
ਖਨਾਥਤੇਪ੍ਰਥਕਨਾਥਇਨਾਂਸਭਨਾਂਮਿਲਕਰਆਖਿਆਹੇਨਾਨਕਤਪਾਜੀਤੁਮ
ਕਿਉਂਗਮਤੇਹੋਈਹਾਂਜੀਰਹੋਸਿਧਮੰਡਲੀਮੇਗੁਜਾਰਲੇਓ॥ਤੁਮਾਰਾਤਾਂਜੋਗਲਕੋਈਨਹੀ
॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਇਕਸਬਦਕਹਿਆ॥ ਰਾਗਆਸਾਮਹਲਾ ੧

॥ਏਕਨਜਾਣਹਮਾਰਾਕਹੀਐਸਾਧਾਪ੍ਰਭਰਤਿਕੇਪਰਸਾਦਿ॥ਲਖਚਉ
ਰਾਸੀਹਮਤੇਛੂਟੀਏਕਸਤਗੁਰਕੇਦਰਸਨਿ॥੧॥ਸੁਣਸਿਧੋਭਾਈ
ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਮਿਲੇਤਾਂਹੋਇਨਬੇਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਆਸਣਕੈ
ਸਣਹਮਤੇਛੂਟੇਛੂਟੇਕਰਮਨਿਜਾਵਾ॥ਸਗਲੇਬੰਧਨਪਗਤੇਕਾਟੇ

ਧਰੇਮੋਖਦੁਆਰਗਾ॥ਇਕਵਾਰਖੁਲਦਰਤਆਗੀਬੁਝੋਬਿਰਨ
ਧਾਰੋ॥ਦਸਅਵਤਾਰਅਵਰਸਭਦੇਵਤੇਦਰਦਰਕਰਤਾਰਾ॥੩॥
ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਕੇਭੁਜਨਮੇਰੇਸਹਿਜਰੰਗਮਾਹਿਖੇਲਾ॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਨਕ
ਸੁਣਹੋਸਿਧੋਨਾਥੋਸਿਵਸਕਤੀਇਕਮੇਲਾ॥ ੪॥ ॥

[illegible]ਆਨਾਨਕਤਪਾਜੀਤੁਮਕੋਨਿਰੰਜਨਨੇਐਸਾਹੀਕੀਆ ਹੈ॥ਪਰਹਮਤਾਂਆਪਣੇਵਾਸਤੇਕਹਿਤੇਹਾਂ॥ਜੋਤੁਮਸਾਧਮੂਰਤਿਹੋਤੁਮਾਰਾਦਰਸਨਦੁ ਲਭੁਹੈ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਅੰਗਨਾਥਜੀਮੁਖਕਹਿਣੇਕੀਬਾਤਨਹੀਮੁ ਖੁਥੀਕਹਿਆਬਿਲਾਸਹੋਤਾਹੈਪਰਹੁਣਹਮਕੋਆਪਰਜਾਇਦੇਵੋਜੀ॥ਤਾਂਅੰਗਨ ਨਾਥਤੇਮੁਛੰਦਰਨਾਥਤੇਗੋਪੀਨਾਥਇਨਾਂਤਿਹੁਨੇਆਖਿਆਨਾਨਕਤਪਾਜੀਤੁਮਕੋਨਿ ਰੰਕਾਰਜੀਕੀਰਜਾਇਹੈਜੀ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਮੇਤੇਮਰਦਾਨਾਅਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਤਿਨੇਸੁਮੇਰਤੇਅੰਤਰਧਿਆਨਹੂਏ॥ ਬੋਲੋਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

ਆਗੇਸਾਖੀਬਿਆਰਪਰਬਤਕੀ॥

ਤਾਂਫੇਰਅਸੀਗੁਰੂਜੀਬਿਆਰਪਰਬਤਪਰਜਾਇਖੜੋਹੋਏਤਿਥੇਅਗੇਵਡਾਰੁਖੁ [illegible]ਆਸੀ[illegible]ਅਹੋਇਆਸੀ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਅਸੀਹੁਣਕਿ [illegible]ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਅਸੀਹੁਣਬਿਆਰਪਰਬਤਉਪਰਅ [illegible]ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਅਸੀਹੁਣਕਿਤਨੇਜੋਜਨਆਏਹਾਂ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਅਸੀਸਾਢੇਸਤਹਜਾਰਜੋਜਨਆਏਹਾਂਸੁਮੇਰ ਉਤੋ॥ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਏਥੇਭੀਕੋਈਸਾਧਆਹਾ॥ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾਏਥੇਭੀਇਕਸਾਧਬੜਾਅਵਧੂਤਪੁਰਖਹੈਜਿਸਤਾਈਸਭੁਸੰਨਿਆਸੀਪੂਜ ਦੇਹੈਨ॥ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਉਸਦਾਨਾਉਕਿਆਹੈਅਤੇਰਹਿੰਦਾਕਿਥੇਹੈਅਤੇ ਉਸਦਾਦਰਸਨਭੀਕਰੀਏਗੇ॥ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮਰਦਾਨਾਉਸਦਾਨਾਉਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉਹੈ ਅਤੇਮਰਦਾਨਿਆਓਹਜੋਉਚੇਪਹਾੜ੍ਹਹੈਨਓਥੇਰਹਿੰਦਾਹਈਅਤੇਉਸਨੂੰਭੀਮਿਲਾਂਗੇ ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉਦੇਆਸਣਪਰਜਾਇਖੜੋਹੋਏ॥ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਮੇਨੂਕਹਿਆਕਿਉਭਾਈਬਾਲਾਤਾਂਮੈਆਖਿਆਜੀ॥ਜਿਉਤੁਸਾਡੀਰਜਾਇਹੈਅਤੇਓ ਥੇਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉਅਵਧੂਤਸਮਾਧਿਲਾਇਆਹੈ[illegible]ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਹੁਣਤਾਏ ਥਾਂਆਇਪਹੁਚੇਹਾਂ॥ਸੋਗੁਰੂਜੀਇਸਤਾਈ[illegible]ਦੱਤਾਸਹੀਕਿਓਜੋਆਖਦੇਸਾਹੋਜੋ ਬੜਾਸਾਧਹੈ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਤੇਰਾਆਖਿਆਭੀਮੰਨਲੈ

॥ ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਵਾਚ॥ ॥ਗੋਦੂਧਦੇਜੈਸੇਕਉਨਹੀਜਸ[illegible]ਮੇਨਮਾਹੀ॥
ਜਬਲਗਦੇਹੀਤਬਲਗਆਸਾ॥ਇਉਨੇਹੋਇਪੂਰਨਸੀਕਿਆਸਾ॥ਥੋਲਹੁਸਟਰਿਤਰ
ਖੇਤਾਂਇ॥ਇਕਨਰਾਇਣਸਭਘਟਮਾਹੀ॥ਬਿਨਵੈਨਾਨਕਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉ॥ਮੁਗਤਿਸਭੋਨਿਕੰ
ਨਦੇਉ॥੧॥ ॥ਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉਵਾਚ॥ ॥ਕੋਈਨਾਹੀਪਰਜੋਨਧਰਹੀਮਾਹੀ॥ਖੇਲਣਕਾਜੋ
[illegible]ਗੀਮੇਲਨਲਾਗੀ॥ਖੇਲਬਕਨਸੇਟਹੋਤਿਆਗੀ॥ਨਭਲਕਰੀ
ਨਹਿ[illegible]ਪੂਰਨਨਹਿਪੰਡਿਤਕਹਿਆਸੋਇ॥ਤਿਸੇਰੇਮਨਰਾਇਣਜਪਤਾ॥ਕਹੋਕੈਸ
ਨੋਏਤਾ॥ਦੱਤਕਹੈਸੁਣਨਾਨਕਤਪਾ॥ਆਪਛੋਡੇਹੋਇਰਹੁਅਜਪਾ॥੨॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਵਾਚ॥ ॥ਅਜਪਾਕਹੀਐਸੋਈਜਪਦੀਸੈ॥ਕਿਉਨਜਪੀਐਪੂਰਨਜਗਦੀਸੈ॥ਜਪੁ
ਕਰਤੇਅਜਪਾਹੋਇਜਾਵੈ॥ਤਬਕਾਇਆ ਨਿਰਮਲਹੋਇਆਵੈ॥ਬਿਨੁਸੇਕਾਇਆ
ਤਬਏਕਨਪਿਆਇਆ॥ਜਬਲਗਕਾਇਆਂਤਬਲਗਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਬੋਲੈਸਚੀਬਾਣੀ॥ਸੁ
ਣਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨਪਰਾਣੀ॥੩॥ ॥ਦਤਾਤ੍ਰੇਉਵਾਚ॥ ॥ਜਪਜੈਪੈਜਪੁਨਿਸਟਨਾ

ਆਵੈ॥ਜਿੰਨਾਆਵੈ ਸਟਿਤਖਿਜਾਪੁਰਖ
ਜੋਬਾਣੀਬਾਕੀਜ ਨਾਥਕੀ॥ਆਪਨ
ਕਰਿਹੈਹੋਇਆਸ ਖੀ॥ਨਾਕਿਛੁਜਪਨ
ਨਾਕਿਛੁਤਪਨਾਾਂ ਤਕਹੈਸਭਏਕੋਥਾ
[illegible]ਤੁਣ ਨਾਨਕਤਪਾ॥ਕਹੁ
[illegible]ਕਜ ਪਾ॥੪॥ ॥
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾ ॥ਜਪਤਾਜਾਪਏਕੋ
ਕਾਰ॥ਸਭਮੁਗਤਿ ਤੇਮਹਿਤਾਨਿਆਰਾ॥
ਨਾਨਕਬੋਲੈਸਚ ਕੀਬਾਣੀ॥ਸੁਣਸੁ
ਆਮੀਤ੍ਰਿਸਤਸ ਮਾਣੀ॥੫॥ ॥
ਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉਵਾਚ॥ ॥ਸੁਣਤਪਾਨਿਰੰਕਾਰਤੈਦੇਖਿਆ॥ਕਹੋਜੀਦੇਖਿਆਹੈ॥ ਸੁਆ
ਮੀਮੁਹਿਰੇਖਨਬਤਾਉ॥ਝੂਠਨਬੋਲੈਪਰਤਖਦਿਖਾਉ॥ਬਿਨੁਦੇਖੇਕਿਆਸਾਖੀਦੇਵ
॥ਝੂਠਿਬੋਲਕੈਜਨਮਗਵੇਵਹੁ॥੬॥ ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਝੂਠਨਬੋਲੋਦੱਤ
ਦੁਕੈਲੋ॥ਹਾਜਰਹਜੂਰਨਦੇਖਹੁ॥ਜੋਗੀਅਰਸੰਨਿਆਸੀਭਰਮੇ॥ਤਿਨਕਉਪਰਮਪਦੁ
ਨਾਵਉ॥ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਕਰਦੇਦਤਾਭੂਲੇ॥ਤਿਨਕਉਨਹਿਦ੍ਰਿਸਟਆਵਉ॥ਏਕੁਨਿਰੰਜਨਪੂਰ
ਆਪੀ॥ਤਾਕਉਪਰਸਪਰਸਗੁਨਗਾਵਉ॥੭॥ ॥ਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉਵਾਚ॥ ॥ਸੁਆਮੀਜੀ

ਲੈਣਦਿਵੇਲੋਐਸੇਊ ਝੂਠੀ ਵਾਤੈਬਕਤਾ॥ਮੁਖਤੇਬਚਨਉਚਰ [illegible] ਸਭੁਅਰੋਸਕਤਾ॥
ਓਹਿਅੰਤਕਹੀਐ ਮੁਖਤੇਜੈਊਨਿਰੰਜਨਭਾਵੈ॥ਇਨਬਚਨਾਂਬਿਭੂਪਾਈਐਨਹੀਕਹੇ
ਸੁਤਰਮਾਵਾ॥ ੮॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਸਤਹਮਾਰਾਕਵੀਨਜਾਵੈਹਮਬੋਲੈਝੂ
ਠਨਰਾਈ॥ਏਕਨਿਰੰਜਨਸੰਗਹਮਾਰੇਅਠੇਪਹਿਰਹਾਈ॥ਰਿਮੇਰੇਮਨਿਓਹਿਬੋਲੇਦੂ
ਜਾਅਵਰਨਕੋਈ॥ਐਸੇਦਰਸਕਾਰਣਸੁਆਮੀਭਰਮਰਹੀਸਭਲੋਈ॥ਸੋਦਰਸਨਹਮ
ਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆਮੈਨਨਦਹੀਆ॥ਸੋਖ॥ਦਸਅਵਤਾਰਕਿਸੈਨਹਿਦੇਖਿਆਸੋਹਮਪਰਤਖ
ਦੇਖਿਆ॥ ੯॥ ਦਤਾਤ੍ਰੇਉਵਾਚ॥ ॥ਬਾਤੈਪਰਪਰਤੀਤਨਆਵੈਜੋਪ੍ਰਤੱਖਨਦੇ
ਖੇ॥ਐਸੀਬਾਤਨਸੁਣੀਐ ਆਗੈਖਟਦਰਸਨਕੇਭੇਖੇ॥ਤੂੰਤੋਬਾਤਸੁਣਾਵੈਅਚਰ
ਜਆਤਮਨਾਹਿਪਤੀਜੈ॥ਸੁਆਮੀਕਿਤੇਸੁਣਨਨਕਤਪਾਸੂਰਸੁਣੈਕਉਕੋਈਰੀਜੈ
॥੧੦॥ਗੁਰਨਾਨਜੀਵਾਚ॥ ॥ਰੀਝੇਰੋਜਬਨੈਨੀਦੇਖੋਤੁਮਰਾਹਿਤਕਠੋਰੋ॥ਸੁਣ
ਵਧਾਈਦੇਗੀਗਾਲੀਜੈਸੇਪਾਹਨਕੋਰੋ॥ਕੰਵਲਖੁਬਚਨਾਂਦੇਆਪੇਭਾਵੇਉਜਲਹੋ
ਇਨਜਾਵੈਪਨਾਰੀਦਸਭੇਅਕਰੈਸੀਗਾਰਾਕਿਤਨਕਬਹੁਰਾਵੈ॥ ੧੧ ॥ਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉਵਾਚ
॥ਚਲਤੋਤਪਾਨਿਰੰਜਨਕੋਸਾ॥ਜੋਤੁਮਕਹਿਤੋਹੋਦੇਖਿਆ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪੜਨਪੁ
ਕਾਰਹਿਜਿਹਾਵਿਧਿਕਬਹੂੰਨਲੇਖਿਆ॥ਅਚਰਜਬਾਤਸੁਣਾਈਤੁਮਹੂੰਹਮਤੇਭਰ
ਮਤਭੁਟਕਾ॥ਹਲਚਲਿਉਪਜੀਠਹਿਰਨਪਾਵੈਚਿਤਹਮਾਰਾਅਟਕਾ॥ ੧੨॥ ॥
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਮੂਰਤਿਲਾਲਸਬਜਹੋਕਾਇਆਂਜੈਸੇਭੋਮਸੁਵਰਨਾ॥
ਹੀਰਾਮੋਤੀਚਰਨਦਿਖਾਈਐਚੰਦਸੂਰਜਦੋਨੈਨਾ॥ਦਾਂਤਜਨੁਬਿਬਨੇਨੁਵਾਹਰਭਉਅ
ਸੁਲਸਕਨਫਲਕੋ॥ਨਕਰੀਸਤਖੰਡੇਕੀਧਾਰਾਜੈਸੇਦਾਮਨਚਮਕੋ॥ਚਲਕਰਦੇ
ਖੇਤੁਮੈਦਿਖਾਊਤਬਤੁਮਨੈਸੁਆਮੀ॥ਨਿਰੰਜਨਕੇਨਾਨਕਸਦਾਹਜੂਰੀਅਠੇਪ
ਹਿਰਸਲਾਮੀ॥ ੧੩॥ਦਤਾਤ੍ਰੇਉਵਾਚ॥ ॥ਦੇਖੀਸਕਤਤੁਮਾਰੀਨਾਨਕਜੋਬੋਲੇਸੋ
ਸਾਚੀ॥ਅਬਪਰਤੀਭਈਹੈਹਮਕਉਹਿਰਦੇਅੰਤਰਰਾਚੀ॥ਧੰਨਸੁਭਾਤੁਮਾਰਾ
ਕਹੀਐਜਿਨਤੁਮਕੌਦੇਖਿਦਿਖਾਇਆ॥ਐਸਾਅਵਰੋਔਰਨਸਾਧੂਜੈਨਾਨਕਤਪਾ
ਬਨਾਇਆ॥ ੧੪॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ॥ ॥ਖਟਦਰਸਨਸਭਪੈਬਜੁਦੇਖੇਭਗਤਮ
ਗਉਚਾ॥ਜਾਤਵਰਨਸਭਸੇਵਕਤੁਮਰੇਸੰਗਨਕੋਈਪਹੂਚਾ॥ਰਿਧਸਿਧਸਭਪੀਛੈ
ਚਲੀਏਕੈਕੀਆਅਧਾਰਾ॥ਨਾਨਕਕਹਿਸੁਣਦੱਤਾਸੁਆਮੀਸਾਚਭੇਖਤੁਮਾਰਾ॥
॥ਤਾਂਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉਅਤੇਗੁਰੂਜੀਆਪਸਵਿਚਚਰਨਬੰਦਨਾਕੀਤੀਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏਕਰਾਤ
ਗੁਰੂਜੀਮੈਤੇਮਰਦਾਨਾਆਪਸਵਿਚਮੁਸਕਾਏ॥ਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਦੇਖਜਜਮਾਨਇ

ਨਾਦੇਅਗੇਕੋਈਨਾਹੀਠਹਿਰਸਕਤਾ॥ਸਭੋਭਸਮਹੋਇਜਾਂਦੇਹੈਂ॥ ... ਮੈਂਆਇਆ
ਆਮ੍ਰਦਾਨਿਆਇਨਨੂੰਏਵੇਹੀਗੁਰੂਮਿਲਿਆਹੈ॥ਜੋਇਨਾਨਿਰੰਕਾਰਥੀਇਨਾਦੀਉਸ
ਤਲੇਕੋਈਨਹੀਆਵਦਾ॥ਜਾਂਇਤਨੀਹਕੀਕਤਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਸੁਣੀ॥ਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦ
ਮਸਤੁਹੋਇਰਹਿਆ॥ਸਾਢੇਤ੍ਰੈਪਹਿਰਬਦੇਹਹੀਰਹਿਆ॥ਜਾਂਅਖੀਖੁਲੀਆਂਤਾਂਗੁਰੂਅੰ
ਗਦਆਖਿਆਭਾਈਬਾਲਾਅਗੇਕੀਕਰਹੋਈ॥ ਭਾਈਬਾਲਾਸੁਵਾਚ॥ ॥

॥ਅਗੇਸਾਖੀਕਾਗਭਸੁੰਡਨਾਲਹੋਈ॥

ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਮੈਅਤੇਮਰਦਾਨਾਅਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ॥ਤਿਨੇਕਾਗਭਸੁੰਡਦੇਆਸਣਉਪ
ਰਜਾਇਖੜੇਹੋਏ॥ਤਾਂਅਗੋਂਕਾਗਭਸੁੰਡਜੀਕਥਾਕਰਦੇਆਹੇ॥ਜਦਕਥਾਦਾਭੋਗਪਾਇਆ
ਤਾਂਸਭਸਿਧਮੁਨੀਦੇਵਤਾਆਪਣੇਅਸਥਾਨਨੂੰਗਏ॥ਪਰਸਭਪੰਛੀਆਂਦੇਰੂਪਹੈਸਨ॥ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੀਆਗਿਆਸੋਮ੍ਰਦਾਨਾਕੀਰਤਨਲਗਾਕਰਨਿ ਤਾਂਕਾਗਭਸੁੰਡਸੁਣਕੇਕਹਿਆ
ਏਹਕਿਸਕਾਸਬਦੁਹੈ॥ਔਰਕਿਸਕਾਕਿਆਹੋਇਆਹੈ॥ਤਾਂਮ੍ਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਕਾਕਹਿਆਹੂਆ॥ਤਾਂਕਾਗਭਸੁੰਡਨੇਕਹਿਆ ਕਲਜੁਗਵਿਚਜੀਆਂਕੇਉਧਾਰਕ

ਰਨਵਾਸਤੇਕਥਾਕੀ ਰਤਨਕੀਤਾਹੈਅਤੇ
ਸਤਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕ ਰਨੇਆਪਅਵਤਾਰ
ਕ ਧਾਰਿਆਹੈਸੋਏਹੀ ਨਾਨਕਤਪਾਸੀਹੈਤ
ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਹੇ ਰਖੀਸੁਰਜੀਏਹੀਹੈ
ਨਜੋਤੁਮਾਰੇਸਨਮੁਖ ਬੈਠੇਹੈਨਾ॥ਤਾਂਕਾਗ
ਭਸੁੰਡਸੁਣਕਰਬੜ ਪ੍ਰਸੰਨਭਇਆਅਤੇ
ਬਾਬੇਜੀਦੇਦਰਸਨਉ ਪਰਮਬਾਦੇਕੀਆ॥
ਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਬੜੇਪ੍ਰਸੰਨਹੂਏ॥ਤੇ
ਕਹਿਆਹੇਰਿਖੀਜੀ ਤੁਸੀਉਤਮਸ੍ਰੋਤਾਹੋ
ਸੀਭਗਵੰਤਜੀਕਾ ਜਸਸੁਣਕੇਪ੍ਰਸੰਨ
ਹੋਤੇਹੋ॥ਕਈਸ੍ਰੋਤਾਰਾਗਰਾਗਨੀਕੀਪਰਖਕਰਤੇਹੈ॥ਉਤਮਸ੍ਰੋਤਾਹੈਸੋਸਬਦਦੇਤਤਪ
ਰਜਨੂੰਲਭਦੇਹੈ॥ਤਾਂਕਾਗਭਸੁੰਡਨੇਕਹਿਆਹੇਨਾਨਕਤਪਾਸੀਜੋਸਬਦਦੇਤਤਪਰ
ਜਨੂੰਸਮਝਦੇਹੈਨਸੋਰਸਪੀਦੇਹੈਨ ਜੋਰਾਗਤਾਨਨੂੰਸਮਝਦੇਹੈਨਿਸੋਛਿਲੜਖਾਂ
ਦੇਹੈਨਾ॥ਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਨੇਪੁਛਿਆਹੇਪਰਮਹੰਸਰਖੀਸਰਜੀ ਤੁਸੀਂਮਹਾਪੁਰਖਹੋ
ਜੀਭਗਵੰਤਦੇਪ੍ਰੇਮੀਹੋਤੁਸਾਂਕਾਗਦੀਦੇਹਕਿਉਪਾਈ॥ਤਾਂਕਾਗਭਸੁੰਡਨੇਆਖਿਆਹੇਮ

ਤਜੀ ਇਸਏਹੀਦੇਪ੍ਰਤਾਪਕਰਕੇਮੈਭਗਵੰਤਦੇਦਰਸਨਦਾਅਧਕਾਰੀਭਇਆਹਾਂਇਸਦੇਹੀ
ਦੇਪ੍ਰਤਾਪਕਰਕੇਭਗਵੰਤਦੇਜਸਕਰਨੇਦੀਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰਤੀਤਭਈਹੈਇਸਵਾਸਤੇਇਹਦੇਹੀਮੈ
ਨੂੰਪਿਆਰੀਹੈਅਤੇਜਦਪ੍ਰਲੈਕਾਲਹੁੰਦੀਹੈਜਲਦੀਅਰਅਗਨੀਦੀਤਦੋਮੈਓਹੀਰੂਪ
ਬਣਜਾਂਦਾਹਾਂਏਹਸੰਕਤਭੀਮੈਨੂੰਇਸੀਦੇਹੀਕਰਕੇਮਿਲੀਹੈਅਰਜੁਇੱਛਤਮਿਰ
ਤ ਜਦਚਾਹੇਂਤਦਹੀਮਰੇ [illegible] ਦੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਪੁਛਿਆ
ਹੇਰਿਖੀਜੀ ਇਸਦੇਹਦਾਕਾਰਣਕਿਆਹੈ ਤਾਂਕਾਗਭਸੁੰਡਨੇਕਹਿਆਪਿਛਲੇਜਨਮ
ਮੈਰਾਬ੍ਰਾਹਮਣਕੇਘਰਮੈਜਨਮਹੋਇਆਸੀਤੇਸਰਗੁਣਦੀਉਪਾਸਨਾਕਰਦਾਸਾਂਤਾਂਗੁਰੂਜੀ
ਨੇਮੈਨੂੰਨਿਰਗੁਣਦੀਉਪਾਸਨਾਦਸੀਤਾਂਮੈਬਾਰਬਾਰਮੈਸਰਗੁਣਦੀਉਪਾਸਨਾਪੁ
ਛੀਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਤੂੰਬਹੁਤਾਕਾਗਦੀਤਰਾਂਲਉਂਦਾਹੈ।ਏਹਬਚਨਸੁਣਕਰਮੈਗੁ
ਰੂਜੀਦੇਚਰਨਾ ਉਤੇਮਥਾਟੇਕਿਆ।ਅਤੇਪ੍ਰਾਰਥਨਾਕੀਤੀਹੇਗੁਰੂਜੀਤੁਸਾਡਾਬਚਨਸ
ਤਹੋਵੇਜੀਆਪਸਤਵਾਦੀਹੋ।ਕਾਗਦੀਦੇਹਮਿਲੇਤੇਪਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮਨਾਵਿਸਰੇ।ਤਾਂਗੁਰੂ
ਜੀਵਰਦੇਤਾਤੇਰੇਰਿਦੇਤੇਭਗਵੰਤਦੀਭਗਤੀਵਿਸਰੇਨਾਹੀ।ਤੇਮਿਰਤਤੇਰੇਹਥੀਨਹੋਵੇ
ਗੀ ਜਦਤੇਰੀਇਛਿਆਹੋਵੇਤਦਮਰੀ।ਅਰਪਿਤਾਮੇਰਾਚੇਤੁਨਾਮਾਹੈਤੇਮਾਤਾਮੇਰੀਅ
ਲੰਬਕਾਦੇਵੀ ਇਨਕੋਭੀਬ੍ਰਹਮਾਦਾਵਰਸੀਪਿਛਲੇਜਨਮਰਿਖੀਹੈਸਨਿ ਇਨਮਾ
ਤਾਪਿਤਾਤੇਮੇਰੀਕਾਗਦੀਦੇਹਭਈਥੀ ਤਿਨਾਂਗੁਰਾਂਦੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇਸ੍ਰੀਰਾਮਨਾਮਤ ੧
ਰਕਮੰਤ੍ਰਹੈ ਸੁਆਸਸੁਆਸਜਪਣਾਮੈਨੂੰਚਿਤਰਹਿਆਹੈ ਤਿਸਰਾਮਨਾਮਕੇਭਜਨਦਾਕ
ਜਮੈਨੂੰਆਇਆਹੈ ਇਸਕਰਕੇਮੈਏਹਦੇਹਨਹੀਤਿਆਗਸਕਦਾਮੇਰੇਦੇਖਦਿਆਂਕ
ਈਵਾਰਪਰਲੋਆਈਹੈ ਜੋਜਲਦੀਪਰਲੋਹੁੰਦੀਹੈਤਾਂਜਲਹੋਜਾਂਦਾਹਾਂਤੇਅਗਨਨ
ਲਅਗਨਹੋਜਾਂਦਾਹਾਂ ਜੈਸੀਪਰਲੋਹੋਂਦੀਹੈਤੈਸਾਰੂਪਧਾਰਤਾਹੋ।ਮੁਝੇ ਸੁਆਸਕਾਸੰ
ਜਮਪ੍ਰਾਪਤਹੂਆਹੈ।ਐਮਰਦਾਨਹੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਹੇਮਹਾਂਰਿਖੀਤੁਸੀ
ਭੀਬਡੇਚਿਰਜੀਵਹੋਤੁਮਾਰੇਦੇਖਿਦਿਆਂਕਈਹੋਏਹੈਨਕਈਹੋਵਨਗੇ।ਜਿਨ੍ਹਾਂਸ੍ਰੀਰਾਮ
ਨਾਮਦਾਸਿਮਰਨਕੀਤਾਹੈ।ਸਦਾਅਭਿਆਸਸ੍ਰੀਰਾਮਨਾਮਜੀਕਾਕਰਦੇਹੈਸੋਮਰਨਜ
ਮਨਾਵਿਚਨਹੀਆਉਂਦੇਸਦਾਸੁਖੀਰਹਿੰਦੇਹੈਨ।ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਤੇਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਰਿ
ਖੀਜੀਜੋਆਪਕਹਿਆਹੈਸੋਸਭਸਤਹੈ। ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਗਭਸੁੰਡਪਾਸੋਂਵਿ
ਦਿਆਹੋਏ। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤੇਮੈਅਤੇਮਰਦਾਨਾਫੇਰਅਲਲਾਲੀਲਪਰਬ
ਤਤੇਗਏ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀ ਅਸੀਹੁਣਕਿਥੇਆਏਹਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਅਲਲਲੀਲਪਰਬਤਤੇਆਏਹਾਂਤੇਸੁਣਮਰਦਾਨਿਆਅਲਲਾਪਰਬਤ

ਨੂੰਭੇਦਪੁਛਿਆਹੈਜੋਏਹਜੋਅਲਲਪੰਛੀਰਹਿੰਦੇਹੈਨਅਤੇਪ੍ਰਹਲਾਦਭਗਤਦੇਏ
ਥੇਰਾਜਹੈ।ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਅਲਲਾਂਦਾਰਾਜਕਰਦਾਹੈ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ
ਪ੍ਰਹਿਲਾਭਗਤਇਥੇਹੀਹੈਜੀ।ਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਉਸਦਾਦਰਸਨਭੀਹੋਵੇਗਾ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਜੋਤੂੰਦਰਸਨਹੋਵਨਗੇਪਰਉਤਾਵਲਨਾਹੋ।ਜਦਏਹੁ
ਬਾਤਕਰਦੇਹੀਸਾਹੇ ਤਿਤਰੈ [illegible] ਪੰਛੀਆਂਆਣਘੇਰਾਪਾਇਆ।ਜੋਉਨ
ਅਲਲਾਂਦਾਸਰਦਾਰਆਹਾ।ਉਸਨੇਇਕਬਚਨਕਹਿਆ। ਅਲਲਾਵਾਚ॥ ॥
ਅਲਲਾਂਮਿਲਕਰਪਾਇਆਘੇਰਾ।ਕਉਨਗਹਤੁਮਕਰਹੁਬਿਸੇਰਾ।ਕਿਨਮੋਨਿਰਬਈ
ਹਾਆਏਹੋ।ਕਿਨਨਾਮਤੁਮਕਿਨੇਪਠਾਏ।ਅਲਲਾਂਕੀਪੂਛਹੈਬਾਤਾ।ਪੈਡਪਾਇਕਰਹੁ
ਰਤੋਬਾਤਾ॥੧ ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਵਾਚ॥ ॥ਅਲਲਾਂਮਿਲਕਰਪਾਇਆਘੇਰਾ।ਹਿਮ
ਭੀਤਰਸੈਆਬਸੇਰਾ।ਦਰਸਨਕਾਰਣਈਆਆਇਆ।ਏਕਨਿਰੰਜਨਆਪਨਿ
ਆਇਆ।ਭੂਟਜਾਇਜੋਹੋਇਸਕਾਰਾਇਆ।ਜਬਪ੍ਰਾਕ੍ਰਤਬਠਣਕਬਜਾਇਆ।ਸੁ
ਣਅਲਲਾਂਚੀਨਨਾਨਕਕਹਿਅਰਦਾਸਿ।ਏਕਨਿਰੰਜਨਰਾਖੀਆਸ॥੨॥ਤਾਂ
ਅਲਲਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਿਆਂਚਰਨਕਉਲਾਂਨੂੰਲਗਾ।ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ
ਸੁਣਭਾਈਅਲਲਾਂਚੀਨਅਸੀਂਤੁਸਾਡੇਦਰਸਨਨੂੰਆਏਹਾਂ।ਭਲਾਹੂਆਦਰਸਨ
ਪਾਇਆ।ਤਾਂਅਗੋਂਅਲਲਾਂਚੀਨਬੋਲਿਆਜੀਅਸੀਂਨਿਹਾਲਹੋਏਹਾਂ।ਤੁਮਹਮਕੋਕ੍ਰਿ
ਤਾਰਥਕੀਆਹੈ।ਹਮਾਰੀਨਗਰੀਪਵਿਤ੍ਰਹੋਈਹੈ।ਤਾਂਮਰਦਾਨਾਬੋਲਿਆਅਲਲਚੂ
ਨਜੀਏਹਾਂਜੋਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਹੈਸੋਕਹਾਂਹੈ।ਤਾਂਅਲਲਾਂਚੀਨਕਹਿਆਭਾਈਉ
ਹਤਾਂਏਹਾਂਹੀਹੈਨਅਤੇਹਮਾਰਾਰਾਜਾਹੈ।ਉਸਕਾਭੀਦਰਸਨਕਰੀਓ।ਏਤੇਭਗਤੋ
ਨਜੀਮਿਤਬਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਕਾਏਕਉਚੀਪਹਾੜੀਪਰਆਸਣਥਾ।ਤਾਂਓਥੇਜ
ਇਕੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਜਾਇਕਰਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਕਹਿਆ।ਤਾਂਅਗੋਂਪ੍ਰਹਿਲਾ
ਦਭਗਤਮਗਨਬੈਠਾਥਾ।ਜਦਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਦੀਤਾਂਖੁਲੀ।ਤਾਂਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭ
ਗਤਨੇਆਖਿਆਅਰੇਭਾਈਤੂੰਕਉਣਹੈ।ਏਹਾਂਤੋਆਦਮੀਦੀਗਮਤਾਂਨਾਹੀ।ਤੂੰ
ਕਿਸਤਰਾਂਆਇਆਹੈਂ। ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਭਗਤਜੀਹਮਕਰਤਾਰਕੇਬੰਦੇ
ਹਾਂ।ਅਤੇਹਮਕੋਕਰਤਾਰਹੀਲਿਆਇਆਹੈ।ਤਾਂਫੇਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਬਚਨਬੋ
ਲਿਆ। ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੋਵਾਚ॥ ।ਬਾਸਨਪੋਇਆਭਰਕੀਨਾ।ਕਿਨਅੰਡਾਦੁਇ
ਰੇਇਲੀਨਾ।ਕਉਨਸਮਾਣਬੀਜਸਮਾਇਆ।ਕਿਨੇਹੈਰਰੰਥਦੀਜਮਾਇਆ।ਕ
ਉਨਜਤਨਕਰਕਾਢਿਆਆਖਨਾ।ਕਉਨਤਾਉਦੇਨਿਰਮਲਚਾਖਨਾ।ਪੂਛੇਪ੍ਰਹਿਲ

ਦ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਤੁਧ ਪਾ॥ ਬਿਸਤੇ ਬੂਝਿਆ ਆਪਣੋ ਆਪਾ॥ ੧॥ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਸੋ

ਗਤਨ ਧੋਇਆ ਭਾ ਬਾਸਨ ਕਿਨਾ॥ ਖਿਮਾ ਧੋਇ ਰੂਪ ਸਬਦੀ ਨਾ॥ ਲਗਾ ਨਮਤ
ਨਿਤੇ ਤਾਉ ਬਨਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਸਮਾਣ ਸਮਾਣਿਆ॥ ਬਾਗਤ੍ਰਿ ਪਾਸ ਬਕੀਨ
ਮਾਖਨਿ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਿਰਮਲ ਤਤ ਚਾਖਨਾ॥ ਸੰਤ ਸੰਗ ਲੈ ਦਇਆ ਜਮਾਇਆ॥ ਮਤਿ ਕੋ
ਬਿ ਸਬਦ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੀ॥ ਮੁਹਿ ਸੁਝ ਪਈ
ਹੈ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ॥ ੨॥ ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਵਾਚ॥ ॥ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਜਿਨ ਦੀਆ ਗਿਆਨ॥ ਕ

ਲਿਜੁਗ ਅੰਦਰ ਆਣ ਧਿਆਨ॥ ਆਖੀਕ
ਰਣੀ ਆਖਾ ਭੇਖਾ॥ ਭੀਬੁਧ ਆਖਾ ਸੁ
ਬਬੇਕ॥ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਪਰਤਖ ਸਾਧਾਰ
ਮਨ ਗਾਇਣ ਤੁਮਰੇ ਸਾਖ॥ ੩॥ ॥
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ॥ ਧੰਨ ਨਰਾਇਣ ਧੰ
ਨ ਰਾਮਾ॥ ਜਿਨ ਚਲਤ ਦਿਖਾਇਆ ਤਮ
ਮਾ॥ ਐਸੀ ਭਗਤੀ ਭਈ ਤੁਮਾਰੀ॥ ਤਤ
ਕਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੀ ਕਿਰ ਪਾ ਸਾਸ ਪ੍ਰਭ ਨਾ
ਮਾ ਚਿਤ ਗਾਇਆ॥ ਨਾਨ ਕ ਸਨਕਾਦਿਕ ਜਸੁ
ਗਿਆ॥ ੪॥ ॥ਤਾਂ ਪ੍ਰ ਹਿਲਾਦ ਭਗਤ ਕਹਿ
ਆ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਰਾਮ ਜੀ ਨੇ ਵਡਾ ਭਗਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਔਰ ਆਪ ਕੇ
ਸੰਜੋਗ ਬਹੁਤਿਆਂ ਕਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਸੀ ਸੀ ਰਾਮ ਜੀ ਨੇ ਵਡੀ ਨਦਰ ਖੋਲੀ ਹੈ॥ ਤੇਰ
ਵਡਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਹੋਵੇਗਾ॥ ਇਸ ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚ ਅਗੇ ਕਬੀਰ ਭਗਤ ਏਥੇ ਆਇਆ ਹੈ॥
ਅਤੇ ਜਾਂ ਆਪ ਕਉ ਉਧਾਰਣੇ ਆਦਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭਗਤ ਨੂੰ ਪੁਛਿ
ਆ ਹੇ ਭਗਤ ਜੀ ਤੁਸੀ ਭੀ ਵਡੇ ਭਗਤ ਹੋ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ ਤੇ ਪਿਛੋਂ ਰਾਮ ਜੀ ਵਡਾ ਬਲ ਤਪੁ
ਖਸ਼ਿਆ ਹੈ ਤੇ ਸੀ ਰਾਮ ਜੀ ਨੇ ਵਡੀ ਨਦਰ ਖੋਲੀ ਹੈ ਭਗਤ ਜੀ ਏਥੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਪਹੁ
ਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਬੀਰ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਹੀ ਪਹੁਚਿਆ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭਗਤ ਬੋਲਿ
ਆ ਤਾਂ ਭੀ ਨਾਨਕ ਤਪੇ ਪਾਸੋਂ ਪੁਛ ਲੈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਭੀ ਆਵਸੀ ਕਿ ਨਾ ਆਵਸੀ॥ ਤਾਂ ਮਰਦ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਵਡੇ ਭਗਤ ਹੋ ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਤੇ ਪਿਛਲੀ ਸਭ ਆਪ ਨੂੰ ਸੂਝ ਹੈ ਸ
ਭਿ ਜੁਗਾਂ ਕੀ ਆਦਿ ਲੈ ਕੇ॥ ਤਾਂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਭਗਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਇਸ ਜਹਾਨ ਵਿ
ਚ ਹੋਵਗਾ ਤਾਂ ਏਥੇ ਪ੍ਰ॥ ਤੇਰਾ ਹੋਰ ਸਦਾ ਏਥੇ ਕੋਈ ਮਨ ਨਹੀ ਪਹੁਚਨਾ ਹੋਰ ਅਗੇ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡੇ ਭਗ

ਤਉਏਹੈਨਅਤੇਹੋਵਨਗੇਖਰਏਥੇਪ੍ਰਭੂਰਿਆਰੇਈਨਾਹੀ।ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਓ
ਨਕਰਕੇਹੋਸੀਕਿਤੇਨੇਫੇਜੁਗਾਵਿਚਹੋਸੀ।ਤਾਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਕਹੀਸੁਣਭਾਈਕਲਿਜੁ
ਗਵਿਚਹੋਵੇਗਾ।ਜਦਨਾਨਕਤਪਾਸਚਖੰਡਜਾਵੇਗਾ।ਤਾਂਇਸਤੋਪਿਛੋਸਭਿਵਰਾਹੋਸੀ
ਅਤੇਏਨਾਤ੍ਰੇਹਾਤੇਬਗੈਰਹੋਰਕੋਈਨਾਆਵਸੀ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਕੈਕੋਹੜੇਹੈ
ਨਾ।ਤਾਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਭਗਤਕਹਿਆਭਾਈਅਗੇਕਬੀਰਹੋਇਆਹੈਤੇਹੁਣਨਾਨਕਤ
ਪਾਹੂਆਹੈਅਤੇਫੇਰਓਹਹੋਸੀ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਕਬੀਰਜੁਲਾਹਾਹੋਇਆਤੇ
ਨਾਨਕਜੀਖਤ੍ਰੀਹੋਏ।ਅਤੇਜੀਓਹਕਿਸਵਰਨਵਿਚਹੋਵੇਗਾਜੀ।ਤੇਕਿਸਧਰਤੀਹੋਸੀ
ਕੋਹੜਾਸਧਿਗਾ।ਤਾਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਕਹਿਆਭਾਈਪੰਜਾਬਪੁਰਬੀਤੇਬਦਰਨਜਟ
ਤੇਸਾਹਿਰਦਦਾਲੇਵਿਚਹੋਸੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕਿਓਮਰਦਾਨਾਸਾਭਕਹੀ
ਆਹੁਣਹੀਜਾਣਿਆਆਹਾ।ਤਾਮਰਦਾਨਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਤੇਚਹਿਪਇਆ
ਗੁਰੂਜੀਮੈਭੁਲਾਹਾਂ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਮਰਦਾਨਾਜੋਪੂਰਨਪੁਰਖਹੈਨ
ਸੋਪਾਜਨਹੀਰਖਦੇ।ਤਾਫੇਰਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਆਖਿਆਤਪਾਜੀਏਹੋਗੀਪੂਰਨਜੋ
ਗਹੈ।ਜੋਪੂਰਨਪੁਰਖਹੈਨਓਹਆਪਣੀਵਡਿਆਈਨਹੀਕਰਦੇਜਿਓਕੀਤੇਹੁਹੀ
ਆਖਦੇਹੈਨ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਅਧੀਨਹੋਇਕਰਕਹਿਆਜੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅ
ਤੇਮਰਦਾਨਤੇਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਇਕੇਆਪਸਵਿਚਪ੍ਰਸੰਨਤਾਦੇ
ਬਚਨਬਿਲਾਸਕਰਕੇਅਨੰਦਹੂਏ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਗਤਜੀਹੁਣਅ
ਸਾਨੂਰਜਾਇਦੇਵੋ।ਤਾਪ੍ਰਹਿਲਾਦਭਗਤਨੇਕਹਿਆਤਪਾਜੀਤੁਸਾਂਕਉਰਾਮਕੀਰ
ਜਾਈਹੈਤਪਾਜੀਤੁਮਾਰੀਖੁਸੀਆਵੈਤਾਹਾਂਖੇਲੋ। ਬੋਲੋਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਆਗੇਸਾਖੀਇਕਪਹਾੜਦੀਚਲੀ।

।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤੇਮਰਦਾਨਾਅਤੇਗੁਰੂਜੀਮੈਅਲਲਾਪਰਬਤਉਤੇਅੰਤਰ
ਧਿਆਨਹੋਏਤੇਇਕਜੰਗਲਪਰਬਤਉਪਰਜਾਇਖੜੇਹੋਏ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿ
ਆਗੁਰੂਜੀਪੁਛਆਸੀਕਿਤਨੇਜੋਜਨਆਏਹਾਜੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਅਸੀਸੌਲਾਂਲੱਖਜੋਜਨਆਏਹਾਂ।ਤਾਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਅ
ਸੀਧਰਤੀਪਾਸੋਸਭਤੋਕਿਤਨੇਜੋਜਨਆਏਹਾਜੀ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁ
ਣਮਰਦਾਨਾਅਸੀਜਿਤਾਰਾਲਖਤੇਅਠਤਾਲੀਹਜਾਰਜੋਜਨਧਰਤੀਥੋਆਏਹਾਂ
।ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਹੁਣਅਗੇਕਿਚਲੋਗੇ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰ
ਦਾਨਾਅਸਾਅਗੇਜਰੂਰਹੀਜਾਣਾਹੈ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਅਗੇਕੇਹੜੀਜਗ੍ਹਾ ੧

ਤੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਧ੍ਰੂ ਭਗਤ ਦਾ ਮੰਡਲ ਹੈ। ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇਥੋਂ ਧ੍ਰੂ ਭਗਤ ਦਾ ਮੰਡਲ ਕਿਤਨਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨੇ ਧ੍ਰੂ ਦਾ ਮੰਡਲ ਦੂਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਚਲੋ ਜੀ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲਣਾ ਏ ਮਰਦਾਨਾ ਉਤਾਵਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚਲ। ਤਾਂ ਉਸ ਜੈਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਤਧਿਆਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਦੇਖਿਆ ਤੇ ਕੈਲਾਸ ਉਪਰ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ [illegible] ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਦਿਸਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਤਾਰੇ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀ ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ [illegible] ਤਾਰੇ ਭੀ ਨਹੀ ਦਿਸਦੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਹੇਠ ਦੇਖ। ਜਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਹੇਠਾਂ ਨਜ਼ਰ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸਭ ਤਾਰੇ ਹੇਠ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੇ ਹੈਨ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਰੇ ਦੇਖੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸਭ ਤਾਰੇ ਹੇਠ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੇ ਹੈਨ। ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚੰਦ ਤੇ ਸੂਰਜ ਏਹ ਭੀ ਸਭ ਹੇਠ ਹੈਨ ਜੀ ਏਥੇ ਚਾਨਣ ਕਾਦਾ ਹੈ ਜੀ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਥੇ ਚਾਨਣ ਧ੍ਰੂ ਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਓਹ ਕਿਥੇ ਹੈ ਜੀ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਓਹ ਦੇਖ ਜੇਹੜੀ ਉਚੀ ਪਹਾੜੀ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਓਹ ਮੰਡਲ ਧ੍ਰੂ ਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਉਪਰ ਧ੍ਰੂ ਭਗਤ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਆਏ ਹਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਹੁਣ ਚਲ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਰੀਏ ਜੀ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਉਤਾਵਲਾ ਨਾ ਹੋ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ। ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜੋ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜ਼ਾਇ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਧ੍ਰੂ ਭਗਤ ਦੇ ਮੰਡਲ ਉਪਰ ਚਲੇ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਸਾਖੀ ਧ੍ਰੂ ਭਗਤ ਦੇ ਮੰਡਲ ਦੀ ਚਲੀ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਤ੍ਰੈ ਹੀ ਉਸ ਪਾਸ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ। ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਧ੍ਰੂ ਆਪਣੇ ਮੰਡਲ ਵਿਚ ਫਿਰਦਾ ਆਹਾ। ਜਾਂ ਧ੍ਰੂ ਭਗਤ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਤ੍ਰੈ ਆਦਮੀ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਉਪਰ ਖੜੇ ਹੈਨਿ। ਤਾਂ ਧ੍ਰੂ ਭਗਤ ਦੀ ਪੁਰੀ ਦੇਖੀ [illegible] ਜਾਮਣੇ ਸੀ ਅਤੇ ਬੈਕੁੰਠ ਧਾਮ ਦੇ ਨਿਕਟ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧ੍ਰੂ ਭਗਤ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਵਿਸਨੂ ਜੀ ਕਾ ਧਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਜਿਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਸੋਈ ਵਿਸਨ ਰੂਪ ਦੇਖ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਧ੍ਰੂ ਭਗਤ ਨੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਅਜ ਹਮਾਰੇ ਧੰਨ ਭਾਗ ਹੈਨ ਏਸੋ ਪ੍ਰਤਖ ਦਰਸਨ ਕਾ ਦਰਸਨ ਭਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਵੈਕੁੰਠ ਦੇ ਸਨਮੁਖ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਵਿਸਨ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਸੋ ਸੰਧ ਚੇਤੰਨ ਨਿਰਗੁਣ ਸਰਗੁਣ ਤੁਸ ਮੇਤੀ ਅਰ ਮੇਰੇ ਮੇ ਭੀ ਵੈਕੁੰਠ ਮੇ ਭੀ ਸਾਰੇ ਜਗਤ ਮੇ ਭੀ ਏਕ ਹੀ ਹੈ ਸਜਾਤੀ ਵਿਜਾਤੀ ਸੁਗਤ ਤੀਨੇ ਭੇਦ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸਨੂ ਕਿਸੇ ਨਾਮ ਸਬਦ ਹੈ [illegible] ਜਾਤੀ ਕਹੀਏ ਜੈਸੇ ਮਨੁਖ ਪਾਸ ਮਨੁਖ ਵਿਜਾਤੀ ਕਹੀਏ ਮਨੁਖ

ਪਾਸ ਬਿਰਛ ਸੁਰਤ ਕਰੀਏ ਅੰਗ ਹੋਵਨ ਸੋ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਹੋਕੇ ਵੇਖੋ ਸਭ ਰੂ
ਛ ਤੇਰੇ ਅੰਤਰ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬਾਬੇ ਦੇਖਿਆ ਤੇ ਕਹਿਆ ਜੀਵਾਂ ਆਪਣ ਕੀਤੀ ਮਤਾ ਕਿਸੀ ਕੋਨ ੧
ਹੀ ਬਿਨ ਤੁਮਾਰੇ ਐਸੇ ਬਿਰਛ ਸਭ ਨਾਮੇ ਤੁਮ ਹੀ ਅਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਗਤ ਜੀ ਸੁ
ਣਿ ਨਾਮ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰਕੇ ਪਵਨ ਤੇ ਅਸਵਾਰ ਹੋਇ ਕਰ ਸੁਖਾਲੇ ਹੀ ਆਇ ਪਹੁਚੇ ਹਾਂ
ਨਿਰੰਜਨ ਨਿ... ਸਰਕੀ ਸਹਾਇਤਾ ਤੇ ਮਸਦਨੇ ਕੇ ਦੀਨ ... ਹਰ
ਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਅਨੰਤ ਪਰਬਤ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ... ਵਿਸਨ
ਦਾ ਸਰੂਪ ਦਿਖਾਇ ਕਰ ਫੇਰ ਆਪਣਾ ਰੂਪ ਦਿਖਾਇਆ ਤਾ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਗਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਧੰਨ ਹੋ
ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਧੰਨ ਹੋ ਕਲਜੁਗ ਦੇ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਕਰਨੇ ਨੂੰ ਮਾਨੁਖ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ੧
ਹੈ ਕਈ ਜੀਵਾਂ ਕਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਈ ਜੀਵ ਤੇਰੇ ਸਬਦ ਕਰਕੇ ਉਧਰਨਗੇ ਅਰ ਬਾਕੀ ਸਬਦ

ਕੋ ਸੁਣ ਕਰ ਪੜਕੇ ਉਧਰਨਗੇ ਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰ
ਰਖ਼ ਨਿਰਗੁਣ ਅਤੇ ਸਰਗੁਣ ਕੇ ਇਕ ਰੂ
ਪਾਸਣ ਕੇ ਨਾਮ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਕਰਨਗੇ
ਓਨਾ ਦਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ
ਆ ਹਮ ਬਿਸਨ ਜੀ ਕੇ ਮੰਦਰ ਕੇ ਸਾਵਤੇ ਹੋ
ਕਲਜੁਗ ਕੀ ਸਤਿ ਦਾ ਰਤਾ ਕਰਕੇ ਫੇਰ
ਆਗਿਆ ਲੈ ਕੇ ਮਾ ਤ ਸਲੋਕ ਕੇ ਜਾਵੇਂਗੇ ਤਾਂ
ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਗਤ ਨੇ ਕਹਿ ਆਤਪਾ ਜੀ ਆਗੇ
ਓ ਆਪ ਕੋ ਨਿਰਾਲ ਜਾਨਤਾ ਬਾਤੇ ਵਿਸ
ਨੂੰ ਕਿਨਿਆਰਾ ਜਾਨ ਤਾ ਬਾਬਾ ਆਬ ਤਪਾ

ਜੀ ਆਪ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਵਿਸਨ ਮੇ ਅਤੇ ਆਪ ਵਿਖੇ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀ ਨਜਰ ਆਉਂਦ ੧
ਤੁਮਾਰੇ ਮੇਰੇ ਤੇ ਵਿਸਨ ਮੇ ਅਭੇਦਤਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਤਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਗਤ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਆ
ਗਈ ਅਭੇਦ ਰੂਪ ਹੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਅਵਸਥਾ ਮੇ ਨਾਰਦ ਜੀ ਆਪ ਆਪਕੇ ਤੁਮਾਰੇ ਤਾਈਂ ਉਪ
ਦੇਸ ਕੀਤ ਸੋ ਤੁਸਾਂ ਐਸਾ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਮੇ ਲੀਨ ਹੋ ਕਰ ਭਜਨ ਕੀਆ ਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਵਸਨ ...
ਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਏਥੇ ਨਹੀ ਰਹੀ ਸਰਬ ਮੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਕੀ ਸੋਤ ਸਮਾਇ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਉਪਨੀ ਮੇ ਪਰਮੇਸ
ਜਤਾ ਹੈ ਦੂਜਾ ਭਾਵ ਰਹਾ ਨਹੀ ਇਕ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਹੀ ਦਿਖਾਈ ਹੈ ਜੋ ਏਕ ਤੇ ਅਨੇਕ ਹੋਇ ਵਰਤੇ ਹੈਂ ਅ
ਨੇਕ ਤੇ ਏਕ ਹੋਇ ਵਰਤੇ ਹੈ ਕਿਆ ਨਿਰੂਪ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਭੀ ਆਪ ਹੀ ਹੈ ਸੋਲਾ ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਭੀ
ਆਪ ਹੀ ਹੈ ਆਪ ਸਰਬ ਵਿਖੇ ਅਕਾਸ ਪਤਾਲ ਮੇ ਸਦਾ ਅਜੀਤ ਹੈ ਕਾ... ਪਨਾ ਤੇਰਾ ਹਿਤ

ਹੋ ਭਾਈ ਭਗਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਨੋ ਨਾਨਕ ਤਪਾਸੀ ਭਗਤ ਪਰਨੀਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੀ ਬੜੀ ਪ੍ਰੇਮ
ਹੋਏ ਹੈ ਔਰ ਬੜੇ ਬੜੇ ਭਗਤ ਹੋਏ ਹੈਨ ਪਰ ਏਥੇ ਤੀਕਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਆਇਆ ਏਕ ਤੁਮ
ਹੀ ਈਹਾ ਆਇ ਪਹੁਚੇ ਹੋ। ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪ ਦੇ ਸਮਾਨ ਕੋਈ ਨਹੀ ਹੋਇਆ
ਅਤੇ ਜੋ ਆਪ ਦਾ ਨਾਮ ਲਵੇਗਾ ਸੋ ਸੰਸਾਰ ਮੇ ਉਧਰੇਗਾ ਜਿਸ ਪਰ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਹੋਵੇਗੀ ਉਸ ਪ
ਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ ਭੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਆਪ ਦੀ ਰਜਾਇ ਹੋਵੇ ਤਾ ਹਮ ਭੀ ਹੋ
ਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁਖਮਨ ਵਿਚ ਹੋਏ। ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

ਅਥ ਸਾਖੀ ਸਚਖੰਡ ਮੇ ਜਾਣੇ ਕੀ ਚਲੀ॥

ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫਿਰ ਸਚ ਖੰਡ ਦਰਬਾਰ ਮੇ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਜਹਾਂ ਬੜਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ ਤੇ ਪ੍ਰ
ਸਰੂਪ ਤਖਤ ਕੇ ਊਪਰ ਸਤ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਮੇ ਬੈਠੇ ਹੈ ਸੰਪੂਰਨ ਭਗਤ ਅਵਤਾ
ਰ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ ਖੜੇ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਓਥੇ ਕੋਟਾਨ ਸੂਰਜ ਕੇ ਸਮਾਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ
ਕੋਟਾਨ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਜੈਸਾ ਸੀਤਲ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ ਓਸ ਸਚੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੋ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕੀਆ
ਉਸ ਜੋਤ ਰੂਪ ਭਗਵਾਨ ਕੀ ਉਸਤਤ ਕਰੀ ਔਰ ਆਗੇ ਸਤ ਸਰੂਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਸਨ
ਜੀ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈਂ ਸਰਬ ਸਮਰਥ ਸਰਬ ਸਕਤੀਵਾਨ ਭਗਵੰਤ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਉ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਤੂੰ ਸਦਾ ਹੀ ਮੇਰੇ ਮੇਂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤੇਰੇ ਔਰ ਮੇਰੇ ਮੇਂ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀ
ਪਰ ਜਿਸ ਵਾਸਤੇ ਸੰਸਾਰ ਮੇ ਸਤਿਨਾਮ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਕਰਕੇ ਜਪਾਉਣੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਗਏ ਸੋ
ਸੋ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਰਬੱਗ ਸੁਆਮੀ ਜਹਾ ਆਪ ਕੀ
ਆਗਿਆ ਭਈ ਤਹਾ ਸਤਿਨਾਮ ਕਾ ਚੱਕ੍ਰ ਫੇਰਿਆ ਹੈ ਜਹਾ ਜਹਾਂ ਆਪ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇਗ
ਤਹਾਂ ਤਹਾਂ ਸਤਿਨਾਮ ਕਾ ਚੱਕ੍ਰ ਫੇਰੇਂਗਾ। ਆਗੇ ਜਿਉ ਆਪ ਕੀ ਰਜਾਇ ਹੋਵੇਗੀ ਤਿਉ ਹੋਵੇ
ਗਾ ਐਸਾ ਕਹਿਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸੋਦਰ ਕਾ ਸਬਦ ਉਚਾਰਨ ਕੀਆ ਉਸਤਤ ਮੇ।

॥ਸੋਦਰੁ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ॥ ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ
ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ॥ ਕੇਤੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਨਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਣਹਾ
ਰੇ॥ ਗਾਵਹਿ ਤੁਹਨੋ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ
॥ਗਾਵਹਿ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ॥ ਗਾ
ਵਹਿ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ॥ ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ ਇਦਾਸਣਿ ਬੈਠੇ
ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ॥ ਗਾਵਹਿ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾ
ਵਨਿ ਸਾਧ ਵਿਚਾਰੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਹਿ ਵੀਰ ਕਰਾ
ਰੇ॥ ਗਾਵਨਿ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ॥ ਗਾਵਹਿ

ਮੋਹਣੀਆਮਨਮੋਹਨਸੁਰਗਾਮਛ੍ਰੀਪਯਾਲੋ ਗਾਵਨਿਰਤਨਉਪਾ
ਏਤੇਰੇਅਠਸਠਤੀਰਥਨਾਲੋ।ਗਾਵਹਿਜੋਧਮਹਾਬਲਸੂਰਾਗਾਵਹਿਖ
ਣੀਚਾਰੇ।ਗਾਵਹਿਖੰਡਮੰਡਲਵਰਭੰਡਾਕਰਕਰਰਖੇਧਾਰੇ।ਸੇਈਤੁਧ
ਨੋਗਾਵਹਿਜੋਤੁਧਭਾਵਨਿਰਤੇਤੇਰੇਭਗਤਰਸਾਲੋ।ਹੋਰਕੇਤੇਗਾਵਨਿਸੇਮੈ
[illegible]ਚਾਰੇ।ਸੋਈਸੋਈਸਦਾਸਚਸਾਹਿਬੁ
ਸਾਚਾਸਾਚੀਨਾਈ।[illegible]ਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਰਚਾਈ।
ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਕਰਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਉਪਾਈ।ਕਰਿਕਰ
ਵੇਖੈਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਉਤਿਸਦੀਵਡਿਆਈ।ਜੋਤਿਸਭਾਵੈਸੋਈ
ਕਰਸੀਹੁਕਮਨਕਰਣਾਜਾਈ।ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ
ਨਾਨਕਰਹਣਰਜਾਈ॥੨

ਐਸਾ ਸੱਚਖੰਡ ਹੈ ਜਿਸ ਮੇਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈਂ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀਰ ਸਨਾਤੇ ਏਹੁ ਸਬਦ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਏਸ ਸਬਦ ਸਤ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁਣ ਕੇ ਬੜੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੂਏ ਤਾਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੁਕਮ ਕੀਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਚਾਰ ਬੇਦ ਅਗੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਦੀਏ ਹੈਂ ਨਸੋਤਿ ਨਾ ਵੇਦਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਅਬ ਕੇ ਜੀਵਾਂ ਕੋ ਨਹੀ ਆਵਦੀ ਕਲਜੁਗ ਦੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰਕੇ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧ ਮਲ ਨਹੋ ਗਈ ਹੈ ਕੂੜ ਕੁਸਾਤਿ ਕਰਕੇ ਵੇਦਾਂ ਦੀ ਉਪਮਾਨ ਹੀ ਕਰਸਕ ਦੇ ਅਤੇ ਅਬ ਤੂੰ ਜਾਏ ਕਰ ਮਾਤ ਲੋਕ ਮੇ ਪੰਜਵਾਂ ਵੇਦ ਨਾਮ ਕੀ ਉਪਸਨਾ ਕਾ ਤੂੰ ਅ ਬਾਣੀ ਦੁਆ ਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਜਿਸ ਕੇ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣ ਕੇ ਜੀ ਵਕਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਂਗਾ ਤ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਸ੍ਰੀ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਹੇ ਭਗਵਨ ਸਤ ਸ ਰੂਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਪ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਪੂਰਨ ਕਾਰਜ ਹੋਵਨਗੇ ਏਹ ਅਰਜ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕ ਰਕੇ ਔਰ ਆਗਿਆ ਲੈਕਰ ਮਹਾਰਾਜ ਦੇ ਸਚ ਖੰਡ ਥੀਂ ਵਿਦਿਆ ਹੂਏ॥ ॥

ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੁੜਕੇ ਫੇਰ ਦੇਸ ਜਗਤ ਨੂੰ ਆਏ। ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਖੰਡ ਪਰਬਤ
ਉਤੇ ਮੋਹਬੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਉਪਰ ਮੱਥਾ ਆਇ ਟੇਕਿਆ ਜੀ ਅਤੇ ਅਗੋ
ਅਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਵੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਫੇਰ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੂਹ ਭਗਤ ਨੂੰ ਆਇ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸੂਹ ਨੇ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੇ ਪੁ
ਛਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਕੈਸਾ ਪ੍ਰਭੂ ਨੇ [illegible] ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹਮ ਆਪਨੇ ਏਕੰਕਾਰ ਕੋ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਸਚਾ ਸਾਹਿਬ ਸਚੇ ਤਖਤ ਪ
ਰ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਹੈ ਪ੍ਰਬਲ ਜੋਤਿ ਹੈ ਅਸਚਰਜ ਰੂਪ ਹੈ ਜਿਸਦੇ ਦਰਸਨ ਕੀਤਿਆਂ ਦੂਖ
ਪਾਪ ਦੂਰ ਭਈ ਹੈ ਤੇ ਦੁਖ ਦੂਰ ਭਇਆ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂਆ ਹੈ ਇਤਨਾ ਕਹਿਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਉਥੋ ਸੂਹ ਭਗਤ ਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਕਹਿਕਰ ਚਲੇ। ਤਾਂ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਅਸੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਥੋ ਅਸੀ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਚਾਲੀ ਲਖ ਜੋਜਨ ਉਚੇ ਆਏ ਹਾਂ ਤੇ ਸੂਹ ਭ
ਗਤ ਉਨਤਾਲੀ ਲਖ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਾ ਆਸਣ ਇਕ ਲਖ ਜੋ
ਜਨ ਸੂਹ ਸੇ ਪਰੇ ਹੈ। ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਉਸ ਤੋ ਪਰੇ ਵੀ ਕੁਛ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਪਰੇ ਸੁੰਧ ਦਾ ਸੁਮਾਰ ਨਹੀ ਓਹ ਕਰਤਾਰ ਬੇਸੁਮਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁ
ਛ ਕਰਤਾਰ ਨੇ [illegible] ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਕੁਛ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਸੂਹ ਭਗਤ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿ
ਧ ਭਗਤ ਤੇ [illegible] ਉਰਗੇ ਸਭ ਉਰੇ ਹੀ ਪਏ ਹੈ। ਅਤੇ ਅਸਾ ਉਪਰ ਏਤੀ ਮੇਹਰ
ਬਾਨੀ ਹੈ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਕੀ ਜੋ ਅਸੀ ਇਥੇ ਆਇ ਪਹੁੰਚੇ ਹੈਂ। ਉਸਦੇ ਪਸਾਰੇ ਦਾ ਕੁਛ ਅੰਤ
ਸੁਮਾਰ ਨਹੀ ਓਹ ਕਰਤਾਰ ਆਪ ਹੀ ਜਾਨਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਿਸਦੇ ਕਰਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸ
ਨ ਮਹੇਸ ਓਹ ਭੀ ਅੰਤ ਪਾਇ ਥਕੇ ਹੈਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅੰਤ ਨਹੀ ਆਇਆ ਓਹ ਆਪ ਹੀ ਕ
ਰਤਨੂੰ ਆਪ ਹੀ ਜਾਣੇ ਕਲਾ ਸੰਸਾਰ ਅਵਤਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜਾਣ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਉਨ ਭੀ ਅੰਤ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਫੇਰ ਮੇਰੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਸਭੇ ਪੁਰੀਆ ਦੇਖੀਆ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਨੂ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਅ
ਸੀਂ ਮੇਰੇ ਜਾ ਅਖੀ ਮੀਟੀਆ ਤਾਂ ਕਈ ਪੁਰੀਆ ਦੇਖੀਆ ਫਿਰਕੇ ਜਿਥੇ ਜਾਈਏ ਓਥੇ
ਈ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਪਹਾੜ ਨਦੀਆ ਅਨੰਤ ਸਰਿਸਟੀ ਅਕਾਸ ਪਤਾਲ ਦੇਵਤੇ ਆਦੀ ਅੰਧ
ਕੀਆ ਅਨਘਾਟੀਆ [illegible] ਅਨੰਤ ਹੀ ਕੌਤਕ ਦੇਖੇ ਫੇਰ ਅਖੀ ਖੋਲੀਆਂ ਤਾ ਸ੍ਰੀ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਤਾ ਅਸਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਿਆ
ਧੰਨ ਹੋ ਸ੍ਰੀ [illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ ਧੰਨ ਹੋ ਅਪਾਰ ਪੁਰਖ ਹੋ ਜੋ ਤੁਸਾ ਦੇਖਣਾ ਸੀ ਜੋ ਸਭ ਕੁਛ ਅਸੀਂ

ਦੇਖਦੀਤਾਹੋਈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਿਸ ਉਪਰ ਕਰਤਾਰ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿ
ਹੈ ਸੋ ਆਪ ਹੀ ਆਪਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਜਾਣੇਗਾ ਜਿਸ ਤਾਈਂ ਕਰਤਾਰ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਸੋ ਆਪ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸੰਸਾਰ ਪੁਰ ਕੋਈ ਪੀ
ਰਹਤ ਜਿਸ ਪਾਸ ਚਾਰ ਟਕੇ ਜੁੜਦੇ ਹੈਨ ... ਦਿਨ ...
ਸਭ ਲਾਵਦਾ ਹੈ ਏਹ ਜੀਵ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਬਹੁਤ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਸਗੋਂ ਏਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣ
ਦਾ ਕੇ ਸਭ ਕੁਛ ਨਾਸਵੰਤ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਤੇ ਸਭ ਉਠ ਉਠ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਮੈਂ ਹਭੀ ਅੰਤ
ਕਾਲ ਇਥੇ ਛਡ ਜਾਣਾ ਹੈ ਸੋ ਕਰਤੇ ਨੇ ਇਸ ਜੀਵ ਦੀ ਮਤ ਭਰਮਾਇ ਛਡੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸਤ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਤ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸਾਡੇ ਮੁਹੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਸਤ ਹੈ
॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਅਸੀ ਹੁਣ ਕੇਹੜੇ ਪਰਬਤ ਉਪਰ ਆਏ ਹਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਹੁਣ ਕਲਕਾ ਪਰਬਤ ਉਤੇ ਆਏ ਅਤੇ ਦ
ਇਲਖ ਜੋਜਨ ਫਿਰੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਖੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸੀ ਹੁਣ ਕਿਧਰ ਚਲੀਏ॥
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜਿਧਰ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾ
ਲਾ ਅਸੀ ਤ੍ਰਿਹੁ ਬੰਦਰ ਦੇ ਰਾਹੁ ਉਤੇ ਹਾਂ ਸੂਰਤ ਬੰਦਰ ਛਪਰਾ ਬੰਦਰ ਅਤੇ ਨਕਟ ਬੰ
ਦਰ ਅਤੇ ਸੇਪ ਇਥੋਂ ਮਛਲੀ ਬੰਦਰ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਹੜੀ ਬੰਦਰ ਦਾ ਰਾਹ ਖਰਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੇ
ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜਿਧਰ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਇ ਹੈ ਉਸ ਪਾਸੇ ਚਲੋ ਜੀ॥ ॥

॥ਸਾਖੀ ਸੀਲਾ ਪਰਬਤ ਕੀ ਚਲੀ॥

॥ ਤਾਂ ਉਥੋਂ ਅੰਤ੍ਰਧਿਆਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਫੇਰ ਸੀਲਾ ਪਰਬਤ ਪਰ ਜਾਇ ਖ
ੜੋਏ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਅਸੀ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਚਾਰ ਲੱਖ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ॥ ਸਭ ਤੇਰਾਂ ਲੱਖ
ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਨਾ ਪਰਬਤ ਸੁਮੇਰ ਪਾਸੋਂ ਕਿਤ
ਨਾ ਉਚਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਪੰਜੀ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੁ
ਛਿਆ ਜੀ ਅਖੰਡ ਪਰਬਤ ਕਿਤਨਾ ਉਚਾ ਹੈ ਸੁਮੇਰ ਕੋਲੋਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਪੰ
ਜਾਹ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜਿਥੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੋਤ ਸਰੂਪ ਬੈ
ਠਾ ਹੈ ਓਹ ਕਿਤਨਾ ਉਚਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬਾਲਾ ਇਕ ਲਖ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ਤਾਂ
ਫੇਰ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਪਰਬਤ ਦਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਜਿਥੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੋਤ ਸ
ਰੂਪ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਉਸ ਪਰਬਤ ਕਾ ਨਾਮ ਅਨਿਰ ਬਿਕਾਰ
ਹੈ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਥੇ ਭੀ ਕੋਈ ਸਾਧ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ

ਮਰਦਾਨਾ ਇਥੇ ਸਾਧ ਕੋਈ ਨਹੀ ॥ ਪਰ ਅਗਲੇ ਪਰਬਤ ਉਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀਓ
ਜੀਓ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਭੁਖ ਲਗੀ ਹੈ ਈ ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਇਥੇ ਤਾਂ ਪੰਛੀ ਭੀ ਨਹੀ ਆਵਦੇ ਦਿਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਕਿਆ ਆਖੀਐ ਅਤੇ ਖਾਵਣੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅ
ਗੇ ਆਹਰ ਰੀਧਾ ਆਹੈ ਜੋ ਖਾਈਏ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਉਹੁ ਜੋ ਉਚੀ ਪਹਾੜੀ ਦੇਖ
ਦਾ ਹੈ ਉਸ ਉਪਰ [illegible] ਆਵਣੇ ਉਤਨੇ ਖਾਇਆ ਜਾਇਆ ਅਤੇ [illegible]
ਭੀ ਲਿਆਉ ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਗਇਆ [illegible] ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਬਿਛ ਫਲੇ ਹੋਏ ਹੈਨਿ ॥ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨਾ ਲਗਾ ਤੋੜਿ ਤੋੜਿ ਖਾਵਣਿ ਜਾਂ ਸਾਆ [illegible] ਤੇਸੁ ਤੇ ਛੋਡਨ ਸਕੇ ਬਹੁਤ ਖਾਧੇ ਉਸ
ਅਤੇ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਆਣ ਰਖਿਓਸੁ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਖਾਹੁ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤਾਂ ਮੈ
ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਭੀ ਖਾਹੁ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਾਨਾ ਹੋ
ਭੁਖਾ ਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਪੇਟ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਇਕ ਅਧਾ ਮੈਨੂੰ ਦੀ
ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਮੈ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਫਿਰ ਭੀ ਭੁਖਾ ਆਣਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪੇ ਖਾਵਣ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਆਹਾ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਜਾ ਤੈਨੂੰ ਕੀ ਆਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਤਾਂ ਕਰ ਕਰੀ ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਫੇ
ਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਕਿਨਾਂ ਦੇ ਹੈਨਿ ਏ ਬੇ ਖਾਵਣੇ ਦੇ ਵਲਾ ਤਾਂ ਕੋ
ਈ ਨਾਹੀ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਖਾਵਣ ਵਾਲੇ ਨਾ ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਪੈਦਾ ਕਿਉ ਹੋਵਨ
॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਥੇ ਤਾਂ ਅਸਾਨੋ ਕੋਈ ਨਜਰ ਨਹੀ ਆਵਦਾ ਅਤੇ ਜੇ
ਤੁਸਾਨੋ ਨਜਰ ਕੋਈ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦਸੋ ਜੀ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਬ
ਦਰਖਤ ਤੇ ਫਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨਿ ਜੋ ਗੁਪਤ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਉਸ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਕੀਨੇ ਹੈਨਿ ਉਨਾ
ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਏਹੁ ਫਲ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਹੈਨਿ ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਭੀ ਗੁਪਤ
ਕਹੀ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖਾਂ ਵਿਚ ਤੇ ਗੁਪਤ [illegible] ਕੋਈ ਨ
ਹੀ ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਕੁਛ ਇਥੇ ਗੀਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਦੇਖ
[illegible] ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਉਥੇ ਕਿਆ ਕਰਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਏਥੇ ਕਿਆ ਨਹੀ ਕਰਣਾ ॥
[illegible] ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਅਗੇ ਚਲੋ ॥ [illegible] ॥

॥ਅਥ ਸਾਖੀ ਅਹਾਰ ਪਰਬਤ ਕੀ ਚਲੀ॥

[illegible] ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਤ੍ਰ ਧਿਆਨ ਹੋਏ ਨਾਲੇ ਜੀ ਅਜੀ ਅਹੋ [illegible] ਅਹਾਰ ਪਰਬਤ
ਪਰ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਹੁਣ [illegible] ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਅਹਾਰ ਪਰਬਤ ਪਰ ਆਏ ਹਾਂ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਪੁਛੇ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਨਉ ਸੈ
ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ ਸਤ ਬਾਈ ਲਖ ਜੋਜਨ ਆਏ ਹਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸੋਈ
ਬੇ ਸਾਧ ਆਖਦੇ ਸਾਂ ਸੋ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਇਥੇ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ [illegible] ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਉਤਾਂਹ ਵਲ ਨਾ ਹੋਇਆ ਕ
ਰਾਤਿ ਚਰੀ [illegible] ਕਹਿਆ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਧ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭਾਈ [illegible] ਪੁਛੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭਾ
ਈ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਧ ਬੋਲਿਆ ਅਰੇ ਭਾਈ ਹਮ ਤੇਰਾ ਨਾ
ਮ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਸੁਣਿਆ ਥਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਸਾਧ ਤੂੰ ਕਿਆ ਜਾਣਤਾ ਥਾ
ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਧ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭਾਈ ਹਮ ਕੋ ਗੁਰੂ ਨੇ ਬਤਾਇਆ ਥਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਅਰੇ ਸਾਧ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਔਰ ਤੇਰੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਧ ਕਹਿ
ਆ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਨਾਉ ਸੀਲ ਸੈਣ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਕਲਿਆਣ
ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਅਰੇ ਸਾਧ ਹਮ ਕੋ [illegible] ਥਾ ਤਾਂ ਕਲਿਆਣ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਨਾ
ਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਸੀਲ ਸੈਣ ਕਹਿਆ ਥਾ ਜੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਬ ਤਾਂ ਕਲੀਆ ਹੈ ਤੇਤੇ ਜੁ
ਗ ਹਮ ਉਸ ਕੇ ਪਾਸ ਰਹਿਤੇ [illegible] ਉਸ ਦਾ ਨਾਉ ਰਾਮ ਜੀ ਥਾ ਹਮ ਉਸ ਕੇ
ਗੇ ਰਹਿਤੇ ਥੇ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ [illegible] ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭਾਈ ਕਲਿ
ਆਣ ਅਬ ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਿਆਣ ਕਹਿਆ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਏਥੇ ਹਾਜਰ ਹੈ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸੀਲ ਸੈਣ ਕਹਾਂ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਹਮ ਕਉ ਦਰਸਨ ਕਰਾਵਉ
ਤਾਂ ਕਲਿਆਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕਰਨਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜ
ਾ ਭਾਈ ਖਬਰ ਕਰਤੇ ਜਾਇ ਕਹੁ ਕੇ ਨਾਨਕ ਬਾਹਰ ਖੜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਿਆਣ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਭਲਾ ਭਾਈ ਸੋ ਕਲਿਆਣ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਹਰ ਤਿਨ ਸਾ
ਧ ਖੜੇ ਹੈ ਪਰ ਆਪ ਕਉ ਜਾਣਦੇ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਕਹਾ ਤੂੰ ਜਾਇ ਕੇ ਪੁਛ ਮੇਰੇ ਕਦੋਂ ਕੇ ਆ
ਣੇ ਹੋਏ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਿਆਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭਾਈ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਪੁਛਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕਦੋ
ਕੇ ਅਸਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਕਲਿਆਣ ਤੂੰ ਫੇਰ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹੁ ਜੋ ਤੇ
ਰੇ ਸੁਗਾਵਦਾ ਤੇਰਾ ਨਾਵ ਕਿਆ ਥਾ ਤਬ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਰਹਿਤਾ ਥਾ ਜੋ ਮੈ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਜਦ ਤੋਂ ਹਾਂ
ਤਾਂ ਕਲਿਆਣ ਨੇ ਜਾਇ ਕੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਉ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਜੋ ਤੇਤੇ ਜੁਗ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿ
ਆ ਥਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੀਲ ਸੈਣ ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਜਾਇ ਕਰ ਪੁਛ ਜੋ ਤੇਤੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਥਾ ਮੇ
ਰਾ ਗੁਰੂ ਪੁਛਦਾ ਹੈ ਜਦ ਕਲਿਆਣ ਨੇ ਜਾਇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਸਾਡਾ

ਕੀਨਉਮੀ ਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗ ਆਇਓ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬਹਿਆਸ ਤ੍ਰੇਤੇ ਵਿਚੋ ਰਾਮ ਉ
ਜਾਰਾਮ ਅਵਤਾਰ ਆਇ ਗੁਰੂ [illegible] ਬਹਿਆ ਗੁਰੂ ਨ
ਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਆਇ ਕੇ ਦਰਸਨ ਦੇ ਹੋਤਾਂ ਕਹਿਆ ਤੇ ਜਾਇ ਕਰ [illegible] ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ
ਜੀ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਆਪ ਅੰਦਰ ਆਇ ਕੇ ਦਰਸਨ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਨਾਲ ਮੇ
ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇ ਹੀ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਜਾਂਦੇ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਵਾਜ ਕੀਤਾ ਕਰ
ਰ ਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਸੀਲਸੈਣ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਕਰਤਾਰ ਅਗੋਂ [illegible]
ਣ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮੂਹੋਂ ਕਹਿਓਸੁ ਆਈਐ ਬੈਠੀਏ ਜੀ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਮਸੀ
ਦੀ ਬੈਠ ਰਹੇ। ਤਾਂ ਸੀਲਸੈਣ ਆਖਿਆ। ਕਉਣ ਗੁਰੂ ਕਉਣ ਸੁਆ ਕਉਣ ਥਿਰਿਆ ਕ
ਉਜੰਤ੍ਰ। ਕਉਣ ਕਲਾ ਲੈ ਈਆ ਆਏ। ਕਉਣ ਨਾਮ ਤੁਮ ਕਿਨੇ ਮੰਗਾਏ। ਸੀਲਸੈਣ ਪੂ
ਛੇ ਸੁਣ ਰੇ ਭਾਈ। ਬੋਲੈ ਬਚਨ ਦੇਹ ਸਮਝਾਈ॥ ੧॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ।
ਗੁਰ ਕਰਤਾਰ ਮੰਤ੍ਰ ਦ੍ਰਿੜਾਈ। ਥਿਰਿਆ ਵੀ ਨਿਆ ਪਸਹਾਈ। ਸਚਿ ਕਲਾ ਲੈ ਈਅ
ਆਏ। ਆਪ ਅਜੋਨੀ ਪ੍ਰਕਟ ਮੰਗਾਏ। ਬੋਲੈ ਨਾਨਕ ਸੀਲਸੈਣ ਭਾਈ। ਰਾਮ ਤ੍ਰੇਤੇ ਤੁ
ਮ ਸਮਝਾਈ॥ ੨॥ ਸੀਲਸੈਣ ਵਾਚ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗ ਹੂਆ। ਕਲਜੁਗ
ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਥੀਆ। ਬੀਤੇ ਜੁਗ ਬੀਤੇ ਹੈ ਅਉਗਾਤ ਬਹੁ ਰਹਿਤਾ ਕਾ ਕੀਨ ਉਰ।
ਦਸ ਨਾਮ ਤੂੰ ਅਪਣਾ ਮੋਹੂ। ਸੀਲਸੈਣ ਪੂਛੈ ਸਭ ਤੋਹੂ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ।
ਸਤਜੁਗ ਅੰਦਰ ਨਾਮ ਹਮਾਰਾ। ਮਿਹਰਵਾਨ ਰਖਿਆ ਕਰਤਾਰਾ। ਤ੍ਰੇਤੇ ਰਾਮ ਚੰਦ੍ਰ ਨਾਂਦਿ
ਹੋਤਾ। ਦੁਆਪਰ ਹਰੀ ਚੰਦ ਕਹੀਤਾ। ਕਲਜੁਗ ਨਾਨਕ ਕਹਿਤ ਸੀਲਸੈਣ ਕਹੂੰ ਤੇਹੂ।
ਅਪਨ ਨਾਉ ਬਤਾਇਆ ਸੋਹੂ। ਅਗਲੇ ਜੁਗ ਦੀ ਖਬਰ ਤੁਮੇ ਨਾਹੀ। ਨਹਿ ਤਾਂ ਸਭ ਤੁ
ਮ ਕੋ ਦੇਹੂ ਬਤਾਈ॥ ੪॥ ਤਬ ਸੀਲਸੈਣ ਉਠ ਕਰ ਪ੍ਰਦਖਣਾ ਕੀਨੀ ਤੇ ਡੰਡੌਤ ਕਰੀ। ਤੇ
ਚਰਨਾ ਪਰ ਢਹਿ ਪਇਆ। ਧੰਨ ਹੋ ਮਹਾਰਾਜ। ਪਰਦੁਖ ਨਿਵਰਣ ਹਾਰੇ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ
ਆਪ ਐਸੀ ਦਇਆ ਕਰੀ ਜੋ ਦਰਸਨ ਦੀਆ। ਔਰ ਹਮਾਰਾ ਜਨਮ ਸਫਲ ਕੀਆ। ਤ
ਬ ਸੀਲਸੈਣ ਕਹਿਆ ਕਹਿਆ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਿਆਰ ਕਰੋ ਤਬ ਛੱਤੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਭੋ
ਜਨ ਤਿਆਰ ਕਰਾਇਆ। ਤਬ [illegible] ਤਿਆਰ
ਹੈ ਤੇ ਪਾਣੀ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible] ਤਾਂ
ਸੀਲਸੈਣ ਕਹਿਆ ਗੁਰਦੇਵ ਜੀ ਆਪ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਛਕੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ। ਸੀਲਸੈਣ ਮਕੀ [illegible] ਨਹੀ ਮੇਰੀ। ਹਮ ਮਾਤੇ ਹੈ
ਰਸ ਅਰਸਾਇਣ ਅਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰੇਮ ਰਾਤੇ॥ ੧॥ ਤਾਂ ਸੀਲਸੈਣ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਤੁਮ ਕਉਣ

ਨਿਰੰਕਾਰਜੀਕੀਤੂੰਪੁੰਛੀ ਪਰਹਮਰਾ ਭੁਸਾਕਿਉਕਰੋਹੋਜੀਤਾਗੁਰੂਜੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਤੇਮਰਦਾਨਾਔਰਮੈ ਤਿਨ ਪ੍ਰਸਾਦਿਛਕਿਆ।ਤਾਂਬਸੀਲਸੇਟਬਹੁਪ੍ਰਸੰਨਹੂਆ।ਸੀਲਸੈ
ਟੁਕਹਾਰਜੇਰਾਮਕਾਦਰਜਨਭਾਇਆਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਪੰਜਦਿਨਉਥੇਰਹੇਤਾਂਸੀਲਸੇਟਪਾ
ਸਿਵਿਦਾਹੋਏ।ਤਾਮ੍ਰਹੂਮਾਤਲੋਕਨੂਪਰਿਆ।ਉਥਿਆਸੇਥਨੇਮੰਤ੍ਰਧਾਰੀ।ਸੀਨਪਰਬਤਪਰ
ਕਰੀਉਤਾਰੀ।ਤਾਂਪੂਛੇਬਾਲਾਅਪਨੇਗੁਰਕਉ।ਕਿਤਨੇਜੋਜਨਆਏਉ [illegible] ਤਾਂਫੇਰਬਾਲੇਪੁ
ਛਿਆਜੀਅਸੀਤੁਸੀ ਸੀਨਪਰਬਤ ਪਾਸੋ ਸੀਲਪਰਬਤ ਕਿਤਨਾਉ [illegible] ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕ
ਹਿਆਲਖਜੋਜਨਉਚਾਹੈਅਸੀਫੇਰਲਖਜੋਜਨਆਏਹਾਂ।ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਦੋਵੇਂ
ਜੀਫੇਰਧ੍ਰਿਰਨਪਰਬਤਤੇਆਏ।ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਅਸੀਕਿਸਪਰਬਤਉਤੇਆ
ਏਹਾਂ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਅਸੀਧ੍ਰਿਰਨਪਰਬਤਪਰਆਏਹਾਂ।ਤਾਂਮਰਦਾ
ਨੇਆਖਿਆਜੀਅਸੀਕਿਤਨੇਜੋਜਨਆਏਹਾਂ।ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਅਸੀਚਾਰਲ
ਖਜੋਜਨਆਏਹਾਂਸਭੇਸਤਾਈਲਖਜੋਜਨਆਏਹਾਂ।ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਏਥੇਕੋਈਕੋ
ਈਜਾਪਰਹਿੰਦਾਹੈ।ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਇਥੇ ਇਕ ਰਖੀਸਰਹੈ।ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆ
ਜੀਉਸਕੋਭੀਦੇਖੀਏਗੇ।ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਥੇਈਓਹਆਮਿਲਸੀ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ
ਆਖਿਆਭਲਾਜੀ।ਤਾਂਉਸ ਪਹਾੜਉਪਰਇਕਬਡਾਤਲਾਵਸੀਪਰਕੁਦਰਤ ਨਾਲਜਲਦ
ਭਰਿਆਖੜਾਸੀ।ਤਾਂਉਥੇਸੀਗੁਰੂਜੀਲਗੇਇਸਨਾਨਕਰਨ।ਤਾਂਓਹਰਖੀਸਰਆਇਆ
ਤੇਆਵਦਿਆਈਆਖਿਓਸੁ।ਇਸਨਾਨਮੈਂਪੇਖਤੇਰਤੀ।ਸੁਆਂਗਭਰਾਤਗੁਣੀ।ਗੁਣੀਕੁਮੇ
ਰਸੁਮੇਰਪਰਬਤਿਮੀਨਸਪਰਬਤਰੰਗਤੇ॥੧॥ ਰਖੀਸਰੋਵਾਚ ॥ਸੁਣਕੇਭਾਈਏ
ਹੂੰਜੋਇਸਨਾਨਕਰਤਾਹੈ।ਕਿਸਵਾਸਤੇਇਸਸਾਗਰਕੋਗੰਤੇਕਰਤਾਹੈਂ।ਉਨਾਭਰਾਤਾਦਾਭਾਣ
ਬੈਠਾਹੈਜੈਸੇਕੁਮੇਰਰਖੀਸਰ ਸੁਮੇਰਪਰਬਤਕੇਉਪਰਬੈਠਾਹੈ।ਕਦੇਹਲਿਆਹਿਲਿਆਹੂਆਨਹੀ
।ਅਰਜੈਸੇਮੀਨਤਰੰਗਜਲਸਿਉਕਰਤਾਹੈ।ਅਰਬਿਛੜਕੇਹੂਏਪ੍ਰਾਨਹਤਿਹੋਜਾਤੇਹੈ।ਤੂੰ
ਜੋਇਸਸਿਉਰੰਗਕਰਤਾਹੈ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨਕੀਤਾ॥ ਇਸਨਾਨਏਕੰਕ
ਰੀ।ਸੁਆਂਗਸਤਿਗੁਰਭੰਡਾਰੀ।ਕੁਮੇਰਚਿਤਰਹਿਓ।ਮੀਨਨਾਨਕਗੋਬਿੰਦਜਲਤਰੰਗ॥
੨॥ਤਾਂਰਖੀਸਰਪੁਛਿਆਅਰੇਸਾਧੁ।ਤੇਰਾਆਖਿਆਹੈਮੈਤੋਸਮਾਇਆਨਹੀ।ਤਾਂਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਤਿਸਦਾਪ੍ਰਮਾਰਥਕਹਿੰਦੇਹੈਨ॥ ਇਸਨਾਨਏਕੰਕਾਰਕੇਦਰਸਨਕਾਕੀਆ
ਸੁਆਂਗਸਤਿਗੁਰਾਂਦੇਭੰਡਾਰਤੇਲੀਆ।ਕੁਮੇਰਜੇਸਾਚਿਤਠਹਿਰਾਇਆਹੈ।ਗੋਬਿੰਦਕੇਨ
ਮਾਜਲਵਿਚਨਾਨਕਮੀਨਤਰੰਗਕਰਤਾਹੈ।ਜੇਕਰਓਹਬਿਛੜਕੇਪ੍ਰਾਨਹਤਿਹੋਇਜਾਤਾਹੈ
੩॥ਤਾਂਰਖੀਸਰਨੇਕਹਿਆਜੀਕਲਜੁਗਵਿਚਨਾਨਕਰੂਪਤੂੰਹੈਂ।ਅਤੇਕੇਤੇਜੁਗਾਂਮੇਂਰ

ਮਰੰਦੂਭੂਮਿਸਾਰਿਆਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਹੇਰਖੀਸਰਮੇਂਹਿਹਿ ਅਰੇਰਖੀਸਰਤੇਰਾਕਿਆਨ
ਮਹੈਤਾਉਸਰਖੀਸਰਨੇਕਹਿਆਤਪਾਜੀਮੇਰਾਨਾਮਸੁਖਚੈਨਰਿਖੀਹੈ।ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਕਹਿਆਅਰੇਰਿਖੀਤੂੰਵੋਹੁਹੈਂਜੋਰਾਜਾਜਨਕਦਾਦੇਹਜਾਵਿਸਾਉਂਦਾਸੈਂ।ਤਾਰਖੀਸ
ਰਕਹਿਆਹਾਂਤਪਾਜੀਮੈਂਓਹੀਹਾਂ।ਤਾਸੁਖਚੈਨਰਿ [illegible] ਚਰਨਾਉ
ਪਰਦੂਹਿਪ੍ਰਆਸੁਖਚੀਕਹਿਆਧੰਨਹਮਾਰੇਭ [illegible] ਤਾਬਿਗ
ਰੂਜੀਰਜਾਇਮੰਗੀ।ਰਖੀਸਰਨੇਪਾਸੋਵਿਦਿਆਹੋਏ। [illegible] ਧਿਆਨਹੂਏ
।ਤਾਉਲਕਾਪਰਬਤਉਤੇਆਏ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਗੁਰੂਜੀਅਸੀਹੁਣਕਿਥੇਅਏ
ਤੇਕਿਤਨੇਜੋਜਨਆਏਹਾਂ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਅਸੀ ਉਲਕਾਪਰਬਤਤੇਆਏਹਾਂਅਤੇਮਰ
ਦਾਨਾਅਸੀਚਾਰਲਖਜੋਜਨਆਏਹਾਂ।ਸਭਚਾਲੀਲਖਜੋਜਨਆਏਹਾਂ ਤਾਮਰਦਾਨੇਪੁ
ਛਿਆਜੀਏਹਕੇਹੜੇਬੰਦਰਦਾਰਸਤਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਪਹਿਲਾਪੁਰਾਣ
ਬੰਦਰਆਵੇਗਾਦੂਜਾਲਾਹੜੀਬੰਦਰਆਵਸੀਅਤੇਤੀਸਰਾਮਛਲੀਬੰਦਰਆਵੇ
ਗਾ।ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਅਸੀਂਕਿਸਖੰਡਵਿਚਜਾਇਪਹੁਚਾਂਗੇ।ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮਰਦਾਨ
ਹੁਣਭਾਰਤਖੰਡਵਿਚਪਹੁਚਾਂਗੇ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਅਸਾਨੋਂਖੰਡਪ੍ਰਿਥਵੀਨਾਦੇ
ਖੀਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਕਿੰਪੁਰਸਦੀਪਖੰਡਭਾਰਤਖੰਡਨੂੰਕਹੀਦਾਹੈਅਤੇਭਾਰ
ਤਖੰਡਤਾਤੂੰਦੇਖਿਆਹੈਚਲਅਬਜਨੀਖੰਡਦਿਖਾਵੀਏ [illegible] ਪ੍ਰਕਾਸਕਰਾਤਨੂੰਇ
ਸਤ੍ਰੀਆਹੋਜਾਂਦੇਹੈਨ ਤਾਂਅਖੀਮੀਟੋ ਜਾਅਖੀਮੀਟੀਆਂ [illegible] ਤਾਂਅਬਜਨੀਖੰ
ਡਵਿਚਬੈਠੇਹਾਂ ਉਥੇਦੇਸਭਲੋਕਦਰਸਨਨੂੰਆਏ ਓਥੋਂਦਾ ਰਾਜਾ ਵੀਗੁਰੂਜੀਦੀਚਰ
ਨੀਆਇਪਾਇਆ। ਉਸਰਾਜਾਕਹਾਜੀਮੇਰਾਪ੍ਰਸਾਦਛਕੀਏਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਮੇਨੂੰਕ
ਹਿਆਬਾਲਾਤੂੰਸੇਰਕਾਹੂਪੀਸਾ ਤਾਂਸੇਰਹੋਬੈਠਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾਭਾਈਸੇ
ਸੇਰਕਾਅਹਾਰਦੇਓ ਰਾਜੇਕਹਾਜੀਜੋਹੁਕਮਹੋਵੇ ਤਾਂਗੁਰੂ ਕਹਾਰਾਜਾਆਪਨੇਪੁਤ੍ਰਕਾ
ਅਹਾਰਦੇ ਤਾਰਾਜਾਨੇਪ੍ਰਜਾਹਰਾਣੀਆਂਵੇਖਿਆਹੀਆਸਾਨ ਇਕੋਪੁਤ੍ਰ ਸੀਪਰਰਾਜਲਈ
ਕੰਨੀਸੇਰਕਾਨੇਸੇਰਕੇਅਗੇਦੀਆ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾਤੇਰੇਮਨਮੇਗਿਲਾਨੀਨਹੀਗ
ਈ।ਤਾਰਾਜੇਕਹਾਜੀਮੋਹਕਰਕੇਗਾਈਸੀ ਤੇਉਪਾਸਨਾਕਰਕੇਨਹੀਗਈ ਜੋਇਸਲੜ
ਕੇਰਾਜਕਰਨਾਹੈਤਾਏਹੁਅਗਿਆਨਹੀ ਤੇਸੰਤਤਾਂਪਰਮੇਸਰਰੂਪਹੁੰਦੇਹੈਨਤੇਸਭਕੁਛੁਸੁਖ
ਦਈਹੋਤੇਹੈ ਤਾਗੁਰੂਜੀਪ੍ਰਸੰਨਹੋਕੇਰਾਜੇਦੇਪੁਤ੍ਰਨੂੰ ਪਾਹੁਲਦੇਕਰ ਸਿਖਕੀਆਅਤੇ
ਧਰਮਸਾਲਬਣਵਾਈ ਤੇਕੜਾਹਪ੍ਰਸਾਦਕਰਵਾਇਆ ਦਰਸਨਕਰਕੇਲੋਕਾਂਨੂੰਨਾਮਜਪ
ਇਆ ਲਗੇ ਗੁਰੂਗੁਰੂ ਜਪਦੇ ਉਥੇਰਮਦੇਰਹੇ॥ ਬੋਲਹੁਭਾਈਜੀਵਾਹਗੁਰੂ॥

।।ਅਗੇ ਕੇਸੀ ਖੰਡ ਕੋ ਗਏ।।

।।ਜਦ ਉਸ ਖੰਡ ਗਏ ਤਾਂ ਓਥੋ ਦਾ ਰਾਜਾ ਤੇ ਸਾਰੀ ਪਰਜਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀਂ ਆ
ਇ ਲਗੇ ਤਾ ਰਾਜੇ ਦੀ ਰਾਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰੇ ਘਰ ਪੁਤ੍ਰ ਨਹੀਂ [illegible] ਤੇਰਾ
[illegible] ਸੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੰਤਾਂ [illegible]
ਕਰੋ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦ[illegible]ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਵੇ ਸੋ ਸਹਾਰ ਲੈਣਾ ਜਾਂ [illegible]ਆ
ਕਰੇ ਦੋਇ ਇਲਾਇਚੀਆਂ ਤੋੜ ਕੇ ਲਾਚੀ ਦਿਤੀ ਕਹਾ ਜਾਹ ਤੇਰੇ ਘਰ ਦੋਇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ ਇਕ ਧੀ
ਹੋਵੇਗੀ ਸਦਾ ਸਤਿਨਾਮ ਕਾ ਜਾਪ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਜੀ ਕੋਈ ਕਾਲਾਇ ਬੇਰ ਹੋਤ
ਗੁਰਾ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਕੜਾਹ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਤੇ ਜੋੜ ਮੇਲ ਕਰਾਨਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਰਤਾਕੇ
ਛਕਣਾ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਸਭ ਕੰਮ ਰਾਸ ਹੋਵਨਗੇ।।ਅਤੇ ਸਬਦ ਰਿਦੇ ਵਿਚ ਧਾ
ਰਨੇ ਸਭ ਸਦੇ ਅਗੇ ਨਿਵ ਚਲਨਾ ਖਿਮਾ ਕਰਨੀ ਮਿਠਾ ਬੋਲਣਾ ਏਹ ਬਚਨ ਤੈ ਹਿਰਦੇ ਰਖ
ਨੇ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਪਰਮੇਸਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵੇਗਾ।ਏਹੁ ਸਭ ਉਪਦੇਸ ਦੇ ਕਰ
ਸੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਥੋਂ ਰੁਖਸਤ ਹੋਏ।।

।।ਅਗੇ ਕੂੜ ਖੰਡ ਮੋ ਗਏ।।

।।ਅਗੇ ਕੂੜ ਖੰਡ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਏਹ ਵਰਤਾਰਾ ਸੀ ਕੇ ਜਦ ਕੋਈ ਜੰਮਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਰੋਂਦੇ ਸ
ਨ ਅਤੇ ਜਦ ਕੋਈ ਮਰਦਾ ਸੀ ਤਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਕਰਦੇ ਸਾਨ ਤੇ ਹਸਦੇ ਸਨ ਏਹ ਦੇਖ ਕ
ਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਲੋਕ ਅਗਿਆਨੀ ਹੈਨ ਜੋ ਸੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਸਦੇ ਨੂੰ ਹਸ
ਦੇ ਹੈਨਿ ਅਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਭੇਜੇ ਨੂੰ ਰੋਂਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਗਿਆਨੀ ਓਹ ਹੈਨ ਜੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕ
ਰਤਾਰ ਭੇਜੇ ਤੈਂ ਭੀ ਰਾਜ਼ੀ ਜੇ ਸਦੇ ਤੈਂ ਭੀ ਰਾਜ਼ੀ ਅਤੇ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਹਰ ਬਾਤ ਪਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰ
ਹਿਣਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨਾ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰਨਾ ਏਹੁ ਗਿਆਨੀ ਦੇ ਲੱਛਣ ਹੈਨ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇ ਉਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਏਹੁ ਕਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋ ਜੰਮਦੇ ਨੂੰ ਰੋਂਦੇ ਹੋ ਤੇ ਮਰ ਗਏ
ਨੂੰ ਹਸਦੇ ਹੋ।ਤਾ ਲੋਕਾਂ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੰਮਦਾ ਹੈ ਤਾ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਤੇ ਵਿਛੜਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਰ
ਦਾ ਹੈ ਤਾ ਜਾਇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਜਾਣ ਕਰ ਹਸਦੇ ਤੇ ਰੋਂਦੇ ਹਾਂ।ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਏ
ਹੁ ਤਾਂ ਭਗਵੰਤ ਦੀ ਮਾਇਆ ਕਰਕੇ ਏਹ ਜੀਵ ਜੰਮਦਾ ਮਰਦਾ ਹੈ ਜੂਨਾਂ ਵਿਚ ਭਟਕਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਮਿਲਦਾ ਤਾਂ ਸਤ ਸੰਗ ਕਰਕੇ ਹੈ ਜਿਨਾ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਤ ਕਰਕੇ ਮੰਨਿ
ਆ ਹੈ ਓਹ ਸਦਾ ਹੀ ਅਨੰਦ ਹੈਨ ਜਿਨ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਤ ਕਰਕੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਓਹ ਕਰਤ
ਾਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਦੇ ਨਹੀ ਵਿਛੜਦੇ ਕਿਉਂ ਅਕਸਰੀ ਨਿਆਂਈ ਸਾਰੇ ਪੂਰਨ ਹੈ ਤੁਸਾਂ ਰੋਮ
ਨਾ ਹਸਣਾ ਸਭ ਵਿਅਰਥ ਹੈ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਿਆ
ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਾਡਾ ਉਧਾਰ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਜਾਦ ਰਖੋ

ਹਿ ਪਰਮੇਸਰ ਐਸਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਤੁਸਾਨੂੰ ਦੇਹ ਅਰੋਗ ਦਿਤੀ ਹੈ ਤੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਵਸਣੇ ਵਾਸਤੇ
ਦਿਤੀ ਹੈ ਸਬਦ ਗਿਆਨ ਤੇ ਅਰ ਕਸੋਭੇ ਗਾਣੇ ਕਉ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਏਡੇ ਵਡੇ ਦਾਤਾਰੁ
ਨੂੰ ਕੇ ਕਰਤਾਰ ਨੂੰ ਭੁਲਾ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਏਹ ਸਰੀਰ ਤੇ ਕਰਮਾ ਕਾ ਖਿਰਛ ਹੈ ਜੇ ਸੁਭ ਕਰਮ
ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸਾਨੂੰ ਫਲਿ ਆਣੇ ਹੋਵੇਗੀ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਣਕੇ ਸਭ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ
ਪਕੜ ਕਹਿਣ [illegible] ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਸਾਰਿਆਂ ਰਹਿਣਾ ਆਪਸ ਵਿਚ ਮੇਲ ਨਾਲ
ਖਣਾ ਤੇ ਸਭਨਾ [illegible] ਤੇ ਕਰਤਾਰ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰਖਣਾ ਇਤਨਾ ਉਪਦੇਸ ਬਾਬਾ ਜੀ
ਕਰਕੇ ਅਗਾਹਾਂ ਨੂੰ ਚਲੇ॥ ॥ਤਾਂ ਉਜ
ਖੰਡ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਹਜਾਰਾਂ ਵਰਸਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਹੈ ਸੀ ਤੇ ਜੁਆਨ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਸੋ ਉਨੋਂ
ਕਾਨੇ ਦੇਖਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਤੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਕਲ
ਜੁਗ ਦੇ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਉਮਰਾ ਸੌ ਬਰਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਚਾਲੀ ਬਰਸਾਂ ਹੋਕੇ ਬੁਢੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਤੇ ਤੁ
ਸਾਡੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਹਜਾਰ ਬਰਸਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਹੈ ਤੇ ਜਵਾਨ ਹੀ ਹਉ ਤੁਸਾਡੇ ਵਿਚ ਕੀ ਗੁਣ
ਹੈ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਹਮ ਝੂਠ ਨਹੀ ਬੋਲਤੇ ਸਦਾ ਸਚ ਹੀ ਬੋਲਤੇ ਹੈਂ ਤੇ ਪ੍ਰ
ਣਾਦਾ ਸੰਜਮ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਇਸੀ ਕਰਕੇ ਕਲਜੁਗ ਦਾ ਬਲ ਏਥੇ ਨਹੀ ਪਏ ਸਕਦਾ ਅਸੀਂ
ਸਭ ਵੇਦਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਸੰਗ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਸਤਨਾਮ ਦਾ ਜਾਪ ਭੀ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਇਸ ਤੇ ਤੁਸਾਡੇ ਜਗਤ ਦੇ ਕਾਰਜ ਸਭ ਸੌਰਨ
ਗੇ ਤੇ ਪਰਲੋਕ ਭੀ ਸੁਧਰ ਜਾਵੇਗਾ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰੋ ਵੰਡ ਖਾਉ ਤੇ ਲਾਹੇ ਵਿਚੋਂ ਦਸਵੰਧ
ਦੇਓ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰੋ ਅਰਦਾਸ ਕਰਕੇ ਦਓ ਤਾਂ ਉਤੇ ਤੁਸਾਡੇ ਸਭ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋਨਗੇ
ਏਹ ਸਭ ਉਪਦੇਸ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਂਤ ਦੇਕਰ ਉਥੇ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥ ॥

॥ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਲਾ ਬ੍ਰਤ ਖੰਡ ਕੋ ਗਏ॥ ॥ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਇਕ ਜੰਗਲ ਕੇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਕਿਆ ਦੇਖਨ ਜੋ ਉਥੇ ਕਈ ਕਰੋੜ ਸਿੰਘ ਫਿ
ਰਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਅਤੇ ਮੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਡਰ ਗਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਿਆ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਕੈ ਸਬਦ ਗਾਉ ਸਭ ਸੇਰ ਤੇਰੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਆਇ ਟੇਕ
ਣੇਗੇ ਜਦ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਕੈ ਸਬਦ ਗਾਵੇ ਤਾਂ ਸਭ ਸੇਰ ਆਇ ਗਏ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀਂ ਕੌਣ ਹੋ ਤਾਂ ਉਨਾ ਕਹਿਆ ਜੀ ਅਸੀ [illegible] ਜੇਨ ਪ
ਹੀਹਾਂ ਤੁਸਾਡਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਿਆ ਸਾਡਾ ਮਰਣ [illegible] ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਤੁਸਾਂ ਦੀ ਗੁਜਰਾਨ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਨਾ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜੋ ਜੋ ਜੰਗਲ ਦੇ ਜੀਵ
ਜੰਤੂ ਪੰਛੀ ਖਾਧੇ ਹੈਨ ਪਰ ਹੁਣ ਤਾਂ ਭੁਖ ਨਹੀ ਲਗਦੀ ਆ ਉਦਰ ਜੀ ਅਸਾਡਾ ਉਧ[illegible]

ਕਰੋਗੇ ਜੀ ਤਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਮਨੁਖਾਂ ਦੇ ਜਨਮ ਪਾਵੋਗੇ ਸਭੇ ਸਿਖ ਹੋਵੋਗੇ
ਨਾਮ ਜਪਣਾ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀ ਰਾਜ ਭੁਗਾਵਾਂਗੇ ਨਾਮ ਜਪੋਗੇ ਆਪਸ ਵਿਚ ਮਿਲੇ ਰਹੋਗੇ
ਸਤ ਰਖੋਗੇ ਤਾ ਵੱਡੇ ਛਕੋਗੇ ਨਹੀ ਤਾ ਰਾਜ ਖੁਸ ਜਾਵੇਗਾ ਨਰਕਾਂ ਨੂੰ ਜਾਵੋਗੇ ਆਪਸ
[illegible] ਲੜ ਕੇ ਏਹ ਬਾਤ ਕਹਿ ਕਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਥੋਂ ਨਗਾਰ ਨੂੰ ਆਏ ਤਾ ਉਸ ਨਗਰ ਦੇ ਲੋਕ
[illegible] ਆਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸਿਖਾਂ ਤੇ ਤੁਸੀ ਕਿਸ ਤਰਾਂ
[illegible] ਤੇ ਅਸੀ ਤੇ ਤੇ ਪਾਚਲ ਉਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਪਾਸੋ ਬਚੇ ਹਾਂ ਨਹੀ ਤਾ ਰਾਤ ਦਿਨ
[illegible] ਹਾਂ ਤਾ ਏਹ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਨਾ ਸਿਖਾਂ
ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਖ ਕੀਤਾ ਹੈ ਦੋਏ ਸਉ ਬਰਸ ਤੀਕਰ ਸਭ ਨਸੇਰ ਵੀ ਰਾਜੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ॥
ਹੁਣ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਾਰਨਗੇ ਨਹੀ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕੇ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਸਭ ਬਾਬੇ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ
ਲਗੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਸਾਡੀ ਭੀ ਕਲਿਆਣ ਕੀਜੀਏ ਜੀ ਤਾ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਸਤਨਾਮ ਦਾ ਸਿ
ਮਰਨ ਕਰੋ ਸਬਦ ਪੜੋ ਨੇਕੀ ਕਰੋ ਦਾਨ ਕਰੋ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਗੁਸਾ ਨ ਕਰੋ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਅਨਿਤ ਜਾਣ
ਹੋ ਸਬਦ ਰੂਪ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵੋ ਤਾਂ ਤੁਸਾਡੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਬਾਣੀ ਪੜੇਗਾ ਏਹ ਪੁਸ
ਤਕ ਸਦ ਰਹੇਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਚਰਨ ਪਾਹੁਲ ਦਿਤੀ ਨਾਮ ਜਪਣ ਦਾਨ ਕਰਣ ਏਹੁ ਉਪਦੇਸ
ਦੇ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਗੇ ਚਲੇ॥ ॥ਭੁਦਰਾ ਖੰਡ ਕੇ ਰਾਏ॥ ॥
[illegible] ਖੰਡ ਭੀ ਵਿਹੀ ਹੈ ਤਾ ਹਾਕਾ ਰਾਜਾ ਕਵਲ ਨਾਭ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆ ਲਗਾ ਉਸ
ਨੇ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਾਰ ਆਸ੍ਰਮ ਵਿਚੋ ਕੇਹੜਾ ਵਡਾ ਹੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਗ੍ਰਿਸ
ਤ ਆਸ੍ਰਮ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਤੇ ਸਭ ਮੋਤੀ ਨਿਕਲਤੇ ਹੈਨ ਤੈਸੇ ਗ੍ਰਿਸਤ ਵਿਚੋ
ਸਭ ਆਸ੍ਰਮ ਨਿਕਲ ਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਗ੍ਰਿਸਤ ਕਰਕੇ ਸਭ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ ਕਦ
ਲ ਜਲ ਤੇ ਉਪਜਤਾ ਹੈ ਜਲ ਕਰਕੇ ਉਹ ਪਲਤਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਗ੍ਰਿਸਤੀ ਨਾਮ ਜਪੇ ਤੇ ਵੰਡ
ਖਾਏ ਤਾ ਸਭ ਸੇ ਅਧਕ ਹੈ ਜੈਸੇ ਕੂਏ ਕਾ ਜਲ ਨਿਕਸੇ ਤੋ ਮੀਠਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਮਨੁਖ ਜਨਮ
ਤੌ ਭੁਲਾ ਹੈ ਜੋ ਨਾਮ ਜਪੇ ਗ੍ਰਿਸਤੀ ਤੌ ਭੁਲਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸਤ ਸੰਗ ਕਰੇ ਮਿਲ
ਬੈਠੇ ਵੰਡ ਖਾਏ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕੇ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਸਭ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਨਾ ਨੂੰ
ਨਾਮ ਦਿਤੇ ਕਹਿਆ ਧਰਮਸਾਲ ਬਣਵਾਈ ਕੜਾਹ ਕਰਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਏਹ ਕਹਿ
ਕੇ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥ ਫੇਰ ਹਿਰਨ ਖੰਡ ਨੂੰ ਆਏ॥ ॥ਜੋ ਸਤ
ਦਾ ਖੰਡ ਸੀ ਉਸ ਕੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਸਭ ਸੁਵਰਨ ਕੀ ਹੈ ਆਈ ਜੀ ਤੇ ਲੋਕ ਜਿਆਨ ਸੇ ਸਿਸਕ
ਮਰਤ ਆਉਂਦੀ ਜੀਸੈ ਉਚੀ ਪਹਾੜੀ ਤੇ ਜਣ ਏਕ ਪੁਠਕੇ ਖੜੇ ਮਾਰ ਦੇ ਪਰਕੇ ਡੋਬ ਕੇ ਪ੍ਰਣ
ਨਿਵਾਸ ਦਾ ਸੀ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀ ਸੇ ਮਰਦੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਨਾ ਪਾਸੋ ਪੁਛਿਆ ਏਹ ਕਿਸ ਕ

ਉਪਦੇਸ ਹੈ ਉਨਾ ਕਹਾ ਸਾਡਾ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸੰਜਮ ਦਸਿਆ ਹੈ
ਇਸ ਤੇ ਸਾਡੀ ਉਮਰ ਭੀ ਵਡੀ ਹੈ ਅਉਰ ਧਨ ਭੀ ਬਹੁਤ ਹੈ ਇਕ ਜੋਤ ਨਹੀ ਜੇ ਅਧਿ
ਆ ਕਰੋ ਤੇ ਜੋਤ ਪ੍ਰਖਸੋ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਸਤਨਾਮ ਜੋ ਹੈ ਤਿਸ ਦਾ ਜ
ਪ ਕਰੋ ਤੇ ਅੰਤਰ ਮੁਖੀ ਹੋਇ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰੀਤੀ ਰਾਤ ਦਿਨ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਰ ਦੇ ਜਾਪ ਨੂੰ ਸਪਰੇ ਹੈਨ ਤਿਨੋ ਦੇ ਮੁ
ਖ ਉਜਲ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤੇ [illegible] ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੈਸਾ ਪਾਣੀ ਦੇ ਪਾਏ ਅਗਨ ਸੰਤੋਹ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਤੈਸੇ ਗੁਰੂ ਕਾ [illegible] ਗਿਆਨ ਬੁਝ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਮਕਾ ਡੰਡ ਭੀ ਭਇ ਨਹੀ
ਰਹਿੰਦਾ ਜੇਹੜੇ [illegible] ਕਰੋ ਹੈਨ ਜੇ ਗੁਰਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਚਰਨਾ ਮੇ ਜਾਇ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੇ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤਾ ਸੁਣ ਕੇ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਸਭ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆ
ਖਿਆ ਨਾਮ ਜਪੋ ਧਰਮ ਦੀ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨੀ ਵੰਡ ਖਾਣਾ ਏਹ ਉਪਦੇਸ ਕਰਕੇ ਉਥੋਂ ਰਵਦੇ ਰਹੇ।

।ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਤ ਖੰਡ ਕੋ ਗਏ।

ਜਾਉ ਸਖੰਡ
ਵਿਚ ਪਹੁਚੇ ਸੋ ਅਠਵਾ ਖੰਡ ਸੀ ਇਕ ਜਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠ ਗਏ ਤੇ ਮ੍ਰਦਾਨਾ ਸਹਿਰ ਵਿਚ
ਵੜਿਆ ਤਾ ਉਨੇ ਲੋਕ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪਕੜ ਲਿਆ ਰਾਜੇ ਦੇ ਪਾਸ ਲੈ ਗਏ ਤਾ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ
ਖੁਸੀ ਹੋ ਕੇ ਮੈ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਵੀ ਦੀ ਭੇਟਾ ਦੇਵਗਾ ਬੜੀ ਖੁਸੀ ਨਾਲ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਲੈ ਚਲੇ ਸਭ
ਲੋਕ ਪਿਛੋ ਟੁਰੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਮਨ ਮੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਮਰਨਾ ਜਨਮਣਾ ਭੀ ਇਕ ਪਰਵਾਹ ਹੈ
ਜੇਕਰ ਕਾਲ ਨੇ ਵਾ [illegible] ਕਿਸੇ ਰਖਣਾ ਨਹੀ ਜੇਕਰ ਸਾਮਾ ਨਹੀ ਹੈ ਤੌ ਕਿਸੇ ਮਾਰਨਾ ਨ
ਹੀ ਓਹ ਕਰਤਾ [illegible] ਰਿਖਾ ਹੈ ਇਸੀ ਤਰਾ ਦੇਵੀ ਕੇ ਮੰਦਰ ਮੇ ਲੈ ਗਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ [illegible] ਜਾਨਣਹਾਰੇ ਮੇਨੂੰ ਕੇਹ ਲਗੇ ਚਲ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕੁਥਾਂਏ
ਫਾਹਿਆ ਹੈ ਤਾ ਮੈ [illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਥ ਦੇ ਚਲੀਏ ਜੀ ਜਦ ਗਏ ਸਭ ਲੋਕ ਖੜੇ ਹੈਨ ਤਾ ਰ
ਜੇ ਨੇ ਜਲਾਦਾ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਏਸ ਨੂੰ ਕਟ ਪਾਵੇ ਓ ਤਾ ਜਲਾਦ ਨੇ ਤਲਵਾਰ ਖਿਚ ਲਗਾ ਮਾਰ
ਨ ਤਾ ਦੇਵੀ ਦੀ ਪ੍ਰਿਤਮਾ ਵਿਚੋ ਰਗਾ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋਕੇ ਉਸ ਜਲਾਦ ਦੇ ਹਥੋਂ ਤਲਵਾਰ ਪਕੜ ਕੇ
ਰਾਜਾ ਦਾ ਸੀਸ ਕਟ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਹਥੋ ਤਰਵਾਰ ਖੋਹ ਲਈ ਤੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਦੇ
ਵੀ ਰਾਜਾ ਤਾ ਤੇਰਾ ਉਪਾਸਕ ਸੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਭਰੋਸੇ ਵਾਲਾ ਸੀ ਦੇਵੀ ਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਤਪਾਸੀ ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਹੈਨ ਉਨਾ ਦੀ ਮੈ ਦਾਸੀ ਹਾਂ ਏਹ ਦੇਖ ਕੇ ਉਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ
ਪੈਰਾ ਤੇ ਢਹਿ ਪਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦਿਤਾ ਤੇ ਮਾਹੁਲ ਫਿਰੀ ਨਾਮ ਦਾ ਉ
ਪਦੇਸ ਦਿਤਾ ਸਿਖ ਕੀਤਾ ਗੁਰਮਤਾ ਦ੍ਰਿੜਾਈ [illegible] ਸਭ ਬਣ ਗਈ ਕਹਿਆ ਧਰਮ ਦੀ
ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨੀ ਆਏ ਸਾਧ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਸਤਿ ਬੋਲਣਾ ਸਭ ਨਾਮ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਨਾ
ਦਇਆ ਕਰਨੀ ਏਹ ਸਭ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਕਰ ਉਥੋਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ। ॥

॥ਗੁਰੂਜੀ ਪਰਵਰਖ ਖੰਡ ਨੂੰ ਚਲੇ॥

ਫੇਰ ਗੁਰੂਜੀ ਅਰਬ ਖੰਡ ਨੂੰ ਚਲੇ ਓਹ ਨਵਾ ਖੰਡ ਹੈ ਉਸ ਖੰਡ ਦਾ ਰਾਜਾ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲ
ਗਾ ਤੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁਸੀ ਭਗਵੰਤ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋ ਮੇਰੇ ਪਰ ਦਇਆ ਕਰੋ ਮੇਰੀ ਕਲਿਆ
ਣ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ [illegible] ਜਾ ਤੁਸੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਤਲਾਵ ਹੈ ਤੁਸੀ ਗੀਰ ਤੁਸੀ
ਨਦੀਆਂ ਰੂਪੀ ਸਿ [illegible] ਹਰੀ ਦੇ ਤਾਣ ਗਾਵਣ ਵਾਲੇ ਸੰਤ ਮਹਾਤਮ
ਸੋ ਕਵਲ ਹੈਨ ਅਤੇ ਜ [illegible] ਭਵਰੇ ਹੈਨ ਸੋ ਭੌਰੇ ਆਣਕੇ ਭਗਵੰਤ ਦਾ ਜਸ ਸੁਣ
ਦੇ ਹੈਨ ਸਤ ਸੰਗ ਕਰਦੇ ਹੈਨ [illegible] ਜਗਿਆਸੀ ਤੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਰੂਪੀ ਗੁਰੂ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁ
ਣਕਰ ਅਨੰਦ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਖੰਡ ਏਹੋ ਕੇਵੇ ਡੂੰਘੇ ਨੂੰ ਸਿੰਚੀਏ ਤੇ ਕਦੀ ਮਿਠਾ ਨ
ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਤੈਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਸਾਕਤਾਂ ਨੇ ਸਬਦ ਸੁਣਾਈਏ ਤਾਂ ਓਹ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਵ ਨੂੰ ਨਹੀ
ਛਡਦੇ ਸੋ ਤੁਸੀ ਸਾਕਤ ਨਾ ਬਣੋ ਗੁਰਮੁਖ ਬਣੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪੋ ਸੰਤ ਭਾਵਨਾ
ਲਗਾਉ ਸਾਡਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਸੁਣਕਰ ਓਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕ ਚਰਨੀ ਆ ਲਗੇ ਤਾਂ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇਹੜੇ ਸਤ ਦੀਪ ਕਹੀਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਅਸਾਂ ਨਹੀ ਡਿਠੇ ਜੇ ਹੁਕਮ ਤਾਂ ਡਿਠੇ ਤਾਂ
ਫੇਰ ਕਦੇ ਦੇਖਾਂਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲ ਮਰਦਾਨਾ ਓਹਭੀ ਦੇਖ ਕੇ ਚਲੀਏਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਚਲੇ ॥ ਪਹਿਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੰਬੂ ਦੀਪ ਵਿਚ ਗਏ॥ ॥ਉਥੇ ਦੇ ਲੋਕ
ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆ ਲਗੇ ਸੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਸਤਨਾਮ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਦਸਿਆ ਤੇ
ਕਹਿਆ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਗੁਰੂ ਉਪਰ ਦਇਆ ਕਰੀ ਤਾਂ
ਓਹ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਲਗੇ ਜਪਣ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ ਕਰਕੇ ਉਥੇ ਫੇਰ ਅਗਲੇ ਦੀਪ ਨੂੰ ਗਏ॥
॥ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਸਪ ਦੀਪ ਨੂੰ ਗਏ॥ ॥ਪੁਸਪਕ ਦੀਪ ਵਿਚ
ਕੇ ਕੌਤਕ ਹੈਨ ਫਲ ਫੁਲ ਔਰ ਅਸੋਕ ਬਨ ਫੁਲਕੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਮਿਸਰੀ ਕੇ ਪਹਾੜ ਸ
ਰਬ ਪਦਾਰਥ ਭੋਗਣ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਥੇ ਦੇ ਲੋਕ ਤੇ ਰਾਜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ
ਲਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਕੀ ਕਰ ਰਹਿਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਓਨਾ ਕਹਾ ਜੀ ਹੋਰ ਤਾਂ ਏਥੇ ਸੁਖ
[illegible] ਹੈ ਪਰ ਇਕ ਏਥੇ ਈਰਖਾ ਬਹੁਤੀ ਹੈ ਆਪ ਤੋਂ ਬਡੇ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਈਰਖਾ ਆਉਂਦੀ ਹੈ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਕਰਤਾਰ ਨੂੰ ਹਾਜਰ ਨਾਜਰ ਜਾਣਿਆ ਕਰੋ ਤੇ ਈਰਖਾ ਨ ਕਰਿ
ਆ ਕਰੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਕੀਤੇ ਨੂੰ ਪਛਾਣੋ ਹਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜਾਣੋ ਆਪੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਤੂ
ਸਾਡੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗੀ ਸਭ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿੱਖ ਹੋਏ [illegible] ਰਮਦੇ ਰਹੇ॥
ਫੇਰ ਸੁੰਨ ਦੀਪ ਨੂੰ ਗਏ॥ ॥ਉਥੇ ਦੇ ਲੋਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਆਇ ਚਰ
ਨੀ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਨਾ ਉਪਰ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤੇ ਕਹਾ ਕਰਤਾਰ ਨੂੰ ਸਤ ਸਾ

ਤੇ ਰੋਹ ਅਸਤ ਸਤੇ ਜੋ ਕਾਂ ਦਰਸ਼ਨ ਫਿਰ ਰੁਮੇਸਰ ਜਮੀਨ ਨੂੰ ਰਮਸਪਨ ਆਦੇਸ
ਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਦੇਵ ਖਾਣ ਧਰਮ ਸਾਲ ਬਣਾਉਣੀ ਜੋੜ ਮੇਲ ਕਰਨਾ ਏਹ ਕਰ ਛੱਡ
ਲਏ ਰਹੇ॥ ॥ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੂਦੀਪ ਨੂੰ ਮੇਰਾਣ॥ ॥ਜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉ
ਥੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ... ਆਏ ਧਨ ਜੋ ਸਾਧ ਥੇ ... ਤਾਂ ਉਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ
ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕ ... ਗੁਰੂ ... ਆ ਉਨਾ ਦਾ ਨਗਰ ... ਦਾ ਹੈ ਤੇ ਆਰਜਾ ਉਨ ਦੀ ਬ
ਡੀ ਤੇ ਸਰੀਰ ਦੀ ... ਹੈ ਤਾਂ ਉਨਾ ਕਹਿਆ ਸਾਨੂੰ ਸਿਖ ਕਰੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਸਿਖ ਤੁਸੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਧਰਮ ਦੀ ਕਮਾਈ ਕਰਨੀ
ਆਏ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਪੁੰਨ ਕਰਨ ਜਦ ਤੁਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਕੰਮ ਬਣੇ ਤੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰਨ
ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕਰਨੀ ਤੁਸਾਡੇ ਸਭ ਕਾਰਜ ਰਾਸ ਹੋਣਗੇ। ਇਸੀ ਤਰਾਂ ਗੁਰੂ
ਸਭ ਦੀਪ ਫਿਰੇ ਸਭ ਨੂੰ ਉਪਦੇਸ ਕੀਤਾ ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸੰਪੂਰਨ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕੀ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਅਤੇ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਤਾ ਦੀਪਾਂ ਦੀ ਸੈਲ ਕਰਾਈ॥ ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਰੁਮੇਸਰ ਕੀ ਚਲੀ॥

ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਰਾਮਦੇ ਲਗੇ ਅਗੇ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਲਹਿਰੀ ਦੇਦਾਂ ਨਜਰ ਆਇ
ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ... ਸੀ ਹੁਣ ਕਿਧਰ ਜਾਵੀਏਗੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਅਸੀ ਹੁਣ ... ਜਾਵੀਏਗੇ ਓਥੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦ੍ਰ ਪੁਲ ਬਧਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਥੇ ਦੂ
ਇਕ ਸਾਧ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰੀਏਗੇ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਭਲਾ ਹੋ
ਦੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਤੇ ਮੇ ਤ੍ਰੈਈ ਉਥੋਂ ਅੰਤ੍ਰ ਧਿਆਨ ਹੋਇ ਤਾ ਰਮੇਸਰ ਦੇ
ਪੁਲ ਪਰ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਤੇ ਉਥੇ ਇਕ ਸਾਧ ਨਾਮ ਬੈਰਾਗੀ ਥਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਠਾ
ਕਰ ਦੁਆਰੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਧ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਜੋ ਤ੍ਰੈ ਸਾਧ ਅਤੀਤ ਬੈ
ਠੇ ਹੈਨ ਤਾ ਹਰਿਦਾਸ ਸਾਧ ਆਪਣੇ ਸਾਧ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਆਇਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ
ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਅਗੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋਈ ਗਲ ਮੋਹ ਪਾਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਧ ਨੇ ਜਾ
ਇਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਧੋ ਏਹੁ ਰਾਮ ਤੀਰਥ ਹੈ ਏਥੇ ਬਿਨਾ ਚੋਰੇ ਦਿਤੇ ਸਦ ਤੁਸਾਂ ਫਲ ਕੂਲ
... ਉ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੁਸ ਕਉਣ ਹੋਤੇ ਹੋ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
... ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨੇ ਸਾਡੇ ਥੀ ਮਨ ਸਭ ਕਟ ਦਿਤੇ ਹੈ ਹਮਾਰਾ ... ਧਰਮ
... ਕਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਸਾਧ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਆਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ
ਆਏ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਸਾਧ ਜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ਏਹ ਬਚ
ਨ ਕਹਿਕਰ ਗੁਰੂ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਵਜਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਆ॥ ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥
॥ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੋ ਠਾਕੁਰ ਜਾਨੈ ॥ ਦੂਖੁ ਮਿਟੈ ਗੁਰ ਸਬਦ ਪਛਾਨੈ ॥ ੧ ॥ਰਾਮ ਜ
ਪਹੁ ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਖੈਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਦੇਖਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨੈਨੀ ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥
॥ਬੰਧਨ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੰਸਾਰ ॥ ਬੰਧਨ ਸੁਤ ਕੰਨਿਆਂ ਅਰ ਨਾਰ ॥ ੨ ॥
ਬੰਧਨ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਉ ਕੀਆ ॥ ਬੰਧਨ ਪੁਤ ਕਲਤ ਮਨ ਬੀਆ ॥ ੩ ॥
ਬੰਧਨ ਕ੍ਰਿਖੀ ਕਰਹਿ ਕਿਰਸਾਨ ॥ ਹਉਮੈ ਡੰਨ ਸਹੈ ਰਾਜਾ ਮੰਗੈ ਦਾਨ ॥ ੪ ॥
ਬੰਧਨ ਸਉਦਾ ਅਨਵੀਚਾਰੀ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨਹੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥
੫ ॥ਬੰਧਨ ਸਾਹ ਸੰਚਹਿ ਧਨ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਪਵਈ ਥਾਇ
॥ ੬ ॥ਬੰਧਨ ਬੇਦ ਬਾਦ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਬੰਧਨਿ ਬਿਨਸੈ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥੭
॥ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਣਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਖੇ ਬੰਧਨ ਪਾਈ ॥ ੮ ॥

॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਧ ਜੀ ਅਸਾਡਾ ਮਜੀਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਸਰਨ ਪਕੜੀ ਹੈ ਹੋਰ ਸਭ ਬੰਧਨ ਅਸਾਰੇ ਕਾਟੇ ਗਏ ਹੈਨ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਹਮ ਕਉ ਨਿਰਬੰਧ ਕੀਆ ਹੈ ॥ ਤਬ ਹਰਦਾਸ ਭਗਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਪਕੜ ਨਿਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਅਤੇ ਕਹਿਨੇ ਲਾਗਾ ਜੀ ਤੁਮ ਪਰ ਠਾਕਰ ਜੀ ਕੀ ਬਡੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੈ ਪਰਤ੍ਰਮ ਈਹਾਂ ਵਿਕੋਜੀ ਜੋ ਹਮਾਰਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗਮੇਸ ਕੇ ਠਕਰ ਦੁਆਰੇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੂਏ ॥ ਤਾ ਹਰਦਾਸ ਕਹਿਆ ਜੀ ਹਮ ਤਾਂ ਏਕ ਰਾਮ ਕਾ ਨਾਮ ਜਾਨਤੇ ਹੈ ਪਰ ਜੀ ਕੋਈ ਐਸਾ ਨਾਮ ਸੁਣਾਓ ਜਿਸ ਦੇ ਪੜ੍ਹਿਆਂ ਸੁਣਿਆਂ ਮੁਕਤ ਪਦ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੇ ॥ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਹੰਸਰ ਨਾਮਾ ਕੀਆ ॥ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸੇਤਬੰਧ ਰਾਮੇਸਰ ਮੋਹੇਆ ॥ ਰਾਜੇ ਸਿਵਨਾਭ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ॥ ਸਿਵਨਾਭ ਪਾਸੋਂ ਪੈੜਾ ਮੋਖਾ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ॥ ਤਿਸ ਨੇ ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ॥ ਪਉੜੀ ॥ਅਚਿੰਤ ਪ੍ਰਭ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਮਾ ਦੀ ਨ ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰ ਰਾਮਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਸੋਈ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਲਖ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ੧ ॥ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨ ਨਿਰਜੀਤ ਨ ਹੀਉ ਨਿਰੋਈ ॥ਛਤੀ ਜੁਗ ਗੁਬਾਰੇ ਵਰਤੇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰੰਤਾ ਹੈ ॥ ੨ ॥ਛਤੀ ਜੁਗ ਗੁਬਾਰ ਵਰਤੇ ਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਰਤੇ ॥ ਕੁਦਰਤ ਕਾਦਰ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਕਸਰ ਨਿਹਚਲ ਨ ਜਾਤਾ ਹੈ ॥ ੩ ॥ਸਾਂਡਖਤ ਜੁਲੀਡੋ ਸਾਚਾ ਸੋ ਉਪਜੀ ਕਚੋਕਾਰਾ ਅੰਡਜ ਸਾਦਕ ਚਉ ਪਰਖੇ ਲੈ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਚੋਜ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ੪ ॥ਗਗਨ ਨਿਉਤ ਪਾਤਿ ਪਵਣੇ ਉਪੰਨਾ ॥ ਪਵਨੇ ਉਤਪਤਿ ਤੇ ਜਲ ਥਿਥਤੇ ਤਿਰਕਾ ॥ ਜਲ ਥਿਥਤੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਜਿਆ ਘਟ

ਘਟਿਜੋਤਿਸਮਾਣੀਹੈ॥ ੫ ॥ਕਰਣਾਮੈਂਅਬਿਨਾਸੀਸੋਈ॥ਸਰਬਜੀਆਂਮਾਹਿਜੋਤਿ
ਸਮੋਈ॥ਸਰਬਘਟਾਪ੍ਰਤਪਾਲਸੰਬਾਹੇਹਰਿਪੂਰਨਉਦਰਭਰੈਤਾਹੈ॥ ੬ ॥ਅਗ
ਮਅਗਾਧਅਤੋਲਾਬਿਅੰਤਾ॥ਉਚਤੇਉਚਾਭਗਵੰਤਾ॥ਅੰਤਨਹੀਕਛੁਪਾਰਾਵਾਰਬੇਸੁ
ਮਾਰਅਤਿਅੰਤਾਹੈ॥ ੭ ॥ਲਾਲਗੁਲਾਲਰੰਗ॥ਅਤਿਗੂੜ੍ਹਾ॥ਦੀਪਕਰੂਪਪੁਰਖਪਤਿਪੂ
ਰਾ॥ਅ[illegible]ਰੂਪਅਨੂਪੇਕੋਟਬ੍ਰਹਮੰਡਉਪੈਕਾਦਾਤਾ॥ ੮ ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗ
ਤਸੁਖਦਾਈ॥ਜੁਗ॥ਜੁਗੰਤਰਪੈਜਰਖਾਈ॥ਏਕੰਕਾਰਏਕਹੀਏਕਾ॥ਆਪੇਆਪਉ
ਪਾਂਇਦਾ॥ ੯ ॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਦਇਆਲਅਨੰਦੋ॥ਹਰਿਮਿਹਰਕਰੇਹਰਿਹਰਿਬਖਸੰ
ਦੋ॥ਅਨੰਦਰੂਪਅਨਾਦਧੁਨਿਕਾਰਾ॥ਜਨਨਾਨਕਜਸਗਾਵੈਤਾਹੈ॥ ੧੦ ॥ਆਦਿਨ
ਰੰਜਨਪ੍ਰਭੁਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਨਿਰਾਹਾਰਨਿਰਵੈਰਨਿਰਾਰਾ॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੰਭੋ
ਬਰਨਚਿਹਨਨਪਛਾਤਾਹੈ॥ ੧੧ ॥ਅਚਰਜਰੂਪਬਿਸਮਨਾਬਿਸਮਾਦਾ॥ਭਗਤਿਵ
ਛਲਹਰਿਆਦਿਜੁਗਾਦਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੈਭੀਹੋਸੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਬਿਅੰਤਬਿਅੰਤਾਹੈ
॥ ੧੨ ॥ਦੀਨਾਨਾਥਦਮੋਦਰਦੁਖਭੰਜਨ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਪਾਪਨਿਕੰਜਨ॥ਸੇਖਪਰਗ
ਇਣਮੁਕਤਿਮੁਕਤੀਸਰਤਰੇਨਾਮਅਨੇਕਅਨੰਤਾਹੈ॥ ੧੩ ॥ਸਹੰਸਰਨਾਮਸਰੂਪ
ਨਵੀਧੰਨਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਗੁਰਗਿਆਨਬਖਿਲੇਜਾ॥ਸਹੰਸਰਨਾਮਸਤਿਹਰਿਸੰਪੀ
ਐਗੁਰਪੂਰੇਤੇਜਾਤਾਹੈ॥ ੧੪ ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਨਿਹਚਲਧਰਮਾ॥ਨਿਹਚਲਸਭਸੰ
ਸਰਨਾਮਾ॥ਸਹੰਸਰਨਾਮਗੁਰਮੁਖਪਰਗਾਸੇਸਾਚਿਜਸੁਬਿਗਸੰਤਾਹੈ॥ ੧੫ ॥ਗ
ਹਿਰਗੰਭੀਰਗਹਿਰਗੁਪਾਲਾ॥ਮੋਹਨਮਾਧੋਕ੍ਰਿਸਨਦਇਆਲਾ॥ਰਾਮਚੰਦਬਨਿ
ਬਨਵਲੀਅਨਹਦਬੈਨਬਜੰਤਾਹੈ॥ ੧੬ ॥ਮੋਹਨਸੁੰਦਰਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਰੀ॥ਰਾਘੋ
ਪਤਿਰਾਜਾਬਨਵਾਰੀ॥ਰਾਜਾਰਾਮਕ੍ਰਿਸਨਹਰਿਕਹੀਐਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹਰਿਭੰਤਾਹੈ॥ ੧
੭ ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰਕਹਾਇਣਾ॥ਅੰਤਕਾਰਣਪ੍ਰਭੁਪੈਚਾਇਣਾ॥ਅਗਮਅ
ਕਾਲਪੁਰਖਸਿਰਾਲਾਸਭਸਚੇਤਖੜਬਹੰਤਾਹੈ॥ ੧੮ ॥ਅਗਮਅਗਾਧਬੇਅੰ
ਤਅਤੋਲਾ॥ਗੁਣਗਿਆਨਪਦਾਰਥਰਤਨਅਮੋਲਾ॥ਅਗਮਅਥਾਹਬੇਅੰਤਨ
ਆਇਭਗਤਵਛਲਵਰਦੈਤਾਹੈ॥ ੧੯ ॥ਅਪਰਅਪਾਰਅਗਾਧਅੰਤਰੂੜਾ॥ਅ
ਗੰਮਅਥਾਹਗੁਰਸਬਦੀਰੂੜਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਹਰਿਗੋਵਿੰਦ॥ਸੇਈਨਾਨਕਜਨਬਿਨ
ਵੰਤਾਹੈ॥ ੨੦ ॥ਊਚਮੂਚਸਦਉਚੋਬਾਨਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਾਹਿਬਦੀਬਾਨਾ॥ਸੰਤਉਧਾ
ਰਨਮੁਕਤਸਧਾਰਣਕਾਰੰਕਾਰੇਭੰਜਖਿਲੰਤਾਹੈ॥ ੨੧ ॥ਸਚੁਸਬਦਗਹਿਰਗੰਭੀ
ਰਾ॥ਅਨੰਦਬਿਨੋਦੀਗੁਰਮੁਖਮਨਧੀਰਾ॥ਆਦਿਅੰਤਅਪਰੰਪਰਪੂਰਨਸਭੁਸਚੇ

ਟੀਸੁਹੰਤਾਹੇ॥ ੨੨ ॥ਤੁਮਬਾਰੇਸਾਚੀਮਤੀ॥ਬਿਨਸਾਚੇਸਭਕੂੜੀਮਤੀ॥ਬਿਨਸ
ਚੇਜਮਕਿੰਕਰਮਾਰੇਬਹੁਜੋਨੀਗਰਭਲਗੰਤਾਹੇ॥ ੨੩ ॥ਸਚੋਤਖਤਬਹੇਅਬਿਨਾਸੀ
॥ਨਿਹਚਲਸਾਚਾਆਇਨਜਾਸੀ॥ਤਿਰੇਭੂਪਨਜਾਣੈਕੋਈਤੂੰਕਰਿਕਰਿਚੋਜਦਿਖੰਤਾਹੇ॥
੨੪ ॥ਅਨੰਦਬਿਨੋਦੀਚੋਜੀਖੇਡੈ॥ਬਾਪੁਰਬਾਪਤਰੇਸੁਹੋਇਗਾ॥ਤੁਸਰੇਢਹੇਢਹਿ
ਸੈਨੂਭੂਰਭੂਰੰਤਾਹੇ॥ ੨੫ ॥ਤ੍ਰਿਤਪਤ੍ਰਿਪਤੌ ... ਹੁਕ
ਹੁਕਮੇਸਾਜੈਹੁਕਮਾਨਿਵਾਜੈ॥ਬਾਹਿਅਣਿਨਕਿਸੈਪੁਛੰਤਾਹੇ॥ ੨੬ ॥ਪ੍ਰਭੋਤ
ਰਖਅਭੇਆ॥ਵਰਨਚਿਹਨਕਛੁਜਾਤਨਜਨਿਆ॥ਅਦਿਸਟਅਗੋਚਰਅਲ
ਖਨਲਖੀਐਧਾਇਧਾਇਸੋਵਰਤੰਤਾਹੇ॥ ੨੭ ॥ਅਨਾਥਾਨਾਥਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ॥ਨਿ
ਤਿਨੀਆਸਾਰਸੰਮਾਲੈ॥ਵਡੀਅਥਾਹਰਜਾਈਰਾਸਾਭਲਾਹਰਿਭਗਵੰਤਾਹੇ॥੨੮॥
ਅਗਾਮਅਪਾਰਬੇਅੰਤਬੇਐਬਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਅਨੀਲਅਨਾਦਾ॥ਅਨਹਦਿਧੁਨਿ
ਝੁਣਕਾਰਅਨਾਹਦਧੁਨਓਅੰਕਾਰਵਜੰਤਾਹੇ॥ ੨੯ ॥ਤੇਰਾਅੰਤਨਜਾਣੈਕੋਈ॥ਪੂਰੇ
ਗੁਰਤੇਸੋਝੀਹੋਈ॥ਸਿਮਰਹਿਅਸੰਖਅੰਤਨਹੀਪਾਇਆ॥ਹਰਿਸਿਫਤੀਅੰਤਨਪਾਰ
ਹੇ॥ ੩੦ ॥ਸਿਫਤਸਲਾਹਣਜੋਤਿਸਭਦੇਵੈ॥ਢਾਢੀਮੰਗਤਗੁਣਦਰਗਾਵੈ॥ਨਾਨਕ
ਢਾਢੀਪ੍ਰਭੂਪਹਿਨਾਇਆਦਰਸਚੋਪਤਿਵੰਤਾਹੇ॥ ੩੧ ॥ਲਾਲਗੁਲਾਲਦਇਆਲੂ
ਦਾਤਾ॥ਅਪਰਅਪਾਰੰਪਾਇਨਪਾਰਾ॥ਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤਬਿਅੰਤਾ॥ਅਗਮਅਥਾਹ
ਅਲਿਖੰਤਾਹੇ॥ ੩੨ ॥ਰਾਮਕ੍ਰਿਸਨਗੋਬਿੰਦਪਰਾਇਣਾ॥ਮੁਕੰਦਮਨੋਹਰਲਛਮੀਨਰ
ਇਣਾ॥ਗੋਬਿੰਦਸਦਾਥਿਰਗਰਭਪਹਾਰੀ॥ਆਪੇਆਪਉਪੰਤਾਹੇ॥ ੩੩ ॥ਹਰਹਰਸਿ
ਵਰਨਰਸਿੰਘਾ॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰ॥ਮੋਹਨਮਾਧੋਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਰੀ॥ਨਿਰ
ਭਉਭਉਨਿਭਰੰਤਾਹੇ॥ ੩੪ ॥ਅਚਿੰਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਮੇਸਰਸੁਆਮੀ॥ਮਧੁਸੂਦਨ
ਦਾਮੋਦਰਸੁਆਮੀ॥ਰਿਖੀਕੇਸਗੋਵਰਧਨਧਾਰੀ॥ਮੁਰਲੀਮਨੋਹਰਵਜੰਤਾਹੇ॥ ੩੫ ॥
ਦਾਨਕ੍ਰਿਸਨਹਰਿਹਰਿਨਾਰਾਇਣੁ॥ਭਗਤਵਛਲਹਰਿਬਿਸੰਭਰਪਾਇਣੁ॥ਸੰਤਉਧਾ
ਰਨਤੇਰਾਅੰਤਨਕੋਈਪਾਤਾਹੇ॥ ੩੬ ॥ਅਛਲਅਛੇਦਅਭੇਦਅਲੇਖਾ॥ਵਰਨ
ਚਿਹਨਕਛੁਰੂਪਨਰੇਖਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਹੈਭੀਹੋਸੀ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਪਛਾਤਾਹੇ॥੩
੭ ॥ਆਦਿਨਿਰੰਜਨਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਸਚੁਠਕੁਰਥੀਸਾਚੇਮੀਰਾ॥ਅਨਹਦਧੁਨਝੁਣ
ਕਾਰਸਦਾਧੁਨਿਨਿਰਭਉਕੈਘਰਵਾਸਾਹੇ॥ ੩੮ ॥ਦਾਮੋਦਰਹਰਿਦਾਨਾਬੀਨਾ॥ਗਹਰ
ਗੰਭੀਰਗਹੀਰਸੁਜਾਨਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਮੇਸਰਸੁਆਮੀ॥ਲੇਪਨਕੋਈਲਤਾਹੇ॥੩੯
॥ਤੂਨੇਮੋਆਦਿਜੁਗਨਅਪਾਰਾ॥ਓਅੰਕਾਰਕਰਿਕੀਆਪਸਾਰਾ॥ਤੂਨਕਲਾਅਹਿਤਕੂੰ

ਲਈਸੁੰਨਸੁੰਨਸਮਾਤਾਹੇ॥੪੦॥ਅਕਥਕਥਾਗੁਰਸਬਦਵੀਚਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਪਾ
ਇਆਮੋਖਦੁਆਰੀ॥ਨਾਨਕਸਭੁਕੋਸਭਸਾਧਾਸਚੋਸਚਬੁਲੰਤਾਹੇ॥੪੧॥ਆਪੇ
ਜਤੀਸਤੀਸਤਵੰਤਾ॥ਅਚਰਜਰੂਪਪ੍ਰਾਣਿਪਾਇਵਰਤੰਤਾ॥ਭੈਭੰਜਨਅਤਿਕ੍ਰਿਪਾ
ਗਉਰਾਸਕਦਧਪਟਾਨਾਦਾਤਾਹੇ॥੪੨॥ਨਿਰਹਾਰੀਨਿਰਵੈਰਨਿਰਾਰਾ॥[illegible]
[illegible]ਗੁਰਮੁਖਪੀਰਾਨਿਹਚਲਨਾਆਇਨਜਾਤਾਹੇ॥੪੩॥ਅ
ਨਾਥਅਨਾਥਸਰਬਪ੍ਰਿਤਪਾਲਕ॥ਕੋਟਬ੍ਰਹਮੰਡਕਾਠਾਕਰਨਾਇਕ॥ਦ੍ਰੋਪਤ[illegible]
ਨਿਦਾਸਉਧਾਰਨਿਜੈਜੈਕਾਰਕਰੰਤਾਹੇ॥੪੪॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕੀਜਿਨਪੈਜਰਖਾਈ॥ਹਰ
ਨਖਸਛੇਦਿਰਿਮੀਤਛਡਾਈ॥ਸੰਤਭਗਤਹਰਿਜਸਗਾਵਹਿਹਰਿਅਪਨਾਬਿਰਦ
ਰਖੰਤਾਹੇ॥੪੫॥ਭਗਤਿਵਛਲਹਰਹਰਨਾਰਾਇਣ॥ਦਹਿਸਰਛੇਦਕੀਓਰਾਮ
ਇਣ॥ਅਸਰਸੰਘਾਰਣਮੁਕਤਿਸਧਾਰਣਅਸੁੰਭਸੁੰਭਅਸਥੰਭਾਹੇ॥੪੬॥ਅ
ਜਾਮਲਾਦੇਸਦਾਰਤਤਾਰੇ॥ਬਾਲਮੀਕਤਾਰੇਬਦਵਾਰੇ॥ਭਗਤਵਛਲਨਿਰਪਨਾਰ
ਸ੍ਰਪਨਿਧਿਕਰਣਕਰਿਣਬਿਪਤਾਹੇ॥੪੭॥ਹਰਿਹਰਿਸੀਧਾਰੇਕੇਸਾਧਨਾ॥ਮੁਰ
ਲੀਮਨੋਹਰਮਾਧੋਅਚਵਾ॥ਸੰਤਜਨਕਾਆਗੀਆਕਾਰੀਆਦਅੰਤਸੁਖਦਾਤਾ
ਹੇ॥੪੮॥ਅਗਾਧਬੋਧਬਾਨੈਬਨਵਾਲੀ॥ਸੰਕਤਸਾਗਰਪਰਕਰਤਾਲੀ॥ਨਿ
ਹਚਲਾਨਿਹਚਲਧਾਮ[illegible]ਸਰਨਾਮਾਗੁਰਕੇਸਬਦਰਤੰਤਾਹੇ॥੪੯॥ਲਾਲਗੁਲ
ਲਰਸਾਲਅਤਿਗਾਹਰ॥ਸੁੰਦਰਸੁਘੜਸੁਜਾਨਪਰਾਹਰ॥ਅਤਿਅਤੀਭੁਸਨੀਰਿਕ
ਤਰਗਿ॥ਨਿਹਚਲਤਖਤਸਦਾਥਿਰਜਾਕਾਸਚਤਖਤਬਸੰਤਾਹੇ॥੫੦॥ਅਸਰਸੰ
ਘਾਰਣਮੁਕਤਿਮੁਕਤੀਸਰਗ॥ਤਖਤਨਿਵਾਸੀਸਚਾਰਚਸਰਗ॥ਏਕੋਕਾਰਅਦਰਨਹੀ
ਦੂਜਾਨਨਕਚਰਨਪਰਸਤਾਹੇ॥੫੧॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੋਦਾਆਇਆ॥ਅੰਤਪਾ
ਰਨਾਕਿਨਹੂੰਪਾਇਆ॥ਪਰੇਤੇਪਰੇਪਰੇਲਾਪਰਲਾਕਿਨਹੀਪਾਰਨਜਾਣਾਹੇ॥੫੨॥
ਪਰਮਾਨੰਦਅਨੰਦੀਲਾਲਨਾ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਸੰਤਬੰਕਦੁਖਦਾਲਨਾ॥ਨਰਾਇਣਧਾਰ
ਭੂਪਾਰੀਅਪਨੇਰੰਗਪ੍ਰਭਰਾਤਾਹੇ॥੫੩॥ਆਦਿਪੁਰਖਕਰਤਾਰਭਰਤਾਰ॥ਮੁਕ
ਤਦਾਨਮੁਕਤੀਸਰਸਾਰਾ॥ਪ੍ਰੇਮਪਰਾਇਣਰੂਪਨਰਾਇਣਪੂਰਨਪੁਰਖਬਿਧਾਤਾ
॥੫੪॥ਅਕਲਕਲਾਪ੍ਰਭਅਲਖਅਲੇਖੀ॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਨਿਰੰਜਨਭੇਖੀ॥ਦੀਨ
ਦਇਆਲਕਿਰਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਸਭਸਮਝਾਤਾਹੇ॥੫੫॥ਅਸਥਿਰਗਤਿਅਚ
ਰਿਸਿਰੀਪਰਮੇਸਾ॥ਇੰਦ੍ਰਸੁਆਮੀ[illegible]ਮਾਧੋਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾ
ਰੀ॥ਪੇਖਪੇਖਬਿਗਸੰਤਾਹੇ॥੫੬॥ਨਰਹਰਿਨਰਾਇਣ[illegible]ਸੰਤ[illegible]

ਤਿਹਰਿਜਿਮਰਉਬਾਰਣਾਦਾਮੋਦਰਦੁਖਭੰਜਨਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਤਾਹੈ।
੫੭।ਪ੍ਰਿਤਪ੍ਰੀਤਕਰਤ੍ਰਿਭਵਨਰੂਪਨਾਰੂਪਨਰਾਇਣਵੀਰਅਭੰਗਨਾ।ਪ੍ਰੀਤਿਮਪ੍ਰ
[illegible]ਹਿਤਕਾਰੀਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਲੰਤਾਹੈ।੫੮।ਨਿਹਕੇਵਲਨਿਹਕੰਟਕ
[illegible]ਪੂਰਨਾ।ਬਾਪਿਓਬਾਪੇਛਾਹਿਓਸਾਰੇਤ੍ਰਿ[illegible]ਕਰੰਤਾ
ਹੈ।੫੯।ਅ[illegible]ਸੁਜਾਨਮਰਣਾ।ਸਾਚਾਤਖਤਸਾਚਾ[illegible]।ਸੁ
ਣਸੁਣਿਆਖਹਿਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਬੂਝਹਿਬਿਸਮਬਿਸਮਬਿਸਮਾਤਾਹੈ।੬੦।ਆਪੇਬਖ
ਸੀਮਿਲਾਏਮੇਲੋ।ਅਨੰਦਬਿਨੋਦੀਚੋਜੀਖੇਲੋ।ਸਹੰਸਰਨਾਮਰੰਗਨਿਜਾਈਨਾਨਕ
ਹਰਿਰੰਗਰਾਤਾਹੈ।੬੧।ਜੱਖਕਿਨਰਜੋਧੇਇਕਸਾਰੇ।ਅੰਤਨਪਾਵੈਪੜਿਪੜਿਥਕੇ
।ਸੂਰਬੀਰਅਰਵਡੇਵਡੇਰੇਅੰਤਨਕੋਈਪਾਤਾਹੈ।੬੨।ਅਗਮਅਥਾਹਅਪਾਰਨਿ
ਰਾਲਾ।ਅਪਰੰਪਰਸੁਰਾਹਰੀਦਇਆਲਾ।ਹਰੀਚੰਦੁਹਰਿਕ੍ਰਿਸਨਮਨੋਹਰਸਗਲਬ੍ਰ
ਮਾਸਰਤਾਹੈ।੬੩।ਹਰਿਹਰਿਸੁਆਮੀਹਰਜੀਹਰੀਆ।ਬਹੁਤੇਰੂਪੀਚੌਸਿਆ।ਸੁੰਦ
ਰੀਆ।ਸਰਬਜੋਤਜਾਕਾਪਰਗਾਸਾ।ਪਰਗਟਰੂਪਦਿਖਲਾਤਾਹੈ।੬੪।ਪਰਮਤਤਨਿ
ਲੇਪਅਲੇਪਾ।ਅਲਖਪੁਰਖਸਰਬਸਿਰਲੇਖਾ।ਲਿਖਿਆਲੇਖੁਅਭੁਲਨਭੁਲੈਭੂਲ
ਹੋਮਨਬਿਲਲਾਤਾਹੈ।੬੫।ਸਹੰਸਰਨਾਮਕੋਉਗਨੈਨਤੇਰੇ।ਅੰਤਨਪਾਇਨਵਡੇਵ
ਡੇਰੇ।ਤੇਰੀਸਿਫਤਕਉਨਸਲਾਹੇਸਭੁਕੁਦਰਤਿਕਾਦਰਜਾਤਾਹੈ।੬੬।ਸਹੰਸਰਨਾਮਸ
ਜਿਨਪੜ੍ਹਿਆ।ਉਨ੍ਹੀਪਉਹੀਗਗਨੰਤਰਚੜ੍ਹਿਆ।ਪੰਚਬਾਣਲੈਜਮਕਉਮਾਰੇਸਚਿਮ
ਹਿਲਘਰਜਾਤਾਹੈ।੬੭।ਸਹੰਸਰਨਾਮੁਸਚਸਚੀਸਿਫਤਾ।ਸਹੰਸਰਨਾਮੁਸਚੁਅਗਮ
ਗਤਾ।ਸਹੰਸਰਨਾਮੁਸਚੀਵਡਿਆਈਕਿਨਵਿਰਲੇਗੁਰਮੁਖਸਾਤਾਹੈ।੬੮।ਸਹੰਸ
ਰਨਾਮਲਿਖਤੇਜੋਪੜ੍ਹਤੋ।ਸਾਚੀਬਾਣੀਕੰਨੀਸੁਣਤੋ।[illegible]ਤਿਏਨਸੁਪਾਰਗਰਾਮਿ
ਉਬਾਲਿਬਾਲਿਤਿਨਵਾਰਸਾਤਾਹੈ।੬੯।ਸਤਿਗੁਰੂਪਾਤੇਪਰਗਟਓਲਿਆ।ਸਹੰਸਰਨ
ਾਮਪਰਗਟਹੋਇਆ।ਪਵਿਤ੍ਰਹੋਇਪੜ੍ਹੀਸੁਣਾਬਾਸੋਸੋਮੈਕਪਏਹਜਾਤਾਹੈ।੭੦।ਦ੍ਰਿ
ਪਤੀਬਾਣੀਪਰਗਟਹੋਈ।ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਚੀਨੈਕੋਈ।ਸੁਣੇਸੁਣਾਵੇਹਿਰਦੇਗਾਵੇ
ਰਹਿਪਰਉਪਕਾਰੀਜਾਤਾਹੈ।੭੧।ਪ੍ਰਣਵਤਨਾਨਕਦਾਸਤੁਮਾਰਾ।ਤੂੰਸੁਗਨੁਗਦਾਤ
ਪ੍ਰਭੂਹਮਾਰਾ।ਦੇਹਦਰਸਨਜਨਤ੍ਰਿਪਤਾਅਪੁਨਿਤੇਰੈਦਰਸਨਉਬਾਲਿਜਾਤਾਹੈ।੭੨
।ਸਹੰਸਰਨਾਮਪੜੈਸੋਮੁਕਤਾ।ਸਹੰਸ[illegible]ਮਪੜ੍ਹੈਸੁਭੁਗਤਾ।ਸਹੰਸਰਨਾਮ
ਪੜ੍ਹਿਅਸਥਿਰਹੋਵੈਗਰਭਨਜੋਨੀਜਾਤਾਹੈ।੭੩।ਸਹੰਸਰਨਾਮਪੜ੍ਹਿਸੋਸੁਖੀਏ
।ਸਭਸੁਖਦੇਖੇਕਦੀਨਦੁਖੀਏ।ਸਹੰਸਰਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਆਅਸਥਿਰਘਰ

ਖਾਤਾਹੈ॥ ੭੪॥ ਸਹੰਸਰਨਾਮੁ ਬਲਿਹਾਰਿ ਵਿਸੁਰੇ॥ ਸਹੰਸਰਨਾਮੁ [illegible]
॥ ਜੋਇਛੈਸੋਈ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਸੁਖਦਾਤਾਹੈ॥ ੭੫॥ ਸਹੰਸਰਨਾ[illegible]
ਨ ਪੜਿਆ॥ ਸੋ ਫਿਰ ਗਰਭ ਜੂਨਿ ਨ ਪੜਿਆ॥ ਸਹੰਸਰਨਾਮੁ ਪੜਿ ਮੁਕਤਾ ਹੋਵੈ ਸੋ [illegible]
ਸਮਾਤਾਹੈ॥ ੭੬॥ ਸਹੰਸਰਨਾਮੁ ਪੜਿ ਕਿਰਤ ਨ ਕਰਮਾ॥ ਸਹੰਸਰਨਾਮ ਪੜਿ ਸੁਤ ਰਜ
ਨਮਾ॥ ਸਹੰਸਰਨਾਮੁ ਪੜਿ ਅਲਖ ਅਲੇਖੈ ਅੰਤ੍ਰੈ ਤ੍ਰਿ[illegible]ਤਾਹੈ॥ ੭੭॥ ਸਹੰਸਰਨਾ
ਮੁ ਪੜਿ ਸੁਖ ਬਿਸਰਾਮਾ॥ ਸਹੰਸਰਨਾਮੁ ਪੜਿ ਨਿਹਚਲ ਧਾਮਾ॥ ਸਹੰਸਰਨਾਮੁ ਪੜਿ
ਸਚੇ ਰਤਾ ਸਚਿ ਮਹਲਿ ਘਰਿ ਜਾਤਾਹੈ॥ ੭੮॥ ਸਹੰਸਰਨਾਮੁ ਪੜਿ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ॥ ਸ
ਹੰਸਰਨਾਮੁ ਪੜਿ ਕਰਮ ਲਿਖਾਧੀ॥ ਸਹੰਸਰਨਾਮੁ ਪੜਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਬਿਰਥਾ ਮੂ
ਲ ਨ ਜਾਤਾਹੈ॥ ੭੯॥ ਸਹੰਸਰਨਾਮੁ ਪੜਿ ਲੋਚਾ ਪੂਰੀ॥ ਸਹੰਸਰਨਾਮੁ ਪੜਿ ਕਦੇ ਨ
ਝੂਰੀ॥ ਸਹੰਸਰਨਾਮੁ ਪੜਿ ਸੁਖ ਸਮਾਨਾ ਧਰਮ ਧੀਰਜ ਠਹਿਰਾਤਾਹੈ॥ ੮੦॥ ਸਹੰਸ
ਰਨਾਮੁ ਪੜਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ॥ ਮਸਤਕ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰ ਸਾਚਾ॥ ਨਾਨਕ ਸਹੰਸ
ਰਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਪੜਿਆ ਧੁਰ ਮਸਤਕ ਲੇਖ ਲਿਖਾਤਾਹੈ॥ ੮੧॥ ਆਦਿ ਅੰਤ ਪ੍ਰਗਸ
ਚੀ ਬਾਣੀ॥ ਸਚ ਊਪਾਈ ਸਚੁ ਸਮਾਣੀ॥ ਸਚੁ ਅਚਰਜੁ ਅਕੱਥ ਕਥਿ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਨ
ਨਕ ਸਿਫਤੀ ਰਾਤਾਹੈ॥ ੮੨॥ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਹੰਸਰਨਾਮਾ ਸੁਣਾਇ
ਆ ਤਾ ਹਰਦਾਸ ਭਗਤਿ ਸਭ ਸਾਧਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਪੈਰੀਂ ਆਇ ਪਇਆ॥ ਕਹਿਣੇ ਲਾਗਾ ਸ੍ਰੀ
ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਤੀਰਥ ਤੁਮਾਰਾ ਮੈ ਤੁਮਰੇ ਸੌ ਦਿਨ ਏਥੇ ਹੀ ਬਿਸਰਾਮ ਕਰੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੰਦ੍ਰ
ਦਿਨ ਓਥੇ ਰਹੇ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਤੇ ਮੈ ਤਿਹਾਂ ਓਥੋਂ ਅੰਤ੍ਰਧਿਆਨ ਹੋਏ
ਤਾ ਇਕਸ ਦੇਸ ਵਿਚ ਪਰ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਜਾਤ੍ਰਾ ਕੀਚਲੀ॥

॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਸੇ ਵਸਦੀ ਵਲ ਨਾਹੀ ਕਿਥਾਊ ਜੰਗਲ ਕਿਥਾਊ ਦਰਿਆਵਾਂ ਤੇ
ਕਿਤੇ ਦਿਨ ਨ ਰਾਤੀ॥ ਜੋ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਭੁਖ ਲਗੇ ਤਾ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੇ ਇਕ ਦਿਨ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ
ਬਹੁਤ ਭੁਖ ਲਗੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਸਿਧੇ ਵਸਦੀ ਵਿਚ ਜਾਇ
ਖੜਾ ਹੋ॥ ਅਗੇ ਸਿਖ ਤੂ [illegible] ਹੋ ਕੇ ਜਾਇ ਖਲੋਵੀ॥ ਤਾ ਲੋਕ ਤੁਧ ਨੂੰ ਖਵਾਇ
ਦੇਹਨਗੇ ਅਤੇ [illegible] ਹਿੰਦੂ ਭਾਵੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਜੋ ਤੇ [illegible] ਲਾਗ
ਸੋ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ [illegible] ਅਗੋ ਆਨ ਕਥਨ [illegible]
[illegible]
[illegible] ਸੋ ਆਸਾ ਨੂੰ ਏਹੁ ਦਿਦਾਰ ਹੋਇਆ

ਹੈ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨੇ ਉਪਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਈ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਸਹਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ
ਅਤੇ ਜਦ ਮਰਦਾਨਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਸਹਿਰ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਲਗੇ ਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ
ਹੋਈ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਭੋਜਨ ਤੇ ਪੰਜ ਏ ਕਪੜਿਆਂ ਦੀ ਪੰਡ ਬੰਨ ਕੇ ਲੈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਦੇਖ ਕਰ ਹਸੇ ਬਹੁਤ ਤੇ ਆਖਣ ਲਗੇ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਆ ਆਦਾ ਹੈ। ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਜੀ ਏਹ ਕਪੜੇ ਤੇ ਹੋਰ ਜੋ ਕੁਛ [illegible] ਦੇ ਅਗੇ ਆਣ ਰਖਿਆ ਹੈ ਅਗੇ ਜੋ ਆ
ਪ ਦੀ ਰਜਾਇ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਆਦੇ ਤਾ ਭਲਾ ਕੀਤੋ ਪਰ ਏਹ ਤਾ ਅ
ਸਾਡੇ ਕਿਤੇ ਕੰਮ ਨਾਹੀ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਹੁਣ ਕਿਆ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ
ਸਟ ਘਤ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਸਭ ਵਸਤ ਸੁੱਟ ਦਿਤੀ ਪੰਡ ਸਾਰੀ ਉਥੇ ਰਹਿ ਗਏ ਤਾ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੇ ਮਹਾਂਰਾਜ ਜੀ ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦੀ ਮਨਤਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਸਿੱ
ਖ ਸਿੱਖ ਦੇ ਮੁਹਿ ਪਾਵੇ ਸੋ ਉਸ ਦਾ ਭਾਉ ਆਪ ਨੂੰ ਕੀ ਕੁਛ ਪਹੁਚਦਾ ਹੈ ਏਹ ਮੇਰਾ ਸੰਸਾ
ਦੂਰ ਕਰੋ ਜੀ ਅਤੇ ਆਪ ਤਾਂ ਕੁਛ ਛੋਹਦੇ ਨਾਹੀ ਤੇ ਨ ਕੁਛ ਮੁਹਿ ਪਾਂਵਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕਿਸ
ਨਾਲ ਤ੍ਰਿਪਤ ਰਹਿਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਵਜਾ
ਇ। ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ। ॥

॥ਮਹਲਾ ੧ ॥ਮਾਤਾ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੇ ਪੁਤ ਖਾਏ॥ ਮੀਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਭਈ ਜਲ
ਨਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮੁਖ ਪਾਏ॥ ੧ ॥ਤੇ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ
ਮੇਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਦੁਖ ਜਾਇ ਹਮਾਰੇ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥
ਜਿਉ ਮਿਲ ਬਛਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਲਗਾਵੈ॥ ਕਾਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾਂ ਪਿਰ ਘਰ ਆ
ਵੈ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾਂ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ॥ ਸਾਰਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਸੈ ਜਲ ਧਾ
ਰਾ ਨਰਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰਾ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਪੈ
ਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ ੩ ॥ਨਰ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਧਨ ਖਾਟੇ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀ
ਤ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਗਲਾਟੇ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਪਗ ਚਾਟੇ॥੪॥

ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਸਤ ਕਰ ਕਰ ਤਸਲੀਮ ਕੀਤੀ॥ ਉਥੋ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲਦੇ ਰਹੇ

ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਠਗਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ।

ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਠਗਾਂ ਦੇ ਮੁਲਖ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਤਾ ਉਸ
ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਸੇਖ ਸਜਣ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਰਸਤੇ ਉਪਰ ਬਣ
ਏ ਹੋਏ ਸਾਨੇ ਇਕ ਠਾਕਰ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਇਕ ਮਸੀਤ ਉਸ ਨੇ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਜਿਥੇ
ਹਿੰਦੂ ਜਾਂਦੇ ਤਾ ਠਾਕਰ ਦੁਆਰੇ ਰਖਦੇ ਜੋ ਮੁਸਲਮਾਨ ਜਾਂਦੇ ਤਾ ਮਸੀਤ ਵਿਚ ਠੋ

ਰਹੇ ਜੋ ਰਾਤ ਪਏ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਸੁਆਹ ਗਾ ਦੇਵੇ ਜਾਂ [illegible] ਕੇ ਮਾਰ ਦੇਵੇ ਦਰ
ਖੂਹੇ ਵਿਚ ਗਾਏ ਸੁਟੇ ਜਦ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਉਹ ਬਾਹਿਰ ਤਸਬੀ [illegible] ਆਸਾ ਲੈ ਕੇ ਮੁਸ
ਲਾ ਪਾਇ ਬਹਵੇ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤਿਨੇ ਜਣੇ ਓਥੇ ਜਾਇ
ਪਹੁਚੇ ਤਾਂ ਦੇਖ ਕਰ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਖਿਜਮਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਆ
ਖਿਆ ਸੁ ਭਾਈ ਇਨਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਬਹੁਤ ਧਨ ਹੋਸੀ ਪਰ ਗੁਝੀ ਹੈ ਕਿਓਂ ਇਨਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਉ
ਪਰ ਲਾਲੀ ਆਹੀ ਜਦ ਦਿਨ ਗੁਜਰਿਆ ਤੇ ਰਾਤ ਪੈ ਗਈ ਤਾਂ ਆਖਣ ਲਗਾ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਅੰਦਰ ਚਲੋ ਤੇ ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਸਵੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਨ
ਉਕਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸਜਣ ਹੈ ਗਰੀਬ ਸਦਾ ਖਿਜਮਤ ਦਾ
ਰਹਾਂ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਲੀ ਖਿਜਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਪਰ ਇਕ ਸਬਦ ਖੁ
ਦਾਇ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਦਾ ਆਖ ਕੇ ਸਵਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਸਜਣ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਹੋਵੇ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ
ਆਖਿਓਸੁ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਰਾਤ ਬਹੁਤ ਗਈ ਹੈ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾ
ਨਿਆ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਆ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾ
ਗ ਸੂਹੀ ਵਿਚ ਉਚਾਰਿਆ ਹੈ। ।ਉਜਲ ਕੈਹਿਆ ਚਿਲਕਣਾ ਘੋਟਮ ਕਾ
ਲੜੀ ਮਸੁ। ਧੋਤਿਆ ਜੂਠਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵੈ ਤਿਸੁ॥ ੧ ।ਸਜਣ ਸੇਈ ਨਾਲ ਮੈ
ਚਲਦਿਆ ਨਾਲ ਚਲੰਨਿ। ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਖੜੇ ਦਿਸੰਨਿ। ੧ ॥
ਰਹਾਉ। ।ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆਂ ਪਾਸੋ ਚਿਤਵੀਆ। ਢਠੀਆਂ ਕੰਮ ਨ ਆਵਨਿ
ਵਿਚੋ ਸਖਣੀਆ। ੨ ।ਬਗਾਂ ਬਗੇ ਕਪੜੇ ਤੀਰਥ ਮੰਝ ਵਸੰਨਿ। ਘੁਟ ਘੁਟ ਜੀਅ
ਖਾਵਣੇ ਬਗੇ ਨ ਕਹੀਅਨਿ। ੩ ।ਸਿੰਮਲ ਰੁਖ ਸਰੀਰ ਮੈ ਮੈਜਨ ਦੇਖ ਭੁਲੰਨਿ। ਸੇ
ਫਲ ਕੰਮ ਨ ਆਵਨੀ ਤੇ ਗੁਣ ਮੈ ਤਨ ਹੰਨਿ। ਅੰਧੁਲੇ ਭਾਰ ਉਠਾਇਆ ਡੂਗਰ ਵਾਟ
ਬਹੁਤ। ਅਖੀ ਲੋੜੀ ਨ ਲਹਾ ਹਉ ਚੜ੍ਹ ਲੰਘਾ ਕਿਤੁ॥ ੫ ।ਚਾਕਰੀਆਂ ਚੰਗਿਆਈਆ
ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਕਿਤੁ। ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਮਾਲ ਤੂੰ ਬਧਾ ਛੁਟਹਿ ਜਿਤੁ॥ ੬॥ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਦਾ ਸਦਕਾ ਉਸ ਦੀ ਬੁਧ ਹੋਰ ਦੀ ਹੋਰ ਹੋ ਗਈ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ
ਹੋਈ ਤਾਂ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਸਭੇ ਗੁਨਾਹ ਜਾਹਰ ਹੋਵਨਗੇ ਤਾਂ ਸਜਣ ਉਠ ਕਰ ਆ
ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪਇਆ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰ ਚੁੰਮਿਓਸੁ ਆਖਿਓਸੁ ਜੀ ਮੇਰੇ ਗੁਨਾਹ ਦਾ ਫ
ਜਲ ਕਰੋ ਜੀ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੇਖ ਸਜਣ [illegible] ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਪਾਇਗ
ਲੇ ਗੁਨਾਹ ਦਾ ਫਜਲ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੇਖ ਸਜਣ ਨੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੀ ਓਹ ਗੱਲ ਆਪੀ ਕਹੋ
ਜਿਨੀ ਗਲੀ ਗੁਨਾਹ ਦਾ ਫਜਲ ਹੋਵੇ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਹਰਵਾਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ

ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਸੇਖਾ ਤੈ ਖੂਨ ਕੀਤੇ ਹਨ ਸੋ ਸਚ ਆਖੁ ਤਾ ਸੇਖ ਸਜਣ ਚਰਣਾ
ਸਚ ਬੋਲਕਰ ਤਾ ਸਚੋ ਸਚ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਵਡੇ ਖੂਨ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਉ
ਨਾ ਦੀ ਜੋ ਵਸਤ ਅਕਠੀ ਕੀਤੀ ਹਈ ਸੋ ਲੈ ਆਉ ਤਾ ਸੇਖ ਸਜਣ ਨੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨਕੇ ਸਭ ਚੀ
[illegible] ਇਕੇ ਲੈ ਆਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਨਾਮ ਏਹ ਪਦਾਰਥ
ਨਾ [illegible] ਦੇਹ ਤਾ ਸਭ ਵਸਤ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਨਾਮ ਉਪਰ ਮਜੂਰਾ ਨੇ ਦਿਤੀ ਤਾ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪ
ਣ ਸਿਹਾਬੂ ਨਾਨਕ ਜੀਦਾ ਓਹੁ ਭੀ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਨਾਉ ਧਰੀਕ। ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

॥ਸਾਖੀ ਪਾਨੀਪਤ ਕਰਨਾਲ ਦੀ ਚਲੀ॥

ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਪਾਣੀਪਤ ਆਇ ਨਿਕਲੇ ਤਾ ਪਾਣੀਪਤ ਕਾ ਪੀਰ ਸੇਖ ਸ
ਰਫ ਥਾ ਉਸ ਕਾ ਮੁਰੀਦ ਸੇਖ ਟਟੀਹਰ ਥਾ। ਤਾਂ ਓਹ ਪੀਰ ਵਾਸਤੇ ਪਾਣੀ ਦਾ ਅਸਬਾਵ ਲੈ
ਣ ਆਇਆ ਤੋ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਅਗੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਤੇ ਮੋਹਲੀ ਬੈਠੇ ਹਾ ਤਾ ਉਨੇ ਆ
ਇਕਰ ਕਹਿਆ ਸਲਾਮਾਲੇਕਮ ਓ ਦਰਵੇਸ ਤਾ ਅਗੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਅਲੇਖ ਕੋ ਸ
ਲਾਮ ਹੈ ਪੀਰ ਕੇ ਦਰਵੇਸ ਤਾ ਸੇਖ ਟਟੀਹਰੀ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਕਰ ਕਹਿ ਓਸੁ ਕੇ ਅਜ ਤੋੜੀ ਸ
ਲਾਮ ਕਿਸੇ ਨਾਹੀ ਸੀ ਮੋੜਿਆ ਹੈ ਪਰ ਮੈ ਆਪਣੇ ਪੀਰ ਨੂੰ ਤਾਂ ਖਬਰ ਕਰਾ ਤਾ ਉਸ ਨੇ
ਆਇਕੇ ਪੀਰ ਨੂ ਆਖਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਜਾ ਮੈ ਅਸਤਾਵ ਭਰਨ ਗੋਆ ਤਾਂ ਅਗੋ ਤੇ ਦਰਵੇਸ
[illegible] ਹੈ ਸਨ ਤਾ ਮੈ ਜਾਇਕਰ ਸਲਾਮ ਪਾਇਆ ਤੇ ਆਖਿਆ ਸਲਾਮਾਲੇਕੋ ਹੇ ਦਰਵੇਸ
ਤਾ ਅਗੋ ਉਸ ਆਖਿਆ ਅਲੇਖ ਕੋ ਸਲਾਮ ਹੈ ਪੀਰ ਦੇ ਦਰਵੇਸ ਤਾ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਬਚਾ ਜਿਸ ਅਲੇਖ ਨੂ ਸਲਾਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰਾਏ ਤਾ ਓਸ ਨੂੰ ਆਖੀਏ
ਜੋ ਤੂੰ ਅਲੇਖ ਕਿਥੇ ਡਿਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੇਖ ਸਰਫ ਟਟੀਹਰੀ ਮੁਰੀਦ ਕੋ ਲੇਕਰ ਆਇਆ
ਵਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਅਵਾਜ ਕੀਤਾ। ਗੋਸਟ ਮਹਲਾ ੧॥ ॥
ਤਾ ਸੇਖ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਕੂਜਾ ਆਮਦਾ। ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ ਜੀਤਾ ਅ
ਦਮਾ। ਤਾ ਫੇਰ ਸੇਖ ਸਰਫ ਪੁਛਿਆ ਆਸਮਾਨ ਮਨੀ। ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ ਸ
ਮਨਸੁ ਮਾਨਾ ਤਦ ਹੂ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂ ਪੀਰ ਨੇ ਬਾਣੀ ਦੀ ਪ੍ਰਸਨ ਪੁਛਿਆ ਅਗਾਰਤੁ
ਰਾਨੁ ਆਲਮੇ ਪੁਰਸੀ। ਅਹਿਲ ਜਬਾਬ ਬਗੋ। ਇਦਰਦੇਸਾ [illegible] ਮੁਲਕਾਨੁ ਮਾਂ ਚਿਜਬ
ਸਾ ਤਾਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ। ਅਨੁਆਮਿਤੇ ਤਾ ਮੁੰਡ ਮੁੰਡਾਏ ਬਿਨਾ ਮਨ ਮੁੰਡਿ
ਗਤਿ ਨ ਪਾਵੇ। ਮੂੰਡ ਕਾ [illegible] ਆਗੇ ਧਰੋ। ਅਨਮਤਿ ਤਿਆਗ [illegible] ਮੂੰਡ
ਮੁੰਡਾਇ ਹੋਇ ਸਭੁ ਕਿਨਾ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਪਰਖੇ ਗੁਰ ਖੇਨਾ [illegible] ਮੂੰਡ ਮੁੰਡਾਇ [illegible] ਤਾ
ਈਗੋ ਦੀ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਮੁਖ ਮੂੰਡਿ ਮੁੰਡਾਈ। ਤਿਆਗ ਸਨੇਹ ਮਮਤਾ ਸਭ ਤਜੀਐ।

ਏਹ ਜੁਗਤ ਨਾਨਕ ਬੋਲੰਦੇ ਪਹਰੀਆਂ॥ ੧॥ [illegible] ਸਰਫ ਪੁੱਛਿਆ ਆਗੁ
ਗਰ ਤੂਰਾਸੁ ਆਲਮੇ ਪੁਰਸੀ॥ ਅਹਿਲ ਜਬਾਬ ਬਗੋ[illegible]ਸੁ॥ ਫਿਰਕਾ ਬਮਾਣੇ
ਮਜਬਾਸੀ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ॥ ਪੀਰ ਮੁਰਸ਼ਦ ਮੁਰੀਦ ਹੋਇ ਰਹਸੀ॥ ਖਫਨੀ
ਏਪੀ ਮਨ ਸਬਦ ਗਾਹਨੀ॥ ਵਿਹਿਤਾ ਦਰੀਆ ਲੋਕ ਰੋਬੋਰਤੀ॥ ਸਹਿਜ ਬੈਸਿ ਤਹਾ ਸੁਖ
ਮਨ ਚੇਤੀ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਾ ਕਰੇ ਹੈਰਾਣਾ॥ ਪਹਰ ਖਫਨੀ ਕੀ ਦੁਬਦਾ ਬਿਗਾਣੀ॥ ਸੁ[illegible]
ਭੁਲੇ ਸਬਦੀ ਰਿਹਾਈ॥ ਤ ਬਖਫਨੀ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਪਾਈ॥ ਕੁਟੰਬ ਛੋਡ ਭਇਆ ਅ
ਕੇਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਪਹਿਰ ਖਫਨੀ ਭਇਆ ਸੁਹੇਲਾ॥ ੨॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੇਖ ਸਰਫ ਪੁਛਿਆ
॥ ਆਗਰ ਤੂਰਾਸੁ ਆਲਮੇ ਪੁਰਸੀ॥ ਅਹਿਲ ਜਬਾਬੇ ਬਗੋਇਦ ਫੇ ਸੁ॥ ਕੁਪੀਨ ਸੁ
ਮਾਬ ਮਜਬੇ ਸੁਹਾ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ॥ ਪੀਰ ਮਤਿ ਮੁਰੀਦ ਹੋਇ ਰਹੀ
॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖਿਮਾ ਮਨਿ ਸਹਿ ਜਿਗਾਹਨੀ॥ ਦਿਸੁ ਦਿਬ ਸੋਂ ਦੂਰ ਗਤਿ ਹਰੀਆ॥ ਦਸ
ਹੀ ਦੁਆਰੇ ਲੇਤਾਂ ਚਫ਼ੀਆਂ॥ ਅਠਿਸਾਠਿ ਹਾਟ ਤਾ ਕੂੰ ਬੰਧੇ॥ ਪਹਿਰ ਲੰਗੋਟੀ ਜਗ
ਨਾ ਮਰਣਾ॥ ਪਹਿਰ ਲੰਗੋਟੀ ਭਇਆ ਅਕੇਲਾ॥ ਭੂਲਿ ਟਲੈ ਬਕਾ ਕਾਪੀ ਵਿਚ ਜਲਾਈ
ਲੈ ਮਤਿ ਗੁਰ ਦੀ ਰਹੀ ਛੁਟੀ॥ ਏਹ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਪਹਿਰ ਬੈ ਲੰਗੋਟੀ॥ ੩॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੇ
ਖ ਸਰਫ ਪੁਛਿਆ॥ ਅਗਰ ਤੂਰਾਸੁ ਆਲਮੇ ਪੁਰਸੀ॥ ਅਹਿਲ ਜਬਾਬ ਬਗੋਇਦ ਦੇ
ਸਾ॥ ਪਾਉ ਪੋਸ ਤਰਕ ਸਮਾਬ ਮਜਬਾਸੀ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ॥ ਸਰ
ਬਰਿਆ ਨੂੰ ਅਹਿਨਿਸ ਰਤਿ॥ ਪਾਵਨ ਪਵਨ ਜਲ ਨਿਮ ਲਿਕੀਤੀ॥ ਪਰਨ ਤਰ ਫਕ[illegible]
ਰਹਿਤ ਰਹਿਨੀ॥ ਕਾਟਨਿ ਖੋਦਨਿ ਮਾਨਿ ਮਹਿ ਸਹਨੀ॥ ਦਰੀਆ ਉਮੈ ਲਾਰੀ ਤਾਂ ਛੀ॥
ਭੁਉ ਭਾਉ ਉਹ ਕਰੈ ਸਾਛੀ॥ ਏਹ ਮਬਿਨ ਕਰਕੈ ਗਹਿ ਬੇਪਹਨੀ॥ ਭਾਉ ਪਾਉ ਪੋਸ ਹੋਇਬ
ਹਮਰਹਨੀ॥ ਬਿਨ[illegible] ਅਚੀਨੇ ਪਾਉ ਪੋਸ ਤਿਆਗੇ॥ ਕਹੇ ਨਾਨਕ ਉਹ ਤੇ ਕੁ ਪਾਟਨ
ਲਾਗੇ॥ ੪॥ ੧॥ ਫੇਰ ਸੇਖ ਸਰਫ ਪੁਛਿਆ ਅਗਰ ਤੂਰਾਸੁ ਆਲਮੇ ਪੁਰਸੀ॥
ਅਹਿਲ ਜਬਾਬ ਬਗੋਇਦ ਦੇਸੁ॥ ਸਫਾ ਦਿਤੂਰਾ[illegible] ਦੇਸੀ ਮਨਿ ਮਲਾ ਚਿਲ ਲਾਏਸੀ॥
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸਬਦ ਕੀਤਾ ਤੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਰਬਾਬ ਵਜਾ
ਇ॥ ੴ ਤੌ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਦੇ ਵਰੀ ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ॥

[illegible]ਜਿਨਿ ਮਰਣ ਗਤਿ ਪਨਿ ਸੋ [illegible] ਸਾਦੋ॥ ਸਫ
[illegible] ਲਿਖ ਕਵਤ [illegible]॥ ੧॥ ਤਰਸ
[illegible] ਦਲ ਦਰਵੇਜ਼ਾ॥ ਸਦੀਰਾ [illegible] ਸਬਦੀ
ਰਸਨਾ [illegible] ਚਿਨ ਪਾ ਕਬਰਾ ਬਰ ਦੇਖ [illegible] ਪਛਨੇ॥

॥ਅਗ੍ਰੀਤਮਸਬਸਕੀਸ [illegible] ਸਹੀਸਾਨੇ ਜੋਗੀਜਿ
ਗਿਆਸਿਧੁਕਹਾਵੈਲੋਭੁ ਬੇ [illegible] ਸੋਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿਰਾਖੈ ਤਉ
ਦਰਵੇਸਕਹਾਵੈ॥ਰਾਗਨਿ ਮੈ ਭੁਖ [illegible] ਅਸਨ ਬੈਠਨ ਅਨਾਹਦ ਸਬ
ਦਵਜਾਵੈ॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਭੁਰਾਨ ਨ ਪਾਵੈ॥੪॥

[illegible] ਨੇ ਆਖਿਆ ਵਾਹ ਵਾਹ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਸਹੀ [illegible] ਸਹੀ ਕੀਤੋ ਉਨ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕੀਚੇ ਤਾ ਆਖਿਦ ਸਤ [illegible] ਅ [illegible] ਤੁਮ ਤਸ ਤਾ [illegible] ਡੇਰੇ ਕਉ ਗਿਆ॥ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇ ਮੈ ਭੈ ਅਸੀ ਦਿਲੀ ਦੀ ਤਰਫ ਨੂੰ ਰਮਦੇ ਰਹੇ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

॥ਸਾਖੀ ਆਗੈ ਦਿਲੀ ਦੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਨਾਲਿ॥

॥ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਦੇ ਜਾਦੇ ਦਿਲੀ ਜਾਇ ਵੜੇ॥ਤਾ ਦਿਲੀ ਦਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬੇਗ ਥਾ॥ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਮਹਾਵਤ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਪਰ ਉਨਾ ਮਹਾਵਤਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਟਹਿਲ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨਾ ਮਹਾਵਤਾ ਦਾ ਇਕ ਹਾਥੀ ਮਰਿਆ ਸੀ ਉਸ ਮਹਾਵਤ ਦਾ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਪਿਟਦਾ ਅਤੇ ਰੋਂਦੇ ਸਨ ਸਾਰਾ ਕੁਟੰਬ ਵੀ ਬਿਆਕੁਲ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਰੋਂਦੇ ਹੋ॥ਤਾ ਉਨਾ ਲੋਕਾਂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਹਾਥੀ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ ਜੀ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਂਦੇ ਹਾਂ ਜੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਹਾਥੀ ਕਿਸ ਦਾ ਹੈ ਤਾ ਉਨਿ ਮਹਾਵਤ ਆਖਿਆ ਜੀ ਹਾਥੀ ਪਾਤਸਾਹਿ ਦਾ ਹੈਸੀ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੇ ਭਾਈ ਜੇ ਪਾਤਸਾਹ ਦਾ ਹੈ ਤਾ ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਰੋਂਦੇ ਹੋ ਤਾ ਫੇਰ ਉਸ ਮਹਾਵਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਏਸ ਹਾਥੀ ਦਾ ਸੇਵੂ ਜੀ ਨਾ ਪਾਤਸਾਹ ਨੇ ਥੀਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਸੋ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਉਸ ਦੇ [illegible] ਮੇਰਾ ਪਲਦਾ ਸੀ ਜੀ ਤਾ ਉਸ ਮਹਾਵਤ ਉਪਰ ਸੀ ਬਾਬੇ ਦੀ ਮਿਹਰ ਬਾਨੀ ਹੋਈ॥ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਖਿਆ ਜੇ ਹਾਥੀ ਜੀਵੈ ਤਾ ਫੇਰ ਦੇਵੇਗੋ ਤਾਂ ਉਨਿ ਆਖਿਆ ਜੀ [illegible] ਬੇ ਜੀਵਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਇਸ ਦੇ ਮੂਹ ਉਪਰ ਹਥ ਫੇਰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਹਿ ਕੇ ਤਾ ਉਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨ ਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਿ ਕੇ ਹਥ ਫੇਰਿਆ ਤਾ ਹਾਥੀ ਉਠ ਖੜੋ ਹੋਇਆ ਬਡੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ॥ਤਾ ਏਹੁ ਬਾਤ [illegible] ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਪਾਸ ਜਾਇ ਪਹੁਚੀ ਤਾ ਪਾਤਸਾਹ ਬ੍ਰਹਮ ਬੇਗ ਪਾਤਸਾਹ [illegible] ਉਸ ਪਰ ਅਸਵਾਰ ਹੋਇ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦੀਦਾਰ ਕੋ ਆਇਆ॥ [illegible] ਬੈਠਾ ਤੇ ਆਖਿਉਸ ਜੀ ਏਹੁ ਹਾਥੀ ਤੁਸਾ ਜੀਵਾਇਆ ਇਆ ਹੈ॥ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਾਰਨੇ ਤੇ ਜੀਵਾਉਣ ਵਾਲਾ ਓ

[illegible] ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਨਾਲੋਂ
[illegible] ਕਾਤ ਉਸ ਫ਼ਕੀਰ ਦੇ ਮੂੰਹ ਕੋ
ਹੋ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ [illegible] ਜਦ ਰਹਮ ਕਰੋ ਤਾਂ ਹੋ ਜਾਵੇ ਫ਼ਕੀਰਾਂ ਦੇ
ਫੇਰ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਆਖਿਆ [illegible] ਦਿਖਾਲ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਇਕ ਸਲੋਕ
ਬੋਲਿਆ॥ ਮਾਰੇ ਮਾਰ ਜੀਵਾਲੇ ਜੋਈ ਨਾਨਕ ਏਕਾ ਸੋਇ॥ [illegible] ਦੋਈ॥ ਤਾਂ
ਇਤਨੇ ਆਖਦਿਆਂ ਨਾਲ ਹੀ ਮੱਖੀ ਮਰ ਗਈਆਂ॥ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਫੇਰ ਬਾਦਿਸਾਹ ਆਖਿਆ ਜੀਵਾ
ਲਦੇਹੁ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹਜ਼ਰਤ ਸਲਾਮਤ ਲੋਹਾ ਤਪਾ ਅਗਨੀ ਵਿਚ ਲਾਲ
ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਇਕ ਰਤੀ ਹੱਥ ਉਪਰ ਟਿਕਦਾ ਨਹੀ॥ ਅਤੇ ਠੰਢਾ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਰਖੀ
ਐ ਤਾਂ ਦੁਖ ਪਹੁੰਚਦਾ ਨਹੀ॥ ਏਵੇਂ ਉਸ ਖ਼ੁਦਾਇ ਦੇ ਭਜਨ ਦੇ ਤਾਇ ਨਾਲਿ ਫ਼ਕੀਰ ਭੀ ਖ਼ੁਦਾਇ ਰੂ
ਲ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੈਨਿ॥ ਤਾਂ ਖ਼ੁਦਾਇ ਦੀ ਮਾਰੀ ਹੋਈ ਉਠਾਇ ਲੈਂਦੇ ਹੈਨਿ॥ ਪਰ ਉਨਾਂ ਦੀ ਮਾਰੀ ਖ਼ੁਦ
ਇ ਕੋ ਉਠਾਲੇਂਦਾ ਨਹੀ॥ ਤਬ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸਮਝ ਕਰ ਬਹੁਤ ਖ਼ੁਸ਼ੀ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਖਣ ਲਗਾ
ਖ਼ੁਦਾਇ ਵਿਚ ਤੇ ਫ਼ਕੀਰਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀ॥ ਆਖਿਓਸ ਜੀ ਕੁਛ ਕਬੂਲ ਕਰੋ॥
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਖ ਖ਼ੁਦਾਇ ਦੀ
ਬੇਆਬ ਬੇਪਰਵਾਹੀ॥ ਅਸਾ ਤਲਬ ਦੀਦਾਰ ਦੀ ਹੋਰ ਆਸ ਕਛੁ ਨਾਹੀ॥ ॥ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਜੇ ਭਲਾ ਕੀਤੋ ਤਾਂ ਫ਼ਕੀਰਾਂ ਦੇ ਖਿਆਲ ਵਿ
ਚ ਆਵੇ ਨਾਹੀ॥ ਫ਼ਕੀਰ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨੀ॥ ਤਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹ ਮਨ ਵਿਚ ਸਮਝ ਕਰਿ ਸਲਾਮ
ਕੀਤੀ ਤੇ ਸਲਾਮ ਕਰਕੇ ਟੁਰ ਗਇਆ॥ ਅਤੇ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵੀ ਉਥੋਂ ਰਮਦੇ ਰਹੇ
॥ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਇਹ ਪ੍ਰਿਥਮ ਉਦਾਸੀ ਉਤਰ ਖੰਡ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਈ

ਮੁਲਾਕਾਤ ਸਿੱਧਾਂ ਨਾਲ ਹੋਣੀ॥

ਜਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਤੇ ਜੋ ਤਿਨੇ ਇਕਸ ਜਗਾ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ॥ ਤਾਂ ਓਥੇ
ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਸਿੱਧਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਆਦੇਸ ਆਦੇਸ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਅਗੋਂ ਕਿਹਾ ਆਦੇਸ ਓਅੰਕਾਰ ਕੋ ਆਦੇਸ ਆਉ ਸਿਧੋ ਨਾਲ ਬੈਠੀਏ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂ ਪੁ
ਛਿਆ ਕੌਨ ਜੋਤਿ ਹੈ ਕੌਨ ਸਬਦ ਸਿਰ ਪਰ ਹੈ ਕੌਨ ਸਿਫ਼ਤ ਮੈਂ ਰਾਤੇ ਹੋ ਕਿਸ ਕਾ ਦਰਸਨ
ਕਿਸ ਕੇ ਮਨ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹੈ [illegible] ਨਾਦ ਵਜਦਾ ਹੈ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਬਾਹਰੇ ਤੇ [illegible]
[illegible] ਕਿਸੇ ਕੋ ਕਾਲ ਨਹੀ ਖਾਂਦਾ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ॥ ॥ਅਪਰੰਪਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਕੀ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸਭ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ [illegible]
ਹੀ ਆਪ ਹੈ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਓਹ ਅਪਾਰ ਹੈ ਅਗਾਧ ਹੈ ਬੇਅੰਤ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖ ਜੋਗੀ ਜੋ

[illegible] ਪਨ ਉਨਨੇ ਆ [illegible]
[illegible] ਜਾਇਆ ਹੈ ਸੁਣੋ [illegible]
ਰਥਾਨੁ [illegible] ਸਮਾਣਿਆ ਹੈ ਤਉ ਕਾਲ ਨਹੀ ਖਾਂਦਾ ਭਰਥਰੀ [illegible]
ਜੋ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਦੁਖਦਾਈ ਦੁਰਮਤਿ ਕੈਸੇ ਜਾਵੇ ਦੁਨੀਆ ਭੁਸਤਰ ਹੈ ਸੋ ਤਰੀਏ ਜੀਵਤ [illegible]
[illegible] ਮਰੇ ਕਿਸ ਗੁਰੂ ਕੀ ਦੀਖਿਆ ਹੋਇ॥ ਗੁਰੂ [illegible] ਮੁਖਾ ਨਾਲ ਮਿ
ਲ ਖੋਜੇ ਤਉ ਗੁਰ ਹੋ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਸਹਿਜ ਸੁਖ ਸਾਥ ਜਗਤ ਜੀਵਨ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਤਉ ਕੋ ਪਾਂਵਦਾ ਹੈ ਦੁ
ਰਮਤ ਤਬ ਹਟਤੀ ਹੈ॥ ਆਖੀਆ ਮਮਤਾ ਛਡੇ ਤਾਂ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਸਾਥ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਗਤਿ ਮਤਿ [illegible]
ਪਾਂਵਦਾ ਹੈ ਤਉ ਦੁਸਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਰੋਤਰਤਾ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਬਦ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੈਨ [illegible]
ਨਹੀ ਮਰਦੇ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸਚੇ ਗੁਰ ਦੀ ਸਚੀ ਦੀਖਿਆ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਚ [illegible]
[illegible] ਸਚ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦਾ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਵਾਦੀ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋ ਤਤ ਕਉ ਨਹੀ ਜਾਣਦੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸ
ਬਦ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਹੈਨ ਤਿਨ ਕੀ ਸੁਰਤੀ ਨਾਮ ਧੁਨ ਨਾਲ ਲਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭ ਤਿਆਗਿਆਂ [illegible]
ਹੈ ਅਖੰਡ ਨਾਮ ਰੂਪ ਨਿਰਵੈ ਪਾਂਵਦੇ ਹੈਨ ਸੁਣੋ ਭਰਥਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਕ ਸਿਧਨ
ਕੀਤਾ ਹੈ ਏਹੁ ਸਿਧਾਂ ਨਾਲ ਗੋਸਟ ਹੋਈ॥ ਜਪੁਜੀ ਤੇ ਰਤਨਮਾਲਾ ਕੀ ਸਭ ਬਾਣੀ
ਬਿਲਾਸ ਹੋਏ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੁਛ ਅਛਾ ਨਹੀ [illegible] ਨਾਮ [illegible] ਪੜੇ ਕਾ ਬਡਾ ਮਹਾਤਮ
ਹੈ॥ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ [illegible] ਮੇਲਾ ਹੈ ਅੰਚਲ ਦਾ ਸ਼ਿਹਾਂਸੇ
ਤੋਂ ਦਸ ਕੋਸ ਤੇ ਭਜਣ ਕੋਸ ਹੈ ਹਮ ਭੀ ਚਲੇ ਹੋ ਅਤ [illegible] ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਚਲੋ ਨਾਥ ਜੀ ਤੁਸਾ ਉਡਦੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਸਾ ਤੁਰਦੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਹਮ ਅਨੁਖ ਹੁਏ ਤਾਂ ਭਰਥਰੀ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਬ ਕਿਆ ਹੂਆ ਹੈ ਚਲੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੋ ਏਕੰਕਾ
ਰ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੋਇਗੀ ਸੋਈ ਹੋਵੇਗਾ ਤੁਮ ਚਲੋ ਹਮ ਆਇ ਮਿਲਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸਿ
ਧ ਉਡਕੇ ਉਸੀ ਜਗ੍ਹਾ ਗਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸਿੱਧ ਤਾਂ ਗਏ ਤੁਸੀਂ ਅ
ਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਤੁਸਾਡੀ [illegible] ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਥੋ ਘਰ ਕਿਤ
ਨੀ ਦੂਰ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਘਰ ਚਿਤ ਆਇਆ ਹਈ ਤੇ ਏਥੋ ਦੂ
ਜਾ ਦੀਪ ਹੈ [illegible] ਲੋਕਾਂ ਬਤੀ ਖਿਨ ਰਾਜ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ [illegible]
ਨੂੰ [illegible] ਗੋਤਸੀ [illegible] ਸੀਓ ਥੋ ਅੰਤ ਧਿਆਨ ਹੋਏ ਜਾਂ ਤਸ
ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible] ਪਲਦੇ ਬਿਰਛ ਦੇ ਹੇਠ [illegible]
[illegible] ਆਏ [illegible] ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਆ
ਦੇਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਆਦੇਸ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਦ ਪੁਰਖ ਕਉ ਆਦੇਸ ਕਹਿ

... ਸਿਧ ਕਹਿਆ ... ਪਾਸੀ ...
ਕਦੇ ਹੋਤਾ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹਮ ਰਾਖਿ ਸਤੇ ਇਕ ... ਗੁਰੂ ਉਸ ਦੇ ...
ਗਨਿ ਸਤਾ ਰੌਹੇ ਦੇਗਾ ਤੇ ਉਸਤਾਦ ਸਾਡਾ ਪੂਰਾ ਸਤਗੁਰੂ ਹੈ ਜੋ ਆਦ ਅੰਤ ਬਚਨ ਦਾ ਸੂਰਾ
ਪੂਰਾ ਹੈ ਉਸ ਉਸਤਾਦ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਐਸੇ ਪਦ ਲਾਏ ਹੈਨ ਜੋ ਜਿਨ ਖੰਡਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰਕੇ
ਤੁਸਾਡੇ ਨਾਲੇ ਪਹਿਲਾ ਆਇ ... ਨਾਲ ਮੇਲਾ ਹੋਇਆ
ਸਭ ਲੋਕ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਅਸਤਾਨੇ ... ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸਾਨੂੰ ਬੇਬੇ ਜੀ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਕਹਿਆ ਸੀ ਕੀਤਾ
ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਲ ਮੈ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਓਥੋਂ ਚਲੇ ਤਾਂ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਜਾਇ
ਵੜੇ ਤਾਂ ਤੁਲਸਾਂ ਨੇ ਜਾਇ ਖਬਰ ਕੀਤੀ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸਾਡਾ ਭਾਈ ਜੀ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਨੂੰ ਬੇਬੇ ਮਿਲੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਧੰਨ ਮੇਰੇ ਭਾਗ ਹੈਨ ਜੋ ਭਾਈ
ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਦਾ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਅ
ਤੇ ਮੇਰਾ ਪਹੁਚਨਾ ਇਕੋ ਕਾਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੇਬੇ ਪਾਸ ਰਹੇ ਫੇਰ ਆਖਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਅਸੀ
ਹੁਣ ਗਮਦੇ ਆਂ ਹੇ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਸਾਥੋਂ ਮੋਹ ਕਿਉਂ ਉਠਾਇਆ ਹੈ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਜੀ ਭੀ ਆਇ ਮਿਲੇ ਨਾਲੇ ਜੈਰਾਮ ਜੀ ਵੀ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭਾਈ
ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਨਾਲੇ ਬੇਬੇ ਪਾਸੋਂ ਖੁਸੀ ਮੰਗੀ ਤੇ ਓਥੋਂ ਗਮਦੇ ਭਏ ॥ ॥

॥ ਆਗੈ ਸਾਖੀ ਇਕ ਪਾਲੀ ... ਨਾਲ ਹੋਈ ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲਦੇ ... ਚਲਦੇ ਇਕ ਚਹਿ
ਆਦਾ ਖੇਤ ਦੇ ਪਾ ... ਸ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ
ਤਾਂ ਅਗੇ ਓਹ ਰਖ ... ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਬਾਲ
ਵਾਲਾ ਸੀ ਤਾਂ ਅਰ ... ਦ ਨੇ ਆਖਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਚਲੇ ਤਾਂ ... ਅਸੀ ਭੁਖੇ ਹੋਇ ...
ਏ ਮੰਗਾਇਆ ਦੀ ... ਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਸਕਾ ਇਕ ਤੇਸ ... ਤੇ ਵਿਚ ਜਾਇ
... ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਅਗੇ ਮਥਾ ... ਟੇਕਿਆ ...
... ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਆਣ ਰਖੀਆਂ ਤਾਂ ਪੈਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ... ਕੀਤੀਆਂ
ਫੇਰ ਉਸ ਬਾਲਕ ਨੇ ਆਪਨੇ ਮਨ ਮੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਕੇ ਮੈ ਇਨ ਸੰਤਾ ਦੇ ਦਸਤੇ ...

ਸਿਪਾਹੀ ਤਿਨਾ ਨੂੰ [illegible] ਆਪਣੇ ਘਰੋਂ [illegible] ਉਹੁ ਦੀਵੇ ਕਰਕੇ ਓਹ ਲੜਕਾ ਆਪਣੇ ਘਰ [illegible]
ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਤੂੰ ਕਿਥੇ ਚਲਿਆ ਹੈਂ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿ
ਆ ਜੀ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਕੁਛ ਮੂੰਹ ਪਾਉਣ ਨੂੰ ਘਰੋਂ ਲੈਣ ਚਲਿਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਬਾਲਕ ਦੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਤਾਂ ਇਕ ਸਲੋਕ ਆਖਿਆ [illegible] ਸਬਰ ਤੇਰਾ ਲੋਫ
[illegible] ਉਤੇਰਾ ਪਕਵਾਨ [illegible] ਸੁਲਤਾਨ॥
੧ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬਾਲਕੇ ਏਹ ਜੋ [illegible] ਤੈਂ ਅਸਾਡੇ ਹੇਠ ਵਿਛਾਇ ਦਿਤਾ ਹੈ ਏ
ਹ ਲੇਫ ਨਿਹਾਲੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਤੂੰ ਬੜੀ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤੇ ਜੇਹੜਾ ਤੇਰੇ ਅੰਦਰ ਭਾਉ ਪ੍ਰੇਮ
ਉਪਜਿਆ ਹੈ ਕੁਛ ਲਿਆਇਕੇ ਖੁਲਾਵਾਂ ਸੋਈ ਸਾਨੂੰ ਪਕਵਾਨ ਦਿਤਾ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਬ
ਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹਾਂ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਏਹ ਕਹਿ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉ
ਸ ਅਸਥਾਨੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਜਾਂ ਕਿਤਨਾ ਕੁ ਚਿਰ ਗੁਜਰਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇਸ ਦਾ ਰਾਜਾ ਕਾਲ ਕ
ਰ ਗਿਆ ਥਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਭੀ ਨਹੀ ਥੀ ਹੋਰ ਉਸ ਦੇ ਬੰਸ ਵਿਚੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਥਾ॥
ਤਾਂ ਉਸ ਰਾਜਾ ਦੇ ਵਜੀਰਾਂ ਕਹਿਆ ਹੁਣ ਏਹ ਰਾਜ ਕਿਸ ਨੂੰ ਦੇਵੀਏ ਜੇ ਏਹ ਰਾਜ ਆਪਸ ਵਿਚ ਕ
ਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਨਿਮਕਹਰਾਮ ਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਰਾਜ ਵੀ ਸੁੱਧ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਇਕ ਵਜੀਰ ਨੇ ਏਹ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਏਹ ਰਾਜ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਕਰਿ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਵੀਏ ਤਾਂ ਸਭਨਾਂ ਏਹ ਤਜ
ਵੀਜ ਕਰਕੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਕੋਈ ਪਹਿਲੇ ਸਵੇਰੇ ਦਰਵਾਜੇ ਦੇ ਮਾਹਿਆਨ ਲਗੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ
ਦੇਵੀਏ ਤਾਂ ਦਰਵਾਨ ਨੂੰ ਸਦ ਕੇ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਜੋ ਕੋਈ ਸਵੇਰੇ ਦਰਵਾਜਾ ਆਣ ਖੁਲ
ਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਸਾਡੇ ਪਾਸ ਲੈ ਆਵਣਾ ਤਾਂ ਉਨ ਦਰਵਾਨਾਂ ਨੇ ਜਾ ਕੇ ਤਿਨ ਦਰਵਾਜੇ ਮਾਰ ਦਿਤੇ ਤੇ
ਚਉਥਾ ਦਰਵਾਜਾ ਖੁਲਾ ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਰਾਖੇ ਬਾਲਕ ਨੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਹੋਲਾ ਭੁੰਨ ਕੇ ਰਖ
ਛਡੀਆ ਸਾਨ ਤੇ ਸਵੇਰੇ ਵਡੇ ਵੇਲੇ ਹੋਲਾ ਲੈਕੇ ਓਹ ਘਰ ਨੂੰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਆਇਕੇ ਦਰ
ਵਾਜੇ ਵਿਚ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਉਨਾ ਦਰਵਾਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਵਜੀਰਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਲੈ ਆਂਦਾ ਤਾਂ ਵਜੀ
ਰ ਉਸ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਲੜਕਿਆ ਕੌਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਦਾਦਾ [illegible]
ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਵਜੀਰਾਂ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇਵੇ ਉਸ ਨਾਲ ਲਾਕੇ ਆ ਉਸ ਰਹੇ
ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਰਾਜ ਤਿਲਕ ਦੇਕਰ ਤਖਤ ਉਪਰ ਬੈਠਾਇ ਦਿਤਾ ਸਭ ਸਾ
ਰੇ ਉਸ ਦੀ ਸਲਾਮੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਤੇ ਲਗਾ ਰਾਜ ਕਰਨ ਪ੍ਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨ ਕਰਕੇ ਕਈ ਸ
ਆਂ ਰਾਜ ਕਰਕੇ ਓਹ ਕਾਲ ਵਸ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਹ ਲੜਕਾ ਸੁਲਤਾਨ ਆਇ [illegible]
ਕਈ ਜੋ ਕੋਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨ ਪਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਰਖੇਗਾ ਉਸ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਕਾਰਜ
ਸਿਧ ਹੋਵਨਗੇ ਤੇ ਪਾਲੀ ਉਸ ਦੀ ਕਬੂਲ ਪੈਸੀ॥ ਬੋਲ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

[illegible] ਆਗੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਣਜਾਰੇ [illegible]

ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ [illegible] ਦੇ ਹੁਦੇ ਅਗੇ ਗਏ ਤਾ ਇਕ ਬਪਾਰੀ [illegible]ਆ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਬੇਪਾਰੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਕੀ ਚੀਜ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਬਪਾਰੀ ਨੇ
ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਲੂਣ ਤੇ ਵ[illegible] ਹੈਨ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਬੁਚਕਾ
ਖੋਲ ਕੇ ਦਿਖਾਇ ਤਾ ਉਸ ਬੇਪਾਰੀ ਨੇ ਬੁਚਕਾ ਖੋਲ ਕੇ ਦਿਖਾਇਆ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਏਹੁ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਬਪਾਰੀ ਨੇ ਬੁਚਕਾ ਖੋਲਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਏਹ ਕਿਆ ਚੀਜ ਹੈ ਉਸ ਬੇਪਾਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹ ਵਟੇ ਹੈਨ ਲੂਣ ਤੋਲਣ ਵਾਲੇ ਹੈ
ਨ ਇਕ ਪੰਜਸੇਰੀ ਦੂਸਰੀ ਦੁਸੇਰੀ ਤੀਸਰਾ ਸੇਰ ਚਉਥਾ ਅਧਸੇਰ ਪੰਜਵਾ ਪਾਉ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਪਾਉ ਨੂੰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਕੇ ਧੰਨ ਤੂੰ ਪਾਉ ਹੈਂ ਜਿਨ ਪਾਉ ਕਹਾਇਆ
ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਭਾਈ ਏਹੁ ਕਿਆ ਹੈ ਉਸ ਨੇ ਕਹਾ ਜੀ ਏਹ ਅਧਪਾਉ
ਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਸਰਸਾਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਰਸਾਹੀ ਤੂੰ ਧੰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਛੋਟੀ
ਕਹਾਇਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤਾਣ ਹੁੰਦਿਆ ਹੋਇ ਨਿਤਾਣਾ ਮਾਣ ਹੁੰਦਿ
ਆ ਹੋਇ ਨਿਮਾਣਾ ਛੋਟੀ ਜੋ ਵਸਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਆਖਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤੇ ਪਰ ਜੋ
ਕੋਈ ਬਡਾ ਬੰਸ ਵਾਲਾ ਹੋਇ ਕੇ ਆਪ ਨੂੰ ਤੁੱਛ ਕਹਾਉਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਧੰਨ ਜੋ ਹੈ ਨਿਰਅ
ਭਿਮਾਨ ਹੋਇ ਕਰ ਰਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ ਏਹ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸੁਣਕਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰ
ਨ ਹੋਇਆ ਉਸ ਬਪਾਰੀ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾ ਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚ
ਰਨ ਕੇ ਪਸਾਦਿ ਉਸ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ ਗਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕ
ਰਨੀ ਸਚ ਬੋਲਣਾ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪਣਾ ਤੇਰੀ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਬੇਪਾਰੀ ਗੁ
ਰਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਚਨ ਮੰਨਕੇ ਤਿਸੀ ਤਰਾ ਕਰਦਾ ਰਹਿਆ ਅੰਤ ਕੋ ਤਿਸ ਦੀ ਸਤਿਗ
ਤੀ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂਆ ਸਤਗੁਰਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਕੋ ਗਏਆ॥ ਬੋਲੋ ਜੀ [illegible] ਗੁਰੂ॥

॥ਆਗੈ ਸਾਖੀ ਇਕ ਸਿੱਖ ਨਾਲ ਨਾਮ ਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ॥

॥ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕੂ ਨਗਰ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ [illegible] ਰਹਿਣੇ ਨੂੰ ਕੋ
ਈ ਨਾ ਦੇਵੇ ਜਗਾ ਉਸ ਵਸਤੀ ਦੇ ਲੋਕ ਸਭ ਨਿਗੁਰੇ ਹੈਸਨ ਗੁਰ ਪੀਰ ਨੂੰ ਨਹੀ ਜਾਣਦੇ
ਸਨ ਤੇ ਉਸੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਇਕ ਖਤ੍ਰੀ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਬਹੁਤ ਧਨੀ ਸਾ [illegible]
ਰਿਹਾਰ ਵਿਚ ਗਲਤਾਨ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਉਸ [illegible] ਹੋਈ ਉਸ
ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਦਿਆ ਨਾਲ ਉਸ ਨੂੰ ਸਭ ਸੰਸਾਰ [illegible]
ਨਾਲ ਲਗਾ ਅਗੇ ਪਲੋਕ ਦਾ [illegible] ਉਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਉਪਜਿਆ ਉਸ ਰਾਤ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਸੇ [illegible] ਜਦ ਜਦ ਦੇ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪੁ[illegible]ਆ ਕਿ ਉਹ ਭਾਈ ਸਿ
ਖ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ਹੁਣ ਕੂੜਾ ਨਜਰੀ ਆਉਂਦਾ
ਹੈ ਤੇ ਪਰਲੋਕ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਭੈ ਹੋਂਵਦਾ ਹੈ ਠਾਕਰ ਜੀ ਜੇਕਰ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਮੈ ਜਿ
ਤਨੀ ਮਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਪੁੰਨ ਕਰ ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿ
ਖਾ ਏਹ ਮਾਇਆ ਸੀ ਕਿ [illegible] ਇਸ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਆ
ਸੀ ਜਾ ਮਨ ਰਹੈ ਸਭ ਬਾਤੇ ਤੇਰੀ ਸ[illegible] ਤਾਂ ਰਹਿਗੀ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਸਭ ਮਾਇਆ ਪੁੰਨ
ਕਰ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਕੁਟੰਬ ਤੇ ਨਿਰਾਲਾ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਸਭ ਨੂੰ ਜਬਾਬ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਤੇ ਕਹਿਣੇ
ਲਗਾ ਨਾਹੂ ਸੀ ਮੇਰੇ ਨਾਂ ਮੈਂ ਹੁਣ ਵਤਾ ਏਹ ਸੁਣ ਕੇ ਉਸਦੇ ਸਨਬੰਧੀ ਨਿਰਾਸ ਹੋਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਜੋ ਕਿਰਤ ਕਰਕੇ ਲਿਆਵੇ ਸੋ ਵੰਡ ਕੇ ਖਾਇਆ ਕਰੀ
ਤਾਂ ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਚਨ ਮੰਨਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਖਤ੍ਰੀ ਕੋ ਸਿੱਖ ਕਰ ਕੇ ਵਿਦਿ
ਆ ਹੋ ਗਏ ਜਦ ਕਿਤਨੇਕ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਸਿਖ ਦੇ ਸਨਬੰਧੀ ਸਭ ਚਲ ਗਏ ਤਾਂ ਓ
ਹ ਸਿਖ ਅਕੇਲਾ ਰਹਿ ਗਿਆ ਸਭ ਬੰਧਨ ਉਸ ਦੇ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਦੂਰ ਕੀਤੇ ਫੇਰ ਓਹ ਸਿਖ ਨਿ
ਰਬਿਕਲਪ ਹੋ ਕਰ ਮਜੂਰੀ ਕਰ ਆਵੇ । ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੀ ਕਿਰਤ ਮਜੂਰੀ ਕਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ
ਏਹ ਬਾਤ ਕਰ ਲਏ ਸੋ ਭਾਈ ਮੈਂ ਚਾਰ ਦ ਕੈ ਲਵਾਂਗਾ ਭਾਵੇਂ ਚਾਰ ਘੜੀਆਂ ਮਜੂਰੀ ਕਰਵਾ ਲੈ
ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਚਾਰ ਪਹਿਰ ਕਰਵਾ ਲੈਹੁ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਹੋਰ ਇਕ ਇਕਰਾਰ ਕਰੇ ਜੋ ਭਾਈ ਇਕ ਘ
ੜੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਬੈਠ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ [illegible] ਜਾਂ ਈਸਰ ਕਿਆ ਨਾਮ ਏਹ ਸੁਣਾਇਆ ਕਰ
ਅਤੇ ਜੇ ਤੇਰੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਸੁਣਿਆ ਕਰ ਓਹ ਸਿਖ ਏਹੁ ਕੰਮ ਕਰੇ ਜਿਸ ਦਾ ਕਿ
ਅਗਲੇਰਾ ਭੁਲਿਆ ਹੋਵੇ ਤੇ ਨਾਲ ਆਪਣਾ ਵੀ ਭੁਲਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਮਜੂਰੀ ਕਰਕੇ ਚਾਰ ਟ
ਕੇ ਲੈ ਆਵੇ ਤਾਂ ਓਹ ਵੰਡ ਕੇ ਖਾਇਆ ਕਰੇ ਅਤੇ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਵਾਸਤੇ ਕੁਛ ਨ ਰਖੇ ਇਸ ਤਰਾ
ਉਸ ਦਾ ਨਿਰਬਾਹ ਹੋਣ ਲਗਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਗਿਰਾਂਉ ਵਿਚ ਓਹੁ ਸਿੱਖ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਉਸ ਨਗਰ
ਦਾ ਇਕ ਸਾਹੂਕਾਰ ਹੈਸੀ ਮਹੇਸ ਉਸ ਪਿੰਡ ਦਾ ਦਾਣਾ ਸਭ ਆਪ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਸੋ ਮਾਮਲਾ ਪਾ
ਤਿਸਾਹੀ ਦੀ [illegible] ਦੇਨਾ ਏਸ ਤਰਾਂ ਕਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਗੁਜਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਕ
ਦਫਾ ਆਖੀਆ ਤੇ ਓਹ ਸਾਹੂਕਾਰ ਫਸਲ ਅਕੱਠਾ ਕਰਨ ਆਇਆ ਸੀ ਸਾਹ ਜਿਸ ਤਕ੍ਰਿ
[illegible] ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਘਰੋਂ ਇਕ ਚਿੱਠੀ ਆਈ ਉਸ ਚਿਠੀ ਵਿਚ ਏਹੁ ਲਿਖਿਆ ਆ
ਹੈ ਜੋ ਸਾਹ ਜੀ ਕੇਸ ਹਾਲੀ ਏਹ ਕਾਗਤ ਦੇਖਦਿਆਂ ਹੀ ਘਰ ਨੂੰ ਚਲੇ ਆਉ ਕਿਉਂਕਿ [illegible] ਦਾ ਪੁ
ਤ ਪੀੜੇ ਹੋਏ [illegible] ਤੁਰਤ [illegible] ਜੇਕਰ ਕੋਈ [illegible] ਜਰੂਰਤ ਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ [illegible]
ਪਰ ਘਰ ਨੂੰ ਤੁਰ ਆਓ ਉਨਾਂ ਦੇਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਚਿੱਠੀ ਪੜ੍ਹ ਕਰ ਉਸ ਪਿੰਡ

[illegible]ਕੇ ਆਖਿਆ ਪੰਚੋ ਜੀ ਮੇਰੇ ਘਰੋਂ ਸਾਹਿ[illegible]
ਰਨੂੰ ਜਾਣਦੇ [illegible] ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਇਕ ਆਦਮੀ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਛਡ ਆਵੇ ਤੂੰ ਬਾਰੀ
ਜਸ ਬੇਅਰਕਕੇ ਵਗਾਂ ਤਾਂ ਅਗੇ ਚੌਧਰੀ ਬੋਲਿਆ ਸੁਣੋ ਸਾਹਜੀ ਤੁਸਾਡਾ ਘਰ
ਬੇਚ ਉਦਰੇ ਗਾਂਉ ਪਰ ਹੈ ਅਤੇ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਚੋਰਿਆ ਹੈ ਤੇ ਬਹੁਤ ਬੇਲਾ ਹੈ ਤੁਸਾਨੂੰ ਆਪ
ਨੀ ਜਾਨ ਨਹੀ ਲੋੜੀਦੀ ਤੁਸੀ ਇਸ ਵ[illegible] ਸਵੇਰੇ ਜਾਵਣਾ ਤਾਂ ਮੈ ਕੋਈ
ਆਦਮੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਪਰ ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ [illegible] ਜੀ ਮੇਰੇ ਘਰੋਂ ਚਿਠੀ ਬਹੁਤ ਗੀ
ਦਈਆ ਈ ਹੈ ਤੇ ਮੈ ਹੁਣੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾ ਚੌਧਰੀ ਨੇ [illegible] ਕੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨਹੀ ਰਹਿਦਾ ਤਾਂ ਪੰ
ਚਨੇ ਆਖਿਆ ਸਾਹਜੀ ਤੁਸੀ ਏਥੇ ਬੈਠ ਰਹੋ ਮੈ ਤੁਸਾਨੂੰ ਆਦਮੀ ਦੇਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਸਾਹੂਕਾ
ਰ ਓਥੇ ਖੜੋ ਰਿਹਾ ਤੇ ਓਹ ਚਉਧਰੀ ਓਸ ਸਿਖ [illegible] ਮਜੂਰ ਦੇ ਵਲ ਗਇਆ ਤੇ ਉਸ ਮਜੂਰ
ਸਿਖ ਨੂੰ ਜਾਇਕੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਮਜੂਰੀ ਕਰਨੀ ਹਈ ਤਾਂ ਚਲ ਤੈਨੂੰ ਕਾਰ ਦਸੀਏ
ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਉਠ ਖਲੋਤਾ [illegible] ਨਾਲ ਚਉਧਰੀ ਦੇ ਚਲਿਆ ਤੇ ਸ
ਹ ਦੇ ਪਾਸ ਲੈਆਦਾ ਤੇ ਚਉਧਰੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਸਾਹਜੀ ਏਹੁ ਮਜੂਰ ਹੈ ਤੁਸਾਡੇ ਨਾਲ
ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਘਰ ਛਡ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ [illegible] ਭਾਈ ਮੇਰਾ ਬੁਚਕਾ ਚੁਕ ਲੈ ਤਾਂ
ਸਿਖ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਬਦ ਮੂਜਬ ਕਹਿਆ ਸਾਹ ਜੀ ਮੈ ਚਾਰ ਟਕੇ ਲਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਸਾਹੂਕਾ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਚਾਰ ਟਕੇ ਹੀ ਲੈ ਲਈ [illegible] ਜੇ ਜਣੇ ਓਥੋਂ ਤੁਰ ਪਏ ਤਾਂ
ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਦੋ ਹੁਡਾਂ ਉਪਰ ਗਏ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ [illegible] ਆਈ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿ
ਚ ਕਹਿਓਸੁ ਕੇ ਧ੍ਰਿਗ ਹੈ ਮੇਰੀ ਕਮਾਈ ਨੂੰ ਜਿਸ ਪੇਟ ਦੇ ਧੰਦੇ ਵਾਸਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਭੁ
ਲਾ ਦਿਤਾ ਏਹੁ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮੈ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ
ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਬੁਚਕਾ ਚੁਕ ਲੈ ਤਾ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਦਿਲਗੀਰ ਕਿ
ਉਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਘਰ ਪਹੁਚਾਇ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਮੈ ਤੈਨੂੰ [illegible] ਟਕਾ ਦੇਟਕੇ ਦੇਵਾਂਗਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ
ਚਲ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸਾਹਜੀ ਮੈ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਨਹੀ ਪਰ ਇਕ ਸੇਰਤ ਹੈ ਜੇ ਕਰੇਂ ਤਾਂ
ਮੈ ਚਲਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਗਲ ਸੁਣਾਇ ਜੇਕਰ ਤੈਨੂੰ ਨਹੀ ਆਉਂਦੀ
ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਸੁਣ ਤਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ
ਤਾਂ ਓਹ ਸਾਹੂਕਾਰ [illegible] ਸੁਣ ਉਠੇ ਤੇ ਓਹ ਸਿਖ ਲਗਾ ਸੁਣਾਨ ਤਾਂ ਸੀ [illegible]
ਦ ਲਗਾ [illegible] ਕਹਿਦੇ ਸੁਣਦੇ ਓਹ ਦੋਵੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਘਰ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਤਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਅ
[illegible] ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਾਸਤੇ ਜਨਮ ਪੀਆ ਬੁਲਾਇਆ [illegible]
ਤਾ ਕਿਹਾ ਓਸ ਸਿਖ ਨੂੰ ਮੰਜਾ ਡਾਹ ਦਿਤਾ ਤੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਭੀ ਆਪਣੀ ਜ਼ਨਾਨੀ ਨਾਲ ਸੁਤਾ ਜਾਏ

ਸਵੇਰੇਹੋਈ ਤਾਂ ਸੁਤੇ ਉਠੇ ਤਾਂ ਸਿਖਨੇ ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੂੰ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਹਿ[illegible]ਚਲਣ ਲਗਾ ਤਾਂ
ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਰਾਤ ਨੂੰ ਆਇਆ ਹੈਂ ਚੌਂਦਾ ਕੋ ਪੈਂਡ ਤੇ
ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਛਕ ਕਰਕੇ ਜਾਵੀਂ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਸਾਹ ਜੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦ
ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਛ[illegible]ਕੇ ਤੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਆਖਿ
ਆ ਕੇ ਏਸ ਨੂੰ ਚਾਰ ਟਕੇ ਲਿਆਇ[illegible]ਚਾਰ ਟਕੇ ਆਣ ਦਿਤੇ ਲੈ ਕਰ ਟਕੇ ਸਿ
ਖ ਉਠ ਚਲਿਆ ਜਾਂ ਥੋੜੀ ਦੂਰ ਗਇਆ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੂੰ [illegible]ਦ ਆਇਆ ਤੇ ਮੁੜ ਆਇਆ ਤੇ ਅ
ਇਕੇ ਆਖਣ ਲਗਾ ਸਾਹ ਜੀ ਮੇਰੀ ਇਕ ਬਾਤ ਸੁਣ ਲਉ ਪਰ ਨਿਆਰਾ ਹੋਇ ਕਰ ਤਾਂ ਓਹ
ਸਾਹੂਕਾਰ ਨਿਆਰਾ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸਾਹ ਜੀ ਤੇਰੀ ਉਮਰਾ ਕਿਤਨੇ
ਬਰਸਾਂ ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੇਰੀ ਉਮਰਾ ਸੱਠ ਬਰਸਾਂ ਦੀ ਹੋਈ
ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸਾਹ ਜੀ ਤੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਸੱਠ ਬਰਸਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸ੍ਵਰ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਸਭ ਤੋਂ ਹਾਜਰੀ ਹੈ ਪਰ ਵਿਚੋਂ ਤਾਂ ਚਾਰ ਘੜੀਆਂ ਹੀ
ਕਬੂਲ ਨੀ ਪਈਆਂ ਹੈਨ ਪਰ ਸਾਹ ਜੀ ਇਕ ਗਾਲ ਮੇਰੀ ਹੋਰ ਸੁਣ ਸਾਹ ਜੀ ਤੇਰੀ ਉਮ
ਰਾ ਸਭ ਹੋ ਚੁਕੀ ਹੈ ਅਜ ਤੋਂ ਸਤਾਂ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਤੂੰ ਕਾਲ ਵਸ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ ਪਰ ਇਕ ਕੰਮ ਕਰੀਂ
ਜਦ ਤੈਨੂੰ ਧਰਮ ਰਾਜ ਦੇ ਪਾਸ ਲੈ ਜਾਵਣ ਤਾਂ ਧਰਮ ਰਾਜ ਕਹੇਗਾ ਏਨੂੰ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਾਂ ਪਾ
ਸ ਲੈ ਜਾਓ ਤਾਂ ਫੇਰ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਾਂ ਪਾਸ ਲੈ ਜਾਵਣ ਗੇ ਤਾਂ ਓਹ ਵੇਖ ਕੇ ਆਖਣਗੇ ਇਸ ਪਾ
ਪੀ ਦੀ ਕੀ ਅਰਜ ਕਰੀਏ ਇਸ ਨੇ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਏਵੇਂ ਹੀ ਗਵਾਇ ਛਡੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਨੇ ਇ
ਕ ਸਿਖ ਦੇ ਨਾਲ ਚਾਰ ਘੜੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਉਸਤਤ ਕਰੀ ਹੈ ਉਸ ਕੀ ਇਵਜ ਇਸ ਕੋ ਸੁਰ
ਗ ਭੁਗਾਦੇਓ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਧਰਮ ਰਾਜ ਕਹੇਗਾ ਇਸ ਦਾ ਫਲ ਪਹਿਲੇ ਲੈਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿਛੋਂ ਤਾਂ ਤੂੰ
ਕਹੀਂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਚਾਰ ਘੜੀਆਂ ਸਚਖੰਡ ਵਿਚ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਵਾ ਲਵੋ ਜਾਂ ਧਰਮਰਾਜ
ਕਹੇਗਾ ਏਸ ਨੂੰ ਸਚਖੰਡ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਾ ਲਿਆਓ ਤਾਂ ਤੂੰ ਓਥੇ ਜਾਵੇਂਗਾ ਤੇ ਅਸਾਂ
ਤਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਫਲ ਤੈਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ ਏਹ ਬਾਤ ਸਭ ਕਹਿ ਕਰ ਸਿਖ ਓਥੋਂ ਚਲਿਦਾ ਰਿਆ
ਤੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਿਤ੍ਰੂ ਦਾ ਭਉ ਆਣ ਵਿਆਪਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਆਪਣੇ
ਸਰਬੰਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸਦ ਕੇ ਸਭ ਵਿਹਾਰ ਸਉਂਪ ਦਿਤਾ ਤੇ ਆਖਿਓਸ ਜੋ ਮੈਂ ਅੱਠਾਂ ਦਿਨਾਂ ਨੂੰ ਬਚ
ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਤੇ ਮੈਂ ਤੁਸਾਡਾ ਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਚਲਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਿਵੇਂ ਨਾ ਮੈਂ ਪ੍ਰਵਾਣ ਤੇ ਨਾਂ
ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਏਹ ਬਾਤ ਕਹਿ ਕਰ ਸਾਹੂਕਾਰ ਇਕੰਤ ਹੋਇ ਬੈਠ ਲਗਾ ਕਰਣ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ
ਜਪਣੇ ਸਦ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਦੇ ਨੂੰ ਸਤਵਾਂ ਦਿਨ ਆਇ ਪਹੁਚਾ ਤਾਂ ਸਤਵੇਂ ਦਿਨ ਪਹਿਰ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ
ਸਾਹੂਕਾਰ ਦਾ ਚਲਾਣਾ ਹੋਇਆ ਤੇ ਜਮਦੂਤ ਲੈਣ ਆਏ ਪਰ ਬੜਾ ਭਿਆਨਕ ਰੂਪ ਦਿਖਾ

ਉਸਸਾਹੂਕਾਰਨੂੰਮਾਰਦੇਕੁੱਟਦੇਘਸੀਟਦੇਲੈਗਏਤਾਂਧਰਮਰਾਜਦੇਸਾਹਮਣੇ
ਇਸਨੇਕੀਤਾਤੇਕਹਿਆਮਹਾਰਾਜਾਧੀਰਾਜਏਹਵੱਡਾਅਸਖਸਦਾਸਰਹੈਤਾਂਧ
ਰਮਰਾਜਨੇਦੇਖਕਰਕਹਿਆਕੇਇਸਨੂੰਚਿੱਤ੍ਰਗੁਪਤਾਂਪਾਸਲੈਜਾਓਜਦਉਸਨੂੰਓ
ਹਦੂਤਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਾਂਪਾਸਲੈਗਏਤਾਂਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਾਂਉਸਦਾਹਿਸਾਬਕੱਢਕੇਦੇਖਿਆ
ਤੇਪੁੰਨਕੋਈਨਹੀਤੇਪਾਪਹੀਪਾਪਹੈਨਤਾਂਉਨਾਕਹਿਆਜੋਏਨੇਪਾਪੀਕਉਰਾਜਾਦੇ
ਪਾਸਲੈਚਲੋਤਾਂਧਰਮਰਾਜਕੇਪਾਸਜਾਇਕਰਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਾਂਨੇਕਹਿਆਮਹਾਰਾਜ
ਜੀਇਸਪਾਪੀਕਾਹਮਨੇਕਿਆਹਸਾਬਦਸੇਇਸਕੀਤੋਇਕਘੜੀਦਵੇਖਣਿਆਹ
ਸਰਹੈਨਹੋਰਸਭਗੈਰਹਾਜਰੀਹੈਸੋਭੀਏਸਵਾਸਤੇਜੋਏਸਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਦੇਦਰਸਨਕੀਤੇਹੋਏਸਿਖਦਾਏਸਦਰਸਨਕੀਤਾਹੈਤੇਉਸਨੇਜੋਰਨਾਲਏਸਪਾਸੋ
ਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮਸੁਣਿਆਹੈਉਸਵਾਸਤੇਆਪਜੋਸਮਝਕੇਇਸਨੂੰਸੁਖਭੁਗਾਓ
ਨਹੀਤਾਂਹੋਰਤਾਂਸਾਰੀਉਮਰਾਇਸਦੀਈਵੇਗਈਹੈਕੋਈਅਛਾਕਾਮਨਹੀਕੀਤਾਜੋ
ਜਿਸਕਰਕੇਮਾਫੀਪਾਵੇਤਾਂਧਰਮਰਾਜਾਨੇਕਹਿਆਭਾਈਏਤੁਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਦੇਦਰਬ
ਰਵਿਚਇਕਤਿਲਭਰਭੀਘਾਲਕੀਤੀਥਾਇਪੜਦੀਹੈਅਤੇਇਸਨੇਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਦੇਸਿਖਨਾਲਮਿਲਕਰਚਰਦਾਕੀਤੀਹੈਸੋਕਿਉਂਨਾਇਸਦਾਫਾਇਦਾਦੇਵਾਂਤਾਂਫੇ
ਰਧਰਮਰਾਇਨੇਉਸਨੂੰਇਕਇਕਘੜੀਦੇਬਦਲੇਚਾਰਚਾਰਘੜੀਆਦਿਤੀਆ
ਤਾਂਉਸਸਾਹਨੂੰਜਮਦੂਤਾਂਨੇਕਹਿਆਹੇਪਾਪੀਤੂੰਐਸਾਨਲੈਕਹੋਜੋਸਾਰੀਆਰਬਲਬ
ਬਾਦੀਵਿਚਹੀਗੁਵਾਈਅਤੇਇਕਘੜੀਤੇਰੀਕਬੂਲਪਈਹੈਜੋਤੂੰਕਹੇਂਸੋਸੁਖਭੁਗਾਏ
ਏਫੇਰਤਾਂਤੈਨੂੰਚਉਰਾਸੀਵਿਚਪਾਵਾਂਗੇਜਿਤਨਾਚਿਰਤੂੰਚਉਰਾਸੀਭੋਗੇਂਗਾਉਤਨਾਚਿ
ਰਤੇਰੇਨਾਲਸਾਨੂੰਵੀਦੁਖਪਉਸੀਪਰਦਸਜੋਕਹੇਂਸੋਸੁਖਭੁਗਾਈਏਤਾਂਉਸਸਾਹਨੂੰਉ
ਸਸਿੱਖਮਹਾਤਮਾਦੀਗਲਯਾਦਆਗਈਤਾਂਦਿਲਵਿਚਲਗਾਕਹਿਣਜੋਮੇਸਾਦਦਕ
ਨਾਮਦਾਏਹਪ੍ਰਤਾਪਹੈਤਾਂਸਾਰੀਉਮਰਮੈਨਾਮਹੀਜਪਦਾਤੇਵੇਲਖਾਂਦਾਪਰਕੁਛਮੇਰੀਪੇ
ਸਨਹੀਜਾਂਦੀਅਣੇਜੇਸੰਉਸਸਿਖਨੇਬਾਤਕੀਤੀਸੀਤੇਸੀਮੇਰੇਨਾਲਗੁਜਰੀਪਰਜੋਉਸਨੇ
ਕਹਿਆਸੀਕੇਜੋਮੰਗੇਂਗਾਤਾਂਸਤਸੰਗਮੰਗਿਹਣਮੇਸਚਖੰਡਵਿਚਸਾਧਾਂਦਾਦਰਸਨ
ਮੰਗਾਂਤਾਂਉਸਸਾਹਨੇਕਹਿਆਰਾਜਾਜੀਮੈਨੂੰਮੇਹਰਬਾਨੀਕਰਕੇਸਚਖੰਡਵਿਚਭੇਜਾਂਕਦ
ਰਨਾਕਰਨਦਾਹੁਕਮਦੇਹੋਤਾਂਓਹਜਮਦੂਤਸਾਹੂਕਾਰਕੋਲੈਗਏਤੇਕਹਿਓਨੇਚਾਰਘੜੀ
ਮਨੁੱਖਕੋਆਪੇਆਜਾਵੀਜਦਓਹਸਾਹੂਕਾਰਓਥੇਪਹੁਚਾਤਾਂਕਿਆਦੇਖਦਾਹੈਜੋਰਤਾਂਇਕਸ
ਕੁਸਚਖੰਡਦੇਵਿਚਓਹਬੈਠਗਏਤੇਉਸਨੂੰਕਹਿੰਦੇਹੈਨਕੇਭਾਈਸਾਨੂੰਅਗੇਜਾਣਦਾਹੁਕ

ਮਨਹੀਆਸੀਨਰਕਾਂਵਿਚਜੀਵਨੂੰਪਾਵਦੇਹਾਂਅਤੇਸਾਧਾਂਕੇਆਸ੍ਰਮਵਿਖੇਹਾਂਮਚਉਸਾਹੇ
ਕਾਹੂਕਮਨਾਹੀਸੋਤੂੰਚਾਰਘੜੀਆਂਦਰਸਨਕਰਕੇਆਪੇਆਇਜਾਵੀਂਕਿਉਂਦੇਖਰਾਸ
ਜੀਤੇਰੇਤਾਈਂਇਕਘੜੀਕੇਬਦਲੇਚਾਰਘੜੀਆਂਸੰਤਾਂਕਾਦਰਸਨਦਿਤਾਹੈਜੇਨਾਆਵੇ
ਗਾਤਾਂਤੈਨੂੰਮਾਰਾਂਗੇਫੇਰਤੈਨੂੰਧਰਮਰਾਜਾਦੇਪਾਸਲੈਚਲਾਂਗੇਜੇਹੁਕਮਰਾਜਾਜੀਦੇਵੇਂਗੇ
ਸੋਉਸਨਰਕਵਿਖੇਤੇਰੇਤਾਈਂਪਾਦੇਵਾਂਗੇਏਹੁਬਾਤਕਰਕੇਉਸਸਾਹੂਕਾਰਦੇਸਭਬੰਧ
ਨਉਨਾਂਲਾਹਿਕਰਕਹਿਆਜਾਹੁਜਦਓਹਤੁਰਿਆਤਾਂਰਸਤੇਵਿਚਉਸਨੂੰਸੀਤਲਪਉ
ਣਲਗਦੀਹੈਤੇਬ੍ਰਿਛਬਡੇਮੇਵਿਆਂਦੇਫਲੇਹੂਏਹੈਂਔਰਰਸਤਾਬੜਾਸੁਲੇਖਾਹੈਤ
ਓਹੁਸਾਹੂਕਾਰਏਸੇਤਰਾਂਚਲਦਾਚਲਦਾਸਚਖੰਡਕੇਦਰਵਾਜੇਵਿਚਜਾਇਪਹੁਚਾਜਦ
ਅੰਦਰਜਾਇਕੇਦੇਖੇਤਾਂਕਈਹਜਾਰਸੰਤਬੈਠੇਹੈਤੇਕੀਰਤਨਹੋਰਿਆਹੈਉਸਸਾਹੂਕਾਰ
ਨੇਜਾਇਕਰਮੱਥਾਟੇਕਿਆਤਾਂਸੰਤਾਂਨੇਉਸਨੂੰਅੰਦਰਸਦਿਆਅੰਦਰਜਾਇਕਰਦੇਖੇ
ਤਾਂਇਕਸਿੰਘਾਸਨਬੜਾਸੁੰਦਰਬਣਿਆਹੂਆਹੈਜਾਂਅਗੇਦੇਖਿਆਤਾਂਓਹਸਿੱਖ
ਹੀਬੈਠਾਹੈਉਸਨੇਦੇਖਿਆਜੋਸਾਹੂਕਾਰਆਇਆਹੈਤਾਂਸਿਖਨੇਕਹਿਆਸਾਹਜੀਆਏ
ਹੋਆਗੇਤੇਸਾਹਨੇਕਹਿਆਮਹਾਂਰਾਜਜੀਤੇਰੀਕ੍ਰਿਪਾਸੇਂਮੈਏਥੇਆਇਆਹਾਂਨਹੀਤ
ਮੈਨੂੰਏਥੇਕਿਸੇਆਉਣਦੇਣਾਸੀਮੈਂਪਾਪੀਆਂਦਾਪਾਪੀਤੇਰੇਦਰਸਨਦੇਪ੍ਰਤਾਪਕ
ਰਕੇਸਾਧੂਆਂਦਾਦਰਸਨਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮਪ੍ਰਾਪਤਹੋਇਆਹੈਤਾਂਉਸਗੁਰੂਕੇਸਿ
ਖਨੇਆਖਿਆਸਾਹਜੀਹੁਣਤੂੰਭੀਏਥੇਬੈਠਜਾਹੁਤਾਂਸਾਹਬੈਠਿਗਿਆਜਾਂਇਕਘੜੀ
ਗੁਜਰਗਈਤਾਂਸਾਹਨੂੰਮਾਣਦਾਫੁਰਨਾਆਇਆਤਾਂਜੀਵਿਚਵਿਚਾਰਿਆਸੁਕੇਮੈ
ਆਪੇਹੀਚਲਨਹੀਤਾਂਮਾਰਨਗੇਤੇਲੈਜਾਣਗੇਏਹੁਗਿਣਤੀਆਂਕਰਦਾਕਰਦਾਉ
ਠਕੇਤੁਰਪਿਆਤਾਂਉਸਗੁਰੂਦੇਸਿਖਨੇਪੁਛਿਆਸਾਹੁਜੀਹੁਣਤੂੰਕਿਥੇਜਾਂਦਾਹੈਂਤਾਂ
ਉਸਸਾਹਨੇਆਖਿਆਹੇਸੰਤਜੀਜਿਉਂਜਿਉਂਜਮਾਂਬਾਰਤਾਕਹੀਸੀਸੋਓਸੇਤਰਾਂ
ਹੋਈਤੇਦੇਖੀਹੈਪਰਜੇਮੈਜਾਣਦਾਜੋਪ੍ਰਮੇਸਰਦੇਨਾਮਦਾਏਹੁਮਹਾਤਮਹੈਤਾਂਮੈਸ
ਭੀਉਮਰਨਾਮਦਾਨਕਰਦਾਪਰਹੇਸੰਤਜੀਹੁਣਮੇਰਾਉਨਾਜਮਦੂਤਾਂਨਾਲਚਾਰਘ
ੜੀਆਂਦਾਤਕਰਾਰਸੀਸੋਬੀਤਗਈਆਂਹੈਤੇਹੁਣਮੈਆਪਹੀਓਨਾਤਾਈਂਜਾਵੀਂ
ਜੇਨਹੀਤਾਂਮਤਚਿਰਲਗਜਾਵੇਕਿਉਂਜੋਅਗੇਜਦਮੈਨੂੰਜਮਪਕੜਿਲੈਗੇਸਾਨਤਾਂਬਨ੍ਹ
ਕੀਤੀਸਾਨਸੋਮੈਨੂੰਓਨਾਬੀਬੜਾਡਉਆਉਂਦਾਹੈਏਸਵਾਸਤੇਮੈਚਲਿਆਹਾਂ
ਤਾਂਉਸਸਿਖਨੇਕਹਿਆਸਾਹੁਜੀਅਸੇਤੇਨੂੰਪ੍ਰਤੱਖਕਹੀਆਉਦੀਜੋਦੇਖਉਨਾਜਮਦੂਤ
ਤੇਨੂੰਓਥੇਹੀਛਡਦਿਤਾਹੈਤੇਸਭਬੰਧਨਤੇਰੇਲਾਹਦਿਤੇਹੇਤੇਏਥੇਤੈਨੂੰਕੋਈਨਹੀਜਾ

ਜਮਦੂਤ ਫੜਕੇ ਇਥੇ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਧਰਮਰਾਜਾ ਵੀ ਨਹੀ ਮੰਗ ਸਕਦਾ ਤੇ ਨਾ ਇਥੇ ਕੋਈ
ਕਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ ਆਵੇ ਅਤੇ ਸਾਹਸੀ ਮੁਣ ਇਥੇ ਤੈਨੂੰ ਆਏ ਨ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਹੋ ਗਈ
ਹੈ ਓਹ ਜਮਦੂਤ ਓਥੋਂ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨਾ ਦੀ ਸਕਤ ਨਹੀਂ ਕੇ ਇਥੇ ਆਇ ਸਕਨ ਅਬ
ਤੇਰਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਟਿਆ ਗਇਆ ਹੈ ਹੁਣ ਤੂੰ ਬੈਠ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮੰਤ੍ਰ ਦਾ ਜਾ
ਪ ਕਰ ਤੂੰ ਤੇ ਸਮਤ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਬਚਨ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦ
ਜਾਪ ਕਰੇਗਾ ਏਕ ਮਨ ਹੋਇ ਕੇ ਜਾ ਸੁਣੇਗਾ ਜਾ ਸੁਣਾਵੇਗਾ ਉਸ ਉਪਰ ਜਮਦੂਤਾਂ ਔਰ
ਧਰਮਰਾਜਾਂ ਕਾ ਬਲ ਨ ਪਵੇਗਾ ਤੇ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਕਬੀ ਨਹੀ ਲਗੇਗਾ॥
॥ਇਸ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ਹੈ॥ ਜਹ ਸਾਧੂ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ
ਕੀਰਤਨ ਨਾਨਕ ਨੀਤ॥ ਣਾ ਹਉ ਣਾ ਤੂੰ ਣਹ ਛੁਟਹਿ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਈਅਹੁ ਦੂਤ॥੧ ॥ਹੇ
ਸਾਹੂ ਜੀ ਧਰਮਰਾਜ ਕੋ ਹੁਕਮ ਹੈ ਹੇ ਧਰਮਰਾਜ ਜਿਥੇ ਸੰਤ ਸੰਗ ਹੋਇ ਔਰ ਗੋਬਿੰ
ਦ ਕਾ ਭਜਨ ਹੋ ਅਥਵਾ ਕੀਰਤਨ ਹੋਤਾ ਹੋਵੇ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਪਰ ਤੂੰ ਜਮਦੂਤਾਂ ਕੋ ਨ
ਹੀ ਭੇਜਨਾ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਜਾਵੇਗਾ ਤੇ ਤੂੰ ਭੀ ਤੇ ਮੈ ਹਭੀ ਨ ਛੁਟਾਂਗੇ॥ ਹੋਰ ਬਚਨ ਹੈ
ਜੋ ਕੋਈ ਜੀਵ ਕਹੇ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਇਆਂ ਨੂੰ ਕਹੇ ਆਈਏ ਜੀ ਬੈਠੀ
ਏ ਜੀ ਅਥਵਾ ਜੀ ਆਇਆਂ ਨੂੰ ਇਤਨਾ ਮਾਤ੍ਰ ਵੀ ਆਖਣ ਦਾ ਏਹ ਮਹਾਤਮ ਹੈ ਕੇ ਭ
ਵੇਂ ਓਹ ਕੈਸਾ ਹੀ ਪਾਪੀ ਹੋਵੇ ਉਸ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਅਪਰਾਧ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਮਾਫ ਕਰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਅ
ਰ ਜਮ ਉਸਨੂੰ ਦਰਸਨ ਨਾ ਦੇਵੇਗਾ ਨਾਮ ਜਪਣੇ ਦਾ ਏਹੁ ਮਹਾਤਮ ਹੈ ਉਸ ਕੇ ਜਨਮ
ਮਰਨ ਸਭ ਕਟੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਂ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਪਰਮ ਧਾਮ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ॥

॥ਅਥ ਸਾਖੀ ਇਕ ਚੋਰ ਦੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਹੋਈ॥

॥ਇਕ ਚੋਰ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਚੋਰ ਦਾ ਏਹੁ ਕੰਮ ਹੋਸੀ ਜੋ ਚੋਰੀ ਕਰਕੇ ਗੁਜਾਰਾ ਕਰਦਾ ਸੀ
ਜਾਂ ਕਿਤਨੀਕ ਮੁਦਤ ਗੁਜਰੀ ਤਾਂ ਓਹੁ ਚੋਰ ਹੁਕਮ ਸਤ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਪਿਛੇ ਉਸ ਦਾ
ਪੁਤ੍ਰ ਰਹਿ ਗਿਆ ਪਰ ਸਤ ਬਰਸਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਪੁ
ਛਿਆ ਕੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਕੀ ਰੁਜਗਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਸੋ ਕਹੁ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਸਿਆਣੀ ਸੀ
ਉਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕੇ ਅਜੇ ਏਹੁ ਇਞਾਣਾ ਹੈ ਤੇ ਏਹੁ ਚੋਰੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਬੜਾ ਸਖਤ ਹੈ ਜੇ ਕਿਤੇ
ਪਕੜਿਆ ਗਿਆ ਤੇ ਮਾਰ ਪਈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਰੋਣ ਲਗੇਗਾ ਤੇ ਨਾਲ ਮੈ ਭੀ ਖੁਆਰ ਹੋਵਾਂਗੀ ਅਜੇ
ਏਹ ਵਡਾ ਹੋ ਲਵੇ ਏਹੁ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਕਹਿਣ ਲਗੀ ਪੁਤ੍ਰ ਅਜੇ ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਖਾਧਿਆ ਹੋਇ
ਆ ਬਹੁਤ ਹੈ ਤੂੰ ਖਾਹੁ ਪੀਉ ਜਦ ਤੂੰ ਸਿਆਣਾ ਹੋਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਦਸਾਂਗੀ ਫੇਰ ਤੂੰ ਓਹ ਰੁਜਗਾ
ਰ ਕਰੀਂ ਤਾਂ ਓਹ ਲੜਕਾ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹਿਆ ਅਰ ਲਗਾ ਓਹ ਲੜਕਾ ਖੇਡਣ ਜਦ ਕਈ ਮੁ

ਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਗਈ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਵਿਚ ਉਹ ਲੜਕਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਮਾਤਾ ਨੂੰ
ਕਹਿਨ ਲਗਾ ਕੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਜੋ ਮਰਦ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਪੈਦਾ ਕੀਆ ਹੈ ਸੋ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਾਸਤੇ ਪੈਦ
ਕੀਤਾ ਹੈ ਬਿਨ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਇਨਸਾਨ ਨਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਸੋ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਦਸ ਜੋ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਕੀ ਰੁ
ਜ਼ਗਾਰ ਕਰਦਾ ਸੀ [illegible] ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਮਾਤਾ ਨੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਸਮਝਿਆ ਕਿ ਹੁਣ ਏਹੁ ਭੀ
ਮਰ ਕਰਕੇ ਭੀ [illegible] ਹੁਣ ਗਲਾਂ ਦੀ ਸਿਆਣਪ ਦੀਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਹੁਣ ਮੈ ਇਸਨੂੰ
ਦਸ ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮਾਤਾ ਨੇ [illegible] ਆ ਪੁਤ੍ਰ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਧਰਮ ਦੇ ਦੋਇ ਬਚਨ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸ
ਭ ਤੈਨੂੰ ਦਸ ਦੇਵਾਂਗੀ ਤਾਂ ਉਸ ਲੜਕੇ ਕਹਿਆ ਮਾਤਾ ਜੀ ਓਹ ਬਚਨ ਕੇਹੜੇ ਹੈਨ ਜੋ ਮੈਂ
ਦੇਵਾਂ ਤਾਂ ਮਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਇਕ ਤਾਂ ਬਚਨ ਏਹੁ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ
ਨਹੀ ਦਸਣਾ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਤੈਨੂੰ ਮਾਰ ਸੁਟੇ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਏਹੁ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕੈ
ਸਾ ਮਿਤ੍ਰ ਨਾ ਕਹੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ਤੇ ਨਾ ਈ ਕੋਈ ਓਥੇ ਦਾ ਸਬਦ ਹੀ ਕੰਨੀ ਸੁਣ
ਨਾ ਸਾਡੇ ਪਿਛਲੇ ਵਡੇ ਹੈ ਓਥੇ ਦੀ ਕਦੀ ਲੰਘਨਾ ਦੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੇ ਮਨ ਲੈਤਾ ਬਚਨ ਦੇ
ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪਿਤਾ ਤੇਰਾ ਚੋਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਤੂੰ ਬੀ ਚੋਰੀ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ
ਪਰ ਏਹ ਕੰਮ ਐਸਾ ਹੈ ਜੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੂੰ ਪਕੜਿਆ ਜਾਵੇਂ ਤਾਂ ਤੈਂ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਕਹਿਣ ਪਰ ਤੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਚੋਰੀ ਦ
ਨਹੀ ਦਸਣਾ ਭਾਵੇ ਲੋਕ ਸਿਰ ਦੀ ਤੈਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਨ ਪਰ ਦਸੀਂ ਨਾ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਮਾਤਾ ਜੀ ਤ
ਫੇਰ ਓਹ ਬਾਲਕ ਲਗਾ ਚੋਰੀ ਕਰਨ ਇਕ ਦਿਨ ਦੀ ਬਾਤ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ
ਹੋ ਗਇਆ ਉਸ ਦਾ ਭਲਾ ਜੋ ਹੋਣਾ ਸੀ ਇਕ ਦਿਨ ਓਹ ਚੋਰ ਜੋ ਨਿਕਲਿਆ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਭੰਡਾ
ਰ ਨੂੰ ਜਾ ਭੰਨਿਓਸੁ ਜਾ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾ ਖਬਰ ਹੋਈ ਕਿ ਕੁਛ ਪਤਾ ਨਾ ਲਗਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਇਕ ਫਫੇ
ਫਣੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਕੇ ਚੋਰ ਸਹੀ ਕਰ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਬਹੁਤ ਅਛਾ ਫਫੇ ਕੁਟਣੀ ਲਗੀ ਸਾ
ਰੀ ਗਲੀ ਗਲੀ ਫਿਰਨ ਓਧਰ ਉਸ ਚੋਰ ਦੀ ਮਾਨੇ ਕਹਿਆ ਪੁਤ੍ਰ ਕੁਛ ਅੰਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਉ
ਸਨੇ ਕਹਿਆ ਮਾਤਾ ਜੀ ਭਲੀ ਬਾਤ ਤਾਂ ਓਹ ਚੋਰ ਜਾ ਕਰ ਕਣਕ ਦੀ ਪੰਡ ਸਿਰ ਉਪਰ ਚੁਕ ਕੇ
ਲਈ ਆਉਂਦਾ ਸੀ ਤੇ ਘਰ ਦੇ ਨਜੀਕ ਆਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਅਗੇ ਸੰਗਤ ਆਈ ਆ ਤਾਂ ਚੋਰ
ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕੇ ਸੰਗਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਲਗਦੀ ਓਹ ਪਿਛੇ ਹਟਿਆ ਤਾਂ ਓਥੇ ਧਰਮਸਾਲ
ਹੈ ਗੀ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਚੋਰ ਨੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ ਉਂਗਲੀਆ ਦੇ ਲਈਆਂ ਜੋ ਦਿਲ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ
ਏਥੇਂ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲ ਮੇਰੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ ਨਾ ਪੈ ਜਾਵੇ ਏਹ ਸੋਚ ਕੇ ਅੰਦਰ ਆਇ ਵੜਿਆ ਅਤੇ
ਕੰਡਾ ਪੈਰ ਵਿਚ ਲਗਾ ਤੇ ਸਜੇ ਹਥ ਨਾਲ ਚੋਰ ਪੁਟਣ ਲਗਾ ਤੇ ਧਰਮਸਾਲਾ ਵਿਚ ਇਕ ਸ
ਬਦ ਕਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਸਾਨ ਜੋ ਜੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਭਜਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਨ ਸੋ
ਦੇਉਤੇ ਹੋਨ ਤੇ ਦੇਉਤਿਆ ਦਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤੇ [illegible] ਦੇਉਤਿਆਂ ਦੀਆ ਪਲਕਾਂ ਲਗ

ਦੀਆ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤਿਨਕਾ ਪਰਛਾਵਾਂ ਭੀ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਏਹ ਅਚਰਜ ਚੋਰ ਵੇਖਕੇ ਨੀ ਪੇ ਗਈ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਹ ਅਚਰਜ ਮੈ ਜਾਣਕੇ ਨਹੀ ਸੁਣੀ ਇਤਨੇ ਚੋਰ ਨੂੰ ਚੌਕੀਦਾਰ ਨਜੀਕ ਆਇ ਗ
ਇਆ ਤਾਂ ਚੋਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਨਾਲੇ ਰਾਜੇ ਅਨਾਜ ਮੰਨੂ ਜਾਇ ਵੇਖਾ ਇਸੀ ਤ
ਰਾ ਸਭ ਪਦਾਰਥ ਛਡੇ ਆਪਨੀ ਮੰਨੇ ਲਿਆ ਦਿਆ ਕਰੇ ਤੇ ਆਪਨੇ ਘਰ ਵਿਚ ਐਸ
ਬਹਾਰ ਕਰਨੇ ... ਤਾਂ ਤੇ ਕੁਟਣੀ ਦੇਖਿਆ ਮੈ ਸਾਰਾ ਸਹਿਰ ਫਿਰਕ
ਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਭ ਲੋਕ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਰੁਜਗਾਰ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਪਰ ਓਹ ਦੋਵੇ ਮਾਪੁਤ
ਬੈਠੇ ਹੀ ਖਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਸ ਕੁਟਣੀ ਮਨ ਵਿਚ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤੀ ਕੇ ਤ੍ਰੀਮਤ ਹੋਇਕੇ ਕਤੇ ਨਾ
ਹੀ ਤੇ ਮਰਦ ਹੋਕਰ ਕੋਈ ਰੁਜਗਾਰ ਨਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਨਾ ਦਾ ਗੁਜਾਰਾ ਕਿਸ ਤਰਾ ਚਲਦਾ ਹੈ
ਜਾਣੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੇ ਚੋਰ ਹੋਤਾ ਏਹੁ ਹੀ ਹੋਸੀ ਪਰ ਉਸ ਕੁਟਣੀ ਨੇ ਪੱਕਾ ਪੱਕਾ ਆਪਣਾ
ਮਨ ਜਮਾਲਿਆ ਕੇ ਬਗੈਰ ਇਸਦੇ ਚੋਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤੇ ਨਾ ਕਦੀ ਉਸਨੂੰ ਕਿਤੇ
ਜਾਂਦਾ ਲੈਂਦਾ ਦੇਖੇ ਫੇਰ ਕੁਟਣੀ ਨੇ ਕਿਤਨੇਕਾ ਦਿਨ ਉਸ ਮਹੱਲੇ ਵਿਚ ਭਿਛਿਆ ਮੰਗਣੀ
ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਪਰ ਜਦ ਕੁਛ ਭਿਛਿਆ ਪਵੇ ਉਸੇ ਦੇ ਘਰੋਂ ਪਵੇ ਕੁਟਣੀ ਮਨ ਵਿਚ ਵਿ
ਚਾਰਿਆ ਕੇ ਹੁਣ ਮੈ ਇਸ ਨੂੰ ਕੁਛ ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਚੋਰ ਕਿਤੇ ਨਾਸ ਜਾਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਿਥਰ ਗੀ
ਉਸ ਕੁਟਣੀ ਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਜਾਇ ਖਬਰ ਦਿਤੀ ਕੇ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਮੈ ਤੇਰਾ ਚੋਰ ਦੇਖ ਲਿਆ
ਹੈ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਨੇ ਸਾਥੀ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਮੈ ਚੋਰ ਨੂੰ ਪਕੜਾ ਦੇਨੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਰਾਜਾ ਨੇ ਉਸ
ਕੁਟਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪਿਆਦੇ ਦੇ ਦਿਤੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਏਹੁ ਕੁਟਣੀ ਕਹੇ
ਉਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਲੈ ਆਵਣਾ ਤਾਂ ਪਿਆਦੇ ਉਸਦੇ ਨਾਲ ਗਏ ਤਾਂ ਕੁਟਣੀ ਨੇ ਉਸ ਚੋਰ ਨੂੰ
ਜਾਇ ਕਰ ਪਕੜਾਇ ਲਿਆਈ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਾਮਨੇ ਹਾਜਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਪੁਛਿ
ਆ ਕੇ ਤੂੰ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਉਸ ਚੋਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਮੇ ਕਹਿਆ ਕੇ ਭਾਵੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਛ ਕ
ਰਨ ਮੈ ਤਾਂ ਨਹੀ ਜਬਾਨੋ ਕਹਿਣਾ ਕੇ ਮੈ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾ
ਰੋ ਤਾਂ ਉਸ ਚੋਰ ਨੂੰ ਲਗੇ ਮਾਰਨ ਕਿਤਨੇਕ ਦਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਪਈ ਪਰ ਉਸ ਨਾ ਕਹਿ
ਆ ਕੇ ਮੈ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵੀਚਾਰ ਆਈ ਭਈ ਮੈ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਰਥੀ ਮ
ਰ ਕਰਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਤੇ ਜੇ ਇਸ ਨੇ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਏਹੁ ਦਸ ਦੇਂਦਾ ਤੇ ਨਾਲੇ ਏਹ ਅ
ਜੇ ਬਾਲਕ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜੇਹੀ ਮਾਰ ਪਈ ਹੈ ਜੋ ਦੇਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਦਿਲ ਕੰਬਦੇ
ਆ ਹੈ ਤੇ ਇਸ ਬਾਲਕ ਨਹੀ ਕਹਿਆ ਜੋ ਮੈ ਕੁਛ ਚੁਰਾਇਆ ਹੈ ਇਸ ਬਾਤ ਨੂੰ ਰਾਜੇ ਵਿ
ਚਾਰਿਆ ਕੇ ਮੈ ਜੋ ਹਾਂ ਤੇ ਰਾਜਾ ਹਾਂ ਪਰ ਜੇ ਏਹੁ ਬਾਲਕ ਸਚਾ ਹੈ ਤੇ ਬੇਦੋਸ਼ ਮਾਰਾ ਹੈ ਸੋ ਤਾਂ ਮੈ
ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਜਬਾਬ ਮੈ ਕੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਪਰਮੇਸਰ ਅਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਫੇਰ ਕੁਟਣੀ

ਨੂੰਸਦਵਾਇਆਤੇਆਖਿਆਕੁਟਣੀਏਹਚੋਰਨਹੀਮੰਨਦਾਹਾਂਤਾਂਕੁਟਣੀਆਖ
ਆਸੁਣੋਰਾਜਾਜੀਜੇਕਰਏਹੁਚੋਰਆਪਣੇਮੋਂਹਆਖੇਤਸਚਮੰਨੋਗੇਤਾਰਾਜੇਕਹਿਆ
ਜੇਚੋਰਮੂੰਹਿਕਹੇਤਾਅਸੀਜਾਣਾਂਗੇਤਾਂਫਫੇਕੁਟਣੀਕਹਿਆਸੁਣੋਰਾਜਾਜੀਕਲਤੁਸੀਜਿਸ
ਵਖਤਉਸਨੂੰਮਾਰਨਵਾਸਤੇਕਢੋਗੇਤਾਂਹੁਕਮਏਹਦੇਨਾਜੋਰੋਜਦੇਮਾਰਨ [illegible] ਉਸਨੂੰ
[illegible] ਨ ਕੈ ਚੋਰਨੂੰਵੀਮਲੂਮਹੋਜਾਵੇਕੇਮੈਨੂੰ [illegible] ਦੇਣਗੇ
ਫੇਰਜਦਉਸਨੂੰਬੰਦੀਖਾਨੇਵਿਚਪਾਉਨਤਾਂਦਰਵਾਨਨੂੰਏਹੁਕਮਦੇਣਾਕੇਨਾਜਿੰਦਰਾਤੇ
ਨਾਕੁੰਡਾਮਾਰਨਾਬੂਹਾਭੀੜਦੇਣਾਤੇਜਦੋਮੈਆਵਾਂਕੋਈਬੋਲੇਨਾਤੇਜੋਮੈਉਸਨਾਲ
ਜੋਗਲਕਰਾਂਅਥਵਾਓਹਕਰੇਸੋਲਿਖੀਜਾਵੇਏਹਬਾਤਰਾਜਾਨਾਲਕੁਟਣੀਕਰਕੇ
ਘੈਂਚਲੀਗਈਜੋਸਵੇਰਹੋਈਤੇਕਚਹਿਰੀਵਿਚਓਹਚੋਰਸਦਵਾਕੇਰਾਜੇਨੇਕਹਿਆ
ਭਾਈਏਸਨੂੰਰੋਜਮਾਰਦੇਹੋਤੇਏਹਦਸਦਾਨਹੀਏਸਨੂੰਕਲਫਾਸੀਦੇਦੇਓਸਭਨੇਸੁਣ
ਲਿਆਨਾਲੇਉਸਚੋਰਨੇਵੀਸੁਣਿਆਕੇਭਲਕੇਮੈਨੂੰਫਾਸੀਦਾਹੁਕਮਹੂਆਹੈਜਦਰ
ਤਪਈਤੇਚੋਰਨੂੰਬੰਦੀਖਾਨੇਵਿਚਪਾਦਿਤਾਪੈਰੀਕਾਠਮਾਰਿਕੇਬੈਠਾਦਿਤਾਤੇਬੂਹਾ
ਓਨਾਭੀੜਛਡਿਆਕੁੰਡਾਵੀਨਾਮਾਰਿਆਤੇਨਾਜਿੰਦਰਾਈਮਾਰਿਆਜਦਅਧੀਰਾਤਿ
ਗਈਤਾਫਫੇਕੁਟਣੀਨੇਆਪਨੀਸੂਰਤਦੇਵੀਦੀਬਣਾਈਤੇਚਾਰਬਾਹਾਬਣਾਈਆਦੋ
ਲਕੜੀਦੀਆਂਤੇਨਾਲੇਸੋਟਲਕੜੀਦਾਬਣਾਇਆਤੇਬਸਤ੍ਰਸੂਹੇਪਹਿਨੇਜੇਵਰਸੀ
ਸਪਰਮੁਕਟਧਾਰਿਆਤੇਚਹੁਭੁਜਾਂਵਿਚਚਾਰਮਸਾਲਾਂਪਕੜੀਆਤੇਆਸਤੇਆਸ
ਤੇਉਸਮੰਦਰਦੇਅੰਦਰਆਣਵੜੀਜਾਂਉਸਚੋਰਨੇਦੇਖਿਆਕੇਮਸਾਲਾਂਦਾਚਾਨਣਹੋਇ
ਦਉੜਕੇਦੇਖੇਤੇਸਾਖ੍ਯਾਤਦੁਰਗਾਖੜੀਹੈਤਾਂਉਸਚੋਰਨੇਹਥਜੋੜਨਮਸਕਾਰਕੀਤੀਅ
ਤੇਅਚਰਜਹੋਇਗਿਆਕੇਧੰਨਪ੍ਰਮੇਸਰਹੈਤਾਓਹਫਫੇਕੁਟਣੀਚੋਰਨੂੰਆਖਿਆਬੇਟੂ
ਮੇਰਾਪਿਆਰਾਭਗਤਹੈਤੇਤੈਨੂੰਇਸਰਾਜਾਨੇਬੜੀਭਾਰੀਸਜਾਦਿਤੀਹੈਏਸਵਾਸਤੇਮੈ
ਤੇਰੇਪਾਸਆਈਹਾਂਜੇਕਰਕਹੇਤਾਂਇਸਰਾਜਾਨੂੰਮਾਰਦੇਵਾਂਜੇਕਹੇਤਾਇਸਦਾਨਗਰ
ਗਾਰਕਕਰਦੇਵਾਂਪਰਤੂੰਮੈਨੂੰਸੱਚਸੱਚਆਖਦੇਹੁਰਾਜੇਦੀਚੋਰੀਕੀਤੀਹੈਕੇਨਹੀਕੀਤੀ
ਦੇਖਬੱਚਾਮੇਰੇਪਾਸਲੁਕਾਨਾਕਰੀਤਾਚੋਰਨੇਜਾਣਿਆਕੇਏਹੁਸਚਭਵਾਨੀਹੈਤੇਮੈ
ਏਸਦੇਅਗੇਸਭਦਸਦੇਵਾਂਜਾਚੋਰਨੇਮਨਵਿਚਦਸਣਦੀਤਿਆਰੀਕੀਤਾਤਾਉਸ
ਦੇਵੀਦੇਨੇਤ੍ਰਾਂਵਲਨਜਰਕੀਤੀਤਾਂਨੇਤ੍ਰਾਂਦੀਆਂਪਲਕਾਂਝਮਕਦੀਆਂਹੈਨਤਾਚੋਰਨੂੰ
ਧਰਮਸਾਲਾਵਾਲਾਸਬਦਯਾਦਆਗਿਆਕੇਦੇਵਤਾਕੇਨੇਤ੍ਰਾਂਕੀਪਲਕਨਹੀਲਗ
ਦੀਅਤੇਨਾਦੇਵਤਾਦੇਸਰੀਰਦਾਪਰਛਾਵਾਂਹੁੰਦਾਹੈਏਹਬਾਤਉਸਨੂੰਯਾਦਹੋਈਤਾਓ

ਸਨੇ ਮਨ ਮੈ ਕਹਿਆ ਕੇ ਪਰਮ ਸਲਾ ਏਸੇ ਸਿਖ ਆਖਦੇ ਸਾਨ ਕੇ ਜੋ ਭਗਤ ਭਜਨ [illegible]
ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਭਜਨੀਕ ਦੇਖਣੇ ਹੋਸਨ ਦੇ ਹੋਨ ਤੇ ਉਨਾ ਦੀਆ ਪਲਕਾ ਨਹੀ ਲਗਦੀਆ
ਤੇ ਇਸ ਦੀਆਂ ਤਾ ਪਲਕਾ ਝਮਕਦੀਆ ਹੈਨ ਤੇ ਏਹ ਭਜਨੀਕ ਨਹੀ ਦੀਹਦਾ ਹੈ ਤੇ ਰ
ਈਵ ਸਭੇ ਏਹ ਬਾਤ ਚੋਰ ਨੇ ਆਪਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸਮਝ ਕੇ ਆਪਨਾ ਸਚ ਆਖ
ਦਾ ਹੋਗਇਆ ਤਾ ਚੋਰ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਜੋ ਮੈ ਚੋਰੀ ਕੀਤੀ
ਹੁੰਦੀ ਤਾ ਤੂੰ ਕਿਆ ਨਾ ਖੇਂਜਣਦੀ ਮੈ ਨੇ ਤਾਂ ਚੋਰੀ ਨਹੀ ਕੀਤੀ ਰਾਜਾ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਐਵੇਂ
ਮਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਹੋਈ ਤਾਂ ਓਹ ਚਾਰੇ ਮਸਾਲ ਬੁਝ ਗਈਆ ਤੇ ਕ
ਠਦਾ ਸੇਰ ਫਟ ਗਇਆ ਤੇ ਕਾਠਦੀ ਆਂ ਬਾਹਾ ਦੀ ਡਿਗ ਪਈਆ ਸਾਦਰ ਦਾਨਾ ਨੇ
ਏਹੁ ਹਾਲ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਓਸੇ ਵਕਤ ਫੜੇ ਕੁਟਣੀ ਨੂੰ ਪਕੜ ਲਿਆ ਜਾਸਦੋ ਰੋਈ ਤੇ ਰਾ
ਜੇ ਦੇ ਪਾਸ ਲੈਗਏ ਤੇ ਜਾਇ ਕਰ ਆਖਿਓਨੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਰਾਤ ਕਉ ਏਹੁ ਬਾਤ ਹੋਈ ਹੈ।
ਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸਭ ਹਕੀਕਤ ਸੁਣੀ ਤੇ ਸਮਝ ਕੇ ਫਫੇਕੁਟਣੀ ਕੋ ਰਾਜੇ ਨੇ ਫਾਸੀ ਦੇ ਦਿਤਾ ਅਤੇ
ਚੋਰ ਕਉ ਰਾਜੇ ਨੇ ਛੁਡਾ ਦਿਤਾ ਤੇ ਰਾਜਾ ਆਪਣੇ ਮਨ ਮੇ ਪਸਚਾਤਾਪ ਕੀਤਾ ਕੇ ਮੈ ਕੀ ਕੀਤ
ਨਾ ਲੈ ਚੋਰੀ ਦੀ ਨਾ ਲੱਭੀ ਤੇ ਪਤਾ ਦੀ ਨਾ ਲਗਾ। ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇ ਹਜੂ
ਰ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਐਸੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕੇ ਸਬਦ ਹੈ ਪਾਰਸ
ਤਕੀਆ ਨਿਆਈ ਦੇਖੋ ਇਕ ਤੁਕ ਸੁਣਨ ਦੇ ਪਿਛੇ ਉਸ ਚੋਰ ਦੀ ਖਲਾਸੀ ਹੋਗਈ ਅਤੇ ਜੋ
ਕੋਈ ਸਿਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨ ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰੇਗਾ ਸੋ ਉਸ ਸਿਖ ਦਾ ਲੋਕ ਪਲੋਕ ਸਵ
ਰ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅੰਤ ਕਾਲ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਉਹਕਾ ਸੰਕਟ ਕੱਟਣਗੇ।। ਸਭ ਸੰਗਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸਭ ਸੰਗਤ ਪਰਸੁਸੀ ਹੋਈ।। ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

।।ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਸਿਖ ਨਾਲ ਹੋਈ।।

।।ਇਕ ਸਿਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਆਉਂਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਸਤਗੁਰੂ ਕੀ ਸੇ
ਵਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾ ਉਸ ਸਿਖ ਦਾ ਇਕ ਪੜੋਸੀ ਸਿਖ ਸੀ ਪਰ ਓਹ ਸਾਕਤ ਸੀ ਜਦ
ਓਹ ਸਿਖ ਜਾਣ ਲਗਾ ਤਾ ਉਸ ਸਾਕਤ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦ
ਰਸਨ ਕਉ ਲੈ ਚਲ ਤਾਂ ਓਹ ਸਾਕਤ ਸਿਖ ਦੇ ਨੇ ਆਇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਚ
ਲੇ ਜਦ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਦੀਆ ਅਪ
ਨਾ ਸਿਖ ਕਰੋ ਜਾ ਏਹ ਬਾਤ ਹੋਈ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ [illegible] ਕੀ ਸਨਦ ਵਾਲੇ ਓ
ਸਦੇ ਰਿਦੇ ਦੀ ਸਮਾਨ ਕੇ ਭੁਪ ਕਰ [illegible] ਓਹ ਸਿਖ ਬਾਹਰ ਲੇ [illegible] ਕਹਿ ਦਾਸੀ ਪ
ਜਦ ਕੁਛ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਤਾ ਫੇਰ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖ ਕਰੋ ਸੋ ਉਸ ਸਿਖ ਨੂੰ

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਇਕਭਾਈਸਿਖਨੇਸਿਖੀਬਹੁਤਕਰਨੀਹੈਉਹਕੋਈਪਵਿਤ੍ਰ
ਸਿਖੀਕਿਆਕਰਣੀਹੈਪਰਓਹਸਿਖਘੜੀਘੜੀਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨੀਹਥਰਖੇਤੇਕਹੇਹੇ
ਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀਮੇਰੇਉਪਰਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸਟੀਕਰਹੁਜੀਏਹੁਬਚਨਬਹੁਤਵਾਰੀ
ਉਸਸਿਖਨੇਕਹੇਤਾਇਕਦਿਨਸੀਗੁਰੂਸਾਹਿਬਜੀਨੇਕਹਿਆਸੁਣਭਾਈਸਿਖਜੇਤੂੰ
[illegible]ਨਾਹੈਤਾਂਅਮਕੀਉਜਾੜਵਿਚਇਕਚਿਖਾਬਲਦੀਹੈਉਸਚਿਖਾਵਿਚਪੈਕ
ਰਆਵੇਂਗਾਤਾਂਤੈਨੂੰਸਿਖੀਦਾਮਾਰਗਦਸਾਂਗੇਏਹਬਾਤਸੁਣਕੇਸਿਖਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੋਅ
ਗੇਮਥਾਟੇਕਕਰਓਹਸਿਖਉਸਉਜਾੜਵਿਚਗਇਆਜਾਇਕਰਕਿਆਦੇਖੇਜੋਚਿਖ
ਬਲਰਹੀਹੈਤਾਂਉਸਸਾਕਤਨੇਕਿਆਕੀਆਜੋਉਦਾਲੇਉਦਾਲੇਪਿਆਫਿਰੇਪਰਉਸ
ਪਾਸੋਵਿਚਨਾਪਿਆਜਾਵੇਇਤਨੇਚਿਰਪਿਛੋਇਕਚੋਰਆਇਆਉਸਦੇਪਾਸਦੋਥੈਲੀਆਂ
ਮੋਹਰਾਂਦੀਆਂਹੈਸਨਤਾਂਉਸਚੋਰਨੇਦੇਖਿਆਤਾਂਉਸਨੂੰਪੁਛਿਆਭਾਈਤੂੰਇਸਚਿਖਾ
ਦੇਉਦਾਲੇਕਿਉਂਫਿਰਦਾਹੈਤਾਂਉਸਸਿਖਨੇਕਹਿਆਭਾਈਮੈਨੂੰਮੇਰੇਗੁਰਾਂਦਾਹੁਕਮਹੈ
ਜੋਇਸਚਿਖਾਵਿਚਪੈਨਿਕਲੇਗਾਤਾਂਤੈਨੂੰਸਿਖੀਦੇਵਾਂਗੇਜਦਉਸਚੋਰਨੇਏਹਗਲਸੁ
ਣੀਤਾਂਉਸਨੇਸਿਖਨੂੰਕਹਿਆਭਾਈਤੂੰਮੈਨੂੰਗੁਰੂਕਾਬਚਨਦੇਦੇਤੇਥੈਲੀਆਂਮੋਹਰਾਂ
ਦੀਆਂਤੈਲੈਪਰਉਸਦੇਭਾਗਉਦੇਹੋਏਤੇਸਿਖਦੀਪ੍ਰਾਲਬਧਖੋਟੀਚੋਰਪਾਸੋਮਾਇ
ਆਲੈਕੇਗੁਰੂਜੀਕਾਬਚਨਵੇਚਦਿਤਾਤਾਂਉਸਚੋਰਨੇਵਾਹਿਗੁਰੂਕਹਿਕੇਚਿਖਾਵਿਚਛ
ਾਲਮਾਰੀਉਸੇਵਕਤਉਸਨੂੰਰਾਮਗਣਬੈਕੁੰਠਕਉਲੈਗਏਬਿਬਾਣਵਿਚਬੈਠਕੇਏ
ਹੁਕਉਤਕਉਸਸਾਕਤਸਿਖਨੇਸਭਦੇਖਿਆਅਜੇਓਹਖੜੋਤਾਹੀਸੀਜਾਓਸਚੋਰਦੇ
ਖੁਰਉਪਿਛੇਆਇਗਏਕਿਆਦੇਖਨਜੋਇਕਚਿਖਾਬਲਰਹੀਹੈਤੇਚੋਰਪਾਸਖੜੋ
ਤਾਹੈਉਨਾਪੁਛਿਆਭਾਈਤੂੰਮੋਹਰਾਂਕਿਥੇਹੈਨਤਾਂਓਸਡਰਦੇਪਾਸੋਕੋਈਬਾਤਨਾਹੋ
ਈਸਮੇਤਥੈਲੀਆਂਉਨਾਨੇਉਸਸਿਖਦੀਆਂਪਾਸਕਾਂਬਨਲਈਆਂਤੇਰਾਜੇਦੇਪ
ਸਹਾਜਰਜਾਇਕੀਤਾਤਾਂਰਾਜੇਨੇਕਹਿਆਜੋਇਸਨੂੰਜਾਇਕਰਫਾਸੀਦੇਦੇਓਜ
ਦਉਸਸਾਕਤਸਿਖਨੂੰਫਾਸੀਵਾਸਤੇਲੈਚਲੇਤੇਪੁਛਿਆਭਾਈਹੁਣਤੈਨੂੰਅਸੀ
ਫਾਸੀਵਾਸਤੇਲੈਜਾਂਦੇਆਹੇਜੋਕੁਛਕਹਿਣਾਹੁਣਨਾਹਈਸੋਕਹਿਲੈਤਾਂਉਸਨੇਅ
ਖਿਆਮੈਨੂੰਰਾਜੇਪਾਸਲਾਏਚਲੋਤਾਂਓਹਪਿਆਦੇਰਾਜੇਪਾਸਲੈਗਏਤਾਂਉਸਕਹਿ
ਆਰਾਜਾਜੀਮੇਰੀਇਕਬਾਤਸੁਣਲੈਤਾਂਰਾਜੇਆਖਿਆਸਚੋਸਚਆਖੀਂਤਾਂਉਸ
ਸਿਖਨੇਆਪਣੀਜਿਸਤਰਾਂਗੁਜਰੀਸੀਸਭਹਕੀਕਤਰਾਜੇਪਾਸਸੁਣਾਇਦਿ
ਤੀਤਾਂਰਾਜੇਨੇਸਮਝਿਆਏਹਤਾਂਕੋਈਸਿਖਹੈਅਤੇਨਾਲੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਸਤਿਦਾਦਰਸਨ

ਕੀਤਾ ਸੀ ਏਸ ਕਰਕੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਛਡ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਉਥੋਂ ਆ ਪੁਤ ਕੁਦਰਤ
ਕਰਦਾ ਕੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਢਹਿ ਪਿਆ ਅਤੇ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਆਖਿ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਖੀ ਤਾਂ ਪਰੇ ਤੇ ਪਰੇ ਹੈ ਜੀ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਆਪ ਦਇਆਲੋ ਹੈ ਜੀ ਸੋ ਸਚ ਹੈ ਜੀ
ਪਰ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਜੀ ਤੇਰੀਆਂ ਤੂੰਹੀ ਜਾਣੇ ਜੀ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਮੇਰੀ ਭੁੱਲ ਬਖ
ਸ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਆਪਨੇ ਘਰ ਜਾਇਕੇ ਅਤੇ ਗਏ
ਸਿਖ ਸਾਧ ਦੀ ਟਹਿਲ ਸੇਵਾ ਕਰਿਆ ਕਰ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਲ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਕਰਕੇ ਤਾਂ ਭਾਈ
ਸਿਖਾ ਤੇਨੂੰ ਸਿਖੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਉਸ ਸਿਖ ਨੂੰ ਸਰਬਤ
ਹੋਵਣ ਦਾ ਮਾਰਗ ਦਸਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਸਾਕਤ ਸਿੱਖ ਦੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਸਤਿਨਾਮ ਦੇ
ਕਰ ਸਿਖੀ ਦਾ ਹਿਤਕਾਰੀ ਕੀਆ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ॥

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਨਾਲ॥

॥ਇਕ ਦਿਨ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੋ ਆਏ ਅਰ ਆਇਕ
ਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਤਿਰਾਮ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੋਂ ਆ
ਖਿਆ ਆਉ ਭਾਈ ਬੈਠੀਏ ਜੀ ਸਤਿਰਾਮ ਤਾਂ ਇਕ ਘੜੀ ਠਹਿਰਕੇ ਉਨਾਂ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋ
ਕਾਂ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਡੀ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਹੈ ਜੇ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪੁਛੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਭਾਈ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਹਾਡੀ ਖੁਸੀ ਹੋਵੇ ਸੋ ਪੁਛੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰ
ਮੇਸਰ ਜੀ ਦੇ ਅਰ ਚਕ੍ਰਵਰਤੀ ਕੋਈ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਉਸਤਤ ਕਰਕੇ ਸੁਣਾਓ ਜੀ ਜਾਂ
ਓਹ ਬਾਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਬਲਿਹਾਰੇ ਜਾਵਾਂ ਜੀ ਉਨ ਕੇ ਉਪਰੋਂ ਬਲਿਹਾਰ
ਜਾਵਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦਾ ਜਸ ਸੁਣੇ ਭਾਈ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਉਪਰੋਂ ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਵਾਂ ਜੀ ਪਰ ਜੋ ਤੁਸੀਂ
ਜੋ ਸੰਸਾ ਪੁਛੋ ਸੋ ਉਸਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੇ ਦਸਾਂਗੇ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ
ਸ੍ਰੀ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਉਸ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦਾ ਰੰਗ ਕੀ ਹੈ ਅਰ ਕਿਆ ਰੂਪ ਹੈ ਉਸਦਾ ਕਣਾਂ ਬਧਿਆ
ਹੈ ਅਰ ਆਪ ਉਪਾਇਆ ਹੈ ਕੇ ਕਿਸੇ ਉਪਜਾਇਆ ਹੈ ਅਰ ਉਸ ਕਾ ਠਿਕਾਣਾ ਅਤੇ ਕਿਸ
ਤੇ ਉਪਾਇਆ ਸੋ ਸਭ ਸੁਣਾਈਏ ਜੀ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਿਆ ਵਸਤ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਹੁਤ ਬਿਅੰਤ ਹੈ ਕਿਸ ਪਾਸੋਂ ਕਥੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ
ਕਹਿਆ ਜਾਵਦਾ ਸੋ ਸੁਣ ਕਲ ਪਖ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਖ ਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਲੋਕ ਕਾ ਦਿਨ ਤੇ ਰਾਤ ਹੈ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ
ਕੇ ਜੋ ਪੈਰ ਉਤਰਾਇਣ ਤੇ ਦਖਣਾਇਣ ਏਹ ਬਰਸ ਜੋ ਦੇਵਤਿਆਂ ਕੇ ਦਿਨ ਰਾਤ ਹੈ ਐਸੇ ਹੀ
ਹਜਾਰ ਜੋ ਦੇਵਤਿਆਂ ਕੇ ਜੁਗ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਇਕ ਦਿਨ ਤੇ ਇਕ ਰਾਤ ਹੈ ਐਸੇ ਦਿਨ ਰਾਤ ਕੇ
ਸੌ ਬਰਸ ਗੁਜਰੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਕੀ ਉਮਰ ਹੈ ਨਿਬੜ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਬਿਸਨ ਜੀ ਦਾ ਇਕ ਦਿ

ਤੇਰਾਤੁਰੇਤੀਹੈ ਐਸੇਹੀ ਹਜਾਰ ਬਰਸਹੋਵੇਤਾ ਬਿਸਨਜੀਦੀਉਮਰਹੋਤੀਹੈ ਐਸੇ ਸੌ ਬਰਸ ਸੇਸਜੀਦੀਸ
ਰੀਉਮਰਾਤੇਸਿਵਜੀਕਾ ਇਕਦਿਨਰੇ ਇਕਰਾਤਹੋਤੀਹੈ ਐਸੇਹੀ ਸੌ ਬਰਸ ਰਜਰਸਾਨ
ਤਾਂ ਸਿਵਜੀਕਾ ਇਕ ਦਿਨਤੇਰਾਤਰਜਰਸਾਦਾਹੈਤੇਏਸਹਸਾ ਬਹੁਪ੍ਰਗਸੋਬਰਸਹੋਵੇਤਾਸਿ
ਵਜੀ ... ਕਾਹੁਦੀਹੈਮੇਰੀਤਨੀ ਸੋਹਣੀ ਪਰ ... ਕਰੀ ਆਖਿਆ ਹੋਵਿਆ ਇਕਨਿਮਖਧਮੇ
ਨਦੀ ਤਰਦੀਹੈ ਅਤੇ ਨਿਮਖ ਆਖਦੇ ਸੀਵਰਤੇ ... ਣ ਨੂੰ ਆਖਦੇਹੈਨ ਪਰਹੇ ਸੰਤਜੀ ਆਇ
ਆਦਾਅੰਤਨਹੀਪਾਇਆਜਾਦਾਤਉਤਿਸਮਾਇਆਦੇ ਸੁਆਮੀਦਾਅੰਤਕੈਸੇਆਵੇ ਤਿ
ਸਭਰਾਵੰਤਦੀ ਬਿਅੰਤਤਾਨੂੰਵਰਨਕਰਕੇਤੇਮਹਾਰਾਜ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕ ਦੇਵਜੀਨੇਇ
ਕਰਾਗੂਜਰੀ ਵਿਚ ਇਕ ਸਬਦਆਖਿਆ। ਰਾਗਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੧ ਘ

।ਨਭਿਕਵਲਤੇਬ੍ਰਹਮਾਉਪਜੇ ਬੇਦਪੜਹਿਮੁਖਕੰਠਸਵਾਰ।ਤਾਕਾਅੰਤ
ਨਜਾਈਲਖਣਾਆਵਤਜਾਵਤਰਹੈਗੁਬਾਰ। ੧।ਪ੍ਰੀਤਮਕਿਉਬਿਸਰੈਮੇ
ਰੇਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰ।ਜਾਕੀਭਗਤਕਰਹਿਜਨਪੂਰੇਮੁਨਜਨਸੇਵਹਿਗੁਰਵੀਚਾ
ਰ। ੧ ।ਰਹਾਉ।। ।ਰਵਿਸਸਿਦੀਪਕਜਾਕੇਤ੍ਰਿਭਵਣਏਕਾਜੋਤਮੁਰਾਰ
।ਗੁਰਮੁਖਹੋਇਸੁਅਹਿਨਿਸਨਿਰਮਲਮਨਮੁਖਰੈਣਅੰਧਾਰ। ੨।ਸਿ
ਧਸਮਾਧਕਰਹਿਨਿਤਝਗਰਾਦੁਹੁਲੋਚਨਕਿਆਹੇਰੈ।ਅੰਤਰਜੋਤਸ
ਬਦਧੁਨਿਜਾਗੈਸਤਿਗੁਰਝਗਰਨਿਬੇਰੈ। ੩ ।ਸੁਰਨਰਨਾਥਬਿਅੰਤ
ਅਜੋਨੀਸਾਚੈਮਹਲਅਪਾਰਾ।ਨਾਨਕਸਹਜਿਮਿਲੇਜਗਜੀਵਨਨਦ
ਰਕਰਹੁਨਿਸਤਾਰਾ। ੪ ॥ ੧ ॥ ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥ। ।

ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਦੇਹੈਨ ਸੁਣੋਭਾਈਗੁਰਸਿਖੋਲੋਕੋ ਸ੍ਰੀਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਕੀਆਦਿਬ੍ਰਹਮੇਨੇ
ਇਉਖੋਜਲੀਥੀਜੋਪ੍ਰਥਮਸੁਤੇਪ੍ਰਕਾਸਜੋਪ੍ਰਮੇਸਰਆਪਣੇਆਪਹੀਸੀਤਬਰਜੀ
ਨੇਨਿਰੰਕਾਰਤੇਅਕਾਰ ਸਰਗੁਣਰੂਪਹੋਏ ਸੋਤਿਸਪਰਮੇਸਰਜੀਦੇਮੁਖਦੀਜੋਤ
ਤੇਮਹਾਦੇਵਜੀਉਪਜਿਆਹੈ ਅਰਨਾਭਕਵਲਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾਜੀਉਤਪਤਹੋਏਤਾਬ੍ਰ
ਹਮਾਨੇ ਕਹਿਆਜੋਮੇਰੀਉਤਪਤੀਆਨਕਰਤੇਜੋਸ੍ਰੀਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਕੈਸਾਹੈਸੋਜੋਮੇਰਾ
ਜੀਕੈਸੇਰਹਿਆਜੀਕੀਪ੍ਰੀਤਉਪਜੀਹੈ ਸੋਭੀਮੈ ਤੇਸੀਉਸਤਤ ਕਰਦਾਹੈ ਅਤੇ
ਜੋਪ੍ਰਥਮਉਤਪਤਬ੍ਰਹਮਾਜੀਨੇਕਰੀ ਪਰਬ੍ਰਹਮਕੇਰਿਦੇਕਉਸੰਤਨਆਈ ਤਬਸ੍ਰੀ
ਠਕਰਜੀਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾਜੀਕੋ ਕਤਰ ... ਭਗਵਤਨੇ ਉਪਦੇਸਕੀਆਤਬਸ੍ਰੀ
ਬ੍ਰਹਮਾਜੀਕੋਸਤਅਸਲੋਕਾਈ।। ।ਸਲੋਕ।। ।ਗਿਆਨੰਪਰ
ਮਗੁਹਯੰਮੇ ਯਦਿ ਵਿਗਿਆਨ ਸਮਨਿਵਤਮ ਸਾਰਹਸਯਾਂ ਤਦੰਗੰਚਗ੍ਰਹਣ ਗਦ

ਤੇ ਮਹਾ [illegible] ਜਬ ਭੂਤ [illegible]
ਕਆਨੰ ਮਸਤਤੇ ਮਦਨੁਰਾਗੇਤਾ ਆਤੇ ਮੇਵ ਸੁਮੇਵ ਗੀਤਾਨੰ [illegible]
ਤਪਰੀ ਪਸਚਾਦਿਹੰ ਮਤੇ ਤਚੋਜੋ [illegible] ਸਮਅਹੀ [illegible]
ਤਨਾ ਪ੍ਰਤੀ [illegible] ਜਬ ਭੂਤ ਸੇ ਜਬ ਤਮ [illegible]
ਜਥਾ [illegible] ਭੂਤਾਂਨਿ ਭੂਤੇ [illegible] ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿੰ [illegible]
ਤੇ [illegible] ਜਿਗਆਸੇ ਤਦ੍ਰ ਜਿਗਆਸੁ ਨਤਮਨਾ ਅਨੈ [illegible]
ਭੂਤਾਂ [illegible] ਸਰਬਦ [illegible]
ਭੂਤਾਨ ਕਲਪ ਵਿਕਲਪੇ [illegible] ਕਗਰੀ [illegible]
ਏਹ ਚਤੁਰ ਸਲੋਕ ਉਪਦੇਸ ਕਰੇ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਗਵਨ [illegible]
[illegible] ਅਰਥ ਮੇਰੇ ਤਾਂਈ ਬੁਝਾਇ [illegible] ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਕਹੇ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ
[illegible] ਮੇਰੇ ਨਾਮ [illegible]

ਤੇ ਏਹ ਸਲੋਕ ਮੇਂ [illegible] ਉਪਦੇਸ [illegible]
ਬ੍ਰਹਮਾ [illegible] ਮੈਨੇ [illegible]
[illegible]
[illegible] ਮੇਰਾ [illegible]
ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਹੈ ਜੈਸੇ ਮੇਂ [illegible]
[illegible]
ਮੇਰੀ [illegible]
[illegible]
[illegible] ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ [illegible]
ਮਾਇਆ [illegible]
ਮੇਰੀ [illegible]
[illegible]
[illegible] ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ [illegible]

ਪਰ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਸੰਗ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਂਵਦਾ ਜੈਸੇ ਪੰਜੇ ਭੂਤ ਤੇਜ [illegible]
ਸ ਜਲ ਆਪ ਨੇਕਾ ਰੂਪ ਜਨਸੋਂ ਭੀ ਹੈ ਅਰ ਨਿਆਰੇ ਭੀ ਹੈਂ ਤੈਸੇ ਮੈਂ ਸਭ ਕੇ ਸਭ ਤੂੰ ਭੀ ਹੋਇਆ
ਅਤੇ ਨਿਆਰਾ ਭੀ ਹੋਂ ਤੈਸੇ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਅਨ ਬਿਬੇਕ ਕਰਦੇ ਥਾ ਅਰ ਬਿਬੇਕ ਕਰ ਸਭ ਬਿਸਥ
ਰਮੂਰਤ ਤੇ ਹੀ ਹੂਆ ਹੈ ਅਰ ਬਿਬੇਕ ਕਰ ਮੁਝ ਸੇ ਭਿੰਨ ਰਹਿਤਾ ਕੁਛ ਨਹੀ ਏਹ ਸੰਬੋਧਨ ਕਾ
ਬ੍ਰਹਮੇ ਕੋ ਕਹਾ ਹੈ ਇਹਾ [illegible] ਏਹ ਮੇਰਾ ਗਿਆਨ [illegible] ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਚਿਤ ਵਿਖੇ [illegible] ਤੇ ਜਗ
ਤ ਕੀ ਉਤਪਤ ਕੇ ਸਮੇ ਵਿਖੇ ਅਰ ਪਰਲੈ ਕੇ ਸਮੇ ਵਿਖੇ ਤੂੰ [illegible] ਸੋ ਹਨੀ [illegible] ਆਪੇ ਗਾ ਸਦਾ
ਸਾਤ ਰਹੇਗੀ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਬਹੁਤ ਉਸਤਤ ਕਰੀ। ਸਲੋਕ ਬੰਧੇ ਅਰ ਰਾ
ਗ ਪਾਇ ਕਰ ਪੁਨੀ ਸਾਥ ਗਾਵਤਾ ਭਇਆ ਅਰ ਗਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕਰ ਰੀਝਿਆ ਅਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਖੁ
ਸੀ ਹੂਆ ਲਿਖ ਲਿਖ ਕਰਕੇ ਬਡੇ ਭਾਰੇ ਪੁਸਤਕ ਕਰਕੇ [illegible] ਬੰਧੀਆਂ ਹੋ ਸੂਬੰ
ਦ ਲੋਕੇ ਏਸ ਤਰਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਨੇ ਚਾਰ ਬੇਦ ਬਣਾਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਨੇ [illegible]
ਕਰਕੇ ਬੇਦਾਂ ਦਾ ਪਾਠ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਕੇ ਭਗਵਤ ਕੀ ਮਾਇਆ ਕੇ ਪਰਤਾਪ ਤੇ ਗਿਆ
ਨ ਆਈ ਕੇ ਮੈਂ ਕਿਥੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹਾਂ ਜਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕੇ ਤਮਾਮ ਚੌਰੇ ਤਰਫ
ਪਾਣੀ ਪਾਣੀ ਨਜਰੀ ਆਵੇ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਹੀ ਅਰ ਕਹਿਣੇ ਲਗਾ ਏਹ ਪਾਣੀ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰ
ਹਮੇ ਆਤਮੇ ਕਾ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਏਹ ਪਾਣੀ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਪਾਣੀ ਇਕੋ ਰੂਪ
ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਹੋਇਆ ਕੇ ਮੈਂ ਹੀ ਪਾਣੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੇਠ ਪਤਾਲ ਕਉ ਗਇਆ
ਤੇ ਕਿਆ ਦੇਖੈ ਜੋ ਓਥੇ ਕਈ ਬ੍ਰਹਮੇ ਹੈਨ ਪਰ ਪਾਣੀ ਪਾਣੀ ਹੈ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਹੀ ਫੇਰ ਬ੍ਰਹਮ
ਜੀ ਮੰਧ ਮਲੋਕ ਮੇ ਗਇਆ ਤੇ ਓਥੇ ਪਾਣੀ ਹੈ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕਈ ਅਤੇ ਫੇਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਅ
ਕਾਸ ਕੋ ਗਏ ਤਾਂ ਓਥੇ ਕਈ ਬਹੁਤ ਬ੍ਰਹਮੇ ਦੇਖੇ ਨਾਲ ਪਾਣੀ ਹੈ ਜਿਤਨੇ ਕੀ ਪਲੋਂ ਹੈਨ ਸਾਰੇ
ਬ੍ਰਹਮੇ ਈ ਹੈਨ ਅਰ ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਦੇਖੇ ਤਹਾਂ ਈ ਆਪਨਾ ਆਪ ਹੀ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਆ
ਪਨੇ ਅਸਤਾਨ ਆਇਆ ਤੇ ਕਹਿਨ ਲਗਾ ਕੇ ਜਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਥਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾ [illegible] ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ
ਸੀ ਭੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਨ ਬਨੰਤਰ ਵਿਖੇ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਆਦਿ ਜੁਗਾਦ ਭੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜਦ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਨੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਹੀ ਤਾਂ ਅਕਾਸ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੂੰ ਦੇਖਤੇ ਸਭੀ ਕੁਛ [illegible]
ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਇਕ ਕਮਲ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਕਾਸ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ਕੇ ਬ੍ਰ
ਹਮਾ ਕਮਲ ਨੂੰ ਤੇ ਦੇਖੋ ਸੋ ਕਮਲ ਕਿਥੋਂ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਅਕਾਸ
ਬਾਣੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੂੰ ਇਸ ਕਮਲ ਤੇ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਮੈਂ ਬੜਾ ਸਾਰਾ ਹਾਂ ਕਮਲ ਥੋੜਾ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਹੈ ਤਾਂ ਅਕਾਸ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ [illegible] ਤੇ ਹੀ
ਛੋਟੇ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਛੋਟਾ ਬੜਾ ਹੋ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਕ

ਜਲੋਂ ਹੀ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਜੀ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਆਈ ਮਾਲੂਮ ਹੋਵੇਗਾ ਕੋਣ ਬਣਾਇਆ ਅਰ ਕੋਣ ਜਾਣੇ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈਂ ਖੋਜਤਾ ਹੋਂ ਪਰ ਏਹ ਕਮਲ ਨਿਕਸਿਆ ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਹੈ ਪ
ਰ ਜੋ ਮੈਂ ਇਸ ਕਮਲ ਵਿਚ ਪਇਆ ਸਾਂ ਅਤੇ ਫੇਰ ਮੈਂ ਨਿਕਲਿਆ ਫੇਰ ਬਸਾਂ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲਭ ਮਾਰਦਾ ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਏਹ ਮੇਰੀ ਲਭ ਨਹ ਹਰ ਗਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਣਾਗਾ ਏ
[illegible] ਹੈ ਜੇਕਰ ਲਭ ਨ ਸਾਹਾਂ [illegible] ਏਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ ਉਸ
ਕਮਲ ਕਉ ਲਭ ਮਾਰੀ ਤਾਂ ਓਹ ਕਮਲ ਅਚੱਲ ਰਹਿਆ ਨਾ ਹਲਿਆ ਨ ਜੁਲਿਆ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਜੀ ਉਸ ਕਮਲ ਦੇ ਵਿਚ ਉਤਰਿਆ ਜਦ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਕਮਲ ਦੇ ਵਿਚ ਗਇਆ ਤੇ ਕਿਤੇ ਬ੍ਰਹ
ਮਾ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰ ਨਾ ਲਗਣ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਖੂਹ ਵਿਚ ਰੋੜ੍ਹਾ ਸੁਟੀਏ ਤਾਂ ਓਹ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਓ
ਸੇ ਤਰਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਸ ਕਮਲ ਦੀ ਡੰਡੀ ਵਿਚ ਉਤਰਿਆ ਜਾਵੇ ਪਰ ਕਿਤੇ ਪੈਰ ਨਾ ਲੱਗਣ ਤੇ ਅੰ
ਧਕਾਰ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਆਵੇ ਕੁੰਭੀ ਨਰਕ ਦੇ ਸਮਾਨ ਐਸੇ ਅੰਧਕਾਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਡਾ ਹੀ
ਲਾਚਾਰ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਜਜ਼ ਹੋਇਆ ਤੇ ਉਸ ਵਕਤ ਉਸਤਤ ਕਰਨੇ ਲਗਾ ਹੇ
ਭਗਵਾਨ ਤੂੰ ਸਰਬ ਦਾ ਆਦਿ ਹੈ ਸਰਬ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ ਸਰਬ ਦਾ ਮੱਧ ਹੈ ਸਰਬ ਦਾ ਆਸਰਾ
ਹੈ ਹੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਤੂੰ ਬਿਅੰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਤ੍ਰਈਲੋਕੀ ਦੇ ਨਾਥ ਜੀ ਤੂੰਹੀ ਤੂੰਹੀ ਤੂੰਹੀ ਹੈ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾ
ਰ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਕਰ ਮੈਂ ਭੁਲਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੂੰਹੀ ਜਲ ਬਿਖੇ ਅਰ ਤੂੰਹੀ ਥਲ ਬਿ
ਖੇ ਹੈ ਤੂੰਹੀ ਤੂੰਹੀ ਹੈਸੀ ਭੀ ਤੂੰਹੀ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਔਰ ਧਾਰਨ ਧਰਨ ਤੂੰਹੀ ਹੈਂ ਹੇ ਦੀਨ ਦਿਆਲ
ਜੀ ਮੇਰੇ ਅਨਾਥ ਉਪਰ ਦਇਆ ਕਰੋ ਜੀ ਇਸ ਅੰਧਕਾਰ ਨਰਕ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਢੋ ਜੀ
ਜਿਸ ਜਗਾ ਤੇ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹੋਂ ਉਸੀ ਜਗਾ ਪੈ ਮੈਨੂੰ ਪਹੁੰਚਾਵੋ ਜੀ ਜਦ ਉਸ ਕਮਲ ਮੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੇ
ਪ੍ਰਭ ਸੰਚਦਾਨੰਦ ਦੀ ਉਸਤਤ ਕਰੀ ਨਿਰਮਾਣ ਹੋਇਕਰ ਤੌ ਉਸ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ
ਅਰਜ਼ੀ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣ ਕਰੀ ਤੌਂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਕਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਨੂੰ ਉਸ
ਕਮਲ ਦੀ ਡੰਡੀ ਸੇਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਾਲਿਆ ਜਹਾਂ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਗਏ ਥੇ ਉਸੀ ਠਉਰ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਜੀ ਕੋ ਆਣ ਖੜਾ ਕੀਆ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਦੇ ਕਿਵਾੜ ਖੁਲ ਗਏ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਲਗਾ ਠਾਕੁਰ ਜੀ
ਦੀ ਉਸਤਤ ਕਰਨੇ ਨਾਰਾਇਣ ਜੀ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਤਾ ਤੂੰ ਬਿਅੰਤ
ਹੈ ਬੇਸੁਮਾਰ ਹੈਂ ਅਦ੍ਰਿਸਟ ਅਗੋਚਰ ਹੈਂ ਨਿਰਲੇਪ ਹੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਆਸਰਾ ਨਹੀਂ ਤੂੰ ਸਰ
ਬ ਜੀਵ ਚਰਾਚਰ ਦਾ ਆਸਰਾ [illegible] ਹੈ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਹੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ [illegible] ਐਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਮਨ ਮੈਂ ਬਿ
ਚਾਰ ਕਰਕੇ ਫੇਰ ਮੁੱਖ ਕਰ ਜ਼ਬਾਨ ਉਚਾਰਨ ਕਰਕੇ ਉਸਤਤ ਕਰੀ॥ [illegible]
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਰਤਾਰ ਦੇ [illegible] ਪਿਆਰੇ [illegible] ਜਦ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਨੇ ਉਸ [illegible] ਅੰਤ ਨ
ਪਾਇਆ ਤੋ ਮੈਂ ਕਉਣ [illegible] ਜੋ ਤਿਸ ਬਿਅੰਤ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਕੈਸੇ ਕਰਕੇ ਆਖ ਸੁਣਾਵਾਂ

ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਜਿਸ ਬਿਅੰਤ ਪੁਰਖ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਸੋ ਉਸ ਬਿਅੰਤ ਪੁਰਖ ਕੇ ਸਾਥ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ
ਹੀ ਹੈ ਅਰ ਮੈ ਤਿਸ ਬਿਨ ਜੀਵ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਕਾ ਅਧਾਰ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ
ਨਾਮ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਉਸਤਤ ਸਿਧ ਔਰ ਸਨਕਾਦਿਕ ਜੋ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨੀ ਜਿਨ
ਨੇ ਸਭ ਕੋਈ ਅਰਾਧਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤਿਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੋ ਮੈਂ ਭੀ ਅਰਾਧਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਨ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾਂ
ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਮਸਤਕ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਆਖਿਆ ਕਿ ਧੰਨ ਧੰਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਧੰਨ ਹੋ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸਾਡੇ ਮਨ ਮੈ ਹੋਰ ਅਚਰਜ ਹੈ ਜੀ ਕਿ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਦੇ ਦੇਖੀਦਾ
ਤਾ ਹੈ ਸੋ ਕਿਆ ਵਸਤ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕੋ ਏਹੁ ਜੋ ਸੂਰਜ ਔਰ
ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਵਿਖੇ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋ ਸੁਣੋ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਮੁਖ
ਹੈਨ ਸੋ ਗਿਆਨ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਜੋਤਿ ਕੋ ਜਾਣਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਘਟ ਘਟ ਵਿਖੇ
ਜੋਤਿ ਹੈ ਤਿਸ ਜੋਤ ਕੋ ਜਾਣਕੇ ਸੋ ਸਰਬ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਮੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੋ ਵਿਆਪਕ ਸਮਝਕੇ ਪ੍ਰਸ
ਨ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਅਤੇ ਜੋ ਪੁਰਖ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਤਿਨਕੇ ਰਿਦੇ ਤੇ ਅੰਧਕਾਰ ਨਹੀ
ਦੂਰ ਹੋਤਾ ਸੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਗਿਆਨ ਕੇ ਮਾਰਗ ਮੈ ਔਰ ਅੰਧਕਾਰ ਮੇ ਪੜੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਅੰਧੇ ਹੋਇ ਕਰ ਜੋ
ਨ ਉਨ ਕਉ ਕੁਛ ਨਦਰ ਨਹੀ ਆਵਦਾ ਤਿਸ ਭੂਲੇ ਮਾਰਗ ਮੇ ਨਹੀ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਮਸਲ੍ਹ
ਇਉ ਕਰਕੇ ਸੰਤਾਂ ਵਿਖੇ ਗਿਆਨ ਕਾ ਉਜਾਲਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਨ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਨੇਤ੍ਰੋਂ ਵਿਖੇ ਜੋਤਿ ਹੈ ਜਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ਕਰਕੇ ਸਭ ਜੋਤ ਰੂਪ ਨਦਰ
ਆਉਂਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਕਿਆ ਵਸਤ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁ ਹੋ ਭਾਈ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕੋ
ਜੀ ਇਸ ਬਾਤ ਦਾ ਰਾਗ [illegible]
ਦੀਹੁੰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ [illegible] ਸਿਧ ਸਾਧ
ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਹੋਰ [illegible] ਹੋਏ ਹੈਨ ਪਰ
ਇਸ ਬਾਤ ਦੀ ਖਬਰ ਬਿਨਾ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ
ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜਾਣ [illegible]
ਦੇ ਸਕਦੇ ਭਾਈ ਏਹੁ ਜੋ ਰ [illegible] ਜੋ ਹੈਨ ਸੋ [illegible]

ਹੋ ਪ੍ਰਾਇਨ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਦੇ [illegible] ਸਦਾ ਹੈ [illegible] ਕਰਕੇ
ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਪ੍ਰਤੀਤ [illegible] ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕਾਂ [illegible]
ਬਾਜੀ [illegible] ਆਪ ਪਰਮ ਪੁਰਖ [illegible] ਬਚਨ ਕੀਆ ਹੈ ਅਰ [illegible]
ਹੈ ਤੇ ਸੰਤ ਮਹੰਤ ਭੀ ਏਹੁ ਹੀ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਭੀ ਏਹੁ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ

ਰਪੁਰਖਕਿਸੇਕੌ[illegible]ਲਿਆਹੈਜੀ ਏਹੁਬਾਤ ਜਿਉਂਕੀਤਿਉਂਗੋ[illegible]ਈਏਸੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਕਹਿਆਭਾਈਗੋਬਿੰਦਲੋਕੋਜੀਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਸੋਆਖੀਦਾਹੈਜੋਓਹਅਜੂਨੀਸੈਭੰ
ਕਹੀਦਾ ਅਤੇਉਸਦਾਅੰਤਭੀਨਹੀਜਾਂਣਿਆਜਾਂਦਾਓਹ[illegible]ਅੰਤਹੈ ਅਤੇਸੂਰਜਚੰਦ੍ਰਮਾ
ਔਰਸਰਬਦੇਵਤਿਆਕਾਕਾਰਨਕਰਨਹੈ ਅਤੇਉਸਕਾ ਮਹਲਭੀਅਪਾਰਹੈ ਸੁ
ਣੋਰਾਮਰੋਪਿਆਰਿਓ ਆਪਣੀ [illegible] ਸਿਆਣਪਕਰਕੇ ਤਾਂਪਰਮੇਸਰਨਹੀਮਿਲ
ਤਾ ਅਰਜਿਸਨੂੰਵਾਹਿਗੁਰੂਦੀਕ੍ਰਿਪਾਹੁੰਦੀਹੈਤਾਂਉਸਨੂੰਓਹਪਰਮੇਸਰਮਿਲਦਾਹੈਏਹ
ਵਾਰਤਾਸੁਣਕਰਓਹਗੋਬਿੰਦਲੋਕਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੀਪੈਰੀਆਇਪਏ ਅਰਆਖਿਓਨੇ
ਹੈਸ੍ਰੀਬਾਬਾਜੀਤੁਮਧੰਨਹੋਅਬਹਮਤੁਮਾਰੀਸਰਨਪਏਹਾਂਜੀਜਿਉਂਜਾਣੋਸ੍ਰੀਬਾਬਾ
ਜੀਹਮਕੋਚਰਨੀਲਾਵੋਜੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਜੇਏਹਪਰਮੇਸਰਦੇਲੋਕੋਤੁਮਸ੍ਰੀਪਰਮੇ
ਸਰਜੀਕਾਨਾਮਜਪਹੁਜੀਤਾਵਾਹਿਗੁਰੂਸਭਦਾਭਲਾ ਕਰੇਗਾਜੀਤਾਂਓਹਗੋਬਿੰਦ
ਲੋਕਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਸਿਖਹੋਇਲਗੇਗੁਰੂ ਗੁਰੂਜਪਣ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਓਨ
ਲੋਕਾਂਨੂੰਨਿਹਾਲਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪਭੀਉਸਕਰਤਾਰਨਾਲਅਸਾਬੂਤੇਹੋਏਅਰਹੋ
ਰਭੀਕਈਸਿਖਆਣਆਣਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਸਿੱਖਹੋਏਤੇਲੋਕਪਲੋਕਸਭਨਾਸਿ
ਖਾਦਾਸਵਾਰਿਆਓਥੋਂਚਲਦੇਰਹੇ॥ ਬੋਲਹੁਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ॥
ਇਕਸਿਖਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੋਦੇਖਦਾਰਹਿਆਕੇਰੋਜਹੀ ਚਰਚਾਕਰਦੇਹੈਨਤੇਪਰਸਾਦ
ਤਾਕਿਜੇਨਹੀਆਂਦਾਉਸਸਿਖਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਆਣਕਰਮਥਾਟੇਕਿਆਤੇਬੇਨਤੀ
ਕੀਤੀਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀਜੇਹੁਕਮਹੋਵੇਤਾਂਮੈਫਲਆਣਦੇਵਾਂ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਉਸਸਿੱ
ਖਪਰਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏਤਾਂਗੁਰੂਜੀਆਖਿਆਭਾਈਸਿੱਖਾਕਰਤਾਰਭੇਜੇਗਾਸੋਅ
ਛਕਾਂਗੇਪਰਜੇਕੋਈਫਲਲੈਆਵੀਤਾਮਰਦਾਨੇਨੂੰਲਿਆਦੇਈਏਹਬਚਨਸਿਖਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਕੀਆਗਿਆਲੈਕੇਜਾਕੇਬਹੁਤੇਸੁੰਦਰਮਧੁਰ ਫਲਲੈਆਇਆਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਰਖੇਤਾ
ਗੁਰੂਜੀਫਲਦੇਖਕਰਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾ ਸਿੱਖਦਾਪ੍ਰੇਮਹੈਇਨਫਲਾਂਨੂੰਬਾਂਟਸੇਵਕਾਂ
ਹੂਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਚਾਰਬੰਡੇਕਰਦਿਤੇਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹਥਪਾਇਕਰਇਕਬ
ਟਾਮਰਦਾਨੇਨੂੰਦਿਤਾਇਕਬਾਟਾਉਸਸਿੱਖਨੂੰਦਿਤਾਇਕਸ੍ਰੀਅੰਗਦਜੀਨੂੰਤਾਕਹਿਆ
ਅਰਚੌਥਾਬੰਡਦਾਸਅਮਰਦਾਸਜੀਨੇਆਪਣੀਰਸਨਾਲਾਇਆਤੇਉਸਸਿਖਉਪਰਬਹੁਤ
ਖੁਸੀਹੋਏਤੇਸਤਨਾਮਦਾਉਪਦੇਸਕੀਤਾਅਤੇਕਹਿਆਤੂੰਗੁਰਸਿੱਖਸਾਧਆਏਦੀਸੇ
ਵਾਕਰਨੀਧਰਮਦੀਕਿਰਤਕਰਨੀਆਪਣੀਕਮਾਈਵਿਚੋਂਦਸਵੰਧਕਢਣਾਤੇਜਨ
ਮਮਰਨਕਟਿਆਜਾਵੇਗਾਏਹੁਕਹਿਕਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਉਥੋਂਚਲਦੇਰਹੇ॥੧॥ * ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਦੂਜੀਉਦਾਸੀ ਪੂਰਬਕੀਚਲੀ॥ ਸ੍ਰੀਮਹਾਰਾਜ ਪਰਬਤੁਚਲੇ॥ ੨ ॥

ਸੰਮਤ ੧੫੬੬ ॥ਜਦ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਇਸ ਉਦਾਸੀ ਕਉ ਚਲੇ ਤਾ ਅ
ਰਬਲਾ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦੀ ਵਰਿਆ ਚਾਲੀ ਆਦੀ ਮਹੀਨੇ ਪੰਦਆ
ਹੀ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਕਾ ਦਾਵਾ ਸਮਾਜਸੀ॥ਏਹੁ ਉਦਾਸੀ ਵਰਿਆ ਨਵੰਦੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ
ਹੀ ਸਚਖੰਡ ਨੂੰ ਗਏ ਸਾਨਾ॥ ॥ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲਣੇ ਲਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿ
ਆ ਜੀ ਵਤ ਕਿਧਰ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਸ ਵਰਿ ਦੁਨੀ
ਈ ਦੇਜੇ ਤੀਰਥ ਪੈਨ ਸੋ ਦੇਖ ਕਰ ਵਤ ਘਰ ਨੂੰ ਆਵਾਂਗੇ॥ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇਸਾ ਉਦਾ
ਸੀ ਦਾ ਭੇਖ ਕੀਆ॥ ਪਵਣ ਦਾ ਅਹਾਰ ਕੀਆ॥ ਪਹਿਰਾਵਾ ਏਕ ਬਸਤ੍ਰ ਅੰਬੂਆ ਏ
ਕ ਬਸਤ੍ਰ ਚਿਟਾ ਏਕ ਪੈਰ ਜੁਤੀ ਏਕ ਪੈਰ ਕਉਸ ਗਲ ਵਿਚ ਖਫਨੀ ਅਤੇ ਸੀਸ ਵਿ
ਚ ਟੋਪੀ ਧਾਰਨ ਕਰੀ ਔਰ ਕਲੰਦਰੀ ਮਾਲਾ ਮਥੇ ਤਿਲਕ ਕੇਸਰ ਕਾ ਲੀਆ ਨਿਤ ਕ
ਰੀ ਭੇਖ ਉਦਾਸੀਕਾ॥ ॥ਔਰ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਸੇਖ ਵਜੀਦ ਮਿਲਿਆ ਪਰ ਜਾਤਕ
ਾਂ ਜਦ ਵਾ ਸੁਖਪਾਲ ਤੇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਆਹਾ॥ਜਾਇ ਉਤਰਿਆ ਇਕ ਦਰਖਤ ਤਲੇ
ਪਰ ਵਿਸਾਖ ਅਰ ਜੇਠ ਦੇ ਦਿਨ ਆਹੇ ਜਦ ਓਹ ਜਾਇ ਕਰ ਬੈਠੇ ਤੇ ਲਗੇ ਚਾਪਣੇ ਅਰ ਪ
ਖਾ ਝਲਣੇ॥ਏਹ ਦੇਖ ਕਰ ਮਰਦਾਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀਆ ਹੇ [illegible]
ਜੀ ਖੁਦਾਇ ਇਕ ਹੈ ਕੇ ਦੋਇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਖੁਦਾਇ ਇਕ ਹੈ ਤਾ
ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਏਹੁ ਕਿਸ ਦੀ ਪੈਦਾਇਸ ਹੈ ਅਰ ਓਹ ਕਿਸ ਦੀ ਪੈਦਾਇਸ ਹੈ
ਨਿ ਜੋ ਓਹ ਸੁਖਪਾਲ ਵਿਚ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਆਇਆ ਹੈ ਤੇ ਓਹ ਪੈਰ ਤੇ ਦੁਖ ਦੇ ਆਏ ਹੈਨ ਅਰ
ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਨੰਗੇ ਕੰਧੇ ਪਰ ਭਾਰ ਉਠਾਈਆ ਆਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਓਹੁ ਚਾਪਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਓਹ ਬਕ ਰਹੇ [illegible]

॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਲੋਕ ਉਚਾਰਨ ਕੀਆ॥ ਸਲੋਕੁ॥ [illegible]
ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਤਪ ਕੀਏ ਪਾਲੇ ਸਹੇ ਅੰਗ॥ ਤ ਥਕੇ ਥਕੇ ਨ [illegible]
ਕਾਅਥ ਹੀ ਮੰਡਾਏ ਅੰਗ॥ ॥ਤਬ ਬਾਤਿ ਸਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰ ਥਕਾ [illegible]
॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੇ ਪੈਰਾਂ ਜ ਤੇ ਰਾਜੇ ਨਰ ਕ [illegible]
ਹੀ ਆਇਆ ਹੈ ਸੋ ਭੁਖ ਸੁਖ [illegible]
ਖਿ ਭੁਗਦੇ ਹੈਨ॥ ਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਿਆ॥ [illegible] ॥

ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲੇ ਬਨਾਰਸੀ ਜਾਇ ਇਕ ਚਉਤਰੇ ਉਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਸਣ ਲਾਇਆ ਸੀ ਜਾ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਜੀ ਦੇ ਇਸਨਾਨ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਪੰਡਿਤ ਚਤਰ ਦਾਸ ਜੀ ਚਾਲਿਆ ਸੀ ਤਾ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਦਾ ਭੇਖ ਦੇਖ ਕਰ ਖੜੋ ਹੋ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਈ ਪੰਡਿਤ ਕਰਕੇ ਬੈਠ ਗਇਆ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸੁ ਹੇ ਭਗਤ ਜੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਸਾਲਗਰਾਮ ਨਾਹੀ ਤੁਲਸੀ ਕੀ ਮਾਲ ਨਾਹੀ ਸਿਮਰਨੀ ਨਾਹੀ ਗੋਪੀ ਚੰਦਨ ਕਾ ਟਿਕਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੂੰ ਭਗਤ ਕਹਾਉਦਾ ਹੈ ਅਰ ਭੇਖ ਸੰਤ ਕਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਕਿਆ ਭਗਤਿ ਪਾਈ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇ ॥

॥ਰਾਗੁ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥ਸਾਲਗਰਾਮ ਬਿਪ ਪੂਜ ਮਨਾਵਹੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਬੇੜਾ ਬਾਂਧਹੁ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਕਲਰ ਸਿੰਚਹੁ ਜਨਮ ਗਵਾਵਹੁ ॥ ਕਾਚੀ ਢਹਗਿ ਦਿਵਾਲ ਕਾਹੇ ਗਚ ਲਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੰਡਿਤ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਬਸਤ ਤੋ ਕਲਰ ਕਉ ਸਿੰਚਣਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਓਹ ਵਸਤ ਕਉਣ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਸਿੰਚੀ ਐ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ ॥

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦੁਇ ਕਰਹੁ ਬਸੋਲੇ ਗੋਡਹੁ ਧਰਤੀ ਭਾਈ ॥ ਜਿਉ ਗੋਡਹੁ ਤਿਉ ਤੁਮ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ਕਿਰਤ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੰਡਿਤ ਪੁਛਿਆ ਏ ਭਗਤ ਧਰਤੀ ਸਿੰਚੇ ਬਿਨਾ ਹੀ ਕਿਉ ਕਰ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਮਾਲੀ ਕਿਤ ਬਿਧ ਆਪਣਾ ਕਰ ਜਾਣੇ ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਤੀਸਰੀ ਪਉੜੀ ਕਹੀ ॥ ਕਰ ਟਿੰਡ ਤ ਮਾਲ ਪਰੋਵਹੁ ਤਿਸ ਭੀਤਰ ਮਨ ਜੋਵਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਿੰਚਹੁ ਭਰਹੁ ਕਿਆਰੇ ਤਉ ਮਾਲੀ ਕੇ ਹੋਵਹੁ ॥ ੩ ॥ ਤਾਂ ਚਤਰ ਦਾਸ ਪੰਡਿਤ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਪਰਮਹੰਸ ਹੋ ਅਤੇ ਜੀ ਅਸਾਡੀ ਮਤਿ ਇਹੁ ਆਹੀ ਜੀ ਤੀ ਮਲ ਨੇ ਬਗਲੇ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਚਉਥੀ ਪਉੜੀ ॥ ਆਖੀ ॥ ਬਗਲੇ ਤੇ ਫੁਨ ਹੰਸਲਾ ਹੋਵੈ ਜੇ ਤੂ ਕਰਹਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ੪ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੰਡਿਤ ਬੋਲਿਆ ਤੁਸੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਭਗਤ ਹੋ ਹੁਣ ਅਰ ਇਸ ਨਗਰੀ ਕੋ ਭੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਹੁ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਇਸ

ਕਉਤਕ ਬਹੁਤ ਕਲੇ ਖੂਬ ਪਰਤਾਪ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਸੰਤ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਕੋ ਆਏ ਹੈਂ ਤਾਂ ਪੰਡਿਤ ਕਹਿਆ ਜੀ ਇਸ ਕਾ ਗੁਰ ਹਰਿ ਆਪ ਹੈ ਜਿਸ ਪੜ੍ਹੇ ਤੇ ਰਿਧ ਆਵਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਬ ਥੋਕ ਤਿਆਗੀ ਸਿਸ ਕਮੈਂਤਾ ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆ ਪੜ੍ਹਕੇ ਤੇ ਮਹੰਤ ਹੋਵੀਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਕੀਆ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇ। ॥

॥ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧॥ [illegible] ॥ਰਾਜਾ ਬਾਲਕੁ ਨਗਰੀ ਕਾਚੀ ਦੁਸਟਾ
ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੋ॥ ਦੁਇ ਮਾਈ ਦੁਇ ਬਾਪਾ ਪੜੀਅਹਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾ
ਰੋ॥੧॥ਸੁਆਮੀ ਪੰਡਿਤਾ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਮਤੀ॥ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵਉ ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਭੀਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਨਾਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਸਾਗਰੁ ਪੰਡੈ
ਪਾਇਆ॥ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਘਰ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਇ
ਆ॥੨॥ਰਾਮ ਰਵੰਤਾ ਜਾਣੀਐ ਇਕ ਮਾਈ ਭੋਗੁ ਕਰੇਇ॥ਤਾ ਕੇ ਲਖਣ
ਜਾਣੀਅਹਿ ਖਿਮਾ ਧਨੁ ਸੰਗ੍ਰਹੇਇ॥੩॥ਕਹਿਆ ਸੁਣਹਿ ਨ ਖਾਇ
ਆ ਮਾਨਹਿ ਤਿਨਾ ਹੀ ਸੇਤੀ ਵਾਸਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਖਿਨੁ
ਤੋਲਾ ਖਿਨੁ ਮਾਸਾ॥੪॥ ॥ਤਾਂ ਫੇਰ ਭਰਦਾਸ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਬੇਨਤੀ

ਕਰੀ ਹੇ ਦੀਨਾਨਾਥ ਜੀ ਏਹ ਜੋ ਅਸੀਂ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਤਾਈਂ ਪੜ੍ਹਾਵਤੇ ਹਾਂ ਜੀ ਉਸ ਪੜ੍ਹਾਉਣੇ ਕਰ ਕੇ ਕਛੂ ਮੋਖ ਕਾ ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕੇ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਪੰਡਿਤ ਤੁਮ ਕਿਆ ਵਸਤ ਪੜ੍ਹਤੇ ਹੋ ਅਰ ਕਿਆ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਪੜ੍ਹਾਵਤੇ ਹੋ ਔਰ ਚਾਟੜ੍ਹਿਆਂ ਕੋ ਕਿਆ ਪੜ੍ਹਾਵਤੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪੰਡਿਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਵਾਸਦੇਵ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਸਿਉ ਪਾਹਿ ਲੇ ਪਟੀ ਪੜ੍ਹਾਵੇ ਸੰਸਾਰ ਜੋਗੁ ਏਹੀ ਤਰਾ ਚਾਟੜਿਆਂ ਕੋ ਪੜ੍ਹਾਵਤੇ ਹਾਂ ਜੀ। ॥

॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਪੰਡਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਓਅੰਕਾਰ ਮਹਲਾ ੧
ਸੁਣਾਇਆ॥ ॥ੴ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਿ॥ਓਅੰਕਾਰੁ ਕੀਆ
ਜਿਨਿ ਚਿਤਿ॥ਓਅੰਕਾਰਿ ਸੈਲ ਜੁਗ ਭਏ॥ਓਅੰਕਾਰਿ ਬੇਦ ਨਿਰਮਏ॥ਓ
ਅੰਕਾਰਿ ਸਬਦਿ ਉਧਰੇ॥ਓਅੰਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ॥ਓਨਮ ਅਖਰ ਸੁਣਹੁ
ਬੀਚਾਰੁ॥ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਸੁਣਿ ਪਾਡੇ ਕਿਆ
ਲਿਖਹੁ ਜੰਜਾਲਾ॥ਲਿਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੋਪਾਲਾ॥੧॥ ॥

ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਅੰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਉਹ ਜਾਂ ਪਉੜੀਆਂ ਸੁਣਾਈਆਂ ਤਾਂ ਭਰਦਾਸ ਪੰਡਿਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਪਰ ਢਹਿ ਪਇਆ। ਨਾਮ ਦਾਨ ਲੇਕਰ ਸਿਖ ਹੂਆ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਥੋਂ ਰਮਦੇ ਰਹੇ। ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

[illegible]

[illegible] ਇਕ ਬੇ

[illegible] ਬੈਠੇ [illegible] ਸਾਰਿਆ [illegible] ਹਾਜਾਇ [illegible]

ਆਖਾਇਆ ਤਾਂ ਓਹ ਬੇਕਰਾਹੋਇਆ ਹੋਇਆ ਜਾ ਸਿਧਾ ਦੇਖਿਆ ਕੇ ਭਾਈ ਏਹ ਕੋ

ਈ ਸਾਧ ਆਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਪਰ ਸਿਧ ਪੁਛਿਆ ਬਾਲੇ ਤੂੰ ਕਿਸ ਕਾ ਸਿਖ ਹੂਆ ਹੈਂ ਅਤੇ ਦੀ

ਖਿਆ ਕਿਸ ਤੇ ਲਈ ਹੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ

੧॥ ਕਵਣੁ ਤਰਾਜੀ ਕਵਣੁ ਤੁਲਾ ਤੇਰਾ ਕਵਣੁ ਸਰਾਫੁ ਬੁਲਾਵਾ॥ ਕਵਣੁ ਗੁਰੂ

ਪੈ ਦੀਖਿਆ ਲੇਵਾ ਕੈ ਪਹਿ ਮੁਲੁ ਕਰਾਵਾ॥ ੧॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ॥ ਤੂੰ ਜ

ਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੁ

ਤਾਰਾਜੀ ਚਿਤੁ ਤੁਲਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਸਰਾਫੁ ਕਮਾਵਾ॥ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਸੋ ਸਹੁ ਤੋਲੀ ਇਨ

ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਰਹਾਵਾ॥ ੨॥ ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਤੋਲੁ ਤਰਾਜੀ ਆਪੇ ਤੋਲਣਹਾਰਾ॥ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਆ

ਪੇ ਬੂਝੈ ਆਪੇ ਹੈ ਵਣਜਾਰਾ॥ ਅੰਧੁਲਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਪਰਦੇਸੀ ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਤਿਲੁ ਜਾਵੈ॥

ਤਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕੁ ਰਹਦਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੂੜਾ ਪਾਵੈ॥ ੪॥ ਤਾ ਸਿਧਾ ਆਖਿ

ਆ ਬਾਲੇ ਤੂੰ ਜੋਗੀ ਹੋਵਹੁ [illegible]॥ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਲਲਤ ਵਿਚ ਮਹਲਾ ੧॥

ਜੋਗੁ ਨ ਖਿੰਥਾ ਜੋ [illegible] ਗੁ ਨ ਡੰਡੈ ਜੋਗੁ ਨ

ਭਸਮ ਚੜਾਈਐ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਮੁੰਦੀ ਮੂੰਡਿ

ਮੁਡਾਇਐ ਜੋਗੁ ਨ ਸਿੰਙੀ ਵਾਈਐ॥ ਅੰਜਨ

ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰ [illegible] ਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ

ਇਵ ਪਾਈਐ॥ [illegible] ਗਲੀ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ

ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ [illegible] ਸਮਸਰਿ ਜਾਣੈ ਜੋਗੀ

ਕਹੀਐ ਸੋਈ॥ ੧ [illegible] ॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ ਜੋਗੁ

ਨ ਬਾਹਰਿ ਮੜੀ ਮਸਾ [illegible] ਣੀ ਜੋਗੁ ਨ ਤਾੜੀ

ਲਾਈਐ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਦੇਸਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਭਵਿਐ ਜੋਗੁ ਨ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ॥ ਅੰਜਨ ਮਾ

ਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਸਹਸਾ ਤੂ

ਟੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਈਐ॥ ਨਿਝਰੁ ਝਰੈ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਲਾਗੈ ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾ

ਈਐ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ਐਸਾ ਜੋਗੁ ਕਮਾਈਐ॥ ਵਾਜੇ ਬਾ

ਗੁਰਸਿਖੀਵਿਚਸੇਤਉਨਿਰਭਉਪਦੁਪਾਇਆ ... ਹੈਸੋਰੈਜਨਗਹੀਐਜੋਗਜੁਗਤ
ਇਵਪਾਈਐ॥੪॥ ॥ਤਬਸਿਧਾਆਦੇਸਆਦੇਸਕਰਿਕੈਆਖਨਲਗੇਭਾਈ
ਏਹਕੋਈਮਹਾਪੁਰਖਹੈਜੋਇਸਦੇਬੋਲਿਆਂਬੋਲਣਾਅਉਖਾਹੋਇਆਹੈ॥ਤਾਸਿਧਾਨੇਚੁਪ
ਉਤਕਰੀ॥ ਤਾਸ੍ਰੀਬਾਬਾਜੀਉਥੋਚਲਦੇਰਹੇ॥ ਬੋਲਹੁਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ

॥ਸਾਖੀਵਣਜਾਰੇਨਾਲਹੋਈ॥

॥ਤਾਂਉਥੋਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਮਹਾਰਾਜਜੀਇਕਵਣਜਾਰੇਆਦੇਜਾਇਪਹੁਚੇ॥ਤਾਂਨਾਇਕਰ
ਬਾਹਰਜਾਇਬੈਠੇ॥ਤਾਇਕਵਣਜਾਰੇਦੇਘਰਪੁਤ੍ਰਜਨਮਿਆਸੀ॥ਤਾਂਕੋਈਆਵੇਉਸਨੂ
ਵਧਾਈਦੇਵੇਕੋਈਮੁਬਾਰਖਦੇਵੇਕੋਈਅਲਤਾਪਾਂਦੇਵੇਕੋਈਕੇਸਰਪਾਂਦੇਵੇਔਰਸੀਧਾ
ਮੰਗਣਵਾਲਿਆਂਕੋਦੇਵੇਬੜੀਖੁਸੀਦੇਵਿਚਵੰਡਦਾਰਿਆ ਜਦਬਹੁਤਾਦਿਨਗਇਆਤਾਂ
ਹਵਣਜਾਘਰਕੋਉਠਗਇਆ ਮਰਦਾਨਾਦੇਖਦਾਰਹਿਆ ਉਸਨੇਬਾਬੇਕੀਨਾਮਰਦਾ
ਨੇਦੀਖਬਰਲੀਤੀਤਾਂਮਰਦਾਨੇਨੂੰਭੁਖਲਗੀਤਾਂਮਰਦਾਨੇਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਨੂੰਆਖਿਆਜੀ
ਇਸਨੇਸਾਡੀਖਬਰਨਹੀਲੀਤੀਤੇਇਸਦੇਪੁਤ੍ਰਜਨਮਿਆਹੈਤੇਇਸਨੇਲੋਕਾਂਨੂੰਬ
ਹੁਤਅੰਨਦਿਤਾਹੈਤੇਅਸਾਂਨੂਵਾਤਨਹੀਪੁਛੀਜੇਮੈਨੂੰਹੁਕਮਹੋਵੇਤਾਮੈਇਸਦੇਘਰਜਾਂ
ਤੇਕੁਛਮੰਗਲਿਆਵਾ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਹਸਕੇਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਇਸਦੇਘਰਪੁਤ
ਨਹੀਜਨਮਿਆਇਸਦੇਘਰਕਰਜਾਈਪੈਦਾਹੋਇਆਹੈ ਪਰਚਾਰਪਹਿਰਰਾਤਰ
ਹੇਗਾ ਅਤੇਭਲਕੇਉਠਜਾਵੇਗਾ ਪਰਜੇਤੇਰੇਮਨਆਈਹੈਤਾਂਤੂੰਜਾਣਪਰਕੁਛਆਸ
ਨਾਦੇਵੀਚੁਪਾਤਾਜਾਇਖੜਾਹੋਵੀ॥ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਭਲਾਹੋਵੇਜੀ॥ਤਾਮਰ
ਦਾਨਾਜਾਇਖੜਾਹੋਇਆ ਪਰਚੁਪਾਤਾਈਪਰਖਬਰਕਿਸੇਨਾਲੀਤੀ॥ਤਾਮਰਦਾਨਾਉ
ਥੋਖੜੋਇਕਰਉਠਆਇਆਤੇਆਇਕਰਆਖਿਓਸੁਜੀਮੇਰੀਤਾਂਖਬਰਕਿਸੇਨਾ
ਲੀਤੀਤਾਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਰਬਾਬਵਜਾਇ ਤਾਮਰਦਾਨੇਰਬ
ਬਵਜਾਇਆ॥ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਸ਼ਬਦਉਚਾਰਿਆ ਸਿਰੀਰਾਗਮਹਲਾ੧

ਘਰੁ੧ ॥ਪਹਿਲੈਪਹਿਰੈਰੈਣਿਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਹੁਕਮਪਾਇਆ
ਗਰਭਾਸਿ॥ਉਰਧਤਪੁਅੰਤਰਿਕਰੇਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਖਸਮਸੇਤੀ
ਅਰਦਾਸਿ॥ਖਸਮਸੇਤੀਅਰਦਾਸਵਖਾਣੈਉਰਧਧਿਆਨਿਲਿਵਲਾ
ਗਾ॥ਨਾਮਰਜਾਦੁਆਇਆਕਲਿਭੀਤਰਿਬਾਹੁੜਿਜਾਸੀਨਾਗਾ॥ਜੈਸੀ
ਕਲਮਵੁੜੀਹੈਮਸਤਕਤੈਸੀਜੀਅੜੇਪਾਸਿ॥੧॥ਦੂਜੈਪਹਿਰੈਰੈਣਕੈ
ਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਵਿਸਰਗਇਆਧਿਆਨ॥ਹਥੋਹਥਨਚਾਈਐਵ

ਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਜਿਉਜਸੁਦਾਘਰਿਕਾਨੁ॥ਹਥੋਹਥਨਚਾਈਐਪ੍ਰਾਣੀਮਾਤਕਹੈਸੁਤੁ
ਮੇਰਾ॥ਚੇਤਿਅਚੇਤਮੂੜਮਨਮੇਰੇਅੰਤਨਹੀਕਛੁਤੇਰਾ॥ਜਿਨਰਚਿਰਚਿਆਤਿਸੈਨਜ
ਣੈਮਨਿਅੰਤਰਗਿਆਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਦੂਜੈਪਹਿਰੈਵਿਸਰਗੈਆਧਿਆਨਾ॥੨॥

॥ਤੀਜੈਪਹਿਰੈਰੈਣਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਧਨਜੋਬਨਸਿਉਚਿਤੁ॥ਹ
ਰਿਕਾਨਾਮਨਚੇਤਿਹੀਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਬਧਾਛੁਟੈਜਿਤੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮ
ਨਚੇਤੇਪ੍ਰਾਣੀਬਿਕਲਭਇਆਸੰਗਿਮਾਇਆ॥ਧਨਸਿਉਰਤਾਜੋਬਨ
ਮਤਾਅਹਿਲਾਜਨਮਗਵਾਇਆ॥ਧਰਮਸੇਤੀਵਾਪਾਰਨਕੀਤੋਕਰ
ਮਨਕੀਤੋਮਿਤ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤੀਜੈਪਹਿਰੈਪ੍ਰਾਣੀਧਨਜੋਬਨਸਿਉਚਿ
ਤੁ॥੩॥ਚਉਥੈਪਹਿਰੈਰੈਣਕੈਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਲਾਵੀਆਇਆਖੇਤੁ
॥ਜਾਜਮਪਕੜਚਲਾਇਆਵਣਜਾਰਿਆਮਿਤ੍ਰਾਕਿਸੈਨਮਿਲਿਆਭੇਤੁ
॥ਭੇਤੁਚੇਤਹਰਿਕਿਸੈਨਮਿਲਿਓਜਾਜਮਪਕੜਚਲਾਇਆ॥ਝੂਠਾਰੁ
ਦਨਹੋਆਦੁਆਲੈਖਿਨਮਹਿਭਇਆਪਰਾਇਆ॥ਸਾਈਵਸਤੁਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਹੋਈਜਿਸੁਸਿਉਲਾਇਆਹੇਤੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀਚਉਥੈਪਹਿਰੈਲਾਵੀ
ਲੁਣਿਆਖੇਤੁ॥ ੪ ॥ਜਬਅਗਲਾਦਿਨਹੋਇਆ

ਤਬਓਹਲੜਕਾਚਲਿਗੈਆਤਾਂਰੋਵਦੇਪਿਟਦੇਨਿਕਲੇਤਾਂਮਰਦਾਨੇਅਰਜਕੀਤੀਜੀਇ
ਸਦੇਬਾਬਾਕਿਆਵਰਤੀਜੀਕਲਰਾਅਲਤਾਪਾਵਦੇਆਹੇਤੇਹਸਦੇਖੇਡਦੇਹੈਸਨ
ਦਤਕਿਆਬਣੀ॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਇਕ ਸਲੋਕ ਦਿਤਾ॥ ਜਿਤਮੁਖ
ਮਿਲੇਮੁਬਾਰਖਾਲਖਲਖੀਮਿਲਿਆਸੀਸਾ॥ਸੋਮੁਹਿਫੇਰਿਪਟਾਈਓਨਤਨਮਨਸੰ
ਭਸੀਸਾ॥ਇਕਮੁਏਇਕਦਬੀਅਨਿਇਕਿਵਿਚਨਦੀਵਹਾਇ॥ਵਾਹੀਮੁਬਾਰਖਨਾਨਕ
ਹੈਹੈਪਹੁਤੀਆਇ॥ ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਥੋਮਰਦੇਰਹੇਬੇਸਹੂਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਸਾਖੀਦਿਓਸਿਖਾਂਦੀਚਲੀ॥

॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਇਕਜਗਾਜਾਇਬੈਠੇਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ
ਗੁਰੂਜੀਚਉਮਾਸਾਏਥੇਹੀਰਹੇਤਾਂਗੁਰੂਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾਕੋਈਪਿੰਡਜਾਂਕੋ
ਈਸਹਿਰਆਵਸੀਤਾਂਬੈਠਕੈਚਉਮਾਸਾਕਟਲਵਾਂਗੇਏਹਬਾਤਾਂਕਰਦੇਕਰਦੇ
ਇਕਨਗਾਰਆਇਆਤਾਂਉਸਨਗਰਦੇਬਾਹਰਿਏਕਕੋਸਪਰਜਾਇਬੈਠੇਅਤੇਓ
ਸਸਹਿਰਵਿਚਇਕਧਨੀਦੁਲਭਾਸਾਹੂਕਾਰਇਕਾਦਿਨਓਹਧਣੀਬਾਹਰਗ
ਇਆਤਾਂਕਿਆਦੇਖੇਜੋਸਾਧਬੈਠੇਹੈਨਓਹਧਣੀਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ

ਤੇਬੈਠਗਿਆ [illegible] ਆਪਣੇਮੁਰਕੇਦੇਖਣਲਗਿਆਇਸੀਤਾਂਉਸਨੇਕ
ਸੋਰਹਿਆਕੇਜ [illegible] ਦਰਸਨਕਰਨਸਦੇਤਾਂਉਸਦਾਇਕਗਮਸਾਈਆ
ਜੀਉਸਨੇਕਹਿਆਕੇਭਾਈਤੂੰਕਿਥੇਜਾਂਦਾਹੈਉਸਨੇਆਖਿਆਭਾਈਮੈਇਕਸੰਤਦੇਨ
[illegible] ਦਰਸਨਕਰਨਜਾਂਦਾਹਾਂਤਾਉਸਨੇਕਹਿਆਭਾਈਮੈਨੂੰ [illegible] ਪਾਹੈਤਾਂਚਲਿ
ਆਚਲਿਤਾਂਓਹਖਤ੍ਰੀਵੀਉਸਦੇਨਾਲਤੁਰਪਿਆ [illegible] ਗੁਰੂਜੀਦੇ
ਦਰਸਨਕਰਉਆਇਆ ਅਤੇਓਹਇਕਰੰਡੀਦੇਘਰਜਾਇਵੜਿਆ ਉਸਦੇਨਾਲ
ਲਕਾਤਰੇਗਾਈਆ ਅਤੇ [illegible] ਸਿਖਬੀਉਸਦਾਏਹਨੇਮਕੀਤਾਹੋਇਆਸੀਕੇਬਗੋ
ਰਦਰਸਨਤੇ [illegible] ਨਪਾਨਾ ਤੇਹਦੀਬੀਰੋਜਇਕਠੇਤੁਰਨਤਾਂਓਹਗੁਰਪਾਸ
ਜਾਏਤੇਓਹਉਸ [illegible] ਮੈਂ [illegible] ਜਾਂਕਿਤਨੇਕਦਿਨਹੋਗਏਏਹੋਈਕਰਮਕਰੀ
ਦਿਆ ਤਾਂਉਸਨੇਆਪਨੇਚਿਤਵਿਚ ਵਿਚਾਰਕੀਤੀਕੇਭਾਈਮੈਂਤਾਂਕੁਕਰਮਕਰਨਜਾਂ
ਦਾਹਾਂਤੇਏਹੁਆਪਨੇਗੁਰੂਦਾਦਰਸਨਕਰਨਜਾਂਦਾਹੈਪਰਇਸਦੇਨਾਲਕੋਈਬਾਤਕ
ਰੀਏਤਾਂਉਸਨੇਉਸਗੁਰੂਕੇਦਰਸਨਕਰਨਵਾਲੇਨੂੰ [illegible] ਆਖਿਆਭਾਈਤੂੰਗੁ
ਰੂਕੇਦਰਸਨਨੂੰਜਾਂਦਾਹੈਂਤੇਮੈਕੁਕਰਮਕਰਨਜਾਂਦਾਹਾਂ [illegible] ਤੇਰੀਮੇਰੀਏਹਸ
ਰਤਹੋਈਕੇਜੋਂਮੇਅਗੋਆਵਾਂਤਾਂਏਸਜਗਾਬੈਠਣਾ ਜੇਤੂੰ [illegible] ਆਵੇਤਾਂਤੂੰਏਥੇ
ਆਬੈਠਣਾਏਹਕਰਾਰਕਰਕੇ ਓਹਦੋਆਪਣੇਆਪਣੇਨੇਮਨੂੰਗਏ ਓਹਜੇਹੜਾਗਇ
ਆਤਾਂਓਹਲੋਲੀਘਰਨਹੀਸੀਤਾਂਓਹਵਿਚਾਰਾਦਿਲ [illegible] ਇਕਰ ਆਪਣੇਟਕਾ
ਣੇਉਤੇਪਰਆਏਬੈਠ [illegible] ਫਿਕਰਨਾਲਬੈਠਕਰਲਗਾਧਰਤੀਨੂੰਖੋਦਨੇਤਾਂਖੋਦ
ਦਿਆਖੋਦਦਿਆਇਕਛੂਹਰਾਨਿਕਲਆਇਆਉਸਖੋਲਕੇਦੇਖਿਆਤਾਂਇਕਮੋਹ
ਰਹੈਤੇਹੋਰਸਭਕੋਇਲੇਭਰੇਹੋਏਹੈਹਨਿ। ਅਤੇਓਹਵਿਚਾਰਾਜਦਸੀਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸੋ
ਮਥਾਟੇਕਕੇਚਲਿਆਤਾਂਰਸਤੇਵਿਚਓਸਨੂੰਇਕਕੰਡਾਲਗਾਪਰਓਹਵਿਚਾਰਾ
ਪਟਕਪਟਕਦਾਕੇਤ੍ਰੇਪੈਰਨੂੰਚੋਨਕੇਅਸਤੋਆਸਤੇਓਥੇਆਇਆਇਕਜਤੀਗੁਰੂ
ਅਗਾਇਕ [illegible] ਨੇਦੇਖਕਰਆਖਿਆ ਭਾਈਤੂੰਜੀ ਸ੍ਰੁਤੀਕਿਉਂਨਹੀ
[illegible] ਤਾਂਉਸਨੇਆਖਿਆਭਾਈਜੀਮੇਰੇਮੈਰਵਿਚਕੰਡਾਚੁਭਿਆਹੈ ਤਾਂਉਸਕੁਕ
ਰਮਕਰੀਕੀਤੀਏਖਭਾਈਮੈਨੂੰਤਾਂਮੋਹਰਲਭੀਹੈਤੇਤੈਨੂੰਕੰਡਾਚੁਭਿਆਤੇਮੈਜਦ
[illegible] ਸਾਧੂਕਾਦਰਸਨਕਰਨਅਤੇਏਹੁਖਿਆਹੂਆਹੈਤਾਂਦੋਵੇ
[illegible] ਇਕਠੇਹੋਏਕਰਸੀਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸਜਾਇਕਰਆਪਣੀਹਕੀਕਤਕਹੀਤੇਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਉਨਾਂਦੀਬਾਰਤਸੁਣਕਰਕਹਿਣਲਗੇਭਾਈਤੁਪਕਰਹੋ। ਤਾਂਉਨਫੇਰਪਛੋ

[illegible] ਨਾਥਬਸੀਸੰ [illegible]
ਤੁਰੂਵੀਤ੍ਰਿਸੰ [illegible] ਜਨਮਾਇਕਸਪੁਨਿ [illegible]
ਦਲੋਂਓਸਗੁਰਦੂਰਾਸੋਹਣਾਵਾਸੋਇਗਾਇਆ [illegible] ਇਕਕਰ
ਦਾਰਿਆਹੈਇਸਕਰਕੈਸਭਸੋਹਣਾਦੇ [illegible] ਅਤੇਏਹਜੋਅਸਾਨੂੰਦਰਸਨ
ਕਰਨਾਦਾਰਹਿਆਹੈਅਤੇਇਸਦੇਭਾਗਾਂਵਿਚਸੂਲੀਲਿਖੀਹੋਈਸੀਪਰ [illegible]
ਦਨੂੰਆਉਂਦਾਰਹਿਆਹੈਤਿਉਂਤਿਉਂਸੂਲਦਾਕੰਡਾਹੋਇਗਿਆ ਏਹਬਚਨਸੀ
ਬਾਬੇਜੀਦਾਸੁਣਿਆਤੇਓਹਦੋਨੋਂਸਿਖਪ੍ਰੇਮਾਤੁਰਹੋਇਕੇਬਾਬੇਜੀਉਨਾਂਸਿਖਾਂਪਰ
ਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸਟਕਰੀਅਤੇਨਾਮਕਾਉਪਦੇਸਕੀਤਾਤਾਂਸਿਖਹੋਏ [illegible] ਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਣ

।ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਬਾਬੇਜੀਸਬਦਕਹਿਆ ਰਾਗਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ॥

ਕਰਣੀਕਾਗਦੁਮਨੁਮਸਵਾਣੀਬੁਰਾਭਲਾਦੁਇਲੇਖਪਏ॥ਜਿਉਜਿਉਕਿ
ਰਤੁਚਲਾਏਤਿਉਚਲੀਐਤਉਗੁਣਨਾਹੀਅੰਤੁਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਾ
ਲੀਰੈਣਜਾਲੁਦਿਨੁਹੂਆਜੇਤੀਘੜੀਫਾਹੀਤੇਤੀ॥ਰਸਿਰਸਿਚੋਗਚੁਗ
ਹਿਨਿਤਫਾਸਹਿਛੂਟਸਿਮੂੜੇਕਵਨਗੁਣੀ॥੨॥ਕਾਇਆਆਰਣੁਮਨੁ
ਵਿਚਿਲੋਹਾਪੰਚਅਗਨਿਤਿਤੁਲਾਗਿਰਹੀ॥ਕੋਇਲੇਪਾਪਪੜੇਤਿਸੁਊਪ
ਰਿਮਨੁਜਲਿਆਸੰਨੀਚਿੰਤਭਈ॥੩॥ਭਇਆਮਨੂਰੁਕੰਚਨੁਫਿਰਿਹੋਵੈਜੇਗੁ
ਰੁਮਿਲੈਤਿਨੇਹਾ॥ਏਕੁਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਓਹੁਦੇਵੈਤਉਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟਸਨੇਹਾ॥੪

॥ਤਾਂਉਹਦੋਨੋਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਨਕਉਂਸਿਖਕਰਕੇਅਤੇਚਉਮਾਸਾਕਟਕੇਰਮਦੇਰਹੇ॥

॥ਸਾਖੀਸ੍ਰੀਗੰਗਾਜੀਕੀਚਲੀ॥

॥ਇਕਦਿਨਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਚਲਦੇਚਲਦੇਹਰਿਦੁਆਰਉਪਰਗੰਗਾਜਾਇਖੜੇਹੋਏਤਾਂਪੂਰਬ
ਦਿਸਾਉਪਰਜਾਇਬੈਠੇਜਾਦੇਖਣਤਾਂਬਹੁਤੀਲਖਾਂਮਨੁਖਨਾਵਦੇਹੈਨਕਈਸੰਧਿਆਸਰਪੂ
ਜਾਕਰਰਹੇਹੈਨਪਰਪਾਣੀਜੋਦੇਂਦੇਹੈਨਸੋਸੂਰਜ [illegible] ਦੇਦੇਹੈਨਪਰਸ੍ਰੀਬਾਬੇਨੂੰ
ਬੁਦ੍ਰਿਸਟਅਤੇਲੋਕਾਂਨੂੰਚੰਮਦ੍ਰਿਸਟੀ [illegible] ਆਪਣੀਬੁਧਟਿਕਾਣੇਦੀਖ
ਆਤਮਸੁਗਿਆਮੇਸੰਸਾਰਨਾਵਦਾਹੈਬਾਬੇਜੀਦਾ [illegible] ਕਈਨਹੀਨਾਵਦਾਤਾਂਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਗੰਗਾਵਿਚਨਾਵਣਵੜੇ [illegible] ਪਛਮਵਲਤਰਫਪਾਣੀਦੇਵਣਲਗ
ਪਏਜੀਆਂਪਛਮਦੀਤਰਫਪਾਣੀਦੇਵਣ [illegible] ਲੋਕਾਂਆਖਿਆਭਾਈਏਜਗ
ਆਂਉਹਦੂਹੈਕੇਮੁਸਲਮਾਨਹੈ।ਸਭਕੋਤਾਂਸੀਬਾਬੇਆਖਿਆਭਾਈਹਉਹਿੰਦੂ
ਹਾਂਤੁਸਾਂਆਪਆਪਦੇਵਡਦੇਸਵਾਲਿਆਂਇਸਤਰਫਪਾਣੀਕਿਉਂਦੇਂਦੇਹੋ।ਤਾਂਬਾਬੇ

[illegible] ਲੋਕਾਨੇਆਖਿਆਕੇਅਸੀਪਾਣੀਦੇਵਨੇਹਾਂ
ਸੂਰਜ [illegible] ਲੋਕਾਂਨੇਆਖਿਆਅਸਾਡੇਪਿਤਰਾਂਕੋਪੋਹੰਚਨਾ ਤਾਉਨਾਂਆ
ਖਿਆਜੀਅਸਾਡੇਪਿਤਰਦੇਵਲੋਕਮੈਹੈਨਿ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਭਾਈਦੇਵਲੋਕਕਿਤਨਾਂਹੈ
ਮਿਰਤਲੋਕੋ ਤਾਉਨਾਂਲੋਕਾਂਆਖਿਆਜੀਸਾਢੇਉਨੰਜਾਕਰੋੜਕੋਸਹੈਜੀ। ਅਸੀਉਸ
ਸੂਰਜਨੂੰਪਾਣੀਦੇਦੇਹਾਂ ਤਾਬਾਬੇਜੀਆਖਿਆਭਾਈਓਥੇ [illegible] ਉਨਾਂਕਹਿਆਜੀ
ਸਾਸਤ੍ਰਆਖਦਾਹੈਜੋਅਪੜਦਾਜਾਏ ਏਹੁਬਾਤਸੁਣੀਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਨੇਤਾਅਗੋਬੇਹੁਪਾ
ਣੀਦੇਵਣਸਾਨਫੇਰਸਗੋਂਪਛੇਰੇਪਾਣੀਦੇਵਣਲਗੇ ਤਾਂਫੇਰਉਨਾਂਲੋਕਾਂਆਖਿਆਜੋਭਾ
ਈਤੂੰਏਹੁਪਾਣੀਕਿਸਨੂੰਦੇਂਦਾਹੈਂਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਆਖਿਆਭਾਈਮੇਰਾਇਕਖੇਤਹੈਓਹਸੁ
ਕਦਾਹੈਓਥੇਬੜੇਬੜੇਮੀਹਪਉਂਦੇਹੈਨਪਰਓਥੇਇਕਬੂੰਦਪਾਣੀਦੀਨਹੀਪੈਂਦੀ
ਏਸਵਾਸਤੇਮੈਉਸਨੋਪਾਣੀਦੇਂਦਾਹਾਂ। ਤਾਉਨਾਂਲੋਕਾਂਆਖਿਆਭਾਈਓਥੇਕਿਓਂਕਰਅ
ਪੜੇਗਾਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਆਖਿਆਭਾਈਤੁਸਾਡੇਪਿਤਰਤਾਦੂਰਹੈਨਤੇਮੇਰਾਖੇਤਰਤਾਂਨੇ
ੜੇਹੈਉਥੇਕਿਉਂਨਾਅਪੜੇਗਾਕਿਓਂਜੋਪਿਤਰਲੋਕਨਾਲੇਦੂਰਹੈਨਾਲੇਉਚਾਹੈਉਥੇਪਾ
ਣੀਅਪੜਸੀਤੇਮੇਰਾਖੇਤਰਤਾਦੋਢਾਈਸੈਕੋਸਪਰਹੈਉਥੇਕਿਓਂਨਾਜਾਸੀਜਦਏਹੁਬਾਤ
ਉਨਾਂਲੋਕਾਂਨੇਸੁਣਿਆਂਤਾਂਮਨਵਿਚਲਗੇਕਹਿਣਭਾਈਏਹੁਕੋਈਕਮਲਾਨਹੀਏਹਤ
ਆਪਕੋਈਮਹਾਂਪੁਰਖਹੈਤਾਸਭਲੋਕਆਇਪੈਰੀਪਏ। ਅਤੇਬਾਹਿਰਨਾਇਕਰਕਿ
ਕਲੇਤਾਂਲਗੇਗਾਇਤ੍ਰੀਪਾਠਕਰਨਾਤਾਸ੍ਰੀਬਾਬੇਆਖਿਆ ਹਾਇਹਾਇਲੋਕਾਏਹੁਹਿੰ
ਦੂਲੋਕਨਰਕਨੂੰਜਾਂਦੇਹੈਨਾ ਤਾਉਨਾਂਲੋਕਾਂਆਖਿਆਜੀਪਰਮੇਸੁਰਦਾਨਾਉਲਿਆਂਵੀ
ਨਰਕਨੂੰਜਾਈਦਾਹੈ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਭਾਈਨਾਮਕਿਉਂਕਰਲਈਦਾਹੈ
ਇਕਨੂੰਆਖਿਆਤੂੰਮਾਲਾਏਬੈਠਫੇਰਦਾਹੈਤੇਤੇਰਾਧਿਆਨਪਰਜੋਕੂਨਾਲਗਾਲਾਂ
ਕਰਦਾਹੈਅਤੇਇਕਸਨੇਆਖਿਆਤੂੰਭਜਨਏਥੇਕਰਦਾਹੈਂਤੇਮਨਤੇਰਾਅਮਕੇਅ
ਸਥਾਨਫਿਰਦਾਹੈ ਜਿਥੇਜਿਥੇਕਿਸੇਦਾਮਨਹੋਗਾਸੀਓਥੇਓਥੇਗੁਰਾਂਨੇਦਸਦਿਤਾ।
ਤਾਉਨਾਂਲੋਕਾਂਆਖਿਆਭਾਈਏਹੁਪਰਮੇਸਰਹੈਜਿਸਨੇਸਾਡੇਮਨਦੀਆਂਗਲਾਂਦਸ
ਦਿਤੀਆਂਹੈਨਾਂ। ਅਸੀਤਾਏਦੇਗੁਲਾਮਹੋਏਹਾਂਏਹੁਤਾਂਅਸਾਡਾਗੁਰੂਹੈਤਾਸਭਲੋਕ
ਪੈਰੀਆਇਪਏਤੂੰਸਚਾਗੁਰੂਹੈਸਾਨੂੰਆਪਣੇਸਿਖਕਰੋਜੀਅਤੇਆਪਣੀਦੀਖਿ
ਆਦੇਵੋਜੀਬ੍ਰਹਮੇਭਰਦੀਜੈਤਾਗੁਰੂਮਹਾਰਾਜਆਖਿਆਭਾਈਤੁਸੀਅਗੇਕਿਸਦੇ
ਸਿਖਹੋਸੋਉਸਨੂੰਜਾਇਕਰਮਨੋਜੀਤਾਉਨਾਲੋਕਾਂਕਹਿਆਜੀਅਸੀਤਾਂਆਪ
ਨੂੰਛਡਦੇਨਾਹੀਜੀਸਭਪੈਰੀਆਇਪਏ। ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਉਨਾਂਨੋਉਪ[illegible]ਦਿਤਾਅਤੇਏ

ਤਨੋਮੈਪ੍ਰਸਾਦਿ [illegible] ਆਤਾਂਉਨਲੋਕਾਂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਹੋਇ ਚੁਕਾ
ਹੈਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਸੀ ਨਹੀ ਜੇਵਦੇ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਪਰਮੇ
ਸਰ ਕੇ ਅਰਥ ਆਈ ਹੈ ਜਦ ਉਨ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦਾ ਅਰਥ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ
ਜੀ ਜੇਵਣ ਆਏ ਤਾਂ ਉਨ ਲੋਕਾਂ ਚਉਕੇ ਵਿਚ [illegible] ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ
ਭਾਈ ਚਉਕਾ ਭਿਟਿਆ ਤੁਸੀ ਕਾਰਾਂ ਕਿਉਂ [illegible] ਉਨਾ ਆਖਿਆ ਜੀ ਅਸਾਂ
ਆਪਣੀ ਨਜਰ ਦੇ ਹੇਠ ਅੰਨ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ ਜੀ ਤੇ ਅਸਾਂ ਚਉਕਾ ਭਿਟਣ ਨਹੀ ਦਿ
ਤਾ ਜੀ ਅਤੇ ਕਾਰਾਂ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਕਢੀਆ ਹੈਨ ਜੀ ਕੇ ਮਤ ਕੋਈ ਚਉਕੇ ਉਤੇ ਅਗੇ ਕੋ
ਈ ਨ ਆਵੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜਿਚਰ ਤੁਸੀ ਨਹੀ ਸਾਂ ਚੜ੍ਹੇ ਉਤਨਾ
ਚਿਰ ਚਉਕਾ ਸੁਚਾ ਸੀ ਜਾਂ ਤੁਸੀ ਚੜਿਕੇ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਚਉਕਾ ਭਿਟ ਗਿਆ ਕਿਉਂਜੋ
ਤੁਸਾਂ ਨਾਲ ਚਾਰ ਮਲੇਛ ਹੋਰ ਚੜ੍ਹੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਨਾ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹੁ ਤਾ ਅਸਾਨੂੰ ਨ
ਜਰ ਨਾਹੀ ਆਵਦੇ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਸਲੋਕ ਆਖਿਆ॥

॥ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਕੁਬੁਧਿ ਡੂਮਣੀ ਕੁਦਇਆ ਕਸਾਇਣਿ ਪ
ਰਨਿੰਦਾ ਘਟ ਚੂਹੜੀ ਮੁਠੀ ਕ੍ਰੋਧਿ ਚੰਡਾਲਿ॥ ਕਾਰੀ ਕਢੀ ਕਿਆ
ਥੀਐ ਜਾਂ ਚਾਰੇ ਬੈਠੀਆ ਨਾਲਿ॥ ੧ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ
ਇਨੀ ਚਹੁਆਂ ਚਉਕਾ ਭਿਟੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਿਉ
ਕਰ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ॥ ਸਲੋਕ ॥ਸਚੁ ਸੰਜਮ
ਕਰਣੀ ਕਾਰਾਂ ਨਾਵਣੁ ਨਾਮੁ ਜਪੇਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਊਤਮ ਸੇਈ
ਜਿ ਪਾਪਾਂ ਪੰਦਿ ਨ ਦੇਹੀ॥ ੨ ॥ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥

ਇਨੀ ਸੰਜਮੀ ਚਉਕਾ ਸੁਚਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਨ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਉਪਰ
ਢਹਿ ਪਏ ਉਨਾ ਸਭ ਕਿਛ ਲਟਾਇ ਦਿਤਾ ਘੋੜੇ ਮਾਲ ਬਹਿਲਾਂ ਕਪੜੇ ਲੁਟਾਇ ਦਿਤੇ
ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ ਸੋ ਲੈ ਜਾਓ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਪਹਿਲੇ ਉਨ
ਤਾਈ ਲੰਗੋਟ ਬੰਧ ਉਦਾਸੀ ਕੀਤਾ ਨਿਰਬਾਣੀ ਪੰਥ ਬਨਾਇਆ ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਪੰਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਰਿਗ ਦੇ ਕਨਾਰੇ ਬਨਾਇਆ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਥੇ ਰਮਦੇ ਰਹੇ ਬੋਲੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

॥ਜਾਂ ਤਾ ਤੀਰਥਾਂ ਕੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗਏ॥

॥ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਇਕ ਅਸਥਾਨ ਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਓਥੇ ਮੇਲਾ ਹੋ
ਇ ਰਹਿਆ ਜੀ ਪਰ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਅਕਠੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸੰਤ ਮਹੰਤ ਵੀ ਬਹੁਤ ਆਏ ਪਰ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਨਜਰ ਮੇ ਕੋਈ ਉਥੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਨਾਹੀ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ

ਜੀਕੁਲਛੇਤ੍ਰਮੇਜਾਇਪਹੁਚੇਤਾਂਖਟਦਰਸਨਮੇਲੇਮੇਇਕਠੇਹੋਏਸਨਬਹੁਤਮੇਲਾਅਣ
ਗਿਣਤਬਹੁਤਗਿਣਤੀਨਹੀਅਰਪਰਬਣੇਕੇਰਜੋਕਾਪੁੰਨਦੁਸਮਣਾਦਾਭਜਾਇਆਹੋਇ
ਆਉਸਸਮੇਆਇਆਕੁਲਛੇਤ੍ਰਮੇਤਾਂਉਸਨੇਰਸਤੇਵਿਚੋਂਸਿਕਾਰਖੇਲਕੇਮਿਰਗ
ਮਾਰਿਲਿਆਇਆਅਤੇਉਸਦੇਪਾਸ [illegible] ਨਹੀਸੀਅਤੇਉਹੁ
ਮਿਰਗਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਭੇਟਕੀਤੀਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਸਰਬਸਕਤਸਮਰਥਸੇਬਚਨ
ਕਉਤਕਹਿਤਭਏਭਾਈਬਾਲਾਅਸੀਗ੍ਰਹਣਪੂਜਣਤਾਂਨਹੀਆਏਤੁਸੀਏਹੁਸੋਰਭਰ
ਜਾਲਣਾਇਕਦੇਗਾਲੈਕੇਧਰਦੇਵੋਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਕਹਾਜੀਸਤਬਚਨਜੀਹੁਣਲਬ
ਦਾਕਰਤੇਦੇਗਾਲਿਆਇਕਰਉਸਦੇਵਿਚਓਹਸਾਲਣਪਾਇਕੇਚੁਲੇਤੇਧਰਦਿਤ
ਤਾਂਲੋਕਾਂਧੂਆਂਦੇਖਕਰਸੋਟੋਲਕੜੂਆਹਥਿਆਰਪਕੜਕੇਦੌੜੇਆਇਕਰ
ਆਖਣਲਗੇਤੁਸੀਕੌਣਹੋਜੀਅਜਕੇਦਿਨਤਾਂਤੁਸਾਂਭੀਇਸ਼ਨਾਨਕਰਦੇਹੈਨਤੁਸਾਮਤਾਮੈਂ
ਦੂਸਖਨਜਰਆਉਂਦੇਹੋਜੀਸਚਆਖੋਜੀਏਸਹਾਂਡੀਮੇਕਿਆਧਰਿਆਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਜੀਕਹਿਆਭਾਈਅਸਾਨੂੰਭੁਖਲਗੀਹੈਸੀਤਾਂਹੀਧਰੀਹੈਤੋਸੰਨਿਆਸੀਆਂਕ
ਹਿਆਭਾਈਇਸਹਾਂਡੀਮੇਧਰਿਆਕਿਆਹੈਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭਾਈਮਾਸਹੈਤਾਂਸੰਨਿ
ਆਸੀਆਂਕਹਿਆਭਾਈਉਧਰਸੂਰਜਗ੍ਰਹਣਲਗਾਹੈਇਧਰਤੂੰਮਾਸਰਿੰਨਕਰ
ਖਾਂਦਾਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕਹਿਆਭਾਈਗਿਆਨਮੇਂਬਾਤਕਰੋਤਾਂਗੁਰੂਜੀਮੇਕਹਿ
ਆਭਾਈਜੀਤੁਸੀਬੈਠਕੇਬਾਤਕਰੋਤਾਂਇਕਸੰਨਿਆਸੀਨੇਹੋਰਨਾਲੋਕਾਂਨੂੰਹਟਾਇ
ਕਰਕਹਾਸੰਤਜੀਗਿਆਨਕੀਬਾਤਕਰੋਜੀ॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਇਕਸਲੋਕਉ
ਚਾਰਨਕੀਤਾ। ਮਲਾਰਕੀਵਾਰਦਾਸਲੋਕ॥ਪਹਿਲਾਮਾਸਹੁਨਿੰਮਿਆਮਾਸੈਅੰ
ਦਰਵਾਸ॥ਜੀਉਪਾਇਮਾਸਮੁਹਿਮਿਲਿਆਹਡਚਮਤਨਮਾਸ॥ਮਾਸਹੁਬਾਹ
ਰਕਢਿਆਮੰਮਾਮਾਸਗਿਰਾਸ॥ਮੁਹਮਾਸੈਕਾਜੀਭਮਾਸੈਕੀਮਾਸੈਅੰਦਰਸਾ
ਸ॥ਵਡਾਹੋਇਆਵੀਆਹਿਆਘਰਲੈਆਇਆਮਾਸ॥ਮਾਸਹੁਹੀਮਾਸਊਪ
ਜੈਮਾਸਹੁਸਭੋਸਾਕ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਹੁਕਮਬੁਝੀਐਤਾਂਕੋਆਵੈਰਾਸ॥ਆਪ
ਛੁਟੇਨਹਛੂਟੀਐਨਾਨਕਬਚਨਵਿਣਾਸ॥ ੧ ॥ਮਾਸਮਾਸਕਰਮੂਰਖਝਗੜੇ
ਗਿਆਨਧਿਆਨਨਹੀਜਾਣੈ॥ਕਉਣਮਾਸਕਉਣਸਾਗਕਹਾਵੈਕਿਸਮੇਪਾਪਸ
ਮਾਣੇ॥ਗੈਂਡਾਮਾਰਹੋਮਜਗਕੀਏਦੇਵਤਿਆਕੀਬਾਣੇ॥ਮਾਸਛੋਡਬੈਸਨਕਪ
ਕੜੈਰਾਤੀਮਾਣਸਖਾਣੇ॥ਫੜਕਰਲੋਕਾਂਨੂੰਦਿਖਲਾਵੈਗਿਆਨਧਿਆਨਨਹੀਸੂ
ਝੈ॥ਨਾਨਕਅੰਧੇਸੇਕਿਆਕਹੀਐਕਹੈਨਕਹਿਆਬੂਝੈ॥ ੨ ॥ਮ:॥ਅੰਧਾਸੋਇਜੁਅੰਧ

[illegible]ਆਤੀਪਭਾਰੀਵਕਲੋਨਿਪੰਨੇ[illegible]
ਪਿ[illegible]ਸੇਲਗੀਓਂਧਕਮਾਹੀਆਸਹੁਨਿਮੇ[illegible]
ਭੁਲੇਗਿਆ[illegible]ਨਕਭੂਹੁਵੈਨਸੀਰਤਵਕਹਾਵੈਂਪਾਤੇ[illegible]
ਸੀਪਕਮਾਸਉਰਿਗਰਾਜੋਅਸੰਤਸਭਾਮਾਸਹੁਠੋਟਜੋਅਲਇਆਬਸੋਰਾਅਭੁ
ਖਭਪਹਿਭੁਖਤਜਛੋਰੈਅੰਧਰਭੂਜਿਨਕਰਾਮਾਸਪੂਰਾਣੀਮਾਸਕਤੇਬੀਓਹੁਜਗ
ਮਾਸਥਮਾਣਾਜੱਦਕਾਸਵੀਆਹੁਸੁਹਾਵੈ[illegible]ਇਸਤੀਪੁਰਖਾਨੈਪ
ਜੋਮਾਸਹੁਪਾਤਸਾਹੁਸੁਲਤਾਨਾਜੇਓਹਿਦਿਸਦਿਨਰਹੀਜਦੇਤਾਉਨਕਾਦਨਨਲੈ
ਣਾਵੈਂਦਾਨਰਕਸੁਰਗਲੈਦੇਦੇਖਹੁਏਹੁਧਿਗਾਣਾਆਪਨਸੂਝੈਲੋਕਸੁਝਏਪਾਭ
ਖਗਾਸਿਅਭਾਪਾਂਡੇਭੂਜਾਣੇਹਿਨਹੀਕਿਥੋਂਮਾਸਉਪੰਨਾਤੋਇਅਹੁਅੰਨਕਮਾਦ
ਕੂਪਾਹਾਤੋਇਅਹੁਤ੍ਰਿਭਵਣਗੰਨਾਤੋਇਆਆਖੈਹਉਬਹੁਬਿਧਹਛਾਤੋਇਐਬ
ਹੁਤਬਿਕਾਰਾਏਤੇਰਸਛੋਡੇਹੋਵੈਸਨਿਆਸਿਨਾਨਕਕਹੈਵਿਚਾਰ॥ ੧ ॥ਏਹੁ
ਸਬਦਸੁਣਕੇਪਦਦਰਸਨਕੀਗਿਸਾਹੋਈਸਭਲੋਕਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੀਚਰਨੀਲਗੇ
ਅਤੇਜੋਪੜ੍ਹੇਦਾਰਾਜਸੀਉਸਦੀਮਾਇਬਹੁਤੀਨਿੰਮ੍ਰਤਹੋਇਕਰਸਰਨੀਆਈਤਾਂਗ
ਰੂਜੀਕਹਿਆਨਾਮਜਪੋਤੁਸਾਡਾਭਲਾਹੋਵੈਗਾਤੇਰਾਜਭੀਤੁਹਾਨੂੰਮਿਲੇਗਾਏਤਨੇਬੇ
ਰਾਨੂੰਗ੍ਰਹਣਹਟਿਗਾਇਆਸਭਪਦਦਰਸਨਕੇਪੰਡਤਲਗਾਏਕੇਉਸੀਦੇਗੋਡੇਤਾਂਮ
ਸਈਉਸਰਾਜਕੁਮਾਰਕੇਹਥੀਂਸਭਕੇਛੁਡਾਇਆਤੇਬਿਦਾਕੀਤੇਉਹਮਾਪੁੰਕਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਜੀਕੇਸਿਖਹੋਏਤਾਂਗੁਰੂਜੀਖੁਸੀਕੀਤੀ॥ ਬੋਲਹੁਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀ॥

॥ਸਾਖੀਅਗੋਮਥੁਰਾਕੀਚਲੀ॥

ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਚਲੋਭਾਈਬਾਲਾਤੂਸਾਨੂੰਮਥੁਰਾਗੋਕਲਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਦਿ
ਖਾਲਿਆਇਏਜਹਾਂਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨਦੇਵਅਵਤਾਰਲੀਆਹੈਅਤੇਜਮਨਾਨਦੀਕੇ
ਕਿਨਾਰੇਗੋਵਰਧਨਪਰਬਤਪਰਗਊਆਚਾਰੀਆਹੈਨਇਹੁਬਿਲਾਸਕਰਤੇਕ
ਰਤੇਮਥੁਰਾਮੇਜਾਇਪਹੁਚੇਤਾਂਬਾਲੇਕਹਿਆਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅੰਗਦਦੇਵਜੀਮੇਸੀਬਾਬੇ
ਜੀਅਗੇਬੇਨਤੀਕੀਤੀਹੇਦੀਨਦਿਆਲਜੀਏਹੁਪਰਬਤਏਥੇਕਿਸਤਰਾਂਆਇਆ
ਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਆਖਿਆਹੇਭਾਈਬਾਲਾਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਮੇਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦ੍ਰਜੀ[illegible]
ਪੁਲ[illegible]ਤਾਂਸਰਬਤਕਪਾਕਉਆਗਿਆਕਰਕੇਜਹਾਂਪਰਬਤ
ਹੋਵੇਤਾਂ[illegible]ਤਾਂਹਨੂਮਾਨਜੀਇਸਪਰਬਤਕੋਂਅਣਿਲਗੇਚੁਕਲੇਤਾਂਏਸਭ
[illegible]ਪਰਬਤ[illegible]ਕਹਿਆਭਾਈਮੇਰੇਤਾਈਂਕ੍ਰਿਸਨੇਚਲਿਆਹੈਤਾਂਹਨੂਮਾਨਕੇ

[illegible] ਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨੋ ਮੇਂ ਲੇ ਚਲਤਾ ਹੋਂ ਔਰ ਦਰਸਨ ਕਰਾਉਂਗਾ
ਉਹੁ ਕਰਾਰੁ ਕਰਕੇ ਹਨੂੰਮਾਨ ਗੋਵਰਧਨ ਕੋ ਉਠਾਇ ਕਰ ਲੈ ਚਲਾ ਜਬ ਇਸ ਜਗਹਾ ਪਰ
ਆਇਆ ਤੋ ਹੁਕਮ ਹੂਆ ਕੇ ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਪਰਬਤ ਸੁਰਮੇਲ ਸ਼ੀਆ ਉਦੇ ਹੈਨ ਵਹਾਂ ਹੀ ਛੋ
ੜਕ ਚਲੇ ਆਓ ਪੁਲ ਤਿਆਰ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਜਦ ਏਹ ਬਾਤ ਹਨੂੰਮਾਨ ਜੀ ਸੁਣੀ
ਤਾਂ ਗੋਵਰਧਨ ਕਉ ਰਖ ਕਰ ਪਾਸ [illegible] ਤੋ ਆਪ ਨਾ ਕਰਾਰ ਸੀਰਾਮ ਜੀ ਪਾਸ
ਕਹਿ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਮੈਂ ਇਸ ਸਾਥ ਕੌਲ ਕੀਆ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਤਿ ਕਿਆ ਹੁਕਮ ਹੈ ਤੌ
ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਹਨੂੰਮਾਨ ਤੂੰ ਇਸ ਪਰਬਤ ਕੋ ਜਮਨਾ ਕੇ ਤਟ ਪਰ ਛੋੜ ਆਉ ਹਮ ਦੂ
ਆਪਰ ਜੁਗ ਵਿਖੇ ਬਹੁਤ ਚਰਿਤ੍ਰ ਇਸ ਪਰਬਤ ਪਰ ਕਰਾਂਗੇ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਣ ਪੂਰਣ ਕ
ਰਾਂਗੇ ਪਰ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰ ਕੇ ਰਾਸਮੰਡਲ ਦੀ ਖੇਡ ਕਰਾਂਗੇ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏ
ਹੁ ਇਤਿਹਾਸ ਸੁਣਾਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਫੇ
ਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਘਾਟ ਪਰ ਇਸਨਾਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸਭ ਅਸਥਾਨ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤੇ
ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਪ੍ਰਵਾਹਾਂ ਕੇ ਲੋਕ ਹੰਕਾਰੀ ਲੋਭੀ ਲੰਪਟ ਦੇਖੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਵਲ
ਕੋਈ ਨਾ ਮਿਲਿਆ ਥੇ ਸੋ ਨੇ ਬੈਰਾਗੀ ਕਰਮਾ ਕੇ ਬੰਧਨਾਂ ਮੇਂ ਬੰਧੇ ਹੂਏ ਦੂਰ ਭ੍ਰੰਧੇ ਹੈਂਨ
ਔਰ ਕੁਕਰਮ ਕਰਦੇ ਸੁੰਦਰ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਭੋਗ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤੇ ਅੰਧ ਧੁੰਧ ਵਰਤਿਆ ਹੈ।
ਕਤਕ ਦੀ ਪੁਰਬੀ ਦਾ ਮੇਲਾ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਕਹਿਆ।

।ਸੋਈ ਚੰਦ ਚੜ੍ਹਹਿ ਸੇ ਤਾਰੇ ਸੋਈ ਦਿਨੀਅਰ ਤਪਤ ਰਹੈ।ਸਾ ਧਰਤੀ ਸਾ ਪਵਨ
ਝੁਲਾਰੇ ਜੁਗ ਜੁਗ ਖੇਲੈ ਥਾਂਵ ਕੈਸੇ ਜੀਵਨ ਤਲਬ ਨਿਵਾਰਿ।ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਾਣਾ ਕ
ਰਹਿ ਧਿਗਾਣਾ ਕਲ ਲਖਣ ਵੀਚਾਰ। ।ਰਹਾਉ। ।ਕਿਤੈ ਦੇਸ ਨ ਆਇਆ ਸੁਣੀਐ ਤੀਰ
ਥ ਪਾਸ ਨ ਬੈਠਾ ਦਾਤਾ ਦਾਨ ਕਰਹਿ ਤੇ ਨਾਹੀ ਮਹਿਲ ਉਸਾਰ ਨ ਬੈਠਾ।ਜੇ ਕੋ ਸਤ ਕਰੈ ਸੋ
ਛੀਜੈ ਤਪ ਘਰ ਤਪ ਨ ਹੋਈ।ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਲਏ ਬਦਨਾਵੀ ਕਲ ਕੇ ਲਖਣ ਏਈ।ਜਿਸ
ਸਿਕਦਾਰੀ ਤਿਸੇ ਖੁਆਰੀ ਚਾਕਰ ਕੇਹੇ ਡਰਨਾ।ਜਾਂ ਸਿਕਦਾਰਾ ਪਵੈ ਜੰਜੀਰੀ ਚਾ
ਕਰ ਹਥਹੁ ਮਰਨਾ।ਆਖ ਗੁਣਾ ਕਲਿ ਆਈਐ।ਤਿਹੁ ਜੁਗ ਕੇਰਾ ਰਹਿਆ ਤਪਾਵ
ਸ ਜੇ ਗੁਣ ਦੇਹਿ ਤ ਪਾਈਐ।ਕਲ ਕਲਵਾਲੀ ਸਰਾ ਨਬੇੜੀ ਕਾਜੀ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਹੋਆ।
ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੇਦ ਅਥਰ ਬਣ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤ ਲਹਿਆ।ਪਤਿ ਵਿਣ ਪੂਜਾ ਸਤ ਵਿਣ
ਸੰਜਮ ਜਤ ਵਿਣ ਕਾਹੇ ਜਨੇਊ।ਨਾਵਹੁ ਧੋਵਹੁ ਤਿਲਕ ਚੜ੍ਹਾਵਹੁ ਸੁਚ ਵਿਣ ਸੋਚ ਨ ਹੋ
ਈ।ਕਲਿ ਪਰਵਾਣ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਣ।ਪੋਥੀ ਪੰਡਿਤ ਰਹੇ ਪੁਰਾਣ।ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਭਇ
ਆ ਰਹਿਮਾਣ।ਕਰ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜਾਣ।ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਏਦੂ ਉਪ

ਰਿਕਰਮਨਹੀ॥ਜੇਘਰਹੋਦੈਮੰਗਣਜਾਈਐ ਫਿਰਓਲਾਮਾਮਿਲੈਤਹੀ॥੮॥੧॥
ਜਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਏਹੁਸਬਦ ਕਹਿਆ ਤਾਸਭਲੋਕ ਗੁਰੂਜੀਦੀ ਚਰਨੀਲਗੇ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਜੀਕਹਿਆਭਾਈਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇਨਾਮਕਰਕੇ ਛੁਟਕਾਰਾਹੈ ਅਤੇ ਨਾਮਜਪਣਕਰ
ਸੁਖਤੇਵਡਿਆਈਮਿਲਦੀਹੈ ਨਾਮਜਪਣਦੇਤੁਲਹੋਰਕੋਈਉਗ੍ਰਕਰਮਨਹੀ
ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਸੰਤ [illegible] ਸਤਸੰਗਕਰੋਤੇਨਾਮਜਪੋਤੇਵੰਡਖਾਓ
ਅਤੇਆਏਸੰਤ ਦੀਸੇਵਾ ਕਰੋ ਤਾਤੁਸਾਡਾ ਭੀਭਲਾਹੋਵੇ॥ ॥ਗੁਰੂਜੀ ਮਥ੍ਰਾਬਿੰ
ਦ੍ਰਾਬਨ ਗੋਕਲਮੇ ਸਬਦਕਹਿਆ॥ ॥ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਬੂਝੈਮਾਨੈਨਾਉ॥ਤਾਕੈ
ਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਆਪਭੁਲਾਏਠੌਰਨਠਾਉ॥ਤੂੰਸਮਝਾਵੈਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥ਨਾਮੀ
ਲੈਚਲੈਮੈਨਾਲ॥ਬਿਨਨਾਵੈਬਾਧੀਜਮਕਾਲ॥ਖੇਤੀਵਣਜਨਾਵੈਕੀਓਟ॥ਪਾਪਪੁੰਨ
ਬੀਜਕੀਪੋਟ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਜੀਅਮੈਚੋਟ॥ਨਾਮਵਿਸਾਰਚਲੈਮਨਖੋਟ॥ਸਾਚੇਗੁਰਕੀ
ਸਾਚੀਸੀਖ॥ਤਨਮਨਸੀਤਲਸਾਚਪਰੀਖ॥ਜਲਪੁਰਾਇਨਿਰਸਕਮਲਪਰੀਖ
॥ਸਬਦਰਤੇਮੀਠੈਰਸਈਖ॥ਹੁਕਮਿਸੰਜੋਗਿਗੜਦਸਦੁਆਰ॥ਪੰਚਵਸਹਿਮਿਲ
ਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਆਪਤੁਲੈਆਪੇਵਣਜਾਰ॥ਨਾਨਕਨਾਮਸਵਾਰਣਹਾਰ॥ ੪॥੧॥

॥ਜੋਪ੍ਰਮੇਸਰਦੇਨਾਮ ਨਾਲਪ੍ਰੀਤਕਰਦੇਹਨਨਾਮਜਪਦੇਹੈਨ ਤੇਨਾਮਦੀਓਟਲੈ
ਦੇਹੈਨਿ ਤਿਨਾਮਹਾਪੁਰਖਾਂਦੇ ਸੰਪੂਰਨ ਕੰਮਸਵਰਦੇਹੈਨ॥ ਜਦਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਉਥੋਤੁਰੇ ਤਾਇਕਪੰਡਿਤਨਾਲਚਰਚਾਹੋਈ ਪਰਓਹ ਪੰਡਿਤ ਕਾਸੀਵਾਸੀ ਤਾਉਸ
ਪੰਡਿਤਨੇਕਹਿਆ ਹੇਸੰਤਜੀ ਏਹਕਾਸੀਪੁਰੀਦਾਮਹਾਤਮ ਵੇਦਮੇਲਿਖਾਹੈ ਜੋਕੋਈ
ਕੈਸਾਪਾਪੀ ਪੁੰਨੀਜੀਵ ਇਸਨਗਰੀਮੇਸਰੀਰ ਤਿਆਗਤਾਹੈ ਸੋਸਿਵਪੁਰੀਕੋਪ੍ਰਾਪ
ਤੋਹੋਤਾਹੈ ਕਿਉਂਕੇ ਅੰਤਦੇਵਖਤ ਮਹਾਂਦੇਵ ਤਾਰਕ ਮੰਤ੍ਰਰਾਮਨਾਮ ਉਸਜੀਵਦੇਕਾਨ
ਮੇਸੁਣਾਇਦੇਤੇਹੈਨ ਤਾਗੁਰੂਮਹਾਰਾਜ ਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਸੁਣੋਪੰਡਤਜੀ ਪਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮ
ਐਸਾਹੈ ਜਿਸਕਉ ਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀ ਆਪਵਰਨਨ ਕੀਆਹੈ ਜੋਕੋਈ ਸੁਣੇਅਥਵ
ਸੁਣਾਵੇ ਸੋਤੁਰਤਹੀਮੁਕਤਕਰਦਾਹੈ॥ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹੇ ਸੁਣੋਸੁਆਮੀ ਕਬੀਰ
ਭਗਤਕਾਸੀਕੋਤਿਆਗਕਰ ਮਗਹਰਦੇਸਮੇਜਾਇ ਬਸੇਤੇਉਹ ਸਤਸੰਗਕਰਕੇਜੀ
ਵਨਮੁਕਤਹੂਏ ਸੋਸੁਣੋਪੰਡਤਜੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾਨਾਮਜੋਹੈਸੋ ਤਾਰਕਹੈਜਿਸਕੇਅ
ਸਰਤ ਮਹਾਪਤਤਜੀਵਮੁਕਤਹੂਏਹੈ ਕੁਛਕਾਸੀ ਨਹੀਮੁਕਤਕਰਤੀ ਏਹਜੋਸਕਤੀ
ਹੈ ਸੋਹਰੀਦੇਨਾਮਵਿਚਹੈ ਤਾਫੇਰਪੰਡਤਨੇਕਹਿਆ ਦੀਨਾਨਾਥਜੀ ਹਰੀਕੇਨਾਮਤੋਅਨ
ਕਹੀਹੈਨ ਪਰਮੁਕਤਕੋਣਨਾਮਕਰਤਾਹੈ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆ ਹੇਪੰਡਿਤਤੂੰਦੇਖ

ਜੈਸੇ ਨਦੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਬਿਖੇ ਅਨੇਕ ਬੇੜੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂਨ ਸੋ ਜਿਸ ਬੇੜੀ ਊਪਰ ਮਨੁਸ਼ ਚੜ ਅਸਵਾਰ
ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹੈਂ ਤਿਸ ਬੇੜੀ ਨਦੀ ਥੋਂ ਪਾਰ ਕਰ ਦੇਤੀ ਹੈ ਸੋ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਈਸਰ ਕੇ ਨਾਮ ਸਭੀ ਮੁਕਤਿ
ਦੇਵਣਹਾਰੇ ਹੈਨ ਪਰ ਜੇਹੜਾ ਨਾਮ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਮੁਖੋਂ ਸੁਣੇ ਸੋਈ ਮੁਕਤ ਦਾਤਾ ਕਾਰਣ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰ
ਮੁਖ ਦੁਆਰਾ ਉਪਦੇਸ [illegible] ਸੋਈ ਜੀਵ ਕੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਤਾ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣ ਦੇਵੈਂ
ਤਰੀ ਨਿਸਾ ਹੋਈ [illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਤਿਨਾਮ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਦੇ [illegible]
ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਨਾਮ [illegible] ਸਿਖ ਹੋਏ। ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ। ॥

॥ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗਇਆ ਜੀ ਗਏ॥

ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੈਆ ਜੀ ਗਏ ਇਕ ਅਸਥਾਨ ਉਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਸੋ ਮਹਿਮਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਹੋਇ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਜੀ ਏਹ ਗਇਆ ਕਿਸ ਤਰ
ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਕ ਗਇਆ ਸੁਰ ਨਾ
ਮ ਦਈਤ ਹੂਆ ਹੈ ਉਸਨੇ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਤਪ ਕੀਆ ਬਡੀ ਉਗ੍ਰ ਭ
ਗਤੀ ਕਰੀ [illegible] ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੂਆ ਕੇਤਰ ਰੂਪ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਪਰ ਸ੍ਰੀ
ਵਿਸਨੂੰ ਜੀ ਬਡੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ [illegible] ਹੋ ਗਇਆ ਸੁਰ ਤੇਰੇ ਤਪ ਮੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੂ
ਆ ਹੈ ਕੁਛ ਮੰਗ ਤਾਂ [illegible] ਕਹਿਆ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਆਪ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿ
ਸਟੀ ਭਈ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹ [illegible] ਜੀ ਸੰਸਾਰੀ ਨਰਕ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨ ਜਾਵੇ ਤਾਂ
ਹਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ [illegible] ਤਾਂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਤੋ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਮਰਯਾਦਾ ਭੰਗ ਹੋ ਜਾ
ਵੇਗੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਾਪ ਪੁੰਨ [illegible] ਫਲ ਨਾ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਈਸਰ ਦਾ ਨੇਮ ਸਭ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇ
ਗਾ ਤਾਂ ਗਇਆ ਸੁਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜੋ ਸੰਪੂਰਨ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਸਭ ਮੇਰੇ ਨੂੰ ਭੁ
ਗਾਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਲਛਮੀ ਦੇ ਪਤੀ ਕਹਿਤ ਭਏ ਹੇ ਗਇਆ ਸੁਰ ਤੂੰ ਇਸ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਉਪ
ਰ ਸੈਨ ਕਰ ਜਾ ਤੇਰੇ ਸੈਨ ਕਰਨ ਕਰਕੇ ਜੋ ਏਥੇ ਸਰੀਰ ਤਿਆਗੇਗਾ ਸੋ ਮੇਰੇ ਲੋਕ ਨੂੰ ਪ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਔਰ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਇਸ ਅਸਥਾਨ ਵਿਖੇ ਆਇ ਕਰ ਪਿਤ੍ਰ ਸ੍ਰਾਧ ਜਾਂ ਪਿੰਡ
ਪਤਲ ਸਾਸਤ੍ਰ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰਾਵੇਗਾ ਉਸਕੇ ਸੰਪੂਰਨ ਪਿਤ੍ਰੀਆਂ ਕਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਔਰ
ਉਸ ਕੋ ਵੀ ਸਭ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦ ਏਹ ਇਤਿਹਾਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ
[illegible] ਤਾਂ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ। [illegible]
[illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਕਹਿਆ ਜੋ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਆਪ ਕੇ [illegible]
[illegible] ਜੀ॥ ਤੌ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਸਾਂ [illegible]
ਉਧਾਰ ਕਰ ਛਡਿਆ ਹੈ ਔਰ ਆਪਣੇ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਉਨ ਕੇ ਪਿਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਸੰਪੂਰਨ ਉਧਾ

ਰਕਰ[illegible]ਐਸੀਕ੍ਰਿਆਕਰਮਦੀਵਾਪਿੰਡਪਤਲਕੀਤਾਹੈਜੋਅਗਿਆਨਰੂਪੀ
ਅੰਧੇਰਭੂਲਕਲਿਤਿਆਹੈਸੁਰਗਨਰਕਦੋਨੋਅਗਿਆਨਹੀਹੈਨਜਿਨਾਂਨੇਗਿਆਨਰੂ
ਪੀਦੀਵਾਬਾਲਿਆਹੈਤਿਨਦਾਉਧਾਰਹੂਆਹੈਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀ ਸਬਦਆਖਿਆ

ਦੀਵਾਮੇਰਾਏਕਨਾਮਦੁਖ[illegible]ਇਆਤੇਲ॥ਉਨਿਚਾਨਣਿਓਹਸੋ
ਖਿਆਚੂਕਾਜਮਸਿਉਮੇਲ॥ਲੋਕਾਮਤਕੋਫਕੜਪਾਇ॥ਲਖਮੜਿਆ
ਕਰਿਏਕਠੇਏਕਰਤੀਲੇਭਾਹਿ॥ਪਿੰਡਪਤਲਮੇਰੀਕੇਸੋਕਿਰਿਆਸਚ
ਨਾਮਕਰਤਾਰ॥ਇਥੈਓਥੈਆਗੈਪਾਛੈਏਹੁਮੇਰਾਆਧਾਰ॥ਗੰਗਬਨਾ
ਰਸਿਸਿਫਤਤੁਮਾਰੀਨਾਵੈਆਤਮਰਾਉ॥ਸਚਾਨਾਵਣਤਾਂਥੀਐਜਾਅ
ਹਿਨਿਸਲਾਗੈਭਾਉ॥ਇਕਲੋਕੀਹੋਰ ਛਮਿਛਰੀਬਾਮਣਵਟਿਪਿੰਡਖਾਇ
॥ਨਾਨਕਪਿੰਡਬਖਸੀਸਕਾ ਕਬਹੂਨਿਖੂਟਸਿਨਾਹਿ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ਤਾਂਗਾਇਆਦੇਪੰਡੇਤੇਹੋਰਲੋਕਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੀਪੈਰੀਆਇਪਏਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀ
ਆਖਿਆਸਤਨਾਮਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਕਾਜਾਪਕਰੋਤਾਂਤੁਸਾਡੀਕਲਿਆਣਹੋਵੈਗੀ॥
ਮਨੋਵਾਸਨਾਖੈਤਤਗਿਆਨਕ[illegible]ਕਰਨੇਤੇਮਨੋਨਾਸਹੋ
ਤਾਹੈਜਗਤਕੇਅਨਿਤਜਾਨਣੇਤੇਵਾਸਨਾ[illegible]ਹੈਨਵੇਦਾਂਤਸਾਸਤ੍ਰਕੇਜਾਣ
ਣੇਔਰਅਭਿਆਸਤੇਤਤਗਿਆਨਹੋਤਾ[illegible]ਤਾਂਤੁਸਾਡਾਉਧਾਰਹੋਵੈਗਾ॥
ਏਹਬਚਨਸੁਣਕੇਸਭਗੁਰੂਜੀਕੇਸਿਖਹੂਏ॥ ਤਾਂਉਥੋਂਗੁਰੂਜੀਅਗੇਗਏ॥
ਬੋਲਹੁਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀ॥

॥ਸਾਖੀਜਗਨਨਾਥਦੀਜਾਤ੍ਰਾਦੀ॥

॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕਹਾਭਾਈਜਗਨਨਾਥਭੀਦੇਖੀਏਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀ
ਜਿਵੇਂਤੁਸਾਡੀਰਜਾਇ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਥੋਂਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਸ੍ਰੀਜਗਨਨਾਥ
ਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਏਪਰਉਥੇਪੁਜਾਰੀਜੋਆਹੇਤਾਸਬਬ੍ਰਾਹਮਣਹੀਆਹੇਸੋਗੁ
ਰੂਜੀਨੂਅਗੇਜਾਵਣਨਾਦੇਣਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਚਲੋਭਾਈਮਰ
ਦਾਨਿਆਸੀਬਾਹਰਚਲਬੈਠੀਐਜਾਅਸਾਨੂੰਜਗਨਨਾਥਆਪਬੁਲਾਵੈਗਾਤਾਆਵ
ਏਂਗੇਤਾਉਥੋਂਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀਬਾਹਰਇਕਬਣੇਉਪਰਜਾਇਬੈਠੇਜਦਸ੍ਰੀਜਗਨ
ਨਾਥਦੇਭੋਗਲਗਣੇਦਾਵਖਤਹੋਇਆਤਾਂਪੰਡਿਆਜਦਥਾਲਰਖਿਆਸ੍ਰੀਠਾ
ਕੁਰਜੀਕਉਭੋਗਲਗਣਾਹੀਤਾਂਪੰਡਿਆਨੇਬਹੁਤਅਸਤੁਤੀਕੀਤੀਅਤੇਗਲੀਪਲੂ
ਪਾਇਕੇਤੇਅਤੇਸਭਅਧੀਨਹੋਏ ਹੇਠਾਕੁਰਜੀਸਾਡੀਜੋਅਵਗਿਆਹੈਸੋਜਾਨਹੋਰਕਰੀ

ਓਨੀ ਬਹੁਤ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਅਸਾਂ ਉਪਰ ਗੁਸਾ ਪਾਣੀ ਸਟ ਕਰੇਸੀ ਜਦ ਬਹੁਤ
ਲਾਚਾਰ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਕਿਆ ਗਿਆ ਤੋ ਇਕੇ ਵਸਾ ਮੇਰੇ ਪਰਮ ਭਗਤ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ
ਕੋ ਅਗੇ ਨਾਹੀ ਆਉਣ ਦਿਤਾ ਏਹੁ ਤੁਸਾ ਬਹੁਤੀ ਅਵਗਿਆ ਕੀਤੀ ਆਹੀ ਸੋ ਤੁਸ ਮੇਰੇ ਪਰਮ
ਪਿਆਰੇ ਕਉ ਲਿਆਵਹੁ [illegible] ਜਾਂ ਏਹੁ ਜਗਨਨਾਥ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਸਭ
ਪਾਂਡੇ ਹਥ ਬੰਨਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀ ਜਾਇ ਪਏ ਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੇ ਭਗਤ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਬੋਧਾ ਅਵ
ਤਾਰ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਅੰਦਰ ਚਲੋ ਜੀ ਜੋ ਤੁਸੀ ਚਲੋਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦ
ਛਕਾਨਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਹਾ ਭਾਈ ਤੁਸਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਦੇ ਮੰਦਰ ਅੰਦਰ
ਨਹੀ ਜਾਣ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਅਸੀ ਆਪਣੇ ਮੰਦਰ ਮੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਬ ਤੁਮ
ਜਾਓ ਜਾਇ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੋ ਭੋਗ ਲਾਓ ਤਾਂ ਉਨਾ ਪੰਡਿਆਂ ਨੇ ਗਲ ਵਿਚ ਕਪੜੇ ਪਾ
ਇਕੇ ਹੋਇ ਖੜੇ ਤੇ ਆਖਿਓਨੇ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਏਹੁ ਗੁਨਾਹ ਅਸਾਨੂੰ ਬਖਸੋ ਜੀ ਆਪ ਸੰਤ ਹੋ ਖਿਮਾ
ਕਰੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਉਠਕੇ ਅੰਦਰ ਗਏ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਅ
ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਉ ਮਹਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਥ ਲਗਾ ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਹੋ
ਈ ਕਿ ਜੋ ਮੇਰੇ ਭਗਤ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਸਿਖ ਏਥੇ ਆਵੇ ਉਸ ਨੂ ਮੇਰੇ ਦਰਸਨ ਦਾ ਅਟਕਾ ਨਹੀ ਕਰ
ਨਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੰਡੇ ਲਗੇ ਆਰਤੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਆਰਤੀ ਕਰ ਚੁਕੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਤਾਂ
ਉਨਾ ਪੰਡਿਆ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ [illegible] ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਆਰਤੀ ਦੇ ਵਖਤ ਤੁਸੀ ਉਠ
ਕੇ ਨਹੀ ਖੜੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਏਕ ਆਰਤੀ ਏਹ ਕਰੀ ਹੈ ਏਕ ਆ
ਰਤੀ ਜੀਵ ਕਰੀ ਹੈ ਤੁਸੀ ਕਹੋ ਹਮ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਪੰਡਿਆਂ ਕਹਾ ਜੀ ਜੋ ਆਪਨੂੰ
ਚੰਗੀ ਹੈ ਸੋਈ ਕਰੀਏ ਜੀ ਆਪ ਦੇ ਉਪਰ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਬੋਧ ਅਵਤਾਰ ਜੀ ਕੀ ਬਡੀ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੈ ਜੀ ਜਿਵੇਂ ਕਹੋਗੇ ਸੋ ਭੁਲ ਗਈ ਕਹੋਗੇ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਗ ਧਨਾਸਰੀ ਦੇ
ਰ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ॥ ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ

ਬਨੇ ਤਾਰਕਾ ਮੰਡਲ ਜਨਕ ਮੋਤੀ॥ ਧੂਪੁ ਮਲਿਆਨਲੋ ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ
ਕਰੇ ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ॥ ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ਭਵਖੰਡਨਾ ਤੇ
ਰੀ ਆਰਤੀ ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਹਸ ਤ
ਵ ਨੈਨ ਨਨ ਨੈਨ ਹਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ॥ ਸਹਸ
ਪਦ ਬਿਮਲ ਨਨ ਏਕ ਪਦ ਗੰਧ ਬਿਨੁ ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ
॥ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ॥ ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ॥ ਗੁਰ
ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ

[illegible] ਭਗਤ ਮਨਿ ਅਨਦਿਨੋ ਮੋਹੇ [illegible] ਆਗੀਆ ਸਾਗਰਿ [illegible]
ਸੁਖਦੇਉ ਨਾਨਕ ਸਾਰੰਗ ਕੋ ਹੋਇ ਜਾਤ ਤੇਰੇ ਨਾਇ ਦਾਸ॥ [illegible] ॥ਏਹ ਆਰਤੀ
ਸੁਣ ਕੇ ਸਭ ਪੰਡੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੇ ਸਭ ਪਰ
ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਫੇਰ ਥਾਨ [illegible] ਇਕ ਬਾਦਲੀ ਬਣਦਈ ਹੁਣ ਤਕ ਓਹ ਕਾਇ
ਮ ਹੈ ਤਿਸ ਬਾਦਲੀ [illegible] ਜਲ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਜੋ ਕੋਈ ਸਿਖ ਸਾਧ ਆਵੇ [illegible] ਕਰਨੀ ਤੇ ਆਏ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲੇ ਏਹ ਬਚ
ਨ ਕਰਕੇ॥ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੇ ਇਕ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ॥ ਪਰਭਤਿਆ
ਇਲੇ ਸਰਸ ਬਸੰਤ ਮਾਹਿ॥ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਰਵਹਿ ਸਿ ਤੇਰੈ ਚਾਇ॥ ਕਿਸੁ ਪੂਜ ਚੜਾਵਉ
ਲਗਉ ਪਾਇ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕਹਉ ਰਾਇ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਜੁਗਤਿ ਨ ਮਿਲੈ ਕਾਇ॥ ਤੇਰੀ
ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ਬਹੁਤੁ ਰੂਪ॥ ਕਿਸੁ ਪੂਜ ਚੜਾਵਉ ਦੇਉ ਧੂਪ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਕਹਾ ਪ
ਾਇ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕਹਉ ਰਾਇ॥ ਤੇਰੇ ਸਠਿ ਸੰਬਤ ਸਭਿ ਤੀਰਥਾ॥ ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਰ
ਮੇਸਰਾ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀਐ॥ ਅਣਜਾਣਤ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ॥ ਨਾਨ
ਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ਕਿਆ ਕਹੈ॥ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸਲਾਹੇ ਏਕਸੈ॥ ਸਿਰੁ ਨਾਨਕ ਲੋਕਾ ਪਾਵ ਹੈ॥ ਬ
ਲਿਹਾਰੀ ਜਾਉ ਜੇਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਵ ਹੈ॥ ॥ਤਾਂ ਓਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕ ਔਰ ਰਾਜਾ ਸਭ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible] ਉਪਰ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਸਭੁ ਲੋਕ ਪਰਸੰਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ [illegible] ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥

॥ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਜੁਧਿਆ ਕੋ ਗਏ॥

॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹ ਬੀ ਨਗਰੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਜੀ ਕੀ
ਹੈ ਏਥੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦਰ ਜੀ ਅੰਤਾਰ ਧਾਰ ਕੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਸੋ ਦੇਖਦੇ ਈ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਰਜੂ ਨਦੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਉਥੇ ਦੇ ਲੋਕ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲ
ਗੇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦਰ ਜੀ ਦਾ ਨਗਰੀ ਕਉ ਸਾਥ ਲੈ ਗਏ ਸਨ ਏਹ
ਕੁਛ ਜੋ ਆਈ ਤਾਂ ਉਥੇ ਦੇ ਪੰਡਿਆਂ ਆਖਿਆ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜੇਹੜੇ ਦਰਸਨ
[illegible] ਨ ਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦਰ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕਰਤੇ [illegible]
ਜੋ ਓਨ ਕਾ ਨਾਮ ਜਪਤੇ ਥੇ ਸੋ ਬੈਕੁੰਠ ਕੋ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਏ ਹੈਨ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਵੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕਰ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ
ਪੂਰਨ ਗੁਰੂ ਕਾ ਧਿਆਨ ਧਰੋ ਤੁਸੀ ਭੀ ਬੈਕੁੰਠ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਪੰਡਿਆਂ
ਕਹਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਗੁਰੂ ਕਿਤਨੀ ਤਰਾਂ ਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਤੀਨ

ਤਾਰਦੇਹੁੰਦੇਹੈ ਜਿਥੇਮੇਤੋਂ ਗੁਰੂ ਪੰਡਤਹੋਤਾਹੈ ਪਖੰਡੀ ਗੁਰੂ ਔਰਲੋਕੋਂਕੋ ਉਪਦੇਸ
ਕਰਤੇਹੈਂ ਪਰਆਪਨਹੀਂਕਮਾਂਵਦੇਹੈ ਤਿਸਕਉ ਮਿਲਨੇਕਰ ਪੁੰਨਹੋਤਾਹੈ ਗਤੀਨਹੀਹੁੰਦੀ
ਜੋ ਅਦਭੂਤ ਗੁਰੂਹੈ ਸੋਉਨਾਂਦੇਵਿੱਚਆਪਹੀ ਹਾਥਪਾਉਂਨਹੀਹੋਤੇ ਕਿਉਂਕੇਕਿਸੇਸੰਤ
ਨੀਮਿਲਕੇ ਗਿਆਨਪ੍ਰਾਪਤਹੋਇਆਹੈ ਸੋਆਪਣਾਉਧਾਰਕਰਲੈਂਦੇਹੈਨ ਪਰਦੂਸਰੇਕ
[illegible] ਔਰਜੋਮਹਾਂ ਸਮਰਥਗੁਰੂਹੈਨ ਸੋ [illegible] ਹੈਨ ਅਰ
ਜੋਉਨਾਂਨੂੰਮਿਲਤਾਹੈ ਸੋਉਸਕਉ ਸਤਿਨਾਮਦੇਕਰ ਤੁਰਤਹੀ ਉਧਾਰਕਰਦੇਤੇਹੈਨ।
ਏਹੁਬਚਨਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇ ਸੁਣਕਰ ਅਰਜਧਿਆਵਸੀ ਸਭਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇਚਰਨਾਂਉ
ਪਰਢਹਿਪਏ ਅਤੇਅਰਜਲਗੇਕਰਨ ਹੇਨਿਰੰਕਾਰਜੀ ਸਾਨੂੰਸੰਸਾਰਦੇ ਦੁਖਾਂਪਾਸੋਂ
ਬਚਾਓਜੀ ਅਤੇਸਾਡੀਕਲਿਆਣਕਰੋਜੀ ਆਪਮਹਾਂਪੁਰਖਹੋ। ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕ
ਹਿਆਭਾਈ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤ ਅਨਿਤਜਾਣੋ ਤੇਆਏਸਾਧਦੀਸੇਵਾਕਰੋ ਮਨਕਰਕੇਪ੍ਰੇਮ
ਨਾਲਜਾਪਕਰੋ ਵੰਡਖਾਵੋ ਧਰਮਦੀਕਿਰਤਕਰਨੀ ਏਹਉਪਦੇਸਦੇਕਰ ਉਥੋਂਰਵਦੇਹੋਏ

॥ਸਾਖੀਪਾਰਾਸਰਕੇਗੁਰੂਜੀਗਏ॥

ਜਦਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਪ
ਹੋਏਲੋਕ ਮਿਲਕ
ਇਕੱਠੇਹੋਇਕੇਰ
[illegible]
ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਤ
ਗੁਰੂਜੀ ਆਇਆ
ਸੁਣਿਆਹੈ ਕੋਈਕੋਈ
ਕੋਈਗਾਇਤ੍ਰੀਪਾ
ਪ੍ਰਕਰਦੇਹੈਨਕੋਈ

ਗਏਤਾਂਪਹੁੰਚੇਤੇਉ
ਰਥੋੜੇਥੋੜੇਪੰਡਤ
ਗੁਰੂਜੀਨਾਲਆਇਬ
ਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਦੀ
ਰਜੀਦੇਆਗੇ। ਸ੍ਰੀ
ਕੋਈਸਸਕ੍ਰਿਤਪ
ਪੁਰਾਣਵਾਚਤੇਹੈਨ
ਇਕਰਮਾਲਸੇਜਾ
ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਦਾਧਿਆਨ

ਕਰਦੇਹੈਨ ਮਹਾਰਾਜਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਹੇਨਿਰੰਕਾਰਜੀ ਮੈਂਤੇਰੇਨਾਮਤੋਂ ਬਿਨਾਂਕੁਛਨਹੀਂਜਾ
ਣਦਾ ਅਰਕੋਈਭੀ ਤੇਰਾਨਾਮਹੀਜਾਣਦਾਆਹਾ ਤੇਹੁਣਭੀ ਤੇਰੇਨਾਮਦਾਹੀਆਸਰਾਹੈਏ
ਹੁਣਹੀਮੈਜਾਣਦਾਕੇ ਕਿਆਮੇਰੀਗਤਹੋਵੇਗੀ ਮੈਂਮੂਰਖ ਗਿਆਨਹੀਣਹਾਂ ਪਰਤੇਰੀ
ਸਰਨਹਾਂ ਤੇਰੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰ ਮੇਰੀਲਾਜ ਪੜਦਾਰਹਿਆਵੇਗੀ ਮੇਰਾਮਨ ਸੰਕਲਪਵਿਕਲਪ
ਕਰਕੇ ਬੰਧਮਾਨਆਹੇ ਅਕਾਸਪਤਾਲਦੇ ਸੁਖਦੁਖਧਿਆਉਂਦਾਹੈ ਪਰੀ [illegible]
[illegible] ਧਾਇਆਫਿਰਤਾਹੈ ਚਾਰੋਂਕੂਟਭਾਲਦਾਹੈ ਏਕੋਹੋਕਰ ਨਾਮਨਹੀਂ

ਜਪਦਾ ਜਿਸਦਿਨਏਹੁ [illegible] ਗੁਰੂ [illegible] ਅਣਿਆਹੈ ਉਸ [illegible]
ਲੇਖਹਿ ਜਦੇਮਸਤਕ ਉਮਰ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆਹੈ ਅਤੇ ਏਹਜੀ [illegible] ਸਾਸ ਬਣਉ
ਦਾ ਹੁੰਦਾਹੈ ਅਖੀਨਾਲ ਹੋਰਨਾਨੂੰ ਮਰਦੇ ਦੇਖਦਾਹੈ ਤੇ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਘਟਦੀ ਦੇਖ
ਦਾਹੈ ਅੌਰ ਬਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਣਦੇ ਦੇਖਦਾਹੈ ਫਿਰ ਆਪਣੀ ਜਵਾਨੀ ਢਲਦੀ ਦੇਖਦਾਹੈ ਅਤੇ ਫੇਰ
ਉਨਾਂ [illegible] ਪਰ ਤੇ ਆਪ ਗੁਮਾਨ ਕਰਦਾਹੈ ਏਹ ਪੁਤ੍ਰ ਭਾਈ ਬਾਪ ਤੇ ਮਾਈ ਤੇ ਦੇਹੋ ਏ
ਹੁ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨਗੇ ਸੋ ਏਹੁ ਸਭ ਝੂਠਾਹੈ ਜਿਨਾਂ ਉਪਰ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਂਦੀਹੈ।
ਤਿਨਾਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਤੇ ਨਾਮ ਮਿਲਦਾਹੈ ਉਨਾਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਹੁੰਦੀਹੈ ਪਰ ਜੋ ਪ੍ਰੀਤੀ
ਸੰਜੁਗਤ ਨਾਮ ਨੂੰ ਜਪਨ ਤਾਂ ਉਨਕੇ ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਸਿੰਧ ਹੋਤੇ ਹੈਂਨ। ਏਹੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕੀ ਨਿਮਤਾ ਉਪਦੇਸ ਸੁਣਕਰ ਪ੍ਰਾਗਰਾਜ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਿਧ ਸਾਧ ਪੰਡਿਤ ਹੋਰ ਲੋਕ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਡੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰੋਜੀ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਇਕ ਮਨ ਹੋਇ ਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰੋ। ਅਤੇ ਨਾਮ ਜਪੋ ਨਿਰ
ਅਭਿਮਾਨ ਹੋਵੋ ਆਏ ਸੰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਤੁਹਾਡਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹੁ ਉਪਦੇਸ ਤਿਨਾਨੂੰ ਕਰ
ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਸੰਪੂਰਨ ਤੀਰਥ ਜੋ ਹੈ ਸੰਸਾਰ ਸੇਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀਆ
ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੋਦਾਵਰੀ ਗਏ ਓਥੇ ਜਾਇ ਦਰਸਨ ਕੀਆ ਜਹਾਂ ਪੰਚ ਬਟੀ ਅਗਸਤ ਨੇ
ਕਿਆ ਸਥਾਨ ਹੋਇਆ ਜੋ ਜੋ ਅਸਥਾਨ ਹੈ ਅੌਰ ਮਹਾਤਮਾ ਸੰਤਾਂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕੀਆ ਹਰ ਹਰ
ਹਾ ਕੀਤੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤ ਕੀਤੀ ਸਭ ਤੀਰਥ ਯਾਤ੍ਰਾ ਕੀਤੀ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਆਖਣ ਲਗੇ ਜੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਚਲਤੇ ਨੂੰ ਕਾਰੂ ਦੇਸ ਦਾ ਦਰਸਨ
ਕਰਾਇ ਲਿਆਈਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜੋ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਦੇ ਕੋ

ਅ ॥ਆਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤ੍ਰਿਆ ਰਾਜ ਕਉ ਗਏ॥ ਅ

ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਦੇ ਜਾਦੇ ਕਾਰੂ ਦੇਸ ਨੂੰ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਇਕ ਦਿਨ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਭੁਖ ਲਗੀ
ਤੇ ਲਗੇ ਇਕ ਦੋ ਇ ਦਿਨ ਕੁਛ ਨਹੀ ਸੀ ਪਹੁਚਿਆ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ
ਤਾ ਪਵਣ ਅਹਾਰੀ ਹੋਇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਭੁਖ ਨੇ ਬੜਾ [illegible] ਅਹੇ ਜੀ ਕੁਛ
ਮੇਰਾ ਇਲਾਜ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਭੁਖ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡਾ [illegible]
ਹੁਤ ਕੀ ਮਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀ ਖਬਰ ਹੈ ਆਤਾ [illegible] ਮਰਦਾਨੇ [illegible]
ਰਾਜੀ ਮੈਨੂੰ ਭੁਖ ਖਾਇ ਗਈ ਹੈ ਜੀ ਏਹ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ [illegible]
ਰਹੇ ਜੇ ਆਪ ਆਗਿਆ ਕਰੋ ਤਾ ਮੈ ਜਾਇ ਕੇ ਕੁਛ ਖਾਇ ਆਵੇ ਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਹੋਸ ਜਰ ਦਫਜਦ ਸਪੀ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਥੇ ਕੋਈ [illegible]

ਤੀਆਂਵਦੀਹੈਓਥੇਆਖਦੇਓਜਾੜਾਂਨਹੀਅਤੇਉਜਾੜਾਂਵਿਚਲੀਏਫਿਰਤੇਹੋਤਾਂਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਤੂੰਜਾਹਤਾਂਮਰਦਾਨਾਵਸਤੀਵਿਚਜਾਇਵੜਿਆਓਹ
ਕਰਾਲੀਏਵਿਚਜਾਇਖਲੋਤਾਤਾਂਅਗੇਚਾਰਔਰਤਾਂਆਪਣੀਬੋਲੀਵਿਚਹਸਦੀਆਂ
ਆਈਆਂਤਾਂਮਰਦਾਨੇਨੂੰਡਿਠੋਨੇਤਾਂਲਗੀਆਂਆਪਸਵਿਚਕਹਣੀਆਂਉਨਓਹ
[illegible]ਆਖੇਮੇਲੇਜਾਨੀਹਾਂਪਰਇਕਰੰਨਨੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰਦਾਜਮਾਰੀ
ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਮੈਨੂੰਕੁਛਦੇਵਣਲਗੀਹੈਜਦਮਰਦਾਨਾਉਸਦੇਅੰਦਰਜਾਇਕੇ
ਵੜਨਲਗਾਤਾਂਉਸਔਰਤਨੇਉਠਕੇਮਰਦਾਨੇਦੇਗਲਪਾਗਾਬੰਨਦਿਤਾਜਾਂਧਾਗਾ
ਗਲਪਾਇਆਤਾਂਮਰਦਾਨੇਨੂੰਛੱਤ੍ਰਾਕਰਕੇਚਾਇਬਹਾਇਆਅੰਦਰਤੇਆਪਪਾਣੀਭਰਨ

ਨੂੰਚਲੀਗਈਤੇਮਰਦਾਨਾਅੰਦਰਹੀਬੈ
ਠਾਰਹਿਆਤੇਪਿਆਦਲੀਲਾਕਰਦ
ਹੈਹੇਗੁਰੂਜੀਮੈਕਿਥੇਆਇਪਾਇਆਹ
ਤਾਂਓਥੇਬਾਲਜੀਮੈਸਤਿਗੁਰਾਂਨੂੰਕਹਿ
ਆਗੁਰੂਜੀਮਰਦਾਨੇਨੂੰਗਇਆਂਏ
ਕਪਹਿਰਹੋਗਇਆਹੈਅਜੇਆਇ
ਓਨਹੀਹੈਗੁਰੂਜੀਨਾਂਏਹੁਮੈਆਖਿਆ
ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲੇਸੁਣਭਾਈ
ਬਾਲਾਸਾਨੂੰਮਰਦਨਾਤਾਰਸੁਣਾਉ
ਦਾਸੀਪਰਏਹੁਨਗਰੀਬਹੁਣਿਨਿਗਰੀ
ਹੈਸੋਕਿਆਜਾਨੀਏਮਰਦਾਨੇਨੂੰਕਿਸੇ

ਛੱਤ੍ਰਾਕਰਬਹਾਇਆਹੋਸੀਇਤਨਾਕਹਿਕਰਗੁਰੂਜੀਉਠਖੜੋਹੋਏਤੇਕਹਿਆਚਲ
ਭਾਈਬਾਲਾਮਰਦਾਨੇਨੂੰਲੈਆਵੀਏਤਾਂਮੈਂਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਮਰਦਾਨਾਕਿਥੇਹੋਵੇਗਾ
ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਬਾਲਾਮਰਦਾਨੇਨੂੰਛੱਤ੍ਰ ਕਰਕੇਬੰਨਬਹਾਇਆਹਨੇਤਾਂਮੈ
ਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਕਿਓਨਾਛੁੜਾਹੋਏਜੋਤੁਸੀਮਿਹਰਕਰੋਤਾਂਹੋਰਹੋਨਹੀਤੁਸੀਕਿਆਖੜੋ
ਜੀਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨਾਲਮੈਤੇਨਾਲੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮਰਦਾਨੇਨੂੰਲੈਣਵਾਸਤੇਚਲੇਜਾਇਵ
ਸਤੀਵਿਚਵੜਕੇਤੇਪੁਛਿਓਨੇਏਥੇਸਾਡਾਆਦਮੀਆਇਆਹੈਤਾਂਓਹਔਰਤਾਂਸਾਨੂੰਭੀ
ਦੇਖਕੇਚਾਮਲਆਈਆਂਅਤੇਆਖਿਓਨੇਏਥੇਤਾਂਕੋਈਨਾਹੀਆਇਆਤਾਂਇਕਰੰਨ
ਨੇਬਾਲੇਦੇਗਲਵਿਚਗਾਨੀਬਨਣਤਾਂਓਹਕੁਤੀਹੋਇਗਈਤੇਇਕਬਾਬੇਜੀਦੇਲਵੈ

ਕੂੜੇਰਾਪੁਰੋਹਿਤਬਾਹੀ॥ ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਸਲੋਕਕਹਿਆ॥ ...ਅੰਦਰ
ਜਾਰੀਆਂਨੂੰਠੇਸੁਸਲਮਿਰੋਨਾ॥ਅਮਲ ਵਾਕੂਨਾਨਕਾ ਖਿਉਕਰਕੈਤਾਮੇਲਨਾ॥੧॥ਇਸਬ
ਚਨਦੇਕਹਿਣੇਨਾਲਜਿਸਨੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਛੱਡ ਬਕਾਇਆਸੀ ਉਸਦੇਸਿਰਉਪਰਪਾ
ਣੀਦਾਘੜਾਜੁੜਗਿਆ ਤਾਂਉਸਦੀ ਸਹੇਲੀ ਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਾਂਪਰਪਾਉਣਆਈ ਤਾਂ
ਉਹਛੁੱਟੀਹੋਗਈ ਤਾਂਫੇਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀ ਮੇਰੇਪਤੀਨੂੰ ...ਆ ਬਾਲੇ ਵਿਠੋ ਈਤਾਂ ਮੇਅਖਿਆ
ਗੁਰੂਜੀਸੋਆਪਨੇਵਿਖਾਇਆਹੈ ਸੋਦੇਖਿਆ ਹੈਜੋ ਵਿਖਾਵਰੋਗੇ ਸੋਦੇਖਾਂਗੇਗੀ॥ਤਾਂਫੇਰ
ਗੁਰੂਜੀਨੇਹੁਕਮਕੀਤਾ ਬਾਲਾ ਅੰਦਰਜਾਇਕਰ ਮਰਦਾਨੇਦੇਗਲੇਪਗਾਤੋੜਸੁਟ
ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਜੀਨੇਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਵ ਜੀਕਾ ਬਚਨਪਾਇਕਰ ਅੰਦਰਜਾਇਕੇਮ
ਰਦਾਨੇਦੇਗਲੋਂਪਗਾਤੋੜਸੁਟਿਆ ਤਾਂਫੇਰਓਹ ਆਦਮੀਹੋਇਬੈਠਾ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਕੀਖਬਰਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਤੁਸਾਂਭੋਸ ਅਸਾਨੂੰ ਭੁਲੀ
ਆਂਖਲਈ ਵਿਚਲਈ ਫਿਰਦਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਤੂੰਆਪੇਈਆਹਿ
ਫੇਬੇਂ ਅਸਾਂਤਾਂਤੈਨੂੰਮਨਾਕੀਤਾਸੀ ਜੋਤੂੰਜਾਹੁਨਾਹੀ ਤਿਚਰਨੂੰ ਉਨਾਂਔਰਤਾਂਦੇਖਸਮਘਰੀ
ਆਏਦੇਖਨਤਾਂਰੰਨਾਂਛੱਟੀਆਂਤੇਕੁੜੀਆਂ ਹੋਇਬੈਠੀਆਂਹਨ ਅਤੇਇਕਰੰਨਦੇਸਿਰਤੇਘ
ੜਾਪਾਣੀਦਾਭਰਿਆ ਹੋਇਆਲਗਾਹੋਇਆਹੈ ਬਹੁਤੇਰਾਜਤਨਕਰਦੀਹੈ ਉਤਰੇਨਾਹੀ
ਪਰਫੂਰਨਦਾਸਦਕਾ ਓਹਘੜਾ ਜਾਰੇਈਲਈ ਫਿਰੇ ਪਰ ਓਥੋਂਦੀ ਸਰਦਾਰਨੂਰਸਾਹਨ
ਮੇਔਰਤਹੈਸੀ ਸਭਸਾਦੂਗਰਾਂਦੇਸਿਰ ਜਾਦੂਗਰਨੀਸੀ ਉਸਨੂੰ ਖਬਰਹੋਈ ਜੋਇਕ
ਔਰਤਦੇਸਿਰਉਪਰ ਪਾਣੀਦਾਘੜਾ ਭਰਿਆਹੋਇਆਲਗਰਹਿਆਹੈ ਉਤਾਰੇਦਾਨ
ਹੀ ਤਾਂਨੂਰਸਾਹਨੇਹੁਕਮਕੀਤਾ ਕੇਸਾਰੀਆਂਤਕ ਜਾਦੂਗਰਹੈ ਸਭਜਾਵੋ ਜਾਕਰਉਸਦੇਸਿਰਤੇ
ਘੜਾਜਾਇਕਰਲਾਹਵੋ ਤਾਂਆਪੋਆਪਣੀ ਵਿੱਦਿਆ ਦਿਖਾਵੋ ਤਾਂਜੋਜਾਦੂਗੀਰ ਓਸਸ
ਹਿਰਦੇਵਿਚਹੈਸੀ ਸਭਆਈਆਂ ਕੋਈਮ੍ਰਿਗਛਾਲਾ ਉਪਰਅਸਵਾਰਹੋਕੇਆਈਕੋਈ
ਢੋਲਵਜਾਂਵਦੀਆਈ ਪਰਸਭਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਕਰਰਹੀਆਂ ਉਸਦੇਸਿਰੋਂਘੜਾ ਨਾਉਤਰਿ
ਆ ਤੇਓਹਕੁੜੀਆਂਤੇਛੱਟੀਆਂਹੋਈਰਹੀਆਂ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਨੇਹਸਕਰਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਤੂੰਵਾਹਿਗੁਰੂਕਹਿਕਰ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਨੇਜਾਇਕਰ
ਰਬਾਬਨੂੰਲੈਕੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਅਗੇ ਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤੇਸਾਮਣੇਬੈਠਕਰਰਬਾਬਲ
ਗਾਵਜਾਂਵਦੇ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਵਡਹੰਸਰਾਗ ਵਿਚ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ॥
॥ਰਾਗਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੧॥ ॥ਗੁਣਵੰਤੀਸਹੁਰਾਵਿਆਨਿਰਗੁਣਕੂਕੇਕਾ
ਇ॥ਜੇਗੁਣਵੰਤੀਥੀਰਹੈਤਾਂਭੀਸਹੁਰਾਵਣਜਾਇ॥੧॥ ॥ਮੇਰਾਕੰਤੁਰੀਸਾਲੂਕੀ

ਮਨਅੰਦਰਰਾਵੈਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕਰਣੀਕਾਮਣਜੇਥੀਐਜੇਮਨਿਸੁਖਾਇ
॥ਮਾਣਕਮੁਲਨਪਾਈਐਲੀਜੈਚਿਤਿਪਰੋਇ॥੨॥ਰਾਹੁਦਸਾਈਨਜੁਲਾਆਖ
ਅੰਬਹੁਤਿਆਸਾਤੈਸਹਿਨਾਲਅਕੂਅਣਾਕਿਉਥੀਵੈਘਰਵਾਸ॥੩॥ਨਾਨਕਏਕੀਬ
[illegible]ਨਹੀਕੋਇਹੋਵਾਹਿਲਗੀਜੇਤੇਹੁਜਿਹੁਵੈਕੋਇ॥੪॥੧॥੪ ਪਸੀ
[illegible]ਨੀਦਾਏਹੁਸਬਦਕਹਿਆਤਾਂਉਨਿਔਰਤਾਂਦਾ[illegible]ਚਲੇਤਾਂ
[illegible]ਨੂੰਖਬਰਹੋਈਕਿਐਤ੍ਰਜੰਤ੍ਰਕਿਸੇਦਾਨਹੀਚਲਦਾਤਾਂਨੂਰਸਾਹਆਪਆਈ
ਤੇਸਭਅੰਬਰਨਾਲਲੈਆਈਪਰਕਿਸੇਦੀਆਪਣਾਸਾਰਾਜੋਰਲਾਇਆਕੁਝਨ
ਚਲਿਆਂ ਤਾਂਫੇਰਸੀਬਾਬੇਜੀਨੇਏਹੁਸਬਦਆਖਿਆ॥ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ
੧ ॥ਮੰਞੁਕੁਚਜੀਅੰਮਾਵਣਡੋਸੜੇਹਉਕਿਉਸਹੁਰਾਵਣਜਾਉਜੀਉ॥ਇਕ
ਦੂਇਕਚੜੰਦੀਆਂਕਉਣਜਾਣੈਮੇਰਾਨਾਉਜੀਉ॥ਜਿਨੀਸਖੀਸਹੁਰਾ
ਵਿਆਂਸੇਅੰਬੀਛਾਵੜੀਏਹੁਜੀਉ॥ਸੇਗੁਣਮੰਞੁਨਆਵਨੀਹਉਕੈਜੀ
ਦੋਸਧਰੇਉਜੀਉ॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਵਿਥਰਾਂਹਉਕਿਆਕਿਆਘਿ
ਨਾਤੇਰਾਨਾਉਜੀਉ॥ਇਕਤੁਟੋਲਨਅੰਬੜਾਹਉਸਦਕੁਰਬਾਣੈਤੇਰੇ
ਜਾਉਜੀਉ॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਰੰਗੁਲਾਮੋਤੀਤੈਮਾਣਿਕਜੀਉ॥ਸੇਵਸਤੂ
ਸਹਿਦਿਤੀਆਂਮੈਤਿਨਸਿਉਲਾਇਆਚਿਤਜੀਉ॥ਮੰਦਰਮਿਟੀਸੰ
ਦੜੇਪਥਰਕੀਤੇਰਾਸਜੀਉ॥ਹਉਏਨੀਟੋਲੀਭੁਲੀਅਸਤਿਸਕੰਤਨਬੈ
ਠੀਪਾਸਜੀਉ॥ਅੰਬਰਕੂੰਜਾਂਕੁਰਲੀਆਂਬਗਬਹਿਠੇਆਇਜੀਉ॥
ਸਾਧਨਚਲੀਸਾਹੁਰੈਕਿਆਮੁਹਿਦੇਸੀਅਗੈਜਾਇਜੀਉ॥ਸੁਤੀਸੁ
ਤੀਝਾਲੁਥੀਆਭੁਲੀਵਾਟੜੀਆਸਜੀਉ॥ਤੈਸਹਿਨਾਲੋਮੁਤੀਅਸੁ
ਦੁਖਾਂਕੂੰਧਰੀਆਸਜੀਉ॥ਤੁਧੁਗੁਣਮੈਸਭਿਅਵਗਣਾਇਕਨਾਨਕਕੀ
ਅਰਦਾਸਜੀਉ॥ਸਭਰਾਤੀਸੋਹਾਗਣੀਮੈਡੋਹਾਗਣਕਾਈਰਾਤਜੀਉ
॥੧॥ਤਾਂਨੂਰਸਾਹਭੀਆਪਮੰਤ੍ਰਜੰਤ੍ਰਕਰਥਕੀਪਰਕੋਈਮੰਤ੍ਰਪੇਸਨਜਾਵੇ
ਅਤੇਨਾਉਸਔਰਤਦੇਸਿਰਤੇਘੜਾਸੀਉਤਰੇਫੇਰਨੂਰਸਾਹਨੇਤੂਰੇਤੂਰੇ[illegible]
ਲਇਇਲਮਵਾਲੀਆਂਸਦਵਾਈਆਂਸਭਇਕਠੀਆਂਹੋਇਇਕਭਰੀਆਂਦੇ
ਲਕੀਵਜਾਉਣ। ਤਾਂਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਇਕਸਬਦਹੋਰਕਹਿਆ।
॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ॥ਤਲਮਦੀਰੇਘਟਕੇਘਾਟਾਦੋਲਕਦੁਨੀਆਵਾ
ਜਹਿਵਾਜ॥ਨਾਨਕਨਾਚੈਕਲਕਾਭਾਉ॥ਜਤੀਸਤੀਕਹਿਰਾਖਹਿਪਾਉ॥੧॥ਨਾਨਕ

ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਕਰਮ ਬਹੁ ਤਾਂ ਅੰਧੀ ਦੁਨੀਆ ਸਾਹਿਬ ਜਾਣੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਣੁ ਸਹੁ ਵਿਕਰੇ ਲੇਖ ਪਾਇਸੀ ਤਾਸਿ ਪਰੀਤ ਦਸੀ ਘਰ ਆਣਿ ॥ ਜੇ ਸਉ ਵਰਿਆ ਜੀਵਣ ਖਾਣਾ ॥ ਖਸਮ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਦਿਨ ਪਰਵਾਣ ॥ ੨ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿਐ ਦਇਆ ਨ ਹੋਇ ॥ ਲਏ ਦਿਤੇ ਬਿਨ ਰਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਾਜਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਹਥ ਹੋਇ ॥ ਕਹੈ ਖੁਦਾਇ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ੩ ॥ ਮਾਣਸ ਮੂਰਤਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ॥ ਕਰਣੀ ਕੁਤਾ ਦਰ ਫੁਰਮਾਨ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾਣੈ ਮਿਹਮਾਨ ॥ ਤਾ ਕਿਛੁ ਦਰਗਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ਤਾਂ ਇਕ ਸਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਹੋਰ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ ॥ ਗਲੀ ਅਸੀ ਚੰਗੀਆ ਆਚਾਰੀ ਬੁਰੀਆਹ ॥ ਮਨਹੁ ਕੁਸੁਧਾ ਕਾਲੀਆ ਬਾਹਰ ਚਿਟਵੀਆਹ ॥ ਰੀਸਾ ਕਰਨ ਤਿਨੜੀਆ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਦਰ ਖੜੀਆਹ ॥ ਨਾਲ ਖਸਮੈ ਰਤੀਆ ਮਾਣਹਿ ਸੁਖ ਰਲੀਆਹ ॥ ਹੋਦੈ ਤਾਣ ਨਿਤਾਣੀਆ ਰਹਹਿ ਨਿਮਾਨਣੀਆਹ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਮ ਸਕਾਰਥਾ ਜੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਹ ॥ ੧ ॥ ਜਦ ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਨੂਰ ਸਾਹ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਦਾ ਸਾਲ ਪਾਈਏ ਜੇ ਮਾਇਆ ਦਾ ਮੋਹ ਇਸ ਨੂੰ ਪਿਆ ਤਾਂ ਏਹੁ ਸਾਡੇ ਅਧੀਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਏਹੁ ਬਾਤ ਨੂਰ ਸਾਹ ਦੀ ਸੁਣ ਕਰ ਸਭ ਜਾ ਕੇ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਜਵਾਹਰ ਅਰ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਆਈਆ ਤੇ ਆਣ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਭੇਟ ਰਖੀਆ ਨੇ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ॥ ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਇਆਨੜੀਏ ਮਾਨੜਾ ਕਾਇ ਕਰੇਹਿ ॥ ਆਪਨੜੈ ਘਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਕੀ ਨ ਮਾਣੇਹਿ ॥ ਸਹੁ ਨੇੜੈ ਧਨ ਕੰਮਲੀਏ ਬਾਹਰ ਕਿਆ ਢੂਢੇਹਿ ॥ ਭੈ ਕੀਆ ਦੇਹੁ ਸਲਾਈਆ ਨੈਣੀ ਭਾਵ ਕਾ ਕਰ ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਤਾਂ ਸੋਹਾਗਣ ਜਾਣੀਐ ਲਾਗੀ ਜਾ ਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿਆਰੋ ॥ ੧ ॥ ਇਆਣੀ ਬਾਲੀ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਾਂ ਧਨ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਵਿਣ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਭੁਈ ਬਕ ਮਾਣਿ ਇਆਣੀ ॥ ੨ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਵਾਹੈ ਕਿਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੀਐ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮ ਚੁਕਾਈਐ ॥ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥ ਪਾਈਐ ਤਉ ਚਰਣੀ ਚਿਤ ਲਾਈਐ ॥ ਸਹੁ ਕਹੈ ਸੁ ਕੀਜੈ ਤਨ ਮਨੋ ਦੀਜੈ ਐਸਾ ਪਰਮਲ ਲਾਈਐ ॥ ਏਵ ਕਹਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਭੈਣੇ ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ॥ ਆਪ ਗਵਾਈਐ ਤਾਂ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਅਵਰ ਕੈਸੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸਹੁ ਨਦਰ ਕਰ ਦੇਖੈ ਸੋ ਦਿਨ ਲੇਖੈ ਕਾਮਣਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਆਪਣੇ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਨਕ ਸਾ ਸਭਰਾਈ ॥ ਐਸੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਕੀ ਮਾਤੀ ਅਹਿਨਿਸ ਭਾਇ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਾਇ ਸਰੂਪ ਬਿਚਖਣ ਕਹੀਐ ਸਾ ਸਿਆਣੀ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥ ਜਦ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ

ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਉਨਿ ਕੂੜੀਆਂ ਤੇ ਛੁਰੀਆਂ ਦੇ ਖਾਣੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨੀ ਆਇ [illegible]
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਇਸ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਪਰਮ ਸਲਬਣ ਓਆਰੇ ਸਾਧ ਸੰਤ ਦੀ ਸੇ
ਵਾ ਕੀਤਿਆਂ ਕਰੋ ਨਿਰ ਅਭਿਮਾਨ ਹੋਵੇ ਮਨ ਨਿਰਵੈਰ ਕਰੋ ਸਤਿਨਾਮ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰਿਆ ਕ
ਰੋ [illegible] ਤੁਸਾਡਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਾਂ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਏਹ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਭ
[illegible] ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੀਆਂ ਕਹਿਓਨੇ ਹੇ ਸੰਤ [illegible] ਦਿਆਲੂ ਹੋ ਜੀ
[illegible] ਮੂਰਤ ਹੋ ਜੀ ਸਾਨੂ ਬਖਸਾਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸਿਤ ਨਗਰ [illegible]
ਹੋਨ ਤੁਸੀ ਉਨਾ ਅਗੇ ਪਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਜੀ ਤੁਸਾਡਾ ਭਲਾ ਹੋਇਗਾ ਤਾਂ ਓਹ ਸਭ ਫੇਰ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਸਿਖ ਹੋਵਹੁ ਉਨਾ ਮਨ ਸੂਰਕੀ
ਤਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਉਠ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਹਿ ਕਰ ਇਸ ਦੇ ਸਿ
ਰ ਉਪਰੋ ਪਜਾ ਲਾਹਿ ਲੈ ਅਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖ ਕੇ ਪਾਣੀ ਦੇ ਛਿਟੇ ਮਾਰ ਤੂ ਓਹ ਛੀਆ
ਹੋ ਜਾਨਗੀਆਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਮਹਾਂਰਾਜ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਇਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ
ਪਜਾ ਵੀ ਲਾਹਿ ਲਿਆ ਤੇ ਉਨਾ ਉਪਰ ਜਲ ਛਿਣਕੇਆ ਓਹ ਮਨੁਖ ਦੇਹੀ ਹੋ ਗਈਆਂ
ਅਤੇ ਸਭਨਾ ਨੂ ਸਿਖ ਕੀਤਾ ਨਾਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦਿਤ ਲਗੇ ਸਭ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ
ਹੋ ਪਰਮਸਾਲ ਬਣਵਾਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਤਾਂ ਨੂਰਸਾਹ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮ
ਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਨੂੰ ਨਾਮ ਦੇ ਕੇ ਸਿ
ਖ ਕੀਤਾ ਵਣਾਈ ਤੇ ਨੂਰਸਾਹ ਨੂੰ ਬਚਨ ਕਹਿਆ ਕੇ ਜੋ ਸਾਡਾ ਸਿਖ ਏਥੇ ਆਵੇ ਅਤੇ ਸਾ
ਡਾ ਨਾਮ ਲਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਦਾ ਦੁਖ ਨਾ ਦੇਣਾ ਤਾਂ ਨੂਰਸਾਹ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਆਪਦ
ਸਿਖ ਛਡਕਰ ਜੇ ਆਪਦਾ ਕੂਕਰ ਆਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਵੀ ਖੁਸ਼ਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਉਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖ ਕਰਕੇ ਉਥੋਂ ਚਲ ਦੇ ਰਹੇ। ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਤ੍ਰਿਮੀਦਾਰ ਭੂਮੀਏ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਜਾਇ ਕਾ ਤ੍ਰਿਮੀਦਾਰ ਭੂਮੀਆ ਸੀ ਹੁਕੋਮੇ ਰਹਿਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਏਹ ਕੀਮ ਸੀ ਕੇ ਦਿਨੇ ਰ
ਸਤੇ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਪਾਵਦਾ ਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰ ਚੋਰੀ ਕਰਾਵਦਾ ਸੀ ਏਹ ਉਸ ਦਾ ਕਰ
ਨਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨਗਰੀ ਵਿਚ ਉਸ ਭੂਮੀਏ ਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਏਹ ਗਲ ਆਖੀ ਕਿ ਭਾਈ ਇਸ
ਨਗਰੀ ਵਿਚ ਜੇ ਕੋਈ ਸਾਧ ਫਕੀਰ ਆਵੇ ਤਾਂ ਰਾਤ ਨਾ ਰਹਿਣ ਦੇਣਾ ਜੇ ਕੋਈ ਰਾਤ ਰਹਿ
ਣ ਦੇਵੇਗਾ ਉਸ ਦਾ ਘਰ ਬਾਰ ਮੈ ਸਭ ਲੁਟ ਲਵਾਂਗਾ ਫੇਰ ਉਨ ਦੁਆਰ [illegible] ਆਂ
ਖਿਆ ਤਾਂ ਭਾਈ ਇਸ ਦੀ ਜੇ ਕੇ ਕੋਈ ਆਇ ਵੜੇ [illegible] ਉਸ ਨੂੰ [illegible]
ਭੂਮੀਏ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੇ ਕੋਈ ਏਥੇ ਰਾਤ ਰਹਿਣ ਵਾਸਤੇ ਆਵੇ ਸੋ ਉਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀ ਸੇ ਰਪ

ਰਭੋਜਦੇਨ [illegible] ਧਰਨੇ ਓਨਲੋਕਾਂਨੂੰਕਹਿਕੇਆਪਣੇਘਰਮੇਇਕਧ
ਰਮਸਾਲਬਣਾਈ ਅਤੇ ਅਠੇਪਹਿਰਲੰਗਰਪਕਵਾਇਆਕਰੇਤੇਜੋਕੋਈ
ਉਸਦੇਘਰਆਵੈਸੋਪਰਸਾਦਿਖਵਾਏਬਗੈਰਨਜਾਣਦੇਵੇ॥ ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨ
ਨਕਦੇਵਜੀਜੀਵਾਂਦਾਉਧਾਰਕਰਦੇਕਰਦੇ ਇਕ ਦਿਨਉਸੇਗਿਰਾਂਵਿਚਜਾਇਪਹੁ
ਚੇਤਾਂਇਕਭਲੇਆਦਮੀਦੇਅਸਥਾਨਉਪਰਜਾਇਬੈਠੇਤਾਂਓਨਾਂਲੋਕਾਂਨੇਇਕ
ਠੇਹੋਇਕਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਅਤੇਕਹਿਓਨੇਪੇਨਾਥਜੀਏਥੇਆ
ਪਨਾਬੈਠੋ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਭਾਈਜੀਵਸਤੀਵੇਖਕਰਹਿਗਇਕਨੇਆਉ
ਣਾਹੈਫਿਰਜੋਉਜਾੜਵਿਚਤਾਂਕੋਈਨਹੀਬੈਠਦਾ ਤਾਂਓਨਾਲੋਕਾਂਆਖਿਆਹੇਸਾ
ਈਜੀਏਸਜਗਾਹਦਾਜੋਸਰਦਾਰਹੈਉਸਦਾਏਹੁਹੁਕਮਹੈਜੀਕੋਜੋਸਾਧਫਕੀਰਏ
ਥੇਆਵੈਸੋਉਸਨੂੰਮੇਰੇਘਰਭੇਜਦੇਨਾਤੇਤੁਸਾਂਕਿਸੇਨੂੰਪਾਸਬੈਠਣਨਹੀਦੇਣ
ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਚਲੋਭਾਈਬਾਲਾਤੇਮਰਦਾਨਾਅਸੀਉਸੇਦੇਘਰਚਲ
ਬੈਠੀਏਗੇ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਸੋਭੀਤੇਮਰਦਾਨੇਭੀਹਥਜੋੜਕਰਆਖਿਆਚਲੋਗੁ
ਰੂਜੀ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਓਥੋਂਉਠਕਰਓਸਭੂਮੀਏਦੇਘਰਜਾਇਬੈਠੇ॥
ਤਾਂਉਸਜਿਮੀਦਾਰਭੂਮੀਏਨੂੰਖਬਰਹੋਈਕੇਸਾਧਪੰਡਤਿਨਪਰਦੇਸੀਆਇਬੈਠੇਅ
ਏਹੈਨਤਾਂਓਹਭੂਮੀ ...ਨਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇ
ਚਰਨੀਆਇਪਇ ...ਆ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕ
ਹਿਆਆਉਭਾਈਜੀ ਖਾਤੇਰਾਪਰਮੇਸਰ
ਭਲਾਕਰੇਗਾ ਤਾਂਉਸ ਭੂਮੀਏਹਥਜੋੜ
ਕਰਬੇਨਤੀਕਰੀ ਕੇਬਿਨਵਜਜੀ
ਪਰਸਾਦਿਤਿਆਰ ਹੈਆਪਚਲਕੇਛ
ਕੀਏਜੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀਕਹਿਆਭਾਈ
ਪਰਸਾਦਵੀਕਰਲੈ ਵਾਂਗੇ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਘਰਘਰਦੀ ਜਾਨਣਹਾਰੇਪਰ
ਬਾਹਰਲੇਦਿਲੋਂਉ ਸਪਾਸੋਂ ਕਹਾਏ

ਆਤੇਫੇਰਗੁਰੂਜੀਉਸਨੂੰਪਾਲਿਆਸੁਣਭਾਈਸਿਖਾਏ ਜੋਲੰਗਰਅਠੇਪ
ਹਿਰਤੇਰੇਘਰਲਗਾਹੋਇਆਹੈਸੋਭਾਈਸਿਖਾਂਨੂੰਕਿਰਤਕੀਕਰਦਾਹੈਂ ਤਾਂਉਸਭੂਮੀਏ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਾਦਰਸਨਕੀਆਦਰਸਨਦੇਫਲਕਰਉਸਦੀਬੁਧਨਿਰਮਲਹੋਇਆ

ਈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਚੀ ਜਿਰਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਦਸ ਦਿਤਾ ਹੈ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਜੀ ਮੇ
ਰੀ ਕਿਰਤ ਏਹੁ ਹੈ ਜੀ ਕੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਮੈਂ ਰਾਹ ਮਾਰਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮੈਂ ਚੋਰੀ ਲਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜਦ ਉਸ ਨੇ
ਏਹ ਗਲ ਆਖੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸੀਂ ਨਾਹੀ ਖਾਂਦੇ ਤਾਂ ਓਸ
ਭੂਮੀਏ ਨੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਮੇਹਰਵਾਨ ਜੀ [illegible] ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਭੂਲ
ਣ ਕਰ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੇ ਤੂੰ ਏਹ ਕਿਰਤ ਛੋੜੇਂਗਾ ਤੇ ਕੋਈ ਧਰਮ ਦੀ
ਕਿਰਤ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਾਵਾਂਗੇ ਅਤੇ ਭੂਮੀਆ ਦੇਵਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਸਭਸ ਨੂੰ
ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਭੂਮੀਏ ਕਹਾ ਜੀ ਹੋਰ ਜੋ ਕੁਛ ਕਹੋਗੇ ਸੋਈ ਮੈਂ ਮੰਨਾਂਗਾ ਜੀ ਪਰ ਏਹ ਕਿ
ਰਤ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਛੁਟਣੀ ਨਾਹੀ ਜੀ ਅਰ ਪਿਛੋਂ ਭੀ ਏਹੋ ਕਿਰਤ ਮੇਰੇ ਪਿਉ ਦਾਦੇ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਆ
ਈ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਸ ਨੇ ਸਚੋ ਹੀ ਸਚ ਆਖ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹੁ ਤੁਕ ਆਖੀ॥ ॥ਏਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿ
ਸ ਦੇਇ॥ ॥ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਜੇ ਤੂੰ ਅਸਾਡੇ ਤਿ
ਨ ਬਚਨ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰੀਏ ਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾ
ਜ ਜੀ ਹੋਰ ਜੋ ਤੁਸੀ ਕਹੋਗੇ ਸੋ ਮੈਂ ਮੰਨਾਂਗਾ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖ ਇ
ਕ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸਚ ਬੋਲਿਆ ਕਰ ਦੂਜਾ ਜਿਸ ਦਾ ਲੂਣ ਖਾਣਾ ਉਸ ਦਾ ਬੁਰਾ ਨਹੀ ਕਰਣਾ ਅਰ
ਤੀਜੇ ਗਰੀਬ ਮਾਰ ਨਹੀ ਕਰਣੀ ਤਾਂ ਉਸ ਭੂਮੀਏ ਏਹੁ ਗਲ ਸੁਣ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮ
ਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਏਹੁ ਤਿਨੇ ਬਚਨ ਮੈਂ ਮੰਨ ਲਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸੱਚ ਦੇ
ਪ੍ਰਥਾਇ ਇਕ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ॥ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਨਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰ
ਤਾਇਆ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾ ਤਿਨੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ
ਸਚੁ ਪਾਇਆ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ॥ ਮੂਰਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖੀ ਜਨ
ਮੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਕਾਹੇ ਆਇਆ॥ ॥ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਭੂਮੀਆ ਏਹੋ ਸਚ ਬੋਲਣਾ ਤਾਂ ਪਰਵਾਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਏਹ ਰਹਿਤ ਧਾਰੇ ਤਾਂ ਭੂਮੀਏ ਕਹਿ
ਆ ਜੀ ਕੇਹੜੀਆਂ ਰਹਿਤਾਂ ਹੈਨ ਸੋ ਕਹੋ ਜੀ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਸਚੁ
ਤਾਂ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਸਚਾ ਹੋਇ॥ ਕੂੜ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਕਰੇ ਹਛਾ ਧੋਇ॥ ਸਚੁ ਤਾਂ ਪਰੁ
ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ॥ ਨਾਉ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ॥ ਸਚੁ ਤਾਂ ਪ
ਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਜੁਗਤਿ ਜਾਣੈ ਜੀਉ॥ ਧਰਤਿ ਕਾਇਆ ਸਾਧਿ ਕੈ ਵਿਚਿ ਦੇਇ ਕਰਤਾ ਬੀਉ॥ ਸ
ਚੁ ਤਾਂ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਿਖ ਸਚੀ ਲੇਇ॥ ਦਇਆ ਜਾਣੈ ਜੀਅ ਕੀ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰੇਇ
॥ਸਚੁ ਤਾਂ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਆਤਮ ਤੀਰਥਿ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਪੁਛਿ ਕੈ ਬਹਿ ਰਹੈ ਕ

ਰਿਨਿਵਾਸ ... ਕਢੇ ਪੋਇਆ ਜਾਨ ਕਢਣੇ ਦੇ ...
ਰੂਪ ਲੈ ਸੋ ... ਇਹ ਸਲੋਕ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਰਸਨਾ ਤੇ ਸਵਣ
ਕਰਕੇ ਭੂਮੀਏ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਜੋ ਆਪ ਕੇ ਬਚਨ ਮੈਂ ਮੰਨ ਲਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ
ਤਗੀਦ ਕੀਤੀ ਭੂਮੀਏ ਬਚਨ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਜੋ ਤੈਂ ਪਿਛੇ ਕ
ਰਮ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਸੋ ਭੀ ਤੇਰੇ ਬਖਸੇ ਹੈਨ ਤੇ ਜੋ ਹੁਣ ਕਰੇਂ ਗਾ ਸੋ ਭੀ ਬਖਸੇ ਹੈ ਅਤੇ
ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਤੇਰਿਆਂ ਅਮਲਾਂ ਦੇ ਜਾਮਨ ਹੋਵਾਂਗੇ ਪਰੰਤੂ ਤਿਨੇ ਬ
ਚਨ ਜਰੂਰ ਮੰਨਣੇ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿੰਘ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਦੇ ਡੇਰੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਪ
ਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਦੇ ਡੇਰੇ ਪੰਜ ਦਿਨ ਰਹੇ ਉਸ ਸਿਖ ਭੂਮੀਏ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਨੂੰ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਉਥੋਂ ਚਲ ਦੇ ਰਹੇ॥ ਤਾਂ ਪਿਛੇ ਉਸ ਨੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਭੂ
ਈ ਮੇਰਾ ਹੁਣ ਕਿਸ ਜੀਵਣੇ ਤੇ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਇਕ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਾਧੂ ਕਾ ਸੰਗ ਭਇਆ ਹੈ
ਦੂਸਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਾ ਦਰਸਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਏਹ ਚਿੰਤਾ ਕਰੇ ਤੋ ਇਕ ਦਿਨ ਉਸ ਭੂਮੀਏ
ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾ ਰ ਕੀਤੀ ਭਾਈ ਹੁਣ ਮੈਂ
ਕਿਸੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਭੰਨ ਕੇ ਪਦਾਰਥ ਲਿ
ਆਵਾਂ ਨਾਲ ਆਪ ਖਾਵਾਂ ਨਾਲੇ ਫਕੀਰਾਂ
ਨੂੰ ਖੁਲਾਵਾਂਗਾ ਏਹੁ ਉਸ ਨੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ
ਕੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਕਪੜੇ ਕਢੇ ਅਤੇ ਇਸਨਾ
ਨ ਕਰਕੇ ਪੁਸਾਕ ਪਹਰਨ ਕਰੀ ਔਰ ਕ
ਣਕੰਠਾ ਕੁੰਡਲ ਮੋ ਤੀ ਜੁਵਾਹਰ ਪਹਰਨ
ਕਰੇ ਸੀਸ ਤੇ ਦਸਤਾ ਰ ਸਜਾਈ ਜਦ ਚਾਰ
ਘੜੀਆਂ ਰਾਤ ਗਈ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿੱਖ ਰਾਜਾ
ਦੇ ਦਰਵਾਜੇ ਉਪਰ ਜਾਇ ਖੜਾ ਹੂਆ ਜਾਂ ਓਹ ਅੰਦਰ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਚੌਕੀਦਾਰ
ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ ਜੋ ਇਸ ਵਕਤ ਤੂੰ ਰਾਜਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਉਸ ਭੂਮੀਏ
ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਭਾਈ ਮੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਸੱਚ ਬੋਲਣਾ ਤੇ
ਹੁਣ ਤਾਂ ਭਾਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਣ ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਬਖਸ਼ ਦੇਣ ਪਰ ਮੈਂ ਤਾਂ ਝੂਠ ਨਹੀ ਕਹਿਣਾ
ਤਾਂ ਭੂਮੀਏ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਮੈਂ ਚੋਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਨ ਦਰਵਾਨ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੈਸੀਆ
ਗਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਆਪ ਨੂੰ ਚੋਰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ ਦਰਵਾਨ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੇ ਏਹ ਚੋਰ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਆਪ ਨੂੰ
ਚੋਰ ਕਿਉਂ ਕਹਿੰਦਾ ਜੋ ਮੈਂ ਚੋਰ ਹਾਂ ਏਹ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਦਰਵਾਨ ਕਹਿਆ ਜਾਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਤੂੰ ਰਾਜਾ

ਵਾਸਨਾ [illegible] ਤਾਂ ਓਹੁ ਸਿਖ ਰਾਜੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੌਲ
ਤ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨਾ ਤਿਸਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਹੀਰੇ ਮੋਤੀ ਜਵਾਹਰ ਤੇ ਮੋ
ਹਰਾਂ ਏਹੁ ਚੀਜਾਂ ਇਕਤ੍ਰ ਕਰਕੇ ਪੰਡ ਬੱਧੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਸ ਸਿੱਖ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਪਈ ਇਕ ਸੂਰ
ਨ ਦੀ ਰਕਾਬੀ ਆਲੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਪਈ ਹੋਈ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਹਥ ਪਾਇਆ ਤੇ ਉਸ
ਦੇ ਵਿਚ ਦੇਖਿਆ ਕੁਛ ਬਰੀਕ ਚੂਰਨ [illegible] ਉਂਗਲੀਆਂ ਨਾਲ ਓ
ਹ ਜਿਸ ਲਗੀ ਤੇ ਉਸਨੇ ਜਬਾਨ ਨੂੰ ਲਾਇਆ ਤੇ ਲੂਣ ਦਾ ਸੁਆਦ ਆਇਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮ
ਨ ਮੇਂ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈਨੂੰ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਕੇ ਲੂਣ ਖਾਕੇ ਬੁਰਾ ਨਹੀਂ ਮੰਗਣਾ ਤੇ
ਓਹ ਰਾਜੇ ਦਾ ਚੂਰਨ ਸੀ ਜੇਹੜਾ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਓਹੁ ਸਿਖ
ਲੀ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਉਠ ਆਇਆ ਜਾਂ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਰੌਲਾ ਪੈ ਗਿਆ
ਕੇ ਰਾਜੇ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਖੁਲ੍ਹਾ ਜੇ ਦਰ ਰਾਜੇ ਜਾਇਕੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਪਦਾਰਥ ਸਭ ਹੈਨ ਪੰਡ ਬਧ
ਹੋਈ ਹੈ ਤੇ ਗਈ ਇਕ ਕਉਡੀ ਭੀ ਨਹੀ ਜਾਂ ਸਭ ਚੀਜ ਦੀ ਤਲਾਸੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਦੇਖਨ ਤਾ
ਹਿ ਕੱਤੀ ਚੂਰਨ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਬੜੀ ਚਿੰਤਾ ਹੋਈ ਕੇ ਹੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਏਹੁ ਕਿਆ ਹੋ
ਇਆ ਹੈ ਕੇ ਮੇਰੇ ਭੰਡਾਰ ਵਿਚੋਂ ਚੋਰ ਖਾਲੀ ਗਇਆ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਦਰਵਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾ
ਈ ਸੱਚ ਦੱਸੋ ਜੋ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੌਣ ਏਥੇ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ ਦਰਵਾਨਾਂ ਨੇ ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਹੇ ਮ
ਹਾ ਰਾਜ ਇਕ ਆਦਮੀ [illegible] ਪਾਹਰੇ ਹੋਏ ਔਰ ਜੇਦ
ਰ ਪਇਆ ਹੂਆ ਹੈ ਚਾਰ ਘੜੀਆਂ ਰਾਤ [illegible] ਓਹ ਆਪਕੇ ਦਰਵਾਜੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆ
[illegible] ਲਗਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ ਇਸ ਵਖਤ ਅੰਦਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈਂ
ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈਂ ਚੋਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੋਈ ਆਪਣੇ
ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਹਸਦਾ ਹੈ ਸੋ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਅਸਾਂ ਕਹਿਆ ਜੋ ਜਾਹੁ ਸੋ ਓਹ ਅੰਦਰ
ਲੰਘ ਆਇਆ ਹੈ ਜੀ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀ ਆਇਆ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਹੁਕਮ
ਦਿਤਾ ਭਾਈ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੀ ਭਾਲ ਕਰੋ ਤਾਂ ਓਹੁ ਦਰਵਾਨ ਉਸਦੀ ਤਲਾਸ ਲਗੇ ਕਰ
ਨ ਓਹ ਕਿਤੇ ਨਹੀ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਭਾਈ ਢੰਡੋਰਾ ਫੇਰੋ ਕੇ ਜੋ ਚੋਰ ਹੈ ਸੋ ਮੈ
ਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅੱਧੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਉਸਨੂੰ ਦੇਵਾਂਗਾ ਏਹੁ ਰਾਜੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਲੈਕੇ ਢੂ
ਢਨ ਤਿਨ ਦਿਨ ਢੰਡੋਰਾ ਫਿਰਿਆ ਪਰ ਚੋਰ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਨਹੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਖਫਾ ਹੋਕੇ
ਕਹਿਆ ਕੇ ਜੋ ਬਦਮਾਸ ਔਰ ਨਿਕੰਮਾ ਹੋਵੇ ਉਸਨੂੰ ਪਕੜੋ ਮਾਰੋ ਜਾਂ ਰਾਜੇ ਦੀ ਆਗਿਆ
ਹੋਈ ਤਾਂ ਬੇਗੁਨਾਹਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਨ ਏਹੁ ਗਲ ਸਾਰੇ ਫੈਲ ਗਈ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਭਾਈ ਮੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ ਗਰੀਬ ਮਾਰ ਨਹੀ ਕਰਨੀ ਤੇ ਹੁਣ ਤਾਂ ਏਹੁ ਮੇਰੇ

ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਬਾਂਗੀ ਦੇਂਦੇ ਹਨ ਸੋ ਉਹ ਮੇਰਾ ਜਨ ਨੂੰ ਜਾਈ ਮਨਦਾ ਹੈ ਭਾਈ ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਤੇ ਬਾਹਰ
ਮੈਨੂੰ ਛਡੇ ਤਾਂ ਉਸ ਚੋਰ ਨੇ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਇਨ ਬਾਗੀਆਂ ਨੂੰ ਛੂਟ
ਦੇਹੁ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੇਰਾ ਚੋਰ ਮੈਂ ਹਾਂ ਜੇ ਤੂੰ ਪੁਛਣਾ ਹੈ ਸੋ ਮੈਨੂੰ ਪੁਛ ਲੈ ਮੈਂ ਉਤਰ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜਦ ਰਾਜੇ
ਏਹੁ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਸਭ ਲੋਕ ਛਡ ਦਿਤੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਸਿੱਖਾ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਏਹੁ ਦਸ ਜੋ
ਮੇਰੇ ਤੋਸੇਖਾਨੇ ਵਿਚੋਂ ਤੂੰ ਖਜਾਨਾ ਕਿਉਂ ਲਿਆ ਹੈ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕਿਆ ਆਈ ਸੀ
ਤਾਂ ਉਸ ਭਾਈ ਸਿਖ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਨ ਰਾਜਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ
ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਸਿੱਖਾ ਉਸ ਗੁਰੂ ਦੀ ਕਿਆ ਨਿਸਾਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਭਾਈ ਸਿੱਖ ਨੇ ਆ
ਪਣੀ ਸਭ ਹਕੀਕਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦੀ ਤੇ ਤਿਨ ਬਚਨ ਮੰਨਣ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ
ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ ਜਦ ਉਸ ਰਾਜਾ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸਭ ਹਕੀਕਤ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਬੜਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ
ਆ ਬਹੁਤ ਬਿਗਸਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਸਿੱਖਾ ਤੂੰ ਧੰਨ ਹੈਂ ਤੇ ਧੰਨ ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਤੈ
ਨੂੰ ਏਹੁ ਉਪਦੇਸ ਦੀਆ ਹੈ ਅਤੇ ਧੰਨ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਸਾਧ ਕੇ ਬਚਨ ਉਪਰ ਨਿਸਚ
ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਵਜੀਰਾਂ ਦਾ ਵਜੀਰ ਹੋਇਓਂ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਸਿਰੋਪਾਉ ਦੇ ਕਰ
ਆਪਨਾ ਵਜੀਰ ਬਨਾਇਆ ਜਦ ਫੇਰ ਕਿਤਨੇਕ ਦਿਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਸ ਸਿੱਖ ਨੂੰ ਆਖਿ
ਆ ਭਾਈ ਸਿੱਖਾ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਆਪਨਾ ਸਿੱਖ ਕਰ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਅਜੇ ਤਾਂ ਮੈਂ
ਹੀ ਸਿੱਖ ਹੋਵਣ ਨੂੰ ਫਿਰਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਮੈਂ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਕਰਾਂ ਪਰ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਜੇ ਤੂੰ ਸਿੱ
ਖ ਹੋਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਧਰਮ ਸਾਲ ਬਣਵਾਉ ਪਰ ਭਾਉਨੀ ਸਹਿਤ
ਆਏ ਸਿੱਖ ਸੰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਇਸ ਕਰ ਨੀਤੇ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਭੀ ਤੈਨੂੰ ਆਪ ਦਰਸਨ ਦੇਣਗੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਓਹ ਪਿਆਰ ੨ ਕੀ ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ ਹੈਨ ਜਹਾਂ ਕੋਈ
ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਮਰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਮਨੋਕਾਮਨਾ ਪੂਰਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੈ ਸੋ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਹਸਰ ਨਾ
ਜਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਧਰਮ ਅਵਤਾਰ ਹੈਨ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਧਰਮ ਸਾਲ ਬਣਵਾ
ਈ ਅਠੇ ਪਹਰ ਲੰਗਰ ਲਗਾ ਰਹੇ ਵਿਰਥਾ ਕੋਈ ਨ ਜਾਵੇ ਤੀਸਰੇ ਪਹਰ ਨਿਤ ਹੀ ਕੀਰਤ
ਨ ਹੋਵੇ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਨੇਮ ਨਾਲ ਆਪ ਬੈਠ ਕੇ ਕੀਰਤਨ ਸੁਣਨ ਜਦ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਭੋਗ ਪਵੇ
ਤਾਂ ਸੰਗਤ ਆਪੋ ਆਪਨੇ ਅਸਤਾਨ ਕੋ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਦਿਨ ਰਾਜੇ ਰਾਣੀ ਨੇ ਸੰਗਤ ਦੇ ਅਗੇ ਹ
ਥ ਜੋੜ ਕੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਿਆਰਿਓ ਗੁਰੂ ਵਿਚ ਤੇ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਹੀ
ਸੋ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਸਾਡੇ ਘਰ ਸੰਤਾਨ ਨਹੀ ਹੁੰਦੀ ਜੀ ਜੇ ਕਰ ਆਪ ਸਭ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਹਥ
ਜੋੜ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕਰੋ ਜੀ ਜੇ ਗੁਰੂ ਅਸਾਂ ਤੇ ਘਰ ਕੋਈ ਫਲ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਆਖਿਆ ਅਰ
ਦਾਸ ਦੇਵੇਗੇ ਸਭ ਸਾਧ ਸੰਤ ਸਿਖ ਇਕਠੇ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰਾਕੇ ਅਰਦ

ਮ ਕਰ [illegible] ਸਾਰੇ ਸਦਾ ਦੇਕੇ ਸਭ ਸਿੰਘ ਸਾਧ ਅਕਠੇ ਕਰਕੇ ਪੈਰ [illegible] ਕਰਵਕੇ ਕੇ
ਜੋਰੇ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਸੰਗਤ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਤੁਸੀਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਦੀਵਾਨ ਹੋ ਅਤੇ ਏਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਵਾਕ ਹੈ ਜੋ ਬੀਸ ਬਿਸਵੇ ਗੁਰੂ ਤੇ
ਇਕੀ ਬਿਸਵੇ ਸੰਗਤ ਹੈ ਸੋ ਮਹਾਂਰਾਜ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸੰਗ
ਤ ਦੇ ਬਚਨ ਕਰਕੇ ਪੰਥ [illegible] ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕ
ਰੋ ਇਕ ਫਲ ਮੈਂ ਦੇਵੋ ਜੀ ਕਿਓਂਕੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ: ਪੁਤੀ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਸੰਸਾਰ।
ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਨ ਤਾਂ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਸਾਂਝ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸੰਗਤ ਦਾ ਵਾਧਾ ਹੈ ਪ੍ਰਮੇਸ਼ਰ
ਦੀ ਸ੍ਰਿਸਟ ਭੀ ਵਧਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਗਤ ਵਿਚੋਂ ਅਵਾਜ਼ ਆਈ ਸਰਬਤ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਅ
ਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕਰਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਹਾਜ਼ਰ ਹਜ਼ੂਰ ਹੋ ਅਰ ਜੋ ਵਸਤ ਆਪ ਦੇ ਹ
ਜ਼ੂਰ ਮੰਗੀਦੀ ਹੈ ਸੋ ਆਇ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਸੋ ਹੇ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਜੀ ਏਹੁ ਰਾਜਾ ਤੇ ਰਾਣੀ
ਆਪ ਦੇ ਸਿਖ ਹੈਨ ਸੰਗਤ ਆਪ ਦੀ ਵਿਚ ਆਇ ਕੇ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਸੰਤ

ਸਿਖ ਆਪ ਨੂੰ ਪਿਆਰੇ ਹੈਨ ਸਰਬਤ ਨੇ ਹਥ
ਜੋੜਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏ
ਸ ਰਾਜਾ ਦੇ ਘਰ ਲੜਕਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸੰ
ਗਤ ਨੇ ਰਾਜੇ ਤੇ ਰਾ ਣੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਤੁ
ਸਾਡੇ ਘਰ ਗੁਰੂ ਬੇਟਾ ਦੇਵੇਗੀ ਹੇ ਰਾ
ਜਾ ਫਲ ਜ਼ਰੂਰ ਤੇ ਰੇ ਘਰ ਹੋਵੇਗਾ ਪ
ਰ ਪ੍ਰੀਤ ਔਰ ਪ ਤੀਤ ਰਖਣੀ ਤਾਂ ਰਾ
ਜੇ ਰਾਣੀ ਸਭ ਦੇ ਕਿਆ ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਲੈ
ਕੇ ਆਪਨੇ ਅਸ ਥਾਨ ਪਰ ਜਾਇ ਬੈ
ਠੇ ਜਦ ਦਸ ਮਹੀ ਨੇ ਗੁਜ਼ਰੇ ਤਾਂ ਰਾਜਾ
ਦੇ ਘਰ ਕੰਨਿਆ ਜਨਮੀ ਜਾਂ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਘਰੋਂ ਖਬਰ ਆਈ ਕੰਨਿਆ ਹੋਈ ਹੈ ਰਾਜੇ ਮਨ
ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸੰਗਤ ਵਿਚੋਂ ਅਵਾਜ਼ ਆਈ ਸੀ ਜੋ ਲੜਕਾ ਹੋ
ਵੇਗਾ ਏਹ ਵਿਚਾਰ ਕੇ ਸਭ ਦੇ ਪਾਸ ਏਹੀ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਵੰਡੀ ਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਦਾ ਚੀਤ ਰਾਖ [illegible] ਆ ਪੁਤ੍ਰ
ਗਾਹ ਦਾ ਪਹਿਰਾਵਾ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਵਾਲਾ ਕੀਤਾ ਜਦ ਓਹ ਸਿਆਣੀ ਹੋਈ ਤਾਂ [illegible]
ਆ ਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਹੈ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਵਰ ਢੂੰਡਣਾ ਚਾਹੀਏ ਤਾਂ [illegible]
ਜਾ ਦੇ ਘਰ ਲੜਕੀ ਹੋਈ ਏਸ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਓਹ ਦਿਆਹ ਦੇਂਗਾ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਨੇ ਕਹਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੁ

[illegible]ਪ੍ਰਦੇ ਕਿਓਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਗੋ ਅਜਤੀ ਕਿਰੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕੁੜੀਆਂ ਨ[illegible]
ਨਿਆਣੀ ਹੀ ਵਿਆਹੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਰਾਣੀ ਤੈਨੂੰ ਏਹੁ ਕੰਨਿਆ ਨਜਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਮੈਨੂੰ
ਏਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਨਜਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਣੀ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹੀ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਰਾਜਾ ਨੇ ਆਪਨੇ ਪੋਰੋਹਤ
ਨੂੰ ਸਦਵਾਇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੰਡਤ ਜੀ [illegible] ਜੇ ਦੇ ਘਰ ਮੇਰੇ ਲੜਕੇ ਦੀ ਛਾਦੀ ਦਾ
ਉਪਾਵ ਕਰੋ ਤਾਂ ਉਸ ਪੰਡਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਏਹੁ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਹੋਤ
ਕਿਉਂ ਜੋ ਅਗੇ ਕਿਸੇ ਕੰਨਿਆ ਨਹੀਂ ਬਿਵਾਹੀ ਇਕ ਤੋ ਆਪਣੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਕੋ ਗਾਲਦਾ ਹੈ ਤੇ ਦੂ
ਸਰੇ ਅਗਲੇ ਦੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ਕੋ ਗਾਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਪੰਡਤ ਨੂੰ ਕਹਿ ਭਾਈ ਸਭ ਨੂੰ ਏਹੁ ਪੁਤ੍ਰੀ ਨ
ਜਰੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਏਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਨਜਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੋਰੋਹਤ ਰਾਜੇ ਦੀ ਬਾਤ ਸੁਣੀ
ਤਾਂ ਮਨ ਮੈ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਕੇ ਬਦਨਾਮੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਏਹ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ ਮੈ ਕਾਹਨੂੰ ਬੁਰਾ ਹੋਵਾਂ ਏਹੁ
ਕਹਿ ਕਰ ਚਿਠੀ ਲੈਕੇ ਉਸ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਜਾਇ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਉਸ ਰਾਜੇ ਲੈਕੇ ਖਤ ਸਿਰ ਉਪਰ ਰ
ਖਿਆ ਤੇ ਬੜਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਘਰ ਵਿਚ ਰਾਣੀ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਤੇ ਕਹਿਆ ਧਨ
ਸਾਡੇ ਭਾਗ ਹੈਨ ਜੋ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ਸਾਕ ਬਣੇ ਉਸੇ ਵਖਤ ਆਪਣੇ ਪੋਰੋਹਤ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ
ਤੇ ਸਾਹ ਸੁਧਾਇ ਕਰ ਉਸੇ ਵਖਤ ਸਾਹੇ ਚਿਠੀ ਭੇਜ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਆਣ ਕਰ ਵਧ
ਾਈ ਦਿਤੀ ਰਾਜੇ ਉਸੇ ਵਖਤ ਵਿਆਹ ਦਾ ਸਾਮਿਆਨ ਲਗੇ ਕਰਨ ਹੁਕਮ ਦੇ ਦਿਤਾ ਕੇ
ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਨੁਹਾਇ ਕਰ ਸੂਹਾ ਚੋਲਾ ਪਹਿਨਾਇ ਕਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕਹਿਆ ਜਨੇਤ ਚਲੇ
ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਾਡੀ ਪਤ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ ਕਦੀ ਕੰ
ਨਿਆ ਨਾਲ ਕੰਨਿਆ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਵਿਆਹੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਭ ਨੂੰ ਕੰਨਿਆ
ਦਿਸਦੀ ਹੈ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁਤ੍ਰ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਜਦ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀਂ ਨ ਜਾਓ ਤਾਂ ਮੈ ਅ
ਕੇਲਾ ਹੀ ਲੜਕਾ ਵਿਆਹ ਲਿਆਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਆਖਿਆ ਚਲੋ ਭਾਈ ਅਸੀਂ ਵੀ ਤਮਾਸਾ ਦੇ
ਖੀਏ ਕਿਆ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਜਦ ਜੰਞ ਚਲਣ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਹੋਈ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਰਾਹ ਤਾਂ ਏ
ਕ ਹਰਣ ਨਿਕਲਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈ ਇਸ ਹਰਣ ਨੂੰ
ਮਾਰ ਲਿਆਵਾਂ ਤਾਂ ਜਿਤਨੇ ਲੋਕ ਹੈਸਨ ਸੋ ਪਿਛਾ ਹਟ ਗਏ ਤਾਂ ਉਸ ਕੰਨਿਆ ਨੇ ਘੋੜਾ ਉ
ਸੀ ਮਿਰਗ ਦੇ ਪਿਛੇ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਉਹ ਕੰਨਿਆ ਬਹੁਤ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਜਾਇ ਵੜੀ
ਤਾਂ ਅਗੇ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹਰਨ ਛਪ ਗਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਕੰਨਿਆ ਨੇ ਨਜਰ ਕਰਕੇ ਦੇਖਿਆ
ਤਾਂ ਇਕ ਪੁਰੀ ਚਾਰਿ ਦਿਵਾਲੀ ਹੈ ਉਸ ਵਿਚ ਓਹ ਹਰਣ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਮਗਰੋਂ ਓਹ
ਕੰਨਿਆ ਜਾਇ ਵੜੀ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚਾਰ ਚੁਫੇਰੇ ਸੰਗਤਾਂ ਬੈਠੀਆਂ ਹੈਂ
ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵੰਡ ਰਹੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਸ ਕੰਨਿਆ ਨੇ ਅੰਦਰ

ਜਾਇਕੇ ਉਸ[illegible]ਕੇ ਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਜਾਸਿਰਚੁਕਕਰਦੇਖੇਤਾਂ ਇਕਸੰਤ[illegible]ਹੈ ਬੜਾ[illegible]
ਤਦਿਹੋ ਅਰਜ ਆਈ ਆਉਭਾਈਸਿਖਾਗੁਰੂਤੇਰਾ ਭਲਾਕਰੇਜਦਏਹ ਅਰਜ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਸਕੰਨਿ
ਆਦੇਵਿਚਹਨੇਰਾਮਰਦਕੇਹੋਇਗਏ ਤਾਂਉਸਕੰਨਿਆ ਗਉਰਕਰਕੇਦੇਖਿਆ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਬੈਠੇਹੈਨ ਇਤਨੇਵਿਚਦਿਚਾਪਿਛੋਰਾਜਾਆਇਆਦੇਖੇਤਾਂਕੰਨਿਆਦਾ ਘੋੜਾ ਚਾਰਦੁਆ
ਲੀਦੇਬਾਹਿਰਖੜਾਹੈ ਤਰਾਜਾਵੀਅੰਦਰਜਾਇਵੜਿਆ ਦੇਖੇਤਾਕੰਨਿਆਬੈਗਾਲੇਦੇਅਗੇ
ਖੜੀਹੈ ਤੇਸੰਗਤ ਬੈਠੀਹੈ ਕੀਰਤਨਹੋਰਿਆਹੈ ਅਤੇਜੋਕੰਨਿਆਤੇਬਾਲਕਜੋਹੋਇਆਸੀ
ਓਹਬੋਲਿਆ ਆਉਪਿਤਾਜੀਦੇਖੋਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੈਠੇਹੈਨ ਤੁਸਭੀ ਦਰਸਨਕਰਲੇ
ਵੇਜੀ ਤਾਂਰਾਜੇਨੇਜਾਇਕਰਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤਾਂਸੰਗਤਵਿਚੋਂਅਵਾਜਆਈ
ਆਉਰਾਜਾਤੇਰਾ ਭਲਾਹੋਵੇ ਜਾਂਰਾਜਾਨੇਸਿਰ ਉਠਾਇਆਤੇਦੇਖੇਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾ
ਦਰਸਨਹੂਆ ਤਾਂਰਾਜੇਦੇਖਿਆਈਨਾਚਾਰਦੁਆਲੀਨਾਸੰਗਤ ਨਾਗੁਰੂਜੀ ਰਜਾਏਹ
ਚਰਿਤ੍ਰਦੇਖਕਰ ਹੈਰਾਨਹੋਇਗਇਆਤੇਆਖਿਆ ਹੇਪਰਮੇਸਰਜੀਤੇਰੀਕੁਦਰਤਜੋ
ਪਲੇਦੇਸਮਾਨਆਪਨੇਸਾਡਾਅਜੇਹਾਰਬ ਪੂਰਾਕੀਤਾਹੈਜੀ ਏਹਬਾਤਾਂਦੇਖਰਾਜਾਤੇਲੜਕ
ਕਰਰਹੇਸ ਨਤਾਂਪਿਛੋਜੰਦਆਇਗਈ ਪਰਰਾਜਾਜੋਤਾਵਿਚ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਧਿਆਨ
ਦੇਕਰ ਧੰਨਵਾਦ ਕਰਰਿਆਹੈਕੇਹੇਦੀਨਦਿਆਲ ਮੇਰੇਤਾਈਇਕਪਲਕਵਿਚ
ਨਿਹਾਲਕੀਤਾਹੈ ਹੇਸਤਿਗੁਰੋ ਹੇਘਟਘਟਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹੇਸਚਦਾਨੰਦਤੂੰਬੇਅੰਤ
ਤੂੰਬੇਅੰਤ ਜਦਓਹਜੰਦਸਭਆਇਮਿਲੀ ਪਰਰਾਜਾਨੇਏਹਭੇਤਕਿਸੇਅਗੇਨਾਖੋਲਿ
ਆਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇ ਉਸ ਸਹਿਰਜਾਇਪਹੁਚੇ ਤਾਂਉਸਰਾਜਾਨੇਸੁਣਿਆਕੇਜਨੇਤ ਆਈ
ਹੈਪਰਏਹ ਖਬਰ ਰਾਜਾਨੇਸੁਣਲਈਕੇਰਾਜਾਕੰਨਿਆਨਾਲਕੰਨਿਆਦਿਆਉਠਿਅ
ਇਆਹੈ ਤਾਂਉਸਦੀਰਾਣੀਨੇਕਹਿਆਰਾਜਾਜੀਅਸਾਂਕੰਨਿਆਨਾਲ ਤਾਂਕੰਨਿਆਨ
ਹੀਦਿਆਉਣੀ ਤਾਂਰਾਜਾਨੇਕਹਿਆਰਾਣੀਕਦੀਆਦਅੰਤਏਹਗਲਨਹੀਹੋਈਅ
ਸੀਕਿਸਤਰਾਂਨਾਲਕਰਾਂਗੇ ਤੁਸੀ ਉਸਦੀ ਪਰਤਗਿਆ ਲੈਲਵੋ ਏਹਹੁਕਮਰਾਜਾਦਾ ਰ
ਣੀਪਾਇਕੇ ਇਕਨਾਇਣ ਭੇਜੀ ਸਿਖਲਾਇਕੇ ਭੇਜਿਆਕੇਤੂੰਜਾਇਕਰ ਪੱਕੀਖਬਰ
ਲਿਆਉ ਜੋਬਸਵਧੋਕੇਲੜਕੀਹੈ ਜੇਕਰ ਪੱਕੀਸਚੋਸਚਖਬਰਲਿਆਵੇਂਗੀਤ
ਮੈਤੈਨੂੰਬਹੁਤਪਦਾਰਥਦੇਵਾਂਗੀ ਜੇਕਰ ਝੂਠਬੋਲੇਂਗੀਤਾਂਤੈਨੂੰਫਸੀ[illegible]ਦੇਵਾਂਗੀ
ਏਹਬਾਤਮੰਨਕੇ ਨਾਇਣ ਜਨੇਤਵਿਚਆਈਤੇਆਇਕਰਰਾਜਾਨੂੰਕਹਿਆਹੇਰਾਜਾ
ਜੀਸਾਡੀਏਹਰੀਤਹੈਕੇਪਹਿਲਾਲੜਕੇਨੂੰਮੈਆਪਨੇਘਰਲੈਜ[illegible]ਤੇਰੀਤਬਕੇ
ਫੇਰਪਿਛੋਵਿਆਹਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂਰਾਜਾਨੇਕਹਿਆਕੇਜੋਤੇਰੀਮਰਜੀਹੈਸੋਕਰ ਲੈਜਾਹੁਣ

[illegible] ਕੀਤਾ ਸਭਜਿਸ ਨੇਤ ਦੇਖੇ ਕੌਰ ਵੇ ਉਠ ਗਏ ਤੇ ਅੰਧ [illegible]
ਨਿਰਤ੍ਰਾਈ ਸੁਣ [illegible] ਸਭ ਕੁਛ ਜਾਹਿਰ ਹੋਜਾਵੇਗਾ ਸਾਂਈ ਦੇ ਹੋਵੇਗੀ ਤੇ [illegible]
ਆਪਣੇ ਅਰ ਲੈਗਈ ਤੇ ਮਹੀਨਜਾ ਮਾ ਉਸਨੂੰ ਪੜਾਇ ਦਿਤਾ ਉਪਰਤੇ ਪਾਣੀ ਦਾਰਿਆਂ ਤੇ
ਉਸ ਰਾਣੀ ਕੋ ਚੂਪਾ ਤੇ ਪੀ ਕਹਿ ਭੇਜਿਆ ਹੇ ਰਾਣੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪੁਰਸਾ ਕਾ ਰੀਪ੍ਰਬੀਨੈ ਏਹੁ ਕੁ
ਰ ਅਤੇ ਸਭ ਅੰਗਨਾ ਇਣਨੇ ਉਸਦੇ ਦੇਖ ਲੀਤੇ ਔਰ ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਣੀ
ਤੇਰੇ ਧੰਨ ਭਾਗ ਹੈਨ ਤੇ ਧੰਨ ਤੂੰ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਏਹੁ ਮਿਹਮਾਨ ਹੈ ਅਰ ਧੰਨ ਓਹ ਕੰਨਿਆ ਹੈ ਜਿਸ
ਦਾ ਏਹੁ ਭਰਤਾ ਹੈ ਰਾਣੀ ਸੁਣ ਕਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਈ ਬਖਸੀਸ ਕਰੀ ਬਡਾ ਸੁੰਦਰ ਵਿ
ਆਹੁ ਹੂਆ ਜਸ ਪਤ ਰਹਿਆ ਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਜਸ ਕਰਤਾ ਹੂਆ ਰਾਜਾ ਪੁੱਤ੍ਰ
ਕੋ ਵਿਆਹ ਕਰਕੇ ਲੈ ਗਇਆ ਪਰ ਰਾਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰਕੇ ਕੰਨਿਆ ਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇ ਗ
ਇਆ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਐਸੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ ਜੋ ਸਿਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨਾ ਉਪਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਰਖੇਗਾ ਤਿਸ ਕੇ ਸੰਪੂਰਨ ਕਾਰਜ ਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਵ
ਗੇ ਅਤੇ ਸਿਖ ਏਹੁ ਚਾਹੀਏ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਵਿਚ ਜਾਇ ਕਰ ਆਪਣੀ
ਅਭਲਾਖਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ ਤੇ ਸੰਗਤ ਮੈਂ ਤੇ ਗੁਰੂ ਮੈ ਭੇਦ ਨਾ ਜਾਣੇ ਅਤੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਨਿਮ
ਹੋਇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨੋ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਭਾਵਨੀ ਸਹਿਤ ਅਰਧੇਗ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਐਸੀ ਹੀ ਆਸਾ ਪੂਰੀ ਕਰੇਗੇ ਦੇਖੋ ਪਹਿਲੇ ਉਸ ਜਿਮੀਦਾਰ ਭੂਮੀਏ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨਾ ਪਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰੀ ਤਾਂ ਉਸ ਕਾ ਏਹੁ ਮਰਾਤਬਾ ਹੂਆ ਰਾਜਾ ਕ
ਸਿਰ ਮੌੜ ਹੂਆ ਫੇਰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਰਖੀ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਕੰਨਿਆ ਤੇ ਸੰਦਰ ਕੁਵਰ ਹੋ
ਇ ਗਇਆ ਅੰਤ ਕੋ ਸਤ ਗਤੀ ਹੋਈ ਦੇਹ ਤਿਆਗ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਪੁਰੀ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪ
ਤ ਹੂਏ॥ ਏਹੁ ਕਥਾ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਤੇ ਸੁਣ ਕਰ ਸਭ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇ
ਕਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੰਗਤ ਕੋ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਮੈ ਅ
ਸਥਿਤ ਭਏ ਅਠ ਪਹਿਰ ਮਹਾਰਾਜ ਬਦੇਹ ਰਹੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ
ਕੋ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਆ ਕੀਆ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਕਲਜੁਗ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਤਾਂ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਕਹੈ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਇਕ ਸਮੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ
ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸੇਤ ਬੰਧ ਰਾਮੇਸਰ ਕੀ ਧਰਤੀ ਮੈ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਕਿਨਾਰੇ ਦੇਖਦੇ ਦੇਖਦੇ ਇ
ਕ ਕੰਟ ਮੈ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ ਅਗੇ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਬੜੀ
ਅੰਧੇਰੀ ਉਠੀ ਕਾਲੀ ਪੀਲੀ ਬਹੁਤ ਤੂਫਾਨ ਆਇਆ ਲਗੇ ਬ੍ਰਿਖ ਉਡਣ ਤਾਂ ਸਰਦਾਨਾ

ਮਰਦਾਨਾ ਰੋਇਆ ਮੂੰਹ ਢੱਕ ਕੇ ਲੇਟ ਪਇਆ ਫੁਰਤੀਆ ਮਨੋ ਹੋਇ ਕੇ ਲਗਾ ਕਹਿਣ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਕਿਥੇ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਆਇ ਪਏ ਹਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ
ਤੂੰ ਕਾਹਲਾ ਨ ਹੋਹ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਜ ਜੇਹਾ ਪਾਲਾ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਪਇਆ
ਅਤੇ ਏਹ ਅੰਧੇਰੀ ਜੋ ਆਈ ਹੈ ਸੋ ਸਾਡੇ ਜੀਅ ਨੂੰ ਲੈਣ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਆਈ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹ
ਮਰਦਾਨਿਆ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ … ਡਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਦੇਉ ਕਾ ਸਰੂਪ ਧ
ਰਿਆ ਜੈਸੇ ਕੋਈ ਬੜਾ ਸਾਰਾ ਪਹਾੜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਕਾਸ ਚੋਟੀ ਪਤਾਲ ਪੈਰ ਬੜੇ
ਬੜੇ ਦੰਦ ਤੇ ਜਬਾਨ ਭੈੜੇ ਦੇਖਣਹਾਰੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੰਧੇਰ
ਪਸੈ ਤਾਂ ਬਚਦੇ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਬਲਾਇ ਥੀਂ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਬਚਦੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ

ਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹ ਭੀ ਕਛ ਨਹੀਂ
ਤੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਜਪ ਕਰ ਤੇਰੇ ਨੇੜੇ ਕ
ਲ ਨਹੀਂ ਆਵਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਲਜੁਗ
ਨੇ ਕਿਆ ਕੀਤਾ ਕੇ ਅਗਨੀ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋ
ਇ ਗਇਆ ਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿਤੀ ਚਹੁੰ
ਫ ਤੇ ਧੂਆਂ ਉਠੇ ਆ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨ
ਡਰਿਆ ਤੇ ਮੂੰਹ ਢਕ ਕੇ ਲੀਆ ਪੇਰਿਆ
ਤੇ ਥਰ ਥਰ ਕਰਦਾ ਜਾਵੇ ਤੇ ਮੂੰਹੋਂ ਕਹੀ
ਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਬਚਦੇ ਸਾਂ ਤਾਂ
ਜੀਵਣਾ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ
ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹ ਭੀ ਕਛ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਰਚ ਕਾਲੀ ਆਂਧ
ਣ ਕਰਕੇ ਮੀਂਹ ਵਰਸਨ ਲਗਾ ਨਾਲ ਕੰਕਰ ਬਰਸੇ ਬਿਜਲੀ ਚਮਕੇ ਬਾਜ
ਸ਼ੁਕੇ ਪਰ ਕੰਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦੂਰ ਦੂਰ ਪਵੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਥੋਂ
ਆਣਿ ਮਾਰਿਆ ਤਾਈ ਇਥੇ ਤਾਂ ਰੋਟੀ ਖਾਣ ਨੂੰ ਭੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਸੀ ਐਵੇਂ ਅਜਾਈਂ ਮਰਦੇ ਸ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਏਹ ਭੀ ਦੂਰ ਹੋਵੈਸੀ ਪਰ ਤੂੰ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹ ਤੇਰ ਬਾ
ਧੁ ਦੂਰ ਜਾਇ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧
ੴ ॥ਡਰਿ ਘਰੁ ਘਰਿ ਡਰੁ ਡਰਿ ਡਰੁ ਜਾਇ॥ ਸੋ ਡਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਡਰਿ ਡਰੁ ਪਾਇ॥ ਤੁਧੁ
ਬਿਨੁ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ॥ ੧ ॥ਡਰੀਐ ਜੇ ਡਰੁ ਹੋਵੈ ਹੋ
ਰੁ॥ ਡਰਿ ਡਰਿ ਡਰਣਾ ਮਨ ਕਾ ਸੋਰੁ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਡੂਬੈ ਤਰੈ॥

ਜਿਨਕਿਛਕੀਆਸੋਕਿਛਕਰੈ ਹੁਕਮੇਅੰਦਰਿਹੁਕਮੇਸਾਈ।ਸਾਰੇ[illegible]ਭਾਸਮ
ਝਿ।੨।।ਹਿਸਹੇਤਆਸਾਅਸਮਾਣਾ।ਤਿਸਵਿਚਭੂਖਬਹੁਤਨੀਸਣਾ।ਭੁਖਪਣ
ਪੀਣਾਆਧਾਰ।ਭੂਖਵਿਣਖਾਧੇਮਰਿਹੋਇਭਾਵਾਰ।੩।।ਜਿਸਕਾਕਿਏਕਈਕੋਇ
ਕੋਇ।ਸਭਕੋਤੇਰਾ ਤੂੰਸਭਨਾਕਾਸੋਇ।ਜਾਕੇਜੀਅਜੰਤਧਨਮਾਲਾ।ਨਾਨਕਆਖਣਬ੍ਰ
ਹਮਬੀਚਾਰ।੪।। [illegible]ਇਹ ਗੁਰੂਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨ। ।।ਗੁਰ
ਮੁਖਾਦਾ ਭਰਾਵਿਚਧਰਦੇਹੈਤੇਜੇਹੜੇਮਨੁਖਪਰਮੇਸਰਬੀਨਹੀਭਰਦੇਅਤੇਜੀਅ
ਨੂੰਦੁਖਦੇਂਦੇਹੈਨਉਨਾਨੂੰ ਜਮਕਾਭਰਹੁੰਦਾਹੈ ਤੇਗੁਰਮੁਖਏਹੁਆਖਦੇਹੈਨਜੋਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਵੀਰਜਾਣਿਓਬਿਨਾਹੋਰਜੀਵਾਂਦੇਨੇਵਾਲਾਅਤੇਮਾਰਨਵਾਲਾਹੋਰਕੋਈਨਹੀ ਤੇਉਸਦੇ
ਹੁਕਮਾਵਿਚਹੀਆਵਦਾਹੈਤੇਹੁਕਮਾਵਿਚਹੀਜਾਵਦਾਹੈ ਅਤੇਜੋਜੀਆਂਨੂੰਮਾਰਕੇਖਾਂਦ
ਦੇਹੈਨਤਿਨਾਦੀਭੁਖਸਗੋਂਵਧਜਾਂਦੀਹੈ ਜੈਸੇਅਗਨੀਵਿਚਈਧਨਪਾਇਆਅਗਨਿ
ਵਧਦੀਹੈਜੇਹੜੇਵਾਹਿਗੁਰੂਦਾਭਉਕਰਦੇਹੈਨ ਸੋਈਤ੍ਰਿਪਤਹੋਂਦੇਹੈਨਕੋਈਕਿਸੇਕਾਅ
ਸਰਾਕਰਦਾਕੋਈਕਿਸੇਦਾਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾਹੈ ਸੰਤਾਂਨੂੰਭਸਾਇਕਪਮੇਸਰਦਾਆਸਰ
ਹੈ ਜਿਸਨੇਸਭਜੀਅਜੰਤ ਚਾਰਪਕਾਰਦੀਸ੍ਰਿਸਟੀਬਣਾਈਹੈ ਸੋਈਸੰਤਾਂਕਾਰਾਖਾਹੈ ਤੇ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨ ਜੇਤੂੰਪਰਮੇਸਰਕਾਭਉਰਖੇਂਗਾਤੇਮਨੁਖਾਂਨੂੰਦੁਖਨਾਦੇਵੇਂਗਾ
ਅਤੇਨਾਮਜਪੇਂਗਾਤਦਤੇਰਾਉਧਾਰਹੋਵੇਗਾ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁ
ਰੂਆਖਦਾਰਹੁ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਮ ਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖਹੈ ਉਸਨੂੰਕਾਲਭੀਨਹੀਪੋਹਸਕਦ
ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਕਲਜੁਗਨੇਸੁਣਕੇਮਾਨੁਖਦਾਰੂਪਧਾਰਿਆਅਤੇਗੁਰੂਜੀਨੂੰਆਣਮਿਲਿ
ਆ ਪਰਹਥਵਿਚ ਅਗ ਤੇਮੂੰਹਵਿਚ ਮਾਸਹੈ ਅਤੇਸਾਰੀਦੇਹੀਕੰਬਦੀਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਉਠਅਤੇਮੂੰਹਉਘਾੜਅਤੇਰਬਾਬਵਜਾਉ ਤਾਂਮਰਦ
ਨਾਉਠਬੈਠਾਅਤੇਰਬਾਬਵਜਾਇਆ। ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇ ਰਾਗੁਮਾਰੂਵਿਚਇਕਸ
ਬਦਉਚਾਰਿਆ। ।।ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ।।ਡਰਪੈਧਰਤਅਕਾ

ਸਨਿਖਤ੍ਰਾਸਿਰਉਪਰਿਅਮਰਕਰਾਰਾ।ਪਉਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰਡਰਪੈਡਰ
ਪੈਇੰਦ੍ਰਵਿਚਾਰਾ।੧।।ਏਕਾਨੋਰਭਉਬਾਤਸੁਨੀਜੈ।ਸੋਸੁਖੀਆਸੋਸ
ਦਾਸੁਹੇਲਾਜੋਗੁਰਮਿਲਗਾਇਗੁਨੀ।।੧।।ਰਹਾਉ।। ।ਦੇਵਧਾਰਅ
ਰਦੇਵ ਡਰਪੈ ਸਿਧਸਾਧਕਿਡਰਮੁਇਆ।ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਮਰਿਮਰਿਜ
ਨੇਮਫਿਰਫਿਰਜੋਨੀਜੋਇਆ।੨।।ਰਾਜਸਸਾਤਕੁਤਾਮਸਡਰਪੈ
ਕੇਤੇਰੂਪਉਪਾਇ।ਛਲਬਪੁਰੀਏਹੁਕੌਲਾਡਰਪੈਅਤਿਡਰਪੌ

ਸੁਣਿ ... ਆਪੀ ਥਿਨ ਰੁਕਰਣੈਹਾਰਾ

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ... ਦਰਬਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ॥

ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਲਜੁ
ਗਨੇ ਇਕ ਹਥ ਵਿਚ ਜਿਨਸਾਂ ਤੇ ਇਕ ਹਥ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਇਉਂ ... ਤਿਨ
... ਹੈ ਐਸਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕ... ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਮੈਂ ਆਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਜੀ ਅਤੇ ਆਪ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਆ
ਇਆ ਹਾਂ ਜੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੀ ਬੇਅਦਬੀ ਮਾਫ ਕਰਨੀ ਜੀ ॥ ਇਸ ਵਕਤ ਸ੍ਰੀ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਜੀ ਦੀ ਦਰਗਾਹ ਦੇ ਵਿਚੋਂ ਮੈਨੂੰ ਸਿਕਦਾਰੀ ਮਿਲੀ ਹੈ ਜੀ ॥ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ

ਜੀ ਆਪ ਭੀ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਕਿਰਪਾ ਬਖਸਣੀ ॥
ਹੋਰ ਦੀਨ ਨਾਥ ਜੀ ਏਸ ਸਮੇ ਵਿਚ ਮਨੁਖਾਂ ਦੇ
ਏਹੁ ਲਛਣ ਵਰਤਣਗੇ ਜੀ ਏਹੁ ਦੇ ਸਹੋਗਾ ਜੋ
ਮੈਂ ਆਪ ਨੂੰ ਵਿਖਲਾਈ ਆਂ ਹੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇਦੀ
ਸੰਪਦਾ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸਭ ਤਿ ਆਰ ... ਤੇ ਜੋ ਮੈ
ਏਹ ਦੇ ਇਉਂ ਹੀ ਆਂ ਆਪ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈਆਂ ਹੈਨ ਸੀ
ਪੂਰਨ ਜਗਤ ਏਨਾ ਦੇ ... ਦੇ ... ਲਗ
ਣਗੇ ਜਾਂ ਖਾਵਣਾ ਜਾਂ ਮੈਂ ... ਦੇ ਸੁਆ
ਦਾਂ ਵਿਚ ਗਲਤਾਨ ਰਹਿ ਣਗੇ ਔਰ ਮਾਤਾ ਪਿ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਗੁਸਾਂਈ ਇਨਾਂ ਦੀ ਲਜ ਸਭ ਤਿਆਗ ਦੇਣਗੇ ਪੈਸੇ ਤੇ ਗੁਰੂ ਮੈਂ ਆਪ ਨਾਲ ਏ
ਹ ਛਲ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਜੋ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਬਖਸੋ ਜੀ ਆਪ ਜੋ ਅਵਤਾਰ ਹੋਇਆ ਕਰ
ਨੀਂ ਜੀ ਏਹੁ ਆਪ ਦਾ ਬਿਰਦ ਹੈ ਜੀ ਆਪ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੋ ਬੜੇ ਉਦਾਰ ਹੋ ਅਤੇ ਅਗੇ ਕਹਾਂਗੇ
ਗੇ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਕਲਜੁਗ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੋ ਦੇਖਦਾ ਫਿਰਦ
ਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਜੀ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵੀ ਪਰਮੇਸਰ
ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਕਲਜੁਗ ਤੇਰਾ ਤੇ ਅਮਲ ਸੰਸਾਰ ਮੈਂ ਇਹੁ ਵਰਤ ਰਿਹਾ
ਹੈ ਅਰ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਕਾਰਜ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹੈਂ ਏਤ ਕਪਟ ਕਰਕੇ ਕਿਉਂ ਛਲ ਕਰਦੇ ਹੋ ਤ
ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਸਾਂ ਕਲਜੁਗ ਆਏ ਜਾਣ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਆਪ ਦਾ ਦਰ
ਸਨ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੇ ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਸਵਾਰੇ ਹੈਂ ਜੀ ਔਰ ਆਪ ਕੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਵਾਸਤੇ ਏਹ
ਛਲ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਹੈ ਕਲਜੁਗ ਆਪਣੇ ਲਛਣ ਕਹੁ ਅਗੇ

ਪਈ ਸੀਅਸ [illegible] ਹੋਏ ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਨੂੰ ਸਿਕਦਾਰੀ [illegible]
ਕਲਜੁਗ [illegible] ਜੀ [illegible] ਮੇਰਾ ਹੁਕਮ ਹੀ ਝੂਠ ਹੈ ਜੀ ਸੋ ਸਭਕੇ [illegible]
ਚਲਤ ਹੈ ਜੀ ਅਤੇ [illegible] ਹੈ ਸੋ ਮੋਹ ਹੈ ਅਤੇ ਸੈਨਾ ਦਾ ਪਤੀ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਅਹੰਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਹੰਕਾਰ ਏਹੁ ਸੈਨਾਪਤੇ ਹੈਨ ਸਭੇ ਚੜ੍ਹੇ ਹਸਤੀਆਂ ਦੇ ਅਸਵਾਰ ਅਤੇ ਮਤਿ
ਸਰ ਹੈਂਦਾ ਏਹ [illegible] ਜਿਨਾ ਏਹ ਰਥਾਂ ਦੇ ਅਸਵਾਰ ਹੈਨ ਅਤੇ ਆਲਸ ਜੂਆ
ਦਪਨ ਦੂਰਾਚਾਰ ਏਹੁ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਅਸਵਾਰ ਹੈਨ ਜੇਹੜੀ ਫ਼ੌਜਾਂ ਵਿਚ ਮਾਮਤਾ ਕਰ
ਨੀ ਅਤੇ ਆਸ ਸੀ ਇਹ ਸਿਆਂ ਕੀ ਅਤੇ ਚੋਰੀ ਏਹ ਪੈਦਲ ਸੈਨਾ ਹੈ ਹੋਰ ਕਿਥੋਂ ਤੋੜੀ ਗਿ
ਣਾਂ ਜੇਹੜੀ ਚਤੁਰੰਗਨੀ ਸੈਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਪਾਸੇ ਏਹੁ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰਦੀ ਹੈ ਓਹ ਪਾਸਾ ਮਾਰ
ਲੈਂਦੇ ਹੈਨ ਇਨਾ ਦੇ ਅਗੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਅਟਕਦਾ ਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਧੀਰਜ ਰਹਿੰਦਾ ਇਨਾ
ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਕੋਟ ਗੜ੍ਹ ਕੇ ਮਾਰ ਲੀਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਦੇਖ ਜੋ ਮੇਰਾ [illegible] ਹੈ ਉਸਨੇ ਵਿਗਾੜ ਕੇ ਕੀ
ਤੀ ਹੈ ਏਹ ਮੇਰੀ ਸਿਕਦਾਰੀ ਜੀ ਅਤੇ ਜੋ ਏਸ ਸਮੇ ਦੇ ਸਤੀ ਪੁਰਖ ਹੈਨ ਸੋ ਪਾਪ ਕਰਮ
ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਜੋ ਮੂੰਹੋਂ [illegible] ਹੋਵਨਗੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਘਰ ਭਿਖਿਆ [illegible] ਤੇ ਸਾਸਤ੍ਰ
ਵੇਦ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨ ਮੰਨੇਗਾ ਆਪਣੀ ਆਪਣੀ ਪੂਜਾ ਕਰਾਉਣਗੇ ਲੋਕਾਂ ਜੀ ਹੋਵਨਗੇ
ਸੋ ਤਪਸੀਆਂ ਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦਾਇ ਕਹਿਣਗੇ ਤੇ ਵਢੀਆਂ ਲੈਕੇ ਹਕ ਪਰਾਇ
ਆ ਖੁਆਇ ਦੇਵਣਗੇ ਜੇਕੋਈ ਮੁਕਦਮਾ ਤਾਂ [illegible] ਪੂਛ ਸੁਣਾਉਣਗੇ ਗਾਲੀ
[illegible] ਕਰਦੇ ਫਿਰਣਗੇ ਔਰ ਲੋਕ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇ [illegible] ਸੁਣਨਗੇ ਹੋਰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੋਹਣ ਵਾ
ਸਤੇ ਆ ਵੋ ਮੋਹਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗਲਾਂ ਕਰਨਗੇ। ਔਰ ਹਿੰਦੂ ਜੋ ਹੋਵਨਗੇ ਸੋ ਚੌਕੇ ਬਣਾ
ਆਉਣਗੇ ਸੁਚੇ ਹੋਣਗੇ ਸਗਲ ਜੋਗੀਆ ਦੀ ਕਿਨੀ ਦਰਸਨ ਸਿਰ ਤੇ ਜਟਾਂ ਦਾ ਸਰੀਰ ਤੇ
ਬਿਭੂਤ ਹੋਵੇਗੀ [illegible] ਦੇ ਰੰਗੇ ਹੋਏ ਹੈਨਗੇ ਪਰ ਅਤੇ ਪਿਛੇ ਲੜਕੇ ਲੜਕੀਆਂ
ਰੋਂਦੇ ਫਿਰਨਗੇ ਤੇ [illegible] ਸੋ ਭਾਈ ਜੁਗਤ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਵਿਅਰਥ ਹੀ ਸਿਰ ਤੇ ਛਾ
ਈ ਪਾਈ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਲਜੁਗ ਇਸ ਸਿਕਦਾਰੀ ਦੇ ਕਾ
ਈਦਾ ਲੇਖਾ ਤੈਨੂੰ ਦੇਵਣਾ ਪਵੇਗਾ। ॥ਸਾਖੀ ਮੁਖ ਵਾਕ॥ ॥ਜਿਨ ਸਿਕ
ਦਾਰੀ ਤਿਨ ਹੀ [illegible] ਪਾਨਾ ਦਰਕਾ। ਜਾਂ ਸਿਕਦਾਰੀ ਪਛਾਣੀਜਨੀ ਤਾਂ ਚਾਕਰ
ਸ਼ਹੁ ਮਾਰਨਾ॥ ੧੫ ॥ [illegible] ਇਸ ਬਾਤ ਵਿਚ ਸਿਕਦਾਰ ਹੈ ਅਸੀ ਚਾਕਰ ਹਾਂ ਕਰਤਾਰ ਨੇ ਜਿਸਦੇ
ਲੇਖਾ ਦੇਵਣਾ [illegible] ਹੋਵਣਾ ਹੈ ਉਸ ਵੇਲੇ ਹਿਸਾਬ ਅਸਾਂ ਦੀ ਤੇ
ਰੇ ਪਾਸੋ ਲੈਣਾ ਹੈ ਏਹੁ [illegible] ਕਲਜੁਗ ਡਰ ਗਇਆ ਅਤੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਮੇਰੀ ਅਰਦਾਸ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਿਆ ਕਹਿਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਜੀ ਮੈਂ ਆ
ਪਦੀ ਸਰਨ ਤਕ ਆਇ ਆਹਾਂ ਜੀ ਜੋ ਆਪ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਦਾ ਖਾਸ ਵਜੀਰ ਹੈਂ ਅਤੇ ਮੈਂ
ਆਪ ਦੇ ਵਸ ਪਉਂਦਾ ਹੋਸੀ ਸੋ ਤੁਸਾਂ ਓਤ ਵਖਤ ਮੇਰਾ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਨਾ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਤੂੰ ਖਾਤਰ ਜਮਾ ਰਖ ਮੈਂ ਉਸ ਵਖਤ ਤੇਰਾ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਾਂਗਾ
ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਤੇ ਕਰਤਾਰ ਵਿਚ ਕੋਈ
ਭੇਦ ਨਾਹੀ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਆਵੇ ਜੀ ਜੇ ਕਰ ਮੇਰੀ ਕੁਛ ਭੇਟਾ ਲੈਵੋ ਤਾਂ ਮੈਂ
ਜਾਣਾ ਜੋ ਮੇਰਾ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਸਾਂ ਸੁਖ ਛਡ ਕੇ ਦੁ
ਖ ਲੀਤਾ ਹੈ ਅਸੀ ਕੁਛ ਪਦਾਰਥ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ ਨਹੀ ਆਏ ਅਸਾਂ ਤੇਰੀ ਭੇਟ ਲੈ ਕੇ
ਕਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਕਹਿਆ ਹੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਕੇ ਦੇਵ ਮੇਰੀ ਨਿਸਾ ਕਰੋ ਹੋ ਵੇ
ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਕਿਆ ਕਿਆ ਵਸਤ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਕਹਿ
ਆ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਮੋਤੀ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜਵਾਹਰ ਸੋਇਨਾ ਰੁਪਾ ਔਰ ਮੰਦਰ ਵਡੇ ਵਡੇ ਪੱ
ਕੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਔਰ ਉਗਾਵਣ ਆਥਣ ਤਾਂਈ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਅਰ ਭਲੀਆਂ ਭਲੀਆਂ ਇ
ਸਤਰੀਆਂ ਤੇ ਨਉ ਨਿਧਾਂ ਤੇ ਅਠਾਰਾਂ ਸਿਧਾਂ ਏਹ ਸਭ ਮੇਰੇ ਹਵਾਲੇ ਹੈਨ ਜੋ ਆਪ ਆਗਿ
ਆ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਭ ਕੁਛ ਆਪ ਦੇ ਅਗੇ ਲਿਆਣ ਰਖਾਂ ਇਨਾ ਵਿਚੋ ਜੋ ਆਪ ਚਾਹੋ ਸੋ ਲੈ
ਲਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸੰਤੋਖ ਆਵੇ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਅਸਾਨੂੰ ਕੁਛ ਨਹੀ
ਚਾਹੀਦਾ॥ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਵਿਚ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ॥

॥ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਮੋਤੀ ਤ ਮੰਦਰ ਊਸਰਹਿ ਰਤਨੀ ਤ ਹੋਹਿ
ਜੜਾਉ॥ਕਸਤੂਰਿ ਕੁੰਗੂ ਅਗਰਿ ਚੰਦਨਿ ਲੀਪਿ ਆਵੈ ਚਾਉ॥ਮਤ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀ
ਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ॥ ੧ ॥ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ॥ਮੈ
ਆਪਣਾ ਗੁਰੁ ਪੂਛਿ ਦੇਖਿਆ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਥਾਉ॥ ੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਧਰਤੀ
ਤ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜਤੀ ਪਲਘਿ ਲਾਲ ਜੜਾਉ॥ਮੋਹਣੀ ਮੁਖਿ ਮਣੀ ਸੋਹੈ ਕਰੇ
ਰੰਗਿ ਪਸਾਉ॥ਮਤ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ॥ ੨ ॥ਸਿਧੁ
ਹੋਵਾ ਸਿਧਿ ਲਾਈ ਰਿਧਿ ਆਖਾ ਆਉ॥ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਬੈਸਾ ਲੋਕੁ
ਰਾਖੈ ਭਾਉ॥ਮਤ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ॥ ੩ ॥ਸੁਲਤਾਨੁ ਹੋ
ਵਾ ਮੇਲਿ ਲਸਕਰ ਤਖਤਿ ਰਾਖਾ ਪਾਉ॥ਹੁਕਮੁ ਹਾਸਲੁ ਕਰੀ ਬੈਠਾ ਨਾਨਕਾ ਸ
ਭ ਵਾਉ॥ਮਤ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ਵੀਸਰੈ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ॥ ੪॥ ੧॥

॥ਤਿਸਦਾ ਪਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ॥ ॥ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ

ਸ੍ਰੀ ਮੇਰਾ ਸਿੱਖ ਹੋਣ ਆਇਆ ਹਾਂ॥ ਤਾਂ ਕਹਿਣ ਲੱਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਤਾਂ
ਆਪਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਸਤੇ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਦੇ ਮੰਦਰ ਬਣਵਾਇ ਦੇਵਾਂ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਜੜਾਉ ਕ
ਰਦੇਵਾਂ ਕਸਤੂਰੀ ਅਗਰ ਚੰਦਨ ਦਾ ਲੇਪ ਕਰਾਇ ਦੇਵਾਂ ਤੇ ਜੇ ਇਥੇ ਟਿਕਣਾ ਹੋਵੇ
ਤਾਂ ਧਰਤੀ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਜੜਾਇ ਦੇਵਾਂ ਅਤੇ ਜੇ ਪਲੰਘ ਉਪਰ ਬੈਠਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਲ
ਲਾ ਕਰਕੇ ਪਲੰਘ ਜੜਾਇ ਦੇਵਾਂ [illegible] ਹੀਆਂ ਲਿਆਇ ਦੇਵਾਂ ਜਿਨਾਂ ਦਾ ਮੁਖ
ਮਣੀਆਂ ਦੀ ਨਿਆਈ ਚਮਕਦਾ ਹੋਵੇ ਦੇਖਣੇ ਹੀ ਤੇ ਜੀਵ ਕੋ ਮੋਹਿ ਲੈਵਣ ਜੇ ਬਚਨ
ਕਰੋ ਤਾਂ ਰਿਧਾਂ ਸਿਧਾਂ ਆਣ ਦੇਵਾਂ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਰਿਧਾਂ ਦੇਖਕਰ
ਭੁਲ ਜਾਵਾਂ ਸਿਧ ਬਣ ਬੈਠਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਧ ਤਾਂ ਦਿਖਾਵੇਂ ਲੋਕ ਮੇਰਾ ਭਾਉ ਰਖਣ ਹੁ
ਕਮ ਹਾਸਲ ਜਗਤ ਕਰੇ ਏਹੁ ਸਭ ਪਵਣ ਕੀ ਨਿਆਈ ਅਨਿਤ ਹੈਨਿ ਇਨਾਂ ਨੂੰ
ਦੇਖਕਰ ਪਰਮੇਸਰ ਭੁਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਹੋ ਤਾਂ ਨੌਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਦਾ ਰਾ
ਜ ਲੈਦੇਵਾਂ ਸਭ ਹੁਕਮ ਹਾਸਲ ਬੈਠੇ ਹੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰਾਜ
ਦੇ ਮਦ ਕਰ ਮੈਨੂੰ ਮਹਾਂਰਾਜ ਕਾ ਨਾਮ ਭੁਲ ਜਾਵੇਗਾ ਏਹੁ ਵਸਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਮੂਲੇ ਨਾਹੀਂ ਚਾ
ਹੀਦੀਆਂ॥ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਹਾ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਜੋ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਅਗੇ ਭੇਟ ਰਖੀਦੀ
ਹੈ ਸੋ ਫੇਰ ਨਹੀਂ ਲਈਦੀ॥ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਜੇ ਅਸਾਡਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਦਸਵੰ
ਧ ਧਰਕੇ ਤੇਰੀਆ ਸਭ ਭੇਟਾਂ [illegible] ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਰਿਧਾਂ ਸਿਧਾਂ ਸਭ ਪਦਾਰਥ ਦੇਵਾਂ
ਗੇ॥ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਮਿਲਣੇ ਦਾ ਆਪਦੇ ਆਵਣੇ ਦਾ ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਕੀ ਫਲ ਹੋ
ਇਆ ਤੁਸੀ ਮੇਰਾ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਬੜਾ ਗਜਬ ਹੋਵੇਗਾ ਅ
ਤੇ ਅਗੇ ਹੀ ਮੈ ਮਹਾਪਾਪੀ ਸਦੀਂਦਾ ਹਾਂ ਜੀ ਤੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਕੁਛ ਭੇਟ ਨਾ ਲਵੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਤੇ
ਥਾਉ ਨਾਹੀ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਲਜੁਗ ਅਸਾਨੂੰ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕ
ਲਜੁਗ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜੀ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਕੁਛ ਹੋਰ ਹੀ ਆਗਿਆ ਕਰੋ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਲਜੁਗ ਏਹੁ ਜੋ ਵਸਤਾਂ ਤੂੰ ਸਾਨੂੰ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਇਨ੍ਹਾ ਵਿਚੋਂ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕੁਛ ਲੋ
ੜ ਨਾਂਹੀ ਪਰ ਹੋਰ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਕੀ ਕੀ ਵਸਤ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਹਾਰਾਜ
ਜੀ ਮੇਰੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਇਕੋ ਹੀ ਲਛਣ ਵੀ ਹੈਨਾ॥ ਭੁਖ ਨੀਂਦ ਪਿਆਸ ਨਿੰਦਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਆ
ਲਸ ਮਸਤੀ ਫਾਹੀ ਗਲੇ ਦੁਸਟਤਾ ਦੁਰਾਚਾਰੀ ਪਾਪ ਚੋਰੀ ਜਾਰੀ ਬਖੀਲੀ ਇਨਾਂ ਬਾਤਾਂ
ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਈ ਬਚੇਗਾ ਗੁਣੀਆਂ ਦਾ ਨਿਰਾਦਰ ਹੋਵੇਗਾ ਸਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਦੁ
ਖੀ ਹੋਵੇਗਾ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਮੂਰਖ ਭੀ ਹੋਵੇ ਸੋ ਗੁਣੀ ਕਹੀਏਗੇ ਸੋ ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ
ਨਿਕਟ ਬੈਠਣਗੇ ਪਾਪੀਆਂ ਦੇ ਘਰ ਮਨੁਖ ਬਹੁਤ ਹੋਵਨਗੇ ਤੇ ਛਿਪਨ ਕੇ ਲਮਾਇਆ

ਬਹੁਤ ਹੋਵੇਗੀ ਔਰ ਧਰਮ ਤੇ ਬਿਪ੍ਰੀਤ ਹੋਵੇਂਗੇ ਅੰਤ ਕੋ ਦੁਖ ਪਾਵਣਗੇ ਔਰ ਬ੍ਰਾਹਮ
ਣ ਵਿਹਾਰੀ ਹੋਵਨਗੇ ਔਰ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਰਨਗੇ ਜੋ ਸੂਦਰ ਹੋਨਗੇ ਤਿਨਾ ਦਾ ਆਦਰ
ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਵੇਦ ਪਾਠੀ ਤੇ ਛਤ੍ਰੀਆਂ ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਿਨ ਨੂੰ ਖੁਆਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਰਾਜੇ
ਲੋਕ ਸਦਾ [illegible] ਹਰੰਤਰ ਲੂਟਣ ਦੀ [illegible]
ਦਨਗੇ ਤੇ ਸੰਨਿਆਸੀ [illegible] ਅਤੇ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ ਲੋਕ ਤ੍ਰਿਜਨ ਬਸਤ੍ਰ
ਵਲੋਂ ਤੰਗ ਹੋਵਨਗੇ ਜਹਾਂ ਜਹਾਂ ਸਭ ਪ੍ਰਜਾ ਬ੍ਰਤ ਤਪ ਉਪਾਸਨਾ ਹੋਵੇਗੀ ਇਕ ਵਾਰ
ਗੀ ਤਿਨ ਕਾ ਬਿਨਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਏਹੁ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਰ
ਜ ਮੈ ਏਹੁ ਅਮਲ ਹੋਨਗੇ॥ ਔਰ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਆਗੇ ਜੋ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਸੋਈ ਮੈ
ਮੰਨਾਗਾ ਪਰ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੁਛ ਭੇਟ ਮੇਰੀ ਲੇਵਹੁ ਸੋਇਨਾ ਚਾਂਦੀ ਹੀਰਾ ਮੋਤੀ ਜਵਾਹ
ਰ ਬਹੁਤ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰੋ ਜੀ ਮੈ ਆਪ ਕਾ ਦਾਸ ਹਾਂ ਜੀ ਜੇ ਕੁਛ ਆਗਿਆ ਕਰੋ ਤਾਂ
ਮੈ ਅਨੰਦ ਹੋਵਹੁਗਾ ਜੀ ਏਹੁ ਬੇਨਤੀ ਕਲਜੁਗ ਦੀ ਸੁਣ ਕਰ ਬੜੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ
ਤੇ ਕਹਿਨ ਲਗੇ ਸਰਬ ਜੁਗਾਂ ਨਾਲੋਂ ਤੇਰਾ ਤੇਜ ਬਡਾ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹੁ ਅਸਾਡਾ ਵਰ ਹੋਇਆ
ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਕੀਰਤੀ ਕਰੇਗਾ ਤੇਰੇ ਰਾਜ ਮੈ ਤਿਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਡੀ ਹੋਵੇਗੀ॥ ਪ
ਲਖ ਵਰੇ ਸਤਜੁਗ ਮੇ ਅਤੇ ਔਇਤ ਵਰਖ ਤ੍ਰੇਤੇ ਮੇਂ ਦੁਆਪਰ ਮੇ ਹਜਾਰ ਵਰਖ ਜਤਨ
ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਰਤਾਰ ਫਲ ਦੇਂਦਾ ਸੀ ਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਥੋੜੀ ਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਭਗਤੀ
ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਹੁਣ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਭੇਟਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈਂ
ਸੋ ਅਸੀ ਚਉਥਾ ਅਵਤਾਰ ਧਾਰ ਕਰ ਤੇਰੀ ਭੇਟਾ ਲਵਾਂਗੇ ਮਾਇਆ ਪਦਾਰਥ ਕੇਸ
ਮੇਤ ਲੈ ਲਵਾਂਗੇ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ। ਕਲਜੁਗ ਹਥ ਜੋੜ ਕ
ਰ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾਡੀ ਸੰਗਤ ਪਾਸ ਜਾਂ ਨਿਕਟ ਨਹੀ
ਜਾਵਾਂਗਾ ਤੇ ਹੋਰ ਜੀ ਜੋ ਦੰਭੀ ਕਪਟੀ ਫਰੇਬੀ ਹੋਵਨਗੇ ਤਿਨ ਉਪਰ ਮੇਰਾ ਜੋਰ ਪ
ਵੇਗਾ ਜੋ ਹਰੇ ਜੀਵ ਤੁਸਾਡਾ ਬਚਨ ਮੰਨਣਗੇ ਉਨਾ ਉਪਰ ਮੇਰਾ ਜੋਰ ਨਾ ਪਵੇਗਾ ਨ
ਹੀਤਾ ਹੇਰ ਸਭ ਸੇਰੀਨ ਬਾਵਿਚ ਰਹਿਨਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕਲਜ
ਗ ਅਸੀ ਤੇਰੀ ਏਹੁ ਭੇਟਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਕੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਿਖਾਂ ਉਪਰ ਜੋਰ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ਔਰ
ਮੇਰੇ ਸੇਵਕਾਂ ਤੇ ਸੰਗਤ ਕੋ ਦੁਖ ਨਹੀ ਦੇਵਣਾ ਤਾਂ ਕਲਜੁਗ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਅਰਦਾ
ਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਜੀ ਮੇਰਾ ਤੇਜ ਆਪ ਨੇ ਹੋਰਨਾ ਜੁਗਾਂ ਤੇ ਅਧਕ ਕੀਤਾ
ਹੈ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੀ ਏਹੁ ਆਗਿਆ ਹੈ ਕੇ ਕੋਈ ਜਪ ਸੀ
ਤ ਬਲੀ ਹੋਵੇ ਭਾਵੇਂ ਕੈਸਾ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੋਵੇ ਮੇਰੀ ਆਂਚ ਤੇ ਕੋਈ ਨ ਬਚੇਗਾ ਹੇ ਦੀਨਾ ਨਾ

ਜੀਆਗਿਆਹੋਇਜੀਮੈਨੂੰਹੁਕਮਦੇਹੁਸੋਮੈਂਕਰਾਂਜੀ॥ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਤੂੰ
ਏਹੁਛੇਇਦੇਹੁਜੋਜਥੇਸਾਡਾਸਬਦਕੀਰਤਨਹੋਵੈਅਤੇਸੰਗਤਹੋਵੈਸੋਏਥੋਂ
ਹੋਜਾਤੇਬਾਹਿਰਹੀਬੈਠਾਰਹੀਂ॥ ਤਾਂਕਲਜੁਗਨੇਏਹੁਬੇਨਤੀਕੀਤੀਹੇਦੀਨ
ਦਿਆਲਜੀਮੇਰੀਗਤਿਕੈਸੇਹੋਵੇਗੀਜਿਤਵੇਲੇਕੜਾਹੁਪ੍ਰਸਾਦਵਰਤੇਤਾਂਮੇਰਾ
ਪਣਾਛਡਾਲੈਣਵਾਸਤੇਜਾਉਂਗਾਨਹੀਤਾਂਉਤਨਾਚਿਰਮੈਤੂਸਾਡੀਸੰਗਤਦੇਜੋ
ੜਿਆਵਿਚਬੈਠਾਰਹੂੰਗਾਜਦਪ੍ਰਸਾਦਵਰਤੇਤੇਸਬਦਦਾਭੋਗਪਵੇਤਾਂਜਾਵਾਂਗਾ
ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਕਲਜੁਗਨੂੰਸਿਖਕੀਤਾਤਾਂਕਲਜੁਗਹਥਜੋੜਕਰ
ਖੜਾਹੋਇਆਤੇਆਖਿਓਸਹੇਗੁਰੂਜੀਮੈਂਤਨਮਨਕਰਕੇਆਪਦਾਦਾਸਹਾਂਜੀ
ਔਰਮੇਰਾਜੀਉਪ੍ਰਾਣਸਭਆਪਦਾਹੀਹੈਜਿਵੇਂਆਗਿਆਹੋਵੇਤਿਵੇਂਹੀਮੈਂਕ
ਰਾਂਗਾਜੀ॥ਤਾਂਕਲਜੁਗਨੇਬਚਨਦਿਤਾਤੇਕਹਿਆਜੀਮੈਂਤੇਰੀਸੰਗਤਦੇਜੋੜਿ
ਆਂਵਿਚਰਹਾਂ॥ ਮਾਨੀਵੰਞੀਸੂਠੇਕੋਛੋਡਾਂਗਾਨਾਹੀਏਹਬਚਨਕਹਿਕਰਭੇਟਾਦੇ
ਵਣਦਾਬਚਨਦੇਕਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਕਰਚਲਣੇਲਗਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀ
ਨੇਖੁਸੀਕੀਤੀਤੇਕਹਾਹੇਕਲਜੁਗਪਿਛਲੇਜੁਗਾਂਵਿਚਬਹੁਤਤਪਜਪਕਰਦੇਸ
ਨਤਾਂਕੁਛਫਲਹੁੰਦਾਸੀਤੇਹੁਣਤਾਂਤੇਰੇਰਾਜਵਿਚਥੋੜਾਹੀਕੀਤੇਸਭਕਾਰਜਸਿਧ
ਹੋਵਨਗੇਔਰਇਕਪਹਰੀਂਜੇਮਰੇਤਾਂਮੁਕਤਪਾਵੇਗਾਤਾਂਏਹੁਬਚਨਸੁਣਕਰ
ਕਲਜੁਗਨੇਮਥਾਟੇਕਿਆਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇਅਗੇ ਅਤੇਬਹੁਤਬੇਨਤੀਕੀਤੀਤੇ
ਫੇਰਕਲਜੁਗਤੇਖੁਸੀਕਰਕੇਉਥੋਂਚਲਦੇਰਹੇਤੇਕਲਜੁਗਵੀਸੰਸਾਰਮੇਰਮਤ
ਰਹਿਆ॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਚਲੋਭਾਈਬਾਲਾਤੇਮਰਦਾਨਾ॥

॥ਸਾਖੀਆਗੇਤਿਲੰਗਦੇਸਨੂੰਚਲੇ॥

ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਤਿਲੰਗਦੇਸਵਿਚਜਾਇਵੜੇਤੇਇਕਨਗਰ
ਦੇਦੁਆਲੇਬਾਗਸੀਗੁਰੂਜੀਉਸਬਾਗਵਿਚਜਾਇਬੈਠੇਅਤੇਰਾਜਾਇਕਖਤ੍ਰੀ
ਜਾਤਥੋਂਸਲਾਗਹਿਦਾਸੀਪਰਉਸਦਾਸਦਾਬ੍ਰਤਲਗਾਰਹਿੰਦਾਸੀਤਾਂਉਸਨੇ
ਸੁਣਿਆਕੇਬਾਗਵਿਚਤਿਨਅਤੀਤਆਏਹੈਨਪਰਕੀਮਸੁਆਲਪੈਨਾਤਾਂਉ
ਹਖਤ੍ਰੀਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇਦਰਸਨਕੋਆਇਆਤੇਆਇਕੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤੇ
ਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਹੇਦੀਨਦਿਆਲਜੀਆਪਬਚਨਕਰੋਤਾਂਸੀਧਾਪਹੁਚਾ
ਈਐਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਜੋਕੁਛਨਿਰੰਕਾਰਜੀਭੇਜੇਗਾਸੋਲਈਏਗੇ॥ਤਾਂ
ਉਸਨੇਆਪਣੇਆਦਮੀਆਂਕੋਆਖਿਆਭਾਈਛੇਤੀਪਕਵਾਕੇਭੋਜਨਤਿਆਰ

ਕਰਾਕੇਲੈਆਂਵਦੇ ਸੋਅਗੇ ਬਹੁਤਸਾਦ ਦੇਖੇਹੈਨਿ ਜੋ [illegible] ਸੋ [illegible] ਭੁਖੇਦੇਖੇ
ਹੈਨ ਪਰ ਏਹੁ ਅਤੀਤ ਨਿਰੰਕਾਰਕੇ ਸੁਆਲੀਹੈਨ॥ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਏਹੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਨਜ
ਰਆਉਂਦੇਹੈਨ॥ ਤਾਂ ਉਨ ਗੁਮਾਸਤਿਆਂ ਜਾਇਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਇਕਰ
[illegible] ਬੇਜੀਦੇਪਾਸਲੈਆਏ ਅਤੇ [illegible] ਜੋੜਿਕਰ
ਅਰਦਾਸ [illegible] ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਭੁੰਚਿਆ [illegible]
ਹੁਦਾਹੁਜੀ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਕੌਣਹੈਨ॥ ਤਾਂ ਉਸ ਖਤ੍ਰੀਨੇ ਹਥਜੋ
ੜਕਰ ਕਹਿਆ ਜੀ ਏਹੁ ਸਭੁ ਮੇਰੇ ਸਨਬੰਧੀਹੈਨ ਭਾਈ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਸਸੁਰਾਰ
ਸਾਲਾ ਔਰ ਸਭੁ ਕੁਟੰਬ ਹੈਜੀ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਰਾਗ ਵਿ
ਚ ਉਚਾਰਿਆ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਮਾਤ ਮਤਿ ਪਿਤਾ ਸੰਤੋਖੁ ਸਤੁ ਭਾਈ ਕਰਿ
ਏਹੁ ਵਿਸੇਖੁ॥ ਕਹਣਾ ਹੈ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ॥ ਤਉ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ॥੧
॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਰਮ ਸੁਰਤਿ ਦੁਇ ਸਸੁਰ ਭਏ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਮਣਿ ਕਰਿ ਮਨ ਲਏ॥
॥ਸਾਹਾ ਸੰਜੋਗੁ ਵੀਆਹੁ ਵਿਜੋਗੁ॥ ਸਚੁ ਸੰਤਤਿ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋਗੁ॥ ੨ ॥ਜਾਂ ਬਾਬੇ
ਜੀ ਏਹੁ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਉਹੁ ਆਇਕੈ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਢਹਿ ਪਇਆ ਹੇ ਗਰੀ
ਬਨਿਵਾਜ ਜੀ ਮੇਰਾ ਉਧਾਰ ਕਰੋ ਜੀ॥ ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਆਪ ਪਾਵਹੁ ਜੀ॥ ਅ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਰਤਾਇਆ ਤੇ ਆਪ ਵੀ ਥੋੜਾ ਮੁਹਿ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਬ
ਕੀਉ ਸਭ [illegible] ਜਦ ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਖਾਧਾ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਮਤ ਉਜਲੀ
ਹੋਈ ਹੋਰ [illegible] ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਏਸਦੇ ਉਤੇ ਵਡੀ ਮੇਹਰ
ਬਾਨੀ ਕੀਤੀ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਮਾਇਆ ਵਡੀ ਚੰ
ਡੀ ਹੈ ਏਹੁ ਭੁਲਾ ਕਰਮ ਨਹੀ ਕਰਣ ਦੇਂਦੀ ਜਿਸ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਰਧਾ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਸੋ
ਇਸ ਮਾਇਆ ਕਉ ਵੰਡ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨ ਨੀਵਾਂ ਰਖਦਾ ਹੈ ਇਕ ਦੇਵਤਾ [illegible]
ਜਦੀ ਕਿਰਣੀ ਏਹੁ ਵਡੀ ਕਿਰਪਾ ਹੈ ਅਤੇ [illegible] ਇਸ ਦੀ [illegible] ਸਟ ਹੋ
ਵੇਗੀ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਹਾਂ॥ ਤਾਂ ਉਹੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠ ਰਹੇ ਜਾਂ ਏਹੁ ਪਹਰ ਬੀਤੇ [illegible]
ਉਸਦਾ ਜੀਉ ਵਿਆਕੁਲ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸਦੇ ਕੁਟੰਬੀਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਇਸਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰੋ ਇਸਦਾ ਚਲਣਾ ਹੋਵੇਗਾ॥ ਜਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਬਚ
ਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਭਾਈ ਮਾਤਾ ਸਸੁਰੇ ਜਦ [illegible] ਸਭੁ [illegible]
ਹਾ ਆਪਣਾ ਸਰੀਰ ਛੋਡ ਗਇਆ ਤਾਂ ਉਸਦੇ ਕੁਟੰਬੀਆਂ ਨੇ ਉਸਦਾ [illegible]
ਕਰ ਮਸਾਣ ਭੂਮਕਾ ਕੋ ਲੈ ਗਏ ਉਸਦਾ ਸਸਕਾਰ ਕੀਆ ਅਤੇ ਉਨਾਂ ਇਕੱਠੇ ਹੋ

ਇਕਰਕਹਿਣੁਲਕੇਹੇਦੀਨੇਦਿਆਲਸੀਏਹੁਆਇਆਥਾਦਰਸਨਕਰਨਵਾਸਤੇ
ਆਇਆਸੀਜੀ ਭੁਲੀਵੀਹਥਜੋੜੇਜੋਇਸਦੀਮੁਕਤਿਹੋਵੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿ
ਆ ਮਰਦਾਨਿਆਂਰਬਾਬੁਵਜਾਇ।ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਰਬਾਬਵਜਾਇਆ।ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਸਬਦੁਉਚਾਰਿਆ॥ ॥ਰਾਗੁਵਡਹੰਸਮਹਲਾ ੧ ॥ਘਰੁ ੫
॥ਅਲਾਹ[illegible]ਆ ਉਸਦੇਪ੍ਰਥਾਇਹੋਈਆ॥ ॥ਧੰਨਸਿਰੰਦਾਸਚਾਪ
ਤਿਸਾਹਿਜਿਨਜਗੁਧੰਧੈਲਾਇਆ॥ਮੁਹਲਤਪੁੰਨੀਪਾਈਭਰੀਜਾਨੀਘਤਿਚਲਾ
ਇਆ॥ ਜਾਨੀਘਤਿਚਲਾਇਆਲਿਖਿਆਆਇਆ॥ਰੁਨੇਵੀਰਸਬਾਏ॥
ਕਾਂਇਆਹੰਸਥੀਆਵੇਛੋੜਾਜਾਂਦਿਨਪੁੰਨੇਮੇਰੀਮਾਏ॥ਜੇਹਾਲਿਖਿਆਤੇਹਾ
ਪਾਇਆਜੇਹਾਪੁਰਬਕਮਾਇਆ॥ਧੰਨਸਿਰੰਦਾਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹਜਿਨਜਗੁਧੰ
ਧੈਲਾਇਆ॥ ੧ ॥ਸਾਹਿਬੁਸਿਮਰਹੁਮੇਰੇਭਾਈਹੋਸਭਨਾਏਹੁਪਇਆਣਾ
॥ਏਥੈਧੰਧਾਕੂੜਾਚਾਰਿਦਿਹਾਆਗੈਸਰਪਰਜਾਣਾ॥ਆਗੈਸਰਪਰਜਾ
ਣਾਜਿਉਮਿਹਮਾਣਾਕਾਹੇਗਾਰਬੁਕੀਜੈ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਦਰਗਹਿਸੁਖਪਾ
ਈਐਨਾਮਤਿਸੈਕਾਲੀਜੈ॥ਆਗੈਹੁਕਮੁਨਚਲੈਮੂਲੇਸਿਰਸਿਰਕਿਆਵਿ
ਹਾਣਾ॥ਸਾਹਿਬਸਿਮਰਹੁਮੇਰੇਭਾਈਓਸਭਨਾਏਹੁਪਇਆਣਾ॥ ੨ ॥ਜੋਤਿ
ਸੁਭਾਵੈਸੰਮ੍ਰਥਸੋਥੀਐਹੀਲੜਾਏਹੁਸੰਸਾਰੋ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਰਹਿਆ
ਸਾਚੜਾਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥ਸਾਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੋਅਲਖਅਪਾਰੋਤਾਕਾਅੰ
ਤਨਪਾਇਆ॥ਆਇਆਤਿਨਕਾਸਫਲਭਇਆਹੈਇਕਮਨਜਿਨੀ
ਧਿਆਇਆ॥ਢਾਹੇਢਾਹਿਉਸਾਰੇਆਪੇਹੁਕਮਸਵਾਰਣਹਾਰੋ॥ਜੋਤਿਸੁ
ਭਾਵੈਸੰਮ੍ਰਥਸੋਥੀਐਹੀਲੜਾਏਹੁਸੰਸਾਰੋ॥ ੩ ॥ਨਾਨਕਰੁੰਨਾਬਾਬਾਜਾਂ
ਣੀਐਜਾਂਰੋਵੈਲਾਇਪਿਆਰੋ॥ਵਾਲੇਵੇਕਾਰਣਬਾਬਾਰੋਈਐਰੋਵਣਸਗ
ਲਬਿਕਾਰੋ॥ਰੋਵਣਸਗਲਬਿਕਾਰੋ॥ਗਾਫਲਸੰਸਾਰੋਮਾਇਆਕਾਰਣਿਰੋਵੈ
॥ਚੰਗਾਮੰਦਾਕਿਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀਇਹੁਤਨਏਵੈਖੋਵੈ॥ਐਥੈਆਇਆਸਭਕੋਜਾ
ਸੀਕੂੜਕਰਹੁਅਹੰਕਾਰੋ॥ਨਾਨਕਰੁੰਨਾਬਾਬਾਜਾਣੀਐਜਾਂਰੋਵੈਲਾਇਪਿਆਰੋ॥ ੪ ॥
ਏਹੁਅਲਾਹਣੀਆਉਸਦੇਪ੍ਰਥਾਇਹੋਈਆ॥ਤਾਂਸਭਆਇਪੈਰੀਪਏ॥ਗੁਰੂਜੀ
ਏਹੁਬਚਨਜਾਂਕੀਤਾਭਾਈਜਿਥੇਏਹੁਸਬਦਪੜੀਐਗਾ॥ਜਿਸਪ੍ਰਾਣੀਉਤੇਜੋ
ਬਾਹਰਾਂਕੋਹਾਂਤਕਪ੍ਰਾਣੀਮੁਕਤਹੋਵੈਗਾ॥ਏਹਬਚਨਸੁਣਕੇਸਭਉਸਕੇਭਰਾ
ਇਭਾਈਆਇਚਰਨੀਲਗੇਹੇਗੁਰੂਜੀਸਾਡਾਭੀਉਧਾਰਕਰੋ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਉਨ

ਲੋਕਾਂਨੂੰਸਿਖਕੀਤਾਤੇਨਾਮਦ੍ਰਿੜਾਤੇ[illegible]ਆਸ੍ਰਮਦੀਕ੍ਰਿਤਕਰਨੀਸਚਬੋਲ
ਣਾਆਏਗਏਦੀਸੇਵਾਕਰਨੀਏਹਕੰਮਕਰਕੇਗੁਰੂਜੀਓਥੇਰਹੁੰਦੇਰਹੇ॥

॥ਸਾਖੀਔਰਦੇਸਕੀਚਲੀ॥

ਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਔਰਦੇਸਕੁਉਜਾੜਵਿਚ[illegible]ਸ੍ਰੀਬਾਬ
[illegible]ਕਰਨਚਬੇਹੀਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੇਪਰਜੋਗਲਹੈਸੋਅਚਰਜਭੂਮਨਜ
ਹੋਰਜਿਥੇਆਵਨਤਿਥੇਕੋਈਫਕੀਰਭੂਮਮੰਗਤਾਆਵੇਸੋਬਾਬੇਜੀਨੂੰਦੇਖਕਰਮੰ
ਗਣਆਏਖਲੋਵੇਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬਾਜੀਬਚਨਕਰਨਭਾਈਜਾਹੋਫਲਾਣੇਬਿਰਛਦੇ
ਹੇਠਕੁਛਰਖਿਆਹੈਸੋਜਾਇਕਰਲੈਲਵੋਤਾਂਓਹਜਾਇਕੇਦੇਖਨਤਾਅਰੋਪਦਾਰਥ

ਪਇਆਹੋਵੇਸੋਲੈਲੈ ਨਪਰਜੋਆਵੇਸੋ
ਖਾਲੀਨਜਾਵੇਅਤੇ ਲੋਕਕਹਿਨਕੇਸ੍ਰੀਬ
ਬਾਜੀਸ੍ਰੀਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀਦੀਦਰਗਾਹਦਾ
[illegible]ਲਕਰੇਅਤੇਨਾਲੇ ਕਹਿਣਭਾਈਨਬੀ
[illegible]ਗਿਧਾਂਸਿਧਾਂਵਿ ਸਦੇਅਰੋਪਿਛੇਲ
ਗੀਆਫਿਰਦੀਆਹੈ ਨਵਾਹਵਾਹਤੇਰੀਕ
[illegible]ਈਜੋਤੂੰਧੰਨਹੈ ਭਈਏਹਬਡਭਾਗ
[illegible]ਹੈਕੋਈਕਹੇਬਾਬਾਫ ਕੀਰਹੈਜੇਹੀਖੁਸ਼ੀ
[illegible]ਜੀਬਾਬੇਜੀਨੂੰਦੇਵਨ ਰਹੋਜੇਹੀਬਨਜਾ
ਦੇਪ੍ਰਮੇਸਰਦੀਦਰਗਾਹਮੇਂਕਬੂਲਪਵੇਅਤੇਭਾਈਕਲਜੁਗਮੇਐਸਾਵਲੀਲੋਕਕੋ
ਈਨਹੀਪੈਦਾਹੂਆਅਤੇਜੋਬਾਬਾਜੀਮੂਹੋਂਕਹਿਨਸੋਈਹੋਇਜਾਵੇਜੋਕੋਈਅਰ
ਸਵਾਲਕਰੇਉਸਦਾਮਨਸਾਪੂਰੀਹੋਜਾਵੇਉਸਸਹਿਰਵਿਚਬੜਾਰਉਗਾਹੋਇ
ਗਇਆਜੋਭਾਈਨਾਨਕਜੀਵੇਦੀਖਤ੍ਰੀਹੈਪਰਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾਪਿਆਰਾਹੈਬਹੁ
ਤਲੋਕਜੁੜਆਏਤੇਸੇਵਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੀਬਹੁਤਹੋਵਨਲਗੀਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬਾਜੀ
ਉਥੇਦੇਲੋਕਾਂਕੋਸਿਖੀਦਾਨਦੇਕਰਸ੍ਰੀਬਾਬਾਜੀਉਥੋਂਅੰਤ੍ਰਧਿਆਨਹੋਇਕਰ
ਕਿਸੇਹੋਰਵਲਾਇਤਜਾਇਨਿਕਲੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਇਕਵਲਾਇਤਜੋਗਏਸੋ
ਉਥੇਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮਕੋਈਨਲੈਵੈਜੋਕੋਈਸਰਕਾਰਹੁੰਦਾਹੈਉਸਦੇਸਕਲ
ਮੁਨਾਫਕਕਹਿਦੇਸਨਅਤੇਖੇਤੀਮੀਂਹਤੇਹੋਰਦੀਸੀਪਰਸਦਾਮੀਂਹਦੀਲੋੜਹੋ
ਵੇਤਾਂਸਭਰਯਤਰਾਜੇਦੇਪਾਸਜਾਇਅਰਜਕਰਨਜੋਰਾਜਾਜੀਸਾਨੂੰਮੀਂਹਦੀ

[illegible]
ਰਨਲਗ ਜਾਂਦੇ ਇਸ ਜੁਗਤ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਸਤੋਖੇ ਸਾ[illegible] ਬਾਤ ਓਨਾ ਲੋਕਾਂ ਪਾਸ ਕਹੀ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਰਬ ਅਪਣੇ ਕੋ ਜਾਨਣੇ ਵਾਲੇ ਕਹਾ ਤੇ ਭਾਈ ਏ ਕੋ ਭਾਈ ਏਥੇ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸਰ
ਨੂੰ ਨਹੀ ਜਾਣਦੇ॥ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੇ ਜਾਇ ਕੇ ਰਹਿਣ ਲਾਇਆ ਇਕ ਜਿਮੀਦਾਰ ਦੇ ਖੇਤ ਵਿਚ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਖੇਤ ਰਹੇ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦਸ ਬਾਰਾਂ ਲੰਗੋਟ ਬੰਦ ਫਕੀਰ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿਣ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਰਹਿਣ ਪਰ ਜਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ
ਮੁਲਖ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਏ ਉਸ ਦਿਨ ਦਾ ਮੀਂਹ ਵਰਨਾ ਬੰਦ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤੇ ਸਭ ਲੋਕ ਇ
ਕਠੇ ਹੋਇ ਕਰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਪਾਸ ਗਏ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਮੀਂਹ ਦੀ ਲੋ
ੜ ਹੈ ਜੀ ਜੋ ਮੀਂਹ ਦੇਵੇ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜਾਓ ਭਾਈ ਮੀਂਹ ਵਰਸੇਗਾ ਜਦ ਪੰਜ ਸ
ਤ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਤੇ ਮੀਂਹ ਨਹੀ ਵੁਠਾ ਤਾਂ ਰਯਤ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਪਾਸ ਗਏ ਰਾਜਾ ਜੀ ਮੀਂਹ ਦੀ
ਲੋੜ ਹੈ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜਾਓ ਬਰਸੇਗਾ ਫੇਰ ਦਸ ਬਾਰਾਂ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਪਰ ਮੀਂਹ ਨਾ ਬਰ
ਸਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਰਯਤ ਗਈ ਰਾਜਾ ਜੀ ਮੀਂਹ ਨਹੀ ਵੁਠਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਨਾਂ ਲੋ
ਕਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਕੇ ਮੈ ਕਿਆ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਰਯਤ ਬੇ ਉਮੇਦ ਹੋ ਬੈਠੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਨਾ ਫਲ ਵਦੇ
ਤੇ ਨਾਂ ਕੋਈ ਬੀਜੇ ਚੁਪ ਕਰ ਕੇ ਲੋਕ ਬਹਿ ਰਹੇ ਇਕ ਜਿਮੀਦਾਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਪਾਸ ਆ
ਇ ਰਹਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਖੇਤ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਨਿ ਉਹ ਆਪ ਭੀ ਓਹ ਨਿਤ ਹੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ ਬੈਠਿਦਾ ਸੀ ਪਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਨਾਲ ਖੁਸ ਹੋਇ ਕਰ ਬ
ਤਾਂ ਕਰਦੇ ਸਨ ਉਸ ਦਿਨ ਓਹ ਜਿਮੀਦਾਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁ
ਛਿਆ ਕਿ ਓ ਭਾਈ ਕਿਆ ਗੁਜਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਭ ਬਾਤ ਦੇ ਜਾਨਣੇ ਵਾਲੇ ਸਨ ਪਰ
ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਡਾ ਕਹਿਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਕਿਆ ਹੋਇ
ਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਨਗਰੀ ਸਭੀ ਉਜਾੜ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਮੀਂਹ ਨਹੀ ਵਸਦਾ ਤਾਂ ਬਾ
ਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਗੇ ਮੀਂਹ ਕੌਣ ਵਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਉਸ ਨੇ ਕਹਾ ਜੀ ਰਾਜਾ ਏਸ ਨਗ
ਰੀ ਦਾ ਮੀਂਹ ਵਰਸਾਇੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਫੇਰ ਵੀ ਰਾਜਾ ਪਾਸ ਜਾ ਕ
ਹੋ ਖਾਂ ਭਾਈ ਏਸ ਦੇਸ ਰਾਜਾ ਵਸਾਇੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਲੋਕ [illegible] ਵਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਜੀ ਸਭ ਨੀ ਥਾਂਈ ਏਹੋ ਹੀ ਵਸਾਇੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਪੁਛ
ਭੀ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਆਖਹੁ ਮੀਂਹ ਵਸਾਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ [illegible] ਜੀ ਪੁਛੇ ਤਾਂ ਬਤੇਰਾ ਜਾਇ ਕੇ
ਹਾਂ ਕੁਛ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜਿਸ ਕਰਤੇ ਸਭ ਸਰਿਸਟੀ ਹੈ ਤੇ ਰਾਜੇ
ਦਾ ਸਭ ਨੀ ਥਾਂਈ ਹੈ ਘਟ ਘਟ ਦਾ ਸਾਂਈ ਹੈ ਸ੍ਰਭ ਨਾ ਮੁਰੀਆਂ ਲੋਆਂ ਦੇ ਵਿਚ ਓਹੀ ਕਰਤਾ

ਗੇਜਿਥੇਉਸਨੂੰਅਰ[illegible]ਹਜ਼ੂਰਹੈਤਾਂਉਸਨੇਕਹਿਆਜੀਪ
ਰਮੇਸਰਕਉਣਹੈਅਸਾਂਤੇਰੇਮੁਖੋਂਸੁਣਿਆਹੈਜੋਪਰਮੇਸਰਕੋਈਹੈਤਾਂਗੁਰੂਜੀ
ਆਖਿਆਭਾਈਹੁਣਤੂਸੀਪਰਮੇਸਰਨੂੰਸਿਮਰੋਤੇਪ੍ਰਮੇਸਰਪਾਸੋਂਤੁਸੀਂਮੰਗਹੁਜੋ
ਹੇਦੀਨਦਿਆਲਮੀਹਪਾਉਜੇਪ੍ਰਮੇਸਰਨੂੰਨਾਮੰਨੋਗੇਤਾਮੀਹਕਦੀਨਾਪਵੇਗਾਤਾਂਉ
ਸਜਿਮੀਂਦਾਰਨੇਕਹਿਆਜੀਬਿਨਾਦੇਖਿਆਕਿਉਂਕਰਪ੍ਰਤੀਤਆਵੇਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀ
ਕਹਿਆਕੁਦਰਤਤੇਜਾਣੀਦਾਹੈਤਾਂਉਸਨੇਆਖਿਆਜੀਕੁਦਰਤਕਿਆਹੋਤੀਹੈਤਾਂਗੁ
ਰੂਜੀਆਖਿਆਕੁਦਰਤਇਸਨੂੰਆਖਦੇਹੈਨਜੋਤੇਰਾਖੇਤਹੈਇਸਨੂੰਹਲਵਾਹਕ
ਰਬੀਜਬੋਦੇਂਜੇਕਰਬੀਜਉਗਪਿਆਤਾਂਜਾਣੀਕੋਈਪ੍ਰਮੇਸਰਹੈਜੇਕਰਨਾਉਗਿ
ਆਤਾਂਜਾਣੀਪਰਮੇਸਰਹੈਨਹੀਤਾਂਉਸਆਖਿਆਬਿਨਾਜਿਮੀਨਭਿਨੀਸਦਾਹ
ਲਕੀਕਰਵਗੇਗਾਤਾਂਬਾਬੇਜੀਆਖਿਆਭਾਈਤੂੰਹਲਲੈਆਉਤੇਰਾਹਲਲਗੇ
ਗਾਤਾਂਓਹਪੈਰੀਪਉਂਦਾਈਆਪਨੇਘਰਉਠਗਇਆਘਰਆਇਕਰਿਵਸਤੀ
ਵਿਚਲਗਾਕਹਿਣਭਾਈਇਕਪਰਮੇਸਰਦਾਪਿਆਰਾਆਖਦਾਹੈਜੋਤੁਸੀਪ੍ਰਮੇਸ
ਰਦਾਨਾਮਲੈਕੇਹਲਵਾਹੁਬੀਜਬੋਵਹੁਖੇਤੀਜੰਮੇਗੀਜਦਉਸਨੇਏਹੁਬਾਤਕਹੀ
ਤਾਂਵਸਤੀਦੇਲੋਕਾਂਸੁਣਿਆਤਾਂਓਹਹਾਂਛਹਾਂਛਕਰਕੇਪਏਕਹਿਣੇਲਗੇਬਾਵਰੇਕ
ਦੀਮੀਂਹਬਗੈਰਵੀਕਦੀਖੇਤੀਉਗਦੀਹੈਤਾਂਓਹਫੇਰਬਾਬੇਜੀਪਾਸਗਇਆਅਤੇਕ
ਹਿਓਸਹੇਗੁਰੂਜੀਸਾਰੇਵਸਤੀਦੇਲੋਕਮੈਨੂੰਆਖਦੇਹੈਨਤੂੰਕਮਲਾਹੈਤਾਂਬਾਬੇਜੀ
ਕਹਿਆਭਾਈਜਾਹੁਤੂੰਘਰੋਹਲਲੈਆਉਅਤੇਤੇਰੀਖੇਤੀਦੇਆਂਸੀਜਾਮਨਰਹੇਤੂੰਦੇ
ਰਕੇਲਿਆਉਤਾਂਓਹਜਾਕੇਹਲਲੈਆਇਆਤਾਂਬਾਬੇਕਹਿਆਬਚਾਇਕਜਣਾਹ
ਲਲਾਉਤੇਇਕਜਣਾਬੀਜਪਾਉਂਦਾਜਾਵੇਪਰਉਨਾਸਾਰੀਖੇਤੀਬੀਜਦਿਤੀਤਾਂ
ਉਸਦੀਰੀਸਲਾਲਹੋਰਲੋਕਪੈਰੀਆਇਪਇਓਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆਤੁਸੀਵੀਬੀ
ਜਹੁਇਸੀਤਰਾਂਸਾਰੇਪਿੰਡਨੇਬੀਜਪਾਇਦਿਤਾਤੇਲਗੇਗੁਰੂਜੀਦੀਟਹਿਲਕਰ
ਨਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਭਾਈਤੁਸੀਪ੍ਰਮੇਸਰਦੀਬੰਦਗੀਕਰੋਤੇਹੋਰਸਚਬੋਲਹੁ
ਤਾਂਓਹਲਗੇਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਣਤਾਂਓਹਖੇਤੀਉਗਦੀਤਾਂਰਾਜੇਨੇਸੁਣਿਆਤਾਂਰਜਾ
ਦੀਪੈਰੀਆਇਪਇਆਤੇਜਬਖੇਤੀਆਂਪਕਕੇਤਿਆਰਹੋਈਆਂਤਾਂਖੇਤੀਨੂੰਦੇਖ
ਕਰਸਭਲੋਕਹੈਰਾਨਹੋਏਤਾਂਬਾਬੇਕਹਿਆਭਾਈਖੇਤੀਆਂਵਢਹੁਪਰਇਕਬੂਟਾਪ
ਟਕੇਦੇਖਹੁਦੇਖਾਂਬੂਟੇਹੇਠਕਿਆਹੈਜਾਂਬੂਟੇਨੂੰਪਟਕੇਦੇਖਿਆਤਾਂਹੇਠੋਂਜਮੀਨਦੇਮੌ
ਗਿਆਰਨਿਕਲੇਤਾਂਸਭਲੋਕਹੈਰਾਨਹੂਏਤਾਂਇਸਬਾਤਨੂੰਦੇਖਕਰਰਾਜਾਭੀਸਿ

ਖੋਹਿਆ ਤੇ [illegible] ਦੇ ਕੇ ਸਿਖ ਪ੍ਰੇਮੀ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਦੇ ਸਦਕੇ [illegible]
ਓਦ੍ਰੇਜ ਕੀ ਖਿਆਲ [illegible] ਨ ਇਸਨਾਨ [illegible] ਤੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਸਿਖ ਆਵੇ [illegible]
ਲ ਕਰਨੀ ਪਰ ਮਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸੇ ਆਗੇ ਕੈ ਚਲੇ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

॥ਸਾਖੀ ਕੀੜੀ ਤੇ ਇਕ ਰਾਜਾ ਦੀ॥

ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹੇ ਹੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਇਕ ਸਮੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾ ਦੇਸ ਦੇ ਕੀੜੀ ਦੇ ਰਾਜ ਦੇ ਚ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇਖੇ ਆਂ ਜੋ ਸਭ ਰੁੱਖ ਦਰਖਤ ਸਿਆਹ ਹੀ ਸਿਆਹ ਨਜਰ ਆਂਵਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖ ਕਰ ਡਰਿਆ ਤੇ ਲਗਾ ਕਹਿਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਥੋਂ ਚਲੋ ਜੀ ਅਸਾ ਏਥੇ ਕਾਲੀ ਧਰਤੀ ਕਦੀ ਨਹੀ ਦੇਖੀ ਜੀ ਇਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਨਿਕਲ ਚਲੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਦੇਸ ਕੀੜੀ ਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕੀੜੀ ਦੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਪੰਛੀ ਦਾ ਬਚਾ ਵੀ ਆਵੇ ਤਾਂ ਖਾਇ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹੈਨ ਪਰ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇਰੇ ਨੇੜੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਆਉਂਦਾ ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਅਗੇ ਵੀ ਏਸ ਦੇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਆਇਆ ਹੈ ਕੇ ਨਹੀ ਆਇਆ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਕ ਸਮੇ ਇਕ ਰਾਜਾ ਏਥੇ ਆਇਆ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਰਾਜਾ ਦੀ ਫੌਜ ਬਾਰਵੇ ਖੂਹਣੀ ਆ ਲਸਕਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕ ਸਰਾਜਾ ਉਪਰ ਉਸਨੇ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕੀਤੀ ਸੀ ਸੋ ਚਲਦਾ ਚਲਦਾ ਇਸ ਦੇਸ ਵਿਚ ਆਏ ਗਇਆ ਤਾ ਉਸ ਰਾਜਾ ਨੂੰ [illegible] ਤੇ ਆਖਣ ਲਗੀ ਕੇ ਹੇ ਰਾਜਾ ਅਵਲ ਤਾਂ ਏਸ ਨਗਰ ਵਿਚੋ ਤੂੰ ਚਲਿ [illegible] ਕਰ ਤੂੰ ਏਸ ਦੇਸ ਵਿਚੋ ਚਲਿਆ ਚਾਹੁਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਅਰਦਾਸ ਮੰਨ ਕਰ ਜਾਹੁ ਤਾ ਰਾਜਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕੀ ਤੂੰ ਕਹੁ ਤਾਂ ਕੀੜੀ ਆਖਿਆ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਰੋਟੀ ਖਾਹੁ ਕਰ ਜਾਉ ਤਾ ਰਾਜੇ ਆਖਿਆ ਮੇਰਾ ਨਵੇ ਖੂਹਣੀ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੈ ਅਰ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਰੋਟੀ ਕਿਸ ਤਰਾ ਖਾਂਦਾ ਤਾਂ ਕੀੜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਜੁੱਧ ਕਰਕੇ ਜਾਹੁ ਤਾ ਰਾਜੇ ਆਖਿਆ ਭੁਲਾ ਹੋਏ ਕੀੜੀ ਤੂੰ ਕਿਆ ਜੁਧ ਕਰੇਗੀ ਤਾ ਰਾਜਾ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਕੀੜੀ ਕਰੇ ਜਾਹੁ ਬਾਰਵੇ ਖੂਹਣੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕੀੜੀਆਂ ਕਿਲਤਾ ਕਰ ਤਾ ਲਖਾ ਰਾਜਾ ਦਾ ਲਸਕਰ ਕੀੜੀਆਂ ਕੈ ਲੜਨ ਲਗੇ ਤੇ ਮਾਰਨ ਤਾਂ ਉਸ ਪਾਤਸਾਹ ਕੀੜੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਭਾਈ ਪਤਾਲ ਵਿਚ ਜਾਕੇ ਬਿਖ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਜਿਨਿ ਦੇ ਪੁਤਰ ਕੀੜੀਆਂ ਪਤਾਲ ਵਿਚ ਜਾਇ ਕਰ ਬਿਖ ਲੈ ਆਈਆ ਤੇ ਓਹ ਬਿਖ ਜਿਸ ਦੇ ਪਲੇ ਨੂੰ [illegible] ਲਾਉਣ ਓਹੋ ਮਰ ਜਾਵੇ [illegible] ਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਬਾਰਵੇ ਖੂਹਣੀ ਸੈਨਾ ਸਭੋ ਹੀ ਮਰ ਗਈ ਪਰ ਸਭ [illegible] ਆਗਿਆ [illegible] ਇਕੋ ਰਾਜਾ ਹੀ ਰਹਿ ਗਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਕੀੜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿ ਓਹ ਰਾ

ਜਾ ਖਿਆ ਪ੍ਰਬੂਤਾ ਅਸੀ ਮੈ ਗੁਰੀ ਮਿਲਹੁ ਤਬ ਰਾਜਾ ਹੋਇ ਕੈ ਨੇ ਪੈਰ ਉਠਿ ਆ ਗਾਰਾਜੇ
ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾ ਬਿ ਕੀੜੀ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਤੁਸੀ ਪਤਾਲ ਜਾਇਕੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਲਿਆਉ ਤਾਂ ਸਭ ਕੀੜੀਆਂ ਪਤਾਲਿ ਵਿਚ ਜਾਇਕੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲੈ ਆਈਆ ਜਿਸਦੇ
ਨਾਲ ਛੁਹਾਉਣ ਓਹੋ ਉਠ ਕਰ ਖੜੋਇ ਜਾਵੇ ਇਸੇ ਤਰਾ ਸਭ ਲਸਕਰ ਉਠ ਖੜੋਤਾ
ਤਬ ਰਾਜਾ ਦੇਖਕਰ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਤੇ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕਰਦਾ ਆਗਿਆ ਨਾਲ ਰਾ
ਜਾ ਉਸ ਕੀੜੀ ਦੀ ਰੋਟੀ ਖਾਵਣ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਸਭ ਲਸਕਰ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਗਇਆ।
ਤਬ ਰਾਜੇ ਬਾਨ ਦੇ ਛੁਹਣੀਆਂ ਸੈਨਾ ਸਭ ਰੋਟੀ ਖਾ ਕੇ ਰਜ ਗਈ ਪਰ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਰੋਟੀ
ਜੋ ਮਿਲੀ ਸੋ ਰੰਧੀ ਤੇ ਚਰਾਕੀ ਮਠਿਆਈ ਮਿਲੀ ਹੋਰ ਜੋ ਘੋੜਿਆ ਨੂੰ ਪਾਹੁਮ
ਲਿਆ ਸੋ ਭੀ ਉਨਾਹੂ ਆਮਿਲਿਆ ਤੇ ਰੋ
ਬਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਇ ਆ ਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕੀ
ੜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਕੀ ੜੀ ਮੇਰੀ ਇਕ ਬਾਤ
ਸੁਣ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਖਾਣਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਸੋ ਰੰਧੀ
ਤੇ ਚਰਾਕੀ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤੇ ਘੋੜਿਆ ਨੂੰ ਜੋ
ਦਾਣਾ ਘਾਸ ਮਿਲਿ ਆ ਹੈ ਸੋ ਭੀ ਨਾਓ
ਕਹਾ ਬਿਆ ਹੂਆ ਹੈ ਏਹ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉ
ਸ ਕੀੜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਸੁਣ ਏਸ
ਰਸ ਤੇ ਵਿਚ ਇਕ ਅਗੇ ਵੀ ਰਾਜਾ

ਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮੈ ਉ ਸਨੂੰ ਰੋਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ
ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੇ ਉਸ ਤੇ ਖਵਾਰਿਹਾ ਸੀ ਸੋ ਮੈ
ਤੇਰੇ ਲਸਕਰ ਨੂੰ ਪਰੋਸਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਉਸਦੇ ਘੋੜਿਆ ਤੇ ਦਾਣਾ ਘਾਸ ਵਧੇਰੇ
ਆਹੇਸੀ ਸੋ ਤੇਰੇ ਆ ਘੋੜਿਆ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਉਠ ਕੇ ਦੇਖਣੇ ਗਿਆ ਜਾ
ਜਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਈ ਕੋਠੇ ਭਰੇ ਪਏ ਹੈਨ ਰਾਜੇ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਦੂਰ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤੇ ਕਹਿ
ਰਸ ਹੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਐਸੇ ਐਸੇ ਰਾਜੇ ਕਈ ਹੋਇ ਚੁਕੇ ਹੈਨ ਜੋ ਮੇਰੀ ਗਿਣਤੀ ਜਾ ਏਹ ਕਹਿ
ਕਰ ਰਾਜਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਕੋ ਉਠਿ ਆਇਆ ਜਦ ਏਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਇਤਨੇ ਏਡੇ ਲਸਕਰ ਵਾਲੇ ਰਾਜੇ ਹੋਇ ਗੁਜਰੇ ਹੈਨ
ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਓਹ ਸਭ ਲਸਕਰ ਮਿਟੀ ਹੋਇ ਗਏ ਜੇ ਜਿਨਾ ਦੀ ਬਾਬਿਆ ਲਖ
ਲੱਖ ਛੁਹਣੀਆ ਸੈਨਾ ਹੋਇ ਚੁਕੀ ਤੇ ਓਹ ਭੀ ਕਾਲ ਦੇ ਵਸ ਹੋਇ ਗਏ ਹੈਨ ਜੀ।।

॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ [illegible] ਉਚਾਰਿਆ॥ [illegible]
ਆਪਣੀ [illegible] ਇਕਨਾ ਦੇ [illegible] ਇਕਨਾ ਦੇ ਪੇਟ [illegible] ਇਕਨਾ ਹੋਇ
ਖਤੀ ਇਕਨਾ ਹੋਇ ਵੀਸਾਰ॥ ਲਸਕਰ ਸਣੇ ਦਮਾਮਿਆ ਛੁਟੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਖੀ
ਢਹਿ ਪਈ ਮਿਟੀ ਸਿਉ ਦਾ ਕੋ ਢੋਆ ਝੀ ਤਰਚੋਰਿ ਬਹੁਤਾਲਿਆ ਖੋਟ ਵੈਣਾਂ ਅਖੋਟ॥ ੧

॥ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਜੋ ਲਸਕਰ ਕਟਕ ਵਾਜੇ ਗਾਜੇ ਪਾਲ
ਕੀਆ ਘੋੜੇ ਰਥ ਹਾਥੀ ਸਭ ਮਿਟੀ ਹੋਇ ਜਾਵੇਗੇ ਏਨਾ ਕੂੜੀਆ ਹਵਾਈ ਲੋਕੈਂ ਅੰਧ ਧੋਜ
ਦਾ ਹੈ ਅੰਤ ਨੂੰ ਮਿਟੀ ਦੀ ਢੇਰੀ ਹੋਇ ਜਾਵੇਗਾ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਸੀ ਤੇਰੀ
ਆਖੀ ਹੋਇ ਜਾਣਾ॥ ਤਾਂ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਇਕ ਹੋਰ ਸਲੋਕ ਆਖਿਆ॥ ਸੀਹਾਂ
ਬਾਜਾਂ ਚਰਗਾ ਕੂਹੀਆਂ ਇਨ ਖਵਾਲੇ ਘਾਹੁ॥ ਘਾਹੁ ਖਾਨਿ ਤਿਨਾ ਮਾਸੁ ਖਵਾਲੇ
ਏਹੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ॥ ਨਦੀਆਂ ਵਿਚ ਟਿਬੇ ਦਿਖਾਲੇ ਥਲੀ ਕਰੇ ਅਸਗਾਹੁ॥ ਕੀੜਾ
ਥਾਪ ਦੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਲਸਕਰ ਕਰੇ ਸੁਆਹੁ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੀਵਹਿ ਲੈ ਸਾਹਾ ਜੀਵਾਲੇ
ਤਾਂ ਕਿਆ ਸਾਹੁ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਦੇਇ ਗਿਰਾਹਿ॥ ੨ ॥
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਅਣਏ ਪੈਰੀ ਪਇਆ॥ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥ ॥

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਦੋਹੁ ਗਿਰਾਂਵਾਂ ਦੀ॥

॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਾਂਵੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕਸ ਗਿਰਾਂਇ ਦੇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਵੜੇ ਪਰ ਓਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕ ਬੇਰਹਣ ਨਾ ਦੇਵਣ ਸਗੋਂ ਮਸਕਰੀਆਂ ਕਰਨ ਸੋ ਉਥੇ ਕਾਈ ਪਹਰੀ ਨਾ ਰਹੇ ਓਥੋਂ ਅਗੇ ਨੂੰ ਚਲੇ ਗਏ ਪਰ ਸੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਏਹ ਮੂਹੋਂ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਹੁ ਸਹਿਰ ਸਦਾ ਹੀ ਰਹੇ॥ ਏਹੁ ਆਖ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਹੋਰ ਸਗਰਾਂਇ ਜਾਇ ਵੜੇ ਪਰ ਓਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਸੇਵਕ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਓਥੇ ਰਾਤ ਰਹੇ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲੀਆਇ ਕਰ ਰਖਿਆ ਸੋ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਅੰਗ ਜਭ ਓਥੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਵਰਤਾਇ ਦਿਤਾ ਹੋਰ ਭੂ ਮੇਰੇ ਕੈ ਅਗਿਆ ਕਰੀ [illegible] ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਆਂ ਕੂ ਹੋਇ ਜਾਣਾ॥ ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਭਲਕ ਉਠਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਗੇ ਚਲੇ ਪਰ ਮੁਖ ਥੀ ਕਹਿ ਗਏ ਭਾਈ ਏਹੁ ਮਲਖ ਏਥੋਂ ਉਜੜ ਜਾਵੇ ਜਾਂ ਏਹੁ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇਰੇ ਦਰਬਾਰ ਬੜਾ ਅਨਿਆਉ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਹਣ ਭੀ ਨਾ ਦਿਤੋ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਸੀਸ ਕਰਕੇ ਇਆ ਵਸਦੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਜਿਨਾ ਤੁਸਾਂ ਨਾਲ ਬਡੀ ਸੇਵ ਕੀਤੀ ਤਿਨਾ ਤਾਈਂ ਆਪ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਕੇ ਉਜੜ ਜਾਹੋ ਏਹੁ ਕਿਆ ਅਚਰਜ ਹੈ

।ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਸ ਸਾਹਿਬ ਦੀ [illegible]
ਉ ਇਹ ਜਨੇਊ [illegible] ਦੀ ਗਤਿ ਕਰਣਾ ਅਤੇ ਸੁਮਤਿ ਦੇਵਣਾ [illegible]
ਤਿਸ ਨੂੰ ਹਿਰਦਾ [illegible] ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਹਉਮੈ ਮਨ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕਰੇ [illegible]
ਆਖਿਆ ਜੀ ਜਿਸ ਦੀ ਆਪ ਚਾਹੋ ਤਿਸ ਦੀ ਗਤਿ ਕਰਦੇ ਹੋ।

।ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ। ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧

।ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਹਸਣਾ ਸਉਣਾ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਹੈ ਮਰਣਾ ।ਖਸਮੁ ਵਿਸਾ-
ਰਿ ਖੁਆਰੀ ਕੀਨੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥ ੧ ।ਪ੍ਰਾਣੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਵਹੁ ।ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹੁ ॥ ੧ ।ਰਹਾਉ। ।ਤੁਧ ਨੋ ਸੇਵ-
ਹਿ ਤੁਝੁ ਕਿਆ ਦੇਵਹਿ ਮਾਂਗਹਿ ਲੇਵਹਿ ਰਹਹਿ ਨਹੀ ।ਤੂ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ
ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਤੁਹੀ ।ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵ-
ਹਿ ਸੇਈ ਸੂਚੇ ਹੋਹੀ ।ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੈਲੇ ਹਛੇ ਹੋਹੀ
੩ ।ਜੇਹੀ ਰੁਤਿ ਕਾਇਆ ਸੁਖੁ ਤੇਹਾ ਤੇਹੋ ਜੇਹੀ ਦੇਹੀ ।ਨਾਨਕ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ
ਸਾਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰੁਤਿ ਕੇਹੀ ॥ ੪ ।ਜਾਂ ਏਹੁ ਸਬਦੁ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮਰ-
ਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤ ਏਹੁ ਕਹਿ ਕਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ। ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁ-
ਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਪਰ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ। ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

।ਸਾਖੀ ਆਸਾ ਦੇਸ ਕੀ ਚਲੀ।

।ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਆਸਾ ਦੇਸ ਮੇ ਆਇ ਵੜੇ। ਅਗੋਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ [illegible]
ਬੈਠਾ ਥਾ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਇ ਗਏ। ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਬੋਲਿਆ [illegible]
ਹਾ ਅਲਹ ਦਰਵੇਸ। ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜੁਬਾਬ ਦਿਤਾ [illegible]
ਰੀਦ [illegible] ਆਇਆ। ਤਾਂ [illegible]
ਲੇ ਕਰ ਬੈਠ ਗਿਆ। ।ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ [illegible]
[illegible] ।ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ [illegible]
[illegible]
।ਤਾਂ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੁਬਾਬ ਦਿਤਾ। ।ਸਲੋਕ। ।[illegible]
[illegible] ਲਗੇ ਪ੍ਰਭੂ [illegible]
[illegible] ।ਨਾਨਕ [illegible] ਸਚੁ ਧਨੀ [illegible]
।ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ [illegible] ਸਲੋਕ। ।ਫਰੀਦਾ [illegible]

[illegible] ਦੇ ਦੁਲਾਈਆ ॥ ੩
੭॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ ॥ [illegible] ਸਜਣੁ ਸਭੁ ਪ
ਰਖ ਪ੍ਰਭ ਖੁਸਲ ਵਕਤ ਬੇਬਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮਸ [illegible] ਪੈਰੁ ਮਨ੍ਹਾ ਧੂਰੀ ॥ ੪
॥ ਤਬ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਸਬਦ ਰਾਗ ਸੂਹੀ ਵਿਚ ਬੋਲਿਆ ॥ ॥ ਬੇੜਾ ਬੰ
ਧਨ ਸਕਿਓ ਬੰਧਨ ਕੀ ਵੇਲਾ ॥ ॥ ਭਰ ਸਰਵਰ ਜਬ ਉਛਲੈ ਤਬ ਤਰਣ ਦੁਹੇਲਾ ॥
ਹਥ ਨ ਲਾਇ ਕਸੁੰਭੜੇ ਜਲ ਜਾਸੀ ਢੋਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਇਕ ਆਪੀਨੈ
ਪਤਲੀ ਸਹੁ ਕੇਰੇ ਬੋਲਾ ॥ ਦੁਧਾ ਥਣੀ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰ ਹੋਇ ਨ ਮੇਲਾ ॥ ਕਹੈ ਫਰੀ
ਦ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਹੁ ਅਲਾਏਸੀ ॥ ਹੰਸ ਚਲਸੀ ਡੁੰਮਣਾ ਅਹਿ ਤਨ ਢੇਰੀ ਥੀਸੀ
੧ ॥ [illegible] ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ ॥ [illegible] ਸਬਦੁ ਕੀਤਾ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ
॥ ਜਪ ਤਪ ਕਾ ਬੰਧ ਬੇੜੁਲਾ ਜਿਤੁ ਲੰਘਹਿ ਵਹੇਲਾ ॥ ਨ ਸਰਵਰ ਨ ਊਛਲੈ ਐ
ਸਾ ਪੰਥ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ੧ ॥ ਤੇਰਾ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮਜੀਠੜਾ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਚੋਲਾ ਸਦ ਰੰਗ
ਢੋਲਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਸਜਣ ਚਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ਕਿਉ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥ ਆਵਾ
ਗਉਣ ਨਿਵਾਰਿਆ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰ ਨਿਵਾਰਿਆ ਸੀਤਾ ਹੈ ਚੋ
ਲਾ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸਹ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੋਲਾ ॥ ੪ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸਹੇ
ਲੀਹੋ ਸਹੁ ਖਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਮ ਸਹ ਕੇਰੀਆ ਦਾਸੀਆ ਸਾਚਾ ਖਸਮ ਹਮਾਰਾ ॥
੫ ॥ ਤਬ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਬੋਲਿਆ ॥ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਵਿਚ ਸਬਦੁ ਕੀਤਾ
॥ ਦਿਲਹੁ ਮੁਹਬਤਿ ਜਿਨਾ ਸੇਈ ਸਚਿਆ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਹੋਰ ਮੁਖਿ ਹੋਰ ਸੇ
ਕਾਂਢੇ ਕਚਿਆ ॥ ੧ ॥ ਰਤੇ ਇਸਕ ਖੁਦਾਇ ਰੰਗ ਦੀਦਾਰ ਦੇ ॥ ਵਿਸਰਿਆ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ
ਤੇ ਭੁਇ ਭਾਰ ਥੀਏ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ਦਰਿ ਦਰਵੇਸ ਸੇ ॥ ਤਿਨ
ਧੰਨ ਜਣੇਦੀ ਮਾਉ ਆਏ ਸਫਲੁ ਸੇ ॥ ਪਰਵਦਗਾਰ ਅਪਾਰ ਅਗਮ ਬੇਅੰਤ ਤੂ ॥ ਜਿਨਾ
ਪਛਾਤਾ ਸਚੁ ਚੁੰਮਾ ਪੈਰ ਮੂੰ ॥ ਤੇਰੀ ਪਨਹ ਖੁਦਾਇ ਤੂ ਬਖਸੰਦਗੀ ॥
ਸੇਖ ਫਰੀਦੈ ਖੈਰ ਦੀਜੈ ਬੰਦਗੀ ॥ ੪ ॥ ॥ ਤਾਂ [illegible]
[illegible]

ਦਿਤਾ ਪੂਰਿ ਸਚੁ ਅਗਮੁ ਅਤੋਲ ਸਚੁ ਜਿਹੜੇ ਪਈਆ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥ ਗਾਹੁ ਕਿ
ਛਕਹਿ ਸੁਣੀ ਮੇਰਾ ਦਰਸਨ ਨਾ ਥਾ ਪਿਆਸਾ ਜੀਉ ॥ ਚਾਰ ਬਚਨ ਪਾਇਆ ਸਭੁ ਨਾਨਕ
ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਜੀਉ ॥ ੧ ॥ ਤਬ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਬਾਰ
ਰਹੀ ਰਹੇ ਅਕੱਠੇ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿਚ ॥ ਤਾਂ ਇਕ ਬੰਦਾ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਆਇ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ
[illegible] ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ [illegible] ਉਠ ਗਇਆ ਜਾਇ ਕਰ ਇਕ ਤਬ
ਲਬਾਜ ਦੁਧ ਦਾ ਭਰ ਕਰ ਲੈ ਆਇਆ ਪਰ ਉਸ ਤਬਲਬਾਜ ਦੇ ਵਿਚ ਦਾਰ ਮੁਹਿ
ਰਾ ਵੀ ਪਾਇ ਲਿਆਇਆ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਤਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਸਾਪ
ਇਲਿਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਬਖਰਾ ਰਖ ਛਡਿਆ ਸਾ ॥ ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਬੋਲਿ
ਆ ॥ ਜੋ ਜਾਗਨਿ ਲਹਨਿ ਸੇ ਸਾਂਈ ਪਾਸੋਂ ਦਾਤਿ ॥ ਪਹਿਲੀ ਰਾਤ ਫੁਲੜਾ ਫ
ਲ ਭੀ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤਿ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ ॥ ਸਲੋਕ ॥

ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ ਸੰਦੀ ਆ ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿ
ਸੁ ਨਾਲ ॥ ਇਕ ਜਾਗੀ ਏਨ ਲਹਨਿ ਇਕਨ
ਸੁਤਿਆਂ ਦੇਇ ਉਠ ਲਾ ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੇਖ ਫਰੀਦ
ਤੂੰ ਇਸ ਦੁਧ ਵਿਚ ਹਥ ਪਾਇ ਕਰ ਦੇ
ਖ ਜੋ ਇਸ ਬਰਤਨ ਵਿਚ ਕਿਆ ਹੈ ॥
ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਨੇ ਬ ਰਤਨ ਦੇਖਿਆ ਤ
ਉਸ ਦੇ ਵਿਚ ਦਾਰ ਮੁਹ ਮੋਹਰਾਂ ਅਤੇ ਹੁ
ਰੀ ਦਾ ਤਬਲਬਾਜ [illegible] ਕਰ ਚਲਦਾ
ਰਹਿਆ ॥ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇ
ਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਰਾਗੁ ਤੁਖਾਰੀ ਵਿਚ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣ ਸਲੋਨ
ੜੀਏ ਰੈਣ ਅੰਧਿਆਰੀ ਰਾਮ ॥ ਵਖਰੁ ਰਾਖੁ ਮੁਈਏ ਆਵੈ ਵਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਵਾਰੀ ਆਵੈ
ਕਉਣੁ ਜਗਾਵੈ ਸੂਤੀ ਜਮ ਰਸੁ ਚੂਸਏ ॥ ਰੈਣਿ ਅੰਧੇਰੀ ਕਿਆ ਪਤਿ ਤੇਰੀ ਚੋਰੁ ਪੜੈ
ਘਰੁ ਮੂਸਏ ॥ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਆ ਮੇਰੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਮੂ
ਰਖੁ ਕਬਹਿ ਨ ਚੇਤੈ ਕਿਆ ਸੂਝੈ ਰੈਣਿ ਅੰਧੇਰੀਆ ॥ ੧ ॥ ਦੂਜਾ ਪਹਰੁ ਭਇਆ ਜਾਗੁ ਅ
ਚੇਤੀ ਰਾਮ ॥ ਵਖਰੁ ਰਾਖੁ ਮੁਈਏ ਖਾਜੈ ਖੇਤੀ ਰਾਮ ॥ ਰਾਖਹੁ ਖੇਤੀ ਹਰਿ ਗੁਰ ਹੇਤੀ ਜਾਗ
ਤ ਚੋਰਿ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਜਮ ਮਗਿ ਨ ਜਾਵਹੁ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਜਮ ਕਾ ਡਰੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਰ

[illegible]
ਅਸਤੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਖੈ ਤੁਸਿ ਪਾਇਣੀ ॥ ੨ ॥ [illegible]
ਆਪਿ ਗਿਆ ਪਛੁਤਾਇਆ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਸੰਗੋਤਿ ਪਿਆਰਾ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਤ ਨਾਮਿ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਕਾਲੁ ਨ ਗ੍ਰਾਸੈ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਕਾਲੁ ਨ
ਹੀ ਛੋਡੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸੰਤਾਪੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਲੋਕਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿ
ਆਪੀ ॥ ੩ ॥ ਚਉਥੈ ਪਹਰਿ ਭਾਇਆ ਦ ਉਤਿ ਥਿਆ ਗੋਰਾਮੁ ਨਿਪਾਰਿ ਰਗੀ
ਅਸ੍ਰੈ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਰਾਮੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਤਿਨ ਰੈਣਿ ਸੁਹੇਲੀ
ਆ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਨਮੁ ਨ ਆਵਹਿ ਤਿਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਲੀਆ ॥ ਕਰਿ
ਕੰਪੈ ਚਰਣ ਸਰੀਰੁ ਕੰਪੈ ਨੈਣ ਅੰਧੁਲੇ ਤਨੁ ਭਸਮ ਸੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੀਆ ਜੁਗ ਚਾ
ਰੇ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨਿ ਵਸੇ ॥ ੪ ॥ ਖੂਲੀ ਗੰਠਿ ਉਠੋ ਲਿਖਿਆ ਆਇ
ਆ ਰਾਮੁ ॥ ਰਸ ਕਸ ਸੁਖ ਠਾਕੇ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ਰਾਮੁ ॥ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ਜਾ
ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ਨਾ ਦੀਸੈ ਨਾ ਸੁਣੀਐ ॥ ਆਪਣ ਵਾਰੀ ਸਭਸੈ ਆਵੈ ਪਕੀ ਖੇਤੀ ਲੁ
ਣੀਐ ॥ ਘੜੀ ਚਸੇ ਕਾ ਲੇਖਾ ਲੀਜੈ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਸਹੁ ਜੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਰਿ ਨਰ
ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ॥ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੇ
ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਉਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ । ਜਦ ਉਹ ਬੀਦਾ ਬਦਾਇਦ ਆਏ
ਤਾ ਕਿਆ ਦੇਖੈ ਤਾ ਤਬਲ ਬਾਜ ਰਿਖੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਪਰ ਓਹ ਤਬਲ ਬਾਜ ਦੇਵੇ
ਤੰ ਜਾਇ ਕੇ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਮੁਹਿਰਾਂ ਦਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਬ ਓਹ ਲਗਾ ਮੁ
ਲੇਤਾ ਉਸ ਤੇ ਅਧਿਓਸ ਭਾਈ ਓਹ ਤਾਂ ਦੁਨੀਆ ਤੇ ਫਿਦਾ ਫਕੀਰ ਹੈ ਸਨਾਸੇ
ਮੈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਆਉਂਦਾ ਤਾਂ ਦੀਨ ਪਾਵਦਾ ਜੇ ਦੁਨੀਆ ਲੈ ਆਇਆ ਤਾ ਦੁਨੀ
ਆ ਪਈ ਅਤੇ ਓਹ ਤਬਲ ਬਾਜ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਆਇਆ ॥ ੮ ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਦੋਵੇ ਰਲ ਕਰ ਆਸਾ ਦੇਸ ਵਲ ਉਠ ਆਏ ਅਤੇ ਆ
ਸਾ ਦੇਸ ਦਾ ਰਾਜਾ ਜੋ ਸੀ ਸੋ ਸਭ ਕੁਝ ਰਾਜ ਭਾਗ ਪੂਜਾ [illegible] ਉਸ ਦੇ ਪ
ਰੀਜ ਲੈਣ ਪਰ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰਦੇ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਜੋ ਤਪੀਆ ਨੂੰ ਪਕੜਿਆ ਹੋਇ
ਆ ਹੈ ਤਬ ਜੋਤ ਕੀਆ ਆਪ ਵੀ ਰਾਜਾ ਬੰਧੀ ਤੇ ਦਖਿਆ ਕੇ ਇਨੇ ਇਕਦ
ਗੀ ਮਿਤ੍ਰ ਆਏ ਹੈ ਤਾਂ ਸੇ ਸਾਝੀ ਉਹ ਕਸਾਦ ਦਿਨ ਪਏ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਮੋਹਿ
ਆ ਆਸਾ ਦੇਸ ਦੇ ਲੋਕ ਸਤ ਵਾਦੀ ਥੇ ॥ ਇਨ ਕਉ ਦੇਖ ਕੇ ਸਭ ਤੇ ਰਾਜ ਕਉ ਲੋ
ਕੋ ਇਹ ਜੋ ਫਕੀਰ ਆਸਾ ਦੇਸ ਦੇ ਲੋਕ ਲਗੇ ਜਾਇ ਹਾਜਰ ਕੀਤਾ ਤਬ ਸੇ

[illegible] ਕਹਿਆ ਸੇਖ ਸਰੀਫ [illegible]
ਸਾਹ ਸਦੇ ਵਜੀਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕਰ ਸਭੇ ਬੰਦ ਖਰਚੇ ਇਕ ਤਰ [illegible]
ਤੇ ਵਜਾਂ ਦੀ ਸੇਪ ਗੈਰ ਖਰਚੀ ਤਿਥਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੂ ਨਾਨਕ ਜੀ [illegible] ਦਸਾਂ ਦੇ
ਕਲੇ ਜਬ ਨੇੜੇ ਗਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ ਆਓ ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ
ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ [illegible] ਵੀਰਿਆ ਅਸਾਂ ਲਏ ਜੋ ਤੇ ਅਗੇ ਪੇਰ ਪਰਗਾ
ਤ ਥਾ ਅਗੇ ਸੀ [illegible] ਪੈਰ ਪਾਇਆ ਜਾਂ ਪੈਰ ਪਰਦੇਸੀ ਸੇ [illegible] ਪ
ਗੋਡੂ ਟਗਈ ਏਹੁ ਦੇਖ ਕਰ ਆਸਾ ਦੇਸ ਦੇ ਲੋਕ ਸਭ [illegible] ਹੋਈ [illegible]
ਇਕਠੇ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ [illegible]

॥ਆਤੀ ਪ੍ਰਾਂਸੀ ਲੀ ਪੈਂਡਕ ਮਾਇਆ॥ਤਿਨ ਖਰਤੇ [illegible]
ਸਿਖ ਦਾਤਿ ਜੋਤਿ ਵਾਤਿਆ ਥੀ॥ਮਿਲਿ ਮਾਇਆ ਸੁਰਤ [illegible]
ਮਾਨਿਕ ਫੇਕਰ ਸਹਿ ਮਾਣਾ॥ਉਰਿ ਚਲਣਾ ਖੁਸੀ ਭਾਰ [illegible]
॥ਤਾਸਿ ਸਾਜਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਹੋਈ॥ਪਰਿ [illegible]
ਕਿਛੁ ਪਰਿ ਜਾਈ ਐ॥ਜੇ ਪਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਆਈ ਐ॥ਸ [illegible]
ਹੋਵਾਈ ਐ॥ਭੂਮਾਇ ਸਬਦੁ ਤਚਲਾਈ॥ਕਰਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ [illegible]
ਤੁਦੀਕਾ ਹੋਰੋਵੈ॥ਪਰਿ ਪ੍ਰੀਮਣ ਵਾਂਣੀ ਭਾਈ॥ਪਾਪ ਖਰਤਾ [illegible]
ਈ॥ਭਉ ਬੇਨੂੰ ਜੀ ਉਚਲੂ॥ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੇਦੇਵਾਹੂ॥ ੧ ॥੫॥

॥ਤਾ ਲੋਕ ਅਕਰੇ ਹੋਇ ਕਰ [illegible] ਦੀਆ [illegible]
ਨਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ
ਆਏ ਤਿਸ ਕਰਿਆ
ਅਤੇ [illegible]
ਸਦੇ ਲੋਕ ਆਖ
ਇਦੇ [illegible]
ਦੇ ਗਏ [illegible]
ਹੇ ਐਸੇ [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] ਨੇ ਪੁਛਿਆ
[illegible] ਤਾਂ [illegible]
ਬੇਜੀਆਂ ਪੰਖੀਆਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ [illegible] ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ
ਨੇ [illegible] ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੇਖ ਫਰੀਦ [illegible] ਪ੍ਰੀਤਿ
ਕਰ ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ [illegible] ਜੀ ਤਾਂ ਸੇਖ ਫਰੀਦ [illegible]
ਬਾਹਾਂ ਪਾਇ ਕਰ ਮਿਲਿਆ। ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ।
ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਵਹੁ ਭੈਣੇ ਗਲਿ ਮਿਲਹ ਅੰਕਿ ਸਹੇਲੜੀ
ਆਹ ॥ ਮਿਲਿ ਕੈ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀਆ ਸੰਮ੍ਰਥ ਕੰਤ ਕੀਆਹ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਭਿ
ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਅਸਾਹ ॥ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰੈ ਜੋਰਿ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੀ
ਐ ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਕਿਆ ਹੋਰਿ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤੁਸੀ ਰਾ
ਵਿਆ ਕਿਨੀ ਗੁਣੀ ॥ ਸਹਜਿ ਸੰਤੋਖਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ਮਿਠਾ ਬੋਲਣੀ ॥ ਪਿਰੁ ਰੀਸਾ
ਲੂ ਤਾ ਮਿਲੈ ਜਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣੀ ॥ ਕੇਤੀਆ ਤੇਰੀਆ ਕੁਦਰਤੀ ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ
ਦਾਤਿ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਿਫਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇਤੇ
ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਊਪਜੈ ਸਚ ਮਹਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਪਤਿ
ਊਗਵੈ ਗੁਰਬਚਨੀ ਭਉ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥
੪ ॥ [illegible] ਸੇਖ ਫਰੀਦ [illegible] ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ
[illegible] ਸਿਖੀ [illegible] ਸਭ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀਂ ਆਇ [illegible]
[illegible] ਬਾਬੇ ਜੀ ਤਿਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕਹਿਆ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ [illegible]
[illegible] ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ [illegible] ਚਲਦੇ ਰਹੇ। [illegible]
[illegible] ਸਾਖੀ [illegible]
[illegible]

ਹੋਇ ਕੇ ਬਾਬੇ ਮਰੀ ਹੈ॥ ਏਜਨ [illegible] ਜੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਫਲ ਕਰਿਕੇ
ਸੁ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਜਾ ਰਾਵਿ ਸੇਖ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਭਗਵਾਨ ਸਦਾਮੇ ਦੀ ਸੇਵੀ ਦੇਖ
ਦਲੇ ਉਸਦੇ ਮੰਦਰ ਰਤਨਾਕਰ ਕੇ ਜੜੇ ਹੋਏ ਰਚ ਦਿਤੇ ਸਨ॥ ਸੋ ਭਾਈ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਏਸ
ਭਗਤ ਦੇ ਮੰਦਰ ਵੀ ਅਦਭੁਤ ਸਵਰਨੇ ਹੋਣ॥ ਏਹੁ ਕਹਿਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਬੇਅੰਤ ਰੋਕ ਉਚਲ ਦੇਣਗੇ॥ ਜਦ ਓਹ ਬਾਂਦੀ ਅਪਨੇ ਘਰ ਆਈ ਆ ਤਾਂ ਕੀ ਆ
ਦੇਖੇ ਜੋ ਔਰ ਕੇ ਔਰ ਹੀ ਬਨਗਏ ਹੈਨ ਜਿਥੇ ਉਸਦੀ ਝੁੰਗੀ ਸੀ ਓਥੇ ਅਚਰਜ
ਮੰਦਰ ਰਚੇ ਗਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸਭ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਅਧਕ ਤੋਂ ਅਧਕ ਸਜ ਰਹੀ ਹੈ ਪਰ
ਓਹ ਬਾਂਦੀ ਦੇਖਕਰ ਭੁਲਾ ਗਿਆ ਪਹਿਚਾਨ ਨਾ ਸਕੇ ਕ੍ਯੋਂ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਕੁਦ
ਰਤਿ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਹੈ॥ ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਫੋਰ ਤਿਸਕਾ ਮੰਤ੍ਰ
ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰ॥ ॥ਤਿਸ ਭਗਵੰਤ ਕੇ ਅਪਾਰ ਚਰਿਤ੍ਰ ਹੈ ਅਰ ਸੰਤ ਭਗਤ ਭੀ

ਅਪਾਰ ਮਹਿਮਾ ਵਾਲੇ ਹੈਨ ਏਹੁ ਕਹ
ਕਰ ਓਹ ਬਾਂਦੀ ਉ ਸਪਰ ਦੇ ਅੰਦਰ
ਗਈ ਆ ਜਹਾਂ ਉ ਸਕਾ ਮੰਜਾ ਪਲੰਘ
ਪਿਆ ਥਾ ਉਸਜ ਗਾ ਸੰਦੂਕ ਪਲੰਘ ਹੇ
ਤੇ ਉਸਦੇ ਚਰਵਾਪ ਇਆਂ ਦੇ ਪਾਵੇ [illegible]
ਤ ਅਣਗਿਣਤ ਹੀ ਪਦਾਰਥ ਪਿਆ
ਹੈ ਹੋਰ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਵੀ ਅਣਗਿਣਤ ਪਏ
ਹੈ ਏਹ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਖਕਰ ਓਹੁ ਬਾਂਦੀ
ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਗਈ ਆ॥ ਅਤੇ ਭਾਈ
ਬਾਲਕ ਹੈ ਹੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਜੋ ਜੋ
ਪ੍ਰਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਵਾਕ ਕੋ ਚਿਤ ਵਿਖੇ ਧਾਰਨ ਕਰੇਗਾ ਔਰ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਭ
ਗਤਾਂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਨ ਧਨ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰੀਤੀ ਸਹਤ ਕਰੇ ਆਏ ਗਏ ਅਭਿਆਗ
ਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗਾ ਉਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੇ ਸੰਪੂਰਨ [illegible] ਉਸਕੀ ਲੋਕ ਪ੍ਰ
ਲੋਕ ਮੇ ਸਹਾਇਤਾ ਹੋਗੀ ਪਰ ਏਸ ਅਸਚਰਜ ਕੋ ਦੇਖਕਰ ਉਸ ਵਸਤੀ ਦੇ ਲੋਕ
ਆਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਬਹੁਤਾ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਦਾ
ਸਦਕਾ ਉਨ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਤ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇਗਈ ਅਤੇ ਸਭ ਲੋਕ ਦਏਆਵਾਨ ਹੋਏ
ਹੋ ਆਈ ਸੋ ਕਿਵੇਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਾਰੀ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਾਲ ਰਹਿਕੇ ਗੋਤ

[illegible] ਸੋਧ ਬੁਧਿ ਦੇ [illegible]
ਜਾਵੇ ਰਹਿਆ ਪਰੰਤੂ ਰਾਤ ਦੇ [illegible] ਕੀਸੀ ਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਆਸਾ ਅਤ
ਬਾਉਪਰ ਸੋਹਰਦੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਕਰਦੇ ਅਤੇ [illegible] ਕਰ ਉਪਰ ਕਰੀ ਏਜੀ ਅਰਥਨਿ
ਦਾ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇਖ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਿਸੇਖ ਕਰਕੇ ਤਿਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਖ ਬਣਾਇਆ ਤੇ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਇਕ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਬਣਾਓ ਤੇ ਤੀਸਰੇ ਪਹਿਰ ਕੀਰਤਨ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਸੋ ਉਨ
ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕਰਨ ਇਕ ਲੜਕਾ ਸਤਾਂ ਬਰਸਾਂ ਦਾ
ਘਰ ਸੇ ਸੁਤਾ ਉਠ ਕੇ ਕੀਰਤਨ ਸੁਣਨ ਨਿਤ ਹੀ ਆਇਆ ਕਰੇ ਪਰ ਓਹ ਲੜਕਾ ਸਰਮ
ਦਾ ਮਾਰਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ ਆਇ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਕਰੇ ਜਦ ਸਬਦ ਕੀ
ਰਤਨ ਦਾ ਭੋਗ ਪਵੇ ਤਾਂ ਓਹ ਲੜਕਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਸੰਗਤ ਭੀ
ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਵੇ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜਦ ਏਹ ਬਾ
ਲਕ ਆਵੇ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪਕੜ ਰਖਣਾ ਅਗਲੇ ਭਲਕ ਜਾਂ ਕੀਰਤਨ ਦਾ ਭੋਗ ਪਿਆ ਤਾਂ
ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਪਕੜ ਲਿਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਹਜੂਰ ਲੈ ਗਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਉਸ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਲੜਕੇ ਤੂੰ ਏਸ ਵਖਤ ਸੁਤਾ ਸੁਤਾ ਉਠ ਕੇ ਕੀਰਤਨ ਸੁਣ
ਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈਂ ਅਜੇ ਤੇਰਾ ਹਸਣੇ ਖੇਡਣੇ ਦਾ ਵਖਤ ਹੈ ਔਰ ਖਾਣੇ ਪੀਣੇ ਸੌਣੇ ਦਾ ਵਖਤ
ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਬਾਲਕ ਆਖਿਆ ਜੀ ਆਪਣੇ ਦਰਸਨ ਦਾ ਸਦਕਾ ਤੇ ਆਪਦੇ ਸਬਦ ਦਾ
ਪ੍ਰਤਾਪ ਮੈਨੂੰ ਸੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸਰਦੀ ਭਗਤ ਅਤੇ ਆਪਦੇ ਚਰਨ ਦਾ ਸਤ ਸੰਗ ਹੀ ਹਛਾ ਲਗ
ਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਲੜਕਿਆ ਏਹ ਤੈਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਸਤਸੰਗ ਲਗ
ਦਾ ਹੈ ਫੇਰ ਉਸ ਬਾਲਕ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ਨੇ ਆਖ
ਆ ਹੇ ਲੜਕੇ ਤੂੰ ਅੱਗ ਬਾਲ ਸੋ ਮੈ ਲਗਾ ਅੱਗ ਬਾਲਣ ਤੇ ਮੇਰੀ ਮਾਂ ਲਕੜੀਆਂ ਦਾ
ਬਾਲਣ ਜਦ ਮੈ ਚੁੱਲੇ ਵਿਚ ਲਕੜੀਆਂ [illegible] ਤੇ ਪਹਿਲਾ ਨਿਕੀਆਂ ਲਕੜੀਆਂ ਬਲ
ਗਈਆਂ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ [illegible] ਕੇ ਮੈਂ ਛੋਟੀ ਕਾਸਟ [illegible]
ਸੋ ਜਾਵਾਂ ਪਕਿਆ ਜਾਪੇ ਵਡਾ ਹੋ [illegible] ਦੇ ਸੋ ਸਤ ਪਾਤਸਾਹ ਜੀ ਮੈਂ
ਛੋਟੇ ਹੀ ਸਤ ਸੰਗ ਕਰਨ ਲਗਾ ਹਾਂ [illegible] ਉਸ ਬਾਲਕ ਦੀ ਸੁਣ ਕਰ ਸਾਰੀ
ਸੰਗਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਈ॥ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਲੜਕੇ ਦੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਇਕ ਸਬ
ਦ ਆਖਿਆ॥ ॥ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ [illegible] ੧ ॥[illegible]

ਭੁਲਾ ਕਾਮ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ [illegible] ਆਸਮਝੈ ਨਹੀ
ਗਾਫਲ ਉਠਿ ਚਲਿਆ [illegible] ਦਸਮੰਦਾ ॥ ੧ ॥

[illegible]ਜੀਨੂੰਦੇਖਣਕੀਪੀ[illegible]ਲਿਖਿਆਤਾਂਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਕ
ਮਾਇ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ਮਹਲੀਨਹੀਨਹਿਤਭਰੀਪਕੀਵਡੁਹਾਰਾਵੇਲੇ
ਵਾਤਪਹੁਤਿਆਲਾਵੇਕਰਤਈਆਰਾਜਾਂਹੈਆਹੁਕਮਮਕਸਦਵਾਤਾਂਲੁ
ਵੰਞਿਆਂਖੇਤਾਰ॥ ੨ ॥ਪਹਿਲੈਪਹਿਰਧੰਧੈਗਇਆਦੂਜੈਭਰਿਸੋਇ
ਆ॥ਤੀਜੈਝਖਝਖਾਇਆਚਉਥੈਭੋਰਭਇਆ॥ਕਦਹੀਚਿਤਿਨਆਇਓ
ਜਿਨਜੀਉਪਿੰਡਦੀਆ॥ ੩ ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਉਵਾਰਿਆਜੀਉਕੀਆ
ਕੁਰਬਾਣੁ॥ਜਿਸਤੇਸੋਝੀਮਨਿਪਈਮਿਲਿਆਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਨਾਨਕਡਿ
ਠਾਸਦਾਨਾਲਿਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਣੁ॥ ੪ ॥੧ ॥ •:::• ॥

॥ਜਦ ਏਹੁ ਸਬਦ ਗੁਰੂਜੀ ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਲੜਕੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਮ
ਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਉਸ ਬਾਲਕ ਉਪਰ ਖੁਸ਼ੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਨਾਲੇ ਸੰਗਤ ਉ
ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਪਦੇਸ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਕਰਤਾਰ ਨੂੰ ਹਾਜਰਾਂ
ਹਜੂਰ ਜਾਣੋ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰੋ ਏਹੁ ਜੀਵ ਸਦਾ ਨਹੀ ਰਹੇਗਾ ਕਰਤ
ਰਦੀਆਂ ਰਗਿਆਂ ਨਾਲ ਜਮ ਜੀਵ ਨੂੰ ਪਕੜ ਕਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਏਹ ਸਭ ਵਡਾ ਦਉ
ਪਦੇਸ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਪਿਛੇ ਸੰਗਤ ਪਰਮ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਕਰ
ਕੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪ ਕਰ ਪਰਮ ਤੱਤ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਗੁਰੂ

॥ਸਾਖੀ ਮਿਸਰ ਅਰਦੇਸ ਕੀ॥

॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਮਿਸਰ ਅਰਦੇਸ ਕਉ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਏ ਪਰ ਤਿਥੇ ਗੁ
ਰੂਜੀਨੂੰ ਕੋਈ ਬੈਠਣ ਨਾ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਤਿਥੋਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਠਾਕਰ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ
ਤੇ ਇਕ ਭੇਖਧਾਰੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਤਿਨ ਅਤੀਤ ਆਇ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਇਕ ਨੇ ਗੁਰੂਜੀ ਅਗੇ
ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਫੇਰ ਇਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੁਰਨੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਸੰਤ ਆਏ ਹੈਂ ਉਨਾਂ ਦਾ ਸ
ਤਕਾਰ ਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਨਹੀ ਏ ਤਾਂ ਪੁਰਨੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਹੈ ਜੀ ਸੋ ਆਪ ਨੂੰ ਮਲੂਮ
ਹੈ ਪਰ ਇਕ ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਪ੍ਰਗਟ [illegible] ਰੂਪ ਕਲੀ ਅਤੇ ਇਕ ਤੇ ਦਾ ਏਹੁ ਨੇਮ ਸੀ ਕਿ ਆਏ ਗ
ਏ ਸਾਧ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨਾ ਵੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗਏ ਵਿਚੋਂ ਮੰਗ ਕੇ ਦੀਸ
ਪਾਂਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਪਰ ਉਸ ਦਿਨ ਇਕ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਫਿਰ ਰਹਿਆ ਪਰ ਕਿ
ਤੇ ਪਾਸ ਕੁਛ ਨਾ ਆਇਆ ਲੋਕ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਭਾਈ ਏਹੁ ਫਕੀਰਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈ ਕੇ ਤੇਆ
ਪਨੇ ਪਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਫਿਰ ਰਹਿਆ ਕਿਤੇ ਨ ਕਰਨ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦਿਨ
ਉਸ ਰਾਜੇ ਦੀ ਫੌਜ ਸੀ ਉਸ ਰਾਜਾ ਨੇ ਇਕ ਮਹਲ ਦਾ ਨਗਰ ਰਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪਰ ਤਿਸ ਦੀ

ਪਿਰਦਵੀ ਨਧੀਸੀ [illegible] ਕੇ ਸੈਂਤੇ ਏਹੁ ਪੁਲਏਥਾ ਉ
ਸਨੂੰ ਸਉ ਟਕਾ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਜੋ [illegible] ਦੇਗਾ ਉਸਨੂੰ ਪੰਜਾਹ ਟਕੇ ਦੇਂਦਾ ਏਹੁ
ਢੰਢੋਰਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਫੇਰਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਸੈਂਤੇ ਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਕਿ ਭਾਈ ਜੇ ਮੈਂ ਹਾਰ
ਪਵਾਂਗਾ ਤਾ ਪੰਜਾਹ ਟਕੇ ਲੈ ਆਵਾਂਗਾ ਤੇ ਏਨਾ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਏਹੁ ਵਿਚਾਰ
ਕੇ ਸੈਂਤੇ ਜਾਇ ਉਸ ਰਾਜੇ ਦੇ ਭਲਵਾਨ ਨਾਲ ਦਸਤ ਪੰਜਾ ਲਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਭਲਵਾਨ ਨੇ
ਵਿਚਾਰਿਆ ਕਿ ਏਹ ਤਾਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਘੁਲਿਆ ਉਸਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਆ
ਇਆ ਹੈਂ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਘਰ ਸਾਧ ਆਏ ਹੈਨ ਤਿਨਾ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਆਇ
ਆ ਹਾ ਕਿ ਜੋ ਮਿਲੇਗਾ ਉਨਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੂੰਗਾ ਜਾਂ ਏਹੁ ਉਸਨੇ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਦਿਲ ਵਿ
ਚ ਉਸਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਗਤ ਹੈ ਜੋ ਹੋਰਨਾ ਪਰਾਏ ਕਾਰ
ਜ ਆਪਣਾ ਸਰੀਰ ਵੀ ਭੁਲਾਇੰਦਾ ਹੈ ਏਹ ਉਸ ਭਲਵਾਨ ਦੇ ਮਨ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ
ਭਉ ਉਪਜਿਆ ਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿਛਲਾ ਅੰਭਰ ਜਾਗਿਆ ਭਲਾ ਹੋਵਣਾ ਸੀ ਤਾ

ਤਾ ਭਲਵਾਨ ਨਿਕ ਲਕੇ ਆਖਦਾ ਲਗਾ
ਆਉ ਭਾਈ ਸੈਂਤਿਆ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਲੜ
ਤਾਂ ਸੈਂਤਾ ਵੀ ਤਿਆਰ ਘਲੋਤਾ ਸੀ ਸੈਂਦੋਂ ਦੇ
ਜਣੇ ਘੁਲਦੇ ਘੁਲ ਦੇ ਤਾ ਭਲਵਾਨ ਨੇ
ਤੇ ਪਾਸੇ ਦੁਹਿ ਪਿਆ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸੈਂਤੇ ਨੂੰ ਸਿ
ਰੋਪਾਉ ਦਿਤਾ ਤੇ ਨਾਲੇ ਸਉ ਟਕੇ ਦਿਤੇ ਅਤੇ
ਲੋਕ ਵੀ ਸਹਿਰ ਦੇ ਏਹੁ ਕਹਿਣ ਕਿ ਭਾਈ
ਏਹੁ ਕਦੀ ਨ ਗੀਸੀ ਕਿਸੇ ਪਾਸੋਂ ਭਿਗਾ
ਤੇ ਹੁਣ ਸੈਂਤੇ ਪਾਸੋਂ ਏਹ ਢਹਿ ਪਿਆ ਹੈ
ਮਰ ਸੈਂਤੇ ਜਾਇ ਕਰਿ ਪੂਰੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਤੇ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਭਲਵਾਨ ਨੂੰ ਤਾਰਿਆ ਤੇ ਏ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜਦ ਏਸ ਭਲ
ਵਾਨ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਵੇ ਜਸ ਸੰਚ [illegible] ਹੋਵੇ ਔਰ ਭੀ ਉਸਦੀ ਕੁਲ ਦਾ ਉ
ਧਾਰ ਕੀਤਾ ਔਰ ਸੈਂਤੇ ਉਪਰ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਨਾਮ ਦਾਨ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਸੈਂਤਾ ਵੀ ਸਦਾ
ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਲਗਾ [illegible] ਜੋ ਰਹੀ ਸੋ ਲਭਾ
ਸੈਂਤਾ ਉਦਾਸੀ ਨ ਫਿਰਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੈਂਤੇ ਦੀਆਂ ਸਰਬ ਕੁਲਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕੀ
ਤਾ ਤੇ ਸਦਗਤੀ ਕੀਤੀ ਅੰਤ ਕਰ ਸੈਂਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਲੋਕ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ।

[illegible] ਉਸ ਤਕਦਵਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਪੜ੍ਹਾ॥
॥ਸਾਖੀ ਸੁਣੈ ਮਸਕੀਨੀਆ ਆਪਨੇ ਘਰ ਚਲੇ ਗਏ॥ ਬੜੇ ਬੜੇ ਹੈਂਕਾਰੀਆ
ਨਾਨਕ ਗਰਬ ਗਲੇ॥ ॥ਇਤਨੇ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੈ ਮਜ਼ ਟੇਕਿਆ॥

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਦੇ ਕੋਠੇ ਆ[illegible]ਮੀ ਏ ਮਿਠੇ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਇ ਬੈਠੇ॥ ਤੇ ਮਿਠਾ ਜੋ ਸੀ ਸੋ ਸਾਹੁ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਦਾ ਮੁਰੀਦ ਹੈ ਸੀ॥ ਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਗੋਸਟ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਾਹੁ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਨਾਲ ਹੋਈ॥ ॥ਸਾਹੁ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਉਸ ਬਾਗ ਵਿਚ ਆਇ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਅਗੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬੈਠਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਜ ਤੁਸਾਂ ਅਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਨੇ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਦਿਦਾਰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰੀ ਸਧਾਇ ਬਹੁਤ ਹੋਈ ਹੈ ਤੁਸਾਡੇ ਦੀਦਾਰ ਕਰਨੇ ਤੇ॥ ਫੇਰ ਸਾਹੁ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਖੁਸੀ ਲੈ ਕੇ ਆਪਨੇ ਘਰ ਕੋ ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਪਰ ਸਾਹੁ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਦਾ ਮੀਆ ਮਿਠਾ ਮੁਰੀਦ ਸੀ ਅਗੋਂ ਰਾਹ ਵਿਚ ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਆਖਿਓਸ ਹੇ ਸਾਹੁ ਜੀ ਅਜ ਤੁਸੀ ਬਹੁਤ ਰੰਗੀਨ ਲਾਲ ਹੋਇ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਸਾਹੁ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਆਖਿਆ ਮੀਆਂ ਜੀ ਅਜ ਅਸਾਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਮਿਲ ਗਇਆ ਹੈ ਉਸਦੇ ਦੀਦਾਰ ਕਰਕੇ ਅਸੀ ਲਾਲ ਰੰਗੀਨ ਹੋਇ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਓਸ ਕਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤੇ ਓਹੁ ਹੁੰਦਾ ਕਉਣ ਹੈ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੈ ਤਾ ਸਾਹੁ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਕਹਿਆ ਉਸ ਕਾ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਹੈ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਭੀ ਦੀਦਾਰ ਜਾਇ ਕਰ ਸੋ ਤੁਸ ਤੈਨੂੰ ਭੀ ਫੈਜ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੀਆ ਮਿਠਾ ਦੀ ਬਾਗ ਦੇ ਵਿਚ ਆਇਆ ਤਾ ਅਗੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬੈਠਾ ਸਬਦ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਏਹੁ ਤੁਕ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਮੁਹਿ ਵਿਚ ਸੀ॥ (ਸੀਮਖਵਾਕ॥) ॥ਪੰਖੀ ਹੋਇਕੈ ਜੇ ਭਵਾਂ ਸੈ ਅਸਮਾਨੀ ਜਾਉ॥ ਨਦਰੀ ਕਿਸੈ ਨ ਆਵਊ ਨਾ ਕਿਛੁ ਪੀਆ ਨ ਖਾਉ॥ ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾਂ ਨਾਉ॥ ॥ਏਹੁ ਤੁਕ ਸੁਣਦਿਆ ਹੀ ਮੀਆ ਮਿਠਾ ਪ੍ਰਸੀਜਿ ਗਇਆ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਮੀਆਂ ਮਿਠਾ ਆਇਆ ਤਾ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਕਹਿਆ ਮੀਆ ਜੀ ਦੀਦਾਰ ਕੀਤਾ ਅਹਾ ਤਾਂ ਮਿਠੇ ਕਹਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਕਿਆ ਦੀਦਾਰ ਪਾਇਆ ਹੈ ਓਥੇ ਤਾਂ ਕੁਫਰੋ ਹੀ ਕੁਫਰ ਬੋਲਦੇ ਹੈ॥ ॥ਅਤੇ ਜਦ

ਸੋ ਗਿਆ ਸ [illegible] ਜੀ॥ ॥ਪੰਖੀ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇ ਭਵਾਂ ਸੈ ਅਸਮਾਨੀ ਜਾਉ
॥ਨਦਰੀ ਕਿਸੈ ਨ ਆਵਊ ਨਾ ਕਿਛੁ ਪੀਆ ਨ ਖਾਉ॥ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡ
ਆਖਾ ਨਾਉ॥ ॥ਜਦ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਨੇ ਏਹੁ ਅਖਿਆ ਕੇ ਓਹੁ ਕੁਫਰ ਬੋਲਦਾ ਹੈ॥
ਤਾਂ ਸਾਹੁ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਲਾ ਮੀਆਂ ਜੀ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਥਾਉਂ ਸਾਈ ਲੋ
[illegible] ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਕਹਿਆ ਪੀਰ ਜੀ [illegible] ਵਿਚ ਚੌਦਾਂ ਤਬਕ ਹੈਨ
ਸਤ ਹੇਠ ਅਤੇ ਸਤ ਉਪਰ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸੈ [illegible] ਕਹੇਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀ
ਏਹੁ ਕੁਫਰ ਆਖਦਾ ਕਿ ਥੋਸੈ ਅਸਮਾਨ [illegible]॥ [illegible]
ਲੇ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਖਤਾ ਮਾਫ ਕਰਾ ਲਿਆਵਾਂ॥ [illegible] ਸਾਹੁ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਮੀ
ਏ ਮਿਠੇ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਗਿਆ ਤੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ
ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਇਸ ਦੀ ਖਤਾ ਮਾਫ ਕਰ [illegible] ਨੂੰ ਭੁਲ ਗਈ ਹੈ ਖੁਦਾ ਤੇਰੇ ਬ
ਇਦੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਸਾਂ ਉਸ ਨੂੰ [illegible] ਜਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਭੀ
ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਨੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਤਾਂ ਆਪਨੀ ਨੀਅ
ਤ ਪਿਛੇ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਵਾਸਤੇ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਏਨਾਂ ਦੀ ਤਕਸੀਰ ਮਾਫ ਕਰਹੁ ਜੀ
ਏਹੁ ਬਹੁਤ ਭੁਲਾ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਾਹੁ ਜੀ ਜੈਸੀ ਨੀਅਤ ਤੈਸੀ ਮੁਰਾਦ
ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਹੁ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਤਾਂ ਫੇਰ ਦੀ ਮਾਰਿ
ਆਗਿਆ ਏਹੁ ਤਾਂ ਭੁਲਾ ਹੈ ਜੀ ਇਸ ਦਾ ਗੁਨਾਹ ਬਖਸੋ ਜੀ ਏਹੁ ਤਾਂ ਬਡਾ ਗੁਨ
ਹਗਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਤੇ ਸਰਨ ਪਏ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖੋ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੀਆਂ ਮਿਠਾ ਹ
ਥ ਜੋੜ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਢਹਿ ਪਇਆ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਇਕ ਸਬਦ ਆਖਿਆ ਜੀ॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਮੇਰੀ ਆਰਜਾ ਪਵਣੁ ਪੀਅਣੁ ਅਪਿਆਉ॥ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ
ਦੁਇ ਗੁਫੈ ਨ ਦੇਖਾ ਸੁਪਨੈ ਸਉਣ ਨ ਥਾਉ॥ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ
ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ॥ ੧ ॥ਸਾਚਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਜ ਥਾਇ॥ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆ
ਖਣੁ ਆਖਣਾ ਜੇ ਭਾਵੈ ਕਰੇ ਤਮਾਇ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕੁਸਾਂ ਕਟੀਆਂ ਵਾ
ਰ ਵਾਰ ਪੀਸਣਿ ਪੀਸਾਂ ਪਾਇ॥ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੀਆਂ ਭਸਮ ਸੇਤੀ ਰਲਿ
ਜਾਉ॥ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾਂ ਨਾਉ॥ ੨ ॥ਪੰਖੀ
ਹੋਇ ਕੈ ਜੇ ਭਵਾਂ ਸੈ ਅਸਮਾਨੀ ਜਾਉ॥ਨਦਰੀ ਕਿਸੈ ਨ ਆਵਊ ਨਾ ਕਿਛੁ
ਪੀਆ ਨ ਖਾਉ॥ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾਂ ਨਾਉ॥੩

॥ਨਾਨਕਕਾਗਦਲਖਮਣਾਪਾੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਕੀਚੈਭਾਉ॥ਮਸੂਤੋਟਿਨਾਆਵਈਲੇਖਣਪਵ
ਣਚਲਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਂਨਾਉ॥੪॥ ॥ਜਾਂਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਏਹਬਚਨਕਹਿਆਤਾਂਭੀਮੀਏਮਿਠੇਦੇਮਨਵਿਚੋਂਗੁਮਾਨਨਗਇਆ॥
ਤਾਂਮੀਆਂਮਿਠਾਆਪਨੇਘਰਨੂੰਉਠਆਇਆ॥ਅਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅੰਤ
ਰਜਾਮੀਘਟਘਟਦੇਜਾਨਣਹਾਰੇਮੀਏਮਿਠੇਦੇਦਿਲਦੀਬੁਝਲੀਤੀ।ਇਕਦਿਨਮੀ
ਏਮਿਠੇਦੇਦਿਲਵਿਚਅਗਾਹਹੋਈਕੇਨਾਨਕਭਲਾਫਕੀਰਹੈਪਰਅਸਾਂਨੂੰਮਿਲੇਤਾਂ
ਉਸਨੂੰਨਿਚੋੜੀਏਜਿਉਂਨਿੰਬੂਨਚੋੜੀਂਦਾਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆ
ਮੀਆਂਮਿਠਾਕਿਆਆਖਦਾਹੈਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਤੇਰਾਜੀਤਹੈਜਿਸਤਰਾਂਤੂੰ
ਵਜਾਵੇਂਤਿਉਂਹੀਵਜਦਾਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਜੇਸਾਨੂੰਮਿਠਾ
ਮਿਲੇਤਾਂਅਸੀਂਇਉਂਕਰਾਂਗੇਜਿਸਤਰਾਂਗੰਨਾਪੀੜਸੁਟੀਦਾਹੈਉਸਤਰਾਂਪੀੜਸੁਟੀ
ਏ॥ ॥ਤਾਂਇਕਦਿਨਮੀਏਮਿਠੇਨੂੰਮੁਰੀਦਾਂਨੇਕਹਿਆਪੀਰਜੀਚਲੋਨਾਨਕਫਕੀ
ਰਦਾਦੀਦਾਰਕਰੀਏ॥ ॥ਅਤੇਪੀਰਜੀਇਕਦਿਨਤੁਸਾਂਕਹਿਆਸੀ
ਜੋਨਾਨਕਮਿਲੇਤਾਂਨਿੰਬੂਦੀਤਰਾਂਨਿਚੋੜਸੁਟਾਂਗੇਤਾਂਮੀਏਮਿਠੇਨੇਕਹਿਆਭਾਈ
ਸਾਨੂੰਅਗੋਂਜਬਾਬਆਇਗਇਆਹੈਕੇਅਸੀਂਮਿਠੇਨੂੰਐਉਂਨਿਚੋੜਸੁਟਾਂਗੇਜਿ
ਸਤਰਾਂਗੰਨਾਪੀੜਲਈਦਾਹੈ ਤਾਂਮੁਰੀਦਾਂਕਹਿਆਮੀਆਂਜੀਨਾਨਕਫਕੀਰਤੁ
ਸਾਡੇਨਾਲੋਂਜੋਰਾਵਰਹੈਨਚਲੋਖਾਂਪੀਰਜੀਫਕੀਰਦਾਦਰਸਨਦੀਦਾਰਕਰਨਾਸਵ
ਾਬਹੈਤਾਂਮੀਆਂਮਿਠਾਮੁਰੀਦਾਂਨੂੰਨਾਲਲੈਕੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪਾਸਆਏ॥
ਆਪਸਵਿਚਗੋਸਟਹੋਈਤੇਪਹਿਲਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦਆਖਿਆ॥ ॥

॥ਸਿਰੀਰਾਗਮਹਲਾ ੧ ॥ਮਨਮੁਖਭੁਲੈਭੁਲਾਈਐਭੂਲੀਠਉਰਨ
ਕਾਇ॥ਗੁਰਬਿਨੁਕੋਨਦਿਖਾਵਈਅੰਧੀਆਵੈਜਾਇ॥ਗਿਆਨਪਦਾਰ
ਥਖੋਇਆਠਗਿਆਮੁਠਾਜਾਇ॥੧॥ਬਾਬਾਮਾਇਆਭਰਮਭੁਲਾਇ
॥ਭਰਮਭੁਲੀਡੋਹਾਗਣੀਨਾਪਿਰਅੰਕਿਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਭੂ
ਲੀਫਿਰੈਦਿਸੰਤਰੀਭੂਲੀਗ੍ਰਿਹਤਜਜਾਇ॥ਭੂਲੀਡੂਗਰਥਲਚੜੈਭ
ਰਮੈਮਨਡੋਲਾਇ॥ਧੁਰਹੁਵਿਛੁੰਨੀਕਿਉਮਿਲੈਗਰਬਮੁਠੀਬਿਲਲਾਇ
॥੨॥ਵਿਛੁੜਿਆਂਗੁਰਮੇਲਸੀਹਰਿਰਸਨਾਮਪਿਆਰ॥ਸਾਚਸਹਿਜ
ਸੋਭਾਘਣੀਹਰਿਗੁਣਨਾਮਅਧਾਰ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂੰਮੈਤੁਝਬਿ
ਨਕਵਨਭਤਾਰ॥੩॥ ॥ਅਖਰਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਭੁਲੀਐਭੇਖੀਬਹੁਤਅਭਿ

...ਬਾਕਿਆਕਰੈਮਨਿਮੈਮੈਲਗੁਮਨਾ...
ਸਮਾਈਐਮਨਰਾਜਾਸੁਲਤਾਨ॥ ੪ ॥ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥਪਾਈਐਗੁਰ
ਮੁਖਿਤਤੁਵੀਚਾਰ॥ਸਾਧਨਆਪਣਾਵਾਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਸੀਗਾਰ
॥ਘਰਹੀਸੋਪਿਰੁਪਾਇਆਗੁਰਕੈਹੇਤਅਪਾਰ॥ ੫ ॥ ੧ ੮ ॥

ਜਾਂਏਹੁਸਬਦਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਸੁਣਾਇਆ ਤਾਂਮਿਰਦਾਨੇਹਥਜੋੜਕਰਆਖਿ
ਆਨਾਨਕਜੀ ਤੁਸੀਂ ਬਡੇਬਜੁਰਗਹੋ ਸਾਹਿਬਨੇਆਪਨੂੰਬਹੁਤਬਜੁਰਗੀ
ਬਖਸੀਹੈ॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕਹਿਆਮਿਰਦਾਨਿਆਜੇਹੜੇਮਨਮੁਖਹੈਨ
ਸੋਆਪਣੇਗੁਰਾਂਥੀਭੁਲੇਹੋਏਹੈਨ ਉਨਾਨੂੰਦੋਹਾਂਲੋਕਾਂਵਿਚਥਾਉਨਾਹੀਮਿਲ
ਦੀਬਾਝਗੁਰਾਂਥੋ ਉਨਾਨੂੰਕੋਈਨਹੀਛੁਡਾਵਦਾਗੁਰਾਂਥੀ ਬਿਨਅਗਿਆਨੀਐ

ਪੇਆਂਵਦੇਜਾਂਦੇਹੈ ਨ ਜਿਨਾਨੇਆਪਣੇ
ਗੁਰਾਂਦਾਨਾਮਅਤੇ ਗਿਆਨਖੋਇਆ
ਹੈਸੋਰੋਗੀ ਅਤੇਮੰ ਠੇਜਾਂਦੇਹੈਨਸਾਰਾ
ਜਗਤਮਾਇਆਦੇ ਭਰਮ ਵਿਚ ਭੁਲਾ
ਹੋਇਆਹੈ ਜੋਭੁਲ ਆਹੈਨਸੋਦੁਹਾਗ
ਣੀਆਂਹੈਨ ਅਤੇਓ ਆਪਣੇਪਿਰਦੇਐ
ਕਾਵਿਚਨਹੀਸਮਾ ਉਂਦੀਆਂ ਤੇਜੋਭੁਲੀ
ਆਂਹੋਈਆਰਿਹਾ ਨੂੰਤਿਆਗਕਰਥ
ਨਨੂੰਖੋਜਣਜਾਂਦੀ ਆਂਹੈਨ ਸੋਭੁਲੀਆ
ਹੋਈਆਂਪਰਬਤਾਂ ਤੇਥਲਾਂਵਿਚਰੜ
ਦੀਆਂਹੈਨਸੋਗਰਬਕਰਕੇਪਿਰਸੇਵਿਛੁੰਨੀਆਂਹੈਨ॥ਸੋਤਿਨਕਾਮਿਲਣਾਦੂਰ
ਹੈਜੇਹੜੀਪਰਮੇਸਰ ਦੇਨਾਮਨੂੰਧਿਆਉਂਦੀਆਂਹੈਨਸੋਜਨਮਜਨਮਕੀਆਂ
ਵਿਛੁੜੀਆਂਫੇਰਮਿਲਦੀਆਂਹੈਨਸਚਸਾਹਿਬਤੇਨਾਮਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈਉਸੇਕੀਸੋ
ਭਾਹੋਤੀਹੈਭੁਗਤਾਸਰਬਕਾਪ੍ਰਮੇਸਰਹੈਅਤੇਜੋਮਨਕੀਹਉਮੈਮੈਲਦੂਰਹੁੰਦੀ
ਹੈਤਾਂਤੀਰਥਾਂਦਾਨਾਵਣਤੇਭੇਖਦਾਧਾਰਣਾਸਭਸੁਫਲਹੋਤਾਹੈ ਅਤੇਸਤਗੁਰ
ਦੇਸਬਦਤੇਬਗੈਰ॥ਇਸਮਨਨੂੰਸਮਝਨਹੀਆਉਂਦੀਹੈਤੇਗੁਰਾਂਦੇਸਬਦਕਰ
ਕੇਪ੍ਰੇਮਕਾਪਦਾਰਥਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਾਹੈ॥ਅਰਤਤਕੇਵਿਚਾਰਕਰਕੇਦੇਹਅਭਿਮ
ਨੀਮਰਜਾਂਦਾਹੈਤਾਂਸਭਸੈਂਵਿਚਪਰਮੇਸਰਜਾਣਤੇਹੈਂ॥ਏਹੁਸਬਦਸੁਣਕਰ

ਮੀਆਂ [illegible] ਤਾਂ ਮਿਠੇ ਵਾਦੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਸਿਰ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਕਹਿ
ਓਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖ ਕਰਿ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣੋ ਮੀਆਂ ਜੀ ਜੇ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਪਿ
ਆਰਾ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਮਨ ਸੁਧ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀਏ ਅਭਿਮਾਨ ਛੋਡ ਕਰ ਤੇ ਜੋ ਕੋਈ
ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਵਾਲਾ ਮਿਲੇ ਉਸ ਦੇ [illegible] ਦੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇ ਉ
ਸਦੇ ਅਗੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਦਿਲੋਂ ਦੂਜਾ [illegible]॥ ॥ਤਾਂ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਕਹਿ
ਆ ਪਹਿਲਾ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਨਾਮ ਤੇ ਦੂਸਰਾ ਮਹੰਮਦ ਰਸੂਲ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਕਲਮਾ ਆ
ਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਕਬੂਲ ਹੋਂਦਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਮੀਆਂ
ਜੀ ਤਿਸ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਦਰ ਉਪਰ ਦੂਜੇ ਦੀ ਸਰਾਕਤ ਨਹੀਂ ਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਓਥੇ ਰਹਿਦਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਏਕ ਤਾਂ ਹੈ ਫਿਕਰ ਰਹਿਦਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਨੇ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਿਵੇਂ ਤੇਲ ਬਿਨਾ ਦੀਵਾ ਵੀ ਬਲਦਾ ਹੈ॥ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ
ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ॥ ॥ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਅਛਲ ਛਲਾਈ
ਨਹ ਛਲੈ ਨਹ ਘਾਉ ਕਟਾਰਾ ਕਰਿ ਸਕੈ॥ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਰਹੈ ਇਸੁ ਲੋ
ਭੀ ਕਾ ਜੀਉ ਟਲ ਪਲੈ॥ ੧ ॥ਬਿਨੁ ਤੇਲ ਦੀਵਾ ਕਿਉ ਜਲੈ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ਪੋਥੀ
ਪੁਰਾਣ ਕਮਾਈਐ॥ ਭਉ ਵਟੀ ਇਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈਐ॥ ਸਚੁ ਬੂਝਣੁ ਆਣਿ ਜਲਾਈ
ਐ॥ ੨ ॥ਇਹੁ ਤੇਲੁ ਦੀਵਾ ਇਉ ਜਲੈ॥ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਸਾਹਿਬ ਤਉ ਮਿਲੈ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਇਤੁ ਤਨਿ ਲਾਗੈ ਬਾਣੀਆ॥ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੇਵ ਕਮਾਣੀਆ॥ ਸਭ ਦੁ
ਨੀਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀਆ॥ ੩ ॥ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਸੇਵ ਕਮਾਈਐ॥ ਤਾ ਦਰਗ
ਹ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈਐ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਲੁਡਾਈਐ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ॥ਜਾਂ ਏਹੁ
ਸਬਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ॥ ਤਾਂ ਮੀਏ ਮਿਠੇ ਨੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ
ਨਕ ਜੀ ਪਲੋਏ ਕਬੂਲ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪਉਂਦੇ ਅਤੇ ਓਹ ਦਰਵੇਸ ਕਉਣ ਹੈਨ ਜੋ ਪਰ
ਮੇਸੁਰ ਦੇ ਦਰ ਦੀ ਸਾਈ ਬਣੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਓਹ ਦਰਵੇਸ ਕਉਣ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਰਖਿਆਂ ਮਨ ਥਾਇ ਰਹਿ
ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਨਿਵਾਜਾਂ ਪੰਜ ਕਉਣ ਹੈਨ ਜਿਨਾ ਦੇ ਕੀਤਿਆਂ ਖੁਦਾਇ ਨਜਰ ਕਰੇ॥

॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ॥ ॥ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥
॥ਅਲਹ ਅਗਮ ਖੁਦਾਈ ਬੰਦੇ॥ ਛੋਡਿ ਖਿਆਲ ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਧੰਧੇ॥ ਹੋਇ ਪੈ ਖਾ
ਕ ਫਕੀਰ ਮੁਸਾਫਰੁ ਇਹੁ ਦਰਵੇਸੁ ਕਬੂਲੁ ਦਰਾ॥ ੧ ॥ਸਚੁ ਨਿਵਾਜ ਯਕੀਨੁ
ਮੁਸਲਾ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰਿਹੁ ਆਸਾ॥ ਦੇਹ ਮਸੀਤਿ ਮਨੁ ਮਉਲਾਣਾ ਕਲਮ
ਖੁਦਾਈ ਪਾਕੁ ਖਰਾ॥ ੨ ॥ਸਰਾ ਸਰੀਅਤ ਲੇ ਕੰਮਾਵਹੁ॥ ਤਰੀਕਤਿ ਤਰਕ

ਖੋਜਟੋਲਕੁਲਹੁਮਾਅਸਡਬਮਨਮਾਰਹੁਅਬਦਾਲਾ॥ਮਿਲਹੁਹਕੀਕਤਜਿਤ
ਫਿਰਿਨਮਰਾ॥੩॥ਕੁਰਾਨਕਤੇਬਦਿਲਮਾਹਿਕਮਾਹੀ॥ਦਸਅਉਰਤਰ
ਹਹੁਬੁਰਿਆਹੀ॥ਪੰਚਮਰਦਸਿਦਕਲੇਬਾਧਹੁਖੈਰਸਬੂਰੀਕਬੂਲਪਰਾ
॥੪॥ਮਕਾਮਿਹਰਰੋਜਾਪੈਖਾਕਾ॥ਭਿਸਤਪੀਰਲਫਜਕਮਾਇਅੰਦਾਜਾ
[illegible]ਖੁਦਾਇਆਬੰਦਗੀਅਲਹੁਅਲਹੁਜਬਾ॥੫॥ਸ
[illegible]ਹੁਸੋਈਕਾਜੀ॥ਜੋਦਿਲਸੋਧੈਸੋਈਹਾਜੀ॥ਸੋਮੁਲਾਮਲਊਨ
ਨਿਵਾਰੈਸੋਦਰਵੇਸਜਿਸਸਿਫਤਧਰਾ॥ਸਭੇਵਖਤਸਭੇਕਰਵੇਲਾ॥
ਖਾਲਕਯਾਦਦਿਲੈਮਹਿਮਉਲਾ॥ਤਸਬੀਯਾਦਕਰਹੁਦਸਮਰਦਨ
ਸੁੰਨਤਸੀਲਬੰਧਾਨਬਰਾ॥੭॥ਦਿਲਮਹਿਜਾਨਹੁਸਭਫਿਲਹਾਲਾ
॥ਖਿਲਖਾਨਾਬਿਰਾਦਰਹਮੂੰਜੰਜਾਲਾ॥ਮੀਰਮਲਕਉਮਰੇਫਨਾਇਆ
॥ਏਕਮੁਕਾਮਖੁਦਾਇਦਰਾ॥੮॥ਅਵਲਸਿਫਤਦੂਜੀਸਾਬੂਰੀ॥ਤੀਜੇ
ਹਲੇਮੀਚਉਥੈਖੈਰੀ॥ਪੰਜਵੈਪੰਜੇਇਕਤਮੁਕਾਮੈਏਹਿਪੰਜਵਖਤਤੇਰੇ
ਅਪਰਪਰਾ॥੯॥ਸਗਲੀਜਾਨਿਕਰਹੁਮਉਦੀਫਾ॥ਬਦਅਮਲਛੋਡਿ
ਕਰਹੁਹਥਿਕੂਜਾ॥ਖੁਦਾਇਏਕੁਬੁਝਿਦੇਵਹੁਬਾਂਗਾ॥ਬੁਰਗੂਬਰਖੁਰਦਾਰਖ
ਰਾ॥੧੦॥ਹਕੁਹਲਾਲੁਬਖੋਰਹੁਖਾਣਾ॥ਦਿਲਦਰੀਆਉਧੋਵਹੁਮੈਲਾ
ਣਾ॥ਪੀਰੁਪਛਾਣੈਭਿਸਤੀਸੋਈ॥ਅਜਰਾਈਲੁਨਦੋਜਠਰਾ॥੧੧॥
॥ਕਾਇਆਕਿਰਦਾਰਅਉਰਤਯਕੀਨਾ॥ਰੰਗਤਮਾਸੇਮਾਣਿਹਕੀਨਾ॥
ਨਾਪਾਕਪਾਕਕਰਿਹਦੂਰਿਹਦੀਸਾ॥ਸਾਬਤਸੂਰਤਿਦਸਤਾਰਸਿਰਾ॥੧੨॥
ਮੁਸਲਮਾਨੁਮੋਮਦਿਲਿਹੋਵੈ॥ਅੰਤਰਕੀਮਲੁਦਿਲਤੇਧੋਵੈ॥ਦੁਨੀਆਰੰ
ਗਨਆਵੈਨੇੜੈਜਿਉਕੁਸਮਪਾਟੁਘਿਉਪਾਕੁਹਰਾ॥੧੩॥ਜਾਕਉਮਿਹ
ਰਮਿਹਰਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਸੋਈਮਰਦੁਮਰਦੁਮਰਦਾਨਾ॥ਸੋਈਸੇਖੁਮਸਾਇਕੁ
ਕਾਜੀਸੋਬੰਦਾਜਿਸੁਨਜਰਿਨਰਾ॥੧੪॥ਕੁਦਰਤਿਕਾਦਰਕਰਣਕਰੀ
ਮਾ॥ਸਿਫਤਿਮੁਹਬਤਿਅਥਾਹਰਹੀਮਾ॥ਹਕੁਹੁਕਮੁਸਚੁਖੁਦਾਇਆਬੁਝਿ
ਨਾਨਕਬੰਦਖਲਾਸਤਰਾ॥੧੫॥ ਏਹੁਸਬਦੁਸੁਣਕੇ
ਮੀਏਂਮਿਠੇਨੇਕਹਿਆ॥ਗੁਰੂਜੀਜਿਸਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਕੇਨਾਮਕੀਸਿਫਤਕੀਤੀਹੈਸੋ
ਨਾਮਕੈਸਾਕਹੇਜੀ॥ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ॥ਮੀਆਂਜੀਏਕੁਨਾਮੁ॥ਸਿਫਤਮਹਿਮਾਕਿਸ
ਨੋਆਖੀਹੈ॥ਮੀਏਂਮਿਠੇਕਹਿਆਜੀ॥ਮਿਹਰਵਾਨਗੀਕਰਕੈਤੁਸੀਂਹੀਦਸੀਏਜੀ॥

।ਤੂਸੀਖੁਦਾਇਦੇਵਲੀਹੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚ ਅਤੇ ਖੁਦਾਇਵਿਚ ਭੇਦਕੋਈਨਹੀਜੀਤਾਂਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀ ਮੀਏਮਿਠੇਨੂੰਬਾਹਿਤੇਪਕੜਕਰਗੋਸੇਵਿਚਲੈਗਏਅਤੇਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨ
ਕਜੀਨੇਸੁਕ ਵੀਕਹਿਆਵਾਹੁਸਾਹਿਬ ਇਤਨਾਹੀਕਹਿਣਨਾਲਦੂਜਾਭਾਵ ਮਿਠੇ
[illegible] ਆਤੇਦੇਖੇਤਾਂਇਕਮੂਰਤਭੁਸਮਈ [illegible] ਹੋਈਹੈ ਫੇਰਗੁਰੂ
ਜੀ [illegible] ਸਾਹਿਬ ਵਾਹੁਸਾਹਿਬ ਇਤਨੇਕਹਿਣਨਾਲ [illegible] ਖੜੋਹੋਇ
ਕਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇ ਚਰਨ ਚੁਮੇ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ॥ ॥
ਰਾਗਤਿਲੰਗਵਿਚ॥ ।ਹਾਜਰਾਕੇ ਮੇਹਰਹੈ ਬੇਹਾਜਰਾਕੇ ਬੇਮਿਹਰਹੈ ਈ
ਮਾਨਦੋਸਤਹੈ ਬੇਈਮਾਨਕਾਫਰਹੈ ਕੁਫਰਕਹਿਰਹੈ ਗੁਸਾਹਰਾਮਹੈ ਨਫਸਸੈਤਾਨਹੈ
ਗੁਮਾਨਕੁਫਰਹੈ ਬੇਈਮਾਨਨਾਪਾਕਹੈ।ਇਲਮਹਲੀਮਹੈ ਬੇਹਿਰਸ ਔਲੀਆਹੈ
ਦਿਆਨਤਸੁਰਖਰੂਹੈ ਅਕਿਰਤਘਣ ਜਰਦਰੂਹੈ ਸਚਭਿਸਤਹੈ ਦਰੋਗਦੋਜਕਹੈ
ਜੋਰਜੁਲਮਹੈਸਿਫਤਉਜੂਹੈ ਬਾਂਗ ਬੁਲੇਲਹੈ ਚੋਰੀਲਾਲਚਹੈ ਜਾਰੀਪਲੀਤਹੈ।
ਫਕੀਰੀਸਬੂਰੀਹੈ ਨਾਸਬੂਰੀਮਕਰੂਹਹੈ ਰਾਹੁਪੀਰਾ ਬੇਰਾਹੁ ਬੇਪੀਰਾਹੈ ਈਮਾਨਦੋ
ਸਤਹੈ ਬੇਦਿਆਨਤਨਿਕਾਰਾਹੈਤੇਗਮਰਦਾਂਹੈਅਦਾਲਤਪਾਤਿਸਾਹਾਂਹੈ। ਏਤੇਦੋਲਤੋ
ਜਾਨਜਨਾਵੈ ਤਉਨਾਨਕਦਾਨਸਵੰਦਕਹਾਵੈ। ੧ ।ਤਾਂਮੀਆਂਮਿਠਾਹ
ਜਰਨਾਵਾਂਸੁਣਕਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਚਰਨੀ ਆਇਲਗਾ ਅਤੇਕਹਿਓਸ
ਨਾਨਕਜੀਖੁਦਾਇਦਾਰੂਪਹੈਜਾਂਖੁਦਾਇਦਾਔਲੀਆਹੈ ਅਕੇਆਪਹੀਖੁਦਾ
ਇਨੇਤੇਰੇਜਿਸਮਵਿਚਆਇਕਰ ਨਾਨਕਨਾਮਕਹਾਇਆਹੈ।ਤਾਂਮੀਏਮਿਠੇਕ
ਹਿਆਅਸੀਤਾਂਅਜਤੀਕਰ ਭੁਲੇਹੀ ਫਿਰਦੇਰਹੇਹਾਂ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਮੀਏਮਿਠੇਉ
ਪਰਬਖਸੀਕੀਤੀ।ਮੀਏਮਿਠੇਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਖੁਦਾਇਕਰਜਾਤਾ ਤੇਮੀਏਦੇ
ਭਰਮਸਭ ਦੂਰਹੋਇਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਾਸਿਖਹੂਆ॥ ਬੋਲਹੁਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

।ਅਗੇਸਾਖੀਸੈਦੋਘੇਹੋਨਾਲਹੋਈ॥

।ਤਾਂਗੁਰੂਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਇਕਦੇਸਵਿਚਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਭਏ ਤਾਂਸੈਦੋਘੇਹੁਗੁਰੂਜੀਦੀ
ਸੇਵਾਕਰਿਆਕਰੇ ਅਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਨਿਤਨੇਮ ਪਿਛਲੀਰਾਤਦਰੀਆਉਪਰ
ਜਾਇਇਸਨਾਨਕਰਨਾਤੇਬੈਠਕੇਇਕੇਤ ਨਿਰੰਕਾਰਦੀਬੰਦਗੀਕਰਨੀ ਪਰਸੈ
ਦੋਘੇਹੋਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਦਰਸਨਕਰਦਾਹੁੰਦਾਸੀ ਤਾਂਸੈਦੋਦੇਮਨ
ਵਿਚਆਇਆਕੇਸਾਡਾਗੁਰੂਜੀਖਾਜੇਦੀਸੇਵਾਕਰਕੇਏਹੁਪ੍ਰਤਾਪਪਾਇਆਹੈ
ਦੇਤਾਮੈਹਭੀਖੁਦਾਇਦੀਬੰਦਗੀਕਰਾਂਖਾਜੇਉਪਰਬੈਠਕੇਜੋਮੇਰਾਪ੍ਰਤਾਪਵੀ

ਹੋਇ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮੈ ਕਈ ਆਂ ਜੀਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਾਂ ਏਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਉਸ ਵਣਜ ਕਰਨਾ
ਸੁਰੂ ਕਰ ਦਿਤਾ ਇਕ ਦਿਨ ਦੀ ਗਲ ਹੈ ਜਦ ਸੈਦਾ ਘੇਉ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਉਠਿਆ ਉਠ ਕੇ
ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਅਗੋ ਇਕ ਆਦਮੀ ਮਿਲਿਆ ਪਰ ਬਉਸ ਦੇ ਵਿਚ ਇਕ ਮਛੀ
ਫੜੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਕੀ ਹੈ ਤੇ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ ਤਾਂ ਸੈਦੇ ਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਸੈਦੋ ਘੇਉ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈ ... ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਜਿਥੇ ਪੀਰ
... ਸਾਈ ਏਵੇ ਬੇਦਰਗੀ ... ਜਾਸਾਨੂੰ ਵਡਿਆਈ ਦੇਵੇ ਸਾ
... ਜੇਕੋ ਸੋ ਪਾਈ ਹੈ॥ ਤਦ ਫੇਰ ਸੈਦੋ ਘੇਉ ਨੇ ਉਸ ਪਾਸੋਂ ਪੁਛਿਆ
... ਕੌਣ ਹੈ ਅਤੇ ਏਸ ਵਖਤ ਕਿਥੇ ਚਲਿਆ ਹੈਂ ਤਾਂ ਉਸ ਮਾਨੁਖ ਨੇ ਕਹਿਆ
... ਆਖਿਆ ਜਾ ਪਿਸਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਖਤ ਮੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕਰ

ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਅੌਰ ਓਨਾਈ ਸੇਵਾ ਕਰਨ
ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾਂ ਪੂ
ਰੇ ਸਰਦਾਰ ਪੁਰਖ ਹੈਸੁਣ ਭਾਈ ਜਿਸ ਨੇ
ਏਹੁ ਸੰਸਾਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਓਸ ਨਿਰੰ
ਕਾਰ ਵਿਚ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਿਚ ਭੇ
ਦ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜੋ ਭੇਦ ਜਾਣੇਗਾ ਸੋ ਗੁ
ਨਾਹਗਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਏਸ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਮ
ਸਰ ਨੇ ਬਾਹਦ ਸਣ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰੂ
ਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਅੌਰ ਸਚਾ ਨਾਮ
ਦਸਣ ਵਾਸਤੇ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਉਪ
ਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਕੇ ਜੋ
ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ ਤੇ ਨਾਮ ਜਪੇਗਾ ਤੇ ਸਿਖ ਹੋਵੇਗਾ ਓਹ ਮੋਖ
ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਭਾਈ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕ
ਰਨ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਏਹ ਬਾਤ ਕਹਿ ਕਰ ਖ੍ਵਾਜਾ ਓਥੋਂ ਚਲਦਾ ਰਹਿਆ ਤੇ ਸੈਦੋ ਘੇਉ
ਅਚਰਜ ਹੋਇ ਗਿਆ ਤੇ ਸੈਦੋ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਅਸੀ ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਕੇ ਸਭ ਗੁ
ਰੂ ਨੇ ਖ੍ਵਾਜੇ ਪਾਸੋਂ ਮਰਾਤਬ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰੋ ਖ੍ਵਾਜਾ ਨਿਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ
ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਈ ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਸੈਦੋ ਘੇਉ ਨੂੰ ਫੇਰ ਖ੍ਵਾਜਾ ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਕਹਿ
ਓਸ ਨੇ ਸੈਦੋ ਨੂੰ ਦੇਖ ਮੈ ਖ੍ਵਾਜਾ ਜੋ ਹਾਂ ਸੋ ਪਾਣੀ ਦੀ ਮੋਜ ਅਤੇ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੇ

ਹੈਨਸੋਪਉਣਰੂਪਹੈਨਅਤੇਮੈਕਈਵਾਰਮੇਘਉਨਬੀਉਪਜਿਆਹਾਂਤੇਕਈਵਾਰਮੈਉਨਦੇ
ਭੀਤਰਸਮਾਇਗਿਆਹਾਂਜਾਂਏਹਬਾਤਸੈਦੇਖੇਤੁਨੇਸੁਣਿਆਤਾਂਸੈਦੋਖੇਤਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਦੀਪੈਰੀਆਇਪਇਆਪਰਸੈਦੋਖੇਤਨੂੰਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਭਾਈਤੁਸੀਇਸਦੇਖ
ਣਪਹਿਰਰਾਤਰਹਿੰਦੀਹਿਵੇਂਆਏਹੋਅਗੇਤਾਂਤੁਸੀਂਦਿਨਚੜ੍ਹੇਆਉਂਦੇਸਾਓਅਤੇਅਜ
... ਹੋਈ ... ਅਵੇਹੋ ਤਾਂਸੈਦੋਖੇਤੇਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਗੇ ... ਜੇਦੇ
...ਸੰਪੂਰਨਪ੍ਰਸੰਗਸੁਣਾਇਦਿਤਾ ॥ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਏਹੁਬਾਤਸੁਣਕਰ
॥ਇਕਸ਼ਬਦਕਹਿਆ ॥ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ ੧ ॥ਰੈਣਿਗਵਾ
ਈਸੋਇਕੈਦਿਵਸੁਗਵਾਇਆਖਾਇ॥ਹੀਰੇਜੈਸਾਜਨਮੁਹੈਕਉਡੀਬਦਲੇਜਾ
ਇ॥੧॥ਨਾਮੁਨਜਾਨਿਆਰਾਮਕਾਮੂੜੇਫਿਰਿਪਾਛੈਪਛੁਤਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਨਤਾਧਨੁਧਰਣੀਧਰੇਅਨਤੁਨਚਾਹਿਆਜਾਇ॥ਅਨਤਕਉਚਾਹਨਜੋਗ
ਏਸੇਆਏਅਨਤਗਵਾਇ॥੨॥ਆਪਣਲੀਆਜੇਮਿਲੈਤਾਸਭੁਕੋਭਾ
ਗਠੁਹੋਇ॥ਕਰਮਾਉਪਰਿਨਿਬੜੈਜੇਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥੩॥ਨਾਨਕਕਰਣਾ
ਜਿਨਿਕੀਆਸੋਈਸਾਰਕਰੇਇ॥ਹੁਕਮੁਨਜਾਪੀਖਸਮਕਾਕਿਸੈਵਡਾਈਦੇਇ॥
੪॥੧ ॥ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨ॥ ਹੇਸੈਦੋਖੇਤਏਹਜੋਜ
ਗਤੁਹੈਸੰਪੂਰਨਸੋਰਾਤਨੂੰਸੌਰਹਿੰਦਾਹੈਤੇਦਿਨੇਖਾਇਕੇਗਵਾਇਦੇਂਦਾਹੈ ਏਕਏਕਸੁਆਸਜੋ
ਹੈਸੋਹੀਰੇਦੇਸਮਾਨਹੈ ਔਰਮੋਤੀਆਂਜੈਸਾਹੈ ਸੋਵ੍ਰਿਥਿਆਦਿਨਗਵਾਇਦੇਦੇਹੈਨਅਤੇਜੋ
ਸੁਖਾਲੀਸਾਸੀਵਹੁਗੁਰੂਨਹੀਧਿਆਉਂਦੇਸੋਅੰਤਦੇਸਮੇਪਸਚਾਤਾਪਕਰਦੇਹੈਨਅ
ਤੇਜੋਅਨਿਤਧਨਹੈਸੋਧਰਤੀਵਿਚਦਬਦੇਹੈਨ ਤੇਪਾਪਕਰਕੇਅਕੱਠਾਕਰਦੇਹੈਨਅਤੇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਜੋਪਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮਹੈਸੋਕੋਈਨਹੀਂਸੰਭਦਾਤੇਅਨਿਤਧਨਨੂੰਸਭਚਾਹ
ਦੇਹੈਨਤੇਮਨੁਖਜਨਮਐਵੇਹੀਗਵਾਂਵਦੇਹੈਨ ਅਰਚੰਗੇਪਦਾਰਥਕਰਮਾਂਦੇਲੇਖੇ
ਤੇਬਿਨਾਨਹੀਂਹਥਆਉਂਦੇ॥ ਭਾਈਬਾਲਾਕਹਿੰਦਾਹੈਗੁਰੂਅੰਗਦਸਾਹਿਬਜੀਨੂੰ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਭਾਈਜਿਸਕਰਤਾਰਨੇਜਗਤਬਨਾਇਆਹੈਉਸੀਨੇਗੁ
ਰਨੇਸੰਤਔਰਸਤਉਪਦੇਸਦਾਗੁਰੂਤੇਇਕਰਜਗਤਕੋਪਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮਔਰ
ਗਿਆਨਦੇਕੇਜੀਵਦਾਉਧਾਰਕਰਤਾਹੈ ਪਰਉਸਵਾਹਿਗੁਰੂਦਾਹੁਕਮਨਹੀਂਜਾਣਿ
ਆਜਾਂਦਾਜੋਕਿਸਨੂੰਨਾਮਦੀਵਡਿਆਈਦੇਵੇ ਤਾਂਏਹੁਬਚਨਸੁਣਕਰਸੈਦੋਨੇਹਥਜੋ
ੜਕਰਅਰਦਾਸਕੀਤੀਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀਏਸਮਨਦਾਕੁਛਵਸਾਹੁਨਹੀਕਿਓ
ਜੋ ਵਚਨਸੁਣਤੇਔਰਇਕਦੋਇਦਿਨਯਾਦਰਖਦਾਹੈਤੇਇਕਦੋਇਭੁਲਾਇਦੇਦਾ

ਹੈ ਜੇਕਰ ਆਪ ਦਾ ਸਦਾ ਹੀ ਦੀਦਾਰ ਹੋਵੇ [illegible] ਭਲਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ [illegible]
ਜੀ ਸਾਡੇ ਦੋਇ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ਇਕ ਸਰਗੁਣ ਸਰੂਪ ਹੈ ਇਕ ਨਿਰਗੁਣ ਸਰੂਪ ਹੈ ਸੋ ਸਰਗੁਣ ਸਰੂ
ਪ ਸਰੀਰ ਹੈ ਤੇ ਨਿਰਗੁਣ ਸਰੂਪ ਸਬਦ ਹੈ ਸੋ ਸਰੀਰ ਦਾ ਦਰਸਨ ਸਦਾ ਨਹੀ ਤੇ ਸਬਦ ਦਾ
ਦਰਸਨ ਸਦਾ ਹੀ ਹੋਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕਰ ਸੈਦੋ ਪ੍ਰੇਮਣਿ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ
[illegible] ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ [illegible] ਆਸੂ [illegible] ਅਤੇ
[illegible] ਕਹਿਆ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਜੇਹੜੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਹੋਂ ਤੇ ਏਹ ਮਰਾਤਬਾ
[illegible] ਨੇ ਪਾਇਆ ਜੇ ਪਾਇਆ ਹੈ ਮੈ ਏਹ ਨਹੀ ਸਾਂ ਜਾਣਦੀ ਕੇ ਤੁਸੀ ਆਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਰੂ
ਪ ਹੈਂ ਤੇ ਆਪ ਦਾ ਹੀ ਏਹੁ ਪਸਾਰਾ ਹੈ ਔਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀ ਜਗਾਉ ਸੋਈ
ਜਾਗਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਹੀ ਕੀਤਾ ਸਭ ਕੁਛ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕ
ਹਿਆ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ

੧ ॥ਅਠੀ ਪਹਿ ਰੀ ਅਠ ਖੰਡ ਨਾਵ
ਖੰਡ ਸਰੀਰ ਤਿ ਸੁ ਵਿਚ ਨਉ ਨਿਧਿ
ਨਾਮ ਏਕ ਭਾਲਹਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ। ਕ
ਰਮਵੰਤੀ ਸਾਲਾ ਹਿਆ ਨਾਨਕ ਕਰ
ਗੁਰ ਪੀਰ। ਚਉ ਥੈ ਪਹਰ ਸਬਾਹ
ਕੈ ਸੁਰਤਿਆਂ ਉਪ ਜੈ ਚਾਉ। ਤਿਨਾ ਦ
ਰੀਆਵਾ ਸਿਉ ਦੋ ਸਤੀ ਮਨ ਮੁਖ ਸ
ਚਾ ਨਾਉ। ਓਥੈ ਅੰ ਮ੍ਰਿਤ ਵੰਡੀਐ ਕਰਮੀ
ਹੋਇ ਪਸਾਉ। ਕੰ ਚਨ ਕਾਇਆ ਕਸੀ
ਐ ਵੰਨੀ ਚੜੈ ਚੜ੍ਹਾਉ। ਜੇ ਹੋਵੈ ਨਦਰ ਸਰਾਫ ਕੀ ਤਾਂ ਬਹੁੜ ਨ ਪਾਈ ਤਾਉ। ਸਤੀ ਪਹਰੀ
ਸਤ ਭਲਾ ਬਹੀਐ ਪੜਿਆ ਪਾਸ। ਓਥੇ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰੀਐ ਕੂੜੈ ਘਟੈ ਰਾਸ। ਓਥੈ ਖੋਟੇ ਸਟੀਅ
ਹਿ ਖਰੇ ਕੀਚਹਿ ਸਾਬਾਸ। ਬੋਲਣ ਫਾਦਲ ਨਾਨਕਾ ਦੁਖ ਸੁਖ ਖਸਮੈ ਪਾਸ। ਜਦੋਂ ਏਹ ਸਲੋਕ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਉਥੇ ਲੋਕਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀ ਆਣ ਢਹੇ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾ
ਲੋਕਾਂ ਉਪਰ ਬਖਸੀਸ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ ਆਪੋ ਆ
ਪੋ ਸਿਖ ਸੰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ [illegible] ਕਰਨੀ ਸਚ ਬੋਲਣਾ [illegible]
ਧਰਮਸਾਲਾ ਬਣਾਉਣੀ ਉਥੇ ਬੈਠ ਕਰ [illegible] ਏਹੁ ਉਪਦੇਸ ਕਰ
ਕੇ ਉਥੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ॥

॥ਸਾਖੀ ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਪਰਤੇ ॥

ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸਰਬ ਦੇਸ ਮੇ ਸੈਲ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਫੇਰ ਪੰਜਾਬ ਕੋ
ਪਰਤੇ ਤਾਂ ਇਕ ਵਡੀ ਉਜਾੜ ਆਈ ਉਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਗਾਂਉ ਭੀ ਨਹੀ ਆਇਆ ਤੇ ਨਾ ਕੋਈ
ਮਨੁਖ ਹੀ ਮਿਲੇ ਦਸ ਦਿਨ ਤੇ ਦਸ ਰਾਤ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਗਏ ਰਹੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਭੁਖ
ਲਗੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੀ ਸਫਤ ਅਜੀਤ ਹੂੰ ਮਾਸਾ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਵਿਚੋ
ਟੁਕੜੇ ਮੰਗ ਖਾਂਦੇ ਸਾਂ ਅਤੇ ਓਥੇ ਭੀ ਰਹੇ ਹੁਣ ਤਾਂ ਇਸ ਉਜਾੜ ਦੇ ਵਿਚ ਆਇ ਪਏ ਹਾਂ ਜੇ
ਖੁਦਾਇ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਇਸ ਉਜਾੜ ਵਿਚੋ ਨਿਕਲਾਂਗੇ ॥ ਅਤੇ ਜੇ ਹੁਣੇ ਕੋਈ ਸੀਂਹ ਸਾਬਾਘ ਨ
ਆਇ ਗਿਆ ਤਾਂ ਖਾਇ ਜਾਸੀ ਅਜਾਈ ਮਰ ਵੰਜਾਂਗੇ ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ
ਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਡਰ ਨਾਹੀ ਤੇਰੇ ਨੇੜੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਆਂਵਦਾ ਤੂੰ ਹੁਸਿਆਰ ਹੋ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਹੁਸਿਆਰ ਹੋਵਾਂ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਤਾਂ ਆਇ ਪਏ ਹਾਂ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਅਸੀ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਤਾਂ ਨਾਹੀ ਏਹ ਤਾਂ ਵਸਦੀ ਹੈ ਜਿ
ਥੇ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਚਿਤ ਆਵੇ ਓਹ ਵਸਦੀ ਹੀ ਜਾਣੀਏ ਤੇ ਜਿਥੇ ਨਾਮ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਦਾ ਚਿ
ਤ ਨਾ ਆਵੇ ਓਹ ਭਾਂਵੇ ਵਸਤੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਭੀ ਉਜਾੜ ਹੀ ਜਾਣੀਏ ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਆਖਿਆ ॥ ਰਾਗ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੇਵਤਿ
ਆ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਜੁਗਤ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ਕਰ
ਕਰ ਭਗਵੇ ਭੇਖ ਭਏ ॥ ਤਉ ਕਾਰਣ ਸਾਹਿਬ ਰੰਗ ਰਾਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕਾ ਰੂਪ ਅਨੰ
ਤਾ ਕਹਿਣ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕੇਤੇ ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਦਰ ਘਰ ਮਹਿਲਾ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ
ਛੋਡ ਵਿਲਾਇਤ ਦੇਸ ਗਏ ॥ ਪੀਰ ਪੇਗੰਬਰ ਸਾਲਕ ਸਾਦਕ ਛੋਡੀ ਦੁਨੀਆ ਥਾਇ ਪਏ
ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖ ਰਸ ਕਸ ਤਜੀਅਲੇ ਕਾਪੜ ਛੋਡੇ ਚਮੜ ਲੀਏ ॥ ਦੁਖੀਏ ਦਰਦਵੰਦ ਦਰ
ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਰਤੇ ਦਰਵੇਸ ਭਏ ॥ ਖਲੜੀ ਖਪਰੀ ਲਕੜੀ ਚਮੜੀ ਸਿਖਾ ਸੂਤ ਧੋਤੀ ਕੀਨੀ ॥ ਤੂੰ
ਸਾਹਿਬ ਹਉ ਸਾਂਗੀ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕ ਜਾਤ ਕੈਸੀ ॥ ੧ ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਆਖ ਬਾਣੀ ਸਰਣਗੀ ਆਂਵਦੀ ਤੂੰ ਰਬਾਬ ਵਜਾਉ ਤੇ ਸਬ
ਦ ਉਚਾਰ ਕਰ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਤਾਂ ਰਬਾਬ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਵਜਾਵਾਂ
ਤੇ ਕੈਸੇ ਸਬਦ ਸੁਣਾਵਾਂ ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਘਟ ਦੀਆਂ ਲਗਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਹੈ ਮੈਥੋਂ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਆ ਨ
ਹੀ ਸਕਦਾ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਭੁਖ ਨਾਲ ਮਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਿਆ ਕਿਸੇ ਵਸਦੀ ਵਿਚ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਕਿਸੇ ਵਸਦੀ ਵਿਚ ਵੀ ਨ
ਹੀ ਜਾਇ ਸਕਦਾ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੁਖ ਨੇ ਬਹੁਤ ਬੇਤਾਬ ਕੀਤਾ ਹੈ ਹੁਣ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੂਟ

ਬਿਦਹਾ॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਅਸੀਤੈਨੂੰਬਿਨਾਆਈਮਰਨਨਾਹੀ
ਦੇਵਦੇਤੂੰਹੁਸਿਆਰਹੋ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਮੈਕੇਹੁਸਿਆਰਹੋਵਾਂਹੁਣਤਾਂਜੀਉ
ਣੇਦੀਬਾਤਕਾਈਨਹੀ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਬਚਨਕੀਤਾਮਰਦਾਨਾਹੁਣਤੂੰਇ
ਨਾਬ੍ਰਿਛਾਂਦੇਫਲਖਾਇਲੈਪਰਮਰਦਾਨਾਕੁਛਪਲੇਨਾਬੰਨੀ ਤਾਂਮਰਦਾਨਾ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦਾਹੁਕਮਮੰਨਿਕੈ ਲਾਗਾਖਾਵਣੇਤਾਂਬਹੁਤਸੁਆਦਲਗੇਸਤਾ
ਮਨਵਿਚਕਹਿਓਸੁਕੇਪਾਬਰਹੈਐਸੇਫਲਹਥਆਵਣਕੇਨਾਆਵਣਾਇਹਖ਼
ਤਾਵਿਚਾਰਕਰਕੁਛਪਲੇਚਾਇਬਾਧਿਓਸ ਜਾਂਅਗਲਾਸਵੇਰਾਹੋਇਆਤਾਂਮਰ
ਦਾਨੇਓਹਫਲਮੁਹਿਪਾਇਆਤਾਂਮਰਦਾਨਾਢਹਿਪਇਆਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਆਖਿ
ਆਮਰਦਾਨਾਵਡਾਕੋਹੋਇਆਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਜੋਤੁਸਾਂਕਹਿਆ
ਸੀਕੇਫਲਰਖੀਨਾਸੋਮੈਮੂਰਖਨੇਆਪਦਾਕਹਿਆਨਾਮੰਨਿਆਓਹਫਲਮੈਪ
ਲੇਬੰਨਲਏਅਤੇਹੁਣਮੈਨੂੰਭੁਖਲਗੀਤਾਂਮੈਕਢਕਰਮੁਹਿਪਾਇਆਹੈਗੁਰੂਜੀ
ਤੁਸਦੇਮੁਹਿਪਾਵਣਨਾਲਮੇਰਾਏਹੁਹਾਲਹੋਇਆਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਆਖਿਆ
ਮਰਦਾਨਾਤੁਧਬੁਰਾਕੀਤਾਏਹਜੇਤੂੰਪਖਾਵਣੇਸਾਨਤਾਸਾਨੂੰਆਖਕੇਖਾਂਦੇਮ
ਰਦਾਨਏਹੁਤਾਂਬਿਖੁਸੀਅਸਾਡੇਬਚਨਕਰਕੇਅੰਮ੍ਰਿਤਹੋਇਗਏਸਨਤਾਂਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਆਪਣਾਚਰਨਮਰਦਾਨੇਦੇਮਥੇਉਪਰਛੁਹਾਇਆਤਾਂਮਰਦਾਨਾਠੀਕ
ਭਲਾਹੋਇਕਰਉਠਿਆਨੈਣਤੇਆਖਿਓਸਸੁਭਾਨੇਤੇਰੀਕੁਦਰਤਨੂੰਅਤੇਤੇਰੀਖੁ
ਦਾਈਨੂੰਅਸੀਤੂੰਮਮੰਗਾਪਿਨਖਾਂਦੇਵਾਲੇਅਤੇਤੂੰਅਤੀਤਹੈਂਕੇਖੁਦਾਈਓਂ
ਤੇਰੀਗਤਪਾਈਨਹੀਜਾਂਦੀਤੂੰਪਉਣਹਾਰੀਹੋਇਆਹੈਤੇਨਕੁਛਖਾਂਦੇਨਾਕੁ
ਛਪੀਵੇਤਦਸਤੀਵਰਤੈਂਨਹੀਉਜਾੜਾਂਵਿਚਰਹਿਦਾਹੈਂਤਾਂਮੈਭੀਤੇਰੇਨਾਲਫਿਰਦਾ
ਹਾਂਤਾਂਅਸਾਂਨੋਵਿਦਿਆਦੇਹੁਜਾਂਏਹੁਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕਹਿ
ਆਮਰਦਾਨਾਮੈਤੇਰੇਉਪਰਬਹੁਤਰਾਜੀਹਾਂਪਰਮਰਦਾਨਾਤੂੰਬਿੰਦੁਰਖੇਂਦੀਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਮੈਤਾਂਰਵਾਂਗਾਜੇਕਰਮੇਰੀਭੁਖਗਵਾਇਦੇਹਿਤਾਂਮੈਰਹਾਂਗਾ
ਨਹੀਤਾਂਵਿਦਿਆਕਰੇਜੀ॥ ਤੇਜਆਪਨੇਜਿਹਾਅਹਾਰਕਰਤਾਵਾਹਾਂਜੀ॥ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਜਾਹੁਮਰਦਾਨਾਤੂੰਦੀਨਦੁਨੀਆਂਤੇਸੁਰਖਰੂਹੋਇਆਅ
ਤੇਨਿਹਾਲਮਰਦਾਨੇਆਂਖਿਆ [illegible] ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ [illegible] ਮਰਦਾਨੇਉਪਰ
ਕੀਤੀਲੋਕਪਰਲੋਕਸਭੁਸੁਆਰਦਿਤੇਤਾਂਮਰਦਾਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਾਂਪਰਮ
ਥਾਟੇਕਿਆਤੇਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਮਰਦਾਨੇਨੂੰਪਕੜਕੇਉਠਾਇਆਤਾਂਅਗਾਂਨਿਕਸੇ

ਦੀਸੇਵੀਹੋਇਗਈ।ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਮਰਦਾਨੇਨੂੰਨਾਲਲੈਕਰਉਸਉਸਜਾਵੇ
ਹੋਨਿਕਲਆਏਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕਿਓਭਾਈਮਰਦਾਨਾਹੁਣਆਖਕੇ
ਲੋਕਪਾਸੋਜਾਵਣਹਈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਜੋਤੂਮੇਰੀਗਜਾਣਏਹੈਸੋਕਰ
[illegible]ਜੀਪਰਗੁਰੂਜੀਪਰ[illegible]ਹੋਏਪਰਜਾਵਣੇਨੂੰਚਿਤਕਰਦਾਹੈਪਰਤੇਰੀਕ
[illegible]ਹੋਵੈਤਾ [illegible] ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਕਹਿਆਕਿਓਬਾਲ
ਮਰਦਾਨਾਕਿਆਆਖਦਾਹੈ[illegible]ਸੋਗੁਰੂਜੀਅਗੇਹਥਜੋੜਕਰਅਰਦਾਸਕੀ
ਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਜੀਮਰਦਾਨਾਸਚਆਖਦਾਹੈਜੀ।ਕਿਉਕੇਬਾਲਬਚੇਨੂੰਮਿ
ਲਣਨੂੰਮਰਦਾਨੇਦਾਚਿਤਕਰਦਾਹੈਜੀ ਤੇਕਿਤਨੀਮੁਦਤਗੁਜਰੀਹੈ ਘਰਗਏਨੂੰ
ਏਸਦੇਆਸਤੇਚਲਿਆਜੀਨਾਲੇਆਬੀਬੀਜਾਦਰਸ਼ਨਦੀਹੋਵੇਗੀਜਿਨ
ਮਹਿਤਾਕਾਲੂਵੀਚਣਖਿਪਰੋਹਿਆਹੈਜੀਅਗੇਰੀਬਾਨਿਦਜਾਜੀਉਪਾਸੋਂਖ

ਤੜਫੀਆਨਹੀਜੀ | ਪਰਮਹਾਰਾਜਜੀਅ
ਦਿਤਾਂਤੇਰੇਦਰਜੀ | ਭਾਵੇਂਜਾਣਭਾਵੇਂਨਾਜ
ਣਪਰਸੀਬੋਬੇਜੀ | ਦੇਪਾਸਸੀਹੁੰਦਹੋਰ
ਮੁਹਰਆਏਹੋਜੀ | ਹੁਣਤਾਂਉਨਾਨੂੰਦੀ
ਦਖਾਂਉਘਰਚਲ | ਇਕਰਵਾਂਜੇਜੀ।
ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿ | ਆਭਲਭਾਈਬ
ਲਾਸ੍ਰੀਦੇਕਰਤਾਰਕ | ਰਾਇਸੀਏਹੁਬਾਤ
ਕਰਦੇਹੀਆਹੋਤਾਸ੍ਰੀ | ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਭਾਈ
ਕੋਹਦੂਹਿਕਉਪਰਤ | ਸਵੰਨਾਆਹੀ।
ਬੋਲਹੁਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ। ।ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਏਹੁਉਦਾਸੀਕਰਕੇਬਾਰੀਖ
ਤਜਿਆਏ। ।ਨਉਬਰਸਾਦੀਉਦਾਸੀਉਤ੍ਰਖੰਡਦੀਅਤੇਤਿਨਾਬਰ
ਸਾਦੀਉਦਾਸੀਪੂਰਬਦੀਕੀਤੀਸੋਬਾਰੀਬਰਸੀਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਘਰਆਏਰਬ
ਉਏਦੀਤਲਵੰਡੀ। ।ਸੰਮਤ ੧੫੭੦ ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਫੇਰਤ
ਲਵੰਡੀਪ੍ਰਾਪਤਹੋਇਆ।ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੀਉਮਰਚਾਲੀਆਂਵਰਿਹਾਂਦੀ
ਹੋਈ।ਜਦਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਆਪਣੇਪਿੰਡਦੇਬਾ[illegible]ਆਇਬੈਠੇਤਾਂਮਰਦਾਨੇਅਤੇ
ਬਾਲੇਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਬਾਹਿਰਅਸੀਜਾਣਉਜਾੜਵਿਚ
ਬੈਠੇਜਾਂਏਕਘੜੀਕਓਥੇਬੈਠਿਆਂਨੂੰਗੁਜਰੀਤਾਂਮਰਦਾਨੇਹਥਜੋੜਕੇਆ

ਕਿਆ ਤੇ ਮੇ ਹਰਿ [illegible] ਹੁਕਮ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਮੈ ਆਪਣੇ ਬਾਲ ਬਚੇ ਨੂੰ ਮਿਲਿ
ਆਵਾਂ ਦੇਖਾਂ ਸਾਡੇ ਆਦਮੀ ਕਿਸੇ ਹੈਨ ਕੇ ਜੀਉਂਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਸ ਕੇ ਕ
ਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਸਾਰੇ ਜੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਰਖਾਂਗੇ ਜੇਹੜਾ ਤੇਰੇ ਆਦਮੀ
ਮਰ ਗਏ ਪਰ ਜੈ ਤੇਰੇ ਮਨ ਮੇ ਇਹ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਤਾ ਤੂੰ ਜਾਂਦਾ ਮਿਲ ਆਉ ਪਰ
ਮਰਦਾਨਾ ਜੋ ਅਸਾਡੇ ਘਰ ਗਇਓ [illegible] ਤਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਭਲਾ ਹੋਵੈ ਜੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਆਪਣੇ ਘ
ਰ ਕੋ ਗਇਆ ਤਾਂ ਘਰ ਵੜਨ ਨਾਲ ਸਭ ਸਾਕ ਵੰਧੀ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਲਗ ਆਇ ਰੋਮਣੇ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਸਭਨਾ ਨੂੰ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਪੁਛੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰ
ਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਕੁਟੰਬੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਅਸੀ ਪਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਸ
ਇਆ ਹੈ ਜੋ ਆਵੈ ਸੋ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਵੈ ਤੇ ਕਹਨ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਾ ਪਰ
ਮਪੁਰਖ ਹੈ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾ ਉਠਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਘਰ ਕੋ ਗਇਆ ਜਦ ਬਾ
ਬੇ ਕਾਲੂ ਦੇ ਵੇਹੜੇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਮਾਤਾ ਉਠ ਕਰ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਦੇ ਗਲ ਚੰਬੜੀ ਅਤੇ ਲਗੀ ਬੈਰਾਗ ਕਰਨ ਤੇ ਆਖਿਓਸ ਮਰਦਾਨਿਆ ਬਾਬੇ ਨਾ
ਨਕ ਦੀ ਵੀ ਖਬਰ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਦਸੇਂ ਇਤਨੇ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਰ ਪਈ ਸੀ ਇਕਠੇ ਹੋ ਗਏ ਤੇ ਲਗੇ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਪੁਛਣ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਥੇ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਾਰ ਦੇਹ ਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈ ਤਾ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਦੇ ਖਿਆਂ ਆਹਾ ਪਰ ਫੇਰ ਖਬ
ਰ ਕਾਈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਇਕ ਘੜੀ ਬੈਠ ਕਰ ਤੁਰ ਵਗਿਆ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ
ਮਾਤਾ ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਮਰਦਾਨਾ ਛੇਤੀ ਉਠ ਵਗਿਆ ਹੈ ਸੋ ਖਾਲੀ ਨਾਹੀ ਤਾਂ
ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਕੁਛ ਕਪੜੇ ਅਤੇ ਮਠਿਆਈ ਲੈਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਪਿਛੇ ਪਿਛੇ ਹੋ ਚਲੀ
ਜਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਜਾਇ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਮੈਨੂੰ ਨਾਨਕ ਮਿਲਾਉ ਪ
ਰ ਮਰਦਾਨਾ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹਿਆ ਅਤੇ ਓਥੋ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਜਾਂ ਕੋਹਾਂ ਦੋਹ ਉਪਰ ਗਏ ਤਾਂ
ਅਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਪਰ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਮਾਤਾ ਚਲੀ ਆਂਵਦੀ
ਹੈ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਉਠਕੇ ਮਾਤਾ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਏਆ ਤਾ ਮਾਤਾ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਗਲ ਨ
ਲ ਲਾਇਆ ਤੇ ਲਗੀ ਬੈਰਾਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਥਾ ਚੁੰਮਿਆ ਅਤੇ ਆਖਿਓਸ ਹਉ
ਵਾਰੀ ਬੇਟਾ ਤੁਧ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ
ਵਾਰੀ ਜਿਥੇ ਤੂੰ ਫਿਰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ ਉਸ ਥਾਉਂ ਤੋਂ ਹਉ ਵਾਰੀ ਬੇਟਾ ਤੁਧ ਮੈ
ਨੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣਾ ਮੁਖ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਦਿਖਲਾਇਆ ਹੈ ਤੁਧ ਸ੍ਰੀ ਬਾ

ਬਜੀ ਮਾਤਾ ਦੇ ਹੋਤ ਖੜਕੇ ਗਦਗਦ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲਗੇ ਬੈਰਾਗ ਕਰ
ਨਿ ਬੈਰਾਗ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਸ ਪਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ॥ ॥

॥ਰਾਗ ਵਡਹੰਸ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਅਮਲੀ ਅਮਲ ਨ ਅੰਬੜੈ ਮਛੀ ਨੀਰ ਨ
ਹੋਇ॥ਜੋ ਰਤੇ ਸਹਿ ਆਪਣੈ ਤਿਨ ਭਾਵੈ ਸਭ ਕੋਇ॥ ੧ ॥ਹਉ ਵਾਰੀ ਵੰਞਾ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ
ਤਉ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਨਾਵੈ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਾਹਿਬ ਸਫਲਿਓ ਰੁਖੜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾ ਕਾ
ਨਾਉ॥ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਭੁਏ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ॥ਮੈ ਕੀ ਨਦਰਿ ਨ ਆ
ਵਈ ਵਸਹਿ ਹਭੀਆ ਨਾਲਿ॥ਤਿਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ਕਿਉ ਲਹੈ ਜਾ ਸਰ ਭੀਤਰਿ ਪਾ
ਲਿ॥ਨਾਨਕ ਤੇਰਾ ਬਾਣੀਆ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬ ਮੈ ਰਾਸਿ॥ਮਨ ਤੇ ਧੋਖਾ ਤਾਂ ਲਹੈ ਜਾਂ ਸਿਫ
ਤ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ॥੪॥ ॥ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਕੇ

ਕਪੜੇ ਮਾਰਿਆਈਅ ... ਗੋਰਖੇ ਅਤਿ ਮੂਹੋਂ ਅ
ਖਿਓਸ ਬਚਾ ਤੂੰ ਖਾਹੁ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਸੰਕ
ਹਿਆ ਮਾਤਾ ਜੀ ਮੇਰ ... ਜਿਆ ਹਾਂ॥ਤਾ ਮਾਤ
ਕਹਿ ਬੇਟਾ ਤੂੰ ਕਿਤ ਖਾਂ ... ਧੇ ਰਾਜਿਆ ਹੈ॥
॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏ ... ਗ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿ
ਆ॥ ॥ਰਾਗ ਸਿਰੀ ਮਹਲਾ ੧
॥ਸਭਿ ਰਸਿ ਮਿਠੈ ਮੰਨਿਐ ਸੁਣਿਐ ਸ
ਲੋਣੇ॥ਖਟ ਤੁਰਸੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲਣ ਮਾਰਣ
ਨਾਦ ਕੀਏ॥ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਉ ਏਕ ਜਾਂ ਕ
ਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ॥ ੧ ॥ਬਾਬਾ ਹੋਰ ਖਾਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰ॥ਜਿਤ ਖਾਧੈ ਤਨ ਪੀੜੀਐ
ਮਨਿ ਮੈ ਚਲੇ ਵਿਕਾਰ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਾਤਾ ਕਹਿਆ ਏਹੁ ਖਿਲਕਾ ਗ
ਲੋ ਉਤਾਰ ਕੇ ਨਵੇਂ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੂਜੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ॥
ਪੈਨਣ ਰਤਾ ਮਨ ਰਤਾ ਸੁਪੇਦੀ ਸਤ ਦਾਨ॥ਨੀਲੀ ਸਿਆਹੀ ਕਦਾ ਕਰਣੀ ਪੈਨਣ ਪ
ਰ ਧਿਆਨ॥ਕਮਰਬੰਧ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਨ ਜੋਬਨ ਤੇਰਾ ਨਾਮ॥ ੨ ॥ਬਾਬਾ ਹੋਰ
ਪੈਨਣ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰ॥ਜਿਤ ਪੈਧੈ ਤਨ ਪੀੜੀਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲੈ ਵਿਕਾਰ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ
॥ਤਾਂ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਭਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਅ
ਪਣੇ ਘੋੜੇ ਚਲਿਆ ਮਰ ਘੋੜੇ ਉਪਰ ਚੜ ਕਰ ਗਇਆ ਤਾਂ ਅਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨ

ਨਕਜੀਉੁਰਿਕਰਪਿਤਾਚਰਨਾਉਪਰਮਥਾਟੇਕਿਆਤਾਕਾਲੂਨੇਬਾਬੂਨਾਨਕਜੀ
ਨੂੰਗਲਵਿਚਲੈਕੇਚੁਮਿਆਂਤੇਬੈਰਾਗਕਰਨਲਗਾਤੇਆਖਿਆਸਨਾਨਕ
ਤੂੰਘੋੜੇਉਪਰਚੜਕਰਘਰਕਉਚਲ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਪਿਤਾਜੀਏ
ਹੁਘੋੜਾਮੇਰੇਕਿਸੇਕੰਮਨਾਹੀ॥ ਤਾਂਫਿਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਤਿਜੀਪਉੜੀਆਖੀ॥
॥ਘੋੜੇਪਾਖਰਸੋਇਨੇਸਾਖਤਿਬੂਝਣਤੇਰੀਵਾਟ॥ਤਰਕਸਤੀਰਕਮਾਣਸਾਂਗ
ਤੇਗਬੰਧਗੁਣਧਾਤ॥ਵਾਜਾਨੇਜਾਪਤਿਸਿਉਪਰਗਟਕਰਮਤੇਰਾਮੇਰੀਜਾਤਿ॥੩
॥ਬਾਬਾਹੋਰਚੜਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤਚੜਿਐਤਨਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚ
ਲਹਿਵਿਕਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤਾਂਫੇਰਕਾਲੂਨੇਕਹਿਆਚਲਨਾਨਕਤੂੰਨਵੇ
ਘਰਬਨਾਏਹੈਨਉਸਦੇਵਿਚਰਹੁਅਤੇਸਭਤੇਰਾਪਰਵਾਰਹੈਉਨਾਨੂੰਮਿ
ਲਕਰਖੁਸੀਕਰੋ ਕਿਉਂਜੋਤੂੰਚਿਰਾਪਿਛੋਂਆਇਆਹੈਂ ਜਦਤੇਰੀਖੁਸੀਆਵੇਤਾਂ
ਫਰਚਲਿਆਜਾਵੀਂ॥ ॥ਤਾਂਫੇਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਚਉਥੀਪਉੜੀਆਖੀ॥
ਘਰਮੰਦਰਖੁਸੀਨਾਮਕੀਨਦਰਿਤੇਰੀਪਰਵਾਰੁ॥ਹੁਕਮਸੋਈਤੁਧਭਾਵਸੀਹੋ
ਰੁਆਖਣਬਹੁਤਅਪਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਪੂਛਨਕਰੈਬੀਚਾਰੁ॥੪
॥ਬਾਬਾਹੋਰਸਵਣਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤਸੁਤੈਆਤਨਪੀੜੀਐਮਨਮ
ਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਤਾਂਫੇਰਕਾਲੂਨੇਕਹਿਆਬੇਟਾਤੇਰਜੀ
ਉਕਿਸਗਲਬੀਖਟਹੁਣਾਹੈਤੂੰਮੈਨੂੰਦਸਜੋਕਹੋਤਾਂਮੈਤੇਰਾਹੋਰਵੀਵਾਹ
ਕਰਾਦੇਵਾਂਬਹੁਤਅੱਛੀਜਗ੍ਹਾਚੜਣਾਏਕਰ ਅਤੇਖੂਬਨਾਲਵੀਵਾਹਕਰਵ
ਦੇਵਾਂ॥ ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਸਬਦਆਖਿਆ॥ ॥ਰਾਗਸੂ
ਹੀਮਹਲਾ੧ ॥ਛੰਦ॥ ॥ਜਿਨਕੀਆਤਿਨਦੇਖਿਆਜਗਧੰਧੜੇ
ਲਾਇਆ॥ਦਾਨਤੇਰੈਘਟਿਚਾਨਣਾਮੁਖਚੰਦੋਦੀਪਾਇਆ॥ਚੰਦੋਦੀਪਾਇਆ
ਦਾਨਹਰਿਕੈਦੁਖਅੰਧੇਰਾਮਿਟਗਇਆ॥ਗੁਣਜੰਞਲਾੜੇਨਾਲਸੋਹੈਪਰਖਮੋ
ਹਣੀਵਰਲੀਇਆ॥ਵੀਵਾਹੁਹੋਆਸੋਭਸੇਤੀਪੰਚਸਬਦੀਗਾਇਆ॥ਜਿਨਕੀਆ
ਤਿਨਦੇਖਿਆਜਗਧੰਧੜੈਲਾਇਆ॥੧॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਾਜਣਮੀਤਾਅ
ਵਰੀਤਾ॥ਜਿਨਾਸੇਤੀਮਨੁਰਾਤਿਆਚਿਤੁਲਾਇਅੜਾਲੀਤਾ॥ਚਿਤੁਲਾਇਲੀ
ਤਾਜਿਨਾਸੇਤੀਸੋਸਜਣਕਿਉਵੀਸਰਹੀ॥ਜਿਨਾਨਜਰਿਆਇਆਂਹੋਇਰਲੀ
ਆਜੀਉਸੇਤੀਗਹਿਮਿਲੋ॥ਸਭਗੁਣਅਵਗੁਣਨਾਹੀਕੋਈਹੋਇਨੀਧਾਰੀਤਾ
ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਾਜਣਸਤਿਗੁਰਕੇਮੀਤਾ॥ ॥ਤਬਿਸ੍ਰੀਬਾਬੇਹੋਰ

ਸਲੋਕ ਉਚਾਰਿਆ॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧॥ ਮੁੰਧੀਏ ਨਿਮਾਣੀਏ
ਸੋ ਸਹੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਕੁਲੁ ਭੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ॥੧
॥ਗੁਣਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ਵਾਸਲਾ ਕਢਿ ਵਾਸੁ ਲਈਜੈ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵੈ ਸਾਜਣਾ ਮਿਲਿ ਸਾ
ਝ ਕਰੀਜੈ॥ ਸਾਝ ਕਰੀਜੈ ਗੁਣਹ ਕੇਰੀ ਛੋਡਿ ਅਵਗੁਣ ਚਲੀਐ॥ ਪਹਿਰੈ ਪਟੰਬ
ਰ ਕਰਿ ਅਡੰਬ [illegible] ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਭਲਾ ਕਹੀਐ
ਝੋਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ॥ ਗੁਣ ਕਾ ਹੋਵੈ ਵਾਸਲਾ ਕਢਿ ਵਾਸੁ ਲਈਜੈ॥ ੩ ॥ਆਪਿ ਕ
ਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰੈ ਨ ਕੋਈ॥ ਆਖਣ ਕਿਸ ਪਹਿ ਆਖੀਐ ਜੇ ਭੂਲੜਾ ਹੋਇ
॥ਜੇ ਹੋਇ ਭੂਲਾ ਜਾਇ ਕਹੀਐ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕਿਉ ਭੁਲੈ॥ ਅਣਮੰਗਿਆ ਅਣ
ਪੁਛਿਆ ਦਾਨ ਹਰਿ ਕਾ ਇਉ ਮਿਲੈ॥ ਦਾਨ ਦੇਹੁ ਦਾਤਾ ਸਰਬ ਬਿਧਾਤਾ ਨਾਨਕਾ ਸੱਚੁ
ਸੋਈ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰੈ ਨ ਕੋਈ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ ॥
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਓਹ ਜੋ ਬਿਧਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਸੋ ਕਦਾਚਿਤ ਨਹੀ
ਭੁਲਣ ਵਾਲਾ ਨਾਹੀ ਕਿਸੇ ਪਰਖਣ ਹੋਂਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਜੋ ਉਸ ਸੰਜੋਗ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਭਲਾ
ਕੀਤਾ ਹੈ॥ ਤਾ ਮਾਤਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ਚਲ ਬੇਟਾ ਅਦਾਈਆਂ ਛੇੜ ਫੇਰ ਕਿਆ ਸੰਗੋ
ਗ ਬਣੇਗਾ ਜਿਤ ਫੇਰ ਮਿਲੇਂਗੇ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ

॥ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਵਿਚ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਪਿਛਹੁ ਰਾਤੀ ਸਦੜਾ ਨਾਮ
ਖਸਮੁ ਕਾ ਲੇਹੁ॥ ਖੇਮਾ ਸਤ੍ਰ ਸਰਾਇਚੇ ਦਿਸਨਿ ਰਥ ਪੀੜੇ॥ ਜਿਨ ਤੇਰਾ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦਿ ਮਿਲੇਗਾ॥ ੧ ॥ਬਾਬਾ ਮੈ ਕਰਮਹੀਣ
ਕੂੜਿਆਰੁ॥ ਨਾਮ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇਰਾ ਅੰਧਾ ਭਰਮਿ ਭੂਲਾ ਮਨ ਮੇਰਾ॥ ਸਾਦ
ਕੀਤੇ ਦੁਖ ਪਰਫੁੜੇ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਮਾਇ॥ ਸੁਖ ਥੋੜੇ ਦੁਖ ਅਗਲੇ ਦੂਖੀ
ਦੂਖ ਵਿਹਾਇ॥ ੨ ॥ਵਿਛੜਿਆਂ ਕਾ ਕਿਆ ਵਿਛੁੜੈ ਮਿਲਿਆ ਕਾ ਕਿ
ਆ ਮੇਲਿ॥ ਸਾਹਿਬ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨ ਕਰਿ ਦੇਖਿਆ ਖੇਲ॥ ੩
॥ਸੰਜੋਗੀ ਮਿਲਾਵੜਾ ਤਿਨ ਤਨਿ ਕੀਤੇ ਭੋਗ॥ ਵਿਜੋਗੀ ਮਿਲਿ ਵਿਛੜੇ
ਨਾਨਕ ਭੀ ਸੰਜੋਗ॥ ੪ ॥ ੪ ॥ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਾਤਾ ਜੀ ਅਸੀ ਫੇਰ
ਆਵਾਂਗੇ॥ ਪਰ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਆਗਿਆ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਜੀ ਹੁਸਾਰ ਮਨ ਉਦਾਸ ਹੋਏ ਅਸੀ
ਫੇਰ ਹੁਣ ਤੇਰੀ ਬੋਲਿਆ ਦੇ ਨੈਣੂ ਆਇ ਕਰ ਮਿਲਾਂਗੇ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਪੁਤ
ਤੂੰ ਫਕੀਰ ਉਦਾਸੀ ਕਰਕੇ ਆਇਆ ਹੈਂ ਤਾਂ ਪੁਣ ਤੂੰ ਇਕ ਵਾਰ ਘਰ [illegible] ਜੇ ਤੂੰ ਪਰਨ
ਜਾਵੇਂ ਤਾਂ ਬੇਟਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੀ ਤੋਖਲਾ ਮਿਟ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਮੈ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਸੂਰਤ ਦੇਖ

ਕਰਿਮੇਰੇਨਿਹਾਲਹੋਈਹਾਂਅਪੁਤ੍ਰਜਾਤੂੰਜਾਂਵਣਦਾ[illegible]ਲੈਂਦਾਹੈਂ ਤਾਂਮੇਰਾਸੰਤੋਖਸਿਤ
ਜਾਂਹੈਸਭਹੀਉਤਰਜਾਂਦਾਹੈਅਤੇਜੇਕਰਥੋੜਾਤੂੰ ਸਾਡੇਨੇੜਆਰਾਮਦੇਂਤਾਂਅਸੀਂਸੌ
ਸੌਂਦੇਹੋਰਾਨੂਵੀਇਥੇਹੀਮੰਗਵਾਇਲੈਂਦੇਆਹੇਤਾਂਓਹਭੀਇਥਾਂਈਰਹਿਣਅਤੇਪੁ
ਤ੍ਰਤੂੰਭੀਅਜਾੜਾਕਹਿਆਮੰਨੇਤਾਂਮੇਰੇਮਨਨੂੰਸੰਤੋਖਆਂਵਦਾਹੈਅਤੇਪੁਤ੍ਰਜੇਤੂੰਪ
ਆਪ[illegible]ਲੋਕਾਂਨੂੰਸੰਤਰਣਾਅਤੇਮੈਂਆਵਾਂਗਾਸੋਪੁਤ੍ਰਜਿਸਦਿਨਤੂੰਮੇਰੇਪੇ
[illegible]ਜਨਮਲੀਤਾਂਸੀਤਾਂਹਰਿਦਾਸਪੰਡਤਨੇਕਹਿਆਸੀਕੇਹੇਤ੍ਰਪਤਾਇਸਨੂੰਜੋ
ਪੀਰਪੈਗੰਬਰਔਰਜੋਗੀਜੰਗਮਸਨਿਆਸੀਜੋਜੋਵਲੀਹੈਸਭਨੂੰਏਹੁਮੰ
ਨਾਵੇਗਾਐਸਾਇਹਸਦਾਪ੍ਰਤਾਪੀਹੋਵੇਗਾਜੋਸੰਸਾਰਨਦੇਵਤਾਇਸਨੂੰਨਮਸ

ਕਾਰਕਰਨਗੇਸੋਪੁ ਤ੍ਰਮੇਰਾਤਾਂਆਤ
ਮਾਵੀਅਜੇਠੰਡਾਨ ਹੀਹੂਆਅਤੇਨਾ
ਮੇਰਜਕੇਕੋਈਮਰ ਦਹੀਪੂਰੀਹੋਈ
ਜੋਤੇਰੇਪ੍ਰਤਾਕੇਆ ਪਰੇਪਾਸਮੇਰ
ਖਿਆਹੈਪ੍ਰਤ੍ਰਅਗੇ ਤੂੰਜਾਣਦਾਹੈਤੇਰੀ
ਰਜਾਇਜੋਏਹੁਕ ਤਾਂਕਰਦੇਹੀਆਹੇ
ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ[illegible]ਜੀਰਾਜ ਕੁਟੰਬਆਇ
ਗਾਇਆਤੇਨਾਲੇ ਚਾਚਾਲਾਲੂਭੀ
ਆਇਆਤਾਂਗੁਰੂ ਜੀਉਠਕਰਚਾਚੇ
ਲਾਲੂਦੇਚਰਨਾਂਪ ਗਨਿਮਸਕਾਰਕੀ
ਤੀਤਾਂਲਾਲੂਬਹੁਤ ਸਿਆਣਾਸੀਅ
ਤੇਓਸਨੂੰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਪਰਬਡਾਭਰੋਸਾਸੀਉਸਨੇਬੈਠਕਰਕਹਿਆ
ਹੇਨਾਨਕਜੀਬੜੀਮੇਹਰਬਾਨੀਕੀਤੀਹੈਜੋਅਸਾਂਜੇਹਾਂਪਾਪੀਆਂਨੂੰਦਰਸਨਦੇ
ਕੇਹੈਤੇਨਿਹਾਲਕੀਤਾਹਈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨਕੀਤਾਹੇਚਾਚਾਜੀਤੁਸਾਂ
ਨੂੰਕਰਤਾਰਚਿਤਆਵੇਅਤੇਅਸਾਡੇਉਪਰਖੁਸੀਰਖਣੀਜੀਅਤੇਅਸਾਡਾਅ
ਨਉਦਾਸਹੈਅਸੀਇਸ[illegible]ਦਾਨਿਵਾਈਦਾਸੈਲਕਰਾਂਗੇਤਾਂਫੇਰਤੁ
ਸਾਡੇਪਾਸਆਵਾਂਗੇਸਭਪਰਵਾਰਨੂੰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਮਿਲੇਤੇਸਰਬਤ੍ਰਪਰਖੁਸੀ
ਕੀਤੀਅਤੇਮਾਤਾਦੇਚਰਨਾਂਪਰਨਮਸਕਾਰਕੀਤੀਔਰਮਹਿਤੇਕਾਲੂਤਾਈਂ
ਬਾਰੰਬਾਰਨਿਮਸਕਾਰਕੀਤਾਅਤੇਮੂੰਹੋਆਖਿਆਹੇਪਿਤਾਜੀਅਸੀਹੁਣਤੁਸਾਡੇ

ਪਾਸ ਰਹਾਂਗੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੀ ਦਿਨਾਂ ਤੀਕ ਆਵਾਂਗੇ ਏਹ ਬਾਤ ਕਹਿਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਸਰ
ਬਤ ਕੋ ਧੀਰਜ ਦੇਕਰ ਵਿਦਿਆ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਓਥੋਂ ਚਲ ਦੇਰਹੇ॥ ॥

॥ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਵੀ ਕੋ ਗਏ॥

॥ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਕਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਦਰ ਜਾਵਨ ਉਥੇ ਹੀ
ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਅਨੇ
ਕ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਵੇ॥ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੈਸੇ ਹੈ
ਤਾਂ ਬਾਵਨ ਚੰਦਨ ਦੀ ਨਿਆਈ ਜੈਸੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਵਨ ਚੰਦ ਹੋ ਹੈ ਜੈਸੇ ਕਿ ਜਿਸ
ਕੇ ਬਿਰਛ ਕੋ ਵਾਯੂ ਸਪਰਸ ਕਰਕੇ ਤੌ ਫੇਰ ਔਰ ਬਿਰਛਾਂ ਕੋ ਛੋਹ ਕਰ ਚੰਦਨ ਬ
ਨਾਇ ਕਰ ਦੇਤੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਸੁਣਨ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਦਰਸਨ ਕਰਨ
ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਦੇ ਪਾਪ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਤੌ ਸਤਰੂਪ ਹੋ ਜਾਤੇ ਹੈ ਸੋ ਦੀਨ
ਦਿਆਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕ ਗਾਉਂ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਇਕ ਜਿਮੀਦਾਰ
ਜੋ ਰਾਵੀ ਦੇ ਵਿਚ ਨ੍ਹਾਵਣੇ ਕਉ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੀ ਉਸ ਦਿਨ ਜੋ ਓਹ ਜਿਮੀਦਾਰ ਨ੍ਹਾਵ
ਣੇ ਕਉ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਅਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈ ਔਰ ਮਰਦਾਨਾ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ
ਆਸੀ ਤੌ ਉਸ ਨੇ ਸਬਦ ਸੁਣ ਕਰ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤੇ ਆਇਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ
ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਇਕ ਘੜੀ ਕ ਬੈਠ ਕਰ ਓਹ ਜਿਮੀਦਾਰ ਰਾਵੀ ਸੇ ਨ
ਇਕਰ ਆਪਨੇ ਘਰ ਕੋ ਆਇਆ ਤੇ ਆਪਨੀ ਘਰਵਾਲੀ ਕੋ ਕਹਾ ਹੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਰ ਦੀ
ਪਿਆਰੀ ਤਿੰਨ ਸਾਧ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਉਨਾਂ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਕੁਛ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਿਆਰ ਕਰਦੇਵੇਂ ਤਾਂ
ਉਨ ਕੋ ਦੇ ਆਵਾਂ ਅਤੇ ਮੈਂ ਜੋ ਆਪ ਰਸੋਈ ਪਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਉਨ ਕੋ ਖੁਵਾਇ ਕਰ ਖਾਵਾਂ
ਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਔਰਤ ਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਬੜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਨਾਲ ਤਾਂ ਆਪਨੇ
ਪਤੀ ਕਉ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਜਿਮੀ
ਦਾਰ ਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਲੈਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਲੇ ਗਇਆ ਅਗੇ ਰਖਕਰ ਬੈਠ ਗਇਆ
ਤੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰਕੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਨਾਥ ਜੀ ਏਹ ਅਚਵੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਿਰਬ ਘਟ
ਕੀ ਜਾਨਣੇਹਾਰੇ ਉਸ ਕਾ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇਖਕਰ ਉਸ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕੋ ਦੇਖਕਰ ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਕਹਿ
ਆ ਬਾਲਾ ਇਸ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸੇ ਚਉਥਾ ਹਿਸਾ ਤੌ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਦੇ ਦੇਵੋ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਪ੍ਰ
ਸਾਦ ਕਉ ਸਭਸੇ ਬਾਟ ਦੇਓ ਤਾਂ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਮੰਨ ਕਰ ਉਸ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕੋ ਬ
ਟਦੀਆਂ ਉਸ ਜਿਮੀਦਾਰ ਕਉ ਭੀ ਦੀਆ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੀ ਰਿਦਿਆ
ਕੋ ਦੇਦੇ ਕੀ ਇਸ ਸ਼ੀ ਦੇਖ ਰਹੀ ਸੀ॥ ਤਾਂ ਉਸ ਜੋ ਕੋ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ

॥ਸਾਖੀ ਦੇਵੇ ਨਾਲ ਹੋਈ ਰਾਵੀ ਦੇ ਕਨਾਰੇ॥
ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਓਥੇ ਕਰੋੜੀ ਮਿਲਿਆ॥

॥ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਦੀ ਬਾਤ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਚ
ਲੋ ਧਰਾਨੂੰ ਰਾਵੀ ਦੀ ਸੈਲ ਕਰਵਾਇ ਲਿਆਵੀਏ ਤਾਂ ਮੈ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ
ਸਤੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜਿਵੇਂ ਆਪਦੀ ਰਜਾਇ ਹੈ ਉਪਰ ਹੀ ਚਲੀਏ ਜੀ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਵੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਲਗਾ ਸਬਦ ਪੜਨੇ॥
ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਹੁਣ ਹੋਰ ਥੇ ਚਲਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਤੁਸੀ ਉਤਾਵਲੇ ਨਾ ਹੋਵੋ ਇਕ ਏਥੇ ਦੇਵਾ ਜਿਮੀਦਾਰ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ
ਨੇ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫੇਰ ਓਹ ਆਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਦੇਖਕੇ ਬੜੀ ਪਰਸੰਨ ਹੋਈ ਪਰ ਘਰੋ ਬੜੇ ਨਿਰਧਨ ਸਨ
ਅਤੇ ਕੋਈ ਪੁਤ੍ਰ ਵੀ ਨਹੀ ਸੀ ਉਸਨੇ ਆਪਨੇ ਘਰ ਜਾਇ ਕਰ ਆਪਨੇ ਪਤੀ
ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਇਕ ਸੰਤ ਭੂਪ ਰਾਵੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਉਪਰ ਆਇ ਬੈਠੇ ਹੈ
ਤੁਸੀ ਚਲੋ ਤਾਂ ਦਰਸਨ ਕਰ ਆਵੀਏ ਤਾਂ ਉਸ ਜਿਮੀਦਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਪਰ
ਓਦੇ ਦੋਨੋ ਜਣੇ ਭੁਖੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਵਾਸਤੇ ਦੁਧ ਲੈ ਚਲੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਆਇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ
ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਆਉ ਭਾਈ ਦੇਵੇ ਦਾ ਰਜਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਦੇਵੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਆਪਦੀ ਮੇਹਰ ਬਾਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾ
ਈ ਦੇਵਾ ਤੈਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਚਿੰਤ ਆਵੇ ਪਰ ਓਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਰੋਜ
ਕਰਨ ਆਉਂਦੀ ਸੀ ਤੇ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਫੇਰ ਘਰ ਦਾ ਕੰਮ ਜਾ ਕਰਦੀ ਸੀ ਪਰ ਦੇਵ
ਕਦੀ ਕਦੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਸੀ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਦੀ ਬਾਤ ਹੈ ਓਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਦ
ਰਸਨ ਨੂੰ ਚਲੀ ਤੇ ਦੁੰਧ ਚੋਇ ਕਰ ਲੈ ਗਈ ਤਾਂ ਪਿਛੋਂ ਦੇਵਾ ਆਇਆ ਤਾਂ ਆ
ਇਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਘਰ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਦੇਵਾ ਜਿਮੀਦਾਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੋ ਬਹੁਤ ਅਨੰਦ ਬੈਠੇ ਸਨ ਪਰ ਦੇਵੇ ਨੂੰ
ਦੇਖ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਖਿਆ ਆਉ ਦੇਵਿਆ ਕਿਆ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ ਸਾਡੇ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਜੀ ਦੇ ਘਰ ਸਭ ਕੁਛ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਓਹ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਹੈ ਸੋ ਦਾਤਾ ਹੈ ਤੇ
ਸੰਪੂਰਨ ਜੀਵ ਉਸਦੇ ਮੰਗਤੇ ਹੈ ਓਹ ਜਾਂ ਕਹਾਂ ਭਰਪੂਰ ਹੈ ਤੇ ਓਹ ਭਗਵੰਤ ਦ੍ਰਿ
ਸਟਮਾਨ ਹੈ ਉਸ ਪਰਮਾਤਮਾ ਭੂਪ ਦੇ ਪਾਸੋ ਜੋ ਤੂੰ ਆਖੇ ਸੋ ਅਸੀ ਤੈਨੂੰ ਦਿਵ
ਈਏ ਅਤੇ ਜੇ ਦੁਧ ਪੀਣਾ ਚਾਹੇਂ ਤਾਂ ਏਹੁ ਨਦੀ ਦੁਧ ਦੀ ਵਗਦੀ ਹੈ ਜਿਤਨਾ ਪੀਣ

ਕਨ ਹੈ ਤੁਰਤ ਲਗੀ ਪੀਲੈ ਤਾਂ ਦੇਵਦਾ ਲਗਾ ਪੀਵਣ ਅਤੇ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ
ਸੁਆਦ ਹੈ ਤਾਂ ਦੇਵੇ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਨਿਸਚਾ ਆਇਆ ਜੋ ਏਹੁ ਸਾਂਈਂ ਦੇ ਲੋਕ ਹੈਨ ਜੋ
ਕੁਛ ਮੈਂ ਮੰਗਾਂ ਗਾ ਸੋ ਮੈਨੂੰ ਦੇਵਨਗੇ ਤਾਂ ਦੇਵੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਗਲ ਵਿਚ ਪਲਾ ਪਾਇ
ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ [illegible] ਆਇ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ [illegible] ਕੀਤ
ਦੇਵਿਆ ਕੁਛ ਮੰਗ ਲੈ ਤਾਂ ਦੇਵੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਏਹੁ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਦੁਧ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਕਰਕੇ ਭਰਪੂਰ ਮੈਂ ਹੋਵਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਦੇਵਿਆ ਕੁਛ ਹੋਰ ਭੀ ਮੰ
ਗ ਲੈ ਤਾਂ ਦੇਵੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਏਹੋ ਮੰਗਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਦੁਧ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ
ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਤਿਨ ਵਾਰੀ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕੁਛ ਹੋਰ ਮੰਗ ਦੇਵੇ ਏ
ਹੋ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੈਂ ਦੁਧ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰਕੇ ਭਰਪੂਰ ਹੋਵਾਂ ਏਹੋ ਮੰ
ਗੋ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਦੇਵਿਆ ਦੁਧ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਲ ਤੂੰ ਭਰਪੂਰ ਹੋਵੇਂਗਾ
ਪਰ ਸਚ ਕਮਾਈ ਤਾਂ ਦੇਵੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਦੀਵ ਹੀ ਰਾਵੀ ਨ
ਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਰਹਿਣ ਲਗੇ ਓਥੇ ਹੋਰ ਲੋਕ ਭੀ ਬਹੁਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ
ਕਉ ਆਵਨ ਅਤੇ ਪਤਸਾਹ ਦੀ ਵਲੋਂ ਓਥੇ ਇਕ ਠਾਣੇਦਾਰ ਕਰੋੜੀਆ ਰ
ਹੈਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਖਬਰ ਸੁਣੀ ਜੋ ਏਥੇ ਇਕ ਫਕੀਰ ਆਇਆ ਹੈ ਅਰ ਸ
ਭ ਲੋਕ ਉਸ ਦੇ ਮਿਲਣ ਵਾਸਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਸ ਕਰੋੜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਏਹ
ਤ ਫਕੀਰ ਕੋਈ ਜਾਦੂਗਰ ਹੈ ਉਸ ਕਰੋੜੀਏ ਆਪਣੇ ਮਨੁਖਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਮੇ
ਰੀ ਘੋੜੀ ਸਜਾਇ ਕੇ ਲੈ ਆਵੋ ਅ
ਸੀ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕੇ ਉਠਾਇ ਆਵੀਂ
ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੰਨ ਕਰ ਲੈ ਆਵੀਂ
ਅੱਗੇ ਜਾਂ ਉਸ ਕਰੋੜੀਏ ਨੇ ਏਹੁ ਬ
ਤ ਮਨ ਮੈਂ ਠਾਨ ਕਰ ਘੋੜੀ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਕ
ਰ ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਭੁਇ ਪਾਇਆ ਅ
ਰ ਲੋਕ ਭੀ ਭਜ ਗਈ ਤਾਂ ਕਿਤਨੇ ਹਿ
ਕਹਿਨ ਮੰਨੇ ਤੇ ਪਆ ਗਇਆ ਜਾ
ਫੇਰ ਰਾਜੀ ਹੋਇਆ ਦੂਰ ਨਹਿ ਲਿਨ
ਲਗਾ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨੇ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ

ਦੀ ਸਰ ਫਤੂਰਿਆ ਜੇ ਤਪੇ ਕਉ ਉਠਾਇ ਦੇਵੇਂਗੇ ਜਾਂ ਚਲ ਕਰ ਬਾਂਧ ਲਾਵੇਂਗੇ

ਜਦ ਏਹੁ ਬਾਤ ਉਸਦੇ ਮਨ ਮੇ ਆਈ ਤਾਂ ਰਾਹ ਵਿਚ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ
ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਛੁ ਸ੍ਰਧਾ ਭਾਵਨੀ ਕਰਕੇ ਚਲੇਗਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਚੰਗਾ
ਹੋਵੇਂਗਾ ਓਹ ਫਕੀਰ ਤੇ ਪੂਰਾ ਹੈ ਐਸਾ ਕੈਸਾ ਨਹੀ ਜਦ ਓਹ ਕਰੋੜੀਆ ਸ੍ਰਧਾ
ਭਾਵਨਾ ਕਰਕੇ ਨੰਗੀ ਪੈਰੀਂ ਟੁਰਦਾ ਹੀ ਗਇਆ ਤਾਂ ਜਾਇਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅ
ਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਆਓ ਭਾਈ ਤਾਂ ਉਸ ਕ
ਰੋੜੀਏ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸੰਤ ਹੋਤੇ ਦਇਆ ਵਾਲੇ
ਹੋ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਭਲੇ ਵਾਸਤੇ ਜਗਤ ਵਿਚ ਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਹੋਣਾ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੇ ਭਲੇ
ਵਾਸਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਡਾ ਭਲਾ ਤਦੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਨਿਵਾਸ ਏਥੇ ਹੀ ਹੋ
ਵੇ ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀ ਏਥੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਜਥਾ ਸਕਤ ਜਮੀਨ ਮੈਂ ਆਪਦੀ ਭੇਟਾ ਦੇਵਾਂਗਾ
ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਦਾ ਚਕ ਇਥੇ ਬਣਾਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਏਹੁ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਸਭ ਸਾਡੀ ਹੈ ਅਸਾਂ ਥੋੜੀ ਜਿ
ਹੀ ਕਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਕੋਲੋ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਸ੍ਰੀ
ਚੰਦ ਜੀ ਅਤੇ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਨੂੰ ਇਥੇ ਹੀ ਆਣ ਰਖੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ
ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਨੂੰ ਇਥੇ ਲੈ ਆਵੋ
ਤੇ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਭੀ ਅਪਣੇ ਟਬਰ ਨੂੰ ਇਥੇ ਲੈ ਆਵੇਂ ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਜਣੇ ਵਿ
ਦਿਆ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੇ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਜੀ ਅਤੇ ਮਹਤੇ ਕਾਲੂ ਅਗੇ ਮਥਾ
ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਥੇ ਹੈ ਈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ
ਆਖਿਆ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਓਹ ਰਾਵੀ ਨਦੀ ਦੇ ਕੰਢੇ ਪਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ
ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਸਨਬੰਧੀਆਂ ਸਮੇਤ ਉਥੇ ਚ
ਲੋ ਦਰਸਨ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅਜ ਸਾਡੇ ਵਡੇ ਭਾਗ ਹੋਏ
ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਅਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਗਡੀਆਂ ਭਾੜੇ ਕ
ਰਕੇ ਤੁਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਤੇ ਕਾਲੂ ਦੇ
ਦੀਦੇ ਘਰ ਆਇਆ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਮਹਿਤਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਏਥੇ ਬੈਠੇ ਸੋ ਤਾਂ
ਸਾਨੂੰ ਬੇਬੇ ਜੀ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦੀ ਉਮੇਦ ਆਹੀ ਸੋ ਤੁਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਇਥੇ ਹੀ
ਰਹੋ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਅਸੀ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਬਚਨ ਮੋੜ ਨਹੀ ਸ
ਕਦੇ ਅਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਹੀ ਕਰਕੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਤੁਸੀ ਰਾਇ ਜੀ ਸਾ
ਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਦੇਹੋ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਅਸੀ ਉਸਦਾ

ਦਰਸਨਪਾਵੀਏਤਾਂਭਾਈਨੇਕਾਲੂਨੂੰਇਦਾਇਤੀਕਹੀਜਸਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਦੇ
ਚਰਨਤੇਮੇਰਾਬਚੁਤਆਜਜੀਨਾਲਮਥਾਟੇਕਣਾਅਤੇਕਹਿਣਾਮੈਨੂੰਪਰਮੇ
ਸੁਰਜੀਦੀਦਰਗਾਹਵਿਚਬਖਸਾਇਲੈਣਾਸੋਈਸਹਾਇਤਾਕਰਨੀਤਾਂਕਾਲੂ
ਜੀਨੇਕੁਛਕਰਪਾਸੋਂਦਿਦਿਆਲੈਕਰਟੁਰਿਆਅਤੇਮਰਦਾਨਾਭੀਆਪਣੇ
ਭਾਈਆਂਪਾਸਗਇਆਤਾਂਬੋਲਿਕਰਿਆਖਣਲਗਾਜੋਭਾਈਬਾਬੇਜੀਨੇਆ
ਪਣੇਕੁਟੰਬਨੂੰਰਾਵੀਦੇਕੰਢੇਪਰਸਦਭੇਜਿਆਹੈਸੋਹੁਣਤੁਸੀਂਭੀਉਥੇਹੀਚਲ
ਰਹੋਤਾਂਉਨਾਂਆਖਿਆਜੇਤੁਸੀਂਤਾਂਕਿਤੇਠਹਿਰਕੇਨਹੀਂਬੈਠਦੇਅਤੇਤੁਸੀਂਆ
ਸਾਨੂੰਘਰੋਂਕਢਕੇਬਾਹਰਸੁਟਜਾਵੋਗੇਅਸੀਂਨਹੀਂਜਾਂਦੇਤਾਂਮਰਦਾਨਾਜਬਾ
ਬਲੈਕਰਬਾਬੇਕਾਲੂਨੂੰਜਾਇਮਿਲਿਆਤਾਂਸਭੇਹੀਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਨੂੰਆਇ
ਕਰਮਿਲੇਤਾਂਬਾਬੇਜੀਨੇਮਾਤਾਪਿਤਾਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤਾਂਕਾਲੂਨੇਅ
ਤੇਮਾਤਾਨੇਗੁਰੂਜੀਨੂੰਗਲਨਾਲਲਾਇਆਅਤੇਆਖਣਲਗੇਅਸਾਡੇਵਡੇ
ਭਾਗਹੋਏਹਨਜੋਤੁਸਾਡਾਦਰਸਨਹੋਇਆਹੈਪਰਅਸੀਂਆਪਣੇਘਰਦੀ
ਕਿਰਸਾਣੀਛਡਕੇਆਏਹਾਂਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਸਿਰੀਰਾਗਦੇਵਿਚਸਬ
ਦਉਚਾਰਿਆਸੁਣੋਪਿਤਾਜੀਇਹਕਿਰਸਾਣੀਕਰੋਗੇਤਾਂਤੁਹਾਡਾਉਧਾਰਹੋਵੇਗਾ

।ਸਿਰੀਰਾਗਮਹਲਾ੧ਘਰ੩ ।ਇਹੁਤਨੁਧਰਤੀਬੀਜੁਕਰਮਾਕਰੋਸ
ਲਿਲਆਪਾਉਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ।ਮਨੁਕਿਰਸਾਣੁਹਰਿਰਿਦੈਜੰਮਾਇਲੈਇਉ
ਪਾਵਸਿਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ। ੧ ।ਕਾਹੇਗਰਬਸਿਮੂੜੇਮਾਇਆ।ਪਿਤਸੁਤੋ
ਸਗਲਕਾਲਤ੍ਰਮਾਤਾਤੇਰੇਹੋਹਿਨਅੰਤਿਸਖਾਇਆ। ੧ ।ਰਹਾਉ। ।ਬਿਖੈ
ਬਿਕਾਰਦੁਸਟਕਿਰਖਾਕਰੇਇਨਤਜਿਆਤਮੈਹੋਇਧਿਆਈ।ਜਪੁਤਪੁਸੰਜ
ਮੁਹੋਹਿਜਬਰਾਖੇਕਮਲੁਬਿਗਸੈਮਧੁਆਸ੍ਰਮਾਈ। ੨ ।ਬੀਸਸਪਤ
ਹਰੋਬਾਸਰੋਸੰਗ੍ਰਹੈਤੀਨਿਖੋੜਾਨਿਤਕਾਲੁਸਾਰੈ।ਦਸਅਠਾਰਮੈਅਪਰੰਪਰੋ
ਚੀਨੈਕਹੈਨਾਨਕੁਇਵਏਕੁਤਾਰੈ। ੩ ।। ੨੮।। ।।

ਤਿਸਦਾਪਰਮਾਰਥਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨਹੇਪਿਤਾਜੀਇਸਤਨਨੂੰਧਰ
ਤੀਕਰੋਅਰਸੁਭਕਰਮਾਂਦਾਬੀਜਪਾਵੋਅਤੇਮਹਾਰਾਜਦੇਨਾਮਦਾਜਪਕ
ਰਨਾਹੈਜੇੜਾਸੋਜਲਦੇਵੋਅਤੇਮਨਨੂੰਕਿਰਸਾਣਕਰੋਤੇਮਹਾਰਾਜਦੇਚਰ
ਨਾਂਦਾਧਿਆਨਕਰਨਾਹੈਸੋਆਪਣੇਰਿਦੇਵਿਚਸਮਾਵੋਇਸਪ੍ਰਕਾਰਮੁਕ
ਤਹੋਵੋਗੇਅਤੇਮਾਇਆਨੂੰਕੂੜਜਾਣਕੇਤਿਸਦਾਤਿਆਗਕਰੋਸੁਣੋਪਿਤਾ

ਜੀਜਿਤਨੇਕੁਟੰਬੀਹੈਨਸੋਕਿਸੇਭੀਨਾਲਨਹੀਂਜਾਂਦੇਇਹਦਿਖਾਵੇ [illegible]
ਜੋਹੈਨਅਰਕਾਮਕ੍ਰੋਧਦੁਸਟਹੈਨਇਨ੍ਹਾਂਦਾਤਿਆਗਕਰੋਅਤੇਜਪਤਪ [illegible]
ਜੇਤੁਸੀਆਪਣੀਖੇਤੀਦੇਰਖਵਾਰੇਬੈਠਦੇਤਾਂਤੁਹਾਡਾਮਨਆਪਣੇਆਪ
ਮਟਿਕਿਆਰਹੇਗਾਅਤੇਜੇਤੁਸੀਵਾਹਿਗੁਰੂਨੂੰਚੀਨੋਗੇਤਾਂਤੁਹਾਡਾਉਧਾਰਹੋਵੇ
ਗਾਅਤੇਜੋਕੋਈਵਾਹਿਗੁਰੂਦਾਨਾਮਸੁਣੇਸੁਣਾਵੇਗਾਤਿਸਕਾਭੀਉਧਾਰਹੋ
ਵੇਗਾਤਾਂਮਾਤਾਨੇਕਹਿਆਬੇਟਾਜੇਤੇਰੀਕਿਰਪਾਹੋਵੇਗੀਤਾਂਆਤਮੇਨੈਬੀ
ਨੀਏਗਾਤਾਂਕਾਲੂਨੇਕਹਿਆਬੇਟਾਰਗਦੇਖਤੇਅਗਿਆਨਏਹੁਕਈਅ
ਸੰਖਜਨਮਾਂਦਾਚਲਿਆਂਆਵਦਾਹੈਅਤੇਗਿਆਨਸੰਤਾਂਨੂੰਮਿਲਕੇਹੁ
ਦੁੰਦਾਹੈਓਹਗਿਆਨਇਤਨੇਜਨਮਾਂਦੇਅਗਿਆਨਕਿਉਂਕਰਕਟੇਗਾ
ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਹੇਪਿਤਾਜੀਲਕੜੀਆਂਹਜਾਰਬਰਸਾਂਦੀਆਂਇ
ਕਠੀਆਂਕੀਤੀਆਂਹੋਈਆਂਹੋਵਨਅਗਨੀਪਥਰਵਿਚੋਂਚਿਨਗਾਰੀਕਢ
ਕੇਲਕੜੀਆਂਨੂੰਲਾਦੀਏਤਾਂਸਭੇਹੀਲਕੜੀਆਂਭਸਮਹੋਇਜਾਂਦੀਆਂ
ਹੈਨਸੋਤੈਸੇਹੀਲਕੜੀਆਂਦੀਨਿਆਈਂਅਗਿਆਨਹੈਅਤੇਸਾਧਸੰਤਦੇ
ਮਨਦੀਜੋਪ੍ਰੀਤਹੈਸੋਚਿਨਗਾਰੀਦੀਨਿਆਈਹੈਸੋਤੈਸੇਹੀਸਾਧਸੰਤਦੀ
ਅਤੇਨਾਮਦੀਪ੍ਰੀਤਅਗਿਆਨਨੂੰਅਤੇਪਾਪਾਂਨੂੰਨਾਸਕਰਦੀਹੈਏਹਸ
ਤੇਬਾਤਾਂਕਰੋੜੀਆਸੁਣਕਰਗੁਰੂਜੀਦੀਚਰਨੀਲਗਾਕਰੋੜੀਏਨੇਆ
ਖਿਆਗੁਰੂਜੀਮੈਂਕਿਲਾਬਣਾਂਵਦਾਹਾਂਅਤੇਮੈਂਇਟਕਿਸਦੇਨਾਮਦੀਰਖਾਂ
ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਆਖਿਆਭਾਈਕਰਤਾਰਦੇਨਾਮਦਾਕਰਤਾਰਪੁਰਬਣ
ਉਤਾਂਉਸਨੇਕਰਕੇਬਾਹਰਲਾਬਣਾਇਆਅਤੇਬਾਬੇਜੀਦੇਘਰਰਿਪਕੇਬ
ਣਾਏਤਾਂਓਥੇਬਾਬੇਜੀਦਾਕੁਟੰਬਲਖਮੀਦਾਸਮਾਤਾਤ੍ਰਿਪਤਾਜੀਅਤੇਮ
ਹਤਾਕਾਲੂਜੀਅਤੇਸ੍ਰੀਚੰਦਜੀਭੀਅਤੇਮਾਤਾਚੋਣੀਜੀਭੀਆਇਰਹੇਅ
ਤੇਓਹਕਰੋੜੀਆਜਮੀਨਛੋਟਕਰਕੇਦਿਤਿਆਲਗਾਹੋਵਣਤਾਂਫੇਰਅਰ
ਦਾਸਕੀਤੀਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੋਕਿਛੁਇਸਜਗਾਜਿਮੀਦੀਪੈਦਾਇਸਹੋਵੇ
ਗੀਸੋਧਰਮਸਾਲਾਵਿਚਪਾਈਏਤਾਂਕਰੋੜੀਆਮਥਾਟੇਕਕਰਵਿਦਿਆ
ਹੋਇਆਅਤੇਦੋਦੋਦੀਆਂਗਊਆਂਅਤੇਮਹੀਆਂਦੇਵਗਦਪਦੇਜਾਂਦਨ
ਦਿਨੋਦਿਨਅਤੇਦਿਨਦਾਦੁਧਬਾਬੇਜੀਦੇਘਰਪਹੁੰਚਾਂਦੇਅਤੇਰਾਤਦਾਦੁਧ
ਆਪਣੇਘਰਰਖੇਇਤਨੇਨੂੰਸਰਾਧਾਂਦੇਦਿਨਆਏਤਾਂਕਾਲੂਨੇਆਪਣੇ

ਪਿਤਾਦਾਸਰਾਧਕੀਤਾਤਾਂਕਾਲੂਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂਦੇਪੈਰਧੋਵਣਲਗਾਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਨੇਪੁਛਿਆਹੇਪਿਤਾਜੀਏਹੁਕਿਸਵਾਸਤੇਇਤਨਾਪ੍ਰਸਾਦਕੀਤਾਹੈਤਾਂਕਾ
ਲੂਨੇਕਹਿਆਹੇਨਾਨਕਜੀਮੇਰੇਪਿਤਾਦਾਸਰਾਧਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ
ਹੇਪਿਤਾਜੀਜਬਲਗਵਾਸਨਾਬਧੀਆਂਹੋਈਆਂਹੈਂਸੋਤਬਲਗਪਿਤਰਨਰ
[illegible]ਜਬ[illegible]ਤੇਨਿਰਵਾਸਹੋਤਾਹੈਤਬ
ਪਿਤਰ[illegible]ਹੋਤੇਹੈਂਜੈਸਤਰਾਂ[illegible]ਵਿਚਗੁਡੀਦੀਡੋਰਹੁੰਦੀਹੈ
ਤਾਂਪਹੁੰਚਦੀ[illegible]ਜੋਮੈਂਪਾਵਤਾਹੈਤਾਂਗੁਡੀਨੂੰਜਾਇਪਹੁਚਦਾਹੈਜੇਡੋਰਟੁਟ
ਜਾਂਦੀਹੈਤਾਂਗੁਡੀਭੀਚਲੀਜਾਂਦੀਹੈਤੈਸੇਹੀਜੇਹੜੇਅਗਿਆਨੀਹੈਨਸੋਉ
ਨਕੇਮੋਹਦੀਡੋਰਪਿਤਰਾਂਨੂੰਪਹੁੰਚਦੀਹੈਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਪਿ
ਤਾਜੀਤੁਸੀਂਵਾਹਿਗੁਰੂਆਖਕੇਅਖੀਆਂਮੀਟੋਤਾਂਕਾਲੂਨੇਅਖੀਆਂਮੀ
ਟੀਆਂਤਾਂਕਿਆਦੇਖੇਜੋਮੈਂਤਾਂਬੈਕੁੰਠਧਾਮਵਿਚਬੈਠਾਹਾਂਅਰਜੇਹੜੇਚਹੁੰਜੁਗਾਂ
ਦੇਪਿਤਰਹੈਨਸੋਸਭਚਤੁਰਭੁਜਸਰੂਪਧਾਰੇਹੋਏਵਿਸਨਜੀਪਾਸਬੈਠੇਹੈ
ਨਤਾਂਸਭਕਾਲੂਦੇਗਲਵਿਚਮਿਲੇਤਾਂਸਾਰਾਦਿਨਕਾਲੂਪਿਤਰਾਂਦੇਗਲ
ਮਿਲਦਾਰਹਿਆਪਿਤਰਾਂਨੇਆਖਿਆਹੇਕਾਲੂਤੂੰਧੰਨਹੈਂਜੋਜਿਸਦੇਘ
ਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪੈਦਾਹੋਇਆਹੈਜੋਜਿਸਦੇਪਿਛੋਂ[illegible]ਸਾਸਭਨਾਂਦਾਉਧਾ
ਰਹੋਇਆਹੈਤਾਂਕਾਲੂਉਥੇਇਕਬਰਸਰਹਿਆਅਰਬਡੇਵਿਟਭੋਗਬੈ
ਕੁੰਠਦੇਕਾਲੂਨੇਭੋਗਣੇਵਾਸਤੇਮਿਲੇਫੇਰਕਾਲੂਪਿਤਰਾਂਨੂੰਆਖਿਆਭ੍ਰਾ
ਈਮੇਤਾਂਮਾਤਲੋਕਨੂੰਜਾਣਾਹੈਅਤੇਫੇਰਮੈਂਦਾਨੂੰਤਿਆਗਕਰਕੇਏਥੇ
ਤੁਹਾਡੇਪਾਸਆਵਾਂਗਾਂਤਾਂਕਾਲੂਨੇਅਖੀਆਂਖੋਲੀਆਂਜਾਂਵੇਖਦਾਹੈ
ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਬੈਠੇਹੈਨਅਤੇਕਾਲੂਬ੍ਰਾਹਮਣਦੇਪੈਰਹੀਅਜੇਧੋਵਦਾਹੈਤਾਂਕਾ
ਲੂਨੇਕਹਿਆਹੇਬੇਟਾਤੇਰੀਕਿਰਪਾਕਰਕੇਮੈਂਇਕਕੌਤਕਡਿਠਾਹੈਜੇਤੂੰਕ
ਹੇਤਾਂਸਰਾਧਕਰੀਏਨਹੀਤਾਂਨਾਂਕਰੀਏਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਕਹਿਆ
ਹੇਪਿਤਾਜੀਜੋਉਤਮਪੁਰਖਕ੍ਰਿਆਕਰਦੇਹੈਨਸੋਸਭਨਾਂਦੀਰਹੁਰਾਸ
ਹੋਂਦੀਹੈਤਾਂਤੇਤੁਸੀਂਭੀਸਰਾਧਕਰੋਜੋਸਾਰੇਜਗਤਦੀਰੀਤਚਲੀਜਾਵੇ
ਫੇਰਕਾਲੂਨੇਕਹਿਆਹੇਨਾਨਕਜੀਮੈਂਇਕਬਰਸਬੈਕੁੰਠਵਿਚਰਹਿਆ
ਇਆਹਾਂਅਤੇਇਥੇਅਜੇਮੈਂਉਸਬ੍ਰਾਹਮਣਦੇਪੈਰਧੋਂਦਾਹਾਂਏਹੁਬਾਤ
ਬਣੀਅਸਚਰਜਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਪਿਤਾਜੀਮਹਾਰਾਜਦੀ

ਸਾਇਆ ਇਕ ਅਸਚਰਜ ਜੋ ਕੋਈ ਨਦੀ ਸਰਤੂਜੀ ਹੁਣ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਸਾਖ ਚਿਤ
ਕਰੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਰੂਪ
ਜਾਣਿਆ ਐਸੀ ਲੀਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਕੇ ਉਥੇ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਮਹਿਤਾ ਕ
ਲੂ ਤੇ ਅੰਮਾਂ ਬੀਬੀ ਜੀ ਉਥੇ ਰਹੇ॥ ॥ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ॥

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ [illegible] ਉਸੇ ਰੂਹੀ
ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਉਂਦੇ ਆਉਂਦੇ [illegible] ਤੀਰਥ ਪਰ ਆਇ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਪੂਰਨ
ਮਾਸੀ ਦੇ ਨਾਵਣ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਆਏ ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੈਲ ਕਰਦੇ ਕਰ
ਦੇ ਆਇਕੇ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਇਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਹੈਸੀ ਅਰ ਇਸਨਾਨ
ਕਰਕੇ ਸਾਲਗਰਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਿਤਮਾ ਨੂੰ ਤਿਲਕ ਲਾਇਕੇ ਅਗੇ ਧਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅ
ਪਣੀ ਬਾਰਾਂ ਟਿਕੇ ਲਗਾਇ ਕਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਚਉਂਕੜੀ ਮਾਰਕਰ ਅਤੇ ਡੰਡੌਤ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਬਹੁਤ ਭਗਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਐਸੇ ਹੈਨ ਜੋ ਸਰਬ ਦੇ ਜੀਆਂ ਦੀ ਜਾਣਨੇ ਹਾਰੇ ਹੈਨ ਜਾਂ ਓਹ ਬ੍ਰਾਹ
ਮਣ ਅਖੀਆਂ ਮੀਟਕਰ ਮਾਲਾ ਲਗਾ ਫੇਰਨ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਲਗਾਕਰ
ਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਉਤਾ ਤੂੰ ਅਖੀ ਮੀਟਕਰ ਕਿਸਦਾ
ਧਿਆਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਮੈਂ ਸਾਲਗ੍ਰਾ
ਮ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜੋ ਮੂਰਤ ਹੈ ਸੋ ਤ
ਤੇਰੇ ਅਗੇ ਧਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਅਖੀ ਮੀਟਕਰ ਧਿਆਨ ਕਿਸਦਾ ਕਰਦਾ
ਹੈਂ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਧਿਆਨ ਕਰਨੇ ਤੇ ਤਿਨ ਲੋ
ਕ ਨਜਰੀ ਆਵਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਿਸਰ ਜੀ ਤਿਨ ਲੋ
ਕ ਵਿਚ ਜੋ ਵਰਤਾਰਾ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਤੈਨੂੰ ਨਜਰੀ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮ
ਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਸਭ ਕੁਛ ਨਜਰੀ ਆਵਦਾ ਹੈ ਏਹ ਬਾਤ ਕਹਿ
ਕਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਅਖੀਆਂ ਮੀਟ ਛਡੀਆਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਗੁਪਤ
ਸਿਖ ਕੋ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਜੋ ਤੂੰ ਇਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਅਗੋਂ ਸਾਲਗਰਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਤਮ
ਉਠਾਇਕੇ ਲੈ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਕੋ ਪਾਇਕੇ ਗੁਪਤ ਸਿਖ ਨੇ ਉਸ
ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਅਗੋਂ ਸਭ ਕੁਛ ਪੁਜਾਰੇ ਸਮੇਤ ਠਾਕੁਰ ਉਠਾਇਕੇ ਲੈ ਗਿਆ
ਜਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਅਖੀ ਖੋਲੀਆਂ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਠਾਕੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤਮਾ ਅ
ਗੇ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲਗਾ ਬਿਰਲਾਪ ਕਰਨ ਦੇਖਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬ

ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਰੋਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ
ਤਪਾ ਜੀ ਠਾਕੁਰ ਦੀ ਪ੍ਰਤਮਾ ਸਭੁ ਕੁਛ ਮੇਰੇ ਅਗੋ ਤੇ ਕੋਈ ਲੈ ਗਿਆ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਤੈਂ ਧਿਆਨ ਕੀਤੇ ਤੇ ਤ੍ਰਿਨ ਲੋਕ ਨ
ਜਰੀ ਆ[illegible]ਦੇ ਹੈਨ ਸਭੁ ਕੁਛ ਤੈਨੂੰ [illegible] ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਹੈਨ ਤੂੰ ਦੇਖ
ਲੈਂਦਾ ਹੈਂ [illegible] ਆਖਣ ਲਗਾ [illegible]
ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਪੇਟ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਸਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਕਰਕੇ ਮੈਂ
ਟੁਕੜੂ ਖਾਂਦਾ ਸਾਂ ਅਰ ਇਸ ਮੂਰਤ ਪਰ ਮੇਰੀ ਗੁਜਰਾਨ ਹੋਂਦੀ ਸੀ ਪਰ ਸ੍ਰੀ
ਹੁਣ ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਅਰਥ ਜਿਨ ਕਿਨੇ ਮੂਰਤ ਲੀਤੀ ਹੈ ਸੋ ਤਿਸ ਦੇ ਪਾਸੋ
ਮੈਨੂੰ ਦਿਵਾਇ ਦੇਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਖੜਾ ਨਿਮਾਣਾ ਹੋਇਆ ਅਰ ਲਗਾ ਬੇਨ
ਤੀ ਕਰਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਇਆਲ ਹੋਏ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਦੇਵਤਾ ਜੀ ਜੇ ਤੂੰ
ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ ਛੋਡ ਦੇਵੇਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਏਵੇਂ ਹੀ ਰੋਟੀ ਪਹੁੰਚਾਵੇਗਾ
ਤੂੰ ਝੂਠ ਨ ਬੋਲਿਆ ਕਰ ਅਰ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਜੀ ਕੇ ਸੁਧਿਆਨ ਮੇਂ ਜਾਪਿਆ ਕਰ
ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਜੇ ਤੂੰ ਕਿਰਪਾਲ ਹੋਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਝੂਠ ਨ
ਬੋਲਾਂਗਾ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਜੀ ਝੂਠ ਬਗੈਰ ਰੋਟੀ ਭੀ ਨਾਹੀ ਚਲਦੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਤੂੰ ਝੂਠ ਕਿਉ ਆਖਦਾ ਹੈਂ ਜੋ ਮੈਂ ਅਖੀ ਮੀਟ
ਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤ੍ਰਿਨ ਲੋਕ ਨਜਰੀ ਆਂਵਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਜਿਥੇ ਤੂੰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤੇਰੇ
ਪਿਛੇ ਮਾਲ ਧਨ ਦਬਿਆ ਪਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਉਸ ਦੀ ਤੈਨੂੰ ਖਬਰ ਹੈ ਯਾ ਨਾਹੀ
ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਕਿਆ ਖਬਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬ
ਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਤੂੰ ਉਠ ਕਰ ਧਰਤੀ ਖੋਦ ਤਾਂ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਨੇ ਧਰਤੀ ਖੋਦੀ ਤੇ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਧਨ ਪਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਨੇ ਆਇਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਇਕ ਸਬਦ ਕ
ਹਿਆ ॥ ॥ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ॥

॥ਕਾਲੁ ਨਾਹੀ ਜੋਗੁ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਸਤ ਕਾ ਢਬੁ ॥ਥਾਨਸਟ ਜਗ ਭਰਿਸਟ ਹੋਏ ਡੂ
ਬਤਾ ਇਵ ਜਗੁ ॥ ੧ ॥ਕਲ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਰੁ ॥ਅਖੀ ਤ ਮੀਟਹਿ ਨਾਕ
ਪਕੜਹਿ ਠਗਣ ਕਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ॥ਆਂਟ ਸੇਤੀ ਨਾਕ
ਪਕੜਹਿ ਸੂਝਤੇ ਤਿਨਿ ਲੋਅ ॥ਮਗਰ ਪਾਛੈ ਕਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ਏਹੁ ਪਦਮੁ ਅਲੋ
ਇ ॥੨ ॥ਖਤ੍ਰੀਆਂ ਤ ਧਰਮੁ ਛੋਡਿਆ ਮਲੇਛ ਭਾਖਿਆ ਗਹੀ ॥ਸ੍ਰਿਸ

ਦਸਤੁ ਇਕ ਵਰਤਣੇ ਹੀ ਪਰਾਪਤਿ ਗਾਡਰਗੀ ॥ ੩ ॥ [illegible]
ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਕਰਹਿ ਦਾਆਗਿਆ ਜਾ ਬਿਨ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਕੋਇ
ਨਾਨਕ ਦਾਸਾ ॥ ੪ ॥

ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਤੂੰ ਜੋ ਇਸ ਪਥਰ ਦੀ ਮੂਰਤ ਦਾ ਸੇਵਨ ਕਰਦਾ ਹੈਂ ਸੋ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਵਸ [illegible] ਭੀ ਨਾਹੀ ਜੋ ਮਰਣ ਤੇ ਰਖ ਲੇਵੈ ਅਤੇ ਏਹ ਭੀ ਨਹੀ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਸੇਵ ਨਹੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਮਾਰੇ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਤੇ ਛਡ ਦੇਵੈ ਸੋ ਸੁਣੋ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਅਖੀਆਂ ਮੀਟ ਕੇ ਨਕ ਪਕੜ ਕੇ ਬੈਠ ਰਹੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਠਗਣ ਵਾਸਤੇ ਸੁਣ ਦੇਵਤਾ ਜੀ ਏਹ ਠਗੀ ਵਗੀ ਤੇਰੇ ਇਕ ਦਿਨ ਗਲ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੁਕਤ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਠਾਕੁਰ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿਚ ਹੈ ਅਬ ਕਲੀ ਕਾਲ ਕੇ ਪਹਿਰੇ ਵਿਚ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹੀ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਸਭੂੰ ਸੇ ਤੂੰ ਨਾਮ ਸਿਮਰਿਆ ਕਰ ਅਤੇ ਸੁਣੋ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਜੋ ਕੋਈ ਸੁਧ ਆਤਮੇ ਸੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰੈਗਾ ਸੋ ਮੁਕਤ ਹੋਵੈਗਾ ਅਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰੇ ਬਿਨ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਪੂਜਾ ਸਭ ਬਾਦ ਹੈ ਤਪ ਤੀਰਥ ਤਟ ਤੀਰਥ ਦੇਵਾਲੇ ਕਾ ਪੂਜਨ ਭੀ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀ ਆਵਦਾ ਹੇ ਦੇਵਤਾ ਕਪਟ ਕਉ ਛੋਡ ਕੇ ਪੂਜਨ ਕਰ ਤਾ ਸਭ ਪੂਕਾਰ ਕੇ ਕਰਕੇ ਤੈਨੂੰ ਸੁਖ ਹੋਵੇਗਾ ਸੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰ ਤੇਰਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਏਹ ਜੋ ਧਨ ਤੁਸਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦਸਿਆ ਹੈ ਮੈਂ ਲੇਲੀਆ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸਾਡਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਧਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਆਪ ਕਹੋ ਤੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਦੇਵਤਾ ਜੀ ਤੁਮ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਅਖੀਆਂ ਮੀਟਣੇ ਤੇ ਅਰ ਧਿਆਨ ਕਰਨੇ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਤ੍ਰਿਨੇ ਲੋਕ ਸੁਝਦੇ ਹੈਨ ਤ੍ਰਿਲੋਕ ਦਿਸਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਏਹ ਨਹੀ ਦਿਸਦਾ ਤੇਰੇ ਮਗਰ ਕੇ ਪਿਛੇ ਧਨ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਸ ਦੀ ਤੈਨੂੰ ਖਬਰ ਨਹੀ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਸਚੇ ਹੁਏ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਏਹ ਸੁਝੇ ਜੀ ਹਮ ਝੂਠੇ ਹੈਂ ਹਮਾਰੀ ਕਰਤੂਤ ਭੀ ਝੂਠੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜਿਤਨੀ ਮਾਇਆ ਹੈ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਚ ਸੋ ਸਭ ਇਸ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਦਬੀ ਹੋਈ ਹੈ ਖਾਧੀ ਕਿਸੇ ਨਹੀ ਨਾ ਕਿਸੇ ਹੰਢਾਈ ਹੈ ਚਾਰੇ ਜੁਗਾਂ ਵਿਚ ਮਾਇਆ ਇਕਠੀ ਕਰਕੇ ਦਬ ਗਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਖਧਾ ਅੰਨ ਅਤੇ ਪੀਤਾ ਪਾਣੀ ਹੰਢਾਇਆ ਕਪੜਾ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸੋਨਾ ਹੀ ਖਾਧਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿਸੇ ਰੁਪਾ ਹੀ ਖਾਧਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਾਂਬਾ ਹੀ ਖਾਧਾ ਹੈ ਸੋ ਏਹ ਰਲ ਜਾਵਗਾ

ਤ ਵਿਚ ਮਾਇਆ ਦਾ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਜੋ ਇਉਂ ਕਰਕੇ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਚਲਦਾ ਹੈ ਅਰ
ਸੁਣ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਭਗਤ ਹੈਨ ਜੋ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ਹੈਨ
ਤਿਨਕੀ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟ ਹੈ ਉਨਾ ਦੀ ਚਰਮ ਦ੍ਰਿਸਟ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਸਤਿਆਰਸਾ
ਧਾਂ ਕੌ ਸਭ ਕੁਛ ਸੁਝਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਥੇ ਏਹੁ ਹੈ ਤੇ ਇਥੇ ਏਹੁ ਕੁਛ ਹੈ ਓਹ ਸਰਬ
ਜੀਵਾਂ ਕੇ ਰਿਦੇ ਕੀ ਜਾਣਤੇ ਹੈ ਪਰ ਕਹਿਦੇ ਕਿਸੇ ਕੋ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਉਨਕੌ ਆਪ
ਣੇ ਰਿਦੇ ਵਿਖੇ ਪਰਗਾਸ ਹੈ ਜਿਸ ਕੌ ਪਰਮੇਸਰ ਦਿਆਲ ਹੋਇ ਕਰ ਸਮਾਈ
ਬਖਸਤਾ ਹੈ ਸੋਈ ਇਸ ਬਾਤ ਕੌ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਔਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜਾਣਤਾਂ ਉਸ
ਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜਿਤਨਾ ਸੈਸਾਰ ਹੈ ਸਭ ਮਾਇਆ
ਹੀ ਕਉ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕੌ ਤੋ ਕੋਈ ਨਹੀ ਸਿਮਰਤਾ ਤਿਨਕੀ ਗਿਆ
ਗਤ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਖ
ਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੈਸਾਰ ਵਿਚ ਸੁਖੀ ਹੈ ਜਨ ਸੋ ਤਿਨਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਛੁ
ਡ ਦਿਤਾ ਹੈ ਅਰ ਪਾਪ ਬੁਧ ਪਕੜੀ ਹੈ ਜੋ ਕੌਣ ਕੌਣ ਪਾਪ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਇ
ਕ ਬੇਟੀਆਂ ਕਾ ਦਰਬ ਲੈਣਾ ਸੋ ਬਡਾ ਹੀ ਪਾਪਾ ਦਾ ਪਾਪ ਹੈ ਦੂਸਰਾ ਖਤ੍ਰੀ
ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋਇ ਕੇ ਤੁਰਕਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਕੇ ਆਪਣੇ ਬਣਜ ਬਿਉਹਾਰ ਕਰ
ਦੇ ਹੈਨ ਤੁਰਕਾਂ ਦੀ ਭਾਖਾ ਬੋਲਦੇ ਹੈਨ ਏਹ ਭੀ ਅਤਅੰਤ ਪਾਪ ਹੈ ਤੀਜਾ ਪਰ
ਈ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨਾਲ ਰਸਰੀਤ ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਪਰਾਈ ਨਿ
ਦਿਆ ਕਰਨੀ ਬੇ ਨਾਕ ਏਹ ਭੀ ਮਹਾਂ ਪਾਪ ਦੇ ਸਿਰ ਪਾਪ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਪ
ਰਮੇਸਰ ਦਾ ਜਸ ਉਚਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੋਵੈ ਓਥੇ ਆਇ ਕਰ ਬਿਉ ਗਾਨ ਦੀ ਬਾਤ
ਰਲਾਇ ਦੇਣੀ ਸੋ ਭੀ ਮਹਾਂ ਪਾਪ ਹੈ ਜੈਸਾ ਕਹਾ ਹੈ

ਪਾਪੀ ਭਗਤਨ ਭਾਵਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਜਾਨ ਸੁਹਾਇ। ਸਾਖੀ ਚਿਤਨ ਪੜਹੈ ਸ
ਹ ਬਿਰੰਪਤ ਹਜਾਇ। ਸਰਮਕਰ ਰੀਸਾਰਤ ਸਾਧੂ ਮਿਲੇ ਨਿਸੰਗਾ ਮੁਕ
ਤ ਪਦਾਰਥ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕ ਪਰੈਨ ਭੰਗਾ ॥ ੧ ॥ ੫ ॥ ॥

ਫੇਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਐਸਾ ਹੀ ਵ
ਰਤਾਰਾ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਜੀ ਪਰ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਦੇ ਭਜਨ ਬਿਨ ਕੋਈ ਹੋਰ ਭੀ
ਉਪਾਉ ਹੈ ਛੁਟਣੇ ਦਾ ਯਾ ਨਹੀ ਨਾਮ ਕੇ ਸਿਮਰਨ ਕਰਕੇ ਛੁਟੀਐਗਾ ਸੋ ਮੈ
ਨੂੰ ਆਖੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿ
ਨਾ ਮੁਕਤ ਕਦੇ ਭੀ ਨਾਹੀ ਹੋਈਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ। ॥

।ਕੀਰਤਨ ਮੇਰਿ [illegible] ਸਗਲੇ ਪ
ਕਾਸ ਹੋਇ ਮੁਖ ਉਜਲ ਹਰਿ ਦੁਆਰਾ ॥ ।ਬਿਨ ਸਿਮਰਨ ਜੇ ਜੀ
ਵਨ ਬਿਰਥੇ ਸ੍ਵਾਸ ਪਰਾਣਾ। ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਸਾਮੇ ਹੋਰ ਛਾਡ
ਸਗਲ ਜੰਜਾਲਾ। ॥ ॥੭॥ ॥ ॥

ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਸੁਣ ਕੇ ਓਹ ਪੰਡਿਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ [illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰਨੇ ਲਗਾ ਅਰ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਲਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ [illegible] ਗੁਪਤ ਸਿਖ ਪਾਸੋ ਉਸ ਨੇ ਠਾਕਰ ਕੀ ਪਤਮਾ ਮੰਗਾਇ ਦਿਤੀ ਅ[illegible] ਆਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਮਾਲ ਧਨ [illegible] ਕੇ ਦਿਵਾਇ ਦਿਤਾ ਸੋ ਤੂੰ ਏਹੁ ਖਾਹੁ ਅਤੇ ਪਹਿਰ ਤਾਂ ਤੂੰ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ [illegible] ਨਾਮ ਸੁਧ ਆਤਮੇ ਹੋਇ ਕਰ ਸਿਮਰ ਸੁਣਹੁ ਦੇਵਤਾ ਜੀ ਜਿਨ ਕੈ ਆਤਮੇ ਅੰਦਰ ਸਚ ਹੈ ਤਿਨ ਕੋ ਸਚ ਮਿਲਿਆ ਜਬ ਸਚੇ ਸਿਉ ਮਿਲਿਆ ਤਬ ਦੁਨੀਆ ਕਚ ਨਿਕਚ ਤਾਂ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ ਸਿਖ ਕਰ ਕੇ ਉਥੇ ਵਿਦਿਆ ਹੋਇ ਕਰ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਆਏ। ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ। ॥

।ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਠੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਈ।

ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਸਾਨ ਅਤੇ ਇਕ ਅ[illegible]ਚਾਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਖੁਧਿਆ ਰਥੀ ਨੇ ਆਣ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਅਸੀਰਬਾਦ ਆਇ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਸੋਈ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਥੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਆਉ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾ ਰਾਜ ਜੀ ਮੈਂ ਇਸ ਧਰਤੀ ਦੀ ਕਰੀ ਹੋਈ ਰਸੋਈ ਨਹੀਂ ਖਾਦਾ ਅਤੇ ਮੈਂ ਹਥ ਭਰ ਧਰਤੀ ਹੇਠ ਖੋਦਾਂਗਾ ਅਤੇ ਚੌਕਾ ਦੇ ਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਲਕੜੀਆਂ ਧੋਇ ਕੇ ਚਉਕੇ ਵਿਚ ਲੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਆਪ ਹਥੀਂ ਰਸੋਈ ਕਰ ਕੇ ਖਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਮਿਸਰ ਨੂੰ ਅੰਨ ਕੋਰਾ ਹੀ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਓਹ ਪੰਡਤ ਅਨਾਜ ਕੋਰਾ ਹੀ ਲੈ ਕਰ ਬਾਹਰ ਗਇਆ ਤਾਂ ਜਾਇ ਕਰ ਧਰਤੀ ਖੋਦਣ ਲਗਾ ਤਾਂ ਜਿਥੇ ਧਰਤੀ ਖੋਦੈ ਤਾਂ ਉਥੇ ਹੀ ਹਡੀਆਂ ਨਿਕਲੈਂ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਧਰਤੀ ਖੋਦਾ ਰਹਿਆ [illegible] ਭੁਖ ਨਾਲ ਆਤਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰੀਂ ਆਣ ਪਇਆ ਅਰ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਗੁ

ਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਭੁਖਾ ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਸੋਈ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲੇ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਵਤਾ ਜੀ ਓਹ ਸਮਾ ਹੁਣ ਬੀਤ ਗਏ ਆ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਵਾਹਿ ਗੁਰੂ ਆਖ ਕੇ ਰਸੋਈ ਜਾ ਕਰ ਬਣਾਇ ਖਾਹੁ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਪੰਡਤ ਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ॥ ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥

...ਰੁਪੇਕੀਆਂਕਾਰਾਂਬਹੁਬਿਸਥਾਰਾ॥
ਗੰਗਾਉਦਕਕਰੰਤੇਕੀਆਗਿ॥ਗਰੜਾਖਾਣਾਦੁਧਸਿਉਗਾਡਿ॥ ੧ ॥
ਰੇਮਨਲੇਖੈਕਬਹੂਨਪਾਇ॥ਜਾਮਨਭੀਜਹਿਸਾਚੇਨਾਇ॥ ਰਹਾਉ॥
ਦਸਅਠਲੀਖੇਹੋਵੈਪਾਸ॥ਚਾਰੇਬੇਦਮੁਖਾਗਰਪਾਠ॥ਪੁਰਬੀਨਾਵੈਵਰ
ਨਾਂਕੀਦਾਤ॥ਵਰਤਨੇਮਕਰੇਦਿਨਰਾਤ॥ ੨ ॥ਕਾਜੀਮੁਲਾਂਹੋਵੈਸੇਖ॥
ਜੋਗੀਜੰਗਮਭਗਵੇਭੇਖ॥ਕੋਗਿਰਹੀਕਰਮਾਕੀਸੰਧ॥ਬਿਨਬੂਝੇਸਭਖ
ੜੀਅਸਬੰਧ॥ ੩ ॥ਜੇਤੇਜੀਅਲਿਖੀਸਿਰਕਾਰ॥ਕਰਣੀਉਪਰ
ਹੋਵਗਸਾਰ॥ਹੁਕਮਕਰੇਹਿਮੂਰਖਗਾਵਾਰ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਕੇਸਿਫਤਭੰਡਾਰ॥ ੪

ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣ ਕਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਰ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਸਿਖ ਆਪਣਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸਲੋਕ ਕ ਹਿਆ ॥ ॥ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ਸਚ ਸੰਜਮ ਕਰਣੀ ਕਾਰਾਂ ਨਾਵਣ ਨਾਮ ਜ
ਪੇਹੀ॥ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਉਤਮ ਸੇਈ ਜਿ ਪਾਪਾਂ ਪੰਦਿ ਨ ਦੇਈ॥ ॥

ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਜੀ ਇਸ ਪਰਕਾਰ ਦਾ ਚਉਕਾ ਕਰੋ ਅਰ ਭਿਟੇਦੀ ਮਨ ਦੀ ਤਾਂ ਦੂਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਦੀ ਭੀ ਨਾਂ ਭਿਟੇ ਜਾਵੋਗੇ ਏਹ ਸੁਣ ਕਰ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਲਗਾ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਭਜਨ ਕਰਨਾ ਸੰਪੂਰਨ

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਖਤ੍ਰੀ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

॥ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕਸ ਦਿਨ ਇਕ ਕਿਸੇ ਗਿਰਾਇ ਵਿਖੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਉਥੇ ਇਕ ਖਤ੍ਰੀ ਲਾਹੌਰ ਦੀ ਤਸੀਲ ਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਬਡਾ ਧਨਾਢ ਸੀ ਉਸਦੇ ਬੂਹੇ ਉਪਰ ਸਤ ਧੁਜਾ ਗਡੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹੈਸਨ ਲਖ ਲਖ ਰੁਪੇ ਦੀਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸੁਣਿਆਂ ਜੋ ਇਥੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਇਆ ਤਾਂ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਬਡਾ ਆਦਰ ਭਾਉ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦਿਨ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦਾ ਸਰਾਧ ਸੀ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਨੇ ਉਸ ਦਿਨ ਸਭ ਵਸਤੂ ਮੰਗਾਇ ਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਦਾਏ ਹੋਏ ਸਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ

[illegible] ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ [illegible] ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਦੁਨੀ
ਚੰਦ ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਜ ਮੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਸਰਾਧ ਹੈ ਤਿਸ ਦੇ ਨਮਿਤ ਮੈਂ
ਸਉ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਿਵਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਅ
ਜ ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਕਉ ਤੀਸਰਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਹੈ ਭੁਖਿਆਂ ਨੂੰ ਅਰ ਤੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈਂ
ਮੈਂ ਸਉ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਿਵਾਇਆ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਤਾਂ ਦੁਨੀ ਚੰਦ [illegible]
ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਜੀ ਇਸ ਜਾਗ
ਥੀ ਪੰਜਾਂ ਕੋਹਾਂ ਤੇ ਹੈ ਇਕ ਮਲ੍ਹਾ ਹੈ ਉਸ ਮਲ੍ਹੇ ਵਿਚ ਬਘਿਆੜ ਦੇ ਰੂਪ ਭੁਖਾ ਬੈ
ਠਾ ਹੈ ਤੂੰ ਉਥੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ਪਰ ਤੂੰ ਡਰੀਂ ਨਾਂਹੀ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਜਾਵਣੇ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਮ
ਨੁਖ ਬੁਧੀ ਹੋਇ ਆਵੇਗੀ ਅਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਾਵੈਗਾ ਤਾਂ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲੈ ਕ
ਰ ਉਥੇ ਗਇਆ ਜੰਗਲ ਦੇ ਵਿਚ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਮਲ੍ਹੇ ਦੇ ਝਾੜੂ ਤਲੇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਬ
ਆਕਲ ਹੋਇਆ ਹੋਇਆ ਪਾਸ ਬੈਠ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਗੇ ਰਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸ
ਦੀ ਪੈਰੀਂ ਪਾਇਆ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਨੇ ਮੁਖ ਥੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਨਾ
ਮਦਾ ਸਉ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਖੁਲਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮਾਨੁਖ ਬੁਧ ਹੋਇ ਆਈ
ਸੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨ ਕਰ ਤਾਂ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਤੂੰ ਤਾਂ
ਬਡੇ ਉਤਮ ਲੋਕ ਥੇ ਸੁਭ ਕਰਮੀ ਥੇ ਏਹ ਬਘਿਆੜ ਕੀ ਦੇਹ ਤੁਸਾਂ [illegible]
ਈ ਤਾਂ ਏਹ ਸੁਣ ਕਰ ਉਸ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪੁਤਰ ਏਹ ਮੇਰੀ ਦਸਾ ਇਸ ਕਰ
ਕੇ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਆਹਾ ਅਤੇ ਜਦ ਮੇਰੇ ਅੰਤ
ਕਾ ਸਮਾ ਆਇਆ ਥਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੇਰੇ ਆਸ ਪਾਸ ਕਿਸੇ ਨੇ ਮਾਸ ਰਿਨ੍ਹਿਆ
ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਵਾਸਨਾ ਮੈਨੂੰ ਪਹੁੰਚੀ ਤਉ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਉਸ ਦੇ ਖਾਣ ਨੂੰ ਲੋਭਿਆ
ਥਾ ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਮੁਝ ਕਉ ਏਹ ਜਨਮ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਇਸੀ ਤੇ ਹੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਤੁਝ ਕ
ਉ ਭੀ ਏਹੀ ਚਾਹੀਏ ਜੋ ਪੂਰੇ ਗੁਰੂ ਕਉ ਮਿਲ ਕਰ ਆਪਣ ਜਨਮ ਸੁਧਾਰ
ਲੇਹੁ ਓਹ ਭੋਜਨ ਉਸ ਨੇ ਖਾਧਾ ਤਾਂ ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਉਠ ਕਰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਆ
ਇਆ ਆਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਰ ਪਿਤਾ ਦੀ ਦ
ਸਾ ਦੇਖ ਕੇ ਵਡਾ ਭੈ ਭੀਤ ਹੋਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਓਸ ਹੇ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਸਤ ਲਖ ਰੁਪਿਆ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੈ ਜੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਕੇ ਏਹ ਦਇਆ
ਕਰੋ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਗਤ ਕਿਆ
ਜਾਣੀਏ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਹੋਵੇਗੀ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਏਹ ਅਗਲੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਕਿ

ਆਹਾਲਕਰੇਗੀਏਸਮਾਇਆਨੇਮੇਰੇਸਾਥਪਰਲੋਕਵਿਚਜਾਣੇਕਾਫਲ
ਨਦੱਸੋਜਿਸਕਰਕੇਏਹਲੋਕਪਰਲੋਕਵਿਚਸਹਾਇਤਾਹੋਵੇਹੇਮਹਾਰਾਜਮੇ
ਰੇਮਰਦਇਆਕਰੋ ਏਤਨਾਕਹਿਕੇਗੁਰੂਜੀਦੀਚਰਨੀਲਗਾਬਚਨਾਅਧੀਨ
ਦੇਖਕੇਸਾਹਿਬਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਮਨਮੇਹਰਆਈ ਤੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਦੁਨੀਚੰਦ
ਏਹਮਾਇਆਨੂੰਪ੍ਰਮੇਸਰਦੇਅਰਥਸੰਤਾਂਸਾਧਾਂ ਪ੍ਰਮੇਸਰਦੇਪਿਆਰਿਆਂ
ਨੂੰਖੁਵਾਇਦੇਹ ਇਸਬਾਤਦੇਜਾਮਨਹਮਹੈਂਇਹਕਾਰਜਕਰਨੇਕਰਤੇਰੇਨਾ
ਲਚਲੇਗੀਮਾਇਆਦੇਪਰਥਾਇਗੁਰੂਜੀਨੇਸਬਦਕਹਿਆ।

॥ ਸਿਰੀਰਾਗਮਹਲ ੧ ॥ ਮਛੁਲੀਜਾਲਨਜਾਣਿਆਸਰ
ਖਾਰਾਅਸਗਾਹੁ ॥ ਅਤਿਸਿਆਣੀਸੋਹਣੀਕਿਉਕੀਤੋਵੇਸਾਹੁ ॥ ਕੀਤੇ
ਕਾਰਣਪਾਕੜੀਕਾਲਨਟਲੈਸਿਰਾਹੁ ॥ ੧ ॥ ਭਾਈਰੇਇਉਸਿਰਜਾ
ਣਹੁਕਾਲ ॥ ਜਿਉਮਛੀਤਿਉਮਾਣਸਾਪਵੈਅਚਿੰਤਾਜਾਲ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
॥ ਸਭੁਜਗੁਬਾਧੋਕਾਲਕੋਬਿਨਗੁਰਕਾਲਅਫਾਰ ॥ ਸਚਿਰਤੇਸੇਉਬਰੇ
ਦੁਬਿਧਾਛੋਡਿਵਿਕਾਰ ॥ ਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆ
ਰਿ ॥ ੨ ॥ ਸੀਚਾਨੇਜਿਉਪੰਖੀਆਜਾਲੀਬਧਿਕਹਾਥਿ ॥ ਗੁਰਿ
ਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਹੋਰਿਫਾਥੇਚੋਗੈਸਾਥਿ ॥ ਬਿਨੁਨਾਵੈਚੁਣਿਸੁਟੀਅਹਿਕੋਇ
ਨਸੰਗੀਸਾਥਿ ॥ ੩ ॥ ਸਚੋਸਚਾਆਖੀਐਸਚੇਸਚਾਥਾਨ ॥ ਜਿਨੀ
ਸਚਾਮੰਨਿਆਤਿਨਮਨਿਸਚਧਿਆਨ ॥ ਮਨਿਮੁਖਸੂਚੇਜਾਣੀਅ
ਹਿਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਗਿਆਨ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰਅਗੈਅਰਦਾਸਕ
ਰਿਸਾਜਨਦੇਇਮਿਲਾਇ ॥ ਸਾਜਨਿਮਿਲਿਐਸੁਖਪਾਇਆਜ
ਮਦੂਤਮੁਏਬਿਖਖਾਇ ॥ ਨਾਵੈਅੰਦਰਹਉਵਸਾਂਨਾਉਵਸੈਮਨਿਆ
ਇ ॥ ੫ ॥ ਬਾਝੁਗੁਰੂਗੁਬਾਰਹੈਬਿਨੁਸਬਦੈਬੂਝਨਪਾਇ ॥ ਗੁ
ਰਮਤੀਪਰਗਾਸਹੋਇਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ ॥ ਤਿਥੈਕਾਲਨਸੰਚਰੈਜੋ
ਤੀਜੋਤਸਮਾਇ ॥ ੬ ॥ ਤੂੰਹੈਸਾਜਨੁਤੂੰਸੁਜਾਣੁਤੂੰਆਪੇਮੇਲਣਹਾਰ ॥ ਗੁ
ਰਸਬਦੀਸਾਲਾਹੀਐਅੰਤਨਪਾਰਾਵਾਰ ॥ ਤਿਥੈਕਾਲਨਅਪੜੈਜਿ
ਥੈਗੁਰਕਾਸਬਦਅਪਾਰ ॥ ੭ ॥ ਹੁਕਮੀਸਭੇਊਪਜਹਿਹੁਕਮੀਕਾ
ਰਕਮਾਹਿ ॥ ਹੁਕਮੀਕਾਲੈਵਸਿਹੈਹੁਕਮੀਸਾਚਿਸਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕਜੋ
ਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਇਨਾਜੰਤਾਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹਿ ॥ ੮ ॥ ॥

ਏਹਬਚਨਸੁਣਕਰਦੁਨੀਚੰਦਗੁਰੂਜੀਕੀਚਰਨੀਲਗਾਤੇਅਰਥਕੀਨੀਕੇਕਹਿ
ਣਸਗੁਰੂਜੀਮੈਨੂੰਕੋਈਟਹਿਲ ਦਸੋਜੀਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀਨੇ ਇਕਸੂਈਦਿਤੀਤੇ
ਕਹਿਆ ਦੁਨੀਚੰਦ ਸੂਈ ਅਸਾਡੀ ਤੂੰ ਰਖ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਅਗਲੀ ਦ
ਰਗਾਹ ਮੈਂ ਲੇਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਦੁਨੀਚੰਦ ਸੂਈ ਲੇਕੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਆਇਕੇ ਇ
ਸਤ੍ਰੀ ਕੋ ਕਹਾ ਏਹ ਸੂਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਦਿਤੀ ਹੈ ਅਤੇ [illegible] ਅਸੀ
ਏਹ ਸੂਈ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਅਗਲੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਮੰਗਲੇਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਸਰੂਪ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਏਹ ਸੂਈ ਅਗੇ ਕਿਉਂਕਰ
ਚਲੇਗੀ ਏਹ ਸਰੀਰ ਕੋ ਲੇਕਰ ਮਾਤਾ ਦੇ ਪੇਟ ਪੈਦਾ ਹੋਤਾ ਹੈ ਜਬ ਇਸ ਦੇਹ ਸੇ ਪ੍ਰਾ
ਣ ਨਿਆਰੇ ਹੋਤੇ ਹੈਂ ਤਬ ਏਹ ਦੇਹ ਭੀ ਜਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾ ਦਬਾਇ ਦਿੰਦੇ
ਹਨ ਜ਼ਮੀਨ ਮੇਂ ਜਾਂ ਵਗਦੇ ਜਲ ਮੇਂ ਰੁੜ੍ਹਾਇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸਰੀਰ ਤਕ ਤਾਂ ਸਾਥ ਜਾ
ਵਨਗੀ ਸੂਈ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਜਾਵੇਗੀ ਇਸ ਸੂਈ ਨੂੰ ਮੋੜ ਦਿਓ ਅਤੇ ਏਹ ਸੰਤ
ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਹਨ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਆਖਦੇ ਹਨ ਓਹ ਕਰੋ ਤਾਂ ਦੁਨੀਚੰਦ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਭੋਲੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀਏ ਓਹ ਤੇਓ ਏਹ ਬਚਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਏਹ ਮਾਇਆ ਜੋ
ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਹੈ ਸਤ ਲਖ ਇਸ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਅਰਥ ਵਿਚ ਦਿਓ ਭੁ
ਖੇ ਨੂੰ ਰੋਟੀ ਨੰਗੇ ਕੋ ਕਪੜਾ ਹੋਰ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸਾਡੇ ਨਾਲ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ
ਓਹ ਇਸਤ੍ਰੀ ਭਰਤਾ ਦੋਨੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ ਅਤੇ ਮੁਖ ਥੀਂ ਕ
ਹਿਓਨੇ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਪਾਰ ਕਰੋ ਹਮ ਆਪਦੀ ਸਰਨ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਜੀਨੇ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ॥

ਮਹਲਾ ੧ ॥ਲਖਮਣਸੁਇਨਾਲਖਮਣਰੁਪਾਲਖਸਾਹਾਸਿਰਸਾਹ॥
ਲਖਲਸਕਰਲਖਵਾਜੇਨੇਜੇਲਖੀਘੋੜੀਪਾਤਸਾਹ॥ਜਿਥੈਸਾਇਰਲੰਘ
ਣਾਅਗਨਪਾਣੀਅਸਗਾਹਾ॥ਕੰਧੀਦਿਸਨਆਵਈਧਾਹੀਪਵੈਕਹਾਹ॥
॥ਨਾਨਕਓਥੈਜਾਣੀਐਸਾਹਕੇਈਪਾਤਸਾਹ॥੧॥

ਏਹਬਚਨਸੁਣਕੇਦੁਨੀਚੰਦਨੇਅਤੇਉਸਦੀਇਸਤ੍ਰੀਨੇਦੋਨੋਹਥਜੋੜਕਰਗੁ
ਰੂਜੀਦੀਉਸਤਤਿਕਰਨੇਲਗੇਬੜੀਸਰਧਾਕੇਸਾਥ ਕਿਹੇਪਰਮੇਸਰਰੂਪਕ੍ਰਿ
ਪਾਨਿਧਾਨਹੇਦੀਨਨਾਥ ਜੀਵਾਂਦੇ ਪਤਸੁਆਮੀਹੇਪ੍ਰਭੋਅੰਤਰਜਾਮੀਆ
ਪਨੇਬੜੀਕ੍ਰਿਪਾਕੀਤੀਹੈਸਾਡੇਉਪਰਅਬਹਮਕਿਤਾਰਥਭਏਹਾਂਜੈਸਾ
ਆਪਕਹੋਗੇਤੈਸਾਹੀਕਰੈਂਗੇਹੇਪ੍ਰਭਜੀਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਹੇਦੁ

ਜੀ ਓਦ ਏਹੁ ਪਦਾਰਥ ਕੋ [illegible] ਲੈਤੇ ਤਾਂ ਕਈ ਪਾਪ ਹੋਏ ਹਨ ਵਲ ਛਲ ਕਰਕੀ
ਏਹਨ ਤਾਂ ਇਕਠ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਓਹ ਨਾਲ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ ਇਕਠਿਆਂ ਕਰਦਿਆਂ ਆ
ਰਬਲਾ ਬੀਤ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਏਹੁ ਧਰਿਆ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਏਹ ਜੀਵ ਤੇ ਨਿਆਰਾ
ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਹੜੇ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹੈ ਏਹੁ ਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਭੋਗਣੇ ਪੈਂਦੇ ਹੈਨ [illegible] ਪਨ
[illegible] ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਨਹੀ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ [illegible]
ਦੂਜਾ ਪਰਵਾਰ ਤੀਸਰਾ ਕਰਮ ਜਿਤਨ ਚਿਰ ਏਹ ਪ੍ਰਾਣ ਦੇਹ ਮੈ ਹੈਨ ਤਿਤਨਾ ਚਿ
ਰ ਪਦਾਰਥ ਸੰਗੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਮਰ ਗਿਆ ਧਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਰ ਹੋ ਗਏ ਸ
ਨਬੰਧੀ ਸਮਸਾਣ ਮੈ ਜਲਾਇ ਆਏ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਜਿਨ ਵਾਸਤੇ ਛਲ ਵਲ ਕਰ
ਦਾ ਸੀ ਤਨ ਦੇ ਦਾਹ ਤੀਕਰ ਪਰਵਾਰ ਸੰਗੀ ਰਿਹਾ ਤੀਜੇ ਕਰਮ ਇਸ ਦੇ ਮਿਤ੍ਰ
ਓਹ ਪਰਲੋਕ ਤੀਕਰ ਨਾਲ ਰਹੇ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਕਾ ਫਲ ਦੇ ਕਰਾਵਦੇ ਹੈ ਇਸੀ
ਵਾਸਤੇ ਹੇ ਦੂਨੀ ਚੰਦ ਸੁਭ ਕਰਮ ਕਰੋ ਪਦਾਰਥ ਕੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਅਰਥ ਖਰਚ
ਕਰੋ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਵਿਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੇ ਇਸ ਲੋਕ ਮੈਂ
ਜਸ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰਲੋਕ ਵਿਚ ਸੁਖ ਭੋਗੋਗੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਣਕਰ
ਦੂਨੀ ਚੰਦ ਨੇ ਸਤ ਲਖ ਰੁ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਅਰਥ ਦਾਨ ਕੀਆ ਇਸਤ੍ਰੀ ਭਰ
ਤਾ ਦੋਨੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਸਤਸੰਗ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ
ਆਏ ਸੰਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਦੀ ਜੀ ਵਾਹਿ ਗੁਰੂ ਜਪਣੇ ਤੇ ਨਿਹ
ਲ ਹੋਏ ਤਹਾਂ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨ
ਬੇਬੇ ਜੀ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਚਲੋ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਚਲੀਏ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕੀ ਖੁਸੀ ਕਰੀ
ਏ ਇਤਨਾ ਕਹਿ ਤੇ ਹੀ ਸੇ ਤੁਰਤ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਦੇ ਘਰ
ਜਾਇ ਵੜੇ ਤੁਲਸਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਹਾਡੇ ਭਾਈ ਜੀ ਆਇਆ ਹੈ ਏ
ਹੁ ਸੁਣਕਰ ਬੜੀ ਪ੍ਰਸਿਨ ਹੋ ਈ ਬੰਦਨਾ ਕਰਨੇ ਵਾਸਤੇ ਦੌੜੀ ਅਤੇ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਬੀ
ਜਲ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਦਾ ਸਿਰ ਆਪਣੇ ਦੋਨੋ ਹਥਾਂ ਤੇ ਲੈ
ਲਿਆ ਅਰ ਮੰਜਾ ਵਿਛਾਇਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠ ਗਏ ਕੁਸਲ ਪੁਛ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਬੇ
ਬੇ ਜੀ ਨੇ ਇਤਨੇ ਮੈ ਜੈਰਾਮ ਜੀ ਨੇ ਇਤਨੇ ਮੈ ਜੈਰਾਮ ਜੀ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਭਾ
ਈ ਜੀ ਆਏ ਹੈਨ ਉਸੀ ਛਿਨ ਮੈ ਜੈਰਾਮ ਜੀ ਆਏ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਕੇ ਬੜੇ ਪ੍ਰ
ਸੰਨ ਹੋਏ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕੇ ਬੰਦਨਾ ਕਰ ਕੇ ਭਾਈ ਜੈਰਾਮ ਪਾਸ ਬੈਠ ਗਏ ਪ੍ਰੇਮ
ਸਹਿਤ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਪੂਛ ਅਰ ਕਹਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੇ ਭਾਈ ਜੀ ਬੜੀ ਮੁਦਤ ਹੋ

ਗਈਹੈਆਪਣੇ [illegible] ਕਰਨੀਦੀਆਂਸਾਨੂੰਬਿਸਰਛੱਡਿਆਹੈਆਪ
ਦੇਦਰਸਨਕਰਕੇ [illegible] ਸਾਡਾਮਨਬਡਾਅਨੰਦਹੁੰਦਾਹੈਤਾਂਇਤਨੇਮੇਂਬੇਬੇ
ਮਨੇਕਹਿਆਆਪਇਬੇਗੀਰਹੀਏਗੋਬਿੰਦਬੈਠੇਸਿਮਰੀਏਸਾਨੂੰਬਡਾ
ਅਨੰਦਦੇਂਦੇਰਹੋਇਤਨੇਮੇਂਸਿਰੀਚੰਦਜੀਤੇਬਾਹਰਤੇਆਏਗਏਨਿਮ
ਸਕਾਰਬਾਬੇਜੀਦੇਚਰਨਾਪਰਕੀਆਸਮੀਪਬੈਠਗਏਸਤਿਗੁਰੂਜੀ
ਨੇਕਹਿਆਭਾਈਆਜੀਰਣਾਕਰਨਕਾਹੁਣਅਸਾਡੇਪਾਸਨਹੀਂਰਹ
ਜਾਂਦਾਅਤੇਜਾਦਕਰੋਗੇਮੈਂਤੁਸੀਂਭੀਤੁਸਾਡੇਪਾਸਆਇਪਹੁੰਚਾਗਾਦੇਰ
ਤੇਖਿਨਬਹੁਤਪਕਾਰਕਰਕੇਪੀਰਜਾਦੀਆਰਾਤ੍ਰੀਸੁਲਤਾਨਪੁਰਮੇਂਰਹੇ
ਜਬਪ੍ਰਭਾਤਕਾਸਮਾਹੂਆਬੇਬੇਜੀਕਿਜੈਰਾਮਜੀਕੇਸਿਰੀਚੰਦਸਭਕੋਮਿਲ
ਕਰਪੀਰਜਾਦੀਆਂਤੇਗਮਨਕਰਤੇਭਏਮਾਤਾਪਿਤਾਕੋਆਇਕਰਮਿਲੇ
ਕਰਤਾਰਪੁਰਮੇਂਆਏਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਮੈਂਆਪਣੇਸਨਬੰ
ਧੀਆਂਨੂੰਤਿਲਵੰਡੀਜਾਕੇਮਿਲਆਵਾਂਸੁਨਕਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਨੇਅ
ਗਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਤੇਰੇਸਨਬੰਧੀਆਂਨੇਮਰਨਨਹੀਂਦੇਣੇਸਾਡੇਹੁਦਿ
ਆਂਸਨਬੰਧੀਆਂਦੀਚਿੰਤਾਨਾਕਰਤੇਰੇਟੱਬਰਕੋਲਜਮਨੂੰਪਹੁੰਚਣਨ
ਹੀਦਿਤੇਹਛਾਹੁਣਤੇਰੇਸਨਮੈਂਸਨਬੰਧੀਆਂਦਾਮੋਹਜਾਗਿਆਹੈਜਾਹੁ
ਮਿਲਆਉਬਹੁਤਾਚਿਰਨਾਲਾਈਂਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਂਕਿਆ
ਲੈਕੇਘਰਜਾਵਾਂਖਾਲੀਜਾਵਾਂਉਨਾਨੂੰਕਿਆਲੈਜਾਵਾਂਮੇਰੇਹਥਵੀਤਰਫ
ਦੇਖਣਗੇਸਤਿਗੁਰੂਜੀਨੇਕਹਿਆਰੇਤੂੰਦੀਮੁਠਭਰਕੇਕਪੜੇਦੇਪਲੇ
ਬੰਨਲੈਸਿਆਨਕਰੀਂਘਰਜਾਕੇਖੋਲੀਜੋਕੁਛਚਾਹੇਂਗਾਸੋਹੋਇਜਾਵੇਗਾ
ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਉਸੇਤਰਾਂਕੀਤਾਰੇਤੂੰਦੀਮੁਠਭਰਲਈਕਪੜੇਦੇਪੱਲੇਬੰਨ
ਕੇਤੁਰਗਿਆਬਡਾਖੁਸੀਹੋਇਕਰਘਰਨੂੰਗਇਆਆਪਣੇਪਰਵਾਰ
ਨੂੰਜਾਇਮਿਲਿਆਪਲਿਓਖੋਲਕੇਘਰਦਿਆਂਨੂੰਦਿਤੇਸੋਨੇਦੇਰੋੜਹੋ
ਇਗਏਬਡੇਖੁਸੀਹੋਏਲੋਕਾਂਨੇਸੁਣਿਆਂਮਰਦਾਨਾਸੋਨੇਦੇਰੋੜਲਿਆ
ਇਆਹੈਲੋਕਪੁਛਣਆਵਣਤੇਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਦੀਕੁਸਲਪ੍ਰਛਬਹੁ
ਮਧਰਬਾਣੀਸਾਥਮਰਦਾਨਾਸਰਬਕੋਕਹੇਕੁਸਲਆਨੰਦਹੈਤੇਸਭਕੋ
ਖੁਸਨੋਹੋਇਕੇਮਿਲਿਆਕੋਈਕਾਲਮਰਦਾਨਾਆਪਣੇਸਨਬੰਧੀਆਂ
ਨੂੰਮਿਲਕੇਗੁਰੂਜੀਪਾਸਆਇਆ॥ ਸਾਖੀਪੂਰੀਹੋਈ॥ ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਆਪਨੇ ਘਰ ਵਿਚ ਸੁਖਨਾਲ ਸੁਤੇ ਹੋਏ ਸਨ ਤੇ ਰੋ
ਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਰਸੋਈਏ ਨੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਅਗੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਰਸੋਈ
ਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇਖ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕਿ ਜੋ [illegible] ਬੈਠੇ ਵੇ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਦਾਸ ਨੂੰ ਅ
ਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿ ਜਗਾਏ ਲਿਆਉ [illegible] ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਲਗੀ
ਜਗਾਉਣ ਤਾਂ ਉਸ ਪਾਸੋਂ [illegible] ਨਾਲ ਲਗੀ
ਵਣ ਜਾਂ ਉਸ ਨੇ ਚਰਨ ਛੁਹਿਆ ਤਾਂ [illegible] ਦ੍ਰਿਸਟ ਹੋ ਗਈ ਅਗ
ਮਨਿ ਰਾਮ ਦੀ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ਗਈ ਕਿ [illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਉਪਰ
ਖੜੇ ਹੈਨ ਕਿਸੇ ਸਿੱਖ ਦਾ ਜਹਾਜ ਡੁਬਦਾ [illegible] ਪਾਰ ਕਰ ਦਿਤਾ ਨੇ ਏਹ ਕਉਤਕ
ਲਉਡੀ ਦੇਖ ਕਰ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ [illegible] ਕਹਿਨ ਜੋ ਮਾਤਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਥੇ
ਨਹੀ ਜਦ ਆਉਨਗੇ ਤਾਂ ਜਗਾਇ [illegible] ਮਾਤਾ ਜੀ ਸੁਣ ਕਰ ਕਹਿ
ਆ ਅਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਘਰ ਵਿਚ ਸੁਤੇ [illegible] ਕਹਿਆ ਮਾਤਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਵਿਚ ਸਿਖ ਦਾ ਜਹਾਜ ਕਢਣ ਗਏ ਹੋਏ ਹੈਨ ਏਹ ਸੁਣ ਕਰ ਮਾਤਾ ਚੁਪ ਕ
ਰਹੀ ਜਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਗੇ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਏਹ ਲਉਡੀ
ਸਾਨੂੰ ਮਸਕਰੀਆਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਇ ਜਦੀ ਕਿਆ ਮਜਾ
ਲ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡਾ ਨੂੰ ਕੁਛ ਆਖੇ [illegible] ਤਾ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੀ
ਰਸੋਈਏ ਨੇ ਤਿਆਰ ਕਰ ਕੇ ਤੇ ਆਖਿਆ [illegible] ਰਸੋਈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਏਹ ਨੂੰ ਕ
ਹਿਆ ਅਰੀ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕਰ ਜਗਾਇ ਕਰ ਲਿਆਉ ਤਾਂ ਏਹ ਲਗੀ ਕਹਿਨ
ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਵਿਚ ਸਿਖ ਦਾ ਜਹਾਜ ਕਢਣ ਗਏ ਹੈਨ ਜਦ ਆਵਨ
ਗੇ ਤਾਂ ਜਗਾਇ ਲਿਆਂਵਾਂਗੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਕੇ ਐਸੀਆਂ ਕਮ
ਲੀਆਂ ਝੱਲੀਆਂ ਦੀ ਗਲ ਨਹੀ ਮਨੀਦੀ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਜਬਾਨ ਨਾਲ
ਕਹਿ ਦੇ ਹੈਸਨ ਤਾਂ ਓਹ ਲਉਡੀ ਝੱਲੀ ਹੋਇ ਗਈ ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਟਹਿਲ ਕਰਦੀ ਰਹੀ ਸੀ ਇਸ ਵਾਸਤੇ
ਉਸ ਲਉਡੀ ਦੀ ਬੁਧ ਨਿਰਮਲ ਰਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਿਤਨੇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ
ਜੀ ਘਰ ਵਿਚ ਰਹਿ ਕੇ ਤਾਂ ਚਲੇ ਕਿ ਬਾਉ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਦੀ ਧੀ ਚੋਣੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਜਾਂ ਆਪ ਏਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਸਾਜ ਬਣਿਆ ਰਹਿ
ਦਾ ਹੈ ਜੇ ਚਲਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਚਲੋ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਤੇਰਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਸ
ਾਜ ਸਭ ਦਿਨੋ ਦਿਨ ਵਧਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤੂੰ ਚਿੰਤਾ ਨਾਹੀ ਨਾ ਕਰ ਕਰਤਾਰ ਭਲੀ ਕ

ਤੇ ਬਹੁਤੇ ਅਤੇ ਮੁਲੇ ਪੀਰੇ ਭੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰੀਨ ਕਰ ਅਤੇ ਸੈਦਪੁਰ ਦੇ ਪਾਸ ਹੀ ਥਾਂ
ਅਤੇ ਸੰਗਤ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਸੀ ਸੈਦਪੁਰ ਜਾਵੀਏਂਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕੁਛੁ ਰਹਿ ਕਰ ਤੁ
ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਆਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਔਰ ਕੁਟੰਬ ਨੂੰ ਮਿਲ ਕੇ ਉਥੋਂ ਚਲਦੇ
ਰਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਲ ਮਰਦਾਨਾ ਔਰ ਦੂਜਾ ਸੈਦਾਸ॥ ਬੋਲਣਾ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਸਾਖੀ ਸੈਦਪੁਰ ਮਾਹਿ [illegible] ਵੈਰਾਗਣੇ।

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸੈਦਪੁਰ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂਏ ਅਤੇ ਅਗੋਂ ਇਕਨਾ ਪਠਾ
ਣਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵੀਵਾਹ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਓਹ ਪਠਾਣ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਕਰ ਨਚਦੇ ਖੇਡਦੇ ਆਹੇ
ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨਾਲ ਭਾਈ ਫਕੀਰ ਰਹਿੰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇਖਿਆ ਸੈ ਫਕੀ
ਰਾਂ ਨੂੰ ਭੁਖ ਨੇ ਆਜਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਬਰ ਕਿਸੇ ਲਈਆ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰੁ
ਠ ਕਰ ਆਪ ਸਰਾਪ ਪਾਇਆ ਸਾਰਾ ਪਿੰਡ ਫੇਰ ਬਕੇ ਸੁਣ ਲਾ ਕਿਸੇ ਨਾ ਮੰਨਿਆ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰੁਪ ਹੋਇ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਰਬਾ
ਬ ਵਜਾਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ ਕਹਿ
ਰਿਹਾ॥ ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਜੈਸੀ ਮੈ ਆਵੈ ਖਸਮ ਕੀ ਬਾਣੀ
ਤੈਸੜਾ ਕਰੀ ਗਿਆਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ॥ ਪਾਪ ਕੀ ਜੰਞ ਲੈ ਕਾਬਲਹੁ ਧਾਇਆ ਜੋਰੀ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ
ਵੇ ਲਾਲੋ॥ ਸਰਮੁ ਧਰਮੁ ਦੁਇ ਛਪਿ ਖਲੋਏ ਕੂੜੁ ਫਿਰੈ ਪਰਧਾਨੁ ਵੇ ਲਾਲੋ॥ ਮੁਸਲਮਾ
ਨੀਆ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਕਸਟ ਮਹਿ ਕਰਹਿ ਖੁਦਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ॥ ਜਾਤਿ ਸਨਾਤੀ ਹੋਰ
ਹਿਦਵਾਣੀਆ ਏਹਿ ਭੀ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ਵੇ ਲਾਲੋ॥ ੧ ॥ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਗੁਣ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਮ
ਾਸ ਪੁਰੀ ਵਿਚਿ ਆਖੁ ਮਸੋਲਾ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਰੰਗਿ ਰਵਾਈ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ਵਖਿ ਅਕੇਲ
ਾ॥ ਕਾਇਆ ਕਪੜੁ ਟੁਕੁ ਟੁਕੁ ਹੋਸੀ ਹਿਦੁਸਤਾਨੁ ਸਮਾਲਸੀ ਬੋਲਾ॥ ਸਚਾ ਸਹਿ
ਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੜਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇਗੁ ਮਸੋਲਾ॥ ਆਵਨਿ ਅਠਤਰੈ ਜਾਨਿ ਸ
ਤਾਨਵੈ ਹੋਰੁ ਭੀ ਉਠਸੀ ਮਰਦ ਕਾ ਚੇਲਾ॥ ਸਚ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾਇ
ਸੀ ਸਚ ਕੀ ਬੇਲਾ॥ ੨॥ ੧ ॥ਜਾਂ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੰਪੂਰਨ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਇਕ
ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੁਣ ਕਰ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਇਸ ਫਕੀਰ ਨੇ ਬਡਾ ਗਜਬ ਦਾ ਸਬਦ ਕ
ਹਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕਹਿਆ ਕੇ ਮੈ ਇਨਾ ਦੀ ਪੈਰੀਂ ਪੈ ਕਰ ਏਹੁ
ਬਖਸਾਵਾਂ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਪਰ ਮਸਤਕ ਧਰ ਕਰਕੇ ਕਹਿਆ
ਜੀ ਏਹੁ ਸਬਦ ਗਜਬ ਦਾ ਫੇਰੀ ਐਸਾ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਏ
ਹੁ ਸਬਦ ਨਹੀ ਫਿਰਦਾ ਜੋ ਵਰਤਣੀ ਸੀ ਸੋ ਦਗਾ ਗਈ ਪਰ ਤੂੰ ਬਖਸਿਆ ਹੈ ਪਰ ਤੂੰ

ਇਸ ਨਗਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਤਿਨਾ ਕੋਹਾਂ ਉਪਰ ਜਾਇ ਰਹਨਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਹੈ ਤਿਸ ਦਾ ਚੇਤਾ ਹੁ
ਰ ਆਪਣੇ ਟਬਰ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵੇ ਇਥੇ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਾ ਜੋ ਰਹੇਗਾ ਤਾਂ ਮਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ
ਤਾਂ ਉਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਪਣੇ ਬਾਲ ਬਚੇ ਕਉ ਲੈ ਕਰ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਰਹਿਆ। ਅਤੇ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੀ ਉਥੋਂ ਉਠਕੇ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈਠੇ॥ ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਕਰਤਾਰ ਦੇ
ਨਾਲ ਬਾਬਰ ਕਾਬਲ ਥੀ ਚੜ੍ਹਿਆ ਸੈਦਪੁਰ ਏਮਨਾਬਾਦ ਆਇ ਮਾਰਿਆ ਅਰੁ
ਜੋ ਆਸ ਪਾਸ ਦੇ ਗਿਰਾਉ ਸਭ ਮਾਰ ਲੀਤੇ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਭ ਕਤਲਾਮ ਹੋਏ।
ਔਰ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਬੰਧੀਆਂ ਪਠਾਨਾਂ ਕੁੜੀਆਂ ਸਭ ਬੰਨ ਲਈਆਂ। ਘਰ ਬਾਰ ਜਲਾਇ ਦਿ
ਤੇ ਤਬ ਪਠਾਣਾਂ ਦੀ ਹੋਈ ਅਜੇਹੀ ਮਾਰ ਬਾਬੇ ਦੇ ਸਬਦ ਨੇ ਕੀਤੀ ਜੋ ਪਠਾਣ ਉਪਰ ਮਾਰ
ਰਖਿਆ ਗਿਆ ਜੋ ਹੋਇਆ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਫਕੀਰਾਂ ਨੇ ਫਕੀਰ ਮੰਨਦੇ ਖੁਦਾਇ ਨੂੰ ਅ
ਤੇ ਜੋ ਫਕੀਰਾਂ ਦੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਗੁਜਰਦੀ ਹੈ ਸੋ ਖੁਦਾਇ ਸੁਣਦਾ ਹੈ। ਸੋ ਫਕੀਰ ਕੌ
ਣ ਹੈਨ ਜੋ ਸਿਦਕ ਸਬੂਰੀ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨਿ ਤੇ ਮੇਹਰ ਮੁਹਬਤ ਵਿਚ ਭਿੰਨੇ ਰਹੇ ਹੈ
ਨਿ ਜਿਨਾ ਪੰਜ ਭੂਤ ਆਤਮਾ ਵਸ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਸੋ ਉਹ ਫਕੀਰ ਆਖੀਦੇ ਹੈ। ਪਰ
ਇਸ ਗਲ ਸਤੀ ਕਉ ਏਹੁ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਕੀਰ ਹਿੰਦੂ ਹੋਵੇ ਤੁਰਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਵੇ ਜੋ
ਦਰਗਾਹ ਸਿਤਨੀ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਿਹ ਫਕੀਰ ਦੇ ਕਰਮ ਨਾ ਵਿਚਾਰੋ। ਤਬ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉ
ਜਾੜ ਵਿਚੋਂ ਉਠਕੇ ਸੈਦਪੁਰ ਆਇ ਵੜੇ ਕਿਆ ਦੇਖਦੇ ਤਾਂ ਕਤਲਾਮ ਹੋਇ ਚੁਕੇ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਥੇ ਕਿਆ ਵਰਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ
ਜੀ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਜੋ ਤੁਧ ਭਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਵਰਤਿਆ ਹੈ। ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਵਜਾਉ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਆ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ

॥ਕਹਾ ਸੁ ਖੇਲ ਤਬੇਲਾ ਘੋੜੇ ਕਹਾ ਭੇਰੀ ਸਹਨਾਈ॥ ਕਹਾ ਸੁ ਤੇਗਬੰਦ
ਗਾਡੇਰੜ ਕਹਾ ਸੁ ਲਾਲ ਕਵਾਈ॥ ਕਹਾ ਸੁ ਆਰਸੀਆ ਮੁਹ ਬੰਕੇ ਐਥੈ ਦਿ
ਸਹਿ ਨਾਹੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਇਹੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਗੋਸਾਈ॥ ਏਕ ਘੜੀ
ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਜਰੁ ਵੰਡਿ ਦੇਵੈ ਭਾਂਈ॥ ੧॥ ਕਹਾਂ ਸੁ ਘਰ ਦਰ ਮੰਡਪ ਮਹਲ
ਕਹਾ ਸੁ ਬੰਕ ਸਰਾਈ॥ ਕਹਾ ਸੁ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕਾਮਣਿ ਜਿਸੁ ਵੇਖਿ ਨੀਦ
ਨ ਪਾਈ॥ ੨॥ ਇਹੁ ਜਰੁ ਕਾਰਣਿ ਘਣੀ ਵਿਗੁਤੀ ਇਨਿ ਜਰ ਘਣੀ ਖੁਆ
ਈ॥ ਪਾਪਾ ਬਾਝਹੁ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਮੁਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਖੁਆ
ਏ ਕਰਤਾ ਖੁਸਿ ਲਏ ਚੰਗਿਆਈ॥ ੩॥ ਕੋਟੀ ਹੂ ਪੀਰ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ

[illegible] ਆ॥ਥਾਨਮੁਕਾਮਜਲੇਬਿਜਮੰਦਰਮੁਛਿਮੁਛਿ
ਕੁਇਰਰੁਲਾਇਆ॥ਕੋਈਮੁਗਲਨਹੋਆਅੰਧਾ॥ਕਿਨੈਨਪਰਚਾਲਾਇ
ਆ॥ ੪ ॥ਮੁਗਲਪਠਾਣਾਭਈਲੜਾਈ॥ਰਣਮਹਿਤੇਗਵਗਾਈ॥ਓ
ਨੈਤੁਪਕਤਾਣਿਚਲਾਈਓਨੀਹਸਤਚਿੜਾਈ॥ ੫ ॥ਇਕਹਿੰਦਵਾਣੀ
ਆਅਵਰਤੁਰਕਾਣੀਆਪਠਾਣੀਠਕੁਰਾਣੀ॥ਇਕਨਾਪੇਰਣਸਿਰਖੁਰ
ਪਾਟੇਇਕਨਾਵਾਸਸਮਾਣੀ॥ਜਿਨਕੇਬੰਕੇਘਰੀਨਆਇਤਿਨਕਿਉਰੈ
ਣਿਵਿਹਾਣੀ॥ ੬ ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਕਿਸਨੋਆਖਿਸੁਣਾਈ
ਐ॥ਹੁਕਮੀਹੁਕਮਿਚਲਾਏਵਿਗਸੈਨਾਨਕਲਿਖਿਆਪਾਈਐ॥ ੭

॥ਪਰ ਪਵਣ ਸਭ ਕਤਲਾਮ ਕੀਤੋ ਦੁਹੀ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਦੀ ਫਿਰੀ॥ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਲਸਕਰ ਵਿਚ ਆਇ ਵੜਿਆ॥ ਤੇ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਦਿਨ ਕਉ ਪਾਤਿ ਸਾਹੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਤ ਕਉ ਪੈਰੀ ਸੰਗਲ ਪਾਇ ਕੈ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਸਭ ਹੁਨੇ ਨਿਮਾਜ ਕਰਦਾ ਸੀ॥ ਅਤੇ ਤੀਹ ਸਿਪਾਰੇ ਕੁਰਾਨ ਦੇ ਪੜਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਪਿਛੋਂ ਰੋਟੀ ਖਾਂਦਾ ਸੀ ਲਸਕਰ ਵਿਚ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਲਤੇ ਫਿਰਨ ਤਾਂ ਬੰਦੀਵਾਨ ਦਲਦੇ ਪਕੜ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਉ ਤਰਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਵ ਜਾਇ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ॥

॥ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਖੁਰਾਸਾਨ ਖਸਮਾਨਾ ਕੀਆ ਹਿੰਦੁਸ
ਤਾਨ ਡਰਾਇਆ॥ਆਪੇਦੋਸਨਦੇਈਕਰਤਾਜਮੁਕਰਿਮੁਗਲਚੜਾਇ
ਆ॥ਏਤੀਮਾਰਪਈਕੁਰਲਾਣੇਤੈਂਕੀਦਰਦਨਆਇਆ॥੧॥ਤੂੰਕਰ
ਤਾਸਭਨਾਕਾਸੋਈ॥ਜੇਸਕਤਾਸਕਤੇਕਉਮਾਰੇਤਾਂਮਨਰੋਸਨਹੋਈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਸਕਤਾਸੀਹਮਾਰੈਪੈਵਗੈਖਸਮੈਸਾਪੁਰਸਾਈ॥ਰਤਨ
ਵਿਗੋਵੈਵਡਾਸਾਦਕਰੈਮਨਭਾਣੈ॥ਖਸਮੈਨਜਰੀਕੀੜਿਆਆਵੈ
ਜੇਤੇਚੁਗੈਦਾਣੇ॥ਮਾਰੈਮਰਜੀਵਾਲੀਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮਵਖਾਣੇ॥ ੨

॥ਜਾਂ ਏਹੁ ਸਬਦ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਕਹਿਓਸੁ ਜੋ ਇਸ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਲੈ ਆਵੋ॥ ਤਾਂ ਪਾਤਸਾਹੀ ਆਦਮੀਆਂ ਆਇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੋ ਹਾਜਰ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਫਕੀਰ ਏਹੁ ਅਦਮ ਦੇ ਰਸਣ ਹੂੰ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਵ ਰਹਿ ਸ੍ਰੀ ਦੇਸਣ [illegible] ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਕਹਿਆ ਜੋ ਏਹ ਤਾਂ [illegible] ਪਾ ਤਾਂ ਸੋਹਣੇ ਜੋ ਭੰਗ ਦਾ ਪਿਆਲਾ ਹਥੀਂ ਚਾ ਅਗੇ ਰਖਿਆ ਅਤੇ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਕਹਿਆ ਬ

ਕੇਮਸੀਂਸ੍ਰੀਗੁਰਾਂਪਾਹੁਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮੀਰਜੀਐਸੀਭੰਗਖਾਵਹਿਜਿਸਦਾਅਮਲਕ
ਦੇਨਹੀਉਤਰਦਾ।ਤਾਂਮੀਰਬਾਬਰਕਹਿਆਫਿਰਭੰਗਕਉਨਹੈਜਿਸਦਾਅਮਲਕਦੇਨ
ਹੀਉਤਰਦਾ ਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਰਬਾਬਵਜਾਉਤਾਮਰਦਾਨੇਰਬਾਬਵ
ਜਾਇਆ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਸਬਦਉਚਾਰਿਆ। ਰਾਗੁਤਿਲੰਗਮਹਲ ੧ ॥
॥ਭਉਤੇਰਾਭਾਂਗਖਲੜੀਮੇਰਾਚੀਤੁ॥ਮੈਦੇਵਾਨਾਭਇਆਅਤੀਤੁ॥ਕਰਕਾ
ਸਾਦਰਸਨਕੀਭੂਖ॥ਮੈਦਰਿਮਾਗਉਨੀਤਾਨੀਤ॥ਤਉਦਰਸਨਕੀਕਰਉਸ
ਮਾਇ॥ਮੈਦਰਿਮਾਗਤੁਭੀਖਿਆਪਾਇ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਕੇਸਰਿਕੁਸਮਮਿਰਗ
ਮੈਹਰਣਾ॥ਸਰਬਸਰੀਰੀਚੜ੍ਹਣਾ॥ਚੰਦਨਭਗਤਾਜੋਤਿਇਨੇਹੀ॥ਸਰਬੇ
ਪਰਮਲੁਕਰਣਾ॥ ੨ ॥ਘਿਅਪਟਭਾਂਡਾਕਹੈਨਕੋਇ॥ਐਸਾਭਗਤੁਵਰ
ਨਮਹਿਹੋਇ॥ਤੇਰੈਨਾਮਿਨਿਵੇਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਦਰਿਭੀਖਿਆਪਾਇ ੪

ਜਾਇਹਸਬਦ ... ਮੀਰਬਾਬਰਸੁਣਿ
ਆਤਾਂਬਹੁਤ ... ਸੋਹਿਆਅਤੇਕ
ਹਿਓਸੁਏਫਕੀਰ ... ਮੇਰੇਨਾਲਚਲ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ... ਮੀਰਜੀਇਕਵਾ
ਨਚਲਾਂਗਾਤਾਂਫੇ ... ਰਮੀਰਬਾਬਰ
ਕਹਿਆਫਕੀਰ ... ਜੀਪੰਜਦਿਨਤਾਂ
ਰਹੁਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ... ਜੀਕਹਿਆਭਲ
ਮੀਰਜੀਜਿਵੇਂਤੁ ... ਸਾਂਡੀਰਜਾਇ।
ਪਰਸ੍ਰੀਬਾਬਾ ... ਜੀਬੈਦੀਵਾਨਾਂਦੇ
ਲਦੇਖਕਰਬਹੁ ... ਤਗਮਕਰਨਿਤਾਂ

ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਰਬਾਬਵਜਾਉਤਾਮਰਦਾਨੇਰਬਾਬਵਜਾਇਆ
ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਸਬਦਉਚਾਰਿਆ। ਰਾਗੁਆਸਾਵਿਚ ॥ਜਿਨਿਸਿਰ
ਸੋਹਨਿਪਟੀਆਮਾਂਗੀਪਾਇਸੰਧੂਰੁ॥ਸੇਸਿਰਕਾਤੀਮੁੰਨੀਅਨਿਗਲਵਿਚਿਆਵੈ
ਧੂੜਿ॥ਮਹਲਾਅੰਦਰਿਹੋਂਦੀਆਹੁਣਿਬਹਣਿਨਮਿਲਨਿਹਦੂਰਿ॥ ੧ ॥ਆਦੇਸੁਬ
ਾਬਾਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਪੁਰਖਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਕਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿਵੇਸ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ
॥ਜਦਹੁਸੀਆਵੀਆਹੀਆਲਾੜੇਸੋਹਨਿਪਾਸਿ॥ਹੀਡੋਲੀਚੜਿਆਈਆਦੰਦਖੰ
ਡਕੀਤੇਰਾਸਿ॥ਉਪਰਹੁਪਾਣੀਵਾਰੀਐਝਲੇਝਿਮਕਨਿਪਾਸਿ॥ ੨ ॥ਇਕੁਲਖੁਲਹਨਿਬ

ਠੀਆ ਲਖ ਲਹਨਿ ਖੜੀਆ ॥ ਗਰੀ ਛੁਹਾਰੇ ਖਾਂਦੀਆ ਮਾਨਨ ਸੇਜੜੀਆ ॥ ਤਿਨਾ ਗਲਿ ਸਿਲਕਾ ਪਾਈਆ ਤੁਟਨਿ ਮੋਤਸਰੀਆ ॥ ੩ ॥ ਧਨ ਜੋਬਨ ਦੁਇ ਵੈਰੀ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹੀ ਰਖੇ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਦੂਤਾਂ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ ਲੈ ਚਲੇ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆਂ ਜੇ ਭਾਵੈ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ਅਗੋ ਦੇ ਜੇ ਚੇਤੀਐ ਤਾਂ ਕਾਇਤ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਸਾਹਾਂ ਸੁਰਤਿ ... ਰੋਟੀ ਖਾਇ ॥ ੫ ॥ ਇਕਨਾ ਵਖਤ ਖੁਆਈਅਹਿ ਇਕਨਾ ਪੂਜਾ ਜਾਇ ॥ ਚਉਕੇ ਵਿਣੁ ਹਿੰਦਵਾਣੀਆਂ ਕਿਉਂ ਟਿਕੇ ਕਢਹਿ ਨਾਇ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਚੇਤਿਓ ਹੁਣਿ ਕਹਣਿ ਨ ਮਿਲੈ ਖੁਦਾਇ ॥ ੬ ॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਇਕਿ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਪੁਛਹਿ ਸੁਖ ॥ ਇਕਨਾ ਏਹੋ ਲਿਖਿਆ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੋਵਹਿ ਦੁਖ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ ॥ ੭ ॥ ੧ ॥ ਜਾਂ ਇਹੁ ਸਬਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਹਾਲਤ ਵਿਚ ਆਇ ਗਇਆ ਅਤੇ ਢਹਿ ਪਇਆ। ਤਾਂ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਹੋ ਇਸ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਕਿਆ ਹੂਆ ਇਸ ਦੀ ਖਬਰ ਲੈਵੋ। ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਦਰਵੇਸ਼ ਫਕੀਰ ਹੈ। ਪਰ ਵਿਚ ਹਾਲਤ ਦੇ ਆਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜਾਰੇ ਭੁਜਾਈ ਦੇ ਅਗੇ ਦੁਆਈ ਕਰੋ ਜੋ ਏਹੁ ਫਕੀਰ ਖੜਾ ਹੋਵੈ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਠ ਖੜੇ ਹੋਏ। ਤਾਂ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਫਕੀਰ ਜੀ ਮੇਰੀ ... ਕਰੋ ਜੀ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੇ ਕਰ ਮੇਹਰ ਚਾਹਤਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਬੰਦੀਵਾਨ ਛੋਡ ਦੇਹੁ ਤੇ ਆਪ ਕਹੁ ਜੋ ਕਿਆ ਚਾਹਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਕਰਸੀ ਬਰਕਸੀਦ ਸੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤੇਰੀ ਪਾਤਸਾਹੀ ਪੁਸ਼ਤ ਦਰ ਪੁਸ਼ਤ ਚਿਰਕਾਲ ਰਹੇਗੀ ਤਾਂ ਮੀਰ ਬਾਬਰ ਨੇ ਬੰਦੀਵਾਨ ਸਭ ਖਲਾਸ ਕੀਤੇ ਸਭਨਾਂ ਨੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਨਾਇ ਕਰ ਰੁਖਸਤ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੜੇ ਪਰਸੰਨ ਹੋਏ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬਾਬਰ ਪਾਸੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੈਦਪੁਰੋਂ ਪਰਤ ਕੇ ਬਹੁਤ ਮੁਦਤ ਦੇ ਕੇ ... ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਆਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਵੇਈਂ ... ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਦੇ ... ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

। ਸਾਖੀ ਇਕ ਬਾਣੀਏ ਨਾਲ ਹੋਈ।

। ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਧਰਮਸਾਲ ਵਿਚ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਸਾਧ ਸੰਤ ਸੇਵਕ ... ਆਵੇ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਦੀ ਨਿਸਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਭ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਅਤੇ ਜੋ ਆਵੇ ਤਿਸ ਨੋ ਅੰਨ ਔਰ ਬਸਤ੍ਰ ਵੀ ਦੇਵਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਬੜੀ ਕੀਰ

ਤਦੋਂ ਲਗਾਈ ਕੇ ਭਾਈ ਕਾਲੂ ਵੇਦੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਐਸਾ ਜੋ ਗਲਾਈਆ ਹੋਰ
ਦੀਏ ਕਨਾਰੇ ਇਕ ਨਗਰ ਵਸਦਾ ਹੈ ਸੁ ਨਾਮ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਰਖਿਆ ਅਤੇ ਜੋ ਅਗ ਬੀਜ
ਦਾ ਹੈ ਤਿਸ ਦਾ ਅਣਦ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਦੀ ਬਾਤ ਹੈ ਇਕ ਖਤ੍ਰੀ
ਵੇਦੀ ਜਾਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ [illegible] ਆਇਆ ਅਤੇ ਆਇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible] ਬੇਨ
ਤੀ ਕੀਤੀ [illegible] ਮੈਂ ਤੁਸਾਡੇ ਦੇ ਦੀਦਾਰ ਤੇ ਨਿਰਧਨ ਹਾਂ ਤੇ ਇਕੱਲਾ
ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਕ ਮੇਰੇ ਘਰ ਬੇਟੀ ਹੈ ਤਿਸ ਦਾ ਕਾਜ ਆਗਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕੁਛ ਮਦਤ
ਕਰੋ ਜੀ ਕਿਉਂ ਕੇ ਆਪ ਸਾਡੀ ਕੁਲ ਵਿਚੋਂ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੋ ਅਤੇ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਮਿਹ
ਰਵਾਨਗੀ ਆਪ ਉਪਰ ਹੈ ਐਸੀ ਕਿਸੀ ਉਪਰ ਨਹੀਂ ਜੀ ਅਸਾਡੀ ਕੁਲ ਦਾ ਦੀਪਕ ਹੈ ਤੂੰ
ਸਭਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਮੇਰਾ ਕਾਰਜ ਸਿਧ ਕਰ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਮ
ਨ ਮੋ ਦਇਆ ਆਇ ਗਈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੈਸੇ ਵਸਤ ਤੈਨੂੰ
ਲੋੜੀਂ ਹੈ ਸੋ ਮੈਨੂੰ ਲਿਖ ਸੁਣਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਜੇ ਜੋ ਵਸਤ ਵਿਵਾਹੁ ਦੇ ਵਿਚ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ
ਸੋ ਲਿਖ ਕਰ ਸੁਣਾਇ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਉਸ ਵਕਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਇਕ ਸਿਖ ਸੀ ਉਸ ਦੀ
ਜਾਤ ਅਣਦ ਸੀ ਨਾਮ ਭਗੀਰਥ ਸੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਏਹੁ
ਵਸਤੂ ਸਭੇ ਜਾਇ ਕਰ ਲਾਹੌਰ ਤੇ ਲੈ ਆਉ ਜੋ ਅਤੇ ਭਗੀਰਥ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੀ [illegible] ਸੋ
ਜੀਰਤ ਹੋਵੇ [illegible] ਤੇਰਾ ਜਨਮ ਵਿਹਾਜਾ ਦੇਗਾ ਤਾਂ ਭਗੀਰਥ ਭੀ ਆਗਿਆ ਹੋਇ ਇਕ ਰੁਠ
ਦੀ [illegible] ਲਾਹੌਰ ਵਿਚ ਗਇਆ ਤਾਂ ਇਕ ਸਾਹੁਕਾਰ ਬਾਣੀਏ ਨੂੰ ਜਾਇ ਮਿਲਿਆ
ਤੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਏਹੁ ਵਸਤੂ ਮੈਨੂੰ ਛੇਤੀ ਦੇਹੁ ਪਰ ਮੈਂ ਰਾਤ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਰਹਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ
ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਅਜ ਦੀ ਰਾਤ ਰਹੁ ਤਾਂ ਭਲਕੇ ਸਭ ਵਸਤੂ ਅਣਾਇ ਦੇਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਭ
ਗੀਰਥ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈਂ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਬਾਣੀਏ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਹੋਰ
ਸਭੈ ਸਭੇ ਹੈਨ ਪਰ ਇਕ ਚੂੜਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਭਗੀਰਥ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈਂ ਤੇ
ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਤੇ ਜੇਕਰ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਵਿਗੜ ਦੇਵੀ ਤਾਂ ਬਾਣੀਏ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਕਿਸੇ ਕਾ ਸਾਹਿਬ ਕਰ ਕਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਕਹਿੰਦਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਕਰੇਗਾ ਅਕੇ ਮਹੀਨਾ ਕਟੇ
ਗਾ ਅਕੇ ਮਾਰੇਗਾ ਅਤੇ ਤੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕੇ ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਵਿਗੜਦਾ ਹੈ ਸੋ ਕਲੀ ਕਾਲ ਮੇ ਐਸੇ
ਕਉਣ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਕਰੇ ਪਰ ਹੋਏ ਤੇ ਜਨਮ ਵਿਗੜ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਭਗੀਰਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਐਸਾ ਗੁਰੂ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਣੀਏ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈਨੂੰ ਭੀ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਚਲਣਾ ਇਕ ਗੁ
ਰੂ ਮੈਂ ਭਾਲਦਾ ਹੋਇਆ ਪਇਆ ਹਾਂ ਸੋ ਤੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਪਣੀ ਵਸਤੂ ਬਾਹੁੜੇ ਅਤੇ ਭਗੀਰ
ਭਰਮ ਪੂਰਨ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਦੀ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਦੀ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰਾ ਮਨ ਮੰ

ਨਿਤਪ੍ਰਤੀ ਮੇਰਾ ਨਾਲ ਵਾਸਾ ਤੇ ਜੋ ਮੇਰਾ ਮਨ ਨਾ ਮਨਿਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮੁਕਤ ਹੋਸਕਦਾ
[illegible] ਕੇ ਬਹੁਤ ਬਾਣੀਆਂ ਆਵਦੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਕੇ ਪੈਰੀਂ ਪਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ
ਚਰਨਾਂ ਵਿਚ ਪ੍ਰੇਮ ਧਾਰਕੇ ਕਿਆ ਸੰਤੋਖ ਸਾਂਚੀ ਹੈ ਨੇਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤੇ
ਤੇ ਬਾਣੀਏ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ ਗਏ ਤੇ ਬਾਣੀਏ ਦੀ ਨਿਸਾਨੀ ਦਰਸਨ ਕਰਦੇ ਆਪੀ
ਬਾਣੀਆ ਨਿਹਾਲ [illegible] ਬਾਣੀਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਤਿਨ ਕੇ ਹਸਰਤੀ
ਆ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਉਨ [illegible] ਤੀ ਬਹੁਤ ਸਬਦ ਗਾਵਨ ਸਿਖਿਆ ਤੇ ਬਹੁ
ਤ ਪੋਥੀਆ ਲਿਖਵਾਈਆਂ [illegible] ਆ ਫੇਰ ਉਹ ਕੁਛ ਦਿਨ ਘਰ ਗਏ ਕਰ ਕਿਸ
ਬਾਣੀਏ ਨੇ ਸੁਦਾਗਰੀ ਕੀਤੀ ਉਸਾ ਥੋੜਾ ਜਾ ਸਿਦਕ ਨਾ ਰਹਿਤਾ ਬਾਉ ਉਸ ਦੇਸ ਦੇ
ਰਹਿਤ ਬਾਣੀਆਂ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਆ ਅਤੇ ਆਪਨੀਆਂ ਚੀਜਾਂ ਲਗਾ ਵੇਚਨ ਅ
ਤੇ ਕਮਾਏ ਜਸ ਵਿਚ ਉਸ ਤਾਂ ਵੇਚਨ ਪਰਚਿਨ ਕਉ ਸੈ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤੇ ਰਾਤ ਕਉ ਕੀਰਤਨ ਕ
ਰਨਾ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਉਠਕੇ ਇਸਨਾਨ ਕਰਨਾ ਜਪੁ ਜੀ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਨਾ ਔਰ

ਬੇਦ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਕੋਸੈ ਪਹਿਰ ਕਾ
ਤਨਾਲ ਨ੍ਹਾਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਦਾ ਅਠ ਸਾਏ
ਨੇ ਦਾ ਪੁੰਨ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਪੰਜ ਘ
ਕੀਆਂ ਰਾਤ ਨਾ ਨ੍ਹਾਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਦਾ
ਮਣ ਰੂਪੇ ਦਾ ਪੁੰਨ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਦੁਇ ਘ
ਕੀਰਤ ਗਹਿਣੇ ਨ੍ਹਾਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਦਾ
ਮਣ ਰੁਪਿਆਂ ਦਾ ਪੁੰ ਨੌਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ
ਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲ ਨ੍ਹਾਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਦਾ ਅਠ
ਪਾਣੀ ਦਾ ਪੁੰਨ ਹੋ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਦਿਨ
ਚੜ੍ਹੇ ਨ੍ਹਾਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਾਰ ਤੇ ਨਾ ਪਾਪ
ਹੋਂਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਸਦਾ ਪਹਰ ਰਾਤ ਰ
ਹਿੰਦੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰਨ ਤੇ ਜਪੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰੇ ਸਬਦਾਂ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰੇ ਤਦ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕੇ ਫੇਰ ਆਪਣੀ ਕਿਰਤ ਕਰੇ ਸਾਝ ਕਉ [illegible] ਕੀਰਤਨ [illegible] ਫੇਰ ਆ
ਰਤੀ ਸੋਹਿਲਾ ਪੜਕੇ ਫੇਰ ਸਉਂ ਰਹੇ ਉਹ ਸਿਖ ਸੀ [illegible] ਮੁਕਤ ਹੈ ਅਤੇ [illegible]
ਉਹ ਸਦਾ ਸਦ ਗਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਪਾਹ [illegible]
[illegible]

ਵਰਤ ਰਖਨ ਠਾਕੁਰ ਦੁਆਰੇ ਪੂਜਨਾ ਅਤੇ ਓਹ ਬਾਣੀਆ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕੁਈ ਰੀਤ ਨਾ ਕਰੇ
ਤਾਂ ਓਹ ਲੋਕ ਕਹਿਨ ਭਾਈ ਏਹੁ ਤਾਂ ਬਡਾ ਭ੍ਰਸਟ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ ਲੋਕ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਆਖ
ਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਇਕ ਬਾਣੀਆ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿਲਾਤਾ ਹੈ ਪਰ ਕੰਮ ਜੋ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਭ੍ਰਸਟ ਕਰਦਾ ਹੈ
ਵਰਤ ਨੇਮ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਕਰਤਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਸਿਵਨਾਭ ਨੇ ਕਹਿਆ ਉਸ ਬਾਣੀਏ ਕਉ ਸਦ ਲਿਆ
[illegible] ਤਾਂ ਉਹ ਰਾਜੇ ਦੇ ਪਾਸ ਪਕੜ [illegible] ਲੈ ਆਏ ਤਾਂ ਬਾਣੀਏ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਜਾਇ
[illegible] ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਨੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਹਿਆ ਫਿਰ ਨਮਸਕਾਰ ਕੁਛ ਅੰਦਰ ਦੀ ਫਲ ਤੇ
ਟਾਕਰੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਣੀਏ ਤੂੰ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿਲਾਤਾ ਹੈ ਤੇ ਵਰਤ ਨੇਮ ਨਹੀਂ ਕਰ
ਤਾ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਤਾਂ ਉਸ ਬਾਣੀਏ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਜਿਸ ਵਾਸਤੇ ਵਰਤ ਰਖੀ
ਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਨੇਮ ਕਰੀਦੇ ਹੈ ਸੋ ਗਲ ਮੈ ਪਾਈ ਹੈ ਕਿਆ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਭਾਈ ਓਹ ਬਾਤ ਕਵਨ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਤੈਨੂੰ ਸੰਤੋਖ ਆਇਆ ਹੈ ਤਬ ਬਾਣੀਏ ਕਹਿ
ਆ ਜੀ ਮੈਂ ਮਹਾਪੁਰਖ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਸੰਗ ਮੁਕਤ ਪਾਈ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ
ਆਖਿਆ ਤੇਰੀ ਨਿਸਾ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਣੀਏ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਜਬ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਆਪ
ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਤਬ ਨਿਸਾ ਪਿਛੇ ਰਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਰੇ ਬਾਣੀਏ ਕਲਜੁ
ਗ ਵਿਚ ਐਸਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜੋ ਜਿਸ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕੀਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਾਣੀਏ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਰਾਜਾ ਐਸਾ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈਨ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ਲੀਏ ਮੁਕਤਿ
ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੀ ਹੈ ਤਬ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬਾਣੀਏ ਉਸ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸੁਣਾਉ ਉਸ ਕੇ ਬ
ਚਨੋਂ ਮੈ ਭੀ ਮੋਹਿਆ ਜਾਵਾਂ ਤਬ ਉਸ ਬਾਣੀਏ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਸੁ
ਣਾਈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸੁਣ ਕਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖੁਸ ਹੂਆ ਅਤੇ ਸੋ ਕਰਕੇ
ਅਨੰਦ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਇਆ ਅਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਣੀਏ ਜੋ ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਸੋਈ ਮੇਰਾ
ਗੁਰੂ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਰੇ ਬਾਣੀਏ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਲੁ ਤਾਂ ਮੈਂ ਭੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਦ
ਰਸਨ ਕਰਾਂ ਆਵਾਂ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਸਿਵਨਾਭ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਬਾਣੀਏ ਆਖਿਆ ਸੁਣ
ਰਾਜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਰਤਖ ਸਰੂਪ ਹੈਨ ਤੂੰ ਚਿਤ ਵਿਚ ਨਿਸਚਾ ਰਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ
ਜਾਨਣ ਵਾਲੇ ਹੈਨ ਤੈਨੂੰ ਐਥੇ ਹੀ ਦਰਸਨ ਦੇਨਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿ ਭਾਈ ਸਿਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਿਸ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਬਾਣੀਏ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦਾ ਜਨਮ ਰਾਇ ਭੋਇ ਦੀ ਤਲਵੰਡੀ ਹੈ ਦੇਸ ਪੰਜਾਬ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਨੂੰ ਆ
ਖੀ ਐਥੇ ਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਰਸਨ ਦੇਵੇਂਗੇ ਜਾਂ ਆਵਕਈ ਦੇ ਤਾਂ ਹੀ ਜਾਸਰਾ ਪਹੁੰਚੇ
ਨਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਜੋ ਜਾਇ ਕਰ ਦਰਸਨ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਬਾਣੀ

ਤੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ [illegible] ਅਭਿਆਸ ਵਿਚ ਗਿਆ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਤੇਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ [illegible]
ਜਨਏ ਬੇਗੀ ਵਿਦਨੇਗੇ ਪਰ [illegible] ਬੜਦੇ ਰਹੁ ਗੁਰ ਆਖਿਨ ਸੀਖਿਰ ਵੇਲਏ ਤਾਂ ਰਾ
ਜੇ ਕਹਿਆ ਬਾਣੀ ਐਸੇ ਤੇਰੇ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਣੀਏ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਬਚਨ
ਮਾਨ ਤੇਰੀ ਮੁਰਾਦ ਹਾਸਲ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜਾਹੁ ਤੂੰ ਨਿਹਾਲ ਹੂਆ ਹੈ ਤੂੰ ਖਬਰਦਾਰ ਰਹੀਂ।
[illegible] ਗੁਰੂ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਜਰੂਰ ਆਵਨਗੇ ਕਿਤੇ ਭੁਲ ਨ ਜਾਈਂ। ਏਹ ਸਿਖਿਆ ਦੇਕ
ਰ ਬਾਣੀਆ ਜਹਾਜ ਭਰ ਕਰ ਓਥੋਂ ਪਸਚਮ ਕਉ ਰਵਾਨਾ ਹੂਆ। ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਸਿਵਨਾਭ
ਨੂੰ ਬੜੀ ਦਰਸਨ ਦੀ ਚਾਹ ਹੋਈ ਬੈਠਤਾਂ ਉਠਤਾਂ ਸੋਤਾਂ ਚਲਤਾਂ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਮਿਲਣੇ ਦੇ ਖਿ
ਆਲ ਵਿਚ ਰਹੇ ਔਰ ਕਿਸੀ ਤਰਫ ਮੇਂ ਚਿਤ ਨ ਲਾਵੇ। ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਚ
ਰਨਾ ਵਿਚ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਖੇ। ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਭਲੀਆਂ ਭਲੀਆਂ ਚੇਰੀਆਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀਆਂ
ਅਰ ਉਨ ਕਉ ਏਹੁ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕੇ ਕੋਈ ਫਕੀਰ ਆਵੇ ਉਸਕਾ ਧਰਮ ਛੁਟਕਾਵੋ ਪ
ਰ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਹੋਵੇ ਉਸ ਤਰਾਂ ਓਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਜੈਸੇ ਕੈਸੇ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰਿਖਿਆ ਕ
ਰੇ ਤੇ ਮੇਨੂੰ ਖਬਰ ਦੇਓ ਚਾਹੇ ਕਿਸੀ ਮਤ ਮੇਂ ਹੋਵੇ ਤੁਸੀ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਐਸੀ ਕ
ਰੋ ਜੋ ਉਸਦਾ ਧਰਮ ਛੁਟਕ ਜਾਏ। ਪਰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਏਹੁ ਆਈ ਕੇ ਜੋ ਪੂਰਨ
ਗੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ ਸੋ ਏਨਾ ਦੇ ਕਟਾਖ੍ਯ ਮੇਂ ਨ ਆਵੇਗਾ। ਅਰ ਜੋ ਕਲਜੁਗੀ ਸਾਧ ਹੋ
ਵੇਗਾ ਸੋ ਉਸਦਾ ਧਰਮ ਨ ਰਹੇਗਾ ਜੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ਤਾਂ ਏਨਾਂ ਗ
ਲਾਂ ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ਨਹੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਗਲੋਂ ਨਹੀ ਪਾਈਦਾ ਜਦ ਰਾਜਾ ਐਸ ਦ
ਰਸ੍ਰ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਨ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਕੇ ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਦ
ਰਸਨ ਦੇਵੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਮਰਦਾਨਾ ਰਾਜਾ ਸਿਵਨਾਭ ਨੂੰ ਦਰ
ਸਨ ਦੇਈਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਸਾਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਿਵਨਾਭ
ਦੇ ਦੇਸ ਗਏ ਅਗੇ ਰਾਜਾ ਸਿਵਨਾਭ ਦਾ ਇਕ ਬਾਗ ਹੈਸੀ ਪਰ ਸੁਕਾ ਹੋਇਆ ਸੀ
ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਦਰਵਾਜਾ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਨਨਕ
ਜੀ ਓਸ ਬਾਗ ਵਿਚ ਜਾਏ ਬੈਠੇ ਪਰ ਉਸ ਵਿਚ ਜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਚਰਨ ਪਾਇਆ
ਤਾਂ ਉਸ ਬਾਗ ਦੀਆਂ ਕਲੀਆਂ [illegible] ਪਈਆਂ ਜੋ ਓਸ ਬਾਗ ਦੀਆਂ ਕ
ਲੀਆਂ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਹੋਰ ਨ ਹੋਇ [illegible] ਭਾਈ ਏਹੁ ਬਾਗ ਤਾਂ ਮੁਦਤ ਦਾ ਸੁਕਾ ਹੋ
ਇਆ ਸੀ ਅਤੇ [illegible] ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੋ ਤੁਰਤ ਉਸ ਬਾਗ
ਦੇ ਬਾਗਵਾਨ ਨੇ ਜਾਇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਮੇਰਾ ਬਾਗ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਾਂ ਓਹ ਬਾਗ
ਵਾਨ ਉਸ ਬਾਗ ਦੇ ਵਿਚ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਦੇਖਿਆ ਸਭ ਬਾਗ ਦੀਆਂ ਕਲੀਆਂ

ਨਿਕਲ ਪਈਆਂ ਹੈਨ। ਤਿਸ ਬਾਗ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ ਜਾਂ ਦੇਖਦਾ ਦੇਖਦਾ
ਅਗੇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਇਕ ਫਕੀਰ ਮਸਤ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਬਾਗਵਾਨ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਕੁਝੀ ਮੇਰੇ ਧੰਨ ਭਾਗ ਹੈਨ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਅਜ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਦਾ ਦਰਸਨ
[illegible] ਪਿਛਲੀ ਪੈਰੀਂ ਉਹ ਦਉੜਿਆ ਰਾਜੇ ਸਿਵਨਾਭ ਦੇ ਪ
[illegible] ਜੋ ਬਾਗ ਸੁਕ ਗਿਆ ਸੀ ਉਸ ਬਾਗ ਵਿਚ ਇਕ ਫ
ਕੀਰ ਆਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਬੈਠਣ ਨਾਲ ਬਾਗ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ਗਿਆ ਹੈ ਮੇਰੇ
ਜਾਣਨਾ ਹਾ ਕਿ ਬਜਿਨਸ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹੁ ਬਾਗਵਾਨ ਪਾਸੋਂ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ
ਰਾਜੇ ਨੇ ਉਸੇ ਵਖਤ ਚੇਰੀਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਕਿ ਜਾਓ ਉਸ ਫਕੀਰ ਨੂੰ

ਦੇਖੋ ਕਿ ਕੈਸਾ ਕਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਚੇਰੀਆਂ
ਜਾ ਹੁਕਮ ਪਾਇ ਕਰ ਉਸ ਬਾਗ ਦੇ
ਵਿਚ ਆਈਆਂ ਸੋਲਾਂ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ
ਸੀਗਾਰ ਕਰਕੇ ਕਈ ਤਰਾਂ ਦੇ ਖ
ਹੇ ਮੇਵੇ ਓਹ ਥਾਲ ਭਰ ਕੇ ਸੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਆ ਣ ਰਖੇ ਅਤੇ ਹਥ
ਜੋੜ ਕਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਉ ਲਗੀਆਂ
ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਅ ਤੇ ਹਾਵ ਭਾਵ ਦਿਸ
ਤੇਆਂ ਵਾਲੇ ਦਿਖ ਵਨ ਅਤੇ ਸੇਵਕ
ਰਨ ਪਰ ਕਈ ਤਾਂ ਬਾਰਾਂ ਬਰਸਾਂ ਦੀ
ਆਂ ਹੈਨ ਤੇ ਕਈ ਸੋ ਲਾਂ ਬਰਸਾਂ ਦੀਆਂ
ਹੈਨ ਤੇ ਕਈ ਵਿਚ ਅਠਾਰਾਂ ਬਰਸਾਂ ਦੀਆਂ ਹੈਨ ਪਰ ਐਸੀਆਂ ਕਾਮ ਕੰਦਲਾਂ ਹੈਨ
ਕਿ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਦੇਖੇ ਸੁਰ ਨਰ ਮੋਹੇ ਜਾਨ। ਲਗੀਆਂ ਕਹਿਣ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਕੁਛ ਖ
ਵਹੁ ਕੁਛ ਪੀਵਹੁ ਜੀ ਅਸਾਡਾ ਦਿਲ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇ ਜੀ॥ ਤਬ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਸਬ
ਦ ਉਚਾਰਿਆ॥ ॥ਜਰੂਰਤ ਉਆ ਨਾਮੁ ਨ ਪੋਈ ਬਾ। ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੁ ਗਿਆ
ਦੇਖ ਭੀਤ। ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਚੀਤ ਅਨੀਤ। ਜਗ ਸਿਉ ਤੂਟੀ ਝੂਠੀ ਪ੍ਰੀਤ। ਕਾਮ ਬਿਖ
ਸਿਖ ਜਨ ਭਾਗੂ ਨਾਮ ਬਿਨ ਐਸੇ ਕੂਕਰ ਹਾ। ਪਾਰ ਸਾਹੂ ਕਾਹੂ ਮਨ ਪੇਰਾਫ
ਰਖ ਸਿਖਾਂ ਨੀ ਖਦ ਖੁਦਾ ਹੋਗੁ। ਸਾਤਿ ਸ਼ੀਲ ਤੇ ਪਰਚ ਕਰੇਗਾ। ਸਰਬ ਸੋਤ ਨਸੇਗ
ਦੇਗਾ। ਸਰਬ ਉਪਾਉ ਗੁਰੂ ਸਿਰ ਮੋਰੁ। ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਲਾਗਉ ਪਗ ਤੋਰਿ। ਨਾਮ ਰਤਿ

ਰਿਦੇਬਸੁਦਚਿਤ੍ਰ[illegible]ਇਲਿਲੇਸੋਚੋਰਾ॥੩॥ਮਤਿਥੋਈ[illegible]
ਇਉਸਾਰਨਾਮਰਤੇਪਤਿਸਿਉਪ੍ਰਗਟਾਈ॥ਸੋਗਦੂਖੀਨਿਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਈਭਉਮ
ਨੇਨਿਰਭਉਮੇਰੀਮਾਈ॥੪॥ਕਾਮਣਿਚਾਹੈਸੁੰਦਰਿਭੋਗਾ॥ਪਾਨਫੂਲਮੀਠੇਰਸ
ਰੋਗਾ॥ਖੇਲੈਬਿਗਸੈਤੇਤੋਸੋਗਾ॥ਨਾਮਸਰਨਾਗਤਿਕੀਨਸਿਹੋਗਾ॥੫॥ਕਾਪੜੁਪ
ਹਿਰਸਿ[illegible]ਸੀਗਾਰੁ॥ਮਾਟੀਫੂਲੀਰੂਪਬਿਕਾਰੁ॥ਆਸਾਮਨਸਾਬਾਂਧੋਬਾਰੁ
॥ਨਾਮਬਿਨਾਸੂਨਾਘਰਬਾਰੁ॥ਗਾਛਹੁਪੁਤ੍ਰੀਰਾਜਕੁਆਰਿ॥ਨਾਮਭਣੋਸਚਦੋਤਿਸ
ਵਾਰਿ॥ਪ੍ਰਿਉਸੇਵਹੁਪ੍ਰਭਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੁ॥ਗੁਰਸੇਵਹੁਪ੍ਰਭੁਬਿਖਿਆਨਿਵਾਰੁ॥ਮੋਹਨਿਮੋ
ਹਿਲੀਆਮਨਮੋਹਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਪਛਾਨੋਤੋਹਿ॥ਨਾਨਕਚਾਹੈਗੁਰਕਾਦੁਆਰ
ਤੇਰੇਨਾਮਸੰਤੋਖੀਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੁ॥੮॥ ਗਏਹੁਅਸਟਪਦੀਚੇਰੀਆ
ਦੇਪ੍ਰਥਾਇਹੋਈ॥ਜਾਂਉਨਾਚੇਰੀਆਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੀਬਾਣੀਸੁਣੀਤੇਨਾਲੇਦਰਸ
ਨਕੀਤਾਤਾਂਉਨਾਦੀਅੰਤਰਕੀਅਗਨਿਨਿਵਿਰਤਹੋਇਗਈਤਾਂਉਨਾਚੇਰੀਆਕਉ
ਸਾਂਤਿਆਇਗਈ॥ਬਡਭਾਗੀਆਨਕਉਪ੍ਰਾਪਤਿਭਈਆਂ॥ਔਰਕਛੁ[illegible]
ਗਈ॥ਤਾਂਫੇਰਓਹਮਿਲਕਰਰਾਜਾਸਿਵਨਾਭਦੇਪਾਸਆਈਆਂਤੌਅਰਜਿਉ
ਰਾਜਾਉਨਕਉਬੁਲਾਵਤਾਥਾਤਿਉਹੀਲਗਾਬੁਲਾਵਨੇ॥ਤਬਉਨਾਚੇਰੀਆਂਕ
ਹਿਆਰਾਜਾਜੀਆਪਹਮਾਰੇਪਿਤਾਹੋਅਰਹਮਾਰੇਕਉਦਾਸੀਕੀਬਾਤਮਤ
ਕਰਹੁ॥ਤਬਰਾਜਾਸਿਵਨਾਭਅਚਰਜਹੋਇਗਇਆਅਤੇਆਖਓਸਹੇਪ੍ਰਮੇਸ
ਰੀਇਹਤਾਂਮੇਰੇਕਉਇਕਘੜੀਨਹੀਸੀਵਿਸਾਰਤੀਆ॥ਅਬਇਨਕਉਕਿ
ਆਹੂਆ॥ਤਬਚੇਰੀਆਂਨੇਕਹਿਆਹੇਰਾਜਾਜੀਅਸਾਨੋਪੂਰਨਪੁਰਖਕਾਦਰਸ
ਨਹੂਆਹੈ॥ਸਾਡੇਮਨਦੀਤ੍ਰਿਸਨਾਮਿਟਗਈਹੈ॥ਮਨਕਰਕੇਬਚਰਹੀਆਂਹਾਂਹਮ
ਕੋਸੰਤੋਖਪ੍ਰਾਪਤਿਹੂਆਹੈ॥ ਜਦਚੇਰੀਆਦੀਬਾਤਸੁਣੀ ਤਾਂਰਾਜਾਸਿਵਨਾ
ਭਉਠਦਉੜਿਆ॥ਜਾਂਦੇਖੇਤਾਂਅਗੇਬਾਗਵਿਚਫਕੀਰਬੈਠਾਹੈ॥ਪਰਫੇਰਖ
ੜੇਕਰਖੜਾਹੋਇਕਰਅੰਤਰਧਿਆਨਹੋਇਰਹਿਆ॥ਪਰਗੁਰੂਜੀਰਾਜੇਦੇ
ਅਜਮਾਉਣਦੀਖਾਤਰਦੋਇਦਿਨਖੜੇਹੀਰਹੇ॥ਪਰਰਾਜਾਭੀਗੁਰੂਜੀਦੇਪਿਛੇਸਿ
ਰਿਖੜਾਹੂਆਸੋਹਿਲਿਆਭੀਨਹੀ ਜਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਡਿਠਾਜੋਰਾਜਾਭਰਮਤਾਨਹੀ
ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਬੈਠਗਏ ਤਾਂਪਿਛੋਂਰਾਜਾਭੀਬੈਠਾ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਵਜੀਕਹਿਆ
ਰਾਜਾਜੀਭਲੇਹੋ॥ਤਾਂਰਾਜਾਨੇਕਹਿਆਹਾਂਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਜੀਆਪਦੇਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰ
ਕੇਭਲੇਹਾਂ॥ਤਾਂਫੇਰਬਾਬੇਜੀਕਹਾਰਾਜਾਜੀਅਨੰਦਕੁਸਲਹੈ॥ਪਰਜੋਉਸਬਾ

ਕੀਏਪਾਸੋਲਿਖਾਲਿਆਸੀਕੇਬਾਬਾਜੀਖਤ੍ਰੀਹੈਬੇਦੀਕਰਤਾਰਪੁਰ[illegible]
ਨਾਭੂਮਤਲਵੰਡੀਤ੍ਰਯੀਦੀਪਰਰਾਜੇਦਿਲਵਿਚਆਣੀਕੇਏਹੀਪਤਾਤਾਂਲਗੀ
ਏਤਬਜਾਣੀਜੋਓਹੁਗੁਰੂਹੈਤਬਰਾਜੇਕਹਾਗੁਸਾਂਈਜੀਆਪਕਾਨਾਮਕਿਆ
ਹੈਅਤੇਜਾਤਕਿਆਹੈਤਾਂ॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਸਬਦਉਚਾਰਿਆ॥

॥ਰਾਗੁਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ॥ਪੂਛਤਤੇਤਾਕਉਣਨਾਮਹੈਕੈਸੇਜਾ
ਤੀ॥ਜੋਤੁਮਭੀਤਰਿਮਹਲਿਬੁਲਾਵਹੁਪੂਛਹੁਬਾਤਨਿਰੰਤੀ॥ ੧ ॥
ਰਹਾਉ॥ ॥ਤਬਰਾਜੇਕਹਾਜੀਤੁਮਜੋਗੀਹੋ॥ ਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕ
ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਨਾਮਨਿਰਮਾਇਲਜਾਕੈਨਾਮਨਰਾਤੀ॥ਪ੍ਰੀਤਮਨਾਥਸ
ਦਾਸਤਸੰਗੇਜਨਮਮਰਣਗਤਿਬੀਤੀ॥ ੨ ॥ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀ
ਤੁਮਬ੍ਰਾਹਮਣਹੋ॥ ॥ਬ੍ਰਾਹਮਣਗਿਆਨਧਿਆਨਇਸਨਾਨੀਹ
ਰਿਗੁਣਪੂਜੇਪਾਤੀ॥ਏਕੋਨਾਮਏਕੋਨਾਰਾਇਣਤ੍ਰਿਭਵਣਏਕਾਜੋਤੀ॥
੩ ॥ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆਗੁਸਾਂਈਜੀਤੁਮਖਤ੍ਰੀਹੋ॥ ॥ਤਾਂਬਾਬੇਕ
ਹਿਆ॥ਜਿਹਬਾਡੰਡੀਇਹੁਘਟਛਾਬਾਤੋਲੋਨਾਮੁਅਜਾਰੀ॥ਏਕੋਹਾਟਸ
ਾਹਸਭਨਾਸਿਰਵਣਜਾਰੇਏਕਾਭਾਤੀ॥ ੪ ॥ ॥ਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆ

ਜੀਹਮੈਕਿਸਿਧ ਦਸੀਏਜੀਮਹਾ
ਪੁਰਖਾਕੀਸੋਝੀ ਹਮਕਉਸਮਝ
ਨਹੀਂਪਉਂਦੀਹੈ ਮਹਾਰਾਜਜੀਮ
ਹਾਪੁਰਖਾਂਦੀਸੋ ਝੀਮਹਾਪੁਰਖ
ਹੀਜਾਨਤੇਹਾਪਰ ਆਪਦਾਂਘਰਿ
ਕਿਸਪਰਤੀਤਿਹੈ ਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕ॥
॥ਊਪਰਿਗਗਨਿ ਗਗਨਿਪਰਿਗੋ
ਰਖੁਤਾਕਾਅਗਮੁ ਗੁਰੂਪੁਨਿਵਾਸੀ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਬਾ ਹਰਘਰਏਕੋਨਾ
ਨਕਭਇਆਉਦਾਸੀ॥ ੫ ॥ਜਬਸ੍ਰੀਨਾਨਕਕਹਿਆਉਦਾਸੀਤਬਰਾ
ਜੇਦੇਚਿਤਵਿਚਪ੍ਰਤੀਤਆਇਗਈਹੈਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆਜੋਮੇਰੇ[illegible]
ਜੋਮੁਝਕਉਪੂਰਨਗੁਰੂਮਿਲਿਆਹੈ॥ਤਬਰਾਜਾਪਰਦਖਣਾਦੇਕਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਦੀਚਰਨੀਲਾਗਾ॥ਤਾਂਰਾਜੇਬੇਨਤੀਕੀਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਤੁਸਾਂਣੀਜਾਣੀਹੋਤੁਕਰਤ

ਮਿਲਿਓ ਤੇ ਵਰੁਗੀ [illegible] ਜਾਨੀ ਜੀ ਤੇਰੇ ਪੈਰਿਆ [illegible]
ਪਰੀਖ੍ਯਾ ਪਾਰੇ ਆਪ ਚਲ ਪਏ ਜੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible] ਗੁਰੂ ਮਰਦਾਨਾ
ਚਲਦਾ ਉਤਾ ਅਸੀ ਆਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਸਿਵਨਾਭ ਨੇ ਜਾਇਕੇ ਉਸੇ ਵਖਤ ਬੁਲਾਇਆ ਕਿ
ਕੋਈ ਬਰਸਾ ਵਿਚ ਕੀ ਮਾਹੋਦਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਓਹ ਦਿਨਾ ਵਿਚ ਤਿਆਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਾਰੀ
ਗਰ ਬੁਲਾਇ ਕਰ [illegible] ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਈ ਜਦ ਓਹ ਧਰਮ
ਸਾਲਾ ਬਣ ਚੁਕੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨਾਂ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਜਾਂ ਰਾਜਾ ਬਾਗ
ਵਿਚ ਗਇਆ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੇ ਨਜਰ ਨਹੀ ਆਏ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਸਿਵ
ਨਾਭ ਬੜਾ ਘਬਰਾ ਗਿਆ ਪਾਇਆ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕੁਛ ਹੋਸ ਨ ਰਹੀ ਤਾਂ ਲੋਕ ਦੇਖਣ ਤਾਂ ਕਿ
ਆ ਦੇਖਨ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹਨ ਤਾਂ ਓਹ ਲੋਕ ਦੌੜੇ ਜਾਇਕੇ
ਰਾਜਾ ਜੀ ਕੋ ਕਹਿਓ ਰਾਜਾ ਜੀ ਕਿਓਂ ਐਸੇ ਬਿਆਕੁਲ ਹੋਇ ਰਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਧਰਮਸ
ਾਲ ਵਿਚ ਹੈਗੇਨ ਜਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਜੀ ਫਿਰ ਕਰ
ਦੌੜਿਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਧੰਨ ਧੰਨ ਆਖੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਜਾ ਉਪਰ ਮੇਹਰਬਾਨ ਹੋਏ ॥ [illegible] ਪਸਾਰਾ
ਕਉ ਨਿਮਰਤਾ ਦੇ ਕਿਆ ਤਾਂ ਦਿਆਲ ਜੀ ਨੇ ਖੁਸ ਹੋਇਕਰ ॥ ਸੰਮਤ ੧੫੭੪
ਸਾਖੀ ਰਾਜਾ ਸਿਵਨਾਭ ਕੋ ਉਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਜੀ ਬਖਸੀ ਰਾਜਾ ਜੀ ਕਉ ਬਹੁਤ ਖੁ
ਸੀ ਕੀਤਾ ਉਸ ਵਖਤ ਸਾਤੇ ਰਾਜੇ ਸੰਗਲਾਦੀਪ ਵਿਚ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਜਾਨੀਦਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਬਚਨ ਸੇ ਇਕ ਰਾਜਾ ਹੋਇਆ ਹੋਰ ਸੰਗਤ ਸੰਗਲਾਦੀਪ ਮ
ਹਿ ਬਾਕੋ ਸਬਨ ਗਾਵਾਂ ਮੇ ਰਾਜਾ ਸਿਵਨਾਭ ਜੀ ਕੀ ਆਨ ਮਨਾਈ ॥ ਉਸ ਸਮੇ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਆਰਬਲਾ ਚਾਲੀਆਂ ਉਤੇ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ ਤਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ [illegible] ਆਏ ਹੋਏ ਸਨ ਉਸ ਸਮੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ [illegible] ਸੰਗਤ
ਉਚਾਰਨ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਓਥੇ ਸਿਖ [illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ [illegible]
[illegible] ਨਗਰ ਪਟਣ ਵਿਚ ਸੰਗਤ ਬਹੁਤ ਬਣਾਈ ਧਰਮਸਾਲ [illegible]
[illegible] ਕੀਤੇ ਨਗਰ ਪਟਣ ਵਿਚ [illegible]
ਲਗਾਇਆ ॥ ਓਹ ਸਭ ਸਤਨਾਮ ਰੋਜ [illegible] ਅਤੇ [illegible]
ਨੇ ਤਾਂ ਕਿਆ ਕੇ ਸਾਬ ਮਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ਉਸ [illegible] ਕਉ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਿਹਾਲ
ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਸਮਰਥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਪ ਜੀ ਰੂਪ ਤੇ ਆਪ ਹੋਏ [illegible] ਮਹਲੀ
ਕਹਿਦਾ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੇ [illegible] ਪੰਜ ਬਰਸ [illegible]

ਇਹ ਧਾਤੂ ਹੋਏ ਸਭ ਖੁਆਰ ਕਰਿ ਆਖਿਆ ਮਿਲੇ ਜਾ ਕਿਤੇ ... ਦਿਨ ... ਸੋਇ ਕੇ
ਕੇ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਮਰਦਾਨਾ ਪਟਣ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਦਾ
ਲੇ ਇਕ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਦੀ ਜਗਾ ਉਪਰ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਸੋ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ
ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਚਲੇ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰਿ ਆਵੀ
ਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ ਭੀ ਥੋੜੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਟਣ ਕੀ ਤਰਫ ਤੁਰੇ।

॥ਸਾਖੀ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਪਟਣ ਦੇ ਬਾਹਰ ਬੋਹੜ ਉਪਰ ਜਾਇ ਬੈ
ਠੇ ਜਦ ਸੁਬਾਹ ਕੇ ਵਖਤ ਪੀਰ ਕੇ ਮਦਰਸੇ ਖਾਨੇ ਕੀਆਂ ਲਕੜੀਆਂ ਕਾਮਲ ਚੁਣਨੇ
ਆਇਆ ਜਾਂ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇਆ ਅ
ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦੁ ਉਚਾਰਿਆ॥ ਰਾਗ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧॥ ॥ਆਪੇ ਪਟੀ
ਕਲਮ ਆਪਿ ਉਪਰਿ ਲੇਖੁ ਭਿ ਤੂੰ॥ ਏਕੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਕੂ॥ ॥ਜਾਂ ਏ
ਹੁ ਸਲੋਕ ਕਾਮਲ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਲਕੜੀਆਂ ਨੂੰ ਛੋੜ ਕਰ ਆਇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ
ਸਾਂਈ ਇਸ ਰਬਾਬੀ ਕੋ ਹੁਕਮ ਦੇਹੁ ਜੀ ਕਿ ਇਸ ਬੈਤ ਨੂੰ ਫੇਰ ਆਖੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਬਾਣੀ ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਤੂੰ ਫੇਰ ਆਖਿ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਫੇਰ ਸਲੋਕ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਕਾਮਲ ਨੇ ਸਿਖ ਲਇਆ ਅਤੇ ਜੋ ਲਕੜੀਆਂ ਸੇ ਚੁਗਿ
ਆਸਨ ਸੋ ਲੇ ਕਰ ਆਪਣੇ ਪੀਰ ਪਾਸ ਆਇ ਸਲਾਮ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਖਿਆ
ਸਾਹ ਪੀਰ ਸਲਾਮਤ ਜੀ ਅਸਾ ਨੂੰ ਇਕ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਸੀ
ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਾਮਲਾ ਕਿਥੇ ਮਿਲਿਆ ਹਈ ਤਾਂ ਕਾਮਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਪੀਰ
ਜੀ ਜਿਥੇ ਮੈਂ ਲਕੜੀਆਂ ਲੈਣ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਉਥੇ ਇਕ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਬੈਠਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਇਕ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਰਬਾਬੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬੈਤ ਆਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਮ ਉ
ਸ ਦਾ ਨਾਨਕ ਹੈ ਸਾਈਂ॥ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਾਮਲਾ ਕੋਈ ਤੂੰ ਭੀ ਬੈਤ ਸਿਖਿ ਆਇਓਂ
ਤਾਂ ਕਾਮਲ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪੀਰ ਸਲਾਮਤ ਜੀ ਇਕ ਬੈਤ ਮੈਨੂੰ ਹਾਸਲ ਹੋਇ
ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਕਾਮਲਾ ਆਖ ਤਾਂ ਸਹੀ ਜੋ ਦੇਖਾਂ ਕਾਹਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਾ
ਮਲ ਆਖਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਓਹ ਆਖਦਾ ਹੈ॥ ॥ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ ਉ
ਪਰਿ ਲੇਖੁ ਭਿ ਤੂੰ॥ ਏਕੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਕੂ॥ ॥ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਾ
ਮਲਾ ਕਛੁ ਇਸ ਦਾ ਬਿਆਨ ਭੀ ਸਿਖ ਆਇਓਂ ਤਾਂ ਕਾਮਲ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੈਨੂੰ
ਸਭ ਕਛੁ ਕੋਸ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਬਾਬਾ ਜਿਸ ਦਾ ਏਹੁ ਬੈਤ ਆਖਿਆ ਹੈ

ਤਿਸਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰੀਏ॥ ਫਕੀਰ ਹੁ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ... ਤਿਸਦੇ ਪਾਸ ਮੈਂ ਲੈ ਕੇ
ਚਲੂ ਉਸਨਾਲਿ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਆਂਗਲ ਕਰਾਂਗੇ॥ ਤਾਂ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਲਖ ਪਾਲਕੀ ਦੇ
ਉਪਰ ਚੜ੍ਹ ਕਰ ਅਸਵਾਰ ਹੂਆ ਅਤੇ ਨਾਲ ਕਮਲ ਨੂੰ ਲੈਕਰ ਚਲਤੇ ਚਲਤੇ ਉਥੇ
ਆਏ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠੇ ਸਨ ਤਾਂ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਅੱਗੇ ਖੜਾ ਹੂਆ ਤੇ ਮੂਹੋਂ ਆਖਿ
ਓਸੁ ਬੁਝਨ ... ਸਲੈਕਾ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਅਲੈਕਮ ਸਲਾਮ
ਸਲਾਮ ਹੋ॥ ਪੀਰ ਜੀ ਆਈਏ ਅਜ ਖੁਦਾਇ ਅਸਾ ਉਪਰ ਮੇਹਰਬਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਜੋ ਤੁਸਾਡਾ ਦੀਦਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਦੋਹਾਂ ਉਨਾਂ ਦੇ ਦਸਤ ਪੋਸੀ ਕਰੀ ਤੇ ਬੈਠ ਗਏ॥

॥ ॥ਗੋਸਟ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਲ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਦੀ ਹੋਈ॥

ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਬੈਂਤ ਤੁਸਾਡਾ ਸੁਣ ਕਰ ਮੈਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ
ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਏਹੁ ਆਈ ਕੇ ਜਿਸਦਾ ਬੈਂਤ ਹੈ ਉਸਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰੀਏ ਤ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਪੀਰ ਜੀ
ਅਜ ਅਸਾਨੂੰ ਨਿ ਦੁਨਸ ਹੋਈ ਹੈ॥
ਜੋ ਤੁਸਾਡਾ ਦੀਦ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ
ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਇਸ ਬੈਂਤ ਦਾ
ਬਿਆਨ ਕਰੀਏ ਜੀ॥ ਜੋ ਆਪਨੇ
ਆਖਿਆ ਹੈ॥ ਏਕੋ ਕਹੀਏ ਨਾ
ਕਿ ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਕੂੰ ਇਕ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਦੂ
ਇਹਦੀ ਕੇਹੜੀ ਸੋ ਦੀ ਕੇਹੜੀ ਗਲ ਹੀ॥
ਅਤੇ ਆਪਨੇ ਕਾ ਹੈ ਇਕੋ ਇਕ ਹੈ॥
ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਆਖ ਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਸਾਡੇ ਦਿਲ
ਸਹੀ ਹੈ॥ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਕੇ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਖੁਦਾਇ ਸਹੀ ਹੈ॥ ਸ
ਆਖੋ ਕਿਸ ਵਿਚ ਸਹੀ ਹੈ ਔਰ ਕਿਸ ਵਿਚ ਅਣਸਹੀ ਹੈ॥ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਇਕੋ ਸਾਹਿਬ ਹੈ ਇਕੋ ਹੈ ਇਕੋ ਸੇਵਹੁ ਦੂਜੇ ਰਦ॥ ॥
ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਸਿਮਰੀਐ ਜੰਮੇ ਤੇ ਮਰ ਜਾਇ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰੀਐ ਨਾਨਕਾ ਜਲ ਥਲ ਰ
ਹਿਆ ਸਮਾਇ॥ ਜਾਂ ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੇਖ ਪੁ
ਛਿਆ ਜੀ॥ ਪਾਟਾ ਪਟੋਲਾ ਧਜ ਕਰੀ ਕੰਬਲੜੀ ਪਹਿਰੇਉ॥ ਜਿਨੀ ਵੇਸੀ ਸਹੁ ਮਿਲੈ
ਸੇਈ ਵੇਸ ਕਰੇਉ॥ ੨ ॥ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਕਾਇ ਪਟੋਲਾ ਪਾੜਤੀ ਕੰਮਲ

ਇਪਾਹਿਕੇਉ॥ ॥ਮੁੰਧਰੀਥੋੜੀਆਂ ਸਹੁ ਮਿਲਣੀ ਸੋਨੀਜਤਰਾਸਕਰੇਉ॥ ੨॥
ਮੁਣਹੀ ਸੁੰਧ ਵਦੇਸ ਪਿਰ ਨਹੂਰੇ ਸੰਭੋ॥ ਮਿਲਣਿ ਦਿਆ ਪਿਲਨ ਲਗਾਈ ਜੇ ਨੀ ਆਤੇ
ਰਾਸਕਰੇਉ॥ ੪ ॥ਜਾਂ ਏਹੁ ਜਬਾਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਨੇ ਪ੍ਰ
ਛਣਾ ਕੀਤੀ॥ ਨਹੀਂ ਕਿਨਹਿ ਕੀਆ ਵਡੀ ਬਿਹੂਈ ਆਸਾ ਪਨ ਸੇਈ ਜੋ ਰੌਲੇ ਮੈ ਤੋਂ ਸਹੁ
ਨਾ ਮਿਲੀਆਸਾ॥ ੫ ॥ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ॥ ॥ਮਹਲ ਕੁਚਜੀ ਮੜਵੜੀ ਕਾ
ਲੀ ਮਨੇਕ ਸੁਧ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਨਿ ਤਾਂ ਪਿਰੁ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਅਵਗਣ ਮੁੰਧਿ॥ ੬ ॥ਅਤੇ
ਅਉਰਤ ਘਰ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਮਰਦ ਬਿਦੇਸ ਗਇਆ ਹੋਇ ਅਤੇ ਜੋ ਅਉਰਤ ਮਰਦ ਦੇ ਹ
ਕਿ ਅੰਦਰ ਬੈਠੀ ਰਹੈ ਤਾਂ ਅਉਰਤ ਖਸਮ ਦੀ ਤੇ ਖਸਮ ਅਉਰਤ ਦਾ॥ ਅਤੇ ਪੀਰ
ਜੀ ਜੇਕਰ ਅਉਰਤ ਹੋਵੈ ਅਉਗਣਹਾਰੀ॥ ਅਤੇ ਖਸਮ ਨਾਲ ਸਿਦਕ ਨਾ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਓ
ਹ ਅਉਰਤ ਔਰਾ ਦੀ ਹੋਈ॥ ਅਤੇ ਜੋ ਅਉਰਤ ਸਬਰ ਕਰਕੇ ਬਾਹਰ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਦਕੁ
ਰਾਦ ਪਾਵੇ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੇਖ ਜੀ ਅਉਰਤ ਸੁਚੱਜੀ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਖਸਮ ਪਾਸੋਂ ਡ
ਰਦੀ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਮਹਲ ਤੇ ਭਲੀ ਵਾਸਨਾ ਆਵੈ ਤਾਂ ਉਸ ਪਰ ਖਸਮ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋ
ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਹਰਵਾਨ ਭੀ ਹੋਂਦਾ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਜੋ ਮਹਲ ਕੁਚੱਜੀ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਖਸਮ ਉਸ ਤੇ ਮਿਹਰ
ਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਜੇ ਸਾਹਿਗਾਨਿਆਵੈ ਤਾਂ ਖਸਮ ਨਜੀਕ ਵੀ ਨਹੀ ਜਾਂਦਾ॥ ਅਤੇ ਸੁਣ
ਪੀਰ ਜੀ ਕੁਚੱਜੀ ਇਹੁ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਖਸਮ ਦੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇ ਸਾਹਿਗਾਨ ਇਸ ਨੂੰ ਕ
ਹਿਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਹਰ ਬੇਖਬਰ ਅਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ਤੇ ਅਹੰਕਾਰ ਵਿਚ ਆਪਣਾ ਆਪ ਜਾਣੇ ਇਨੀ
ਗਲੀ ਇਸ ਤੋਂ ਸਾਹਿਗਾਨ ਆਵਦੀ ਹੈ ਹੇ ਸੇਖ ਜੀ ਜੋ ਇਤਨੀਆਂ ਗਲਾਂ ਇਸ ਵਿਚ ਹੋਵ
ਨਿ ਤਾਂ ਖਸਮ ਕਿਉਂ ਕਰ ਮਿਲੈ॥ ਜੋ ਇਸ ਵਿਚ ਗੁਣ ਹੋਵਨਿ ਤਾਂ ਸਦਾ ਖਸਮ ਮਿਲਦਾ
ਹੈ॥ ਤਾਂ ਸੇਖ ਕਹਿਆ ॥ਕਵਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਕਵਣੁ ਗੁਣੁ ਕਵਣੁ ਸੁ ਮਣੀਆ
ਮੰਤੁ॥ ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਸੋ ਹਉ ਕਰੀ ਜਿਤੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ਕੰਤੁ॥ ੧ ॥ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ॥
॥ਨਿਵਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਖਵਣੁ ਗੁਣੁ ਜਿਹਬਾ ਮਣੀਆ ਮੰਤੁ॥ ਏ ਤ੍ਰੈ ਭੈਣੇ ਵੇਸ ਕਰ ਤਾਂ
ਵਸਿ ਆਵੀ ਕੰਤੁ॥ ਸੋਦਾ ਕਰੈ ਕੇਤ ਵੀ ਕਿਤੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕੋ ਹੋਇ॥ ਸਭੇ ਸਈਆਂ ਛਡ ਕੇ ਕੀਤੇ
ਤਿਸ ਹੀ ਪ੍ਰਹਿ ਹੋਇ॥ ੩ ॥ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੇਖ ਜੀ ਨਿਵਣ
ਸਭ ਨੇ ਵੇਲ ਮਾਂਹੀ ਸੋ ਇਹ ਅਖਰ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਭੀ ਕਿਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਬੁਰਾ ਕਹੇ ਅਗੋਂ ਉਤਰ
ਦੇਵਣ ਇਹ ਖਿਵਣ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਸੇਖ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਸੁਖ ਦੇਵੈ ਭਾਵੇਂ ਦੁਖ ਦੇਵੈ ਤਿਸ ਨੇ ਅ
ਛਾ ਕਰੇ ਤੇ ਜਬਾਨ ਬੀਚ ਵੈਲ ਤਦ ਚੰਗਾ ਹੀ ਬੋਲੇ ਏਹੁ ਮਣੀਆ ਹੈ॥ ਜਦ ਅਵੇਹੀ ਸੇ
ਵ ਕਰੇ ਤਾਂ ਉਸ ਖਸਮ ਕਉ ਭਾਵੈ॥ ਤੋ ਸਭੇ ਸਈਆਂ ਛਡ ਕੇ ਕੰਤੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕਾ ਹੋਂਦਾ ਹੈ॥ ॥

ਉਨ ਸਤੋਲੀਆ ਕਹਿਆ ਮੈਨ [illegible] ਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨ ਬੇਗ਼ਾ ਕਰ ਕੇ ਫੇ
ਰ ਲਾਚਾਰ ਲਾ ਪਾਇਆ ਵੇਖਾਂ ਸੇਵਾ ਪਿਛੇ ਨਜ਼ਰ ਕੇ ਨਜ਼ਾਰੇ ਪਿਛੇ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੇਖ ਜੀ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਕੰਤ ਕੀਤਾ ਕੰਤ ਤਿਸ ਦੀ ਕਾਹੇ ਹੋਇ। ਗਾਫ਼ਲੀ
ਕੰਤ ਨ ਪਾਈ ਐਸ਼ਾ ਵੇਖਰੀ ਸੁ ਆਲਿਓ ਹੋਇ। ੧ ।ਹੇ ਸੇਖ ਜੀ ਮੁਲਾਇਮ ਸਦਾ ਸੇਵਦੇ
ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤੇ ਨਿਰ ਗਰਭ ਹੋਵੇ ਤਦ ਇਸ ਦੇ ਉਪਰ ਓਹ ਸਚਾ ਖੁਦਾਇ [illegible]
ਹੈ ਤੇ ਮੇਹਰ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤੇ ਗਰਭ ਕਰੇ ਓਹ ਭਾਵੇ ਕੋਈ ਸੋਹਣੀ
ਹੋਵੇ ਉਸ ਉਪਰ ਕੰਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਹੀਂ ਹੋਂਦਾ ਅਤੇ ਓਹੁ ਛੁਟੜ ਕਹਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਸੇਖ ਜੀ ਮੁਲਾਇ
ਸਦਾ ਸੇਵਦਾ ਹੈ ਸੇਵਾ ਕੀਤੇ ਖਸਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ।ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਏਹੁ ਸਮਝਾਇ
ਆ ਤਾਂ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਉਪਰ ਢਹਿ ਪਇਆ। ਆਖਿਓਸੁ ਵਾਹੁ
ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਖ਼ੁਦਾਇ ਦੇ ਰਾਹੁ ਦੀ ਖਬਰ ਹੋਈ। ਅਸੀ ਅਜ ਜੀਵੇ ਹਾਂ।
ਅਸਾਂ ਨੋ ਅਜ ਖ਼ੁਦਾ
ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਅਜ
ਦਿਹ ਸੱਬ ਨਾਮੀ
ਗੁਸਤਾਕੀ ਮਾਫ਼ ਕ
ਜੀਰ ਜਾਇ ਹੋਵੇ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਕਰਦੀਆਂ ਹੈਨਿ
ਦੀਆਂ ਹੈਨ। ।
ਲੋਕ ਦਿਤਾ। ਭੁਖੇ

ਇਦਾ ਅਉਲੀਆ
ਖ਼ੁਦਾਇ ਦੇ ਮਿਲਣ
ਆ ਪਰ ਜੀ ਇਕ
ਰਨੀ ਅਤੇ ਨਾਨਕ
ਪੁਛੀਏ ਜੀ। ਤਾਂ
ਸੇਖ ਜੀ ਗਲ ਸੋਸ
ਜੋ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਨਾਮ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸ
ਕਾਮੇ ਦੋਸਤੀ ਭੁਖੇ
ਖ਼ੁਦੇ ਰੀ ਢਾਲ ਬੇ ਮਾਲੇ ਪੂਲੀ ਮਲਊ ਖੇਸ ਦਵ ਪਲੀ ਖਾਭਉ ਕੇਵੂ ਪਖੁ ਆਰੋਹੀ
ਫਕੜਾ ਪੈਟੈ ਪੀਪਾ ਚੁਪੇ ਰੰਗੀ ਨਾਨਕਾ ਵਿਣਨਾ ਵੈ ਮੁਖਰੀਗਾ। ।ਸੇਖ ਜੀ ਜਿਉਂ ਭੂ
ਖ ਦੀ ਤੇ ਕਾਮ ਦੀ ਦੋਸਤੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਲਬ ਦੀ ਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਸੋਹਬਤ ਹੈ। ਤੇ ਸੇਖ
ਦਾਇ ਵਾਲਿਆਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਤੇ ਖੁਦਾਇ ਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ਨਾਲ ਦੋਸਤੀ ਹੈ। ਜਿਉਂ ਭੁਖੇ ਨੂੰ
ਭੋਜਨ ਸੁਖਾਂਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨੀਂਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਵਿਛਾਉਣਾ ਸੁਖਾਇੰਦਾ ਹੈ ਤਿਉਂ ਖ਼ੁਦਾਇ ਦਿ
ਆਂ ਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਖੁਦਾਇ ਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ਸੁਦਾਇਓ
ਰ ਕੇ ਵੈਰ ਲਾਲ ਜੀ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਖਾਉਂਦੀਆਂ ਹੈਨ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੋਲ ਬਦ ਨਾਲੋਂ
ਫਕਰ ਨੀ ਬੰਦਗੀ ਹੈ। ।ਤਾਂ ਸੇਖ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਇਕ ਕਾਤੀ ਲੋੜੀਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਕੇ

ਹੀਜਿਸਦਾਛੂਹਿਆਆਦਮੀਹਿਲਾਲਹੋਵੇਅਤੇਮੁਸਿਕਤੀਆਂਹੈਨਸੋਜਾਨਦੇਰਾਮ
ਲਕਰਨਵਾਲੀਆਂਹੈਨਅਤੇਆਦਮੀਇਸਨਾਲਹਰਾਮਹੋਂਦਾਹੈਅਤੇਮੈਨੂੰਐਸੀ
ਕਾਤੀਦੇਹੁਜਿਸਦਾਛੂਹਿਆਆਦਮੀਹਿਲਾਲਹੋਜਾਵੇ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਆਖਿਆਸੇਖਪੀ
ਰਜੀ॥ ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਸਲੋਕਕਹਿਆ॥ ॥ਸਾਹਿਬ [illegible]
ਗ॥ਪਾਣੀਤੇ ਤੇ ਸਕਿਆਪਰਅਪਾਰ॥ਸਾਚੇਕੀਜਾਣਲਈਵਿ[illegible]
ਕੀਬੇਰੇਵਿਚਸਮਾਇ॥ਤਿਸਕਛੂਹਿਹੋਵੈਸੇਖਾਸੋਫੁਲਾਬਨਿਕਲਬਾਦੇ॥ਹੇ
ਲਾਲਲਗੇਹਰਿਕੀਜਾਇ॥ਨਾਨਕਦਰਦੀਦਾਰਿਸਮਾਇ॥ ੧ ॥ਸੇਖਜੀਇਹੁਦੀ
ਨਾਹਰਗਾਇਸਾਵਿਚਲਬਾਹੈਤਿਚਰਏਹੁਮਕਰੂਹੈਖਾਮਹੈਨਪਾਕਹੋਜਾਇਸਾਦੇ
ਚੋਲਭੁਜਾਇਤਾਂਹਲਾਲਥੀਵੈ॥ਤਾਂਸੇਖਖੁਸੀਹੋਇਆ॥ਖੁਸੀਹੋਇਕੈਡਰਗਇਆ॥
ਤਾਂਸੇਖਕਹਿਆਖੁਦਾਇਬਾਦੇਮੰਗਦੇਸੋਸੋਤਾਂਖੁਦਾਇਦਿਤਾ॥ਅਤੇਨਿਹਾਲਹੋਏ
ਜੋਲੋੜੀਦੀਸੀਸੋਤਾਂਪਾਇਆਤੇਨਿਹਾਲਭੀਹੋਏ॥ਪਰਇਕਮੇਰੀਅਰਜਹੈਜੇਹੁਕਮੁ
ਹੋਵੇਤਾਂਪੁਛਾਂ॥ਤਾਂਬਾਬੇਕਹਿਆਸੇਖਜੀਕਹੀਏ॥ ॥ਤਾਂਸੇਖਕਹਿਆਨਾਨਕਜੀ
ਏਹੁਮਾਇਆਤਾਂਛਲੁਹੈਅਤੇਜੀਵਲੋੜੀਦੀਹੈ॥ਮਾਇਆਕਿਉਕਰਛਲੀਏ॥
॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇ ਸੀਰਾਗਵਿਚਸਬਦਉਚਾਰਿਆ॥ ॥ਅਛਲਛਲਾਈਨਹ ਛ
ਲੇਨਹੀਘਾਉਕਟਾਰਾਕਰਿਸਕੈ॥ਜਿਉਸਾਹਿਬਰਾਖੈਤਿਉਰਹੈਇਸਲੋਭੀਕਾਜੀਉ
ਟਲਪਲੈ॥ਬਿਨੁਤੇਲਦੀਵਾਕਿਉਜਲੈ॥ਕਰਚਾਨਣੁਸਾਹਿਬਤਉਮਿਲੈ॥ ॥ਸੇ
ਖਜੀਮਾਇਆਅਛਲਹੈ ਸੋਕਿਸੇਪਾਸੋਂਛਲੀਨਹੀਜਾਂਦੀ॥ਕੋਈਮਾਇਆਕਰਨਹੀ
ਸਕਦਾ ਭੁਲੀ ਭੁਲੀਕਰ ਰਖਦਾਹੈ ਏਹੁਮਾਨੁਖਲੋੜੀਦੀਹੈ ਤਾਂਸੇਖਕਹਿਆਸਾਹਿ
ਬਜੀਬਿਨ ਤੇਲਦੀਵਾਕੈਸੇਜਲੈ ਔਰਬਿਨਦੀਵੇਚਾਨਣਕੈਸੇਹੋਵੇ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਬ
ਬੇਕਹਿਆਕੁਰਾਨਕਤੇਬ ਕਮਾਈਐ॥ਭਉਵਟੀਇਤੁਤਨਿਲਾਈਐ॥ਸਚੁਬੂਝਣੁ
ਆਣਿਜਲਾਈਐ॥ਬਿਨੁਤੇਲਦੀਵਾਇਵਚਲੈ ਕਰਚਾਨਣੁਸਾਹਿਬਇਉਮਿਲੈ॥
ਹੇਸੇਖਜੀਇਸਜੰਜਮਕੀਤਿਆਂਸਚਾਦੀਵਾਜਰਦਾਹੈਤਾਂਸਾਹਿਬਨੂੰਮਿਲਦਾਹੈ
॥ਤਾਂਸੇਖਕਹਿਆਦੇਖਾਨਾਨਕਜੀਏਹੁਜੋਗਲਕਰਦਾਹੈਤੂਪਦਵਿਚਖੁਦਾਇਗਲ
ਕਰਦਾਹੈਕਿਆਪਤੂੰਖੁਦਾਇਹੈਂ॥ਤਾਂਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਹਸਕੇਕਹਿਆਸੇਖਜੀਤੂੰ
ਨਿਹਾਲਹੋਇਆਹੈਂ॥ਤਾਂਫੇਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਸੇਖਜੀਤੇਰੇਪਰਨਜਰਹੈ
ਇਉ ਮੁਕਤੂੰਮੁਕਤਹੋਇਆ॥ ਤਾਂਸੇਖਨੇਅਰਜਕੀਤੀਹੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਇਕਵਾਰੀਸੁਨਾਇਦੇਵੋ॥ਅਸੀਂਮਖਸੂਦਏਹੋਹੈਜੋਦਰਗਹਿਬਿਨਾਹੋਦੀਨਾਹੀ

ਅਤੇਆਖਦੇਹੋਕੇ ... ਸਰੀਰਕਉਣਹੋਸੀ॥ਤਾਂਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ॥ਮਰਦਾਨਿਆਰਬਾਬਵਜਾਇ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਰਬਾਬਵਜਾਈ
ਅਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਪਉੜੀਆਖੀ॥ ਪਉੜੀ॥ ॥ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿਓ
ਆਪੀਨੈਰਚਿਓਨਾਉ॥ਦੁਯੀਕੁਦਰਤਿਸਾਜੀਐਕਰਿਆਸਣੁਡਿਠੋਚਾਉ॥ਦਾ
ਤਾਕਰਤਾਆਪਿਤੂੰਤੁਸਿਦੇਵਹਿਕਰਹਿਪਸਾਉ॥ਤੂੰਜਾਣੋਈਸਭਸੈਦੇਲੈਸਹਿਜਿੰਦੁਕਵ
ਾਉ॥ਕਰਿਆਸਣੁਡਿਠੋਚਾਉ॥ ੧ ॥ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਪਉੜੀਆਖੀ ... ਖੁਬ
ਹਸਉਠਖੜਾਹੋਇਆਤੇਆਇਤਜੀਮਕੀਤੀਓਸੁ॥ਆਖਿਓਸੁਬਾਬੇਨ
ਨਕਜੀਤੈਖੁਦਾਇਆਪਨੇਪਾਇਆਹੈ॥ਤੁਸਾਂਤੇਖੁਦਾਇਦੇਵਿਚਫੇਰਕੁਛਨਹੀਂ॥ਪ
ਰਤੂੰਅਸਾਂਉਪਰਮਿਹਰਵਾਨਹੋਵੇਂ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬਾਜੀਆਖਿਆਸੇਖਜੀਤੂੰਨਿਹ
ਲਹੋਇਆਹੈਂ॥ਤਾਂਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਉਥੋਂਵਿਦਾਲੀਤੀ॥ਸੇਖਨੂੰਖੁਸੀਕੀਤੀ॥ਬਾਬਾਜੀ
ਉਥੋਂਚਲਦੇਰਹੇ॥ ॥ਬੋਲਸੁਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ॥ ॥

॥ਅਗੇਸਾਖੀਇਕਸਿਖਨਾਲਹੋਈ॥

॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਇਕਗਾਵਦੇਬਾਹਿਰਜਾਇਬੈਠੇ ਉਸਪਿੰਡਵਿਚ
ਇਕਸਿਖਰਹਿੰਦਾਸੀ ਜਦਉਹਸਿਖਬਾਹਰਆਇਆਤਾਂਕਿਆਦੇਖੇ ਜੋਇ
ਕਅਤੀਤਬੈਠਾਹੈਤੇਇਕਰਬਾਬੀਉਸਦੇਅਗੇ॥ਸਬਦਪੜਦਾਤਾਂਓਹਸਿ
ਖਬੜਾਪ੍ਰਸੰਨਹੂਆ ਅਤੇਜਾਇਕਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਅਤੇ
ਤੇਹਥਜੋੜਕਰਅਰਦਾਸਕੀਤੀਹੇਸਚੇਪਾਤਸਾਹਜੀਮਿਹਰਬਾਨੀਕਰਕੇਧ
ਰਮਸਾਲਵਿਚਚਲੀਏਜੀਉਸਅਸਥਾਨਨੂੰਪਵਿਤ੍ਰਕਰੋਜੀ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਨੇਮੇਰੇਤਾਂਈਕਹਿਆਭਾਈਬਾਲਾਅਤੇਮਰਦਾਨਾਚਲਹੁਭਾਈਏਸਸਿਖਦੀ
ਸਰਧਾਪੂਰੀਕਰੀਏ ਏਹਕਹਿਕਰਸ੍ਰੀਬਾਬਾਜੀਉਸਸਿਖਦੇਘਰਦੇਬਾਹਰਜਾ
ਇਬੈਠੇ ਪਰਉਹਸਿਖਘਰੋਂਨਿਰਧਨਹੈਸੀ ਜੋਦਿਨੇਜੁੜਦਾਰਾਤੀਨਹੀਂਜੁੜਦਾ
ਹੈਜੋਰਾਤਜੁੜਦਾਤਾਂਦਿਨੇਨਹੀਂਜੁੜਦਾ॥ਘਰਵਿਚਇਕਸਿਖਤੇ
ਇਕਸਿਖਣੀਸੀਤੇਇਕਉਨਾਂਦਾਬਾਲਕਸੀ॥ਪਰਉਸਸਿਖਨੇਪ੍ਰਸਾਦਕੀਤਾਤੇ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਉਨਾਂਦੇਘਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਇਆ ਅਤੇਅਗਲੇਦਿਨਉਸਸਿਖ
ਦੇਕੂਚਹੋਇਆਇਨਾਂਕਿਵੇਂਜਾਣਨਾਦੇਵੇਂ ਤਾਂਉਸਸਿਖਨੇਏਕੰਮਕੀਤਾਜੋਸਿਖਦੇ
ਲੜਕਾਹੈਤੇਉਨਾਂਦੀਸੇਵੀਆਂਦੀਓਹਵੇਚਕੇਅੰਨਲੈਆਂਦਾ ਪਰਓਸਸਿਖ
ਨੇਪਾਲਣਨਹੀਸੀਲਈਹੋਈਜਦਉਸਨੇਆਪਣੀਸਿਖਣੀਨੂੰਕਹਿਆ ਤੂੰ

ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰ ਤਾਂ ਉਹ ਲਗੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਨੇ ਤੇ ਆਇ ਉਹ ਬਰਤਨ ਲੈਣ ਗਈ ਤਾਂ ਬਾਹਰ
ਲੜਕਾ ਸਹੁਕ ਮਰ ਗਿਆ ਚੁਲੇ ਵਿਚ ਪੈ ਕੇ ਜਦ ਉਹ ਸਿਖਣੀ ਬਾਹਰ ਆਈ ਤਾਂ ਕਿ
ਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਲੜਕਾ ਮਰ ਗਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਦੇਖ ਕਰ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਕਪੜੇ
ਵਿਚ ਲਪੇਟ ਕੇ ਅੰਦਰ ਰਖ ਛਡਿਆ ਪਰ ਆਪਣੇ ਭਰਤੇ ਨੂੰ ਉਸ ਨੇ ਨਹੀਂ [illegible]
ਕਿ ਮਤ ਸ[illegible] ਹੋਇ ਕੇ ਏਹੁ ਵਿਚਾਰ[illegible]
ਕਰ ਰਹੀ ਜਦ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਭਰਤੇ ਨੂੰ ਆ[illegible]
ਹਾਰਾਜ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਹੈ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਦ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕੈ ਆਇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਹਰ ਬਾਨੋਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਉਠ ਕਰ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਰਬ ਘਟਾਂ ਕੇ ਅੰਤ੍ਰਜਾਮੀ ਕਹਿਣ ਲ
ਗੇ ਸਿਖਣੀਏ ਉਸ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਸਦੋ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਖਣੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਕਿਤੇ ਅੰਦ
ਬਾਹਰ ਸੁਤਾ ਪਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਿਖਣੀਏ ਉਸ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇ
ਲਿਆਉ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖਣੀ ਕਹਿਆ
ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੁ ਉਹ ਤਾ ਹੁਣੇ [illegible]
ਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕੋ ਜੀ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ ਹਿਆ ਸਿਖਣੀਏ
ਤੇ ਬਾਲਕ ਦਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਖ
ਣੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗਰੀ ਬਾਨਿਵਾਜ ਜੀ ਉਸ
ਦਾ ਨਾਉ ਲਾਲ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਬਚਾ ਲਾਲ ਆਉ ਬਾਹਰ ਆ
ਉ ਅਤੇ ਇਤਨੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਕਹਿਣੇ
ਨਾਲ ਉਹ ਬਾਲਕ ਖੇਡਦਾ ਖੇਡਦਾ ਬਾ

ਹਰ ਆਇ ਗਇਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਓ
ਸਿਖ ਤੇ ਸਿਖਣੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਢਹਿ ਪਏ ਤੇ ਆਖਣ ਲਗੇ ਵਾਹੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਗਲੇ ਬਾਲਕ ਉਸ ਸਿਖ ਪਾਸੋਂ ਕੁਛ ਹੋਇਆ ਦੇਨਾ ਹੀ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਖ ਸਿ
ਖਣੀ ਸਲਾਹ ਕਰਕੇ ਉਸ ਬਾਲਕ ਕੌ ਦੇਣ ਕੋ ਲੈ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਸਿਖਾ ਓਹ ਬਾਲਕ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਖ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਪਾਰਬ੍ਰ

ਹਾਂ ਜੀ ਆਪ [illegible] ਦੇ ਆਸੀ ਕਹਿ ਰਹੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿ
ਆਗ੍ਯਾ ਈ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਬਾਲਕ [illegible] ਆ ਉਤਾਂ ਉਹ ਸਿਖ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਲੈ ਆਇਆ ਅਤੇ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਖੜਾ ਆਣ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਹੇ
ਬਾਲਕੋ ਤੇਰੇ ਮਾਂ ਅਰ ਬਾਪ ਤੈਨੂੰ ਵੇਚਦੇ ਹੈਨ ਤੂੰ ਚਕੀ ਪੀਸੇਂਗਾ ਪਾਣੀ ਭਰੇਂਗਾ ਐ
ਰ [illegible] ਕਰੇਂਗਾ ਅਤੇ ਨਿਰਤਕਾਰੀ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਲੜਕੇ ਆ[illegible]
ਤਿਸਾਹੁ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਖਸਮ ਦੀ ਰਜਾਇ ਹੋਵੇਗੀ ਸੋ ਮੇਰੇ ਮਾਥੇ ਪਰ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਕਿਉਂ ਰੇ ਬਾਲਕੇ ਤੂੰ ਖਾਂਵੇਗਾ ਕਿਆ ਅਰ ਪਹਿਨੇ
ਗਾ ਕਿਆ ਅਰ ਕੰਮ ਕਿਆ ਕਰੇਂਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਬਾਲਕ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਖੁਵਾ
ਉਗੇ ਸੋ ਖਾਵਾਂਗਾ ਜੋ ਕੁਛ ਪਹਿਨਾਉਗੇ ਸੋ ਪਹਿਨਾਂਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕੰਮ ਕਹੋਗੇ ਸੋ ਕਰ
ਗਾ ਜੀ ਅਰ ਜਿਥੇ ਰਖੋਗੇ ਉਥੇ ਰਹਾਂਗਾ ਜਦ ਮੈਂ ਆਪ ਦਾ ਮੁਲ ਖਰੀਦਿਆ ਗਿਆ
ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਆਪ ਦੇ ਅਗੇ ਕਿਆ ਉਜਰ ਹੈ ਜੀ ਏਹੁ ਬਾਰਤਾ ਸੁਣ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹੇ ਵਾਹੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਜੇਕਰ ਏਹੁ ਸੁਭਾਵ ਤੇ ਏਹੁ ਵਾਰਤਾ ਅਸਾਡੇ
ਵਿਚ ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਅਸੀ ਜਾਣੀਏ ਜੋ ਅਸਾਂ ਉਪਰ ਤੇਰੀ ਬੜੀ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਹੈ ਪਰ
ਅਛਾ ਫੇਰ ਭੀ ਧੰਨ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਔਗਣਾਂ ਵਲ ਨਹੀ ਦੇਖਦਾ ਅਸਾਡੇ ਉਪਰ ਕਈ
ਬਾਰਤਾ ਕਰਨੇ ਹਾਂ ਹੇ ਭਗਵੰਤ ਜੀ ਅਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਏਹ ਬਾਤ ਦੇ [illegible] ਅਸਾਨੂੰ ਏਹੁ ਦੇ
ਹੁ ਫੇਰ ਆਪ ਅਸਾਡੇ ਚੋਜਾਂ ਵਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤੂੰ ਧੰਨ ਹੈ ਹੇ ਪ
ਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਜੈਸਾ ਸੁਭਾਵ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸੋ ਈ ਸੁਭਾਵ ਅਸਾਨੂੰ ਮੇਹਰਬਾਨੀ
ਕਰੋ ਤਾਂ ਅਸੀ ਭੀ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਉਪਰ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਕਰ ਚਲੀਏ ਏਹ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸ੍ਰੀ ਨਿ
ਰੰਕਾਰ ਜੀ ਅਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀਤੀ ਜਗਤ ਦੇ ਭਲੇ ਵਾਸਤੇ ਜੋ ਸੰਸਾਰੀ ਜੀ
ਵ ਜੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਭਾਣੇ ਉਪਰ ਭਰੋਸਾ ਰਖਨ ਤੇ ਹੰਕਾਰ ਨਾ ਕਰਨ ਏਹ ਕਹਿ ਕਰ
ਤਿਨਾ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਤੇ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਗਲ ਨਾਲ ਲਗਾਇਆ ਤੇ ਉਸ ਲੜਕੇ ਦੇ ਪ੍ਰਥਾਇ
ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧॥ ॥

ਮੁਲ ਖਰੀਦੀ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸੁਭਾਗਾ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਚਨੀ
ਹਾਟਿ ਬਿਕਾਨਾ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਲਾਗਾ॥ ੧ ॥ ਤੇਰੇ ਲਾਲੇ
ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਮਾ ਲਾਲੀ ਪਿਉ ਲਾਲਾ ਮੇਰਾ ਹਉ ਲਾਲੇ ਕਾ ਜਾਇਆ॥ ਲਾਲੀ
ਨਾਚੈ ਲਾਲਾ ਗਾਵੈ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਤੇਰੀ ਰਾਇਆ॥ ੨ ॥ ਪੀਅਹਿ ਤ

[illegible] ਪੰਥ ਹੋਗੀ ਪੰਡਿਤ ਮਲੇਵੰ ਜਪਣ
ਕਾਂਤੇਰਾਨਵਿ॥ ੩ ॥ਕ੍ਰਿਤਾ[illegible]ਨਵਲਲਾਖਖਸਹੰਸ੍ਰ ਪਵਤ੍ਰਿਆਈ
॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਚਲਿਆਪਤਿਤਦਾਰੂਪਾਵਣਮੁਕਤਿਨਪਾਈ॥ ੪॥ ੧॥

ਏਹੁ ਸਬਦ ਸੁਣ ਕਰ ਓਹੁ ਸਿਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨੀ ਆਣ ਪਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਸਤਿ ਨਾਮ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦਿਤਾ ਅਰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਧਰਮ [illegible] ਰਨੀ ਤੇ ਦਸਵੰਧ ਦੇਨਾ ਆਏ ਸਿਖ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਤੇ ਨਾਮ ਜਪਨਾ ਤੁ[illegible] ਰੀ ਕਮਾਈ ਵਿਚ ਬਰਕਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਸੌਰੇਗਾ ਤੁਸਾਡੇ ਤਾਂ ਓਹੁ ਸਿਖ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਿਖੀ ਧਾਰਨ ਕੀਤੀ ਸਰਬਤ ਮਿਲ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਧੋਇ ਕਰ ਪਾਹੁਲ ਲੀਤੀ ਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਸਾਰੇ ਪਿੰਡ ਪਰ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਉਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੋਰ ਸਿਖ ਦੇ ਗਏ॥

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਜਦ ਤੁਰੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਬਾਲਾ ਇਕ ਸਿਖ ਇਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਮਿਲ ਜਾਂਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਸਿਖ ਦੇ ਘਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਓਹੁ ਸਿਖ ਆਏ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਹਰ ਇਕ ਸਨੂੰ ਪੁਛਦਾ ਸੀ ਕਿ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਜੀ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦਾ ਕੀ ਫਲ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕੁਛ ਦਸ ਜਾਏ ਕੋਈ ਕੁਛ ਦਸ ਜਾਏ ਸੋ ਉਸ ਸਿਖ ਦੇ ਘਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਛਕ ਹਟੇ ਤਾਂ ਕਹਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਸੰਤਾਂ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦਾ ਕੀ ਮਹਾਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਤੈ ਅਗੇ ਭੀ ਕਿਸੇ ਸਾਧ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਅਗੇ ਭੀ ਕਈ ਸੰਤ ਮੇਰੇ ਘਰ ਆਏ ਹੈਨ ਸੋ ਜੋ ਸੰਤ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਸੇਵਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸੋ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜੀ ਤੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੁਛਦਾ ਹਾਂ ਸੋ ਕੋਈ ਕੁਛ ਦਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਕੁਛ ਦਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਮੇਰੀ ਨਿਸਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਸਵੇਰੇ ਉਠ ਕੇ ਫਲਾਣੇ ਜੰਗਲ ਵਿਚ ਜਾਂਦੀ ਓਥੇ ਕੋਈ ਤੈਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ ਸੋ ਤੇਰੀ ਨਿਸਾ ਕਰੇਗਾ ਜੇ ਓਥੇ ਤੇਰੀ ਨਿਸਾ ਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਸਾਡੇ ਪਾਸ ਆਇ ਜਾਵੀਂ ਜਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਓਹੁ ਸਿਖ ਅਗਲੇ [illegible] ਉਠ ਕੇ ਜੰਗਲ ਵਿਚ [illegible] ਤਾਂ ਓਥੇ ਇਕ ਕਾਂ ਉਡਦੀ ਤੇ ਇਕ ਕਾਉ ਦਾ ਜੋੜਾ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ [illegible] ਬੈਠ ਕਰ ਆਈ ਤੀਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਓਥੇ

ਕੋਈਨਾਹੀ [illegible] ਤ ਇਕ ਬਾਵਾਂ ਦਾ ਜੋੜਾ ਓਥੇ ਨਜਰੀ ਆਇਆ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰ
ਰਖ਼ਾਂਵੀਆ [illegible] ਠ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਭਲਕੇ ਟੋਰ ਸਵੀ
ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਸਵੇਰੇ ਉਠਕੇ ਟੋਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਬਗਲਿਆਂ ਦਾ ਜੋੜਾ ਬੈਠਾ ਹੈ
ਫੇਰ ਸਿਖ ਬੈਠਕੇ ਉਠਕੇ ਆਇਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾ ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਿ
ਆ ਜੀ ਓਥੇ ਇਕ ਬਗਲਿਆਂ ਦਾ ਜੋੜਾ ਹੈ [illegible] ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਓਥੇ ਹੀ
ਜਾਹੁ ਤੇਰੀ ਨਿਸਾ ਓਥੇ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਫੇਰ ਸਵੇਰੇ ਗਿਆ ਤੇ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਇਕ
ਜੋੜਾ ਹੰਸਾਂ ਦਾ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਸਿਖ ਖੁਸ਼ਹਾਲ ਹੋਕੇ ਓਥੋਂ ਉਠ ਆਇਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਓਥੇ ਇਕ ਹੰਸਾਂ ਦਾ ਜੋੜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਇਕ ਦਿਨ ਫੇਰ ਜਾ
ਹੁ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਸਬਾਹ ਦੇ ਵਖਤ ਫੇ
ਰ ਓਹ ਸਿਖ ਉਠਕੇ ਰ ਉਸ ਜੰਗਲ ਦੇ
ਵਿਚ ਗਇਆ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਦੋਇ ਆ
ਦਮੀ ਹੈਨ ਇਕ ਪੁਰਖ ਤੇ ਇਕ ਔਰ
ਤ ਬੈਠੇ ਹੈ ਤਾਂ ਓਸ ਸਿਖ ਨੇ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁਛਿ
ਆ ਭਾਈ ਸਾਧ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦਾ ਕੀ ਫਲ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਅਜੇ ਤੈਨੂੰ ਸਾਧ ਦੇ ਮਿਲਣ ਦਾ ਫ

ਲ ਨਹੀ ਮਿਲਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਪ੍ਰੇਮ
ਸਚੇ ਪਿਆਰੇ ਅਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਮਿਲਣ ਦਾ ਇਹੁ ਫਲ ਹੂਆ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਅਸੀ
ਕਾਉ ਕਾ ਜੋੜਾ ਹੇ ਸਾਂ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਦਰਸ ਕੀਆ ਤਾਂ ਬਗਲੇ ਹੋਇ ਗਏ ਜਾਂ ਫੇਰ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਹੰਸ
ਹੋਇ ਗਏ ਅਜ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ਅਸੀ ਮਨੁਖ ਦੇਹੀ ਜਬ ਤੇ [illegible] ਪਾਈ ਹੈ
ਜੋ ਭਾਈ ਅਸੀ ਮਹਾਂ ਪਤਤ ਪਾਪੀ ਹੈ ਥੇ ਸਾਂ ਤੇ ਹੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਕਾਕ ਜੂਨ ਬੀ ਦੇਵ ਦੇ
ਹੀ ਪਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੇ ਦੂਖ ਕਟੇ ਗਏ ਹੈਨ ਸੋ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਧੰਨ ਤੇਰਾ ਗੁ
ਰੂ ਹੈ ਅਤੇ ਧੰਨ ਤੂੰ ਹੈਂ ਤੇ ਧੰਨ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੈ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਏਹੁ ਫਲੁ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਆ ਹੈ ਅਸੀ ਮੁਕਤਿ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਹਾਂ ਜਾਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸਿਖ ਨੇ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਓ
ਸ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ ਗਏ ਔਰ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟ ਹੋਇ ਗਈ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਓਹ ਪੁ
ਰਖ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਏ ਤੇ ਆਖਿਓਨੇ ਧੰਨ ਤੇਰੀ

ਕਮਾਈ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਤੇਰੀ ਨਿਸਾ
ਹੀ ਹੈ ਕੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹੁ ਤੇਰੀਆ ਤੂੰਹੇਂ ਜਾਣੇ ਜੀ ਪਰ
ਜੀ ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਮਿਲ ਪਵੇ ਤਾਂ ਓਥੇ ਨਿਸਾ ਦੀ ਡਿਆ ਬਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁ
ਣੋ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਪਰਮੇਸਰ ਪਤਤ [illegible] ਕਮਾਈ ਧਰਮ ਦੀ
ਕਰਨੀ ਦਸਵੰਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ [illegible] ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੇ
ਗਾ ਅਤੇ ਆਏ ਸੰਤ ਸਾਧ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਇਹ ਠਾ ਕੇ ਕਰਨ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਬੂ
ਲ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਤੁਮਾਰੇ ਜਨਮ ਜਨਮਾਤਰਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਦੂਰ ਹੋਵਨਗੇ ਤਾਂ ਓਹੁ ਸਿਖ
ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਲਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਏਹੁ ਤੁਕ ਪੜ੍ਹੀ ॥ ॥ਜੇ ਤੁਧੁ
ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਤਾਂ ਕਾਗਹੁ ਹੰਸੁ ਕਰੇਇ ॥ ॥ਏਹੁ ਤੁਕ ਪੜ੍ਹ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਹੇ ਭਗਵੰਤ ਜੀ ਜੇ ਤੈਨੂੰ ਭਾਂਵਦੀ ਹੈ ਸਾਈ ਬਾਤ ਹਛੀ ਹੈ ਤੂੰ ਚਾਹੇਂ ਤ ਬਡੇ ਬ
ਡੇ ਪਾਪੀਆਂ ਨੂੰ ਭੀ ਬਖਸ ਕਰਕੇ ਸਦਗਤੀ ਦੇਵੇਂ ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ॥

॥ਉਪਰੰਤ ਸਾਖੀ ਸੰਤਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ ॥

॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਪੂਰਬ ਦੀ ਧਰਤੀ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੂਏ ਤਾਂ ਓਥੇ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਆਇ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਆਇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅ
ਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਮੁਖਹੁ ਆਖਦੇ ਭਏ ਬਾਬਾ ਜੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਤਾਂ ਅਗੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਵੋ ਜੀ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਸਤਿ ਰਾਮ ਜੀ ਆਈਏ ਜੀ ਬੈਠੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਓ
ਹ ਸੰਤ ਇਕ ਘੜੀ ਬੈਠ ਕੇ ਤਾਂ ਉਨ ਸੰਤਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਹਮ ਆਪ ਦੇ ਨਾਮ
ਤੇ ਬਲਿਹਾਰ ਹਾਂ ਜੀ ਜੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਆਪ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਇਕ ਬੇਨਤੀ
ਕਰੀਏ ਜੋ ਹਮਾਰੇ ਦਿਲ ਮੇ ਸੰਸਾ ਹੈ ਸੋ ਪੁਛੀਏ ਜੀ ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੁ
ਮਾਰੇ ਮਨ ਮੇ ਆਂਵਦੀ ਹੈ ਸੋ ਪੂਛੋ ਜੀ ॥ ਤਾਂ ਉਨਾ ਸੰਤਾਂ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜੋ ਕਈ ਲੋਕ
ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਹੋਮ ਜਗ ਕਰਦੇ ਹਨੁ ਇਕ ਤੀਰਥ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਤਿ
ਨਕਉ ਕਿਆ ਫਲ ਹੋਵੇਗਾ ਔਰ ਤਿਨ ਕੀ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗੀ ਕੇ ਨਾ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ॥ਰਾਗ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥ਜਗਨ ਹੋਮ
ਪੁੰਨ ਤਪ ਪੂਜਾ ਦੇਹ ਦੁਖੀ ਨਿਤ ਦੂਖ ਸਹੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵਸਿ
ਮੁਕਤਿ ਨਾਮਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੈ ॥੧॥ ॥ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥੇ ਜਗਿ ਜਨਮਾ ॥ ਬਿ
ਖੁ ਖਾਵੈ ਬਿਖੁ ਬੋਲੀ ਬੋਲੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਿਹਫਲੁ ਮਰਿ ਭ੍ਰਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁ
ਸਤਕ ਪਾਠ ਬਿਆਕਰਣ ਬਖਾਣੈ ਸੰਧਿਆ ਕਰਮ ਤਿਕਾਲ ਕਰੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸ

ਬਹੁ ਭੂਮੰਡਲ ਧਰਤੀ ਰਾਮਨਾਮ ਬਿਨੁ ਉਰਝਿ ਮਰੈ ॥੨॥ [illegible] ਸਾਸਤ੍ਰ
ਬੀਕੀਨੀ ਤੀਰਥ ਘਾਵਨ ਅਤਿ ਭ੍ਰਮਨ ਕਰੈ ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਪ ਤਪ ਕਰ
ਇ ਨਾਮ ਸੁ ਪਾਰ ਪਰੈ ॥ ੩ ॥ ਜਟਾ ਮੁਕਟ ਤਨ ਭਸਮ ਲਗਾਈ ਬਸਤ੍ਰ ਛੋਡਿ ਤਨ ਨਗ
ਨ ਭਇਆ ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਬਿਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਕਿਰਤ ਕੈ ਬਾਂਧੇ ਭੇਖ ਭਇਆ ॥ ੪ ॥ ਜੇ
ਤੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਲ ਥਲ ਮਹਿ ਜਤ੍ਰ ਕਤ੍ਰ ਤੂੰ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਖ ਲੇਹੁ ਜ
ਨ ਕਉ ਹਰਿ ਰਸ ਨਾਨਕ ਝੋਲ ਪੀਆ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ॥ ॥ ਹੇ ਭਾਈ ਜੰਤੂਹੁ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰਿਓ ਸੁਣੋ ਭਾ
ਵੇਂ ਕੋਈ ਹੋਮ ਕਰੈ ਜੱਗ ਕਰੈ ਭਾਵੇਂ ਤੀਰਥ ਕਰੈ ਭਾਵੇਂ ਜੋਗੀ ਹੋਵੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੋਵੈ ਭਾ
ਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਹੋਵੈ ॥ ਭਾਵੇਂ ਨਾਗਾ ਹੋਵੈ ਸਿਰ ਬਿਖੇ ਕਰਵਤ ਧਰਾਵੈ ਭਾਵੇਂ ਸਗਰੀ
ਧਰਤੀ ਭ੍ਰਮੇ ਭਾਵੇਂ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਸਗਲੇ ਕਰੈ ਅਰ ਬਹੁਤ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰੈ ਅਰ ਦੇਹੀ
ਕਉ ਸਾਧਨ ਕਰੈ ਤਾਂ ਬੀ ਰਾਮਨਾਮ ਸਿਮਰੇ ਬਿਨਾ ਮੁਕਤ ਨਹੀ ਹੋਂਦੀ ਅਰ ਮੁਕਤ
ਤਾ ਹੋਵੈ ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਮਿਲਕਰ ਸ੍ਰਧਾ ਨਾਲ ਏਕ ਨਾਮ ਸਿਮਰੇ ਤਾਂ ਇਸ ਕੀ ਮੁਕਤਿ
ਹੋਵੈ ਤੇ ਜਨਮ ਇਸਦਾ ਸਫਲ ਜਾਵੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਾ ਜਨਮ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਂ
ਦਾ ਹੈ ਏਹ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਬਿਖ ਹੀ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਤੇ ਬਿਖ ਹੀ ਬੋ
ਲਦਾ ਹੈ ਇਸ ਬਿਖ ਖਾਣੇ ਔਰ ਬੋਲਣੇ ਦਾ ਕਿਆ ਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਬਾਰੰਬਾਰ ਜ
ਨਮਤਾ ਅਰ ਮਰਤਾ ਹੈ ਫੇਰ ਅਨੇਕ ਜੂਨੀਆਂ ਵਿਖੇ ਭ੍ਰਮਤਾ ਫਿਰਤਾ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਨਾਂ ਮਹਾਂ
ਪੁਰਖਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਪੁਸਤਕ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਕੈਵਖਤ ਸੰਧਿਆ ਤ
ਰਪਨ ਕਰਦੇ ਹੈ ਉਨਕੀ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਨਾਹੇ ਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ
ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਪਿਆਰਿਓ ਜੋ ਚਾਰ ਬੇਦ ਪੜ੍ਹੈ ਅਰ ਭਾਵੇਂ ਕੈਵਖਤ ਸੰਧਿਆ ਤਰਪਨ
ਕਰੇ ਭਾਵੇਂ ਆਠ ਪਹਿਰ ਅਠਾਰਾਂ ਪੁਰਾਨ ਪੜ੍ਹੈ ਤਾਂ ਭੀ ਮੁਕਤਿ ਨਾ ਹੋਵੇਗੀ ਹੇ ਭਾਈ ਮ
ਹਾਂ ਪੁਰਖੋ ਮੁਕਤਿ ਤਦ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਸਤਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਕਰ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪੇ
ਤਾਂ ਮੁਕਤੀ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੰਤਾਂ ਕਹਿਆ ਜੀ ਇਕ ਗ੍ਰਿਸਤ ਛੋੜ ਕਰ ਅ
ਤੀਤ ਹੋਇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਉਨਕੀ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਨਹੀਂ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸੰ
ਤੋ ਰਾਮ ਕੇ ਲੋਕੋ ਭਾਵੇਂ ਡੰਡ ਕਮੰਡਲ ਹਾਥ ਮੇ ਲੈਕਰ ਸਿਖਾ ਸੂਤ ਧੋਤੀ ਕਰੈ ਭਾਵੇਂ ਤਿਲ
ਕ ਕਰਦੈ ਭਾਵੇਂ ਘਰ ਛਡ ਕੇ ਤੀਰਥਾਂ ਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਧਿਆਨ ਕਰੈ ਭਾਵੇਂ ਸਗਰੀ ਧਰ
ਤੀ ਪਰਦਖਣਾ ਕਰ ਆਵੇ ਤਾਂ ਭੀ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਪਾਵਦਾ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਰਾਮ ਕੇ ਲੋਕਹੁ
ਮੁਕਤਿ ਤਉ ਹੋਵੈਗੀ ਜਾਂ ਸ੍ਰਧਾ ਨਾਲ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਭਜਨ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਨਾਂ ਸ੍ਰੀ

[illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਜਟਾਂ ਧਾਰ ਫਿਰਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਭਬੂਤ ਲਾਇ ਫਿਰਦੇ ਹੈ
ਨ ਇਕ ਬਸਤ੍ਰ ਰੰਗ ਫਿਰਦੇ ਹੈਨ ਉਨਕੀ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਨੋ ਭਾਈ ਭਾਵੇਂ ਜਟਾਂ ਧਾਰ ਫਿਰੇ ਭਾਵੇਂ ਭਸਮ ਲਗਾਇ ਫਿਰੇ ਭਾਵੇਂ
ਸੀ ਕਪੜੇ ਰੰਗ ਫਿਰੇ ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਅਤੇ ਸੰਤ ਜੀ ਜੇ ਕਰ ਕੋਈ ਕਹੇ
ਮੈਂ ਬਸਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਕੇ ਨੰਗਾ [illegible] ਮੁਕਤਿ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵਾਂ ਤਾਂ ਭੀ
ਸੰਤ ਜੀ ਏਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਕਤਿ ਨਾ ਪਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖੋ ਮੁਕਤਿ ਤਾਂ ਹੋਵੇ ਜਾ ਏਹੁ
ਪ੍ਰਾਣੀ ਅੰਦਰੋ ਹਉਮੈ ਨੂੰ ਗਵਾਵੇ ਅਤੇ ਵਾਹਗੁਰੂ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜਪੇ ਤਾਂ ਇਸ ਕੀ ਪਰਮ
ਗਤਿ ਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖਾਂ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਹੜੇ ਜੀਵ ਜਲ ਥਲ

ਵਿਚ ਹੈਨ ਉਨਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤਿ ਕਉਣ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਜੀ ਜੇਹੜੇ ਜੀਵ ਜਲ ਥਲ ਵਿ
ਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੈਨ ਉਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਭੀ ਤ
ਉ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਹੈ ਸੋ ਉਨਾਂ ਜੀਆਂ ਦੀ
ਪ੍ਰਿਤਪਾਲਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਪਰ ਮੁਕਤੀ
ਨਹੀਂ ਬਿਨ ਗੁਰੂ ਤੋ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਦੋਂ
ਹ ਸੁਧ ਆਤਮਾ ਕਰਕੇ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮੁਕਤ
ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣਹੁ ਭਾਈ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਓ ਅਸਾਂ ਤੋ ਮਤ ਵਿਚਾਰ ਤਾਂ ਏਸ
ਤਰਾਂ ਕਹਿਆ ਹੈ ਆਗੇ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਈਸਰ ਕੀ ਗਤਿ ਈਸਰ ਜਾਣੇ ਉਸ
ਕਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਓਹ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਬਿਅੰਤ ਹੈ ਅਰ ਸਭ ਥਾਂ ਸਮਾਇਆ ਹੈ
ਜਿਉ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕਰ ਓਹ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨੀ ਲਗੇ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ [illegible] ਜੀ ਤੁਸੀਂ
ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਹੋ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਪ ਦੀ ਸਰਨ ਪਏ ਹਾਂ ਜੀ ਹਮ ਕਉ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ
ਦੁਖ ਥਾਂ ਸੇ ਛੁਡਾਵਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁਸੀਂ
ਹੁਣ ਮਨ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪੋ ਜੀ ਤਾਂ ਕਰਤਾਰ ਤੁਸਾਡਾ ਭਲਾ
ਕਰੇਗਾ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਓਹ ਸੰਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜ

ਅਤੇਤਾਂਉਨਾ[illegible]ਦੇਖਕਰਗੁਰੂਜੀਓਥੋਂਚਲਦੇਰਹੇਬੋਲੋਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਸਾਖੀਅਰਬਦੇਸਦੇਪਾਤਿਸਾਹਨਾਲਹੋਈ॥

॥ਇਕਸਮੇਮਰਦਾਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਅਰਦਾਸਕੀਤੀਹੇਸਚੇਪਾ
ਤਿਸਾਹੁਜੀਅਰਬਦੇਸਕੈਸਾਕਹੇਜੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਤੂੰਦੇਖ
ਣਾਹੈਤਾਂਤੈਨੂੰਦਿਖਾਇਲਿਆਵਾਂਗੇਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਮੇਰੇ
ਤਾਂਈਆਖਿਆਕਿਓਭਾਈਬਾਲਾਮਰਦਾਨਾਕੀਆਖਦਾਹੈਤਾਂਮੈਆਖਿਆਗੁਰੂ
ਜੀਜੋਤੁਸਾਡੀਰਜਾਇਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਥੋਂਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਅਰਬਦੇਸਵਿਚਜ
ਇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੂਏ॥ਅਗੇਉਸਦੇਸਦਾਪਾਤਿਸਾਹੁਲਾਜਬਰਦਨਾਮਕਰਕੇਆਖੀ
ਦਾਸੀਅਤੇਬਹੁਤਜੁਲਮੀਕਰਦਾਸੀਪਰਜਾਦੇਲੋਕਵਡੇਦੁਖੀਹੈਸਨਅਤੇਜੋ
ਕੋਈਹਿੰਦੁਸਤਾਨਦਾਉਸਮੁਲਕਵਿਚਿਜਾਂਦਾਸੀਤਿਸਨੂੰਗਰਦਨਮਰਵਾਉਂਦਾਸੀ
ਏਹੁਧੁੰਮਉਸਮੁਲਕਵਿਚਪੈਰਹੀਸੀਜਦਲੋਕਬਹੁਤਦੁਖੀਹੂਏਤਾਂਸਚੇਪ੍ਰਮੇ
ਸਰਅਗੇਉਨਾਪ੍ਰਾਰਥਨਕੀਤੀਤਾਂਉਨਾਦੀਬੇਨਤੀਕਬੂਲਸਚੇਦਰਹੋਈ
॥ਤਾਂਉਸਵਾਹੁਗੁਰੂਦੀਦਰਗਾਹਸੀਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਪ੍ਰਤੀਅਕਾਸਬਾਣੀਹੋਈ
ਹੇਨਾਨਕਤੇਰੇਉਪਰਮੈਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਹਾਂਅਤੇਇਕਖਿਲਤਤੇਰੇਤਾਂਈਮਿਲਦੀ
ਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਹੇਨਿਰੰਕਾਰਜੀਜੋਆਪਦੀਰਜਾਇਤਾਂਸ੍ਰੀਮਹਾਰਾ
ਜਅੰਤਰਧਿਆਨਹੋਇਕੇਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਪਾਸਅਰਦਾਸਕੀਤੀਤਾਂਇਕਖਿ
ਲਤਹਥਲਗਾਤਾਂਉਸਖਿਲਤਦੇਉਪਰਕੁਦਰਤਦੇਅਖਰਲਿਖੇਹੋਏਹੈਨਅਰ
ਬੀਤੁਰਕੀਫਾਰਸੀਹਿੰਦਵੀਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀਏਹੁਪੰਜਤਰਾਂਦੇਅਖਰਲਿਖੇਹੋਏਹੈ
ਨਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਓਹਖਿਲਤਪਹਿਨਕਰਿਉਸਸਹਿਰਦੇਦਰਵਾਜੇਦੇਬਾ
ਹਿਰਜਾਇਬੈਠੇਜਾਂਸਤਦਿਨਗੁਜਰਗਏਤਾਂਲੋਕਾਂਆਖਿਆਦੇਖੋਭਾਈਏਹੁ
ਕੋਈਸਾਹਦਰਵੇਸਹੈਜੋਜਿਸਦੇਖਿਲਤਉਪਰਕੁਦਰਤੀਤੀਹਸੁਪਾਰੇਲਿਖੇਹੋਏਹੈਨਕੁ
ਰਾਨਦੇਜਾਂਉਨਾਲੋਕਾਂਹਛੀਤਰਾਦੇਖਿਆਤਾਂਬਾਦਸਾਹਨੂੰਜਾਇਕਰਖਬਰ
ਦਿਤੀਹੇਬਾਦਸਾਹੁਤੁਮਾਰੇਸਹਿਰਦੇਬਾਹਰਇਕਦਰਵੇਸਆਇਬੈਠਾਹੈਉਸ
ਦੇਗਲਵਿਚਇਕਖਿਲਤਪਿਆਹੈਉਸਉਪਰਤੀਹਸੁਪਾਰੇਕੁਰਾਨਦੇਲਿਖੇ
ਹੋਏਹੈਨਤਾਂਬਾਦਸਾਹੁਨੇਵਜੀਰਨੂੰਆਖਿਆਜਾਹੁਵਜੀਰਉਸਦਰਵੇਸਦੇਗਲੋਂ
ਖਿਲਤਉਤਾਰਲਿਆਉਤਾਂਵਜੀਰਨੇਜਾਇਕਰਆਖਿਆਹੇਦਰਵੇਸਏਹੁਖਿ
ਲਤਗਲੋਂਉਤਾਰਦੇਹੁਬਾਦਸਾਹੁਮੰਗਦਾਹੈਹੁਕਮਨਹੀਮੋੜਨਾਬਾਦਸਾਹੁਕ

ਨਹੀਂਤਾਂਆਪਕਰਿਦੁਖਦੇਵੇਗਾਤਾਂਏਹੁਬਾਤਸੁਣਕਰਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਆਖਿਆਕੁ
ਈਜੇਤੂੰਸਾਡੇਪਾਸੋਂਉਤਰਤਾਹੈਤਾਂਉਤਾਰਲੈਵੈਂਜਦਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਏਹੁਬਚਨਕੀਤਾ
ਤਾਂਜਿਨੇਵਜੀਰਨਾਲਨਫਰਸਾਨਸਭਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਵਲਦੌੜੇਪਰਓਹੁਕੁਦਰਤਦ
ਖਿਲਤਾਫੇਰ[illegible]ਕੁਦਰਤਨਾਲਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਗਲਪਾਇਆਹੈ
ਨਿਰੰਕਾਰਦੀਆਗਿਆਨਾਲਓਹਖਿਲਤਾਕਿਸਤਰ੍ਹਾਂਇਨਾਜੀਵਾਂਉਠਿਆਪਾਸੋਂ
ਉਤਰੇਬਤੇਰਾਜਤਨਕਰਤੇਹੈਨਾਖਿਚਿਆਲਾਹਿਦਾਹੈਨਾਫਾੜਿਆਈਲਹਿਦਾਹੈ
ਤਾਂਸਭਲੋਕਅਚਰਜਹੋਇਗਏਬਾਦਸਾਹਦੇਪਾਸਜਨਿਹਾਂਭੇਜਿਆਕੇਹੇਬਾ
ਦਸਾਹਜੀਉਸਫਕੀਰਦੇਗਲੋਂਖਿਲਤਾਨਹੀਉਤਰਦਾਤਾਂਬਾਦਸਾਹਨੇਸੁਣਕਰ
ਬੜਾਕਰੋਧਕਰਕੇਆਖਿਆਅਰੇਤੁਮਹਿੰਦੂਫਕੀਰਕੋਦਰੀਆਉਮੇਂਡੋਬਦੇਹੁ

ਤਾਂਫੇਰਜਾਂਹੁਕਮਦ ਜੀਰਨੂੰਆਇਆ
ਤਾਂਵਜੀਰਨੇਨ ਗੰਤਾਂਈਕਹਿਆ
ਏਸਫਕੀਰਨੂੰਦ ਰੀਆਉਮੇਂਡੋਬਦੇ
ਹੁਤਾਂਉਨਲੋਕਾਂਨੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਉਦ
ਰੀਆਉਮੇਂਡੋਬਦਿਤੀ ਆਅਤੇਹੋਰਸਭੀ
ਲੋਕਤਮਾਸਾਦੇਖ ਰਹੇਥੇਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇ
ਜੀਦੇਗਲਦਾਖਿ ਲਤਾਭਿਜਾਭੀਨਾ
ਹੀਤੇਮਹਾਰਾਜਕੋ ਜਲਨੇਸਪਰਸ
ਵੀਨਹੀਕੀਆਐ ਰਬਰਨਦੇਵਤਾਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਕਉਦੋਹਾਂ ਬਾਂਹੁਪਰਉਠਾਇ
ਲੀਆਅਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰਾਂਨੇਚਰਨਬੰਦਨਾਕੀਤੀਅਤੇਕਨਾਰੇਉਪਰਬੈਠਾਇਦਿਤਾ
ਤਾਂਓਹਲੋਕਦੇਖਕਰਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕਉਅਚਰਜਹੋਇਗਏਤਾਂਬਾਦਸਾਹੁਨੂੰਖ
ਬਰਗਈਕੇਦਰਵੇਸਤਾਂਦਰੀਆਉਵਿਚਡੁਬਤਾਨਾਹੀਤਾਂਫੇਰਬਾਦਸਾਹਕ੍ਰੋਧ
ਕਰਕੇਕਹਿਆਇਸਫਕੀਰਕਉਅਗਨਿਮੇਂਜਲਾਇਦੇਵੋਤਾਂਵਜੀਰਨੇਬਹੁ
ਤੇਲਕੜੇਇਕੱਠੇਕਰਕੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਦੁਵਾਲੇਜੋੜਦਿਤੇਅਤੇਅਗਲਗਾਇ
ਦਿਤੀਤਾਂਬਸੰਤਰਦੇਵਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇਚਰਨਾਂਪਰਨਿਮਸਕਾਰਆਇਕੀਤੀਅਤੇਮ
ਹਾਰਾਜਦੇਸਰੀਰਕਾਇਕਲੂੰਭੀਨਾਹੀਸੜਿਆਪਰਸਭਲਕੜੀਆਂਸੜਕਰਕ
ਖਹੋਇਗਈਆਂਤਾਂਲੋਕਦੇਖਕਰਹੈਰਾਨਹੋਇਗਏਤਾਂਏਹੁਬਾਤਪਾਤਸਾਹੁਨੇਸੁਣਿਆ

ਤਾਂ ਲਗਾ ਕਹਿਨ ਕਿ ਏਹੁ ਫਕੀਰ ਕੋਈ ਚੇਟਕੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸਨੇ ਕਿਸੀ ਵਡੇ ਆਸ
ਨ ਉਤੇ ਰੋਗ ਦੇਦੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਵਜੀਰ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਉ ਬਡੇ ਉਚੇ ਪਰਬਤ ਉਤੇ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਕਉ ਤੋਰ ਦਿਤਾ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਰੇ ਤਾਂ ਪਉਣ ਦੇਵਤਾ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਉ ਆਪਨੇ
ਹਥਾਂ ਉਪਰ ਬਬਾਣ ਵਿਚ ਬੈਠਾਇਕੇ ਜਮੀਨ ਉਪਰ ਲਿਆਇਕਰ ਬੈਠਾਇ ਦਿਤਾ
ਪਰ ਉਥੇ ਵਡੀ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ਲੋਕੀ ਸਿਹਜਾ ਤੇ ਆਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਓਸ ਨਾਲ [illegible] ਕਉ
ਸੋ ਓਹ ਲੋਕ ਨ ਦੇਖ ਕਰ ਭੈਭੀਤ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਨੇ ਪਾਤਸਾਹੁ ਕੋ ਜਾਇਕਰ ਕਹਿਆ
ਜੀ ਓਹੁ ਤਾਂ ਫਕੀਰ ਅਜੇ ਭੀ ਜਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਤਸਾਹੁ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਵਜੀਰ ਏਹੁ ਤਾਂ ਫਕੀ
ਰ ਕੋਈ ਚੇਟਕੀ ਹੈ ਪਰ ਤੁਸੀ ਬਡਾ ਡੂੰਗਾ ਖਾਤਾ ਕਢ ਕਰ ਉਸ ਵਿਚਿ ਇਸਨੂੰ ਪਾਇਕਰ
ਉਤੇ ਸੰਗਸਾਰ ਕਰੋ ਪਥਰਾਂ ਸੇ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਨੇ ਇਕ ਬਡਾ ਭਾਰੀ ਖਾਤਾ ਕਢਵਾਇਕਰ ਉਸ
ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਉ ਪਾਇਕਰ ਉਪਰ ਤੇ ਪਥਰਾਂ ਕੀ ਮਾਰ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਉ ਹ
ਜਾਰਾਂ ਮਣਾਂ ਦੇ ਪਥਰਾਂ ਨਾਲ ਦਬਾਇਕੇ ਸਭ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਘਰ ਕਉ ਚਲੇ ਗਏ ਤਾਂ ਫੇ
ਰ ਜੋ ਲੋਕ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਕੀ ਕੁਹੋਈ ਤਾਂ ਉਨ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਹੁਣ ਤਾਂ ਉਸ ਦ
ਰਵੇਸ ਦਾ ਲੂੰ ਭੀ ਨਹੀ ਬਚਣਾ ਪਰ ਜਿਸਦੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਕੌ
ਣ ਮਾਰਨ ਵਾਲਾ ਜੀਮਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤੇ ਲੋਕ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖ
ਨ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਪਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਓਹ ਲੋਕਾਂ ਪਾਤ
ਸਾਹ ਨੂੰ ਜਾਇ ਖਬਰ ਦਿਤੀ ਕਿ ਹੇ ਪਾਤਸਾਹੁ ਓਹ ਦਰਵੇਸ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਉਸਦ
ਾ ਇਕ ਲੂੰ ਭੀ ਨਹੀ ਵਿਗੜਿਆ ਤਾਂ ਪਾਤਸਾਹੁ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿ ਮੇਰੇ ਰੋਬਰੋ ਗਾਰਦ
ਨਾਰੋ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੋ ਪਾਤਸਾਹੁ ਦੇ ਸਾਮਨੇ ਲਜਾਇਕਰ ਕਈ ਸ
ਤ੍ਰ ਮਾਰੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਉ ਕਾਈ ਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪਾਤਸਾਹੁ ਬਡਾ ਗੁਸੇ ਹੋਇਆ
ਤੇ ਕਹਿਓਸੁ ਇਸ ਦਰਵੇਸ ਕਉ ਫਾਸੀ ਦੇਓ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਉ ਸੂਲੀ ਪਾਸ ਲੈ
ਗਏ ਜਾਂ ਸੂਲੀ ਦੇ ਨਜੀਕ ਗਏ ਤਾਂ ਸੂਲੀ ਹਰੀ ਹੋਇ ਗਈ ਤਾਂ ਸਭ ਵਜੀਰਾਂ ਔਰ ਮੰਤ੍ਰੀ
ਆਂ ਮਿਲਕਰ ਕਹਾ ਹੇ ਖੁਦਾਇ ਏਹ ਕਿਆ ਸਬਬ ਹੈ ਬਡਾ ਅਸਚਰਜ ਹੈ ਇਸ ਦ੍ਰਵੇ
ਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਜਾਇ ਮਿਲੀ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਰੋਮ ਨਹੀ ਵਿਗੜਿਆ ਤਾਂ ਏਹੁ ਖਬਰ ਪਾਤ
ਸਾਹੁ ਕੋ ਪਹੁਚੀ ਲੋਕਾਂ ਆਖਿਆ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤੇਰਾ ਜਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਓਹ ਫਕੀਰ
ਨਾ ਮਰਤਾ ਹੈ ਤੇ ਨਾ ਓਹੁ ਦੇਹ ਕੋ [illegible] ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਓਸ ਵਖਤ ਪਾਤਸਾ
ਹ ਦੇ ਪਾਸ ਬਡੇ ਬਡੇ ਦਨਾਏ ਬੈਠੇ ਸਾਨ ਤਾਂ ਉਨ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਾਤਸਾਹ ਸਲਾਮ
ਤ ਏਹੁ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਮਾਨੁਖ ਨਹੀ ਜੋ ਭੰਨਣ ਘੜਨ ਸਮਰਥ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਰੂ

ਰਸਾਤਪੌਣਪਾਣੀਅਗਨੀਭੀਸੋਤਾਹੈਏਹੁਮੈਨੂੰਸੋਕਰਤਾਰਨਹੀਂਫਿਰੇ
ਏਹੁਹੂਆਅਤੇਉਪਰਭਾਈਬਾਲਾਤੇਮਰਦਾਨੇਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇਅਗੇਅਰਦਾਸਕੀ
ਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹੂਜੀਇਸਪਾਤਸਾਹੂਨੇਬੜੀਬੇਅਦਬੀਕੀਤੀਹੈਇਸਕੋ
ਸਜਾਇਦੇਣੀਚਾਹੀਦੀਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਹੇਭਾਈਬਾਲਾਤੇਮਰਦਾਨਏ
ਜੋਕੁਛਹੋਇਆਹੈਸੋਕਰਤਾਰਦੇਹੁਕਮਵਿਚਹੀਹੋਂਦਾਹੈਜਿਉਂਉਸਨੂੰਭਾਂਦਾਹੈਸੋ
ਈਭੁਲੀਜਾਂਦਾਹੈ। (ਕਰੇਸੁਰੰਗੀਆਨਦੂਜੀਗਣਤਲਾਹ) ।ਹੇਭਾਈਸਾ
ਨੂੰਕਰਤਾਰਦਾਹੁਕਮਹੈਜੋਇਨਾਨੂੰਭਲੇਮਾਰਗਲਾਉਣਾਜਿਸਤਰਾਂਏਨਾਂਏਸਕ
ਦੇਹੁਪ੍ਰਮੇਸਰਨੇਪਾਇਆਹੈਤਿਸੀਸੁਭਾਵਪਰਏਹੁਚਲਦੇਹੈਂਅਤੇਸੁਣਮਰਦਾ
ਨਾਜਿਸਦੀਤਰਫਪ੍ਰਮੇਸਰਆਪਹੁੰਦਾਹੈਤਿਸਦਾਵਾਲਵਿੰਗਾਨਹੀਕੋਈਕ
ਰਸਕਦਾਅਤੇਅਸੀਤਾਂਹਾਂਈਉਸਕਰਤਾਰਦੇ। (ਜਿਸਦਾਤੂੰਰਖਵਾਲਾਤਿ
ਸਮਾਰੇਕਉਨਾ॥ ਇਤਨਾਕਹਿਦੇਈ
ਸਨਜਾਂਉਥੋਂਦਾਪਾਤਿ ਸਾਹਆਪਨੀਸ
ਭ੍ਰਾਦੇਲੋਕਾਂਸੰਜੁਗ ਤਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਚ
ਰਨੀਆਇਪਾਇ ਆਅਤੇਹਥਜੋੜ
ਬੇਨਤੀਕੀਤੀ ਕੇਹੇਦੂਦੇਸਜੀਮੈ
ਨੇਬਹੁਤਬੇਅ ਦਬੀਹੋਈਹੈਸੋਮੈ
ਦੀਕਰਾਇਬਖਸੀ ਏਜੀਪਰਬਹੁਤਭੈ
ਭੀਤਹੂਆਹੈਤੇਰੀ ਬਦਾਕੰਬਦਾਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਬਾਬੇਦੇਚਰਨ ਉਪਰਢਹਿਪਇਆ
ਅਤੇਬਾਰੰਬਾਰਜ ਬਾਨਥੀਏਹੀਕਹਿ

ਦਾਹੈਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀਮੈਬੜਾਗੁਨਾਹੀਹਾਂਪਰਆਪਖੁਦਾਇਦੇਪਿਆਰੇਹੋ
ਇਸਵਾਸਤੇਤੁਸੀਂਕਉਰਬਖਸਲੈਣੀਜੀਨਹੀਤਾਂਖੁਦਾਇਦੇਗਾਬਸਵਿਚਗਰਕਹੋ
ਜਾਵੇਗੀਤੇਕਈਰਕਮਦੀਭੇਟਗੁਰੂਜੀਅਗੇਰਖੀਤੇਪਾਤਸਾਹਦਾਰੰਗਸ
ਦਹੋਇਗਾਇਆਬੜਾਦੀਨਤੇਆਤਰਹੂਆਤੇਕਹਿਦਾਹੈਜੋਮੈਤਕਸੀਰੀਹਾਂ
ਪਾਮੁਝਕੋਬਖਸੋਆਪਖੁਦਾਇਦੇਰੂਪਹੋਤੇਗੁਰੂਦੇਸਾਗਰਹੋਪੀਰਾਂਦੇਪੀਰ
ਹੋਖੁਦਾਇਜੀਜਿਸਤਰਾਂਆਪਦੀਆਗਿਆਹੋਵੇਗੀਸੋਈਕਰਾਂਗਾਜੀਅਜ
ਤੋਲੈਕਰਕਿਸੀਕੀਬੇਅਦਬੀਨਾਕਰਾਂਗਾਤੇਮੁਝਕੋਆਪਦੀਖਬਰਨਹੀਜੀਏ

ਕੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਦਿਲ ਮੇਰੇ [illegible]
ਨੀ ਕਰਨੀ ਸੀ ਇਹੁ ਬਾਤ ਕਹਿ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ [illegible] ਚਰਨੀ ਪੈਇ ਅਗਾਂਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਬਡੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਘਰ ਤਿਸ ਪਾਤ ਸਾਹੁ ਨੂੰ ਦੀਨ ਜਾਣ ਕੇ ਤਾਂ
ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਪਾਤਸਾਹ ਤਦ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਖੁਸੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਆਦਮੀਆਂ ਨੂੰ ਮ
ਰਣ ਛੋਡ ਦੇਹੁ ਤੂੰ ਅਦਾਲਤ ਧਰਮ ਦੀ ਕਰ ਜੁਲਮ ਛੋਡ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਤੂੰ ਬਖਸਿਆ ਜਾ
ਵੇਂਗਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦੋਜਖ ਦੀ ਅਗਨ ਤੇਰੇ ਵਾਸਤੇ ਤਿਆਰ ਹੈ ਤਾਂ ਲਾਜਵਰਦ ਪਾਤਸਾਹੁ
ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਔਰ ਆਪ ਕੇ ਚਰਨੋ ਪਰ ਹਾਥ ਲਗਾਉਣੇ
ਨਾਲ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਵਿਚ ਇਕ ਤਿਨਕਾ ਤੋੜਨ ਦੀ ਸਮਰਥ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਅਤੇ ਜੋ ਤੂੰ ਕਹ
ਹੈ ਸੋਈ ਮੈ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸਤਨਾਮ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਹੁ
ਔਰ ਆਪਨੇ ਮੁਲਕ ਵਿਚ ਦੇਗ ਚਲਾਵਹੁ ਤੇ ਨੰਗਾ ਭੁਖਾ ਕੋਈ ਨਾ ਰਹੇ ਅਤੇ ਗਰੀ
ਬ ਗੁਰਬੇ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰਨੀ ਖੁਦਾਇ ਨੂੰ ਜਾਹਰ ਜਾਣਾ ਹਰ ਵੇਲੇ ਅਜ ਜੋ ਲੋਕਾਂ
ਦੀ ਪਰਵਰਸ ਕਰਨੀ ਪਾਪ ਤੇ ਗੁਨਾਹ ਕਰਨੀ ਛੋਡ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਬਾਦਸਾਹੁ ਨੇ ਸਭ ਬ
ਚਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਮੰਨੇ ਔਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਮੁਰੀਦ ਹੂਆ ਔਰ ਬਹੁਤ ਮੁਰੀਦ ਹੋ
ਇ ਲਗੇ ਸਤਨਾਮ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੇ ਕਿਤਨੇਕ ਦਿਨ ਰ
ਹੇ ਪਰ ਸਾਰੇ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਉ ਪੀਰ ਜਾਨਣ ਲਗੇ ਮੰਨਨੇ ਔਰ ਨੰ
ਗਾ ਭੁਖਾ ਫਿਰ ਕੋਈ ਨਾ ਰਹੇ ਦੁਖੀਆ ਦੀਨ ਕੋਈ ਨਾ ਰਹਿਆ ਸਭ ਲੋਕ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਕੇ
ਲਗੇ ਯਾਦ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਜਸ ਹੋਣ ਲਗ ਪਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਉਸ ਬਾਦਸਾਹੁ ਪਰ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਉਥੋਂ ਚਲਤੇ ਰਹੇ॥ ਬੋਲ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹੁਗੁਰੂ॥

॥ਪ੍ਰੇਤੂ ਸਾਖੀ ਇਕ ਪਠਾਣ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਤਾਂ ਇਕ ਸਮੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕ ਪਠਾਣ ਦੇ ਸਹਿਰ ਜਾਇ ਕਰ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਉਸ ਨਗਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਬੈਠਾਂ ਹੋਇ ਉਪਰ ਇਕ ਹੁਜਰੇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈ
ਠੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਇਹੁ ਹੁਜਰਾ ਕਿਸ ਨੇ ਬਨਾਇ
ਆ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਇਕ ਪਠਾਣ ਇਸ ਸਹਿਰ ਦਾ ਹੈ ਉ
ਸ ਨੇ ਇਹੁ ਹੁਜਰਾ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਤੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਏਥੇ ਆਇ ਕਰ [illegible] ਕਰਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਮਸਲੇ ਸੁਣਦਾ ਹੈ [illegible] ਆਂਵਦੀ ਅਰ ਦੇਸ
ਰ ਵਿਚ ਲੂਟ ਪਾਇ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਅਸੀ ਉਸ ਨੂੰ [illegible] ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਹਾਂ ਪਰ ਐ
ਸੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਭੀ ਤਸਲਾਨਹੀ ਪਰ ਅਸੀ ਗਰੀਬ ਦੇ ਦਸਤੇ ਆਏ ਹੈ

ਹਾਂ ਜੋ ਮਤਿ ਦਿਲ ਮੈ ਰਹਿਮ ਤੀਆਸ ਉਸਦੇ ਹੋਏ ਬਾਤਾਂ ਹੋਰਹੀਆਂ ਸਨ ਤਿਚਰਨੂੰ
ਨਗੁਜਰ ਗਇਆ ਤਾਂ ਓਹ ਪਠਾਣ ਬਾਹਾਂ ਪਿਛਾਹ ਕਰਕੇ ਮਥੇ ਟੇਕਦਾ ਟੇਕਦਾ ਉ
ਸੇ ਹੁਜਰੇ ਵਿਚ ਆਇ ਬੈਠਾ ਜਿਥੇ ਅਗੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠੇ ਸਨ ਉਥੇ ਕਈ
ਤੇ ਮੁਲਾਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਫੜ ਕਰ ਲਗੇ ਮਸਲੇ ਕਰਨ ਅਤੇ ਓਹ ਪਠਾਣ ਆਖਣ ਲਗਾ
ਜੋ ਦਰਵੇਸ਼ ਦਾ ਹੁਕਮ ਕਰਾਇ ਅਤੇ ਆਪ ਬਹੁਤਹੀ ਨਿਵਾਜਾਂ ਨਿਉਂ ਨਿਉਂ ਕੇ ਸਲਾ
ਮਾਲਕਾ ਕਰਨਾ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਪਠਾਣ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਹਸਣ ਲਗੇ ਤਾਂ
ਉਸ ਪਠਾਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਦਰਵੇਸ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਤੂੰ ਅਸਾ
ਨੂੰ ਹਸਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਗਲ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਕਰਤੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਸਲੋਕ ਉਚ
ਰਿਆ। ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ਗਹਰਤਾ ਬਾਜਾਂ ਤੇ ਸਿਰਦਾਰ ਗਏ

ਨਾਪੁਛਿਓਨਾਊਣਾ ਤਾਪੀਲਗਿਆਤਦ
ਹਾਇਨਾਆਖੀਨਾ ਹੀਬਾਂਝੀਜੋਮਾੜਿਆ
ਜੋਪੰਡਿਤਬੀਨਾਜੇ ਨੀਕਮਾਣਾਨਾਉ
ਪਹਿਲੇਦੇਸਫਾਂਅ ਦਰਸੀਮੈਉਪਰਤੇ
ਦੇਛਾਂਝੀਰਜੋਸੋ ਰਮਕਦਮਕੂਤਾਜ
ਇਜਾਦਾਨਬੈਠ ਸੁਤੋਹਾਕਰਨਾਹਿਦ
ਪਾਇਨਾਹਾਰ ਤਪਿਤਰੂਤੋਹਰਨ
ਉਜਿਵੇਜੀਆਹੇ ਸੀਸਾਗਾਠਕੀਦ
ਛੀਲਾਇਤਬਾਰ ॥ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਪਠਾਣ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਫਕੀਰ ਜੀ ਜੋ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਆਂ ਪੜ੍ਹਿਆਂ ਸੁਣਿਆ ਛੁਟਕਾਰਾ ਨਹੀਂ
ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪਠਾਣ
ਤੂੰ ਭੁਲਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਥੇ ਤੂੰ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈਂਦਾ ਹੈਂ ਤੇ ਮਸਲੇ ਸੁਣਦਾ ਪੜ੍ਹ
ਦਾ ਹੈਂ ਅਤੇ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਜਾਇਕਰ ਸਕਰ ਦੀਆਂ ਫਜੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਰਗੀ
ਬਾਂ ਦੇ ਲਹੂ ਨਿਚੋੜਦਾ ਹੈ ਇਨੀ ਬਾਤੀਂ ਖੁਦਾਇ ਤੈਨੂੰ ਸਜਾਇ ਦੇਵੇਗਾ ਤੇ ਦੋਜਕ
ਵਿਚ ਫਿਰਿਤੇ ਸਟਨਗੇ। ਤਾਂ ਪਠਾਣ ਨੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਜੋ ਫਕੀਰ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਪਣਾ
ਪਾਇਦਾ ਸਮਝਕਰ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਨਾਉਂ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਰ
ਬਜੀਆਂ ਦੀ ਜਾਨਣਹਾਰੇ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਇਕ ਹੋਰ ਸਲੋਕ ਆਖਿਆ। ॥

॥ਰਾਗਮਲਾਰਵਿਚ ਸਲੋਕਮਹਲਾ੧ ॥ਸਤਿਨਾਮਸਤਿਪੁਰਖੁ
ਗੁਰੁਪਾਏਪੰਜਮੈਦਾਨਾਪਾਈ॥ਭੈਭੁਕੇਪੇਹੁਤ੍ਰਿਹਾਏਸਾਹਿਗਾਇਐਪਛ
ਤਾਇ॥ਅੰਧੀਫੂਕਮੈਈਦੇਵਾਨੀ॥ਖਸਮੈਮਿਟੀਫਿਰਭਾਨੀ॥ਅਧਗਲੋ
ਲਾਇਤ੍ਰੀਕਾਭੁਗਣਗੌਣਚਲੈ॥ਖਸਮਲਾਇ॥ਖਸਮੈਭਾਵੈਸੋਈਕੀਜੈਕ
ਹੈਭੁਦਾਇਕੁਦਾਇ॥ਜਵੁਤਾਜੀਹਮਾਰੇਮੈਮਿਟਗਾਸਭੁਮਿਟਿਜਾਇ॥
ਹੋਇਸਤਾਣਾਪ੍ਰਗੈਨ॥ਦੇਸਾਹਿਗਾਇਐਪਛਤਾਇ॥ਜਿਨਿਕੀਤੇਬੁਕ
ਸੁਣਦੇਖਸਮੈਮੂਲਨਭਾਵੈ॥ਅਕਾਸਿਉਪੀਤਕਰੋ॥ਮਨਤੈਤੂ॥ਅਕਤਲੀ
ਬਹਿਪਾਇ॥ਖਸਮੈਭਾਵੈਓਹੋਚੰਗਾਜਿਕਰੇਖੁਦਾਇਖੁਦਾਇ॥ਨਾਨਕਦਨੀ
ਆਂਚਾਰਦਿਹਾੜੇਸੁਖਕੀਤੈਦੁਖਹੋਈ॥ਗਲਾਵਾਲੇਹੈਨਘਣੇਛਡਨਸਕੈਕੋ
ਈ॥ਮਖੀਮਿਠੈਮਰਣਾ॥ਜਿਤੂਰਖਹਿਤਿਨਨੇੜਿਨਆਵੈਤਿਨਭਉਸਾਗਰ
ਤਰਣਾ॥ ੧ ॥ ॥ਜਦਏਹਸਲੋਕਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿ
ਆਤਾਂਉਸਪਠਾਣਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਕਦਮਾਂਉਪਰਕੁਰਬਾਨਸਰਕੀਤੀਅਤੇਅਰਜਕੀ
ਤੀਓਸਨੇਗੁਰੂਜੀਅਸਾਂਤਾਂਜਾਣਿਆਸੀਜੋਰਾਜਪਾਤਿਸਤਹੀ॥ਜਿਵਿਸਤਾਸਦੇ
ਹੈਸਤਾਂਦੁਖਹੀਕੋਈਨਹੀ॥ਪਰਹੇਗੁਰੂਜੀਅਸਾਨੂੰਦਸਾਸੀਕਿਸਤਰਾਂਹੋਵੇ
ਜੀਜੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਇਕਸਲੋਕਆਖਿਆ॥ ॥ਰਜਮਾ
ਲਰੂਪਜਾਤਿਜੋਬਨਪੰਜੇਠਗ॥ਇਨੀਠਗੀਜਗਠਗਿਆਕਿਨੈਨਰਖੀਲਜਾ
ਏਨਾਠਗਨਿਠਗਜਿਜੋਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਕਰਮਾਬਾਹਰੇਹੋਰਕੇਤੇਮੁ
ਠੇਜਾਹਿ॥ ੧ ॥ਜਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਏਹਸਲੋਕਆਖਿਆਤਾਂਪਠਾਣਗ
ਲਵਿਚਪਲਾਪਾਇਕਰਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਦੇਚਰਨਾਉਪਰਆਇਪਇਆਤੇਆਖਿ
ਓਸਨੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਜੀਮੇਰਾਗੁਨਾਹਮਾਫਕਰਨਾਜੀਕਿਉਂਕੇਫਕੀਰਜੋਹੈ
ਸੋਖੁਦਾਇਦੇਪਿਆਰੇਹੋਤੇਹੈਨ॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਜਾਹੁਭਾਈਅਸਾਂਤੂੰ
ਬਖਸਿਆਹੈਪਰਅਗੇਨੇਕੀਦੇਰਾਹਉਪਰਚਲਣਾਹੋਵੇਗਾਤਾਂਓਹਪਠਾਣਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਮੁਰੀਦਹੂਆਗੁਰੂਜੀਨੂੰਪੀਰਕਰਕੇਜਾਣਿਆਂਤਾਂਫੇਰਓਹਪ
ਠਾਣਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕਉਘਰਲੈਗਇਆਤੇਬੜੀਸੇਵਾਕਰੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਦੇਵਜੀਮਹੀਨੇਉਸਠਾਣਦੇਘਰਰਹੇਪਠਾਣੇਵਖਤਗੁਜਰੀਨੀਪਕਾਕੇਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਉਸਪਠਾਣਉਪਰਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਏਤੇਕਹਿਓਨੇਭਾਈਕੁਝਮੰਗੁ
ਗਹੁਤਾਂਪਠਾਣਾਕਹਿਆਜੀਅਸਾਨੂੰਆਪਣੀਅਸੀਸਨਸਾਜੀਵੇਵੋਜੀਜੋਸ

ਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਪੋਤ੍ਰ ਆਂਤਾਂ ਈ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰੇ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀਂ ਕੜਾ
ਪ੍ਰਸਾਦੇ ਕਰਾਵਹੁ ਤਾਂ ਉਨ ਪਠਾਣਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨ ਕੇ ਉਨ ਪਠਾਣਾ ਨੇ
ਇਕ ਹਿੰਦੂ ਨੂੰ ਸਦ ਕਰਿ ਤਿਨੇ ਚੀਜਾਂ ਇਕੇ ਕੇਤੀਆਂ ਸੇਰ ਖੰਡ [illegible] ਤਾਂ ਬਣੀਏ
[illegible] ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ [illegible] ਹੋਆ ਆਣ ਦੀਖਆ
[illegible] ਛਾਦਰ ਆਣ ਪਾਵੈ
ਤਾਂ ਉਨ ਪਠਾਣਾ [illegible] ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਭ ਕੋ
ਠਕਰ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਗੁਰੂ [illegible] ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਦਾ ਭਜਨ ਕੀ
ਤਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ [illegible] ਨੂੰ ਦੇਵਹੁ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਦਰਸ਼
ਤਾਰ ਕਰ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible] ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਕੇ ਭਾਈ ਕ
ੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰਤਾਇ [illegible] ਲਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਓਹ ਬ
ਡੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਪਠਾਣ ਤਾਂ ਉਨਾਂ [illegible] ਆਖਿਆ ਸਾਡੇ ਭਾਈ
ਜਦ ਤੁਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਜ ਪਵੈ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ [illegible] ਪਾਵਣੇ ਹੋਰ ਕੇ ਕੜਾ
ਹਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਨਾ ਅਤੇ [illegible] ਗੁਰ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕ
ਰਨਾ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹਨੇ [illegible] ਤਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਪੀ
[illegible] ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰਤ
ਦੇ ਦੇਵਣੇ [illegible] ਤਕ ਏਹੋ ਰੀਤ ਹੈ ਤੇ ਪ
ਠਾਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੂਏ ਸਾਰੀ [illegible] ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲ ਦੇ ਰਹੇ

॥ਸਾਖੀ ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਨਾਲ ਗੋਸ਼ਟੀ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਮੇਰੇ ਵੇਖਦਿਆਂ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਭਗ
ਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਏ ਅਤੇ ਉਨ ਭਗਤਾਂ ਕਹਿਆ ਜੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਆਖਿਆ ਸਤਿ ਰਾਮ ਜੀ ਆਈਏ ਭਗਤੋ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕੇ ਪਿਆਰਿਓ ਬੈਠੋ
ਜੀ ਕੁਸਲ ਅਨੰਦ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਭਗਤਾਂ ਕਹਿਆ ਜੀ ਆਪ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਅਨੰ
ਦ ਹੈ ਜੀ ਜਾਂ ਇਕ ਦੋਇ ਘੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਤਾਂ ਉਨ ਸੰਤਾਂ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾ
ਹਬ ਜੀ ਇਕ ਅਸਾਡਾ ਪ੍ਰਸਨ ਹੈ ਜੇ ਆਪ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਪੁਛੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਜਨੋ ਜੋ ਤੁਸਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਆਵੇ ਸੋ ਪੁਛੋ ਜੀ
ਤਾਂ ਉਨ ਰਾਮ ਜਨਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਏਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਪਾਪ ਪੁੰਨ
ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਇ ਅਰ ਦੌੜ ਦੌੜ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕੇ ਕੋਈ ਦ

ਕਰਾਇਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ। ॥ਰਾਗ
ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨ ਕਾ ਕਹਿਆ ਮਨਸਾ ਕਰੈ॥ ਇਹੁ ਮਨ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨ ਉਚ
ਰੈ॥ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨ ਆਵੈ॥ ਤ੍ਰਿਪਤ ਮੁਕਤ ਮਨ ਸਾਚਾ ਭਾਵੈ॥ ੧॥ ਤਨ ਧ
ਨ ਕਲਤ ਸਭ ਦੇਖ ਅਭਿਮਾਨਾ॥ ਬਿਨ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਸੰਗ ਨ ਜਾਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੀਚ
ਹਿ ਰਸ ਭੋਗ ਖੁਸੀਆ ਮਨ ਕੇਰੀ॥ ਧਨ ਲੋਕਾਂ ਤਨ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ॥ ਖਾਕੂ ਖਾਕ ਰਲੈ ਸਭ ਫੈਲ॥
ਬਿਨ ਸਬਦੈ ਨਹੀ ਉਤਰੈ ਮੈਲ॥ ੨ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿੰਦੇ ਹੈਨ। ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਰਾਮ ਜੀ ਕੇ ਭਗਤੋ ਇਹ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਮਨ ਭਾਵੈ ਸੋ ਤਾਂ ਹੀ ਕਰੈ ਧਨ
ਸੰਚ ਸੰਚ ਬਹੁਤ ਹਰਖਤ ਹੋ ਤਾਂ ਇਨ ਕੇ ਸਾਥ ਕਿਛੁ ਧਨ ਅਰ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਲਾਸ ਨਾਲ
ਨਹੀ ਚਲਦੇ ਅਰ ਇਸ ਕਾ ਤਨ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਤਾਂ ਸੁਆਹ ਕੀ ਢੇਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਧਨ
ਤਾਂ ਹੋਰ ਲੋਕ ਹੀ ਪਿਛੋਂ ਲੈ ਜਾਵੇਂਗੇ ਕੁਟੰਬ ਕੇ ਲੋਕ ਭੀ ਕਿਸੀ ਕੰਮ ਨਹੀ ਆਂਵਦੇ ਅਤੇ ਧ
ਨ ਹੋਰਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਖਾਧਾ ਅਰ ਧਨ ਕੇ ਨਮਿਤ ਜੋ ਏਹੁ ਪਾਪ ਕਰਦਾ ਸੀ ਸੋ ਪਾਪ ਤਾਂ ਇਸ
ਕੇ ਸੰਗ ਹੀ ਗਏ ਸੋ ਤਿਨਾ ਪਾਪਾਂ ਕੇ ਅਰੇ ਪਕੜਿਆ ਅਤੇ ਨਰਕਾਂ ਨੂੰ ਠੇਲ ਦਿਤਾ ਅ
ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਇਸ ਕੀ ਕੋਈ ਛੋਟੀ ਨਹੀ ਹੋਵਣਾ ਬਿਨਾ ਸਬਦ ਇ
ਸ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੀ ਮੈਲ ਕਦੀ ਨਹੀ ਜਾਂਦੀ। ਜਬ ਏਹੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਬਦ ਕਮਾਵੈਗਾ ਤਬ ਇਸ ਕੀ
ਮੈਲ ਜਾਵੇਗੀ ਤਬ ਏਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਕਤ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਦੇ
ਭਗਤਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ [illegible] ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ [illegible] ਸੋ ਕਿਤ
[illegible] ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨਰਕ ਤੇ ਏਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੁਟੇਗਾ ਸੋ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰਕੇ ਛੁਟੇਗਾ।

॥ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ॥ਗੀਤ ਨਾਦ ਘਨ
ਤਾਲ ਸਿ ਕੂਰੇ॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਦੂਰੇ॥ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਦ ਨ ਜਾ
ਇ॥ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਾਰੂ ਗੁਣ ਗਾਇ॥ ੩ ॥ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁ

ਰੂ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ। ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਭਗਤ ਜਨਹੁ ਨਚਣ ਵਾਲੇ ਕਉ ਤਾਂ ਗੀਤ ਨਾਦ ਤਾ
ਲ ਪਖਾਵਜ ਵਜਾਈਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਓਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਨ ਬਜੰਤ੍ਰਾਂ ਕਰਕੇ ਨਚਦਾ ਹੈ ਅਰ ਜੋ
ਹ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਜੂਨੀ ਮੇ ਪੜਦਾ ਹੈ ਅਰ ਇਨ ਵਜੰਤ੍ਰਾਂ ਕਰਕੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਹੰਕਾਰ
ਮਮਤਾ ਕਰਕੇ ਜੂਨਾਂ ਵਿਚ ਭ੍ਰਮਤਾ ਹੈ ਅਰੇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬਿਨਸਦਾ ਹੈ ਅਰ ਬਾਰ ਬਾ
ਰ ਉਪਜਤਾ ਹੈ ਅਰ ਅਬ ਕਲਿਜੁਗ ਆਇਆ ਹੂਆ ਬਹੁਤ ਜੁਗ ਮਿਲੈਗਾ ਅਰ ਇਕ ਇ
ਜੀਆਂ ਦੀ ਆਰਜਾ ਸੌ ਕਰੋੜ ਬਰਸਾਂ ਦੀ ਆਹੂ ਨ ਪੇਨ ਸੋ ਤਿਨ ਬਿਖੇ ਭ੍ਰਮਤਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸ
ਖਾ ਬਰਸ ਇਕ ਪਹਰ ਦੀ ਜੂਨ ਮੇ ਸੁਣੋ ਭਗਤ ਜਨੋ ਪਹਰ ਦੀ ਜੂਨ ਤਦ ਪੰਦੇ

ਐਗੀ ਜਬ ਧਰਤੀ ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰਲੈ ਹੋਜਾਵੈਗੀ ਸੋ ਇਤਨਾ ਇਸ ਜਨਮ ਦਾ ਵਿਛ
ੜਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਫੁਰ ਜਾਇ ਪੜਿਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ [illegible] ਪ੍ਰਾਣੀ ਨੇ ਭੁਲਾ ਭਾਉ ਵਿਛੋੜਦਾ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਦੁਰਮਤ ਇਸ ਨੂੰ ਵਡਾ ਟੋਟਾ ਲਗਾ ਹੈ [illegible] ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਹਿਆ ਗੁ
ਣੀ ਕਿਵੇ ਇਸ ਨੂੰ [illegible] ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪ੍ਰਿਆਰੇ [illegible] ਪ੍ਰਾਣੀ [illegible] ਪਰ
ਮੇਸਰ ਜੀ ਕਿਰਪਾ [illegible] ਭਗਤ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ
ਇਕ ਬੇਸਨੋ ਕਹਾਉਦੇ ਹੈਨ ਇਕ ਤਪਸੀ [illegible] ਹੈਨ ਇਕ ਪੰਡਿਤ ਕਹਾਉਦੇ ਹੈ
ਨ ਇਕ ਜੈਨ ਮਾਰਗੀ ਹੈਨ ਸੋ ਇਨਾ ਦੇ ਵਿਚੋ [illegible] ਉਤਮ ਕਉਣ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਨੇ ਹੋਰ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ [illegible] ਅੰਤਰ

ਲੋਭ ਪਹਰਿਹਨਟ ਸਾਲਾ ਨਾਮ ਵਿਸ
ਰਾਇਆ ਸਧਾਈ ਆ ॥ਬਿਨ ਗੁਰ ਭ
ਗਤ ਨਾਹੀ ਸਧਰੀ ਆ॥ ੪ ॥ਤਿਸ
ਦਾ ਪਰਮਾਰਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਦੇ ਹੈ
ਨ ਤੈ ਸੁਣਹੁ ਭਾਈ ਰਾਮ ਕੈ ਲੋਕ ਕਹੁ ਇ
ਸਨੂ ਨਟ ਕੀ ਵਿਦਿਆ ਹੈ ਅਰ ਜੈਸੇ ਸਤ
ਰੰਗ ਨਟੂਆ ਸਭ ਸ ਰੀਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੈਸੇ
ਰੀਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿ ਵਿ ਇਹ ਧੋਤੀ ਆਂ ਪ
ਹਿਰਨੀਆ ਅਰ ਮਾਲਾ ਪਾਵਣੀਆ
ਤਿਲਕ ਲਗਾਵਣਾ ਇਹੁ ਬੇਸਨੋ ਕਾ
ਸ੍ਵਾਂਗ ਹੈ ਨਟ ਕੀ ਵਿਦਿਆ ਹੀ ਅਰ ਜਦ ਤਾਈ ਇਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅ
ਹੰਕਾਰ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ਰਹਿੰਦੀਆ ਹੈਨ ਤਾਂ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਜੇ ਬਾਹਰੋ ਬੇਸਨੋ ਬ
ਣਿਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ ਭਗਤੀ ਕੀਤਿਆਂ ਬਿਨਾ ਭਗਤ ਨਹੀ ਹੋਇਆ ਜਾਂਦਾ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਿਨਾਸੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਦੇ ਭਗਤ ਕਹਿਆ ਹੇ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਜੀ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਬ
ਦੇ ਪਹਿਰੇ ਮੇਂ ਜੋ ਬਾਹੁ ਬਲ ਦੇ ਹੈਨ ਅਰ ਨਾਮ ਸਿਖ ਕਰ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਵਾਕ ਉਪਰ ਚਲਦੇ
ਅਤੇ ਗੁਰਾਂ ਪਾਸੋਂ ਮੂੰਹ ਫੇਰ ਲੈਂਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਨਾਂ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਕਿਆ ਗਤੀ ਹੋਵੇ
ਗੀ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗਲੀ ਪਉੜੀ ਆਖੀ॥ ॥ਸਭ
ਰਜਾਇ ਨ ਗਰਧਤ ਮੰਜਾਰਾ ਪਨ੍ਹਾ ਮੁਲੇ ਛਲੀ ਦੇਚੰਡਾਲਾ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹਿ ਫੇਰੇ ਤਿਨ ਜੋਨ

ਭੁਲਾਈਐ॥ਬਿਖੁਨੁਖਾਂਇਆਮਰਜਾਈਐਜਾਈਐ॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨ॥ ॥ਸੁਣਹੁਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਦੇਪ੍ਯਾਰੇ ਜੋਮਨੁਖ
ਗੁਰਾਂਬਿਨਾਹੀਡੇਰਾਲੈਂਦੇਹੈਨ ਸੋ ਸੂਕਰਕੇਜਨਮ ਅਰਨੀਚਜੂਨਾਂਵਿਚਜਨਮ
ਤੇਕਾਹਿਕੇਜਨਮਆਵੇਗਾ ਤੇਹੋਰਪਸੂਕੇਜਨਮਵੀ ਕਿਤਨੀਕਦੀਨਹੀਂ ਔਰ
ਪ੍ਰੇਤ ਕੇਜਨਮਵੀਆਵੇਗਾ
ਜੋਕੋਈਗੁਰਾਂਤੇਬੇਮੁਖਹੋਨਗੇ ਸੋਤਿਨਾਕੇਏਹੁਜਨਮ ਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵਨਗੀਆਂ ਅਤੇਸੁਣ
ਹੁਭਾਈਗਾਮਜਨਹੁ ਏਹੁਸਰਬਜੂਨਾਂਵਿਚ ਪਵੇਂਗਾ॥ ਤਾਂਫੇਰਸੰਤਾਂਕ
ਹਿਆਹੇਗੁਰੂਜੀ ਜੋਸਤਗੁਰੂਨੂੰਮਿਲਕਰਸਨਮੁਖਰਹਿੰਦੇਹਨਤੇਬਚਨਾਉਪਰਿ
ਚਲਦੇਹੈਨਜੀਉਨਾਤਾਈਂਕੇਆਫਲਪ੍ਰਾਪਤਿਹੈ॥ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਜੀਅਗਲੀ
ਪਉੜੀਆਖੀ॥ ॥ਗੁਰਸੇਵਤੇਲਹਿਪਦਾਰਥ ਪਾਏਹਿਰਦੈਨਾਮਸਦਾਕਿਰਤਾ
ਰਥ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਿਮੁਖਉਜਲਾਹੋਇ॥ ਨੇਤ੍ਰਮਸੀਹੈਦੂਰਸੋਇ॥ ॥ਤਿਸ
ਕਾਅਰਥਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨ॥ ਸੁਣਹੁਸੰਤਜਨੋ ਜੋਕੋਈਸ੍ਰੀਪ੍ਰਮੇਸਰਕੀ
ਕੀਸੇਵਕਰੇਗਾਤਨਮਨਧਨਲਾਇਕਰ ਤਿਸਪ੍ਰਾਣੀਕਾਏਹੁਜਨਮਭੀਸਫਲਹੋ
ਵੇਗਾ ਅਰਨਾਮਰੂਪੀਪਦਾਰਥਜੋਹੈ ਸੋਉਸਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇਨਿਰੰਕਾਰਦੀ
ਕਿਰਪਾਕਰਕੇਇਸਪ੍ਰਾਣੀਦੇਹਿਰਦੇਤੇ ਨਾਮਨਹੀਂਵਿਸਰੇਗਾ ਅਰਮਰਨੇਪਿਛੋਂ ਇਸ
ਕਉਪੁਛਣਾਹੋਵੇਗੀਜੋਤੂੰਕਉਣਹੈਂ ਤੇ ਕਿਥੋਂਆਇਆਹੈਂ ਜਿਸਦਾਜਵਾਬਉਨ
ਨੂੰਪ੍ਰਮੇਸਰਦੀਦਰਗਾਹਿਵਿਚਦੇਣਾਪਵੇਗਾ ਜੋਸਚੀਦਰਗਾਹਿਮੇਂਜੀਵਾਂਨਾਲ
ਗਦਾਹੈ ਉਸਵਿਚਵਡਿਆਈਮਿਲੇਗੀ ਅਤੇ ਸੁਣਹੁਭਾਈ ਜਮਕੇ ਤਿਸਜੀ
ਹੁਗੁਰੂਦੀਦਰਗਾਹੁਮੇ ਸੋਈ ਸਿਞਨਗੇ ਜਿਨਾਸ੍ਰੀਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਕਾਹੁਕਮਮੰ
ਨਿਆਹੈ ਅਤੇਹੋਰਸਭਏਵੇਂਹੀ ਫਿਰਨਗੇ ਕਿਤੇਬਾਉਨ੍ਹਾਂਮਿਲੇਗੀ॥ ॥ਤਾਂਫੇ
ਰਮਹਾਪੁਰਖਾਂਕਹਿਆ ਸਚੇਪਾਤਸਾਹਜੀ ਜੋਪ੍ਰਾਣੀਸ੍ਰੀਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਕਉਜਾਣੇ
ਸੋਕਿਸਪ੍ਰਕਾਰਜਾਣੇਜੀ ਕਿਰਪਾਕਰਕੇਦਸੋਜੀ॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹੋ
ਰਪਉੜੀਆਖੀ॥ ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਫਲਕਉਜਾਣੋ॥ਹੋਰਸੁਹੁਕਮ
ਪਛਾਣੋ॥ਹੁਕਮਪਛਾਣਸਚੈਦਰਵਾਸਾ॥ਕਾਲੁਬਿਕਾਲੁਸਬਦਿਭਇਨਾਸਾ॥
॥ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿੰਦੇਹੈਨ॥ ਸੁਣਹੁਭਾਈਗੋਬਿੰਦ
ਲੋਕੋ ਏਹੁਪ੍ਰਾਣੀ ਸ੍ਰੀਪ੍ਰਮੇਸਰਜੀਕਉਜਾਣਦੇ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰਾਂਨੂੰਮਿਲਤੇਹੁਕਮ
ਕਉਸਮਝਦੇਹੈਂ ਤਾਂ ਇਸਪ੍ਰਾਣੀਕਉਸਚਾਮਹਿਲ ਪ੍ਰਾਪਤਹੋਤਾਹੈ ਤਾਂਫੇਰ

ਉਨਾਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਿਠੰਕਾਰਜੀ ਜੋ ਖਾਤੀ ਗ੍ਰਸਤੀ ਹੋਵੇ ਸੋ ਕਿਵੇ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸ
ਰਜੀ ਕਿਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੋ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰੇ। ।ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗਲੀ ਪਉੜੀ
ਆਖੀ। ।ਕਹੈ ਅਤੀਤ ਜੈ ਸਭ੍ਰਤਿਸ੍ਰਕਾ ਤਨ ਮਨ ਅਰਪੇ ਹੈ ਇਹੁ ਜਿਸ ਕਾ
ਨਾ ਓਹ ਆਵੈ ਨਾ ਓਹ ਜਾਏ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਚੈ ਸਾਚ ਸਮਾਇ। ੮॥ ੧ ।ਤਿਸ
ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ [illegible] ।ਸੁਣਹੁ ਭਾਈ ਸੀਠਾਕਰ ਜੀ ਦੇ ਭਗਤੋ
ਗ੍ਰਸਤੀ ਇਓ ਗ੍ਰਸਤ ਵਿਖੇ ਤੌਹੇ ਕਿਸੀ ਨਗਰੀ ਮੇ ਕੋਈ ਅਤੀਤ ਅਲਸੀ ਆਇ ਬੈ
ਠਦਾ ਹੈ ਅਰ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਓਹੁ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਇਕ
ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਮੇਰਾ ਹੈ ਏਹੁ ਘਰ ਅਤੇ ਏਹੁ ਲੋਕ ਸਭ ਪਰਾਏ ਹੈਨ ਤੇ ਏਹੁ ਨਗਰੀ ਵਿਚ ਪ
ਰਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈ ਜੋ ਹਾਂ ਸੋ ਨਿਰਾਸ ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਇਕ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਹੈ ਅਰ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇ
ਸਰ ਜੀ ਕਾ ਹਾਂ ਉਸੇ ਦੀ ਆਸ ਹੈ ਅਰ ਜੋ ਕੋਈ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨਮਿਤ ਅੰਨ ਦੇ
ਗਾ ਸੋ ਮੈਂ ਖਾਵਾਂਗਾ ਨਹੀ ਤਾ ਐਵੇਂ ਹੀ ਦਿਨ ਬਿਹਾਇ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿਓਂ ਜੋ ਓਹੁ ਪ੍ਰਦੇਸੀ ਅਤੀ
ਤ ਹੈ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਏਸ ਨਗਰੀ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਏਹੁ ਸਭ ਸ੍ਰੀ
ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਹੈ ਸੋ ਭਾਈ ਭਗਤ ਜਨੋ ਇਸੀ ਤਰਾਂ ਗ੍ਰਸਤੀ ਜਾਣੇ ਤਾਂ ਓਹ ਗ੍ਰਸ
ਤੀ ਗ੍ਰਸਤ ਵਿਖੇ ਭਗਤ ਹੋਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਤਨ ਮਨ ਧਨ ਸਭ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਕਰ
ਜਾਣੇ ਤਾਂ ਓਹ ਗ੍ਰਸਤੀ ਨਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੰਮਣ ਮਰਣ ਥੀ ਰਹਿਤ ਹੋਇ
ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕਰ ਓਹ ਭਗਤ ਜਨ ਸਭ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਣੀ ਆਇ
ਲਗੇ ਅਤੇ ਆਖਣ ਲਗੇ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਮ ਧੰਨ ਹੋ ਅਤੇ ਧੰਨ ਆਪ ਕਾ ਦਰਸਨ ਹੈ ਹੇ
ਗੁਰਦੇਵਨ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਵੀ ਆਪਨੀ ਚਰਨੀ ਲਾਵੋ ਜੀ ਆਪ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਨਾਮ
ਦੇਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣਹੁ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰਿਓ ਤੁਸੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਬਾਣੀ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਤੁਮਾਰਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਓਹ ਭਗਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਇ ਲਗੇ ਸਤਿਨਾਮ ਕਾ ਜਾਪ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੇਈ ਪਰਮ ਗਤੀ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ
ਏ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ। ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ। [illegible]

।ਸਾਖੀ ਆਗੇ ਮਿਰਗ ਦੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਹੋਈ।

ਇਕ ਸਮੇ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ [illegible] ਕਰ
ਕੇ ਸਕਰੀ ਸੈਰ ਕਰਤ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਕਿਆ ਦੇਖ
ਦੇ ਜੋ ਇਕ ਹਰਨ ਖੜਾ ਹੈ ਤੇ ਖੇਤੀ ਦੇ ਨਜੀਕ ਗਿਆ ਅਤੇ ਖਾ [illegible]
ਉਸ ਖੇਤ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਓਥੇ ਇਕ ਫਾਹੀ ਲਗਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਹਰਨ ਨੇ [illegible]

ਦੇਖਿਨਾ ਹੀ ਸੀ ਪਰੰਤੂ ਹਰਨ ਮਾਰਕੇ ਛਾਲ ਉਸ ਖੇਤੀ ਵਿਚ ਜਾ ਪਇਆ ਨਾਲ ਲਗ
ਹਲਕ ਤਾਂ ਚਾਰੇ ਲਤਾਂ ਫਸ ਗਈਆਂ ਉਸ ਫਾਹੀ ਵਿਚ ਤਾਂ ਫੇਰ ਖੇਤ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਆ
ਣ ਕਰ ਉਸ ਹਰਣ ਕਉ ਪਕੜ ਲਿਆ ॥ ਜਾਂ ਇਹੁ ਤਮਾਸਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਦੇਖਕਰ ਬ
ਹੁਤ ਬਿਸਮਾਦ ਵਿਚ ਪਰਵਿਰਤ [illegible] ਜੋ ਜਾਂ ਉਸ ਖੇਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ ਹਰਨ
ਕਉ ਪਕੜਿਆ ਤਾਂ ਤੋ ਹੋਇਆ [illegible] ਭੂਲਣਾ ਛਡ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਕਉ ਮੰਨਿਆ ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣੇ ਮਨ ਤਾਈਂ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮ
ਨਾ ਮੇਰੇ ਏਹੁ ਮਿਰਗ ਤਾਂ ਹੀ ਫਸਿਆ ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਬੁਰਾਈ ਪੈਰ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਜੇ ਕਰ
ਏਹੁ ਹਰਨ ਬਿਗਾਨਾ ਖੇਤ ਨਾਂ ਚੁਗਦਾ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਉਣ ਪਕੜਨ ਵਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇ

ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਜੈਸੇ ਇਸ ਹਰਨ ਕਉ ਚੋ
ਟ ਲਾਗੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਹੀ ਤੂੰ ਭੀ ਇਕ ਦਿਨ ਜਮ
ਦੀ ਫਾਸੀ ਮੇ ਫੈਸ ਗਾ ॥ ਤਾਂ ਇਸ
ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾ ਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਉ
ਚਾਰਿਆ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧
ਛੰਤ ਘਰ ੩ ॥ ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਹਰਣਾ ਕ
ਲਿਆ ਕੀਆ ਵਾੜੀ ਐਰਾਤਾ ਰਾਮਾ ॥ ਬਿ
ਖ ਫਲ ਮੀਠਾ ਚ ਰ ਦਿਨ ਫਿਰ ਹੋਵੈ ਤ
ਤਾ ਰਾਮਾ ॥ ਫਿਰ ਹੋ ਇ ਤਾਤਾ ਖਰਾ ਮਾਤ
ਨਾਮ ਬਿਨ ਪਰ ਤਾਪਏ ਓਹੁ ਜੇਵ
ਸਾਇਰ ਦੇ ਇਲ ਹਰੀ ਬਿਜੁਲ ਜਿਵੈ
ਚਮਕਏ ॥ ਹਰਿ ਬਾਝੁ ਰਾਖਾ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਸੋ ਭਉ ਤੁਝੈ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨ
ਕ ਚੇਤ ਰੇ ਮਨ ਮਰਹਿ ਹਰਣਾ ਕਾਲਿਆ ॥ ੧ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਤੇ ਹੈਨ ॥ ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਕਾਲਾ ਜੋ ਹਰਣ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਹੈ ਹੇ ਮ
ਨਾ ਤੂੰ ਸੁਣ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਸੀ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਨੇ ਤੇਰੇ ਤਾਈਂ ਮਨ
ਹਿ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਨਾ ਖਾਹੁ ਅਤੇ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੈ ਖਾਣ ਸੋ ਤੂੰ
ਖਾਹੁ ਤੇ ਜੇ ਕਰ ਤੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨਕੇ ਉਸ ਦੀ ਕਹੀ ਹੋਈ ਚੀਜ ਖਾਂਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉ
ਹ ਖਾਣਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੈਂ ਨੂੰ ਬੁਰਾਈ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤੈਨੂੰ ਮ
ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਖਾਂਵੇਗਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਜਰੂਰ ਫਾਹੀ ਵਿਚ ਫਸੇਗਾ ॥ ਇਸ ਹਰਨ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਤੂੰ ਜਮ ਦੇ ਵਸ ਪਵੇਗਾ ਜਿਉਂ ਹਰਨ ਫਸਿਆ ਤੇ ਤੂੰ ਦੁਖ ਪਾਵੇਂਗਾ ਹੇ ਮਨ ਜੇ ਕਰ ਤੂੰ ਬਿਖ ਫਲ ਖਾਵੇਂਗਾ ਸੋ ਅੰਤ ਕੇ ਸਮੇ ਤੇਰੇ ਗਲ ਫਾਹੀ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੇ ਮਨ ਪਛੁਤਾਂਵੇਂਗਾ ਨਰਕ ਕੀ ਲਾਹਿਰ ਤੈਨੂੰ ਜਲਾਵੇਗੀ ਤਬ ਤੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਪਾਵੇਂਗਾ ਅਤੇ ਓਥੇ ਬਿਨਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਤੇਰਾ ਸਾਹਇਕ ਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਹੇ ਮਨ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਤਾ ਤੂੰ ਜਮ ਦੇ ਡੰਡ ਤੋਂ ਬਚੇਂਗਾ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਰਕੇ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਭਏ। ਬੋਲੋ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

॥ਅਗੇ ਭਵਰੇ ਦੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥

॥ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹੇ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇਸਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਦੇਖਨੇ ਕੋ ਇਕ ਸੁੰਦਰ ਤਲਾਵ ਜਲ ਕਰਕੇ ਪੂਰਨ ਹੈ ਅਰ ਉਸ ਸਰ ਵਿਖੇ ਬਹੁਤ ਫੂਲਤ ਕਵਲ ਹੈਨ ਅਰ ਉਨ ਕਵਲਾਂ ਦੀ ਸੁਗੰਧਤਾ ਭਵਰ ਲੈ ਰਹਿਆ ਹੈ ਅਰ ਗਦ ਗਦ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਕਰ ਗੁੰਜਾਰ ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਤਲਾਵ ਕੇ ਕਨਾਰੇ ਉਪਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਉਸ ਭਵਰੇ ਕਾ ਕੌਤਕ ਦੇਖ ਕਰ ਬੈਠ ਗਏ ਜਸਾਂ ਏਹ ਕਾਲ ਕਾ ਸਮਾਂ ਨਜੀਕ ਆਇਆ ਤੋ ਓਹੁ ਭਵਰਾ ਇਕ ਕਵਲ ਕੇ ਅੰਦਰ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤੋ ਇਤਨੇ ਮੇਂ ਸੂਰਜ ਭਗਵਾਨ ਅਸਤਾਚਲ ਮੇਂ ਜਾਇ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰਤੇ ਭਏ ਤਾਂ ਵਹੁ ਕਮਲ ਮੁੰਦਿਆ ਗਇਆ ਤੋ ਓਹ ਭਵਰਾ ਵਿਚ ਲਪੇਟਿਆ ਗਇਆ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਭਵਰੇ ਕੀ ਗਤ ਕਉ ਦੇਖ ਕਰ ਆਪਨੇ ਮਨ ਕਉ ਉਪਦੇਸ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਆਪਨੇ ਆਤਮੇ ਨਾਲ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰਤੇ ਭਏ। ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧

॥ਭਵਰ ਤੂੰ ਫੁਲਿ ਭਵੰਤਿਆ ਦੁਖੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਰਾਮ॥ ਮੈ ਗੁਰੁ ਪੂਛਿਆ ਆਪਣਾ
ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੀ ਰਾਮ॥ ਬੀਚਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੁਝੈ ਪੂਛਿਆ ਭਵਰੁ ਬੇਲੀ ਰਾਤ
ਓ॥ ਸੂਰਜੁ ਚੜਿਆ ਪਿੰਡੁ ਪੜਿਆ ਤੇਲੁ ਤਾਵਣਿ ਤਾਤਓ॥ ਜਮ ਮਗਿ ਬਾਧਾ
ਖਾਹਿ ਚੋਟਾ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਬੇਤਾਲਿਆ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਮਰ
ਹਿ ਭਵਰਾ ਕਾਲਿਆ॥ ੨

॥ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਤੇ ਹੈਨ॥ ॥ਹੇ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਤੈਨੇ ਭੁਲਕਰ ਤਮਾਸਾ ਜੋ ਵਾਸਨਾ ਕੇ ਲੋਭ ਕਰਕੇ ਕਮਲ ਵਿਚ ਓਹ ਭਵਰਾ ਮਰ ਗਇਆ ਹੈ ਉਸੇ ਹੇ ਮਨ ਤੂੰ ਭੀ ਇਸ ਮਾਇਆ ਕੇ ਲੋਭ ਕਰਕੇ ਇਸ ਮਾਇਆ ਮੇਂ ਫਸ ਜਾਵੇਂਗਾ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਭਵਰੇ ਕੀ ਗਤਿ ਭੀ ਹੇ ਮਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ਰੰਗ ਰਾਤਾ ਤੂੰ ਜੋ ਪਾਪ ਕਰਤਾ ਹੈ ਸੋ ਪਾਪ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਜਾਵੇ ਚਲਨਗੇ ਪਰ ਇਨ ਪਾਪਾਂ ਕੀ ਸਜਾਇ ਤੈਨੂੰ ਮਿਲੇਗੀ ਇਸ ਮਾਇਆ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਉਸ

ਗੁਰੂ ਕੇ ਕੀਨੇ ਮਛੀ ਤੇਰੇ ਕਉ ਮਾਰਣੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਵਿਕਾਰ ਰੂਪੀ ਬਾਜਨ ਭਉ ਰੇ ਕਉ ਲੈਂਦੇ
ਲੈਂਦੇ ਹੀ ਅਰ ਸੁਰਜ ਕੇ ਅਸਤ ਹੋਤੇ ਹੀ ਕਮਲ ਮੇ ਆਇ ਕਰ ਮਰ ਗਇਆ ਤੈਸੇ ਹੀ ਤੂੰ ਮਾ
ਇਆ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਥ ਤੂੰ ਪਚ ਜਾਵੇਂਗਾ ਜੈਸੇ ਕੜਾਹੇ ਵਿਚ ਤੇਲ ਤਪਦਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਹੇ ਮਨ ਮੇਰੇ
ਤੂੰ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਵਿਚ ਜਲਾਇਆ ਜਾਂਵੇਂਗਾ ਜੈਸੇ ਬੇਤਾਲ ਜਿਸਕੇ ਸਿਰ ਮਾਰਦਾ ਹੈ ਤਿਸਕੇ
ਗੀ ਸੁਰਤ ਬੇਤਾਲ ਜੈਸੀ ਹੋਵੇਗੀ ਬਿਨਾ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਬਦ ਸਚ ਹੇ ਮਨ ਤੇਰੇ ...
ਜਾਇਕੇ ਹੋਨਾ ਅਤੇ ਜੋ ਤੂੰ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਦੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਮੋਹ ਛੋਡ ਜੀ ਕੇ
ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਕਲਿਆਨ ਹੋਵੇਗੀ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਪਦੇਸ ਕਰਤੇ ਰਹੇ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਝੀਵਰ ਕੇ ਜਾਲ ਕੇ ਪ੍ਰਥਾਇ॥

॥ਤਾਂ ਤੇ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਉਥੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇ
ਕ ਦਰੀਆਉ ਦੇ ਕਨਾਰੇ ਉਪਰ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖਨ ਜੋ ਇਕ ਝੀਵਰ ਨੇ ਅ
ਪਨਾ ਜਾਲ ਰਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਰੀਆਉ ਮੇ ਸੁਟਿਆ ਤਾਂ ਜਿਤਨੀਆਂ ਮਛੀਆਂ ਉਸ
ਜਾਲ ਮੇ ਆਈਆਂ ਸੋ ਝੀਵਰ ਲੈਕਰ ਚਲਦਾ ਰਹਿਆ ਪਰ ਏਹੁ ਤਮਾਸਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇਖਕਰ ਬਹੁਤ ਬਿਸਮਾਦ ਕੇ ਘਰ ਮੇ ਆਇ ਗਏ ਅਤੇ ਕਹਿਣੇ ਲਗੇ
ਹੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਿਥੇ ਏਹੁ ਮਛੀਆਂ ਸਨ ਅਸਗਾਹ ਜਲ ਵਿਚੇ ਅਤੇ ਕਿਥੇ ਏਹੁ ਝੀ
ਵਰ ਸੀ ਤਿਸ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਆਪਣੇ ਮਨ ਕੋ ...
ਉਚਾਰ ਲਈ॥ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਮੇਰੇ ਜੀਅੜਿਆ ਪਰਦੇਸੀਆ ਕਿਤੁ ਪ

ਵਹਿ ਜੰਜਾਲੇ ਰਾਮ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਕੀ ਫਾਸਹਿ ਜਮ ਜਾਲੇ ਰਾਮ॥
॥ਮਛੁਲੀ ਵਿਛੁੰਨੀ ਨੈਣ ਰੁੰਨੀ ਜਾਲੁ ਬਧਿਕ ਪਾਇਆ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਮਾਇ
ਆ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਅੰਤਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਹਰਿ
ਸਿਉ ਛੋਡਿ ਮਨਹੁ ਅੰਦੇਸਿਆ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ਜੀਅੜਿ
ਆ ਪਰਦੇਸੀਆ॥ ੨ ॥ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨ

ਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ॥ ॥ਹੇ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਦੇਖ ਤਮਾਸਾ ਜੋ ਪਾਤਾਲ ਥੀਂ ਮਛੀਆਂ ਨੂੰ
ਝੀਵਰ ਕਢਕਰ ਇਕ ਪਲਕ ਵਿਚ ਲੈ ਗਇਆ ਹੈ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਤੈਨੂੰ ਜਮ ਅਚਾ
ਜੇਗਾ ਅਤੇ ਇਥੇ ਤੂੰ ਪਰਦੇਸੀ ਹੈਂ ਕਿਸੀ ਇਥੇ ਤੇਰਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਇਕ ਪ੍ਰਮੇਸ
ਰ ਦੇ ਨਾਮ ਸਚ ਤੇਰੇ ਕੰਮ ਕਿਸੇ ਨਾਹੀ ਆਉਣਾ ਇਸ ਮਛੀ ਦੀ ਤਰਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਜਮ ਲੈ
ਜਾਸੀ ਹੇ ਮਨ ਪੂਰਣ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਭਜਨ ਕਰ ਜਿਆਂ ਤੇ ਤੈ ਹੀ ...
ਦਰ ਜਾਲ ਸੇ ਪਕੜ ਕਰ ਲੈ ਗਇਆ ਤੈਸਾ ਤੈਸਾ ਤੀਕਉ ਸਦ ਝੀਵਰ ਕੇ ਜਾਲ ਸੈ ਫ

ਸੀ ਤਾਂ ਲਗੀ ਏਹ ਭਵਿਕਲਾ ਪਕਰਨੇ ਤੇ ਜੇ ਹੇ ਮਨ ਤੈਨੂੰ ਦੀਵਿਆਸ ਕਰਦੇ ਕਉਣ ਜੇਹੇ
ਦੀਸੇ ਪਕੜਨ ਲਵੇਗਾ ਹੇ ਮਨ ਜਦ ਅੰਤ ਕਾਲ ਕਾ ਸਮਾ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਤੇ ਰਾ ਦੀ ਭੁਰਮ ਉ
ਤਰ ਜਾਵੇਗਾ ਮਛਲੀ ਕੀ ਨਿਆਈ ਤਾਂ ਤੇ ਹੇ ਮਨ ਤੈਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰ
ਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਤੇ ਕੀਰਤਿਆਨ ਹੋਵੇਗੀ ਏਹੁ ਕਹਿ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਨ
ਦੀ ਦੇ ਕਨਾਰੇ ਕਨਾਰੇ [illegible] ਤਿਥੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਗੇ ਕੋ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥ ॥

॥ ॥ਆਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹੋਰ ਪ੍ਰਥਾਇ ਕਹਿਤੇ ਹੈ॥

॥ਤਾਂ ਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹੇ ਸੁਣਹੁ ਭਾਈ ਸਜਣੋ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸ੍ਰ
ਵਣ ਕਰੇਗਾ ਸੋ ਅੰਤ ਸਮੇ ਪਰਮ ਗਤੀ ਕਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ॥ ॥ਇਕ ਸਮੇ
ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਨਦੀ ਕਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਦੇਖਤੇ ਜਾਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਅਗੇ ਜਾਇ ਤਾ ਕਿਆ ਦੇ
ਖਨ ਜੋ ਨਦੀ ਕਾ ਵਾਹ ਵਿਛੜ ਗਿਆ ਹੈ ਉਥੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਪਰ ਜੋ ਪ੍ਰ
ਵਾਹ ਨਦੀ ਦਾ ਹੈ ਇਕ ਦਾਹਣੇ ਤਰਫ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਬਾਂਈ ਤਰਫ ਕਉ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਏਹੁ ਦੇ
ਖਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਏਸ ਨਦੀ ਦਾ ਜਲ ਅਕੱਠਾ ਜਾਂਦਾ
ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਦੀ ਦਾ ਦਾਹਣੀ ਤਰਫ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਵਾਹ ਬਾਂਈ
ਤਰਫ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਏਹੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤ ਹੈ ਪਰ ਜੀ ਹੁਣ ਕਿਤੇ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ
ਹੀ ਮੇਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਤੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਏਹੁ ਮਿਲਣਗੇ ਪੁਨਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਚੋਜ ਦੇਖਕਰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਮਨ ਸਾਂਤ ਕਰਨੇ ਨਮਿਤ ਆਪਣੇ ਮਨ ਪ੍ਰਤਿ
ਕਹਿਦੇ ਹੈਨ ਹੇ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਇਕ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਭੀ ਏਹੁ ਗਤ ਹੋਵੇਗੀ ਨਦੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ
ਦੀ ਨਿਆਂਈ ਏਹ ਕਹਿ ਕਰ ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨੂੰ ਵਿਛੜਿਆ ਦੇਖ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ॥ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਨਦੀਆਂ ਵਾਹ ਵਿ

ਛੁੰਨਿਆਂ ਮੇਲਾ ਸੰਜੋਗੀ ਰਾਮ॥ ਜੁਗ ਜੁਗ ਮੀਠਾ ਵਿਸ ਭਰੇ ਕੋ ਜਾਣੇ
ਜੋਗੀ ਰਾਮ॥ ਕੋਈ ਸਹਿਜ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਪਛਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਨਿ ਚੇਤਿਆ॥
ਬਿਨ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਭਰਮ ਭੂਲੇ ਪਚਹਿ ਮੁਗਧ ਅਚੇਤਿਆ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ
ਭਗਤਿ ਨ ਰਿਦੇ ਸਾਚਾ ਸੇ ਅੰਤ ਧਾਹੀ ਰੁੰਨਿਆ॥ ਸਚ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸਬਦ ਸਾ
ਚੈ ਮੇਲ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ਇਸ ਸਬਦ ਕਾ ਪ੍ਰਮੰ

ਰਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ॥ ॥ਹੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਤੂੰ ਏਹੁ ਨਦੀ ਦਾ ਪ੍ਰਵ
ਾਹ ਵਿਛੜਿਆ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਸੋ ਏਹੁ ਹੁਣ ਕਿਤੇ ਸੰਜੋਗ ਨਾਲ ਹੀ ਮਿਲੇਗਾ ਪਰ ਜੇ ਕਰ ਤੇ
ਰੀ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਮਿਲਸੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਵਿਛੜਿਆ ਹੀ ਚਲਿਆ ਜਾਈ ਹੈਨਾ॥

[illegible] ਮਨ [illegible] ਪ੍ਰਸਾਦੀ [illegible]
ਫੇਰ ਕਦੇ ਮਨੁਖ ਜਨਮ ਪਰਮ ਪਦ [illegible] ਜੋਗ ਕਿਤੇ ਸੰਜੋਗ
ਕਰਕੇ ਮੇਲ ਹੋਵੇਗਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਚੌਰਾਸੀ ਲਖ ਜੂਨੀ ਹੈ ਤਿਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਹੁ
ਕਮ ਨਾਲ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਹੋਇ ਹੋਇ ਹੁੰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ ਹੇ ਮਨ ਮੇਰਿਆ
ਜੋ ਕੁਛ ਮਿਹਰ ਕਰਕੇ ਪਾਇੰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਬਰੋਟਰਿਹੁ ਕਿਸੇ ਹੋ
ਇਕਰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਇਸ ਬਾਤ ਨੂੰ ਸੋਈ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜੇਹੜਾ ਪੂਰਨ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ਹੋ
ਦਾ ਹੈ ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਸਹਿਜ ਸੁਖ ਤਬ ਤੇਰੇ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਤੂੰ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ ਤਬ ਤੇਰੇ ਜੀਆ ਬਿਖੇ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਉਪਜੇਗਾ ਅ
ਤੇ ਜਿਸਨੇ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਰਸ ਨਹੀਂ ਆ
ਇਆ ਸੋ ਮਨੁਖ ਅਤਿ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਹੈਨ ਅਚੇਤ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮੋਹ ਵਿਖੇ ਪਚ ਮੋ
ਏ ਹੈਨ ਸੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਰਕਗਾਮੀ ਹੋਵਨਗੇ ਅਰ ਭਰਮ ਰੂਪੀ ਸੋਹ ਮੋਹ ਬਾਧੇ ਹੂਏ ਹੈ
ਨ ਅਗਿਆ ਬਿਆਦ ਸਤ ਕੇ ਪਕੜੂ ਰਹੇ ਹੈਨ ਸਦਾ ਔਰ ਭਗਤਿ ਜਸ ਕੀਰਤਨ
ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ਦਇਆ ਧਰਮ ਪਰਉਪਕਾਰ ਜਿਨ ਕੇ ਹਿਰਦੇ ਕਦੀ ਨਹੀਂ
ਵਸਿਆ ਸੋ ਅੰਤ ਕਾਲ ਕਉ ਪਛੋਤਾਵਨਗੇ ਅਤੇ ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਰਕੇ ਰੋਵਨਗੇ
ਪਰ ਹੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰ ਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਉ ਮਿਲ
ਜਦ ਏਹੁ ਬਚਨ ਬਾਲੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਉ ਸੁਣਾਇਆ ਤੌ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਤੌਂ ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਮੇ ਲੀਨ ਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਸੰਗਤਿ ਸਭ ਅਨੰਦ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਈ ਅ
ਸੰਪੂਰਨ ਸੰਗਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕ
ਉ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਵਾਹੁ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਜੀ ਨਿਹਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਾਖੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ॥ ੧॥

ਪਤਾਂ ਫੇਰ ਸਾਖੀ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿ ਭਾਈ ਜੀ ਅਸਾਨੂੰ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਕੀਆ ਅਤੇ ਧੰ
ਨ ਤੂੰ ਹੈ ਅਤੇ ਧੰਨ ਤੇਰੀ ਰਸਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੇ ਅ
ਦਭੁਤ ਚਰਿਤ੍ਰ ਵਰਨਨ ਕੀਤੇ ਹੈਨ॥ [illegible] ਫਿਰ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਆਗੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ [illegible] ਭਈ॥ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਬੋਲਿਆ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਹੇ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ [illegible] ਅਤੇ ਇਕਸ ਬ
[illegible] ਕਬੀਰ [illegible] ਜਿਸ ਰਤ
[illegible] ਬਹੁਤ

[illegible] ਜਗਰਾਂ ਤੇ ਨਿਆਮਤਾਂ [illegible] ਜਾਂ ਦਵੇ ਸਨ ਉਸ ਦੇ
ਦੇ ਮਕਾਨ ਉਪਰ ਸ਼ਿਬ ਬਰਾਤਾਂ ਦਾ ਮੇਲਾ ਲਗਾ ਦਾ ਹੈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਪੁਛੇ ਇਸਦੇ ਅਜ
ਕੀ ਹੈ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਅਜ ਇਸਦੇ ਘਰ ਸਹੁ ਆਵਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਏਹੁ ਫਕੀਰ ਆਖਦਾ
ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਅੰਦਰ ਨਾ ਕੋਈ ਵੜੇ ਤੇ ਆਪਨੇ ਘਰ ਫੁਲਾਂ ਦੀ ਸੇਜਾ ਵਿਛਾਇ ਰਖਦਾ ਹੈ ਮੇਰਾ ਅ
ਤੂ ਹਾਲਨ [illegible] ਰਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਦ ਰਾਤ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ [illegible]
ਦਾ ਹੈ ਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਮੂਹ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਤੇ ਅੰਦਰ ਵੜਕੇ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਬੈਠ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਸੀ
ਰਹਿਤ ਰਖਦਾ ਹੈ ਬੁਰਕਾ ਪਹਿਨ ਕੇ ਬੈਠ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਗਲਾਂ ਸਾਰੇ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਲੋਕ ਆਪ
ਸ ਵਿਚ ਕਰਦੇ ਹੈਨਾ। ਅਤੇ ਉਦਰ ਜਿਸ ਬੁੰਗੀ ਦੇ ਘਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤ
ਉਸ ਮਾਈ ਬੁੰਗੀ ਨੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਆਣ ਰਖਿਆ ਅਤੇ ਹਥ

ਜੋੜਕੇ ਆਖਿਓਸੁ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪਾਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਾ
ਈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੀ ਅਸੀ ਪਾਇਲ [illegible]
ਬ ਸਹਿਰ ਵਿਚੋਂ ਰੌਲਾ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਮਾ
ਈ ਬੁੰਗੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ
ਇਸ ਨਗਰੀ ਵਿਚ ਇਕ ਫਕੀਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਚੰਦ ਰਾਤ ਵਾਲੇ ਦਿ
ਨ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਸਹੁ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਾਤ
ਸੁਣਦੀ ਦੀ ਸੁਣਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਮੇਰੇ
ਤਾ ਈ ਆਖਿਆ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਭੀ ਉਸਦੇ ਘਰ ਚਲੀਏ ਅਤੇ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰੀਏ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਅਤੇ ਸੰਗ ਦੋਵੇਂ ਅਸੀ ਉਸ ਫਕੀਰ ਦੇ ਦਰਵਾਜੇ ਉਪਰ ਜਾਇ ਖੜੋਏ ਅਤੇ ਅਗੇ ਬਹੁਤ
ਹਜੂਮ ਖੜਾ ਹੈ ਤੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਵਣ ਨਹੀ ਦੇਂਦਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਸਦੇ ਦੀਦਾਰ ਨੂੰ
ਚਲੇ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਜਾਵਣ ਨਾ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਦਰਵਾਨੇ ਤੁਸੀ
ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਕਹੋ ਜੋ ਤੇਰੇ ਦੀਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਫਕੀਰ ਖੜੇ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ ਦਰਵਾਨਾ ਅੰਦਰ ਜਾਇ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਹਰ ਫਕੀਰ ਖੜੇ ਹੈਨ ਤੇਰੇ ਦੀਦਾਰ ਦੇ ਤਾਂ ਓਹ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਭਾਈ ਅਸਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਹੁ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤੇ ਨਾ ਅਜ ਹੋਰ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇਣਾ
ਹੈ ਏਹੁ ਗਲ ਸੁਣਕੇ ਉਨ ਦਰਵਾਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਣ ਆਖਿਆ ਜੋ ਓਹ ਆਖਦਾ

ਜੋ ਅਜ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਜੋ ਦਰਸਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਸੀਖਾਲ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਬੁਝ ਨਹੀ ਏਹੁ ਝੂਠਾ ਸਾਗ ਹੈ ਅਗੇ ਏਸ ਨੂੰ ਸਹੁ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਅਜੇ ਹੋਇਆ ਨਾਹੀ। ਜੇਕਰ ਏਸ ਨੂੰ ਸਹੁ ਮਿਲਦਾ ਤਾਂ ਏਹੁ ਪਰ ਭੁਰਕੇ ਵਿਚ ਸਹੁ ਨੂੰ ਸਾਣਦਾ ਤਾਂ ਏਹੁ ਕਹਿਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੋਂ ਉਠਕਰ ਇਕ ਪਾਹਾੜੀ ਉਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਸਨ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਮੇਲੇ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲ ਵਦੇ ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਮੇਲਾ ਤੇ ਹੋਰੁ ਮਨੁਖ ਅਖਸਨਾਤ ਦੀਆ ਲਈ ਹੋਈ ਕੋਈ ਨਿਸਾਨ ਪੰਦਰਕੇ ਲੈ ਗਇਆ ਕੋਈ ਨਗਾਰੇ ਉਠਾਇਕਰ ਲੈ ਗਇਆ ਐਸੀ ਮਾਰ ਹੋਈ ਜੋ ਕਈ ਜਨ ਘਾਇਲ ਹੋਇ ਗਏ ਅਜਹੀ ਹੋਈ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਮੇਲਾ ਰਹਿ ਗਇਆ ਤੇ

ਉਸ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੂੰਹ ਨਾ ਲਾਵੇ ਸਭ ਮਹਿਮਾ ਘਟ ਗਈ ਸਾਰੇ ਸਹਿਰ ਵਿਚੋਂ ਜੋ ਬੋਲੇ ਸੋ ਏਹੋ ਹੋਈ ਕਹੇ ਜੋ ਝੂਠਾ ਹੈ ਝੂਠਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਹੀਨਾ ਗੁਜਰਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਬੁੱਢੀ ਦੇ ਘਰ ਆਇ ਬੈਠੇ ਪਰ ਉਸ ਦਿਨ ਚੰਦਰਾਤ ਸੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਾਈ ਅਜ ਉਸ ਫਕੀਰ ਦੇ ਘਰ ਮੇਲਾ ਨਹੀ ਲਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਬੁਢੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਨ ਤੂੰ ਹੈ ਤੇ ਪੰਦਰਾ ਦਰਸਨ ਹੋਇਆ ਤੇ ਜਿਵੇਂ ਆਪ ਨੂੰ ਭਾਉਂਦਾ ਹੈ ਸੋਈ ਚੰਗਾ ਹੈ ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹ ਤਾਂ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਝੂਠਾਈ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਜੀ ਜਾਂ ਕੇਤੜੇਕ ਦਿਨ ਬੀਤੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਹਰ ਗਏ ਤਾਂ ਇਕ ਲੰਙਾ ਲੂਲਾ ਸਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਮੰਗਦਾ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਆਇ ਪਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਉਸ ਫਕੀਰ ਵਲ ਮਿਹਰ ਦੀ ਨਜਰ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸ ਲੂਲੇ ਲੰਗੜੇ ਦੇ ਹਥ ਪੈਰ ਸਭ ਸਾਬਤ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਓਹ ਲੂਲਾ ਬਾਰੰਬਾਰ ਨਮਸਕਾਰ ਹੋਇ ਕਰ ਲਗਾ ਉਸਤਤ ਕਰਨੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਉਸ ਲਗੜੇ ਲੂਲੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੈਨੂੰ ਜੇ ਪੁਛੇ ਤੇਰੇ ਹਥ ਪੈਰ ਕਿਨ ਚੰਗੇ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਤੂੰ ਆਖੀ ਮੇਰੇ ਹਥ ਪੈਰ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਨੇ ਅਛੇ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜੋ ਕੋਈ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਛੇ ਤੇਰੇ ਹਥ ਪੈਰ ਕਿਨ ਅਛੇ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਓਹ ਆਖੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਹਥ ਪੈਰ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਫਕੀਰ ਨੇ ਅਛੇ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਜਦ ਓਹ ਪੁਰਖ ਫਿਰਦਾ ਫਿਰਦਾ ਉਸ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਫਕੀਰ ਦੇ ਮਿਲੀ ਪਆ ਤੇ ਉਸ ਫਕੀਰ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਤੇਰੇ ਹਥ ਪੈਰ ਕਿਸ ਨੇ ਅਛੇ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਓਹ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਹਥ ਪੈਰ ਸਹੁ ਸੁਹਾਗਣ ਫਕੀਰ ਨੇ ਅਛੇ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਉਸ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਵਾਇ ਦਿਖਾਉ ਤਾਂ ਓਹ ਆਖਣ ਲਗਾ ਭਾਈ ਓਹ ਇਕ ਬੁਢੀ ਦੇ ਘਰ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਹ ਲੂਲਾ ਫਕੀਰ ਤੇ ਸੁਹਾਗਣ ਫਕੀਰ ਦੋਵੇਂ ਜਣੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਏ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਭੁਲਾ ਹਾਂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸ ਲਉ ਜੀ ਮੈਂ ਆਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਹੁਣ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਮੇ

ਪਰਖਓ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ [illegible] ਬੋਲਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਤੂੰ ਹਰ ਸ਼ਹਿਰ ਕੇ ਵਿਚ ਸਾਹੂਕਾਰਾਂ ਅੰਦਰ ਹਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਲੀਤਾ ਕਰ ਅਤੇ ਹਰ ਇਕ ਦੇ ਨਾਲ ਦੇਤਾ ਕਰ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਸਾਹੂਕਾਰੀ ਦਾ ਰਾਹ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਸਭਨਾਂ ਵਿਚ ਸਾਹੂਕਾਰੀ ਕਰੇਂਗਾ ਅਤੇ [illegible] ਸਰਬ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰੇਂਗਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸਾਹੂਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਂਗਾ ਤਾਂ [illegible] ਤਿਸ ਸੀ ਗੁਰੂ [illegible] ਚਰਨਾ ਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ [illegible] ਉਹ ਸਾਹੂਕਾਰਾਣ ਫਕੀਰ ਆਪਣੇ ਟਿਕਾਣੇ ਜਾਇ ਬੈਠ ਅਤੇ ਉਹ [illegible] ਦਿਆ ਫਿਰ ਜੋ ਮੇਰੇ ਹਥ ਪੈਰ ਸਾਹੂਸੁਹਾਗਣ ਫਕੀਰਣੀ ਪਛੇ ਕੀਤੇ ਹਨ [illegible] ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਤੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਫੇਰ ਲੋਕ ਸਭ ਸਾਹੂਸੁਹਾਗਣ ਫਕੀਰਣੀ ਲਗੇ ਉਸਤਤ ਕਰਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਸ ਫਕੀਰ ਦੇ ਲਗਾ ਮੇਲਾ ਲਗਣ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸੋਹਰਤ ਸੁਣ ਕੇ ਫੇਰ ਲੋਕ ਲਖ ਨਿਆਮਤਾਂ ਲਿਆਉਣ ਅਤੇ ਲਗੇ ਨਗਾਰੇ ਵਜਣ ਤਾਂ ਫਜਰ ਉਸ ਤਰਾਂ ਨਿਸਾਨ ਗਡੇ ਗਏ ਅਤੇ ਸਾਹੂਸੁਹਾਗਣ ਫਕੀਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ [illegible] ਹੋਇਆ॥ ਅਤੇ ਸੁਣ ਹੁ ਭਾਈ ਪ੍ਰੇਮੀ ਜਨਹੁ ਜੋ ਫਕੀਰ ਪੰਧਊ ਅਤੇ ਮਹਿ [illegible] ਅੰਦਰ ਗਲਾਂ ਦੇ ਰਿਪਾ ਉਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਸਾਹੂਸੁਹਾਗਣ ਦੇ ਮੁਰੀਦ ਹੈਨ॥ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੇ ਇਕ ਸਲੋਕ ਉਚਾਰਿਆ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵ

ਸਿਤਾਂ ਵਾਵਹਿ ਗਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਜਲ ਨਾਵਹਿ ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਾਂ ਕਰ
ਹਿ ਬਿਭੂਤਾ ਸਿੰਙੀ ਨਾਦ ਵਜਾਵਹਿ ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਾਂ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾਂ
ਮੁਲਾਂ ਸੇਖ ਕਹਾਵਹਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਾਂ ਹੋਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਕਸ ਬਹੁਤ ਕ
ਮਾਵਹਿ ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਾਂ ਹੋਵਹਿ ਤਾਂ ਤੇਗ ਵਗਾਵਹਿ ਸਿਰ ਮੁੰਡੀ ਕਟ
ਜਾਵਹਿ ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਾਂ ਜਾਹਿ ਦਿਸੰਤਰ ਸੁਣ ਗਲਾਂ ਘਰ ਆਵਹਿ॥
ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਾਂ ਨਾਇ ਰਚਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਤੂੰ ਭਾਵਹਿ ਨਾਨਕ ਏਕ
ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਹੋਰ ਸਗਲੇ ਕੂੜ ਕਮਾਵਹਿ॥ ੧ ॥੮॥੮॥

ਏਹੁ ਸਲੋਕ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਸਭ ਲੋਕ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ [illegible] ਉਤੇ ਅਸੀ ਕਰਕੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥

ਸਾਖੀ ਇਕ ਸਿਖ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਲਿਖਤੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ [illegible] ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁਰਨਾ ਜੀ ਦਾ [illegible] ਫਿਰਦੇ ਕਰਦੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਇਕ ਸਿਖ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਸਿਖੀ ਕਿਤਨੀ ਚੰਗੀ ਹੈ ਕੋਈ ਕਹੀ ਕਿਵ ਨਾਲ ਚੰਗੀ

[illegible] ਸੋ ਕਹਿਆ [illegible]
ਰਿਹਿਤ ਜਾਣ ਇਕ ਸਿਖ [illegible] ਪਾਸ ਜਾ ਉਥੇ ਸਾਤਾ ਸਿਖ
ਸੋ ਜਾਹੁ ਤੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਦ ਓਹੈ [illegible] ਸੋ ਪੈਸਿਆਂ ਦਾ ਪਾ [illegible] ਬਸੰਤ ਕਰ
ਈਜਾਂ ਫੇਰ ਤੂੰ ਆਵੇਂਗਾ ਉਥੈ ਤਾਂ ਤੇ ਉਸ ਸੁਖੀ ਦਸਾਂਗੇ ਤਾਂ ਓਸ ਸਿਖ ਨੇ [illegible] ਕਰ
ਨਿ ਲਗਾ ਜੀ ਜੋ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਸੋਈ ਕਰਾਂਗਾ ਜੀ ਜਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ [illegible] ਏਹ
ਏਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਹੁਕਮ ਨਾਵਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਦਾ ਲਿਖ ਦਿਤਾ ਤੇ ਸਿਖ
ਹੁਕਮ ਨਾਵਾਂ ਲੈ ਕੇ ਤੇ ਗਇਆ ਜਦ ਉਸ ਸਿਖ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰ ਜਾਇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੁਆ ਤੇ ਲਗਾ ਪੁ
ਛਨ ਭਾਈ ਅਮਰੇ ਸਿਖ ਦਾ ਘਰ ਕਿਥੇ ਹੈ ਕਿਸੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਸਿਆ ਭਾਈ ਫਲਾਣੇ ਆ
ਦਾ ਨਾਉ ਉਸ ਦਾ ਪੁਰੋਹਿਤ ਤਾਂ ਓਹ ਪੁਛਦਾ ਪੁਛਦਾ ਉਸ ਸਿਖ ਨੂੰ ਜਾਇ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਸਿਖ
ਨੇ ਅਗੋਂ ਉਨ ਕਰਮ ਧਾ ਦੇ ਕਿਆ ਕਿਹਾ ਆਈਏ ਜੀ ਬੈਠੀਏ ਜੀ ਅਨੰਦ ਵਡ

ਲਾ ਬਹੁਤ ਸਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਆਪ ਸਮੇ ਬਹੁ
ਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਪਰ ਓਹ ਸਿਖ ਘਰੋਂ ਨਿਰ
ਧਨ ਹੋਸੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਦਿਨੇ ਕਰ
ਸੀ ਜੂਦਾ ਸੋ ਦਿਨੇ ਜਦ ਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਰਾਤ ਨ
ਹੀ ਸੀ [illegible] ਉਸ ਦੇ ਪਾਸ ਇਕ ਲਕ
[illegible] ਲਕੜੀ ਦਾ ਹਜਾਰ ਰੁਪੈਆ
ਇਕ ਸਰੂਪ [illegible] ਦਾ ਸੀ ਤੇ ਓਹ ਸਿਖ ਨ
ਹੀ ਸੀ ਲੈਂਦਾ ਤਾਂ ਉ ਤਨੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਉਸ ਸਿਖ
ਨੂੰ ਡਿਠਿਆ ਜੀ ਪਰ ਜਾ ਦਿਤਿਆ ਹੈ ਜੀ
ਭਲੀ ਏ ਪਾਉ ਜੀ ਤਾਂ ਓਹ ਹੁਕਮ ਨਾਵੇਂ ਦ
ਾ ਸਿਖ ਲਗਾ ਕਹਿਣ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਏਹ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਾਵਾਂ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ
ਪੜ੍ਹ ਲੈ ਤਾਂ ਓਸ ਗਰਸਤੀ ਸਿਖ ਨੇ ਹੁਕਮ ਨਾਵਾਂ ਲੈ ਕੇ ਨੇਤ੍ਰਾਂ ਤੇ ਲਾਇਆ ਫੇਰ ਸੀਸ ਉ
ਪਰ ਰਖਿਆ ਜਾਂ ਓਹ ਖੋਲ ਕੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਉਪਰ ਏਹ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਸੌ ਰੁਪੈਆ
ਨਾਲੀ ਭੇਟ ਤੇ ਪੰਜ ਸਰੂਪੇ ਇਸ ਸਿਖ ਦੀ ਭੇਟਾ ਕਰਨੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦ
ਪਾਵੋ ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਨਾਵੇਂ ਵਾਲੇ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਏਹ ਹੁਕਮ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਜੋ
ਰੁਪੈ ਲੈ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਛਕਣਾ [illegible] ਸਿਖ ਆਪਣੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਆਖਣ ਲਗਾ
ਕਿ ਗੁਰੂ ਦੀ ਏਹ ਆਗਿਆ ਹੈ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਓਸ ਸਿਖਣੀ ਕਹਿਆ ਏਸ ਆ ਮੈਨੂੰ

ਸਿਤ ਮਤ ਕਰਿਕੇ ਤਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੇ ਦਾ ਮਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਅਸੀਰਵਾਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਤੇਜ
ਭੀ ਲੜਕੀ ਦੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਸਾਹੂਕਾਰ ਹਜਾਰ ਰੁਪੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸੋਂ
ਜਿਤਨੇ ਰੁਪੇ ਆਦੀ ਲੋੜਦੇ ਹੈ ਸੋ ਲੈ ਕੇ ਵਿਆਹ ਦੇਵ ਤਾਂ ਉਸ ਗਰਸਤੀ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭ
ਲਾ ਸਿਖਣੀ ਏਹੁ ਸਲਾਹ ਕਰਦਿਆਂ ਓਨਨੂੰ ਚਾਰ ਪਹਿਰਿਆਂ ਲੰਘ ਗਈਆਂ ਤਾਂ ਓ
ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਵਾਲਾ ਸਿਖ ਦੇਖ ਕਰ ਉਨਾਂ ਦੀ ਗਰਜ [illegible] ਸਰਮੀ
ਇਨਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਗਰਜ ਰਾਸ ਨਹੀ ਹੁੰਦੀ ਤੇ ਏਹੁ ਰੁਪੇ ਕਿਥੋਂ ਦੇਵਣਗੇ ਤਾਂ ਸਿਖ ਏਹੋ ਗਿਣ
ਤੀ ਕਰ ਰਹਿਆ ਹੈ ਸੀ ਉਤਨੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਓਹ ਗਰਸਤੀ ਸਿਖ ਉਠ ਕੇ ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਦੁ
ਕਾਨ ਉਪਰ ਗਇਆ ਤੇ ਜਾਇ ਕਰ ਪੈਰੀ ਪਉਣਾ ਕਰਕੇ ਬੈਠ ਗਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾ
ਹੂਕਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਆਓ ਭਾਈ ਕਿਸ ਕੰਮ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਗਰਸਤੀ ਸਿਖ
ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਅਢਾਈ ਸੈ ਰੁਪੇ ਆ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਲੜਕੀ ਦਾ ਭੀ
ਵਿਆਹੁਲਓ ਤਾਂ ਓਹ ਸਾਹੂਕਾਰ ਕਹਿਨ ਲਗਾ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਤੂੰ ਕੁਛ ਹੋਰ ਭੀ ਲੈ ਲਏਂ
ਤਾਂ ਉਸ ਗਰਸਤੀ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਅਢਾਈ ਸੈ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ
ਨੇ ਅਢਾਈ ਸੈ ਰੁਪੇ ਆ ਦੇ ਕਰ ਤੇ ਓਸ ਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਰੁਪੇ ਆ ਅਢਾਈ ਸੈ
ਲਿਆ ਕਰ ਓਸ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਵਾਲੇ ਸਿਖ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਦੋ ਸੈ ਰੁਪੇ ਆ ਹੁਕ
ਮਨਾਮੇਂ ਦੀ ਭੇਟ ਕੀਤਾ ਤੇ ਪਚਾਸ ਰੁਪੇ ਓਸ ਸਿਖ ਦੀ ਭੇਟ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦੇ ਛਕਿ
ਆ ਤੇ ਰੁਪੇ ਸੋ ਲੈ ਕਰ ਓਸ ਨੇ ਉਨਾ ਪਾਸੋਂ ਰੁਖਸਦ ਮੰਗੀ ਤਾਂ ਓਸ ਗਰਸਤੀ ਸਿਖ ਨੇ
ਤੇ ਓਸ ਦੀ ਸਿਖਣੀ ਨੇ ਓਸ ਸਿਖ ਦੇ ਚਰਨਾ ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ
ਕਹਿਆ ਜੀ ਧੰਨ ਸਾਡੇ ਭਾਗ ਹੈਨ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਜੀ ਕੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਕਾ
ਦਰਸਨ ਪਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਧੰਨ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਹੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਅਠ ਪਹਿਰ ਰ
ਹੋ ਏਹ ਬਾਤ ਕਰਕੇ ਓਹ ਸਿਖ ਓਥੋਂ ਚਲਦਾ ਰਹਿਆ ਪਰ ਮਨ ਵਿਚ ਕਹਿਨ ਲ
ਗਾ ਭਾਈ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧੰਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੈਨ ਤਾਂ ਓਹ ਹੁਕਮਨਾ
ਮੇ ਵਾਲਾ ਸਿਖ ਰਸਤੇ ਰਸਤੇ ਚਲਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਇਕ ਫਕੀਰ ਓ
ਥੇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇਆ ਦੇਖ ਕਰ ਜਾਇ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਘੜੀਆਂ ਬੀਤੀਆਂ
ਤਾਂ ਇਕ ਸੁਦਾਗਰ ਆਇਆ ਉਸ ਨੇ ਇਕ ਥਾਲ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦਾ ਉਸ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖ ਕੇ ਮ
ਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਦੁਸਾਲਾ ਫਕੀਰ ਦੇ ਉਪਰ ਦੇ ਦਿਤਾ ਜਾਂ ਫੇਰ ਦੋ ਘੜੀਆਂ ਬੀਤੀਆਂ ਤਾਂ ਇਕ
ਹੋਰ ਮੁਸਾਫਰ ਆਇਆ ਉਸ ਨੇ ਥਾਲ ਭੀ ਲੈ ਲਿਆ ਤੇ ਉਪਰੋ ਫਕੀਰ ਦੇ ਓ ਦੁਸਾਲ
ਾ ਖਿਚ ਕਰ ਕੇ ਤੁਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਫਕੀਰ ਨੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਏਹੁ ਨਹੀ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੇਰਾ

ਤੁਲੋਂਦੇ [illegible] ਲੈਣਾ ਕੇਕਰਲੈਣੇਨੂੰ ਏਹੁਨਹੀਆਖਿਆਕੇਚੇਰਾਬੁਰਾਹੈ ਉਸ[illegible]
ਰਨੇਕਿਸੇਨੂੰਦੇਣਾਹੈਸੋਭਲੀਬੁਰਨਹੀਕਹੀਅਤੇਸਦਾਹੀਇਕਰਸਰਹਿਆ[illegible]
ਕਾਹਰਖਨਹੀਂਅਰਗਈਕੋਸੋਕਨਹੀਤਾਂਚਾਰਪਹਰੀਆਂਵਿਚੇਬੈਠਕੇਓਹਵਿਚੋ
ਲਦਾਰਹਿਆਜਦਓਹਸਿਖ [illegible] ਤਾਂਉਸਨੂੰਰਾਤਿ
ਪੈਣਲੱਗੀਤਾਂਇਕਦਰਖਤਦੇਹੇਠ [illegible] ਪਰਏਕਜੋੜਾ
ਪੰਛੀਆਂਦਾਰਹਿੰਦਾਸੀਪਰਓਹ [illegible] ਦਾਸਿਖਹੋਸਨਜਦ
ਉਸਪੰਛੀਨੇਦੇਖਿਆਤਾਂਆ [illegible] ਆਖਿਆਕੇ [illegible] ਪਿਆਰੀਏ
ਸਾਡੇਪਾਸਇਹੁਅਤਿਥਆਗਤਆਇਆਹੈਇਹੁਭੁਖਾਹੋਵੇਗਾਤਾਂਸਾਨੂੰਪਾਪਹੋ
ਵੇਗਾਤਾਂਓਹੁਪੰਛਣੀਕਹਿਣਲਗੀ [illegible] ਸਰਦੇਪਿਆਰੇਇਸਦਖਤਦਿਨਾਂਦੇ

ਤਾਕਈਸਬਥ ਹੋਇਜਾਦਾਪਰਹੁਣ
ਤੇਅਸਾਡਾਸਰੀ ਰਹਾਜਰਹੈਇਤਨ
ਕਹਿਕਰਓਹਪੰ ਛੀਦੀਪੰਛਣੀਉਡ
ਕਰਇਕਧੂੰਏਂ ਰੋਚੀਗਿਆਰਾਚੁੰਚ
ਨਾਲਪਕੜਕੇ ਲਿਆਣੀਉਸਸਿਖ
ਦੇਅਗੇਸਟਦਿਤਾ ਅਤੇਉਤੇਆਪਣੇਅ
ਲਨੇਦੇਕਖਸੁਰ ਦਿਤੇਤਾਂਉਸਨੇਅੱਗ
ਬਾਲੀਤਾਂਚਾਨਣ ਹੋਇਆਉਸਸਿਖ
ਨੇਚਾਨਣਦੇਹੇਠ ਨਾਲੋਰਖਕਰਕੇਅ
ਕਠਾਕਰਕੇਹੁਛਾ ਭਾਂਬੜਬਲਿਆਤ

ਉਸਪੰਛਣੀਨੇਆਖਿਆਪਿਆਰੇਮੈਂਪੁਤਇਸਦੇਵਿਚਜਾਇਪਉਂਗੀਤਾਂਤੇ
ਇਹੁਭੁਨਕਰਖਾਇਲਦੇਗਾਤਾਂਉਸਦੇਤਤੇਪੰਛੀਕਹਾਂਭਲੀਬਾਤਹੈਤਾਂਉਹਪੰ
ਛਣੀਵਿਚਅਗਨਦੇਜਾਇਪਈਤਾਂਉਸਪੰਛੀਦੇਖਿਆਜੋਇਸਕੀਤਿਤਨਾਂਕ
ਰਬਹੁਰਗਈਏਹੁਵਿਚਾਰਕਰਪੰਛੀਵੀਵਿਚਜਾਇਪਇਆਤਾਂਉਸਨੇਭੂਨਕ
ਰਖਾਇਲਏਅਤੇਫੇਰਸਉਰਹਿਆਜਾਂਪ੍ਰਭਾਤਕਾਲਹੋਇਆਤਾਂਉਹੁਸਿਖਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਕੇਪਾਸਆਇਪਹੁੰਚਾਅਤੇਚਰਨਾਂਉਪਰਮਥਾਟੇਕਿਆਤੇਬੈਠਗਇਆ
ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਭਾਈਸਿਖਾਤੇਰੀਪਰਿਨਸਾਪੁਛੀਹੈਕਿ[illegible]
ਸਸਿਖਨੇਕਹਿਆਹੇਸਤਗੁਰੋਆਪਸਰਬਸਕਤੀਸੰਪੂਰਨਹੋਧੰਨਗੁਰੂ[illegible]

ਔਰ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਖ ਹੈਨ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਗੁ
ਸਤੀ ਸਿਖ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ ਪੰਛੀ ਦੰਤਰਾਂ ਔਰ ਜੰਤੂ ਸਪੂਕ ਮਨ ਦਾ ਮੈਨ ਦਸੇ
ਸਿਖ ਜੋ ਸਾਬਤ ਅਤੇ ਜੇਵਰ ਘਰ ਛਡ ਕਰ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਚਾਹੇ ਤਾ ਉਸ ਦਾ
ਕੀਲ ਦ੍ਵਾਂਗਰ ਬਣ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇ ਹੁ ਸੁਣਾਇਆ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਸੁਣ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ... ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੋ
ਏਹੁ ਤਾਂ ਦੋਵੇਂ ਮਾਰਗ ਔਖੇ ਹੈਨ ਜੇ ਕਰ ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਤਾ ਮੇਰੇ ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਾਹ ਮਾ
ਫ ਕਰੋ ਜੀ ਆਪ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕੀਆ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਮੇਹਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਸਿ
ਖ ਉਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕੀਤੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਿਖ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਤੇ
ਆਏ ਸਿਖ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰਨੀ ਤੇ ਸਤਨਾਮ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਵੀ ਬ
ਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸਦ ਗਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ॥ ਬੋਲਹੁ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਉਦਾਸੀ ਪਹਿਲੀ ਚਲੀ॥ ॥ਸਾਖੀ ਦੀਵਾਨ ਉਮਲਾਰ ਨਾਲ ਹੋਈ
॥ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ... ਅਗੇ ਚਲਤੇ ਭਏ ਪਰਬ
ਕਮੰਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਨ ਵਿਚ ਹੈ ॥ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬ
ਬੀ ਅਤੇ ਸੀਹ ਔਰ ਘਾਹ ਏਹੁ ਤਿਨੋ ਬੈਠੇ ਹੈ ਏਸ ਜਨਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸ
ਮਾਧੀ ਲਗ ਗਈ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ
ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਧਿਆਨ ਕਿਧਰ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਡਾ ਮਨ ਉਹ ਖਚੂਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹੁ ਕਿਧਰ ਜਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸਾਡਾ
ਨਾ ਦੀਵਾਨ ਉਮਲਾਰ ਹੈ ਅਗਲੇ ਗਿਰਾਉ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਕਰ ਚਲ
ਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਓਥੇ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਜਿਥੇ ਦੀਵਾ
ਨ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਥੇ ਮਰਦਾਨੇ ਜਾਇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਦੀਵਾਨ ਉਮਲਾਰ ਕਿਥੇ ਰਹਿ
ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ ਲੋਕਾਂ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਅਬ ਦੀਵਾਨ ਉਮਲਾਰ ਕਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ... ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਜਿਥੇ ਦੀਵਾਨ ਬੈਠਾ ਸੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇ
ਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਦੀਵਾਨ ਅਲੇਖ ਕਉ ਸਲਾਮ ਹੈ ਤਾ ਅਗੋਂ ਦੀਵਾਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ॥

ਤਾਂ [illegible] ਜੀ ਕਿਹੜੇ ਅਤੇ ਕਿਥੋਂ ਆਏ ਹੋ ਅਤੇ ਅਸਾਂ [illegible]
ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ [illegible] ਭਾਈ ਅਸਾਂ ਦੁਇ ਸਖ ਨਿਰੰਕਾਰ [illegible]
ਦੇ ਪੁਛਣੇ ਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਤਾਂ ਦੀਰੋ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀਂ ਇਨਾਂ ਨੂੰ [illegible]
ਣ ਲੋਕ ਹੋਨ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਪਾਸੋਂ ਕੇ ਪੁਛਣੇ ਆਏ ਅਤੇ ਭਾਈ ਸਾਥੋਂ ਲੋਕ ਅਸੀਂ ਤਾਂ
ਗੀਬ ਅਰਾਈਆਂ ਹੈ ਅਸੀਂ ਕਿਸਾ [illegible] ਦੀ ਖਬਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਕੁਛ ਮਾਲੂਮ ਹੈ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਬੀ
ਰਸਾ [illegible] ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਇਹ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ
ਹੈ। ਜਿ ਉਥਿ ਤੁ ਆਖ ਤਾਂ ਮਲਾਰ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੋ ਅਸਾਡੇ ਭਾਗ ਹੋਇ ਹੋਨ ਜੋ ਅਸਾਨੂੰ ਦੀ
ਦਾਰ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਮਲਾਰ ਬੋਲਿਆ ਜੀ ਅਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦਸੋ ਜੀ ਜੋ ਪਾਕ ਖੁਦਾਇ ਕਿਸਾ
ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਥੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਨ ਸੋ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਕੇ ਮਹੰਮਦ ਖੁਦਾ ਈ
ਦਾ ਨਜੀਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਸੂਰ
ਤ ਹੈਨ ਹਿੰਦੂ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸਨ ਖੁਦਾਇ ਹੋਇ ਹੈਨ ਸੋ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਆਪ ਮੇਹਰ ਬਾਨੀ
ਕਰੋ ਮੇਰੇ ਤਾਂਈ ਦਸੋ ਇਹ ਖੁਦਾਇ ਹੈਨ ਕੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਖੁਦਾਇ ਹੈਨਾ। ।ਤਾਂ ਸੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਲੋਕ ਆਖਿਆ। ।ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ॥

॥ਜਿਤੁ ਦਰ ਲਖ ਮਹੰਮਦਾ ਲਖ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਕੇ ਉਸ ਸਚੇ ਦਰਬਾਰ ਉਪਰ ਕਈ ਲੱਖ ਮਹੰਮਦ ਹੈਨ
ਅਤੇ ਕਈ ਲੱਖ ਬਿਸਨ ਹੈਨ ਅਤੇ ਕਈ ਲੱਖ ਸਿਵ ਜੀ ਅਬਦਾਮਹਿ
ਜੋਏਨ॥ (॥ਲਖ ਲਖ ਰਾਮ ਵਡੀਰੀ ਹਿ ਲਖ ਰਾਹੀ ਲਖਿ ਵੇਸ॥) ॥
ਅਤੇ ਭਾਈ ਕਈ ਲਖ ਉਸ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਉਪਰ ਰਾਮ ਵਡੇ ਆਈ ਦੇ ਹੈ
ਨੀ ਅਤੇ ਕਈ ਲਖਾਂ ਰਾਹ ਵਿਚ ਦੇਸ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਨਜਰ ਆਉਂਦੇ ਹੈਨ॥ ॥
ਲਖਿ ਲਖਿ ਉਥੈ ਜਤੀ ਹੈ ਸਤੀ ਤੇ ਸੰਨਿਆਸ॥) ।ਅਤੇ ਭਾਈ ਕ
ਈ ਲਖ ਉਥੈ ਸਤੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ। ਤੇ ਕਈ ਲਖ ਓਥੇ ਜਤੀ ਹੈਨ। ਅਤੇ
ਕਈ ਲਖਾਂ ਦੁਤਾਂ ਤੇ ਸਨਿਆਸੀ ਹੈ॥ (॥ਲਖਿ ਲਖਿ ਓਥੇ ਗੋਰਖਾ
ਲਖਿ ਲਖਿ ਨਾਥਾ ਨਾਥ॥) ।ਅਤੇ ਭਾਈ ਲਖਾਂ ਓਥੇ ਗੋਰਖ ਹੈਨਿ।
ਅਤੇ ਲਖਾਂ ਨਾਥ ਫਿਰਦੇ ਹੈਨਿ॥ (॥ਲਖਿ ਲਖਿ ਓਥੈ ਆਸਨਾ
ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਰਹਿਰਾਸਿ॥) ।ਅਤੇ ਭਾਈ ਲਖਾਂ ਓਥੇ ਆਸਣ ਧਾਰੀ
ਹੈਨਿ। ਤੇ ਕਈ ਲਖ ਗੁਰੂ ਚੇਲੇ ਹੈਨ। (॥ਲਖਿ ਲਖਿ [illegible]

[illegible] ਲਖਿ ਨਿਦਾਸ ॥੭॥ ॥ਸਤਿ ਭਾਈ ਮਲਾਰ ਉਸਾ [illegible]
[illegible] ਉਤੇ ਲਖਾਂ ਚੰਦ੍ਰਮੀਆਂ ਅਤੇ ਲਖਾਂ ਹੀ ਦੇਵਤੇ ਹੈਨ ਇਉਂ ਸਾਰਥੇ [illegible]
ਤੇ ਲਖਾਂ ਹੀ ਦਾਨੇ ਹੈਨ ਤੇ ਲਖਾਂ ਹੀ ਭੂਤ ਹੈਨ ॥ ੮ ॥ਲਖਿ ਪੀਰ [illegible]
ਕੈ ਚਿਰ ਅਭੁਲੀ ਏਲਾ [illegible] ੭ ॥ਅਤੇ ਲਖਾਂ ਪੀਰ
ਹੈਨ ਤੇ ਲਖਾਂ ਪੈਗੰਬਰ [illegible] ਹੈਨ ਅਤੇ ਲਖਾਂ ਹੀ ਰਾਜੇ
ਲੋਕ ਹੈਨ ਅਤੇ ਲਖਾਂ ਹੀ ਸੇਵਾ [illegible] ਹੈਨ ॥ ੮ ॥ਤਿਸੁ ਸਤਿਨਾਮ
ਈਆ ਬਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਕੇ ਉਪਦੇਸ ॥ ੭ ॥ਤਾਂ ਫੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਸੁਣ ਭਾਈ ਫਿਓਆ ਇਤਨੇ ਸੋ ਹੋਏ ਹੈਨ ਸੋ ਤਾਂ ਆਪੁਣੀ ਆਪਣ
ਕਾਇ ਰਾਏ ਹੈਨਾ ਅਤੇ ਪੂਤੀ ਤਕਣੀ ਕੇ ਜਿਨ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਗੁਰੂ ਨਹੀ ਧਾਰਿਆ
ਅਤੇ ਨਹੀ ਕਿਸੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਦੀਖਿਆ ਲ
ਈ ਹੈ ਤੇ ਨਹੀ ਉਪਦੇਸ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ
ਪਾਸੋਂ ਤਾਂ ਸਾਤ ਪਾਪਤ ਨਹੀ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ
ਣ ਭਾਈ ਬਿਨਾ ਸਚੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਬਖੋਰ ਗਤ
ਨਹੀ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਸਾਧਕ ਅਰਗਾਨ ਤੋਹੋਰ
ਤੇ ਲਖਾਂ ਅਪਾਰ ਅਤੇ ਹੋਣ ਜੋ ਸਾਧਕ ਅਤੇ
ਸਿਧ ਹੋਏ ਬਿਨ ਦੀਤਣ ਣ ਤੀ ਕਾਈ ਨਾਹੀ ॥
ਕਾਤਾਂ ਅਪਾਰ ਹੀ ਹੈ ਨਾਏ ਤਾੜੇ ਆਪੁ [illegible]
ਰੋ ਹੈ ਬਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਸ ਬਾਰੂ [illegible]
ਅਤੇ ਸੇ ਭਾਈ ਕਦਾ ਰਿ ਤਾ ਏਤਨੇ [illegible]
ਅਤੇ ਫਰਪੰਏ ਬਿਨਾ ਆਪਣੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਵੀਚਾਰੁ ਥੀਤਾਂ ਜਤੇ ਅਪਾਦ ਤੋਹੀ ਰਿਖੇ
ਜੋ ਹੈ ਰਤੇ ਇਸ ਦੀ ਗਤ ਨਹੀ ਹੁੰਦੀ ॥ ਸਿਰਜਨਾ ਬਾਕੇ ਨਾਥੁ ਸਤਿਨਾਮ ਕਰਤਾਰੁ ॥
॥ਅਤੇ ਭਾਈ ਜਿਤਨੇ ਅਉਤਾਰ ਹੋਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਨਾਥ ਹੋਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਹੋਰ [illegible]
ਤੇ ਜਿਤਨੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤਿਨਾ ਸਭਨਾ ਦੇ ਸਿਰ ਉਪਰ ਸਤਿਨਾਮ ਹੀ ਉਸ [illegible]
ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਸੋ ਸਭ ਕਿਸੇ ਉਤੇ ਨਾਥੁ ਰਹਿਆ ਹੈ ॥ ॥ਨਾਨਕ ਭਾਗੀ [illegible]
ਦੇਖੈ ਅੰਤੁ ਬੇਸੁਮਾਰੁ ॥ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖ [illegible]
ਜੀ ਓਹੁ ਜੋ ਕਰਤਾ ਰਗਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਰੀ [illegible] ਨਾਨਕ [illegible]
ਕਿਛੋ [illegible] ਅੰਤ ਹੈ ਉਸ ਦਾ ਅੰਤ ਕੋਈ ਨਹੀ ਬੇਸੁਮਾਰ ਹੈ ਉਸ ਦਾ [illegible] ਕੋਈ

[illegible] ਕੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜਿਦੇ [illegible]
[illegible] ਪਾਸੋਂ ਬੇਦਿਆ ਹੋਏ॥ ਤਿਨ ਪਰ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੇ ਚ
ਲਤੇ ਹੋਏ ਮਲਾਣ ਕੀ ਕਾਲਿਆਣ ਕੀਤੀ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਸਾਖੀ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

॥ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ [illegible] ਆਲਮ ਜੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਇਕ ਸਮੇਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ ਕਨਾਰੇ ਕਨਾਰੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਉਥੇ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਜਿਥੇ
ਅੱਗੇ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਆਪਨਾ ਮੁਸੱਲਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਉਪਰ ਵਿਛਾਇ ਕਰ ਬੈਠਦਾ ਅਹਾ ਤਾਂ
ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਦੇ ਖੁਦ ਕਹਿਆ ਸਲਾਮਾਲੇਕ ਦਰਵੇਸ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਅਲੇਖਕਉ ਸਲਾਮ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਕੁਰੈਸੀ॥ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦ
ਸਤ ਪੰਜਾ ਲੈ ਕਰ ਬੈਠ ਗਏ॥ ਤਾਂ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਦੀ ਆਖਿਆ ਆਉ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇ
ਸ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦਾ ਸੈਲ ਕਰਣਾ ਇਲਿਆ ਈ ਏਥੇ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਪੀਰ ਜੀ
ਸੈਲ ਕਰਦਿਆਂ ਕੁਛ ਨਦਰ ਵੀ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਦੀ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇ
ਕ ਦਿਨ ਇਕ ਮੁਨਾਰਾ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪੀਰ ਜਲਾ
ਲ ਦੀ ਉਸ ਮੁਨਾਰੇ ਕੀ ਖਬਰ ਲਿਆਉ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਬਚਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਾਉ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਆਖਿਆ ਜਾਂਨਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਆਪ
ਣਾ ਮੁਸਲਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ ਉਪਰ [illegible] ਮੁਸਲੇ ਉਪਰ ਬੈਠ ਕਰ ਖੇਲਦਾ ਖੇਲਦਾ ਜ
ਦ ਇਕ ਅਸਤਾਨ ਪਹੁਚਾ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਇਕ ਮੁਨਾਰਾ ਹੈ ਜਦ ਓਥੇ ਪਹੁਚਾ ਤਾਂ ਦੇ
ਖਿਆ ਜੋ ਬੀਸ ਆਦਮੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਉਥੇ ਜਾਇ ਸਲਾਮ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਦਸਤ
ਪੰਜਾ ਲੈਕੇ ਬੈਠ ਰਹਿਆ ਜਦ ਰਾਤ ਪਈ ਤਾਂ ਬਾਈ ਕੀਸ ਛਾਬੇ ਖਾਣੇ ਕੇ ਉਤਰੇ ਤਾਂ
[illegible] ਉਸ ਖਾਣੇ ਨੂੰ ਵੰਡ ਕੇ ਖਾਣੇ ਸਭ ਨੇ ਖਾਇ ਸੁਕਰ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਦੀ [illegible]
[illegible] ਰਾਤ ਗੁਜਾਰੀ ਜਦ ਦਿਨ ਚੜਿਆ ਤਾਂ ਓਹ ਬੀਸ ਜਣੇ ਰਸਾਤੇ ਗਏ ਅਤੇ ਓਹ
ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਦੀ ਓਸ ਦਿਨ ਓਥੇ ਹੀ ਰਹਿਆ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸੈਲ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਸ
ਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ ਕੰਢੇ ਉਪਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਇਕ ਜਹਾਜ ਡੁਬਦਾ [illegible] ਤਾਂ ਪੀਰ ਜਲਾਲ
ਦੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪਰਵਦਗਾਰ ਦੇਖਕੇ ਏ ਪੁਤ [illegible]
[illegible] ਤਾਂ ਦੇ [illegible]
[illegible] ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਓਹ ਜਹਾਜ ਡੁਬਦਾ ਨਾਹੀ ਜਦ [illegible]
ਰ ਆਏ [illegible] ਫੇਰ ਓਹ ਖਾਣਾ ਉਤਰਿਆ ਅਤੇ [illegible] ਨੂੰ [illegible]

ਤੁਰਿਆ ਤਾਂ ਪੀਰ ਭੁਖਾ ਰਹਿਆ ਪਰ ਓਹ ਮਰਦ ਜੋ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਰਹੇ
ਜਾਂ ਸੁਬਹ ਹੋਈ ਤਾਂ ਓਹ ਸੰਤ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਦੀ
ਭਿਸ ਦਿਨ ਭੀ ਓਵੇਂ ਹੀ ਰਹਿਆ ਜਾਂ ਦੂਜਾ ਦਿਨ ਭੀ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਓਹ ਮੁਨਾਰਾ ਢਹਿ
... ਗਰਿਆ ਤੇ ਆਖਿਓਸੁ ਵੇਖੋ ਜੋ ਮਨ
ਗਿਆ ... ਢਹੇ ਤੇ ਤੇ ਰਹਿ ਗਇਆ ਜਦ ਦੂਜਾ ਦਿਨ
ਭੀ ਪਈ ਤਾਂ ਓਹ ਸੰਤ ਫੇਰ ਓਥੇ ਆਏ ਅਕਠੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਖਾਣਾ ਉਥਰ ਰਿਹਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ
ਓਨ ਸੰਤਾਂ ਕਹਿਆ ਜੋ ਕਿਸੇ ਬਦ ਬਖਤ ਨੇ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਹੁਕਮਾ ਵਿਚ ਭੰਗ ਪਾਇ
ਆ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਆਪਸ ਵਿਚ ਲਗੇ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਤਾਂ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਦੀ ਆਖਿ
ਆ ਕੇ ਭਾਈ ਮੈ ਦੁਇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਇਕ ਤਾਂ ਜਹਾਜ ਡੁਬਦਾ ਰਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇ

ਕੁ ਮਨਾਰਾ ਢਹਿੰਦਾ ਬਚਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉ
ਨਾਲੇ ਕਾ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿ
ਆਹੇ ਅਰ ਤੂੰ ਹੈਂ ਦਾ ਕਉਣ ਹੈ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ
ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮੈ ਨਾਉ ਪੀਰ ਜਲਾਲ
ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਓਨਾ ਲੋਕ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਏਹ
ਪੀਰਾ ਦੀ ਤੇ ... ਸਾਹ ਦੀ ਜਾ ਰਾ ਨਹੀ
ਕਿਉਂ ਜੋ ਪੀਰ ਤੇ ਪ ਤ ਸਾਹੁ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿ
ਰਠ ਓਰ ਹੋ ਅਤੇ ਏ ਚੋ ਤਾਂ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਪ
ਆਰਿਆ ਦੀ ਰਹੁ ਰਹੇ ਤਾਂ ਪੀਰ ਜਲਾਲ
ਦੀ ਉਥੇ ਆਇ ਕੇ ਆਪਣਾ ਮੁਸਲਾ
ਸੀ ਉਥੇ ਮੁਸਲਾ ਵਿਛਾਇ ਕਰ ਉਪਰ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਪਰ ਮੁਸਲਾ ਓਥੇ ਤੁਰੇ ਨਾਹੀ ਜਦੋਂ
ਓਹ ਫਕੀਰ ਆਏ ਦਿਨ ਦੇ ਅਸਤ ਹੋਣੇ ਦੇ ਵਖਤ ਦੇਖਣ ਤਾਂ ਓਹ ਬੰਦਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਵਿ
ਚ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਨ੍ਹਾਂ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਦਰਵੇਸ ਤੂੰ ਏਥੇ ਕਿਉਂ ਬੈਠਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਪੀਰ ਜਲਾਲ
ਦੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮੇਰਾ ਮੁਸਲਾ ਚਲਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਓਹ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਉ ਯਾਦ ਕਰ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਮੁਸਲਾ ਚਲੇਗਾ ਤਾਂ ਪੀਰ ਜ
ਲਾਲ ਦੀ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਕਉਣ ਹੋ ਤਾਂ ਓਨਾ ਮਰਦਾਂ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਸੀ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਸਿਖ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਦੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਧਿ
ਆਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੁਸਲਾ ਦੌੜਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਣਿਆ ਅਤੇ ਹਥ ਬੰ

[illegible] ਸਲਾਮ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible] ਆਖਣ ਪੀਰ ਜੀ
ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਦੀ ਆਖਿਆ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਸੁਖੀ [illegible] ਹੋ
ਅਤੇ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਆਪ ਦੇ ਦਾਸਾਂ ਦੀ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਆਪ ਦੇ ਕਦਮ
ਉਪਰ ਆਇ ਪਹੁਚਾ ਹਾਂ ਜੀ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਲੋਕ ਉਚਾਰਿਆ

॥ਕਪੜੁ [illegible] ॥ਮਿਲਨ ਸਹਸਾ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਣਿ ਛਡਿ ਕੈ
ਕਰੰਗੀ [illegible]॥ ੧ ॥ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ

ਪੀਰ ਜੀ ਲਾਲ ਦੀ [illegible] ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਥੇ ਹੰਸਾਂ ਦੀ ਮਨ ਨਹੀ ਹੈ। ਉਥੇ ਨਾ [illegible]
ਤਾਂ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਦੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪੈਰ ਚੂਮੇ ਤਦ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਦੀ [illegible]
ਸਦ ਪਾਤਿਆ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਸਾਹੁ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਤੂੰ ਪੂਰਾ ਪੀਰ ਹੋ
ਤਾਂ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੀਰ ਕੋਹੜਾ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਜੋ ਪੀਰ ਫਰੀਦ ਕੀਤੋ ਹੈ। ਤਾਂ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਦੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ
ਰਿਹਿਆ ਹੋਇਆ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵੀ ਉਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ। ॥

॥ਸਾਖੀ ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

॥ਇਕ ਸਮੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਲੇ ਚਲੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੀ ਬਰੇਤੀ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਹੁਏ ਅਰ ਅਗੇ [illegible] ਤਾਂ ਕਿ ਆ ਦੇਖਨ ਜੋ ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਬੈਠੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਜਾਇ ਆਦੇਸ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਗੋਰਖਨਾਥ ਨੇ ਆਖਿਆ ਆਦੇਸ ਅਲੇਖ ਪੁਰ
ਖ ਕਉ ਆਦੇਸ। ਤਾਂ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਿਆ ਆਉ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੀ ਆਉ ਬੈਠੋ
ਤਪਾ ਜੀ ਅਤੇ ਅਰ ਸਿਧ ਭੰਡਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਾਨ। ਤਾਂ ਗੋਰਖਨਾਥ ਕਹਿਆ
ਰੇ ਭਰਥਰੀ ਤੂੰ ਪਾਨੀ ਲੈ ਆਉ। ਤਾਂ ਭਰਥਰੀ [illegible] ਲੈ ਕਰ ਪਾਨੀ ਕਉ ਚਲਾ ਪਰ
ਤਿਹ ਦੇਗ ਕੈਸੀ ਹੈ ਸੀ ਕੇ ਚਉਸਠ ਮਣ ਕਾ ਏਕ ਤੇਲ ਸੀ ਅਰ ਚਉਸਠ ਤੇਲ ਪਾਨੀ
ਕਾ ਉਸ ਦੇਗ ਮੇ ਪੈਂਦਾ ਥਾ। ਸੋ ਭਰਥਰੀ ਸਿਰ ਪਰ ਉਠਾਇ ਕਰ ਆਪ ਹੀ ਲੈ ਆਉਂਦਾ
ਥਾ ਜੋ ਭਰਥਰੀ ਪਾਨੀ ਕੀ ਦੇਗ ਚੁਕ ਕਰ [illegible]
[illegible] ਭਰਥਰੀ [illegible] ਕਰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ [illegible]
[illegible] ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਏਕ [illegible]
[illegible] ਤਾਂ ਭਰਥਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਪਾਪੀ [illegible]
[illegible] ਨਰਕ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈਂਗਾ। ਤਾਂ ਅਗੋਂ [illegible]
[illegible] ਪਾਪੀ ਮੈ ਨਹੀ ਹਾਂ ਪਰ [illegible] ਰਾਜ [illegible]

[illegible] ਗੋਦੜੀਆ ਪਹਿਰੇ ਅਤੇ ਤੀਜਾ [illegible] ਸਕੇ ਅਰ ਤੂੰ ਮਾਰ [illegible] ਸੋ
ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪਹਿਰਾ ਦੇਵੀ ਦਰ ਕੂੰ ਓਥੇ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਤਾਂ ਨਰਕ ਭੀ ਬਚੇਗਾ ਅਰ
ਸੋਖ ਰਨਾਂ ਜਾ ਦੇਗਾ [illegible] ਹੀ ਹੋਵੈਂਗਾ ਤਾਂ ਭਰਥਰੀ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕੁਰੰਕ
ਕੀ ਸੁਣਿਆਂ [illegible] ਹੋਇ ਕਰ ਫੇਰ ਭਰਥਰੀ ਪੁਛਿਆ ਆ
ਏਹੁ ਭੇਖ [illegible] ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਰੁ ਕੁਰੰਕ ਨੇ ਆਖਿਆ ਅ ਭਰ
ਥਰੀ ਓਹੁ ਪੈਂਡਾ [illegible] ਹੈ ਤਾਂ ਭਰਥਰੀ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭਾਈ ਏਤ
ਮਾਰਗ [illegible] ਕੁਰੰਕ ਨੇ ਆਖਿਆ ਸੁਣ ਭਰਥਰੀ ਜੇ ਨਾ ਪਹੁਚੇ
ਗਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਨਰਕ [illegible] ਹੋਵੈਂਗਾ ਜੋ ਕੁਲ ਤੂੰ ਮਾਰਾ ਉਸ ਕੇ ਸੰਜੋਗ ਹੋਏ ਹਨ
ਤਾਂ ਸੁਣ ਕਰ ਭਰਥਰੀ [illegible] ਕਰਨੇ ਤਬ ਚਲਤਾ ਚਲਤਾ ਭਰਥਰੀ ਓ
ਸੁਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪਹੁਚਾ ਗੋ
ਅਗੇ ਭਰਥਰੀ ਓਹ ਦੇਗਾ ਆਪੇ
ਸਿਰ ਉਪਰ ਇਕੋ ਤਾ ਥਾ ਅਤੇ
ਆਪੇ ਉਤਾਰਿ ਲੈਂਦਾ ਸੀ ਪਰ ਉ
ਸਾ ਦਿਨ ਭਰਥ ਰੀ ਪਾਸੋਂ ਦੇਗ ਉ
ਤਾਰਨ ਦੀਨ ਕਬੀ ਨਾ ਰਹੀ ਤਾਂ
ਭਰਥਰੀ ਨੇ ਖਿਆ ਹੇ ਸਿਧੋ ਜ
ਤੀ ਓਸੇ ਹੋਸੋ ਤੇ ਦੇਗ ਉਤਾਰੇ ਤ
ਗੋਰਖਨਾਥ ਨੇ [illegible] ਹੇ
ਸਿਧੋ ਜਤੀ ਓ ਭਰ [illegible]
ਰ ਉਤੇ ਦੇਗ ਉ ਤਾਰਦੇ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿ

ਧਾਂ ਨੇ ਓਟ ਕੇ ਭਰਥਰੀ ਦੇ ਸਿਰ ਤੋਂ ਦੇਗ ਉਤਾਰੀ ਤਾਂ ਗੋਰਖਨਾਥ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਈ
ਅਜੇ ਤਾਂ ਮੁਖ [illegible] ਤਾਂ ਭਰਥਰੀ ਨੇ ਅਰਦਾਸ [illegible]
[illegible] ਤਾਂ ਬਹੁਤ [illegible]
[illegible] ਨਰਕ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤ [illegible]
ਭਰਥਰੀ ਤੇ ਰਤਾ ਈ ਕੈਸਾ ਜਰੂਰਤ [illegible]
[illegible] ਨਰਕ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤ [illegible] ਭਰਥਰੀ ਨੇ [illegible]
[illegible] ਕੁਰੰਕ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸੋ ਕਦਲ [illegible]

ਰਤੇਰੇਸਾਥਅਰੇਗਾਵਿਚਦਾਸੀਆਂ [illegible] ਹੋਏਸੋਜੋਗਸਾਧੂ
ਪਹਿਰਾਂਵਿਚਓਥੋਜਾਇਪਹੁੰਚੇ [illegible] ਪਹੁੰਚੇਤਾਂਨਗਰੀ
ਗਾਮੀਹੋਵੇਂਗਾ।ਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥਬੈਠੇਸਿਧਮੰਡਲੀਵਿਚਕਹਿਆਅਰੇਸਿੱਧੋਨਾਥਜਤੀ
ਤੀਰਥਪੀਰਕੋਈਐਸਾਹੈਜੋਭਰਥਰੀਕਾਕਾਰਜਕਰੈਤਾਂਸਿਧਾਂਕਹਿਆਨਾਥਜੀਕਿਤ
ਕੋਈ [illegible] ਤਾਂਭਰਥਰੀਨੇਆਖਿਆਜੀਉਨਾਨੇਵੇਖਕੇਕੀਹੋਣਾਹੈਜਾਏ
ਹੁਕਮ [illegible] ਤਸਭਨਾਸਿਧਾਂਜਬਾਬਦੇਦਿਤਾਅਰੇਭਰਥਰੀਏਤਾਮਾਰਗ
ਕਲਜੁਗ [illegible] ਨਹੀ।ਤਾਂਭਰਥਰੀਲਗਾਰੋਣੇ। ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ੧
ਚਲਭਾਈਜੇਕਰਕਰੀਤੇਰੇਸਾਥਹਮਚਲਤੇਹੈਂਅਰਤੂੰਇਕਉਹਮਨਰਕਮੇਨਾਹੀਪੜ
ਨੇਦੇਤੇਤਬਸੁਨਿਕੈਕਲੰਦਰੀਗੁਰੂਪਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਉਠੀਖੜਾਹੂਆਕਹਿਆਭ
ਰਥਰੀਸੇਤਾਬਤਈਆਰੀਕੀਜੈ।ਤਾਂਭਰਥਰੀਬਹੁਤਜਲਦੀਤਈਆਰਹੋਇਚ
ਲਿਆ।ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਮਿਰਗਾਨਕੀਅਸਵਾਰੀਕਰੀਤੇਮਰਦਾਨੇਨੇਰਬਾਬਕੀ
ਅਸਵਾਰੀਕਰੀਅਤੇਭਰਥਰੀਨੇਡੰਡੇਕੀਅਸਵਾਰੀਕਰੀਤਾਂਤੀਨੋਅਸਵਾਰਹੋਇ
ਕੇਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥਨੂੰਅਰਸਭਸਿਧਾਂਕਉਆਦੇਸਆਦੇਸਕਰਕੇਉਡੇਤਾਂਜਾਤੇ
ਜਾਤੇਜਾਇ [illegible] ਤੇਚਾਰਜੋਜਨਉਰੇਰਹੇਤਾਂਜਾਇਧਰਤੀਉਪਰਉਤਰੇਤਬਚਿ
ਨਾਹਿਰ [illegible] ਦਾਸੀਜੋਜੂਨਾਪਤਿਰਾਜੇਕੀਨਗਰੀਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਏਜਦ
ਬਾਗ [illegible] ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਅਰੇਭਰਥਰੀਹਮਇਸਨ
ਨਗਰੀ [illegible] ਇਸਨਾਨਕਉਜਾਤੇਹੈਅਰਤੂੰਇਸਬਾਗਮੇਜਾਇਵੜੁਤਾਂਭ
ਰਥਰੀਉਸਬਾਗਮੇਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਭੂਆਜਾਆਗੇਦੇਖੇਤੋਕਵਲਾਪਤਿਰਾਨੀਕੇ
ਫੁਲਰਹੇਅਰਕਵਲਾਂਪਤਬਾਗਮਹਿਬੈਠੀਦੇਖਰਹੀਥੀਜਾਂਦੇਖੇਤਾਂਕਿਆਦੇ
ਖੇਜੋਇਕਜੋਗੀਬਾਗਮੇਸੈਲਕਰਰਹਿਆਹੈਤਾਂਕਵਲਾਪਤਿਰਾਨੀਨੇਕਹਿਆ
ਦਾਸੀਆਂਸੇਅਰੀਜਾਇਇਕਜੋਗੀਕਉਪਕੜਕਰਮੇਰੇਪਾਸਲੈਆਵਤਬਓ
ਹਸਹੇਲੀਆਭਰਥਰੀਕਉਪਕੜਕਰਕਵਲਾਪਤਿਰਾਨੀਕੇਪਾਸਲੇਗਈਆਂ
ਤਬਕਵਲਾਪਤਿਰਾਨੀਨੇਭਰਥਰੀਕੇਮੁਖਉਪਰਦੇਖਿਆਤਾਂਰਾਨੀਅੰਚਲ
ਪਕੜਕਰਠਾਂਢੀਭਈਤਬਭਰਥਰੀਨੇਕਹਿਆਅਰੀਹਮਤੋਜੋਗੀਹਾਂਅਤੇਤੂੰਹ
ਮਾਰੇਕਉਕਿਆਕਹਿਤੀਹੈਤਬਕਵਲਾਂਪਤਿਰਾਨੀਨੇਕਹਾਤੂੰਜੋਗੀਨਹੀਤੂੰਤਉ
ਰਾਜਾਭਰਥਰੀਹੈਰਾਜਾਭੋਜਰਮੇਨਕਾਪੁਤ੍ਰਹੈਸੁਨੋਮਹਾਰਾਜਜੀਦੁਇਵਾਰਅਗੇ
ਤੁਮਾਰਾਹਮਾਰਾਵਿਆਹੁਹੋਇਆਹੈਅਬਤੀਸਰੀਵਾਰਹਮਾਰਾਤੁਮਾਰਾਸੰਜੋਗ

[illegible] ਬੀਸ ਥੁਰਨੀ ਨੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕ
ਗੀਤ ਬਸਤੇ ਲੀਆ [illegible] ਕਰ ਕਵਲ ਪਤ ਕੀਮਈ ਕੇ
ਕਹਿਆ ਏਕ ਜੋਗੀ ਬਾਗ ਮੇ ਆਇਆ ਹੈ ਅਰ ਤੇਰੀ ਬੇਟੀ ਉਸ ਕਉ ਪਕੜ
[illegible] ਹੈ ਅਰ ਕਹਿਤੀ ਹੈ ਕੇ ਮੈ ਜੋਗੀ ਕੇ ਨਾਲ ਜਾਤੀ ਹੋਂ ਤਾਂ ਮਹਿਆ ਜੋ ਰਾਨੀ ਕਉ
[illegible] ਥੁਰਨੀ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ਤਬ [illegible] ਕਰ
[illegible] ਖਬਰ ਕਰੀ ਜੋ ਐਰ ਜਾਜੀਆ ਪਦੇ ਬਾਗ ਦੇ ਵਿਚ ਏਕ ਜੋਗੀ ਆਇਆ
[illegible] ਹੈ ਔਰ ਤੇਰੀ ਬੇਟੀ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਤੀ ਹੈ ਜਬ ਰਾਜਾ ਨੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣੀ ਤਾਂ
ਠਖੜਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਕੇ ਜੋਗੀ ਕੋ ਪਕੜ ਲਿਆਓ ਤਾਂ ਦਸੌਰ ਜਾਇ
ਕਰ ਜੋਗੀ ਕੋ ਪਕੜ ਲਿਆਇਆ ਜਾਂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਾਮਨੇ ਆਂਦਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦੀਆ
ਕੇ ਇਸ ਕਉ ਮਾਰ ਕਰ ਦਰੀਆਉ ਵਿਚ ਲੁੜ੍ਹਾਇ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਏਹੁ ਹੁਕਮ ਸੁਣ ਕਰ ਉਸ ਜੋ
ਗੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕਰ ਦਰਿਆਉ ਵਿਚ ਰੋੜ੍ਹ ਦੀਆ ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੁਰ

ਥਰੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕਰ ... ਦਰੀਆਉ ਵਿਚ
[illegible] ਦਾਨੇ ਤਾਂ ... ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
[illegible] ਆ ਅਠਵਾ ... ਨਾ ਭੁਰਥਰੀ ਅਰ
[illegible] ਤਾਂ ਭ ... ਰਬੀ ਫੇਰ ਬਾਗ
[illegible] ... ਉਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠ
[illegible] ਤਾਂ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਕਉ ... ਖਬਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਰ
ਜੋਗੀ ਫੇਰ ਪਕੜ ਮੰ ... ਗਵਾਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ
ਰਾਜੇ ਨੇ ਚਿਖਾ ਏ ... ਚ ਭੁਰਥਰੀ ਕਉ ਜੋ
ਜਲਾ ਦਿਤਾ ॥ ਫੇਰ ... ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੁਰਥ ... ਰੀ ਨੂੰ ਚਿਖਾ ਵਿਚ ਸ

ੜਦੀਆ ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਰਦਾਨਾ ਭੁਰਥਰੀ ਕਦੀ ਨਾ ਸੜੇਗਾ
॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਭੁਰਥਰੀ ਅਗਨੀ ਵਿਚੋ ਉਠ ਕੇ [illegible] ਉਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਰਾਜੇ
ਕਉ ਖਬਰ ਹੋਈ ਕਿ ਰਾਜਾ ਜੀ ਜੋਗੀ ਫੇਰ [illegible] ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦੀਆ
ਇਕ ਖਾਤਾ ਪੁਟ ਕਰ ਇਸ ਜੋਗੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕਰ [illegible] ਦੇਓ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਲੋ
ਕਾਂ ਗੜ੍ਹਾ ਖੋਦ ਕਰ ਭੁਰਥਰੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਦੇ ਕਰ ਉਪਰ [illegible] ਦੇਤੀ ॥ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨਾ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੁਰਥਰੀ ਨੂੰ ਪਰਥਵੀ ਵਿਚ ਦਬਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ

ਮਰਦਾਨਾਭੁਰਬਰੀ [illegible]
ਰਓਸਧਉਲਰਉਪਰਜਾਇ [illegible] ਹੀਹੈਰਾਜਾਜੋ
ਗੀਮਰਤਾਨਾਹੀਤਾਂਰਾਜੇਨੇਕਹਿਆਕੇਜੋਗੀਚੇਟਕੀਹੈਇਸਵਾਸਤੇਨਹੀਂਮ
ਰਤਾਇਸਜੋਗੀਕੋਂਤੂੰਮਗਲਵਿਚਰਸਾਪਾਇਕਰਸੂਲੀਦੇਦੇਓਤਬਇਹੁ
[illegible] ਇਹੁਰਾਜੇਨੇਹੁਕਮਦਿਤਾਤਾਂਉਨਨੇਰਸਾਜੋਗੀਦੇਗਲਵਿ
ਚਪਾ [illegible] ਨਗਾਰੇਤੂਰੇਦੇਵਜਦਾਂਹੋਏਆਲੋਕਇਕੱਠੇਹੋਏਅਤੇਭੁਰਬਰੀਨੂੰਸੂ
ਲੀਦੇਪਾਸਲੈਜਾਇਖੜਾਕੀਤਾਤਾਂਫੇਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਚਲਮਰਦਾਨਾ
ਹੁਣਭੁਰਬਰੀਦੀਸਹਾਇਤਾਕਰੀਏਹੁਣਤਾਂਸੂਲੀਦੇਵਣਕੌਲੈਗਏਹੈਨਏਹੁ
ਬਾਤਾਂਕਰਦੇਕਰਦੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਓਸਸੂਲੀਦੇਪਾਸਜਾਇਖੜੇਹੋਏਜ
ਦਸ੍ਰੀਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਨੇਸੂਲੀਵਲਨਦਰਕੀਤੀਤਾਂਓਸੇਵਖਤਸੂਲੀਹਰੀਹੋ
ਇਗਈਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆਭਾਈਏਹੁਫਕੀਰਕਉਣਹੈਜੋਇਸਦੇਆਇਆਸੂ
ਲੀਹਰੀਹੋਇਗਈਹੈਦੇਖਾਂਜੋਏਹੁਕਵਣਹੈਤਬਿਜੂਨਾਰਾਜੇਨੇਆਇਕਰਮ
ਰਦਾਨੇਨੂੰਪੁਛਿਆਭਾਈਏਹੁਮਹਾਂਪੁਰਖਕਵਣਹੈਨਾਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀ
ਏਹੁਸ੍ਰੀਪ੍ਰਕਲੀਜੁਗੀਰੂਪਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਵਜੀਹੈਨਔਰਰਾਜਾਏਹੁਭੁਰਬਰੀਹੈਰਾਜੇ
ਰੀਪੁਤ੍ਰ [illegible] ਨਾਪੁੱਤਰਹੈਤਬਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀਏਹੁਹਮੇਰੀਕਿਆਕਹਿਤੇਹੈਂਨਾਤਾਂ
ਮਰਦਾਨਾਬੋਲਿਆਐਰਾਜਾਏਹੁਤੇਰੀਬੇਟੀਦੁਇਵਾਰਭੁਰਬਰੀਨਾਲਅਗੇਵਿ
ਆਹੀਹੈਅਬਤੀਸਰੀਵਾਰਜੋਹਤੇਰੀਬੇਟੀਲੈਣੇਆਏਹੈਨਾਤਬਜੂਨਾਰਾਜਾ
ਗਲਵਿਚਕਪੜਾਪਾਇਕਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਚਰਨਾਂਉਪਰਢਹਿਪਇਆ
ਅਤੇਹਾਥਜੋੜਕਰਰਾਜੇਕਹਿਆਜੀਮੇਰੇਤਾਂਈਕਿਆਹੁਕਮਹੈਤਬਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਕਹਿਆਹੇਰਾਜਾਅਸੀਤੇਰੀਬੇਟੀਮਾਂਗਨੇਆਏਹਾਂਆਜਕੀਰਾਤਤੇਰੀਬੇਟੀ
ਔਰਭੁਰਬਰੀਕਾਸੰਜੋਗਹੈਤਬਰਾਜੇਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਅਗੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਹੇਗੁਰੂ
ਜੀਹਮਰਾਜੇਹੈਂਕਛਣੀਂਦਕਾਜੰਮਿਨਹੋਵੇਤੋਭਲਾਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਐਰਾਜਾਤੂੰਆਪਣੇਪਰਮੇਸ਼ਵਰਦਾਂਧਿਆਨਕਰੇਜੋ [illegible] ਆਵੇਗੀ [illegible]
ਆਪਣੇਰਾਹਕਉਠਿਆਅਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਨਿਰੰਕਾਰਜੀਦੇਅਗੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀ
ਹੇਨਿਰੰਕਾਰਜੀਜੋਆਪਦੇਛਿਨਦੇਵਤੇ [illegible] ਸਭਕਉਤਰਗਈਹੈਸੋਇ
ਨਕੇਮ੍ਰਿਤਦੇਵਤਾਹੈਨਸੋਏਜਦੇਹੈਤਾਂਨਿਰੰਕਾਰਜੀਏਹੁਅਰਦਾਸਸੁਣਕਰਸਭੋ
ਜਰੀਏਕਈਪ੍ਰਕਾਰਦੇਵਜੰਤ੍ਰੀਵਾਜੇਵਜਾਇਦੇਹੈਨਅਨਕਭਾਂਤਕੀਸੁੰਦਰਜੰਦ

ਆਇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਈ [illegible] ਆਈ ਤਾਂ ਸਭਨੂ [illegible] ਹੀਕੇਰਾਜਾਜੀਇਹ
ਨੀਜੰਦਆਈਹੈਜੋਤੂਮੇਰੇਮੁਲਖਵਿਚਉਜਾੜਦੇਵੇਂਬੈਠਾਏਂਦਾਸਤੇਜਗਾਹਦੀ
ਨਾਹੀਸਭਦੇਸਮੱਲਲਿਆਹੈਤਬਰਾਜਾਨੇਕਹਿਆਜੋਮੈਆਪਨੇਰਾਜਦੀਸ
ਭਜਾਮਿਨਾਇਕੱਠੀਕਰਾਂਤੌਭੀਏਕਰਾਤਕਾਖਾਣਾਵੀਨਹੀਹੋਸਕਦਾਤਬਰਾਜੇਨ
[illegible] ਪਾਇਕਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਾਂਉਪਰਮਥਾਟੇਕਿਆਤੇਕਹਿਆ
ਹੇਗੁਰੂਜੀ!ਮੈਨੂੰਭੁਲਲਗਿਆਹੈਜੀਮੈਨੂੰਬਖਸਦੇਹੋਜੀ ਤਬਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਹੇਰਾਜਾ
ਤੁਧਆਪੇਹੀਜੰਦਮੰਗੀਹੈਅਸਾਂਤਾਂਕੁਛਨਾਹੀਕਹਿਆਪਰਹੇਰਾਜਾਜੀਤੂੰਚਿੰਤਾਮ
ਤਕਰਜਿਥੇਜੰਦਆਈਹੈਓਥੇਈਅਹਾਰਆਇਜਾਵੇਗਾਤਾਂਫੇਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਨਿਰੰ
ਕਾਰਅਗੇਅਰਦਾਸਕਰੀਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਜੋਇਹਨਾਂਦੇਕਰੋਂਹੀਮੇਂਆਪਨੇਲੈ
ਲਿਆਹੈਸੋਮੇਹਰਬਾਨੀਕਰਕੇਇਨਕਾਅਹਾਰਵੀਭੇਜਦੇਵੋ ਤਬਨਿਰੰਕਾਰਜੀਆ
ਗਿਆਦਈਭੰਡਾਰੀਕੌਤਾਂਬਹੁਤਪ੍ਰਕਾਰਦੇਅਹਾਰਭੇਜਦਿਤੇਅਤੇਸਭਆਨੰਦਹੋਏਅ
ਦਪਹਿਰਰਾਤਰਹੀਤਾਂਭਰਬਰੀਦੀਆਂਲਾਵਾਂਹੋਈਆਂ ਤਬਗੁਰੂਜੀਮੇਂਆਕਉ
ਵਿਦਾਦਈਓਹਆਪਨੀਆਪਨੀਪੁਰੀਕਉਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਹੋਏਭੁਲ [illegible] ਗੁਰੂਜੀਅ
ਪਤਰਹੀਅਤੇਰਾਜਾਨੇਕਪੜਾਗਲਾਵਿਚਪਾਇਕੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਹੇਸਚੇਪਾਤਸਾ
ਹੁਜੀਏਹੁਤਿਲਫੁਲਔਰਕੰਨਿਆਂਮੇਰੀਸਾਬਲਏਜਾਹੁਜੀ ਤਬਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕ ਮੈਂਰਾਜਾਏਹੁ ਦਸਤਸਾਡੇਕਿਸੇਕੰ
ਮਨਾਹੀਅਤੇਹਮ ਤੇਪਹੁਚਣੀਭੀਨਾਹੀ
ਤਬਰਾਜਾਚੁਪਕ ਰਗਇਆਫੇਰਬ
ਰਨਦੂਰਾਇਓਨਾ ਹੀਤਬਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਿਆਹੇਰਾਜਾ ਅਸਾਤੇਏਹਬ
ਸੁਣਕਰਕਵਲਾ ਪਤਿਆਇਚਰਨੀ
ਲਗੀਅਤੇਕਹਿ ਲਗੀਗੁਰੂਜੀਮ
ਤੇਤੁਮਾਰੀਦਾਸੀ ਹੋਂਮੈਂਭੀਮੇਰੀਆਂ
ਛੋੜਜਾਂਦੇਹੋਮੈਤਾ ਆਪਕੇਚਰਨਾਸਾਥ

ਟਹਿਲਕਰੋਗੀ ਤਬਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇ [illegible] ਵਡਭਾਗਪਤਿ [illegible]
ਰਮਤਪਹਿਨਾਕਰੈਂ [illegible] ਸਾਥ [illegible] ਚੁਪਕਰਰਹੀ॥
ਅਤੇਫੇਰਕਵਲਾਪਤਿਇਕਬੇਨਤੀਕਰਦੀਆਜੋਮਹਾਰਾਜਏਹੁਮੇਰੀ

ਸਾਸੀਹੋਸੋਲਭਸਗੁ [illegible]
ਹੋਇਚਲੇਤਾਂਅਸੁਨੀਆਪਨੀਅਸਵਾਰੀਉਪਰਚੜ੍ਹੇਤਾਂਮਰਦਾਨੇ [illegible]
ਚਲੇਨਾਹੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਸੋਉਭਰਸਤੀਆਂਦਾਅੰਦ [illegible]
ਤਾਂਫੇਰਦੇਆਉਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਹੇਗੁਰੂਜੀਇਕਭੋਛਨਆਂਦਾਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਏਹੁਫੇਰਦੇਹੁਤਾਂਮਰਦਾਨੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਹੇਸਚੇਪਾਤਸਾਹੁ
ਜੀਏਹੁਭੋਛਨਹੈਜਾਦੇਖਨਤਾਂਓਹੁਭੋਛਨਦਸਾਂਹਜਾਰਾਂਦੀਕੀਮਤਦਾਹੈਤਾਂਮਰਦ
ਨੇਕਹਿਆਜੀਮੈਇਸਮੂਹਿਆਦਾਹੈਅਤੇਕਿਸਮੂਹਿਫੇਰਆਂਵਾਜੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਉਰੇਆਉਜਾਮਰਦਾਨਾਅਗੇਹੂਆਤੋਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਮੂਹਿਤੇ
ਹਥਫੇਰਿਆਤਾਂਮਰਦਾਨੇਦਾਦਾੜਾਸੁਪੇਦਹੋਇਗਇਆਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਮਰਦਾਨਾ
ਜਾਹੁਉਸਮੂਹਿਆਦਾਹਈਅਤੇਇਸਮੂਹਿਫੇਰਆਉ।ਤਾਂਮਰਦਾਨਜਾਇਕਰਓਹੁ
ਭੋਛਨਫੇਰਕੇਦੇਆਇਆਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਕਿਓਮਰਦਾਨਾਦੇਆਇਆਹੈਤਾਂਮ
ਰਦਾਨੇਕਹਿਆਜੀਦੇਆਇਆਹਾਂਜੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤੇਮਰਦਾਨਾਔਰਭਰਥ
ਰੀਏਹੁਤਿਨੇਓਥੋਂਅਸਵਾਰਹੋਏਤੋਂਸਰਬਸਕਤੀਸਜੁਗਤਸਿੰਧਮੰਡਲੀਮੇਂਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਹੋਏਔਰਆਦੇਸਆਦੇਸਕੀਆਸਭਕਊਮਿਲੇਤਾਂਗੋਰਖਨੇਪੁਛਿਆਕਿਉਨਾਨਕ
ਜੀਭੁਰਥਰੀਕਾਕਾਰਜਹੂਆਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਨਾਥਜੀਆਪਹੀਕੀਆਹੈ॥
ਤਾਂਸਭੁਸਿੱਧਰਾਜੀਹੂਏਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਨਾਥਜੀਅਸੀਹੁਣਆਦੇਸਆਦੇ
ਸਕਰਤੇਹਾਂਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥਨੇਕਹਿਆਤਪਾਜੀਤੁਮਕੋਈਦਿਨਟਿਕੋਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਿਆਨਾਥਜੀਹਮਕੋਆਗਿਆਏਹੋਹਮਰਮਤੇਹੈਤਾਂਗੋਰਖਨਾਥਨੇਕਹਿਆਹੇਨਾਨ
ਕਜੀਤੁਮਕਉਨਿਰੰਕਾਰਜੀਕੀਆਗਿਆਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਭਸਿੱਧਾਂਕ
ਉਮਿਲਕਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਓਥੋਂਚਲਦੇਰਹੇ॥ ਬੋਲਹੁਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀ॥

॥ਆਗੈਸਾਖੀਕਲਕਤੇਕੀਚਲੀ॥

॥ਅਗੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਤੇਮਰਦਾਨਾ [illegible] ਖੇਡਦੇਖੇਡਦੇਅਗੇਕਲਕ
ਤੇਦੀਧਰਤੀਜਾਇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਏ [illegible]
ਸਹਿਰਦਾਰਾਜਾ [illegible] ਜੀਅਸਾਦਾਪ
ਲਦੇਖੇਜੀ [illegible]
ਬਦੇਖੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਤਿਨ [illegible]
ਹੁੰਦਿਆਏਹੁ [illegible] ਪਾਸ [illegible]

ਇਕਵਿਸ[illegible]ਨਾ।ਅਰ[illegible]ਤੁਸਿਆਂ[illegible]ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਮਭ੍ਰਉਨਸੇ[illegible]ਤਾਂਜਿਸ
ਨੇਜੁਖਪਾਲਕੀਉਪਰਅਸਵਾਰਹੋਕਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇਦਰਸਨਕੋਆਇਆ।ਅਤੇ
ਜੋਨੇਆਇਮਥਾਟੇਕਿਆਤੇਕਹਿਨੇਲਗਾਹੇਦੀਨਦਿਆਲਜੀਮੇਰੇਪੇਟਮਹਿਸੂਲ
ਹੋਤੀਹੈਜੀਇਹੁਹਮਾਰਾਰੋਗਗਵਾਈਐਜੀਆਪਮੇਹਰਬਾਨੀਕਰੋਜੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਂਰਬਾਬਵਜਾਉਤਾਂਮਰਦਾਨੇਰਬਾਬਵਜਾਇਆ
ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਇਕਸਬਦਉਚਾਰਨਕੀਤਾ। ।ਰਾਗਭੈਰਉਅਸਟਪਦੀਆਮਹ
ਲਾ ੧ ।ਘਰ ੨ ।।ਆਤਮਮਹਿਰਾਮਰਾਮਮਹਿਆਤਮਚੀਨਸ
ਗੁਰਬੀਚਾਰਾ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸਬਦਪਛਾਣੀਦੁਖਕਟੈਹਉਮਾਰਾ।ਨਾਨਕਹ
ਉਮੈਰੋਗਬੁਰੇ।ਜਹਾਂਦੇਖਾਂਤਹਾਂਏਕਾਬੇਦਨਆਪੇਬਖਸੇਸਬਦਧੁਰੇ।।
੧ ਰਹਾਉ।। ।ਆਪੇਪਰਖੇਪਰਖਣਹਾਰੈਬਹੁਰਸੂਲਾਕਨਹੋਈ।ਜਿਨਕ
ਉਨਦਰਭਈਗੁਰਮੇਲੇਪ੍ਰਭਭਾਣਾਸਚੁਸੋਈ।੧।ਪਉਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰਰੋ
ਗੀਰੋਗੀਧਰਤਸਭੋਗੀ।ਮਾਤਪਿਤਾਦੇਹਸਿਰੋਰੋਗੀਰੋਗੀਕੁਟੰਬਸੰਜੋਗੀ।
੩।ਰੋਗੀਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਸਰੁਦ੍ਰਾਰੋਗੀਸਗਲਸੰਸਾਰਾ।ਹਰਿਪਦੁਚੀਨਛੁ
ਟੇਸੇਮੁਕਤੇਗੁਰਕਾਸਬਦਬੀਚਾਰਾ।੪।ਰੋਗੀਸਾਤਸਮੁੰਦ੍ਰਸਾਨਦੀਆ
ਖੰਡਪਤਾਲਸੋਰੋਗਭਰੇ।ਹਰਿਕੇਲੋਕਸੇਸਾਚਿਸੁਹੇਲੇਸਰਬੀਥਾਈਨਦਰ
ਕਰੇ।੫।ਰੋਗੀਖਟਦਰਸਨਭੇਖਧਾਰੀਨਾਨਾਹਠੀਅਨੇਕਾ।ਬੇਦਕਤੇਬ
ਕਰਹਿਕਹਬਪੁਰੇਨਹਬੂਝਸਿਇਕਏਕਾ।੬।ਮਿਠਰਸਖਾਇਸੋਰੋਗ
ਭਰੀਜੈਕੰਦਮੂਲਸੁਖਨਾਹੀ।ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲਹਿਅਨਮਾਰਗਿਅੰਤਕਾਲ
ਪਛੁਤਾਹੀ।੭।ਤੀਰਥਭਰਮੈਰੋਗਨਛੂਟਸਿਪੜਿਆਬਾਦੁਬਿਬਾਦੁਭ
ਇਆ।ਦੁਬਿਧਾਰੋਗਸੁਅਧਿਕਵਡੇਰਾਮਾਇਆਕਾਮੁਹਤਾਜੁਭਇਆ।
ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਸਬਦਸਲਾਹੈਮਨਸਾਚਾਤਿਸੁਰੋਗਗਇਆ।ਨਾਨਕ
ਹਰਿਜਨਅਨਦਿਨੁਨਿਰਮਲਜਿਨਕਉਕਰਮਨੀਸਾਣੁਪਇਆ।੮।੧।
ਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕਹਿਆ।ਹੇਰਾਜਾਜੀਇਸਆਤਮੇਮਹਿਰਾਮਹੈਇਸਚੀਨੇ
ਰਰਾਜਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂ[illegible]ਤੇਰੇਸਭਰੋਗਜਾਵਨਿ।ਅਰਬਾਬੂਜੀਕੀਬਾਣੀਕ
ਜਾਪਕਰ[illegible]ਸਬਦਸਲਾਹੈ[illegible]ਅਨਦਿਨਸਨਕਉਨਿਰਮਲ[illegible]
ਖਾਤਾਂਤੇਰੇਰੋਗਸਭਜਾਵੇਗਾ।ਏਤੂੰ[illegible]ਜਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇ
ਪੈਰਾਂਤੇਢਹਿਪਇਆ।ਅਰੁਅਰਦਾਸਕੀਤੀਹੇਸਤਿਗੁਰੂਜੀਆਪਤਰਨਤ

ਰਨੇਤਮਕਉ[illegible]ਆਦੇਹੁਤਇਆਸਾ[illegible]
ਆਸੇਭੁਰਗਾਰਖ਼ੇਦੇਹੂਤਹੋਇਗਏਔਰਸਾਧਭੇਜਾਕੇ[illegible]
ਹੋਦੇਲੋਕਸਿਖਹੁਏਔਰਸ੍ਰੀਵਾਹਗੁਰੂਜੀਕਾਜਾਪਲਗੇਕਰਨੇਅਤੇਇਕਪ
ਰਮਸਾਲਾਬਣਾਈਔਰਬਾਣੀਕਾਪ੍ਰਕਾਸਲਗੇਕਰਨਸਬਦਕੀਰਤਨਰੋਜ
ਹੋਦੇਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਾਜੇਕਉਉਥੇਰੋਨਕੀਆਔਰਸਭਕਉਨਾਮਦੀ
ਆਤੌਏਕਸੰਨਿਆਸੀਆਇਆਔਰਬਡੀਆਂਬਡੀਆਜਟਾਂਹੈਨਸੀਸਪਰਧ
ਰੀਆਹੈਨਹਾਥਮੈਡੰਡਾਔਰਕਮੰਡਲਹੈਕਨਾਰੇਦਾਰਧੋਤੀਹੈਸਰੀਰਪਰਭਸਮ
ਚੜਾਈਹੋਈਹੈਤਿਸਸਾਧਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਉਆਇਮਿਲਿਆਅਤੇਕਹਿਣ
ਲਗਾਤੁਮਕਉਲੋਕਹੈਜੋਸਭਸੇਵਾਪੂਜਾਭੁਲਾਇਦਿਤੀਹੈਅਤੇਸਭਲੋਕਵਾਹਗੁਰੂ

ਵਾਹਗੁਰੂਜਪਦੇਹੈ ਤੇਰਾਸੁਅਭਬਿਸਨੁ
ਅਗਮਹਾਂਦੇਉਸਭ ਕੀਪੂਜਾਭੁਲਾਇ
ਦਿਤੀਹੈਸਭਵਾਹ ਗੁਰੂਵਾਹਗੁਰੂਜ
ਪਰਹੋਹੈਨ। ॥ ਸਾਉਸਸਾਧਪਾਸੋ
ਏਹੁਬਾਤਸੁਣਕਰ ਕਹਿਆਮਰਦਾਨ
ਰਬਾਬਵਜਾਉਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇਰਬਾਬ
ਵਜਾਇਆਤਾਂਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀਸਬਦਉ
ਗਾਵਿਆ। ੫ ਰਾਗਭੈਰਉਮਹਲ
੧ ॥ਜਗਨਹੋਮ ਪੁੰਨਤਪਪੂਜਾਦੇਹੁ
ਦੁਖੀਨਿਤਦੂਖਸਹੈ ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁ
ਮੁਕਤਿਨਪਾਵਸਿਮੁਕਤਿਨਾਮਿਗੁਰਮੁਖਿਲਹੈ॥ ੧ ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਬਿਰਥੇਜ
ਗਿਜਨਮਾ॥ਬਿਖੁਖਾਵੈਬਿਖੁਬੋਲੀਬੋਲੈਬਿਨੁਨਾਵੈਨਿਹਫਲੁਮਰਿਭ੍ਰਮਨਾ॥
੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪੁਸਤਕਪਾਠਬਿਆਕਰਣਵਖਾਣੈਸੰਧਿਆਕਰਮਤਿਕਾਲਕ
ਰੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਮੁਕਤਿਕਹਾਪ੍ਰਾਣੀਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਉਰਝਿਮਰੈ॥
੨ ॥ਡੰਡਕਮੰਡਲਸਿਖਾਸੂਤੁਧੋਤੀਤੀਰਥਿਗਵਨੁਅਤਿਭ੍ਰਮਨੁਕਰੈ॥ਰਾਮਨ
ਾਮਬਿਨੁਸਾਂਤਿਨਆਵੈਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਪਾਰਿਪਰੈ॥ ੩ ॥ਜਟਾਮੁਕਟੁਤਨਿ
ਭਸਮਲਗਾਈਬਸਤ੍ਰਛੋਡਿਤਨਿਨਗਨੁਭਇਆ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਨ
ਆਵੈਕਿਰਤਕੈਬਾਂਧੈਭੇਖੁਭਇਆ॥ ੪ ॥ਜੇਤੇਜੀਅਜੰਤਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਜ

[illegible] ਸਰ ਬਜੀ ਆਪ [illegible] ਸਾਹਿਬ [illegible] ਨਾਨਕ ਏਕ
ਪੀਆ॥ ਮ [illegible] ਪਰ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹੁ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਤੋ ਸੰਨਿਆਸੀ
ਪੈਰੀਂ ਆਣਿ ਪਾਇਆ ਅਰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾ ਆਪ ਕਾ ਦਾਸ ਹੋ ਜਿੰਦ ਬੰਦੇ ਤਿ
ਵਰ ਬਖਸੁ ਜੀ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਸਾਧ ਕਉ ਉਪਦੇਸ ਦੀਆ ਹੈ ਸੰਤ ਜੀ
ਇਨਾ [illegible] ਕਉ ਛਾਡ ਕਰ ਲੈ ਕਰ ਰਾਮ ਕਾ ਜਾਪ ਕਰਨਾ
ਤਬ ਉਸ ਸੰਨਿਆਸੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਦੀਨ ਬੰਧੁ ਜੀ ਮੇਰੇ ਤੋ ਆਪ ਹੀ ਗੁਰੂ ਹੋ ਜੀ ਤਬ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਪਰ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਔਰ ਨਿਹਾਲ ਹੂਆ ਤਾ ਰਾਜਾ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿ
ਸਟ ਕਰੀ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ ਤੋ ਓਹ ਲੋਕ ਵੈਰਾਗ
ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕਉ ਲੈਕੇ ਉਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਸਭ ਕਾਰੇ
ਗਦੂਰ ਹੋਇ ਗਇਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੋ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ੴ॥ ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਸਯਦ ਜਲਾਲ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

॥ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹੇ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਤ
ਰਜਾਮੀ ਉਥੋਂ ਅੰਤ੍ਰ ਧਿਆਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸਯਦ ਜਲਾਲ ਦੀ ਉਚਰ ਆਣਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਜਾਂ
ਦੁਤਾ ਵੇਲਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਬਾਣੀ ਕਾ ਪਾ
ਠ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਤਾਂ ਇਕ ਸਿਪਾਹੀ ਪਾਣੀ ਭਰਨ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਅਗੇ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਤੁਕ ਪੜ੍ਹਤੇ ਥੇ॥ ॥ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ॥

॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ॥ ਗੁਰ
ਈਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ॥ ਜੇ ਹਉ ਜਾਣਾ ਆ
ਖਾ ਨਾਹੀ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ॥ ਸਭਨਾ
ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ॥ ਪਾਤਾਲਾ ਪਾ
ਤਾਲ ਲਖ ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸ॥ ਓੜਕ ਓੜਕ ਭਾਲਿ ਥਕੇ ਵੇਦ ਕ
ਹਨਿ ਇਕ ਵਾਤ॥ ਸਹਸ ਅਠਾਰਹ ਕਹਨਿ ਕਤੇਬਾ ਅਸੁਲੂ ਇਕੁ ਧਾਤੁ
॥ਲੇਖਾ ਹੋਇ ਤ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੈ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸੁ॥ ਨਾਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀ
ਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੋਰ ਭੀ ਬਾਣੀ ਬਹੁਤ ਪੜੀ॥

ਪਰ ਓਹ ਸਿਪਾਹੀ [illegible] ਕਿਆ॥ ਇਕ ਘੜੀ ਮਹੂਰਤ ਔਰ ਬੈਠੇ
ਕ੍ਰਿਪਾਤਾ [illegible] ਤੇ॥ ॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਦੋਵੇ [illegible] ਰਹੇ ਤੇ
ਸਿਪਾਹੀ ਆਪਨੇ ਪੀਰ ਪਾਸ ਗਇਆ ਤਾਂ ਪੀਰ ਆਖਿਆ ਆਉ ਬਚਾ ਅਜ ਦੇ

ਨਾ [illegible] ਸੀ [illegible] ਨੇ ਕਹਿਆ
ਨਗੀ ਨਗਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ [illegible] ਤਾਂ ਸਿਧੀ ਆਖਿਆ
ਜੀ ਪੀਰ ਸਲਾਮਤ ਇਕ ਹਿੰਦੂ ਫਕੀਰ ਦਰੀਆ ਉਤੇ ਉਪਰ ਨਾਵਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਸਨੇ ਬਹੁ
ਤ ਦੇਰ ਦਾ ਬਕਾਉ ਬਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬਚਾ ਕੋਹ ਬਕਾਉ ਬਕਿਆ ਹੈ ਸੁ
ਤਾਂ ਸਿਧੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਕਹਿਆ ਹੈ ਕੇ ਚਉਦਾਂ ਤਬਕ ਹੈਨ ਅਤੇ ਕੁਰਾਨ
ਮਜੀਦ ਵਿਚ ਵੀ ਚਉਦਾਂ ਹੀ ਲਿਖੇ ਹੈਨ ਪਾਕ ਪਰਵਰਦਗਾਰਨੇ ਅਤੇ ਉਸ ਏਹ ਤੁ
ਛਨ ਬੋਲਿਆ ਹੈ ਜੋ ਲੱਖਾਂ ਹੀ ਲੱਖ ਆਖੇ ਹੈ ਸੋ ਜਦ ਦੀ ਮੈਂ ਉਸ ਬਾਣੀ ਸੁਣੀ ਹੈ ਤਦ ਦੇ
ਮੈਨੂੰ ਹੈਰਾਨਗੀ ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬਚਾ ਓਹ ਹਿੰਦੂ ਫਕੀਰ ਕਿਥੇ ਹੈ ਫਿ
ਰਦੀ ਤਾਂ ਸਿਧੀ ਕਹਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਮੇਤਾ ਦਰੀਆ ਉਤੇ ਉਪਰ ਨਾਵਦਾ ਛਡਿਆ ਆਇਆ
ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਬਚਾ ਜਾਹੁ ਉਸਨੂੰ ਸਦ ਕੇ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਧੀ ਸਦਣੇ ਚਲਿਆ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਰਸਤੇ ਦੇ
ਜਾ ਅਗੰਮੀ ਅਲਾਪ ਏ ਤਾਂ ਸਿਧ ਕਹਿਆ
ਚਲੋ ਦਰਵੇਸ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰਾ ਪੀਰ
ਜਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਚਲਦਾ ਹੈ ਸ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਪੀਰ
ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੋ ਜਾਤੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਓਹ
ਸਿਧੀ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਲ ਲੈ ਗਿਆ ਏ ਅਤ
ਅਗੋਂ ਪੀਰ ਦੇਖਰ ਹਿਆ ਸੀ ਤੋਂ ਇਕ
ਨੋ ਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕ ਜੀ ਜਾਇ ਮੁਲ
ਤਕਰੀ। ਗੁਆ ਗੋ ਪੀਰ ਪੁਛਿਆ
ਉਤੇ ਬੰਦੇ ਪਹੀਆ ਕਹੋ ਇਤੇ ਆਏ ਹੋ। ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਜਬਾਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ। ਗਲ ਅਪਾਰ ਸੰਦੀਆ ਜੋ ਮੰਗੀ ਸੋ ਦੇਵੇ। ਤਾਂ ਪੀਰ ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਅਦਜਨਾ
ਲਾ ਅਗੋਂ [illegible] ਦਸਤ ਪੋਸੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ [illegible] ਕੀਆ ਪੀਰ ਸਲਾਮਤੇ
ਨ ਬਾਰਾਂ ਛੂਦ ਏਸ ਚਕਰੂ ਆਦਰ ਗਾਹਿ [illegible] ਸਬ ਆਖ ਨਾਣ ਦੀ ਸੰਚਾ ਮੂੰ। ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ। [illegible] ਉਸ [illegible] ਹੈਨ ਸਵੀਆ ਪਾਹੁ
ਣਿਆਂ ਨਹੀ [illegible] ਫੇਰ ਦੂਹਿਰ ਪਾਹਿ ਸੁਣੀਆਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਿਧੀ ਆਖਿਆ ਪੀਰ ਸਲ
ਮਤ ਜੀ ਮੇਰੀ [illegible] ਪੀਰ ਜੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀ [illegible] ਪਸ ਵਿਚ ਹੀ ਪਰਵਰਦਗਾਰ ਏ ਪਤਾਂ

[illegible]
ਤਬੂਲਾਂਦੀਚਉਦਾਂਹੀਆਖਦੇਹੈਨਅਤੇਕ[illegible]ਚਉਦੇਹਾਲਿਖਦੇਹੈਨਅਤੇ
ਪੈਕੰਬਰਾਂਦੀਚਉਦਾਂਹੀਆਖਦੇਹੈਨਔਰਇਸਦਰਵੇਸਨੇਲਖਾਂਕਹੇਹੈਨਸੋਮੇਆ
ਖਦਾਹਾਂਏਹੁਕੇਲਾਟਬੋਲਦਾਹੈਕੇਤੁਸੀਗੋਲਾਵਬੋਲਦੇਹੋ ਤਾਂਪੀਰਨੇਕਹਿਆਸੁਣ
ਬੱਚ ਨੂੰ ਠੋਕੇਦੇ ਤੀਨਹੀ ਜੇਸਨੇ ਚਉਦਾਂ ਦੀਨਜਰ ਖੁਲੀਹੈਓਹ ਚਉਦਾਂ ਆਖਦੇਹੈ
ਅਤੇਜਿਨ੍ਹਾਂਸਿਨਾਈਲਖਾਂਦੀਨਜਰਖੁਲੀਹੈਓਹਲਖਾਂਦਸਦੇਹੈਨ। ਤਾਂਪੀਰਸ
ਈਅਦਜਲਾਲਨੇਆਖਿਆਕਹੁਨਾਨਕਦਰਵੇਸਲੱਖਾਂਦੇਅਗੇਕਿਆਹੈ। ਤਾਂ
ਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਸੁਣਪੀਰਜੀਲੱਖਾਂਦੇਅਗੇਓਥਾਂਕਰੋੜਹੈਅਤੇਇਸਤੇ
ਅਗੇਸੇਕਜਿਲਦ ਤਾਂਪੀਰਕਹਿਆਬੱਚਾਲੱਖਾਂਥੀਅਗੋਇਸਨੇਵੀਖਬਰਨਾਹੀ
ਜਿਥੋਂਤੀਕਰਇਸਦੀਨਜਰਖੁੱਲੀਹੈਸੋਇਸਆਖਿਆਹੈ। ਤਾਂਫੇਰਸਿਪੀਆਖਿ
ਆਜੀਦੂਸਰੀਗਲਕੀਕਰਹੋ ਜੋਇਸਨੇਕਹਿਆਹੈ ਗੁਰਮੁਖਸੋਕਉਣਹੈਨ ਤਾਂ
ਪੀਰਜਲਾਲਦੀਪੁਛਿਆਕਹੁਨਾਨਕਦਰਵੇਸਜੋਗੁਰਮੁਖਕਿਸਨੋਆਖਦੇਹੋ
ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਪੀਰਜੀਮੈਥੋਜਾਣ ਤਾਂਪੀਰਨੇਆਖਿਆਨਾਨਕਦਰਵੇ
ਸਪੁਤਲੋਟਨਾਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਪੀਰਜੀਮੈਤਾਸਰੋਂ ਤੁਸਾਂਥੀਪੁੱਛ
ਣਆਇਆਹਾਂ ਤਾਂਪੀਰਕਹਿਆਸੁਣੋਨਾਨਕਜੀਜੇਕਰਸਾਡੇਮੰਡਲਦੀਗਲਹੋ
ਵੇਤਾਂਜਿਥੋਂਨਿਕੇਨੀਗਾਰਦਸਦੇਵਨ ਪਰਜੋਤੁਸਾਡੇਮੰਡਲਦੀਗਲਹੈਸੋਤੂਹੀਜਾ
ਣੇ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਏਹੁਕਹਿਆਜੋਪੀਰਜੀਹੋਵੈਮੈਤਾਂਆਪਦੇਪਾਸਆਇ
ਆਹੀਪੁਛਣਹਾਂ ਤਾਂਸਈਅਦਜਲਾਲਨੇਸਭਨਾਂਸਿਪੀਆਂਨੂੰਬੁਲਾਇਆਅਤੇਕ
ਹਿਓਸੁਭਾਈਏਹਦਰਵੇਸਅਸਾਡੇਤਰਹਿਏਉਪਰਆਇਬੈਠੇਹੈ ਅਸੀਂਇਨਾਂਬੋਲ
ਇਹਾਂਦੇਹਾਂਅਤੇਤੁਸਾਂਅਸਾਡੇਆਂਉਦਿਆਂਤੀਕਰਬਿਹਾਸਕਰਜਾਣਾ ਅਤੇਮੇਰਿਆ
ਉਦਿਆਂਤੇਨ੍ਹੀਏਨ੍ਹਾਂਦਾਹੁਕਮਬਜਾਇਲਿਆਉਣਾਕਿਸੇਬਾਤਥੀਇਜਰਨਾਕਰ
ਨਾ ਤਾਂਪੀਰਕਹਿਆ ਨਾਨਕਜੀਤੁਸੀਸਾਨੂੰਕੋਈਗੁਰਮੁਖਾਂਦੀਗਲਦਸੋ ਤਾਂ
ਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ[illegible]ਆ ਪੀਰਜੀਤੁਸਾਂਨੂੰਆਪਣੀਆਂ[illegible]ਇਸੇਦੇਗਾ ਤਾਂਫੇ
ਰਪੀਰਨੇਕਹਿਆਹੇਨਾਨਕਦਰਵੇਸਜੀਤੁਸਾਂਅਸਾਡੀਆਂਉਦਿਆਂਤੀਕਰਤੁਸ
ਈਸੋਜਾਣਨਾਹੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਆਖਿਆਪੀਰਜੀਤੁਸਾਂ[illegible]ਪਾਸੋਜਾਂਦੇਹੋ ਤਾਂ
ਪੀਰਨੇਕਹਿਆਅਸੀਂਗੁਰੂਮੁਖਾਂਦਾਜਵਾਬਲੈਕੇ[illegible]ਸਤੇਜਾਂਦੇਹਾਂ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਜੀਕਹਿਆਪੀਰਜੀਕਿਸਜਾਹਰਾਜਾਂਦੇਹੋ ਤਾਂਪੀਰਨੇਕਹਿਆਨਾਨਕਜੀਅ

ਸੀਐ [illegible] ਜਾ ਵਾਂਗੇ ਗੁਰੂ ਮਾਂਦਾ ਨ ਬਾਲਿਆ [illegible] ਕਿਹਾ ਪੀ
ਰਜਾ ਤੁਸਾਂ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ ਮਾਹ ਜਾਓ ਤਾਂ ਪੀਰ ਇਹ ਜਾ [illegible] ਅਤੇ ਕੁਝ ਸੇਰ
ਤੋਲ ਖਾਧਾ ਅਤੇ ਹਥ ਵਿਚ ਆਸਾ ਪਕੜਿਆ ਇਕ ਅਜਗਰ ਬੜਾ ਵੱਡਾ ਆ ਪੈ ਗਿਆ ਉਸ
ਪਾਈਆਂ ਅਤੇ ਮਸੱਲਾ ਕੱਛ ਵਿਚ ਮਾਰ ਲਿਆ। ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ।

੧ ਸਾਖੀ ਆਗੇ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ

ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਰੇ ਓਹ ਹੈ ਜਿਥੋ ਮਰਦਾਨਾ ਹੋਇਆ [illegible] ਕੇ
ਕੋਈ ਹੋਰ ਮੁੱਕਾਮ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਓਹ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਪੁਛਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੇ ਕਿਸ ਪਾਸੋਂ ਪੁਛ ਕੇ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਬਾਲ
ਏਹੁ ਫਕੀਰ ਬੰਦਗੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਪੀਰ ਕੱਚਾ ਹੈਸਾ। ਇਤਨੇ ਵਿਚ
ਕਨੂੰ ਸਈਅਦ ਜਲਾਲ ਜਹਾਜ ਉਪਰ ਜਾਇ ਚੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਜਹਾਜ ਤੁਰਿਆ ਜਾ
ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਈਅਦ ਜਲਾਲ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਪਹਾੜ ਨਜਰੀ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਈ
ਅਦ ਜਲਾਲ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਖੁਦਾਇ ਜੀ ਜੇਕਰ ਏਸ ਪਹਾੜ ਨਾਲ ਜਹਾਜ ਜਾ
ਇ ਲਗੇ ਤਾਂ ਇਸ ਪਹਾੜ ਦੀ ਸੈਲ ਵੀ ਕਰ ਲਈਏ ਖੁਦਾ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਨਾਲ [illegible]
ਸ਼ਕਰ ਵਰਿਆ ਜੋ ਜਹਾਜ ਉਸੇ ਪਹਾੜ ਨਾਲ ਜਾਇ ਲਗਾ ਤਾਂ ਜਹਾਜ ਜਿਹੜਾ ਹੈ ਠ
ਹਿਰਿਆ ਭਾਈ ਜਹਾਜ ਵਿਚੋਂ ਜੋ ਉਤਰਨਾ ਹੈ ਸੋ ਉਤਰ ਪਵੇ ਤਾਂ ਪੀਰ ਉਸੇ ਵਖਤ ਉ
ਤਰਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਪਹਾੜ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹਿ ਗਿਆ ਜਾਂ ਉਪਰ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ [illegible]
ਦਰਗਾਹ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇ ਮਸਨੰਦ ਵਿਛੀ ਹੈ ਔਰ ਸੁੰਦਰ ਸੇਜਾ ਹੈਨ [illegible]
ਹਾਜਰ ਹੈ ਤੇ ਉਥੇ ਰਹਿਣੇ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏ
ਹੁ ਮਕਾਨ ਸੁੰਞੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕੋਈ ਤਾਂ ਦੇਵਗਾ ਈ ਨਾ ਤਾਂ ਸਈਅਦ ਜਲਾਲ ਓਥੇ
ਠਹਿਰ ਕੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੀ ਸੈਲ ਤਮਾਸ਼ਾ ਕਰਨ ਜਾਂ ਦੇਖਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ
ਉਪਰ ਫਰਸ਼ ਪਾ ਲਗੀ ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਸਈਅਦ ਜਲਾਲ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਏ
ਖੁਦਾ ਵੰਦਾ ਜਿਥੇ ਲੋੜ ਹੈ ਓਥੇ ਨਹੀਂ ਵਰਸਦਾ ਜਿਥੇ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਓਥੇ ਵਰਸਦਾ ਹੈ
ਇਤਨੇ ਪੀਰ ਦੇ ਕਹਿਣੇ ਨਾਲ ਓਹ ਫਰਸ਼ [illegible] ਗਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਈਅਦ ਜਲਾ
ਲ ਉਸ ਪਹਾੜ ਦੇ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂ ਦੇਖੇ ਤਾਂ [illegible] ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ਸੰਤ ਰੂ
ਪ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਆਸਣ ਉਪਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਬੰਦਗੀ ਕਰਦੇ ਹੈ
ਤਾਂ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ਦੀ ਇਕ ਦੇ ਪਾਸ ਬਹਿ ਗਿਆ ਜਾਂ [illegible] ਭਈ ਤਾਂ ਉਨਾਂ
ਤਾਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਦਰਗਾਹ ਸੇ ਇਛਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਭੋਜਨ ਉਤਰੇ ਤਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਪਾਸ ਸਈ

ਸਰਜਸਲਾਲਕੈਬੈਠਾਸੀਉਸਨੇਆਪਣੇ [illegible] ਸਜਾਂਇਕਥਾਲਸਾਏਕਿਅਤ
ਉਸਨੂੰਪੁਛਿਆਕਿਉਰੇਭਾਈਭੋਜਨਉਤਾਰਿਆਹੈ ਤਾਂਉਸਨੇਕਹਿਆਜੀਉਤਾਰਿ
ਆਹੈਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨੇਕਹਿਆਅਰੇਪਰਚੇਹੈਂਤਾਂਉਸਨੇਕਹਿਆਜੀਪਰਚੇਨਹੀ
ਤਾਂਗੁਰਦੇਵਨੇਪੁਛਿਆਕੇਪਰਚੇਕਿਉਨਾਹੀਤਾਂਉਸਨੇਕਹਿਆਜੀਇਕਕਿਸੇਪ
ਰਤਿਦਾ [illegible] ਨਹੀਉਤਰਿਆਤਾਂਗੁਰਦੇ [illegible] ਭਾਈ
ਉਸਨੇ [illegible] ਮੰਨਿਆਕਿਉਜੋਅਹਾਰਕਿਸਦਾਤੇਓਹਕਿਸ
ਦਾਤਾਂਉਸਆਖਿਆਜੀਅਹਾਰਦੀਉਸਦਾਤੇਓਹਭੀਉਸਦਾਤਾਂਗੁਰਦੇਵਨੇਕ
ਹਿਆਭਾਈਫੇਰਤੂੰ [illegible] ਨਹੀ ਜੋਹਰਫਦਰਗਾਹਿਆਨਲੈਆਵੇਤਾਂਏਹੁਦੇ
ਓਹਆਪਨੇਆਸਨ ਉਪਰਆਇਕਰ
ਭੋਜਨਖਾਇਕਰਕੈ ਠਗਾਇਆਪਰਦੇ
ਨਤੇਸੰਗਦਾਰਿਆ ਤਾਸਈਜਦਜ
ਲਾਲਤੂੰਪਕਰਕੇ ਠਰਹਿਆਅਤੇ
ਆਖਓਸਕੇਵਾਹ ਤੇਰੀਕੁਦਰਤਇਤ
ਨੇਮੇਜਾਗਦਾਰਿਆ ਪਰਆਉਂਦੇਦੇਖੇ
ਅਤੇਜਾਂਦੇਨਾਦੇਖੇ ਜਾਅਰਗਾਮੀਪ੍ਰਭ
ਤਹੋਈਤਾਂਸਈਜ ਦਜਲਾਲਦੀਆ
ਪਲਕਾਂਲਗਾਗਈ ਆਤਾਂਓਹੁਮਹਾ
ਪੁਰਖਜਾਂਦੇਨਦਰੀ ਨਾਆਏਤਾਂਸਈ
ਯਦਜਲਾਲਨੇਕ ਹਿਆਹੇਖੁਦਾਇ

ਵੰਦਾਤੇਰੀਕੁਦਰਤਏਹੁ ਕਹਿਕਰਫੇਰਸਮੁੰਦਰਦੇਕਿਨਾਰੇਉਪਰਆਇਬੈਠਾਜ
ਦੇਖੇਤਾਂਕਿਆਦੇਖੇਜੋਇਕਜਹਾਜ ਡੁਬਦਾਹੈਅਤੇਤੂੰਆਖਿਚੀਜਾਂਦਾਹੈਤਾਂ
ਪੀਰਦੇਚਿਤਵਿਚਆਈਤੇਕਹਿਓਸਜਾਖੁਦਾਇਦਾਕੋਈ [illegible] ਪਛਾ
ਆਇਆਹੈਕੋਈਪੈਗੰਬਰਧੀਆਂ ਛਡਿਆਇਆਹੈਕਿਸੇਕਰਮ ਕਢਵਾਇਕਰਮਾ
ਲਲਾਦਿਆਹੈਹੈ [illegible] ਤੇਗਾਰਸਿੰਘਾ [illegible] ਪੀਰਨੇਆਖਿਆਜਹਾ
ਜਡੁਬਦੇਬਚਗਿਆ ਤਾਂਫੇਰਸਈਅਦ [illegible] ਨੇਆਖਿਆਭਾਈਸਭ
ਦੇਖਸਾਈਏ ਜੋਆਉਂਦੇਤਾਂਦੇਖਾਂਏਜਾਂਫੇਰਪਾਸ [illegible] ਆਂਦੇਖੇਤਾਂਸਭ
ਆਪੋਆਪਣੀਜਾਗਾਬੈਠੇਹੈਨਾਤਾਂਫੇਰਓਸਨੇਪਾਸਜਾਇਬੈਠਾਜਾਂਫੇਰਓਹਦੇ

ਸੁਣਿਆ ਹੋਊ ਤਾਂ ਕਰ [illegible] ਪਾਇਆ ਸੀ ਹੈ
ਆ ਅਤੇ ਫੇਰ ਆਪਣੇ ਗੁਰਦੇਵ ਜੀ ਪਾਸ ਜਾ [illegible] ਉਸ ਨੂੰ ਪੁ
ਆ ਕਿ ਤੂੰ ਕੋਈ ਅਹਾਰ ਭੀ ਕੀਆ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ [illegible] ਫੇਰ ਗੁਰਦੇਵ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਪੁਛਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਨਹੀਂ ਫੇਰ ਗੁਰਦੇਵ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕਿ ਉ
ਭਾਈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਸ ਸਾਧ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜੋ ਕਬਲ ਦਲਾ ਦਰਵੇਸ ਅਜ ਦੀ ਭੁਖਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਮ
ਹਾਂਪੁਰਖ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਉਸ ਦਰਵੇਸ ਕੋ ਬੁਲਾ ਕੇ ਦੇਖੀਏ ਜੋ ਕਿਆ ਤਕਸੀਰ ਉਸ
ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੋ ਅਹਾਰ ਨਹੀਂ ਲਭਲਗਾ ਉਸ ਸਾਧ ਨੇ ਜਾ ਕੇ ਸਈਅਦ ਜਲਾਲ ਕੋ ਬੁ
ਲਾਇ ਕਰ ਲੈ ਗਇਆ ਅਤੇ ਗੁਰਦੇਵ ਦੇ ਸਨਮੁਖ ਜਾ [illegible] ਤਾਂ ਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂ ਨੇ
ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਥੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਈਅਦ ਜ
ਲਾਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਉਚਥੀ ਆਇਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਕੇ ਵਿਚ ਚਲਿਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਹਾਂ
ਪੁਰਖਾਂ ਕਹਿਆ ਹੇ ਦਰਵੇਸ ਉਥੇ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਚਲਿਆ ਹੈਂ ਤਾਂ ਸਈਅਦ ਜਲਾਲ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦੇ ਲਛਨ ਪਛਾਨਣ ਚਲਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਦੇਖਣ ਚਲਿਆ ਹਾਂ
ਗੁਰਮੁਖ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰਦੇਵ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰੀ ਉਮਰਾ ਕਿਤ
ਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਮਲੂਮ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰਦੇਵ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਉਮਰਾ ਵਿਚ ਸਵਾਇ ਇਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅਗੇ ਭੀ ਕਦੀ ਭੁਖਾ ਰਹਿਆ ਹੈਂ ਤਾਂ ਸਈ
ਅਦ ਜਲਾਲ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਮੈਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਭੁਖਾ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰਦੇਵ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਹੇ ਦਰਵੇਸ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਤਕਸੀਰ ਜਾਨ [illegible] ਕਿ ਉਸ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤਾਂ ਕਦੀ ਨ
ਹੀ ਤਕਸੀਰ ਕੀਤੀ ਪਰ ਤੂੰ ਅਛੀ ਤਰਾਂ ਦੇਖ ਤਾਂ ਸਈਅਦ ਜਲਾਲ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ
ਮੈਂ ਇਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਸਭ ਦੂਜੀਆਂ ਜਗਾਂ ਦੇਖਦਾ ਰਹਿਆ ਹਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਤਾਂ ਮੈਂ
ਦੂਜੇ ਬਾਗ [illegible] ਦੀ ਸੀ ਤੇ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਹੇ [illegible] ਕਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਥੋਂ
ਲੈਕੇ ਉਥੇ ਮੈਂ ਫਲ ਨਹੀਂ ਪਾਂਵਦਾ ਅਤੇ ਜਿਥੇ [illegible] ਮੀਂਹ ਪਾਂਵਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੈਂ ਏਹੁ
ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਮੀਂਹ ਪੈਣੇ ਥੀਂ ਰਹਿ ਗਇਆ [illegible] ਅਤੇ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਜੀ ਅਗਲੇ ਦਿ
ਨ ਜੋ ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਇਕ ਜਹਾਜ ਡੁਬਦਾ [illegible] ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਕਿ ਇ
ਦਾ ਇਕ ਕੋਈ ਮਾਂ ਪੁਛਿਆ [illegible] ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਪੀਆਂ ਪੁਤ੍ਰ
ਡੁਬ [illegible] ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਕਰ ਜਾ [illegible] ਪਾਰ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹੈ ਜੋ
[illegible] ਜਹਾਜ ਡੁਬ ਗਿਆ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਕਿਆ [illegible] ਜਾਂ ਮੈਂ ਏਹੁ ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਜ
ਹਾਜ ਡੁਬਣੇ ਥੀ ਰਹਿ ਗਇਆ ਜਾਂ ਸਈਅਦ ਜਲਾਲ ਨੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਾਈ ਤਾਂ ਉ

[illegible]ਦੇਨੇਕਹਿਆਭਾਈਇਸਮਕਸਮ[illegible]ਕੇਵੇਮੈਸੇਤੂੰਠੇਕਦਰਸ
ਨਹੀਕਰਣਾਚਾਹੀਦਾਏਹੁਆਸਾਥੋਂ[illegible]ਕੀਤਾਂਸਈਦਜਲਾਲਨੇ
ਆਖਿਆਜੀਮੈਥੋਂਕੋਈਗੁਨਾਹਨਹੀਕੀਤਾਅਤੇਮੇਰੇਵਿਚਕੋਈਗੁਸਤਾਖੀਹੈ
ਤਾਂਗੁਰਦੇਵਨੇਕਹਿਆਸੁਣਭਾਈਜੋਉਸਪਰਵਦਗਾਰਦਾਭਾਣਾਹੈਸੋਉਸਕਰਣਾਹੈ
ਅਤੇਤੂੰਉਸਨੂੰ[illegible]ਮੇਰਿਆਹੈਤਾਂਤੇਰੂੰਬੇਮੁਖਹੈਕਿਉਂਜੋਤੂੰ[illegible]ਦਾਹੋਵੇ
ਗਾਕੇਜੋਮੈਆਖਿਆਹੈਸੋਖੁਦਾਇਕਰਦਾਹੈਤੂਣੇਮੈਬਦਪਰਿਹੋ[illegible]ਆਹਾਂਨ
ਜੀਭਾਈਖੁਦਾਇਦਾਹੁਕਮਗੁਰਮੁਖਨਹੀਫੇਰਦੇਤਾਂਸਈਦਜਲਾਲਨੇਆ
ਖਿਆਜੀਗੁਰਮੁਖਕਉਣਹੈਨਤੇਮਨਮੁਖਕਉਣਹੈਤਾਂਗੁਰਦੇਵਨੇਆਖਿਆ
ਭਾਈਜੋਸਚੇਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾਕੀਤਾਹੋਇਆਫੇਰਨਅਤੇਉਸਦਾਭਾਣਾਮੰਨੇਅਤੇਉ
ਸਦਾਹੁਕਮਮਿਠਾਕਰਕੇਮੰਨੇਅਤੇਦੁਖਸੁਖਾਇਕੋਜਿਹਾਜਾਣੇਅਤੇਹਰਿਵਿਚ
ਸਾਈਜਾਣੇਅਤੇਸੰਤਾਂਦੇਅਧੀਨਰਹੇਸੁਣਦਰਵੇਸਜਿਨਾਂਵਿਚਏਹੁਲੱਛਣਹੋਵੇ
ਨਓਨਾਨੂੰਗੁਰਮੁਖਕਹੀਦੇਹੈਨਾਅਤੇਜੋਜਹਾਉਸਦੇਕੀਤੇਉਪਰਸੰਕਰਕਰੇਉਸ
ਦੇਕੀਤੇਨੂੰਮੰਨੇਨਹੀਓਹਬੇਮੁਖਹੈਨਾਤਾਂਸਈਦਜਲਾਲਨੇਆਖਿਆਸੰਤ
ਜੀਏਹੁਗਲਸੱਚਹੈਤਾਂਭਲਾਹੋਇਆਜੀਅਸਾਡੀਨੇਕੀਨਸਾਹੋਇਆਸੀਹੈਜੀ
ਨਹੀਤਾਂਅਸੀਮੱਕੇਵਿਚਚਲੇਹਾਂਜੀਪਰਅਸੀਤਾਂਆਪਣੇਮਜ਼ਬਦਾਲਿਆਪਾਸੋ
ਪੁਛਣਚਲੇਸਾਂਜੀਤਾਂਗੁਰਦੇਵਨੇਕਹਿਆਹੇਦਰਵੇਸਤੂੰਆਪਣੇਤਰੀਕੇਉਪਰ
ਦੀਰੀਸੋਨੂੰਛਡਆਇਆਹੈਂਤਾਂਸਈਦਜਲਾਲਨੇਆਖਿਆਜੀਮੈਇਕਫਕੀ
ਰਛਡਆਇਆਹਾਂਤਾਂਗੁਰਦੇਵਨੇਆਖਿਆਭਾਈਜਿਸਨੂੰਤੂੰਆਪਣੇਤਰੀਕੇਤੇਛ
ਡਆਇਆਹੈਭਾਈਓਹਸਭਭਲਣਜਾਣਦਾਹੈਤਾਂਸਈਦਜਲਾਲਨੇਆਖਿਆ
ਭਾਈਮੈਏਨਾਂਸਾਧਾਂਨੂੰਜਾਣਦੇਨਹੀਦੇਖੇਤਾਂਓਸਤਰ੍ਹਾਂਸਾਰਜਾਗਦਾਰਹਿਆਜਦਓਨ
ਦੇਸਾਫਣਦਾਵਖਤਹੋਇਆਤਾਂਸਈਦਜਲਾਲਦੀਆਪਲਕਾਂਲੱਗਗਈਆਂ
ਜਦਓਹਦੇਖੇਤਾਂਓਥੇਕੋਈਵੀਨਹੀ[illegible]ਸਈਦਜਲਾਲਨੇਕਹਿਆਭਾਈਓ
ਖੁਦਾਇਦੀਕੁਦਰਤਦਾਅੰਤ[illegible]ਪਹੁੰਚਕੋਈਨਹੀਜਾਣਦਾਜਾਂਦੇਤਾਂਬੜ
ਕਰਆਪਣੇਤਰੀਕੇਕੋਲਚਲਿਆਜਾਂਦੇਦੇਖੇਤਾਂਉਥਿਆਂਦੇਵੇਖੋਇਕਜਹਾਜਆਇ
ਗਇਆਤਾਂਸਈਦਜਲਾਲਉਸਜਹਾਜਉਪਰਜਾਅਸਵਾਰਹੋਇਆਤਾਂਅ
ਪਣੇਮਕਾਨਪੁਰਆਇਕੇਪਹੁੰਚਾਹੋਇਆਤਾਂਗੁਰਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਕੇਆਇਓਲੇਅ
ਤੇਭੂਨਾਨਕਜੀਨਾਲਦਸਤਪੋਸੀਕਰਿਈਅਰਦਾਸਗੁਰੂਮਹਾਰਾਜਜੀਦੀਅਰਦਾਂ

[illegible] ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ [illegible] ਨੂੰ ਰਾਮ
ਖਾਦਾ ਸਬ ਬਖਸੋ ਪ੍ਰਭ [illegible] ਸਭ ਬੁਝਿਆ ਇਓ ਤਾਂ
ਕਹੂ ਤਾਂ ਸਈਯਦ ਜਲਾਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹ ਸਭ ਕੁਛ ਅ
ਪਨੂ ਮਲੂਮ ਹੈਨ ਅਤੇ ਮੈ ਜੋ ਸੁਣ ਆਇਆ ਸੋ ਸਭ ਆਪ ਅਗੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੋ ਜੋ
ਉਸ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨੇ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾ ਉਪਰ ਰਾਜੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਸੁਪਨ੍ਹ ਪਰੇ ਕ
ਸਮਝਾਏ ਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਗੁਰਮੁਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਜੋ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨੇ ਨਹਿ
ਸੋ ਮਨਮੁਖ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਈਯਦ ਜਲਾਲ ਏਹ ਜਬਾ
ਤੂ ਕਿਥੋਂ ਲਿਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਈਯਦ ਜਲਾਲ ਨੇ ਆਖਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਸਫਰੇ
ਪੈ ਗਇਆ ਤਾਂ ਅਗੇ ਇਕ ਪਹਾੜ ਆਇਆ ਤਾਂ ਮੈ ਉਸ ਪਹਾੜ ਉਪਰ ਜਾ ਕੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ
ਉਤੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਦਰਵੇਸ ਰਹਿੰਦੇ ਆਹੇ ਉਨਾਂ ਨੇ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਅਧਾਰ ਉਤਾਰਿਆ ਪਰ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਨਾਂ ਦਾ ਅੰਤੁ ਜਾਣਦਾ ਰਸਤਾ ਨਹੀ ਲਭਾ ਜੋ ਕਿਥੋਂ ਆਉਂਦੇ ਸ
ਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਸਈਯਦ ਜਲਾਲ ਓਹ ਕਉਣ ਦਰਵੇਸ ਹੋਗੇ ਸਨ ਤਾਂ ਸ
ਈਯਦ ਜਲਾਲ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਉਨਾਂ ਦਰ ਵੇਸਾਂ ਦਾ ਸਾਇਆ
ਬਹੁਤ ਸੀ ਏਸ ਜਦ ਸਤੇ ਮੈ ਪੁਛਨਾ ਸ
ਕਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਮੈ ਨੂੰ ਕੁਛ ਸੁਧ ਪਈ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਹੋਣ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਦਿਲ
ਦਿਲ ਕੀਆਂ ਵਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਈਯਦ ਜ
ਲਾਲ ਨੇ ਆਖਿ ਆ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਦੇ ਸ
ਦਰ ਪੂਰਨ ਏਹੋ ਦੇ ਲਾਂ ਦੀ ਹੈ ਜੋ
ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਭੁਲ ਹੈ ਸੋ ਏਸ ਦੂ ਹੋਤੇ

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ ਹਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਖੁਦ
ਅਸਾਂ ਨੇ ਇਹ ਆਦੇਸ ਤਾਂ ਸਈਯਦ ਜਲਾਲ [illegible] ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹ ਬੇਕੋਈ ਸ਼ੀ
ਨਕੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਈਯਦ ਜਲਾਲ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਬਾਤਾਂ ਬਹੁ ਸਤੀ
ਕੀਤੀਆਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਪੀਰ ਜੀ ਅਸਾਂ ਨੇ ਕੁਛ ਸਦ ਦੇਵੋ ਜੀ
ਤਾਂ ਸਈਯਦ ਜਲਾਲ ਨੇ ਆਖਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਰਬ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਹੈ ਜੀ
ਤਾਂ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੋਂ ਚਲੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਪਰਬਤ ਉਪਰ

ਕੁਛਿ ਸਾਧੂ ਹੋਗੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ... ਆਣਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜਿਸ ਪਰਬਤ ਉਪਰ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਦੇ ਸਿਖ ਹੈ ਤਿਨ ਸਾਧ
ਹੀ ਸੈ ਗਤਿ ਆਈ ਓਹੁ ਪੂਰਨ ਸਾਧ ਹੈਨ ਅਤੇ ਮਹਾਪੁਰਖ ਆਹੇ ਅਤੇ ਤਿਨਾ ਦੇ ਸਬ
ਦ ਨ ਈਜਦ ਕਾਲ ਸਿਧਾਨ ਹੀ ਜੀ ਹੋਦਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ [illegible] ਜੀ ਉ
[illegible] ਵਿਚ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ [illegible] ਕਰ ਤਾਂ
ਮੇਲ ਲਸੀ ਉਸ ਪਾਸੇ ਚਲਾਂਗੇ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ॥ ੫

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਅਥ ਜੁਗਾਵਲੀ ਲਿਖਯਤੇ॥ ਜਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਉਣ ਅਹਾ
ਰੀ ਹੂਏ ਅਤੇ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਥਾ ਸਿਸੀ ਅਰ ਦੇਸ ਵਲਾਇਤ ਸਨੋ ਜੁਗਾਵਲੀ ਪ੍ਰ
ਗਟ ਹੋਈ ਨਗਰ ਛੂਰਿ ਪਾਇਕਾ ਤਿਸ ਮਹਿ ਲਿਖਿ ਸਮਾਦਿ ਪੜ੍ਹਦਾ ਥਾ॥ ਅਗੇ
ਜੁਗਾਵਲੀ ਚਲੀ॥ ਚਹੁ ਅਖਰਾ ਕਾ ਅਰਥ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਕੀਨ੍ਹਾ ਸੁਣਾਇਆ॥ ॥
ਸੰਮਤ ੧੫੬੯ ਆਰੰਭਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਫੁਰਿਆ ਪੈਤਾ
ਲੀਸਾਂ ਕੀ ਹੋਈ॥ ਅਤੇ ... ਸਾਹਿਬ ਬੇਜੀ ਕਹਿ ਰਹੁਤ ਪਉਣ ਤੇ ...॥
ਜੁਗਾਵਲੀ॥ ੪੦ ਜੁਗ ਪਿਛੈ ਬੈਠਿਆਂ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਜੀ॥ ਸੋਇ ਸਿਧ ਨਾਥ
ਕਉ ਸੁਣਾਇਆ ਰਬ ਖਾਦਸਾਈ॥ ਆਰੰਭ ਪਉੜੀ ਚਲੀ॥ ਇਕ ਕਰੋੜ
ਸਤਾਰਹ ਲਖ ਅਠਾਈ ਹਜਾਰ॥ ੧੭੨੮੦੦੦॥ ਅਨੰਤ ਜੁਗ ਅਨੰਤ ਮਹਿ
ਰਹਿਆ॥ ਸਹਿਜ ਵਣ ਮਹਿ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਹਿਆ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਨੰਤ ਜੁਗ ਕੀ ਗਾਥ
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਿ ਡਿਆ ਸਤਜੁਗ ਖੇਲਾਇਆ॥ ੧॥ ਇਕ ਕਰੋੜ ਅਠਾਈ ਲਖ ਅਠਤਾ
ਲੀ ਹਜਾਰ॥ ੧੬੮ ੪੮੦੦੦ ॥ਚਾਰਿ ਲਖੇ ਆ ਜੁਗ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕੀਨਾ॥ ਸਹਜਿ
ਵਣ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਸੁ ਲੀਨਾ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੁਰਿ ਲੈਤੇ ਆ ਜੁਗ ਕੀ ਗਾਥਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜ
ਪਇਆ ਸਤਜੁਗ ਖੇਲਾਇਆ॥ ੨॥ ਇਕ ਕਰੋੜ ਪੰਜਾਹ ਲਖ ਬਾਨਵੇ ਹਜਾਰ॥ ॥
੧੫੫੯੨੦੦੦ ॥ ... ਜੁਗ ਮਹਿ ਕੀਰਤਨ ਗਾਇਆ॥ ਸਹਿਜ ਵਣ ਮਹਿ
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਹਿਆ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੁਜੇ ਜੁਗ ਕੀ ਗਾਥਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਸ ਪਾਇਆ
ਸਭ ਦੁਖ ਲਾਇਆ॥ ੩॥ ਇਕ ਕਰੋੜ ਚਉਜਾ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਹਜਾਰ॥ ੧੫੪
੮੪੦੦੦॥ ਪਰਮ ਜੁਗ ਪਾਇਆ ਨ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ॥ ਸਹਜਿ ਵਣ ਮਹਿ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ

ਕਰਿਆ॥ਕਹੁਨਨਕਯੁਗਮੇਜੁਗਕੀਗਾਥਾ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਜਪਦਿਆਸਭਦੁਖਲ
ਥਾ॥ ੪ ॥ਇਕਕਰੋੜ [illegible] ਲਖਤੀਹਹਜਾਰ॥ ੧੫੪੩੦੦੦ ॥ਕਲੁਮ
ਲਿਆਜੁਗਿਆਮ [illegible] ਸਹਿਜਵਣਵਾਹੁਵਾਹੁਪਛਾਤਾ॥ਕਹੁਨਨਕਗਉਸ
ਲਿਆਜੁਗਕੀਗਾਥਾ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਜਪਦਿਆਸਭਦੁਖਲਾਥਾ॥ ੫ ॥ਇਕਕ
ਰੋੜਪੰਜਾਹਲਖਅਠਾਈਹਜਾਰ॥ ੧੫੦੨੮੦੦੦ ॥ਭੂਰਲੰਤੇਆਜੁਗ
ਕੀਤਾ [illegible] ॥ਸਹਿਜਵਾਣਮਹਿਵਾਹੁਵਾਹੁ [illegible] ਭੂਰਲੰ
ਤੁਜੁਗਕੀਗਾਥਾ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਜਪਦਿਆਸਭਦੁਖ [illegible] ॥ ੬ ॥ਇਕਕਰੋੜਬੈ
ਤਾਲੀਲਖਛਿਵੰਜਾਹਜਾਰ॥ ੧੪੨੫੬੦੦੦ ॥ਰੋਚਕ [illegible] ਰਹਿਆਗ
ਆਨੀ॥ਸਹਿਜਵਾਣਵਾਹੁਵਾਹੁਮਿਤਜਾਣੀ॥ਕਹੁਨਨਕਰੋਚਕਜੁਗਕੀਗਾਥਾ
॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਜਪਿਦਿਆਸਭਦੁਖਲਾਥਾ॥ ੭ ਇਕਕਰੋੜਅਠਤੀਲਖਬੇਤਾਲੀ
ਹਜਾਰ॥ ੧੩੮੪੨੦੦੦ ॥ਅਨਮਾਲਜੁਗਮਹਿਮਾਨੀਮਟਾਨਾ॥ਸਹਿਜ
ਵਾਣਮਹਿਵਾਹੁਵਾਹੁਮਿਤਜਾਨਾ॥ਕਹੁਨਨਕਅਨਮਾਲਜੁਗਕੀਗਾਥਾ॥ਵ
ਹੁਵਾਹੁਜਪਦਿਆਸਭਦੁਖਲਾਥਾ॥ ੮ ॥ਇਕਕਰੋੜਤੇਤੀਲੱਖਬਾਨਵੇਹ
ਜਾਰ॥ ੧੩੩੯੨੦੦੦ ॥ਚਕ੍ਰਜੁਗਿਚਿਤਿਹਰਿਸਿਉਰਚਿਆ॥ਸਹਿਜ
ਵਾਣਮਹਿਵਾਹੁਵਾਹੁਬਚਿਆ॥ਕਹੁਨਨਕਚਕ੍ਰਜੁਗਕੀਗਾਥਾ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁ
ਜਪਦਿਆਸਭਦੁਖਲਾਥਾ॥ ੯ ॥ਨਉਜੁਗਨਿਵਰੇਵਦੇਨਾਲਿਮਹਨਤਕੀ
ਤੀ॥ਅਰਿਵਦਵੇਕੀਪਿਛਿਕਰੀ॥ ਵਵਾਨੀਕਾਵਾਸਵੇਵ ॥ਆਪੇਚੇਲਆਪੇ
ਕਰੇਸ॥ਵਾਵਦੇਵਾਹੁਵਾਹੁਜਪਲੀਨਾ॥ਨਵਜੁਗਵਵਾਮਧਿਕਾਰਕੀਨਾ॥ਅ
ਖਰਛੰਦਵਵਨਾਉਧਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕਨਉਜੁਗਿਵਵਾਕਾਰਿਆ॥ ੧ ॥ਧਿ
ਆਉਵਦੇਕਾਨਿਬਾਹਿਆ॥ਤੇਰਾਕਰੋੜੀਚਉਹਤਰਿਲਖਬੱਤੀਹਜਾਰ॥ ੧੩-
੭੪੩੨੦੦੦ ॥ਵਦੇਕੇਜੁਗਾਂਕੋਜੋਗ॥ਸਹਿਜਵਾਣਿਮਹਿਵਾਹੁਵਾਹੁਕਹਿਨਾ॥
੧॥ ॥ਆਗਹਾਹਾਚਲਿਆਹੇ॥ ॥ਇਕ
ਕਰੋੜਉਨਤੀਲਖਸਠਹਜਾਰ॥ ੧੨੯੬੦੦੦ ॥ਬਿੰਦਜਾਜੁਗਮਹਿਬਿੰ
ਦਜਾਬੀਚਾਰੀ॥ਹਾਹੇਸਿਉਕੀਨੀਰੁਜਕਾਰੀ॥ਹਾਹੇਸੰਗਿਖੇਲਤਿਉਨਤਿਖੇਲਣ
॥ਕਹੁਨਨਕਹਰਿਜਪਿਕਦੇਨਤੇਲਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਜਮਵਾਣਕੀਗਾਥਾ॥
ਵਾਹੁਵਾਹੁਜਪਦਿਆਸਭਦੁਖਲਾਥਾ॥ ੧ ॥ਇਕਕਰੋੜਪਚੀਸਲਖਅਠ

ਰੀਹਜਾਰ॥੧੨੫੨੮੦੦੦॥ਅੰਧਕਾਰਜੁਗਿਅੰਧਕਾਰਗਵਾਇਆ॥ਅ
ਗਿਆਨਖੜਗਨਾਸਕੇਸੰਗਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਭਇਆਚਾਨਣਅੰਧੇਰਗਇਤਾ
ਹਰਿਅੰਤਰਤੇਸਭੁਕੁਛਲਹਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਜਮਵਾਣਕੀਬਾਤਾ॥ਦੁਹੁਦੁਹਸਾ
ਦਿਆਂਸਭੁਦੁਖਲਾਥਾ॥੨॥ਇਕਕਰੋੜਸੋਲਾਂਲਖਿਚਉਠਹਜਾਰ॥੧੧੬੬
੪੦੦੦॥ਨਿਮਜੁਗਿਇਕਕਲਾਧਾਰੀ॥ਹਾਹਾਕੁੰਦਤਿਹਰਿਕਬਾਖਿਤਾਰੀ॥ਹਰ
[illegible]ਵਰੁਨਹੀਕਛੁਬਾਤਾ॥[illegible]॥੩॥ਇਕ
ਕਰੋੜਬਾਰਾਂਲਖਬਤੀਹਜਾਰ॥੧੧੨੩੨੦੦੦॥ਇੰਦ੍ਰਪਤਿਜੁਗਿਮਾਹਿਕੇਤੇਰ
ਹਿਸਾਜੋ॥ਹੋਤਪੁਨੀਤਸਪੂਰਨਕਾਜੋ॥ਹਾਸੁਰਤਹਰਿਨਾਮਮਨਿਆਤਾ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਸੰਜਮਵਾਣਕੀਬਾਤਾ॥੪॥ਇਕਕਰੋੜਇਕਾਦਸਲਖਚਾਲੀਹਜਾਰ॥
੧੧੧੪੦੦੦॥ਨਿਹਾਲਜੁਗਿਮਾਹਿਜਿਪਹਿਤਨਿਹਾਲਾ॥ਤਹਸਾਮਰਤਕਿ
ਨੀਸੁਦਬਾਲਾ॥ਹਾਧਨੁਕਛੁਅਵਰੁਨਜਾਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਜਮਵਾਣਕੀ
ਬਾਤਾ॥੫॥ਨਿੜਿਨਵੈਲਖਛਤੀਹਜਾਰ॥੯੯੩੬੦੦੦॥ਗੋਤਿਗਜੁਗਿਮ
ਹਿਗਾਵਤਗੋਬਿੰਦਾ॥ਹਾਹੇਜਪਤਿਆਉਤਰੈਚਿੰਤਾ॥ਹਰਿਪ੍ਰੀਜੀਹਰਿਤੇਜਨਖਤਾ
॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਜਮਵਾਣਕੀਬਾਤਾ॥੬॥ਬਾਨਵੇਲਖਚਾਲੀਹਜਾਰ॥੯੨੪
੦੦੦॥ਬਿਨੋਦਜੁਗਮਾਹਿਇਕਬਨਤਬਨਾਈ॥ਕਰਬਿਨੋਦਅਚਰਜਵਡਿਆ
ਈ॥ਹਰਿਬਿਨੋਦਸਾਧੁਪਰਿਪਾਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਜਮਵਾਣਕੀਬਾਤਾ॥੭॥ਉ
ਣਾਸੈਲਖਬਹਤਰਹਜਾਰ॥੮੯੭੨੦੦੦॥ਸੰਧਰਜੁਗਿਮਾਹਿਦਸਦੁਆਰ
ਸੰਧਾਰੇ॥ਪੰਚਮਰਦੇਪੰਚਪੁਨੀਹਾਰੇ॥ਹਰਿਸੰਗਬੈਠਤਉਠਤਬੋਲਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਕਸੰਜਮਵਾਣਕੀਬਾਤਾ॥੮॥ ॥ਆਰੋਹਾਹੋਕੀਪਉੜੀਚਲੀ॥
॥ਹਾਹਾਹਰਿਹਰਿਜਪੁਮਨਹਰਿਕੀਕਥਾਪਛਾਨਿ॥ਹੋਤੀਹੋਸੀਹੋਵਣਹਾਰੁ॥ਹਾਹੀਖ
ਧਾਂਨ॥ਹੋਅਚਿਤਹੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹੋਤੀਹੋਵਨਹਾਰ॥ਨਾਨਕਹਾਹਾਹਰਿਕੀਅਗੁ
ਜੁਗਿਸੋਪਬੀਚਾਰ॥੧੯॥ਨਉਕਰੋੜਉਣਾਸੀਲਖਚਉਦਹਹਜਾਰ॥ ॥
੯੭੯੧੪੦੦੦॥ਹਾਹੇਕਾਸੋਹਨਾਧਿਆਉ॥ਹਾਹੇਬਾਪੂਰਾਹੋਇਆ॥ਹਾਹੇਕ
ਸੋਹਸੰਜਮਵਾਣਵਿਚਹਾਹਾਕਹਿਤਾ॥ ॥ਆਰੋਸੁਧਾਉਵਣਚਲੀ
ਜਿਸਵਿਚਗਾਰਕੀਤਾ॥ ॥ਅਠਾਸੀਲਖਚਉਠਹਜਾਰ॥੮੮੬੪੦੦੦
॥ਧੋਰਜਬੀਮਾਹਿਧੋਰਬੀਚਾਰਪਛਤਾ॥ਗੁਰਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿਨਾਮਸੰਗਮਾਤਾ॥ਗਿ
ਆਨਬੀਚਾਰਗੁਰਕਥਾਪਛਾਨੀ॥ਨਾਨਕਸੁਧਾਉਵਾਣਕੀਕਥਾਬਖਾਨੀ॥੧॥

ਬਿਆਸੀਲਖਅਠਾਰਹਸਾਰਾ॥ ੮੨੧੮੦੦੦॥ਅਰਧੁੰਧਜੁਗਮਾਹਿਅਰਬੁਧੰ
ਰਹੀਨੀ॥ਅਪਨੋਰਚਤਆਪਹੀਚੀਨੀ॥ਗਰੋਪਰਿਆਤਇਆਰਾਮਨਿਧਸੁ
ਭਿਦਾਨਨਕਹੋਰਨੀ॥ ੨॥ਸਤਤਰਲਖਪਛਿਤ੍ਰਹਜਾਰਾ।੭੭੭੬੦੦੦
ਗ੍ਰਿਨਿਮਨਿਜੁਗਿਕਛੁਕਥਨਜਾਨੇ॥[illegible]ਸਮਾਨੇ॥ਸੁਪਭਿ
ਦਾਨਾਐਸਾਮੰਤ੍ਰਗਹਿਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭ੍ਰਿ[illegible]॥ ੩॥ਬਹਤਰ
ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜਾਰਾ॥੭੨੮੪੦੦੦॥ਸੋ[illegible]ਸੋਈ[illegible]ਸੇਨੀ॥ਅੰ
ਤਰਸਿਮਰੈਬਾਹਰਭ੍ਰਇਆਮੋਨੀ॥ਅਨਹਦ[illegible]ਰਹਿਆ॥ਨਾ
ਨਕਸੁਪਭਿਦਾਨਕਹਿਤੁਮੰਤਕਹਿਆ॥ ੪॥ਸਤਰਹੋਲਖਬਤੀਹਸਾਰਾ॥੧੭
੩੨੦੦੦॥ਦਿਆਜੁਗਦਿਆਮਨਨੀਆਈ॥ਨਿਦਾਨਿਵਾਰੀਕਬਾਸੁਣਾਈ॥ਗਿਆ
ਨਰਤਨਮਨਮਹਿਬੀਚਾਰੇ॥ਨਾਨਕਸੁਪਭਿਦਾਨਮਹਿਨਿਦਨਿਵਾਰੇ॥ ੫॥ਚ
ਉਹਠਿਲਖਅਠਾਰਹਜਾਰਾ॥ ੬੪੧੮੦੦੦॥ਮੇਘਜੁਗਪ੍ਰਭਘਟਬਨ
ਈ॥ਨਾਮੁਬਿਖਾਰਬਰਖਾਪ੍ਰਭਲਾਈ॥ਘੋਰਘੋਰਪ੍ਰਭਬਰਸਨਿਲਾਗੇ॥ਨਾਨਕ
ਭੀਜੇਸੰਤਸਭਾਗੇ॥ ੬॥ਸਠਲਖਅਠਤਾਲੀਹਜਾਰਾ॥ ੬੦੪੮੦੦੦॥ਚਿਨੰਤ੍ਰ
ਜੁਗਅਪਨਾਆਪਚੀਨਾ॥ਅਪਨਾਖੇਲਆਪਹੀਕੀਨਾ॥ਗੋਰਖਨਾਕਾਜੋਗੁਮ
ਕਰਿਆ॥ਨਾਨਕਸੁਪਭਿਦਾਨਗਾਗਰੋਇਧਰਿਆ॥੭॥ਛਿਵੰਜਾਲਖਸੋਲ
ਹਜਾਰਾ॥ ੫੬੧੬੦੦੦॥ਨਿਰੰਭਉਜੁਗਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਆਪਕਥੇਅ
ਪੇਸੁਨਨੇਹਾਰਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਜਿਸਮਨਆਈ॥ਸੁਪਭਿਦਾਨਨਾਨਕਮਤਿਪਾਈ
॥੮॥ਇਕਵੰਜਾਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜਾਰਾ॥ ੫੧੮੪੦੦੦॥ਨਿਰੰਕਾਰਜੁਗਆਇ
ਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ॥ਸਭਕਛੁਜਾਨੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਕਿਰਨਾਦ੍ਰਿਸਟਨਿਰੰਕਾਰਰਹਤਾ॥ਨਾਨ
ਕਸੁਪਭਿਦਾਨਗਾਗਰਕਹਤਾ॥੯॥ ॥ਆਗੇਰਾਗਕੀਪਉੜੀਚਲੀ॥
ਗਊਵਾਹਤੀਜਿਸਭੀਮਟਿਰਿਆਨਬੀਚਾਰਹੁਮੀਤਾ॥ਸਦਾਸਦਾਰੰਗਬੈਦਕੋਗੁਣਗਾਇ
ਐਰਾਹਿਕਰਾਜਿਕਰੰਗਕੀਤਾ॥ਗੋਬਿੰਦਕੇਗੁਣਗਾਈਐ॥ਬਾਹਕਿਰਾਹਕਿਇਕਰੰਗ
॥ਨਾਨਕਨਉਲਖ[illegible]ਗਿਆਰੋ॥ਬੈਦਰਾਗੇਸੰਗੁ॥ ੧॥੧੦॥ਧਿਆਤੁਰਗੇ
ਬਾਪੂਰਾਹੋਇਆ॥[illegible]ਹਿਇਕਿਸਲਖਛਤੀਹਜਾਰਾ॥ ੬੨੧੩੬੦੦੦
॥ਨਦਾਜੁਬਾਕ[illegible]ਸੁਪਾਵਣਦਿਚਗਗਾਕੀਤਾ॥ ॥ਅਗੋ
ਵਾਰਾਚਲਿਆ॥ਅਤੀਤ[illegible]ਕੀਤਾ॥ ॥ਸੈਤਾਲੀਲਖਬੇਤਾ
ਲੀਹਜਾਰਾ॥ ੪੭੪੨੦੦੦॥ਜੋਲਜੁਗਇਕਜੇਲਖਬਣਾਇਆ॥ਲਾਲਰਤਨਸੰ

ਤਰਿਤੇ ਪਾਇਆ॥ ਰਾਮਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖ ਗਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਅਤੀਤ ਵਡਾ ਰਾਜ ਪ
ਲਇਆ॥ ੧ ॥ ਚਾਲੀ ਲੱਖ ਬਤੀ ਹਜਾਰ॥ ੪੩੨੦੦੦ ॥ ਪਹੁਆ ਜੁਗ ਹੋਇ ਰਹਿ
ਆ ਜਾਨਾ॥ ਮਥਹੁ ਨਿਤ੍ਰੇ ਲੈ ਅੰਤ ਕਾਢਿਆ ਨਾ॥ ਬਾਰਾ ਰਹਤ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀਨਿ ਆਈ॥ ਨਾਨ
ਕ ਅਤੀਤ ਵਡਾ ਵਿਚਿ ਸਭ ਛਿਪਾਈ॥ ੨ ॥ ਅਠਤੀ ਲਖ ਅਠਾਸੀ ਹਜਾਰ॥ ॥
੩੮੮੮੦੦੦ ॥ ਜਿ[illegible]ਆ॥ ਦੀਨੀ ਭੁਗਤਿ ਨਵਨਿਧਿ ਪ
ਾਇਆ॥ ਪੰਚ ਮਾਰ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਵੇ ਰਾਮਨਾਮੁ ਆਖਿਆ
॥ ੩ ॥ ਚਉਤੀ ਲੱਖ ਛਿਵੰਜਾ ਹਜਾਰ॥ ੩੪੫੬੦੦੦ ॥ ਅਕ੍ਰਿਤ ਜੁਗ ਆਕ੍ਰਿਤਿ
ਪਰਮਾਰੇ॥ ਅਉਸਠ ਕੀਏ ਦੀਏ ਕਿਵਾਰੇ॥ ਜਿਸ ਪ੍ਰਭੂ ਭਾਵੈ ਤਿਹ ਜੀਵ ਖੋਲੈ॥
ਨਾਨਕ ਅਤੀਤ ਵਡਾ ਮਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਲੈ॥ ੪ ॥ ਪਚੀਸ ਲਖ ਬਾਨਵੇ ਹਜਾਰ
॥ ੨੫੯੨੦੦੦ ॥ ਨਿਜੀਕ ਜੁਗ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਨਿਸੰਗ॥ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਟਹਿ
ਕਲੰਕ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਅੰਤਰਿ ਜਾਨਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਅਤੀਤ ਵਡਾ ਰਾਮਨਾਮ ਲੀ
ਆ॥ ੫ ॥ ਚਵੀ ਲਖ ਚਉਸਠਿ ਹਜਾਰ॥ ੨੪੬੪ ॥ ਜਲੋਕ ਜੁਗ ਮਹਿ ਕਰ
ਤ ਸਲੋਕਾ॥ ਕੀਨੀ ਭਗਤਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਹੁ ਬੋਕਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਹੁ ਅਚਰਜੁ ਕੀਨ
॥ ਅਤੀਤ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਚੀਨਾ॥ ੬ ॥ ਤੇਈ ਲਖ ਬਤਾਲੀ ਹਜਾਰ॥ ੨੩੪੨੦੦੦ ॥ ਤਰ
ਕ ਜੁਗ ਮਹਿ ਓਹ ਪਰਧਾਨਾ॥ ਪੰਚ ਤਾਂ ਜੇਤੀ ਰਸ ਮਨ ਮਾਨਾ॥ ਨਵ ਗ੍ਰਹ ਜਪਤੇ ਅਵਰ
ਸਤਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਅਤੀਤ ਵਡੀ ਐਸੀ ਮਤਿ ਪਾਈ॥ ੭ ॥ ਬਾਈ ਲਖ ਛਿਵੰਜਾ ਹ
ਜਾਰ॥ ੨੨੫੬੦੦੦ ॥ ਖਲਖਿ ਜੁਗ ਮਲਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰ ਧਾਰਿਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਖਲਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੀਨਾ॥ ਅਰੰਭ ਜੁਗ ਕਾ ਅਰੰਭ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨਾ॥ ੮ ॥ ਇਕੀਸ ਲਖ ਸ
ਠਿ ਹਜਾਰ॥ ੨੧੬੦੦੦ ॥ ਅਰੰਭ ਜੁਗ ਅਰੰਭ ਕਰਾਇ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ ਉ
ਪਾਏ॥ ਰਚਨ ਰਚਾਈ ਤੀਰਥ ਨਿਪਜਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਅਰੰਭ ਜੁਗ ਕੀ ਸਾਖ ਸੁਣਾਈ॥ ੯
॥ ਅਗੋਚਰ ਰੇ ਕੀ ਪਉੜੀ ਚਲੀ॥ ਰਾਰਾ ਰੇ ਮਨ ਜਪਹੁ ਨਾਮ ਰੇ ਨਹੋਵਹੁ ਸਭ ਚਕ
ਰਿ ਦਾਨਿ ਵਾਰਹੁ ਏਕ ਸੂਝ ਕਹਾਂ ਬੀਚਾਰਹੁ ਬਰਨਾ॥ ਵਰਨਿ ਆਵਰਨਿ ਸਭ ਆ
ਖੀ ਏ ਸਭ ਮਹਿ ਆਪੇ ਬਾਸਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਨਉ ਜੁਗ ਆਪ ਪ੍ਰਭ ਨਾਠੇ ਸੰਗ ਗਇ
ਆ॥ ੧ ॥ ੧੦ ॥ ਧਿਆਉ ਰਾਰੇ ਕਾ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ॥ ਦੁਇ ਕਰੋੜ ਉਨਤੀ
ਲੱਖ ਅਠਾਈ ਹਜਾਰ॥ ੨੯੨੨੮੦੦੦ ॥ ਰਾਰੇ ਕਾ ਜੋੜ ਨਵਾ ਜੁਗਾ ਕਾ ਜੋੜ
॥ ਅਤੀਤ ਵਡਾ ਵਿਥਿਆਰਾ ਕੀਤਾ॥ ਰਾਰੇ ਕਿਆ ਜੁਗਾਂ ਕਾ ਜੋੜ ਸਹਿ ਸੰਪੂਰਨਿ॥
ਵਡੇ ਹਾਹੇ ਗਾਗੇ ਰਾਰੇ ਕਾ ਜੋੜ॥ ਤੇਰਾਂ ਕਰੋੜ ਚਉਹਤ ਲਖ ਬਤੀ ਹਜਾਰ॥

੧੩੭੪੪੩੨੦੦॥ਦੁਹੇਕਾਜੋੜੁ॥ਨਉਕਰੋੜੀਉਕਤਾਲੀਲਖਚਉਵੀਹਜਾਰ॥
੯੩੯੧੪॥ਹਾਠੇਕਾਜੋੜੁ॥ਛਿਅਕਰੋੜੀਇਕੀਸਲਖਤੀਹਹਜਾਰ॥੬੨੧੩੦੦੦
॥ਗਰੋਕਾਜੋੜੁ॥ਚਾਰਕਰੋੜੀਪੰਜਾਹਲਖ॥੪੫੧੨੦੦੦॥ਗਰੋਕਾਜੋੜੁ॥ਬਤੀ
ਕਰੋੜੀਛਿਵੰਜਾਲਖਨੜਿਨਵੇਹਜਾਰ॥੩੨੫੬੯੯੦੦੦॥ਵਾਹਿਗੁਰੂਕਾਜੋ
ੜੁਆਇਆ॥ਛਤੀਜੁਗਪ੍ਰਿਥੁਕਰਿਹੋਏਮੁਕੇ॥ਅਗੋਚਾਰਜੁਗਚਲੇ॥ਚਹੁਜੁ
ਗਾਂਕਾਵਰਤਾਰਾਚਲਿਆ॥ਸਤਾਰਾਂਲਖਅਠਾਈਹਜਾਰ॥੧੭੨੮੦੦੦॥
ਸਤਿਜੁਗਸਤਿਸੰਤੋਖਉਪਾਇਆ॥ਸਤਿਸਤਿਕਰਿਸਭਿਸੁਖਪਾਇਆ॥ਸਤਿ
ਧਰਮਦੁਇਅੰਗਮਾਨੇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਜੁਗਿਬੋਲੇਗਿਆਨੇ॥੧॥ਬਾਰਾਂਲਖਛਿ
ਨਵੇਹਜਾਰ॥੧੨੯੬੦੦੦॥ਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਤ੍ਰੈਗੁਣਪ੍ਰਗਟਾਏ॥ਸਤਿਧਰਮੁਅਨ
ਰਖੇਸਮਾਏ॥ਤਿਸਤੇਤੀਨਸਭਕਛੂਰਹਿਆ॥ਨਾਨਕਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਇਉਕਹਿਆ॥੨॥
੩੮॥ਅਠਲਖਚਉਸਠਿਹਜਾਰ॥੮੬੪੦੦੦॥ਦੁਆਪਰਜੁਗਮਾਹਿਦੁਇਬਿ
ਤਕੀਨੇ॥ਲੁਣਫੇਰਹਿਦੁਇਵੰਡੀਦੀਨੇ॥ਸਦੁਇਦਿਨਲੇਕਉਪਾਏ॥ਨਾਨਕ
ਦੁਆਪੁਰਆਖਿਸੁਣਾਏ॥੩॥੩੮॥ਚਾਰਲਖਬਤੀਹਜਾਰ॥੪੩੨੦੦੦॥ਕ
ਲਜੁਗਮਾਹਿਪ੍ਰਭੁਕਲਾਪਟਾਏ॥ਬੀਜੇਬੀਜੇਕੋਈਕਰਮੀਖਾਏ॥ਕਲੀਕਾਲਮ
ਹਿਕੋਈਸਾਬੁਰਹਿਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੁਗਇਉਕਹਿਤਾ॥੪॥੪੦॥ਚਹੁਜੁਗਾਂਕਾ
ਜੋੜੁ॥ ॥ਸਤਿਜੁਗਕਾਜੋੜੁ॥੧੭੨੮੦੦੦॥ਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਕਾਜੋੜੁ॥੧੨
੯੬੦੦੦॥ਦੁਆਪੁਰਕਾਜੋੜੁ॥੮੬੪੦੦੦॥ਕਲਿਜੁਗਕਾਜੋੜੁ॥੪੩
੨੦੦੦॥ ਆਗੇਚਹੁਅਖਰਾਂਕਾਜੋੜੁ॥ ॥ਚਹੁਅਖਰਾਂਕੀਕਿਆਮਿ
ਤਿਆਨੈ॥ਚਾਰਅਖਰਦਰਗਹਿਪਰਵਾਨੈ॥ਵਡੇਹਾਠੇਗਰੋਗਰੋ॥ਅਖਰਗੁਰ
ਮੁਖਧਾਰਿਪਿਆਰੇ॥ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਸਿਖਿਆ॥ਨਾਨਕਵਾਹਿਗੁਰੂ
ਰਖਿਆ॥ਚਾਲੀਸਜੁਗਚਾਰਅਖਰਮਥੇ॥ਅਗੇਨਾਨਕਨਾਉਕਿਆਕਿ
ਆਕਰਦਾਆਇਆ॥ਨਾਨਕਕਿਉਕਰਨਾਉਧਰਾਇਆ॥ਵਾਹਿਗੁਰੂਕਿਉਕ
ਰਜਪਾਇਆ॥ਕਲਿਜੁਗਮਾਹਿਕਿਉਕਰਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਨਾਨਾਵਿਜੁਗਨੈ
ਨਨਿਹਾਰੈ॥ਨਿਨਾਨਿਨਹੋਇਰਹਿਆ॥ਨਰਾਇਣਸੰਗਪ੍ਰੀਤਿਨਾਸਿਥਧਲਖ
ਆਨਜਾਏ॥ਨਿਕੇਹੂੰਤੇਨਾਹੂੰਨਨੇਨਾਉਜਾਪਿਮਿਲੇਤਬਿਨਾਨਕਰਖਿਆਨਉ
॥੩॥ਸਮੈਸਤਿਗੁਰੂਅਬਕੀਨਸਤਿਸਤਿਬਹਿਆਪੇਚੀਨਾ॥ਨਾਰਦਕਉਸੈ
ਸਾਦੀਆ॥ਨਾਰਦਸਤਿਸਤਿਕਰਲੀਆ॥ਨਾਰਦਿਸਤਿਜੁਗਭਗਤਿਕਮਾਈ

ਜਿਤਿਸਤਿਕਰਿਰੰਗਹਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਤਤਾਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਪਰਧਾਨਾ॥ਇਗੁਣਪ੍ਰਗਟੇ
ਕਸੰਮਾਨਾ॥ਨਲਿਸੁੰਭ੍ਰਭੁਗਤਿਸੇਨਮਤਭੁਗਤਿਕਮਾਈ॥ਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਕੀਸਾਖਸੁ
ਣਾਈ॥ਦੁਆਪਰਕਾਮੋਨ੍ਹਮਦੁਇਆਰੇ॥ਕੀਨੀਭਗਤਿਹਰਿਕੇਦਰਬਾਰੇ॥ਨਿ
ਰੰਠਭਗਤਿਲੈਨਾਮਪ੍ਰਗਾਸਿਆ॥ਨਾਨਕਦੁਆਪਰਆਖਸੁਣਾਇਆ॥ ੬॥
ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਕੀਰਤਨਪਰਧਾਨਾ॥[illegible]ਤੇ
ਕਲਿਜੁਗਕਲਾਘਟਾਈ॥ਬੀਜੇਬੀਜਿਸੋਫਲਸੋਖਾਈ॥ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਨਾ
ਨਉਧਰਾਇਆ॥ਵਾਹਗੁਰੂਕਾਮੰਤ੍ਰਜਪਾਇਆ॥ਆਇਆਸਫਲਤਬਜ
ਬਏਕਪਛਾਨਿਆ॥ਮੰਤ੍ਰ॥ਆਈਪੰਥੀਕਿਬਾਕੋਕੋਬਿਰਲਾਬੂਝੈਸੰਤ॥ਨਾਨਕਅੰਤੇ
ਅੰਗਦਹੋਆ॥ਜਿਸਲਿਖਾਈਸਾਖ॥ਲਿਖੀਪੈੜੇਮੋਖੇਖਤ੍ਰੀ॥ਸੁਲਤਾਨਪੁਰਕੀ
ਵਾਸੀ॥ਨਾਨਕਆਈਪੰਥੀਕਿਆਸੁਣਾਵੈਬਾਤ॥ਆਖੀਕਿਬਾਪੰਥੀਕੀਸੁਰਤ
ਸੁਨੀਪਛਾਤ॥ ੯॥ ਜੁਗਾਵਲੀਖਿਮਾਸੰਪੂਰਨਹੋਈ॥

॥ਇਹੁਜੁਗਾਵਲੀਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਸਿਧਾਂਨੂੰਸੁਣਾਈਹੈ
ਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਕਹਿਆਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀ ਮਹਾਰਾਜਇਹੁਜੁਗਾਵਲੀਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਕੀਤੀਸੀਤਾਂਸੰਮਤਜੁਗਾਂਦਾਏਹੁਹੋਸੀ॥ ਕਲਿਜੁਗਚਾਰਹਜਾਰਸ
ਤਸੈਪੈਤੀਸਬਰਸਵਰਤਿਆਸੀ॥ ੪੭੩੫ ॥ਕਲਿਜੁਗਸੇਸਚਾਰਲਖਸ
ਤਾਈਹਜਾਰਦੁਇਸੈਪੈਂਠਵਰਸਬਾਕੀਰਹਿਆ॥ ੪੨੭੨੬੫ ॥ਜੁਗਾਵਲੀਜੁ
ਗਾਕੀਮ੍ਰਯਾਦਾਲਿਖੀ॥ ਵਾਹਗੁਰੂਕੀਮਿਹਨਤ॥ ਸਭਸਿੰਘਾਂਨੂੰਬਾਜੋਰੀਆਂ
ਕੌਂਬਤਾਂਈ॥ ਆਰੰਭਵਾਹਿਗੁਰੂਕੀਮਿਹਨਤਕਾਜੋੜ॥ ੧੩੯੪੯੧੭੮੦੦੦॥
ਸਹਿਜਵਾਣਕਾਜੋੜ॥ ੭੩੧੪੩੩੦੦੦ ॥ਸੰਜਮਵਾਣਕਾਜੋੜ॥੭੪੯੭੬੦੦
॥ਸੁਧਾਉਵਾਣਕਾਜੋੜ॥੨੮੯੮੦੦੦॥ਅਤੀਤਵਾਣਕਾਜੋੜ॥ਸਤਿਜੁਗ
ਕਾਜੋੜ॥ ੧੭੨੮੦੦੦॥ਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਕਾਜੋੜ॥ ੧੨੯੬੦੦੦॥ਦੁਆਪਰਜੁਗਕਾ
ਜੋੜ॥ ੮੬੪੦੦੦॥ਕਲਿਜੁਗਕਾਜੋੜ॥ ੪੩੨੦੦੦ ॥ਜੁਗਾਵਲੀਕਾਜੋੜ॥
॥ਸਹਿਜਵਾਣਕੀਮ੍ਰਯਾਦਾ॥ਸੰਜਮਵਾਣਕੀਮ੍ਰਯਾਦਾ॥ਸੁਧਾਉਵਾਣਕੀਮ੍ਰ
ਯਾਦਾ॥ਅਤੀਤਵਾਣਕੀਮ੍ਰਯਾਦਾ॥ਸਤਿਜੁਗਕੀਮ੍ਰਯਾਦਾ॥ਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਕੀਮ੍ਰਜ
ਦਾ॥ਦੁਆਪਰਜੁਗਕੀਮ੍ਰਜਾਦਾ॥ਕਲਿਜੁਗਕੀਮ੍ਰਜਾਦਾ॥ਵਾਹਗੁਰੂਕੀਮਜ
ਦਾਪੂਰੀਹੋਈ॥ ਏਹਸਭੀਮ੍ਰਜਾਦਾਸੁਣਾਇਕਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤੇਮਦ
ਨਾਮੌਰਮੇਸਤਿਨੇਸੰਬੰਧਲਦੇਰਹੇਤੀਜੀਉਦਾਸੀਪੂਰਨਹੋਈ॥ ॥

॥ਆਗੇਸਾਖੀਕੰਧਾਰਦੇਸਕੀ॥

ਤਬਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਵਜੀਓਥੋਂਅੰਤਰਧਿਆਨਹੋਏਔਰ[illegible]ਅਤੇਮੇਅਰ
ਦਿਆਨਾਮੇਨਦੀਉਪਰਜਾਇਖੜੇਹੋਏ।ਅਤੇਉਥੇਏਕਮੁਗਲਪਠਾਣਫਕੀਰਆ
ਹਾਪਰਉਸਦਾਯਾਰਅਲੀਅਹਾ ਤਾਂਉਸਨਾਲਭੇਟਹੋਈ॥ ਤਾਂਉਸਫਕੀਰਨੇਸਆ
ਲਕੀਤਾ ਸੁਮਾਨਾਮਕਿਦਾਰੀ।ਅਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਅਸਾਨਾਉਨਾਨਕਨਿ
ਰੰਕਾਰੀ।ਤਾਂਫੇਰਮੁਗਲਬੋਲਿਆ।[illegible]ਫਹਿਮਦਿੰਮਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿ
ਆ।ਆਬਿੰਦਾਖੁਦਾਇਮ।ਤਾਂਮੁਗਲਪੁਛਿਆ।ਸੁਮਾਪੀਰਕੁਜਾਫਤਿ॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਬੋਲਿਆ।ਮਾਂਪੀਰਜਿੰਦਪੀਰ॥ ਤਾਂਫੇਰਮੁਗਲਬੋਲਿਆ।ਸੁਮਾਪੀਰਜਿੰਦ
ਪੀਰ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਅਰੇਆਂ।ਤਾਂਮੁਗਲਬੋਲਿਆ।ਇਠਕਾਦੇਨਸ
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਚਿਰੁਫਤਿ।ਤਾਂਮੁਗਲਕਹਿਆਪੈਦਾਇਸੁਦੰਮਰਦ
ਸੁਜੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਜਕਖੁਦਾਇਪੀਰ।ਕੁਲਆਮਲਮੁਰੀਦਾਸੀ

ਗੁਰੂਨਾਨਕਫਕਰ ਖਬਰਦਾਰਅਹਾ
ਤਾਂਉਹਮੁਗਲਪੈ ਰਾਉਪਰਫਹਿਪ
ਆ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ ਕਜੀਕਹਿਆਖੁਦ
ਰੀਇਗਰਸਖਦਾ ਰੀ।ਤਾਂਮੁਗਲਬੋਲਿ
ਆਸੁਮਾਂਪੀਰਮਾਂਮੁ ਰੀਦਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਕਹਿਆਗੁਰ ਤਿਸੁਮਾਨਾਮਬਾਬ
ਵਲੀਕੰਧਾਰੀ॥ ਤਾਂਉਸਮੁਗਲਨੇ
ਬਕਸਕੀਤੀ। ਅਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਓਸਮੁਗਲਉਪ ਰਖੁਸੀਕਰਕੇਓ
ਥੋਂਵਿਦਾਹੋਏ।ਅ ਗਹਨਲਗੇ।[illegible]
ਮਰਦਾਨਾਅਤੇਭਾਈਬਾਲਾਸਾਂਨੂੰਇਕਹਰਟਕਹੁਣਾਦੀਦਾਰਕਰਵਾਈਏ
ਆਵੀਏ। ਤਾਂਓਥੋਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਚਲਦੇਚਲਦੇਵਲੀਕੰਧਾਰੀਦੇਪਾਸ
ਆਇਖਲਾਤਿਭਏ। ਬੋਲਹੁਭਾਈਜੀਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਆਗੇਸਾਖੀਵਲੀਕੰਧਾਰੀਦੇਪਾਸਆਏ॥

॥ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਮਰਦਾਨਾਔਰਮੇਤਿਨੇਓਥੋਂਚਲੇਤੇਰਉਥੇਦਿਨ
ਵਲੀਕੰਧਾਰੀਦੇਆਇਪਹੁਚੇਤਾਂਅਗੋਵਲੀਕੰਧਾਰੀਦੇਪਾਸਖਬਰਫਪਹੁੰ

ਮਾਸਬੈਠਾਸੀਦਖਣੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਾਂਈਆਖਿਆਸਲਾਮਾਲੇਕਦੁਲੀ
ਧਰੀ।ਤਾਂਵਲੀਕੰਧਾਰੀਕਹਿਆਵਾਲੇਕਮਸਲਾਮੁਆਈਏਬੈਠੀਏਪੀਰਜੀਓ
ਰਫਰਸੀਹੂਈ।ਲੁਟਤਹੂਆਬਖਸੀਹੂਆ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਖੁਦ
ਖੁਦਾਈਬੰਦਾਗੁਮਰਾਹੀਕਰਮਬਖਸੀਇਲਾਹੀ।ਤਾਂਸਰਫਪਠਾਣਬੋਲਿਆਪੁ
ਰਸੀਦਸਰਫਤਗੁਫਤਨਾਨਕਦਰੁਸਤਾਂਸਾਈਨਾਬੋਲੋ।ਭੁਲਾਇਹਵਲਾ।ਤਾਂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਹਿਆਕਲਾਹਭੁਲਏਕਖੁਦਾਇ।ਸਭਤੇਬੇਪਰਵਾਹੁ।ਸਿਫਤੁਧਰੇ
ਏਕਾਨਿਸਾਨਾ।ਤਬਸਭਤੇਹੋਇਰਹੇਬੇਗਾਨਾ।ਗੁਫਤਨਾਨਕਦਰੁਸਤਸਾਈ
ਨਾ।ਸਮਝੇਤਬਜਬਖੁਲੇਆਇਨਾ।ਤਾਂਫੇਰਸਰਫਪੁਛਿਆਖਫਨੀਚਿਕਾਰ
ਕਰਦੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਖਫਨੀਖੇਦਖੁਦਾਇਕਾਦੇਖਾ।ਮੁਰਦੋਹੋਇਤ
ਜੈਸਭਤੋਸਾ।ਜੁਲਮਜਹਾਨਅਲਹਨੇਕੀਆਂ।ਖਾਲਕਏਕਅਵਰਨਹੀਦੂਆ।
ਗੁਫਤਨਾਨਕਸੁਣਸਰਫਇਆਣੋ।ਦਰੁਸਤਸਾਈਨਾਸੋਹਕਪਛਾਣੋ।ਸਰ
ਫਪੁਰਸੀਦਿਸੇਲੀਰਾਚੂਰਕਰਦਮਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੇਲੀਸਲਸ
ਕਲਜਹਾਨਾ।ਚਾਰਕਤੇਬਛੁਟੇਕੁਰਾਨਾ।ਸਰਾਸਰੀਆਤੇਮਨੇਨਹੀ।ਤਰੀਕਤੁ
ਮਾਰਫਾਤਦਾਦੇਮਾਹੀ।ਬਾਹਰਸਾਹੀਅੰਦਰੋਲਾਲਾ।ਗੁਫਤਨਾਨਕਦਰਪਹੁੰਚੇ
ਹਾਲਾ।ਤਾਂਫੇਰਸਰਫਪੁਰਸੀਦਕਮਰਮੁਤਕਾਇਚਿਹਵਾਲਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ
ਹਿਆਮੁਤਕਾਮਿਹਰਿਅਲਾਹਦੀਸਾਹਦੇਪੀਰਬਤਾਇ।ਦੂਜੇਸੇਤੀਫਕਰਕਰਹੁ
ਤਾਂਪਾਦਹੁਰਾਹਿਨਿਦਾਇ।ਐਸੀਰਹਿਣੀਜੋਰਹੈਤਾਂਹੋਵੈਦਰੁਸਤਈਮਾਨਾ।ਸਿਰ
ਜੁਲਮਨਕਿਸੀਪਰਕਰੇਪਕਹਲਾਲੀਖਾਂਨਾ।ਗੁਫਤਨਾਨਕਸੁਣਸਰਫਅ
ਜਮੀਮੁਕਾਂਮਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ।ਗੋਦੜੀਚਿਕਾਰਫਕਰਾਂਮਾ।ਤਾਂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਗੋਦੜੀਗਿਆਨੁਸਮਝੇਏਕਖੁਦਾਇ।ਸੂਈਸਬੂਰੀ
ਸਚੁਤਾਗਾਪਾਇ।ਸਾਧਪੀਰਮਿਲਸੀਜੀਏਪਾਟਨਕਬਹੁਜਾਇ।ਸਭਤੇਨੀਚ
ਰਹੀਐਕੁਲਅੰਗਾਸਮਾਇ।ਗੁਫਤਨਾਨਕਸੁਣਸਰਫਜੋਲੇਹੁਕਮਰਜਾ
ਇ।ਤਾਂਫੇਰਸਰਫਪੁਰਸੀਦਾ।ਕਫਨਿਚਿਕਾਰਕਰਦੀ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਹਿਆਕਫਨਿਸਕਾਮਨਾਬਿਦਕਾਰਕਹੀਨਿਕਲਨਜਾਵੈ।ਪੀਰਨਜੋਹਤਰਾਖੀਐ
ਆਪੇਹੋਪਰਆਵੈ।ਲਗਾਨਸਗਾਹੁਤਾਬਿਸਗਾਈਜਬਏਕਦਿਖਾਵੈ।ਇਕਲ
ਲੀਲਵਿਚੈਨਹੀਕਾਈਮਾਨਿਈਮਾਨੁਮਿਲਾਵੈ।ਗੁਫਤਨਾਨਕਸਰਫਸੁਣਤਬਿ
ਚਕਾਰਿਕਹਾਵੈ।ਤਾਂਫੇਰਸਰਫਪੁਰਸੀਦਾ।ਠੀਕਰਚਿਕਾਰਮੁਦਤ।ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ

ਕਹਿਆ।ਠੀਕਰਉਜੂਜੂਕੇਨਮਤੀਖਕਰਲੇਹੁ।ਮੰਗੋਂਏਕਬੁਦਾਈਏਪੇਮਿਕੂਰਮ
ਇਜਏਹੁ।ਦੂਜਾਦਿਲਤੇਦੂਰਕਰਿਪੇਦਨਾਪੇਦਾ।ਐਸੀਮਸਲਤਹੋਇਰਹੁ
ਬਹੂੰਨਪਛਿਐਕੇਦਾ।ਗੁਰਫਤਨਨਕਸਰਫਕੀਏਪਰਕਹਾਂਗੁਮੰਨਾ।ਫਕਰਮਰਦ
ਤਿਤੁਹੀਮਿਲੈਦੂਜਾਗਿਨੈਮਿਆਨਾ।ਤਾਂਫੇਰਸਰਫਪੁਰਸੀਦਾ।ਬੇਰਾਗੀਓਫਿਰਮਾ
ਸਾ।ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕ[illegible]ਕਹਿਆ।ਬੈਰਾਗੀਬੇਐਬਹੋਇਰਹੈ।ਕੀਏਕੋ
ਕੀਆਹੀਕਰੋ।[illegible]ਮਤਲਬਪੂਰਾਕਰੇਖੁਦ
ਇ।ਗੁਰਫਤਨਨਕ[illegible]ਆਹੋ।ਪੀਰਪਕੜਤਬਏਕਪਛਾਣੇ।
ਸੇਖਸਰਫਪਛਾਣਿਆ[illegible]ਬੇਦਲੀਕਿਪਾਰੀਪਾਸਆਇ
ਆਆਹਾ।ਪੁਰਫਤਏਹੋਸਟਕੈਪਾਰਾਵਿਚਹੋਈ ਅਰਰਾਧਾਨਦੀਉਤੇ।

ਤਾਂਫੇਰਸਰਫਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀਦੇਪੈਰਾਂ
ਉਪਰਫਹਿਪੇਆ ।ਤੇਆਣਿਖਸੁਸਮ
ਪੀਰਮਾ।ਪੁਰਸੰਦ ।ਤਾਂਸੀਗੁਰੁਨਾਨ
ਲੀਕਹਿਆਆ ਪਛੇ।ਬਦੋਰਸਹੀ
ਰਵਿਚਜਾਇਰਹੁ ।ਤਾਂਫੇਰਸਰਫਕ
ਹਿਆ।ਪੀਰਨਾਨ ਕਹਾਂਅਕਉਫੇਕ
ਦਰੀਦਾਰਹੋਵੇਗ ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਕਹਿਆਦੀਦ ਰਦਿਲਾਵਿਚਰਖੀ
ਾਜਉਭੁਲਨਾ ਜਾਦੇ।ਤਾਂਫੇਰਸਰਫ
ਨੇਕਹਿਆ।ਪੀਰ ਜੀਦੀਦਾਰਦਿਲ

ਵਿਚਹੋਵੇਗਾ।ਪਰਫੇਰਭੀਇਸਵਜਾਨਾਹੀਹੋਵਦਨੇਕਾ।ਅਰੁਏਕਬਾਤਅਉਰ
ਹੈ।ਜਿਬਹੁਤਤਲਬਰਖਦੇਹੋਤਾਸਾਹਜਾਦਾਮਿਰਾਸੀਹੋਵੇਗਾ।ਉਸਦਾਈਦਾ
ਰਕਰੋਗੇ।ਤਾਂਹਮਾਰਾਹੀਦਿਦਾਰਹੋਵੇਗਾ।ਜਹਬਾਤਦਰੁਸਤਕਰਮਾਨੀਓਸੁ
ਫੇਸਰਫਕਹਿਆਜੀਓਹਕਹਾਂਹੋਵੇਗਾ।ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਓਹੁ
ਸੇਖਗਮਾਸਾਹਿਰਹੈਸੋਉਹਸਜਾਦਾਮਰਦਾਨੇਦਾਬੇਟਾਹੋਵੇਗਾ।ਓਹੁਅਸੀ
ਰੋਸੁਣਿਆਵਾਂਗੇ।ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਹੇਸਰਫਜੀਅਬਵਲੀਕੰਧਾ
ਰੀਜਿਤੁਸੇਉਸਕਾਦੀਦਾਰਕਰੀਐ।ਤਾਂਸੇਖਸਰਫਨੇਕਹਿਆਭਲਾਪੀਰਜੀ
ਵਲੀਇਨਾਇਤਹੋਈਹੈ।ਤਾਂਫੇਰਵਲੀਕੰਧਾਰੀਕਹਿਆ।ਹਮਕੋਏਕਦਲਕਰ

ਰਕੇ॥ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੋਜਹਿਕਉਲਹੈਜੋਦਾਵਾਛੂਰਿਕਰਿ
ਸਨਿਆਸਅਹਰਾਫਸਜਿਤੇਫਿਰਕੇਹੈਸਭਖੁਦਾਇਕੇਹੈਨ॥ਇਕੋਹੀਜਨ੍ਹ
ਦਾਫਕੀਰੀਕੀਉਸਿਕੀਹੈ॥ਤਾਂਵਲੀਕੰਧਾਰੀਕਹਿਆਪੀਰਜੀਜਦਕਾਦੀਦਾਰ
ਤੁਮਾਰਾਭਇਆਹੈਤਦਕਾ...ਹਿਦਾਵਾਹਮਸੋਉਠਗਿਆਹੈਖੁਦਾਇਸਰਫਰਾਜ਼ੀ
ਹੂਆ॥ਔਰ...ਕਹਿਆਪੀਰਜੀਤੁਮਹਮਕਉਸਾ
ਥਲੇਚਲੋ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ...ਵਲੀਕੰਧਾਰੀਅਸਾਂਤੇਨੂੰਹੀਆਰਜ਼ੂ
ਹੈ॥ਤਾਂਵਲੀਕੰਧਾਰੀਕਹਿਆ...ਭਾਰੀ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਚਨਕੀ
ਆ॥ਜਹਾਂਮੁਲਖਖੜਾ॥ ॥ਬੋਲਹੁਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ॥
॥ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਓਥੋਂਚਲਦੇਰਹੇਜਾਂਕਿਤਨਕੁਪੈਂਡਾਗਏਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀ
ਤੁਸਾਂਵਲੀਕੰਧਾਰੀਉਪਰਤੁਸਾਂਬੜੀਮਿਹਰਬਾਨੀਕੀਤੀਹੈ॥ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ
ਹਿਆਭਾਈਮਰਦਾਨਾਇਹੁਅਸਾਡਾਪਿਆਰਾਜਾਰਹੇਸੀ॥ਇਸਨੇਅਸਾਡੀਬੜ
ਤੇਜੁਗਾਂਵਿਚਬਹੁਤਸੇਵਾਕੀਤੀਹੋਈਹੈ॥ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਅੰਗਦਸਾਹਿਬਜੀਨੇਪੁ
ਛਿਆਹੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਿਹੜੇਤੇਜੁਗਾਂਵਿਚਆਪਦਾਯਾਰਆਹਾ॥ਤਾਂਏ
ਹੁਤੁਰਕਦੇਜਨਮਵਿਚ...॥ਤਾਂਫੇਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣ
ਭਾਈਬਾਲਾਇਸਨੇਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਵਿਚ...ਇਸਨੇਮਾਰਿਆਹੇਸੀਇਸਦਾਸਤੇ
ਇਸਨੇਤੁਰਕਦੇਘਰਜਨਮ...ਅਤੇਅਸਾਡੇਹਿਸਦੇਨਾਲਬਚਨਆਹਾ
ਤੇਨਾਲੇਦੀਨਾਨਾਥਨਾਲਵੀ...ਬਚਨਆਹਾ॥ਅਤੇਵਲੀਕੰਧਾਰੀਨ
ਲਸੇਖਸਰਫਦੀਪੂਰਨਹੋਇਗਿਆਹੈ॥ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਸੇ
ਖਸਰਫਵਲੀਕੰਧਾਰੀਜੇਹਾਹੋਇਆਹੈਜੀਕਿਕੁਛਘਟਹੋਇਆਹੈਜੀ॥ਤਾਂਫੇ
ਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਭਾਈਮਰਦਾਨਾਵਲੀਕੰਧਾਰੀਤਾਂਬਹੁਤਦੂ
ਰਹੈਪਰਮਰਦਾਨਾਸੇਖਸਰਫਦੀਆਪਨੇਜੋਗਾਹੋਇਗਇਆਹੈਅਤੇਸੇਖ
ਸਰਫਪਾਸੋਂਇਕਦਾਇਹੋਂਦੀਸੀਇਹਣਗੇਪਰਵਲੀਕੰਧਾਰੀਪਾਸੋਂਸੇਵਕੇ
ਜੀਉਂਉਧਰਨਗੇ॥ਕਿਉਂਕਿਵਲੀਗੁਰੂਦੇਸਮਾਨਹੋਇਆਹੈ॥ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾ
ਪੁਛਿਆਜੀਦੀਨਾਨਾਥਕਿਆਕਹੈ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਿਆਦੀ
ਨਾਨਾਥਤਾਂਅਗੇਹੀਪੂਰਨਆਹਾ॥ਦੀਨਾਨਾਥਦੀਬਿਹੰਗਮਭਗਤਿਹੋਈ
ਤਿਸਾਡੀਪੁੰਖਭਗਤਿਹੈ॥ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਜੀਉਸਕੀਬਿਹੰਗਭਗਤਿ
ਕਿਉਂਕਰਹੋਈ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਮਰਦਾਨਾਉਸਕੀਬਿਹੰ

ਰਸਤਗਾਰੀ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਇਆ ਲਗੀ ਕਿਹੀ। ਜੋ ਮਰਦੇ ਆਂ ਭਗਤਿ ਲੈਂਦੇ ਈ ਆਇਆ ਨਾ ਗੁਸਤ ਨਾ ਕਸਬ ਅਗੇ ਟਹਿਲ ਕਰਹਿ ਨੋ ਹੋਗਿ। ਨਾ ਇਸ ਨੇ ਖਾਟੇ ਦਾ ਜੋਗੁ ਨਾ ਇਸ ਨੇ ਦਾ ਪੇਦਾ ਹਰਖੁ ਤੇ ਜਾਂ ਵਡਾ ਹੋਸੀ ਤ ਗੁਸਤ ਕਰਸੀ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਉਲਾਦ ਇਸ ਦੀ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੋਸੀ। ਤੇ ਅਸਾਨੇ ਪਹਿਲੇ ਹੀ ਇਸ ਤਿਨੇ ਇਸ [illegible] ਵਾਸਤੇ ਖਿਹੈ ਰਾਭਗਤੀ ਹੋਈ।

ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ [illegible] ਅਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸਤਗੁਰ ਜੀ ਏਸ ਕਾਬਲ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਵਿਚ ਵੀ ਕੋਈ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੈ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਇਥੇ ਭੀ ਇਕ ਹੈ ਪਰ ਪਠਾਣਾ ਵਿਚ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਬੂ ਖੇਲ ਦੀ ਦੇਹ ਵਿਚ ਹੈ। ਪਰ ਅਜੇ ਮੁਸਕਿਆ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਉਸ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਲੋਗੇ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਮਿਲਣਾ ਹੈ।

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇ ਮੇਜਾਇ ਬਾਬੂ ਖੇਲਦੀ ਵਿਚ ਵੜੇ। ਅਰੇ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਅ ਦੇਖਨ ਜੋ ਇਕ ਹਟ ਖਾਲੀ ਪਈ ਸੀ ਉਸ ਉਪਰ ਬੈਠ ਗਏ ਤਾਂ ਇਕ ਪਠਾਣ ਉਥੇ ਆਇਆ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਅਰੇ ਗੁਚੇ ਤੁਮ ਕੌਣ ਹੋ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹਮ ਬੰਦੇ ਖੁਦਾਈ ਹੈਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪਠਾਣ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਗੁਚੇ ਬੰਦੇ ਤੋ ਸਭੀ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਹੈ ਪਰ ਆਪ ਜੋ ਏਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਸੋ ਕਿਸ ਨਾਲ ਕੰਮ ਹੈ ਸੋ ਬੋਲਿ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰੇ ਪਠਾਣ ਹਮ ਫਕੀਰ ਹੈ ਅਤੇ ਈਹਾਂ ਇਕ ਹਮਾਰਾ ਆਸਨਾਉ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪਠਾਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਓਹ ਕਉਣ ਹੈ ਅਰ ਉਸ ਕਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਖਾਨ ਓਹੁ ਖੰਡੀ ਹੈ ਤੇ ਨਾਉ ਉਸ ਕਾ ਸਾਣ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪਠਾਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਗੁਚੇ ਉਸ ਕੇ ਬਾਪ ਕਾ ਕਿਆ ਨਾਉ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭਾਈ ਉਸ ਕੇ ਬਾਪ ਕਾ ਨਾਮ ਖਾਨ ਚੰਦ ਹੈ ਤਾਂ ਪਠਾਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਭਾਈ ਮੈਂ ਤੁਮਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਚਲਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਪਠਾਣ ਮੈਂ ਨਾਹੀ

ਜਾਤਾ ਓਹ ਆਪੇ ਹੀ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਓਹ ਪਠਾਣ ਨੇ ਜਾ ਕਰ ਉਸ ਖਤ੍ਰੀ ਕੋ ਕਹਿਆ ਅਰੇ
ਮਾਣੇ ਤੇਰੇ ਦੁਇ ਫਕੀਰ ਅਸ ਨਾਉ ਹੈਨ ਤੇ ਬਜਾਰ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤੇ ਕਹਿਤੇ ਹੈਨ ਕੇ
ਮਾਨ ਚੰਦ ਖਤ੍ਰੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮਾਣ ਸਾਡਾ ਅਸ ਨਾਉ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਨ ਦਰਵੇਸਾਂ ਨੂੰ ਕਹਾ
ਕੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਚਲੋ ਤਾ ਮੈਂ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਮਾਣੇ ਪਾਸ ਲੈ ਚਲ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਉਨਾ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਅਸੀ ਨਹੀ ਚਲਣੇ ਓਹ ਆਪੇ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਖਤ੍ਰੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕੂੜੇ ਮੇਰਾ ਤੂੰ
ਕੋਈ ਅਸ ਨਾਉ ਨਹੀ ਤਾਂ ਪਠਾਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਭਾਈ ਮਾਣੇ ਤੂੰ ਤੇਰਾ ਹੀ ਨਾਉ
ਹੈ ਅਤੇ ਓਹ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਲੈਂਦੇ ਹੈਨ ਹੀ ਭਾਂ ਹਮ ਆਪਨੇ ਘਰ ਸੇ ਟੁਕਰਾ ਲੇ ਜਾਤਾ ਜ
ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਮਾਣ ਚੰਦ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰ ਕੀਤੀ ਭਈ ਮੈਂ ਚਲਾਂ ਤੇ ਸਹੀ ਤਾਂ ਮਾ
ਣ ਚੰਦ ਨੇ ਦੋਇ ਸੇਰ ਮੇਵਾ ਲੈ ਕੇ ਗਇਆ ਤੇ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਦੋਇ ਫਕੀਰ ਬੈਠੇ ਹੈ
ਨ ਪਰ ਇਨ ਕਾ ਭੇਦ ਕਛੁ ਨਹੀ ਮਾਲੂਮ ਹੋਤਾ ਤੇ ਮਾਣੇ ਜਾਇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਫਕੀਰ
ਜੀ ਪੈਰੀ ਪਏ ਤੇ ਮੇਵਾ ਅਗੇ ਰਖਿਆ ਸੁ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਉ
ਮਾਣ ਚੰਦ ਸਤਿ ਕਰਤਾਰ ਆਉ ਬੈਠੀਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਾਣ ਚੰਦ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਫਕੀ
ਰ ਜੀ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਤਾਂ ਸਭ ਕੇ ਅਸ ਨਾਉ ਹੈਨ ਤੇ ਫਕੀਰ ਦਾ ਸਭ ਕੋਈ ਸੇਵ
ਕ ਹੈਨ ਪਰ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਆਪ ਮੇਹਰ ਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਕਹੋ ਜੀ ਆਪ ਮੇਰੇ ਕਦ
ਕਦੇ ਅਸ ਨਾਉ ਹੋ ਜੀ ਏਹੁ ਮੈਂ ਪੁਛਤਾ ਹੋਂ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭ੍ਰ
ਈ ਮਾਣ ਚੰਦ ਤੈਨੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਖਬਰ ਹੋਇ ਜਾਵੇਗੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਾਣ ਚੰਦ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਦੀਨ ਨਾਥ ਜੀ ਆਪ ਕਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਮਾਣ ਚੰਦ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਨਾਉ ਬਾਲਾ ਹੈ ਤੇ ਇ
ਕ ਅਸਾਡਾ ਮਿਰਾਸੀ ਹੈ ਸੋ ਬਾਹਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਾਣ ਚੰਦ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਆਪ ਦਾ ਵਤ
ਨ ਕਉਣ ਜਾਹਗਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਾਣ ਚੰਦ ਦੇਸ ਵ
ਤਨ ਸਭੇ ਸਮਝ ਲਏਂਗਾ ਤੈਨੂੰ ਖਬਰ ਹੈ ਦੇਸ ਵਤਨ ਦੀ ਤਾਂ ਮਾਣ ਚੰਦ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਜੀ ਦੇਖੇ ਨਾ ਹੋਨਗੇ ਤੇ ਸੁਣੇ ਤਾਂ ਹੋਵਣਗੇ ਜੀ॥ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਅੰਗ ਬੋਲਿਆ॥ ॥ਦੇਸ ਹਮਾਰਾ ਬੇਗੰਮ ਪੁਰ ਕਹੀਏ
ਤਿਸ ਵਤਨ ਸੋ ਆਏ॥ ਰਿਜਾ ਉਸ ਕਾ ਏਕੰਕਾਰ ਹੈ ਤਿਸ ਨੇ ਈਹਾਂ ਪਠਾਏ॥ ਮਾਣ ਚੰ
ਦ ਕੋ ਰਾਹਿ ਬਤਾਇਆ ਨਿਰਮਲ ਮਾਰਗ ਪਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੁਣ ਮਾਣ ਚੰ
ਦ ਜੀ ਹਮ ਭੂਮਕ ਉਤਦੀ ਬੋਲਿਆ॥ ॥ਤਾਂ ਮਾਣ ਚੰਦ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਮ ਤੋ
ਔਰ ਬਾਤਾਂ ਕਰਤੇ ਹੋ॥ ਇਹ ਤੋ ਸੀ ਸਾਰ ਮੇ ਬਾਤ ਨਹੀ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ

ਕਹਿਆ ਮਾਣ ਚੰਦ ਏਹੁ ਬਾਤਾਂ ਅਸਲ ਹੈਨ ਅਤੇ ਓਹ ਬਾਤਾਂ ਨਕਲੀ ਹੈਨ॥ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਕਹਿਆ ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਦੇ ਵਿਚ॥ ॥

॥ ਰਾਗ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨ ਦੇਖਿਆ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਰੇ ਭਾਈ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ
ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਿਨਿ ਵਾੜੀ ਹੈ ਲਾਈ॥ ਰਾਇਸਾ ਪਿਆਰੇ ਕਾ ਰਾਇਸਾ
ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ॥ ਭਾਉ ਪਿਆਰੇ ਕਾ ਗਾਇਸਾ॥ ਜਿਤੁ ਦੂਖ ਹੋਇ ਨ
ਕੋਈ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਿਸ ਰੰਗਿ ਕੰਤ ਨ ਰਾਵਿਆ ਸਾ ਪਛੋਤੇ ਤਾ
ਣੀ ਹਾਥਿ ਪਛੋੜੈ ਸਿਰ ਧੁਨੈ ਜਬਿ ਰੈਣ ਵਿਹਾਣੀ॥ ੨ ॥ਪਛੋਤਾਵਾ
ਨਾ ਮਿਲੈ ਜਬਿ ਚੂਕੈਗੀ ਸਾਰੀ॥ ਤਬ ਫਿਰ ਪਿਆਰਾ ਰਾਵੀਐ ਜਬ ਆ
ਵੈਗੀ ਵਾਰੀ॥ ੩ ॥ਕੰਤੁ ਲੀਆ ਸੁਹਾਗਣੀ ਮੈ ਥੈ ਵਧਵੀ ਏਹ॥ ਸੇ ਗੁ
ਣ ਮੰਞੁ ਨ ਆਵਨੀ ਕੈ ਜੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇ॥ ੪ ॥ਜਿਨਿ ਸਖੀਆ ਸਹੁ ਰਾਵਿ
ਆ ਤਿਨ ਪੂਛਉਗੀ ਜਾਏ॥ ਪਾਇ ਲਗਉ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਲੇਉਗੀ ਪੰਥੁ ਬਤਾ
ਏ॥ ੫ ॥ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਭੈ ਚੰਦਨ ਲਾਏ॥ ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਾਮਣਿ
ਕਰੈ ਤਉ ਪਿਆਰੇ ਕਉ ਪਾਏ॥ ੬ ॥ਪਾਨਾ ਵਾੜੀ ਹੋਇ ਘਰਿ ਖਰ ਸਾ
ਰ ਨ ਜਾਣੈ॥ ਰਸੀਆ ਹੋਵੈ ਮੁਸਕ ਕਾ ਤਬ ਫੂਲ ਪਛਾਣੈ॥ ੭ ॥ਧਾਤ
ਮਿਲੈ ਫੁਨ ਧਾਤੁ ਕਉ ਲਿਵ ਲਿਵੈ ਕਉ ਧਾਵੈ॥ ਸਾਹਿਜੇ ਸਾਹਿਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ
ਅਨਭੈ ਕਉ ਪਾਵੈ॥ ੮ ॥ਜੋ ਦਿਲਿ ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਮਿਲਿ
ਆ ਕਹੀਐ ਰੇ ਸੋਈ॥ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਬਾਤੀ ਮੇਲ ਨ ਹੋਈ॥ ੯ ॥ਆ
ਪਿ ਪੀਵੈ ਨਾਨਕਾ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਮ ਹਿ ਸਮਾਵੈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਣੀਐ ਅਮ
ਰਾ ਪਦੁ ਪਾਵੈ॥ ੧੦ ॥ ॥ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਾਣ ਚੰਦ ਕਹਿ

ਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਜੀਵ ਦਾ ਭੁਲਾ ਕਿਉਂ ਕਰ ਹੋਵੈ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਮਾਣ ਚੰਦ ਇਸ ਜੀਉ ਕਾ ਭੁਲਾ ਤਾ ਦੇ ਹੋਵੈ ਜਾਂ ਇਸ ਤਾਂਈ ਬਿ
ਨਾ ਪਰਮੇਸਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚਿਤ ਨ ਰਹੇ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਕਰਤਾਰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦ
ਰਹੇ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਾਣ ਚੰਦ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਬਤਾਈਐ॥ ਜਿਸ ਬਿਧ
ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੈ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮਾਣ ਚੰਦ ਖੁ
ਦ ਦਾਸੀ ਸਾਨਾ ਕਰ ਤੇ ਨੈਂ ਗਾ ਦਾਸੀ ਸਾ ਨਾ ਕਰ ਇਕ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਸੀਸਾ ਕਰ ਜੋ
ਹੈ ਮੈਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਵਿਸਰਿ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੀ॥ ਤਾਂ ਮਾਣੂ ਚੰ

ਦਨੇ ਕਹਿਆ ਧੰਨ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹੁ ਕਹਿ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੇ ਹਥ ਕਾ ਡੰਡਾ ਦਿਤਾ ਤੇ ਕਹਿਓਨੇ ਸੁਣ ਭਾਈ ਮਾਣ ਚੰਦਾ ਇਸ ਡੰਡੇ ਕਉ ਖਬਰਦਾਰ ਕਰਕੇ ਰਖਣਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ [illegible] ਨ ਮੰਨ ਕਰ ਮਾਣ ਚੰਦ ਨੇ ਲਏ ਫਰ ਓਹ ਡੰਡਾ ਆਪਣੇ [illegible] ਉਪਰ ਰਖਿਆ ਜਾਂ [illegible] ਆਤ [illegible] ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ ਗਏ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਦੀ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ਗਈ [illegible] ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੇ ਮਾਣ ਚੰਦ ਪੂਰਨ ਭਇਆ ਅਤੇ ਮਸਤ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਮਾਣ ਚੰਦ ਸੀਖਣ ਤਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰਖਣਾ ਅਤੇ ਸਤ ਧਰਮ ਵਿਖੇ ਅਸਥਿਤ ਰਹਿਣਾ ਆਏ ਸੰਤ ਮਹਿਤ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਣੀ ਵੈਰ ਖਾਣਾ ਗਰੀਬ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਣੀ ਔਰ ਅਸਧ ਸਰੂਪ ਕੂਰਣ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਤਿਸ ਵਿਖੇ ਮਨ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜ ਰਖਣਾ। ਏਹੁ ਉਤਰ ਪ੍ਰਸਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਾਣ ਚੰਦ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਕੁਛਕ ਕਾਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾਬਲ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਰਹੇ ਔਰ ਅਨੇਕ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕੀਤਾ ਤੇ ਨਾਮ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰਿ ਚਲਾਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲੁ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਤੈਨੂੰ ਸਿੰਧ ਦੀ ਧਰਤੀ ਦਾ ਸੈਲ ਕਰਾਇ ਲਿਆਵੀਐ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਵੇ ਤੈਰੀ ਰਜਾਇ ਜਿਧਰ ਆਪ ਜਾਵੋਗੇ ਓਧਰ ਹੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਕਰਹੁਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੇਰੇ ਤਈ ਕਹਿਆ ਕਿਉ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਆ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿਆ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਸਚੁ ਆਖਦਾ ਹੈ ਜੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇ ਆਪ ਦੀ ਰਜਾਇ ਜੀ ਹੁਣੇ ਕਿਥਉ ਚਲਦੇ ਹੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜਿਧਰ ਕਰਤਾਰ ਲੈ ਜਾਸੀ ਓਧਰ ਹੀ ਚਲੀਏਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਾਣ ਚੰਦ ਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਕੀਤੀ ਔਰ ਮਾਣ ਚੰਦ ਕਹਿਆ ਸਤਿ ਕਰਤਾਰ।। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲ ਦੇ ਰਹੇ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਗੁਰੂ।।

॥ ਪਯਾਰਾਸਾਖੀ ਬਾਲਗੁੰਦਾਈ ਦੇ ਟਿਲੇ ਦੀ॥

ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਿਚੋਂ [illegible] ਦੇ ਪਰਸੋਂ ਵਿਚਲ ਦੇ ਚਲਦੇ ਟਿ ਬਾਲ [illegible]
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਅਤੇ ਟਿਲੇ ਦੇ ਬਾਹਰ ਕੋਹ ਅਧ ਉਪਰ ਆਇ ਬੈਠੇ ਪਰ ਬਾਲਗੁੰਦਾਈ ਪੂਰਨਸ
ਧਆਂ ਬਸਤ੍ਰ ਔਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਕਰਵਾਇ ਕੈ ਰਖਦਾ ਥਾ ਤਦਾਸੀ ਆਏ ਸਾਧ ਸੰਤ ਮਹਾ
ਤਮਾ ਔਰ ਅਤਿਥ ਦੀ ਵੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਔਰ ਜੋ ਬਿਰਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇ ਸੋ ਉਸ ਦੇ ਵਾਸ
ਤੇ ਘੋੜਾ ਤੇ ਪਾਲਕੀ ਭੇਜ ਕਰ ਨਾਲ ਸਾਧਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਕੇ ਬੜੇ ਆਦਰ ਸੇ ਭੁਕਤ ਮੰਗਵਾਇ
ਲੈਂਦਾ॥ ਜਬ ਜੋਗੀਸ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਕੇ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਬਾਲ ਗੁੰਦਾਈ
ਗੁਰੂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜਾਵੋ ਸਿਧੋ ਤਪੀ ਓਹ ਜਾਇ ਕਰਿ ਲੈ ਆਵਹੁ ਤਾਂ ਸਿਧ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ ਕਰ ਆਖਣ ਲਗੇ ਚਲੋ ਜੀ ਸੰਤੋ ਆਸਣ ਉਪਰ ਚਲ ਕਰ ਬੈਠੋ ਸੀਤ
ਬੜੇ ਦੇਖਹੁ ਬਹੁਤ ਮੀਂਹੁ ਆਇਆ ਹੈ ਜੀ॥ ਸੋ ਆਪ ਚਲ ਕਰ ਮੰਦਰ ਮੈ ਅਰਾਮ ਕਰੋ ਜੀ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਜੋਗੀਸਰਹੁ ਹਮ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਹੈ ਜਹਾਂ ਗੁਜ
ਰੀ ਤਹਾਂ ਹੀ ਗੁਜਾਰ ਲਈ ਭਾਈ ਤੁਮ ਜਾਵੋ ਮੰਦਰੋ ਮੈ ਤਾਂ ਉਨਾ ਜੋਗੀਸਾਂ ਜਾਇ
ਕਰ ਬਾਲਗੁੰਦਾਈ ਕੋ ਕਹਿਆ ਹੈ ਨਾਥ ਜੀ ਬਾਹਰ ਦੋ ਫਕੀਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਹਮ ਨੇ ਬ
ਹੁਤ ਕਹਿਆ ਹੈ ਓਹ ਨਹੀ ਆਂਵਦੇ ਜਾਂ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣੀ ਗੁਰੂ ਨਾਥ ਆਪ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਅਤੇ ਆਣ ਕਰ ਕਹਿਆ ਸੁ ਆਦੇਸੁ ਹੈ ਤਪਾ ਆਦੇਸੁ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਆਦੇਸੁ ੴ ਏਕੰਕਾਰ ਕੋ ਆਦੇਸੁ ਆਉ ਜੀ ਬਾਲ
ਗੁੰਦਾਈ ਜੀ ਬੈਠ ਜਾਇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਲਗੁੰਦਾਈ ਕਹਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਆਪ ਦਾ ਨਾਉ ਕਿ
ਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਨਾਥ ਜੀ ਹਮਾਰਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ॥
ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਲਗੁੰਦਾਈ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤਪਾ ਜੀ ਆਪ ਮੰਦਰ ਮੇ ਚਲੋ ਜੀ ਗੁਜਾਰ ਕ
ਰੀਏ ਜੀ ਉਪਰ ਤੇ ਵਰਖਾ ਆਈ ਹੈ ਜੀ॥ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਹਿ ਕਰ ਬਾਲਗੁੰਦਾਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਨਾਥ ਜੀ
ਹਮ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਹੈ ਜਹਾਂ ਬੀਤੀ ਤਹਾਂ ਹੀ ਬੀਤੀ ਅਤੇ ਕਹਾਂ ਕਹਾਂ ਮੰਦਰ ਕਉ ਖੋਜੇ
ਗੇ॥ ਤਾਂ ਬਾਲਗੁੰਦਾਈ ਆਖਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਹੈ ਤੋ ਐਸੇ ਹੀ ਫਕੀਰ ਕੋ ਚਾਹੀਤਾ ਹੈ ਪਰ
ਜੋ ਅਲੇਖ ਪੁਰਖ ਭੇਜ ਦੇਵੇ ਤੋ ਸੰਤੋਖ ਸੋਂ [illegible] ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਏ ਇਸ ਮੇ ਹਠ ਨਹੀਂ ਕ
ਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਚਲੋ ਤਪਾ ਜੀ ਆਸਣ ਪਰ ਬਸੇਰਾ ਕਰੋ ਮਤ ਕੋ ਆਪ ਮਹਾ
ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਹੋ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਨਾਥ ਦੇ ਨਾਲ ਉਠ ਕਰ ਤੁਰੇ ਅਤੇ
ਮਹਿਤਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਉ [illegible] ਦੇ ਮੰਦਰ ਵਿਚ ਲਿਆਏ ਫੇਰ ਪੈਰ ਧੋਏ

ਲਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਸਤ੍ਰ ਦਿਖਲਾਏ ਔਰ ਮਹਿੰਗੇ ਨੇ ਰਸੋਈ ਵਿਚ ਲਾਂਭੇ ਚਾਰ ਦਿਖ
ਇਆ ਔਰ ਕਈ ਤਰਾਂ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਦਿਖਾਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਗੁਰ
ਜੀ ਕਿਆ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਰਾਜਲੀਲਾ ਕਾ ਤਾਂ ਬਾਲ ਗੁੰਦਾਈ ਆਖਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਏਹੁ
ਸਭ ਅਲਖ ਪੁਰਖ ਦੀ ਮਾਇਆ ਹੈ ਹਮ ਤੋ ਸੇਵਾ ਕਰਤੇ ਹੈਂ ਸੰਤੋ ਅਰ ਮਹਾਤਮੇ
ਜੀ ਔਰ ਆਏ ਗਏ ਅਭ੍ਯਾਗਤ ਕੀ॥ ਔਰ ਏਹੁ ਤਪਾ ਜੀ ਹਮਾਰੀ ਖੁਰਾਕ ਤੋ ਏਹੁ
ਹੈ ਜੋ ਭੁਖਣੇ ਕੇ ਆਟੇ ਕੀ ਔਰ ਸਾਗ ਅਲੂਣਾ ਔਰ ਹਮ ਕੁਛ ਨਹੀ ਅੰਗੀਕ
ਾਰ ਕਰਤੇ॥ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬਾਲ ਗੁੰਦਾਈ ਤੂੰ ਅਸ
ਲ ਜੁਗੀਸਰ ਹੈ ਤੈ ਭਲੀ ਸਮਝੀ ਹੈ ਗਸਤ ਕੀਤਿਆਂ ਕੇ ਜੋਗੀ ਹੋਣ ਤੇ ਫੇ
ਰ ਸ ਕਸ ਨਾ ਛੋਡੇ ਨੈ ਤੋ ਜੋਗੀ ਹੋਣੇ ਕ
ਾ ਫਾਇਦਾ ਕਿਆ ਹੈ ਮਹਾਤਮਾ ਕੇ ਏਹੁ
ਲੱਛਣ ਹੈਨ ਜੋ ਮ ਨ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ
ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਅਤੇ ਤੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਨਾ
ਲੋਂ ਤੋੜਨਾ ਔਰ ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਦਾ
ਧਿਆਨ ਕਰਨਾ ਸ ਰਬ ਮੇਂ ਪੂਰਨ ਜਾ
ਣਨਾ ਨੰਗੇ ਭੁਖੇ ਨੂੰ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਦੇ
ਣਾ ਹੈਨ ਬਸ ਜੀਆ ਪਾ ਪੂਰਨ ਸਾਧ ਹੋ
ਅਤੇ ਜੋ ਚੇਲਾ ਹੋ ਵੇਉ ਸਨੂੰ ਵੀ ਐਸ
ਹੀ ਉਪਦੇਸ ਕਰ ਣਾ ਤਾਂ ਆਪ ਪਰ
ਮਧਾਮ ਕੇ ਧਿਤ ਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਏਹੁ ਚਰਚਾ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੇ ਰਾਤ ਰਹੇ ਜਬ ਪ੍ਰਾਤਾਕਾਲ ਹੋਈ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਲ ਗੁੰਦਾਈ ਉਪਰ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਕਹਿਨ ਲਗੇ ਹੇ ਜੋਗੀਸਰ
ਜੀ ਸਾਡੀ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਬਾਲ ਗੁੰਦਾਈ ਕਹਿਆ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਅ
ਉਦਾਸ ਕਿਉਂ ਹੋਏ ਹੋ ਕੋਈ ਕਾਲ ਤਾਂ ਦਰਸਨ ਦੇਓ ਔਰ ਦਰਸ ਨਾਲ ਉਸ ਜੀ
ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਸਿਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾ ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਦੇ ਭਏ ਅਤੇ ਕ
ਹਿਨ ਲਗੇ ਤਪਾ ਜੀ ਅਜੇ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਕੋਈ ਬਾਤ ਵੀ ਨਹੀ ਕੀਤੀ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਭਨਾਂ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਕਰੀ ਅਤੇ ਓਥੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ ਨਾਲ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਮੇਂ ਜਿਉਂ ਓਥੋਂ ਅੰਤ੍ਰਧਿਆਨ ਹੂਏ ਤੋਂ ਇਕ ਵਲੈਤ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ

[illegible] ਸਾਖੀ [illegible]

ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹੇ [illegible] ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਜਿਥੇ
ਤਰਧਿਆਨ ਹੋਏ ਇਕ ਦੇਸ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਜੋ ਉਸ ਮੁਲਖ ਦੇ ਵਿਚ ਅੰ
ਨ ਅਤੇ ਨਾਜ ਏਹੁ ਦੋਵੇਂ ਵਸਤੂ ਉਥੇ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਅਤੇ ਉਥੋਂ ਦੇ ਰਾਹੇ
[illegible] ਦੁੰਬਿਆਂ ਦਾ ਮਾਸ ਖਾਂਦੇ ਸਾਨ ਓਹ ਦੁੰਬਾ ਮਾਰ ਕੇ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮਾਸ ਬਨ
ਾ ਕਰ ਇਕ ਪਥਰ ਮਾਸ ਦੇ ਹੇਠ ਤੇ ਇਕ ਪਥਰ ਮਾਸ ਦੇ ਉਪਰ ਦੇ ਕੇ ਤੇ ਰਖ ਦੇਂਦੇ
ਸਨ ਤੇ ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਸੂਰਜ ਦਾ ਸੇਕ ਕਰਦੇ ਸਾਨ ਤਾਂ ਓਹ ਮਾਸ ਆਪੇ ਹੀ ਰਿਝ ਜ
ਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਖਾ ਲੈਂਦੇ ਸਾਨ ਅਤੇ ਆਏ ਸਾਧ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਵੀ ਦੁੰਬੇ ਦਾ ਮਾਸ ਦੇਂਦੇ ਸ
ਨ ਖਾਣੇ ਕਉ ਤਾਂ ਉਸ ਸਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵੀ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਓਥੇ
ਇਕ ਅਜਾਲੀ ਦੁੰਬੇ ਚਾਰਨ ਵਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਹਥ ਜੋੜ
ਕਰ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਜੇ ਕਹੋ ਤਾਂ
ਮੈਂ ਇਕ ਦੁੰਬਾ ਮਾਰ ਦਾਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪ
ਖਾਵੋ ਜੀ ਜੇ ਕਰ ਆਪ ਨਾ ਖਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ
ਨੂੰ ਦੁੰਬਿਆਂ ਦਾ ਖਾਂਦ ਰਗੁਸੇ ਹੋਵੇਗਾ ਜੀ
ਅਤੇ ਕਹੇਗਾ ਤੂੰ ਸੰਤ ਅਤੀਤ ਨੂੰ ਭੁਖਾ ਕਿ
ਉਠਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀ ਤਜੀ ਏਸ ਮੁਲਖ
ਦੀ ਰੀਤ ਏਹੁ ਹੈ ਜੀ ਕੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਤੀਤ
ਸਾਧ ਨਜਰੀ ਆਵੇ ਜੀ ਤਾਂ ਓਹੁ ਦੁੰਬਾ ਮਾ

ਰਕੇ ਖੁਲਾਵੇ ਜੀ ਅਤੇ ਏਸ ਮੁਲਖ ਵਿਚ ਅੰਨ ਅਤੇ ਨਾਜ ਏਹੁ ਦੋਵੇਂ ਵਸਤੂ ਪੈਦਾ
ਨਹੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਦੁੰਬਾ ਮਾਰ ਤਾਂ ਉਸ ਅਜਾ
ਲੀ ਨੇ ਦੁੰਬਾ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਬਣਾਇ ਕਰ ਇਕ ਪਥਰ ਹੇਠ ਅਤੇ ਇਕ ਪਥਰ ਉ
ਪਰ ਦਿਤਾ ਤੇ [illegible] ਅਤੇ [illegible] ਸੂਰਜ ਦਾ ਸੇਕ ਕਰਨ [illegible]
ਰ ਗੁਜਰਿਆ ਤਾਂ ਮਾਸ ਰਿਝ [illegible] ਅਜਾਲੀ ਨੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ
ਸੰਤ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਏਹੁ ਮਾਸ ਖਾਵਹੁ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible]
ਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਇਸ ਦੁੰਬੇ ਦੀ [illegible] ਕਰ ਉਸ [illegible]
ਅਕਠੀਆ ਕਰ ਦਿਆ [illegible] ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ [illegible] ਉਠ ਦੁੰਬੇ ਚਰ ਇਤਨੇ

ਕਹਿਕੇਨਮਸਕਾਰ ਉਠਕਰ ਚਰਨੋਂ ਲੱਗਾ ਤਾਂ ਅਜਾਲੀ ਏਹੋ ਕੌਤਕ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈਰਾਨ
ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਅਜਾਲੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਜਾ
ਇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਡੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕਰ ਅਤੇ ਏਹ ਆਖੀ ਭਾਈ ਚਲੋ ਬਾਹਰ ਪੂ
ਆਨੂੰ ਇਕ ਸੰਤ ਬੁਲਾਂਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਪਾਸੋਂ ਧਿਆਨੂੰ ਅਰਗ ਅਤੇ ਅੰਨ
ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਤਨਾ ਬਚਨ ਸੁਣਕਰ ਓਹ ਅਜਾਲੀ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਗਇਆ ਤਾਂ ਇ
ਕ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇਕਰ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਬਾਹਰ ਸਹਿਰ ਦੇ
ਇਕ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਨੂੰ ਬੁਲਾਂਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਭੇ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪਾਸੋਂ ਧਿਆਨੂੰ ਅੰਨ ਅਤੇ ਅੰਬਰ ਏਹੁ ਦੇਵੇ ਚੀਜਾਂ ਲੈ ਦੇਂਦੇ ਹਾਂ ਸਾਂ ਏਹੁ
ਗਲ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਓਹ ਸਾਹੂਕਾਰ ਉਠ ਤੁਰਿਆ ਜਾ ਬਾਹਿਰ ਆਇਆ ਤਾਂ ਡਿਆ ਦੇਖੇ
ਜੋ ਸੰਤ ਬੈਠੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਸਾਹੂ ਕਾਰ ਸੇ ਕਹਿਆ ਭਾ
ਈ ਤੂੰ ਕਛੁ ਅਨਾਜ ਲੈਆਉ ਤਾਂ ਉਸ ਸਾ
ਹੂਕਾਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ
ਜੀ ਏਥੇ ਤਾਂ ਅਨਾਜ ਨਹੀ ਪਰ ਮੈਂ ਏਥੇ ਦੇ
ਰਾਜਾ ਨੂੰ ਆਖਨਾ ਹਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਓਹ ਸਾਹੂ
ਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਉਠਕਰ ਸ
ਹਿਰ ਵੇਰਾਜਾ ਪਾਸ ਗਇਆ ਅਤੇ ਜਾ
ਇਕਰ ਰਾਜਾ ਕਉ ਆਖਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ
ਜੀ ਬਾਹਰ ਸਹਿਰ ਦੇ ਇਕ ਅਤੀਤ ਫ
ਕੀਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤੇ ਆ ਖਦਾ ਹੈ ਕੇ ਧਿਆਨੀ
ਕਰਤਾਰ ਪਾਸੋਂ ਅੰ ਨਾ ਅਤੇ ਅੰਬਰ ਦੇ

ਵਸਤੂੰ ਲੈ ਦੇਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੀ ਸੁਣਕਰ ਰਾਜਾ ਸਮੇਤ ਵਜੀਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੁਸੀ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ
ਕੀ ਭਗਤੀ ਕਰਨੀ ਗ੍ਰਹਣ ਕਰੋ ਤਾਂ ਧਿਆਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਸਭ ਕਛ ਦੇਸੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਅੰਗੀਕਾਰ ਸਮੇਤ ਪਰਜਾ ਰਾਜਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਕਹਾ ਰਾਜਾ ਥੋੜਾ ਅੰਨ ਲੈਆਵਹੁ ਤਾਂ ਉਸ ਸਭ ਸਹਿਰ ਵਿਚੋ
ਇਕ ਸੇਰ ਅੰਨ ਨਿਕਲਿਆ ਤਾਂ ਓਹ ਲੈ ਆਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਇਸ ਨੂੰ ਬੀਜ ਪੁ

ਤਾਂਓਹਲੋਕਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇ[illegible]
ਜਾਂਓਹਪਕੜੇਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਇਸਨੂੰਛੋੜਕਰ[illegible]
ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੀਕ੍ਰਿਪਾਨਾਲਅੰਦੂਰਤੰਦਰਹੋਗਏਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਕਰ
ਕਰਤਾਰਦਾਨਾਮਲੈਕੇਸਮੋਸਿਰਬੀਜਿਆਕਰੋਨੂੰਵਾਰਖਰਕਤਪਾਵੇਗਾਤਾਂਫੇ
ਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਪਾਸੋਂਸ਼ਫਾਕਰਅੰਗਓਨਾਨੂੰਦਿਤੀਤਾਂਓਹਮੁਲਖਰਾਜਾਸਮੇਤ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇਸਿਖਹੋਏਤਾਂਲਗੇਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਣਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੀਚਰਨੀਲ
ਗੇਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਭਾਈਆਏਸੰਤਦੀਸੇਵਾਕਰਨੀਗਰੀਬਦੀਪਾਲਨ
ਕਰਨੀਤਨਮਨਧਨਕਰਕੇਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕਾਸਿਮਰਨਕਰਨਾਤਾਂਤੁਆਡ
ਉਧਾਰਹੋਵੇਗਾਏਹਬਾਤਕਰਕੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਓਥੋਂਚਲਣਲਗੇਤਾਂਓਹਲੋਕ
ਬਹੁਤਪ੍ਰੇਮਕਰਨਤਾਂਫੇਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੋਈਸਮਾਂਓਥੇਰਹੇਤਾਂਫੇਰਉਸਕ
ਜਾਪਣਖੁਸੀਕਰਕੇਚਲਦੇਰਹੇ॥ ਬੋਲਹੁਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

ਗਆਰੇ ਕੂਟੰਤਰ ਦੇਸ ਵਿਚ ਗਏ।

॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਚਲਤੇਚਲਤੇਇਕਸਦੇਸਾਵਿਚਗਏਤੇਸਹਿਰਦੇਬਾਹਿ
ਰਜਾਇਬੈਠੇਅਤੇਜੋਕੋਈਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਾਦਰਸਨਕਰੇਸੋਓਥੇਹੀਬੈਠਰਹੇ
ਅਤੇਦਰਸਨਕਰਦੇਰਜਦੇਨਾਹੀਤਾਂਸਾਰੇਸਹਿਰਵਿਚਏਹਚਰਚਾਹੋਇਗੀ
ਕੇਬਾਹਰਇਕਸਾਮੰਤਆਇਆਹੈਜੋਨਕੁਛਕਿਸੇਪਾਸੋਂਮੰਗਦਾਹੈਤੇਨਾਕਿਸੇਨਾ
ਲਬੋਲਦਾਹੈਬੜਾਸੰਤੋਖੀਸੰਤਹੈਏਹੁਬਾਤਾਂਜਿਥੇਕਿਥੇਲੋਕਕਰਨਪਰ
ਏਹਗਲਓਸਨਗਰਦੇਰਾਜਾਨੇਸੁਣਿਆਅਤੇਰਾਜਾਨੇਬਹੁਤਭਲੀਆਂਭਲੀ
ਆਂਵਸਤੂੰਲੈਕਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਜਾਇਰਖੀਆਂਅਤੇਆਪਚਰਨਾਂਉ
ਪਰਮਥਾਟੇਕਿਆਅਤੇਓਸਦੇਸਦੀਏਹੁਰੀਤਸੀਕੇਰਾਜਾਓਥੋਂਦਾਪਾਸਕੇ
ਦਿਆਕਰੇਅਤੇਕਪੜੇਰਾਜੇਦੇਸੰਤਦੇਸਾਨਏਹੁਪਹਿਰਾਵਾਰਾਜਾਦਾਸੀਤਾਂਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਦੇਖਕਰਕਹਿਆਐਰਾਜਾਏਹਵਸਤੂੰਆਪਣੀਆਂਉਠਾਇਲੈਜਾ
ਹੁਅਤੇਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਦੇਅਰਥਗਰੀਬਾਂਦੇਨਮਿਤਾਂਪਾਵਹੁਤਾਂਰਾਜੇਨੇ
ਇਸੇਤਰਾਂਕੀਤਾਸਭਪਦਾਰਥਸ੍ਰੀਕਰਤਾਰਦੇਅਰਥਗਰੀਬਾਂਕਉਵੰਡਵਾਇ
ਦਿਤੀਆਂਤਾਂਫੇਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇਚਰਨ[illegible]ਤੇਕਹਿਆਸੁਣੋ
ਮਹਾਂਪੁਰਖਜੀਆਂਪਦੇਚਰਨਏਸਦੇਸਵਿਚਪਾਏਹੈਨ[illegible]ਕਈਆਂਜਨ
ਮਾਂਦੇਪਾਪਦੂਰਹੋਏਹੈਨਹੇਸੰਤਜੀਹਮਾਰਾਬਹੁਤਭਲਾਹੋਇਆਹੈਅਤੇਆਪਕ

[illegible] ਹੋਏ ਜੀ [illegible]
ਇਆਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਵਣ ਦਾ ਸਬਬ [illegible] ਅਸਾਡੇ ਭਾਗ ਜਾਗਣ ਕਰ
ਤੇ ਆਏ ਹੋ ਜੀ ਤਾਂ ਏਹ ਸੁਣ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਹਿਰਦੇ ਮੈ ਦਇਆ ਆਈ ਤੇ ਕਹਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰ
ਹਾਜਾ ਕਿਆ ਤੇਰੀ ਮਨਸਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਤਾਂ ਫਲ ਤੇ ਇਕ ਪੁਸ
[illegible] ਬਹੁਤ ਹੋਦੀਆਂ ਹੈਨ ਜੀ ਮੇਰੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਅਤੇ [illegible] ਹੋਦਾ ਜੀ ਪਰ ਹੇ
ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਜੀ ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀਏ ਜੋ ਹੋਰ ਭੀ ਅੰਨ ਮੇਰੇ ਦੇਸ ਵਿਚ ਹੋਵਨ ਜੀ ਏਹ ਵ
ਰ ਦੇਵੋ ਜੀ ਔਰ ਮਹਾਂਰਾਜ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਮੇਰੇ ਦੇਸ ਮੈ ਹੋਵੇ ਜੀ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਸਮੇਤ ਸ
ਭ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਜਬ ਰਾਜਾ ਨੇ ਨਿੰਮ੍ਰ ਹੋਇ ਕੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਾਸੋ ਕੇ ਸੁਖਦਾਈ ਕਵਲ ਨੈਣ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ ਹੋ ਰਾਜਾ ਸ
ਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ਅੰਨ ਤੇਰੇ ਮੁਲਕ ਵਿਖੇ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹ ਬਾਰਤਾ ਸੁਣ ਕਰ ਰਾਜਾ ਬਹੁ
ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਰਜਾ

ਸਮੇਤ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਪ [illegible] ਸਭ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ [illegible]
ਅਤੇ ਸਤਨਾਮ ਲਗੇ ਜਪਣੇ ਔਰ ਸਿਮ
ਰਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਹੁ [illegible] ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਰ
ਤ ਨਾਲ ਉਠ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਸਨਾਨ ਕਰਨ ਦੇ
ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੀ ਉਸਤਤੀ ਕਰਨ ਜਦ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓ ਬੈਠੇ ਦਿਸਣ ਲਗੇ ਹੋ
ਦਣ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਸਮੇਤ ਪਰਜਾ ਦੇ ਆਏ ਚ
ਰਨੀ ਲਾਗੇ ਤੇ ਅਰਥ [illegible] ਲਗੇ ਹੇ ਦੀਨ
ਪ੍ਰ ਆਪ ਏਥੋਂ ਚਲ ਕਰ ਛੇਤੀ ਉਦਾਸ ਹੋਏ ਹੋ ਜੀ ਆਪ ਦੇ ਏਥੇ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਬਹੁ
ਅੰਨ ਹੋਵਣਗੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਆਨੰਦ ਹੋਗਾ ਤੇ ਦੇਸ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਗਾ ਤੇ ਸਿਖੀ ਪ੍ਰਗਟ
ਹੋਵੇਗੀ ਸੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਏ ਬੇਗੀ [illegible] ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਬੇਨਤੀਆਂ
ਜਾਂ ਤੇ ਸਰਬ ਲੋਕਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਿਹਰ ਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੇਰੇ ਦੇਸ ਵਿਖੇ [illegible] ਹੋਵਨਗੀਆਂ [illegible]
[illegible]
[illegible] ਹੋਗੀ ਔਰ ਸਰਬ [illegible] ਦੀਆਂ [illegible] ਹੋਵਨਗੀਆਂ ਔਰ

ਆਏ ਸਿਖ ਸੰਤ ਦੀ [illegible] ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਦੀ [illegible]
ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਤੇ ਸਰਬ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਦੇ ਰਖਣੇ ਵਾਸਤੇ ਬਹੁਤ ਜਤਨ ਕਰਦੇ ਹੈ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਨ
ਹੀ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਤੂੰ ਹੈਂ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਸਾਨੂੰ ਹੋਰ ਭੀ ਲੋਕ ਚ
ਹੁੰਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਅਸਾਂ ਸਾਰੇ ਹੀ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਜਿਥੇ [illegible] ਭਗਤ [illegible] ਹੋਵੇਗਾ
ਸੁ ਉਥੇ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚਾਂਗੇ ਏਹੁ ਕਹਿ ਕਰ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਪਰਜਾ ਦਾ ਮਨ ਠਹਿਰਾ
ਇਕਰ ਉਥੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਰਬਤ ਪਰ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਚਲਣੇ ਲਗੇ ਤਾਂ
ਉਨਾ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ਅਸਾਂ ਕੁਛ ਆਪ ਦੀ ਸੇਵਾ ਭੀ ਨਾ ਕਰ ਲਈ ਤੇ
ਦਰਸਨ ਭੀ ਪਸੰਨ ਹੋਕਰ ਨਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਭ ਨੂੰ ਸਾਂਤੀ ਦੇਕਰ
ਉਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥ ॥ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥ ॥

॥ ॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ ਰਾਹ ਮੇਂ ਰਹਣੇ ਕੀ॥

॥ਤਾਂ ਅਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਇਕ ਗਰਾਮ ਦੇ ਪਾਸ
ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਉਥੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕਰੀ ਜਦ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ
ਉਨਾ ਲੋਕਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਦੁਖੀ ਹਾਂ ਜੀ ਤੇ
ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਅਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹੀ ਦੁਖ ਲੈ ਜੀ ਦੇਖੋ ਜੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਤੇ ਲੜਕੇ ਹਾਂ ਮਤੇ
ਬਾਹਰ ਖੜੇ ਹੈਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਅਸਥਾਨ ਜਾਇ ਰਹਾਂਗੇ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀਂ ਇਥੇ ਚੰਗੇ ਭਲੇ ਵਸਦੇ ਉਠ ਤੁਰੇ ਹੋ ਤੁਸਾਨੂੰ ਕਿਆ ਦੁਖ
ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਥੇ ਸਾਨੂੰ ਏਹੁ ਦੁਖ ਹੈ ਕੇ ਜਦੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨੇ
ਗੁਜਰ ਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਏਹੁ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਸਾਡਾ ਗਰਾਮ ਰੋੜ੍ਹ ਕਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਫੇਰ
ਛੀ ਮਹੀਨੀ ਅਸੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤੇ ਮੁੜ ਕਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਏਹ ਬਾਤ ਉਨਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀ
ਸੁਣ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੇ ਕਰ ਤੁਮਾਰੇ ਘਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਰੋੜ੍ਹ ਕਰ ਲੈ ਜਾ
ਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕਰ ਤੁਮਾਰੇ ਘਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਨ ਰੁੜ੍ਹਾਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਵੋ
ਤਾਂ ਉਨ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਕਹੋਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪ ਦੇ ਹੀ ਸਿ
ਖ ਹੋਵਾਂਗੇ ਤੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਾਂਗੇ ਜੇ ਕਰ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਭ ਤੇ
ਆ [illegible] ਹੋਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਸਾਂ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਤੁਸਾਂ ਜਾਵੋ ਅਤੇ
ਅਸਾਂ ਏਥੇ ਬੈਠਦੇ ਹਾਂ ਜਬ ਤੁਸਾਂ [illegible] ਦੇਖ ਲੈਣਾ ਜੇ ਕਰ ਤੁਸਾਡੇ ਘਰ ਬਚ
ਰਹੇ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪਣੇ ਘਰੀਂ ਆਇ ਵਸਣਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਕੀ ਸਿਖੀ ਤੁਸਾਂ ਧਾ

ਰਟਕਰਦੀ ਤਾਂ ਏਹੁ ਸਾਂਤੁ ਚਟਕਰ ਓਹ ਲੋਕ ਤਾਂ ਓਥੇ ਬੈਠੇ ਆਏ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਉਥੇ ਬੈਠ ਰਹੇ ਜਦ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਓਹ ਸਮਾਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸ
ਮੁੰਦ੍ਰ ਲਗਾ ਲਹਿਰਾਂ ਛਡਣ ਜਾਉ ਛਿਪਿਆਂ ਤੇ ਓਨਾਂ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਰੋੜਨ ਵਾਸਤੇ ਅ
ਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਨਾ ਚਰਨ ਛੁਹਾਇਆ ਤਾਂ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਚਰਨਦੇ
ਛੁਹੇ ਨਾਲ ਆਪਨੇ ਟਿਕਾਣੇ ਜਾਇ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਪ੍ਰਤ
ਾਪ ਕਰਕੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਓਨਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਨ ਛੁਹ ਸਕਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ
ਕੇ ਓਹ ਗਰੀਬ ਨੇ ਬਨਾਏ ਰਹੇ ਸਬ ਆਪਨੇ ਅਸਥਾਨ ਟਿਕੇ ਰਹੇ ਜਦ ਓਹ ਸਮਾ
ਬੀਤ ਚੁਕਾ ਤਾਂ ਓਹ ਲੋਕ ਆਏ ਆਪਨੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਜਦ ਆਇ ਕਰ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਘ
ਰ ਓਸੇ ਤਰਾਂ ਬਨੇ ਰਹੇ ਤੇ ਅਮਨ ਅਮਾਨ ਖੜੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ

ਓਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਨ ਤਾਂ ਓ ਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪ
ਆਪਨੇ ਘਰਾਂ ਦੇ ਰ ਚਾ ਆਇ ਵਸੇ ਤਾਂ ਓ
ਨਾ ਲੋਕਾਂ ਇਕਠੇ ਹੋ ਇਕਰ ਕਹਿਨ ਬ
ਰੋ ਭਾਈ ਏਹੁ ਸੰਤ ਤਾ ਬੜੀ ਕਲਾ ਵਾਨ
ਹੈ ਨ ਚਲੋ ਭਾਈ ਹ ਸ ਸੰਤ ਦੀ ਸਰਨ ਕੋ
ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਓਹ ਲੋ ਕ ਭੇਟਾ ਲੈ ਕਰ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਇ ਵਡ ਦੂ ਸ
ਤੇ ਚਲੇ ਤਾਂ ਆਇ ਕ ਰ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਚਰ
ਨਾਂ ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇ ਕਿਆ ਤੇ ਕਹਿਨ ਲ
ਗੇ ਜੀ ਸਾਂ ਨੂੰ ਆਪ ਨੇ ਚਰਨ ਦੀ ਪਾਹੁ
ਲ ਦੇਵੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਚਰਨ ਧੋਇ ਕਰ ਪਾਹੁਲ ਦਿਤੀ ਅ
ਤੇ ਨਾਮ ਦਾਂ ਉਪਦੇਸ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਓਹ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਉਨਾਂ ਕੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕਰੀ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਪਰਮ ਸਾਧ ਸੁਨ ਵਡੇ ਤੇ ਸ
ਬਦ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨਾ ਆਏ ਸੰਤ ਮਹਾਤਮਾਂ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰਨੀ ਤੇ ਭੁਖੇ ਦੀ
ਤੇ ਨਗੇ ਕੋ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਦੇਣਾ ਏਹੁ ਉਪਦੇਸ ਕਰਕੇ ਸਰਲ ਮਾਰਗ ਕੋ ਪਾਇਆ
ਤਾਂ ਜਿਤਨੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਗਾਮ ਸਨ ਸਭ ਨਾ ਦਿਖੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਅਨੂਪ
ਗਾਇਆ ਸਭਨਾ ਕਉ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਬੰਦਗੀ ਵਿਚ ਸਭ ਜੀਵ ੧
ਲਾਇਆ ਕਿਤਨਾ ਕਾਲ ਓਥੇ ਰਹੇ ਤੇ ਫੇਰ ਸਭ ਉਪਰ ਖੁਸੀ ਕਰ ਕੇ ਓਥੋਂ ਚਲ

ਤੇਰਹੋ) [illegible]

॥ਆਰੋਗ ਸਾਖੀ ਏਕ ਦੇਵਨ ਲੋਏ॥

॥ਆਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਕਉ ਤਾਰਤੇ ਤਾਰਤੇ ਏਕ ਔਰ ਨਗਰ ਮੇਂ ਜ
ਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂਏ ਉਸ ਨਗਰ ਕਾ ਨਾਮ ਹਾਸੂਪੁਰ ਕਹਿਤੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ
ਬਾਹਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਲ ਮਰਦਾਨਾ ਔਰ ਸਤਗੁਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਤੇ ਹੋ
ਰੇ ਤਾਈਂ ਲੈਕਰ ਏਕ ਬ੍ਰਿਛ ਕੇ ਤਲੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਪਰ ਤਿਸ ਗ੍ਰਾਮ ਕਉ ਏਕ
ਦੇਵ ਅਗਨਿ ਲਗਾਇ ਜਾਤਾ ਥਾ ਅਤੇ ਉਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਿਤ ਨਵੇ ਘਰ ਬਣਾਉ
ਣੇ ਪੈਂਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਉਸ ਨਗਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ
ਜਦ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸੰਤ ਜਾਣ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਆਇ ਕਰ ਚਰਨ ਪ
ਰ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰ ਬੈਠ ਗਏ ਅਤੇ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅੰਨ ਦੀ ਭੀ ਸੇਵ ਕੀਤੀ ਪ
ਰੇਮ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਸਾਗਰ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ
ਕਲਿਆਣ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਤਨੇਕ ਦਿਨ ਉਥੇ ਰਹਿਕਰ ਉਨ ਲੋਕਾਂ ਉਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਦ੍ਰਿਸਟ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਜਿਸ ਰਾਜਾ ਨੇ ਅਬ ਦੂ ਸਿਖੀ ਦੇ ਜਾਂ ਸਿ
ਖ ਨੇ ਜਿਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਉਧਾਰ ਹੂਆ ਹੈ ਸਭ ਕਾ ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ
ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਟਹਿਲ ਬਹੁਤ ਕਰੀ ਜਦ ਓਹ ਦਿਨ ਆਏ
ਆ ਤਾਂ ਸਭ ਲੋਕ ਇਕੱਠੇ ਹੋਇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਆਏ ਅਤੇ ਕਹਿਣੇ
ਲਗੇ ਹੇ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਜੀ ਹੋਰ ਤਾਂ ਅਸੀ ਸਭ ਤਰਾਂ ਰਾਜੀ ਹਾਂ ਜੀ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਇਕ
ਬੜਾ ਕਲੇਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਪਿਛੋਂ ਅਸੀ ਸਭ ਆਦਮੀ ਸਣੇ ਇਤ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਅਸਬਾਬ ਲੈਕੇ ਹੋਰ ਥਾਂ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਜੀ ਕਿਉਂਕਿ ਏਥੇ ਸਾਡੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਅ
ਚਾਣਕ ਹੀ ਅਗ ਲਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਸ ਅਗਨੀ ਦੇ ਡਰ ਕਰਕੇ ਹੋਰ ਅਸਥਾਨ
ਗ੍ਰਾਂ ਜਾਇ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਦ ਫੇਰ ਓਹ ਸਮਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਆਣ ਕਰ ਨ
ਵੇ ਘਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਜੀ ਸੋ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਅਸੀ ਦੁਖੀ ਹੋ ਗਏ ਹਾਂ ਤੇ ਆਪ ਦੀ
ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਚਲੋ ਜੀ ਅਸੀ ਆਪ ਦੀ ਸੇਵਾ ਟਹਿਲ ਕਰਾਂਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ੧
ਭਾਈ ਅਗ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਲਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਇ
ਕ ਦੇਉ ਹੈ ਓਹ ਆਣ ਕਰ ਅਗ ਲਾਇ ਕਰ ਸਾਨੂੰ ਜਲਾਂਦਾ ਹੈ ਜੀ ਸੋ ਆਪ ਪੂਰ
ਨ ਸੰਤ ਹੋ ਤੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਹੋ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਆਪ ਦੀ ਰਜਾਇ ਹੋਵੇ ਸੋ ਕਰੀਏ ਜੀ
ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਚਿੰਤਵਤ ਭਏ ਭਾਈ ਤੂ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ [illegible] ਧਰਨ [illegible] ਸਤਿ [illegible]
ਸਮੇਰ ਨਕਰਾਵੇਗੀ [illegible] ਆਏ ਦੂਰ ਹੋ
ਜਾਵਹਿਗੇ ਸੰਤ ਸੰਤੋਖ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਵਿਚ ਬੈਠ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿਗੇ ਮਨ ਬਾਛ
ਤ ਫਲ ਭੋਗਾਵਹਿਗੇ ਅਤੇ ਅਜੇਤੇ ਲੈ ਕਰ ਅਗੇ ਅਗਨਿ ਲਗੇਗੀ ਪਰ ਇਕ ਏ
ਸੰਦੂ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਬਣਾਉਣੀ ਆਏ ਆਖਿਰ ਨੂੰ ਭੋਜਨ ਦੇਣ ਧਰਮ ਦੀ ਕ੍ਰਿਤ ਕ
ਰਨੀ ਸੰਤ ਮਹਾਤਮਾਂ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰਨੀ ਤਾਂ ਓਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਮਹਾਰਾਜ ਆਪ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਵੇਂਗੇ ਤਾਂ ਸਭ ਲੋਕ ਇੱਕਠੇ ਹੋਇਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ
ਸਿਖ ਹੋਣੇ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਗਰਮੇ ਕੇ [illegible] ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ
ਹੁਕਮ ਮਨ ਕਰ ਓਥੇ ਹੀ ਬਠੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਜਦ ਓਹ ਦਿਨ ਆਇਆ ਅਗਨ ਲਗਨ ਦ

ਤਾਂ ਓਹ ਲੋਕ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਤੇ ਬ
ਲ ਬਚੇ ਨੂੰ ਲੈ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾ
ਸ ਆਇ ਬੈਠੇ ਅਤੇ ਸ ਹੋਣ ਲੋਹਗੜੀ
ਬਨਿਵਾਸ ਜੀਅ ਜਾਇ ਬੇ ਅਗਨ ਲ
ਗਾਈ ਹੈ ਜੀ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਹੈ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਨਾਂ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ
ਤੁਸੀ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਕਰ ਸਤਨਾਮ ਪਾ
ਸਰ ਜੀ ਕਾ ਸਿਮਰ ਨ ਕਰਹੁ ਤਾਂ ਓਨਾ
[illegible] ਘਰਾਂ ਤੇ ਨਹੀ ਕਢੇ
ਅਤੇ ਭਰਦੇ ਸਰਗੁ ਦੂਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਏ
ਬੈਠੇ ਤੇ ਲਗੇ ਸਤਨਾਮ ਜਪਣ ਲਗੇ ਸਾਂ ਓਹ ਵਖਤ ਆਇਆ [illegible] ਵੇਖਤੇ
[illegible] ਆਇ [illegible] ਅਸਮਾਨ [illegible] ਪੈ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible]

ਦੇ ... ਅੰਤਰਜਾਮੀ ... ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਜੋ ਚਲੇ ... [illegible]
ਦੇ ਤਾਂ ਏਹੁ ... ਨਹੀਂ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਅਪਾਰ ਰਸ ਜਾਂਗੀ ... [illegible]
ਖਿਆ ਕੇ ਲੋਕ ਸਬ ਡਰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਆਤਰ ਹੋਏ ਹੈਨ ਦੇਖਕੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਨੇ ਉਸਦੇ ਉਪਰ ਦਯਾ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਤਿਸਦੇ ਉਪਰ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਪਈ ਤਾਂ ਤਤਕਾਲ ਗੀ
ਰਿ ਪਰਾ ਤੇ ਮੂਰਛਾ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਰਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇਖ
ਹਨਾਂ ਦੇਉ ਡਿਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਮਨ ਮੋਚਨ [illegible] ਆਇ ਗਈ ਤਾਂ ਆਪਨਾ ਚਰਨ
ਉਸਦੇ ਉਪਰ ਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਛੁਹਾਇਆ ਜਦ ਚਰਨ ਲਗਾ ਤਾਂ ਦੇਉ ਉਠ ਕਰ ਬੈਠ ਗਇ
ਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀ ਦਿਆਂ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਢਹਿ ਪਇਆ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਮੋਏ ਹੋਏ ਜੀ
ਵਨੂੰ ਪ੍ਰਾਣ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਓਹ ਦੇਉ ਨੇ ਦੇਖਕਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਪ੍ਰਤਾਪ
ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਮੈਂ ਆਪਦੀ ਸਰਣ ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਅਪਰਾਧ ਛਿਮਾ ਪ੍ਰ
ਨ ਕਰੋ ਜੀ ਮੈਂ ਆਪਦੀ ਸਰਣ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਹੋ ਤੁਮਾਰੇ ਮੇਂ ਤੇ
ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਵਿਚ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜੀ ਮੈਂ ਅਣਜਾਣ ਹਾਂ ਜੀ ਆਪ ਕੀ ਮਹਿਮਾ
ਮੈਂ ਨਹੀ ਸਮਝੀ ਤੇ ਆਪ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੋ ਸਰਬ ਗੁਣਾਂ ਕੀ ਖਾਣ ਹੋ ਤੇ ਮੈਂ ਇਨਾਂ
ਲੋਕਾਂ ਪਾਸੋਂ ਈਨ ਮਨਾਵਦਾ ਸਾਂ ਤੇ ਤਾਂ ਏਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਸਾੜ ਜਾਂਦਾ ਸਾਂ ਤੇ ਹੁਣ ਮੈਂ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਭੁਲਾ ਹਾਂ ਜੋ ਪੁਆੜੇ ਹੁੰਦਿਆਂ ਮੈਂ ਏਹੁ ਕੁਕਰਮ ਕਰਨ ਲਗਾ ਸਾਂ ਅਬ ਇਨਕੇ
ਭਾਗ ਜਾਗੇ ਹੈਨ ਜੋ ਆਪ ਦਾਏ ਵੇ ਚਰਨ ਪਇਆ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਕੀ ਕਲਿਆਨ ਕ
ਰੀ ਹੈ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ ਨਿਧਾਨ ਹੋ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਹੋ ਤੇ ਮਹਾਂ ਭੀ ਆਪਕਾ ਦਾਸ
ਹਾਂ ਜੀ ਜੋ ਆਗਿਆ ਕਰੋਗੇ ਮੈਂ ਸੋਈ ਕਰਾਂਗਾ ਜੀ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਕਸਟ ਮੇਟਾ ਹੂ
ਜੀ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਸਰਬ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿ
ਸ਼ਟੀ ਕਰਤੇ ਭਏ ਓਨਾ ਸਭਨਾ ਸਿਖਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਇਸ ਨਗਰ ਮੇਂ ਬ
ਡੀ ਸੁੰਦਰ ਧਰਮਸਾਲ ਬਣਾਓ ਤੇ ਸਬਦ ਕੀਰਤਨ ਕਰਿਆ ਕਰੋ ਜਤੁ ਨਾਮ ਰ
ਤ ਦਿਨ ਜਪਣਾ ਤਾਂ ਤੁਮਾਰੇ ਸਭ ਦੁਖ ਦੂਰ ਹੋਵਣਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇਉ ਨੂੰ ਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਭਾਈ ਤੇਰੀ ਕਲਿਆਣ ਤਦੋਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਤੂੰ [illegible] ਧਰਮਸਾਲ ਦਾ ਪਾਨੀ
ਭਰੇਂਗਾ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉਪਰ ਰੱਖ ਕੇ ਜਲ ਭਰੇਗਾ [illegible] ਭਾਈ ਬਾਲ
[illegible] ਅਮ੍ਰਿਤ [illegible] ਜੀ ਏਹੁ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ [illegible]
[illegible] ਸਾਧ [illegible] ਹੋ [illegible]
[illegible] ਦੀਵਾ ਬਾਲੇਗਾ [illegible]

ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰੇਗਾ ਸੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੇਗਾ ਅੰਤ ਸਮੇ ਉਤਮ ਗਤੀ ਪਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਲੋਕ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੇਗਾ ਓਹ ਸਾਰੇ ਦੇਸ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਜੋ ਕੋਈ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਸੁਣਨ ਤੇ ਆਉਣ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਪਦੇਸ ਦੇਣ ਸਿਖੀ ਕੀ ਰੀਤ ਸਿਖਣ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਨਾਮ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਵਣ ਏਹ ਰੀਤ [illegible] ਬਿਦਤ ਹੋਈ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ॥ ॥

॥ਆਗੈ ਸਾਖੀ ਅਪਣੇ ਦੇਸ ਕੋ ਆਏ॥

ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਦੇਸ ਤੇ ਸੰਗਤਾਂ ਕੋ ਸਚੇ ਮਾਰਗ ਲਾਇ ਕਰਤਸ ਰਥਤ ਗਜਾ ਰੰਗ ਕਾ ਉਪਾਰ ਕਰਕੇ ਨਾਲ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਕਿਉ ਮਰਦਨਾ ਹੁਣ ਕਿਥਾਉ ਚਲਣਾ ਹਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਉ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਇ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਸਮੁੰਦ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਿਥਾਉ ਚਲਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਜੀ ਜਿਥੇ ਆਪ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਓਥੇ ਆਏ ਹਾਂ ਅਗੋ ਜਿਧਰ ਜਾਵੋਗੇ ਦਾਸ ਵੀ ਉਂਦਈ ਚਲਨਗੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੜੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਅਤੇ ਜਿਥੇ [illegible] ਤਰ ਧਿਆਨ ਹੋਏ ਅਤੇ ਗਦੀ ਉਪਰ ਆਇ ਖੜੋ ਹੋਏ ਤੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬੋ ਅਜਿਤੇ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਚਲਣ ਹੈ ਤਾਂ ਉਥੇ ਅਜਿਤ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਜਿਤਿਆ ਇਕ ਅਬਦਲ ਰਹਮਾਨ ਫਕੀਰ ਤਲੇ ਦੇ ਚਕ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਓਥੇ ਲੋ

ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਆ ਕੀਏ ਓਹੁ ਸਤੋ ਪਾਸੋ ਪਿਉ ਮੰਗਦਾ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਤੇ ਆਖਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਜਿਤਿਆ ਤੂੰ ਅਖੀਆਂ ਮੀਟ ਤਾਂ ਅਜਿਤੇ ਅੰਖੀਆਂ ਮੀਟਿਆਂ ਤਾਂ ਸਭੇ ਹੀ ਤਲੇ ਦੇ ਚਕ ਆਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਮਹਾਰਾਜ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਅਜਿਤਿਆ ਤੂੰ ਅਖੀ ਉਘਾੜ ਕੇ ਦੇਖ ਤਾਂ ਅਜਿਤੇ ਅੰਖੀ ਖੋਲ ਕਰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਤਲੇ ਦੇ ਚਕ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਬਦਲ ਰਹਿਮਾਨ

ਦੇਅ ਸਰੋਹਾ [illegible] ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ [illegible]
ਹੁਏ ਅਤੇ ਮੀਏ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਵਲੋਂ ਦੁਆਇ ਆਖਿ ਅਤੇ ਨ[illegible] ਕਿ ਹੇ ਅਬਦੁ
ਲਰਹਿਮਾਨ ਜੀ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਸਦਦਾ [illegible] ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਆਇ ਕ
ਰ ਮੀਏ ਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨ ਨੂੰ ਜਾਇ ਆਖਿਆ ਤਾਂ ਮੀਆਂ ਅਬਦੁਲਰਹਿਮ
ਨ ਸੁਣਦਾਈ ਉਠ ਤੁਰਿਆ ਪਰ ਮੀਏ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਭੀ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਆਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਮੀਆ ਚਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੁਆਈ ਦੇਂਦਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ
ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿਦਿਆ ਭੀ ਕਰਦਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਦੇਖ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇ
ਕ ਸਲੋਕ ਆਖਿਆ। ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਨ ਦੁਆਈ ਸੇਮ
ਰਨ ਲੈਂਦੇ ਭੀ ਮਰਿ ਜਾਂਹਿ। ਲਖੀ ਨ ਜਾਈ ਨਾਨਕਾ ਕਿਥੇ ਜਾਇ ਸਮਾਹਿ॥ ੧ ॥ ਤਾਂ
ਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕਰ ਚਮਕਿਆ ਅਤੇ ਆਇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਸ
ਲਾਮ ਕੀਤਾ ਓਸ ਦਾ। ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਿ ਓ ਮੀਆਂ ਜੀ ਚੰਗੇ ਭਲੇ ਹੋ
ਤਾਂ ਮੀਏ ਆਖਿਆ ਹਾਂ ਸਾਂਈ ਲੋਕ ਜੀ ਚੰਗੇ ਭਲੇ ਹਾਂ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਮੀਆਂ ਜੀ ਤੁਸ ਕਿਉਂਕਰ ਆਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਫਿਰਦੇ ਨੇ ਧਿਉ ਅਕਰਾ ਕਰ ਰਖਿਆ ਹੈ ਪ
ਰ ਇਉਂ ਨਿਖੇਲ ਦੇਵਾਂਗੇ। ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਸਾਲਣੇ ਉਪਰ ਖਟੇ ਦੀ ਫਾੜੀ ਨਿਚੋੜ ਲਈਦੀ ਹੈ ਤੇ ਫੋਗ
ਸੁਟ ਪਾਈਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹੀ ਤਾਂ ਮੀਯਾ ਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨ ਖ
ਲੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਮੀਏ ਨੂੰ ਚਪ ਲਗੀ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਜੋ ਮੈਂ ਤਾਂ ਪੁਛ ਲੈਣ ਆਇਆ
ਸਾਂ ਸਰੋ ਅਗਲੀ ਸਭ ਦੇ ਚਲਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੀਏ ਨੇ ਇਕ ਹੋਰ ਮੀਆਂ ਨਾਲ ਸਾਦਿਆ
ਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੀਏ ਕਹਿਆ ਜੋ ਏਹੁ ਕੀ ਆਖੇਗਾ ਜੋ ਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨ ਹਿੰਦੂ ਪਾਸ ਆਪਣੀ
ਕਰਾਮਾਤ ਖੁਹਾਇ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਤਨੇ ਮੇ ਓਹ ਭੀ ਆਇ ਗਇਆ ਪਰ ਬਹੁਤ ਗੁ
ਮਾਨ ਨਾਲ ਆਇਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ
ਉਸ ਦੀ ਵਲ ਨਜਰ ਕਰ ਕੇ ਡਿਠਾ ਤਾਂ ਓਹ ਭੀ ਖਾਲੀ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਮੀਏ ਨੇ ਕਹਿਅ
ਭਾਈ ਅਸੀ ਵਡੇ ਦਰ ਉਪਰ ਪਏ ਹਾਂ ਜੇ ਖੁਦਾਇ ਸੇਦ [illegible] ਖੇਗਾ ਤਾਂ ਭੀ ਭਲੀ ਬਾਤ ਹੈ
ਕਰਾਮਾਤ ਦੀ ਕਿਸ ਨੂੰ ਪਈ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਡਿਠਾ ਜੋ ਮੀਆਂ ਅਬਦੁਲਰ
ਹੀ ਅਤੇ ਸੁਹਿਮਾਰਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੀਆਂ ਜੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਚ ਇਕ
[illegible] ਪਈ ਤਾਂ ਕਿਆ ਹੋਇ ਗਇਆ ਪਰ ਏਹ ਬੋਲ ਨਹੀ ਬੋਲੀਦਾ ਜਿਸ
ਦੀ ਖਸਮ ਨੂੰ ਹੈ ਉਸੇ ਦੇ ਪਾਸ ਹੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਓਨਾ ਦੀ ਕ
ਰਾਮਾਤ ਓਨਾ ਦੇ ਪਾਸ ਹੀ ਆਇ ਗਈ ਤਾਂ ਓਹ ਦੋਵੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਏ

[illegible] ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਤਿਆ [illegible] ਤਾਂ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਆਪ ਬੰਦਗੀ ਕਰਕੇ ਹੁਜਰੇ ਵਿਚ ਚੱਲੋ ਜੀ [illegible] ਕਰੀ
ਏ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲੀਏ ਮੀਆਂ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਉਠਕੇ ਤੁਰ
ਪਏ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਲਦੇ ਚਲਦੇ ਰਾਹ ਵਿਚ ਜਿਮੀ ਵਲ ਨਿਗਾਹ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਓ
ਥੇ ਮੁਹਰਾਂ ਹੀ ਹੋ ਗਈਆਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੀਆਂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਰਸਤਾ ਭੁੱਲ
ਗਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਰਸਤਾ ਤਾਂ ਸਜੇ ਹਥ ਰਹਿ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੀਏ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਜੀ ਜਿਸ ਪਾ
ਸੇ ਹੀ ਚਲੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਪਾਸੇ ਗਏ ਤਾਂ ਮੀਆਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਮੁਹਰਾਂ ਦੀਆਂ ਢੀ
ਗਾਂ ਪਈਆਂ ਹੈਨ ਤਾਂ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਜਰੇ ਵਿਚ ਜਾਇਕਰ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਮੀਏ ਨੇ
ਬੜੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮੀਆਂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ
ਮੀਏ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਛਿਆ ਮਹੀਨਿਆਂ ਪਿਛੋ ਹੁਜਰੇ ਤੇ ਬਾਹਰ ਆਉਨਾ ਹਾਂ
ਇਕ ਮਸ਼ਕ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਦੀ ਤੇ ਇਕ ਸੇਰ ਜੌਂ ਲੈ ਕਰ ਵੜਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਛੇ ਮਹੀਨੀ ਨਿਕਲ
ਆਉਨਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਅਜਿਤਿਆ ਅਜਿਤੋ ਲੈ ਕਰ ਅਸੀਂ ਵੀ ਏ
ਕ ਮੁਸਟ ਰੇਤ ਦੀ ਹਮ ਭੀ ਖਾਇਆ ਕਰਹਿਗੇ ਜਦ ਏਹੁ ਬਾਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਮੀ
ਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਘਰ
ਹੋ ਅਤੇ ਹਮ ਭੁਲੇ ਹਾਂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਬਖਸੀਏ ਜੀ ਔਰ ਆ
ਜ ਧੰਨ ਭਾਗ ਹੈ ਹਮਾਰੇ ਜੋ ਆਪ ਨੇ ਹਮਾਰੇ ਹੁਜਰੇ ਕਉ ਵਸੇਸ ਕੀਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੀਆਂ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਖਸੇ ਹੋ ਅਤੇ ਧਿਆਨੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ
ਹੈ ਤਾਂ ਮੀਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੀ
ਏ ਉਪਰ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਉਥੇ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥ ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

[illegible] ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੀਵਕਾ ਉਪਾਰ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਇਕ ਨਗਰ ਦੇ ਵਿਖ
ਲਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਏ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਭਗਵਾਨ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਭੁਖਿਆ ਲਗੀ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ
ਸਦੀ [illegible] ਆਹਾਰ ਲੈ ਆਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਛਾ ਭਾਈ ਤੇਰੀ ਮਰਜੀ ਏ
ਹੁਣ ਹੋਵੇ ਮਰਦਾਨਾ ਉਠਕਰ ਉਸ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਜਾਇ ਵੜਿਆ ਅਤੇ ਉਨ [illegible]
ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ [illegible] ਦੇ ਦਿਤੀ ਪਰ ਸਭਨੂੰ ਮਨੇ ਕਰ ਛਡਿਆ ਜੋ ਏਸ ਨੂੰ ਕੋਈ
ਅੰਨ ਅਤੇ ਪਾਣੀ [illegible] ਦੇਵੇ ਸਭ ਨੇ ਮਨਾ ਕਰ ਛਡੀਆ ਜੋ ਕਿਨੇ ਨ ਦੇਣਾ [illegible]
ਅਗ ਪਾਣੀ ਕਿਥੋ ਮਿਲ ਹਥ ਲਗੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ

ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ [illegible] ਅਗੇ ਜਾਂ ਚਲਨ ਤਾਂ ਅਗੇ ਇਕ ਬੈਰਾਗ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਸੈ ਮਰਦਾਨਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਖ ਕਰ ਇਸ ਦੇ ਪਥਰ ਉਠਾਉ
ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਉਥੇ ਪਥਰ ਚਾਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਪਥਰ ਦੇ ਹੇਠੋਂ ਬੜਾ ਸੁੰਦਰ ਕੁੰਡ
ਤਦਾ ਤਲਾਉ ਨਿਕਲ ਆਇਆ ਜੋ ਪਾਣੀ ਕਰਕੇ ਪੂਰਣ ਹੋਇਆ ਵਿਚ ਨ ਹੋਇਆ ਮਰ
ਦਾਨਿਆ ਤੂੰ ਇਸ ਕੁੰਡ ਵਿਚ ਰੋਟੀਆਂ ਪਕਾ ਕਰ ਪਾਇਦੇ ਤੂੰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਨਾ
ਜ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਕਪੜੇ ਵਿਚ ਬੰਨਕੇ ਪਾਇਦੇ ਤੂੰ ਪਰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖ ਕਰ ਜਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣਿਆ ਤਾਂ ਉਸੇ ਵਖਤ ਰੋਟੀਆਂ ਪਕਾਕੇ ਮਰਦਾਨੇ
ਉਸ ਕੁੰਡ ਵਿਚ ਪਾਇ ਦਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਨਾਜ ਕਪੜੇ ਵਿਚ ਬੰਨਕੇ ਪਾਇ ਪਾਇ
ਜਦ ਮਰਦਾਨੇ ਰੋਟੀਆਂ ਤੇ ਅੰਨ ਪਾਇਆ ਸੋ ਸਭੇ ਹੀ ਡੁਬ ਗਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ

ਆਖਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਹੁ ਤਾਂ ਅਨਾਜ
ਸਾਡਾ ਏਵੇਂ ਹੀ ਗਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਿਆ ਤੂੰ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਿ ਕੇ ਕਹੁ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤ
ਸਾਹੁ ਜੀ ਜੇ ਕਰ ਸਡਾ ਅਨਾਜ ਨਿਕਲ
ਆਵੇ ਤਾਂ ਮੈ ਇਕ ਰੋਟੀ ਹੋਰ ਨਾਮ ਦੇ
ਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤ ਸਾਹੁ ਜੀ ਜੇ ਕਰ ਸ
ਡਾ ਅਨਾਜ ਨਿਕਲ ਪਵੇ ਤਾਂ ਮੈ ਇਕ
ਰੋਟੀ ਮੈ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਦੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਜਾਂ ਮ
ਰਦਾਨੇ ਇਹੁ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਰੋਟੀਆਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਨਾਜ ਸਭ ਪਕਕੇ ਤਰ ਆ
ਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਿਆ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਕਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਦੇਵੇਗਾ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਡੁਬਾ ਹੋਇਆ ਨਿਕਲ ਆਵੇ ਇਹੁ
ਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਮਰਦਾਨਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਤੇ ਕਹਿਓਸੁ ਹੇ ਦੀਨ ਪਤਿ
ਧਾਨ ਜੀ ਆਪ ਧੰਨ ਹੋ ਜੀ ਤਾਂ ਇਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ ਭਾਈ
ਏਹੁ ਫਕੀਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪਰਮੇਸਰ [illegible] ਹੈ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਅਗੇ ਪਾਣੀ ਦੇਵੇਂ ਬੇ
ਨਹੀ ਸਨ ਦਿਤੇ ਅਤੇ ਏਸ ਨੇ [illegible] ਰੋਟੀਆਂ ਤੇ ਅੰਨ ਪਕਾਇ
ਲਿਆਏ ਭਾਈ ਏਹੁ ਤਾਂ ਕੋਈ ਅਉਲੀਆ ਪੂਰਾ ਹੈ [illegible] ਅਤੇ ਫੇਰ ਉਸਦੇ

ਸਦੇ ਰਾਜੇ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਜਬ ਵਜੀਰ ਮੁਸਦੀ ਅਤੇ ਪਰਜਾ ਦੇ ਲੋਕ ਸਭਨੂੰ ਨਾਲ
ਲੈਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ ਤਾਂ ਹਥ ਜੋੜਕਰ ਆਖਣ ਲਗੇ ਹੇ ਦੀਨ
ਬੰਧੂ ਜੀ ਅਸੀ ਭੁਲੇ ਹਾਂ ਜੀ ਅਸਾਂ ਬੜੀ ਕੁਟਲਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੀ ਅਤੇ ਆਪ ਮਹਾਂਪੁ
ਰਖ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਬਖਸ਼ [illegible] ਬੜੀ ਬਿਆਦਬੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਸੰਤ ਪਰਦੇ
ਪਕਭੀ ਸਾਂਨੂੰ [illegible] ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੁਸੀ [illegible]
ਸਰ ਦੇ ਲੋਕੋ॥ ॥ਵਾਸਦੇਵ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਹੈ ਊਨ ਨ ਕਤਹੂੰ ਠਾਇ॥ ਅੰਤਰਬ
ਹਰ ਸੰਗ ਹੈ ਨਾਨਕ ਕਾਇ ਦੁਰਾਇ॥ ੧ ॥ਓਹ ਪਰਮੇਸਰ ਸਰਬ ਅਸ
ਥਾਨਮੇ ਵਸਦਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਹਾਜਰ ਹਜੂਰ ਹੈ ਕੋਈ ਅਸਥਾਨ ਐਸਾ ਨਹੀ ਜਿਥੇ
ਓਹ ਨਹੀ ਸਾਰੇ ਪਰਮੇਸਰ ਓਹ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਅੰਗ ਸੰਗ ਹੈ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਲੋਕ ਪਰ
ਲੋਕ ਵਿਚ ਸਹਾਇਕ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋਲੋ ਕੁਛ ਭੁਲਿਆ ਹੋਇਆ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਅ
ਤੇ ਤੁਸੀ ਭੀ ਉਸ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਜਪ ਕਰਹੁ ਤੁਸਾਡਾ ਭੀ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਬ ਰ
ਜਾ ਪਰਜਾ ਸਭ ਉਸ ਦੇਸ ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੁ
ਸਾਡੀ ਕਲਿਆਣ ਤਦੋ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਤੁਸੀ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਵਿਚੋ ਸਾਧ ਸੰਤ
ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁਗੇ ਏਕ ਧਰਮਸਾਲ ਬਣਾਵਹੁ ਆਏ ਅਭਿਆਗਤ ਕੀ ਸੇਵ
ਕਰਨੀ ਤਾਂ ਪਰਮ ਪਦ ਮੋਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੇ॥ ਏਹ ਕਹਿਕਰ ਓਥੋ ਚਲਤੇ ਭਏ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਕੋਹੜੀ ਫਕੀਰ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

॥ਆਗੇ ਬਾਲਾ ਜੀ ਕਹਿਤੇ ਹੈਨ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਜੋਤ
ਸਰੂਪ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਰਮ ਸੁਖਾਂ ਦੀ ਨਿਧੀ ਸਰਬਤ੍ਰ ਕੀ ਗਤੀ ਕਰ
ਤੇ ਕਰਤੇ ਚਲਤੇ ਚਲਤੇ ਏਕ ਨਗਰ ਮੇ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਏ ਪਰ ਉਸ ਨਗ
ਰ ਮੇ ਕੋਈ ਮਹਾਂਰਾਜ ਜੀ ਕਉ ਰਹਿਣੇ ਨਾਹੀ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਜਾਤੇ ਜਾਤੇ ਏਕ ਕੋਹੜੀ
ਫਕੀਰ ਦੀ ਕੁਟੀਆ ਮੇ ਜਾਇ ਵੜੇ ਓਹ ਇਕ ਤੇ ਕਖਾਂ ਦੀ ਕੁਲੀ ਸੀ ਤੇ ਨਾ ਦੀਵ
ਾ ਸੀ ਇਕ ਪਾਸੇ ਬੈਠ ਗਏ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਨਾ ਉਸ ਫਕੀਰ ਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਨਹੀ ਦੇਖ
ਿਆ ਤੇ ਨਾ ਏਨਾ ਦੇਖਿਆ ਓਥੇ ਰਾਤ ਕਟੀ ਜਾਂ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਫਕੀਰ ਨੇ ਅ
ਰਜ਼ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਹੇ ਮਹਾਂਪੁਰਖੋ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਜੋ ਤਾਂ ਕਿਨੇ ਪੰਖੀ ਔਰ ਪ
ਸੂ ਭੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਤੇ ਮਨੁਖ ਦੀ ਕਿਆ ਬਾਤ ਕਹੇ ਮੈ ਆਪ ਜਬੜੇ ਭਾਗਾਂ ਵਾ
ਲਾ ਹਾਂ ਜੋ ਆਪ ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪ ਨੇ [illegible] ਉਪਰ ਬੜੀ ਮੇਹਰ ਕੀ
ਤੀ ਹੈ ਇਸ ਤੇ ਮੈ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੂਆ ਹਾਂ ਕੇ ਮੇਰੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗੀ ਤਬ ਓਥੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁ

[illegible] ਦੂਰ ਦੇਸ [illegible] ਜੋ ਆ [illegible] ਹੋਇਆ ਗੁ
ਰੂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ [illegible] ਉਤਾਰਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਫਕੀਰ ਕਉ [illegible] ਇਕੁ ਸਬਦ ਉ
ਚਾਰਨ ਕੀਆ॥ ॥ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧॥ ॥ਜੀਉ ਤਪ
ਤੁ ਹੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ॥ ਤਪਿ ਤਪਿ ਖਪੈ ਬਹੁਤੁ ਬਿਕਾਰ॥ ਜੈ ਤਨਿ ਬਾਣੀ ਵਿਸਰਿ ਜਾਇ॥ ਜਿਉ
ਪਕਾ ਰੋਗੀ ਵਿਲਲਾਇ॥ ੧ ॥ਬਹੁਤਾ ਬੋਲਣੁ ਝਖਣੁ ਹੋਇ॥ ਵਿਣੁ ਬੋਲੇ ਜਾਣੈ ਸਭੁ
ਸੋਇ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਜਿਨਿ ਕਨ ਕੀਤੇ ਅਖੀ ਨਾਕੁ॥ ਜਿਨਿ ਜਿਹਵਾ ਦਿਤੀ ਬੋਲੇ ਤ
ਤੁ॥ ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਰਖਿਆ ਅਗਨੀ ਪਾਇ॥ ਵਾਜੈ ਪਵਣੁ ਆਖੈ ਸਭ ਜਾਇ॥ ੨ ॥ਜੇਤਾ ਮੋ
ਹੁ ਪਰੀਤਿ ਸੁਆਦ॥ ਸਭਾ ਕਾਲਖ ਦਾਗਾ ਦਾਗ॥ ਦਾਗ ਦੋਸ ਮੁਹਿ ਚਲਿਆ ਲਾਇ॥
ਦਰਗਹਿ ਬੈਸਣ ਨਾਹੀ ਜਾਇ॥ ੩ ॥ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਆਖਣੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ॥ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤ
ਰਣਾ ਹੋਰੁ ਨਹੀ ਥਾਉ॥ ਜੇ ਕੋ ਡੂਬੈ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਸਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਦਾਤਾਰ॥ ੪
॥੧॥ ॥ਜਾਂ ਏਹੁ ਸਬਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਓਹ ਫਕੀਰ ਕੋਹੜੀ ਸਬਦ
ਸੁਣ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਉਪਰ ਆਇ ਪਇਆ ਅਤੇ ਬੁਧ ਉਸ ਫਕੀਰ ਦੀ ਨਿ
ਰਮਲ ਹੋਇ ਗਈ ਅਤੇ ਦੇਹੀ ਉਸਦੀ ਚੰਗੀ ਹੋਇ ਗਈ ਅਤੇ ਰੋਗ ਭੀ ਉਸਦੀ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਲ ਦੂਰ ਹੋਇ ਗਇਆ ਅਤੇ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਅਤੇ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਫ ਕੀਰ ਦੀ ਅਧੀਨਤ
ਦੇਖ ਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿ ਹਾਲ ਕੀਤਾ ਜਦ ਓ
ਥੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਟੁਰ ਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸ
ਹਿਰ ਵਿਚ ਖਬਰ ਹੋ ਗਈ ਕੇ ਜਿਸ ਫਕੀ
ਰ ਨੂੰ ਅਸੀ ਰਹਿਣ ਨਹੀ ਸਾਂ ਦੇਂਦੇ ਉਸ ਮ
[illegible] ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਕੋਹੜੀ ਫਕੀਰ ਦਾ ਸਰੀਰ ਸ੍ਰੀ
ਰ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ [illegible] ਓਹ ਫਕੀਰ ਦੀ ਸ
ਹਿਰ [illegible] ਜਾਇ ਵ ਡਿਆਈ ਆਖਣ ਲ
ਗਾ ਦੇਖੋ ਭਾਈ ਇਸ [illegible] ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਦੀ ਕਿ
ਰਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਨਾਲ ਮੇਰ [illegible] ਰੋਗ ਦੂਰ [illegible] ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸ
ਹਿਰ ਦੇ ਲੋਕ ਉਸ [illegible] ਦੇਖ [illegible] ਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰ
ਨਾ ਉਪਰ ਆਇ ਪਏ ਅਤੇ [illegible] ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸ

[illegible] ਆਸ [illegible] ਸਮਾਨ ਉਪਕਾ
ਰ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋ ਜੀ ਸਾਡੀ ਮੇਹਰ [illegible] ਕਰੋ ਜੀ ਮਿਹ
ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸਿਖ ਕਰੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਨਾਮ ਬਖਸੋ ਜੀ [illegible] ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਸਾਡੀ
ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇ ਜੀ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਅਸੀ ਭੁਲੇ ਹੋਏ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਜਗਤ ਦੇ ਤਾਰਨ
ਹਾਰ ਹੋ [illegible] ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਬੇਨਤੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸੁਣ [illegible]
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਇਆ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ [illegible] ਜਗਤ ਕੇ ਉਧਾਰ ਵਾਸਤੇ [illegible]
ਅਵਤਾਰ ਧਾਰਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਮਨ ਮੇ ਦਇਆ ਆਇ ਗਈ ਤਾਂ ਸਭ [illegible]
ਉਨਾਂ ਦੇ [illegible] ਸਭ ਲੋਕ ਉਥੇ ਉਚ ਨੀਚ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ
ਹਾਜਰ ਹੋਏ [illegible]॥ ਤਿਨਾ ਦੇ ਤਾਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਪਰਮੇਸ
ਰ ਦੇ ਪਿਆਰਿਓ ਅਸੀ ਤੁਹਾਡੇ ਉਪਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਹਾਂ ਤੁਸੀ ਏਥੇ ਇਕ
ਜਗਾਹ ਬਣਾਵੋ ਜਿਥੇ ਮੁਸਾਫਰ ਆਇ ਕਰ ਬਿਸਰਾਮ ਕਰੇ ਔਰ ਆਏ ਸੰਤ
ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਅਭਿਆਗਤ ਕੋ ਭੋਜਨ ਦੇਨਾ ਔਰ ਆਪਣੀ ਕਿਰਤਿ
ਕਰਕੇ ਦੇਵੋ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਦੇਤਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਉਨਾ ਲੋਕਾਂ ਸਭ ਮਨਜੂਰ ਕੀ
ਤਾ ਤੇ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ਬਣਵਾਈ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣੇ ਚਰਨ ਧੋਇ ਕਰ ਸਭ ਕਉ
ਪਾਹੁਲ ਦਿਤੀ ਨਾਮ ਦਾਨ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤੇ ਕਹਾ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਹਾਜਰ ਹਜੂਰ ਜਾ
ਣ ਛਲ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ਹਰ ਸੂਰਤ ਰਾਜੀ ਰਹਿਣਾ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਦਸਵੰ
ਧ ਦੇਨਾ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਨੀਮਤ॥ ਏਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤੇ ਦੀਵਾ
ਨ ਲਗਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਇਕਠੀ ਹੋਈ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਕੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਉਨ ਸਿਖਾ ਪ੍ਰਤੀ ਏਕ ਸਾਖੀ ਸੁਣਾਉਤੇ ਭਏ॥ ॥
॥ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ॥ ॥ਤਾਂ ਇਕ ਸਿਖ ਨੇ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀਆ ਹੇ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਸਾਡਾ ਸੰਸਾ ਨਿਵਰਤ ਕਰੋ ਜੋ ਸਿਖੀ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਕਮਾਈਦੀ
ਹੈ ਜੀ॥ ॥ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ॥ ॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕਹਿਤ ਭਏ ਹੇ ਭਾਈ
ਸਿਖੋ ਸਿਖੀ ਐਸੇ ਕਮਾਵਣੀ ਚਾਹੀਏ ਜੈਸੇ ਏਕ ਰਾਜਾ [illegible] ਉਪਰ
ਆ ਤੇ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਭੀ ਉਪਕਾਰ ਕੀਆ ਅਤੇ ਸਾਖ੍ਯਾਤ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਦਰ
ਸਨ ਕੀਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ [illegible] ਗੁਰ ਕੀ
ਕਰਦੀ ਕਰਤੇ [illegible] ਭਾਈ [illegible] ਰਹੀ ਸੀ
ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੀ [illegible] ਕਰਦਾ ਸੀ [illegible] ਮਨ ਮੇਆ

ਈਆ ਤਾਂ ਨੇ ਫਿਰ [illegible] ਅਤੇ ਕਿਸਾ [illegible] ਰਾਜਾ ਸਬਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨੀ [illegible] ਰਾਜਾ ਅਗੇ ਵੀ ਪਰ [illegible] ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇਕਰ ਅਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਆ ਦਈ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ [illegible] ਕੇ ਤੂੰ ਐਸਾ ਜੋ ਐਸੇ ਸਮਝੀ ਕੇ ਏਹੁ ਰਾਜ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦਾ ਹੈ ਐਸਾ ਜਾਣਕੇ ਰਾਜ ਕਰੀ ਧਰਮ ਕਾ ਅਤੇ ਨਿਆਉ ਭੀ ਧਰਮ ਕਾ ਕਰੀ ਏਹੁ ਬਾਤ ਰਾਜਾ ਨੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਕਹਿ [illegible] ਆਪਣੇ ਵਜੀਰ ਕਉ ਭੀ ਰਾਜਾ ਨੇ ਐਸਾ ਕਹਿਆ ਕੇ ਹੇ ਵਜੀਰ ਏਹੁ ਜੋ ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਸੋ ਇਸ ਕੀ ਤੂੰ ਰਖਿਆ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ ਏਹੁ ਸਮਝਾਇ ਕਰ ਰਾਜਾ ਵਿਰਕਤ ਹੋਇ ਕਰ ਬਨ ਕੋ ਚਲਾ ਗਇਆ ਪਰ ਰਾਜਾ ਨੇ ਇਕ ਤੁਰਗ ਦੀਆਂ ਹੋਇਆ ਇਕ ਲਾਲ ਪਲੇ ਬੰਨ ਲੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਏਹੁ ਸਮਜਿਆ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਨਾਮ ਸਿਮਰਾਂ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋਵੀ ਏਤੇ ਰਾਜਾ ਲਗਾ ਤਪਸਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜਦ ਰਾਜਾ ਘਰੋਂ

ਨਿਕਲਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਕ ਚੋਰ ਨੇ ਰਾਜੇ ਕੋ ਦੇਖਕਰ ਮਗਰ ਤੁਰ ਗਿਆ ਮਨ ਮੇਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਕੇ ਰਾਜਾ ਜੋ ਘਰੋਂ ਨਿਕਲਿਆ ਹੈ ਸੋ ਕੁਛ ਨਾ ਕੁਛ ਪਦਾਰਥ ਜਰੂਰ ਲੈ ਕਰ ਨਿਕਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਸੋ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਪਿਛੇ ਲਵਾਂਗਾ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਮੇਰਾ ਦਾਉ ਲਗੇਗਾ ਭਾਵੇਂ ਮਾਰ ਕੇ ਹਥ ਲਗੇ ਭਾਵੇਂ ਜੀਂਵਦਿਆਂ ਹਥ ਲਗੇ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪੁਰਬੀ ਕਾ ਦਿਨ ਆਇਆ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨਦੀ ਉਪਰ ਨਾਵਣੇ ਵਾਸਤੇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਅਗੇ ਕਥਾ ਹੋਇ ਰਹੀ ਸੀ ਪਰ ਤਿਸ ਮੇਂ ਏਹੁ ਪਰਸੰਗ ਹੋਇ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕੇ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਗਤ ਨਹੀ ਹੋਤੀ ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਕੇਸਾਂ ਛਾਪ [illegible] ਜਪ ਕਰੇ ਦਾਨ ਕਰੇ ਪੂਜਾ ਕਰੇ ਪਾਠ ਕਰੇ ਭਾਵੇਂ ਜੋਗ ਕਰੇ ਤੌ ਭੀ ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਕਦੀ ਨਹੀ ਸਤਗਤੀ ਹੋਤੀ ਜੇ ਗੁਰੂ ਧਾਰਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ॥ ਏਹ ਬਾਰਤਾ ਸੁਣ ਕਰਿ ਇਕ ਸਿਖ ਨੇ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀਆ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਨੇ ਕੈਸੇ ਗੀਤ ਪਰੀਤ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੇ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦਿਰ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਅਵਤਾਰਾਂ ਵਿਚ ਅਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਭਗਤਾਂ ਵਿਚ ਐਰ

ਸੋਤਾਂ ਸਹੀਤ ਪੜ੍ਹਕੇ ਈ ਤੇਰ ਨਾਲੀ [illegible] ਭਾਈ ਸੇਵਾ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ
ਕੇ ਚਉਵੀਸ ਅਵਤਾਰ ਹੂਏ ਹੈਨ ਸੋ ਤਿਨ ਵਿਚੋਂ ਦੋਇ ਅਵਤਾਰ ਸਿਰੋਮਣਿ ਹੋਏ ਹੈਨ
ਇਕ ਰਾਮਚੰਦ ਔਰ ਇਕ ਕ੍ਰਿਸਨ ਚੰਦ ਸੋ ਈਨੇ ਦੋਨੋਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਧਾਰਨ ਕੀਏ ਹੈਨ
ਰਾਮਚੰਦ ਨੇ ਬਸਿਸਟ ਕੋ ਧਾਰਿਆ ਹੈ ਗੁਰੂ॥ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਜੀ ਸੰਦੀਪਨ ਗੁਰੂ ਧਾਰਿ
[illegible] ਸੋ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀ [illegible] ਹੋਏ ਹੈਨ ਸਰਬਤ ਨੇ ਗੁਰੂ ਧਾਰੇ [illegible]
ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂਏ ਹੈਂ ਕਿਉਂਕਿ ਜੋ ਈਸਰ ਮਰਯਾਦਾ ਪ੍ਰਭਤਮਹੈ ਉਸਨੇ ਆਪ ਏਹੁ ਰੀਤਿ ਚ
ਲਾਈ ਹੈ॥ ॥ਤਾਂ ਉਹ ਚੋਰ ਕਥਾ ਸ੍ਰਵਣ ਕਰਕੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਚਲੇ ਤਾਂ ਮਗਰ ਮਗਰ ਚੋ
ਰ ਭੀ ਰਾਜਾ ਕੇ ਉਠ ਚਲਿਆ ਕਿ ਜਬ ਰਾਜਾ ਸੋ ਜਾਵੇਗਾ ਤਬ ਇਸਕੋ ਮਾਰ ਕਰ ਇਸ
ਕਾ ਦ੍ਰਬ ਲੇ ਜਾਵਾਂਗਾ ਪਰ ਰਾਜਾ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਮੇਂ ਨੀਂਦ ਨਾ ਆਇਆ ਕਬੀ
ਸੋਂਵਦੀ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਮਨ ਮੇਂ ਏਹ ਭੀ ਵਿਚਾਰਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈ ਗੁਰੂ ਧਾਰਾ ਪਰ ਕਿਆ ਕ
ਰਾਂ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਜੋ ਕਰੇ ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਮਨੁਖ ਦੋ ਘੜੀਆਂ ਰਾਤ ਰਹੇ ਤੇ ਪ੍ਰਾਤਾ
ਕਾਲ ਕੇ ਵਖਤ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਇ ਮਿਲੇ ਮੈ ਉਸਕੋ ਗੁਰੂ ਕਰੂੰਗਾ ਏਹ ਕਹਿ ਕਰ ਰਾਜਾ ਉਚਿ
ਆਨ ਵਿਖੇ ਬੈਠ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਰਾਜਾ ਤੋ ਸਉਂਦਾ ਹੀ ਨਹੀ ਅ
ਤੇ ਮੈ ਦੋ ਘੜੀਆਂ ਸੌਦਾ ਹਾਂ ਤੇ ਰਾਜਾ ਦੋ ਘੜੀਆਂ ਵੀ ਨਹੀ ਸਉਂਦਾ ਅਤੇ ਚੋਰ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਭਾਈ ਅਜ ਤਾਂ ਮੈ ਇਸ ਕਉ ਦੇਖਾਂ ਏਹ ਤੋ ਕਬੀ ਨਹੀ ਸੋਤਾ ਪਰ ਮੈ ਪ੍ਰਾਤਾ ਕਾ
ਲ ਕਉ ਇਸਕੋ ਮਾਰਤਾ ਹੋ ਏਹ ਚੋਰ ਮਨ ਮੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਾਜਾ ਕੇ ਮਾਰਨੇ ਕਉ
ਦੌੜਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਾ ਜੋ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਧਨ ਭਾਗ ਹੈਨ ਜੋ ਜਿਸ ਗੁਰੂ ਕੋ ਮੈਂ ਢੂੰ
ਢਤਾ ਥਾ ਸੋ ਗੁਰੂ ਮੇਰੇ ਕਉ ਆਪ ਦਰਸਨ ਦੇਵਨ ਆਇਆ ਹੈ ਏਹ ਕਹਿ ਕਰ ਰ
ਜਾ ਚੋਰ ਦੇ ਚਰਨਾ ਕਉ ਦਉੜਿਆ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਰਾਜਾ ਮੇਰੇ ਕਉ
ਮਾਰਨੇ ਆਇਆ ਹੈ ਪਰ ਹਛਾ ਰਾਜਾ ਭੀ ਅਕੇਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕਹੀ ਮੈ ਹੋਂ ਹੁਣ ਤਾਂ
ਰਾਜਾ ਸਾਥ ਲੜਨਾ ਹੀ ਪਇਆ ਚੋਰ ਏਹੀ ਵਿਚਾਰਾ ਕਰਤਾ ਥਾ ਉਤਨੇ ਮੇ ਰਾਜਾ
ਚੋਰ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਜਾਇ ਪਇਆ ਅਤੇ ਚੋਰ ਨੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਕਹਿਆ ਜੋ ਰਾਜਾ ਮੇਰੇ ਪ
ਸੋਂ ਡਰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮੈ ਹੁਣ ਛਡਦਾ ਨਹੀ ਇਤਨੇ ਮੇ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰ
ਦੇਵ ਜੀ ਮੈ ਬਲਿਹਾਰੇ ਜਾਵਾਂ ਜੀ ਆਪ ਦੇ ਦਰਸਨ ਉਤੋਂ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਕਰਨੇ
ਕੋ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਗੁਰਦੇਵ ਕਿਸਕੋ ਤੂੰ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਕ
ਹਿਆ ਮੈ ਬਲਿਹਾਰੇ ਜਾਂਵਦਾ ਜੀ ਆਪ ਕੇ ਤਾਈਂ ਮੈ ਗੁਰਦੇਵ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਿ
ਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਮੈ ਤੋ ਚੋਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਜੀ ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਆਪ

ਕਿਉਂਕਿ ਮਾ[illegible] ਜਾ ਅਬ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤਾਂਈਂ ਕਿਆ ਕਹਤਾ
ਹੈ ਤਾ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈ ਆਪ ਕੋ ਗੁਰੂ ਕੀਤਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਜੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਆਪ
ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਉਨੁਗ੍ਰਹਿ ਕੀਆ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਪੂਰਨ ਕੀਆ
ਹੈ ਆਪ ਤੇ ਪੂਰਨ ਗੁਰੂ ਹੋ ਤਾ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਕਉ ਧਾਰ
ਨਾ[illegible] ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਬਚਨ ਸਤ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਰਕੇ ਮਨੀਦਾ ਹੈ [illegible] ਕ
ਉ ਤਨ ਧਨ ਮਨ ਏਹ ਅਰਪਨ ਕਰ ਦੇਈਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਜੋ ਪਦਾਰਥ [illegible] ਲਿਆ
ਇਆ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਆਗੇ ਰਖ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਮੈ ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਬਨਤਾ ਹੋ ਤਾ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਗੁਰਦੇਵ ਦੀਨ ਬੰਧੂ ਜੀ ਮੈ ਤੋ ਪਗ ਸੇ ਏਕ ਰਤਨ ਲਾਲ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਏਹ ਹੈ
ਜੀ ਅਤੇ ਇਹੁ ਲਾਲ ਦੂਜਾ ਮੇਰਾ ਸਰੀਰ ਏਹ ਦੋਵੇਂ ਆਪ ਕੀ ਭੇਟਾ ਹੈਨ ਜੀ ਭਾਵੇਂ ਜੋ
ਚਾਹੋ ਸੋ ਕਰਹੁ ਜੀ ਤਾ ਚੋਰ ਨੇ ਰਾਜਾ ਪਾਸੋਂ ਉਹੁ ਰਤਨ ਲਾਲ ਲੈਕੇ ਕਹਿਨ ਲਗਾ

ਹੇ ਰਾਜਾ ਗੁਰੂ ਕਾ … ਹੁਕਮ ਫੇਰਨਾ ਨ
ਹੀ ਪਰ ਇਸ ਜਾ … ਗਾਉ ਪੌਰੋਂ ਉਠਨ
ਨਹੀ ਜਿਤਨਾ ਚਿ … ਮੈਨਾ ਆਦਾ ਤਾਰ
ਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ … ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਗੁਰ
ਦੇਵ ਜੀ ਮੈ ਆਪ … ਤੇ ਕਲਿਹਾਰ ਜਾਹੁ
ਜੀ ਜਿਤਨਾ ਚਿਰ … ਆਪ ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ
ਦੀਦਾਰ ਨਾ ਦੇਵੋਗੇ … ਜੀ ਉਤਨਾ ਚਿਰ ਮੈ
ਕਦਾਚਿਤ ਏਕ ਕ … ਦਮ ਭੀ ਨਾ ਉਠ
ਉਗਾ ਜੀ ਏਹ ਬ … ਤ ਰਾਜਾ ਕੇ ਚੋਰ
ਨੇ ਕਹਿ ਕਰ ਤੇ ਲ … ਲ ਲੈਕਰ ਉਠ ਨ
ਟਾ ਕੇ ਹਟ ਭੀ ਨਾ … ਰਾਜਾ ਆਇ ਮੈਂ ਮ
ਲੈ ਏਹ ਬਾਤ ਚਿਤ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰਤਾ ਵਿਚਤਾ ਚੋਰ ਨਸਦਾ ਭਜਦਾ ਇਕ ਨਗਰ
ਮੇਂ ਜਾਇ ਬੈਠ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਉਸੇ ਥਾਂ ਉਸੀ ਆਨ ਵਿਚ ਬੈਠ ਰਹਿਆ ਜਾਂ ਰਾਜਾ ਕੋ
ਛਬੇ ਬੈਠੇ ਕਉ ਏਕ ਬਰਸ ਗੁਜਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਭਗਤਾਂ ਕੇ ਰਿਛਕ
ਜਾਨ ਕੇ ਚੋਰ ਆਪ ਰਾਜਾ ਕੇ ਪਾਸ ਆਏ ਕੇ ਕਹਾ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਏਥੇ ਕਿਉ ਬੈਠਾ ਹੈ ਏ
ਥੇ ਤਾ ਤੇਰਾ ਕੁਛ ਨਹੀ ਸੌਰਨਾ ਤੂੰ ਕਿਸੇ [illegible] ਪਰ ਜਾਹੁ ਜਾਇ ਕਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ
ਸੇਵਨ ਕਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਤ ਮਹਾਤਮਾ ਕੀ ਟਹਿਲ ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਨਗਰ ਮੇ ਜਾਇ ਕਰ

ਬੈਠਰਾਜੇਕਹਿਆਹੇਦੀਨਬੰਧੂਜੀਮੈਨੂੰ [illegible] ਜੀਕਿਰਪਾਕਰਹੋਜੋਮੇਰੇਅੰਤ੍ਰਿਇਆਂਤੀ
ਕਾਏਦੇਬੈਠੀਸੋਮੈਂਤਾਂਗੁਰਦੇਵਜੀਕੀਆਗਿਆਸੇਬਗੈਰਕਬੀਨਉਠੌਂਗਾਤਾਂਫੇਰ
ਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਰਾਜਾਓਹਤਾਂਚੋਰਸੀਤੇਤੂੰਉਸਦੀਆਗਿਆਮਾਨ
ਕਰਨਰਕਕਉਜਾਵੇਂਗਾਅਜੇਭੀਕਿਸੇਸਾਧਦੀਸਰਨਜਾਹੁਅਤੇਉਹਦੀਕਿਸੇਮਹਾ
ਤਮਾਨੂੰਪੁਛੂੰਤਾਂਤੇਰੀਮੁਕਤੀਹੋਵੈਗੀਤਾਂਰਾਜੇਕਹਿਆਹੇਠਾਕੁਰਜੀਮੈਂਤਾਂਓ
ਸਸਾਧਜਿਹਾਕੋਈਸਾਧਨਹੀਦੇਖਿਆਜੇਕਰਓਹਸਾਧਹੈਤਾਂਤੁਸੀਂਕਿਹੜੇਚੋਰ
ਹੋਤਾਹਬੀਓਹੀਹੈਮੇਰਾਤਾਂਓਹਸਤਿਗੁਰਦੇਵਹੈਤਾਂਫੇਰਠਾਕੁਰਜੀਕਹਿਆ
ਹੇਛੁਰਾਜਾਤੂੰਜਾਣਬੈਠਾਰਹੁਤਾਂਠਾਕੁਰਜੀਏਹੁਬਾਤਕਹਿਕੇਓਥੋਂਚਲੇਗ
ਏਪਰਰਾਜੇਨੂੰਓਥੇਬੈਠਿਆਂਨੂੰਤਿਨਬਰਸਹੋਏਤਾਂਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਬਹੁਤਕੰਏ
ਅਰਮਨਮੇਂਕਹਿਆਜੋਰਾਜਾਤਾਂਐਸੀਦ੍ਰਿੜਤਾਬੀਨਬੈਠਾਹੈਅਤੇਰਾਜੇਦਾਨੇਮ
ਮੇਰੇਪਾਸੋਂਅਬਹੋਰਨਹੀਸਹਾਰਿਆਜਾਂਦਾਏਹੁਬਾਤਬਿਚਾਰਕਰਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀ
ਫੇਰਰਾਜੇਪਾਸਆਏਅਤੇਕਹਿਣਲਗੇਹੇਰਾਜਾਅਬਤੂੰਉਠਖੜੋਹੁਤਾਂਰਾ
ਜੇਨੇਕਹਿਆਹੇਪ੍ਰਭੂਜੀਬਿਨਾਗੁਰਦੇਵਜੀਕੀਆਗਿਆਸੇਮੈਂਕਿਕਰਉਠੋਂਜੀ
ਤਾਂਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਰਾਜਾਜਿਸਕੋਤੂੰਅਰਾਧਤਾਹੈਂਮੈਂਤਾਂਸੋਈਹੋਂ
ਮੇਰੀਆਗਿਆਹੈਜੋਤੂੰਪਰਮਭਗਤਕਉਪ੍ਰਾਪਤਹੂਆਹੈਹੁਣਤੂੰਬੈਕੁੰਠ
ਕਉਚਲਤੇਰਾਨਾਮਸਿਮਰਨਾਤੇਪੂਰਨਹੋਤਾਹੈਤਾਂਰਾਜੇਨੇਕਹਿਆਜੀਮੈਂਬ
ਲਿਹਾਰਜਾਵਾਂਜੀਤੇਰੇਦਰਸਨਉਪਰੋਂਜੋਆਪਨੇਮੇਰੇਉਪਰਬੜੀਕ੍ਰਿਪਾਕੀ
ਤੀਹੈਜੀਪਰਬਿਨਾਗੁਰਦੇਵਜੀਕੀਆਗਿਆਬਗੈਰਮੈਂਕੈਸੇਉਠਾਂਜੀਤਾਂਫੇ
ਰਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਨੇਕਹਿਆਹੇਰਾਜਾਓਹਤਾਂਚੋਰਸੀਤੈਨੂੰਠਗਣਵਾਸਤੇਆਏ
ਆਸੀਤੇਰੇਪਾਸੋਂਰਤਨਠਗਕੇਲੈਗਿਆਹੈਅਰਹੁਣਤੂੰਉਸਕਉਕਿਆਰ
ਖਿਤਾਹੈਅਬਤੂੰਬੈਕੁੰਠਕਉਚਲਰਹੁਤਾਂਫੇਰਰਾਜਾਨੇਕਹਿਆਬਲਿਹਾਰ
ਜਾਵਾਂਜੀਤੇਰੇਦਰਸਨਉਤੋਂਜੀਪਰਜੋਬਿਨਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵਜੀਕੀਆਗਿਆ
ਬਗੈਰਮੈਂਤੋਨਹੀਉਠੌਂਗਾਤਾਂਠਾਕੁਰਜੀਕਹਿਆਹੇਰਾਜਾਤੂੰਚੋਰਕੋਸਾਥਨ
ਰਕਕਉਗਾਇਆਚਾਹਤਾਹੈਤਾਂਰਾਜੇਨੇਕਹਿਆਹੇਪ੍ਰਭੂਜੀਮੈਂਉਸਕੋਸਾਥਮੈਨ
ਰਕਕਉਨਹੀਜਾਊਂਗਾਪਰਬਗੈਰਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵਜੀਕੀਆਗਿਆਸੇਕਬੀਨ
ਉਠੌਂਗਾਤਾਂਏਹੁਨਿਹਚਾਰਾਜੇਕਾਦੇਖਕਰਸ੍ਰੀਠਾਕੁਰਜੀਓਥੋਂਉਠਚਲੇਅਰ
ਉਸਚੋਰਕੇਪਾਸਆਇਆਤਾਂਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਉਸਚੋਰਕਉਕਹਿਆਅਰੇ

[illegible] ਆਏ ਆਪੁ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚੋਰ ਨੂੰ ਉਸ ਸ੍ਰੀ ਖ
[illegible] ਉਸ ਰਾਜਾ ਕੀ ਬਦ੍ਨੇ ਦਸਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚੋ
ਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਅਰ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਿਸ ਕੀ ਖੋਤੇ ਭੁਰਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈ ਕਿਸ ਕਉ ਬਿਠਾਈ
ਆਇਆਂ ਹੈਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਚੋਰ ਜਿਸ ਰਾਜਾ ਸੇ ਲਾਲ ਰਤਨ ਠਗ
ਕਰ ਲਿਆਇਆ ਹੈ ਸੋ ਉਸ ਨੂੰ ਅਬ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤੇ ਓਹ ਉਡੀਆ ਸਿ੍ਰ ਬੈਠ
ਹੈ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਬਿਨਾ ਓਹ ਉਠਦਾ ਨਹੀ ਸੋ ਤੂੰ ਉਸ ਕਉ ਜਾਇ ਕਰ ਕੇ ਉਠ
ਹੀ ਉਠਾਵਦਾ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਓਹ ਰਾਜਾ ਅਬ ਤੀਕਰ ਦ
ਹਾ ਬੈਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹ ਕਉਣ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਇ ਕਰ ਲਭ ਲੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਚੋ
ਰ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਰੇ ਚੋਰ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਆ
ਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਚੋਰ ਨੇ
ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣ ਦਿਆਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾ
ਰ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇ
ਕਿਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ
ਅਗੋਚਰ ਹੋਇ ਗਏ ਅਤੇ ਚੋਰ
ਉਸ ਰਾਜਾ ਕੀ ਤਰ ਫ ਉਠ ਚਲਿਆ
ਅਤੇ ਚੋਰ ਦੇ ਨਾਲ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਚ
ਲੇ ਪਰ ਰਾਜਾ ਦਾ ਪਰੇਮ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰ
ਕਾਰ ਸਹਾਰ ਨਾ ਸ ਕਿਆ ਅਰ ਜੋ ਅ
ਗੇ ਚੋਰ ਅਤੇ ਪਿ ਛੇ ਪਿਛੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾ
ਕਰ ਜੀ ਗਏ ਦੋਨੋ ਜਦੋਂ ਰਾਜਾ ਦੇ ਪਾ
ਸ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਜੀ ਆਇਆ
ਹੈ ਬੜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇ ਧੰਨ ਮੇਰਾ ਗੁਰ ਦੇਵ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਆਇ ਕਰ ਦਰ
ਸਨ ਦੀਆ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਉਸ ਚੋਰ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਵਲ ਦਉੜਿਆ ਤਾਂ ਚੋਰ ਨੇ ਕਹੀ
ਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾ
ਰਾਜਾ ਚੋਰ ਦੇ ਪਾਹੋਰਾ ਪਰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਕੇ ਫੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਕੀ ਚਰ
ਨੀ ਲਾਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਚਰਨਾਂ ਕੋ ਛੋਡ ਦੇ ਤੂ
ਪਹਿਲਾ ਚੋਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਉ ਕਿਉਂ ਪਕੜੇ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਚੋਰ

ਤਾ ਮੇਰਾ ਤੂੰ ਹੇ [illegible] ਕਿਆ ਚੋਰ ਜੋ ਮੇਤੇ ਕਾ ਚੋਰ ਕਿਸ ਤਰਾ ਹੋਏ
ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਸਾਧ ਹੋਰ ਤੇ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਅਗੇ ਕਿਉਂ ਨਾ ਦ
ਰਸਨ ਦੇਤਾ ਜਦ ਮੈ ਇਸ ਸੰਤ ਦੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਭੀ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਦਰਸਨ
ਦੀਆ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਤਾਂ ਇਸ ਸੰਤ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੇ ਤੇਰਾ ਦੀਦਰਸਨ ਹੂਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਧੰਨ ਹੈ ਅਰੁ ਤੂੰ ਮੁਕਤ ਹੂਆ ਹੈਂ [illegible] ਤੇ
ਪ੍ਰਿਥਮ ਇਸ ਚੋਰ ਦੀ ਵੀ ਮੁਕਤ ਹੋਇਆ ਹੈ॥ ॥ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਸੁਣੋ॥ (ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ॥) ॥ਸੰਤ
ਰੇ ਤਾਰੈ ਗੁਰ ਸਿਖਾ॥ ਮੈ ਨਾਨਕ ਛਵੈ ਨ ਭਿਖ॥ ॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹੈ ਹੇ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਜਿਸ ਸਿਖ ਕੌ ਸਤਿਗੁਰਾਂ ਕੇ ਬਚਨ ਉਪਰ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਹੋ
ਵੈ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋਵੈ ਐਸਾ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨਗੇ ਸੋ ਸਿਖ ਮੁਕਤ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ॥
॥ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ
ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤ ਪਰ ਖ਼ੁ
ਸੀ ਕਰਕੇ ਓਥੋਂ ਚਲਤੇ ਰਹੇ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਗੁਰੂ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਔਰ ਚਲੀ॥

॥ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਕਹੈ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ
ਜੀ ਕੇ ਅਦਭੁਤ ਚਰਿਤ੍ਰ ਹੈਨ ਜੋ ਕੋਈ ਸਿਖ ਸੁਣੇਗਾ ਅਤੇ ਸੁਣਾਵੇਗਾ
ਸੋ ਮੁਕਤ ਕੌ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੇਗਾ॥ ॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਵਾਚ॥
ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਧੰਨ ਹੈ ਤੇ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਬਤ ਸੰਗਤ ਕੌ
ਤੂੰ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਅਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਧਰ ਕਉ ਗਏ ਸੋ ਕਹੋ
॥ ॥ਬਾਲਾ ਸੰਧੂ ਵਾਚ॥ ॥ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਗੇ ਮਹਾ ਰਾਜ ਸ੍ਰੀ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕ ਪਠਾਣਾਂ ਦੇ ਦੇਸ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਏ ਤੇ ਇਕ ਰੋੜੀ
ਉਪਰ ਉਚੇ ਅਸਥਾਨ ਉਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਓਥੇ ਇਕ ਰੁਹੇਲਾ ਪਠਾਣ ਆ
ਇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਰੁਹੇਲੇ ਕਉ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸਤ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਸੀ ਕੋਈ ਦਿਨ ਗੁਪ
ਤ ਹੁਇ ਕਰ ਖੇਲੋ ਤੇ ਆਪ ਬਾਰਾਂ ਬਰਸਾਂ ਦਾ ਲੜਕਾ ਬਣ ਕਰ ਬੈਠ ਗਏ
ਆ ਇਤਨਾ ਆਖਦਿਆਂ ਹੀ ਓਹ ਪਠਾਣ ਪਾਸ ਆਇ ਪਹੁੰਚਾ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ
ਜੀ ਨੂੰ ਅਕੇਲਾ ਦੇਖ ਕਰ ਪਕੜ ਕੇ ਆਪਨੇ ਘਰ ਲੈ ਗਇਆ ਤੇ ਆਪਣੀ

[illegible] ਹੇ ਬੰਦੀ ਖੁਦਾਈ [illegible] ਲੜਕਾ ਹਿੰਦੂ ਹ
ਥ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈ ਇਸ ਦੇ ਬਹੁਤ [illegible] ਦੇਣੇ ਹੈਂ ਜਦ ਉਸ ਪਠਾਣੀ ਨੇ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਬੜਾ ਖੂਬਸੂਰਤ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਰੁਹੇਲੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕੀ ਸੁੰਦਰ ਸੂਰਤ ਦੇਖਕਰ ਬੜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਈ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੀ
ਜੇ ਏਹ ਲੜਕਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਘਰ ਹੀ ਰਖਾਂਗੀ ਅਸੀ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਚਾਂਗੇ ਨਾਹੀ
ਤਾਂ ਪਠਾਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਬੰਦੀ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਇਸ ਦੇ ਰੁਪਯੋਂ ਹੈ ਮਿਲਦੇ ਹਨ
ਤਾਂ ਉਸ ਰੁਹੇਲੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਖੁਦਾ ਦੀ ਖੁਸੀ ਤਾਂ ਓਹ ਰੁਹੇਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ
ਵੇਚਣ ਵਾਸਤੇ ਲੈ ਗਇਆ ਓਹ ਬਹੁਤ ਨਿਗੁਰਾ ਦੇਸ ਥਾ ਨ ਓਹ ਗੁਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਨ
ਣ ਨ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਨਾਂ ਦੇ ਤਾਰਨ ਵਾਸਤੇ ਉਸ ਦੇਸ
ਵਿਚ ਆਏ ਹੈਨ। ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ
ਨੂੰ ਵਿਚਾਵਣ ਵਾਸ ਤੇ ਤਾਂ ਓਹ ਰੁਹੇਲਾ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਵੇਚਨ ਨੂੰ ਲੈ ਗਇਆ ਦੇ
ਇਪਯੋਂ ਦਵਟਕੇ ਲੈ ਗਾਇਆ ਅਤੇ ਹੈ
ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਮੇਤੇ ਭਾਈ ਮਰਦ
ਨਾ ਅਸੀ ਗੁਪਤ ਖੇੜੀਏ ਪਰ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਆਸ ਪਾਸ ਰਹੀਏ ਐ
ਰ ਜਿਸ ਪਠਾਣ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਸ
ਸਖਰੀ ਦਿਆ ਹੈ ਸੋ ਆਪਣੇ ਘਰ
ਲੈ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਮੁਗਲਾਣੀ

ਨੇ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸੂਰਤ ਦੇਖਕਰ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਈ ਤੇ ਆਖਣ ਲ
ਗੀ ਏਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਰਖਾਂਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਮੁਗਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਬੰਦੀ ਏ
ਸ ਨੂੰ ਖਿਜਮਤ ਕੇਹੜੀ ਦਸਾਂਗੇ ਤਾਂ [illegible] ਬੋਲੀ ਜੋ ਇਸ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਘਰ ਦਾ
ਪਾਣੀ ਭਰਨ ਵਾਸਤੇ ਰਖੀਏ ਤਾਂ ਮੁਗਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਲੜਕੇ ਤੂੰ ਪਾਣੀ
ਲਿਆਇਆ ਕਰ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਘੜਾ ਲੈਕੇ ਖੂਹੇ ਉਪਰ ਗਏ
ਅਤੇ ਜਾਇਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਖ੍ਵਾਜਾ ਖਿਦਰ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਖ੍ਵਾਜਾ ਮੇਰੇ
ਕਹੇ ਤੇ ਬਗੈਰ ਤੂੰ ਪਾਣੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਦੇਣਾ ਤਾਂ ਖ੍ਵਾਜਾ ਖਿਦਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭ
ਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਤਨਾ ਹੁਕਮ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਮੰਨ ਕੇ ਖ੍ਵਾਜੇ ਨੇ ਸਾਰੇ ਸਹਿਰ ਦੇ

[illegible] ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ [illegible] ਲੇਕੇ ਮੰਗਾਇਆ
ਉਸ ਮੁਗਲ ਦੇ ਘਰ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋਲ [illegible] ਕੂਆ ਦੇ ਰੋਤਾਂ ਪਾਣੀ ਹੈ ਨ
ਹੀ ਤਾਂ ਉਸ ਮੁਗਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਜੋ [illegible] ਉਪਰ ਜਾਉ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਾ ਭਲਾ ਆਇਆ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੂਸਰੇ ਖੂਹ ਉਪਰ ਗਏ ਤੇ ਉਥੋਂ ਦੇਖ
ਲੀ ਹੁਆ ਆਏ ਤੇ ਕਹਾ ਜੀ ਉਥੇ ਦੀ ਪਾਨੀ ਹੈ ਨਹੀ ਜਾਂ ਅਗਲਾ [illegible] ਆਤ
ਸਾਰੇ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਧੁਮ ਪੈ ਗਈ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਹੇ ਖੁਦਾਇ [illegible] ਨੂੰ ਇ
ਕੋ ਦਮ ਹੀ ਮਾਰੇਗਾ ਸਾਰਾ ਹੀ ਪਾਣੀ ਸੁਕ ਗਿਆ ਹੈ ਅਸੀ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਰਾਤ [illegible] ਸੁ
ਤੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਕਿਆ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਲੋਕ ਆਜਜ ਹੋਏ ਅਤੇ ਆਖਣ
ਲਗੇ ਹੇ ਖੁਦਾਇ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਇਕੋ ਵਾਰੀ ਮਾਰੇਗਾ ਤੇ ਸਭਨਾ ਲੋਕਾ ਦਾ ਲਹੂ ਸੁਕ ਗ
ਇਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਹਿਨ ਤਾਂ ਇਕ ਮੁਗਲ ਨੇ ਆ
ਖਿਆ ਮੀਆਂ ਜੀ ਹੋਰ ਸਭ ਲੋਕ ਦਲਗੀਰ ਹੈਨ ਤੇ ਇਕ ਖੁਦਾ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਰਾ
ਜੀ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਤੇ ਕਿਥੋਂ ਆਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਮੁਗਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈਂ ਤਾਂ
ਏਹੁ ਲੌਂਡਾ ਕਲਆਦਾ ਹੈ ਮਲ ਪਰ ਕੀ ਮਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੁਸਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਂਦਾ ਪੀ
ਦਾ ਕੁਛ ਨਹੀ ਅਤੇ ਹੁਣ ਭੀ ਰਾਜੀ ਖੁਸੀ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਸਭ [illegible] ਫਿ
ਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਏ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਭਾਈ ਤੂੰ [illegible] ਮਹ
ਪੁਰਖ ਹੈ ਤੇ ਅਸੀ ਹੁਣ ਸਭੇ ਮਰਦੇ ਹਾਂ ਜੀ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਕਿਰਪਾ [illegible] ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਜੇਕਰ ਸਿਖ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸਾਨੂੰ ਪਾਨੀ
ਮਿਲੇਗਾ ਤਾਂ ਉਨਾ ਲੋਕਾ ਕਹਿਆ ਜੀ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਸਿਖ ਹੋਵਾਗੇ ਜੀ ਪਰ ਅਸਾਨੂੰ
ਪਾਨੀ ਮਿਲੇ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਖੁਆਜਾ ਤੂੰ ਹੁਣ ਪਾਣੀ ਦੇਨ [illegible]
ਇਤਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਸੁਣ ਕਰ ਖੁਆਜੇ ਸਭਨਾ ਖੂਹਾ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਭੇਜ
ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਸਭ ਮੁਗਲਾਂ ਦਾ ਦੇਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਉਨ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤੇ ਧਰਮ ਦੇ ਰਸਤੇ
ਚਲਾਏ ਤਾਂ ਸਭਨਾ ਧਰਮਸਾਲਾ ਬਣਾਈਆਂ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਕਰਾਏ ਤੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰੀ ਹੋਈ ਕੀਰ ਕੰਠ ਕਰ ਲਿਖਾ ਲਿਖ ਦੇਵਣ ਤੇ ਅਕ
ਠੇ ਸਭ ਹੋਕੇ ਰਾਤ ਨੂੰ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਤੇ ਮੀਆਂ ਰਾਜ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਲੋਕੋ ਈ ਸਾਡਾ ਸਿੰਘ ਸੰਤ ਏਥੇ ਆਏ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਤਾਂ ਤੁਸਾਡਾ ਭ
ਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਤੇ ਦੋਖ ਛਕਣਾ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਦਾਗ ਤੂ

ਸਾਂਪਕ[illegible]ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਸੇਵ ਕਰਨੀ ਤਾਂ ਓਨ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮੀਰ ਜੀ ਮੇਰਾ ਲਹਾ ਤੁਸਾਂ ਜੋਗ ਕਿਤਨ
ਹਿਕ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਸ ਤੇ ਦੂਨੇ ਦੀਮ ਲੇਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਅਸੀ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਓਨਾ ਮਗ
ਲਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਏਹੁ ਜਿਤਨਾਂ ਪਿੰਡ ਔਰ ਗਾਉਂ ਅਤੇ ਮੁ
ਲਕ ਬਾਰ ਹੈ ਏਹੁ ਸਭ ਆਪ ਦੀ ਮੇਹਰ [illegible] ਤੇ ਏਹੁ ਜੋ ਪਦਾਰਥ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਤੁ
ਸਾਡਾ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਏਹੁ ਕਿਆ ਆਖਿਆ ਹੈ ਔਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਜੇਕਰ ਤੁਸਾਂ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਨਹੀ ਰਹਿਣਾ ਤਾਂ ਤੁਸਾਡੀ ਮਰਜੀ ਜਹਾਂ ਚਾਹੋ ਤਹਾਂ ਵਿਚਰੋ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਅਮਕੀ ਜਾਗਾ ਜਾਕੇ ਇਕ ਦੀਮ ਉਠਾਵੋ
ਜਾਂ ਓਨਾਂ ਜਾਇਕਰ ਓਥੋਂ ਦੀਮ ਉਠਾਈ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖਦੇ ਜੇ ਓਥੇ ਖਜਾਨੇ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖ ... ਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਸ
ਤੁ ਖਜਾਨਾ ਧਨ ... ਡਾ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਓਨਾ ਪ
ਰਨਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ... ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਸਭ ਵ
ਸਭ ਆਪ ਕੀਆ ... ਹੈਨ ਹਮਾਰਾ ਤੇ ਕੁ
ਨਹੀ ਏਹੁ ਬਾਤ ... ਣ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੁ ... ਜੀ ਮੇਰੇ ਤੇ ਮੈਂ ਧੁਆ
ਸਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ... ਭਜਨ ਬੰਦਗੀ ਕ
ਆ ਕਰੋ ਕਿਰਤ ਕ ... ਰਨੀ ਵੰਡ ਖਾਣਾ
ਏ ਅਖਿਤ ਦੀ ਸੇ ... ਦ ਕਰਨੀ ਔਰ ਦ
ਹਿਲ ਕਰਨੀ ਏਹੁ ... ਕਹਿਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ
ਜੀ ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖ ... ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਫੇਰ ਉ

ਸੋ ਰਾਤੀਂ ਦੇ ਸਿਖ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਬੈਠੇ ਜਾਂ ਕੁਸਮਕ ਕਾਲ ਬੀਤਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਹ ਰੁਹੇਲਾ ਆਇਆ
ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਪਕੜ ਕੇ ਲੈ ਗਿਆ ਜਾਂ ਉਸ ਰੁਹੇਲੇ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਓਹੀ ਲੜਕਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਔਰਤ ਨੇ ਕਹਿਆ ਕੇ ਏਹੁ ਲਉਂਡਾ ਤਾਂ ਮੈ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖਾਂਗੀ ਤਾਂ ਉ
ਸ ਰੁਹੇਲੇ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕੇ ਏਹੁ ਔਰਤ ਤਾਂ ਬੁਰਾ ਮਤ ਰਖਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਰੁਹੇਲੇ ਅਗ
ਲੇ ਤਲਕ ਹੋਰ ਮਸਾਹਿਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਲੈ ਗਿਆ ਤੇ ਵੇਚ ਆਇਆ ਤੇ ਓਇ ਪੈਸੇ ਲੈ ਆ
ਇਆ ਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਲ ਲਿਆ ਸੀ ਓਹ ਆਪਣੇ ਘਰ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ
ਦੀ ਕਾਰ ਸਭ ਸਪੁਰਦ ਕਰ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਮੀਆ ਜੀ ਜਾਂ ਅ

ਗਲਾ ਨੂੰ ਲਗ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਸਾਹਿਰ ਥੀ ਅਗਾਂਹ ਤੇ ਪਾਣੀ
ਔਰ ਅਨਾਜ ਬੰਦ ਕਰ ਛਡਿਆ ਤਾਂ ਓਹ ਸਭੇ ਲੋਕ ਹੈਰਾਨ ਹੋਏ ਫਿਰਹੇ ਅਤੇ ਕ
ਹਿਣ ਲਗੇ ਹੈ ਖੁਦਾ ਏਹੁ ਕਿਆ ਸਰਾਰ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਸਭੇ ਕੁਛ ਇਕੋ ਵਾਰੀ ਹੀ ਖੁ
ਟਰਿਆ ਹੈ ਏਹੁ ਕੌਤਕ ਦੇਖਕਰ ਜੋ ਹਨੇ ਭੁਲੇ ਭੁਲੇ ਸਿਆਣੇ ਹੈਸਨ ਤਿਨਾਂ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਭਾਈ ਅਸੀ ਸਭੇ ਇਕ [illegible] ਆਪਣੇ ਪੀਰ ਮੁਰਸਦ
ਮਨਾਈਏ ਤਾਂ ਓਹ ਸਭੁ ਲੋਕ ਆਪੋ ਆਪਣੀ [illegible] ਖਰਚ ਕਰਨ ਲਗੇ ਤੇ ਪੀ
ਰ ਫਕੀਰ ਭੀ ਮਨਾਏ ਪਰ ਹੋਵੇ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਖ
ਲਕਉ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮੀਆਂ ਜੀ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਧਾਨੂੰ
ਸਭੁ ਕੁਛ ਮਿਲੇਗਾ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀ ਆਪਣੇ ਪੀਰ ਮਨਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਧਨੂੰ ਕੁਛ ਨਹੀ ਪ੍ਰਾ
ਪਤ ਹੋਣਾ ਤਾਂ ਉਸ ਮੁਗਲ ਨੇ ਸਭ ਨਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਦ ਕਰ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈਏ
ਹੁਸੇ ਲੜਕਾ ਮੈ ਕਲ ਖਰੀਦਿਆ ਆਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਆਖਦਾ ਹੈ ਕੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਹੋਵੋਗੇ ਤ
ਧੁਵਾਨੂੰ ਮੈ ਸਭ ਚੀਜਾਂ ਦੇਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਸਭਨਾ ਲੋਕਾ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮਰਦੇ ਭ
ਲੇ ਹੋਰ ਕੋ ਜੋ ਏਹੁ ਆਖਦਾ ਹੈ ਸੋ ਕਰ ਕੁ ਲਵਰੋ ਤਾਂ ਓਹ ਸਭ ਅਕਠੇ ਹੋਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਏ ਅਤੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਓਹਨਾ ਨੂੰ ਆਪ
ਨੇ ਚਰਨ ਧੋਇਕਰ ਪਾਹੁਲ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਲਗੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਓਨਾਂ ਨੂੰ ਸਭੁ ਕੁਛ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਨਾਮ ਜਪਨ ਦਾ ਨੇਕ ਕਰਨਾ ਦਾਇਆ ਧਰਮ ਇਸਨਾ
ਨ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤੇ ਪਰਉਪਕਾਰ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ਘਰ ਘਰ ਧਰਮ ਸਾ
ਲ ਬਣਵਾਈ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਜੋ ਕੋਈ ਸਾਡਾ ਸਿਖ ਸੇ
ਵਕ ਏਥੇ ਆਵੇ ਉਸਨੂੰ ਪਰਖਣਾ ਨਾਹੀ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਓਸ ਮੁਗਲ ਨੂੰ ਸੁਣੋ ਖਾਂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਓਥੇ ਜਾਇਕਰ ਪਥਰ ਦੀ ਸਿਲ ਚੁਕ
ਜਾਂ ਓਸ ਮੁਗਲ ਨੇ ਓਥੇ ਜਾਇਕੇ ਪਥਰ ਚੁਕਿਆ ਤੇ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਬਹੁਤ ਸੁ
ਰੀਮਾਣਈਆਂ ਹੈ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਦਉਲਤ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਹੈ ਤੂ ਹੀ ਲੈ
ਲੈ ਤਾਂ ਉਸ ਮੁਗਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਕਿਸ ਤਰਾ ਕਹਾਂ ਕੇ ਤੁਸੀ ਏਥੋਂ ਚਲੇ ਜਾ
ਓ ਜੇਕਰ ਆਪ ਦੀ ਖੁਸੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਰਹੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ
ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਹੈ ਤੂੰ ਸਾਂਭ ਲੈ ਅਸੀ ਹੁਣ ਜਾਵਾਂਗੇ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਦੀ ਖੁਸੀ
ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਰਹੋ ਜੀ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਦਇਆ ਕਰੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਨਾ ਮੁਗ
ਲਾਂ ਉਪਰ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਸੇ ਰੋੜੀ ਉਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ

ਅ[illegible] ਓਹੁ ਰੁਹੇਲਾ ਫੇਰ ਆਇਆ ਜਾਂ [illegible]ਆ ਤੇ ਖੇਲੇ ਕਿ
ਤ ਲੜਕਾ [illegible] ਓਹ ਰੁਹੇਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿ ਪਕੜ ਕਰ ਲੈ ਗਿਆ ਤੇ ਕਿ
ਸੇ ਹੋਰ ਸ [illegible] ਜਾਇ ਕੈ ਵੇਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਰੁਹੇਲੇ ਦੀ ਔਰਤ ਆਖੇ
ਜੋ ਏਹੁ ਲੜਕਾ ਸਾਡੇ ਘਰ ਰਹੇ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇ ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਵਸ ਚਲੇ ਨ
ਹੀ ਰੁਹੇਲੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਰੀਝੀ ਅਤੇ ਰੁਹੇਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵੇਚ ਕਰਕੇ ਦੋ
ਇ ਘੋੜੇ ਲੈ ਆਇਆ ਜਿਸ ਮੁਗਲ ਨੇ ਮੁਲ ਖਰੀਦਿਆ ਸੀ ਓਹੁ ਆਪਣੇ ਘ
ਰ ਲੈ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਅਰੇ ਲੜਕੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਦੁੰਬੇ ਚਾਰ ਲਿਆਇਆ
ਕਰ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹਾਂ ਮੈਂ ਜਿਸ ਦੁੰਬੇ ਨੂੰ ਛਟੀ ਲ
ਵਨਾ ਹਾਂ ਸੋਈ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਪਿਆਂ ਨੇ ਘਰੋਂ ਕਢ ਛਡਿਆ
ਹੈ ਜੇ ਕਰ ਤੈਨੂੰ ਇ ... ਤਿਬਾਰ ਨਹੀਂ ਆ
ਉਂਦਾ ਤਾਂ ਪਰਤਾ ... ਲੈ ਤਾਂ ਉਸ ਮੁਗ
ਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭ ... ਲਾ ਲੜਕੇ ਇਸ
ਦੁੰਬੇ ਨੂੰ ਛਟੀ ਮ ... ਰ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਉਸ ਦੁੰਬੇ ਨੂੰ ... ਛਟੀ ਮਾਰੀ ਤਾਂ ਓ
ਹ ਦੁੰਬਾ ਮਰ ਗਿ ... ਆ ਤਾਂ ਓਸ ਮੁਗ
ਲ ਨੇ ਆਖਿਆ ... ਲੜਕੇ ਇਸ ਦੁੰਬੇ
ਨੂੰ ਜਿਵਾਇ ਦੇਹੁ ... ਤਾਂ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ
ਹੋਰ ਕੰਮ ਦਸਦੇ ... ਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਉਠ ... ਦੁੰਬੇ ਚਰ ਤਾਂ ਓਹ
ਦੁੰਬਾ ਇਤਨੇ ਕਹਿਣੇ ਨਾਲ ਦੁੰਬਾ ਉਠ ਕੇ ਚਰਨ ਲਗ ਪਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਸ ਮੁਗਲ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਚਲ ਲੜਕੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਬਾਗ ਦੀ ਖਿਜਮਤ ਕਰ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਮੀਆਂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਵੜਨ ਨਾਲ ਬਾਗ ਸੁਕ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਓਹ ਮੁਗਲ
ਜਦ ਬਾਗ ਵਿਚ ਜਾਇ ਵੜੇ ਤਾਂ ਬਾਗ ਸਾਰਾ ਹੀ ਸੁਕ ਗਿਆ ਤਾਂ ਓਸ ਮੁਗਲ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਲੜਕੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਬਾਗ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਉਸ ਬਾਗ ਵਿਚੋਂ ਬਾਹਰ ਆਇ ਗਏ ਤਾਂ ਬਾਗ ਸੰਗਰ ਹੀ ਹਰਿਆ ਹੋ
ਗਿਆ ਤਾਂ ਭੀ ਓਹ ਮੁਗਲ ਸਮਝੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਅਸਾ
ਡੇ ਘਾਰ ਦੇ ਦਾਣੇ ਪੀਸਿਆ ਕਰ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਮੈ ਤਾਂ ਪਾਇਆ ਤੋ

[illegible] ਪਰ ਆਟਾ ਕਿਸ ਪਾਸੋਂ ਲਿਆ [illegible] ਮੈਂ ਤਾਂ ਕਦੀ ਜ
ਮੰਗਿਆ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਸੌ ਮਣ ਅਹਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਗਲ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
ਇਸ ਕੋਠੀ ਵਿਚ ਸੌ ਮਣ ਕਣਕ ਹੈ ਏਹ ਤੂੰ ਪੀਸ ਦੇਖਾਂਗੇ ਜੋ ਆਟਾ ਕਿਥਾਉਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਉਸ ਮੁਗਲ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਫਰਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਕਣਕ ਇਸ ਨੂੰ ਕਢਕੇ ਦਿ
ਆਵੋ ਤਾਂ ਓਹ ਮੁਗਲ [illegible] ਹੋ ਗਿਆ ਉਪਰ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ
ਗਾਲ ਆਪ ਪਾਈ ਜਾਵਨ ਤੇ ਚਕੀ ਆਪੇ ਪਈ ਫਿਰੇ ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਪੀਸਦੇ ਪੀਸ
ਦੇ ਸਾਰੀ ਕਣਕ ਪੀਸ ਗਈ ਪਰ ਆਟਾ ਇਕ ਸਰਸਾਹੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ
ਤਾਂ ਉਸ ਮੁਗਲ ਦੀ ਮੁਗਲਾਣੀ ਨੇ ਆਣ ਕਰ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਕੋਠੀ ਸਾਰੀ ਵੇਹਲੀ ਹੋ ਗ
ਈ ਹੈ ਤੇ ਆਟਾ ਇਕ ਪੈਸਾ ਭਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਿਆ ਏਹ ਦੇਖ ਕਰ ਲਗੀ
ਰੌਲਾ ਪਾਵਣ ਕੇ ਸਾਖੁਦਾਇ ਏਹ ਬਲਾਇ ਕਿਥੋਂ ਆਈ ਹਈ ਇਸ ਨੇ ਤਾਂ
ਅਸਾਡਾ ਘਰ ਉਜਾੜ ਛਡਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਜੜ ਵੀ ਭੰਨ ਛਡੀ ਸੁ ਓਹ
ਮੁਗਲਾਣੀ ਪਿਟਦੀ ਰੋਂਦੀ ਕਦੀ ਅੰਦਰ ਜਾਵੇ ਕਦੀ ਬਾਹਰ ਜਾਵੇ ਤੇ ਮੂਹੋਂ ਕਹੇ ਹੇ
ਖੁਦਾਇਜੀ ਏਸ ਬਲਾਇ ਨੂੰ ਕਿਦੇ ਏਥੋਂ ਕਢ ਏਹੁ ਕਹਕਰ ਰੌਲਾ ਪਾਇ ਰਹੀ ਸੀ
ਤਾਂ ਓਹ ਮੁਗਲ ਆਇਆ ਤੇ ਸਭ ਹਾਲ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਦਿਲ ਵਿ
ਚ ਜਾਣਿਆ ਕੇ ਭਾਈ ਏਹ ਤਾਂ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਔਲੀਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਮੁਗਲ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸਾਈਂ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਅਸਾ ਤੇਰੀ ਵਡੀ ਬੇਅਦਬੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸੋ ਗੁਨਾ
ਹ ਸਾਨੂੰ ਬਖਸ ਅਤੇ ਆਪ ਜਿਦਰ ਖੁਸੀ ਹੋਵੇ ਓਦਰ ਹੀ ਜਾਈਏ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜਿਤਨੇ ਤੇਰੇ ਪੈਸੇ ਖਰਚ ਹੋਏ ਹੈਨ ਸੋ ਤੁਮ ਉਨਸੇ
ਦੂਨੇ ਰੁਪੈ ਲੇਵੋ ਤਾਂ ਹਮ ਜਾਵੇਂਗੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਹਮ ਕਬੀ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਂਗੇ ਏਹੀ ਬਾਤ ਹੋ ਰ
ਹੀ ਜੋ ਮੁਗਲ ਪੈਸੇ ਲੇਵੇ ਨਹੀਂ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਿਨਾ ਦੀਏ ਜਾਨ ਨਾਹੀ ਆਖਰ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੀ ਟੋਪੀ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਲਾਲ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਦਿਤਾ ਤੇ
ਕਹਾ ਕੇ ਤੈਨੇ ਤਾਈਂ ਕੋਈ ਮੁਲ ਘਟ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਲਾਲ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਫੇਰ ਲਿਆ
ਦੀਂ ਤਾਂ ਓਹ ਮੁਗਲ ਉਸ ਲਾਲ ਕੋ ਬਜਾਰ ਮੇਂ ਵੇਚਣੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਲੇ ਗਇਆ
ਇਕ ਸਰਾਫ ਕੀ ਦੁਕਾਨ ਮੇਂ ਲੈ ਗਿਆ ਜਦ ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਲਾਲ ਦੇਖਿਆ
ਤਾਂ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਇਸ ਲਾਲ ਦੀ ਕੀਮਤ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੈ ਨਹੀਂ ਪਰ ਜਿਤਨੇ
ਪੈਸੇ ਤੈਨੂੰ ਦਰਕਾਰ ਹੈਨ ਸੋ ਤੂੰ ਲੈ ਜਾਹ ਤਾਂ ਓਹ ਮੁਗਲ ਓਹ ਲਾਲ ਲੈਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਲੈ ਆਇਆ ਤੇ ਕਹਿਣੇ ਲਗਾ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਏਹ ਲਾਲ

ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ [illegible] ਬਖਸੀਸ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ [illegible]
ਨਰਕ ਪਉਦੇ ਜਾਂਦੇ ਪਰ ਪੂਰਨ ਸਤਗੁਰ ਨੇ ਸਭਨੂੰ ਬਖਸਿਆ ਹੈ ਕੇ ਏਥੋਂ ਸੁਣਕੇ
ਓਹ ਮੁਗਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨੋ ਪਰ ਢਹਿ ਪਇਆ ਤੇ ਆਖਿਓਸ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਆਪਨੇ ਸਿਖ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਸ ਮੁਗਲ ਨੂੰ ਸਿਖ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਓਹ ਲਗੇ ਗੁਰੂ
ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਨ ਨੂੰ ਨਾਮ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਅਤੇ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਥੇ ਸਾਡਾ ਕੋਈ ਸਿਖ ਆਵੇ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਤੁਸਾਂ ਪਕੜਨਾ ਨਹੀਂ
ਅਗੋ ਆਏ ਸਿਖ ਸਾਧ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰਨੀ ਨਾਮ ਜਪਣਾ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕ
ਰਨੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁਖਾਵਣਾ ਨਹੀਂ ਏਹੁ ਸਿਖਿਆ ਦੇਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੋਂ
ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਨਾ ਮੁਗਲਾਂ
ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰਕੇ ਫੇਰ ਓਸੇ ਰੋਹੀ ਉਪਰ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਤਾਂ ਅਗਲਾ ਦਿ
ਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਹ ਰੁਹੇਲਾ ਆਇ ਨਿਕਲਿਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਪਕੜ
ਕਰ ਵੇਚਣ ਕੋ ਲੈ ਚਲਿਆ ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਰੁਹੇਲੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬੇਵੇਰਬਦੇ ਜੋ
ਕੋਈ ਇਕ ਵਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਨੀ ਜਾਨ ਲੈਕੇ ਨਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਏਸ
ਨੂੰ ਤੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਵੇਚ ਆਇਆ ਹੈ ਤੇ ਏਹ ਘੜੀ ਘੜੀ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਮਨ ਵਿ
ਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਏਹੁ ਕੋਈ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੈ ਹੁਣੀ ਭੂਜਾ ਏਕਰ ਉਸਦੀ ਪੈਰੀਂ ਪਉ
ਤੇ ਆਪਨਾ ਗੁਨਾਹ ਬਖਸਾਉ ਤਾਂ ਓਹ ਰੁਹੇਲਾ ਆਪਣੀ ਔਰਤ ਦਾ ਕਹਿਆ ਮੰ
ਨਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀਂ ਆਣਿ ਪਇਆ ਤੇ ਆਖਣ ਲਗਾ ਹੇ ਗਰੀ
ਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਮੈ ਭੁਲਾ ਹਾਂ ਆਪ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਸਾਡਾ ਗੁਨਾਹ ਬਖਸੋ
ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਸੇ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਦੋਜਕ ਵਿਚ ਪਉਦੇ ਸਾਂ ਹੁ
ਣ ਤੁਸਾਨੂੰ ਬਖਸਿਆ ਹੈ ਪਰ ਏਹ ਕਰਮ ਛੋਡ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਤੁਮਾਰਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ
ਤਾਂ ਓਹ ਰੁਹੇਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਅਰ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਉਸਨੂੰ ਸਿਖ ਕੀਤਾ ਤੇ ਉਪਦੇਸ ਕੀਤਾ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਏਥੇ ਕੋਈ ਸਿਖ ਸੰਤ
ਮਸਤ ਆਵੇ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਨਾਮ ਲੇਵੇ ਉਸਨੂੰ ਪਕੜਨਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਸਦੀ ਸੇ
ਵ ਕਰਨੀ ਅੰਨ ਪਾਣੀ ਬਸਤ੍ਰ ਦੇਣਾ ਤਾਂ ਤੁਸਾਡਾ ਭਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂ
ਨਾਮ ਜਪਣਾ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਵੰਡ ਖਾਣਾ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹਰ ਵਖ
ਤ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨਾ ਸਚ ਬੋਲਣਾ ਤਾਂ ਉਸ ਰੁਹੇਲੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ

ਹੀ ਅਗੇ ਮੇ ਸ੍ਰਾਪ ਦੇ ਕਿਆ ਅਤੇ ਸਬ ਬਾਤ ਮੰਨਿ ਤੇ [illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉਪਰ ਮੇ
ਹਰ ਕਮਨੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਕਾਬਲ ਦੀ ਮਸੀਤ ਦੀ॥

ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹੇ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਦੇਵ ਕਰਨ [illegible] ਤ ਅਸਾਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈਕਰ ਕਾਬ
ਲ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਇਕ ਮਸੀਤ ਵਿਚ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਉਸ ਮਸੀਤ
ਦਾ ਮੁਲਾਂ ਆਇਕਰ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਭਾਈ ਤੂੰ ਹਿੰਦੂ ਨਜਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਏਹੁ ਮਸੀਤ ਜੋ ਹੈ ਕਾਜੀ ਦੀ ਹੈ ਏਥੇ ਨ ਬੈਠ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿ
ਆ ਭਾਈ ਕਿਆ ਹੂਆ ਜੇ ਕਾਜੀ ਦੀ ਮਸੀਤ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਏਥੇ ਹੀ ਬੈਠਾਂਗੇ

ਪਰ ਏਹ ਸੁਣਕਰ ਓਹ ਮੁਲਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਖਿ ਆਲ ਪਿਆ ਤਾਂ ਉ
ਸ ਮੁਲਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁ ਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮੁ
ਲਾਂ ਤੂੰ ਇਤਨਾ ਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਇਸ ਮ
ਸੀਤ ਨੂੰ ਰਖੇਂਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਮੁਲਾਂ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਭਾਈ ਮੇਰੀ ਮਸੀਤ ਨੂੰ ਕੌਣ ਲੈ
ਜਾਵੇਗਾ ਜਾਂ ਉਸ ਮੁ ਲਾਂ ਨੇ ਏਹ ਆਖਿਆ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਉਸ
ਮਸੀਤ ਉਪਰ ਅ ਸਵਾਰ ਹੋਇਕਰ ਓ
ਸ ਮਸੀਤ ਕੋ ਦੂਰ ਇਆ ਕਾਬਲ ਦੇ
ਚੁਫੇਰੇ ਪਈ ਦੌੜੇ ਏਹੁ ਗਲ ਸੁਣ ਕਰਿ ਸਬ ਕਾਬਲ ਦੇ ਲੋਕ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਏ
ਅਤੇ ਕਾਜੀ ਵੀ ਆਇ ਗਇਆ ਜਾਂ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਮਸੀਤ ਪਈ ਦੌੜੇ ਤਾਂ ਕਾਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਜਾ ਖੁਦਾਇ ਏਹੁ ਕੋਈ ਬਡਾ ਔਲੀਆ ਹੈ ਜਾ ਕੋਈ ਪੀਰ ਹੈ ਏਹ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬਡੀ
ਕਰਾਮਾਤ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਂ ਕੋਈ ਇਸ ਜਮਾਨੇ ਦਾ ਪੈਗੰਬਰ ਹੈ ਏਹੀ ਕਹਿਕ
ਰ ਔਰ ਖਲਕਤ ਕੋ ਨਾਲ ਲੈਕਰ ਕਾਜੀ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਕਹਿਣੇ ਲਗਾ ਹੇ ਖੁਦ
ਇ ਦੇ ਵਲੀ ਵਾਸਤਾ ਈ ਤੈਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਜਿਸ ਤੈਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਓਸ ਦੇ ਜਾ
ਤੇ ਮਸੀਤ ਖੜੀ ਕਰ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਭ ਦੀ ਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਮਸੀ
ਤ ਕੋ ਖੜੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਭ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਏ

ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਮੁਸਲਮਾਨਾਂਨੂੰਕਹਿਆਭਾਈਤੁਸੀਂਬਾ[illegible]ਪੂਜਹੁਅ
ਤੇਹਿੰਦੂਆਂਨੂੰਕਹਿਆਭਾਈਤੁਸੀਂਦਾਹਿਣਾਪੈਰਪੂਜਹੁਏਹੁਗਲਸੁਣਕਰ
ਹਿੰਦੂਤਮੁਸਲਮਾਨਲਗੇਪੂਜਨਕਰਨਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਓਥੇਆਪਨਾਨਾਮਧ
ਰਾਇਆਔਘੜਤੇਸ੍ਰੀਬਾਬੇਆਪਣੀਸਿਖੀਬਣਾਈਅਤੇਲਗੇਲੋਕ
ਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਣਾ॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਇਕਸਬਦਉਚਾਰਿਆ॥

॥ਮੁਲਾਂਦਿਲਾਸਿਉਦਿਲਾਹੀਮਿਲਾਵੈ॥ਤਬਭੇਦਸਾਹਿਬਕਾਪਾਵੈ॥
੧॥ਖਾਲਕਖਸਮਖੋਰਅਰਖੂਬੀਇਸਦਿਲਮੈਂਤਸਬੀਤੋਸਾਰਿ
ਲਦੇਅੰਦਰਚਵਦੇਸਰੀਰੀਸਕਰਖੰਡਸਮੋਸਾ॥ ੧ ॥ਦਿਲਮੈਂਤਾ
ਲਬਤੀਰਥਕੀਆ॥ਦਿਲਮੈਂਤਾਹਿਮਦਦਾਣਾ॥ਦਿਲਮੈਂਹਸਨਹੁ
ਸੈਨਫਾਤਮਾਂਦਿਲਹੀਮੈਂਮਉਲਾਣਾ॥ ੨ ॥ਦਿਲਮੈਂਮਿਹਰਮਹੱਬ
ਤਕਾਬਾਦਿਲਮੈਂਗੋਰਸਤਾਨੀ॥ਹਕਹਲਾਲਦੋਊਦਿਲਭੀਤਰਖੋ
ਜਿਪਛਾਣਪਛਾਣੀ॥ ੩ ॥ਦਿਲਮੈਂਗਿਆਨਕਥਾਅਰਪੂਜਾਦਿਲ
ਮਹਿਰਬਰਸੂਲਾ॥ਨਾਨਕਖੋਜੀਦਿਲਮੈਂਖੋਜੈਤਾਦਰਗਹਿਪ
ਵਹਿਕਬੂਲਾ॥ ੪ ॥ ੧ ॥ਤਿਸਦਾਪ੍ਰਮਾਣਬਾਬਾਗੁਰੂਜੀਕਹੈ॥

ਫੇਰਗੁਰੂਜੀਸੈਨਾਨੀਆਂਕੇਰੂਪਪਏਫਿਰਨਅਤੇਇਕਪੈਰਵਿਚਬਡਾਸਾਰਾਪੈਰ
ਜੁਤੀਦਾਅਤੇਇਕਪੈਰਖੜਾਂਵਤੇਇਕਭਗਵੀਚਾਦਰਉਪਰਅਤੇਇਕਚਾਦਰਤੇੜ
ਸਿਰਉਪਰਟੋਪੀਮਸਤਕਉਪਰਟਿਕਾਏਸਤਰਾਂਦਾਭੇਸਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਸਾ
ਹਿਬਕੀਤਾਅਤੇਆਪਣੀਮਉਜਨਾਲਫਿਰਦੇਰਹਿਨਤੇਗਲਾਂਦੁਬਿਅੰਤੂਏ
ਰੰਗਦਾਪਹਿਰਾਹਨਪਾਇਆਅਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੋਨਾਕੋਈਹਿੰਦੂਸਾਣੇਤੇਨਕੋਈ
ਮੁਸਲਮਾਨਜਾਣੇਜੇਕੋਈਹਿੰਦੂਮਿਲੇਤਾਂਹਿੰਦੂਆਂਦਾਜਬਾਬਦੇਵਨਅਤੇ
ਜੇਕੋਈਮੁਸਲਮਾਨੀਮਿਲੇਤਾਂਓਸਨੂੰਮੁਸਲਮਾਨਜਬਾਬਮਿਲੇਏਸਭੇ
ਸਵਿਚਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸੰਸਾਰਕਉਪਰਮੇਸਰਜੀਕਾਨਾਮਦ੍ਰਿੜਾਵਨ
ਅਤੇਜੋਕੋਈਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਉਮਿਲਣਆਵੈਸੋਨਿਹਾਲਹੋਇਜਾਵੈ॥
ਅਤੇਸੰਸਾਰਵਿਚਬੁਧਬਿਬੇਕਮਤਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕੇਨਾਮਕਾਹਿਸਿਮ
ਰਨਭਗਵੰਤਕਾਜਸਦ੍ਰਿੜਾਇਆਅਤੇਘਰਘਰਮੈਧਰਮਸਾਲਕਰਾਈਆਂ
ਸਭਕਉਨਾਮਦਾਨਦਿਤਾਅਤੇਕਹਿਆਸਚਬੋਲਣਾਆਏਗਏਦੀਸੇਵਾਕ
ਰਨੀ॥ ਏਹਉਪਦੇਸਕਰਕੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਓਥੇਚਲਦੇਰਹੇ॥ ॥

॥ਅਗੋਸਾਖੀਮੂਲੇਖਤਰੀਨਾਲਹੋਈ॥

ਤਾਂਇਕਦਿਨਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਨਲਗੇਮੇਰੇਤਾਂਈਸੁਣਭੁਈਬਾਲ
ਇਕਮੇਰਾਸੇਸਕੀ[illegible]ਮੈਕਿਰਤਕਰਦਾਸਾਂਤਦੋਂਦਾਮੂਲ
ਮੇਰਾਅਸਨਾਈ[illegible]ਮਿਲਿਆਚਹੀਏਮੇਰਾਦਿਲਬਹੁਤੀਮਿਲ
ਣਨੂੰਲੋਚਦਾਹੈ[illegible]ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਰਾਵਾਭੂਪਧਾਰ[illegible]ਮੂਲੇਖਤਰੀਦੀਦਲੀਜਉਪਰਜਾਇ
ਖੜੇਹੋਏਤਾਂਮੂਲੇਦੀ[illegible]ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਦੇਖਕਰਅੰਦਰਵੜਗ
ਈਅਤੇਜਾਇਕਰਮੂਲੇ[illegible]ਲਗੀਕਿਤੇਰਾਜਾਰਆਇਆਹੈਪਰ
ਬੁਰੇਹਾਲਹੈਲੀਰਾਂਪਾਟਿਆਹੋਇਆਹੈਅਗੇਤਾਂਬੜੇਸੁੰਦਰਹਾਲਨਾ
ਲਆਂਵਦਾਹੁੰਦਾਹੈਸੀਕਦੇਘੋੜੀਪਰਕਦੇਪਾਲਕੀਵਿਚਚੜ੍ਹਕਰਆਉਂ
ਦਾਸੀਤੇਹੁਣਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂਕੁਛਮੰਗਨ
ਆਇਆਹੋਇਆ ਤੇਹੁਣਤੂੰਛਪਜਾ
ਇਤਨੇਵਿਚਗੁਰੂ ਜੀਮੂਲੇਨੂੰਆਵ
ਜਜਾਇਮਾਰੀਰ ਅਗੋਂਮੂਲਾਕੋਠ
ੜੀਵਿਚਜਾਇਵ ੜਿਆਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਮੂਲੇਦੀਜੋਰੂ ਨੂੰਪੁਛਿਆਜੋਮੂ
ਲਾਕਿਥੇਹੈਤਾਂਓ ਹਕਹਿਨਲਗੀ
ਘਰਨਹੀਤਾਂਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸ
ਰਬਘਟਾਂਕੇਅੰਤ ਜਾਮੀਕਹਿਨਲ
ਗੇਅਮੂਲਾਅ ਸੀਤਾਤੇਰੇਮਿਲ
ਣੇਆਹੇਤੇਤੂੰਅਗੋਂਛਪਬੈਠੋਂਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਮੂਲੇਦੇਪਰਥਾਇ ਸਲੋਕ

ਉਚਾਰਿਆ॥ ॥ਨਾਲਕਿਰਾੜਾਦੋਸਤੀਏਦੇਕਰੈਗੁਆ॥

ਉ॥ਮਰਣਨਜਾਪੀਮੂਲਿਆਆਵੈਕਿਤੈਥਾਉ॥ ੧ ॥

ਇਹੁਸਲੋਕਆਖਕੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਓਥੋਚਲਦੇਰਹੇਤੇਬਾਹਿਰਆਏ
ਤੇਤਾਂਓਹਕਿਰਾੜਜਿਉਂਕੋਠੀਵਿਚਵੜਿਆਸੀਤਿਉਂਹੀਉਸਨੂੰਸਰਪਲੜ
ਗਿਆਜਾਂਓਹਕਿਰਾੜਕੋਠੀਵਿਚੋਂਬਾਹਿਰਆਇਆਤੇਜੋਰੂਨੂੰਕਹਿਨਲਗਾਕ
ਓਹਫਕੀਰਕਿਦਰਨੂੰਗਿਆਹੈਅਤੇਉਸਤੇਮੈਨੂੰਬੇਮੁਖਕਰਕੇਤੂੰਹੀਮੈਨੂੰ

ਰਿਆਹੈ ਤੂਹੀਮੇਰੇਸਿਰਚੜਿਓਹੈ ਹੁਣਤੂੰਮੈਨੂਛੇਤੀਦਸਕੇਫਕੀਰਕਿਥੇਗਿਆ
ਹੈ ਤਾਂਮੂਲੇਦੀਜੋਰੂ ਬੋਲੀਕੇਫਕੀਰਤਾਂ ਬਾਹਰ ਨੂੰਗਿਆਹੈ ਇਤਨੇਚਿਰਮੇ
ਮੂਲੇਨੂਜਹਿਰ ਚੜ੍ਹਗਈ ਤਾਮੂਲੇਨੂੰ ਮੰਜੀ ਉਪਰ ਪਾਇਕਰ ਬਾਹਿਰ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸਲੈਗਏ ਪਰਏਹੁਗਲਸਾਰੇਜਾਹਰਹੋਇਗਈਕੇਗੁਰੂਨ
ਨਕ ਮੂਲੇਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਏ ਤੇਮੂਲਾਕੋਠੀਵਿਚ ਲੁਕਬੈਠਾ ਤੇਥੇ ਲੇਨ ...
ਤਬ ਸਰਪ ਲੜਕਰ ਮਰਗਿਆਹੈ ਅਤੇਮੰਜੀਮੂਲੇਦੀਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ...
ਰੇ ਰਖਕੇ ਸਭਨਾ ਹਥਜੋੜਕਰ ਕਹਿਆਹੈ ਸਚੇਪਾਤਸਾਹੁਜੀ ਮੂਲਾਤਾਂ
ਤੁਮਰਦਾਹੈ ਹੇਦੀਨਦਿਆਲਜੀ ਏਹੁਤਾਂਭੁਲਾਗਿਆਹੈ ਅਤੇਆਪਦੇਮੂੰਹੋ
ਨਿਕਲਣਦੀਦੇਰ ਹੋਈਹੈ ਅਤੇ ਏਸਦੇਮਰਦਿਆਂਦੇਰੀਨਹੀਹੋਈ ਤਾਂਤੇਮ
ਹਾਰਜਜੀਆਪਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾਰੂਪਹੋ ਹੁਣ ਬਖਸੋਜੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਕਹਿਹੇਭਾਈਸਿਖੋਮੂਲਾਤਾਹੁਣਜੀਵਣੇਤੇਰਹਿਚੁਕਾਹੈਕਿਉਜੋ
ਇਸਨੂੰਸਪਤ ਮਾਰਹੋਈਹੈਔਰਇਸਦੀਮੁਕਤੀ ਹੋਜਾਵੇਗੀਜੋਏਸਨੂੰ
ਦਾਦਰਸਨ ਅੰਤਦੇ ਸਮੇਹੋਇਗਿਆਹੈ ਏਸਕਰਕੇਅਸੀਇਸਦੀਗਤੀ
ਕਰਾਂਗੇ ਪਰਹੁਣ ਤੁਸੀਇਸਨੂੰ ਘਰਮੇਲੇਕਰ ਲੇਜਾਵੋਕਿਉਜੋ ਏਸਦ
ਮਰਣਾਨਜੀਕ ਆਇਗਿਆਹੈ ਤਾਂਓਹਲੋਕ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀਕਾਹੁਕਮ ਮੰਨਕੇ
ਮੂਲੇਕੋ ਘਰਲੈਗਏ ਅਰਮੂਲਾਘਰਜਾਂਦਾਈਮਰਗਿਆ ਪਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਕੇਬਚਨ ਕਰਨੇਸੇ ਮੂਲੇਕੀਮਕਤਹੋਇਗਈਹੈ ਅਤੇਲੋਕਵੀਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਜੀਕਾਜਸਗਾਵਨੇਕਰਨ ਤਾਂਓਥੋਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਉਸਦਾ ਸਸਕਾਰ
ਕਰਵਾਇਕਰ ਉਸਕੇ ਘਰਦੇ ਸਰਬੰਦੀਆਂਕੋ ਉਪਦੇਸ ਦੀਆ ਅਤੇਓ
ਥੋਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਚਲਦੇਰਹੇ॥ ਬੋਲੋਭਾਈਜੀਵਾਹੁਗੁਰੂ॥

॥ਆਗੇਸਾਖੀਕਸਮੀਰਕੀਚਲੀ॥

॥ਤਾਂਭਾਈਬਾਲਾਕਹੈ ਹੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬਜੀ ਐਸੇ ਐਸੇਅਨੇ
ਕ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਰਤੇ ਭਏ॥ ॥ਔਰਏਕ ਦਿਨਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਕਰ
ਨ ਕਾਰਨ ਸਰਬ ਸੱਕਤੀ ਸੰਜੁਗਤ ਐਰੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਹਿਤੇ ਭਏ ਕੇਹੇਬਾਲ
ਚਲੋਪੁਰਵਾਨ ਕਸਮੀਰ ਦੀਧਰਤੀ ਦਾ ਸੈਰਕਰ ਆਇਲਿਆਵੀਏ ਤਾਂ
ਮੈਹਥ ਜੋੜਕਰ ਆਖਿਆਹੇਦੀਨ ਦਿਆਲਜੀ ਜਿਵੇਆਪਦੀਰਜਾਇ
ਹੈ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਕਹਿਣ ਲਗੇਹੇਭਾਈਬਾਲਾਏਹਜੋਕਸਮੀਰ

ਹੀ ਧਰਤੀ ਹੈ ਸੋ ਕਸੱਪ ਜੀ ਦੀ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਹੈ ਜੈਸੇ [illegible] ਜੀ ਕਾਸ਼ੀ ਪਰ ਰਿ
ਖੀ ਹੈ ਸਰਬ ਤੀਰ ਬਾਦਿਖੇ ਉਤਮ ਹੈ ਤੈਸੇ ਏਹ ਕਸਮੀਰ ਕਸੱਪ ਜੀ ਰਦਿ
ਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਖੇ ਉਗਰ [illegible] ਅਮਰਨਾਥ ਹੈ ਜਹਾਂ ਸਿਵ ਕਾ ਹਮੇਸ
ਵਾਸ ਹੈ [illegible] ਹੋਇ ਕਰ ਕਹਾ ਚਲੀਏ ਗੁਸਾਈਂ ਜੀ
ਅਤੇ [illegible] ਪਿਛੇ ਅਸਾਂ ਚਲਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
[illegible] ਜਾਇ ਕਸਮੀਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ

॥ਸਾਖੀ ਕਸਮੀਰ ਦੇ ਪਾਲੀ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਸਮੀਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਕਰ ਪਹੁਚੇ ਤਾਂ ਦੇਖਨ ਜੋ ਓਥੇ
ਬੜਾ ਧਰਮ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਕਸਮੀਰ ਵਿਚ ਸਭ ਕਸਮੀਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੰਸ ਕਸੱਪ
ਕੀ ਜਿਤਾਂ ਨ ਕਹਾਂਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਾੜ ਪਰਬਤ ਵੀ ਬੜੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਇਕ ਪਰਬਤ
ਉਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਓਥੇ ਬ
ਤਾਂ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਗੁਜਰ ਗਏ ਬੈ
ਠਿਆਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਆ ਨ ਕਰ ਖਬਰ ਨਹੀ
ਲੀਤੀ ਜਦ ਤੇਰਵਾਂ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ
ਇਕ ਪਾਲੀ ਅਜੜ ਚਾਰਦਾ ਚਾਰਦਾ
ਆਇ ਨਿਕਲਿਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਆਖਣ ਲਗਾ ਭਾਈ ਤੁਸੀ
ਕਉਣ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੈਨੂੰ ਅ
ਸੀ ਕਉਣ ਨਜਰੀ ਆਉਨੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਓ
ਹ ਪਾਲੀ ਬੋਲਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਭਲੇ

ਹੀ ਜੋ ਹਣੇ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੋ ਕਿਆ ਜਾਣੀਏ ਤੁਸੀ ਚੋਰ ਹੋ ਯਾ ਬਾਟ ਪਾਰ ਹੋ
ਜੇਕਰ ਤੁਸੀ ਫਕੀਰ ਹੋਤੇ ਤਾਂ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਜਾਇ ਕਰ ਬੈਠਤੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਹੁਣ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਜਾਹੁ ਅਤੇ ਤੂੰ ਅਸਾਨੂੰ ਕਛੁ ਨ ਆਖ
ਤਾਂ ਕਸਮੀਰੀ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤਾਂ ਏਥੇ ਤੁਸਾਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਏਥੇ ਆਂਦੇ ਹੈਨ
ਤਾਂ ਏਥੇ ਅਗੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਆਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਹੁਣ ਤੂੰ ਏਥੋਂ
ਹੁ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਕਰ ਤਾਂ ਓਹ ਕਸਮੀਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਸਲਾਮ ਕਰਕੇ ਚਲਿਆ ਗ
ਇਆ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਅਜੜ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਸਭ ਹੀ ਮੋਇਆ ਪਿਆ ਹੈ ਦੇਖ ਕਰ ਅ

ਨੂੰ ਦੇਖਕਰ ਬੜਾ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਤੇ ਆਖਨ ਲਗਾ ਸੁਖਦਾਈ ਏਹੁ ਅਜੜ ਮੈ
ਨੂੰ ਹੁਣ ਅਜੇ ਚੰਗਾ ਭਲਾ ਛਡ ਕੇ ਗਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੁਣ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਆ ਹੋਇਆ
ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਆਪਨੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸਮਾਝਿਆ ਕੇ ਭਾਈ ਏਹ ਜੋ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾ ਓ
ਸ ਫਕੀਰ ਦੀ ਬਾਤ ਹੋਈ ਹੈ ਸੋ ਹੁਣ ਮੈ ਚਲ ਕਰ ਓਸੇ ਫਕੀਰ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪਵਾਂ ਤੇ
ਮੇਰਾ ਕੁਸ ਸਉਰੇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕੇ ਅਜੜ ਦਾ ਖੂਨ
ਮੈਨੂੰ ਕਿਆ ਆਖੇਗਾ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਬਾਲ ਬਚਾ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਪਲੇਗਾ ਏਹ ਬਾਤ
ਸਮਝ ਕਰਕੇ ਵਹ ਕਸਮੀਰੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਤਰਫ ਨੂੰ ਚਲਿਆ ਓਸੇ ਤਰਾਂ ਅ
ਪਨਾ ਅਜੜ ਦੁੰਬਿਆਂ ਦਾ ਛਡ ਕਰ ਜਾਇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀਂ ਜਾਇ ਪਾਇਆ
ਤੇ ਆਖਣ ਲਗਾ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਇਕ ਬੜੀ ਕੁਦਰਤ ਹੋਈ ਹੈ ਜੀ ਤ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਕਹੁ ਭਾਈ ਕੀ ਬਾਤ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਸਾਈ ਲੋਕ ਜੀ ਮੈ ਨਿਤ ਹੀ ਦੁੰਬੇ ਚਾਰਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹਾ ਏਸੇ ਬਾਤ ਉਪਰ ਮੇਰੀ ਮੇ
ਰੀ ਗੁਜਰਾਨ ਚਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ ਬਾਲ ਬੱਚਾ ਪਲਤਾ ਅਜ ਮੈ
ਘਰ ਸੇ ਦੁੰਬੇ ਚਾਰਨ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਜੜ ਚੰਗਾ ਭਲਾ ਛੱਡ
ਕਰ ਆਪ ਦੀ ਤਰਫ ਨੂੰ ਆਇਆ ਹਾਂ ਸੋ ਆਪ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਦ
ਮੈ ਦੁਵਾਰੇ ਪਾਸੋਂ ਗਿਆ ਹਾਂ ਤੇ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਤਾ ਮੇਰਾ ਅਜੜ ਸਾਰਾ
ਹੀ ਮੋਇਆ ਪਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਮੈ ਘਰ ਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾ ਮਾਲਕ ਅਜੜ ਦਾ
ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਬਾਲ ਬਚਾ ਘਾਣੀ ਚਾਇ ਘਤਨਗੇ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਆ ਜਾਣ ਜੋ ਕਿ
ਆ ਕਰਨਗੇ ਜੀ ਤਾਂ ਤੇ ਮੈ ਆਪ ਦੀ ਸਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੇ ਤੁਸੀ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਲੋ
ਕ ਹੋ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋ ਆਪ ਵਲੀ ਹੋ ਜੀ ਮੇਰੇ ਅਨਾਥ ਉਪਰ ਮੇਹ
ਰਬਾਨੀ ਕਰੀਏ ਜੀ ਹੇ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਜੀ ਆਪ ਦਇਆਵਾਨ ਹੋ ਜੀ ਤਾਂ ਓਸ ਦੀ
ਆ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਰਬ ਘਟਾਂ ਦੇ ਜਾਨਣਹਾਰੇ ਓਸ ਦੇ ਮ
ਨ ਦੀ ਬੂਝ ਕਰ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਦਇਆ ਆਇ ਗਈ ਉਸ ਦੀ ਗਰੀਬੀ ਵਲ ਦੇਖ ਕ
ਰ ਤਰਸ ਆਇਆ ਤੇ ਉਸ ਅਜਾਲੀ ਨੂੰ ਕਹਿਨ ਲਗੇ ਭਾਈ ਤੂੰ ਜਾਇਕੇ ਆਪਨੇ
ਅਜੜ ਦੇ ਪਾਸ ਤੇ ਇਕ ਇਕ ਦੁੰਬੇ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹੁ ਹੇ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ
ਕੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਹਿ ਕਰ ਸਭ ਕੋ ਉਠਾਵਤਾ ਜਾਹੁ ਸੋ ਓਹ ਅਜਾਲੀ ਆਪਨੇ ਅ
ਜੜ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਕਰ ਇਕ ਮਨ ਹੋਇ ਕਰ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਹੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ
ਤੂੰ ਸਰਬਤ ਕਾ ਮਾਲਕ ਹੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਅਰਜ ਸੁਣਕੇ ਮੇਰੇ ਅਜੜ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸ

ਬਤਕਰ ਏਹ ਕਹਿਕਰ ਓਹ ਅਜਾਲੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹੋਕੇ ਨੂੰ ਹਥ ਲਾਵੇ ਤੇ
ਬਾਉਠਕੇ ਚਰਨ ਲਗ ਪਵੇ ਏਸੇ ਤਰਾ ਸਾਰਾ ਅਜਗਰ ਉਠਕਰ ਚੁਗਨ ਲਗਿਪ
ਆ ਤਾਂ ਓਹ ਅਜਾਲੀ ਦੇਖਕਰ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤੇ ਫੇਰ ਅਜਗ
ਰ ਤਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇਕਰ ਚਰਨਾ ਪਰ ਢਹਿ ਪਿਆ ਤੇ ਆਖਨ ਲ
ਗਾ ਹੇ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਜੀ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਕਰੋ ਜੀ ਏਹੁ ਆਖਕਰ ਓਹ
ਅਜਾਲੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦੇ ਚਰਨਾ ਪਾਸ ਬੈਠ ਰਹਿਆ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਓਹ ਅਜਾਲੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠ ਰਹਿਆ ਤੇ ਅਜਗਰ ਸੁੰਦਾਹੀ ਚੁਗਦਾ ਰਹਿਆ ਜਾਂ ਅਗ
ਲਾ ਦਿਨ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਉਸ ਅਜਗਰ ਦੇ ਖਾਂਵਦ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਅਜਗਰ ਮੇਰਾ
ਰਾਤ ਘਰ ਨਹੀ ਆਇਆ ਮੇ ਚਲਕੇ ਦੇਖਾਂ ਕੇ ਕਿਓ ਨਹੀ ਆਇਆ ਤਾਂ ਓਹ ਢੂੰ
ਡਦਾ ਢੂੰਡਦਾ ਓਥੇ ਆਕੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਅਜਗਰ ਸੁੰਦਰ ਚਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਅਜਾ
ਲੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਅ
ਜਗਰ ਦੇ ਖਾਂਵਦ ਨੇ ਦੇਖਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਉ ਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ
ਤੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮਸਤ
ਹੋਇਕਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਓਹ ਅ
ਜਾਲੀ ਵੀ ਬੈਠਾ ਹੈ ਮਸਤ ਹੋਇਕਰ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਓਸ ਅ
ਲਬ ਅਜਗਰ ਦੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਮਹਾਂਪੁ
ਰਖ ਜੀ ਏਹੁ ਅਜਾ ਲੀ ਰੋਜ ਅਜਗਰ ਚ

ਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਅ ਤੇ ਘਰ ਲੈ ਆਉਂਦ
ਹੈਸੀ ਸੋ ਮੇਹਰਬਾਨ ਜੀ ਏਹੁ ਅਜਾਲੀ ਅਜ ਰਾਤ ਘਰ ਨਹੀ ਆਇਆ ਤਾਂ ਅ
ਸੀ ਏਸਦੀ ਤਲਾਸ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਾਂ ਜੀ ਪਰ ਹੇ ਦੀਨ ਬੰਧੂ ਜੀ ਏਸਦੇ
ਪਿਛੇ ਅਸਾਨੂੰ ਵੀ ਆਪਦਾਂ ਦੀਦਾਰ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਉਸ ਅਜਾਲੀ ਦੇ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਏਹ ਜੋ ਫਕੀਰ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਸੋ ਐਨ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾ
ਦਾ ਇਸ ਦੇ ਵਿਚ ਹੈ ਮਤ ਕੁਛ ਹੋਰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਵੋ ਤਾਂ ਉਸ ਅਜਗਰ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੇ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਜੋ ਇਸ ਫਕੀਰ ਦੀ ਉਸਤਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਸਮਝਦਾ
ਹੈ ਸੱਚ ਕਹੁ ਭਾਈ ਤਾਂ ਉਸ ਅਜਾਲੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸੁਣੋ ਮੇ ਐਥੇ ਰੋਜ ਦੂੰ ਬੇਚ

ਰਦਾਸਾ ਜਾਮੇਕਮਲੇਸ਼ੇ ਆਇਆ ਤੇ ਅਪਣੇ ਨੂੰ ਛਡਕੇ ਏਨਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇ ਬੈਠ
ਮੇਏਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਸੀ ਚੋਰ ਹੋ ਅਬਦਾਰਾ ਪਾਣੀ ਹੋ ਐਸੀਆਂ ਐਸੀਆਂ
ਬਿਅਦਬੀ ਦੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੀ ਆਖੀਆਂ ਤਾਂ ਏਨ ਸਾਂਈ ਦੇ ਪਿਆਰਿਆਂ
ਮੇਨੂੰ ਏਹੁ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਜਾਇ ਕਰ ਆਪਨਾ ਕੰਮ ਕਰ ਜਾਂ ਮੈ ਏ ਬੋ
ਗਿਆ ਤੇ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖਾ ਤਾਂ ਅਫਜ਼ੂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਦੂੰਬਾ ਨਹੀਂ ਜੀਂਵਦਾ ਸਾਰਾ
ਅਫਜ਼ੂ [illegible] ਆ ਹੈ ਮੇਦੇ ਪਕੇ ਬਹੁ ਦਲਗੀਰ ਹੋਇਆ ਤੇ ਦਿਲ
ਵਿਚ [illegible] ਭਾਈ ਮੈ ਉਸ ਫਕੀਰ ਦੀ ਬਿਅਦਬੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਮੁੜਕੇ
ਏਨਾ ਦੇ ਚਰਨਾ ਉਪਰ ਆਇ ਪਇਆ ਤਾਂ ਏਨਾ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਦਇਆ ਆਈ ਤੇ ਮੇ
ਰੇ ਤਾਂਈ ਆਖਿਆ ਨੇ ਭਾਈ ਜਾਇ ਕਰ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖ ਕਰ ਦੂੰਬੇ ਨੂੰ ਉਠਾ
ਇ ਲੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਮੈ ਆਇ ਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਾਂ ਤੇ ਦੂੰਬੇ ਨੂੰ ਹਥ ਲਾਵਾਂ ਇਸ ਤ
ਰ ਸਾਰਾ ਅਫਜ਼ੂ ਉਠਾਇ ਲਿਆ ਸੋ ਭਾਈ ਇਸ ਕਰਕੇ ਮੈ ਸਮਾਝਿਆ ਹੈ ਜੋ
ਏਹ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹੈਨ ਜ੍ਹਾਂ ਆਪ ਖੁਦਾਇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਭਾਈ ਹੁਣ ਤੁਸੀ
ਆਖੋ ਆ ਜੇ ਦੂੰਬੇ ਖਰੀ ਲੈ ਜਾਹੋ ਤੇ ਮੇਰੇ ਭਰੋਸੇ ਉਪਰ ਮਤ ਛਡੋ ਤਾਂ ਓਨਾ ਲੋ
ਕਾਂ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਸਚ ਆਖਦਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਆਪਨੇ ਦੂੰਬੇ ਖਰੋ ਖਰੀ ਲੈ
ਆਂਦੇ ਤੇ ਵਸਤੀ ਵਿਚ ਧੁੰਮ ਆਇ ਪਈ ਆਂਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਏਸ ਸ
ਹਿਰ ਦੇ ਵਿਚ [illegible] ਫਕੀਰ ਆਏ ਆਹੇ ਪਰ ਐਨ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਸੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਚੌ
ਹਦਿਨ ਉਸ ਨੂੰ ਬੈਠੇ ਨੂੰ ਹੋਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਉਨਾ ਦੀ ਖਬਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੀਤੀ
ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਸਭ ਲੋਕ ਸਹਿਰ ਦੇ ਓਥੇ ਆਇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਪੈਰੀ
ਆਇ ਪਏ ਅਤੇ ਕਹਿਨ ਲਗੇ ਹੇ ਫਕੀਰ ਸਾਂਈ ਲੋਕ ਜੀ ਅਸਾਂ ਥੋ ਬਹੁ ਗੁਨ
ਹ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਅਸਾਂ ਆਪ ਦੀ ਕਿਸੇ ਤਰਾਂ ਦੀ ਟਹਿਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੋ ਸਾਨੂੰ ਅ
ਪ ਬਖਸੋ ਜੀ ਅਸੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾਰ ਸਦਾ ਹੀ ਗੁਨੇਗਾਰ ਹਾਂ ਤੇ ਆਪ ਪਰਮੇਸਰ
ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹੋ ਸਾਡਿਆਂ ਗੁਨਾਹਾਂ ਨਾ ਵਿਚਾਰਨਾ ਜੀ ਅਸੀ ਭੁਲੇ ਹਾਂ ਆਪ ਬਖਸ
ਨਹਾਰ ਹੋ ਜੀ ਜਿਉ ਜਾਣੋ ਸਾਨੂੰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਕਰੋ ਜੀ ਏਹੁ ਅਰਜ ਓਨਾ ਲੋਕ
ਦੀ ਸੁਣਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਨਾਂ ਉਪਰ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਆਪਨੇ ਸਿਖ ਕੀਤੇ ਨ
ਾਮ ਦਾਨ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਧਰਮ ਦੀ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਨੀ ਸਚ ਬੋਲਣਾ ਓ
ਨਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਓਹ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਲਗੇ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜਪਣ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਇਸਨਾਨ ਕਰਨ ਤੇ ਬਾਣੀ ਪੜ੍ਹ

ਨਤੇਨਿਤਨੇਮਕਰਨਾ। ।ਔਰ ਏਕਪੰਡਤ ਕਸਮੀਰਵਿਚਰ
ਰਹਿਦਾਸੀ ਉਸਨੇ ਸੁਣਿਆਜੋਇਕਫਕੀਰ ਏਥੇਆਇਆਹੈ ਤੇਮੈਂਭੀਦੇ
ਖਾਂਕੇਕੈਸਾਕਹੈ ਪਰ ਉਸਪੰਡਿਤਦੇਪਾਸਪੂਜਾਪਾਠਦੀ ਸਾਮਗਰੀ ਸੀਅ
ਤੇਉਸਦੇ [illegible] ਵਿਚ ਸਾਲਗਰਾਮਦੀ ਪ੍ਰਿਤਮਾਸੀਅਤੇ ਕਰਮਕਾਂਡੀਸੀਪ
[illegible] ਉਸਦਾ ਦੂਜਾਭਾਉ ਉਸਦਾ ਜਾਂਦਾਨਹੀਸੀ ਸੋਓਹਪੰਡਤ [illegible] ਗੁਰੂਜੀ
[illegible] ਗੁਰੂ ਜੀਦਾਤੇਖਦੇਖਕਰ ਰਾਮਰਾਮ ਕਹਿਕਰਬੈਠ
ਗਇਆ ਅਤੇ ਜੋਉਸਦੇਮਨਮੇਂ ਦੂਜਾਭਾਉਸੀ ਉਸਦਾ ਸਦਕਾ ਉਸਦੀਪ੍ਰ
ਜਾ ਬਾਏਨਹੀਸੀਪਹੁਦੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੇਪੰਡਤ
ਜੀਤੂਸੀਭੀਕੁਛਆਖਹੁ ਤਾਂਪੰਡਤ ਨੇਕਹਿਆ ਹੇਭਗਤਜੀਮੇਰੇਮਨਦੇ

ਚੋਦੂਜਾਭਾਉਨਹੀ ਜਾਦਾ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਹਿ ਆਹੇਪੰਡਤਜੀਤੂ
ਸੀ ਜਾਇਕਰਗੁ ਰੂਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਮਾਰਾ
ਦੂਜਾਭਾਉਦੂਰਹੋ ਵੇਗਾ ਤਾਂਪੰਡਤ ਨੇ
ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਕਿਸਨੂ ਕਰਾ
ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਜੀਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਪੰਡਤ
[illegible] ਨਾਦੇ ਚਚਾਰ ਫਕੀਰ ਬੈ
ਠੇਹੈ ਉਨਾਨੂੰ ਜਾਇ ਕਰਪੂਛਓਹ ਤੇਰੇ
ਤਾਂਏਨੇ ਦਸਨਗੇ ਉਸਨੂੰ ਗੁਰੂਕਰੀ
ਤਾਂਓਹ ਪੰਡਤ ਉਥੇ ਉਠਕਰ ਉਸਜਾਗੇ
ਗਿਆਜਾਇਕਰ ਦੇਖੇਤਾਂਕਿਆਦੇਖੇ
ਜੋਫਕੀਰਚਾਰਓਥੇਬੈਠੇਹੈਨ ਸੋਪੰਡਤਨੇ ਉਨਾਤਾਈਮਥਾ ਟੇਕਕਰਬੈਠ
ਗਿਆਤੇ ਉਨਾਕਹਿਆ ਪੰਡਤਜੀ ਕੀਕਰ ਆਏਹੋ ਤਾਂ ਉਸਪੰਡਤਨੇਕਹਿ
ਆਹੇ ਸੰਤਜੀ ਮੈ ਗੁਰੂ ਕਰਨਾਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਕਹੋ ਸੋ ਮੈ ਕਰਾ ਤਾਂ ਉਨਾ
ਨੇਕਹਿਆ ਪੰਡਤਜੀ ਓਹ ਜੋ ਇਕ ਉਚਾਮਕਾਨਹੈ ਓਥੇ ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਓਹ
ਤੇਨੂੰ ਦਸੇਗਾ ਤੂੰ ਉਸਪਾਸਜਾਹੁ ਤਾਂਪੰਡਤਜੀ ਉਸਮੰਦਰਦੇਬਾਹਰ ਜਾਇ
ਕਰਮਥਾ ਟੇਕਕਰ ਉਸਦੇਅੰਦਰ ਜਾਇਝਾਤੀਪਾਈ ਤਾਂਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਓਥੇ
ਇਕਸੂਹੇ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਨਕਰ ਇਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਬਹੁਤ ਸਭ੍ਰਪਦਾਲੀ ਬੈਠੀ ਹੈ

ਸੀਪਰਆਪਨੇਪਿਤਾਨਖੇਡਰਹੀਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇਪੈਰੀਜੁਤੀਸੀਸੋਉ
ਸਨੇਜੁਤੀਉਤਾਰਕਰਸੁਟੀਤਾਂਪੰਡਤਦੇਸਿਰ ਵਿਚਵਜੀਤਾਂਪੰਡਤਜੀ
ਉਥੋਂਰੋਂਦਾਪਿਟਦਾ ਉਨਾਸੰਤਾਂਪਾਸਆਇਆਤੇਉਨਸੰਤਾਂਕਹਿਆਕਿ
ਪੰਡਤਜੀਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆਹਈਤਾਂਪੰਡਤਨੇਆਪਣੀਸਭਹਕੀਕਤਕਹਿ
ਸੁਣਾਈਤਾਂ ਉਨਾਸੰਤਾਂ ਕਹਿਆਹੇਪੰਡਤਜੀਉਹਤਾਂਮਾਈਆਹੈਜਿਸ
ਦੀਤੂੰਪੂਜਾਕਰਦਾਹੈਤਾਂਫਿਰਪੰਡਤਦੌੜਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਚਰਨੀਆ
ਪਇਆਅਤੇਕਹਿਓਸਹੇਗੁਰੂਜੀਮੇਰੇਉਪਰਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰੋਜੀਅ
ਤੇਜੋਸਮਗ੍ਰੀਸੀਸੋਸਭਸਟਘਤੀ ਅਤੇਮੂਰਤਾਂਜੀਪੁਸਤਕਸੁਟ
ਦਿਤੇਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਸਿਖਹੋਇਆ ਲਗਾਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਣ
।ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਉਸਪੰਡਤਦੇਪ੍ਰਥਾਇਉਪਰ ਇਕ ਸਲੋਕ ਉਚਾ
ਰਿਆ। ।ਗੁਰਮਿਲਿਐਮਨਰਹਸੀਐਜਿਉਵੁਠੈਧਰ
ਣਸੀਗਾਰ।ਸਭਦਿਸੈਹਰੀਆਵਲੀਸਰਭਰੇਸੁਭਰਤਾਲ।
ਅੰਦਰਰਚੈਸਚਰੰਗਜਿਉਮੰਜੀਠੈਲਾਲ।ਕਮਲਵਿ
ਗਸੈਸਚਮਨਗੁਰਕੈਸਬਦਨਿਹਾਲ।ਮਨਮੁਖਦੂਜੀਤਰ
ਫਹੈਵੇਖਹੁਨਦਰਨਿਹਾਲ।ਫਾਹੀਫਾਥੇਮਿਰਗਜਿਉਸਿਰਦੀ
ਸੈਜਮਕਾਲ।ਖੁਧਿਆਤ੍ਰਿਸਨਾਨਿੰਦਾਬੁਰੀਕਾਮਕ੍ਰੋਧਵਿਕ
ਰਾਲ।ਏਨੀਅਖੀਨਦਰਨਆਵਈਜਿਚਰਸਬਦਨਕਰੇਬੀ
ਚਾਰ।ਤੁਧਭਾਵੈਸੰਤੋਖੀਆਂਚੂਕੈਆਲਜੰਜਾਲ।ਮੂਲਰਹੈ
ਗੁਰਸੇਵਿਐਗੁਰਪਉੜੀਬੋਹਿਥ।ਨਾਨਕਲਗੀਤਤਲੈਤੂੰਸ
ਚਾਮਨਸਚ। ੧ ॥ ।ਜਾਂਏਹਸਬਦਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਿਆਤਾਂਹੋਰਪੰਡਤਕਸਮੀਰਦੇਸਭੇਰਲਕਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸ
ਆਇਬੈਠੇਤੇਕਹਿਣਲਗੇਹੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਅਸੀਸਭਵੇਦਪਾਠ
ਕਰਦੇਹਾਂਤੇਪੁਰਾਣਸੁਣਦੇਹਾਂਅਤੇਸਾਡੇਮਨਾਂਵਿਚੋਂਹੰਕਾਰਨਹੀਜਾਂਦਾ
ਐਸੀਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰੋਜੋਸਾਡੇਮਨਦਾਹੰਕਾਰਦੂਰਹੋਜਾਵੇਜੀ।
।ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਨਪੰਡਤਾਂਦੀਬੇਨਤੀਸੁਣਕਰਉ
ਨਾਂਦੇਪ੍ਰਥਾਇਉਪਰਸਬਦ ਉਚਾਰਨਕੀਤਾ। ੴ ੧
।ਸਿਰੀਰਾਗਮਹਲਾ ੧ ।ਲਬਕੁਤਾਕੂੜਚੂਹੜਾਠਗ

ਖਾਧਾਮੂਰਦਾਰ॥ਪਰਨਿੰਦਾਪਰਮਲਮੁਖਸੁਧੀਅਗਨਿਕ੍ਰੋਧਚੰਡਾਲ॥ਰਸਕਸ
ਆਪੁਸਲਾਹਣਏਕਰਮਮੇਰੇਕਰਤਾਰ॥ ੧ ॥ਬਾਬਾਬੋਲੀਐਪਤਿਹੋਇ॥
ਊਤਮਸੇਦਰਊਤਮਕਹੀਅਹਿਨੀਚਕਰਮਬਹਿਰੋਇ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ਰਸੁ
ਸੁਇਨਾਰਸੁਰੁਪਾਕਾਮਣਰਸੁਪਰਮਲਕੀਵਾਸੁ॥ਰਸੁਘੋੜੇਰਸੁਸੇਜਾਮੰਦਰਰ
ਸੁਮੀਠਾਰਸੁਮਾਸੁ॥ਏਤੇਰਸਸਰੀਰਕੇਕੈਘਟਿਨਾਮਨਿਵਾਸ॥ ੨ ॥ਜਿਤ
ਬੋਲਿਐਪਤਿਪਾਈਐਸੋਬੋਲਿਆਪਰਵਾਣੁ॥ਫਿਕਾਬੋਲਿਵਿਗੁਚਣਾਸੁਣ
ਮੂਰਖਮਨਅਜਾਣ॥ਜੋਤਿਸਭਾਵਹਿਸੇਭਲੇਹੋਰਕਿਕਹਣਵਖਾਣ॥ ੩ ॥
ਤਿਨਮਤਿਤਿਨਪਤਿਤਿਨਧਨਪਲੈਜਿਨਹਿਰਦੈਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਤਿਨਕ
ਿਆਸਾਲਾਹਣਾਅਵਰਸੁਆਲਿਉਕਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਾਹਰੇਰਾਚੇ
ਦਾਨਨਨਾਇ॥ ੪ ॥੧॥ ॥ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕ

ਜੀਕਹਿਤੇਹੈਨ॥ ਸੁਣੋਪੰਡਤਜੀਲੋਭ
ਜੋਹੈਸਰੀਰਮੇਸੋਕੁ ਤਾਹੈਤੇਕੂੜਚੰਡਾਲ
ਹੈਤੇਠਗੀਕਰਨੀਮੁ ਰਦੇਦਾਖਾਣਾਹੈਪਰ
ਨਿੰਦਾਕੂੜੀਹੈਪ੍ਰਮਲ ਜੋਹੈਸੋਅਗਨਦੇਸਮ
ਾਨਹੈਰਸਕਸਇਤਆ ਦਕਖੋਟੇਕਰਮਹੈਨ
ਤਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮਕੈ ਸੋਰਿਦੇਮੇਪ੍ਰਵੇਸਕ
ਹੈਤੇਜਬਲਗਸਬ ਸੰਗਨਹੀਹੁੰਦਾਤਬ
ਲਗਮਨਸੁਧਨਹੀ ਹੋਤਾਜੋਉਤਮਕਰਮ
ਕਰਦੇਹੈਨਸੋਉਤਮ ਹੈਨਤੇਨੀਚਕਰਮ
ਜੋਕਰਦੇਹੈਨਸੋਨੀਚਹੈਨ ਤੈਸੇਹੇਪੰਡਤਜੀ ਨਾਮਸਪ੍ਰੇਅਸ਼ਬਦਾਸੁਣਕੇਤੋਮਨਨ
ਕਰੇਤਾਂਏਸਜੀਵਦੇ ਸਰੀਰਮੇਸਾਂਤ ਨਿਵਾਸਕਰਦੀਹੈਤਾਂਵੋਹ ਪੁਰਖ
ਪਰਮੇਸਰ ਦੇਲੋਕਕੋਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੇਹੈਨ ਏਹਉਪਦੇਸਸੁਣਕਰ ਓਹਪੰਡਤ
ਜੀਗੁਰੂ ਜੀਕੇਸਿਖਹੋਏ ਅਤੇਲਗੇ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਕ
ਹਿਆਭਾਈ ਵਿਦਿਆਕਾ ਅਭਿਮਾਨਨਹੀਕਰਨਾ ਅਤੇਸੰਤਾਂਦੀਟਹਿਲ
ਕਰਨੀ ਆਏਅਭਿਆਗਤਦੀਸੇਵਾਕਰਨੀ ਧਰਮਮੇਅਸਥਿਤਰਹਿ
ਣਾ ਔਰ ਨਾਮਦਾਨ ਇਸਨਾਨਕਰਨਾ ਤੇਝੂਠ ਨਹੀਬੋਲਣਾ ਤੇਧਰਮ
ਦੀਕਮਾਈਕਰਨੀ॥ ਏਹਕਹਿਕਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇਰਹੇ॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥ ॥ਗੋਸਟਿਭਾਈਅਜਿ
ਤੇਰੇਧੋਬੀਨਾਲਹੋਈ॥ ॥ਮਹਲਾ੧॥ ॥ਇਕਦਿਨਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾ
ਬਾਨਾਨਕਜੀਨਗਰਕਰਤਾਰਪੁਰਧਰਮਸਾਲਾਵਿਚਇਕੰਤਛਪਰੇ
ਠਾਬਾਣਾਬਹੁਤਬੈਰਾਗੁਕੇਘਰਿਵਿਚਿ॥ਤਿਸਸਮੇਸਿਰੀਰਾਗੁਵਿਚ
ਸਬਦਗਾਂਵਦੇਸੀ॥ ॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧॥

॥ਕੋਟਿਕੋਟੀਮੇਰੀਆਰਜਾਪਵਣੁਪੀਅਣੁਅਪਿਆਉ॥ਚੰਦੁਸੂਰਜ
ਦੁਇਗੁਫੈਨਦੇਖਾਸੁਪਨੈਸਉਣਨਥਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਪਵੈਹ
ਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥ਸਾਚਾਨਿਰੰਕਾਰਨਿਜਥਾਉ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਆਖ
ਣੁਆਖਣਜੇਭਾਵੈਕਰੇਤਮਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਪੰਖੀਹੋਇਕੈਜੇ
ਭਵਾਸੈਅਸਮਾਨੀਜਾਉ॥ਨਜਰੀਕਿਸੈਨਆਵਊਨਕਿਛੂਪੀਆਨ
ਖਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੨॥ਕੁਸਾਕ
ਟੀਆਂਵਾਰਵਾਰਪੀਸਣਪੀਸਾਪਾਉ॥ਅਗੀਸੇਤੀਜਾਲੀਆਭਸਮ
ਸੇਤੀਰਲਿਜਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ
॥੩॥ਨਾਨਕਕਾਗਦਲਖਮਣਾਪੜਿਪੜਿਕੀਚੈਭਾਉ॥ਮਸੂਤੋਟਿ
ਨਆਵਈਲਿਖਣਪਉਣਚਲਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਪਵੈਹਉ
ਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੪॥ ॥ਸ੍ਰੀਬਾਬੇਨਾ

ਨਕਜੀਏਹਸਬਦਗਾਵਿਆ॥ਉਦਾਸਰੂਪਬੈਰਾਗਦੇਘਰਤਾਂਭਾਈਅਜਿਤੇਰਧੂ
ਏਸਣਿਆ ਸੁਣਕਰਿਡਰਗਿਆਂ ਭੈਮਾਨਹੋਇਕਰਿਹਜੂਰਸ੍ਰੀਬਾਬੇਅਗੇਹਥਜੋ
ੜਕੇਆਇਆ ਜਾਂਦੇਖੈਤਾਂਸਬਦਕਰਕੇਬੈਰਾਗੁਕਰਦੇਹੈਨ ਅਰਬਹੁਤਉਦਾਸੀ
ਦੇਘਰਹੈਨ ਤਾਂਅਜਦੇਕਰਿਬੈਠਾ ਤਾਂਭਾਈਅਜਿਤਾਂਦੇਧਾਵਸਿਰੀਬਾਬੇਜੀਕੇ
ਸੁਭਾਵਦੇਖਕਰਿਬਹੁਤਹੀਦਿਲਗੀਰਹੋਇਆ ਸਾਧਜੀਆਂਦੂਇਕਬੀਤੀਆਂ
ਤਾਂਸਤਿਗੁਰੂਦਇਆਲਹੋਇਆ ਤਾਂਆਖਿਆਬਚਾਤੂੰਭੈਮਾਨਕਿਉਂਹੋਦਾਹੋਇਆ
ਜਿਤੇਰੀਧੋਬੀਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਭੇਧਾਤਿਜਾਹਿਤੇਰਾਬਚਨਸੁਣਕਰਕੇਬਹੁਤਮਾਨਿ

ਇਹ ਗਿਰਤ ਖਤੀ ਆਈ ਹੈ ॥ ਜੇਤਾ ਵੇਤਾ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀਏ ਤਾ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਬਚਾ ਅਜਿਤਿਆ
ਅਰਦਾਸ ਗੁਰੂ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਛੁ ਪੁਛੈਂਗਾ ਸੋ ਨਿਸਾ ਹੋਵੇਗੀ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਚਨ ਪਾਇਕਰ ਅ
ਜਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ॥ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਹਰਬਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈਂ ਤਾਂ ਇ
ਸ ਪਦ ਦਾ ਵੀਚਾਰ ਸਮਝਾਈਐ ॥ ਤਾ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਸਾਬਾਸਿ ਬਚਾ ਅਜਿਤਿਆ ਹੈਂ ਤੂੰ ਅ
ਸ਼ੁਭ ... ਸਿਖ ... ਜੋ ਹੋਲੋੜੀਦੇ ਹਨਿ ॥ ਜਿਸ ਕਰਕੇ ਸਿਖ ...
ਹੁਣ ਅਜਿਤਿਆ ਅਤੈ ਭਲੀ ਬਾਤ ਪੁਛੀ ਹੈ ਇਸ ਪਦ ਕਾ ਬੀਚਾਰ ਏਹ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ...
ਬੇਸੁਮਾਰ ਜਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈਐ ਤਾਂ ਨਹੀ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ॥ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਸ ਤੇ ਕਿਤਨੇ ਜਤਨ ਕ
ਰਤੇ ਹੈਨਿ ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਆਖੇ ਜੋ ਮੈ ਪਉਣ ਅਹਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਹੋਂਦਾ ॥ ਜਿਚਰ ਚੰਦ ਸੂਰ
ਜ ਇਕ ਘਰ ਵਿਚਿ ਨ ਹੋਵਨਿ ਤਿਚਰ ਸੁਪਨੈ ਜਉ ਪਉਣ ਨਾਹੀ ਮਿਲਦਾ ॥ ਅਤੇ ਸਚੇ ਨਿਰੰਕ
ਰ ਕਾ ਦਰਸਨ ਜੋ ਹੈ ਸੁ ਨਿਜ ਘਰ ਵਿਚਿ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਜ ਘਰ ਵਿਚ ਜੈਸਾ ਆਪਣਾ ਘਰ ਉਨ ਤੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿ
ਹੋਵੈ ॥ ਨਿਜ ਘਰੁ ਏਹ ਜੋ ਆਪਣੇ ਘਟ ਵਿਚਿ ਪਰਮੇਸਰ ਵਸਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਸੁਮਾਰ ਦੀ
ਦਰਗਾਹ ਵਲ ਦਿਸਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹੁ ਕੀਮਤਿ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੀ ਕੀਮਤਿ ਪ
ਵੇ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਕਰਿਕੇ ਨਾਵ ਸਲਾਹੀ ॥ ਜੇ ਏਵਡੁ ਸਾਹਿਬੁ ਹੈ ॥ ਪਠਨ ...
ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਧ ਸਾਧਕ ਗੁਲਾਮ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਸਭ ਥਾਂ ਮਉਜੂਦ ਹੈ ...
ਹਿਠ ਕਿਸੇ ਨਾਹੀ ਜੋ ਇਸ ਰੰਗ ਰੂਪ ਵਿਚਿ ਹੈ ਤਿਸ ਕਰਕੇ ਜੇ ਤਾ ਦਸਤਾਰ ਕੈ ...
ਸਕੇ ਅਤਿ ਕਠਿਨ ਕੇਤੇ ਉਪਾਉ ਕਰਦੇ ਹੈਨਿ ॥ ਜੋ ਕਿਵੇ ਬੇਸੁਮਾਰ ਕਾ ਅੰਤੁ ਪਾਈਐ ॥ ਭੁ ਈ
ਅਜਿਤਿਆ ਜੇ ਕੋਈ ਆਖੇ ਹਉ ਪੰਖੀ ਹੋਇ ਕੈ ਭਵਾ ਅਤੇ ਸੈ ਅਸਮਾਨੀ ਉਡਿ ਕੈ ਜਾਇ ਕ
ਰਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਛੁ ਪੀਵੈ ਨ ਕਛੁ ਖਾਵੈ ਅਤੇ ਨਦਰੀ ਭੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤਾਂ ਭੀ ਕੀਮ
ਤਿ ਬੇਸੁਮਾਰ ਦੀ ਪਾਈ ਨਹੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅੰਤ ਕਹੀ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦਾ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋ
ਈ ਆਪ ਕਹਾਇ ਕੁਹਾਇਕੇ ਕਟਿ ਕਟਿ ਕੈ ਚਕੀ ਕਰਕੇ ਪਾਇ ਪਿਸਾਈਐ ਅਤੇ ਜੇ ਭਸ
ਮ ਹੋਇ ਕੈ ਖੇਹ ਜੇ ਤੀਰ ਲਾਇਆ ਜਾਵੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹੀ ਪਉਂਦੀ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ
ਆਖੇ ਜੋ ਮੈ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਉ ਲਿਖੁ ਪਤਿਸਾਹੁ ਕਰੀ ਅਤੇ ਮਸੁ ਅਤੇ ਕਲਮ ਕੀ
ਤੋਟਿ ਕਦੇ ਆਵੈ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਪਉਣ ਦੀ ਪਿਆਰੀ ਲਿਖਣ ਚਲਾਇ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਭੀ
ਬੇਸੁਮਾਰ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹੀ ਪਉਂਦੀ ॥ ਅਤੇ ਗਹਿਦਾ ਭੀ ਇਸ ਕੇ ਬਾਰਿ ਹੈ ਸਰਬ ਥਾਂ
ਵਿਸਮਾਇਆ ਹੈ ਅਰੁ ਆਖਿਆ ਨਾਹੀ ਜਾਂਦਾ ॥ ਪਰ ਜੇ ਕੋਈ ਉਸ ਦੇ ਦੁਆਰੇ ਪਰਜ
ਇਕੇ ਚਾਹਿ ਪਵੈ ਪਲਾਖਾ ॥ ਸਿਰ ਉਪਰ ਝੁਲੈ ॥ ਪਰ ਜੇ ਤਾ ਦਸਤਾਂ ਕਿਤੇ ਦੇ ਲੇਸ ਮਾਲਕ
ਹੈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਚਤੁਰਾਈ ਕੀਤਿਆਂ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ॥ ੧ ॥ ਤਾ ਫੇਰ ਅਜਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ

ਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੋਸਚੇਪਾਤਸਾਹਜੀਏਹਬੇਅੰਤੁਹੋਰਵਰਤਾਰਾਵਰਤਿਆਹੈ॥ਅ
ਤੇਸੰਸਾਰਹੋਰਨਾਬਾਤਾਂਵਿਚਪਿਆਪੈਂਦਾਮਰਦਾਹੈ॥ਜੋਆਮਕਾਬੇਦਸੁਣੀਐਅਮਕਾਧ
ਰਮਕਰੀਐਤਾਂਪਰਮੇਸਰਕੋਪਾਈਐ॥ਏਹਬਾਤਕਿਉਂਕਰਿਹੈਜੀ॥ ਗੁਰੂਬਾ
ਬੋਲਣਾਹੋਇਆ॥ ਸਲੋਕ॥ ॥ਨਾਭੀਜੈਰਾਗੀਨਾਦੀਬੇਦ॥
ਨਾਭੀਜੈਸੁਰਤੀਗਿਆਨੀਜੋਗ॥ਨਾਭੀਜੈਸੋਗੀਕੀਤੈਰੋਜ॥ਨਾਭੀਜੈਰੂਪੀਮਾਲੀਰੰਗ
॥ਨਾਭੀਜੈਤੀਰਥਿਬੈਠਿਆਸੁੰਨ॥ਨਾਭੀਜੈਭਿੜਮਰਹਿਭਿੜਸੂਰ॥ਨਾਭੀਜੈਕੇਤ
ਹੋਵੈਧੂੜ॥ਲੇਖਾਲਿਖੀਐਮਨਕੈਭਾਇ॥ਨਾਨਕਭੀਜੈਸਾਚੈਨਾਇ॥ ੧॥
॥ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥ॥ ॥ਭਾਈਆਜਿਤਿਆਂਵਿਚਬੇਸੁਮ
ਾਰਰਾਮਪਰਮੇਸਰਹੈ ਸੋਪਰਚਾਇਆਹੈਨਾਹੀ॥ਜਿਸਦਾ॥ਭਾਵੇਂਕੋਈਰਾਗੁਨਾਦਗਾਵੈ
ਭਾਵੇਂਬੇਦਸੁਣਾਵੈ ਭਾਵੇਂਕੋਈਗਿਆਨਸੁਰਤਿਕਰੈ॥ਭਾਵੇਂਕੋਈਸੋਗਕਰਕੇਬੈਠੇ॥
ਨਰੂਪਮਾਲਕਰਕੇਭੀਜਦਾਹੈਨਦਾਨਪੁੰਨਕੀਏਭਿਜਤਾਹੈ॥ਸੁਣਭਾਈਸੂਰਮੇ
ਕਾਮਹਾਂਮਸਬਤੇਵਡਵਡੇਪੈਨ॥ਜੋਭਿੜਮਰੀਆਹੈਤਾਂਭੀਨਹੀਭਿਜਦਾ॥ਜੇ
ਕੋਹਭਿੜਧੂੜਹੋਇਰਹਾਂਤਾਂਭੀਪਰਮੇਸਰਨਾਹੀਭਿਜਦਾ॥ਬਿਨਾਸਚੇਨਾਮਨਾਹੀਭਿ
ਜਦਾ ਸਾਚੇਨਾਮਜੋਹੈਸੋਮਨਕੇਅੰਤਰਿਹੈ॥ਲਿਖਿਆਹੋਇਆਹੈ ਉਸਕਾਰੂਪਹੈ
ਸੁਚਾਹੋਰਚਤੁਰਾਈਆਂਕੀਤਿਆਂਵਿਚਨਾਹੀਭਿਜਦਾ॥ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਪੁਰਾਨਵੇ
ਪੜੇਹਾਂਭਿਆਸਣੇਹੈ॥ਸੋਭੀਸਾਧਾਕੇਬਚਨਹੈਨਾ॥ਪਰੁਇਹੁਭਾਵਵਰਤਉ
ਹੈ ਸਭਸਤਵਾਦੀਹੋਇਰਹੀਐ॥ਨਿੰਦਾਅਤੇਹੰਕਾਰਕਿਸੇਦੀਨਕਰੀਐ॥ਜੋ
ਕਛੁਪਰਮੇਸਰਕੀਪੈਦਾਇਸਿਹੈਸੋਸਭਸਤਿਹੈ॥ ੨ ॥ ॥
॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਜੂਠਨਰਾਗੀਜੂਠਨਬੇਦੀ॥ਜੂਠਨਚੰਦਸੂਰਜਕੀਭੇਦੀ॥
ਜੂਠਨਅੰਨੀਜੂਠਨਨਾਈ॥ਜੂਠਨਮੀਂਹਵਰਸੈਸਭਥਾਈ॥ਜੂਠਨਧਰਤੀਜੂ
ਠਨਪਾਣੀ॥ਜੂਠਨਪਉਣੈਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ਨਾਨਕਨਿਗੁਰਿਆਗੁਣਨਾਹੀਕੋਇ
॥ਮੁਹਿਫੇਰਿਐਮੁਹੁਜੂਠਾਹੋਇ॥ ੩ ॥ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ॥
ਭਾਈਆਜਿਤਿਆਂਰਾਗਬੇਦਭੀਜੂਠਨਾਹੀ॥ਅਤੇਚੰਦਸੂਰਜਭੀਅਤਿਸਰਬ
ਥਾਨਵਸਦੇਹੈਨਾ॥ਧਰਤੀਪਉਣਪਾਣੀਏਹਭੀਜੂਠਨਾਹੀ॥ਏਹਸਭਸਤਹੈ॥
ਜੂਠਤਾਂਉਹਹੈਜਿਸਨੇਗੁਰੂਦੇਸਬਦਨਸੋਂਮੁਹਫੇਰਿਆਹੈ॥ਅਰਜੋਨਿਗੁਰੇ
ਹਨਤਿਨਕਾਕੀਹਾਲਹੈ ਜੋਏਹਪੀਪਰਤਖਹਾ।ਕਾਲੇਨਿਖਸਮੇਹੈਨਾ॥ਸੋਦਰ
ਕਦੇਨਾਮਿਲਨਗੇ॥ ਜਾਂਏਹਬਚਨਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕਹਿਆ॥ਤਾਂਅਜਿਤਾਰੰਧ

ਦਾਖੁਸਮਾਣੇਹੋਇਗਇਆ॥ਤਾਂਅਰਦਾਸਕੀਤੀਆਸਗੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਿਤੇਰਾਦਰਸਨਕੀਤੇ
ਨਿਰੰਕਾਰੂਪਾਇਓਹੈਹੋਰਕੋਈਹੋਰਨਹੈ ਤਾਂਬੋਲਣਾਹੋਇਆ॥ਬਚਨਅਜਿਤਿਆਪੂਰਾਇਓਹੈਸੋਏਹੁ
ਦੇਹਨਿ॥ਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਇਆ [illegible] ਪੁਛੀਹੈਏਹਬਚਨਸਿਖਾਂਸੀ
[illegible] ਜਿਉਸਦਾਸਿਖਾਂਕਾਹੈ
ਅਤੇਆਪਣਾਭੇਖਬਦਲਾਇਕੈ [illegible] ਜਿਕਦਾ॥ਏਹੋਕੋਈਹੋਸੋਇਸ
ਰੂਪਿਸੁਗੁਰੂਜੀਭੇਖਦਿਖਾਇਆ॥ਤਾਂ [illegible] ਜਿਏਹੁਗੁਰੂਹੈਕੋਈਹੋਰਹੈ॥
॥ਸਲੋਕ॥ [illegible] ਏਕੋਏਕਹਰਿਗਾਇਆ॥ਆਇਆ
ਪਿਛਲਾਸਕਰਿਨਨਕਦਰਸਾਦਿਖਾਇ॥੪॥ ॥ਤਿਸਦਾਪ੍ਰਮਾਰਥੁ॥
ਸੁਣਿਬਚਨਅਜਿਤਿਆਪੁਰੂਖਾਵਦੇ [illegible] ॥ਤਦਏਕਇਖਣਾਸੀਕੋਈ
ਭੂਸਤਾਨਸੀਸੋਕੀਮਤਿ [illegible] ਤਾਂਆਪੇਭੁਲਾਸੁਕੀਤਸਾ॥ਆਪ
[illegible]ਆਪਿਭੁਪਾਇਓਸੁ॥ਤਿਸਤੇਅਨੇਕਰੂਪਅਨੇਕਭਾਤਿਕਰਿਮਸਾਜਿਓਸੁ॥ਤਿਸ
ਕਰਕੇਬੇਸੁਮਾਰਸਾਹਿਬਹੈ॥ [illegible] ॥ਤਿਸਤੇਆਪਣੀਜੋਤਿਪਾਈ
[illegible]ਹੋਇਬੈਠਾਹੈ॥ਜਿਸਨੋ [illegible] ਸਤਿਹੋਇਬੈਠਾ॥ਜਿਸਬ
ਗੁਰੂਪਰਮੇਸਰਕਾਨਿਵਾਸਹੈ [illegible] ਨਿਕਦਰਸਨਹੋਇਆਹੈ॥
ਅਰਪ੍ਰਤੀਤਿਆਈਹੈਸੋਅ [illegible] ਹੋਇਆ ਸੋਪਾਰਗਿਰਾਮੀਹੋਇ
ਆ॥ ॥ਸਲੋਕ॥ [illegible] ਜੁਗਾਮਹਿਬੈਠਾਸਗਲਪਰੋਈ
ਸੂਤ॥ਅੰਧਕਾਰਚਿਪ੍ਰਕਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਕਹੁਨਾਨਕਮਰਮਨਜਾਣੇਹਿਦੂਤ॥੫
॥ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥੁ॥ ॥ਬਚਨਅਜਿਤਿਆਪੁਰੂਖੁਹੈਸੋਆਦਿ
ਪੁਰਖਹੈ॥ਜੁਗੁਜੁਗਜਾਮੇਕਰਦਾਆਇਆਹੈ॥ਪਰਇਕਨਾਨੋਸਠਾਆਇਆ
ਇਕਨਾਨੋਨਆਇਆ॥ਤਿਨਜਾਣਿਆ॥ਜੋਰਜਾਹੈ॥ਜਿਸਗੁਰੂਕਰਕੇਜਾਣਿਆਹੈ
ਰਨਮੰਨਿਆਸੁਬਚਮਨਵਸਾਇਆਤੇਪ੍ਰਤੀਤਿਆਈਸੋਆਦਿਪੁਰਖਤੇਉਸ
[illegible]ਸਭੀਉਪਰੇ॥ਬਚਨਸਤਜੁਗਾਦਿਕੇਗੁਰੂ [illegible]
[illegible]ਤੇਜੁਗਾਦਿਕਾ॥ਚਉਰਾਸੀਜਾਮੇਉਆਪ [illegible]
ਜਿਨ [illegible] ਅਰਉਪਦੇਸਲਿਆ॥ਅਰਸਬਦਮਨ [illegible]
[illegible] ਜਿਸਬਦਜੋਹੈਸੋਦੀਪਕਹੈ॥ਜਿਸਕਉਗੁਰੂ [illegible]
ਮਨਆਇਆ॥ [illegible] ਜੁਗਜੁਗਅੰਧੇਰਾਹੈ ਸੂਤ [illegible]
ਹੀ॥ਸਗਲਪਰੋਈਸੂਤਸੋਕਿਉਕਰਿਪਰੋਈ॥ਮਾਲਬਾਂਦਦੁਇਕਨਾਆਪਣੇ

ਜਾਂਦਾ [illegible] ਗੁਰ ਮੁਖ ਕਥਨ ਆਖਿਆ ਜਿਤਨੇ ਪੁੰਨ ਹੈ ਤਿਨੇ [illegible]
ਸੰਗਤਿ [illegible] ਧਰਮ ਮੇਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ। ਬਚਨ ਆਖਿਆ ਜਿਤਿਆ ਪੁਣ ਏਹੁ ਕਲਜੁਗ [illegible]
ਵਿਚ ਮਹਾਂ ਦੁੰਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਸੇ ਕੀ ਗਤਿ ਨ ਦੇਵੇਗਾ। ਇਸ ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਖੇ ਕਈ ਏਸੇ ਭੇਖ ਗੁਰੂ
ਹੋਨਗੇ। ਕੇਈ ਸਮੇ ਗੁਰੂ ਜਾਹਰ ਹੋਨਗੇ। ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧ ਕਹੀਅਨਗੇ। ਅਤੇ ਸਤ
ਰਜ ਮੈਨ ਊਪਰ ਕਿਰਤ [illegible] ਵਾਹਿਗੁਰੂ [illegible] ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇਗਾ। ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੈ। ਅਤੇ ਸੁਣ ਭਾਈ ਅਜਿਤਿਆ ਪੁਣ
ਏਹੁ ਵਰਤਾਰਾ ਵੇਖ ਜੋ ਗੁਰੂ ਸਾਂਗ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਸਿੱਖ ਅਸਭ ਨਾਲੋਂ ਭੁਲਸਾਨਗੇ ਤੇ ਸਤਿਗੁ
ਰੂ ਨੇ ਦੇਸ ਰਖਨਗੇ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨਗੇ ਤਿਤ ਕਰਿਕੇ ਮੁਖ ਹੋਵਨਿਗੇ। ਅਤੇ ਮਨ ਪੰਨੇ ਗੁਰੂ ਕ
ਰਕੇ ਬੈਠ ਜਾਵਨਿਗੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੇ ਭੁਲਜਾਨਗੇ। ਅਤੇ ਬਚਾ ਅਜਿਤਿਆ ਗੁਰੂ ਜੁਗ ਜੁਗ
ਵਿਚਿ ਹੁੰਦਾ ਆਇਆ ਹੈ ਅਰ ਹੋਵੇਗਾ। ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਸਤਿਜੁਗ
ਗੁਰੂ [illegible] ਮਿਹਰਵਾਨ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜਨਕ ਬਦੇਹ। ਹਰੀਚੰਦ ਦੁਆਪਰ ਰਚ ਗੁਰੂ ਕਲਿਜੁਗ ਨ
ਨਕਦੇਉ॥ ੬ ॥ ॥ਤਿਸ ਕਾ ਵਿਚਾਰ ਕਹਿਤੇ ਹੈਨ॥ ॥ਭਾਈ ਅਜਿਤ
ਆ ਸਤਿਜੁਗ ਵਿਖੇ ਅ ਹੀ ਗੁਰੂ ਮਿਹਰਵਾਨ ਥਾ। ਤਿਸ ਦੀ ਪੈਰੀ ਸਿਖ ਕਰੋੜਾਂ ਪੈਂਦਾ
ਪਏ। ਤਿਸ ਸਮੇ ਆਗਿਆ ਹੋਈ ਭਾਈ ਜਗ ਕਰਹੁ ਅਤੇ ਹਾਥੀ ਜਗ ਵਿਖੇ ਪਾਵਹੁ ਅ
ਰ ਖਾਵਹੁ ਅਤੇ ਹਾਥੀ ਜਗ ਪਾਇਕੈ ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਭ ਜਾਵਾਏ ਅਤੇ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਧਨ
ਦਾਨ ਤਈਆ ਕਰੋ। ਹਾਥੀ ਫੇਰ ਜੀਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਆਗਿਆ ਹੋਈ ਬਚਾਏ ਸ
ਹਾਥੀ ਕਉ ਸੋ ਵਧ ਤਾਂ ਸਿਖ ਕਰੋੜਾਂ ਈ ਨਸ ਗਏ। ਪੰਜ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਦਸ
ਕਰੋੜ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿਚ ਰਹੇ ਤਾਂ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਹਾਥੀ ਫੇਰ ਉਠਾਇ ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਏਹੁ ਕਵਿ
ਤਰ ਸਭ [illegible] ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਨ ਨਹੀ ਸੀ ਜੋ ਦਿਆ ਸੋ ਪਿਛੇ ਪਛੋਤਾਵਣ
ਲਗੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਆਖਣ ਲਗੇ ਜੀ ਸੋ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਅਸੀ ਹੁਣ ਜੇਵਾਏ ਜੀ ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ
ਹੁਣ ਵੇਲਾ ਬੀਤ ਗਇਆ ਸੋ ਸੇ ਬਾਇ ਪਏ ਅਤੇ ਕੁਠੇ ਸੋ ਫੇਰ ਜੁਟੇ। ਫੇਰ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁ
ਗ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਜਨਕ ਬਦੇਹੀ ਹੋਇਆ। ਅਤੇ ਸਿਖ ਕਰੋੜ ਇਕ ਤਿਸ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪ
ਏ ਤਾਂ ਆਗਿਆ ਹੋਈ ਜੋ ਘੋੜਾ ਜਗ ਪਾਵਹੁ ਤਾਂ ਸਿਖ ਸਭ ਸਦਵਾਏ ਤੇ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ
[illegible] ਮਨ ਰਖੋ ਘੋੜਾ ਫੇਰ ਉਠੇਗਾ। ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਆਗਿਆ ਹੋਈ [illegible]
[illegible] ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਚਉਦਾ ਕਰੋੜ ਈ ਨਸ ਗਏ। ਜਾਂ ਘੋੜਾ ਉਠਿ
ਆ ਤਾਂ [illegible] ਦੇ ਤੇ ਆਖਣ ਲਗੇ ਜੀ ਅਸੀ ਭੀ ਹੁਣ ਜੇਵਨੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ
ਹੁਣ ਵੇਲਾ ਗੁਜਰ ਗਇਆ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਦੁਆਪਰ ਜੁਗ ਗੁਰੂ ਹਰੀਚੰਦ ਪ੍ਰਗਟਿਆ

[illegible]ਸਿਖਕੋਈਛੁਟੀਆਇਪੈਰੀਪਏ॥ਤਾਆਗਿਆਹੋਈਭਾਈਗੋਬਿੰਦਸਰੂਪਾ
ਵਰੂਤਾਂਸਰਬਤਸਿਖਇਕਠੇਹੋਏਤੇਲਗੇਵਿਚਾਰਾਂਕਰਨਭਾਈਏਹੁਸਾਂਗਬਣਭਾਰੀ
ਹੋਇਆਹੈਤਾਂਹੁਕਮਹੋਇਆਬਚਾਪਾਹੁਦਾਨਾਇਕੱਠਾਕਰਹੁਗੇੜਵੇਰਉਠੇਗਾਤਾਂਵ
ਰਸਿਖਾਂਨੇਬਚਨਹੋਇਆਬਚਾਏਨਾਪ[illegible]ਸਾਂਕਰੇਗੁਇਕੀਸਾਬਣਨਮੀਨਿ
ਆਤੇਪੰਝਕਰੋੜੀਨਸਗਏਤਾਂ[illegible]ਆਖਲਗੇਪਛੋਤਾਵਨੇਤਾਂਆਖਣ
ਲਗੇਅਸੀਹੁਣਜੇਵਨੇਹਾਂਜੀਤਾਂਆਗਿਆਹੋਈਬਚਾਓਹਜੋਵੇਲਾਸੀਸੋਗੁ
ਜਰਗਿਆ॥ ਤਾਫੇਰਹੁਣਜੋਨਿ[illegible]ਹੋਵੇਗਾਤਾਕਲਜੁਗਵਿਚਹੋਵੇਗਾ॥
ਬਚਾਪਿਛਲੇਜੁਗਾਂਵਿਚਜਪਤਪਬਹੁਤਕਰਦੇਸਨਅਤੇਸਤਵਾਦੀਹੁੰਦੇਸਨਤੋਂ
ਕੋਈਛੁਟਦਾਸਾਸੋਵਰਮਨੁਖਜਨਮਹੋਇਕਰਉਪਰਦਾਸਾ॥ਜੋਇਕਜੁਗਚੁਕਦਾਸੀ
ਤਾਂਦੂਸਰੇਜੁਗਮਿਲਪਉਂਦਾਸੀਤੇਮੁਕਤਪਾਉਂਦਾਸੀ॥ਅਤੇਬਚਾਅਸਿਤਿਆਹੁਣ
ਆਇਆਹੈਕਲਜੁਗਤੇਵਾਤੂਨਾਉਪਰਪਇਆਹੈਨਾਨਕਤੇਸਿਖਪੈਰੀਪਵਨ
ਗੇ॥ਛਿਨਵੇਂਕਰੋੜੀਤੇਜਗਪਵੇਗਾਮਨੁਖਅਤੇਇਸਸਾਂਗਵਿਚਠਹਿਰਕੋਈਨ
ਸਕੇਗਾ॥ਇਕਨਸਜਾਨਗੇ ਤੇਇਕਭ੍ਰਸਟਹੋਜਾਨਗੇ ਇਕਬਚਨਉਪਰਚਾਰ
ਸਿਖਤਕੜੇਰਹਿਨਗੇਤੇਉਨਾਦਾਸਦਕਾਉਹਭੀਸਾਂਗਬਖਸਿਆਜਾਵੇਗਾ॥ਅਤੇ
ਬਚਾਅਗਲਿਆਜੁਗਾਂਦੇਮਾਨੁਖਸਤਵਾਦੀਹੁੰਦੇਸਨਾ॥ਅਤੇਪ੍ਰਤੀਤਿਗੁਰਾਂਦੇਬ
ਚਨਾਉਪਰਰਖਦੇਸਾਨਿ॥ਅਤੇਓਨਾਦੀਅਰਦਾਸਨਾਲਓਹਤੀਉਧਰਖਣਾਹੋਦਾਆਹਾ॥
ਅਤੇਬਚਾਅਸਿਤਿਆਕਲਜੁਗਵਿਚਸਿਖਪ੍ਰਤੀਤਿਥੋੜੀਰਖਨਗੇ॥ਗੁਰਾਂਉਪਰ॥
ਅਤੇਮਾਇਆਕਾਰਣਜਗਤਬਹੁਤਅਕੱਠਾਹੋਵੇਗਾ॥ਬਚਾਏਹੁਸਾਂਗਐਹਾਹੈ
ਜੋਆਪਣਾਆਪਵਿਖਾਈਏਤਾਂਮਿਟੀਵੀਪਟਕੇਲੈਜਾਵਨਾ॥ਇਸਵਾਸਤੇਮਨੁਖ
ਖੜਾਨਕਰਿਦੇਗਾ॥ਇਤਕਰਕੇਗੁਪਤਸੰਜਮਾਂਵਿਚਰਹੇਗਾ॥ਜਾਂਸਾਂਗਕਰੇਗਾਤਾਂਸਭ
ਖਿੰਡਜਾਵੇਗੀ॥ਕੋਈਗੁਰਮੁਖਹੀਸਬੂਤਰਹੇਗਾਅਤੇਜੋਏਥੋਂਖਿਸਕੇਗਾਅਬਦ
ਰਕੇਗਾਸੋਬਾਉਵਿਚਉਨਪਾਵੇਗਾਅਤੇਬਹੁਤਸਰਾਪਭੁਗੇਗਾ॥ਕੋਈਜਾਹਿਬਤੇ
ਬੁਰਜਾਈ॥ ਤਾਂਅਸਿਤੇਰਪਾਵੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀ॥ਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਜੀਸਿ
ਖਾਂਦੀਪ੍ਰਤੀਤਬਹੁਤਰਖੇਗਾਤਿਸਦੀਰਹੇਗੀਜੇਵਡਸਾਹਿਬਹੋਤਿਸਦੀਆਬਰੂ[illegible]
ਹੈ॥ ਤਾਬੋਲਣਾਹੋਇਆ॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਆਦਿਪੁਰ
ਖਆਪਹੀਮੁਕਤਆਪੇਦਾਨਬੀਨਾ॥ਕਾਨਸੁਨਨਤੇਰਹਿਤਆ[illegible]
ਭੀਨਾ॥ਤਾਕੀਜਾਤਨਜਨਮੁਦਰਨਿਸ਼ਤਹਿਨਹੈਕਰਣਕਰੈ[illegible]ਸਰਬਜਤ

ਨਿਕਟਨਾਆਵੈਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹਿਤਾ।ਗਗਨਾਨਿਰੰਤਰਿਮਹਲਨਿਵਾਸੀਤੁੰਜਅਵਾਜ
ਬੋਲੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਅਵਿਗਤਭਈਹੈਰਾਨੀਕੋਈਸਾਧੂਤਤਵਿਰੋਲੈ॥ ਅਤੇਸਰਬ
ਮਾਰਥਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ(ਕਹਿਤੇਹੈ)। ।ਭਾਈਅਜਿਤਿਆਓਹੁਤੋਆਦਿਪੁਰ
ਖਹੈਸੋਜੁਗਜੁਗਾਦਿਵਿਖੇਵਰਤਦਾਆਇਆਹੈਤਿਸਦਾਪਾਰਾਵਾਰਨਹੀਪਾਇਆਜਾ
ਦਾ।ਓਹੁਆਪੇਹੀਦਾਨਾਹੈਅਤੇਬੀਨਾਹੈ।ਦਾਨਾਂਤਾਂਇਉਹੈਜੋਕਛੁਕਰਦਾਹੈਸੋ
ਆਪੇਹੀਕਰਦਾਹੈਅਤੇਦੂਸਰੇਪਾਸੋਂਮਸਲਤਨਹੀਪੁਛਦਾ।ਅਤੇਜੋਕੁਛਕਰਦਾਹੈ।
ਸੋਭਲਾਹੀਕਰਦਾਹੈ।ਅਤੇਬੀਨਾਂਇਉਹੈਜੋਸਭਸਦਾਅੰਤਰਜਾਮੀਹੈ।ਅਤੇਕਾਹੂ
ਸੰਗਨਭੀਨਾਉਸਕਿਸੇਕੀਮਨਬੁਧਚਤੁਰਾਈਸਿਆਨਪਮਸਲਤਖੁਸਨਹੀ
ਆਵਦੀ।ਓਹਕਿਸੇਬਾਤਪਰਪਰਚਦਾਨਹੀ।ਤਾਟਤੀਰਥਤਪਾਸਿਆਪੂਜਾਅਰ
ਚਾਦਾਨਪੁੰਨਭੀਜਦਾਨਹੀ।ਬਿਨਾਸਤਿਗੁਰਾਂਦੇਸਬਦਉਸਕੀਜਾਤਿਕਉਣਜਾਨੈ।
ਅਰਵਰਨਕਿਆਕਹੀਐਅਰਚਿਹਨਕਿਆਕਹੀਐ।ਜਿਉਪਾਰਸਕੇਭੇਟੇਲੋਹਾਸ
ਵਰਨਹੋਜਾਤਾਹੈਅਤੇਦੁਰਮਤਮਿਟਜਾਤੀਹੈ।ਜੈਸੇਅਤਿਸੈਪਾਪੀਜੀਵਸੰਤਾਨ
ਲਮਿਲਕਰਸਾਧਹੋਜਾਂਦਾਹੈਤਿਉਪਾਰਸਦੇਸਪਰਸਕੀਏਪਾਰਸਨਹੀਹੋਂਦਾ
ਸੋਨਾਹੋਤਾਹੈਏਹੁਅੰਤਰਾਸੰਤਮੇਅਉਰਪਾਰਸਮੇਹੈਅਤੇਸੰਤਜੋਹੈਨਸੋਦੀਵੇਦੇਸਮ
ਨਹੋਨਜੈਸੇਏਕਦੀਵੇਤੇਦੂਸਰਾਦੀਵਾਜਗਾਦੇਉਸਸੇਅਉਰਜਗਾਦੇਇਸੇਤਰਾਅਸ
ਖਦੀਵੇਜਗਾਈਏਤਾਂਜਗਤਸਭੁਨਾਦੀ।ਇਕੋਜੇਹੀਰੁਸਨਾਈਹੈਅਤੇਪਾਰਸਸੇਲੋਹਾ
ਲਾਈਏਤਾਂਸੋਨਾਹੋਤਾਹੈਪਰਓਹਸੋਨਾਹੋਰਸੋਨਾਨਹੀਬਨਸਕਦਾ।ਸੋਨਾਤਬਹੋਤਾ
ਹੈਜੋਪਾਰਸਸੇਮਿਲੇਸੋਪਾਰਸਮੇਅਉਰਸੰਤਮੇਏਹੀਵਿਸੇਖਤਾਹੈਸੰਤਕਉਭਾਵੇਂ
ਕੈਸਾਪਾਪੀਮਿਲੇਤਉਭੀਸੰਤਆਪਸਮਾਨਕਰਲੈਂਦੇਹੈਨਅਤੇਫੇਰਉਸਕੀਕੀ
ਮਤਿਹੀਹੋਰਹੋਜਾਂਦੀਹੈਕਿਉਂਜੋਓਹਫੇਰਦੁਨੀਆਨਾਲਨਹੀਮਿਲਦਾ।ਜਿਉਮ੍ਰਤਕ
ਵਿਚਜੀਉਪਉਂਦਾਹੈਅਤੇਓਹੁਬੋਲਉਠਤਾਹੈ।ਆਪਣੀਭਾਖਿਆਨਾਲਸਭਪਰਮੇ
ਸਰਇਸਪ੍ਰਾਣੀਵਿਚਜੋਤਿਪਾਂਇਦਾਹੈਤਾਂਏਹਭੀਬੋਲਉਠਤਾਹੈਉਸਪਰਮੇਸਰਕੀ
ਭਾਖਿਆਦੀਕੀਮਤਨਹੀਂਕਹੀਜਾਤੀ।ਅਪਰਅਪਾਰਹੈਹਰਖਸੋਗਤੇਨਿਆਰਾਹੈਓ
ਹਗਗਨਨਿਰੰਤਰਮਹਲਨਿਵਾਸੀਹੈਤੁੰਜਅਵਾਜਬੋਲਦਾਹੈਕਹੁਨਾਨਕਅਵਿਗਤਭਈ
ਹੈਰਾਨੀਕੋਈਸਾਧੂਤਤਵਿਰੋਲੈ। ਸੋਕਿਉਂਕਰਹੈਜਿਤਨਾਅਕਾਰਹੈਤਿਸਵਿਚਉ
ਸਕਾਨਿਵਾਸਹੈਤਿਸਕਰਕੈਸਭਸਰਜੀਤਹੈਨਅਰਮਹਲਨਿਵਾਸੀਉਸਕੇਜਾਪਦੇਹੈ
ਨਸੋਉਨਾਵਿਚਤੁੰਜਅਵਾਜਹੋਇਬੋਲਦਾਹੈਸੋਤੁੰਜਅਵਾਜਕਿਆਹੈਜੋਤੁੰਜਕਹੀਏ

ਦੇਹੀ ਅਤੇ ਜੋ ਇਸ ਦੇਹੀ ਵਿਚ ਅਨਹਦ ਵਾਜਾ ਹੈ ਸੋ ਬਾਹਰੀ ਕੰਨਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਜੋ ਸੰਤ ਜਨ ਹੈਨ ਸੋ ਓਹ ਅਨਾਹਦ ਸਬਦ ਸੁਣਦੇ ਹੈਨ ਅਨਾਹਦ ਸਬਦ ਕਾ ਏਹੁ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈ ਰਾਜ ਰਸ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਕਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਓਹ ਸਾਧ ਅੰਤਰ ਬਿਰਤੀ ਹੋਕਰ ਸੁਣਨੇ ਲਗਦੇ ਤਾਂ ਜਾਣੀਏ ਓਹ ਜੋ ਬਾਣੀ ਹੈ ਨਾਭੀ ਨਾੜੀ ਵਿਚੋਂ ਪਰਗਟ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇ ਓਹ ਖਾਲੀ ਰਹਿ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤਦ ਦੁਨੀਆ ਦੇ [illegible] ਭਾਈ ਅਜਿਤਿਆ ਨਾ ਵੇਜਾ ਐਸਾ ਗੰਭੀਰ ਹੋਵੇਗਾ।

॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਦਸਤ ਮੁਹਰਿਆ ਪਉਣ ਵਸ ਰਾਖੰ ਜਿੰਨ੍ਹ ਦੇਵ ਤਾ ਖੇਲੇ ਭੂਲ ਅਭਿਤ ਕਉ ਸਭ ਜਗ ਬਾਂਧਿਆ ਆਪ ਅਡੋਲ ਨ ਡੋਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਸਦ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤਿਸ ਤੇ ਰਹੇ ਨਿਆਰਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਦਿ ਜੁਗ ਜੁਗ ਬੀਤੇ ਅੰਤ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ ੮ ॥ ॥ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿਤੇ ਹੈਨ। ॥

ਬੋਲਣਾ ਹੋਇਆ ਭਾਈ ਅਜਿਤਿਆ ਦਸਤਿ ਮੋਹਰ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਨਾਲ ਹਿਤ ਬਾਂਧ ਬਾਂਧੇ ਮਿੱਠੇ ਕੇ ਆਪ ਹੈ ਦਸਤਾ ਖੀਐਗੀ। ਜਿਉ ਖੇਲਾ ਵਿਹਰਾ ਤਉ ਖੇਲੇਗਾ ਕੋਈ ਪਹੁਚ ਕੇ ਨ ਪਾਈਐਗਾ। ਸਭ ਭਰਮਿ ਜਾਵੇਗੀ। ਆਪ ਅਡੋਲ ਹੋਇ ਰਹੇਗਾ। ਅਤੇ ਜਮ ਹੁਕਮ ਕਾ ਪਹਿਰਾ ਆਇਆ ਹੈ ਪਰ ਆਪ ਜਮ ਤੇ ਭੀ ਨਿਆਰਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਆਪ ਤਾਂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੈ ਮਰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਮੇਰਾ ਬਿਨਸੇ ਹੈ ਆਪ ਤਾਂ ਨਵਾਂ ਤਨ ਬਾਲਾ ਹੈ ਕਈ ਕੋਟਿ ਜੁਗਾਂ ਬੀਤੇ ਹੈਨ ਓਹ ਸਦਾ ਹੀ ਅਮਰ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਤ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪਾਵਦਾ॥ ॥

॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਭੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਕੋ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟੀ ਨਉ ਦੁਆਰ ਚਲਤ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ਪਿਆਰੇ ਹੈ ਅਲਪਤਿ ਗੁਸਾਂਈ। ਦਸਵੇਂ ਦੁਆਰ ਬੁਧਿ ਕਾ ਪਤਰ ਤਾਮੈ ਬਹੁ ਹੈਰਾਨੈ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਸਾਧ ਪਛਾਨੈ। ੯ ॥ ॥ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਤੇ ਹੈਨ।

॥ਤਾ ਬੋਲਣਾ ਹੋਇਆ ਭਾਈ ਅਜਿਤਿਆ ਓਹ ਸਭ ਸੇ ਕਾ ਨਾਥ ਹੈ ਅਰ ਪ੍ਰਾਣ ਇਸ ਸਭ ਓਸ ਕੇ ਹਾਥ ਹੋਇ ਰਹੀ। ਉਸ ਕੋ ਸਭ ਦ੍ਰਿਸਟਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੇ ਉਸ ਕੋ ਕੋਈ ਲਖ ਨ ਸਕੇਗਾ ਅਤੇ ਨਉ ਦੁਆਰੀ ਚੰਲਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪ ਦਸਵੇ ਦੁਆਰ ਖੇਲੇਗਾ। ਏਹ ਭਾਈ ਜਾਂ ਵਾਹਗੁਰੂ ਨਾਵਾਜਾਂ ਮਾਪ ਹਿਰੇਗਾ ਤਾਂ ਸਭ ਬੇਮੁਖ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੇ ਗੁਰੂ ਕਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣਗੇ ਨਾਹੀ। ਆਪਣੀ ਮਤ ਚਲੇਗੀ ਤਾਂ ਭਾਈ ਆਪ ਹੀ ਆਪ ਗੁਰੂ ਬਣਨਗੇ ਅਤੇ ਆਖਨਗੇ ਅਸੀ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਰੀਕ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਤਿਨ ਕਾ ਕੁਲ ਸਾਰਾ ਹੀ ਗਰਕ ਹੋ ਜਾਵਨਗੇ। ਅਤੇ ਜੂਨੀ ਵਿਚ ਪਾਈਅਨਗੇ ਤੇ ਵਾਹਗੁਰੂ ਨਾਲ ਵੈਰ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਨਿੰਦਿਆ ਕਰਨਗੇ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਉ ਨਾਉ ਰਖਨਗੇ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ

ਲੈਦਰੀਰੂਪਕਰੈਗਾ॥ਦਸਵੇਦੁਆਰਖੋਲੀਐਗਾ॥ਅਪਣੇਜਾਮੇਬੀਭ
ਨਿਆਰਾਰਹੈਗਾ॥ਓਹੁਸੀਨਕਾਦਕੀਰੂਪਰਹੈਗਾ॥ਜਿਸਕੋਕੋਈਆਖਨਸਕੈ
ਗਾ॥ਮਹਰਮਕੋਹਕੀਮਹਕੀ [illegible] ਲਾਵੈਗਾ॥ਤਿਸਕਉਕੋਈਲਖਨਸਕੈਗਾ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਅਜਾਮਾ [illegible] ਵਿਰਲਾਸਾਧਪਛਾਣੈ॥ਜਰਣਨੰਦਜਾਮਾ
ਪਾਵੈਗਾ॥ਤਾਂ [illegible] ਵੈਗਾ॥ਸਭਕਹਿਨਗੇਗੁਰੂਅਬਦੇਖਾ
ਕੋਰਰਨਹੀ॥ਆਖਨਿਗੇ [illegible] ਇਸਬਾਤਕਾਪਾਰਪਾਇਆਨਹੀਜਾਤ
ਾਕੋਈਵਿਰਲਾਹੀਪਛਾਣੈਗਾ॥ਤਿਸਨੂੰਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਵੈਗਾ॥ਕੋਈਵਿਰਲਾਗੁਰਸ
ਿਖਕਰੈਗਾ॥ਜੋਗੁਰੂਨਾਲਿਸਚਹੋਵੈਗਾ॥ਗੁਰੂਭਾਵੈਤਾਂਭੀਬਰਖੇਗਾ॥ਨਵੈਸਿਰ
ਖੇਤਜਮਾਵੈਗਾ॥ਗੁਰੂ [illegible] ਜੋਭਾਵੈਸੋਕਰੈ॥ਤਾਂਫੇਰਅਜਿਤੇਰੰਧ
ਵਿਅਰਦਾਸਕੀ [illegible] ਜਾਤੂੰਜਾਮਾਬਦਲੇਗਾਤਾਂਤੇਰੇਪਿਛ
ਸਿਖਭੁਦਨਕਰਾਵਨ [illegible] ਜੇਤਾਕਿਥੇਸਮਾਵੈਗੀ॥ਤਾਂਫੇਰਬਾਬੇਜੀ
ਦਾਬੋਲਣਾਹੋਇਆ [illegible] ਸਬਦਹੈ ਹੁਕਮਹੋਯਾ ਮੁਹਰਾਆਖਣਿਦਾਕਛ
ਨਾਹੀ॥ਸਬਦਿਕੀਬਾਤ [illegible] ਕਰਿਕੈਪਾਈਐਸਹੀ ॥ਸਲੋਕ॥ ਮਾਰਿ
ਜਨਮੇਜੂਨਸੋਆਵੈ [illegible] ਕਰਮਕਰਤੂਤਿਬੇਲਿਬਿਸਥਾਰੀਨਿਮ
ਿਤਾਨਫਲਹੂ [illegible] ਜੋਮਾਨੈਸੋਸਿਖਭਰਮਭੁਲਾਏ॥
ਸਬਦਿਨਿਰੰਤ [illegible] ਸਮਾਏ॥ਉਨ੍ਹੇਬਿਹੰਗਮਕੀਦੁਰਾਪਰ
ਗਸਤਿਊਪਰਿ [illegible] ਕਰਮਧਰਮਨਹਿਮਾਇਆਮਾਖੀ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਕਅਠਪਹਿਰਾਛਿਦਬਾਣੀ॥੧ ਤਿਸਦਾਪ੍ਰਮਾਰਥ॥ ॥ਭਾਈਅਜਿਤਿਆ
ਗੁਰੂਜਾਮਾਬਦਲੈਗਾ॥ਤਾਂਜੋਤੂੰਸਿਖਭਦਨਕਰਾਇਨਗੇ॥ਆਖਨਿਗੇਜੋਗੁਰੂ
ਜੋਜਾਹੈ॥ਫਿਰਜੰਮੇਗਾਤੂੰ॥ਜੋਹੈਸੋਭਰਮਹੈਭਾਈਅਜਿਤਿਆਗੁਰੂਜਮਣਮ
ਰਣਵਿਚਿਨਾਹੀ॥ਨਾਲਪੜਹੈ॥ਜੇਤੀਜਗਤੁਪਆਮਝੂਹੈ॥ਪਰਏਹਜੋਕਰਮਕਰ
ਤੂਤਹੈਜੋਸੰਸਾਰਕੀਬੇਲਿਬਿਸਥਾਰੀਹੈ॥ਸੰਸਾਰਇਸਬੇਲਕੇਬੀਚਬਿਸਥਾਰ
ਿਆਹੈ॥ਸੋਕੈਸੀਕਰਮਕਰਤੂਤਕੀਬੇਲਬਿਸਥਾਰੀਹੈ॥ਜੋਜੇਬੁਰੇਭਲੇਕਰ
ਮਕਰਦਾਹੈਉਨੈਕਰਮੋਕਰਿਬਹੁਜੂਨੀਭਰਮਾਈਦਾਹੈ॥ਅਤੇਸਤਿਗੁਰੂਜੋਹੈਸੋ
ਨਿਹਕਰਮੀਹੈ॥ਕਰਮਧਰਮਤੇਪਰੇਹੈ॥ਪਾਪਪੁੰਨਤੇਨਿਰਲੇਪਰਹਦਾਹੈ॥ਓਹਜੋ
ਕਹਿਨਗੇਜੋਗੁਰੂਫੇਰਜੰਮੇਗਾ ਓਹੁਫਿਰਿਫਿਰਿਮਰਨਜਨਮੇਗੇ॥ਕਈਜੂਨੀ
ਭਰਮਭਰਮੇਗੇ॥ਅਰਗੁਰੂਕੇਹਜੂਰਉਇਬੁਰੇਕਰਮਕਰਹਿਗੇ॥ਉਨਕਉਗੁ

ਭੂਮਿਲਣੈਕਾਣੈਲਲਗੇਗਾਨਹੀ" ਸਤਿਗੁਰੂਉਨਕੈਹੋਰਮੁਖਦਾਕਰਕਰਿਭਰ
ਮਾਰੇਗਾ"ਤ੍ਰਾਓਹਦਰਕਸੁਣਸੁਣਭਰਮਨਗੇ" ਆਖਣਗੇਜੋਏਹਦਰਕੀਤੇਹੈ
ਨਿਸਾਖੀਆਕਰਿਕਰਿਭਰਮਾਰਿਓ"ਨੂ ਕਾਲ ਚਲਾਨਿਗੇ"ਮੁਖਿਆਗਰਿਕੇਕ
ਹੇਕਏਹਫਲਲਾਵੇਗਾ" [illegible] ਸੋਫਿਰਲਾਕੇਉਸਾਧੂਹੋਜੈ
ਗਾਜੇਸਚੁਸੀਮਾਣੈਗਾ"ਸਤਿਗੁਰ [illegible] ਨਿਸਰਉਸਮਿਲੇਗਾ"ਸ਼
ਰਸਬਦਜੋਹੈਸੋਸਤਿਗੁਰੂਹੈ ਓਹ [illegible] ਕੇਸਤਿਗੁਰੂਕਉਮਿਲਨ
ਗੇ"ਬਿਹੰਗਮਜੋਹੈਸੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਜੋਤਿਹੈ ਓਹਖਹਿਫੁਨਈ ਹੈ ਚੀਟੀਕਾਪਗ
ਜੋਹੈਸੋਏਹਮਾਨਖਕਾਜਾਮਾਪਾਹਿਨਿਆਹੈ"ਦਸਤੀਕੀਕਸਦਹੀਜੋਹੈਸੋਜੀਸਤਿ
ਗੁਰੂਸਾਧਹੈ"ਜੋਮਨੁਖਕਾਜਾਮਾਪਾਹਿਰਨਕੋ ਬਿਹੰਗਮਭੂਪਹੋਇਖੇਲੇਗਾ"ਅ
ਤੇਜਾਮੇਤੇਨਿਆਰਾਰਹੈਗਾ ਅਤੇਕਰਮ ਭੀਨਹੋਵੈਗਾ"ਅਤੇਪਾਪਪੁੰਨਤੇਆ
ਸਅੰਦੇਸਾਤੇਨਿਆਰਾਰਹੈਗਾ ਅਤੇਕਿਸੀਸਾਧਿਮਸਬਾਤਿਭੀਨਹੋਇਗੀ"ਸ
ਭਤੇਨਿਆਰਾਰਹੈਗਾ ਆਨਪਹਰਿਕਿਲਿਦਤਰਵੀਰਹੈਗੀ ਜੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਾਥਾ"
ਤਾਂਫੇਰਬੋਲਣਾਹੋਇਆਜੋਆਨਪਹਿਰਕਿਲਿਦ ਆਪਣੇਗੁਰੂਪਰਮੇਸਰਨਾਲਿ
ਰਖੈਗਾ"ਸਬਦਮਾਨਿਦਸਏਗਾ"ਉਨਾਦਿਲਸਤਿਗੁਰੂਕਾਬਾਸਹੋਇਗਾ ਜਿਸਦੀ
ਸਬਦਨਾਲਿਪੀਤਲਗੇਗੀ"ਤਿਸਦੀਗੁਰੂਨਾਲਿਦਲਗੇਗੀ"ਜੋਉਸਦੇਭਗ
ਤਹੋਵਨਿਗੇਤਿਨਾਂਨੂੰਲਿਵਲਗੇਗੀ"ਉਸਜਾਂਮੇਦਾਵਾਲੀਹਾ"ਤਾਂਅਜਿਤੇਰਧਾਵੇ
ਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਰੇਪਾਤਸਾਹੁਜਾਮਾਏਹੋਰਖੀਐਗਾ" ਤੇਫੇਰਹੁਕਮਹੋਇ
ਆਭਾਈਅਜਿਤਜਾਏਹੁਨਾਹੀ" "ਸਲੋਕ" "ਭਗਤੇਨਿਕਸਿਆਸੋ
ਸਭਬਿਨਸੇਪਗਬੇੜੀਹੈਬੰਧਾ"ਭੁਏਗੁਸਾਈਜਾਕਾਮੈਦੀਪਕੁਜਲੇਬਿਹੰਗਾ"
ਕੇਕਾਲਿਜਾ"ਬਿਪਰੀਤਜਿਉਉਤਿਅਉਸਾਰਿਲਾਗੀਸੋਇ"ਟੂਟੀਤੰਤਰਬਾਬਕੀ
ਬਹੁੜਨਵਜਾਹੋਇ"ਨਨਕਐਸੇਸੰਗਮੇ ਕਿਸੇਮਿਲਾਵਾਹੋਇ"੧" "
ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ" "ਭਗਤੇਨਿਕਸਿਆਹੈਸੋਬਿਨਸਣਹਾਰਾਹੈ"ਪਗਬੇ
ੜੀਪਰਿਬੰਧਜੋਹੈਸੋਸੰਜੋਗਾਵਿਜੋਗਹੈ"ਸੰਜੋਗੀਕਰਕੇ ਮੇਲਹੁੰਦਾਹੈ ਵਿਜੋਗ
ਕਰਕੇ ਵਿਛੜੀਦਾਹੈ"ਗੁਸਾਈਜੋਹੈਸੋਸਤਿਗੁਰੂਹੈ"ਓਹੁਸਾਕਾਰਿਕਾਰਿਕੇ
ਜਦੇਖਦਾਹੈ"ਦੀਪਕਜੋਹੈਸੋਬਿਹੰਗਮਹੈ"ਜੋਤਿਸਰੂਪੀਅਮਰਹੈ"ਕੇਕਲ
ਅੰਬਪਰੀਤਹੈਸੋਉਨਕੇਸਾਜਹੈਨਾ"ਉਨਾਦੀਪੀਤਉਸਦੇਨਾਮੁਸੰਗਹੈ"ਕਰਲਈ
ਆਈਸਾਧਹੈ"ਅਰੁਨਾਮੁਜੋਹੈਸੋਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਹੈ"ਓਹੁਉਸਸਾਬਭੁਸੀਹੋਤਿਹੈ

ਰੰਗ ਲਗਾਏ ਹੋਤੇ ਹੈ॥ ਜਿਉ ਕੋ ਕਾਲਿਆਂ ਬਦਫਲੁ ਖਾਇਕੈ ਸੁਭਾਉ ਕਰਿਕੈ ਬੋਲਤੀ
ਹੈ॥ ਤਿਉ ਸਾਧ ਨਾਮੁ ਫਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਖਾਇ ਬਹੁਤੇ ਖੁਸ ਹੋਤੇ ਹੈ॥ ਇਵ ਕਰਿ ਸ
ਤਿਗੁਰੂ ਰਹੇਗਾ॥ ਅਰ ਜੀ ਤੂੰ ਦੀਤੰਤਰ ਬਾਬਕੀ ਸ੍ਰੇਹੁ ਕੀਤੇ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਉਸ ਕਉ
ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਫਿਰਤ ਵਟਦੇ ਹੈਨਿ॥ ਓਹੁ ਫੇਰ ਨਾਹੀ ਮਿਲਦੇ॥ ਜਿਉ ਤੰਤਰ ਬਾਬਕੀਤ
ਕੀਤੇ॥ ਫੇਰ ਵਲ ਵੀ ਨਾਹੀ ਤਿਉ ਇਸਿ ਗਿਰਾਹੰ ਪੈ ਜਾਇਗੀ॥ ਅਸ ਦਖਤੁ ਆਵੈ
ਗਾ॥ ਮਾਤਿ ਗੁਰੂ ਕੀ ਨਿੰਦਿਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰ ਕਰੈਗਾ॥ ਅਤੇ ਸਭੁ ਭੁਲ ਜਾਵਾਂਗੇ॥
ਅਤੇ ਨਰਕ ਵਾਸੀ ਹੋਵਨਿਗੇ॥ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਇਕ ਨਾਨੇ ਸੀਸ ਰਾਵਿਚ ਦਰਸ ਨੂੰ ਹੋਵੈ
ਗਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਗਾ ਪਰ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਤੇ ਰਹਤੁ ਹੈ॥ ਕੈਸੇ ਹੋਵਨਿਗੇ ਓਹੁ ਕਹਨਗੇ ਜੋ ਗੁਰੂ
ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਭਲਾ ਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੈ॥ ਓਹੁ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕ
ਹਨਿਗੇ ਨਾਹੀ॥ ਓਹੁ ਸਿਖ ਮੇਲ ਲਈਅਨਿਗੇ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਜਿਤੇ ਰਘਾਵੈ ਅਰ
ਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਰੇਪਾਤ ਸਾਹੁਜਾ ਸਭੁ ਭੁਲ ਜਾਵੈਗੀ ਤਾਂ ਬਹੁ ਕਾਲਿਜੁਗ ਆਵੈਗਾ॥

ਤਾਂ ਤਿਨ ਜੀ ਆਂਕੇ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਗੋ ਬਾਬੇ
॥ ਸਲੋਕ॥ ਬਾਬਾ
ਕਿਵਾਸੀ ਸਿਜ ਪਉ
ਹੈ ਮਾਤੇ ਨਾਨਕ ਗੁ
ਰੂ ਆਖਿਆ॥ ॥
ਭਾਈ ਅਜਿਤਾ ਜਾਏ
ਦਲ ਪੂਏ ਦੇ ਹੈਨਾ॥
ਗੇ॥ ਅਰੁ ਦੇਖੋ ਵੇ
ਉਹੁ ਏਕੇ ਬਦਰਪ

ਬਾਬਾ ਕਿਆ ਹੋਵੈਗੀ
ਦਾ ਬੋਲਿ ਨਾ ਹੋਇਆ
ਦਾਰਿਧੁ ਅਰ ਪਉਣ
ਸ੍ਰੀ ਨਿਜ ਬਾਉ॥ ਨਾਂ
ਗਲ ਅਪਾਰ ਕਾਨ
ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥ॥
ਨਵੂਨੀਆ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਬ
ਜੋ ਦੇਖੋ ਦੇ ਖੀ ਹੋਵਨ
ਖੀਦਰ ਜਾਣਿਆ ਜਿ
ਉਣ ਲਾਗੇ ਨਾਹੀ ਰ

ਰਤੀ ਉਡ ਜਾਤੀ ਹੈ॥ ਉਨਾ ਰੀਨਿਆਈ ਜਾ ਉਸ ਜਮੇ ਗੁਰੂ ਸਭੁ ਕਰੈਗਾ॥ ਤਾਂ
ਸਭੁ ਦੁਨੀਆ ਖਿਡ ਜਾਵੈਗੀ॥ ਜਿਉ ਪਉਣ ਲਗੇ ਬਦਲ ਖਿੰਡ ਜਾਦੇ ਹੈਸ॥
ਅਰ ਬੁਰੇ ਕਰਮ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋ ਤਿਕੀ ਜਾਈ ਵਿਕਨਗੇ॥ ਜੋ ਬੇਮੁਖ ਨਿੰਦਕ ਹੋਵਨਿ
ਗੇ॥ ਪਰ ਅੰਤ ਪਛੋਤਾਵਨਿਗੇ॥ ਤਾਂ ਅਜਤੇ ਰਘਾਵੈ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਰੇ
ਪਤੁ ਸਾਹਾ ਕੁਛ ਫੇਰ ਭੀ ਬਖਸੀਅਨਿਗੇ ਕੇ ਨਾ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਬੋਲ
ਣਾ ਹੋਇਆ ਬਾਬਾ ਅਜਿਤਾ ਅਗਿਦੂ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਿਸ ਦੇ ਸਿਖ ਸ

ਭੁਸਾਧਦੇਵਦੇਹੈਨਿ॥ਓਹੁਨਿਰਤੁਕਾਰਕਰਦਾਹੈਤਾਂਬਧਜਾਇਲੈਂਦੇਹੈਨਿ॥ਹਾਣ
ਤਾਕੈਸੇਵੀਕਰਣੈਨਾਹੀਦੇਤੇ॥ਸਭੁਜੇਕਾਂਤੁਲਾਰਾਧਤੇਹੈਨਿ॥ਸਭਨਾਕੋਮਿਲਾਇ
ਲੈਂਦੇਹੈਨਿ॥ਫਿਰਉਬਚਨ॥ਇਕਐਸੇਹੀਸਿਖਹੋਵਨਿਗੇਜੋਹਾਣਤਾਕੈਸੇਵੀਨਕ
ਰਨਿਗੇ॥ਅ[illegible]ਮੇਲਲੈਨਗੇ॥ਪਰ[illegible]॥ਤੂੰ
ਜ[illegible]ਨਗੇ॥[illegible]ਨੂੰ
ਭੀ[illegible]ਗਾ[illegible]ਨਗੇ॥ ਨਿ[illegible]
ਬਉਨ੍ਹੇ[illegible]॥ਜੋਉਨਕਾਨਾਮੁਹੈਸਬਦੈਕਾ ਜੋਉਸਦਾਧ[illegible]ਮਬਣਗੀਉ
ਰਾਗੀਐਗਾ॥ਸਤਿਗੁਰੂਨਿਰਾਲਮੁਹੋਇਰਹੇਗਾ॥ਜਿਉਗੁਰਦੇਆਸਾਮੰ
ਧੂਨਕ੍ਰਉਜਲਹੋਦਾਹੈ॥ਐਸਾਹੀਸਾਰਤੇਰਹੈਗਾ॥ਜੈਸੇਕਮਲੁਤੇਰਹਤਾਹੈ॥
ਉਜਲੋਜਲੁਨਾਹੀਪੋਹਤਾ॥ਤੈਸੇਏਹਪੂਏਕੇਬਾਦ[illegible]ਆਵਨਿਗੇ॥
ਅਰੁਧਰਾਨਾਂਨਾਮਾਜੋਹੋਵੈਗਾਸੋਜੁਗਾਪਰਵਾਨਹੋਵੈਗਾ॥ਸਭੇਵਸਤੂਨ
ਵੀਆਹੋਵਨਿਗੀਆ॥ਅਰੁਅਪਾਰਵਸਤਜੋਹੈਸੋਈਹੈ॥ਅਪਾਰਵਸ
ਤੁਸਬਦੁਹੈ॥ਜੋਓਥੈਸਬਦਹੀਹੋਵੈਗਾ॥ਸੋਇਕਐਸੇਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਨਗੇਤਿਸ
ਨੂੰਭੀਨਾਵਰਖਨਿਗੇ॥ਓਹੁਅਪਾਰਵਸਤੁਕੇਸੇਵਨਿਵਾਲੇਕੀਨਾਹੀ॥ਪਰਉ
ਸਕੀਹ[illegible]ਕੈਵਸਾਇਬਕਮਰਨਿਗੇ॥ਸਚਿਆਹਾਉਪਾਰਿਭੂਕਾ
ਲੀਨਹੀ[illegible]॥ਤਾਂਫੇਰਅਜੀਤੇਰਧਾਏਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਜਿਹੇਪਾਤਿਸਾ
ਹਿਤੂੰ[illegible]ਦਾਪੀਵਣੀਹੈ॥ਤਾਂਫੇਰਬਾਬੇਜੀਕਾਬੋਲਣਾਹੋਇਆ॥ਬਚਨ
ਜਿਤਯਾਜਿਥੈਗੁਰੂਕਾਆਸਣਹੈਉਥੈਖਾਣਾਪੀਣਾਕੁਛਨਾਹੀ॥ ॥
ਸਲੋਕ ॥ਆਪੇਧੰਧੈਪਾਇਕਰੈਨਕਛੁਪੀਐਨਾਖਾਇਐ॥ਨੀਚਾਅੰਦ੍ਰ
ਨੀਚਜਾਤਸਤਿਗੁਰੂਹੈਬਿਲਾਇਐ॥ਜਾਗੀਸਗਰਾਇਸੀਛੂਟੈਸਗਲਜ
ਗਹਿ॥ਨਾਨਕਕੋਈਗੁਰਮੁਖਉਬਰੈਸਬਦਿਰਹੈਮਨਲਾਗਿਆਨ॥ ੧੩॥
ਤਿਸਦਾਪਰਮਾਰਥ ॥ਭਾਈਅਜੀਤਯਾਜਿਥੇਗੁਰੂਕਾਆਸਣ
ਹੈਤਿਥੈਖਾਣਪੀਣਕੁਛਨਾਹੀ॥ਉਥੇਸਭੋਗੀਸਰਹੈ॥ਸਚਜੋਹੈਸੋਨਾਮੁਹੈ
ਉਸਨਾਮਸੰਗਪਰਚਿਆਰਹੈ॥ਹੋਰਸਭਦਾਰੀਬਾਣਿਆਨਾਹੀਬੰਦਾ॥
ਉਥੈਪਾਪਪ੍ਰਾਕਿਰਤਕਾਈਨਾਹੀ॥ਅਤੇਨੀਚਾਅੰਦ੍ਰਨੀਚਜਾਤਹੈਜੋਕੀਹੈ
॥ਓਹੁਆਪਣਾਜਣਾਵੈਗਾਨਾਹੀ॥ਹਉਮੈਤੇਅਹੰਕਾਰਦੂਰਕਰੈਗਾ॥ਸੰਤੋਖ
ਖਿਮਾਅਸਦਉਸਕੀਜਾਤਹੈ॥ਉਥੈਹੀਸਤਿਗੁਰੂਕਾਬਾਸਾਹੋਇਗਾ॥ਜਿਥੈ

ਵਾਂਗੂੰਵਸਤੂਹੋਵਨਗੀਆਂਅਤੇਅਣਸੀਗਾਰਭੀਕਰਕਰੈਸਾਧਨਲੀਸ
ਲਿਕਰਿਸਭੁਕੁਛੁਭੋਗਦਾਹੈ।ਪਰਉਸਨੂੰਕੁਛਨਹੀਲਗਦਾ।ਓਹੁਅਲਪਤੁ
ਹੈ।ਪਰਸਾਂਗਾਇਹਚਿਰਹੋਵੇਗਾ ਸਦਾਜੁਗਾਜੁਗਕਰਦਾਆਇਆਹੈ।ਪਰਜੋ
ਇਸਕਲਜੁਗਾਇਦਸਾਂਗਕਰੈਗਾ।ਤਿਸਤੇਸਭੁਫਿਟਜਾਵੈਗੀ।ਸੋਕਉਣਕ
ਉਣਭੁਲਾਨਿਗੇ [illegible] ਧੀਸਭ [illegible] ਕੋਈਵਿਰਲਾ
ਗੁਰਮੁਖਸਾਬਤਰਹੇਗਾ।ਓਹੁ [illegible] ਦਗੁਰੂਦਾਕਹੇਗਾ।ਸਬਦਕਰਕੈਣਹੇ
ਗਾ।ਸਬਦਪਰਚਲੈਗਾ ਸਬਦਕਉਮੰਨੇਗਾ।ਹੋਰਗਲਝੂਠਕਰਮੰਨੇਗਾ
।ਸੋਈਪੁਰਖਸਤਿਗੁਰੂਕਾਸਿਖਹੋਵੈਗਾ।ਹੋਰਸਭੁਨਰਕਗਾਮੀਹੋਵਨਿਗੇ।
ਤਾਂਫੇਰਅਜਿਤੇਰਧਾਵੇ ਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਿਐਸਾਇਕਕੋ
ਈਹੋਵੇਗਾ।ਅਰਜੀਹੋਰਨਾਜੀਅਰੇਬਾਬਕੀਹੋਵੈਗਾ।ਤਾਂਫੇਰਬਾਬੇਜੀ
ਕਾਬੋਲਿਣਾਹੋਇਆ ॥ਸਲੋਕ॥ ਲਖਿਕਰੋੜੀਜੀਵਤੇਨੌਨਰ
ਕਭੁੰਚਾਈਐ।ਭਾਰੀਐਂਟਕਾਸੀਓਬਹੁਪਰਾਈਐ।ਹੁਕਮਹੋਇਆਧ
ਰਮਰਾਇਕੋਕਢੋਨਰਕਨਿਵਾਸਾ।ਇਨਾਕੀਆਸਤਿਗੁਰਨਹੀਭੇਟਿਆ।ਕਰਹਿ
ਬ੍ਰਹਮੇਕੀਆਸਾ।ਤਾਂਕੋਧੋਲਿਖਿਲਾਈਐਏਹਲਾਣੈਪਾਣੀਕਜੀਉ।ਸਾ
ਇਆਸਮਤਸੋਹੀ [illegible] ਮਿਉ [illegible] ਜੀਉ।ਨਾਨਕਆਸਣੁਪੂਰਿਆ [illegible]
ਰਨਰਕਾਸਿਧਾਸਨਜੀਉ।੧੮॥ ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥ॥ ॥ਸੁਣਭ
ਈਆਜਿਤਿਆ।ਛਿਨਵੇਕਰੋੜੀਜੋਜੀਵਥੇਤਿਨਾਸਤਿਗੁਰੂਕੋਉਨਜਾਣਿਆ
ਸੀ।ਬ੍ਰਹਮਾਬ੍ਰਹਮਜਪਦਿਆਸਾਰੀਉਮਰਗੁਜਰਗਈ।ਕਹਿਣਜੋਹਮ
ਭੀਬ੍ਰਹਮਹੈਗੁਰੂਭੀਬ੍ਰਹਮਹੈ।ਅਰੁਸਤਿਗੁਰੂਸਿਉਵਾਦਿਕਰਦੇਸੋ।ਜੋਅ
ਸੀਵਡੇਹਾਂ।ਅਸਾਡੇਪੰਥਜੇਹਾਹੋਰਕੋਈਨਾਹੀ।ਉਨਾਦਾਵਧਾਸੀ।ਓਹੁ
ਆਰਬਿਦਾਰਕਰਣੇਹਾਰੇਖਉਕੀਤਾ।ਕੁੰਭੀਨਰਕਮੇਸਭੁਪਾਏ।ਉਨਾਨੂੰ
ਵਿਸਰਾਇਆ।ਸਤਿਜੁਗਬੀਤਜਾ। ਫਿਰਤ੍ਰੇਤੇਜੁਗਗੁਰੂਜਨਕਾਇਦੇ
ਹੀਦੀਆ।ਗਿਜਾਸ੍ਰਿਬਿਨਰਕੋਨਿਕਲੋ।ਸੋਕਿਉਕਰਨਰਕੋਨਿਕਸੇਥੇ।
ਜਾਸਤਿਗੁਰੂਕੇਜਾਮੇਕਾਪਉਣਉਨਾਨੂੰਲਗਾਸੀ॥ ਤਾਂਓਹੁਪੁਰਖਨਰਕੋ
ਬਾਹਰਿਨਿਕਲੇਸੇ।ਭਾਵੈਉਨਾਵਦਕੀਤਾਸੀ।ਪਰਭਾਈਅਜਿਤਿਆਗੁ
ਰੂਨਿਰਵੈਰਹੋਏਹੈਗਕਿਸੀਨਾਲਨਹੀਰਾਖਤਾ।ਤਾਂਫੇਰਅਜਿਤੇਰਧਾਵੇ ਅ
ਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹ।ਓਹੁਕਿਉਕਰਿਪਉਣਲਾਗੀਸੀ।ਤਾਂਫੇਰ

ਗੁਰੂਜੀਕਾ ਬੋਲਣਾਹੋਇਆ॥ ਜਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਸਚਖੰਡਕੌਚਲੇਹੈਨ
ਤਾਂਹੁਕਮਕੀਤੋਨੇ ਨਾਲੇਗਾਵਣੀਪਰਬਬਹੁਤ ਭਗਤਥੇ॥ਪ੍ਰਹਪਾਬਿਬਾਣ
ਉਠਾਈਜਾਂਦੇਸੇ॥ ਤਾਂ ਉਨਾਂਨੂੰਹੁਕਮਕੀਤੋਨੇਜੋਅਸਾਨੇਨਰਕਕੇਜੀਵਹੈਨ
ਸੋ ਸਾਡੀ... ਤਾਂ ਤਿਨਾਂਭਗਤਾਂ ਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁ
ਅਸਾਂਨਰਕਾਂਉਪਰਹੁ ਨਾਲਕੀਕੰਮਹੈ॥ ਤੁਸੀਸਚਖੰਡਕੌਚਲੇਹੋ॥ ਤਾਂ ਫੇਰਹੁਕ
ਮਕੀਤੋਨੇ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਓਹੁਤਮਾਸਾਦੇਪਕਰਚਲਣਾਹੈ॥ ਤਾਂ ਗਾਵਣੀਹੁਕਮਮੰਨ
ਕੇਲੈਚਲੇ ਤਾਂ ਅਗੇਪੁਕਾਰਆਂਵਦੀਸੀ ਨਰਕਦੇਜੀਅਬਹੁਤਕੁਰਲਾਂਵਦੇ
ਹੈਸਨਿ॥ ਪਰਜਿਉ ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਾ ਵਿਵਾਣਨੇੜੇਆਇਆ ਤਾਂ ਓਹੁਜੀਅਸ
ਭਚੁਪਕਰਗਏ॥ ਅਰਧਰਮਰਾਇ ਆਸਣਛੋਡਕਰਿਖੜਿਨਾ॥ ਤਾਂ ਓਹੁਚਿ
ਤ੍ਰਪਤਭੀਨਾਲੇਤੇ॥ ਤਾਂ ਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਓਹੁਨਨਰਕਕੇ ਜੀਆਂਸੇ
ਪੁਛੇ ਤੁਸੀਜੋਕੁਰਲਾਂਵਦੇਸੇ ਸੋਹੁਣ ਕਿਉਕਾਰਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ॥ ਤਾਂ ਉਹ ਨਰ
ਕਕੇਜੀਵ ਬੋਲੇ ਜੋਜੀ ਤੇਰੇ ਜਾਮੇਕਾਜੋ ਸੀਤਲ ਪਉਣਲਗਾਹੈ ਤਾਂ ਅਸਾਨੋਸਾਂ
ਤਿ ਆਈਹੈ॥ ਤੇ ਤ੍ਰਪਤਿਬੁਝਗਈਹੈ॥ ਅਰਜੋਜਮਦੂਤ ਅਸਾਨੂੰਮਾਰਦੇਸੇ
ਸੋਸਭਨਾਸਿਗਏਹੈਂ॥ ਤਾਂਹੁਕਮਹੋਇਆ ਜੋਇਨਾਂਕੋਬਾਹਰਿਕਢੋ॥ ਤਾਂਸ
ਤਿਗੁਰੂਜੀਪੈਰਦੇਅੰਗੂਠੇਨਾਲਿਛਿਨਵਿਚਕਰੋੜੀ ਅਤੇਬੀਸਲਖਜੀਵਨ
ਰਕਾਂਵਿਚੋਂ ਕਢੇਸਨਿ॥ ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਇ ਨਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰਜੀਆਗੇਜਾਇ
ਪੁਕਾਰਿਆ॥ ਜੋਜੀ ਇਕ ਮਹਾਪੁਰਖੁਆਇਆਹੈ ਜਿਸਕੇਜਨਕਬਿਦੇ
ਹੀਕਹਿੰਦੇਹੈਂ॥ ਓਸਨੇਜੋ ਨਰਕਕੇਜੀਵਹੈਨਿ ਸੋਸਭਨਰਕੋਂ ਬਾਹਰਿ ਕਢਬ
ਹਾਏਹੈਨ॥ ਜਿਉ ਤੁਮਾਰੀ ਆਗਿਆਹੋਵੈ॥ ਤਾਂ ਫੇਰਸਚਾਨਿਰੰਕਾਰਜੀਬੋਲੇ
ਆ॥ ਹੇ ਧਰਮਰਾਇ ਉਸਮਹਾਪੁਰਖ ਕਉਕੁਛਨਹੀਕਹਣਾ॥ ਜੋ ਓਹੁ ਚਾਹੈ
ਤਾਂਨਰਕਹੀਦੂਰਕਰਿਦੇਵੈ॥ ਪਰਉਸਕੇਰਜ਼ਾਹੀਰਖਣਾਹੈ॥ ਤਾਂਧਰਮਰਾਇਹ
ਥਿਜੋੜਿਕੇ ਅਰਦਾਸਕੀਤੀ॥ ਜੀਫੇਰਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਬਧੇਜ ਕਿਉਕਰਿਚਲੈ
ਗਾ॥ ਤਾਂਫੇਰਨਿਰੰਕਾਰਕੀ ਆਗਿਆ ਹੋਈਜੋਹੇਧਰਮਰਾਇਤੂੰ ਉਸੀਭਗਤ
ਪਾਸਜਾਇ॥ ਜਿਉਕਰ ਰਜਾਵੈ ਤਿਵੈਕਰਨਾ॥ ਤਾਂਧਰਮਰਾਇਸੀ ਸਤਿਗੁ
ਰੂਅਗੇਆਇ ਹਥਜੋੜਖੜਾਹੋਇਆ॥ ਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਓਸੁ ਜੋਜੀਮਿਹ
ਰਵਾਨਇਨਾਂਜੀਆਂ ਬਡੇਪਾਪਕੀਤੇਹੈਨਿ॥ ਅਗਣਿਤਹੀ॥ ਤਾਂ ਉਸਵਖਤਸ
ਤਿਗੁਰੂਨਿਰੰਕਾਰਨਾਲਿਧਿਆਨਧਰਕੇ ਤਪਸਿਆਕੀਤੀਹੈਸੀ॥ ਜਾਂ ਤਾਂਕੀ

ਗੁਰੂਜੀ ਬੋਲੀ ਤਾਂਧਰਮਰਾਇ ਜੋਗੁਆਖਿਓਨੁ ਹਾਂ ਏਧਰਮਰਾਇ ਏਤੁਪੰ
ਜਿਆਸਣਾਖਤ੍ਰੀਕੀਜੀਆਂਕੈ ਮੁਜਰੈਦੀਜੈ ਪਾਪਾਂਕੈ ਬਦਲੈ ਇਨਾਕੀ
ਖਲਾਸੀਕੀਜੈ ਤਾਂਧਰਮਰਾਇ ਤਮਾਉਕੀਤਾਂ ਤਾਂਪਜਿਆ ਏਕਧਾਰਣਮੰ
ਕੀ ਜੀਆਂਕੇ ਪਾਪ ਏਕਧਾਰਨਮਤਿਆ ਤਾਂ ਤਪਜਿਆ ਭਾਰੀਹੋਇਆ ਜੀਆਂਕੇ
[illegible] ਹੋਏ ਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਜੋਹੈ ਸੋਅਗਮਹੈ ਫਿਰਜੀਆਂਕੌ ਸੁਰਗ
[illegible]ਇਆ ਤਾਂਉਸੇਭੁਖਨਾਲਿਲਗੇ ਕੁਰਲਾਵਣ ਤਾਂਫਿਰਗੁਰੂਬਾ
ਬੇਜੀ ਪੁਛਿਆਜੀ ਉਨਾਜੀਆਂਕਾ ਹੁਣਿਕੀਹਵਾਲੁਹੈ ਤਾਂਆਖਿਓ ਧਰਮਰਾ
ਇਕਹਿਆਜੀ ਨਓਹੁਸੁਰਗਹੈ ਨਨਰਕਹੈਨਿ ਓਹੁਅਧਵਿਚਿਹੀਸਹਰ
ਹੇਹੈਨਾ ਅਗੋਇਨਾਕੁਛਨਹੀਬੀਜਿਆ ਜੋਇਥੈਇਨਾਂਨੂੰਮਿਲੈ ਤਾਂਸਤਿ
ਗੁਰੂਨਿਰੰਕਾਰਕੋਜਾਇਕਹਿਆ ਤਾਂ ਸਚੇਨਰੰਕਾਰਜੀਕਹਿਆਜੋਜੀਏਹ
ਜੀਵਤੇਰੇਹਵਾਲੇਹੈ ਇਨਾਂਕੋਮਿਰਤਮੰਡਲਲੈਜਾਵਹੁ ਇਨਾਕੋਨਾਮੁਦਾਨੁ
ਇਸਨਾਨੁਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ ਤਾਂਇਨਾਜੀਆਂਕਾਉਧਾਰਹੋਵੈ ਤਾਂਫੇਰਸਤਿਗੁਰੂਅ
ਰਦਾਸਿਕੀਤੀਜੀਏਹਦਾਣੇਪਾਣੀਕੇਜੀਵਹੈਨਿ ਇਨਾਕਾਰਿਜਕੁਭੀਲਿਖਿਆ
[illegible] ਇਨਾਂਦਾਖਰਚੁਹੈ ਤਾਂਫੇਰਸਚੇ ਨਰੰਕਾਰਕਹਿਆ ਏਜਨਕਰਾਇ
[illegible] ਭੀਤੇਰੇਹਵਾਲੇਹੈ ਤਾਂਫੇਰਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁਰੂਜੀ ਅਰਦਾਸਕੀਤੀ
[illegible] ਨਿਵਾਜ ਤੇਰੀਕੋਠੜੀਵਿਚਸਭਕਿਛੁਹੈ ਤਾਂਨਿਰੰਕਾਰਕੀਆ
[illegible]ਹੇ ਈਜੋਤੂੰਜਾਹਿਤੂੰ ਮੇਰਾਸਿਖੁਹੋਇਆ ਏਹੁਸਭਜੀਤੇਰੇਸਿਖ
ਹੂਏ ਤਾਂਨਿਰੰਕਾਰਕੀਬਾਣੀਲੈਕਰਿਇਸ ਸੰਜੋਗੁ ਸਤਿਗੁਰੂਜਾਮਾਪਾਇਨਿ
ਆ ਇਸਵਾਸਤੇ ਜਗਤਿਮੇ ਆਇਆ ਪਰਬਡਾ ਅਜਿਤਿਜਾ ਜਿਸਦੇ
ਪੂਰੇਭਾਗਹੋਨਗੇ ਸੋਪੂਰਖਸੁਧਰਹਨਗੇ ਹੋਰਮਾਇਆਮਮਤਾਰੇਲੋਕ
ਹੈਨਾ ਜਿਤਨੇਤਾਈਮੇਰਾਜਾਮਾਰਹੇਗਾ ਦਸਮਹਲਾਂਤਾਈ ਗੁਰੂਜਾਮਾਹ
ਜਰਰਖੇਗਾ ਤ੍ਰੈਜਾਮੇਤਾਂਮੇਰਾਹੀਸਰੂਪਹੈ ਅਰੁਸਤਿਜਾਮੇਪਿਛੋਮੇਰੀਹੀ
ਜੋਤਿਹੋਵੈਗੀ ਪਿਛੋਧੁਧੂਕਾਰਪਾਇਜਾਵੈਗਾ ਆਪੋਆਪਣੇਮਤਿਚਲਾਇ
ਗੇ ਗੁਰੂਇਕੋਹੋਵੈਗਾ ਮਤਿਬਹੁਤੇਹੋਇਜਾਵਨਿਗੇ ਅਰਮਤਿਮਤੀਕੀ
ਨਿੰਦਿਆਕਰੈਗਾ ਵਰਜਣਹਾਰਾਕੋਈਨਹੋਵੈਗਾ ਕੋਈਇਕਅਧਸਮ
ਦਰਸੀ ਸਤਿਗੁਰੂਕਾਸਿਖਹੋਵੈਗਾ ਨਹੀਤਾਂਹੋਰੁਸਭਜਿਤੁਸਿਖਾਹੀਕੀ
ਨਿੰਦਿਆਕਰਨਗੇ ਅਤੇਬੇਮੁਖਹੋਵਨਿਗੇ ਸੋਫੇਰਨਰਕਗਾਮੀਕਰੀਅ

ਨਿਗੇ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਸਬਦ ਕੋ ਨ ਜਾਨਣਗੇ ਸੋ ਨਿਰਾਸ ਹੋਵਨਿਗੇ॥ ਉਹ ਸਭਿ
ਧਾਇਨ ਜੀਆਂ ਦੇ ਸਿਰ ਉਪਲ ਣਦੀ ਨਹੀ॥ ਆਗੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ॥
ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਭਗਤਾਂ ਕੇ ਆਗਿਜਾ ਭੁਈ ਲਾਹਾ ਲੈਹੁ ਆ ਮੇਲਾ
[illegible] ਜਪ ਜਨ ਨਾਮ ਅਜਾਚੀ ਤੋਲ੍ਯਾ ਦੀਵਾ ਸਬਦ ਜਲਾਇਆ
[illegible] ਬੂਤੇ [illegible] ਕਾਮਕ
[illegible] ਦਾਤ ਕੀਆ ਜੋ ਮੇਰਾ ਨਾਨਕ ਕੂਕ [illegible] ਇਆ ਕਿ ਸਿ
[illegible] ॥੧੫॥ ॥ਤਿਸ ਕਾ ਪ੍ਰਮਾਰਥੁ॥ ॥ਭਗਤਾ ਆਗਿਤਿਆ
[illegible] ਜਾਣੈ ਜੋ ਤੁਸੀ ਜਗ ਮਾਹਿ ਜਾਵਹੁ॥ ਤੁਸੀ ਜਾਇ ਕੈ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਮੁਕ
[illegible] ਸੋ ਅੰਧ ਗੁਰ ਬਾਰਹੋ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਅੰਧ ਹੈ॥ ਜਾਇ ਕਰ ਸ
[illegible] ਜਗਾਣਾ॥ ਜੋ ਤਿਮਰੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਿਟ ਜਾਵੈ॥ ਰੂਸ ਨਾਈ ਹੋਵੈ॥ ਅ
[illegible] ਵਸਤੁ ਜੋ ਹੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਅੰਤੇ ਲਹੈ॥ ਸੋ ਜਾਇ ਕੇ ਆਪ ਭੀ ਜ
[illegible] ਕੇ ਭੀ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ॥ ਤਾਂ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਭੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ॥ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹ
[illegible] ਜਾ ਸਾਭ ਸੰਸਾਰ ਵਿਖੇ ਆਇ ਜਨਮ ਲਿਓ ਨੇ॥ ਓਨਾ ਕੇ ਏਹਾ
[illegible] ਮਹਾਂ ਨਖਿਲ ਨਨਾ ਬਿਜਾਨ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਧਰਮੁ ਦਾਇਆ ਜਤੁ
[illegible] ਸੰਗਤਿ ਬੀਸੀਲ ਸੰਜਮੁ ਸੋਣਣ ਦਿਲ ਏਵ ਸਤੂ ਉਨ ਭਗਤ
[illegible] ਜੇ ਲੋਕੇ ਜਗ ਵਿਚ ਆਏ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਪ ਸਦਾਏ॥ ਤਿਨਾ ਨ
[illegible] ਗੁਰੂ ਕਾ ਭਾਸਾ ਹੋਇਆ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਉਨਾ ਨਾਲ ਮਿਲੈਗਾ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕ
[illegible] ॥ ਅਰ ਜੋ ਕੋਈ ਉਨਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਨ ਕਰੈਗਾ ਤਿਨਾ ਕੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨ
ਮਿਲੈਗਾ॥ ਓਹੁ ਅਗੇ ਬੰਨ ਬਹਾਲੀ ਐਗਾ॥ ਦੁਖ ਪਾਵੈਗਾ॥ ਉਨਾ ਕੇ ਸਬਦੁ ਭੀ
ਨ ਕਰੈਗਾ॥ ਅਰ ਜੋ ਕਛੁ ਬੋਲਨਾ ਬਹੁਤਾ ਕਮਾਵਨਿਗੇ ਸੋ ਭੀ ਨਿਹਫਲ ਜਾਵੈ
ਗਾ॥ ਤਿਨਾ ਕੇ ਸਬਦੁ ਭੁਲ ਜਾਵੈਗਾ॥ ਸੋ ਵਾਬਾਇ ਨ ਪਵੈਗੀ॥ ਓਹ ਕੂਕ ਨੂ ਕਥ
ਕਮਾਵਨਿਗੇ॥ ਅਰੁ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਜੋ ਮੋਹ ਲਗਾਵਨਿਗੇ॥ ਕਾਂਮ ਕਮਾਵਨਿ
ਗੇ॥ ਜੋ ਗਲ ਮਨਾ ਕੀਤੀਆ ਹੈਨਿ ਸੋਈ ਕਮਾਵਨਿਗੇ॥ ਤਿਨਾ ਪੁਰਖਾ ਕੋ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਮੇਲਾ ਹੋਵੈਗਾ ਨਹੀ॥ ਓਹੁ ਨਿਰਾਸ ਹੀ ਜਾਵਨਿਗੇ ਮਨੁਖਾ ਜਨਮੁ
ਨੂ ਪਾਇ ਕੈ॥ ਜਿਉ ਕੋਈ ਪਰਦੇਸਾ ਵਿਚ ਧਨ ਖਟਦਾ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਬਦਮਾਸ਼ੀ ਕ
ਰਿਕੈ ਖੋਵਦਾ ਹੈ॥ ਤਿਉ ਉਨਾ ਦੀ ਜੋ ਵਡ੍ਯਾਉ ਖੋਇਆ ਜਾਇਗੇ॥ ਆਸਾ ਓਨਾ ਦੀ
ਪੂਰੀ ਨਾ ਹੋਗੁ॥ ਸੋ ਜੀ ਨਿਰਾਸ ਜਾਹਿਗੇ॥ ਫੇਰ ਨਰਕ ਵਿਚ ਪਾਈ ਅਨਿਗੇ॥ ਕਦੁ

ਨਾਨਕਆਸਨਪੂਰੀਆ॥ਫਿਰਨਾਨਕਸਿਖਾਰੇਜੀਆਂ॥ਤਾਂਸਭਆਸਿ
ਤਰਧਾਏਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹ॥ਫਿਨਏਕਰੋਤ੍ਰੀਖੀਜਸਿ
ਥੇਕਾਢਿਆਫੇਰਿਤਿਥਾਊਪਾਇਆ॥ਤਾਂਸਚੇਪਾਤਸਾਹਜੇਤੇਰੇਸਬਦਸ
ਖੀਲਿਖਦੇਪੜ੍ਹਦੇਸੇ॥ਧਰਜੀਆਂਧਏਹਕਰੋਲਿਖੇਪੜ੍ਹੇਕਾਇਨਾਂਨੂੰਕ
[illegible] ਕੇਨਾਹੀ॥ ਤਾਂਫੇਰਬਾਬੇਜੀਨੇ ਬੋਲਣਾਹੋਇਆ॰
॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਹੈਥੁਬੇਰਏਹਨਾਹੀਦੀਸੈਕਪਟਭਗਤਿ ਰਾਗਪਾਇ
ਰਾਗਾਨਾਗਾਏ ਕਿਸੈਨਾਆਵੈਗੁਰਕੀਮਤਿ॥ਸਰੁਪਾਹੁਅੰਤਰਿਛੇਧਾਰੈ
ਜੀਵਣਕੀਏਹੁਗਤਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕਉਣਸੁਗੁ
ਤਿਤਾਕੀਹੋਇਭਗਤਾ॥ ੧੬ ॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ॥ ॥ਤਾਂਸੁਣਬਾਣੀ
ਆਖਿਤਿਆ ਕਾਲਿਜੁਗਵਿਚਧਰਮਛਪਿਜੋਇਗਾ॥ਧਰਮਹੋਵਣਨਾਪ
ਏਗਾ॥ਅਤੇਭਗਤਿਜੋਕੋਈਕਰੇਗਾਸੋਕਪਟਕੀਕਰੈਗਾ॥ਸੋਆਪਣੀਪ
ਲਬਦਦੇਵਾਸਤੇਕਰੈਗਾ॥ਜੋਹਉਵਡਾਕਹੀਆਸੰਸਾਰਸਭਿਮਨੈਅਰੁਰ
ਗੀਜੋਹੈਸੋਸਬਦਹੈ॥ਅਰੁਰਾਗਨੀਜੋਹੈਸੋਰੁਜਗਾਰਹੈ॥ਓਹੁਆਪਣੇਰੁ
ਜਗਾਰਕੇਵਾਸਤੇਗਾਵਨਪੜ੍ਹਨਿਗੇ॥ਸਿਖਕਛੂਹਥਆਵੈਗਾਤਿਥੇਗੀਸੁ
[illegible] ਪੀਵਣਕੇਸੇਲੋਹੋਵਨਿਗੇ॥ਗੁਰੂਕਾਅਰਥੁਕੇ
ਈ ਬਿਰਲਾਹੀਜਾਣੈਗਾ॥ਸੰਸਾਰਸਭੋਗੀਸੁਆਵੈਹੀਲਾਗੀਜਾਵੈਗਾ॥ਅਰੁ
ਸਬਦਕੋਈਵਿਰਲਾਹੀਖੋਜੈਗਾ॥ਅਰੁਸਤਿਗੁਰੂਕੀਮਤਿਖਰੀਉਚੀਹੈ॥
ਸੋਕੋਟੇਮਧੇਹੋਵੈਗੀ॥ਸੋਮਤਿਕੇਹੀਹੈ ਸਾਮੁਦਾਨਇਸਨਾਨਸਤਿਸੰਤੋਖਸੀ
ਲਸੰਜਮਜਪਤਪੁਦਇਆਧਰਮਭਾਉਭਗਤਿਗਰੀਬੀਟਹਲਏਹਸਤਿ
ਗੁਰੂਕੀਮਤਿਹੈ॥ਕਾਮਕਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰਲੋਭਧ੍ਰੋਹਮੋਹਪਰਨਿੰਦਿਆਕੁਬੁਧ
ਹਿਰਸਾਏ ਤ੍ਰਿਸਨਾਏਹਛਡਣੀਆਵੈਨਾ॥ਅਤੇਜੋਕੋਈਸਿਖਸਤਿਗੁਰੂਕ
ਨਾਉਧਰੀਕਹੇਸਭਕੀਟਹਿਲਕਰਣੀ॥ਜੋਕੋਈਏਹੁਹੁਕਮਮੰਨਿਕਮਾਵੈਦ
ਰਸਨਸਰੀ ਸਬਦਮੰਨਿਵਸਾਏਤਾਂਤਿਸਕੋਪਾਹੁਲਾਗਦਾਹੈ॥ਓਹੁਬੁਰਿਆ
ਕਰਮਤੇਸਰਮੀਦਾਹੈ॥ਜਾਂਬੁਰਿਆਕਰਮਾਤੇਸਰਮਾਇਆ॥ਅਰਗੁਰਕੇ
ਉਪਦੇਸਤੇਚਲਿਆਤਾਂਇਸਮਨੁਖਕਉਸੰਗਲਗਦਾਹੈ॥ਓਹੁਜੀਵਦਿਆ
ਹੀਗਤਿਕੋਪ੍ਰਾਪਤਹੋਇਆ॥ਅਰੁਜੇਕਮਾਵੈਕਛੁਨਾਹੀਤਾਂਕਿਉਕਰਿਛੂਟੈ
॥ਏਸਕੀਜਾਂਜੁਗਤਿਭਗਤਿਹੋਵੈਨਾਹੀ॥ ਤਾਂਕਿਉਕਰਿਮਿਲਣਾਹੋਵੈ॥

ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਅਗਾਮਅਗੋਚਰੁਕਉਣਜੁਗਤਿਤਾਕੀਹੋਇ॥ਤਿਗਤਿਆਤੁ
ਫਿਰਸਤਿਗੁਰੂਜੀਕਾਬੋਲਿਣਾਹੋਇਆ॥ਸੁਣਭਾਈਆਜਿਤਿਆਐਸਾ
ਵਖਤਆਵੈਗਾਜੋਧਾਰਿਧਾਰਿਮੰਜੀਆਂਪਾਇਬਹਨਿਗੇ॥ਅਰੁਗੁਰੂ
ਕਹਾਇਨਗੇ॥ਤਾਂਉਨਾਦੇਪਿਛੈਸੰਸਾਰਲਗਜਾਵੈਗਾ॥ਤਾਂਉਨਾਮੰਜੀਆ
ਦਾ ਕੈਹਾਹੋਵੈਗਾ॥ ॥ਸਲੋਕ ॥ਪਦੁਮਨਿਬ੍ਰਹਮਹੋ ਅਗੰਮੁ
ਦੇਖਿਬਿਸਮਾਈ॥ਬਾਧੇਮੋਹਮਾਇਆਕੇਬੰਧਨਬਹੁ ਫਾਧੇਗੁਰ ਰਹ
ਚਾ॥ਚਕਨਾਚੂਰਕਰੈਗੁਰੁਪੂਰਾਤਾਂਕਾਲੇਖੁਨਮਿਟਿਆਜਾਈ॥ਮੁਸਲਮਾਨ
ਸਿਫਤਿਸਰੀਅਤਿਸਾਰੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਕਾਰਣਕਰਤੈਐ
ਲਹੁਅਗਾਮਖੁਦਾਈ॥ ੧੭॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ ॥ਪਦਗੁਰੂ
ਅਗੰਮਪਰਮੇਸਰਕਾਰੂਪਹੈ॥ਏਹਜੁਗਤਿਗੁਰੂਦੇਖਦੇਖਬਿਗਸੇਗਾ
॥ਅਰੁਨਿਰਬਾਣਜੋਹੈਸੋਨਿਰਲੇਪਹੈ॥ਜਿਉਮੁਰਗਾਈਦੇਪਰਨਾਹੀਭਿ
ਜਦੇ॥ਤਿਉਓਹੁਮਾਇਆਮੋਹਤੇਨਿਰਬਾਣਰਹੇਗਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹਕੀਹੈ
ਜੋਸੁਤਕੁਟੰਬੁਦੁਨੀਆਂਕਾਜੋਬਿਉਹਾਰਹੈਤਿਸਸਾਥਮੋਹਨਲਗਾਵੈਗਾ
॥ਹਰਿਦੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਜਸਸਿਉਰਚੈਗਾ॥ਬਾਧੇਮੋਹਮਾਇਆਕੇਫਾਧੇ
ਜੋਬਹੁਤੇਗੁਰੂਹੋਵਨਿਗੇ॥ਉਨਾਂਕਾਮਨੁਮਾਇਆਵਿਸਤਿਸਿਉਲ
ਗੈਗਾ॥ਅਰੁਓਹੁਅਰਕਰਮਹੀਕਰਨਗੇ॥ਜੋਕੈਸੇਅਰਕਰਮਕ
ਰਨਗੇ॥ਜੋਅਕਿਤੇਜਗਨਾਹਿਹੋਏ॥ਸੋਉਹੁਬਦੁਰਾਹਚਲਾਵਨਿਗੇ॥ਅਤੇ
ਸੰਸਾਰਉਨਾਨੂੰਪੂਜੈਗਾ॥ਸੋਕਉਣਹੋਵਨਿਗੇ॥ਧਾਰਿਧਾਰਿਗੁਸਾਈਮਹੰ
ਤਹੋਇਬਹਨਗੇ॥ਓਹੁਗੁਰਸਿਖਨਰਕਗਾਮੀਹੋਵਨਿਗੇ॥ਗੁਰਭੀਅਰੁ
ਸਿਖਭੀਬਿਕਰਮਹੀਕਰਨਗੇ॥ਬੇਪੁਰਖਅੰਧੇਖੂਹਵਿਚਪਾਈਅਹਿਗੇ
॥ਜਿਤਨੇਭੇਖਹੈਨਿ ਤਿਨਕਾਏਹਵਰਤਾਰਾਹੋਇਵਰਤੇਗਾ॥ਅਤੇਕਲਿਜੁ
ਗਐਸੀਕਰੈਗਾ॥ਸਾਸਤ੍ਰਗਾਯਤ੍ਰੀਤਰਪਣਇਕਾਦਸੀਤੀਰਥਬਰਤ
ਸਉਣਸੰਜੋਗੁਤਿਨਾਕੈਮਨਿਗਾਰੇਖੀਨਾਹੀ॥ਏਹਵਰਤਾਰਾਵਰਤੂਜਾਏ
॥ਸੰਸਾਰਕੇਭੇਖੇਕਉਣਕਉਣਗੁਰੂਕਹਾਇਨਗੇ॥ਜੋਗੀਸੰਨਿਆਸੀਜੰਗ
ਮਬੈਰਾਗੀਬ੍ਰਾਹਮਣਏਹਕਲਜੁਗਵਿਖੇਗੁਰੂਕਹਾਇਨਿਗੇ॥ਤਿਨਕੇਬ
ਬਕੀਹੋਵੈਗੀ॥ ਚਕਨਾਚੂਰਕਰੈਗੁਰਪੂਰਾਤਾਕਾਲੇਖਨਮਿਟਿਆਜਾਈ॥
ਉਨਾਦੇਬਾਬਏਹਹੋਵੈਗਾ॥ਸੋਮਿਟਣੇਕਾਨਾਹੀ॥ਅਰੁਇਕਜੋਬੰਦਾਸਾਹਿਬ

ਦਾਉਠੇਗਾ।ਤਿਸਕਾਸਾਹਿਬਜਦੂਹੋਵੈਗਾ॥ਸੋਗੁਰੂਕੇਹੁਕਮਸਾਥਉਠੇਗਾ॥
ਮਰਜਾਸਾਥਉਸਕਾਮੁਸਲਮਾਨਕਾਹੋਵੈਗਾ॥ਉਸਨੂੰਆਪਨੀਬੰਦਗੀ
ਬਖਸੈਗੋ॥ਓਹੁਅਕਾਲਪੁਰਖਕੇਜਾਵੈਗਾ॥ ਅਰਦੂਸਰੇਕਉਨਜਾ
ਵੈਗਾ॥ਜਹਾਂਜਹਾਂਜੂਠਹੋਵੈਗਾ।ਸੋਉਸਕੇਹਾਥਲੇਕਰੀਐਗਾ॥ਜੋਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮਕੇਹੁਕਮਸਾਥਰਕਨਾਚੂਰਕਰੇਗਾ॥ ਜਿਤਨੀਆਂਜੂਠੀਆਂਠਉਰਾਂਹੈ
ਜਿਤੀਰਸਮਸਨੀਆਂਦੇਹੁਰੇਪੀਰਾਕੇਟਿਕਾਣੇਰਾਜਰੰਕੀਆਂਠਉਰਾਂ।ਜਹਾਂ
ਜਹਾਂਜੂਠਹੋਵੈਗਾ।ਜੋਸਜਾਇਪਾਵਹਿਗੇ।ਉਸਵਖਤਿਧੁੰਧੂਕਾਰਵਰਤੈਗਾ
॥ਅਲਹੁਅਗਮਖੁਦਾਈਜੋਖੁਦਾਇਸਬਦਗੀਹੈ।ਜੋਅਲਖਅਭੀ
ਕੀਖਬਰਦੇਂਦਾਹੈ।ਅਗੈਹੀਆਖਦਾਹੈਜੋਇਉਂਹੋਵੈਗੀ।ਪਰਕੋਈਵਿਰ
ਲਾਹੀਜਾਵੈਗਾ॥ਪੜ੍ਹਨਿਗੇਪਰਿਕਮਾਵਨਿਗੇਨਾਹੀ॥ ਬੋਲੋਭਾਈਜੀਵਾ

ਹਿਗੁਰੂ॥ ॥ਮ ਤੋਂਫੇਰਆਸਿ
ਤੋਰਧਾਇਆ ਰਦਾਸਕੀਤੀ
ਜੋਸਰੇਪਾਤਿ ਸਾਹਿਬੁਤੁ
ਨੂੰਮਿਲਿਗ ਫਲੁਹੋਵੈਗਾ
ਇਨਾਹੀ॥ਤਾਂ ਫੇਰਸਤਿਗੁਰੂ
ਬੋਲਿਆਵਾਹੇ ਇਆ॥ ॥ਮ
ਸਲੋਕ॥ ॥ ਉਪਜੀਗੀਤ
ਪ੍ਰੀਤਿਮਨਉ ਪਜੀਭ੍ਰਮੇਵਿ
ਆਲਗੁਸ ਦੀ॥ਸਾਗਰ
ਨਿਬੁੰਦਬੂੰਦ ਮਾਹਿਸਾਗਰ
ਜਲਉਪਜੈ ਲਹਰਸਮਾਈ
ਤ੍ਰੂਟੈਪੰਖਪਾ ਤ੍ਰਜਿਉਬੂਦੀ
ਤਰਵਰਬਾਣੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਣਜਗਉਪਾਵਣਾਸਾਧੂਸਤਿਗੁਰੂਆਖੀ॥
੧੯॥ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥ ਤੂੰਸੁਣਭਾਈਅਸਿਤ੍ਰਿਪਾਨਾਆਪੰਦਿ
ਆਲਹੋਵਦਾਹੈ॥ਤਾਂਪ੍ਰੀਤਉਪਜਦੀਹੈ॥ਸਾਧਾਰੇਮਿਲਿਵਣੋਕੀ॥ਸਾਧੂਕੇਮਿਲ
ਣੇਕਰਿਇਸਕੀਮਤਿਸਿਸਾਰਪਛੋਨਿਆਰੀਹੋਵਦੀਹੈ॥ਸਾਧੁਅਰਪਾਸਿਸਕਦਿ
ਰਤੇਦਕਛੁਨਾਹੀ॥ਜਿਉਬੂੰਦਸਾਗਰਮਾਹਿਮਿਲਜਾਤੀਹੈ॥ਪਰਜਾਸਿਤਭ

ਤਿਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਅਰਦਾਸਕਰਹਿਗੇਜੋਅਸਾਨੂੰਦਰਸਨੁਆਪਣਾਦੇਹੁ॥ਤਾਨੂ
ਨਾਪਰਵਾਨਹੋਇਕੈਦਰਸਨੁਦੇਵੈਗਾ॥ਸਭੁਵਸਤੁਆਈਸਤਿਗੁਰੂਕੀਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਹੋਵੈਗੀ॥ਉਸਤਤਿਹੋਵੈਗੀ॥ਪਰਜੋਪੁਰਖਤ੍ਰੁਟਾਂਣਗੇਸੋਫੇਰਨਾਹੀਮਿਲ
[illegible]ਪੱਥੀਕੇਪਰਤ੍ਰੁਟਦੇਹੈਨਿ ਓਹਫੇਰਨਾਹੀ[illegible]ਸਿਰੇਲ
ਗਏਹੈਨਿ॥ਤਿਉਨਵੇਂਸਿਰੇਖੇਤਜੰਮਾਵੈਗਾ॥ਸ ਧਾਹਿਕੇ[illegible]ਕਰਉਤਿ
ਸਮੇਦਰਸਨੁਹੋਵੈਗਾ॥ਅਰਕਰਨ੍ਹਾਦੀਬਾਂਨਲਗੈਗਾ।[illegible]ਟੇਕੋਈਨ
ਪਾਵੈਗਾ॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਐਸਾਪਾਸਾਢਾਲਸੀਭੂਰਦੀਬਾਨਅ
ਭਗ॥ਨਵਤਾਨਿਜਾਮਾਪਾਹਿਨਿਕੇਭੁਏਅਲਖ॥ਅਲਗ॥ਇਕਕਚੇਇਕ
ਪਕਿਆਂਗੁਰਮੁਖਭਏਨਿਹਾਲ॥ਤ੍ਰੁਟਾਨਿਸੋਈਨਾਨਕਾਜੋਤੋੜੇਆਪਾਦਿਅ
ਲ॥ ੧੯॥ ॥ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥੁ॥ ॥ਭੂਰਦੀਬਾਣਅਭਗਾਕਹੀ॥ਐ
ਸਾ॥ਪਾਸਾਢਾਲੈਗਾਦੁਨੀਆਤੇਭੂਰਰਹੈਗਾ॥ਦੀਬਾਣਜੋਹੈਸੋਅਭਗਾਲਕੈ
ਗਾ॥ਤ੍ਰੁਟਣੇਕਾਕਦੇਨਾਹੀ॥ਅਰੁਇਕਕਚੇਇਕਪਾਕਿਆ॥ਸੋਕੀਹੈ॥ਪਕੇਤਾਂ
ਗੁਰਮੁਖਹੈਨਿ॥ਜੋਤ੍ਰੁਟਣੇਕੇਨਾਹੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਹਿਨਿਗੇਜੋਏਪੂਰਨਪੁਰਖ
ਅਬਿਨਾਸੀਸ੍ਰਿਸਟਕਾਕਰਤਾਕਰਣੇਹਾਰਾਹੈ॥ਅਰਜੋਕਚੇਹੋਵਾਨਿਗੇਸੋਭਰ
ਮਾਇਆਨਿਗੇ॥ਸੋਕਹਨਿਗੇਜੋਏਹੁਰਾਜਾਹੈ॥ਅਰੁਗੁਰਮੁਖਾਸਿਖਜੋਗੁਰੂ
ਕੇਪਿਆਰੇਹੈਨਿ॥ਉਨਕਉਭੀਨਿੰਦਨਗੇ॥ਤਿਨੋਕੋਸਤਿਗੁਰੂਆਪਤੋੜਨ
ਸਣੈਗਾ॥ਤ੍ਰੁਟਾਨਿਸੋਈਨਾਨਕਾਜੋਤੋੜੇਆਪਾਦਿਆਲ॥ਸਭੁਉਸੀਦਿਆਲ
ਪੁਰਖਕਾਕਾਰਣਹੋਵਦਾਹੈ॥ਤਾਂਫੇਰਿਅਜਿਤੇਰਧਾਵੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਮਹ
ਪਾਤਸਾਹਿਓਹੁਦਿਆਲਪੁਰਖਕੇਵਡੇਹੈ॥ਤਾਂਫੇਰਸਤਿਗੁਰੂਕਾਬੋਲਣਾ
ਹੋਇਆ॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਬਲਉਪਜੈਨਬਲਖਿਸੈਤਾਂਕੇਰੇਮੇਰੇਮਾਰ
ਗਾਸ॥ਜੋਭੇਜੇਆਏਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਮਤਿਕੇਗੇਇਤ੍ਰੁਮਾਰੇਦਾਸੁ॥ਪਾਹੁਲਗਾ
ਇਆਸਤਿਗੁਰੂਰੰਗਚਲੂਲਾਜਾਗਿ॥ਨਾਨਕਪਕੜੀਓਟਜਨਨਪੋਹੈਜਮ
ਮਗ॥ ੨੦ ॥ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥੁ॥ ॥ਸੁਣਭਾਈਅਜਿਤ੍ਰਧਾ॥ਓਹਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਜੋਹੈਸੋਬਡਾਪ੍ਰਬਲਹੈ॥ਅਤੇਦਿਨੋਦਿਨੁਬਲਵੰਤਹੋਵਦਾਹੈ॥ਪਰਉਸਕੀ
ਕੀਮਤਿਕੋਈਨਾਹੀਕਰਿਸਕਦਾ॥ਜੋਕੋਵਡਾਹੈ॥ਪਰਏਕਨਿਸਾਨੀਹੈ॥ਉਸਕੇ
ਜੋਸਾਧਹੈਨਿਸੁਉਸਕੇਰੋਮਪਰਗਾਸਹੋਵਦਾਹੈ॥ਉਸਕੋਇਕਪਲੁਨਾਹੀਬਿਸਰ
ਤਾ॥ਓਹੁਪਾਲਪਾਲਿਖਿਨਖਿਨਸਾਸਗਿਰਾਸਉਸੀਕਾਧਿਆਂਨਧਰਤੇਹੈਨਿ

ਇਕਪਲਭੀਭੁਲਿਆਨਹੀਰਹਿਸਕਦਾ॥ ਸਦਾਹੀਉਸੀਕੇਸਾਥਰਹਤੇਹੈਂ
ਅਰੁਦਿਨੋਦਿਨਬਲਿਹਾਰੇਜਾਂਦੇਨਹੀਸਤਿਗੁਰਜਾਂਨਤੇਹਿਨਾ ਸਤਿਜੋਹੈਨਿ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਹੈਨਿ॥ ਓਹਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਭੇਜੇਆਏਹੈਨਿ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਆ
ਗਿਆਹੋਈਹੈਜੋਤੁਸੀਜਗਮਾਹਿਜਾਇਹੁ॥ ਪਾਰਲਘਾਇਹੁ॥ ਗੁਰਮੁਖਾਓਪਦੇ
[illegible]ਹੁ॥ ਜੋਸਿਸਾਰਤੁਮਾਰਾਦਾਸਹੋਇ॥ ਪਾਹੁਜੋਹੈਸੋਉਪਦੇਸਹੈ॥ ਸੋਉ
ਪਦੇਸਸਬਦੁਹੀਹੈ॥ ਜਿਨਕੋਸਬਦਕਾਪਾਹੁਲਗਦਾਹੈਸੋਸਿਸਾਰਤੇਨਿਆ
ਰਾਹੋਂਦਾਹੈ॥ ਤਿਸਕਾਖਰਾਰੰਗਚਲੂਲਾਹੋਇਗਾ॥ ਫੇਰਿਓਹੁਦੂਜੀਆਨਾਲਬਨ
ਹੀਰਲਦਾ॥ ਸੁਣਭਾਈਆਜਿਤਜਿਹਾਜੋਕੋਈਉਸਦੀਓਟਪਕੜਦਾਹੈ॥
ਤਿਸਕੋਕੋਈਤ੍ਰਿਆਸਨਹੀਹੁੰਦਾ॥ ਓਹੁਪੁਰਖਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਤੇਭੀਬਚਦਾਹੈ॥
ਨਾਨਕਪਕੜੀਓਟਜਿਨਿਨਪੋਹੈਜੰਮਮਗਾ॥ ਤਾਂਫੇਰਆਜਿਤੇਰੰਧਾਵੇਅਰ
ਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਤੇਰਾਬੋਲਣਾਹੋਇਆਆਸੀ ਜੋਸਾਧੂਕੀਓਟ
ਪਕੜੀਤਾਂਜੰਮਕੀਤ੍ਰਾਸਦੂਰਹੋਂਦੀਹੈ॥ ਅਤਾਂਫੇਰਸਤਿਗੁਰੂਜੀਕਾਬੋਲ
ਣਾਹੋਇਆ ॥ਸਾਧੂਕੀਓਟਏਹਹੈਜੋਸਾਧਾਕੇਕਹੇਪਰਚਲਣਾ॥ ਤੇ
[illegible]ਤੇਰਹਤਿਹੋਵਣਾ॥ ਝੂਠਨਾਬੋਲਣਾਪਰਾਈਨਿੰਦਿਆਨਹੀਕਰਣੀ॥
[illegible]ਕੇਮਿਲਣੇਕਾਫਲੁਹੋਂਦਾਹੈ॥ ਅਰੁਜੇਕਹੇਪਰਨਾਚਲੇਤਾਂਸਾਧ
[illegible]ਕਰਨਖਸਲੇਂਦਾਹੈਨਿ॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਜੈਸੀਲਹਰਿਸ
ਮੁੰਦ੍ਰਦੀਸਤਿਗੁਰੁਕੀਨੇਵਕੁ॥ ਬਚਨੁਹਮਾਰਾਫੇਰਦੇਹੁਹਮਤੁਮਕੈਸਾਸਾ
ਕੁ॥ ੨੧॥ ॥ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ॥ ॥ਸਮੁੰਦ੍ਰਜੋਹੈਸੋਸਤਿਗੁਰੂਹੈ॥
ਉਸਕੀਲਹਰਿਜੋਹੈਸੋਸਬਦੁਹੈ॥ ਜਿਉਸਮੁੰਦ੍ਰਦੀਲਹਰਿਨਾਲਮੋਤੀਹੀਰ
ਲਾਲਲਛਮੀਆਇਥੇਨੇਪਉਦੀਹੈ॥ ਤਿਸਕੀਨਿਆਈਜਿਸਕੋਸਬਦ
ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਂਦਾਹੈਸੋਸਾਧਹੋਂਦਾਹੈ॥ ਅਤੇਜੇਕਰਸਬਦਕੀਕੀਮਤਿਜਾਣੇ
ਨਾਹੀਤਾਂਓਹੁਕਉਡੀਬਦਲੇਲਾਲਦੇਕਰਲੈਂਦਾਹੈ॥ ਤਿਸਕੀਨਿਆਈਐਸੇ
ਸਿਖਹੋਵਨਗੇਜੋਸਬਦਕੋਦੇਵਨਿਗੇ॥ ਉਸਦਾਪਤਿਉਸਕੀਕੀਮਤਿਨਜਾ
ਣਨਿਗੇ॥ ਤਾਂਉਨਾਪਾਸੋਸਬਦੁਕਾਸਾਕੁਤੁਟਜਾਵੈਗਾ॥ ਜਿਨਸਬਦੁਕਾਕ
ਹਿਆਮੰਨਿਆਨਾਹੀ॥ ਉਨਾਨਾਲਕੀਸਾਕੁਹੈ॥ ਬਚਨਿਹਮਾਰਾਫੇਰਦੇਹੈ
ਨਿਹਮਰਾਓਹਕੈਸਾਸਾਕੁ॥ ਤਾਂਫੇਰਆਜਿਤੇਰੰਧਾਵੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੋਜੀ
ਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ ਓਹੁਕਉਣਜਾਇਤੂਹੋਵੈਗੀ॥ ਤਾਂਫੇਰਸੀਸਤਿਗੁਰੂਜੀਕਾ

ਬੋਲਿਣਾਹੋਇਆ॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਸਿਧੀਮੰਤ੍ਰਕਾਮਿਥਿਆਬੈਠਾਤ
ਕ੍ਰੀਬਾਣਾਇ॥ਹਥੀਖਪਰਤੇਸਿਰਟੋਪੀਜਨਮਾਬਿਰਥਾਜਾਇ॥ਆਇਆਗੁਰੂ
ਨ ਸੇਵਨੀਕੀਤਾਮੁਖਾਂਹੋਂਅਲਾਇ॥ਮੂਹਿਕਾਲੇਦੋਜਕਸਟੀਆਨਿਲਖਧੁਰ
ਲਿਖਾਇ॥ ਅਵਲਆਵੈਨਾਨਕਾ ਸੋਨਫਰਮੁਠੀਕੈਜਾਇ॥ ੨੨॥ ॥
ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥ ॥ਸੁਣ ਬੇਟਾਆਸੈਤ੍ਰਿਆ ਸਿਖਜੋਸੋਤਾਸਤਗੁ
ਰੂਕੇਤਾਲਬਸੋ॥ਜਾਬਿਓਹੁਵਖਤਆਵੈਗਾ॥ਅਰਗੁਰੂਕਾਜਾਮਾਅਲੋਪਹੋ
ਜਾਵੈਗਾ॥ ਤਾਂਕਉਣਹੋਵਨਿਗੇ॥ਕੋਈਗ੍ਰਿਸਤੀਕੋਈਫਕੀਰਹੋਵੈਗਾ॥ਮੰਤ੍ਰ
ਲੈਜੇਮੰਤ੍ਰਿਨਿਗੇਸੇਆਪੋਆਪਣੇਆਸਣ ਸਵਾਰਬੈਠਨਗੇ॥ਅਰਸਿਰ
ਟੋਪੀਪਾਵੀਆਤੇਕਾਹਿਯਾਜੋਮੈਉਦਾਸੀਹੋ॥ ਸੋਉਦਾਸੀਕਿਹੋ॥ਜੋਉਨਾਂ
ਸਾਤੇਉਦਾਸਹੋਵੈ॥ਪਹਿਲੇਮਾਇਆਤੇਗ੍ਰਿਸਤਤੇਦੁਨੀਯਾਜਹਾਨਤੇਕਾਮਕ੍ਰੋ
ਧਲੋਭਮੋਹ ਨਿੰਦਾਬਖੀਲੀਤ੍ਰਿਸਨਾਸੋਇਨਤੇਉਦਾਸਹੋਵੈਗਾਤਾਂਉਦਾਸੀ
ਜਾਣਨਾ॥ਸਚੀਤਾਂਉਨਾਂਨੇਭੇਖਕੇਮਰਣਪਰਜੰਤਨਹੀਮੰਨਣਾ॥ ਪਰਸੁਣ
ਬੇਟਾਐਸਾਵਖਤਆਵੈਗਾਜੋਓਹੁਦੁਨੀਯਾਕੇਗੁਰੂਹੋਇਫਿਰਨਿਗੇ॥ਬਾਤਾ
ਕਾਹਿਕੇਉਪਦੇਸਕਰਨਿਗੇ॥ਅਰੁਇਸਤ੍ਰੀਯਾਨਾਲਮੇਹਕਰਨਿਗੇ॥ਅਰੁ
ਕਹਿਨਿਗੇਹਮਫਕੀਰਹੈਂ॥ਐਸਾਸਮਾਂਭੀਆਵੈਗਾ॥ਉਸਵਖਤੁਕੋਈਗੁਰੂ
ਪ੍ਰਗਟਭੀ ਆਵੈਗਾ ਤਾਂਓਹੁਪਛਾਣਨਸਕਨਿਗੇ॥ਤੇਸਗੋਮੂਹੋਬੁਰਾਬੋਲਣ
ਲਾਗਨਿਗੇ॥ਏਹਕਉਣਹੈਗੁਰੂਅਸਾਡੇਨਾਲਹੈ॥ਅਤੇਆਪੋਆਪਣੀਭ
ਖਿਆਬੋਲਨਿਗੇ॥ਅਤੇਗੁਰੂਕਉਪਛਾਣਨਸਕਨਿਗੇ॥ਭਰਮਜਾਣਗੇ॥
ਤਾਂਓਹੁਗੁਰੂਤੇਵਿਛੜਿਨਿਗੇ॥ਪਰੁਇਕਐਸੇਭੀਸਿਖਹੋਵਨ ਬੁਧੀਵਾਲੇਹੋਵ
ਨਿਗੇਜੋਉਨਾਦਾਕਹਿਆਨਮਨਨਿਗੇ॥ਸਬਦੇਕੇਕਹਿਪਰਚਲਨਿਗੇ॥ਅਰੁ
ਓਹੁਭਰਮਾਵਣੇਵਾਲੇਕੇ ਮੁਹਕਾਲੇਹੋਵਨਿਗੇਤੇਫੇਰਚਉਰਾਸੀ ਵਿਚਿਸਟੀ
ਅਨਿਗੇ॥ਤੇਨਰਕਗਾਮਿਹੋਵਨਿਗੇ॥॥ਅਰਬੇਅਦਬੀਨਰਕਾਸੋਨਰਕੁਪ
ਈਕੈਜਾਇ॥ਫਿਰਿਬੋਲਣਾਹੋਇਆ॥ਪਰਤਿਯਾ॥ਇਨਾਬੇਲੀਵਡੇਭੁਲਨਿਗੇ॥
॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਹਰਿਉਪਜੈ ਹਰਿਖਪਗਏਕਈਰਾਮਅਵਤਾਰ॥
ਬ੍ਰਹਮੇਕੋਟਿਕਈਜੁਗਬੀਤੇ ਮਾਧੋਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਰ॥ਦਰਦਰਵੰਨਕਰੇਬੈਸਤੀ
ਅੰਤਨਪਾਰਾਵਾਰ॥ਕਹੁਨਨਰਏਹਸਭੁਜਗਤੁਬਾਜੁਠੋਮੋਹਿਆਰਾ॥੨੩
॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ ॥ਓਹਹਰਿਉਪਜੇਹਰਿਖਪਾਏਕਈਬਾਰਰਾਮ

ਹੀਨਾਮਰਖਾਇਆ॥ ਕਈਜੁਗਜੁਗਮੇ ਕੋਟਿਗ [illegible] ਕੀਬਾਰਮਧੇ
ਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਰਸਦਾਇਆ॥ਅਪਰੁਅਪਾਰਹੈਆਪਣੀਕੀਮਤਿਆਪ
ਹੀਜਾਣਦਾਹੈ॥ਸੰਗਜੁਗਜੁਗਕਰਦਾਆਇਆਹੈ॥ਅਰੁਦਰਵਾਨਉਸਕੇ
ਕਉਣਹੋਇਨਿ॥ਕਈਅਸੰਖਜੁਗਾਤਿਕਈਅਸੰਖਸਿਖਸੰਤਸਾਧਸਦਾਕਿਦੇ
ਰਤੇਉ ਨਕੇਦਰਵਾਰਹੈਨ॥ਸੋ ਦਰਉਸਕਾਸਬਦਹੈਸੋਉਸਦਾਰਿਖਣੇਰਹਦੇ
ਹੈਨਿ ਜਿਨ੍ਹਾਕਿਸੋਸਮੇ ਕਿਤੇਸਾਇਤੁਆਉਦਾਹੋਵੈ॥ਦਰਸਨਹੋਇਤਾਂਮੁਕਤਿ
ਹੋਵਾਹਿ॥ਉਨਾਨੋਭੀਖਬਰਨਾਹੀਕੇਸੁਮਾਰਕੀ॥ਜੋਕਿਤਵਖਤਆਉਦਾਹੈ
॥ਅਤੇਏਹਜਗਤਜੋਹੈਸੋਤੂੰਮਾਇਆਨਾਲਿਰਚਿਰਹਿਆਹੈ॥ਜੋਪੀਤ੍ਰ
ਪਤ੍ਰਬੇਤ੍ਰਧਾਹੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਏਹਸਭਜਗਝੂਠਾਮਾਇਆਮੋਹੁਪਿਆਰੁ॥
ਤਾਂਫਿਰਿਅਜਿਤੇਰਧਾਵੇਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਏਹੁਜਗਤੁ
ਜਹਾਨ ਤਾਂਸਭਬਿਨਾਸੀਹੈ॥ਅਰੁਏਹਜੋਜੋਗਪਾਵਤੇਹੈਨਿਸਭੇਸੁਆਦ ਤੁ
ਜੀਰਿਉਨਾਦੀਕਿਆਜੁਗਤਹੈ॥ਤਾਂਫੇਰਸੀਸਤਿਗੁਰੁਕਬੋਲਣਾਹੋਇਆ

॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਜੋਉਪਜੈਸੋਖਪੈਜੋਗੀਸਰਿਲਾਏਬੈਠਾਬਿਭੂਤ॥
ਜੋਗਜੁਗਤਕੀਸਾਰਨਾਜਾਣੈਗੁਰਸਬਦੀਨਹੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਰਸਿਕਸਿਸੁਆਦੁ
ਸਭੇਤਜਿਛੋਡਹਿਫੀਕਾਖਾਇਆਲੂਣਾ ਕਹੁਨਾਨਕਇਨਿਜੋਗਨਪਾਇਆ
ਜਿਉਉਦਰਚਲੂਣਾ॥ ੨੪ ॥ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥ ॥ਜੋਉਪਜੈਸਾ
ਹੈਸੋਸਭਖਪੇਗਾ॥ਝੂਠਖਪੇਗਾਸਚਸਦਾਕਾਇਮਹੈ॥ਜੋਈਸਚੁਕੌਦੇਖਕਰ
ਖਿਜਦਾਹੈਤਿਸਕੋ ਸਚੁਪਾਵਣੇਕੀਬਿਧਨਹੀਆਵਦੀ॥ਬਿਨਸਤਿਗੁਰੂਸ
ਚਨਹੀਪਈਆਤਾ॥ ਅਤੇਏਹਭੇਖਜੋਹੈਨਿਸੋਆਪੋਆਪੁਕਮਾਵਤੇਹੈਨਿ॥
ਅਰੁਕਹਤੇਹੈਜੋਹਮਤਪਸੀਹਾਂ॥ਤਪਸਿਆਕਾਗੁਮਾਨਕਰਦੇਹੈਨਿ॥ਆਪ
ਕੋਗੁਰੂਕਹਾਵਤੇਹੈਨਿ॥ਅਰਜੋਜੁਗਤਕੀਸਾਰਨਹੀਜਾਨਤੇ॥ਅਰੁਸਤਿਗੁ
ਰੂਕੇਸਬਦਕੀਪਹੁਚਨਹੀਪਾਵਤੇ॥ਅਰੁਜੋਗਕੀਜੁਗਤਿਕੀਹੈਜੋਗੁਰੂ
ਕਾਸਬਦਹੈਸੋਕਮਾਵੈਤੋਜੋਗਕੀਜੁਗਤਪਾਵੈ॥ਸਬਦਿਸਚਹੈਪਰਸਬਦ
ਬਿਨਾਹੋਰਸਭਝੂਠਹੈ॥ਸੋਜਿਸਪੁਰਖਕੋਸਚਸਬਦਕੀਖਬਰਨਹੀਪੜਤੀ
ਜੋਸਚਕੈਆਚਾਰਹੈ॥ਅਰੁਰਸਿਕਸਿਸੁਆਦੁਛਡਤੇਹੈਨਿ॥ਅਰਜੋਗਕੀ
ਜੁਗਤਨਹੀਜਾਣਤੇ॥ਜੋਗਜੋਹੈਸੋਸਚਸਬਦਿਹੈ॥ਜਬਸਚੇਸਬਦਕੋਕ
ਮਾਵੈਗਾ ਤਬਜੋਗਕੀਜੁਗਤਿਕਪਾਵੈਗਾ॥ਅਸਾਕਾਰਿਕੈਮੰਨੇਨਹੀ॥ਸਤਿਖਕ

ਰਿਕੈਥਹੈ ਅਰਨਮਕਾਆਹਾਰਕਰੈ॥ ਤੂ ਜੋਗੀਜੁਗਤਕੇਪਾਏ॥ ਏਹ
ਜੋਫਕੀਰ ਆਲੂਣਾਖਾਤੇਹੈਨਿ॥ ਇਹਅਲੂਣਾਸਗੀ ਇਨੋਜੋਗੀਸਾਰਨ
ਹੀ॥ ਅਤੇਜੋਗੀਤਪਸੀਕਹਾਵਤੇਹੈਨਿ॥ ਸੋਸਭੁਨਰਕਮਾਹਿਪਾਈਆਹਿਗੇ॥
ਤਾਂਫੇਰਅਜਿਤੇਰਧਾਵੇਅਰਦਾਸਿਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਤੂੰਗੁਰੂਹੈਤੇਰੇ
ਪਾਸਅਰਦਾਸ [illegible] ਦਿਨਾਵਣੀਉਤਸਮੇ॥ ਤਾਂਫੇਰਸ੍ਰੀਸਤਿ
ਗੁਰੂਜੀਕਾ ਬੋਲਣਾਹੋਇਆ ॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਸਤਿਗੁਰਕੋਤੀਅ
ਰਦਾਸਿਕਰਿ ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਜਾਤਾ॥ ਕਿਆਰੇਆਖਿਆਖਿਵਖਾਣੈ ਓਹੁਪੂ
ਰਣਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ ਜਨਮੁ ਜਨਮਕਾਭੁਲਾਪਾਪੀਨਿਤਉਠਿਕਰੈਅਰ
ਦਾਸੀ॥ ਕਹੁਨਾਨਕ ਮਨੂਆਂਬਿਰਥਾ ਨਾਜੈਮੁਪੂਰਬਧਾਜਾਸੀ॥ ੨੫॥ ॥
ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥ ॥ਸੁਣਭਾਈਅਜਿਤਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂਪਾਸਜੋਅਰ
ਦਾਸਾਕਰਗਨੇਗੇਸੋਮਾਇਆਕੀਆਵਡਿਆਈਆਂ ਅਰੁਪੁਤ੍ਰਰਾਜਮੰਗਨ
ਗੇ॥ ਜੋਅਸੀਦੁਨੀਆਮਾਹਿ ਵਡੇਹੋਵਾਹਿ ਸੰਸਾਰਹੀਕੇਸੁਖਮੰਗਨਿਗੇ॥ ਤਿਨ
ਪੁਰਖਾਸਤਿਗੁਰੂਨਾਜਾਤਾ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਨਾਜਾਤਾ ਜੋਸਤਿਗੁਰੂਪਾਸੋ ਨਾਮਦਾ
ਨਨਾਮੰਗਿਆ॥ ਸੇਵਾਟਹਲੁ ਨ ਮੰਗੀ॥ ਅਤੇਸਤਿਗੁਰੂਕੇਪਾਰਿਤਾਸਭਕਿ
ਛੁਹੈਜੇਹੀਕੋਈਇਛਾਕਰਿਆਵਦਾਹੈਤੇਹਾਫਲਪਾਇਦਾਹੈ॥ ਬਿਨਾਸਤਿਗੁ
ਰਕੀਦੀਖਿਆਪਾਪਨਾਹੀਉਤਰਦੇ॥ ਅਰਫਲੁਜੋਹੈਨੁਬਿਨਾਸਤਿਗੁਰੂਤੇ
ਓਹੁਕੀਲਾਗਤੇਕੋਈਨਾਹੀ॥ ਤਾਂਅਜਿਤੇਰਧਾਵੈ ਅਰਦਾਸੁਕੀਤੀ॥ ਜੀਸਚੇ
ਪਾਤਸਾਹੁ॥ ਓਹੁਕਉਣਗੁਣਹੈਨਿ॥ ਜਿਨਕਾਰਿਕੈਪਾਪਉਤਰਦੇਹੈਨਿ॥ ਤਾਂਫੇ
ਰਿਬਾਬੇਜੀਕਾ ਬੋਲਣਾਹੋਇਆ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਨਾਨਕਨਾਉਨਿਰੰ
ਕਾਰਹੈ ਆਪਨਰੰਜਨਦੇਉ॥ ਕਈਜੁਗਵਰਤਾਰਾਵਰਤਿਆਆਪਣਾਆਪ
ਸਮੋਉ॥ ਲੇਖੇਬਿਗਸੈ ਜਗਮੈ ਅਲਖਨਾਲਖਿਆਜਾਇ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀ
ਤਿਸਕਉਜੋ ਮਾਰਗਦੇਇਬਤਾਇ॥ ਪੁਤ੍ਰਕਲਿਤ੍ਰਸਭ ਬੰਧਨਾਰਹੈ ਨਿਆਰਾਆ
ਪਾਲਖਾਨਿਰੰਜਨਆਪਹੈਨ ਤਿਸਮਾਇਨ ਬਾਪਾ॥ ਰਪੇਤ੍ਰਸ੍ਰੀਸਰਸੋਗੀਧਾ
ਗੋਰਖਕਈਅਨੇਕਾ॥ ਜਿਨਿ ਖੋਜਿਆਤਿਨਪਾਇਆਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਏਕਾ॥
੨੬॥ ॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥੁ॥ ॥ਗੁਰੂਅਰੁਨਿਰੰਕਾਰਏਕ
ਹੀਜੋਤਹੈ॥ ਕਈਜੁਗਵਰਤਾਰਾਵਰਤਦਾਆਇਆਹੈ॥ ਜੋਦਿਸੀਜਗੁਮਾਹਿ
[illegible] ਤਿਸਕੋਲਖਸਕਤਾਨਾਹੀ॥ ਜੋਏਹਗੁਰੂਕੈ

ਪਰੁਜੋਉਸਕੇਮਾਰਗਿਚਲਾਵਾਂਗੇ ਤਿਸਕੇ [illegible] ਆਵਹਿਗੇ
ਤੇਜਨਮਜਨਮਕੇਪਾਪਸਭਮਿਟਜਾਂਦੇਹੈਨ॥ਲਖਾਂਨਿਵਰਤਾਹੈ॥ਕੁਲਾ
ਕਉਧਾਰਹੋਤਾਹੈ॥ਉਸਕਾਮਾਰਗਜੋਹੈਸੋਦੁਨੀਆਂਤੇਨਿਰਮੋਹੁਹੈ॥ਪੁਤ੍ਰ
ਕਲਤ੍ਰਸੰਨਬੰਦੁਦੁਨੀਆਂਕੇਸਭਹੋਵਨਿਗੇ॥ ਓਹਸਭਨਤੇਨਿਆਰਾਹੋਗ ॥
॥ਉਸਕਾਨਾਉ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨੁਹੈ॥ਉਸਕੋ ਲਖਸਕੈਗਾਕੋਈਨਹੀ॥ਸੰ
ਸਾਰਿ ਭ੍ਰਮਾਏਗਾ॥ਅਰਆਪਣਾਬਾਣਾ ਛਡੇਗਾਨਹੀ॥ਬਾਣਾਉਸਕਾ
ਕੀਹੈ ਸਬਦੁਹੈ॥ਸੋਸਬਦਹੀਤੇਪਾਈਐਗਾ॥ਅਰੁਕਈਤਪੀਸਰਕਈ
ਜੋਗੀਸਰਗੁਰੂਕਹਾਵਨਿਗੇ॥ਪਰਸਾਰਿਕੈਕੋਈਵਿਰਲਾਹੀਖੋਜੈਗਾ॥ਜਹ ॥
ਜਹ ਹੋਵੈਗਾ ਤਹਾਂਸਤਿਗੁਰੂਕਾਬਾਸਾਹੋਵੈਗਾ॥ਸੋਕਉਣਸਮਾਇਆਥਾ॥ਸੋ
ਹੋਤਰਹਤਾਹੋਵੈਗਾ॥ ਪਰੁਜਾਂਓਹੁਸਮਾਆਵੈਗਾ॥ਤਾਂਸਭੁਸੋਖਲਾਵੈਗਾ॥
॥੮॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈਜੀਸੀਵਾਹਗੁਰੂ॥ ॥ ਸਲੋਕ॥ ॥ਸੋ
ਖੇ ਸਾਗਰਿ ਤਤ ਸਭਿਰਹੇ ਪਵਾਨਿਰਬਾਣੀ॥ਓਹੁਵਿਸਾਵਿਸਵਸਤੋਵਿਗੁਤ
ਪ੍ਰਾਣੀ॥ ੨੭॥ ॥ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥੁ॥ ॥ਸੁਣਬਚਾਇਕਸੀਮਾ
ਐਸਾਆਵੈਗਾ॥ਸਤਿਗੁਰੂਸੰਗਤਿਕੋਸੋਖਲੇਵੈਗਾ॥ਤਾਂਓਹੁਪਾਣੀਬਿਗਸਾਹ
ਰਿਜਾਵੈਗਾ॥ਤਾਬਿਕੁਬਿਧਉਪਜੈਗੀ॥ਜੋਮੂਹੋ ਕਹਨਿਗੇ ਅਸੀਸਿਖਬਾਬੇ ਨਾ
ਨਕਕੇਹਾਂ॥ਜੋਮੇਰਾਵਾਸਤਾਪਾਏਗਾ॥ਸੋਤਿਸਕੋਨਮਨਨਗੇ॥ਮੇਰਾਨਾਉਨਾਮੰ
ਨਨਗੇ॥ਅਰੁਸਿਖਕਹਾਇਨਗੇ॥ਓਹੁਬੇਮੁਖਨਰਕ ਨੂੰਪਾਈਆਨਿਗੇ॥
ਕਿਉਜੋਉਨਾਕੋਮੇਰਾਸਬਦ ਸੁਨਿਆਂ ਲਗੈਗਾਨਹੀ॥ਜਿਉਪਾਥਰਕਉਜ
ਲਨਹੀਭੇਤਾ॥ਤਾਬਿਓਹੁਵਿਗੁਰੈਗੀ॥ਗੁਰੂਓਨਾਕੋਨਦਾਰਿਆਵੈਗਾਨ
ਹੀ॥ਗੁਰੂਉਨਦਾਵਿਸਾਹੁਕਰੈਗਾਨਹੀ॥ਜਿਉਸਾਹੂਕਾਰ ਝੂਠੇਵਣਜਾ
ਰਿਆਂਕਾਵਿਸਾਹੁਨਹੀਕਰਦਾ॥ਅਤੇਸੁਨਾਰਿਆਂਨੋਹਾਇ ਹੋਇ ਬੈਠਤਾਹੈ
॥ਜੋਉਨਾਦੇਸੰਗਬੋਲਦਾਨਹੀ॥ਜਿਤਨੀਕੁਛਓਹਅਰਦਾਸਕਰਦੇਹੈਨ
ਸੋਕੀਸੁਣਦਾਨਾਹੀ॥ਤਾਂਓਹੁਖਾਲੀਹੀਜਾਣਗੇ॥ਤੇਆਸਿਤੇਰਧਾਵੈ ਅਰ
ਦਾਸਿਕੀਤੀਜੀਸੱਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ ਓਹੁਦਾਨਪੁੰਨਤੇਵੱਡੇਰੇ ਨਾਮਕੀਦੇਨਗੇ॥
ਤਾਂਓਨਾਕੋ ਕੁਛਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੈਗਾਕੋਨ॥ ਤਾਂਫੇਰਸੀਸਭਿਗੁਰੂਕਾ ਬੋਲਣਾਹੋ
ਇਆ॥ ॥ ਸਲੋਕ ॥ਦਾਨਪੁੰਨਕੈਬਹੁਤੇਹੀ ਜਿਸੁ ਦਿਤਾਗੁਰੂਕਾ
ਖਾਇਆ॥ਅਹੰਕਾਰਕਰਿਕੈ ਦੇਵੈ ਮੁਹਕਾਲਾਹਾਲਿਆ ਜਨਮੁਗਵਾਇ॥

॥ ੨੮॥ ॥ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥੁ॥ ਸੁਣਬਚਾਇਸਦਾਨਪੁੰਨਤੇਬਿ
ਜਦਾਨਹੀ।ਇਸਕੀਮੁਕਤਿਹੋਵੀਨਹੀ ਅਤੇਦਾਨਪੁੰਨਕਰਕੇਕਾਹਦਾਬੇ
ਜੇਹਉਕਰਦਾਹਾਂ॥ਜੋਇਸਕਾਕੀਹੈ।ਏਹਸੋਖਾਦਾਹੈਸੋਸਭਕਰਣੇਹਾਰੇ
ਦੀਦਾਤਹੈ।ਅਤੇਆਪਣੇਕਾਰਜੁਕੇਵਾਸਤੇਕਰਹਿਰੋ।ਗੁਰੂਕੋਮਿਲਨੇ
[illegible]ਜੋਗੁਰੂਕਾਵਾਸਤਾਪਾਏਗਾਤਿਸਕੋਤਾਨਦੇਵਨਿ
ਗੇ।ਆਪਣੇ[illegible]ਪਾਤਿਵਾਸਤੇਕਰਨਿਗੇ।ਇਉਹੀਦੁਨੀਆਂਕੇਕਾਰਣੇਨ
ਲਿਜਨਮੁਜਾਵੈਗਾ। ॥ਸਲੋਕੁ ॥ ਗਊਘਾਤਹਤਿਆਨਹੀਉਤ
ਰੈਤਾਟਿਤੀਰਥਭ੍ਰਮਾਇ।ਕਹੁਨਾਨਕਜਗਬਾਪਓਬਾਪੇਸਤਿਗੁਰੂਕੇਨ
ਨਪਾਇਓਜਾਇ। ੨੯॥ ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥੁ। ਸੁਣਬਚਾਆਜਿ
ਤਿਸਾਜੋਪੁਰਖਗਊਮਾਰਿਕੈਜੋਤੀਰਥਜਾਵੈਹੈਨਿ।ਸੋਹਤਿਆਨਹੀਉਤ
ਰਦੀ।ਅਰੁਜੋਸਾਧਾਕੀਨਿੰਦਿਆਕੀਹਤਿਆਹੈਸੋਭੀਨਹੀਉਤਰਦੀ।ਭ
ਵੈਅਨੇਕਤੀਰਥਕਰੈਭਾਵੈਅਨੇਕਪੁੰਨਕਰੈ।ਭਾਵੈਤਪਕਰੈ।ਸਾਧਕੇ
ਨਿੰਦਕਕੇਪਾਪਨਾਹੀਉਤਰਦੇ। ਤੂੰਫੇਰਅਜਿਤੇਰਘਾਵੈਅਰਦਾਸਕੀ
ਕੀਤੀਜੀਸਰੇਪਤਸਾਹੁਕਲਜੁਗਕੇਜੋਗੁਰੂਹੋਵਨਿਗੇ।ਤਿਨਕੀਸੁਖਸਰੀ
ਣੀਕਾਕਿਆਫਲੁਹੋਵੈਗਾ। ॥ਸਲੋਕੁ। ॥ਸੁਖਸਰੀਣੀਜੋਨਰਕਰੈ
ਸੋਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੂਨਫਿਰਿਆਵੈ।ਜੋਚਾਉਤਮਾਸੇਬਾਧਿਆਸੋਪੰਚੈ
ਭਾਵੈ।ਸਰਿਤੁਗਾਵਿਆਸਿਗਾਹਹੈ।ਕਿਉਮਾਰਗਪਾਵੈ।ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਤਾਂ
ਮਿਲੈਜਾਸਚਸਮਾਵੈ॥ ੩੦ ॥ ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥੁ। ॥ਸੁਣੋਬਚਾਆ
ਜਿਤਿਆਕਲੁਜੁਗਜਿਸੁਖਸਰੀਣੀਆਮੰਨਨਗੇਸੋਭੂਠਿਆਬਾਵਾਨੂੰਮੰ
ਨਨਿਗੇ।ਪੀਰਾਅਰੁਗੋਰਾਂਕੀਮਨਨਿਗੇ।ਸੋਫੇਰਚਉਰਾਸੀਭਰਮਨਿਗੇ।
ਏਹਕਲੁਜੁਗਕੇਪੀਰੁਅਰੁਗੁਸਾਈਜੋਹੋਵਨਿਗੇ।ਸੋਕਰੇਗੁਰੂਹੋਵਨਿਗੇ।
ਬਿਨਸਤਿਗੁਰਾਂਇਨਾਕਾਛੁਟਕਾਰਾਨਹੀਹੋਂਦਾ॥ਪਰਚਾਉਤਮਾਸੇਪਖੰਡ
ਨੀਆਰੀਭੇਗੀ।ਸੋਓਹੁਚਾਉਤਮਾਸੇਗੁਰੂਕੇਹੋਵਨਿਗੇ।ਅੰਦਰਬੰਦਗੀਭੀ
ਦੁਨੀਅੰਦੀਦੇਖੋਦੇਖੀਵਾਸਤੇਕਰਨਿਗੇ।ਦੁਨੀਆਕੀਜੁਗਤਤੇਮੁਕਤਿਨ
ਹੀ।ਅਤੇਸਰਭੂਗਰਜੋਹੈਸੋਸੀਕਰਣਹਾਰਾਹੈ।ਸੋਅਗਮਦਿਆਲਬੇਅੰ
ਤਪਰੇਤਪਰੇਹੈ।ਬੇਸੁਮਾਰਹੈ।ਸੋਬਿਨਾਸਤਿਗੁਰੂਓਸਦਾਥਾਉਨਹੀਦਸ
ਦਾ।ਜੋਸਤਿਗੁਰੂਕੋਮਿਲਿਆਸੋਸਚਿਆਰੁਹੋਇਆ।ਦੁਨੀਆਂਕਾਮਾਰ

ਗਏਨ੍ਹੇਸਤਿਗੁਰੂਕੇਮਾਰਗਚਲੇ॥ਸਤਿਗੁਰੂਕਾਮਾਰਗਕਿਉਣਹੈ॥ਸਚੁ
ਬਦਹੈ॥ਸਬਦਨਾਲਰਚੈਤਾਸਤਿਗੁਰੂਕੋਮਿਲੇ॥ਸਾਰਿਮੇਸਮਾਵੈਸੁਨਿਭ੍ਰ
ਮੈਨਹੀ॥ ॥ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਫੀਦਰਥਾ ਜਾਰਿਦੇਵਾਨੇ॥ਪਸਰੇ
ਕੇਸੂਫੂਲਫਲਾਨੇ॥ਕਰੈਮੋਹਤ੍ਰਿਗੀਆਲਾਵੈਅੰਗ੍ਰਾ॥ਨਾਨਕਚਉਰਾਸੀ
[illegible] ਜੀਰ੍ਹਾ॥ ੩੧ ॥ਤਿਸਕਾਪ੍ਰ[illegible]ਥੁ॥ [illegible]ਚਿਤੁ
ਕੈਸੇਮਰਦਿਹੋਵਨਿਗੇ॥ਜੇਕੋਈਸਾਧਹੋਵੈਗਾਸਤਿਗੁਰੂਕੇਜਾਨਣੇਵਾ
ਲਾਤਿਸੁਕੋਮਰਕੇਜੀਅਰਕੇਲਾਗੂਹੋਵਨਿਗੇ॥ਅਤੇਬਜਾਰਜੋਕਰਨਿਗੇਜਿ
ਉਬਜਾਰਮਾਹਿਕੂੰਗਜਿਨ੍ਹੇਕੂਠਿਆਰੇਲਲਦੇਹੈ॥ਨਾ॥ਤਿਉਓਹੁਲਨ੍ਹੂਪਵ
ਨਿਗੇ॥ਅਰਬਾਤਜੋਕਰਨਿਗੇਸੋਦੋਵਾਨਿਆਹੀਕੀਆਕਰਨਿਗੇ॥ਜਿ
ਉਕੇਸੂਫੂਲਕਾਗੁਸਾਖਿਨ੍ਹਪਉਦਾਹੈ॥ਤਿਉਉਨਦਾਰੰਗਟੁਟਿਜਾਵੈਗਾ॥
ਓਹਆਪਾਵਿਰਅਕਠੇਨਹੋਵਨਿਗੇ॥ਉਨਦਾਮੋਹਤ੍ਰਿਗੀਆਸਿਗਲਰ
ਗਾਵੈਗਾ॥ਸਤਿਗੁਰੂਤੇਓਹੁਬੇਮੁਖਹੋਇਜਾਵਨਿਗੇ॥ਉਹਚਉਰਾਸੀਭ੍ਰਮ
ਨਿਗੇ॥ ਤਾਂਫੇਰਅਜਿਤੇਰਧਾਵੈ ਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹੁ॥
ਤੇਰੇ ਧਾਰਿਧਾਰਿ ਸਿਖਕਹਾਇਨਗੇ॥ਸੋਪਨ੍ਹੇਸੋਗਾਵਨਿਗੇ॥ਤਿਸਕੀ
ਗਲਕਿਉਕਰਿਰਹੈਗੀ॥ ਤਾਂਫੇਰਿਸਸਤਿਗੁਰੂਕਾਬੋਲਣਾਹੋਇਆ
॥ ਸਲੋਕੁ॥ ॥ਲੂਕਮੇਜਗਾਗਿਰਾਜੋਜਾਲੂਕਮੇਕੀਮਾਹਿਮਾਖੂ
ਬਾਲੂਕਮੋਵਿਚਹੁਗਿਰਾਜਿਪਾਕਲੀਕਾਲਫਾਥਾਸਿੰਘਕਰਤੂਬਾਰ
ਧਾਰਨ੍ਹਰੈਨਿਕਲੈਬਾਹਿਬਾਹਿਹੀਬਾਹਬਾਨ॥ਫਿਟਅਵੇਹਾਖਾਇਓਪਾਸਿ
ਰਮਾਰੈਸੈਭਾਨਾ॥੩੨॥ ॥ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥੁ॥ ॥ਸੁਣਭਾਈਆਜਿ
ਤਿਧਾ ਕਲਿਜੁਗਬੇਵਿਚਗੁਰੂਕੇਸਿਖਥੋੜੇਹੋਵਨਿਗੇ॥ਐਸਾਵਖਤਆ
ਵੈਗਾਜਿਥੈਟੂਕੜਾਖਾਵਨਗੇਤਿਥੇਹੀਪਨ੍ਹਨਿਗੇ॥ਓਥੇਹੀਗੁਰੂਕਹੇਨਗੇ
॥ਓਥੇਹੀਗਾਵਨਿਗੇ॥ਅਜੇਹੀਜਿਨਸਕੀਸਿਖੀਹੋਗੁ॥ਜਿਸਕਾਖਾਵਨਿ
ਗੇ ਤਿਸੇਕੋਉਸਲਾਹਨਿਗੇ॥ਸਤਿਗੁਰੂਤੇਭੁਲਜਾਵਨਿਗੇ॥ਜੋਲੂਕਮਾ
ਵਿਚਹੋਇਲਗੇਗਾ॥ਜੋਉਸਿੰਘਕਾਲਕੀਫਾਸੀਵਿਚਫਸਦਾਹੈ॥ਖਾਣ
ਪੀਣਭੁਲਜਾਂਦਾਹੈਸੁ॥ਜੀਆਕੀਪੜੀਹੈਸੁ॥ਤਿਉਓਨਕਉਭੀਇਕ
ਦਿਨਜੀਕੀਪਵੈਗੀ॥ਖਾਣਾਪੀਣਭੁਲਜਾਵੈਗਾ॥ਜਿਉਕਛਿਗਧਾਮਸਤ
ਹੋਇਕਰਿਹੀਗਦਾਹੈ॥ਤਿਉਓਹਗਾਵਨਿਗੇ॥ਇਕਾਦਿਨੁਜੋਮਰਕੇਹਵਾਲੇ

ਹੋਵਨਿਗੇ ਤਾਂ ਬਿਲਲਾਵਨਿਗੇ ਦੁਖ ਪਾਇਨਗੇ ਤਾਂ ਆਖਨਿਗੇ ਜੋ ਫਿਟੇ
ਮੂਹੁ ਇਸ ਪਾਵੇ ਅਸਾਡੇ ਦਾ ਜੋ ਏਹੁ ਹਵਾਲ ਹੋਇਆ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਆਖਣਗੇ
ਜੋ ਅਸੀ ਗੁਰੂ ਤੇ ਭੁਲੇ ਹਾਂ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਹ ਵਖਤ ਪਾਵਨਿਗੇ ਨਹੀਂ ਫੇਰ ਬਖ
ਸੀਸ ... ਤਿਉ ਜੋ ਖਾਣਾ ਦਾਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਅਰਸ ... ਮਨੁ
ਖਕਾ ॥ ... ਨਗੇ ॥ ਤਾਂ ਆਜਿਤੇ ਰਧਾਵੇ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਿਰੇ
ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਕਿ ... ਜੋ ਕਿਸੈ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੇ ਥਾਇ ਪਵੈਗੀ ਕਿ ਬਿਰਥੀ ਜ
ਇਗੀ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਬੋਲਣਾ ਹੋਇਆ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਸੇਵਕ ਮੋਹ ਨ ... ਵੇਖੈ ਕਾਗਜੇ ਨ ਵਿਸਟਾਂ ਫੇਲੇ ਕਰੈ ਸੇਵ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨ

ਭਾਵੈ ਸੋ ਸੇਵਕ ... ਸੇਵਾ ਖੋਇ ਜਾ
ਹੈ ॥ ਲਿਖਿਆ ... ਲੇਖ ਨਹੀ ਪੁਰਿ
ਦੇਵਾ ਨਾਨਕ ਤਿ ... ਸੰਤੋਖੁ ਪੇਹਿਗਾ
ਸਰੂ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ... ਪ੍ਰਮਾਰਥੁ ॥
ਜੋ ਸੇਵਕ ਹੋ ਏਕੈ ... ਗਰਬੈ ਜੋ ਮੇਅ
ਜੋ ਜੀ ਸੇਵਕ ... ਦਾਹ ॥ ਸੇ ਭੀ ਕੁ
ਰੁ ਹੋਇਆ ਹ ॥ ... ਤਿਸ ਕੀ ਨੂਨ ਕਾਂ
ਗਹੀ ਹੋਵੀ ਹੈ ॥ ... ਉਸ ਦੇ ਮੂਹ ਵਿਸ
ਦਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ... ਜੋ ਕਰਕੇ ਮਨਿ
ਵਿਚ ਗਰਬੁ ਕ ... ਰਦਾ ਹੈ ਅਰੁ ਅ
ਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈ ... ਗੁਰੂ ਕੈ ਕਛੁ ਦੇਦ
ਹਾ ॥ ਅਰੁ ਗੁਰੂ ... ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਨ
ਹੀ ਤਾਂ ਓਹੁ ਸੇਵਕ ਗੁਰੂ ਕੈ ਨਹੀ ਭਾਵਦਾ ॥ ਓਹੁ ਸੇਵਾ ਆਪਣੀ ਖੋਇ ਜਾਂਦਾ
ਹੈ ॥ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਨਹੀ ਪੁਰਿਆ ॥ ਉਨ ਦੇ ਸਿਰ ਪੁਰ ਦਾ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ
ਹੋਇਆ ਹੈ ॥ ਸੇਵਕ ਬਣੇ ਕਾਹਤੀ ॥ ਓਹ ਦੇਖੋ ਦੇਖੀ ਸੇਵ ਕਰਦੇ ਹੈ ਨਾ ਪੁਰੁ
ਗੁ ਨਹੀ ਲਗਦਾ ॥ ਅਤੇ ਚੁ ਪਰਿ ਗਈ ਹੈ ਸੇ ਕਹੀ ਹੈ ॥ ਜੋ ਸਿਉ ਬੈਪਰੋ ਜਿਉ ਕਾਰੇ
ਸੰਤੋਖ ਮੇ ਰਹੈ ॥ ਤਾਂ ਇਸ ਸੇਵ ਤੇ ਫਲੁ ਲਗਦਾ ਹੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਤਿ ਰੁਪਹਿਗੀ ॥
ਤਾਂ ਆਜਿਤੇ ਰਧਾਵੇ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਿਰੇ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ॥ ਕਲੀ ਕਾਲ ਕੇ
ਵਿਖੇ ਸੰਸਾਰੀ ਸਾਧ ਕਿਸਨੋ ਕਹਿਨਿਗੇ ਅਰੁ ਕਿਸਨੂੰ ਪੂਜਨਿਗੇ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ

ਬੋਲਣਾ ਹੋਇਆ। ਜੋ ਸਲੋਕ[illegible] ॥ਜਿ[illegible]
ਜੀਆਂ ਘਾਤ ਕਰਿਆ ਠਗ ਥਿਤੇ ਲੋਕ ਜਿਨੁ ਸਜਾਏ ਦਰਗਾਹਿ ਨਾਹੀ[illegible]
ਨੀ ਮਿਲਿਆ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ। ੩੪॥ ॥ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹਿ
॥ਭਾਈ ਅਜੀਤਿਆ ਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਖੇ ਜੋ ਜਿਨ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਸਾਧ ਕਰ ਕੇ ਜਿਨ
[illegible]ਆ॥ ਸੋ ਕੁਚਲ ਚਾਲ ਚਲਣਗੇ। ਕੁਬੋਨ ਬੋਲਨਗੇ। ਓਹ ਸਾਧ
ਕਰ ਕੇ ਮਥਾ ਟੇਕਨ ਜਾਵਨਗੇ ਅਤੇ ਓਹ ਅਗੋਂ ਬੁਰਾ ਬੋਲਣਗੇ ਅਤੇ ਮਨ ਤੇ
ਦਾਇਆ ਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਬੇਮੇਹਰ ਹੋਵਨਗੇ ਸੋ ਆਪ ਨਰਕ ਉਤੇ ਲਨਗੇ ਅਤੇ ਓ
ਹਾ ਅਤਿਸ ਜਾਇ ਪਾਵਨਗੇ। ਦਰਗਾਹਿ ਦੇ ਵਿਚ ਨਾ ਮਿਲੇਗੀ ਓਹ ਚੌਰਾਸੀ ਫੇਰ
ਪਾਵਨਗੇ। ਅਤੇ ਨਰਕਗਾਮੀ ਹੋਵਨਗੇ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਉਨਾਂ ਕਉ ਪੂਜੇਗਾ ਸੋ ਮੁਕ
ਤ ਨ ਪਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਿਹਫਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਨਾਨਕ ਤਿਨੀ ਮਿਲਿਆ ਮੁਕਤ ਨ ਹੋਈ
॥ ॥ਤਾਂ ਅਜਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹੁ ਜੋ ਸਾਧ ਹੈ
ਹੈ ਮਨ ਭਾਣੇ ਹੈਨ ਤਿਨ ਕੀ ਕਿਆ ਚਾਲ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੋਲਣਾ ਹੋਇਆ।

॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਨੈ ਓਹ ਰਾਰ ਭੁਜੇ ਨ
ਨਹੀ ਆਏ। ਓਹ ਬੁਰਾ ਨ ਬੋਲਣ ਕੁਬਚਨ ਨ ਬੋਲਹਿ ਗੁਰਮੁਖ
ਸਬਦ ਸਮਾਏ। ਸਦਾ ਹਜੂਰ ਰਹੇ ਗੁਰਮਤੇ ਮਾਤੇ ਸਦਾ ਖੁਮਾਰੀ। ਰਾ
ਗ ਨਿਰੰਤਰ ਮਿਲਹਿ ਨਿਵਾਸੀ ਸਹਜਿ ਲਗੀ ਧੁਨਕਾਰੀ। ਗੁਪਤਿ
ਬਾਣੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕਛੂ ਨ ਜਾਏ ਕਹਿਣਾ। ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਨੋ
ਇਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸ ਪੂਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਿਣਾ। ੩੫॥ ॥

ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ। ॥ਭਾਈ ਅਜੀਤਿਆ ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਭੀ
ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ। ਬੇਦ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਤ੍ਰਿਗੁਣਾਂ ਕੀ ਆਂ ਬਾਤਾਂ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਚਉਥੇ ਗੁਣ
ਕਉ ਨਹੀ ਜਾਣਤਾ। ਚਉਥਾ ਪਦ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਸੰਤ ਪਾਵਤੇ ਹੈਨ। ਤਿਨ ਕੀ ਬੇਦ ਕੂ ਭੀ
ਖਬਰ ਨਾਹੀ। ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ ਕੀ ਖਬਰ ਓਹ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਆਪ ਹੀ ਜਾਣੈ ਅਤੇ
ਸੰਤਾਂ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸੰਤ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੈ। ਓਹ ਅੰਤਰ ਆਤਮੇ ਸਮਾਇ ਰਹੇ ਹੈਨ। ਅਨ
ਹਦ ਸਬਦ ਕੇ ਸਾਥ ਉਨ ਕੀ ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਰਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਮਾਰੀ ਉਤਰ
ਤੀ ਨਾਹੀ। ਨਾਮ ਦੇ ਸੰਗ ਰੰਗੇ ਰਹੇ ਹੈ ਨਾਦ ਵਨ ਕੀ ਸੁਧ[illegible]ਲਗਾਏ ਰਹੇ ਸਭ
ਗੁਣ ਨਾਲ ਸਮਾਏ ਤਾਂ ਕਉਣ ਬੋਲੇ ਤੇ ਕਉਣ ਬਚਨ[illegible]ਜੋ ਸਾਹੁ ਆਪ
ਬਸੀ ਸਾਰ ਤੇ ਉਲਟਾ ਹੋਇਆ। ਅਤੇ ਬਾਣੀ ਭੀ ਉਸ ਕੀ ਉਲਟੀ ਹੋਇ ਜਾਤੀ ਹੈ।

ਕਰੈਗਾ[illegible]ਵਿਚਮੇਰੇਏਗੁਰ[illegible]ਜਿਸਦੇਪੂਰਬਕਰਮ[illegible]
ਹੋਵੇਗਾ॥ਜਿਥੇਸੰਤਹੋਵਨਗੇਤਿਥੇਕਲੀਕਾਲਦੇਲੋਕਉਨਾਂਦੀਨਿੰਦਾਕਰਦੇ
ਨਾਉਨਾਂਸੰਤਾਂਕੌਚੋਰਜਾਰਕਹਿਨਗੇ॥ ਤਾਂਫੇਰਆਜਿਤੇਰੰਧਾਵੇਨੇਅਰਦਾ
ਸਕੀਤੀਹੈਸਚੇਪਾਤਸਾਹਜੀਉਸਵਖਤਕਿਸੇਨੂੰਸਨਮੁਖਰਖੇਗਾਕੇਨਹੀਂ॥ਸ੍ਰੀ
[illegible]ਨਕਜੀਕਹੈਬਚਾਜਿਸਦੇਪੂਰਬਮਸਤਕਲੇਖਲਿਖਿਆਹੈਸੋਹੋਵੇਗਾ
ਤਿ[illegible]ਨੇਏਹਵਖਤਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੇਗਾ॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਗੁਹਜਕਥਾ
[illegible]ਮਨਮਹਿਰਖੋ॥ਓਅੰਕਾਰੁਅਖਰਚਿਤੁਮਹਿਭਾਖੋ॥ਕਰੈਨਮਸਕਾਰਪੂਰੈਗੁਰਦੇ
ਵਾ॥ਨਾਨਕਮਿਲਿਐਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ ੩੬ ॥ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ॥
॥ਬਚਾਅਜਿਤਿਆਗੁਹਜਕਥਾਜੋਹੈਸੋਸਬਦਹੈ॥ਤਿਸਕੋਵਿਰਲਾਹੀਮਨਵਿਚਰ
ਖੇਗਾ॥ਅਤੁਅਖਰਜੋਭਾਖੇਸੋਕੀਭਾਖੇ॥ਅਖਰਜੋਹੈਸੋਏਕੰਕਾਰਹੈਜਿਸਟਕਕਰ
ਤਾਉਨਕੀਦੀਖਿਆਸਚਸਬਦਹੈਤਾਂਓਹਸਚਸਬਦਕਿਸਤੋਪਾਈਐਸੋਪੂਰੇਗੁ
ਰੂਤੇਪਾਈਐ॥ਤੂੰਕਰਨਮਸਕਾਰਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵਕੋ॥ਨਾਨਕਮਿਲੀਐਅਲਖਅਭੇ
ਵਾ॥ਸੋਮਨਕਿਤੇਬਾਤਭਿਜਦਾਨਾਹੀ॥ਸੋਸਚਸਬਦਪਰਭਿਜਦਾਹੈ॥ਤਾਂਅਜਿਤੇਰੰ
ਧਾਵੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਕਿਛੁਪੁੰਨਦਾਨਭੀਫਲਦਾਹੈਕੇਨਹੀ॥ ॥
॥ਤਾਬੋਲਿਆਹੋਇਆ॥ ਸਲੋਕ॥ ॥ਕਰੈਦਾਨਜੋਗਰਬਕੈਭਾਵੈ
॥ਉਹਫਿਰਨਹੀਫੁਲੇਜਨਮਨਆਵੈ॥ਨਾਨਕਸਚੀਦਰਗਹਿਪਾਇਦਾਜਾਵੈ॥
੩੭ ॥ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ॥ ॥ਸੁਣਭਾਈਅਜਿਤਿਆਏਹਜੋਦਾਨਕਰਦੇਹੈਨਸੋਅਭਿ
ਦਾਕਰਦੇਹੈਨਾ॥ਸੋਕੈਸਾਸਉਦਾਕਰਦੇਹੈਨਜੋਮੇਰੇਦੂਣੇਹੋਵਨਜਾਸਵਾਏਹੋਸਨ॥ਅਰ
ਕਹਿਦਾਹੈਜੋਮੈਕਰਦਾਹਾਂਸੋਮੈਪਾਵਾਂਗਾ॥ਜੋਦਾਨਕਰਕੇਫਲਦਾਹੈਸੋਫੇਰਗਰਭਮਹਿਆ
ਵਤਾਹੈ॥ਅਤੇਜੋਸਤਗੁਰੂਨੇਦਾਨਭਾਵਦਾਹੈਸੋਈਅਛਾਹੈ॥ ॥ਤਾਅਜਿਤੇਰੰਧਾਵੇਅ
ਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹੁਜੀਓਹਕੇਹੜਾਦਾਨਹੈਜੋਸਤਿਗੁਰੂਨੂੰਭਾਂਵਦਾਹੈ॥ਤਾ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹੈਬਚਾਅਜਿਤਿਆਸਤਿਗੁਰਾਂਨੂੰਏਹੁਦਾਨਭਾਂਵਦਾਹੈਜੋਸਿਖ
ਸਤਗੁਰਦੇਨਮਿਤਦਾਨਕਰੇ॥ਅਤੇਕਥਿਆਜੋਆਪਨਾਆਪਨਾਸਦਾਵੇਅਤੇਜੋ
ਕੁਛਕਰਦਾਹੈਤਾਆਖਦਾਹੈਜੋਮੇਰਾਇਸਮੈਕੁਛਨਹੀ॥ਸਭਕੁਛਸ੍ਰੀਗੁਰੂਕਾਹੈ॥ਤੇ
ਦਾਰਾਭੁਗਤਾਸਤਗੁਰੂਆਪਹੈਔਰਸਾਸਸਾਸਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਾਜਾਪਕਰੈਹੇਅਜਿ
ਤਿਆਨਾਮਤੁਲ[illegible]ਕਰਨਾਹੀ॥ਹੇਬਚਾਉਸਕਾਦਾਨਸਤਿਗੁਰਾਂਕੋਭਾਵਦਾਹੈ॥ਫਿ
ਰਦਨਾਫਿਰਫੁਲਤਾਨਹੀ॥ਫੁਲਤਾਏਹਹੈਜੋਗਰਭਜੂਨਮੈਨਹੀਆਵਤਾਓਹਸਚੇਸ

ਸਮੁੰਦ੍ਰਤੇਹੈ।ਅਰੁ[illegible]ਹਾਰਿਆਜਾਵੇਗਾ। [illegible]

ਖੁਰਖੰਡੇਸਭਤੁਰਕਪਾਨੀਲੈਕਨੀਦਾਖਿਲੋਹੈ।ਜਿਤੁ[illegible]

ਬਹੁਤਨਕਰਣਹੋਵੈ॥ ੩੮॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ॥ ਭਾਈ
ਅਜਿਆਸਭੁਕਿਛੁਆਦਿਪੁਰਖਕਾਕਰਣਾਹੋਦਾਹੈ।ਜਿਉਤਿਸਭਾਵੈਗਾਤਿਉਹੀਕਰੇ
ਗਾ।ਇਕਸਮਾਐਸਾਆਵੈਗਾਭਾਈਗੁਰੂਕਾਦਰਸਨਕਰਮਾਕਰਿਹੋਵੈਗਾ।ਤੇ
ਗੁਰੂਆਪਣੇਵੈਰਾਗਵਿਚਿਰਹੇਗਾ ਅਤੇਸਿਖਪੜਿਕੇਈਨਜੀਕਿਨਾਆਵੈਗਾਬ
ਚਾਖਾਣੀਗੁਰੂਕੀਅਗਮਅਗਾਧਹੈ।ਪਰਇਹਪੰਜਮਹਿਲਾਵਿਚਹੋਵੈਗੀ।ਜਿ
ਪੰਜਵਾਜਾਮਾਗੁਰੂਪਾਵੈਗਾ ਤਾਮਹਿਰਹੋਵੈਗੀ।ਤਿਸਤੇਪਿਛੈਗੁਰੂ[illegible]ਕਾਪੁਸ
ਮੋਹੋਵੈਗਾ।ਉਸਸਮੇਹੋਰਹੀਸਾਰਾਗੁਰੂਕਰੇਗਾ ਪਰਜੋਵੈਗੁਰੂਕਾਵਾਜਾਮਾਪਹਿ

ਰੇਗਾਅਤੇਛੀਵੀ ਪਾਤਸਾਹੀਬਾਬਰ
ਕੀਹੋਵੈਗੀ।ਨਿ ਸਸਮੇਬਾਰੀਆਜਿ
ਤਿਆਅਸੀਆ ਪਨਾਆਪਤਸਾਹਿ
ਰੋ।ਬਚਾਤਿਸ ਸਮੇਇਕਵਰਤੇਜ
ਵਰਤੇਗਾ। ॥ ਸਲੋਕ॥ ।
ਮਲੇਛਜਾਮਾਬਹੁ ਤਹੋਇਕੈਕਰਹਿਦੂ
ਆਪਰਜੋਰ।ਇ ਕਦਰਣਸਭਸਿਸ
ਵੋਹੋਇਵਰਤੈਹੋਵੈ ਧੰਧੂਕੋਰ।ਹਿਦਧ
ਮਰੇਕਾਰਣੇਕਰੇ ਗਾਭਾਰੀਸਾਗ।ਨ
ਵਾਜਾਮਾਪਲਟਿ ਕੇਦਸਵਾਪਹਿਰੇਤ
ਗਾ।ਜਿਥਬਕਰੇਸ ਭੁਸਗਾਤਸਿਓਹਨ
ਲਕਸਾਹਾ।ਸੀਤਜਲਕਵਾਰਣੇਦੁਸਟਾਮਾਰਿਕਾਇ॥ ੩੯॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ॥
॥ਭਾਈਅਜਿਤਿਆਓਹਅਜਿਹਾਸਮਾਆਵੈਗਾਜੋਮਲੇਛਾਹਿੰਦੂਆਪਹਬਹੁਤਜ
ਰਕਬਨਗੇ।ਅਤੇਮਲੇਛ[illegible]ਹੋਰਗਾਜੋਜਾਤਕਮੇਰੀਮਤਿਮਾਰੀਹੈ ਤਹਾਤੀਕਿਰ ਹਿੰਦੂ
ਇਕਵਾਰਣੇਹੋਇਸਾਨ[illegible]ਜੋਕੋਈਹਿੰਦੂਆਦਿਪੁਰਿਹੇਨਸੋ[illegible]
ਬਸਭਕੇਬੰਦਕਰਲੇਵੈਗਾ।ਤਾਹਿੰਦੂਆਕੈਕੋਈ[illegible]ਸਹਾਤੇ
ਹਿੰਦੂਹੋਨਸਭਸੁਨਿਹੋਇਜਾਵੈਗੇ।ਤਿਸਕਰਕੇ[illegible]
ਗੀ।ਭਾਈਅਜਿਤਿਆਤਿਸਸਮੇਸੰਤਾਕੇਖਾਰਣ[illegible]ਦਾਹੈ ਮਣਾਦੇਪਿਛੈਗੁਰੂ

ਸਾਖੀਆਂਸੇਉਪ੍ਰਭਾਰਦੇ [illegible] ਆਸਬਾਨਆਪਨੀਵਿਚਹੀਸੋਭਾਦੇਵੇਗਾ।
ਤੇਸੰਦੂਕਿਵੇਦੀਲਾਜਰਖਲੇਗਾ।ਅਤੇਬਚਾਆਜੇਤਿਆਸੀਸਾਬਸੋਸਾਭੇਲਾਹਵੇ
ਗਾਤੇਸਸਮੇਗੁਰੂਕੀਨਿੰਦਾਕਰਨਗੇ।ਕਹਿਣਗੇਜੇਗੁਰੂਪਾਸ਼ਬਛੇਹੋਂਦਾਤਾਂਆਪਨੂੰ
ਆਪਜਾਹਰਕਰਦੇ।ਅਤੇਜੋਪ੍ਰਤੀਤਵਾਲੇਸਿਖਸੰਤਹੋਨਗੇਸੋਕਹਿਨਗੇਧੰਨਸਾਂ
ਸਤਗੁਰੂਹੈ।ਪ੍ਰਮਾਨਬਦਾਸਤੇਸਤਗੁਰਾਂਆਪਣਾਆਪਤਜਾਦਿਤਾਹੈ।ਬਚਾਅਜੀਤੇ
ਆਜੇਕਰਉਸਸਮੇਗੁਰੂਆਪਣੀਦੇਹੀਨਾਛਪਾਵੇਗਾਤਾਂਸਿਖਤੀਕਰਹਿਦੇਹੋਵੇਗੀਜੋਸ
ਭਾਇਕਦਰਨਾਹੋਜਾਵੇਗੀ।ਪਰਬਚਾਸੰਤਜਨਾਦੇਕਾਰਨੇਗੁਰੂਸੋਸਾਰਕੀਰਖਿਆ
ਕਰੇਗਾ।ਅਤੇਬਚਾਫੇਰਦਸਵਾਂਜਾਮਾਅਕਾਲਪੁਰਖਬੈਠੇਗਾ।ਜੋਜੀਬਸੰਤਾਂਦਾਦੇ
ਖੀਹੋਵੇਗਾ।ਉਸਨੂੰਬਾਇਮਾਰੇਗਾ।ਫੇਰਨਵਾਂਧਰਮਚਲਾਵੇਗਾ। ਸਲੋਕ।

॥ਬਾਬਾਪਹਿਲੇਮਹਿਲਜੀਦਸਵਾਂਪ੍ਰਗਟਸੀਆਇ॥ਜਿਸਨੋਬ
ਖਸੇਨਾਨਕਾਤਿਸਨੇਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ ੪੦॥ ਤਿਸਦਾਪਰਮਾ

ਰਥ। ॥ਭਾਈਅਜੀਤਿਆਏਹਜੋਪਹਿਲਾਸਰੂਪਹੈਸੋਦਸਵਾਂਏਸਬੀਨਿਰਾ

ਲਾਹੋਇਗਾ।ਅਤੇ ਵਿਚਾਵਿਚਜੋਜਾਮੇਪ
ਹਿਰੇਗਾ।ਸੋਸੰਦਾਮਾਦਿ ਚਰਹੇਗਾ।ਆਪਣ
ਆਪਸਬਦਵਿਚ ਜਾਹਿਰਕਰੇਗਾ।ਪਰ
ਦਸਵੇਜਾਮੇਆਪ ਨਾਆਪਜਾਹਰਕਰੇ
ਗਾ।ਅਤੇਆਪਨਾ ਪੰਥਹਿੰਦੂਆਤੇਮੁਸ
ਲਮਾਨਤੇਨਿਆਰ ਪ੍ਰਗਟਕਰੇਗਾ।ਅਤੇ
ਇਕਦਰਖੇਸਕਰ ਸੀਤਿਜਾਵਕਜੋਸਿਖ
ਕਾਮੂਲਬਣੇਗਾ। ਪਰਸਿਨਹੀਰਹੇਗਾ।
ਅਤੇਕਰਮਨਾਦਿ ਹਾਹੋਇਗਾ।ਜੇਸਕਰ
ਤੂੰਦੇਖਾਨਦਾਤੇਰੇ ਦਾਹੈਔਰਜੋਮਸਤਕ
ਲਾਵੇਗਾ।ਸੋ [illegible] ਅਤੇਸਕਦੀਉਸਨੇ [illegible]
[illegible]
[illegible] ਉਸਸਮੇਅਦੇਹਾਹੋਵੇਗਾ [illegible] ਆਪ
ਨਰੂਪਹਿਰਕੇ [illegible] ਵੇਗਾ।ਅਤੇਆਪੇਆਪਣੇਮਾਰਗਚਲੇਗਾ।
ਤੇਗੁਰੂਅਦੇਹਾਹੋਇਬੈਠੇਗਾ।ਜੋਆਪਣੀਕਲਾਰਖੇਗਾ।ਤਾਂਉਸਸਮੇਸਿਖਅਰਦਾ

ਸਕਰਨਗੇ॥ [illegible] ॥ਇਵ੍ਹਾਂਦਕ [illegible] ਬਖਸੇਅਤੇਤਾ
ਗਾ॥ਬਜੇਰਾਬੇਨਤੀਕਰਹਿਤਾਂਦੇਆਇਵ੍ਹਆਗੈ [illegible] ਸਕੇਕਾਰਣੋਹਰਿ
ਏਹੋਕਰਹੁਬੀਚਾਰਾ॥ਜਿਮਾਰਖੇਅੰਕੁਕਾਨਨਮੁਕਤਪਾਵੈਸੰਸਾਰਾ॥ ੪੧॥

ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ॥ ॥ਬਚਨਾਸਿਖਅਰਦਾਸਕਰਨਗੇ ਇਵ੍ਹਾਂਦਕਸੀ
[illegible] ਤਿਜਨਕੇਅਉਤਾਰ [illegible] ਏਸੇਤਕਰਅਰਦਾਸਕਰਨਗੇ॥ਹੇ
ਸੂਰਜਅਕਾਸਪਉਣਪਾਣੀਏਹਸਤਗੁਰੂਪਾਸਗੁਪਤਿਅਰਦਾਸਕਰਗੇ॥
ਜੋਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਏਮੰਡਲਬਿਨਾਤੇਰੀਜੋਤਿਸੁੰਨਹੋਇਜਾਵੇਗੀਤੇਰੁਭੁਕੇਸ
ਬਦਾਬਿਨਾਮੰਡਲਖਾਲੀਰਹੇਗਾ॥ਸੰਸਾਰਸਭਭ੍ਰਸਟਹੋਇਜਾਵੇਗਾ॥ਭਾਈਜਿ
ਤਨਾਚਿਰਗੁਰੂ ਵਰਤੇਗਾ ਤਿਚਰਸੰਸਾਰਮੇਭਉਹੋਇਗਾ॥ਭਾਈਬਿਨਾਸਤਗੁਰੂ
ਕੇਜਾਮੇਤੋਬਗੈਰਭਾਉਭਗਤੀਨਹੀਹੋਇਗੀ॥ਅਤੇਬਿਨਾਭਾਉਭਗਤਹਮਕਿ
ਉਕਰਹੇਗੇ॥ਅਤੇਸੰਸਾਰਮੇਕਿਉਂਕਰਕੋਈਮੋਖਪਾਵੇਗਾ॥ਅਤੇਕਿਉਂਕ
ਰਕੋਈਪਰਮਪਦਹਿਵੇਗਾ॥ਬਿਨਾਤੇਰੇਹੇਸਚੇਪਾਤਸਾਹ ਜਬਤੇਬੇਪਰਤੂਪਕ
ਤਾਸਬੰਦਨਾਲੋਦਿਖਲੇਨਗੇ॥ਕੋਈਕਿਸੇਕਉ ਬਦੇਗਾਨਹੀ ਸਭਆਪਹੋਮ
ਤਮੇਚਲਨਗੇ॥ਕੋਈਐਸਾਜਬਾਬਹੋਵੇਜੋਕਲੀਕਾਲਮੇਮੋਖਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੇ
ਜੀ॥ ਬਚਾਅਜਿਤਿਆਜਬਏਹਅਰਦਾਸਾਸਿਖਕਰਨਕੇਤਾਉਨਾਦੇਵ
ਸਤੇਇਕਰੰਚਕਾਦਿਵਾਨਲਗੇਗਾ॥ਇਕਾਇਤਮਹਲਗੁਰੂਹੋਇਬੈਠੇਗਾ॥ਜਿ
ਕੋਈਉਤਦਾਖਤ ਦਰਸਨਕਰੇਗਾ॥ਸੋਨਿਹਾਲਹੋਵੇਗਾ॥ਅਤੇਜਨਮਮਰਨਥੀ
ਰਹਤਹੋਵੇਗਾ॥ਅਤੇਬਚਾਗੁਰੂਸੰਜਮਐਸਾਇਕਕਰੇਗਾ॥ਸਿਖੀਕਾਬੀਜ
ਰਖਜਾਵਨਗੇ॥ਅਤੇਬਚਾਜੇਕਰਗੁਰੂ ਏਨਾਭਗਤਾ॥ਸਿਖਾਦੀਅਰਦਾਸਨ
ਸੁਣਦਾਤਾ॥ਸਿਥੇਤੀਕਰਨਉਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀਹੈਸੀ॥ਸੋਸਭਭ੍ਰਸਟਹੋਇਜਾਤੀ
॥ਇਹਪਉਣਪਾਣੀਧ[illegible]ਅਕਾਸ ਚੰਦਸੂਰਜਤਿਚਰਤਾਈਕਾਇਮਹੈਸ
ਜਿਤਨਾਚਿਰਗੁਰੂਹੈ॥ਨਹੀਤਾਂਏਹਭੀਠਹਰਨਗੇਨਾਹੀ॥ਪਰਬਚਾਤੁਰਕਾਇ
ਣਬਹੁਤਪਿਛਾਕਰਨਗੇ॥ਸਤਗੁਰਾਂਕਾਪਰਥਾਇਭੂਤਿਨਕਉਮਿਲਣਗੇਨਹੀ
॥ ॥ਬੋਲਹੁ ਭਾਈਜੀਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂ॥ ॥ਤਾਅਜਿ
ਤੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀ॥ਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਜੀ॥ਇਕਾਇਸਵਾਸਮੇਰੇਮਨਵਿਚੋਂ
ਰਹਿਕੇਆਪਕਾਬੋਲਣਾਹੋਇਆਸੀ॥ਜੋਬਾਬਰਮੇਰਾਭਗਤਹੈਅਤੇਭਗਤੀ
ਕਰਕੇਪਾਤਸਾਹੀਲਈਹੈਸੁ॥ਹੇਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁ[illegible]ਆਪਕਾਹੀਸਿਖ

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਆਪ ਕੇਹੀ [illegible] ਕਰੇਗਾ ਤੇ [illegible] ਆਸੀ ਮੇਰੀ ਏਹ ਭੀ ਨਿ
ਸਾਕਰੇਸੀ॥ ਜੋ ਕਿਉਂਕਰ ਪਾਤਸਾਹੀ ਬਾਬਰ ਨੂੰ ਬਖਸੀ ਜੀ॥ ॥

॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਸਲੋਕ ਉਚਾਰਿਆ॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥
ਬਾਬਰ ਪਾਣਾ ਕਾਬਲੋਂ ਆਇਆ ਹਿੰਦਸਤਾਨਾ ਪਹਿਲੋਂ ਮਾਰਿਆ
ਸੈਦਪੁਰ [illegible] ਲੋਕਾਂ ਗਹਿ ਦੇਖੇ ਬੰਦੀ ਕੀਤਿਓਨ ਸਭੇ
ਫੇਰ ਸੇਤਾਂ ਨਾ॥ ਅਗੋਂ ਦੇਸੇ ਚੇਤੀ ਐਤਾ ਕਿਉ ਹੋਈ ਐਂ ਪਰਸਾਨਾ॥ ਗੁਰੂ
ਵੇਖਿਨ ਸੁਖਿਆ ਬੰਦਿ ਕੋ ਬਹੁਤ ਮਿਲੇ ਸਨਾਇ॥ ਬਾਬਰ ਕੋ ਫੁਰਮਾ
ਇਆ ਸਭ ਬੰਦੀ ਦੇਇ ਛੁਡਾਇ॥ ਬਾਬਰ ਚਰਨੀ ਢਹਿ ਪਿਆ ਮੂੰਹ
ਕਹਿ ਕਰੇ ਦੁਆਇ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਚਿਰ ਤਾਂਈ ਕਰੇਂ ਹੁਕਮ ਫੇਰਨ ਕਾ ਹੁ ਜਾਇ
॥ਬਾਬਰ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਨੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਏ ਦਇਆਲ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
ਚਿਰਤੀ ਕਰ ਦਿਤੀਆ ਨਾਨਕ ਨਦਰ ਨਿਹਾਲ॥ ੪ ੜੇ॥ ॥

ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥ ॥ਭਾਈ ਅਜਿਤਿਆ ਜਾਂ ਪਹਿਲੋਂ ਬਾਬਰ ਕਾਬਲੋ ਆਇਆ ਹੈਸੀ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾ ਹਿੰਦਸਤਾਨ ਮਾਰਿਆ॥ ਤਿਸ ਸਮੇ ਗੁਰੂ ਸੈਦਪੁਰ ਵਿਚ ਆਹਾ ਅਤੇ ਸੈਦਪੁਰ ਦੇ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਨਿਰਦਈਆ ਹੇ ਪੀਰ ਫਕੀਰ ਕਉ ਅੰਨ ਜਲ ਦੇਂਦੇ ਭੀ ਨਾਹੀ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਓਹ ਮਾਰੇ ਗਏ॥ ਅਤੇ ਕੁਛ ਬੰਦ ਕੀਤਿ ਓਸ ॥ਤਾਂ ਭਾਈ ਅਜਿਤਿਆ ਓਨਾ ਬੰਦੀਵਾਨਾ ਕਉ ਦੇਖਕਰ ਗੁਰੂ ਕਉ ਤਰਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨੇ ਸਬਦ ਵਿਚ ਬਾਬਰ ਕਉ ਬੁਲਾਇਆ ਤਾਂ ਬਾਬਰ ਸਬਦ ਸੁਣਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਦੇ ਪਾਸ ਆਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਬਰ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਭਉ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਲਗਾ ਕਹਿਣੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬਚਨ ਹੋਇਆ ਕੇ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ ਹੋਏ ਹੈਂ ਪਰ ਏਹੁ ਬੰਦੀਆਂ ਪਠਾਣਾ ਦੀਆਂ ਛੋਡ ਦੇਹੁ॥ ਤਾਂ ਕਹਿਣੇ ਲਗਾ ਜੀ ਬੰਦੀਵਾਣ ਤਾਂ ਮੈ ਛਡਦਾ ਜੇ ਮੇਰਾ ਰਾਜ ਚਿਰਤੀ ਕਰ ਰਹੇ ਤਾਂ॥ ਭਾਈ ਅਜਿਤਿਆ ਬੁਧਸ ਚਿਰਤੀ ਕਰ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ਪਰ ਭਾਈ ਅਜਿਤਿਆ ਪਿਛੋ ਮਹਿਲਾਂ ਨਾਲ ਬਬਰ ਦੀ ਉਲਾਦ ਅਗੇ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ॥ ਜਿਤਨਾ ਚਿਰ ਏਨਾ ਦਾ ਅਮਲ ਹੋਗਾ ਅਤੇ ਭਾਈ ਤਿਸਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਗੁਰੂ ਜਿਸਨੋ ਚਾਹੇ ਸੋ ਬਖਸੇਗਾ॥ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਚੌਥਾ ਪਲਟੇ ਨਿਵਾਸ ਕਰਗਾ ਤਾਂ ਬਾਬਰ ਦੀ ਉਲਾਦ ਸਿਖ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਵਿਚਾ ਵਿਚ ਅਗੇ ਹੋਗੀ ਹਨਗੇ ਤਦ ਗੁਰੂ ਓਨਾ ਉਪਰ ਦਇਆਲ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇਹੜੇ ਜੇਹੜੇ ਗੁਰੂ ਪਾਸੋ ਮੂਹ

ਛਕਨਗੇਉਨਾਂਨੂੰ [illegible]
ਛੱਗੇਉਨਦੇਨੇਕੂੰਜਾਮਖੀਨਾਂ [illegible] ਮਿਹੋਮਪਚੋਂਅ
ਦਾਸਕੀਤੀਸੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਜਦ [illegible] ਵੇਗਾਤਿਸਤੋਮੇਰਾਹੋਏ
ਗਾਕੇਪ੍ਰਭੋਹੋਰਾ। ।ਸਾਖੀਬਚਨਹੋਇਆ। ਸਲੋਕ। ।ਦਸ
ਵਾਂਸਾਮਾਪ੍ਰਗਟਕਰਦੇਵਣਪੂੰਪੁਕਾਰ। ਭਾਰੀਸਾਗਰਵਰਤਦਾਫਿਰਜਾਸੀ
ਸਾਰਾ। ਮੰਨੈਹੁਕਮਸੋਬਖਸੀਅੰਨਤਰਹੋਇਆਗਾ। ਨਾਨਕਸਚਾਪਾਤਿਸਾ
ਹੁਕਿਨੇਨਪਾਇਓਪਾਰ। ੪੩ ।ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ। ।ਭਾਈ
ਅਸਿੱਤਿਆਗੁਰੂਜਦਦਸਵਾਂਸਾਪਾਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂਜਗਤਵਿਖੇਰੌਲਾਬਹੁਤ
ਹੋਇਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂਭਾਈਗੁਰੂਆਜਿਆਵਿਹਾਰਖੇਲੇਗਾ ਜੋਸਚਸੁਣਖੋਟੇ
ਆਦਮੀਬਹੁਤਕਰਨਗੇ। ਅਤੇਆਪਣੇਸਿੱਖਸੰਸਾਰਵਿਚੋਂਚੁਣਕਢੇਗਾ
ਜਿਉਂਰੇਤਵਿਚੋਂਸੁਇਨੇਦੇਕਿਣਕੇਚੁਣਕੇਕਢਲਈਦੇਹੈਨ ਜੈਸੇਦੁਧਵਿਚੋਂਘਿ
ਊਨਿਕਾਲਲਈਦਾਹੈ ਤਿਉਂਆਪਣੇਸਿੱਖਸੰਤਸੰਸਾਰਵਿਚੋਂਨਿਆਰੇਕਰ
ਲੈਵੇਗਾ। ਅਤੇਤੂ ਰਨਅਜਿਆਕਰ
ਨੂਰਖੇਗਾ। ਜਿਸਨ ਸਣਕਰਪੁੰਬਰਾ
ਲੋਕਾਂਸੇਤੂਟਜਾਵੇ ਗੇ। ਅਤੇਜੋਉਸਕੇ
ਬਚਨੋਂਪਰਤਕਰ ਰਹੇਗਾ ਤਿਸਕੋਅ
ਪਣਸਬਦਦੇਵੇ ਗਾ ਅਤੇਜੋਨਦਾਂਮ
ਹਿਲਾਂਬੀਸਿਖਪ ਛੁਰਹੇਗਾ ਤਿਸਕੋ
ਭੁਲਾਵੇਗਾ। ਅਤੇ ਕੋਈਦਿਰਲਾਹੀ
ਵੇਗਾ। ਜਿਸਕੋਮੈਂ ਦਰਗਾਹੂਦਾਸਬਦ
ਦਸੇਗਾ ਅਤੇਬੀਜ ਮੈਂਕਰਕੇਦਸਤੇਮਿਨ
ਹੁਕਮਮੰਨਿਆਹੋ ਦੇਗਾ ਸੋਅਰਦਾਸ
ਕਰਨਗੇ ਜੋਂਪਾਤਿਸਾਹਤੇਰੇਸਿਖਹੋਨਤੇ [illegible] ਜਪਦੇਹੋਣ ਆਪਣੇਨਾਮ
ਕੀਦੇਕਰਬਖਸੀਸਾਂਸਾਇਹੁਅਰਦਾਸਜਾਸਿਖਕਰਨਗੇ ਤਾਂਉਨਾਂਸਿਖਾਂਪਰਬਹੁ
ਤਖੁਸੀਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇਆਖੇਗਾਬਬਾਮੇਰੇਸਿਖਨਉਪਰਪਹਰਾਦੇਵੇਗਾ ਜੋਂ
ਹਾਲਹੋਵੈਗਾ ਅਤੇਜੋਮੇਰਾਵਚਨਮੰਨੇਗਾ ਸੋਹੂਦਾਸੂਆਡੇਰਗੁਰੂਭਾਵੇਤਾਂ
ਲੇਗਾ। ਅਤੇਜੋਮੇਰਾਸਿਖਹੋਵੇਗਾ ਜੋਮੇਰਾਹੁਕਮਮੰਨੇਗਾ ਅਤੇਪੂਰਨਮੇਲੇਜਾ

[illegible] ਸਭ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਸਮਾਂ ਹੈ ਸੋ ਸੰਸਾਰ ਜੋ [illegible] ਹੈ ਸੋ ਉਸ ਜਮੀ ਨ੍ਹੂੰ ਕਾ ਪਾਣੀ ਖਾਰ ਹੈ ਤਿਉਂ ਜੀ ਸਾਰ ਪਾ ਪਾਂਦਾ ਕਰਣਾ ਹੈ [illegible] ਰੂਕੇ ਜਹਾਜ ਪਰ ਚੜ੍ਹੇਗਾ ਸੋ ਭਉ ਜਲ ਤੇ ਪਾਰ ਲੰਘੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਬੇ [illegible] ਵੇਗਾ ਸੋ ਜਹਾਜ ਪਰ ਚੜ੍ਹਨ ਨ ਪਾਵੇਗਾ ਸੋ ਭਉ ਜਲ ਮਾਹਿ ਗੋਤੇ ਖਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਨੀਮੇ ਭਰਮੇ ਗਾ ਅਤੇ ਦਸ ਵਾਂਜਾਮਾ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਉਸ ਜਹਾਜ ਪਰ ਕੋਈ ਨ ਚੜ੍ਹੇਗਾ ਤੇ ਨ ਚੜ੍ਹਨ ਪਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦੀਵਾਨ ਜੋ ਹੈ ਸੁ ਪੁਰਜਾ ਹੋਇ ਲਗੇਗਾ ਪੁਰਜਾ [illegible] ਹੈ ਜੋ ਇਕ ਮਣ ਭੀ ਜੋ ਹੋਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੇਰ ਨ੍ਹਿਸਟੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਿਸ [illegible] ਜਾਹਰ ਜਾਣੀ ਐਗਾ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਪੁਰਜੇ ਕੀ ਨਿਆਈ ਕੋਈ ਦਿਰ ਲਾਗੀ [illegible] ਹੋਗਾ ਹੋਰ ਸਭ ਭੁਲ ਜਾਵੇਗੀ ਉਤ ਵਖਤ ਪੈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਰਤ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ [illegible] ਕੀ ਪ੍ਰਸਾਬ੍ਰਤ ਹੋਵੇਗੀ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਭੁਲ ਕਰ ਕੁਰਾਰ ਪੈ ਜਾਵੇਗਾ ਉਨ ਕਉ ਭੂਨ ਜਰੀ ਨਾ ਆਵੇਗਾ ਜਿਉ ਧੂੰਧ [illegible]

ਮੇ ਸੂਰਜ ਛਪ ਜਾਤ ਹੈ ਉਸ ਵਖਤ ਤੁਰ [illegible] ਕ ਤੇ ਜਬ ਪੂਤ ਹੋ ਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂਆ [illegible] ਦਾ ਤੇ ਜਪ ਦਜਾਵੇ ਗਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਹਿੰਦੂ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਵਿਚੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਦਰਸਨ ਕਰੇਗਾ ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਇਕ ਐਸੇ ਲੋਕ ਹੋਨ ਗੇ ਸੋ ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਕ [illegible] ਰਾਮਾਤ ਮੰਗਨ ਗੇ ਤੇ ਕਹਿਨਗੇ ਕੇਆ [illegible] ਪਸਨੂੰ [illegible] ਵੇਖਾ ਲੇ ਤਾਂ ਅਸੀ ਪ੍ਰਤੀ [illegible] ਭਰਾਗੇ ਭਾਈ [illegible] ਤਿਆ ਕਰਾਮਾ [illegible] ਤ ਨਾ ਮਦਾਰ ਦਾ ਗੁ ਹੈ ਦੁਨੀਆ ਫਕੀਰਾਂ ਪਾਸੋਂ ਕਹਰ ਮੰਗਦੀ ਹੈ ਇਸੇ ਕਰ ਕੇ ਸੰਸਾਰ [illegible] ਪਰਲੋ ਆਵੇ ਗੀ ਉਸ ਪਰਲੋ ਵਿਚ ਕਈ ਲਹਿ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਭਾਈ [illegible] ਆ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪੁ ਰਿਦ੍ਹ ਸਮਰਥ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਪਰ ਗੁਰੂ ਨਜਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਿਸ [illegible] ਦਸਦਾ ਹੈ ਸਭ ਪੈਦਾ ਇਸ ਚਾਕਰੀ ਹੈ ਗੁਰੂ ਆਪਣੇ ਉਪਰ ਭਾਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਖ [illegible] ਭਲਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਜਾਹਿਰ ਕਰਕੇ ਇਕ ਰਤੀ ਵਿਚ ਗਾਹ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਨਿ ਜੋ ਉਸ ਰਤੀ ਕੋ [illegible] ਉਸ ਤਾਂ ਉਨੀ ਪੁਛੇ ਕਈ ਲਿਖ [illegible] ਉਸ ਰ ਤੀ ਕਾ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਅਤੇ ਓਹ ਦੁਨੀਆ ਕੋ ਸਭ ਕਰ [illegible] ਆਪ [illegible]

[illegible]ਦੇਹੈਨ॥ਤੇ[illegible]ਬੀਸਭਸਾਖੀ
ਹੈਓਹੁਆਪਣੀਘਾਲਇਕ[illegible]ਹੈਨ॥ਅਗੇਦਰਗਾਹਸੋਂਬੇਮੁ
ਖਹੋਜਾਂਦੇਹੈਨ॥ਅਤੇਦਸਦੇਗੁਰੂਕੇ[illegible]ਨਾਲਹੋਵੇਗਾਸੋਸਊਅਣਦਸਤੋ
ਵਿਗੀਤਾਂਇਸਜੰਸਾਰਵਿਚਪਾਇਕਜਾਹਿਰਹੋਵੇਗੀ॥ਸੋਭੀਏਹੋਜੇਹੀਭ੍ਰਿਸ਼ਟ
ਭੂਸੀਗੁਰੂਦੇਘਰਵਿਚਜੋਦੇਗਲਾਂਦੇਹੈਨ॥ਇਕਮਿਹਰਹੈਤੇਇਕਕਹਰਹੈਮੇਹਰ
ਤਾਂਸਬਦਹੈਅਤੇਕਹਰਗਾਰਬਹੈ॥ਜੇਹੜਾਕੋਈਭਾਵਨਕਰੇਗਾਤੇਹਾਫਲਪ੍ਰਾ
ਪਤਹੋਵੇਗਾ॥ਅਤੇਬਚਾਐਸਾਸਮਾਆਵੇਗਾਕੇਸਬਦਕੋਖੋਜਨੇਵਾਲੇਕੋ
ਈਕੋਈਹੋਵੇਗਾਕੇਟਾਂਬੀਯਾਂ॥ਨਹੀਂਤਾਂਪਸੂਕੀਨਿਆਈਹੋਇਜਾਵੇਗੇਪਰੰਤੂ
ਈਜਿਨਕਉਗੁਰੂਕਾਨਾਮਜਾਦਰਹੇਗਾਤਿਨਕੋਹਰਵਕਤਮੁਕਤਕਰੇਗਾ॥ਅ
ਤੇਜੇਕੋਈਉਸਪੁਕਾਰਵਿਚਡੂਬਾਰਹੇਗਾਨਾਤਾਂਗਜਿਬੇਕਛੇਹੈਨਫੇਰਤਿ
ਬਾਈਪਾਇਜਾਨਗੇ॥ ॥ਤਾਂਫੇਰਅਜਿਤੇਰੇਪਾਦੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਕੇਹੇ
ਸਚੇਪਾਤਸਾਹਜੀਆਪਨੇਬਚਨਕੀਤਾਹੈਕੇਦਸਵੇਂਗੁਰੂਜੀਕੇਵਖਤਓਹਜੋ
ਛਿਨਦੇਕਰੋੜੀਨਰਕਸੇਨਿਕਲੇਹੈਨਫੇਰਉਬਾਂਈਹੀਪਾਇਜਾਵੇਗੇ॥ਅ
ਤੇਹੇਦੀਨਦਿਆਲਜੀਆਪਕਹਿਬਚਨਹੈਕੇਜੋਮੇਰਾਮੰਤ੍ਰਪੜਨਕੇਸੋਆਵ
ਗਉਣਤੇਮੁਕਤਕੋਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵੇਂਗੇ॥ਹੇਮਹਾਂਰਾਜਜੀਏਹਗਲਕੀਕਰਹੈਜੀਮੇ
ਹਰਬਾਨੀਕਰਕੇਮੇਰਾਸੰਸਾਨਵਿਰਤਕਰਹੁਜੀ॥ ਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆ॥

॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਸਾਧੂਬਚਨਨਾਮਿਟਈਜੇਸਉਜਤਨਕਮਾਇ
॥ਸੂਈਕਛੇਰਾਕਰੇਸਤਗੁਰਲਏਛੁਡਾਇ॥ਸਉਪਾਪੀਕਾਫੇਵਿ
ਆਇਇਕਨਿੰਦਕਕਰੇਸਿਰਭਾਗੀ॥ਨਾਨਕਲੇਖਨਾਮਿਟਈਜੋਲਿਖਿ
ਆਕਰਤਾਰ॥ ੪ ੪ ॥ ॥ਤੇਜਸਕਾਪਰਮਾਰਥ॥ ॥

ਭਾਈਅਜਿਤਿਆਜੋਸਾਧੂਬਚਨਕੀਤਾਹੈਸੋਸਭਸਚਹੈ॥ਕਿਉਂਜੋਜੇਕੋਈ
ਸਤਗੁਰਭੁਲਾਹੋਇਆਜੇਕਰਦਿਨੇ[illegible]ਇਵੇਤਾਂਤਿਸਨੇਕੋਈਦੇਖਨਾਹੀ
[illegible]ਆਜਾਤਾ॥ਤਿਸਨੇ[illegible]ਅਤੇਜੇਕੋਈਸੇਵਾਬਖਸ਼ਹੋਵੇਗਾਸੋਤੂ
[illegible]ਅਤੇਜੇ[illegible]ਹਿਰਦਿਆਹੋਵੇਗੀਅਤੇਜੋ
ਕੋਈਗੁਰੂਦੇਬਚਨਨਉਪਰ[illegible]ਨਦੇਖਾਂਬਕਿਗੁਰੂਹੈਨਿਗੁਰਬੁਰਵਰ
ਜਨਗੇਅਤੇਜੇਕੋਈਨਿੰਦਕਗੁਰੂਜੀਕਾਤਕੀਨਿੰਦਿਆਕਰੇਗਾਸੋਨਰਕ
ਗਾਮੀਹੋਵੇਗਾਜੇਸਉਪਾਪਇਕਸਿਖਕੀਤਾਹੋਵੇਗਾ॥ਅਤੇਦੂਸਰਾਸਿਖਉ

ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਦੇਆ ਕਰੇ ਤੋਂ ਉਸ [illegible] ਉਸਦੇ ਸਿਰ ਪਵੇਗਾ॥ ਅਤੇ ਦੂ
ਸਾ ਸਿਖ ਕਰਉ ਕੁੰਭੀ ਨਰਕ ਪਾਵੇਗਾ॥ ਅਤੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਚਨ ਉਪਰ ਚਲੇਗਾ
ਉਸਨੂੰ ਸੂਲੀ ਦਾ ਕੰਡਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ॥ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਸਿਖ ਹੋਕੇ ਬੇਸਿਦਕ ਹੋਵੇ
ਗਾ ਤਾਂ ਓਹ ਬੀ ਨਰਕ ਗਾਮੀ ਹੋਵੇਗਾ॥ ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਸਿਖ ਭੁਲਾ ਹੋਇਆ ਤੇ
ਰੇ ਸਰਨੀ ਪਵੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਓਸਨੂੰ ਗੁਰੂ ਬਖਸੇਗਾ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਿਆ ਸਿਖ ਦੀ
ਸਿਖ ਨੂੰ ਕਰਨੀ ਬਹੁਤ ਬੁਰੀ ਹੈ॥ ਏਹ ਸਾਧ ਬਚਨ ਫਿਰਤੇ ਨਹੀਂ॥ ॥
ਤਾਂ ਫੇਰ ਅਜਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜੀ ਇਨ
ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਕੀ ਵਸ ਹੈ ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਤਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ॥ ਭਾਈ ਜੋ
ਵੇਦ ਸਵਾ ਜਾਮਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਨਉ ਮਹੀਨੇ ਰਹੇਗਾ॥ ਸਲੋਕ॥

॥ਪਾਨਾ ਬੀੜਾ ਹਥ ਕਰ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਬੈਸੀਠ॥ ਅਗੇ ਗਨਕਾ ਉ
ਠ ਖੜੀਆ ਉਹ ਮਾਰੇ ਮੀਤ੍ਰਾ ਹਿਰਜਾਰ ਤਕੇ ਪਾਣ ਬਹੁ ਬਿਧ ਕਰ
ਹਿ ਪੁਕਾਰ॥ ਸਾਂਗੀ ਸਾਗ ਪੂਰਨ ਕਰੈਂ ਸਪੂਰਨ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰ॥੪੫

॥ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥ ॥ਭਾਈ ਅਜਿਤਿਆ ਇਕ ਆਵਿਹਾ ਸਮਾਂ ਆ
ਵੇਗਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਗਨਕਾ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਗਨਕਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਭਗਤਣੀ
ਹੋਵੇਗੀ ਅਗੋਂ ਗਨਕਾ ਪਾਨ ਕਾ ਬੀੜਾ ਲੈਕੇ ਉਠ ਖੜੀ ਹੋਵੇਗੀ॥ ਕਹੇਗੀ॥ ਸਾ
ਈਏ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹੁ ਜੀ॥ ਏਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡ ਘਰ ਬਾਰ ਤੁਮਾਰਾ ਹੈ॥ ਜਾਂ ਏ
ਤਨੀ ਬੇਨਤੀ ਗਨਕਾ ਕਰੇਗੀ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਪਾਨ ਦਾ ਬੀੜਾ ਉਠਾਇ ਲੈਗਾ॥ ਅਤੇ
ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਕਹੇਗਾ ਗਨਕਾ ਅਸੀ ਏਥੇ ਰਹਾਂਗੇ॥ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਗਨਕਾ ਭਗ
ਤਣੀ ਅਰਦਾਸ ਕਰੇਗੀ ਕਹੇਗੀ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜੀ ਏਹੁ ਪਿੰਡ ਘਰ
ਬਾਰ ਸਭ ਆਪ ਕਾ ਹੀ ਹੈ ਜੀ॥ ਅਤੇ ਹੇ ਦਿਆਲ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਦਾਸੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆ
ਪ ਤਾਂ ਨਰਨਾਰਾਇਣ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਗਿਆਨ ਸਭ ਪਾਹਾਂ ਜੀ॥ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵ
ਾਜ ਜਗਤ ਐਸਾਂ ਦੂਸਰਾ ਹੈ ਨਹੀਂ [illegible] ਏਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸ
ਹੇਜੋ ਗਨਕਾ ਦੇ ਪਾਰ ਦਾਸ [illegible] ਜੀ॥ ਏਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਦਰਾਧੂੜ
[illegible] ਤ ਜਾਵੇਗਾ॥ ਅਤੇ ਪਹੁੰਚੋ [illegible] ਇਕ ਹੋਇ ਜਾਵਨਗੇ॥ ਅਤੇ ਸਚੇ ਪਾਤਸ
ਹੁ ਜੀ ਆਪ ਸਭ ਕੁਛ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੀ॥ ਕਿਛੁ ਮੇਰੇ ਕਾਹਨੇ ਕੀ ਬਿਤ ਨਹੀਂ ਜੀ॥
ਜਾਂ ਬਹੁਤ ਏਹ ਅਰਦਾਸ ਗਨਕਾ ਕਰੇਗੀ ਤਾਂ ਭਾਈ ਅਜਿਤਿਆ ਗੁਰੂ ਖਰਾ ਖੁਸੀ
ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਹਿਗਾ ਹੇ ਗਨਕਾ ਤੇਰੀ ਅਰਦਾਸ ਗੁਰੂ ਸੁਣ ਲਈ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਇਕ

ਨਉਮਹੀਨੇਗੁਪਤ [illegible] ਜੋਗਨਕਾਕੋਈਸੋਰਭੂਮਨ
ਗੇਭਾਈਵਾਨਕਾਖ [illegible] ਭੀਤਰਜਾਨਗੇਤਾਂਗੁਰੂਓਥੇਰਹਿ
ਨਗੇਫੇਰਅਜਿਤਿਆ [illegible] ਜੋਗੁਰੂਕੋਈਨਾਹੀਂ॥ਭਾਈਉਸਨੂੰਜ
ਰਵਾਜਾਮਾਂਕਹਿਨਗੇ॥ ॥ਤਾਂਫੇਰਅਜਿਤੇਰੈਧਾਵੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀ
ਹੈਸਚੇ [illegible] ਨਾਹਫੇਰਸਿਖਾਂਕਿਸਦੀਪੈਰੀਪਵਨਗੇ॥ਤੇਕੈਸੂਕਰਵਰ
ਤਾਰਾਵਰਤੇਗਾ ਫੇਰਗੁਰੂਆਪਣੇਘਾਰਜਾਮਾਲਹਿਨਗੇ॥ਕੈਹੋਰਕਿਤੇਵ
ਰਤਨਗੇ॥ ॥ਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆ ॥ਭਾਈਅਜੀਤਿਆਜਿਥੇ
ਸਬਦਮਿਹਰਵਾਨਹੋਂਦਾਹੈਤਿਥੇਹੀਬਖਸੇਗਾ॥ਕਿਆਘਰਕਿਆਬਾਹਰ
ਏਹਆਦਿਜੁਗਾਦੀਗੁਰੂਤੇਚੇਲੇਕੀਹੈ॥ਤੇਬਚਾਅਜਿਤਿਆ ਤੈਂਜੋਪੁਛਿਆਹੈ

ਕੇਕੈਓਕਰਵਰ ਤਾਰਾਵਰਤੇਗਾਸੋ
ਭਾਈਜਬਦਸਵਾਂ ਜਾਮਾਹੋਵੇਗਾਤੇਸ
ਮਵਾਂਗਾਪੁਤਵਰ ਤੇਗਾ ਤਿਸਤੇਪਿਛੇ
ਆਪੋਆਪਣੀਹੋ ਇਕਰਵਰਤੇਗੀ॥
ਅਤੇਕੋਈਕਿਸੇ ਕਉਬਦੇਗਾਨਹੀ
ਤੇਸਿਖਾਂਨਾਲ [illegible] ਲੇਗੀਜੋਮਨਭਾਵਦੀ
ਕਰਨਗੇ॥ਅਤੇਕਿ [illegible] ਤਨੇਗੀਪੰਥਗੁਰੂਕੇ
ਘਰਵਿਚੋਂਨਿਕਲ [illegible] ਨਗੇਐਸੀਕਲਵ
ਰਤੇਗੀਕੇਜੈਸੇਇ [illegible] ਕਥਾਪਕੇਬੈਠੇਹੋਨ
ਗੇਕੋਈਕਿਸੇਨਾਲ ਵਰਤੇਗਾਕੋਈਕਿਸੇ
ਨਾਲਵਰਤੇਗਾ॥ ਸਲੋਕ॥ ॥ਗੁਰਚੇਲੇਗਹਿਰਾਸਿਅੰਤਰਿਦੇਖੈ
ਦੋਹਿ॥ਸੁਆਂਗੀਹਰਿਪ੍ਰਭੂਹੋਇਆਨਹੀਮਿਲਾਵਾਤੋਇ॥ ੪੬॥ ॥ਤਿ
ਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥ॥ ॥ਭਾਈਅਜਿਤਿਆਬਾਰਵਾਂਜਾਮਾਂਜਦਗੁਰੂਹੋਵੇ
ਗਾਨਿਰਲੋਭਸਭਤੋਨਿਆਰਾ ਨਿਰਲੇਪਸਭਨੀਅੰਤੋਨਿਆਰਾਰਹੇਗ
ਅਤੇਆਪਕਿਸੇਨਹਿਵੇਗਾਨਹੀ॥ਐਂਗਨਿਰਮੋਹਹੋਵੇਗਾਅਤੇਆਸਰਾ
ਜੋਲਏਗਾਸੋਇਕਅਕਾਲਪੁਰਖਕਾਲਏਗਾਤੇਤਿਸਕੋਕੋਈਲਖ
ਨਾਸਕੇਗਾ ਸੁਲੀਸਬਦਉਚਰੀਏਗਾ ਔਰਸਬਦਕਮਾਈਏਗਾ॥
ਅਰਜੋਸਿਖਹੋਵਨਗੇ॥ਤਿਸਕਉਭੀਸਬਦਹੀਦਸੇਗਾ॥ਅਗਤਿਸ

ਕੇਆਸਰੇਮਾਰਗਾਚੱਲੇਗਾਇਸਕਰਕੇਜਗਤਿਵਿਚਜੈਕਾਰਹੋਵੇਗਾਅਤੇ
ਉਸਤਤਹੋਵੇਗੀਅਰਜਗਾਂਤਕਕੋਈਸਿਖਤ੍ਰਾਭੰਨਾਹੋਵੇਗਾਸੋਸਭੁਉ
ਸਕੀਪੈਰੀਆਨਿਪੈਨਗੇਸੈਨਦੇਸਿਰੇਤੇਸਿਖਹੋਵਨਗੇਅਤੇਉਨਾਕੋਬ
ਖਸਨਰਗੁਰੂਬੋਹਿਥਾਹੋਵੇਗਾਅਤੇਜੋਸਿਖਹੋਵੇਗਾਸੋਉਸਜਹਾਜਉਪ
ਰਚੜਕਰਪਾਰਹੋਵੇਗਾ।ਭਾਈਅਜਿਤਿਆਕੋਈਸਤਿਗੁਰੂਕੀਮਿਲੇਗਾ
ਸੋਸਭਗਲਾਗੁਰੂਦੀਆਕਬੂਲਕਰੇਗਾਤਾਂਸਤਿਗੁਰਾਂਦੇਸਬਦਨਾਲਭਿਜੇਗਾ
ਅਤੇਜਿਨਾਪਾਸੋਰਹਿਤਤੇਓਹਕਰਮਨਾਹੋਵਨਗੇਅਤੇਸੰਸਾਰਦੀਲਾਜ
ਵਿਚਮਰਨਗੇਤਾਭਾਈਉਨਾਕੋਗੁਰੂਕਦੀਨਾਹੀਮਿਲੇਗਾ।ਪਰਜੋਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇ
ਵਚਨਾਤੋਬੇਮੁਖਹੋਵਨਗੇਸੋਗੁਰੂਨਾਮੂਹਲਾਵੇਗਾਅਤੇਗੁਰੂਜੀਕੇਏਹਵਚ
ਨਹੈਨਾ।ਜੋਰਜੁਲਮਚੋਰੀਜਾਰੀਪਰਨਿੰਦਿਆਜੋਮੇਰਾਸਿਖਹੋਵੇਸੋਏਥ
ਤਨਾਕਰੇ।ਤੇਸਾ ਗੁਰੂਜਾਮਾਬਦਲੇ
ਗਾਤਾਸਭਾਸਿਖ ਓਹਿਕਰਮਕਰਨਗੇ
ਜਿਸਕਰਕੇਫੇਰਿ ਨਰਕਗਾਮੀਹੋਵਨ
ਗੇਤੇਗੁਰੂਕੇਸਭ ਦਵਾਰੈਗਨਚਣੇ
ਗਾਓਹਕੋਰੇਹੀਰ ਹਿਨਗੇ।ਸੋਕਲੀਕ
ਲਵਿਚਹੁਬਣਗੇ ਭਾਈਅਜਿਤਿਅ
ਦਸਵਾਜਾਮਾਦੀ ਕਰਣਾਰਾਹਦਸੇ
ਗਾ।। ਤਾਫੇਰਿ ਅਜਿਤੇਰੇਪਾਵੇਅ
ਰਦਾਸਕੀਤੀਹੈਸ ਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਪਿਛ
ਲਾਕਮਾਇਆਏ ਵੇਹੀਬਰਬਾਦਜ

ਵੇਗਾ।ਜੇਤੇਰਾਨਾਮਜਪਦੇਰਹੇਸਾਨਓਹਬੀਕਿਸ੍ਹੇਹਥਲਗੇਕਿਨਾਹੀ।।
ਤਾਬਚਨਹੋਇਆਬਚਨਸਬਦਜੋਗੁਰੂਕਹਿਆਹੈਸੋਉਸਾਵਿਚਵੀਚੋਰੀ
ਜਾਰੀਪਰਨਿੰਦਿਆਹੈ।ਸੋਸਭਮਨਾਹਿਕੀਤੇਹੈਨਜੋਐਸੇਸਿਖਹੋਵਨਗੇਪ
ੜਨਗੇਗਾਵਨਗੇਤੇਕਮਾਇਨਾਸਕਨਗੇ।ਅਤੇਦਸਵੇਗੁਰੂਨੂੰਮਨਾਵਿਚਯ
ਦਕਰਨਗੇਤੇਆਖਨਗੇਗੁਰਏਵੇਹੀਆਖਦਾਹੈਅਤੇਸਿਖਆਪਸਵਿਚ
ਆਖਨਗੇਸਿਖਕੋਈਨਹੀਰਿਹਾ।ਭਾਈਕਲੀਕਾਲਵਿਚਦਸਵਾਂਗੁਰੂਭਾਰੀ
ਅਵਤਾਰਹੋਵੇਗਾਅਤੇਮੁਖਵਾਕਕਰਕੇਸਭਸੈਕਉਭੁਲਾਇਦੇਵੇਗਾ।ਅ

ਤੇਗੁਰੂਨਲੈਣਗੇਤਾਂ[illegible]ਨਿੰਦਿਆਕਰਣਗੇ॥ਸੋਨਿੰਦਿਆਮਨਹਿਤੋ॥
ਫੇਰਓਨਾਲੋਕਾਂਕੋਛਉਰਾਸੀਵਿਚਪਾਈਅਨਗੇ॥ ਸਲੋਕ॥

॥ਮਾਸਕੀਦਾਲਗਾਵਾਰਿਆਰ॥ਭੁਉਕੇਫਕੜਹੋਇਖੁਆਰ
॥ਸਭਕਲਤੁਥੋਨਿੰਦਕਗੁਬਾਰ॥ਨਾਨਕਦਸਵਾਂਰੂਪਅਪਾਰ॥

ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ॥ ॥ਭਾਈਅਜਿਤਿਆਮਾਸਜੋ[illegible]ਇਆ
ਅਤੇਕੀਤਾਸੰਸਾਰਹੈ॥ਸੋਸੰਸਾਰਐਸਾਬੁਰਾਹੋਇਕਲਗਾ॥ਮਾਇਆ
ਕੋ॥ਜੈਸੇਮਾਸਕਉਕੀਤਾਲਗਾਤਾਹੈਤਿਉਕਲੂਕੇਲੋਕਮਾਇਆਕਉਲ
ਗਨਗੇ॥ਪਰਮੇਸਰਕੋਜਪਤਪਤੇਭੁਲਜਾਵਨਗੇ॥ਭਾਈਅਜਿਤਿਆ
ਸਬਦਪੜਨਗੇਅਤੇਕਮਾਇਨਾਸੂਕਨਗੇਤਾਂਸਬਦਉਲਟਕੇਮਸਤਿ
ਉਸੰਸਾਰਕੋਜਲਾਇਮਾਰੇਗਾ॥ਗਾਰਸਲਏਗਾ॥ਏਹੁਕਲਜੁਗਕੇਲੋਕਅਦੇ
ਹੋਨਿੰਦਿਆਕਰਨਗੇ॥ਆਪੋਆਪਨੇਮਤਚਲਾਉਨਗੇ॥ਤਿਤਸਮੇਗੁਰੂਨਜ
ਰੀਨਆਵੇਗਾ॥ਪਾਪਬਹੁਤਹੋਵੇਗਾ॥ਇਸਕਰਉਸਕਲਜੁਗਸੰਸਾਰਕਉਤੇ
ਥੋਰੀ॥ਜਿਉਦੁਰਾਚਾਰਇਸਤ੍ਰੀਹੋਤੀਹੈਅਤੇਖਸਮਉਸਕਉਤਿਆਗ
ਦੇਤਾਹੈਔਰਦਰਦਰਖੁਆਰਹੋਤੀਫਿਰਤੀਹੈ ਭੁਉਕਤੀਹੈ ਅਤੇਆਪ
ਕੋਹੰਸਾਵਤੀਹੈ ਉਗਾਇਸਈਕੀਨਿਆਈਕਲਕੇਲੋਕਾਂਕੋਗੁਰੂਤਿਆਗ
ਦੇਵੇਗਾ॥ਤਾਂਏਹਭੀਦਰਦਰਖੁਆਰਹੋਵਨਗੇ॥ਪਰਬੀਜਮਾਤ੍ਰਕਹੀਕੋਦ
ਮਪੋਸਿਖਰਹਿਜਾਵੇਗਾ॥ਸੋਆਖਨਗੇਜੋਸਭਗੁਰੂਹੈਅਤੇਭਾਣੇਕਾਖਾਵ
ਦਹੈਆਪਣੇਚੋਜਕਰਿਤੇਹੈ॥ਸੁਆਹਿਗੁਰੂਸੇਕੀਨਿੰਦਾਨਕਰਨਗੇ॥
ਤਾਂਅਜਿਤੇਰੰਧਾਵੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀ ਹੈਸਚੇਪਾਤਸਾਹੁਜੋਸਿਖਤੇਰੇ
ਮਾਸੋਟੁਟਨਗੇਓਹਫੇਰ[illegible]ਬਖਸੇਜਾਣਗੇਕਿਨਹੀਬਖਸੇਜਨ
ਗੇ॥ ॥ਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆ॥ ॥ਭਾਈਅਜਿਤਿਆਓਹਫੇਰ
ਗੁਰੂਕੇਨਵੇਸਿਰੇ[illegible]ਨਗੇਤੇਬਖਸਾਵਨਗੇਤਾਂਗੁਰੂਨਵੇਸਿਰਤੇਸ
ਖਦਸੇਗਾ॥ਤਾਂ[illegible]ਬਖਸੇਜਾਨਗੇ॥ ਸਲੋਕ

॥ਜੁਗਾਜੁਗੰਤਰਸਤਗੁਰੂਭੂਸਰਪੂਆਨਪੈਰਾ॥ਛਉਰਾਸੀਜਾ
ਮੇਪਾਹਿਰਕੇਪਾਛੇਹੋਇਆਐਲੈਪਾਸਤਰਜਾਮੇਭਗਤਿਜ
ਨਚਉਦਹਿਸਤਗੁਰੂਰਾਇ॥ਗੁਰਸੁਖਹੋਇਸੋਮਿਲਰਹੇਮਨ
ਮੁਖਮਿਲਹਿਸਜਾਇ॥ਭੁਰਥੋਨੇਲੈਜਾਹਿਗੇਸੰਤਜਨਾਂਕੇਪੁ

[illegible]ਤੂਪਾਇਆਜਾਨਿਸੁਖਭਏਕਬੂਲਾਗੁਰਮੁਖ
ਜਿਨੀਸਚੁਪਾਇਆਮਿਟਗਏਆਵਣਜਾਣਾਨਾਨਕਜਸਤਾਖ
ਸਮਾਜਿਨੀਂਆਏਤੇਪਰਵਾਣਾ। ੪੮ ॥ ॥ਤਿਸਕਾ
ਪਰਮਾਰਥ॥ ॥ਜੁਗਾਜੁਗੀਤਰਗੁਰੂਅਟੱਲਹੈ ਦੂਸਰਾਹੋਰਨਾ
ਕੋਈਹੋਇਆਹੈਨਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇਗੁਰੂਚੌਰ[illegible]ਹੋਵੇਗਾ॥ਜਿਸ
ਵਿਚਸਤਰਸਾਮੇਭਗਤਹੋਵਨਗੇ ਅਤੇਚਉਦਾਂਸਾਮੇਗੁਰੂਹੋਵਨਗੇ॥
ਅਤੇਜੋਕੋਈਗੁਰੂਕਉਮਿਲਕਰਲੜਪਕੜੇਗਾਸੋਈਉੱਧਰੇਗਾਅਤੇ
ਜੋਗੁਰੂਕੇਸਬਦਉਪਰਪਰਤੀਤਰਖੇਗਾਸੋਬਿਨਾਕਾਮਾਇਉਂਤਰਜਾਵੇਗਾ
ਅਲੇਕੂਟਵਿਚਉਂਉਭਰਜਾਵੇਗਾ ਤੇਜੋਬੇਮੁਖਹੋਵੇਗਾਸੋਤੂਟੇਗਾਤੇਸਜਾਈ
ਵੀਪਾਵੇਗਾਔਰਜਮਰਲੋਕਵਿਚਜਾਵਦਾਰਹੇਗਾ ਫੇਰਮੁੜਕੇਨਪਹੁਚੀਅਨਗੇ

ਜੋਖਸਮਕਉਪਛ ਨਣਗੇਜੋਆਵ
ਗਉਣਤੇਰਹੇਜਾ ਦਫਰੀਬਹੁਆ
ਜੀਤਿਆਜੋਗੁਰੂਕੇ ਲੜਲਗਾਸੋਮੁਕ
ਹੋਵੇਗਾ। ॥ ਤਾਅਜਿਤੇਰੰਧਾਵੇ
ਅਰਦਾਸਕੀਤੀਹੈ ਸਤਗੁਰਜੀਤਕ
ਬਣਨਹੋਇਆਹੈ ਜੋਇਸਮਹਿਲਕ
ਦਰਸਨਕਰੇਗਾ ਸੋਮੁਕਤਪਾਵੇਗਾ
ਅਤੇਜੋਸੈਸਾਰਾਪ ਫੇਰਹੋਗਾਤਿਨਕ
ਵਿਉਕਰਹੋਵੇਗੀ ॥ਤਾਬਚਨਹੋਇ
ਆ॥ ॥ਬਾਣੀ ਸਲੋਕ। ਸਲੋਕ
॥ਪ੍ਰਭੂਕਾਰਜੇਵਰਤਸੀਨਾਹਿਵੂਨਅਸਲਮਾਨਾਰਮਰਹੀਮਨ
ਜਾਣਸੀਨਵੇਕਹੇਕਲਮਾ॥ਨਗਾਇਤ੍ਰੀਨਾਤਰਪਣੈਨਾਭਾਈਤਾਂਨ
ਵਡੂਦਾਨਾਤੀਰਥਨਦੇਹਰਾਨਾਦੇਵੀਕੀਪੂਜਾ॥ਗੁਰਮੁਖਕੋਇਨਜਾ
ਣਸੀਨਾਕੋਲਏਉਪਦੇਸਾ॥ਇਕੋਵਰਤਣਵਰਤਣੀਐਨਕੋਕਰੇਅਦੇ
ਸਾਬੇਦਕਤੇਬਨਸਾਣਸਨਨਾਦੁਵਰਾਨਮਸੀਤਾ॥ਰੋਸਾਬਾਗਨਵਰ
ਤਨੇਮਨਾਕੋਕਢੇਹਦੀਸਾ॥ਕੋਇਨਕੇਸਕਜਾਣਸੀਨਕੋਕਰੇਸਲਾਮੁ
॥ਨਾਨਕਸਬਦਵਰਤਣਾਇਸਕੋਈਮਧੀਜਾਣਾ। ੪੯॥ ॥

॥ ਤਿਸਦਾਪਰਮਾ[illegible] ॥ਭਾਈਅਜਿਤਿਆਜੋਏਗੁਰੂਏਸਪੁਰ
ਤੋਂਉਪਰੋਅਵਿਸਟਹੋ[illegible]ਨਗੇ ਤਾਂਪਿਛੋਸੰਸਾਰਵਿਚਐਸਾਵਰਤਜਾ
ਵੇਗਾਜੋਕੋਈਕਿਸੇਨੂੰਜਾਣੇਗਾਨਾਹੀ ਅਤੇਪ੍ਰਭੂਕਾਰਵਰਤਜਾਸੀਅਵੇ
ਹੇਨਾਨਾਮਹੈਨਗੇਜੋਕੋਈਨਾਹੀਂਹਿੰਦੂਰਹੇਗਾ ਨਾਮੁਸਲਮਾਨਰਹੇਗਾ॥ਨ
ਗਾਨਤੂਮਾਨਣਗੇ॥ਨਰਹੀਮਕਉਮਨਣਗੇ॥ਨਾਕਾਈਵਿਭੇਵਪਰਾਈ
ਸਨਾਨਨਾਧਰਮਨਨੇਮ॥ਨਤੀਰਥਨਪੂਜਾਨਾਦੇਵੀਨਾਦੇਹੁਰਾ॥ਨਾਧਰ
ਮਸਾਲਨਾਮਸੀਤਾ॥ਨਾਬਾਂਗਨਾਨਿਵਾਜਨਾਫਾਇਤਾਨਦੁਆਈ॥ਨਾਸ
ਲਾਮਨਕੋਈਕਿਸੇਪਿਆਇਸੀ॥ਨਾਦੇਵਕੀਪੂਜਾ ਸੰਸਾਰ ਕਰੇਗਾ ਸਭਉਇ
ਕਫਰਨਹੋਇਜਾਵਨਗੇ॥ਅਤੇਸਬਦਗੁਰੂਕਾਕਿਥਾਂਉਵਿਰਲਾਹੀਹੋਵੇ
ਗਾ॥ਤਿਸਸਮੇਜੋਕੋਈਗਿਤੇਜਾਏਇਮ੍ਰਤਸਰਕਾਨਾਮੁਲਏਗਾ॥ਤਿਸਕੋਮਾਰ
ਨਗੇ॥ਐਸਾਵਰਤਾਰਾਵਰਤਜਾਵੇਗਾ ਹੁਣਾਂਧਿਰਾ ਦਾਨਾਸਹੋਇਜਾਵੇਗਾ
ਤਉਇਸਸਮੇਇਕਭਗਤਪੈਦਾਹੋਇਜਾਵੇਗਾ ਸੋਨੀਲਬਸਤ੍ਰਪਹਿਰੇਗਾ
॥ਅਤੇਅੰਤੇਸਬਦਪੋਥੀਆਂਉਚਾਰੇਗਾ॥ਤਾਂਉਸਦੇਦੁਸਤੇਮ੍ਰਤਸਰ
ਆਪ੍ਰਤਿਤਾਰੀਹੋਇਕਰਸਹਾਇਤਾਕਰੇਗਾ ਅਤੇਸਬਦਅਲਪਰਹੇ
ਜਾਵੇਗਾ॥ਕੋਈਵਿਰਲਾਹੀਜਾਵੇਗਾ॥ਤੇਉਸਪਾਸਕੋਈਵਿਰਲਾਹੀਜਾਵੇ
ਗਾ॥ ॥ਤਾਂਅਜਿਤੇਰੰਧਾਵੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਹੈਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁ
ਜੀਓਹਕਉਣ ਭਗਤਹੋਵੇਗਾਜੀ॥ ॥ਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆਅਾ
ਹੇਭਾਈਅਜਿਤਿਆ ਤੂੰਸੁਣ॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਨਿਹਕਲੰਕੁਹੋਇ
ਉਤਰਸੀ॥ਮਹਾਬਲੀਅਉਤਾਰੁ॥ਸੰਤਰਛਿਆਜੁਗਜੁਗ ਕਰੈ ਦੁਸਟਾਂ
ਕਰੇਸੰਘਾਰੁ॥ਨਵਾਧਰਮਚਲਾਇਸੀਜਗਹੋਮਹੋਵਪੈਦਾਵਾਰੁ॥ਨਾਨਕ
ਕਲਜੁਗਤਾਰਸੀਕਿਰਤਨਨਾਮਅਧਾਰੁ॥ ੫੦ ॥ਤਿਸਦਾਪ
ਰਮਾਰਥ॥ ॥ਭਾਈਅਜੀਤਿਆਗੁਰੂਜੋਕਲਜੁਗਮੇਸੰਸਾਰਵਿ
ਚਆਇਆਹੈਸੋਪਰਉਪਕਾਰਵਾਸਤੇ ਅਤੇਜਾਗੁਰੂ ਜਾਮਾਪਹਿਸੀਤ
ਉਪ੍ਰਕਾਰਵਰਤਜਾਵੇਗੀ॥ਸਿਖਕੁਛਪੂਜਾਚਰਚਾਸੁਣਨਗੇ॥ਤਿਥੇਹ
ਰਕਰਮਾਰਨਗੇ॥ਤੁਰਕਾਦਾਤੇਜਹੋਵਸੀ ਤਾਂਉਸਸਮੇਇਕਸੰਤੁਪਰਮੇ
ਸਰਕੀਪੂਜਾਕਰੇਗਾ॥ਤੇਉਸਦੇਪਰਗਇਕਾਇਸਤ੍ਰੀ ਬਹੁਤਚੰਗੀਹੋਵੇ
ਗੀਓਹਨਾਰਜਾਏਲੋਕਾਅਗੇਚੁਗਲੀਕਰੇਗੀ॥ਤਿਤਕਰਕੇਸੰਤਕੋਦੇ

ਇਤਵਾਂਧਵੇਂਦਨਗੇਤਾਂਉਸਸੰਤਦਾਸਤੇਗੁਰੂਜਾਮਾਪਹਿਰਸੀਜਿਹਾਂਤੀਕ
ਰਉਸਸੰਤਦਾਦੋਖੀਦੁਸਟਹੋਵੇਗਾਸੋਉਨਾਂਨੂੰਚੁਣਚੁਣਕਰਮਾਰੇਗਾ॥
ਦੇਵਨਵੇਧਰਮਚਲਾਵੇਗਾਅਤੇਜਗਹੋਮ [illegible] ਕੀਰਤਨਹੋਵ
[illegible]॥ਦੁਤੀਦੁਸਟਕਉਸੰਘਾਰੇਗਾ॥ਅਤੇ [illegible]
[illegible] ਵਨਕਰੇਗਾ॥ਕਲਜੁਗਕੀਮਿਤਪੂਰਨਹੋਇਗੀ॥ ॥ਤਾਂਅ
ਜਿਤੇਰੰਧਾਵੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਹੈ॥ਸਚੇਪਾਤਸਾਹੁਜੀਮੈਨੂੰਬਚਨਸਲੋਹ
ਜੀਮੈਂਆਪਦੇਸਨਮੁਖਬਹੁਤਸੁਖਨਕੀਤੇਹੈਨ॥ ॥ਤਾਂਬਚਨਹੋ
ਇਆ॥ ॥ਭਾਈਇਹੁਗਲਾਂਨਹੀਂਇਹੁਤਾਂਗੁਰਮੰਤ੍ਰਹੈਨਾ॥ਜੋਕੋਈਏ
ਸਨੂੰਮਨਧਰਕੇਪੜ੍ਹੇਗਾਅਥਵਾਸੁਣੇਗਾ॥ਦਿਲਕਰਕੇਸੋਤਿਸਦਾਤਤ
ਕਾਲਹੀਉਧਾਰਹੋਵੇਗਾ॥ ॥ਸਲੋਕ॥ ॥ਅਮਰਬਰ

ਨਗੁਰਦੇਵਦੇਜਿਹਜਨਰਿਦੇਬਸਾਇ॥ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਅ
ਰਮਾਲਧਨਜੁਗੋਜੁਗੋਤਰਖਾਹਿ॥ਸਬਦਅਖਰਜਿਸਮ
ਨਵਸੈਛਿਨਮਾਹਿਹੋਇਉਧਾਰ॥ਧੰਨਸਮਾਰੰਭਨਾਨਕਾਜਿ
ਤੁਲਗਤਰੈਸੰਸਾਰ॥ ੫੧ ॥ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਮਾਰਥ॥

ਭਾਈਅਜਿਤਿਆਜੋਕੋਈਸਬਦਕੋਖੋਜੇਗਾਤੇਮਨਵਿਖੇਵਸਾਵੇਗਾ॥
ਤਾਂਉਸਦਾਤਤਕਾਲਹੀਉਧਾਰਹੋਇਜਾਵੇਗਾ॥ਭਾਵੇਂਖੱਤ੍ਰੀਵਾਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਵੈਸਸੂਦਰਚੰਡਾਲਹੋਵੇ ਜੋਸਬਦਗੁਰੂਕੇਖੋਜੇਗਾ॥ਤਿਸਕਾਉਧਾਰਹੋਵੇ
ਗਾ ਅਤੇਬਚਾਂਓਹਪ੍ਰਮਾਰਥਵੀਧੰਨਹੈਜਿਸਕਰਕੈਸੰਸਾਰਤਰੈਗਾ॥
ਇਹੁਹਰਿਧਨਜੁਗਾਂਜੁਗੀਤਰਗਨਿਖੁਟੇਗਾਨਾਹੀ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਰੂਪੀਜਿਸ
ਨੋਹੈਸੋਅਖੁਟਭੰਡਾਰਹੈ॥ ਬੋਲਹੁਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ॥
ਸਲੋਕ ॥ਗੋਸਟਿਸਤਿਗੁਰੂਨਾਨਕਾਨਿਰੰਕਾਰਜੀਨਾਲਿਅਜਿਤੇ
ਕੀਆਉਚਾਰੁ॥ਜੋਸਿਖਪੜੈਪ੍ਰੀਤਿਕਰਸੋਈਉਤਰੈਪਾਰੁ॥ ਦੋਹਰਾ॥
ਜਨਮਮਰਨਤਾਕਾਮਿਟੈਪੜ੍ਹੈਸੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਇ॥ਜੀਵਨਤਿਸਕਾਸਫ
ਲਹੈਨਾਨਕਨਾਮਧਿਆਇ॥ ॥ਨਾਨਕਸੂਰਤਿਨਾਮਕੀਜਿਹ
ਆਸਭਦੂਖਦੂਰਿ॥ਨਾਨਕਤਿਸਬਲਿਹਾਰਣੈਜੋਰਹਿਦੇਸਦਾ
ਹਜੂਰ॥ ॥ਗੋਸਟਅਜਿਤੇਰੰਧਾਵੇਕੀਸੰਪੂ
ਰਨ॥ ਸੁਭਮਸਤੁ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਤਾਂਤੇਸਦਭਾਈਬਾਲੇਨੇਸੰਪੂਰਨਗੋਸਟਆਜੀਤੇਦੀਸੁਣਾ
ਈਅਤਿਸੈਪਵਿਤ੍ਰਜਸਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੋਤੀਸਰੂਪਾ ਦੇਚਰਿਤ੍ਰਇਕ
ਤੋਇਕਅਦਭੁਤਸੁਣਕਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਤਿਨਦਿਨ ਤਿਨਰਾਤਬਿ
ਦੇਹਰਹੇ ਜਦਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਉਆਪਨੇਸਰੀਰਵਿਚਸੁਧਆਈਤਾ
ਫੇਰਭਾਈਬਾਲੇਕਉਸਦਵਾਇਆ ਅਤੇਆਖਨਲਗੇਭਾਈਬਾਲਾਤੂੰ
ਧੰਨਹੈ ਜਿਸਨੇਐਸੇਐਸੇਚਰਿਤ੍ਰਨੇਤ੍ਰਾਂਕਰਕੇਦੇਖੇਹੈਨ ਔਰਸ੍ਰਵਣ
ਕਰਕੇਸ੍ਰਵਣਕੀਤੇਹੈਨ॥ ਤਾਂਭਾਈਬਾਲਾਫੇਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇ
ਵਜੀਕਿਸਪਰਥੀਕਉਜਾਤੇਭਏ ਸੋਅਸਾਂਤਾਈਉਚਾਰਕਰਕਹੋ॥
॥ਬਾਲਾਸੰਧੂਵਾਚ॥ ॥ਤਾਤੇਹੇਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਜਦਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਅਜੀਤੇਪਾਸੋਂਵਿਦਿਆਹੋਏ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਿਆਹੇਸੁਚੇਪਾਤ
ਸਾਹੁਜੀਅਸਾਂਸ ਮੰਦੂਤਾਂਦੇਖਿਆ
ਪਰਲੰਕਾਨਾਦੇਖੀ ਜਿਥੇਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦ੍ਰ
ਚੜਾਈਕੀਤੀਹੈ ਜਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਕਹਿਤਭਏ ਚਲੋਭਾਈਬਾਲ
ਤੇਮਰਦਾਨਾਪਧ ਨੂੰਰਸਨਾਹੀਕਰ
ਣਾਅਖੀਮੀਟਾ ਜਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਅ
ਖੀਮੀਟਕੇਬੈਠੇ ਆਤਾਂਸਮੁੰਦ੍ਰਦੇਕ
ਨਾਰੇਪਰਜਾਇਖ ਲੋਹੋਏਤੇਆਖਨ
ਲਗੇਭਾਈਬਾਲ ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਮੇ
ਰੇਪਿਛੇਪਿਛੇਚਲੇ ਆਓਮੂੰਹੋਬੋਲਿ

ਹੂਵਾਹਿਗੁਰੂਕਹਿੰਦੇਆਓਤੇਅਗੇਅਗੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਤੁਰਪਏ ਜੋਧਰਤੀ
ਉਪਰਤੁਰਦੇਸਨਓਸੇਤਰਾਂਸਮੁੰਦ੍ਰਉਪਰਤੁਰਪਏਜਾਂਚਲੇਜਾਂਦੇਸਨਤੇਪਿ
ਛੇਬਾਲਾਤੇਮਰਦਾਨਾਜਾਂਦੇਸਨ ਜਾਂਮਰਦਾਨੇਵਿਚਾਰਕੀਤੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾ
ਨਕਜੀਤਾਂਓਂਐਸੇਹੀਜਾਪਦੇਜਾਂਦੇਹੈਨ ਤਾਂਮਰਦਾਨਾਵੀਓਂਐਸੇਹੀਲਗ

ਜਾਪਦਾ [illegible] ਤੇ ਦੇਖਣ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਸੋਈ
ਦੇਖਾਂਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਦੀ ਕਰਨੀ ਵਲ ਨਹੀਂ
ਦੇਖਣਾ ਗੁਰੂ ਦੇ ਬਚਨ ਪਰ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਏ ਤੂੰ ਮਰਦਾਨਾ ਓਹੋ ਆਖ ਜੋ ਅ
ਸਾਂ ਕਹਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਫੇਰ ਲਗਾ ਵਾਹਗੁਰੂ ਵਾਹਗੁਰੂ ਕਹਿਣ ਤਾਂ ਦੇਖ
[illegible] ਜਲ ਉਪਰ ਓਸੇ ਤਰਾਂ ਤੁਰ [illegible] ਮਾਨਸ
ਰੋਵਰ ਪਰ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਓਥੇ ਅਨੇਕ ਤਰਾਂ ਕੇ ਹੰਸ ਅਨੇਕ ਤਰਾਂ ਕੇ ਹੈ
ਨ ਅਤੇ ਮੋਤੀਆਂ ਅਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਜਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਮਾਨਸਰੋਵਰ ਕਾ ਦ
ਰਸਨ ਕੀਤਾ ਤੇ ਆਖਣ ਲਗਾ ਧੰਨ ਹੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਅਤੇ ਧੰਨ ਆਪ
ਦੀ ਕਮਾਈ ਹੈ ਅਸਾਂ ਅਜ ਮਜੀਵਾਂ ਨੇ ਇਹ ਅਸਥਾਨ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਦੇ
ਖਨੇ ਸਾਨ ਏਹ ਸਭ ਆਪ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਅਸਾਂ ਵੀ ਮਾਨਸਰੋਵਰ ਦੇ
ਖਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਆਪਣੀ ਅਖੀਂ ਮਿਟ ਜ
ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅਸਾਂ ਜਾਂ ਅਖੀਂ ਖੋਲੀਆਂ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੀ
ਐਸੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਹਾਂ ਪਰ ਉਹ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਦਾ ਪ
ਤਿਸ ਨੂੰ ਜੋਗੀ ਦਾ ਸਿਖ ਹੋਸੀ ਪਰ ਓਹ ਜੋਗੀ ਸਦਾਵਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਓਹ
ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਸਦਾਵਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਉਸਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਦਾ
ਸੀ ਤੇ ਰਾਜੇ ਕੋ ਕਹਿਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮੇਰੇ ਬਗੈਰ ਪਰਮੇਸਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ
ਸੁਵਾਨੂੰ ਜੋ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਮੰਗੋ ਮੈਂ ਤੁਵਾਨੂੰ ਦੇਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਰ
ਜਾ ਦੀ ਤੇ ਪਰਜਾ ਦੀ ਜਿਸ ਚੀਜ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਓਸੇ ਜੋਗੀ ਦੇ ਪਾਸ ਜ
ਇਕਰ ਮੰਗਨ ਸੋ ਓਹ ਜੋਗੀ ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਪੜਕਰ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕੋ ਮੀਂਹ ਵੀ
ਵਸਾਇ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਵੀ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰਕੇ ਦੇਵੇ ਔਰ ਧਨ ਪਦਾਰਥ ਵੀ ਦੇਂਦ
ਸੀ ਸੋ ਉਸ ਸਹਿਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇ ਕਰ ਆਸਣ ਲ
ਗਾਇ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਲਗੇ ਕਰਨ ਤੇ ਲਗੇ ਸਬਦ
ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਪਰਜਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ
ਜਾਇ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਤੁਮ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋ ਕਿ
ਉਂ ਨਹੀਂ ਸਿਮਰਦੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਸਾਡਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਹੈ ਓਹ
ਆਖਦਾ ਹੈ ਕੇ ਪਰਮੇਸਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਂ ਏਹ ਬਾਤ ਰਾਜਾ ਪਾਸੋਂ ਸੁਣੀ
ਗੁਰਾਂ ਤੇ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਸੁਵਾਡਾ ਵਿਹਾਰ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ

ਕਹਿਆ ਸੰਤਜੀ ਸਾਨੂੰ ਮੀਂਹ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਸੰਤ ਨੂੰ ਜਾਇਕਰ
ਆਖਦੇ ਹਾਂ ਸੋ ਮੀਂਹ ਵਸਾਇ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪੁਤ੍ਰ ਦੀ ਲੋੜ
ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪੁਤ੍ਰ ਦਿਵਾਇ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ਧਨ ਵਾਲੇ ਕੋ ਧਨ ਦਿਵਾਇ ਦੇਂਦਾ
ਹੈ ਅਤੇ ਆਖਤੇ ਹਨ ਕੇ ਜੈਸੇ ਬੀਜ ਤੇ ਬੀਜ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਿਰਛ ਤੇ ਬਿਰ
ਛ ਹੋਇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤੈਸੇ ਹੀ ਆਦਮੀ ਸੇ ਆਦਮੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਏਸ ਵਾ
ਸਤੇ ਸੰਤਜੀ ਅਸੀ ਉਸ ਜੋਗੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜੋ ਸਾਡੀ ਕਾਮ
ਨਾ ਹੋਤੀ ਹੈ ਸੋਈ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁ
ਣੀ ਰਾਜਾ ਦੇ ਮੂੰਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਜੋਗੀ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਰਾਮਾਤ
ਖਿਚ ਲਈ ਤਾਂ ਮੀਂਹ ਵਰਸਨੋ ਰਹਿ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਥੋਂ ਦੇ ਸਭ ਲੋਕ ਦੁਖੀ
ਹੋਏ ਕਿਉਂਕਿ ਉਥੋਂ ਦੇ ਸਭ ਕੰਮ ਮੀਂਹ ਨਾਲ ਸਉਰਦੇ ਹੈਸਨ ਜਦ ਉਸ ਦੇਸ
ਵਿਚੋ ਮੀਂਹ ਹਟ ਗਿਆ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਪਰਮ ਦੁਖ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ।
ਅਤੇ ਉਥੇ ਪੀਵਣੇ ਕਉ ਭੀ ਮੀਂਹ ਕਾ ਹੀ ਪਾਨੀ ਕੰਮ ਆਂਵਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਲੋਕ
ਰਾਜਾ ਕਉ ਕਹਿਆ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਕਉ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਉਸ ਜੋਗੀ ਕੇ ਪਾਸ
ਜਾਇਕਰ ਅਰਜ ਕਰੀ ਹੇ ਜੋਗੀ ਜੀ ਅਸੀ ਪਾਣੀ ਬਰਸਨੇ ਤੇ ਬਹੁਤ ਦੁ
ਖੀ ਹੋਏ ਹਾਂ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਪੀਵਣੇ ਜੋਗਾ ਭੀ ਪਾਣੀ ਨਹੀ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਜੋ
ਗੀ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਪਰਜਾ ਕੋ ਦੁਖੀ ਦੇਖਕਰ ਲਗਾ ਜੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰਨ ਲਗਾ
ਕੁਛ ਪੇਸ਼ ਨ ਜਾਵੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਹੀ ਜ਼ੋਰ ਲਗਾਇ ਰਿਹਾ ਇਕ ਬੂੰਦ ਪਾਨੀ ਦੀ
ਨਾ ਬਰਸੀ ਤਦ ਉਹ ਜੋਗੀ ਪਾਸੋ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਨਿਰਾਸ ਹੋਇਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗੇ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਨ ਲਗੇ ਹੇ ਰਾਜਾ ਮੀਂ
ਹ ਤਾਂ ਬਰਸੇਗਾ ਜਦ ਤੁਸੀ ਲੋਕ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰੋਗੇ
ਔਰ ਸਤਨਾਮ ਕਾ ਜਾਪ ਜਪੋ ਅਤੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰਾਇਕੇ ਸਬਦ ਕੀਰ
ਤਨ ਪੜ੍ਹੋ ਔਰ ਸੁਣੋ ਤਾਂ ਉਹ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਸਭ ਕਾਰਜ ਤੁਹਾਡੇ ਪੂਰਨ ਕ
ਰੇਗਾ ਜਾਂ ਏਹ ਬਾਤ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਸਭ ਜੋ ਦੁਖੀ
ਤਾਂ ਉਹ ਛਤ੍ਰਕ ਮਿਸਤਰੀ ਸੀਘ੍ਰ ਬੇਸੀ ਕਹਾ ਸੀ ਉਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਜਾ ਨੇ ਉਸੇ
ਵਕਤ ਆਦਮੀ ਭੇਜਕਰ ਰਸਤ ਮੰਗਵਾਇ ਲਈ ਅਤੇ ਕੜਾ
ਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਹੋਇਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਕੇ ਤ੍ਰਿਹਾਵਲ ਤ
ਈਆਰ ਕਰਵਾਇਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ

ਨੇ ਆਪਣੇ ਚਰਨ ਧੋਇਕਰ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਪਰਜਾ ਸਭ ਕਉ ਚਰਨਪਾਹੁ
ਲ ਦੇਇਕਰ ਸਿਖ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਲਗੇ ਸੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜਪਣੇ ਤਾਂ
ਬੜੀ ਬਹਾਰ ਜੋ ਹੋਈ ਅਤੇ ਓਹਨਾ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ
ਕੀਤੀ ਤੇ ਕਹਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਾ
ਹਿਰ ਹੋਵੀ [illegible] ਕਰਕੇ ਅਸਾਂਨੂੰ ਭਿ ਪਾਰ ਹੋਵੇਗਾ
ਜੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਰਾਜਾ ਤੁਸਾਂ ਏਹ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਦ ਤੁ
ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਕਾਰਜ ਕਰਨਾ ਬਣੈ ਤਾਂ ਇਕ ਮਨ ਹੋਇਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕ
ਰਨੀ ਤੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਇਕਰ ਕਰਨਾ ਸੁਰਤ ਇਕਤ੍ਰ
ਹੋਇਕੇ ਹਥ ਜੋੜਨੇ ਤੇ ਕਹਿਣਾ ਹੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਜੀ ਸਾਡਾ ਕਾਰਜ ਪੂ
ਰਨ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਪੁਰਵਾਨ ਭਾਵੇ ਕੋਈ ਕੰਮ ਹੋਵੇ ਸੋਈ ਤਤਕਾਲ ਹੀ

ਹੋਇ ਜਾਵੇਗਾ। ਏਹੁ ਉਪਦੇਸ ਦੇਇ
ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨ ਕ ਜੀ ਓਥੋਂ ਤੁਰਨ
ਲਗੇ ਤੇ ਉਨਾਂ ਨੇ ਕਾਨੂੰ ਕਹਿਆ ਭਾ
ਈ ਨਾਮ ਜਪਣ ਤੇ ਆਏ ਸੰਤ ਦੀ ਟ
ਹਿਲ ਕਰਨੀ ਧਰ ਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰ
ਨੀ ਕੂੜ ਬੋਲਣਾ ਨਾਹੀ ਬਾਣੀ ਨਾ
ਲ ਪ੍ਰੀਤ ਰਖਣੀ ਸਬਦ ਦਾ ਭਿਆ
ਸ ਕਰਨਾ ਏਹ ਜ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਰਾਜ
ਨੇ ਇਕ ਸੁਦਾਗਰ [illegible]
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ [illegible]
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਭੇਟਾ ਹੈ ਆਪ [illegible]
ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਅਸਾਡੇ ਪਾਸ [illegible]
ਜਮ੍ਹਾ [illegible] ਅਤੇ ਏਹੁ ਝੂਠੇ [illegible]
ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕ [illegible]
[illegible]
ਲੇ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ [illegible]
ਪ੍ਰਸੰਨ [illegible] ਦੇਹਗੇ। [illegible]

॥ਅਥ ਸਾਖੀ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ [illegible]॥

[illegible] ਬੋਲਿਆ ਕਿ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕਰਨ ਕਰਾ
ਨ ਸੋਤੀ ਸਭੁ ਪ੍ਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸਰਬ ਧਰਤੀ ਕਾ ਸਾਇਰ ਕ
ਰ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਪਾਖੰਡੀਆਂ ਆਦੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰੀ ਅਤੇ ਇਕ ਦਿ ਮਹਾਰਾ
ਜ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਠੋਸਨ ਤੇ [illegible] ਤਾਰ ਸਿਖਾਂ ਆਇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ
ਬੈਠ ਗਏ ਜਾਂ ਘੜੀ ਦੋਇ ਘੜੀਆਂ ਗੁਜਰੀਆਂ ਤਾਂ ਉਨਾ ਅਰਦਾਸ ਕੀ
ਤੀ ਹੇ ਦੀਨਾਨਾਥ ਜੀ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਜੋ ਸੇਵਾ ਕਰੀਦੀ ਹੈ ਉਸਦਾ ਕੀ ਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ
ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸੁਣਾਓ ਜੀ॥ ॥ਤਾਂ ਉਨਾ ਸਿਖਾਂ ਦੀ ਪਾਰਥਨ
ਸੁਣਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਦਇਆ ਦੇ ਸਾਗਰ ਇਕ ਸਾਖੀ ਲਗੇ
ਉਚਾਰਨ॥ ॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ॥ ॥ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਮਹਾਤਮ ਸਾਰਾ ਤੇ ਕਹਿਆ ਨਹੀ

ਜਾਂਤਾ ਪਰ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਧਿਆਨ ਕ
ਹਿ ਤੇਹ ਆਖੀਆ ਧਨੇ ਸਮਝ ਲੈਣ
॥ਇਹ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕਰ ਸੰਗਤ ਨੇ ਹਾ
ਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਾ ਸ ਤ ਬਚਨ ਜੀ॥ ॥
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ ਹਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ
ਸਿਖੋ ਇਕ ਬ੍ਰਾਹ ਮਣ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਜੀ
ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਰ ਰ ਹਿੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਓਥੇ
ਇਕ ਠਾਕਰ ਦੁਆ ਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ
ਠਾਕਰ ਦੁਆਰੇ ਦੇ ਚ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਆਉ
ਣ ਜਾਣ ਬਹੁਤ ਰ ਹਿੰਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂ ਕੇ
ਰਬ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਤ ਮਿਲਕਰ ਭਜਨ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਕਰ
ਦੇ ਸਨ ਤੇ ਗਿਆਨ ਚਰਚਾ ਵੀ ਹੋਤੀ ਥੀ ਅਤੇ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਡੇਰਾ ਉਸ
ਠਾਕਰ ਦੁਆਰੇ ਦੇ ਪਾਸ ਸੀ ਜੋ ਸੰਤ ਮਹਾਤਮਾ ਆਂਦੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਦਰਸਨ ਨਹੀ
ਕੀਆ ਕਰੇ ਅਤੇ ਓਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਦਿਹਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕੇ ਬਾਮਣੀਆਂ ਨਾਲ
ਉਸ ਗੜ੍ਹੇ ਬੁਣਦਾ ਇਕਰ ਬੈਠਦਾ ਸੀ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਉਸਦੀ ਏਸੇ ਤਰਾਂ ਬੀਤ
ਗਈ ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ ਦਾ ਜੋ ਦਰਸਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਸੋ ਹਾਥੀ ਕੁਛ ਚਾਹ ਕਰਕੇ ਨਹੀਂ ਸੀ

[illegible]ਆਪਨੇਦਿਹਾਰਵਿਚਸਾਰਸੈਨੇਗਏਣਤੇਸੈਤਾਂਦੀਹਿਤੂ
ਈਸਤ੍ਰੀਸੰਬੰਧਨਏਸਕਰਕੇ ਤਿਨ੍ਹੈਦਰਸਹੋਸਾਦੇ ਜਦਉਸਦੇਦਿਨਪੂਰੇ
ਹੋਏਤਾਂਧਰਮਰਾਜਨੇਆਪਨੇਦੂਤਾਂਕਉਹੁਕਮਦੀਆਕੇਜਾਇਕਰਉ
ਸਪਾਪੀਬ੍ਰਾਹਮਣਕਉਪਕੜ੍ਹਲਿਆਓਖੂਬਮਾਰਕਰਕੇ ਲਿਆਉਨ
ਕਿਉਂਕੇਉਸਨੂੰਮਾਨੁਖਸਰੀਰਮਿਲਿਆਸੀਸੁਪਰਮੇਸਰਜੀਦਾਸਿ
ਮਰਨਕਰਨਨੂੰਸੋਉਸਦੁਸਟਨੇਸਾਰੀਆਯੂਏਸੇਤਰਾਂਖੋਇਦਿਤੀ
ਹੈਤਾਂਤੇਧਰਮਰਾਜਦੀਆਗਿਆਪਾਇਕੇਜਮਦੂਤਉਸਬ੍ਰਾਹਮਣਕ
ਉਲੈਗਏਹਥੀਂਮੇਸੰਗਲਪੈਰੀਂਮੇਬੇੜੀਡਾਲਲਈਆਂਤੇਬਹੁਤਨਿਰ
ਦੰਕੇਰਸਤੇਮਾਰਤੇਕੁਟਦੇਘਸੀਟਕਰਲੈਗਏਜਾਇਧਰਮਰਾਜਦੇ
ਸਨਮੁਖਹਾਜਰਕੀਤਾਤਾਂਧਰਮਰਾਜਨੇਕਹਾਭਾਈਇਸਕਉਕੁੰਭੀਨ
ਰਕਮੈਪਾਇਦੇਵੋ ਤਾਂਓਨਜਮਦੂਤਾਂਨੇਉਸਬ੍ਰਾਹਮਣਕਉਕੁੰਭੀਨਰ
ਕਪਾਸਲੈਗਏ ਉਸਨਰਕਕਾਮੁਖਤੋਂਘੜੇਕੇਮੁਖਜਿਤਨਾਹੈਅਤੇਹੇ
ਠੇਕਈਲਾਖਜੋਜਨਹੈ ਜਦਉਸਨਰਕਮੇਉਸਬ੍ਰਾਹਮਣਨੂੰਜਦਸੁਟਿ
ਆਤਾਂਅਗੋਅਵਾਜਆਈਜਿਸਤਰਾਂਖੂਹੈਮੇਇਟਸੁਟੀਏਤੇਆਉਂਦੀ
ਹੈਅਗੋਉਸਨਰਕਮੇਜੀਵਪੁਕਾਰਕਰਰਹੇਸਾਨਤੇਅਗਨਿਜਲਾਇ
ਰਹੀਸੀਜਦਉਸਬ੍ਰਾਹਮਣਕਉਸੁਟਿਆਤਾਂਜੇਹੜੀਬਦਬੋਇਆਉਂ
ਦੀਸੀਓਹਹਟਗਈਅਤੇਸਾਂਤਹੋਇਗਈਜੋਜਲਣਹੋਂਦੀਸੀਸੋਮਿਟ
ਗਈਜੀਵਪੁਕਾਰਕਰਨਬੀਰਹਿਗਏਤਾਂਧਰਮਰਾਜਨੇਚਿਤ੍ਰਗੁਪ
ਤਾਂਨੂੰਪੁਛਿਆਭਾਈਏਹੁਓਹਬ੍ਰਾਹਮਣਸੀਕੇਕੋਈਹੋਰਸੀਏਸਦੇ
ਪਿਆਂਨਰਕਠੰਡਾਹੋਇਗਿਆਹੈਦੇਖੋਖਾਂਕੋਈਭੁਲਬੇਨਹੀਉਸਨੇ
ਕਨਸੁਣਿਆਗਿਆਹੋਵੇਤਾਂਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਾਂਨੇਜਮਦੂਤਾਂਕੋਪੁਛਿਆ
ਤਾਂਓਨਾਂਨੇਕਹਿਆਜੀਓਹੋਬ੍ਰਾਹਮਣਹੈਜਿਸਨੇਆਪਨਾਧਰਮਛੋਡ
ਕਰਕੇਨੀਚਾਂਦਾਧਰਮਅੰਗੀਕਾਰਕੀਤਾਹੋਸੀਅਤੇਸਾਰੀਉਮਰਏ
ਸਨੇਦਿਸਿਆਦਿਖੋਬਿਤਾਈਹੈਸੁਰਾਪਾਨਕਰਦਾਰਿਹਾਹੈਤੇਮਾਸਖ
ਛੀਅਨੇਕਪੰਛੀਮਾਰਕਰਖਾਂਦਾਰਿਹਾਹੈਜੀਓਹੀਹੈਜੀਹੋਰਕੋਈਨਾ
ਨਹੀਪਰਜਿਤਨੇਕੁੰਭੀਨਰਕਦੇਆਦਮੀਹੈਨਸਭਉਸਦੀਚਰਨੀਆਇਲ
ਗੇਹੈਨਤਾਂਧਰਮਰਾਜਕੀਆਗਿਆਭਈਕੇਏਸਦੇਕਰਮਦੇਖੋਕਿਆਕਿਆ

ਜਾਂ ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇ ਕਰਮ ਲਗੇ ਦੇਖਣ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖਦੇ ਹੈ
ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਸੰਤਾਂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਔਰ ਬਹੁਤ ਸਾ ਮਹਾਤਮਾ
ਕੇ ਚਰਨਾ ਕੀ ਧੂੜੀ ਉਡਕੇ ਇਸਦੇ ਸਰੀਰ ਉਪਰ ਪੈਂਦੀ ਰਹੀ ਹੈ ਇਸਕ
ਰਕੇ ਏਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦਾ ਸਰੀਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੂਆ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਜ ਨੇ ਹੁਕਮ
ਦੀਆ ਭਾਈ ਜਮਦੂਤੋ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਉ ਉਸ ਨਰਕ ਥੀ ਨਿਕਾਲ ਲੇਵੋ
ਤਾਂ ਜਮਦੂਤਾਂ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹਿਆ ਹੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਭੁਲ ਕਰ ਏਸ ਨ
ਰਕ ਮੇਂ ਪਾਇਆ ਹੈ ਹੁਣ ਤੂੰ ਨਿਕਲ ਆਉ ਤਾਂ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭ
ਈ ਮੈਂ ਤਦ ਨਿਕਲਦਾ ਹਾਂ ਜਾਂ ਏਸ ਨਰਕ ਦੇ ਸਭ ਜੀਵ ਕਢੋ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਨੇ ਜਾ
ਇਕਰ ਧਰਮਰਾਜ ਕੋ ਕਹਿਆ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੀ ਓਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੇ ਸਾ
ਰਾ ਨਰਕ ਖਾਲੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਧਰਮਰਾਜਾ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜਾ
ਵੋ ਭਾਈ ਸਭ ਕਉ ਕਢ ਲਿਆਓ ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਲੈਕੇ ਓਨਾ ਜਮਦੂਤਾਂ ਨੇ ਸਾਰਾ
ਨਰਕ ਖਾਲੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਭ ਮਾਤਲੋਕ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੂੰ
ਸਚਖੰਡ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਲੋਕ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਲਗਾ
ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਲਗਾ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹੇ ਹੇ ਭਾਈ ਗੋਰਖ ਉਹੁ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਦੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਦੇ ਦਰਸਨ ਦਾ ਏਹੁ
ਮਹਾਤਮ ਹੈ॥ ॥ਤਾਂ ਉਨਾ ਲੋਕਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਉਸਤਤ ਕੀਤੀ ਤੇ ਕਹਾ ਹੇ
ਸਤਗੁਰ ਜੀ ਆਪ ਦੀ ਰਸਨਾ ਤੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਵੀ ਉਧਾਰ ਹੂਆ
ਹੈ ਅਤੇ ਦੀਨਦਿਆਲ ਜੀ ਆਪ ਵਿਚ ਤੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਵਿਚ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਹੀ॥

॥ਅਤੇ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ॥

॥ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿ ਲੀਏ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨੀਆ॥ ਲੋਭ ਵਿ
ਆਪੀ ਝੂਠੀ ਦੁਨੀਆ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਕੇ ਸੰਚੀ ਅੰਤ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲ ਹੋ ਛਲੀਆ
॥੧॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਇਆਲੀਆ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਲੀਆ
॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ॥ਏਕੈ ਸ੍ਰਮ ਕਰ ਗਾਡੀ ਗਡਹੈ॥ ਏਕੈ ਸੁਪਨੈ ਦਾਮ ਨ ਛਡਹੈ
॥ਰਾਜ ਕਮਾਇ ਕਰੀ ਜਿਨ ਥੈਲੀ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗ ਨ ਚੰਚਲ ਚਲੀਆ॥ ੨ ॥ਏਕੈ ਪ੍ਰਾ
ਣ ਪਿੰਡ ਤੇ ਪਿਆਰੀ॥ ਏਕ ਸੰਚੀ ਤਜ ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ॥ ਸੁਤ ਮੀਤ ਭ੍ਰਾਤ ਤੇ ਗੁ
ਹਜੀ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟ ਨ ਹੋਈ ਖਲੀਆ॥ ੩ ॥ਹੋਇ ਅਉਧੂਤ ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਤਾ
ਰੀ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਪੰਡਤ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ਬਨ ਮੈ ਬਸਤੇ ਊਠ ਤ

ਨਕੋ ਲਾਗੀ ਪਲੀਆ ॥ ੪ ॥ ਕਾਟੇ ਬੰਧਨ ਠਾਕੁਰ ਜਾ ਕੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਸਿਓ
ਜੀਅ ਤਾ ਕੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਏ ਜਨ ਮੁਕਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ
ਆ ॥ ੫ ॥ ੧ ॥ ਉਸ ਵਖਤ ਸਭ ਸੰਗਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਬੈ
ਠੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਸੰਗਤਿ ਵਿਚ ਇਕ ਖਤ੍ਰੀ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਸੀ ਅਤੇ ਚਾਰ ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ
ਪਾਸ ਜਿਸ ਦੇ ਮੌਜੂਦ ਸੀ ਅਤੇ ਦੇਂਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸਨ ਬੈਠੀ ਉਸਕੇ
ਦਿਲ ਵਿਚ ਰਹੇ ਦੇ ਸਨ ਨਾ ਤੇ ਧਰਮ ਦੇ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਇਕ ਕਉਡੀ ਨਹੀ ਸੀ ਲਾਉਂਦਾ
ਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਮਿਤ੍ਰ ਕੋ ਦਿੰਦਾ ਸੀ ਤੇ ਨਾ ਕਿਤੇ ਸਤਸੰਗ ਦੇ ਰਸਤੇ ਖਰਚ ਕਰਦਾ
ਸੀ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਉਸ ਖਤ੍ਰੀ ਨੇ ਸਬਦ ਸੁਣਿਆ ਤੇ ਸਬਦ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ
ਰੋਇਆ ਔਰ ਤੌਕ ਉਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂਆ ਅਤੇ ਵੀਚਾਰ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚ
ਰਨੀ ਆਇ ਲਗਾ ਅਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਹੇ ਸਤਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਤਾਈ
ਕੋਈ ਉਪਦੇਸ ਕਰੋ ਜੋ ਮੇਰੀ ਦੀ ਕਲਿਆ
ਣ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਕਹਿਆ ਸੁ
ਣ ਭਾਈ ਇਕ ਤੌਰ ਜੈਸਾ ਖਤ੍ਰੀ ਸੀ ਉਹੁ
ਭੀ ਬਹੁਤ ਪਦਾਰਥ ਰਖਦਾ ਸੀ ਤੇ ਕਿਸੇ
ਕਾ ਦਿਸਾਉਨ ਹੀ ਸੀ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਜੋ ਉ
ਸਨੇ ਕਸਟ ਪਾਇ ਆਹੇ ਸੋ ਤੇਰੇ ਤਾਈ
ਸੁਣਾਉਨੇ ਹਾਂ ॥ ਉਸ ਪਾਸ ਜੇਹੜਾ
ਪਦਾਰਥ ਹੈ ਸੀ ਉਸ ਉਪਰ ਰਾਤ
ਦਿਨ ਬੈਠਾ ਰਹੇ ਦਾ ਸੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਾਸ
ਨਹੀ ਸੀ ਆਉਣ ਦੇਂਦਾ ਤੇ ਕਿਸੇ ਕੋ ਖ

ਵਾਂਦੇ ਤੇ ਨਾ ਆਪ ਖਾਂਦੇ ਐਸਾ ਕਸਟ ਸਹਾਰੇ ਪਰ ਉਸ ਕੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦੇ ਆ
ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਗੁਜਾਰਿਆ ਤੇ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰਾ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ
ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੂਈ ਕਿ ਉਸ ਧਨ ਦਾ ਲੇਖ ਉਜਾੜਿ ਕਰ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਜਮਦੂ
ਤ ਧਰਮਰਾਜ ਕੀ ਆਗਿਆ ਪਾਇ ਕਰ ਉਸ ਧਨੀ ਕੇ ਆਇ ਕੇ ਸਾਂਤ ਪਕੜ
ਕਰ ਪਟਕਾਇਆ ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹਿ ਉਪਰ ਕਾਲਿਆ ਕੇਹਾ ਇਹ ਤੂੰ ਸਾਕਿ ਉ
ਣ ਹੋ ਮਾਰੇ ਵਖਤ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਮੂੰਹੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਦੀ ਨਾ ਨਿਕਲਿਆ ਤੇ ਕਹਨੇ ਲ
ਗਾ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਕਉਣ ਹੋ ਤਾਂ ਦੂਤਾ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਸੀ ਧਰਮਰਾਜ ਕੇ

ਦੂਤਹਾਔਰਤੇਰੇਕਉ ਧਰਮਰਾਜਾਕੇਪਾਸਲੇਚਲੈਗੇ ਤਾਂਇਸ ਧਨਢੇਨੇ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਮੇਰੀ ਏਕ ਬਾਤਤੋ ਸੁਣੋ ਤਾਂਜਮਦੂਤਾਂਨੇਆਖਿਆ
ਕਹੁ ਭਾਈ ਕੀਆ ਆਖਦਾਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਧਨੀਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਪਾ
ਸੋ ਚਉਥਾ ਹਿਸਾ ਧਨਕਾ ਲੇਵੈ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕਉ ਛੋਡ ਦੇਵਉ ਤਾਂ ਉਨਾਜਮ
ਦੂਤਾਂਨੇ ਉਸ ਧਨੀਕੋ ਖੂਬ ਪੀਟਾ ਔਰ ਘਸੀਟਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਧਨੀਨੇਕ
ਹੀਆ ਭਾਈ ਤੁਮ ਮੇਰਾ ਆਧਾ ਧਨ ਲੇਵੈ ਔਰ ਮੁਝੇ ਛੋਡ ਦੇਵੈ ਤਾਂ ਉਨੇ
ਨੇ ਕਹਾ ਕੇ ਭਾਈ ਹਮ ਤੇਰੇ ਕਉ ਹੀ ਲੇਜਾਵੈਗੇ ਔਰ ਧਨ ਹਮਾਰੇ ਕਿਸੇ
ਕਾਮ ਨਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀ ਤੀਨ ਹਿਸੇ ਲੇਜ
ਵੋ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋ ਛੋਡ ਜਾਵੋ ਤਾਂ ਉਨ ਜਮਦੂਤਾਂ ਨੇ ਉਸ ਕਉ ਬਹੁਤ ਕੁਸ
ਟ ਦੀਆ ਨਾਲੇ ਮਾਰਿਆ ਤੇ ਘਸੀਟਿਆ ਤੇ ਫੇਰ ਉਸ ਧਨੀ ਨੇ ਉਨਾਕੋ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਮੇਰਾ ਸੰਪੂਰਣ ਧਨ ਲੇਜਾਵੋ ਔਰ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਛੋ
ਡ ਜਾਓ ਤਾਂ ਉਨ ਜਮਦੂਤਾਂ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੋਈ ਖਪਤੀ ਹੋਗਿਆ ਹੈ
ਏਹੁ ਧਨ ਕਿਆ ਜੋ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕਾ ਧਨ ਅਤੇ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਕਾ ਰਾਜ ਹ
ਮਾਰੇ ਕਉ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਭੀ ਸਾਡੇ ਕਿਸੇ ਕਾਮ ਨਾਹੀ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਖੜਨਾ ਹੈ ਸਿ
ਸਤਰ ਜਾਵੇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਛੋਡੈਗੇ ਨਾਹੀ॥ ਤਾਂ ਉਸ ਧਨੀਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਖੁਦ
ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਦਾ ਵਾਸਤਾ ਹੈ ਮੇਨੂ ਦੇ ਚਾਰ ਬਾਤਾਂ ਏਸ ਲਛਮੀ ਨਾਲ
ਕਰਲੇਨੇ ਦੇਉ ਤਾਂ ਉਨ ਜਮਦੂਤਾਂ ਉਸ ਧਨੀ ਕੋ ਉਸ ਮਾਇਆ ਕੇ ਪਾਸ ਜਾਇ
ਖੜਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਓਹ ਸਾਹੂਕਾਰ ਨੇ ਉਸ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹਾ ਲੱ
ਛਮੀ ਮੈਨੇ ਤੇਰੀ ਬੜੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਔਰ ਸਭ ਸੇ ਮੈ ਤੁਝੇ ਪਿਆਰੀ ਜਾਨਤਾ
ਥਾ ਔਰ ਤੁਝੇ ਕਭੀ ਖਰਚਿਆ ਭੀ ਨਹੀ ਥਾ ਜੋ ਏਹ ਕਮਤੀ ਨਾ ਹੋਇ ਜਾਵੇ
ਔਰ ਰਾਤ ਦਿਨ ਤੇਰੀ ਰਾਖੀ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਜਾਨਸੇ ਪਿਆਰੀ ਰਖ
ਦਾ ਸਾਂ ਕਿ ਓਕੁ ਅੰਤ ਦੇ ਵਖਤ ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਆਵੇਗੀ ਔਖੀ ਵੇਲੇ ਮੇਰੀ ਸਹਾ
ਤਾ ਕਰੇਗੀ ਔਰ ਦੇਖ ਲਛਮੀ ਮੈਨ ਤੈਨੂੰ ਖਾਧਾ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖੁਵਾਇਆ ਰੋ
ਕ ਸਦਾ ਤੇ ਤੈਨੂੰ ਮੈ ਸਾਂਭਿਆ ਹੈ ਤਦ ਤੋ ਪਿਛੇ ਇਕ ਪੈਸਾ ਭੀ ਤੇਰੇ ਸੇ ਨਹੀ ਖਰਚਿ
ਆ ਸਰੋ ਜਿਉ ਤਿਉ ਕਰਕੇ ਕਸ਼ਟ ਪਾਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਆਪਨ ਸਰੀਰ ਸ
ਕਾਇਸ ਟਿਆ ਪਰ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਖਰਚਿਆ ਨਹੀ ਕਿ ਅੰਤ ਦੇ ਵਖਤ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇ
ਤਾ ਕਰੇਗੀ ਔਰ ਜਿਤਨਾ ਚਿਰ ਮੈ ਜੀਂਦਿਆ ਤਿਤਨਾ ਚਿਰ ਤੇਰੇ ਅਰਥ ਹੀ ਦੇਗ

ਕਾਸ਼ੀਤੇਸਭਸੇਤੈਨੂੰ ਅਧਕ ਸਾਜਵਾਸ ਅਰ ਹੋਰਤਾਸਭ ਕੁਛਤੇਰਾਰਿਹਾਪ
ਰਤੂੰਮੇਰੇਨਾ ਲਚਾਰ ਕਦਾ ਮਤੂਰਕਰਾ ਵਿਦਿਆਤੇ ਕਰਤੀ॥ ਤਾਂਲਛਮੀ
ਬੋਲੀ॥ ॥ਸੁਣ ਪਾਪੀ ਅਧਮ ਤੇ ਅਧਮ ਤੈਨੇ ਮੇਰੇ ਕਰਕੇ ਇਸ ਸੰਸ
ਾਰਵਿਚ ਕੋਈ ਉਤਮ ਕਾਮ ਨਾ ਕੀਆ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਮਿਤ੍ਰ ਜਾਰਦੇ ਅਰਥ
ਲਾਇਆ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਸਰਬੰਧੀ ਕੇ ਕਾਰਜ ਮੇਂ ਸਹਾਇਤਾ ਕੀਆ
ਤੈਨੇ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਅਰਪਣ ਜਗ ਕੀਆ ਨਾ ਕੋਈ ਖੂਹਾ ਬਾਵਲੀ ਲਵਾਇਆ
ਨਾ ਕਿਸੇ ਅਤਿਥ ਕਾ ਆਤਮਾਂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀਆ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਕੋ ਸੀਤ ਨਿਵ
ਰਨ ਕੇ ਕਾਰਨ ਬਸਤ੍ਰ ਬਣਵਾਇ ਦੀਆ ਔਰ ਨਾ ਕਿਸੇ ਗਰੀਬ ਕਉ ਪੁ
ਰਾਮੇਂ ਜੋੜਾ ਸਵਾਇ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਹੇ ਦੁਸਟ ਨਾ ਕੋਈ ਬਾਗ ਹੀ ਲਵਾਇਆ
ਮੇਰੇ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਧੀ ਭੈਣ ਦੇ ਕਾਰਜ ਮੇਂ ਰੁਕਉ ਤੂੰ ਖਰਚਿਆ ਔਰ
ਨ ਤੈਨੇ ਤੁਧੇ ਕੋਈ ਨਖੁਦਾਇਆ
ਹੇ ਮਹਾਂ ਪਾਪੀ ਤੇ ਨੇ ਔਰ ਤੋ ਸਭ ਕੁਛ
ਕੀਆ ਫਕਤਾ ਪਨੇ ਆਤਮੇ ਕਉ
ਜੇਜ ਤਰ ਸਾਇ ਆਹੇ ਕੇ ਕੋਈ ਪ
ਦਾਨ ਭੀ ਨਹੀ ਲੈ ਦੀਆ ਜੋ ਜਿਸ ਕ
ਰਦੇ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਦੇ ਤੈਨੇ ਸੋ ਭੀ ਕ
ਮ ਨਾ ਕੀਆ ਅ ਰੇ ਦੁਸਟ ਜੋ ਕਦ
ਚਿਤ ਭੀ ਕੋਈ ਕਿਰ ਮ ਉਤਮ ਕਰਦ
ਤਾ ਮੇਂ ਅਬ ਤੇਰੇ ਕ ਉ ਬਿਕੁੰਠ ਵਿਖੇ
ਰ ਨਾਰਾਇਣ ਕੇ ਚ ਰਨ ਵਿਖੇ ਲੈ ਚਲ

ਤੀ ਔਰ ਤੇਰੀ ਸਦਗਤੀ ਹੀ ਕਰਾ ਛਡਤੀ ਅਰੇ ਪਾਪੀ ਸੋ ਜੇ ਤੂ ਮੇਰੇ ਤਾਂਈ ਪਰਤੀ
ਮੇਂ ਗਡਾ ਖੋਦ ਕਰ ਦਬਾਇਆ ਹੈ ਤੈਸੇ ਹੀ ਮੈ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਮਹਾਂ ਘੋਰ ਨਰਕਾਂ ਵਿਖੇ ਸੁ
ਟਾਊਗੀ ਏਹ ਕਹਿਕਰ ਲਛਮੀ ਅੰਤ੍ਰ ਧਿਆਨ ਹੋਇ ਗਈ ਅਤੇ ਓਹ ਧਨੀ ਭੀ
ਪਕੜ ਗਇਆ ਅਤੇ ਜਮਦੂਤ ਉਸਨੂੰ ਪਕੜ ਕਰ ਮਾਰਤੇ ਘਸੀਟਤੇ ਸੀ ਧਰਮ
ਰਾਜ ਕੇ ਆਗੇ ਲੇ ਗਏ ਤਾਂ ਤੇ ਧਰਮ ਰਾਜ ਨੇ ਉਸ ਪਕੜ ਕੇ ਘੋਰ ਨਰਕਾਂ ਵਿਖੇ ਡਾਲ
ਦੀਆ॥ ॥ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹੇ ਹੇ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਸੋ ਕੋਈ ਅ
ਇਆ ਕੋਇ ਇਸ ਤਰਾ ਦਬਾਵੇਗਾ ਅਬ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਕਰੇਗਾ ਸੋ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਤਿਸ ਕਾ

ਤਕ ਦ੍ਰਿਸਤ ਐਸਾ ਈਧੋ ਹੋਗਾ ਜਦਹੂ ਅਸਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਦੇ
ਤਾਂ ਸਿਖ ਸੁਣ ਕਰ ਬਹੁਤ ਸ਼ੋਕ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂਆ ਅਤੇ ਕਹਿਨੇ ਲਗਾ ਹੇ ਦੀਨ
ਬੰਧੂ ਜੀ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਆਪ ਮੇਹਰ ਬਾਨੀ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੇ ਭ
[illegible] ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਆਪਨੀ ਕਲਿਆਨ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਕ ਧਰਮਸਾਲਾ ਬ
ਨਾਉ ਤਿਸਦੇ ਵਿਚ ਜੋ ਸੰਤ ਮਹਾਤਮਾ ਅਤਿਥ ਅਭਿਆਗਤ ਆਵੇ ਉਸਦੀ ਮਨ ਕਰ
ਕੇ ਧਨ ਕਰਕੇ ਤਨ ਕਰਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਔਰ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ
ਅਤੇ ਸੁਣਨਾਵੀ ਔਰ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ ਅਤੇ ਜੋ ਲਾਭ ਹੋਵੇ ਉਸ ਮੇਸੇ
ਦਸਵਾਂ ਹਿਸਾ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਣ ਨਿਮਿਤ ਖੁਲਾਇ ਦੇਣਾ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇ
ਗੀ ਹੇ ਭਾਈ ਏਹ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਨੀ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਆਪਨੀ ਜਾਣਕੇ ਸੰਭਿ
ਆਲੇ ਤਿਸਦੇ ਅੰਤ ਸਮੇ ਕਦਾਚਿਤ ਨਹੀ ਕਾਮ ਆਤੀ ਸਗੋ ਇਸ ਜੀਵਨੂੰ ਨ
ਰਕਾ ਵਿਖੇ ਗਰਕਾਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹ ਮਾਇਆ ਛਲ ਰੂਪ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਜੀਅ ਜੰਤ ਹੈਂ ਤਿਨ
ਤਦੀ ਪਾਲਨਾ ਮਾਇਆ ਹੀ ਕਰਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਪੁਰਖ ਇਸਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇ
ਅਰਪਨ ਲਾਈ ਹੈ ਤਿਸਦੀ ਲੋਕ ਅਰ ਪ੍ਰਲੋਕ ਵਿਖੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਦੀ।
ਏਹ ਉਪਦੇਸ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਬਘਿਆੜ ਦੇ ਪ੍ਰਥਾਇ ਕਹੀ॥

॥ਅਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਉਪਰ ਬੈ
ਠੇ ਥੇ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਬੈਠਾ ਸਬਦ ਪੜਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਸ ਮੇਂ ਹਭੀ ਬੈ
ਠਾਸਾ ਤਾਂ ਉਥੋਂ ਥੋੜੀ ਦੂਰ ਇਕ ਮਿਰਤਕ ਪੜਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਮਿਰਤਕ ਨੂੰ ਦੇ
ਖਕਰ ਬਘਿਆੜ ਆਇਆ ਤੇ ਉਸ ਮਿਰਤਕ ਨੂੰ ਦੇਖਕਰ ਮੁੜ ਪਿਆ ਥੋ
ੜੀ ਦੂਰ ਜਾਇਕਰ ਫੇਰ ਉਸਦਾ ਮਸਤਕ ਤੇ ਰਿਦਾ ਸੁੰਘਿਆ ਤੇ ਮੁੜ ਗਿਆ ਫੇ
ਰ ਮਿਰਤਕ ਦੇ ਹਥ ਪੈਰ ਸੁੰਘਕੇ ਹਟ ਗਿਆ ਤੇ ਫੇਰ ਉਸ ਮਿਰਤਕ ਦੇ ਕ
ਅਤੇ ਰਸਨਾ ਸੁੰਘਕਰ ਚਲਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਏਹੁ ਤਮਾਸਾ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇਖਿ
ਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ
ਏਹੁ ਬਘਿਆੜ ਭੁਖਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਰਤਕ ਕੋ ਕਈ ਵਾਰ ਸੁੰਘ ਸੁੰਘ ਕਰ ਮੁ
ੜਿਆ ਹੈ ਏਹ ਕਿਆ ਕਾਰਣ ਹੈ ਏਹ ਅਰਜ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਸੁਣਕਰ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਸਰਬ ਸਕਤੀ ਸਮਰਥ ਉਸ ਬਘਿਆੜ ਕੋ ਬੁ
ਲਾਇਆ ਅਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਬਘਿਆੜ ਤੂੰ ਖੁਧਾਵੰਤ ਹੋਇਕਰ ਏਸ ਮਿਰਤਕ ਦ

ਮਾਸਕਿਉਂਨਹੀਖਾਧਾਤਾਂਉਸਬ੍ਰਿਧਿਆਨੇਕਹਿਆਹੇਮਹਾਂਪੁਰਖਜੀਮੈਂ
ਆਪਦੇਦਰਸਨਕਰਣਦਾਸਦਕਾਮੇਰਾਰਿਦਾਸੁੱਧਹੋਇਗਿਆਅਤੇਮੈਨੇ
ਇਸਮਿਰਤਕਦੇਸੰਪੂਰਨਅੰਗਮੈਨੇਸੁੰਘਕਰਦੇਖੇਹੈਂਨਇਸਦਾਇਕਅੰ
ਗਭੀਸਕਾਰਥਨਹੀਜੀਕਿਉਂਕੇਇਸਨੇਰਸਨਾਕਰਕੇਗੋਬਿੰਦਕਾਭੁ
ਜਨਨਹੀਕੀਆਅਤੇਸ੍ਰਵਣਕਰਕੇਕਦੀ [illegible] ਰਤਾਪ੍ਰਮੇਸਰ
ਕਾਗੁਣਵਾਦਨਹੀਸੁਣਿਆ ਔਰਚਰਨਾਕਰਕੇਕਦੀਏਹਕਿਸੇਗੁਰੂ
ਦੁਆਰੇਅਥਵਾਕਿਸੇਠਾਕਰਦੁਆਰੇਨਹੀਗਿਆਅਤੇਨਾਕਿਸੇਤੀਰਥ
ਪਰਜਾਇਕਰਇਸਨੇਆਪਨਾਮਸਤਕਟੇਕਿਆਹੈਔਰਰਿਦੇਕਰਕੇ
ਇਸਨੇਕਿਸੇਦਾਪਰਸੁਆਰਥਕੀਤਾਹੈਅਤੇਨਾਇਸਨੇਹਥਾਂਕਰਕੇ
ਕੁਛਪੁੰਨਕੀਤਾਹੈ ਅਤੇਨਾਕਿਸੇਸੰ
ਤਮਹਾਤਮਾਦੀਸੇ ਵਾਟਹਿਲਕੀਤੀ
ਹੈਹੇਦੀਨਬੰਧੂਸੰ ਮੈਸਭਇਸਦੇ
ਅੰਗਦੇਖੇਹੈਂਨਕੋ ਈਭੀਸਕਾਰਥ
ਨਹੀਜੀਤਾਂਤੇਮੈ ਸਮਝਿਆਹੈਕੇ
ਜੋਕੋਈਇਸਦਾ ਮਾਸਖਾਵੇਗਾਓ
ਹਅਧੋਗਤਿਕੋਪ੍ਰਾ ਪਤਹੋਵੇਗਾਤਾਂਤੇ
ਹੇਮਹਾਂਪੁਰਖਜੀ ਇਸਦੇਮਾਸਨਾਲੋਂ
ਖੁਧਿਆਕਰਕੇਮਰ ਜਾਨਾਚੰਗਾਹੈਪ
ਰਐਸੇਦੁਸਟਦਾ ਮਾਸਖਾਣਾਮਹਾਂ

ਪਾਪਾਂਦਾਕਾਰਣਹੈ ਜਾਂਏਹਬਾਰਤਾਉਸਬ੍ਰਿਧਿਆਨੇਸੁਣਾਈਤਾਂਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਨੇਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸਟੀਉਨੋਪਰਕਰੀਤਾਂਉਸਮਿਰਤਕਦੀਅਤੇਬ੍ਰਿਧਿ
ਆਂਦੀਕੱਲਿਆਣਹੋਇਗਈ॥ ਤਾਂਫੇਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ
ਹੇਮਰਦਾਨਿਆਜੋਪ੍ਰਾਣੀਮਨੁਖਜਨਮਧਾਰਕਰਅਤੇਸਤਸੰਗਨਹੀ
ਕਰਦੇਉਨਕਾਹੋਣਾਹੀਨਿਹਫਲਹੈਅਤੇਜੋਸਪ੍ਰਾਣੀਕੋਨਿਰੰਕਾਰਮਨੁਖ
ਜਨਮਜੋਦੇਂਦਾਹੈਸੋਕੇਵਲਸਤਸੰਗਔਰਸੰਤਾਂਕੀਸੇਵਾਤੇਨਾਮਜਪ
ਣਾਇਸੀਵਾਸਤੇਮਨੁਖਦੇਹੀਮਿਲਤੀਹੈਪਰਹੇਮਰਦਾਨਾਜੋਐਸਾਅ
ਮੋਲਕਜਨਮਪਾਇਕਰਨਹੀਸਤਸੰਗਕਰਦੇਉਨਕੀਗਤਿਨਹੀਹੋਦੇ

ਗੀਤਾਂ ਉਪਦੇਸ ਸੀ ਮਹਾਰਾਜ ਉਨਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਕਰਕੇ ਓਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ॥ ਬੋਲਣਾ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਰਾਕਸਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

॥ਅਗੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਜੰਗਲ ਆਇਆ ਉਸ ਜੰਗਲ ਦੇ
ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਇ ਕਰ ਬੈਠ ਗਏ ਤਾਂ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਅਤੇ ਨਾਲ ਸੀ ਜ
ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਸ ਜੰਗਲ ਦੇ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰਾਕਸ ਫਿਰਦੇ ਨ
ਜ਼ਰੀ ਆਏ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਮੁਖ ਜ਼ਰਦ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਕਿਆ ਹੂਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏ
ਹ ਬਲਾਈ ਆਈ ਆਂ ਹੈ ਅਸਾਨੂੰ ਖਾਇ ਜਾਸਨ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਨਾ ਕਿਸੇ ਦਾ
ਡਰ ਅਤੇ ਨ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਮਾਰਸੀ ਅਤੇ ਅਸਾਡਾ ਜੀਵਣਾ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇ ਅਤੇ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹ ਤੇਰੇ ਨੇੜੇ
ਨਹੀ ਆਵਦੇ ਅਤੇ ਡਰ ਮਤਿ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕਰ
ਲਗਾ ਰਬਾਬ ਵਜਾਵਣ ਅਤੇ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਨ ਜਦ ਓਹ ਰਾਕਸਾਂ ਇਨ
ਨੂੰ ਡਿਠਾ ਤੇ ਆਖਨ ਲਗੇ ਵਾਹ ਰਬਾ ਅਸਾਡਾ ਅਹਾਰ ਆਇਆ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਜੋਹੜਾ ਉਨਾ ਦਾ ਸਰਦਾਰ ਸੀ ਉਸ ਦਾ ਵਡਾ ਸਰੀਰ ਤੇ ਕਾਲਾ ਮੂਹੁ ਵਿਚ
ਬੜੇ ਬੜੇ ਦੰਦ ਅਤੇ ਪਿੰਡੇ ਉਪਰ ਖਾਲ ਓਹ ਭੀ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹਿਨ ਲਗਾ
ਚਲੋ ਭਾਈ ਮਨੁਖਾ ਦਾ ਮਾਸ ਖਾਵੇ ਜਦ ਓਹ ਨੇੜੇ ਆਏ ਅਤੇ ਸਬਦ ਦੀ
ਅਵਾਜ ਕੰਨੀ ਪਈ ਤਾਂ ਉਨਾ ਦਾ ਮਨ ਸਾਂਤ ਹੋਇ ਗਿਆ ਤੇ ਪਾਸ ਆਣਿਆ
ਕੁ ਬਹਿਦੇ ਜਾਵਨ ਜਾਂ ਸਬਦ ਦਾ ਭੋਗ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਉਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅ
ਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਓਹ ਸਰਦਾਰ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਅਸੀ
ਤਾਮਸੀ ਸਰੀਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮਨੁਖਾਂ ਦਾ ਮਾਸ ਅਸੀ ਖਾਨੇ ਹਾਂ ਜਦ ਥੁਵਾਡ
ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਓਸੇ ਵਖਤ ਸਾਡਾ ਮਨ ਸਾਤ ਹੋਇ ਗਿਆ ਔਰ ਅ
ਸਾਂ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਕੇ ਆਪ ਦੇ ਸਬਦ ਕਰਕੇ ਸਾਡੀ ਗਤ ਹੋਵੇਗੀ ਜੀ ਐ
ਰਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਆਪ ਮੇਹਰ ਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਸਾਡੀ ਮੁਕਤ ਕਰੋ ਜੀ ਅਤੇ ਥੁਵਾਡੇ
ਦਰਸਨ ਵਿਚ ਏਹ ਗੁਣ ਹੈ ਜੋ ਆਏ ਸਾਮਾਰਨ ਵਾਸਤੇ ਤੇ ਦਰਸਨ ਕਰ
ਨ ਨਾਲ ਅਸੀ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਇ ਗਏ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਜਾਣਿਆ ਹੈ ਜੋ ਥੁਵਾਡੇ
ਪਾਸੋਂ ਸਾਡੀ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗੀ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁਸੀ ਦਇਆ ਦੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ

ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਮੁਕਤਿ ਕਰੋਗੇ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ [illegible] ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀਂ ਸ
ਤਿਨਾਮ ਦਾ ਜਾਪ ਜਪੋ ਅਤੇ ਹਾਰੂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਜਾਓ ਓਥੇ ਅਸੀਂ ਸਿਖੀ ਦੇ
ਵਾਇ ਆਏ ਹਾਂ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹਾਰੂ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਜਾਇਕਰ ਧਰਮਸਾਲ ਵਿਚ ਜਾ
ਇਕਰ ਟਹਿਲ ਕਰਿਆ ਕਰਹੁ ਅਤੇ ਨਾਮ ਜਪਿਆ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਦ ਫੜੀ ਗਤਿ
ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਤੇ [illegible] ਸਾਧ ਦੇਖੋਗੇ ਖਾਣਾ ਤਾਂ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੇਗੇ ਏਹ ਉਪ
ਦੇਸ ਕਰਕੇ ਓਥੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥ ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਸਿਧਾਂ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

॥ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠੇ ਸਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਗੋਰਖ ਦੇ ਤਪ ਦੀ ਜਾਹ ਗਾਹੇ ਜਿਥੇ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਨੇ ਤਿ
ਲਧਾ ਇਕਰ ਤਪ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਤਿਲਗੀਜ ਰਖਿਆ ਹੈ ਜੇਕਰ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਜੇਕਰ ਓਥੇ ਚਲੋ ਤਾਂ ਦਰਸਨ ਕਰ ਚਲੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਓਥੇ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਆਸਾਂ ਆ
ਖਿਆ ਚਲੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਸੀਂ ਅਖੀ ਮੀਟੋ ਜਾਂ ਅ
ਖੀ ਖੋਲੀਆਂ ਤੇ ਦੇਖੀਏ ਜੋ ਤਿਲਗੀਜ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਸਣ

ਲਾਇਕਰ ਬੈ ਠ ਗਏ ਅਤੇ
ਭੁ ਸਿਧ ਆਇ ਮਿਲੇ ਤੇ ਆਦੇ
ਸ ਕੀਤੀਓ ਨੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਾ ਆਦੇਸ ਰਖ ਕਉ ਆਦੇ
ਸ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਆਓ ਸਿ
ਧੋ ਜਤੀਓ ਨ ਬੈ ਬੈਠੀਏ ਜੀ
ਤਾਂ ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਜੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਅਗੇ
ਇਕ ਤਿਲੀਆ ਰਖਿਆ ਹੈ
ਮਨ ਵਿਕਰੀ ਓ ਨੇ ਭਾਈ ਦੇਖੀ
ਏਜੋ ਏਹ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਵਰਤਾਓ
ਦੇ ਹੋਨ ਅਤੇ ਸਿਧਾਂ ਆਪਨੇ
ਬਲ ਕਰਕੇ ਓਥੇ ਦਾ ਜਿਤਨਾ ਪਾਣੀ ਸੀ ਸੋ ਸਭ ਛਿਪਾਇ ਲਿਓ ਨੇ ਜਾ ਤਿਸ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਆਖਿਓ ਨੇ ਮਰਦਾਨਿਆ ਏਸ ਪਹਾੜੀ ਦੇ

ਸਾਤੁ ਰਿਧੀ ਕਪਲ ਮੰਨੀ ਜੀ ਤਪ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਤਿਨਾ ਦੇ [illegible] ਸਭ
ਦਾ ਭੁਰਿਆ ਹੈ ਤੇ ਤਿਨਾ ਦੀ ਸਮਾਧ ਲਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤੂੰਬਾ ਭਰ ਤਾ ਲੈ ਜਿਥੇ ਤੂੰਬਾ
ਭੁਰਾਇ ਕੇ ਆ ਜਾਈ ਪਰ ਪਿਛੇ ਮੁੜ ਕਰ ਦੇਖੀ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਉਸੀ ਤ
ਰਾ ਕੀਤਾ ਓਹ ਤੂੰਬਾ ਪਾਣੀ ਦਾ ਭੁਰਾਇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਏਦਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕੇ ਬਾਲਾ ਇਸ ਤਿਲ ਨੂੰ ਘੋਟ ਤਾਂ ਮੈ ਤਿਲ ਨੂੰ ਖੂਪਰ
ਗਾੜ੍ਹਿਆ ਤੇ ਓਧਰੋ ਜੋ ਤੂੰਬਾ ਰੁੜ੍ਹਿਆ ਸੋ ਉਸ ਦੀ ਨਦੀ ਹੋਇ ਗਈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਹਾ ਬਾਲਾ ਏਸ ਕੋ ਛਾਣ ਕਰ ਕਮੰਡਲ ਭਰ ਕੇ ਸਭ ਸਿਧਾਂ ਕੂ
ਦੇ ਵਰਤਾਇ ਦੇਓ ਤਾਂ ਮੈ ਸਭ ਕੂ ਉਹ ਵਰਤਾਇਆ ਸਭ ਸਿਧ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇ
ਗਏ॥ ਤਾਂ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਬੋਲਿਆ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਤਪਾ ਜੀ ਏਥੇ ਜੋ ਕੋਈ ਸਾ
ਧ ਆਇਆ ਹੈ ਸਭ ਪਰ ਸਿਧਾਂ ਕਾ ਜੋਰ ਪੜ ਜਾਤਾ ਹੈ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਆਪ ਤਾਂ
ਪੂਰਨ ਸਾਧ ਹੋ ਤਾਂ ਤੇ ਸਭ ਸਿਧ ਭੈ ਭੀਤ ਹੋਇ ਗਏ ਹੈਨ ਅਬ ਜੋ ਕੁਦਰਤ ਹੈ
ਸੋ ਪਰਮੇਸਰ ਆਪ ਕੋ ਹੀ ਬਖਸੀ ਹੈ॥ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਹੇ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਜੀ ਜਿਨਾ ਦੇ ਰਿਦੇ ਵਿਚ ਮਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੋਹ ਹੈ ਸੋ ਜਗ
ਤ ਕੇ ਪਰ ਬੇਧ ਕਰ ਕੇ ਮੜ੍ਹੀਆ ਬੰਨ ਬੈਠਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਆਸਣ ਛੋਡ ਕੇ ਦੁਆ
ਰੇ ਦੁਆਰੇ ਫਿਰਦੇ ਹੈਨ ਉਨਾ ਕਉ ਸਚ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇ ਓਹ ਮੋਹ ਮਮ
ਤਾ ਵਿਚ ਫਸੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਹਿਤਕਾਰੀ ਹੈਨ ਨਾ ਓਹ ਅਉਧੂਤ ਹੈ
ਨ ਤੇ ਨ ਓਹ ਗ੍ਰਿਸਤੀ ਹੈਨ ਸੁਣੋ ਜੋਗੀ ਸ੍ਰੀ ਜੀ ਤੁਸੀ ਜੋ ਆਪਣੇ ਆਸਣ ਤੇ
ਬੈਠੇ ਹੋ ਅਤੇ ਜੋ ਸੁਧ ਬ੍ਰਿਤੀ ਪਾਲਦੇ ਹੋ ਸੋ ਓਹ ਬੇਗੀ ਪਹੁੰਚੇਗੀ ਪਰ ਜੇ ਦੁਬ
ਧਾ ਸੁਭਾਵ ਮਨੋ ਦੂਰ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਅਤੇ ਜੋ ਘਰ ਘਰ ਮੰਗਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹੋ ਸੋ
ਸੁਭਾਵ ਨੂੰ ਸਰਮ ਨਹੀ ਆਵਦੀ ਸੋ ਤੁਸਾ ਸਿਦਕ ਰਖੋ ਕਰ ਗੁਰੂ ਦੇ ਉਪਾਰੇ
ਰਿਦੇ ਵਿਚ ਸਾਤ ਕਰੋ ਭਰੋਸਾ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਕਰੋ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹੋ ਤੇ ਸੁਣੋ ਤੇ ਗਾ
ਵਦੇ ਹੋ ਤੇ ਰੂਪ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਨਹੀ ਚੀਨਦੇ ਭਾਈ ਏਹ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੀ ਅਗਨਿ
ਭਲੀ ਤਰਾ ਜਲਾਂਵਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਤ ਬਿਨਾ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਕਮਾਏ ਬਗੈਰ
ਨਹੀ ਹੁੰਦੀ ਸਬਦ ਨਾਲ ਪਰਚੋ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਰ ਸਹਿਜ ਦੀ ਭਿਛਿਆ
ਵਿਚ ਰੇਨਾ ਖਾਓ ਤਾਂ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੋਗੇ ਤੇ ਜਬ ਲਗ ਗੁਰਾਂ ਨੂੰ
ਮਿਲ ਕਰ ਨਾਮ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਤਦ ਤਾਈ ਤੁਮਾਰੀ ਗਤੀ
ਨਹੀ ਹੋਤੀ ਤੇ ਜਿਤਨਾ ਚਿਰ ਏਸ ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਦਾ ਆਵਾਗੌਣ ਨਹੀ ਮਿਟਦ

ਅਤੇ ਬਾਸਨਾ ਦੇ ਬੰਧੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੀ ਫਾਹੀ [illegible] ਕਾਸਕੇ ਆਵਨ ਜਾਨਗੇ ਅ
ਦੇ ਚਿਤ ਨਹੀ ਰਖਦੇ ਅਤੇ ਜਤੀ ਕਹਾਂਉਦੇ ਹੈਨ [illegible]ਇਆ ਵਾਸਤੇ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀ ਵਿਚ
ਮਗਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਜੀਆਂ ਉਪਰ ਦਇਆ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਉਸਨੂ ਗਿਆਨ
ਦੀ ਜੋਤਿ ਦਾ ਉਜਾਲਾ ਨਹੀ ਹੁੰਦਾ ਤੇ ਓਹ ਸਭਨਾ ਜੰਜਾਲਾਂ ਮੋ ਡੁਬੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਉਤੇ
ਭੇਖ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਤੇ ਅੰਦਰੋ ਵਰਾਧ ਹੁਦੇ ਹੈਨ ਚਿੰਤਾ ਰੂਪੀ ਆਤਸਾ ਵਿਚ ਸੋਧ੍ਰਿ
ਨਾ ਨਾਮ ਦਾਨ ਦੇ ਪਾਰ ਕੈਸੇ ਉਤਰਨਗੇ ਅਤੇ ਫਰਕਦੀਆਂ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕੰਨੀ ਪਾਇਕਰ
ਤੇ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਦੇ ਰਸਾਂ ਦੇ ਸੁਆਦਾਂ ਵਿਚ ਰੁਧੇ ਹੈ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਤੇ ਬਿਨ ਮੁਕਤ ਨ
ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਤੇ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਾ ਦੇ ਸਬਦ ਕੋ ਵਿਚਾਰਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਤਤਕਾਲ ਹੀ ਮੁਕਤ ਕਉ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਦੇ ਖਜਾਨੇ ਵਿਚ ਨਵਾ ਨਿਧਾਂ ਸਿਧਾਂ ਹਾਜਰ ਹੈ
ਨ ਗੁਰੂ ਸਭ ਕੁਛ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥ ਹੈਨ ਜਿਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਜਤ ਸਤ ਸੰਜ
ਮ ਹੈ ਤਿਸ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੇ ਮੁਕਤ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਜਿਸ ਜੋਗੀ ਦੇ ਚਿਤ ਵਿਚ ਏ
ਹ ਚੀਜਾਂ ਹੈਨ ਸੋ ਜੋਗੀ ਤਿਨ ਭਵਨਾ ਕਾ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹ ਬਾਤ ਸਤਗੁਰਾ ਦੀ ਸੁ
ਣਕਰ ਸਭ ਸਿਧ ਚਰਨੀ ਆਣ ਲਗੇ ਅਤੇ ਓਥੇ ਹੀ ਸਿਧ ਗੋਸਟ ਬਾਣੀ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਚਾਰਨ ਕਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭਨਾ ਸਿਧਾਂ ਦੇ ਮਨ ਸਾਂਤ ਆ
ਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਭੰਗਰ ਨਾਥ ਨੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਗਰਬ ਕੀਤ
ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗ ਜੋ ਮੈ ਅਵਧੂਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਉ ਕਹਿਓਸ
ਤਪਾ ਜੀ ਕੁਛ ਕਰਾਮਾਤ ਦਿਖਲਾਓ ਤਉ ਤੁਮਾਰੇ ਆਗੇ ਨਿਵੇਂਗੇ ਹਮ ਏਹੁ ਕ
ਹਿ ਕਰ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਰਬਾਬ ਲੈਕਰ ਉਡ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭੰਗਰ ਨਾਥ
ਕੀ ਚਲਾਕੀ ਦੇਖਿਕਰ ਆਪਣੀ ਖੜਾਉ ਕਉ ਹੁਕਮ ਕੀਆ ਕੇ ਜਾਇਕੇ ਭੰਗ
ਰ ਨਾਥ ਕਉ ਮਾਰ ਮਾਰ ਕਰ ਉਤਾਰ ਲਿਆਉ ਤਾਂ ਖੜਾਉ ਉਸੀ ਵਕਤ ਉਡੀ ਜਾਇ
ਕਰ ਭੰਗਰ ਨਾਥ ਕੋ ਮਾਰਕੇ ਲਿਆਈ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਰਬਾਬ ਦਿਤਾ ਤੇ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਸਰਮਿੰਦਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨੇ ਕਹਾ ਕਿਉ ਭੰਗਰ
ਨਾਥ ਦੇਖੀ ਤਪੇ ਕੀ ਕਰਾਮਾਤ ਮਾਰ ਖਾਧੇ ਬਿਨਾ ਨਾ ਰਹਿ ਸਕਿਓ ਤਾਂ ਸਭਨਾ
ਸਿਧਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਅਤੇ ਸਭ ਉਪਰ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਤੇ ਜੋ
ਸਿਧ ਗੋਸਟ ਉਚਰੀ ਹੈ ਸੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕੇ ਜੋ ਕੋਈ ਏਸ ਗੋਸਟਿ
ਸੁਣੇਗਾ ਸੁਣਾਵੇਗਾ ਸੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਕਉ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਸਿਖ ਏ
ਸ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੇਗਾ ਸੋ ਗਤੀ ਪਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਭ ਸਿਧ ਵਿਦਾ ਹੋਏ ਗੁਰਾ ਪਾਸੋ।

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ [illegible] ਕੀ ਚਲੀ॥
॥ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਿਦਿ
ਆ ਹੂਏ ਤਾਂ ਮੈਨੇ ਹਾਥ ਜੋੜ ਕਰ ਕਹਾ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਜੀ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰ
ਦ ਜੀ ਲੰਕ ਪਰ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕਰੀ ਹੈ ਤੇ ਸਮੁੰਦਰ ਪਰ ਪੁਲ ਬਾਧਿਆ ਹੈ ਸੈਨ
ਾ ਪਾਰ ਉਤਾਰਨੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਓਹ ਅਸਥਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਦੇਖਦੇ ਚਲੀਏ
ਜੀ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਖੀਂ ਮੀਟੋ ਤਾਂ ਅ
ਸਾਂ ਅਖੀਂ ਮੀਟੀਆਂ ਜਦ ਖੋਲੀਆਂ ਤਾਂ ਸੇਤ ਬੰਦ ਰਾਮੇਸਰ ਉਪਰ ਜਾਇ
ਖੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਏਹ ਸਿਵ ਲਿੰਗ ਏਥੇ
ਕੈਸਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦ ਜੀ ਖਲਦਾ ਅ
ਰੰਕੀਆ ਤੇ ਬਾਂਦਰਾਂ ਨੂੰ ਪਰਬਤ ਲੈਣੇ ਵਾਸਤੇ ਭੇਜੇ ਹੈਨ ਉਸ ਵਖ ਕਾਰਜ
ਦੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਵਾਸਤੇ ਏਹ ਰਾਮੇਸਰ ਸਿਵ ਜੀ ਕਾ ਅਸਥਾਪਨ ਕੀਆ
ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਂਦਰਾਂ ਕਉ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਜਦ ਪਥਰ ਲਿਆਏ ਤੇ ਰਾਮਚੰਦ ਕ
ਹਾ ਏਨਾ ਪਥਰਾਂ ਉਤੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਖ ਕਰ ਤਾਰ ਦੇਓ ਤਾਰੇ ਸਭ ਪੁਲ ਬਣ
ਗਿਆ ਤੇ ਸੈਨਾ ਪਾਰ ਹੋਇ ਗਈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਪ੍ਰਸਨ ਕੀਤਾ ਹੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦ [illegible] ਤਾਂ ਸਮੁੰਦਰ ਕੋ ਸੁਕਾਇ ਦੇਤੇ ਤਾਂ ਸੈਨਾ ਪਾਰ ਲੰਘ
ਚਲੇਤੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਰਾਮਚੰਦਰ ਮ੍ਰਯਾਦਾ ਪੁ
ਰਸੋਤਮ ਸੇ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਉਨਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਕੇ ਸਾਡਾ ਦਰਸਨ ਸਭਨਾਂ ਨੇ
ਕਾ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਨਾਮ ਕਰਕੇ ਸੰਸਾਰ ਪਾਰ ਉਤਰੇਗਾ ਏਸ ਵਾਸਤੇ
ਮਹਾਰਾਜ ਨੇ ਪੁਲ ਬਾਧਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿ
ਆ ਤੇ ਕਹਾ ਸਤ ਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਕਹਿਆ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਚਲੋ ਭਾਈ
ਸਭ ਨੂੰ ਲੰਕਾ ਦਿਖਾਇ ਲਿਆਵੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਲ
ਉਪਰ ਦੀ ਚਲੋਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਿਆਂ ਪੁਲ ਤਾਂ ਬਧਾ ਸੀ
ਤੇ ਲੰਕਾ ਜਿਤ ਕਰ ਫੇਰ ਤੋੜ ਛਡੀ ਸੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ
ਹੋਰ ਕਿਥੋਂ ਦੀ ਚਲੋਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਿਆ ਜਿਸ ਨਾਮ ਦੇ
ਆਸਰੇ ਪੁਲ ਬਧਾ ਸੀ ਤਿਸ ਨਾਮ ਦੇ ਆਸਰੇ ਅਸੀ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਚਲ
ਗੇ ਏਹੁ ਕਹਿ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਉਤੋਂ ਦੀ ਤੁਰੇ ਗਏ ਅਤੇ ਪਿਛੇ
ਪਿਛੇ ਅਸੀਂ ਤੁਰੇ ਗਏ ਤਾਂ ਲੰਕਾ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਤਾਂ ਓਥੇ ਅਗੇ ਰਕ

ਸ ਰਿਦੇ ਹੈਸਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ [illegible] ਗਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ
ਦੇਹ ਨੂੰ ਅਨਿਤ ਜਾਣਕੇ ਤੇ ਸਬਦ [illegible] ਦਾ ਆਪ ਸਰੂਪ ਭੂਤ ਤੇਰਾ ਫਲ ਜਾਵੇ
ਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮੈ ਪੜਦਾ ਸੁਣਦਾ ਸਾਂ ਪਰ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਅ
ਮਰੇ ਬਚਨ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਨਿਸਚਾ ਹੋਈ ਹੈ ਸੁਣ ਭਾਵੇਂ ਸੈਂਕੜਾ ਜੀਵਾਂ ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਹੁਣੇ
ਹੀ ਮਰਾਂ ਮੈਨੂੰ ਦੇਹ ਨਾਲ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਕੋਈ ਨਾਹੀ [illegible]
ਰਦੇ ਸਾਹੇ ਤੇ ਮੈ ਹਿ ਮੈ ਹਭੀ ਇਸ ਦੇਹ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨ ਛਡਿਆ ਹੈ ਹੁਣ ਚਾਹੇ ਕਰ
ਦੇਈ ਸੇ ਜਾਂ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਦੋ ਇ ਰਾਕਸ ਆਇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਖਲੋ ਤੇ ਅ
ਖਣ ਲਗੇ ਤੁਸੀ ਕਉਣ ਹੋ ਅਤੇ ਕਿਥੋਂ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਭਾਈ ਅਸੀ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਦੇ ਦੂਤ ਹਾਂ ਅਤੇ ਭਭੀਛਣ ਕੋ ਮਿਲਣੇ ਆਏ ਹਾਂ ਤਾਂ ਓ
ਨਾ ਰਾਕਸਾਂ ਨੇ ਜਾਇ ਕਰ ਰਾਜੇ ਭਭੀਛਣ ਕੋ ਤਿਨਾ ਮਾਨੁਖਾਂ ਪ੍ਰਦੇਸੀ ਮਿਲਣ
ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਹੈ ਤੇ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਜੋ ਅਸੀ ਰਾਮ ਜੀ ਕੇ ਦੂਤ ਹਾਂ ਜਾਂ ਏਹੁ ਬਾਤ ਭ
ਭੀਛਣ ਨੇ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਨੰਗੀ ਪੈਰੀ ਨਾਲ ਮੰਤ੍ਰੀਆਂ ਕੇ ਲੈਕੇ ਆਇ ਪਹੁਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾ ਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਫਲ ਫੁਲ ਮੇਵੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਭੇਟਾ ਕ
ਰੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾਂ ਹੇ ਭਭੀਛਣ ਜੋ ਏਵੇਂ ਤੁਸੀ ਰਾਮ ਜੀ ਤੇ ਵਿਛੜੇ ਹੋ ਤਾਂ ਭਭੀ
ਛਣ ਨੇ ਕਹਾ ਸੰਤ ਜੀ ਜਦੋਂ ਮਹਾਰਾਜ ਤੇ ਮੈ ਵਿਦਿਆ ਹੋਇਆ ਸਾਂ ਤਦੋਂ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ
ਜੀ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਕਹਿਆ ਸੀ ਹੇ ਭਭੀਛਣ ਵਿਛੜੀਦਾ ਤਦੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਰਿਦੇ
ਤੇ ਨਾਮ ਭੁਲ ਜਾਵੇ ਸੋ ਸੰਤ ਜੀ ਮੈ ਤਾਂ ਹਰ ਦਮ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦ ਦਾ ਨਾਮ ਸਿ
ਮਰਦਾ ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਰਿਦੇ ਤੇ ਕਦੀ ਮਹਾਰਾਜ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀ ਭੁਲਾ ਤੇ ਮੈ ਨਾਮ ਅ
ਰ ਨਾਮੀ ਕੋ ਅਭੇਦ ਕਰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਜਦ ਮੈ ਰਾਮ ਜੀ ਕੋ ਮਿਲਿਆ ਸ
ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਰਿਦੇ ਵਿਚ ਰਾਜ ਦੀ ਚਾਹ ਸੀ ਅਤੇ ਜਦ ਮੈ ਜਾਇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਜੀ ਕਾ ਦ
ਰਸਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੈ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅੰਧੇ ਖੂਹ ਦੀ ਨਿਆਈ ਜਾਣਿਆ ਕਿਉਂਜੋ
ਜੀ ਪਿਆਂ ਵਿਚ ਪਿਆ ਫੇਰ ਦਰਸਨ ਨਹੀ ਹੋਨਾ ਅਤੇ ਨਿਹਕਾਮ ਹੋਇਕੇ
ਭੇਟ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦ ਕਹਾ ਆਖੁ ਲੰਕੇਸ ਤਾਂ ਮੈ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੇ ਮਹਾਰਾ
ਜ ਜੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਜ ਦੀ ਚਾਹ ਨਹੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਭਭੀਛਣ ਜੋ
ਪਹਿਲੇ ਤੁਧ ਧਾਰਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਰਾਜ ਦੀ ਆਸ ਸੀ ਤੇਰੇ ਮਨ ਮੈ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਬਿਰਦ ਹੈ
ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਜਾਗਿਆ ਹੁਕਮ ਨੇਕ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨੀ ਤੇ ਪਿਛੋਂ ਨਿਹਕਾਮ
ਕਰਕੇ ਉਸ ਕਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨਾ ਤਾਂ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨਾ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇ

ਕਿਆ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾਹੇਭਭੀਛਨਤੂੰਧੰਨਹੈਰਾਮਜੀਤੈਨੂੰ
ਤਰੇਹੀਜੀਵਨਮੁਕਤੀਦਿਤੀਹੈਭਭੀਛਨਤੂੰਚਿਰਜੀਵਨਰਹੁਤਾਂਫੇ
ਭਭੀਛਨਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਅਗੇਬੇਨਤੀਕੀਤੀਹੇਸੰਤਜੀਪਰਮੇਸਰਦੇ
ਚਰਨੈਤਾਂ ... ਨਹੀਤਾਂਤੇਹੇਸੰਤਜੀਆਪਕਿਰਪਾ ...
ਈਮੈਸਾਉਪ੍ਰਦੇਸਕਰੋਜੋਜਿਸਤੇਮਨਕਉ ਸਾਂਤਆਵੇ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਕਹਿਆਭਭੀਛਨ ਜਿਸਵਕਤਰਾਮਜੀਪੁਲਬਧਾਹੈਤਿਸਵਕਤ
ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਜਾਪਕਰਕੇਰਾਮਨਾਮਪਰਬਤਾਂਉਪਰਲਿਖਕੈਤੇਜਲਉ
ਪਰਪਥਰਤਾਰੇਤੇਲੰਕਾਲੁਟੀਤੇਦੈਤਮਾਰੇਤੇਗੁਰਮੁਖਰਾਮਜੀਤਾਰੇਤੇ
ਤੀਕਰੋੜਦੇਵਤਾ ਉਧਾਰੇ। (ਭਾਵਅਰਥ) ਜੋਗੁਰਦੇਬਚਨ
ਹੈਨਸੋਭਵਜਲਕੀਪੁਲਹੈਤੇਲੰਕਾਆਦਿਦਿਆਹੈਸੋਉਨਾਲੁਟੀਹੈਕ
ਮਕ੍ਰੋਧਆਦਿਦੈਤਾਂਕੋਮਾਰਿਆਤੇਰਾਮਕ੍ਰਿਨਾਮਜੋਹੈਸੋਚੰਦ੍ਰਮਾਵਤਉਸ
ਦੇਅਭਿਆਸਕਰਕੇਮਨਰੂਪੀਭੁਜੰਗਕੋਮਾਰਕੈਉਸਕੋ ਵਸਕੀਤਾਅਤੇ
ਗੁਰਮੁਖਸੰਤਾਂਨੇਮਨਮਾਰਨਦਾਭੇਦਦਸਿਆਂਤੇਗੁਰਾਂਦੇਬਚਨਾਂਕਰਕੇ
ਗਿਆਨਰੂਪੀਸਮੁਦ੍ਰਮੇਂਅਗਿਆਨੀਪਥਰਾਂਕੋਤਾਰਿਆਹੈਤੇਤੇਤੀਕਰੋ
ੜੀਦੇਵਤਿਆਂਦੀਨਿਆਈਅਗਿਆਨੀਹੈਤਿਨਾਦਾਉਧਾਰਸ੍ਰੀਮਹਾ
ਰਾਜਨੇਤਾਰੇਹੈਨ ਹੇਭਭੀਛਨਤੂੰਸਾਂਗੁਰਾਂਦੇਬਚਨਦਾਅਭਿਆਸਕ
ਰਨਾਤੇਸੰਤਾਂਕਾਸੰਗਕਰਨਾਰਾਮਨਾਮਕਾਭਜਨਕਰਨਾਤਬਤੇਰਾਭੀ
ਉਧਾਰਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂਭਭੀਛਨਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਅੰਗਦਜੀ ਭਭੀਛਨਕੋਕਹਿਆ ਹੇਭਗਤਜੀਏਥੇਹਨੂਮਾਨਜੀਸੁ
ਣੀਦੇਹੈਨ ਸੋਭਭੀਛਨਨੇਕਹਿਆਸੰਤਜੀਹਨੂਮਾਨਤਾਂਰਾਵਣਦੀਚਿ
ਖਾਉਪਰਬੈਠਾਰਹਿੰਦਾਹੈ ਪਰਹੁਕਮਕਰੋਤਾਂਸਦਲਿਆਵੀਏਪਰਉ
ਸਨੇਸ੍ਰੀਰਾਮਜੀਦੇਰੂਪਸਦਾਮਥਾਟੇਕਿਆਹੈ ਅਗੇਨਹੀਟੇਕਦਾ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਜੀਕਹਾਅਸੀਉਸਨੂੰਰਾਮਜੀਕਾਹੀਦਰਸਨਕਰਵਾਈਅਨਗੇ
ਤਾਂਭਭੀਛਨਨੇਹਨੂਮਾਨਜੀਕਉਸਦਵਾਇਆਅਤੇਏਧਰਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਜੀਰਾਮਬਨੇਤੇਮੈਨੂੰਲਛਮਣਬਣਾਇਆਤੇਮਰਦਾਨੇਕੋਸੀਤਾ
ਕੀਤਾ ਤਾਂਹਨੂਮਾਨਨੇਦੇਖਕਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤਾਂਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਹੇਹਨੂਮਾਨਸਾਨੂੰਤੂੰਸਰਬਦਿਆਪੀਜਾਣਿਆਕਰਤਾਂਤੂੰ

ਕਰੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਜੀ ਤੇ ਨਹੀਂ ਛਿਪੇ ... ਹੋਏ ਹਨੂਮਾਨ ਤੂੰ ਏਹੋ ਜਾਣਕੇ ਜੋ ਜੀਵ
ਦੇਹਧਾਰੀ ਹੈਨ ਸੋ ਸਭ ਉਨ ਦੇ ਹੀ ਹੈਨ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਜੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਸਭ
ਉਸੀ ਸੀਤਾ ਲਛਮਣ ਰਾਮ ਰੂਪ ਧਾਰਿਆ ਤੇ ਓਹੀ ... ਸੁਗ੍ਰੀਵ ਔਰ
ਅੰਗਦ ਤੇ ਹਨੂਮਾਨ ਏਸ ਬਹੁਰੂਪ ਸੀਤਾ ਧਾਰਨ ਕਰੇ ਹੈਨ ... ਹੋਆ ਦ
ਨ ਕੇ ਹੈਨ ਏਹ ਸਬ ਰਾਮ ਜੀ ਕੀ ਸਾਤਿਆ ਕਰਕੇ ... ਰੂਪ ਧਾਰ
ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਸਿਖਿਤ ਵੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਪ੍ਰਲੈ ਵੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਤੇਰਾ ਮਜੀਸ
ਰਬ ਵਿਆਪੀ ਹੈਨ ਤਾਂ ਹਨੂਮਾਨ ਨੇ ਕਹਿਆ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਮੈਂ ਆਪ ਨੂੰ ਹੀ
ਕਜਰੂਦਾਹਾ ਉਪਾਸਨ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਹਾਡ ਦਾ ਸਹਾ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕਰਕੇ ਵੀ
ਆਪ ਕੋ ਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੋ ਤੇ ਗਿਆਨ ਕਰਕੇ ਵੀ ਆਪ ਹੀ ਸਾਰੇ ਰਮੇ ਹੋਏ ਹੋ
ਅਤੇ ਮੈਂ ਤਾਂ ਰੂਛਨ ਹੀ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਰਗਰੂ ਪਾਰਖਨੀ ਜੀ ਇਤਨੀ ਬਰਬਾਰ
ਰਕੇ ਹਨੂਮਾਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਰਹਿਆ ਆਪ
ਨੇ ਅਸਥਾਨ ਕੋ ਅਤੇ ਭਭੀਛਨ ਭੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕੇ ਜਾਂਦਾ ਰਿਆ
ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਨ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਤੇ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਆਪਨਾ
ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਓਥੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖਿਆ ਹੇ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪ ਮਿਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਬਗਦਾਦ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦਿਖਾਇ ਕੇ ਖੜ
ਨੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਂ ਜੋ ਕਹਿੰਦਾ ਸੋ ਦਿਖਾਇ ਖੜ
ਗੇ॥ ਏਹ ਕਹਿ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਚਲ ਦੇਰ ਹਾ।

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਸਹਰ ਬਗਦਾਦ ਦੀ ਚਲੀ॥

ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹੈ ਹੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਜਾਂ ਓਥੋਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਰੇ ਜਾਂ ਦੇਸ
ਬਗਦਾਦ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਲਗਾ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹਨੇ
ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਰੋਦ ਬੰਦ ਕਰੋ ਏਥੇ ਪੀਰ ਜੀ ਆਵਨਗੇ ਤਾਂ
ਗੁਸੇ ਹੋਵਨਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜਦ ਖੁਦਾ ਦਾ ਗੁਰੂ ਆਵੇਗਾ
ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਰੋਦ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਪੀਰ ਮੁਰੀਦਾਂ ਦੇ
ਸਮੇਤ ਹੀ ਆਇ ਵੜ ਹਾਂ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਾ ਸਰੋਦ ਬੰਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਿਨ ਸਰੋਦ ਤੋ ਰੂਹ ਖੁਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਜਿਸ ਦੇ
ਸੇ ਬਾਦੇ ਆਦਮ ਨੇ ਬੁਤ ਬਨਾਏ ਹੈਨ ਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਰੂਹ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਨ
ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਸਚੇ ਨੇ ਫਰਿਸਤਿਆ ਕੋ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸਿਰ ਵਿਚ

ਜੋਸਰੋਦਕਰੇ ਤਾਦ੍ਰਿਸਟਿਆਇਸਮ[illegible]ਜੋਗਵਿਚਸਰੋਦਕੀਤਾ ਤਦਰੂ
ਹਵਿਚਦਾਖਲਹੋਇਆਹੈ ਜੇਕਰ ਆਖੇਕੇਪੈਗੰਬਰਨੇਸਰੋਦਬੰਦਕੀ
ਤੇਹੈਨ ਤਾਪੈਗੰਬਰਨੇਤਾ ਬਦਫੈਲੀਸਰੋਦਬੰਦਕੀਤਾਹੈਕੁਛਰਬਦੇ
ਗਾਇਦੇਸਰੋਦਤਾਨਹੀਬੰਦਕੀਤਾ ਤੇਬਦਫੈਲੀਏਸਵਾਸਤੇਬੰਦਕੀਤੇ
ਹੈਨਕੇਏਨਾਲੋਕਾਦੀਉਮਰਨਾਜਾਇਆਜਾਵੇ ਸੋਤੁਸੀਰਬਦਾਜਾਂਦੇ
ਸਰੋਦ ਕਿਉਬੰਦਕਰਦੇਹੋਏਹਤਾਖੁਦਾਇਦੀਸਿਫਤਦਾਸਰੋਦਹੈ। ਤਾ
ਪੀਰਨੇਕਹਾ ਸਾਡੇਪੈਗੰਬਰਨੇਜਿਮੀਤੇਅਸਮਾਨਾਮੇਖੁਦਾਇਦੀਸਿਫ
ਤਕਹੀਹੈ ਤੇਸਰੋਦਮਨੇਕੀਤਾਹੈ॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾਪੀ
ਰਜੀ ਲਖਅਕਾਸਤੇ ਲਖਪਾਤਾਲਹੈਨ ਤਿਨਾਦੇਓੜਕਨੂੰਭਾਲਦੇਭਾ
ਲਦੇਥਕਪਏਹੈਨ ਉਨਾਦਾਅੰਤਨਹੀਪਾਇਆ ਤੇਵੇਦਵੀਏਹੋਈਕਹ
ਦੇਹੈਨਕੇ ਬਿਅੰਤਹੈ ਬਿਅੰਤਹੈ॥ ਤਾਂਪੀਰਨੇਕਹਿਆਸਾਡੇਪੈਗੰਬ
ਰਨੇਸਤਅਕਾਸਤੇਸਤਪਾਤਾਲ ਕਹੇਹੈਨ ਉਨਾਨੇਬਹੁਤਡਿਠੇਹਨਕੇ
ਨਹੀਡਿਠੇ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਡਿਠੇਹੈਨ ਤਾਂਪੀਰਨੇਕਹਾਕਿਥੋਡਿ
ਠੇਹੈਨ ਤਾਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕਹਾਜਿਸਵੇਲੇਹਜਰਤਜਬਰਾਈਲਪੈਗੰਬ
ਰਕੋ ਮਹਿਰਾਜਮੇਲਏਗਏਸਨ ਤੇਰਸਤੇ ਵਿਚਇਕਕਤਾਰਊਠਾਂਦੀ
ਲੰਘਦੀਜਾਂਦੀਹੈ ਤਾਂਪੈਗੰਬਰ ਖਲੋਇਰਹੇ ਤਾਜਬਰਾਈਲਪੁਛਿਆ
ਖਲੋਤੇਕਿਉਹੋ ਤਾਂਪੈਗੰਬਰ ਕਹਾ ਕਤਾਰ ਲੰਘਜਾਵੇਗੀਤਾ ਲੰਘਾਂਗੇ
ਤਾ ਹਜਰਤ ਜਬਰਾਈਲਕਹਾ ਕੇਅਜੇਮੇਭੀਪੈਦਾਨਹੀਸਾਹੋਇਆ
ਜਦਦੀਏਹਕਤਾਰਲੰਘਦੀਹੈ ਤਾਪੈਗੰਬਰਨੇਕਹਾਕੇਦੇਖਨਾਚਾਹੀਏ
ਜੋਕਿਆਹੈਤਾ ਉਸਕਤਾਰਵਿਚੋਇਕਊਠਖੋਲਕੇਦੇਖਾਤੇਇਕਊਠਉ
ਪਰਦੋਇਦੋਇਸੰਦੂਕਹੈਨ ਤੇਤਾਲੇਲਗੇਹੋਏਤੇਤਾਲੀਆਨਾਲਹੈ
ਨਜਦਸੰਦੂਕ ਖੋਲਿਆ ਤੇਕਿਆਦੇਖਨਜੇਸੰਦੂਕਆਂਡਿਆਦਾਭਰਿ
ਆਹੋਇਆਹੈ ਜਾਂਇਕਆਂਡਾਖੋਲਿਆਤੇ ਹਜਰਤ ਜਬਰਾਈਲਤੇਪੈਗੰ
ਬਰਦੋਨੋਆਂਡੇਵਿਚਪ੍ਰਵੇਸਕਰਗਏਤਾਂਕਿਆਦੇਖਨਜੋਇਕਇਕਹ
ਜਰਤਜਬਰਾਈਲ ਤੇਇਕਇਕ ਪੈਗੰਬਰਅਗੇਬੈਠੇਹੈਨਹਰਆਂਡੇ
ਵਿਚਤਾਂਓਥੋਨਿਕਲਗਏ ਤਾਹੈਰਾਨਹੋਏ ਤਾਜਬਰਾਈਲਕਹਾਬਾਕੀ
ਦੇਆਂਡਿਆਂਵਿਚਭੀਇਸੇਤਰਾਂਹੈਨ ਤੇਕਤਾਰਦਾਬੇਸੀਹਿਸਾਬਨਹੀ

ਆਉਂਦਾ ਤੇ ਅ... ਇਕ ਆਤੇ ਦੇ ਗਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ ਸੋ ਮਹਾਰਾਜ ਦੀ ਕੁ
ਦਰਤ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਜੈਸੇ ਭਗਵਤ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਰੋਮ
ਹੈਨ ਸੋ ਬਿਰਛ ਹੈਨ ਤੇ ਬਿਰਛ ਰੂਪੀ ਦਰਖਤਾਂ ਕੇ ਸ... ਮੇਂ ਰੂਪੀ ਦਰਖਤੋਂ
... ਤਿਨਾਂ ਦਿਖੋ ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਦਾ ਸਰੀਰ ਹੈ ਜੈਸੇ ... ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪ
ਈਦਾ ਸੋਈ ਸਦੇ ਰੋਮਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ... ਪੈਗੰਬਰ ਨੂੰ ਜਬਰਾਈਲ
ਲੇ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਓਥੇ ਪੈਗੰਬਰ ਨਾਲ ਪਰਦੇ ਵਿਚ ਗਲਾਂ ਹੋਈਆਂ ਹੈਨ
ਜੈਸੇ ਪੈਗੰਬਰ ਬਾਹਰ ਪ੍ਰਗਟੀ ਬਾਪਦਾ ਸੀ ਤੇ ਪਰਦੇ ਵਿਚ ਖੁਦਾਇ ਦੀ
ਸਬੀਹ ਦਿਸਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਅਵਾਜ ਹੋਈ ਐ ਪੈਗੰਬਰ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਸਬੀਹ
ਨਹੀਂ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸਬੀਹ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਆਪਣੇ ਰੂਪ ਦੀ ਸੂਰਤ ਸਭ ਜਗਾ ਹੈ ਤੇ
ਸਾਫ ਸੀਸੇ ਵਿਚ ਨਜਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਮੈਂ ਸਭ ਜਗਾ ਹਾਂ ਅਤੇ
ਤੇਰਾ ਆਇਨਾ ਸਾਫ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਵਿਚ ਮੇਰੀ ਸਬੀਹ ਨਜਰ ਆ
ਉਂਦੀ ਪਰ ਏਹ ਸਰਾ ਮੇਰਾ ਗਾਇਬ ਰੱਖੀਂ ਤੇ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਸਾਹਿਰ ਗਾਬਿ ਨਜੀ
ਕ੍ਰਾ ਤੂੰ ਤ ਮੇਰਾ ਛਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਏਹ ਗਲ ਕਰਕੇ ਪੈਗੰਬਰ ਮੁੜ ਆ
ਇਆ ਅਗੇ ਦੇਵਨ ਮਜਲੂਲ ਰਾਹ ਵਿਚ ਅਵਾਜ ਕਰਕੇ ਆਖੇ ਹੈ ਪੈਗੰਬ
ਰ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੂਰਤ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਤੇ ਤੂੰ ਕਿਥੇ ਢੂੰਢ
ਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਏਹ ਸੁਣ ਕਰ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਪੈਗੰਬਰ ਨੇ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਜ
ਇਕਰ ਅਰਜ ਕਰੀ ਕੇ ਹੇ ਪਰਵਦਗਾਰ ਜੋ ਸਭੇ ਤਦਾ ਮੈਨੂੰ ਹੁਕਮ ਸੀ
ਕੇ ਗਾਇਬ ਰਖਣਾ ਸੋ ਭੇਤ ਤਾਂ ਰਾਹ ਵਿਚ ਇਕ ਮਸਤਾਨੇ ਨੇ ਸੁਣਾਇ
ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਦਰਗਾਹ ਥੀਂ ਅਵਾਜ ਆਈ ਕੇ ਦਾਨੇ ਦੀਵਾਨੇ ਮਸਤਾਨੇ ਏਹ
ਸਬ ਮੇਰੀ ਸੂਰਤ ਹੈ ਇਨਾਂ ਪਾਸੋਂ ਮੈਂ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਲੁਕਾਵਦਾ ਜੋ ਦਾਨੇ ਹੈਨ ਉ
ਨਾਂ ਦੇ ਪਿਛੇ ਸਭ ਲਗਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਗਾਫਲਾਂ ਜੈਸਦੇ ਮਗਰ ਲਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੇ ਦੇ
ਰਾਜਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਬਣੇ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ
ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਹਜਰਤ ਦੀਨ ਨਾਮ ਧਰਾਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਾ
ਮੈਂ ਕੰਬਰ ਨੂੰ ਵਕਤ ਪਾਇਆ ਬਹੁਤ ਮੁਦਤ ਗੁਜਰੀ ਹੈ ਸਭ ਲੋਕ ਇਮ
ਨਬੀ ਦੇ ਰਾਹ ਨੇ ਨਮਾਜ ਰੋਜਾ ਛੋਡਕੇ ਤਰਗਬਰ ਸਾਹ ਵਕਤ ਬਖੀਲੀ ਮੇਂ ਵ
ਰਤ ਰਹੇ ਹੈਨ ਦੀਨ ਵਡਾ ਅਜਾਜ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਹੋਇਆ ਹੈ
ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਦੀਨ ਨੂੰ ਹਜਰਤ ਦਿਤੀ ਫੇਰ ਨੀ ਸੇਰੇ ਜਵਾਨ

ਦਿਤੀ ਹੈ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਤਸਬੀ ਸਿਖਾਈ ਹੈ॥ ਅਤੇ
ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਇਸ ਜਮਾਨੇ ਵਿਚ ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਹੋ ਅਤੇ ਕਿਸ ਖਾਨਦਾਨ ਦੇ ਆ
ਪ ਸਾਹਿਬ ਹੋ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਪੀਰ ਜੀ ਅਬਦੁਲ
ਤੁਸਾਡੇ ਦੋ ਪੀਰ ਹੋਏ ਹੈਂ ਅਬਦੁਲ ਰਹਿਮਾਨ ਤਿਸ ਨੇ ਨੌ ਖਾਨਦਾਨ ਕੀਤੇ।
ਦੂਜਾ ਅਬਦੁਲ ਵਾਹਦ ਪੰਜ ਖਾਨਦਾਨ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਚੌਦਾਂ ਖਾਨਦਾਨ ਬਣਾ
ਏ ਫਿਰ ਕੇ ਸੋ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਖਾਨਦਾਨ ਦੇ ਨਾਹੀ॥ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਹਾਂ
ਜੋ ਧਰਮ ਦੀ ਹਾਨੀ ਹੋਈ ਅਤੇ ਹਿੰਦੂਆਂ ਨੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਭ ਛਡ ਦਿਤਾ ਹੈ॥
ਜੋ ਵੇਦਾਂ ਦੀ ਬਿਧੀ ਵਾਸਤੇ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੀ ਰਖਯਾ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੇ
ਸਾਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਿਆ ਈਮਾਨ ਲੈਵੋ ਕਿਸੇ ਖਾਨਦਾਨ ਦੇ ਹੋਵੋ
ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਸੰਗਸਾਰ ਕਰਾਂਗੇ॥ ਜਦ ਪੀਰ ਨੇ ਏਹ ਬਾਤ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਨੇ ਉਚੀ ਸੁਰ ਨਾਲ ਅਕਾਲ ਸਬਦ ਗਾਵਿਆ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ॥ (ਗੁਰ ਬਟ
ਅਕਾਲ ਸਤਿ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ) ਚਿਤ ਚਰਣ ਨਾਮ ਧਰ ਧਰ ਪ੍ਰਣਾਮ ਸਭ ਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲ ਜੋਰ ਸਜਵਾਲ॥ ਤਾਂ ਏਹ ਸਬਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਉਚਾਰਿਆ ਜਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਏ
ਹੁ ਬੁਲੰਦ ਅਵਾਜ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਸਭ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮੁਰਛਾ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਸਬਨਾਂ ਦਾ ਮਰਨਾ ਚੰਗਾ ਨਹੀਂ ਏਹੁ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾ
ਬੇ ਜੀ ਨੇ ਇਕ ਪੀਰ ਕੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਪੀਰ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸਭ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮੁ
ਰਛਾ ਹੋ ਗਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਏਹ ਕੁਦਰਤ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਦੇਖ ਕਰਕੇ ਦਿਲ ਮੇਂ ਕਹਿਨੇ ਲਗਾ
ਜਾ ਖੁਦਾਇ ਜੀ ਏਹੁ ਫਕੀਰ ਤਾਂ ਬੜੀ ਕਰਾਮਾਤ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੇ ਸਭ ਖਾਨਦਾਨਾਂ
ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੇ ਇਕ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਪਛਾਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਧਰਤੀ ਤੇ ਅਸਮਾਨ ਵਿਚ
ਇਸ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਮਸਾਹੂਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਯਾਦ ਬਿਨਾ ਇਸ ਦਾ ਇਕ
ਦਮ ਭੀ ਖਾਲੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਪੀਰ ਦੀ ਅਖੀ ਤਰਾਗਸ ਖੁਲੀ ਤਾਂ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਆ
ਖਨ ਲਗਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੇ ਇਸੀ ਤ
ਰਾਂ ਏਨਾ ਲੋਕਾਂ ਉਪਰ ਭੀ ਕਰੋ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਪੀਰ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਬ
ਲ ਆਏ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਸੰਗਸਾਰ ਕਰਨ ਨੂੰ ਹੁਣ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕੇ ਕਦਮ ਪਕੜ ਲੀਤੇ ਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸੰਤ ਜੀ ਏਸ ਬਗਦਾਦ ਵਿਚ ਕਦੀ ਮਾਤਾ ਕਿ
ਸੇ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਚਲਦੀ ਅਤੇ ਤੂੰ ਵਡਾ ਫਕੀਰ ਹੈਂ ਜਿਸ ਨੇ ਏਹ ਕਲਾ ਦਿਖਲਾਈ ਹੈ
ਪਰ ਹੁਣ ਆਪ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਸਾਡੀਆਂ ਤਕਸੀਰਾਂ ਮਾਫ ਕਰੋ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ

ਬਾਬੇਜੀ ਉਨਾ ਉਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸਭ ਲੋਕ ਸੁਰਤ ਵਿਚ ਆਏ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾ
ਬੇਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਸਭਨਾ ਲੋਕਾਂ ਦਸਤ ਬਸਤਾ ਹੋਕੇ ਤਾਜੀਮ ਕੀਤੀਆਂ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਾ
ਹੇ ਫਕੀਰ ਜੀ ਆਪਨੇ ਲਖ ਅਕਾਸ ਤੇ ਲਖ ਪਾਤਾਲ ਕਹੇ ਹੈਨ ਤੇ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਉਨਾ ਦਾ ਦਰ
ਸਨ [illegible] ਕਰਾਵਹੈਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇਜੀ ਕਹਾਂ ਪੀਰਜੀ ਕੁਰਾਨ [illegible] ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਸ੍ਰਿ
ਸਟੀਆਂ ਕਿਤੀਆਂ ਹੈਨ ਸੋ ਇਕ ਇਕ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਦੇ ਵਿਚ ਸੁਤਰ ਕਰਦਾ ਹੁਕਮ ਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਸ
ਤ ਅਕਾਸ ਹੈਨ ਤੇ ਹੇਠ ਸਤ ਪਾਤਾਲ ਹੈਨ ਤੇ ਜਮੀਨ ਬਾਹਿ ਸਤ ਦੇ ਸਕ ਤਿਨ ਸੰਦੂਕ
ਹੈਸਨ ਸੁਤਰ ਉਤੇ ਜਿਤਨੇ ਖਲਕਤ ਦੇ ਬਚਨ ਹੈਨ ਸੋ ਸੰਦੂਕਾਂ ਵਿਚ ਅੰਡੇ ਹੈਨ ਤੇ ਇਕ
ਆਦਮੀ ਵਿਚ ਭੀ ਚੌਦਾਂ ਤਬਕ ਹੈਨ ਸੋ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਕੁਦਰਤ ਬਿਅੰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਕੰਨੂੰ ਦੀ
ਨਦੀ ਹਯਾਤੀ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਇਸ ਤਰਾਂ ਧਰਮ ਦੀ ਹਿਯਾਤੀ ਵਾਸਤੇ ਸਾਨੂੰ
ਉਸ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚ ਧਰਮ ਦੇ ਤਿਨ ਪੈਰ ਵਢ ਗਏ ਹੈ
ਨ ਤੇ ਚੌਥੇ ਪੈਰ ਉਪਰ ਖਲੋਤਾ ਹੈ ਸੋ ਕੂੜ ਕੁਸਤ ਵਧਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਧਰਮ ਕਰ
ਮ ਦੂਰ ਹੁੰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਕਰਤਾਰ ਤਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜੋ
ਜੂਨੇ ਮਰਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਉਨਾ ਨੂੰ ਜਿੰਦਾ ਕਰਾਂਗਾ ਤੇ ਸਚ ਨਾਮ ਮੰਨ ਪਹੁਨਗੇ ਧਰਮ ਕ
ਮਾਵਨਗੇ ਫੇਰ ਧਰਮ ਬਲ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦਾਸ ਦਾ ਜਾਮਾ ਧਾਰ ਕਰ ਹਿੰਦੂ
ਆਂ ਕੋ ਸੱਸਤ੍ਰ ਪਕੜਾਵਾਂਗਾ ਜੇਕਰ ਸਚ ਕਮਾਵਨਗੇ ਤਾਂ ਦਿਨੋ ਦਿਨ ਪਰਤਾ
ਪ ਵਧੇਗਾ ਤੇ ਜੇ ਖੋਟ ਇਤ ਫਕੀ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਖਲੋਤਾ ਰਹੇਗਾ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ
ਕਹਾ ਸਾਨੂੰ ਪਾਤਾਲਾਂ ਦਾ ਉਤ ਅਜੇ ਤਕ ਨਹੀਂ ਦਿਖਲਾਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਪੀਰ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਉ ਨਾਲ ਲੈ ਕਰ ਉਸ ਦਾ ਹਥ ਪਕੜ ਲੀਆ ਤੇ ਕਹਾ
ਅੱਖੀ ਮੀਟ ਜਾਂ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੇ ਅਖੀ ਮੀਟੀਆਂ ਤੇ ਓਥੋਂ ਗਾਇਬ ਹੋਇ ਗਏ ਅਤੇ
ਪਹਿਲੇ ਓਸ ਨੂੰ ਅਕਾਸ ਲੱਖਾਂ ਹੀ ਦਿਖਾਏ ਤੇ ਫੇਰ ਪਾਤਾਲ ਲੱਖਾਂ ਹੀ ਦਿਖਾਏ ਤਾਂ
ਉਹ ਲੜਕਾ ਦੇਖਦਾ ਦੇਖਦਾ ਥਕ ਪਿਆ ਤਾਂ ਪੀਰ ਦੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਨੇ ਕਹਾ ਜੀ ਹੁਣ ਪਿਛ
ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਲੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਤੇਰਾ ਪੀਰ ਮੰਨੇਗਾ ਨ ਏਥੋਂ ਇਕ ਕੁਚ
ਕੌਲ ਕੜਾਹ ਦਾ ਭਰਕੇ ਲੈ ਚਲ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਅਗੇ ਸੰਗਤਿ ਇਕਠੀ ਹੋਈ
ਹੈ ਤੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਿਆਰ ਹੈ ਵਰਤਾਉਂਦੇ ਹੈਨ ਓਥੋਂ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦਾ ਕਚਕੌਲ
ਭਰਾ ਲਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪਤਾਲੋਂ ਲਈ ਕੜਾਈ ਤੇ ਪੀਰ ਅਗੇ ਆਇ ਰਖੀ ਤਾਂ ਪੀਰ ਪ੍ਰੁ
ਛਣ ਲਗਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਪੀਰ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਲੈ ਪੁਛ ਤਾਂ ਪੀਰ ਦੇ ਪੁ
ਤ੍ਰ ਨੇ ਕਹਾ ਮੈ ਤਾਂ ਅਕਾਸ ਪਤਾਲ ਦੇਖਦਾ ਦੇਖਦਾ ਥਕ ਪਿਆ ਜਿਥੇ ਜਿਥੇ ਜਾਵਨ

ਤਿਥੇ ਅਗੋਂ ਜੀ ਸੰਗਤ ਇਕਠੀ ਹੋਈ ਹੋਵੇ ਤੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵੰਡੀਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜੋ ਮਨੁਖ ਭੂਪੋਂ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਹੀ ਜਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਏਨਾਂ ਦੇ ਸਬਦ ਪ੍ਰਤੂਕਰ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੀ ਉਸਤਤ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੀ ਹੁਣ ਪ੍ਰਛਾਣ ਲੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਇਨਾਂ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਏਥੇ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਸਨਾਏ ਸੋ ਜੋ ਤੇਰਾ ਪੀਰ ਮੈਂ ਨੇ ਗਿਆਨ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਏਥੋਂ ਉਠਕੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦਾ ਲਿਆਂਦ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਕੜਾਹ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਸਿਆਣੇ ਕੜਾਹ ਗਰਮ ਹੈ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਾ ਪ੍ਰਤਖ ਏਨਾਂ ਦੀ ਜਾਹਰ ਕਰਾਮਾਤ ਹੈ॥ ॥ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੀਰ ਨੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ॥ਹੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜਦੋਂ ਬਾਵੇ ਆਦਮ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਭਾਂਡੇ ਘੜੇ ਹੈਨ ਸੋ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਘੜੇ ਹੈਨ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਪੀਰ ਜੀ ਜਿਉਂ ਕੁਲਾਲ ਭਾਂਡੇ ਚਕ ਉਪਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਦਰ ਬਾਹਰ ਹਥ ਦੇਕਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਚੇ ਭਾਂਡੇ ਕੁਛ ਕੰਮ ਨਹੀ ਸਵਾਰਦੇ ਤੇ ਆਵੇ ਵਿਚ ਕਚੇ ਚ ਪਾਇਕੇ ਪਕਾਂਵਦਾ ਹੈ ਤ ਕੰਮ ਸਵਰਦਾ ਹੈ॥ ਤੈਸੇ ਬਾਵਾ ਆਦਮ ਕੁਲਾਲ ਤੇ ਅਸਮਾਨ ਚਕ ਜਿਉਂ ਅਸਮਾਨ ਦੀ ਗਰਦਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਿਉਂ ਹੀ ਖਲਕਤ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੀ ਸੋਹਬਤ ਰੂਪੀ ਆਵੇ ਮੇ ਪਰਵਰਦਾ ਹੋਂਦਾ ਹੈ ਸੋ ਸੁਖੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਖੁਆਰ ਹੋਦੇ ਹੈਨ॥ ਤਾਂ ਪੀਰ ਨੇ ਕਹਾ ਕੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਖਦੇ ਹਨ ਕੇ ਆਦਮੀ ਦਾ ਰੂਹ ਫੇਰ ਨਹੀ ਜੰਮਦਾ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਆਖਦੇ ਹੈਨ ਕੇ ਜੰਮਦੇ ਮਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਕਹਾ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸੋ ਈ ਹਿੰਦੂ ਹੈ ਜੋ ਗਿਆਨ ਅਗਾਨ ਕਰ ਪ੍ਰਖਤਾ ਹੈ ਜੈਸੇ ਕਚੇ ਦਾਣੇ ਉਗਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਪਕੇ ਦਾਣੇ ਨਹੀ ਉਗਦੇ ਤੈਸੇ ਅਗਿਆਨੀ ਜੋ ਹੈਨ ਸੋ ਮਰਦੇ ਜੰਮਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਗਿਆਨੀ ਜੋ ਹੈ ਨਾਂ ਓਹ ਜੰਮਦਾ ਹੈ ਤੇ ਨਾਂ ਓਹ ਮਰਦਾ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਜੋ ਆਪਨੇ ਦਿਲ ਨੂੰ ਤਕੜਾ ਕਰਕੇ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਸਿਫਤ ਕਰਦੇ ਹੈਨ॥ ਅਤੇ ਜੋ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਸਿਫਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਹਜੂਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ॥ ਏਹ ਬਾਤ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਸੁਣਕਰ ਉਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਸਿਦਕ ਆਂਦਾ ਤੇ ਬਾਬੇ ਅਗੇ ਸਭਨਾਂ ਸਿਜਦਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥ ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਚਲਾਣੇ ਦੀ ਚਲੀ॥

॥ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹੇ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਨਕਰਨ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਜਦ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਉਪਰ ਆਏ ਤਾਂ ਆਣਕਰ ਪੁਛਿਆ ਨੇ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਆ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਅ

[illegible]ਬੈਆਏਹਾ ਅਤੇ ਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਅਸੀਸਮੁੰਦ੍ਰਉਪਰਆਏ
ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀਏਥੋਪਾਰ ਕਿਤਨੀਕਦੂਰਹੈ ਅਤੇਆਪਪਾਰ
ਕਦਕ ਚਲੋਗੇ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਾਨੂੰਸਦਕਰਤਾਰਖੜੋਜਾਣਾ
ਜਾਵਾਂਗੇ ਪਰਤਸਾਂ [illegible] ਭਲਦੇਆਹੇ ਪਰਤੂੰਉਤਾਵਲਾਨਹੋਤਾਮ
ਰਦਾਨੇਕਹਾਜੀਤੁਸੇਹੀਧਕਾਦੇਦੇਹੋ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮਰਦਾਨਾਅਸੀ
ਤਾਨਹੀਧਕਾਦੇਦੇਪਰ ਤੂੰਆਪੇਹੀਪਰਜਾਦਕੀਤਾਆਹਾ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਗੁਰੂਜੀਮੈਤਾਂਸੁਭਾਵਕਹੀਗਲਕੀਤੀਆਹਾ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾ
ਚਲਭਾਈਬਾਲਾਮਰਦਾਨਾਸਾਥੋਂ ਅਗੇਹੀਵਿਦਿਆਹੁੰਦਾਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆ
ਖਿਆਗੁਰੂਜੀਅਜੇਹਾਂਨਹੋਵੇਜੋਛੋਡਦੇਹੋ ਨਾਲਹੀਨਿਬਾਹਵਨਾ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਆਖਿਆਮਰਦਾਨਾ ਕਰਤਾਰਦੀਬੜੀਕਿਰਪਾਹੈਅਸਾਡੇਉਪਰਤੇਅਸੀਂਹੀ
ਬੜੇਪਰਸੰਨਹਾਂ ਜੋਸਾਡੀਉਥੇਨਹੀਮੰਗਿਆ ਜੋਤੂੰਆਖੇਂਹਾਂ ਜੋਭੁਖੇਦੇਖੇ
ਖੇਮਰਗਿਆ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀ ਮੈਨੂੰਦੋਆਦਮੀਖਹੇਸੇਵ
ਕੀਮਿਲੇਹੈਨਤੇਉਨਾਮੈਨੂੰਭਲਾਂਦੀਮਾਲਾਦਿਤੀਹੈ ਪਰਓਹਕੁਲਆਜੇ
ਹੈਨਕੇਕਦੇਕੁਮਲਾਏਦੇਨਾਹੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਮਰਦਾ
ਨਾਓਹਦੇਪਰਵਾਹੈਸਨ ਤੇਰੇਮੇਲੇਦੇਵਾਸਤੇਆਏਹੈਨ ਪਰਹੁਣ ਤੂੰਅਗੇ
ਚਲਅਤੇਬਾਕੀਕਿਮਕਰਕੇ ਤੇਅਸੀਵੀਆਵਨੇਹਾਂ ਅਤੇਜਦਅਸੀ
ਬੈਕੁੰਠਧਾਮਨੂੰਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂਤੈਨੂੰ ਭੀਪਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰੀ ਵਿਚੋਨਾਲਹੀਲਈ
ਜੁਲੀਏਗੇ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀਜਿਵੇਂਤੁਸਾਡੀਆਗਿਆ
ਹੈਤਿਵੇਂਹੀਅਛਾਹੈ ਪਰਹੇਸਚੇਪਾਤਸਾਹਜੀਮੇਰੀਦੇਹ ਕਿਥੇਛੁਟੇਗੀ
ਜੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹੈ ਮਰਦਾਨਾਤੇਰੀਦੇਹ ਕਿਸੇਭਲੀਜਗਹਿਛੁਟੇਗੀ
ਤੇਅਸੀਪਾਸਹੋਵਾਂਗੇ ਤਾਂਤੇਰੀਦੇਹਛੁਟੇਗੀ ਤਾਫੇਰਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮਰ
ਦਾਨਾ ਬ੍ਰਾਮਣਾਂਦਾ ਜੋਹੈਸੋਜਲਦਾਗਹੈ ਤੇਖਤ੍ਰੀਆਂਦਾ ਦਾਗਜੋਹੈਸੋ
ਅਗਨਦਾਗਹੈ ਤੇਵੈਸਾਂਦਾ ਪਵਣਵਿਚਸੁਟਦੇਹੈ ਅਤੇ ਸੂਦਰਾਂਕੇ ਚ
ਬਦੇਦੇਹੈਨ ਅਤੇਤੂੰਜੋਸਾਨੂੰਆਖੇਸੋਦਾਗਤੇਨੂੰਦੇਵੀਏ ਅਤੇਨਾਲੇ
ਤੇਰੀਮੜ੍ਹੀਬਣਾਈਏ ਤਾਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀਸਰੀਰਰੂਪੀ
ਮੜ੍ਹੀਵਿਚੋਂਕਢਕੇ ਤੇਇਦਾਵਿਚਰੂਹਨੂੰਪਾਂਉਦੇਹੋਜੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕ
ਹਾਮਰਦਾਨਾ ਤੈਬ੍ਰਾਮਣੂੰਪਛਾਣਿਆਹੈ ਤਾਮਰਦਾਨੇਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀਅ

ਮਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇਸੋਕਰਤਾਰਨੇਦਿਖਾਇਆਹੈਸੋਏਉਆਹੇ [illegible]
ਰਦਾਨੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਜੋਏਥੇਸਾੜੀਦੇਹੈਨਸੋਪਾਕਹੋਜਾਂਦੇਹੈਨਅਤੇਜੋਏ
ਥੇਦਬੀਦੇਹੈਨਸੋਅਗੇਸਾੜੀਦੇਹੈਨਜੀਤਾਂਤੇਹੇਦੀਨਦਿਆਲਜੀਮੈਨੂੰ
ਆਪਮੇਹਰਬਾਨੀਕਰਕੇਸਾੜਨਾਜੀਏਹੋਬਾਤਾਂਕਰਦੇਕਰਦੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਦਰਬੇਲਨਾਮਸਹਰਮੇਆਣਉਤਰੇਤਾਂਮਰਦਾਨੇਪੁਛਿਆਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਮੇਰੀਏਥੇਦੇਹਛੁਟੇਗੀਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕਹਾਮਰਦਾਨਾਏਥੇਤੇਰੀਔਲਾਦ
ਰਹੇਗੀਤੇਤੈਨੂੰਅਸੀਂਖੁਰਮੇਸਹਰਲੈਚਲਦੇਹਾਂਓਥੇਤੇਰੀਦੇਹਛੁਟੇਗੀ
ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਆਖਿਆਜੀਭਲਾਗੁਰੂਜੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮਰਦਾਨਾਓਥੇ
ਖੁਰਮੇਚਲਕਰਖਾਹ ਤੇਰਾਅਹਾਰਬਾਕੀਰਹਿੰਦਾਹੈਤਾਂਓਥੋਂਚਲਪੰਜਵੇਂ
ਦਿਨਮਰਦਾਨੇਨੇਖੁਰਮੇਆਣਖਾਧੇ ਅਤੇਛੈਪਹੁੜੀਆਂਦਿਨਰਹਿਆ
ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮਰਦਾਨੇਪਾਸੋਂਪੁਛਿਆਕਿਉਮਰਦਾਨਾਦੇਹਖੁ
ਰਆਤਮੈਦੀਜੋਕੈਸਾਕਹੈਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਾਂਗੁਰੂਜੀਤਿਆਰੀਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀ
ਬਾਬੇਜੀਕਹਾਮਰਦਾਨਾਤੂੰਕਿਉਂਕਰਜਾਤਾਹੈਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀ
ਜੋਮੇਰੀਨਾਭੀਹੈਤਿਸਦੇਵਿਚੋਂਸੁਦਾਸਦੀਰੇਢਖੁਲਗਈਹੈਔਰਗੁਰੂ
ਜੀਮੇਰੇਨਥੇਸੁਆਸਬਾਕ(ਰ)ਹਦੇਹੈਨਭਾਂਦੇਆਪਗਿਣਲੇਵੋਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਜੀਕਹਾਭਾਈਬਾਲਾਤੂੰਗਿਣਦਾਜਾਹੁਤਾਂਮੈਲਗਾਗਿਣਨਤਾਂਗੁਰੂਜੀ
ਦੀਆਂਬੈਠੇਹੈਨਜਾਨਥੇਸੁਆਸਪੂਰੇਹੋਏਤਾਂਮਰਦਾਨੇਦੀਦੇਹਗੀਠੰਢੀਭਈ
ਜਾਂਮੈਗੁਰੂਜੀਹਥਲਾਇਆਤਾਂਮਰਦਾਨੇਦੀਦੇਹਵਿਚਸੁਆਸਕੋਈਨਹਿ
ਰਿਹਾਬਾਕੀਤਾਂਮੈਆਖਿਆਗੁਰੂਜੀਮਰਦਾਨਾਪੂਰਤੇਆਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਕਰਤਾਰਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤੇਕਹਾਦੇਖਭਾਈਬਾਲਾਕਰਤਾਰਦੇ
ਰੰਗਦੇਖਮਾਸੇਜੋਕੇਹੀਕ੍ਰਿਪਾਮਰਦਾਨੇਉਪਰਕੀਤੀਹੈਤਾਂਮੈਆਖਿਆ
ਗੁਰੂਜੀਧੰਨਕਰਤਾਰਹੈਤੇਧੰਨਆਪਹੋਜਿਸਉਪਰਆਪਦੀਕ੍ਰਿਪਾਹੋ
ਵੇਉਸਉਪਰਕਿਉਨਾਕਰਤਾਰਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭਾਈਬਾ
ਲਾਹੁਣਮਰਦਾਨੇਨੂੰਸਾੜੀਏਤਾਂਮੈਆਖਿਆਭਲਾਜੀਤਾਂਲਕੜੀਆਂਅਕ
ਠੀਆਂਕੀਤੀਆਂਖੁਰਮੇਦੀਆਂਤਾਂਇਕਚਾਦਰਗੁਰੂਜੀਆਪਣੀਲਈਤੇ
ਇਕਚਾਦਰਮੇਰੀਲਈਤਾਂਮਰਦਾਨੇਦੀਚਾਦਰਤੇਸਿਰੀਤਿਨਾਦਾਖਫ
ਣਸੀਤਾਂਤੇਮਰਦਾਨੇਨੂੰਇਸਨਾਨਕਰਵਾਇਕੇਅਛੀਤਰਾਂਨਾਲਮਰਦ

...ਸਕਾਰਕੀਤਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਆਪਨੀਧਰ੍ਰੀਮਰਦਾਨੇਦੀਦੇਹਸਲਈ
ਅਤੇਮੇਰੇਤਾਂਈਕਹਿਣਲਗੇ ਭਾਈਬਾਲਾਜੁਣਾਏਬੇ ਮਰਦਾਨੇਈਸੰਤਾਨਕੋ
ਏਥੇਲਿਆਇਦਸਾਈਏ ਤਾਂਮੈਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਜਿਵੇਤੁਸਾਡੀਰਜਾ
ਹੋਵੇਸੋਕਰਹੁਜੀ॥ ਤਾਂਫਿਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਚਲਦੇਰਹੇ॥ ਬੋਲੋਵਾਹਗੁਰੂ॥

॥ਅਥਸਾਖੀਮੁਲਤਾਨਦੇਪੀਰਾਂਨਾਲ॥

॥ਤਾਂਬਾਲਾਕਹੇਹੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅੰਗਦਸਾਹਿਬਜੀ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਵਜੀ
ਮਰਦਾਨੇਦੀਅਸਥਾਂਪੂਰਨਕਰਕੇਜਿਉਂਓਥੋਂਚਲੇਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਮੁਲਤਾ
ਨਦੇਬਾਹਰਆਇਬੈਠੇ ਜਿਥੇ ਸਾਮਸਤਬਰੇਜਦੇਮਕਾਨਕੋਲ ਜਿਥੇਸਮਸ
ਤਬਰੇਜਨੇਤਪਕੀਤਾਸੀ ਉਥੇਗੁਰੂਜੀਬੈਠੇਸਾਨ ਤਾਂਪੀਰਾਂਨੇਸੁਣਿਆਕੋਈਹਿੰਦੂ
ਫਕੀਰਆਇਆਹੈ ਤਾਂਉਨਾਂਨੇਇਕਪਿਆਲਾਦੁਧਦਾਭਰਕੇਭੇਜਾਦਿਤਾ
ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸ ਤਾਂਕਹਿਓਨੇਕਏਥੇਪੀਰਪੂਰਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੇਅ
ਗੋਇਕਚੰਬੇਲੀਦਾਫੁਲਕਟੋਰੇਦੇਉਪਰਰਖਦਿਤਾਤੇਕਹਾਅਸੀਇਸ
ਤਰਾਂਰਹਾਂਗੇ ਏਹ ਬਾਤਸੁਣਕਰ ਮੁਲਤਾਨਦੇਪੀਰਸਭਇਕਠੇਹੋਇਕਰ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਪਾਸਆਏ ਤੇਆਇ ਸਵਾਲਕੀਤੋਨੇ ਕੇਦੁਰਮੀਕਖਸ
ਮਨਹੀਮਰਦਾਤੇਸਪਤਾਂਅੰਤ੍ਰਾਂਕਰਕੇਵਸਆਵਦਾਹੈ ਸੋਓਹਕੇਹੜਾਸ
ਬਦਹੈਜਿਸਕਰਕੇ ਮਨਵਸਆਵਦਾਹੈ ਅਤੇਸੁਧਹੁੰਦਾਹੈ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਕਹਾਭਾਈਜਿਸਰਾਤਨੂੰਤੁਠਜਾਵੇ ਪਰਮੇਸਰਕਉਸਤਜਾਵੇ ਜਿਤਨਾ
ਜਗਤਹੈ ਸੋਮਨਦੇਸੰਕਲਪਾਵਿਚਹੈ ਅਤੇਮਨਸਬਦਦੇਨਾਲਲਗਦਾਨ
ਹੀਜੇਮਨਸਬਦਦਾਅਭਿਆਸਕਰੇਤਾਂਸੁਧਹੋਵੇ॥ ਤਾਂਬਾਹਾਵਲ
ਹਕਕਹਿਆ ਜੋਮਾਇਆਕੋਕੂੜਕਹਿੰਦੇਹਨਤੇਮਾਇਆਦੇਬਿਨਾਦੁਹਾ
ਰਨਹੀਚਲਦਾ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾਜੋਸੋਮਾਇਆਕੂੜੀਹੈਤੇਸੋਵਿਹਾਰਭੀ
ਸਭਕੂੜੇਹੈਨ ਅਤੇਇਕਪਰਮੇਸਰਕਾਨਾਮਹੀਸਚਾਹੈ॥ ਤਾਂਰੁਕਨਦੀਨ
ਕਹਾਸੰਤਾਂਕੇਲਛਣਦਸੋ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਹਾਜੋਬਹੁਰਗਾਂਵੀਸੰਗਤਨੀ
ਸੰਤਰਸਪਰਮੇਸਰਦਾਨਾਮਸੁਣਕੇਖੁਸੀਹੋਵੇ ਜਿਨਾਪਾਸਬੈਠੇਹੋਵੇਉਨ
ਦੀਸੇਵਾਕਰੇ ਅਤੇਸਭਵਡਿਆਈ ਗੁਰੂਪੀਰਦੀਕਰਜਾਣੇ ਜੋਸਾਧਾਵ
ਦਪੀਵਣਪਹਿਰਣਦਾਅਭਿਆਸਹੈਤੇਮੇਤਰ ਸਬਦਦਾਤੇਆਤਮਗਿ
ਆਨਦਾਅਭਿਆਸਕਰੇ ਬਿਗਾਨੀਔਰਤਨਾਲਸੰਗਨਾਕਰੇ ਸਭਪੀਲੋਕ

ਨਾਲਪਿਆਰਕਰੇ ਜਿਸਵਾਸਤੇ ਸੰਤਾਂਨਾਲ ਅਸ਼ਦਮਹਾਤਮਾਂਨਾਲ ਵਗ
ਵਦਾਹੋਵੇ ਓਹਗਲ ਕਰੇਹੀਨਾਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪਨੂੰ ਨੀਵਾਂਕਰੇ ਸੰਤਾਂਦੀਸੇ
ਟਹਿਲਕਰੇ ਆਪਣਾ ਆਪਜਣਾਵੇਨਾਹੀ ਕੁਕਰਮੀਦੀਸੰਗਤਨਾਕਰੇਜਾਂ
ਏਹੁਗਲ ਸੁਣੀਆਂ ਤਾਂਪੀਰਾਂਨੇ ਕਹਿਆ ਧੰਨਹੋ ਜੀਨਾਨਕ ਤਪਾ ਪਰਆਪ
ਸਾਡੇਉਪਰ ਮੇਹਰ ਧਾਨੀਕਰੋਜੀ ਕੋਈਉਪਦੇਸ਼ ਕਰੋਜੀ ਜਿਸਕਰਕੇਮ
ਨੂੰਸਾਂਤ ਹੋਵੇਜੀ॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਪੀਰਜੀ ਦੇਖਨਾਚਾਹੀ
ਏਜੋ ਕਪੜਾ ਨਾਲ ਕਿਆਹੋਤਾਹੈ ਉਸਦੇਸਿਰ ਕਿਤਨੀਆਂ ਸਜਾਂਈਮਿਲ
ਦੀਆਂਹੈਨ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂਦੇਲੋਕ ਖਾਵਣ ਪੇਹਨਣਦੇਵਾਸਤੇ ਕੇਡੇ ਬੇਗੁਮ
ਰਾਹ ਹੋਏਹੈਨ ਜਿਧਰ ਮਨਜਾਂਦਾ ਹੈ ਓਹੋ ਕਰਮਕਰਦੇਹੈਨ ਅਤੇ ਲਬਕਰਨ
ਸੁਰਾਹੋ ਪਹਿਲਾਂ ਕਪਾਹ ਵਾੜੀਤੇ ਚੁਣੀਦੀਹੈ ਫੇਰ ਧੁਪੇਸੁਕਾਈ ਲਠੀਨਾ
ਲ ਵੇਲੀ ਚੁਖਚੁਖ ਕਰਕੇ ਪੇਂਜੀ ਫੇਰ ਵੇਲਣੇਦੇਮੂਹ ਦਿਤੀ ਸਖਤ ਮਾਰਾਂ
ਲੀਆਂ ਫੇਰ ਪੇਂਜਨੇ ਪੇਂਜੀ ਤਾਂ ਪੂਣੀਆਂ ਵਟੀਆਂ ਫੇਰ ਕਤੀ ਤੰਦ ਤਣੀਆ
ਫੇਰ ਜੁਲਾਹੇ ਛਿਕਕੇ ਮਰੋੜੀਆਂ ਦਿਤੀਆਂ ਫੇਰ ਕਪੜਾ ਬਣਿਆ ਧੋਬੀ
ਟਕੂਤੇ ਛੰਡਿਆ ਤਾਂ ਦਰਜੀ ਕਟਿਆ ਸੂਈਆਂ ਨਾਲ ਦਿਤੀਆਂ ਤਾਂ ਤਿਆ
ਰ ਹੂਆ ਪਹਿਨਣੇ ਕੇਜੋਗ ਹੂਆ ਏਹ ਦੇਖਕਰ ਮਾਨੁਖ ਹਸਦੇਹੈਨ ਸੋਭ
ਈਐਸੇ ਜੋ ਬਾਰਕ ਲਾਦੇਹੈਨ ਕਹਿਤੇਹੈਨ ਕਿਆਹੈ ਪਰ ਵੇਖੋ ਇਨਕੇ ਸਿ
ਰ ਕੀਕਰ ਬੀਤਦੀਹੈ॥ ਤਾਂਪੀਰਾਂ ਕਹਾ ਧੰਨਹੋ ਨਾਨਕਜੀ ਤੇ ਧੰਨਆ
ਪਦੀ ਸਿਫਤਹੈ ਕੁਛ ਵਡਿਆਈ ਕਹੀ ਨਹੀਜਾਂਦੀ ਫਕੀਰੀਨਾਮ ਇਸੇ
ਦਾਹੀਹੈ ਫਕੀਰੀਵੀ ਨਾਨਕ ਜੀਆਪਨੇਈਕੀਤੀਹੈ ਤੇਰਹਿਆਈਦੀਤੁ
ਮਾਰੇਹੀਲਾਇਕਹੈ॥ ਅਤੇ ਜੋਹਦ ਸੇਖਫਰੀਦਨੇਕੀਆ ਭਗਤੀਭਗਤ
ਕਬੀਰਨੇਕਰੀਹੈ ਅਤੇ ਜੋਗ ਗੋਰਖਨੇਕੀਤਾਹੈ ਤੇਤਿਆਗਰਾਜੇਜਨਕ
ਵਦੇਹੀਕੀਆਹੈ ਤੇਵਿਚਾਰ ਦੇਵਦਤਕੀਤਾਹੈ ਤੇਜਤ ਲਛਮਣਨੇਕੀਤਾਹੈ
ਪ੍ਰੇਮਧਨਵੰਤਨੇਕੀਆਹੈ ਜੁਧਦੁਹਸਰਨੇਕੀਤਾਹੈ ਬਿਓਗਰਾਮਜੀਕੀ
ਤਾਹੈ ਹਠ ਧ੍ਰੂ ਭਗਤਨੇਕੀਤਾਹੈ ਤੇਸਤ ਸੀਤਾਦਾਹੈ ਗਸਤ ਬਾਦੇਅਚ
ਮਕੀਤਾਹੈ ਤੇਨਾਨਕਜੀਅਤੀਤ ਫਕੀਰੀਆਪਨੇਹੀਕੀਤੀਹੈ॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁ
ਬਾਬੇਜੀਕਹਾ ਪੀਰਜੀ ਖੁਦਾਇਦਾ ਯਾਦਕਰਨ ਤੇ ਬਜੁਰਗਾਂਦੀਸੁਹਬਤ
ਕਰਨੀ ਦਿਲਅੰਦਰ ਬੈਫਰਖਨਾ ਜਿਨਾਦੇ ਏਹ ਲੱਛਣ ਹੋਣਗੇ ਉਨਨੂੰਮ

ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ ਏਹ ਗੋਸਟ ਸੁਣਕੇ ਮੁਲਾਂ [illegible] ਫਕੀਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ
ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਸਚਾ ਸਰੂਪ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਕਰਕੇ ਜਾਣਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਭ ਪੀਰਾਂ ਉਪਰ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਉਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ॥ ॥

॥ਅਗੇ ਸਾਖੀ ਨਸਹਿਰੇ ਵਿਚ ਧਨੀ ਨਾਲ॥

॥ਤਾਂ ਭਾਈ [illegible] ਹੇ ਦੇਵੀ [illegible] ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦੇ ਅਦਭੁਤ ਚਰਿਤ੍ਰ ਹੈਨ ਜੋ [illegible] ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਜਾਂ ਸੁਣੇਗਾ ਸੋ ਪਰਮ ਗਤੀ ਕੋ
ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਨਗੇ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਵਾਚ॥ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰ
ਗਦ ਜੀ ਬਾਲੇ ਕੋ ਸਦਵਾਇਕਰ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਧੰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਧੰਨ ਓ
ਹ ਸਿਖ ਹੈਨ ਜਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧੰਨ ਓਹ ਦੇ
ਸ ਹੈਨ ਜਿਥੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਪਏ ਹੈਨ ਸੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਕੀਆਂ ਸਾਖੀਆ ਸੁਣਾਇਕਰ ਸੰਪੂਰਨ ਸੰਗਤ ਕੋ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਕੀਆ
ਹੈ। ਪ੍ਰਭੂ ਭਾਈ ਬਾਲ ਵਤ ਸ੍ਰੀ ਸਤਗੁਰੂ ਕਿਥਾਈ ਵਿਚਰੇ ਹੈਨ। ॥

ਬਾਲਾ ਸੰਧੂ ਵਾਚ॥ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ
ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਗਤ ਦੇ ਉ
ਧਾਰ ਕਰਨ ਵਾਸ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਨਸ
ਹਿਰ ਨਗਰ ਮੈ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਬਜਾਰ ਦੇ ਵਿ
ਓਥੇ ਇਕ ਧਨੀ ਰ ਹਿੰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਬਹੁ
ਤ ਪਦਾਰਥ ਵਾਲਾ ਸੀ ਪਰ ਓਹ ਧਨੀ
ਆਪਣੇ ਵਿਹਾਰ ਵਿ ਚ ਲਗਾ ਰਹਿਆ ਤੇ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਖਬ ਰ ਉਸਨੇ ਨਾ ਲਈ
ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਨੇ ਆਖਿ ਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਧ
ਨੀ ਨੇ ਕਛ ਦਾਨ ਪੁੰ ਨ ਵੀ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਤੇ
ਧਨ ਵੀ ਬਹੁਤ ਨਜਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਖੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੈ ਤੇ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਦੀ
ਟਹਿਲ ਵੀ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲ
ਦੁਖ ਪਾਉਂਦਾ ਧਰਮ ਹੈ ਤੇ ਗਿਆਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਸੁਖੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਪਰ ਜੇ ਨਹੀ
ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ ਪਛੇ ਦੇਖ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਜਾਇਕਰ ਉਸ ਖੜ੍ਹੀ ਕੋ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਕੇ ਦੇ
ਰ ਕੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਸਾਹ ਜੀ ਆਪ ਕਾ ਵਿਹਾਰ ਭੀ ਅਛਾ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤੇ ਨੌਕਰ

ਵੀਆਗਿਆਕਾਰੀਹੈਨ ਏਸਵਾਸਤੇਸਾਹਜੀਪ੍ਰਮੇਸਰ ਸਭਕਛਤ੍ਰਧਾਰੀਕੋ
ਬਖਸਿਆਹੈ ਅਸਾਂਆਪਦੇਸਮਾਨ ਸੁਖੀਕੋਈਨਾਹੀ॥ ਤਾਂਓਹਸਾਹੂਕਾ
ਰਉਠਕਰਨਿਆਰਾਹੋਇਕੇ ਸੰਤਾਬੂ ਜੀਦੇਪਾਸ ਆਇਬੈਠਾਅਤੇਹਥ
ਜੋੜਕਰ ਕਹਿਣੇ ਲਗਾਹੇਸੰਤਜੀ ਆਪਣਾਸਾਧ ਆਖਦਾਹੈਕੇਤੂੰਮਸੁ
ਖੀਹੈਪ੍ਰੰਤੂਹੈਸੰਤਜੀਮੇਰੇਨਾਲਦਾ ਦੁਖੀਸੰਸਾਰ ਵਿਚਦੂਖੀਨਹੀਕਿਉਂ
ਕੇਮਹਾਰਾਜਜੀਮੇਰਾਮਨਆਪਣੀਇਸਤ੍ਰੀਨਾਲਬਹੁਤਮਿਲਿਆਹੋ
ਇਆਸੀਅਤੇਓਹਇਸਤ੍ਰੀ ਸੁੰਦਰ ਵੀਬਹੁਤਸੀਰਾਤਦਿਨਇਕਪਲਭ
ਰਮੈਨੂੰਨਹੀਸੀਭੁਲਦੀ ਸੋਮਹਾਰਾਜਜੀ ਓਹਇਸਤ੍ਰੀਬਿਮਾਰਹੋਇਗਈ
ਕੈਸੀਹੋਇਕੇਮਰਣਪ੍ਰਜੰਤਹੋਗਈਤਾਂਅੰਤਦੇਵਖਤਮੈਉਸਵਲਦੇਖਕੇ
ਰੋਇਪਿਆਤਾਂਓਹਲਗੀਕਹਿਣ ਤੂੰਕਿਉਰੋਂਦਾਹੈਤਾਂਮੈਆਖਿਆਬੰਦੀ
ਰੱਬਦੀਏਤੇਰਾਮੇਰਾ ਸੰਜੋਗਹਛਾਗੁਜਰਿਆਸੀ ਸੋਹੁਣਤੂੰਮੈਨੂੰਛਡਦੇ
ਚਲੀਹੈ ਤੂੰ ਓਹਬੋਲੀ ਪ੍ਰਮੇਸਰਦੇਪਿਆਰਿਆਂਤੇਨੂੰਕੀਦੁਖਹੈਤੇਰੇਪ
ਸਪਦਾਰਥਹੈਹੋਰ ਸਰਬੰਧੀ ਬਹੁਤਹੈਨ ਤੂੰਤੋਹੋਰ ਵਿਆਹ ਕਰਲਿ
ਏਗਾਮੇਰੇਨਾਲੋਂਚੰਗੀ ਜੰਮਦੀਆਂਦੇਈ ਛੁਡਦਿਨਾਂਥੋਂਬਾਦਮੈਭੁਲਜਾਵ
ਗੀਤਾਂਸੰਤਜੀਪ੍ਰਭਮਹਾਰਾਜਜੀਓਸਦਾਏਹ ਸੁਖਨਮੈਨੂੰ ਐਸਾਲਗਾਜੈਸੇਤੀਰ
ਨੂੰਪਛਾਂਤੇਨਿਸਚਲਗਾਦਾਹੈਤਾਂਸੰਤਜੀਮੈਮੋਹਦੇਵਸਹੋਇਆ ਲੋਕਦੁ
ਸਤਰਾਆਪਣੀਇੰਦ੍ਰੀਕਟਕੇਸੁਟਦਿਤੀ ਤਾਂਸੰਤਜੀਏਸਰਦੀਕਿਰਪਾਨ
ਲਇਸਤ੍ਰੀਚੰਗੀਹੋਇਗਈਅਤੇਬਹੁਤਕਸਟਪਾਇਕਰਮੈਹਭੀਰਾਜੀਹੋ
ਇਗਿਆਹਾਂ ਤਾਂਸੰਤਜੀਹੁਣ ਓਹਇਸਤ੍ਰੀਮੇਰੇ ਦੇਖਦੇਹੀਹੋਰਨਾਪੁਰਖਾਂਨਾ
ਲਭੋਗਕਰਦੀਹੈ ਅਤੇਮੈਦੇਖਕਰ ਦੁਖੀਹੁੰਦਾਹਾਂ ਅਤੇ ਦਗਧ ਹੋਇਕਰਆ
ਪਣੇਮਨਮੈ ਚੁਪਕਰ ਰਹਿੰਦਾਹਾਂ ਹੇਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇਪਿਆਰਿਓਮੇਰੇਜਿਆਤੁਸ
ਕੀਸਰਿਸਟੀਮੈ ਦੁਖੀਕੋਈਨਹੀ॥ ਤਾਂਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾਸੁਣੇਸ
ਹਜੀਦੁਖਸੁਖਤਾਂਪਿਛਲੇਕਰਮਾਂਦੇਅਨੁਸਾਰਹੈਨ ਕਿਉਂਜੋਪਾਪਾਂਥੀਦੁ
ਖਹੁੰਦਾਹੈਤੇਪੁੰਨਾਂਥੀਸੁਖਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁੰਦਾਹੈ ਅਤੇਸੁਣਭਾਈਏਹ ਸਰਬਜੀਅ
ਦਲੋਕੇ ਜੋਜੀਵਪਾਪ ਪੁੰਨਕਰਤੇਹੈਨ ਸੋਤਿਸਕਾਫਲ ਸਰੂਰ ਭੁਗਤਨਾਪ
ੜਤਾਹੈ ਸੋਭਾਈਆਗਿਆਨੀਤਾਂਮਾਤਲੋਕਮੈਂ ਦੁਖ ਔਰਸੁਖਭੋਗਤੇਹੈ
ਨ ਅਤੇ ਗਿਆਨਵਾਨਤਾਂ ਦੁਖਕੋਅਤੇਸੁਖਕੋ ਤੇਸਰੀਰਕੋਸਭਕੋ ਅਨਿਤ

ਹੀ ਜਾਨਤੇ ਹੈਂ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋ ਸਤ ਜਾਨਤੇ ਹੈਂ ਨ ਆਪਨਾ ਅੰਤ ਸਮਜਤੇ ਹੈਂ ਨ
ਹੋ ਸਾਹਜੀ ਦੁਖ ਸੁਖ ਤਾਂ ਏਸ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਕਿਨ ਭੋਗਿਆ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਕੇ ਇੰਦ੍ਰ
ਨੇ ਹਜਾਰ ਜੱਗ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਭਇਆ ਅਤੇ ਹਜਾਰ ਵੈ
ਅਪਸਰਾ ਭੋਗਣ ਕੋ ਮਿਲੀਆਂ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਓਹ ਇੰਦ੍ਰ ਗੋਤਮ ਰਿਖੀ ਦੇ
ਘਰ ਵਿਖੇ ਇਸਤ੍ਰੀ [illegible] ਆਇਆ ਦਿਸੇ ਭੋਗਣ ਤਾਂ ਗੋਤਮ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ
ਤੇ ਗੋਤਮ ਨੇ ਸ੍ਰਾਪ ਦੀਆ ਕੇ ਹੇ ਦੁਸਟ ਤੂੰ ਇਕ ਭਗ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਆਇਆ ਹੈਂ ਤੇ
ਜਾਹ ਤੇਰੇ ਸਰੀਰ ਮੇ ਸਹੰਸ ਭਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਸੋ ਇੰਦ੍ਰ ਫੇਰ ਜਲ ਮੇ ਜਾਇ
ਕਰ ਰੁੰਨਾ॥ ੧ ॥ਅਤੇ ਪਰਸਰਾਮ ਨੇ ਇਕੀਸ ਵਾਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਨਿਹਖਤ੍ਰ
ਇਨੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਜੀ ਉਸਦਾ ਬਲ ਛੀਨ ਕੀਤਾ
ਤਾਂ ਓਹ ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਪਾਰ ਜਾਇ ਛਪਿਆ ਸੋ ਚਿਰੰਜੀਵ ਹੈ ਸੋ ਬ੍ਰਾ
ਮਣਾਂ ਨੂੰ ਭਿਖਿਆ ਮੰਗਦੇ ਦੇਖ ਕਰ ਰੋਂਦਾ ਹੈ॥ ੨ ॥ਰਾਜੇ ਰਾਜ ਛਡ ਕਰ ਅ

ਤੀਤ ਹੋਏ ਤਾਂ ਓਹ ਭੀ ਰੁਨੇ॥ ੩ ॥ਅਤੇ ਪ
ਪਾਨੂੰ ਦਰਗਾਹ ਵਿ ਚ ਸਜਾਏ ਈ ਮਿਲਤੀ
ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਮਜੀ ਕੋ ਪਿਤਾ ਨੇ ਨਿਕਾਲ
ਦਿਤਾ ਤੇ ਸੀਤਾ ਕੋ ਰਾ ਵਣ ਲੈ ਗਿਆ ਤੇ
ਲਛਮਣ ਕੋ ਜੰਗ ਵਿਚ ਮੂਰਛਾ ਹੋਈ
ਤਾਂ ਰਾਮਜੀ ਵੀ ਰੋਨੇ ॥ਰਾਮਜੀ ਨੇ ਰਾਵ
ਣ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਤੇ ਲੰ ਕਾ ਦਾ ਰਾਜ ਭਭੀਛ
ਨ ਕਉ ਦਿਤਾ ਤੇ ਰਾਵ ਣ ਦਾ ਕੁਟੰਬ ਖੇਤ
ਵਿਚ ਰੁਲਿਆ ਤਾਂ ਰ ਹਨਾਂ ਕੇ ਦੇਖ ਕੇ ਰਾਵ
ਣ ਭੀ ਰੁਨਾ॥ ੫ ॥ ਪਾਂਡਵ ਪੰਜੇ ਦੁਰ
ਜੋਧਨ ਨਾਲ ਜੂਆ ਖੇਡਿਆ ਤੇ ਬਾਰਾਂ
ਬਰਸ ਬਨ ਬਾਸ ਭੋਗਿਆ ਫੇਰ ਬੈਰਾਠ ਰਾਜੇ ਦੇ ਮਜੂਰ ਜਾਇ ਬਨੇ ਅਤੇ
ਦੇਖਦਿਆਂ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੇ ਦੁਰਜੋਧਨ ਨੇ ਦ੍ਰੋਪਦੀ ਕੋ ਨਗਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਪਾਂਡਵ ਭੀ
ਰੁਨੇ॥ ੬ ॥ਅਤੇ ਓਹ ਪਾਂਡਵ ਜੈਸੇ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਰਾਜ ਕੇ ਜਾਦਵ ਕਰਨ ਤਾਂ ਤਤ
ਕਾਲ ਨਰਾਇਣ ਆਨ ਹਾਜਰ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਜਨਮੇਜੇ ਬਿਆਸ ਜੀ
ਕੋ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਰਿਖੀ ਜੀ ਮੇਰੇ ਬਡੇ ਜੋ ਰਾਜਾ ਜੁਧਿਸਟਰ ਦੁਰਜੋਧਨ ਨਾਲ ਜੂ

ਆਖੇਸੁਣਿਆਜੀਓੁਸਵਕਤਬਿਸੰਨੇਉਨਾਂਕੋਵਰਜਿਆਜਾਨਹੀ ਭਾਵੇਂਦਾਥੀ
ਆਸਨੇਕਹਾ ਰਾਜਾ ਅਸੀਸਭੇਹੀਵਰਜਰਹੇਸਾ ਪਰਜੋਈਸਰਦੀਕ
ਰੀਹੈਸੋਕਦਾਚਿਤਨਹੀਟਲਦੀ ਤਾਂਰਾਜਾਜਨਮੇਜਾਨੇਆਖਿਆਜੀ
ਜੇਕਰਪਹਿਲੋਖਬਰਹੋਜਾਵੇਤਾਂਓਹਕਿਉਂਕਰਹੋਜਾਵੇ ਤਾਵੇਦਬਿਆ
ਸਕਹਾ ਰਾਜਾ ਤੇਰੇਤਾਈਂਪਹਿਲੇ ਖਬਰਦੇਤੇਹਾਂਤੂੰ ਧੀਰੋਸੁਨਤਕਰ
ਲਈ ਇਕਤੂੰਘੋੜੀਖਰੀਦੇਗਾ ਤੇਓਸਨੂੰ ਦਰਿਆਈਘੋੜਾਮਿਲੇਗਾ
ਤਾਓਸਵਿਚੋਂ ਇਕਵਛੇਰਾਜਨਮੇਗਾ ਕਾਲੇਕੰਨਾਵਾਲਾ ਤਾਂਤੂੰਓਸਨੂੰ ਪ
ਸੰਦਕਰਕੇਸਿਕਾਰਜਾਵੇਗਾ ਓਥੋਂ ਇਕਾਇਸਤ੍ਰੀਲਿਆਵੇਗਾ ਤੇਫੇਰ
ਤੂੰਜਗ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂਓਸਜਗ ਵਿਚਬ੍ਰਾਹਮਣਹਸਨਗੇਤੇਤੂੰਉਨਾਂਕੋ
ਮਰਵਾਦੇਵੇਗਾ ਤਾਤੇਨੂੰ ਅਠਾਰਾਪ੍ਰਕਾਰਦਾ ਕੋਹੜਹੋਵੇਗਾ ਤਾਫੇਰਤੂੰ

ਅਠਾਰਾਪਰ ਮਹਾਭਾਰਥਸੁਣੇ
ਗਾ ਜਾਂਭੀਅਸੈਂ ਣਦਾਪ੍ਰਸੰਗਸੁਣੇ
ਗਾਜੋਅਕਾਸ਼ਮੇ ਹਾਥੀਮਾਰੇਅਜੇ
ਤੀਕਰਭੁਮਰੇਹੈ ਨਸੋਤੂੰਇਸਬਾਤ
ਕਉਨਾਮਨਨਾਂ ਰੇਗਾ ਤਾਤੇਨੂੰ ਇਕ
ਕੁਸਟਰਹਿਜਾਵੇ ਗਾ ਤਾਂ ਏਹਗਲਾਂ
ਸਭਠੀਕਹੋਈ ਆ ਤਾਂ ਨਕਉਪਰ
ਰਾਜਾਦੇਵੈਰਾਗਹੋ ਹਾ ਤਾਂਓਸਦੇਦੁਖ
ਕਰਕੇਰਾਜਾਤ੍ਰੀਮ ਰੇਗਾ ਸੋਸੁਣਕੇ
ਜਾ ਜਨਮੇਜਾਂਭੀ ਹੁਣਾ ਇਕਬਚ
ਨਦੇਨਾਮਨਿਨੇਪ ਰਪਾਪ੍ਰੀਭਾਇਆ
॥੭ ॥ਸੋਏਸਾਹੂਕਾਰਜੋਬਡੇਬਡੇਸੇਖਮਸਾਇਕਪੀਰਸਭਰੋਦੇਰਹੇਪ
ਨਾ॥ਕਿਉਂਕੇਮਤਅੰਤਕਾਲਦੇਵਖਤਜਨਮਮਰਨਦਾਦੁਖਹੋਂਦਾਹੈਵੇ
ਹੇਸਾਹਗੋਪੀਚੰਦਜਹੇਰਾਜੇਰਾਜਤੇਮਹਿਲਦੌਲਤਰਾਣੀਆਂਛਡਕਰ
ਫਕੀਰਹੋਏਤਾਂਫੇਰਘਰਘਰਮੋਭਿਖਿਆਮੰਗਦੇਫਿਰਦੇਹੈਨਬਿਨ
ਪਰਮੇਸਰਦੇਨਾਮਸਦਾਕਿਸੇਦੀਗਤਨਹੀਹੋਈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਬ
ਚਨਾਂਕੋਸੁਣਕਰਓਹਧਨੀਸੀਬਾਬੇਜੀਦੇਚਰਨਾਂਪਰਢਹਿਪਿਆ।

ਕਜੀਵ ਬੇਜੀਵ ਕਹਾ ਭਾਈ ਜਾਸ ਸਾਸ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਧਿਆਕਰ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਇਸਦੀ ਸਿਖਿਆ ਹੈ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀਏ ਪਿਆਰੀਏ ਜੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਬਿਗਾਨੇ ਪੁਰਖ ਭੋਗਦੀਆਂ ਹੈਨ ਸੋ ਉਨਾਕੇ ਅੰਧ੍ਯੇਰ ਨਰਕ ਮੇ ਪਵਦੀਆਂ ਹੈਨ ਔਰ ਤਪਦੇ ਥੰਮ ਸਾਥ ਲਗਾਈਦੀਆਂ ਹੈਨ। ਤਾਂ ਉਨਾ ਇਸਤ੍ਰੀ [illegible] ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਹੈ ਰਖਿਆ ਕਿ ਜਨਮ ਸਾਡਾ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਮੇ ਭਲਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਕਰਕੇ ਉਸ ਸਗਦ ਦੀ ਦੇਹ ਦਰੁਸਤ ਕਰ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਦੋਨੋ ਜਣੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਿਖ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਨਾ ਪਰ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਉਸ ਦੇਸ ਥੀ ਚਲਦੇ ਰਹੇ। ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਇਕ ਕੰਨਿਆ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹੈ ਹੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਐਸੇ ਐਸੇ ਪਾਪੀਆਂ ਕਾ ਉਧਾਰ ਕਰਤੇ ਕਰਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਬੜੀ ਉਜਾੜ ਦੇ ਵਿਚ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਬੈਠ ਗਏ ਜਦ ਸਾਇਆ ਕਾਲਾ ਵਖਤ ਹੂਆ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਤਾਂਈ ਕਹਿਆ ਬਾਲਾ ਰਹਿਰਾਸ ਪੜਹੁ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਕੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੈ ਲਗਾ ਪੜਨ ਜਾਂ ਮੈ ਉਚੀ ਉਚੀ ਰਹਿਰਾਸ ਪੜੀ ਤਾਂ ਓਥੇ ਨਜੀਕ ਇਕ ਝੁੰਗੀ ਸੀ ਉਸ ਝੁੰਗੀ ਦੇ ਵਿਚੋ ਇਕ ਕੰਨਿਆ ਅਦਭੁਤ ਸੂਹੂ ਨਿਕਲਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਸਾਮਨੇ ਆਇ ਬੈਠੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਿਣੇ ਲਗੀ ਭਾਈ ਤੁਸੀ ਕਉਣ ਹੋ ਅਤੇ ਕਿਥੋ ਆਏ ਹੋ ਤਾਂ ਤੇ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਉਸ ਕੋ ਕਹਿਆ ਅਸੀ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਰਾਤ ਗੁਜਾਰਕੇ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਓਹ ਕੰਨਿਆ ਸੁਣਦੀ ਸਾਰ ਉਠਕਰ ਇਕ ਛੁਰਾ ਪਕੜ ਕਰ ਝੁੰਗੀ ਕੇ ਅੰਦਰ ਜਾਇ ਵੜੀ ਅੰਦਰੋ ਇਕ ਗਾਤਲਾ ਮਾਸ ਦਾ ਲੈ ਆਈ ਉਸ ਮਾਸ ਕਉ ਤਕੜੀ ਵਿਚ ਰਖਕਰ ਤੋਲਿਆ ਤਾਂ ਦੋਇ ਸੇਰ ਹੂਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਇਕ ਸੇਰ ਆਪ ਰਖ ਲਿਆ ਤੇ ਸੇਰ ਮੇਰੇ ਤਾਂਈ ਦਿਤਾ ਤੇ ਮੈ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਕੰਨਿਆ ਮਾਸ ਦੇਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪਤਤ ਪਾਵਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਣੇ ਲਗੇ ਭਾਈ ਮਾਸ ਕਾ ਕੁਛ ਪਤਾ ਨਹੀ ਜੋ ਕਾਸ ਦਾ ਹੈ ਸੋ ਬਿਨ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਖਾਣਾ ਵਾਜਬ ਨਹੀ ਤਾਂ ਮੈ ਉਸ ਕੰਨਿਆ ਕੋ ਕਹਾ ਹੇ ਕੰਨਿਆ ਏਹੁ ਮਾਸ ਕਿਸ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਕੰਨਿਆ ਕਹਿਣੇ ਲਗੀ ਭਾਈ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀ ਕਿਸ

ਲਿਓ ਡਰਦੇਹੋ ਤਾ ਰਿਦਾ ਹੋਇਆ ਭੁਖੀ ਮੈਂ ਜਾਵੇ ਤੇ ਏਹ ਰਖਦੇਹੋ ਤਾਂ ਮੈ ਫੇਰ ਉ
ਸਨੂੰ ਕਹਾ ਹੇ ਕੰਨਿਆ ਮਾਸ ਤਾਂ ਬਿਨ ਦੇਖੇ ਖਾਣ ਵਾਜਬ ਨਹੀ ਤਾਂ ਓਹ ਕੰਨਿ
ਆ ਬੋਲੀ ਭਾਈ ਇਸ ਉਜਾੜ ਦੇ ਵਿਚ ਕਦੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਆਇਆ ਆਦਮੀ
ਤੇ ਨ ਕੋਈ ਪਸੂ ਹੀ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜ ਦੇਵ ਜੋਗ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਡਾ ਦਰਸ
ਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਮੈ ਅਤੀ ਹੀ ਜਾਪਸ ਮਝ ਕਰਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਸ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਮਾ
ਸ ਖਾਕੇ ਰਾਤ ਗੁਜਾਰਕੇ ਚਲੇ ਜਾਓ ਤੁਸਾਂ ਏਹ ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਨ ਮੇਰਾ ਕਿਉਂ ਜਾਹ
ਰ ਕਰਦੇਹੋ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਗਿਣਤੀ ਕੀ ਜੋ ਏਹ ਕੰਨਿ
ਆ ਸਿਰ ਨ ਆਖਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਕੋਈ ਬੜਾ ਹੀ ਅਪਰਾਧ ਕਰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ
ਤਾਂ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਆਖਿਆ ਹੇ ਲੜਕੀ ਸਾਨੂੰ ਏਹ ਜਰੂਰ ਹੀ ਦਸ ਜੋ ਮਾ
ਸ ਕਾਸਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਕੰਨਿਆ ਬੋਲੀ ਚਲ ਭਾਈ ਜੇ ਤੂੰ ਨਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ ਤੂ
ਲਕੇ ਦੇਖ ਲੈ ਤਾਂ ਓਹ ਮੈਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਗਈ ਤਾਂ ਮੈ ਜਾਇਕਰ ਦੇਖਿਆ ਤੇ ਇਕ
ਮੁਰਦਾ ਅੰਦਰ ਲਟਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਓਹ ਆਖਣ ਲਗੀ ਭਾਈ ਮੈਂ ਇਸ ਦਾ ਮਾ
ਸ ਖਾਦੀ ਹਾਂ ਜਾਂ ਏਹ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਬਾਲ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਬਾਹ
ਰ ਆਇਆ ਤੇ ਮਾਸ ਸਟ ਦਿਤੋਸ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਬਾਲੇ ਕਿਉਂ
ਫਿਰੇ ਹਈ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿਆ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਏਹ ਤਾਂ ਮਨੁਖ ਦਾ ਮਾਸ ਕੰਨਿ
ਆ ਰਿੰਨ ਕੇ ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਸ ਲੜਕੀ ਨੂੰ
ਪੁਛੋ ਜੋ ਤੂੰ ਮੁਰਦੇ ਦਾ ਮਾਸ ਕਿਉਂ ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇਰੇ ਤਾਈਂ ਕੁਸ ਹੋਰ ਨਹੀ ਖਾਣੇ ਕੋ
ਲਭਦਾ ਤੂੰ ਤਾਂ ਰਾਕਸੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਇਕਰ ਉਸ ਲੜਕੀ ਕੋ ਕਹਾ ਹੇ ਕੰਨਿਆ
ਤੂੰ ਮੁਰਦੇ ਦਾ ਮਾਸ ਕਿਉਂ ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਤੇਰੇ ਖਾਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਚੀਜ ਨਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਲ
ੜਕੀ ਬੋਲੀ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਕਹਾ ਹੇ ਲੜਕੀ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਬਾ
ਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿਣ ਲਗੀ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪੜਦਾ ਜਾਹਰ ਕਿਉਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ
ਰੇ ਹਥ ਕੀ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਸ ਲੜਕੀ ਕੋ ਕਹਾ ਹੇ ਕੰਨਿਆ ਏਹੁ ਪੜਦਾ ਮੇਰੇ
ਪਾਸੋ ਨਹੀ ਲੁਕਾਈਦਾ ਤਾਂ ਓਹ ਆਖਨ ਲਗੀ ਸੁਣ ਭਾਈ ਏਹ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਮੇ
ਰਾ ਪਿਤਾ ਹੈ ਜਦ ਮੈ ਇਸਦੇ ਘਾਰ ਜਨਮੀ ਤਾਂ ਏਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ
ਕਰਦਾ ਸੀ ਬੜੇ ਸੁੰਦਰ ਖਾਣੇ ਖੁਲਾਵੇ ਤੇ ਚੰਗੇ ਕਪੜੇ ਸੁੰਦਰ ਪਹਿਰਾਵੇ ਤਾਂ ਮੈ ਅ
ਤਿ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ਵਾਲੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਏਸ ਨੇ ਦੇਖਕੇ ਹੁਣ ਏਹ ਸੋਲਾਂ ਬਰਸਾਂ ਦੀ ਹੋ
ਈ ਹੈ ਤਾਂ ਏਸ ਇਕ ਖਤ੍ਰੇਟੇ ਪਾਸੋ ਬਹੁਤ ਦੂਬ ਲੈਕੇ ਮੇਰੇ ਕੋ ਦੇਦੀ ਆ ਹੈ ਸੀ

ਤਜੀਰਾਕਸ ਏਹੁ ਆਕੇ ਮੈ ਹੋਈ [illegible] ਨੇ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਦਿਆਂ ਸਰੀਰ ਦੇਖ
ਧਾਤਾਂ ਤੇ ਏਸ ਦੇ ਸਾਸ ਪੂਰੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਧਰਮ ਰਾਜ ਨੇ ਜਮਦੂਤਾਂ ਕੋ ਹੁਕਮ ਕੀ
ਆ ਭਾਈ ਉਸ ਦੁਸਟ ਕੋ ਲੈ ਆਵੋ ਤਾਂ ਭਾਈ ਉਹ ਜਮਦੂਤ ਏਸ ਨੂੰ ਲੈ ਗਏ ਤਾਂ
ਧਰਮਰਾਜ ਨੇ ਕਹਾ ਇਸ ਪਾਪੀ ਕੋ ਮੇਰੇ ਮਥੇ ਨਾ ਲਾਵੋ ਜਲਦੀ ਕੁੰਭੀ ਨਰ
ਕ ਵਿਚ ਪਾਓ ਤਾਂ ਜਮਦੂਤਾਂ ਨੇ ਏਸ ਨੂੰ ਕੁੰਭੀ ਨਰਕ ਮੇ ਪਾਇਆ ਮੇਰਾ ਇਸ
ਕੇ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਸੰਜੋਗ ਹੂਆ ਤੇ ਮੇਰੇ ਘਾਰ ਏਸ ਰਦੀ ... ਤਕ
ਰਕੇ ਜਨਮੇ ਤਾਂ ਏਕ ਕੰਨਿਆ ਭਈ ਜਦ ਓਹ ਕੰਨਿਆ ਹੂਈ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਭਰਤ
ਕਹੇ ਤੂੰ ਕੰਨਿਆ ਮਾਰ ਦੇਹ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿਆ ਮੈ ਨਹੀ ਮਾਰਦੀ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਭਰਤ
ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਜੇ ਤੂੰ ਨਾ ਮਾਰੇਗੀ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਸੰਨਬੰਧ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸੰਤ
ਜੀ ਮੈ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਦੇ ਕਹੇ ਕੰਨਿਆ ਮਾਰ ਦਈ ਤਾਂ ਤੇ ਸਮਾ ਪਾਇ ਕਰ ਮੇਰ
ਾ ਕਾਲ ਭਇਆ ਤੇ ਜਮਦੂਤ ਮੇਰੇ ਤਾਂਈ ਧਰਮਰਾਜ ਕੇ ਸਾਮਨੇ ਲੈ ਗਏ ਤ
ਧਰਮਰਾਜ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਪਾਪਨੀ ਤੈਨੇ ਬਿਨ ਅਪਰਾਧ ਕੰਨਿਆ ਮਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੂੰ
ਕੰਨਿਆ ਹੋਇ ਕੇ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਚ ਉਦਿਆਨ ਵਿਚ ਰਹੁ ਤੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਮਾਸ ਤੈ
ਰੇ ਕੋ ਖਾਣੇ ਕੋ ਮਿਲੇਗਾ ਸੋ ਕੰਨਿਆ ਕਾ ਜਨਮ ਮੁਝੇ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤੇ ਪਿਤਾ ਜੋ ਮੇਰ
ਾ ਬਲੀਆ ਥਾ ਉਸ ਕੇ ਬਦਲੇ ਇਸ ਕਾ ਮਾਸ ਖਾਤੀ ਹੂੰ ਕੋਈ ਕਦੀ ਭੁਲ
ਚੁਕਾ ਮਾਨੁਖ ਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਦੇਖਤੀ ਹੂੰ ਨਹੀ ਤਾਂ ਉਦਿਆਨ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਵ
ਾਸਾ ਹੈ॥ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕਰ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਹੈਰਾਨ ਹੂਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅ
ਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸਤਗੁਰ ਜੀ ਹੁਣ ਕਲਜੁਗ ਦੇ ਵਿਚ ਜੋ ਸਿਖ
ਏਹੀ ਵਿਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਉਨ ਕਾ ਵਿਹਾਰ ਹੀ ਏਹੋ ਹੈ ਬੇਟੀਆਂ ਕਾ ਦੁਧ ਮੇ
ਂ ਉਨ ਕਾ ਉਧਾਰ ਕੈਸੇ ਹੋਵੇਗਾ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ॥

॥ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ਕੰਨਿਆ ਦਰਬ ਕਰੈ ਅਹਾਰ
ਸੋ ਨਰਕੇ ਜਾਹੀ॥ਜਨਮ ਪਾਇਕੇ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਜੋ ਕੀਆ ਸੋ ਸਭ
ਬਿਰਥਾ ਜਾਹੀ॥ ੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਮੂਰਖ ਕਿਉ ਜਨਮ ਲੀਆ
ਸੰਸਾਰਾ॥ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨ ਮਾਨਸ ਦੇਹੀ ਧਾਰੀ ਕਿਉ ਪਾਪ ਉਰ
ਧਾਰਾ॥ ੧ ॥ਅੰਤ ਸਮੇ ਤੇਰਾ ਕੋਇ ਨ ਬੇਲੀ ਕੀਤਾ ਆਪ
ਣਾ ਪਾਵੇ॥ਇਸ ਧਨ ਕਾਰਨ ਜਨਮ ਗਵਾਇਓ ਫਿਰ ਇਹੁ
ਬਨ ਆਵੇ॥ ੨ ॥ਕੀਆ ਕਮਾਇਆ ਖੋਇ ਓ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੇਤੇ ਪਾਪ

ਕਾਂਣਇਆ [illegible] ਆਪੇ ਅਗੇ ਤੇਰੇ ਆਇਆ
॥੩॥ ਕੰਨਿਆ ਦਰਬ ਅਰ [illegible] ਪਰਾਈ ਇਹੁ ਦੋਨੋ ਹਤਿਆ ਭਾ
ਰੀ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਕਥੀ ਨਿਉਤਰੇ ਭਾਵੈ ਗੈਰ ਗਾਜ਼ੂ [illegible]॥ ੪॥੧

ਤਿਸਦਾ ਪਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਹੇ ਭਾਈ [illegible] ਇਹ ਬੜੀ ਭਾ ਰੀ ਹਤਿਆ ਹੈ ਕੰਨਿਆ ਦਾ ਦਰਬ ਲੈਣਾ ਤੇ ਕੰਨਿਆ ਦਾ [illegible] ਪਰ ਸੀਸ ਰ ਤਾਂ ਹੁਣ ਇਸੇ ਹੀ ਹਤਿਆ ਵਿਚ ਲਗ ਰਹੇ ਹਿਆ ਹੈ ਜੋ [illegible] ਲੋਕ ਲੜ ਕੀ ਦਾ ਖਾਂਦੇ ਹੈਨ ਉਨ ਦੀ ਸਤਿਆ ਨਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਤੇ ਕਰ [illegible] ਰੇਖ ਪਿਛੇ ਲਗੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਸਦਾ ਨਿਰਧਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ [illegible] ਭਾਈ ਨਿਰੰਜਾ ਦਾ ਲਗੂਈ ਐਸਾ ਹੀ ਪਾਪ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆਂ ਤੇ ਮੁਖੋਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾ ਤਿਸਾਹ ਜੀ ਤੇਰੀਆ ਤੂੰ ਹੇ ਜਾਣ ਪਰ ਜੀ ਏਸ ਕੰਨਿਆ ਨੂੰ [illegible] ਪਦ ਦਾ ਕ ਰੋਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਉਠ ਕਰ ਓਸ ਕੰਨਿਆ ਦੀ ਝੁੰਗੀ ਪਾਸ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਤਾ ਉਸ ਕੰਨਿਆ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦੇਖ ਕਰ ਚਰਨਾ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿ ਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਸ ਕੰਨਿਆਂ ਦੀ ਪਿਠ ਉਪਰ ਥਾਪੀ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਕੰ ਨਿਆ ਕੋ ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਗਈ ਅਤੇ ਹਤਿਆ ਉਤਰ ਗਈ ਔਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਨੇ ਤਬਾਨ ਕਰਕੇ ਉਸ ਲੜਕੀ ਦੇ ਮੂਹ ਤੇ ਛਿਟਾ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਇਕ ਛਿ ਟਾ ਉਸ ਮੁਰਦੇ ਉਪਰ ਵੀ ਮਾਰਿਆ ਤਾਂ ਤੇ ਓਹ ਮੁਰਦਾ ਵੀ ਮੁਕਤ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ

ਭੁਇਆ ਤੇ ਕੰਨਿਆ ਕਾ ਭੀ ਉਧਾਰ ਹੂਆ
ਇਹ ਸਾਖੀ ਸੁਣ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗ
ਦਜੀ ਬੜੇ ਹੋਇ ਗਏ ਅਰ ਪਾਹਿਰ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਿਸਾਰੂ ਪਾ ਦੇਖੇ ਲੀਣ ਰਹੇ
ਜਾ ਮਹਾਰਾਜ ਆ ਮਨੀ ਵਿਤੀ ਤੇ ਨਿਰ
ਤ ਹੋਏ ਤੇ ਕਹਾ ਭਾ ਈ ਬਾਲਾ ਧੰਨ ਗੁਰੂ
ਤੇ ਧੰਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈਨ ਸ੍ਰੀ
ਜਾ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕ ਰਕੇ ਐਸੇ ੨ ਪਾਪੀ
ਜੀਵ ਮੁਕਤੀ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਏ ਹੈਨ

ਤਾ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਸ ਧਰਤੀ ਕੋ ਜਾਤੇ ਭਏ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਬਾਤ ਕੋ ਸੁਣ

ਦਿਤੋਸਿਖਾਂਕਉਧਾਰਕਰੋਗੇ॥ ਬਾਬੇਕਹੇਸੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਫੇਰਉਸਿ
ਬੈਨਾਕਉਧਾਰਕਰਕੇ ਤਾਮੇਰੇ ਕੋਕਾਰਿਤਭਏ ਚਲ ਬਾਲਾ ਅਸਾ ਮਰਦਾਨੇਦੇ
ਪੁਤ੍ਰਨੂੰਏਥੇ ਲਿਆਇਵਸਾਵਣਾਹੈ ਤਾਂਮੈਆਖਿਆ ਚਲੋਗੁਰੂਜੀਜਿਵੇ
ਆਪਦੀਰਜਾਏ॥ ਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਬਾਲਾ ਅਸਾ ਸਜਾਦੇਨੂੰਕਾਮੋਸਾਹਿ
ਰਦੀਮਿਸਿਤੇ ਬੁਲਾਵਣਾਹੈ ਤਾਂਮੈਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ [illegible]
ਵਿਣਾ॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਬਾਲਾਅਖੀਮੀਟ ਤਾਅਖੀਮੀਟੀਆਂ ਜਾਖੋਲੀ
ਆਤਾਂ ਤੁਲਵੰਡੀਦੇਬਾਹਰ ਚੰਦ੍ਰਭਾਨਦਾ ਖੂਹਹੈਉਸਉਪਰ ਜਾਇਬੈਠੇ॥ ਤਿ
ਹਖੂਹਹੈਗੁਰੂਜੀ ਮੇਰੇਪਿਤਾਦਾਹੈਸੀ॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਹੇਭਾਈਬਾ
ਲਾ ਗਏਬੁਲਾਰ ਤਾਂਚਲਾਰਿਆਹੈ ਜੇਕਰਅਜੀਰਹੇਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕਾਲੂ ਲਾਲੂ
ਦੇਬਹੁਮਉਸੀ ਤਾਂਤੂੰਚੁਪਤਾਹੀ ਜਾਇਕੇ ਸਜਾਦੇਕੋਸਦਾਲਿਆਉ ਤਾਹੇਗੁ
ਰੂਜੀਮੈਚਾਰਘੜੀਰਾਤਗਈ ਮੈਚਲਿਆ ਸਜਾਦੇਕੋ ਬੁਲਾਵਣੇ ਗੁਰੂਜੀਕ
ਹਾ ਹੋਰਕੋਈਸੁਣੇਨਾਹੀ ਜਾਬਾਲਾ ਉਨਾਦੇਘਰਦੇ ਬਾਹਰਜਾਇਖੜੋਤਾਅਤੇ
ਸਜਾਦਾਆਪਹੀਘਰੋਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਤਾਕਿਆਦੇਖੇ ਜੋਬਾਲਾਖੜਾਹੈ
ਜੋਨਾਨਕਤਪੇਦੇਨਾਲਦਾ ਅਤੇਏਹਨਾਦੇਨਾਲਹੀਮੇਰਾਪਿਉਗਿਆਹਾ ਏਹਜਾ
ਣਕੇ ਸਜਾਦੇ ਬਾਲੇਦੇਚਰਨਾ ਪਰਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤਾਂਸਜਾਦੇਨੂੰਦੇਖਕਰ
ਬਾਲੇਕਹਾ ਕਰਤਾਰਤੇਰਾ ਭਲਾਕਰੇ ਤੇਕਹਾ ਸਜਾਦੇ ਤੈਨੂੰਨਾਨਕਤਪਾਸਦ
ਦਾਹਈ ਤਾ ਸਜਾਦੇਕਹਾ ਜਜਮਾਨਮੇਰਾ ਬਾਪਕਿਥੇਹੈ ਤਾਮੈਆਖਿਆ ਤੇ
ਰਾਬਾਪਨਾਨਕਜੀਦੇਪਾਸਹਈ ਤਾਂਸਜਾਦਾ ਕਰਮਾਦਾ ਬੁਲੀਆ ਸੋ
ਉਸੇਵਖਤਮੇਰੇਨਾਲ ਤੁਰਪਿਆ ਤਾਸਜਾਦੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇ
ਕਿਆ ਤਾਂਪੁਛਿਆਜੀ ਮੇਰਾਬਾਪਕਿਥੇਹੈ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾ ਸ
ਜਾਦਾ ਬਾਪਤੇਰਾ ਕਾਲਵਸਹੋਇਗਇਆਹੈ ਅਤੇਸਾਨੂੰ ਜੋਗਹੈ ਜੋਤੈਨੂੰਸਿ
ਰੋਪਾਉਦੇਣਾ ਅਗੇਤੂੰਜੇਹੜਾਸਿਰੋਪਾਉਕਹੇ ਸੋਦੇਵੀਏ ਤਾਸਜਾਦੇਕਹਾ ਤ
ਪਾਜੀ ਜੇਹੜਾਮਰਦਾਨੇਨੂੰਦਿਤਾਸੀ ਸੋਈਸਿਰੋਪਾਉ ਮੈਨੂੰਦੇਵਜੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸਜਾਦਾ ਮਰਦਾਨੇਤਾ ਸਾਨੂੰਕਹਿਆਸੀਕਿ ਮੈਨੂੰਸੁਰਗਦਾਸੋ
ਅਸਾਉਸਨੂੰ ਸਾਨੂੰਆਹੈ ਜੇਕਰਦੀਕੂੰ ਬੀਓਬੇ ਚਲਰਹੇ ਤਾਰਸੇਦਰਗ
ਹੀਹੋਇਜਾਵੇਗਾ ਤਾਸਜਾਦੇਕਹਿਆ ਤਪਾਜੀ ਜੇਕਰੀਮੈਨੂੰ ਬਾਬੇਦੇਅ
ਸਤਾਨਉਪਰ ਲੈਚਲੋਗੇ ਤਾਮੇਰੇਉਪਰ ਕਰਤਾਰਭੀਮੇਹਰਬਾਨਕਿਰੇ

ਗਾਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਚਲੋਭਾਈਬਾਲਾਅਸੀਸਜਾਦੇਕੋ ਲੈਚਲੀਏਤੋ
ਸੋਆਖਿਆਜੀਚਲੋਗੁਰੂਜੀਜਿਵੇਂਤੁਸਾਡੀਰਜਾਇ॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਤੇਨਾਲਸਜਾਦਾਮਿਰਾਸੀਤੇਮੈਤਿਨੇਤੁਰਪਏਤਾਂਪਹਿਲੋਗੁਰੂਜੀਲ
ਹੌਰਆਏਤੇਕਸਾਇਪੁਰੇਦੇਪਾਸਗੁਰੂਆਏ ... ਪਹਿਰਦਿਨ
ਰਹੇਤੀਕਿਰਲਾਹੌਰਵਿਚਗਊਬਧਹੁੰਦਾਸੀ ... ਇਕ
ਸਲੋਕਉਚਾਰਿਆ॥ ॥ਲਾਹੌਰ ਸਹਿਰ ਜਹਿਰ ਕਹਿਰ ਸਵਾਪਹਿਰ
॥੧॥ ॥ਤਾਂਫੇਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਭਾਈਅਜੀਤਾ ਲਹੂਦੀਨਦਾਰੀਜਾਣਕੇ
ਆਏਸਾਸੋਮਲੇਛਦੇਜੋਰਕਰਕੇਸਵਾਪਹਰਤਕ ਕਹਰਵਰਤਦਾਹੈਅਸੀ
ਦਸਵਾਂਜਾਮਾਪਾਇਕਰਕੈਤੁਰਕਾਂਦਾਨਾਸਕਰਾਂਗੇਅਤੇਧਰਮਦਾਰਾਜਹੋਵੇਗਾ
ਤਾਂਹੁਣਚਲੋਭਾਈਬਾਲਾਸਹਰਦੇਬਾਹਰਚਲਰਹੀਏਤਾਂਰਾਤਗੁਰੂਜੀ
ਸਹਰਦੇਰਹੇਅਤੇਫੇਰਸਲਕੋਟਬੇਰਦੇਹੇਠਜਾਇਰਹੇਓਥੇਬੈਠਕਰ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਸਜਾਦੇਨੂੰਦੋਇਪੈਸੇਦੇਕੇਨਾਲਭੇਜਿਆਕਹਿਆਸਜਾਦੇ
ਏਨਾਂਪੈਸਿਆਂਦਾ ਕੂੜਸੱਚਲੈਆਉ
ਤਾਂਸਜਾਦਾਲੈਕੇ ਸਹਰਵਿਚਗਿਆ
ਸਾਰੇਫਿਰਿਆਉਸ ਨਹੀਂਸੇਨਾਦਿਤਾ
॥ਤਾਂਇਕਬਜਾਰ ਵਿਚਮੂਲਨਾਮ
ਹਟਵਣੀਆਂਸੀ ਉਸਨੇਕਹਿਆਤੂੰ
ਏਹਵੀਲੈਂਦਾਹੈ ਤਾਂਸਜਾਦੇਕਹਿਆ
ਜੀਮੇਰਾਗੁਰੂਸਚ ਤੇਕੂੜਮੰਗਦਾਹੈ
ਤਾਂਉਹਖਤ੍ਰੀਰੋਜ ਧਰਮਸਾਲਾਰਤ
ਨੂੰਜਾਂਦਾਹੁੰਦਾਸੀ ਤਾਂਉਸਨੇਕਹਿਆਤੂੰ
ਏਸੀਜੀਵਣਕੂੜਤੇ ਮਰਨਸਚਹੈਏਹੁ

ਜਾਇਕਰਕੇਤਾਂਸਜਾਦੇਪੈਸੇਉਸਨੂੰਦੇਦਿਤੇਤੇਏਹੁਲਿਖਾਇਲਿਆਂਦਾ
ਕੀਏਪੈਸੇਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕੋਜਾਇਕਹਿਆ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਭਾਈਚ
ਲੋਉਸਦਾਦਰਸਨਕਰੀਏਤਾਂਗੁਰੂਜੀਉਸਦੀਹਟੀਉਪਰਜਾਇਬੈਠੇਤੇਉ
ਸਨੂੰਲੋਕੋਂਪੁਛਿਆਭਾਈਤੂੰਮਰਨਾਸਚਕਿਵੇਂਸੁਣਿਆਹੈਤਾਂਉਸਨੇਕਹਾ
ਸੰਤਜੀਆਪਦੀਕਿਰਪਾਕਰਕੇਜਾਣਲਦਾਂਗਾਤਾਂਬਚਨਹੋਇਆਭ

ਈਸਾਡੇਨਾਲਚਲੇਗਾ ਤਾਂਤੇਨੂੰਸਚ ਝੂਠ ਦ੍ਰਿਸਟਇਲਿਆਵੀਏਗੋ। ਤਾਂ
ਮਲੇਨੇਹਰੀਲਦਾਇਦਿਤੀਅਤੇਸੀਗੁਰੂਜੀਦੇਨਾਲਤੁਰਪਿਆ ਤਾਂਸੀ
ਗੁਰੂਜੀਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇ ਤ੍ਰਿਲੰਭੇ ਸਾਹਿਰ ਵਿਚ ਜਾਇ [illegible] ਬੈਠੇ ਅਗੇ ਓਥੇ ਇ
ਕੁਸਜਣਨਾਮਵੈਸਨੇ [illegible] ਰਖਦਾ ਸੀ ਗੁਰ
ਤਾਸਜਣ [illegible] ਓਥੇ ਗੁਰੂਜੀ [illegible] ਗੁਰੂਜੀ [illegible]
ਜਾਦਾ [illegible] ਸੇਲ [illegible] ਤਾਂਸਜਣਦੇਆਖੇ
ਆਗੁਰੂਜੀਮੈਨੂੰਡਰਕਿਸਦਾਹੈ [illegible] ਸਜਣਦਾਕ
ਹਿਕਰ ਉਸ ਸਾਹਰਦੇ ਵਿਚ ਜਾਇਵੜਿਆ [illegible] ਇਕ ਸਜਣ ਨਾਮ ਠ
ਗ ਬੈਠਾਹੈਤੇ ਸਜਣਦੇਨੇ ਜਾਇਕਰ [illegible] ਤਾਂ ਸਜਣ ਨੇ ਦੇਖਿਆਕੇ
ਸਜਣਦੇਕਪੜੇਚੰਗੇਹੈਨ ਤਾਂ ਸਜਣ [illegible] ਮਿਤਰਾ ਬੈਠੀਏਜੀ
ਤਾਂਸਜਣਨੇਕਹਾਅਭਾਈ ਕਿਥੇ [illegible] ਤੇਰੇਨਾਲਦੇ
ਈਹੋਰਵੀਹੈਕੇਅਕੇਲਾਈਹੈ ਤਾਂਸਜਣ [illegible] ਪਰਦੇਸੀ ਹਾਂ ਤਦਵੇਂ
ਰਿਆਇਆਹਾਂ ਤੇ ਮਿਰਾਸੀ ਹਾਂ ਨਾਨਕ [illegible] ਹੀ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੈਨ
ਤਾਂਸਜਣਨੇਕਹਾ ਠਗ ਭਿਣ ਹੈ ਤਾਂ ਸਜਣ [illegible] ਵਡਾ ਅਵਤਾਰੀ ਸਿਦ
ਹੈਅਤੇ ਤੁਸਾਂਬੀ ਚੰਗਾਹੈ ਤਾਂਸਜਣਨੇ [illegible] ਆਪਣੇ ਆਦਮੀਆਂਨੂੰ
ਭਾਈਏਹੁਵਡੇਆਦਮੀਆਂਦਾ ਮਿਰਾਸੀਹੈ ਏਸਦੀਖਾਤਰ ਅਛੀਤਰਾਂਕਰਨੀ
ਤੇਰਸੋਈ ਬਹੁਤ ਅਛੀਖਲਾਵਣੀ ਤਾਂ [illegible] ਨਾਲ ਸਜਣ
ਦਾਅੰਦਰਵੜਿਆ ਤਾਂਉਨਸਜਣਦੇ [illegible] ਨਾਲ ਏਆਂ ਤੇ ਕਪੜੇ
ਉਤਰਲਏ ਤੇ ਆਖਿਓਨੇ ਭਾਈ ਹੋਰ ਕੁਛ ਵੀ ਹਈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਦਸ ਦੇਹ ਤਾਂ ਸਜਣ
ਨੇਮਨਵਿਚ ਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੋ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕਹਾ ਹੇ ਤ ਪਾਸੀ ਅਛੀ ਜਗ
ਭੇਜਿਆਹੈ ਮੇਰੀ ਬਾਇ ਫਸਿਆ ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨੀ ਜੀ ਇਤਨੇ ਮੇਂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਸਰਬ ਘਟਕੇ ਅੰਤ੍ਰਜਾਮੀ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਚਲ ਭਾਈ ਸਜ
ਸਜਣਦੇ ਦੀ ਖਬਰ ਲਈਏ ਜੋ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਤਰਾਂ ਏਹ ਭੀ ਬਧਾ ਬੈਠਾ ਹੈ ਏਹੁ ਆਖ
ਦੇਹੀ ਸਜਣਦੇ ਘਰ ਤੁਰਤ ਹੀ ਜਾਇ ਪਹੁਚੇ ਅਗੇ ਸਜਣ ਬੜਾ ਬੇਸਨੇ ਪਰਮ
ਸ਼ਟੀ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੀਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਸਜਣ ਏਥੇ ਸਾਡਾ ਮਿਰਾਸੀ ਆਇਆ
ਸੀ ਤਾਂ ਸਜਣ ਬੋਲਿਆ ਮਿਤਜੀ ਮੈ ਤੁਸਾਂਡੇ ਪਾਸੋ ਕਿਓਂ ਮੁਕਰਨਾ ਹੈ ਸੀ ਤੁਸੀਂ
ਤਾਂ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਨਜਰ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਸਜ

ਸਜਣੇਨੂੰਅੰਦਰੋਂਕਢਿਲਿਆਉ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਜੀਮੈਅਵਰਜਮਾਰੀਹੋਸਜਣੇ
ਦੇਆਖਿਆਜਜਮਾਨਮੈਨੂੰਹਛੀਜਾਹਗਾਭੇਜਿਆਹੈਇਨਤਾਂਮੇਰੇਕਪ
ੜੇਲਾਹਕਰਬੰਨਬਹਾਲਿਆਤਾਂਮੈਕਹਿਆਚਲਸਜਣਦਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਸਦਦੇਹੈਨਤੇਕਪੜੇਵੀਤੈਨੂੰਉਥੇਹੀਦੇਵਾਂਗੇਤੇਤਿਨਸਜਣੇਨੂੰਬਧਾਸੀ
ਸੋਸਰਮਿੰਦੇਹੋਕੇਕਹਿਣਲਗੇਏਹਤਾਂਏਥੇਏਹੋਜਿਹਾਆਇਆਸੀਤਾਂਬ
ਨੇਕਹਾਭਲਾਸਜਣਦਾਆਪੇਹੀਕਪੜੇਪਹਿਰਾਦੇਨਗੇਤਾਂਸਜਣਜਾਵੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਅਗੇਜਾਕੇਖੜਾਹੋਕਿਆਤੇਕਹਿਓਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਏਹਭਲਾਸਜਣਭਗਤ
ਹੈਸਕਲਵੇਸਸਨੇਹੀਕਰਭੂਤਠਗਾਂਦੀਤੇਰਸੋਈਖੂਹਦਾਦਾਣੇਕੇਅੰਦਰਸਾਧ
ਆਤੇਕਪੜੇਲਾਹਕੇਮੁਸਕਾਂਬੰਨਛਡੀਆਂਏਹਭਲਾਸਜਣਹੈਨਿਰਾਹੀ
ਠੰਗਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸਜਣਾਏਹਕੀਕੰਮਕਰਦਾਹੈਤਾਂਸਜਣਸ
ਰਮਿੰਦਾਹੋਇਗਇਆ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਸਬਦਕਹਿਆਸੂਹੀਰਾਗਵਿਚ॥

॥ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੧ ॥ਉਜਲਕਹਿਆਚਿਲਕਣਾਘੋਟ
ਮਕਾਲੜੀਮਸ॥ਧੋਤਿਆਂਜੂਠਨਉਤਰੈਜੇਸੌਧੋਵਾਂਤਿਸ॥੧
॥ਸਜਣਸੇਈਨਾਲਮੈਚਲਦਿਆਂਨਾਲਚਲੰਨ॥ਜਿਥੈ
ਲੇਖਾਮੰਗੀਐਤਿਥੈਖੜੇਦਿਸੰਨ॥੧ ॥ਰਹਾਉ॥ ॥ਅੰ
ਨੂਣੀਪਿਪਲਜੀਆਂਝੂਠੇਤੇਪੁਰਸਾਲ॥ਬਾਹਰੋਂਦਿਸੇ
ਸੋਹਿਣਾਅੰਦਰੋਂਖੋਟੇਲਾਣ॥ ੨ ॥ਮਝੋਟਿਕਾਹਲਹੈਗਲ
ਮੈਮਾਲਾਚਾਰ॥ਬਾਤਰਵੇਸੀਸਿਖਿਆਠਗਾਣਕੇਮੰਸ
ਗ॥ ੩ ॥ਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਂਪਾਸੋਂਚਿਤਵੀਆਂਹਾਢਠੀ
ਆਂਕੰਮਨਆਵਨੀਵਿਚੋਂਸੱਖਣੀਆਂ॥ ੪ ॥ਬਗਾਂਬਗੇ
ਕਪੜੇਤੀਰਥਮੰਝਵਸੰਨ॥ਘੁਟਘੁਟਜੀਆਂਖਾਵਣੇਬ
ਗੇਨਕਹੀਅਨ॥ ੫ ॥ਸਿੰਮਲਰੁਖਸਰੀਰਮੈਮੈਜਨਦੇ
ਖਭੁਲੰਨ॥ਸੇਫਲਕੰਮਨਆਵਨੀਸੇਗੁਣਮੈਤਨਹੰਨ॥
੬ ॥ਅੰਧੁਲੇਭਾਰਉਠਾਇਆਡੂਗਰਵਾਟਬਹੁਤ॥ਅਖੀ
ਲੋੜੀਨਲਹਾਂਹਉਚੜਲੰਘਾਕਿਤ॥ ੭ ॥ਚਾਕਰੀਆਂਚੰਗਿ
ਆਈਆਂਅਵਰਸਿਆਣਪਕਿਤ॥ਨਾਨਕਨਾਮਸੰਭਾ
ਲਤੂੰਬਧਾਛੁਟਹਿਜਿਤ॥ ੮॥ ੧ ॥ ॥ ੫

ਜਾਏਹ ਸਬਦ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਉਚਾਰਿਆ ਤਾ ਸਜਣ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਦੇ ਪੈਰਾ ਉਪਰ ਢਹਿਪਿਆ ਆਤੇ ਆਖਓਸ ਗੁਰੂਜੀ ਮੇਰੇ ਉਪਰ
ਆਪ ਮੇਹਰ ਬਾਨੀ ਕਰੋਜੀ ਅਗੇ ਮੇ ਬੜੇ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹਨ ਜੀ। ਤਾ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਹਾ ਸਜਣਾ ਏਹ ਕੀ ਮਤੂੰ ਛਡੇਗਾ ਤਾ ਤੇ...
...ਮੈਤੇ ਭਾਈ ਏਹੋ ਹੀ ਮਰਗਾ ਸੀ ਜੋ ਹਈ ਸੋਇਸ ਨੂੰ ...
...ਤਾ ਤੇਰੀ ਭੁਲ ਮਾਫ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾ ਸਜਣ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ...
ਲਾਪਾਇਆ ਤੇ ਕਹਿਓਸ ਜੀ ਮੇਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰੋ ਜੀ ਜਿਸ ਤਰਾ ਆਪ ਕਹੋਗੇ
ਮੇਓਸੇ ਤਰਾ ਮੰਨਾਗਾਜੀ ਕਿਓਜੋ ਅਗੇ ਗੁਰੂਜੀ ਮੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਪਰਾਧ ਕੀ
ਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਆਪ ਤਾ ਮੇਰੇ ਤਾਂਈ ਦਾਸ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਸਜ
ਣਾ ਪਿਛੇ ਤੇਨੇ ਜੋ ਕੁਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਸੋ ਤਾ ਅਸੀ ਤੇਨੂੰ ਬਖਸਾਇ ਦਿਹਗੇ

ਪਰ ਅਗੇ ਤੂੰ ਇਨ ਕਰਮਾ ਥੀ ਬਚ ਜੋ
ਇਜਾਵੀ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਮੁਸਾਫਰ ਆ
ਵੇਨੇਗਾ ਹੋਵੇ ਭੁਖਾ ਹੋਵੇ ਉਸਦੀ ਖਾਤ
ਰ ਨੀਜਰਾ ਤਕ ਹੋਵੇ ਭਲਾ ਕਰਨਾ।
ਤਾ ਸਜਣ ਨੇ ਸ੍ਰੀਗੁ ਰੂਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਪਰ
ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਜੋ ਪਾਤਸਾਹ ਜੀ ਮੇਨੂੰ
ਲ ਜੀ ਜਿਵੇ ਕਹੋਸੋ ਮਨਜੂਰ ਹੈ ਜੀ ਤਾ ਗੁ
ਜੀ ਸਜਣ ਨੂੰ ਸਿਖ ਕੀਤਾ ਨਾਮਦਾਨ ਬ
ਖਸਿਆ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀਗੁ ਰੂਜੀ ਸਜਣ ਕੋ ਨਿ
ਵਾਜਕੇ ਅਤੇ ਸਜਾ ਦੇ ਕੋ ਨਾਲ ਲੈਕੇ ਗੁ
ਰੂਜੀ ਖਿਰ ਮੇ ਸਹਿਰ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕਹਿਓਨੇ ਸਜਾਦਾ ਏਹੁ
ਤੁਮਾਰੇ ਬਾਪ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਸਮਾਧ ਹੈ ਤਾ ਸਜਾਦੇ ਉਥੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਸਜਾਦਾ ਤੂੰ ਇਥੇ ਹੀ ਆਇ ਰਹੁ ਤੇ ਸਜਾਦਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਾ
ਦਾਰ ਆਹਾ ਤਾ ਸਜਾਦੇ ਕਹਾ ਤਾ ਪਾਜੀ ਟਬਰ ਓਥੇ ਰਹੇ ਕਿ ਏਥੇ ਲੈ ਆਵਾ ਤਾ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਸਜਾਦਾ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਤੇ ਤੇਰੀ ਮੰਜੀ ਇਥੇ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ
ਤੂੰ ਟਬਰ ਦੀ ਏਥੇ ਹੀ ਲੈ ਆਵੀ ਤਾਂ ਸਜਾਦੇ ਕਹਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀ ਹੁਣ ਕਿਧ
ਰ ਨੂੰ ਜਾਵੋਗੇ ਅਤੇ ਮੇ ਕਿਸਦੇ ਅਧਾਰ ਰਹਾਗਾ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਸਜ

ਸਜਾਦੇਤੂੰਆਨੇ ਜਿਸਏਸੇ ਜਾਦਕਰੇਗਾ ਉਸੇਦਵਕਤ ਅਸੀਤੇਰੇਪਾਸੇ
ਹਾਜਰਹੋਵਾਂਗੇ ਤੂੰਸਤਪਰਤੀਤਰਖੀਂਤਾਸਜਾਦੇਕਹਾਹੇਤਪਾਜੀਮੈਂ
ਤਾਆਪਦੇਬਚਨਪਰ ਸਤਪਰਤੀਤਿਹੈਤਾਂਸਜਾਦਾਆਪਣੇਦਬਾਰਕੋ
ਲੈਕੇਖੁਰਮੇ ਸਹਰਜਾਇਰਹਿਆਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਸਜਾਦੇਉਪਰਖੁਸੀ
ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਓਥੋਂ ਕੰਧਾਰ ਦੇ ਰਾਹੇ ਚੋਲਪਏਭਾਈਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

॥ਆਗੇਸਾਖੀ ਫਕੀਰਾਂਨਾਲਕੰਧਾਰਮੇ॥

॥ਤਾਂਭਾਈਬਾਲਾਕਹੇ ਹੇਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀ ਇਕਦਿਨਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ
ਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਕੰਧਾਰਵਿਚ ਬਜਾਰਅਲੀਆਸਜਾਇਪਹੁਚੇਤਾਅਗੋਇਕ
ਮੁਗਲਫਕੀਰਆਹੇ ਉਸਨਾਲਗੁਰੂਜੀਕੀਭੇਟਾਭਈਤਾਂਉਸਨੇਕਹਾ
ਤੁਮਾਰਾਨਾਮਾਕਿਆਹੈ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀ ਫੇਰਮੁਗ
ਲਨੇਕਹਾਪੀਰਕੌਣਹੈ ਤੁਮਾਰਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਪੀਰਸਾਡਾਇਕਖੁ
ਦਾਇਹੈ ਤੇਮੁਰਸਦਵੀਓਹੀਹੈ ਜਿਸਦੇਕੁਲਮੁਰੀਦਹੋਏਨ ਤੇਅਸੀਵੀ
ਓਸੇਖੁਦਾਇਸਚੇਦੇਮੁਰੀਦਹਾਂ ਤੇਫਕੀਰ ਨਿਗਾਹਾਵਾਲਾਭੀਓਹੀਹੈ
ਜਿਸਦੀਨਿਗਾਹਬੀ ਹੂਜਾਭਾਵਦੂਰਹੋਇਜਾਂਦੇਤੇਜਹਾਂਕਹਾਂਖੁਦਾਇਨੂ
ਹਾਜਰਨਾਜਰਜਾਣਦੇਹੈਂ ਇਹ ਸੁਣਕੇ ਮੁਗਲਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੀ ਚਰਨੀ
ਢਹਿਪਿਆ ਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦਾ ਮੁਰੀਦ ਹੋਇਆ॥ ਅਤੇਇਕਸੇਖ ਸ
ਰਫਪਠਾਣ ਦਖਣਦੀਧਰਤੀਦਾਹੈ ਸੀ ਬਿਦਰਸਹਰਦਾਆਹਾ ਸੋਉਸ
ਪਠਾਣਦਾਯਾਰ ਆਹਾ ਤੇਓਹ ਪਠਾਣ ਉਸਨਾਲਪਰਚਣਵਾਸਤੇਆ
ਉਂਦਾਹੁੰਦਾਸੀ ਜਾਂਇਕਦਿਨ ਪਠਾਣਨੇਆਇਕੇਮੁਗਲਨੂੰਦੇਖਿਆਤਾਂਉ
ਸਦਾਕੁਛਹੋਰਹੀਤੌਰਹੈ ਤੇਅਗੇ ਕੁਛਹੋਰਹੀਰੰਗਉਸਨੂੰਦੀਸੀਤਾਂਪਠਾ
ਣਨੇਪੁਛਿਆ ਐਮੀਰਜੀਤੁਮਾਰਾਵਖਤ ਕੈਸਾਹੈ ਤਾਮੁਗਲ ਨੇਕਹਾ
ਤੁਮਕੋਕਿਆਨਜਰਆਵਦਾਹੈ ਤਾਂਪਠਾਣਨੇਕਹਾ ਮੁਝਕੋ ਕੁਛਐਸੀ
ਨਜਰਆਵਦਾਹੈ ਤਾਮੁਗਲਨੇਕਹਾ ਖੁਦਾਇਦਾਰੀ ਜਿਗਮਦਾਰੀ ਤਾਂ
ਪਠਾਣਨੇਕਹਾ ਕੌਣ ਮੁਗਲਨੇਕਹਾ ਹਮਕੁਹਵਾਲਾ ਮਾਲੂਮ ਪਠਾਣਨੇਕਹਾ
ਕਿਸਤਰਾ ਮੁਗਲਨੇਕਹਾ ਇਕਫਕੀਰ ਹਮਕੁਪੀਰ ਸੁਚੀ ਪਠਾਣਨੇਕਹਾ
ਉਸਕੇਦੀਦਾਰਤੇਮਤਲਬਪੂਰਾਹੂਆਹੈ ਮੁਗਲਨੇਕਹਾ ਬੰਦਾਉਰਖੁ
ਸਾਲ ਬੇਮਤਲਬ ਦਰੋਗਾਨਮੇਆਇਦ ਤਾਂਪਠਾਣ ਨੇਕਹਾ ਸੁਮਾਬਿਰ

ਦੇਹ ਸੁਮਾਰ ਜਾਇ ਸੁਣੀ ਮੁਗਲ ਕਹਾ ਮਤ ਲਬ ਦੀਦਾਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸਭੇ ਪਠਾਣ ਕਹਾ
ਖੁਦਾਇ ਸਤਾਰੀ ਅਟਾਰ ਮਿਹਰ ਕਰਾਰੀ ਮੁਗਲ ਕਹਾ ਆਰੇ ਆਰੇ ਪਠਾਣ ਕਹਾ
ਗੁਫਤ ਤੁਮਾ ਖਿਰਾਦ ਦੇ [illegible] ਤੋ ਮੁਗਲ ਕਹਾ ਈ ਗੁਫਤ ਖੁਦਾਈ
ਪਠਾਣ ਕਹਾ ਆਰੇ ਆਰੇ॥ [illegible] ਪਠਾਣਾ ਅੰਦਰ ਦਾਸੀ ਗ਼ਾਰ ਹੋਤੇ ਤਿਨ
ਇਨ ਕਾਫਰ ਪਠਾਣ [illegible] ਬੈਠਾ ਹੈ [illegible] ਹੀ ਤਾਂ ਅ
ਸਰਪੂਰਾਣ ਦੀਸ੍ਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible] ਤੁਸੀਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪੀਰ ਉਸ ਪ
ਠਾਣ ਕੇ ਦੀ ਮੁਰੀਦ ਕੀਆ ਸੋ ਉਨਾ [illegible] ਕਰਕੈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੇ ਚਲ ਦੇ ਰਹੇ

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ [illegible] ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ [illegible] ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਥਉ ਗਏ
ਤਾਂ ਬਾਲਕ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ [illegible] ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਇਕ
ਸਹਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ [illegible] ਇਕ ਖੜੇਟਾ ਚੋਂਦਾ ਪੰਦ੍ਰ
ਬਰਸਾਂ ਦਾ ਸਦ [illegible] ਹਥ ਆਇਆ ਅਤੇ ਇਕ ਸੁਟੇ
ਉਤੇ ਬਸਤ੍ਰ ਦੀ [illegible] ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤਨ ਉਕੀਆ
ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਦਾ ਕੈ [illegible] ਲੜਕੇ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਕਿਥੋਂ ਪ੍ਰ
ਛਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜੀ ਗੁਰੂ [illegible] ਨਾਮ ਸੇਤ ਤੇ ਬੈਠੀ ਆਰਹੀ
ਦਾ ਹੈ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਦਾ [illegible] ਕਹਾ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁਮ ਕਬ ਕੀਆ
ਬਾਤਾ ਕਰਤੇ ਹੋ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਤਾਂ [illegible] ਹੋਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਬ ਕਲ੍ਹ
ਗਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਜੋ ਓਹ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਹਮ ਕੌ ਆਪੇ ਹੀ ਪਛਾਣ ਲਵੇਗਾ
ਤਾਂ ਉਸ ਖੜੇਟੇ ਕਹਾ ਸੰਤ ਜੀ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ
ਸਾਡਾ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਖੜੇਟੇ ਨੇ ਕਹਾ ਸੰਤ ਜੀ ਪੀਛੇ ਕਹਤ
ਤੇ ਆਪਨੇ ਮੂੰਹ ਦੀਆ ਹੈ ਅਬ ਮੇਰੇ ਕੋ ਕਹੋ ਤਾਂ ਮੈ ਕਹੂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਕਹੋ
ਜੀ ਤਾਂ ਉਸ ਖੜੇਟੇ ਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੀ ਦੇਹ ਕਬ ਛੁਟੇਗੀ ਇਕ ਦਮ ਮੇਰਾ ਸ
ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਤੇਰਾ ਨਮਤਾ ਦੀਨ ਨਾਥ ਹੈ ਤੇ ਦੇਹ ਤੇਰੀ ਤਬ ਛੁਟੇ
ਗੀ ਜਬ ਹਮ ਦੇਹ ਛੋੜੇਗੇ ਉਸ ਤੇ ਸੋ ਬਰਸ ਪੀਛੇ ਤੁਮਾਰੀ ਦੇਹ ਛੁਟੇਗੀ ਤਾਂ ਦੀਨ
ਨਾਥ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਤਪਾ ਜੀ ਤੁਮ ਹਮਾਰੇ ਬਡੇ ਗੁਰਭਾਈ ਹੋ ਅਤੇ ਕੇਤੇ ਮੇਤਾ ਇਕ
ਠੇ ਥੇ ਤੇ ਅਬ ਕਲਜੁਗ ਮੈ ਭੀ ਮਿਲੇ ਅਤੇ ਦੁਆਪਰ ਮੇ ਹਮ ਤੁਮ ਕਹਾਂ ਥੇ ਤਾਂ ਸੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਤੁਮ ਹਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਾਣੀਏ ਦੇ ਘਰ ਥੇ ਅਤੇ ਹਮ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੇ ਘਰ

ਕੀਤਾ ਆ [illegible] ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਰਾਮ ਸਾਹਬ ਤਾਂ ਦੀਨਨਾਥ [illegible]
ਬਹੁਤ ਭਲਾ [illegible] ਅਸੀ ਭੁਲੀ ਨਿਸਾ ਭਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਦੀਨਨਾਥ ਜੀ ਅਬ [illegible] ਕੈ ਜਾਣ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਦੀਨਨਾਥ ਕਹਾ ਤੁਸ
ਮੇਰੇ ਬੜੇ ਗੁਰਭਾਈ ਹੋ ਤੇ ਇਤਨੇ ਉਤਾਵਲੇ ਕਿਉਂ ਹੋਤੇ ਹੋ ਏਕ ਤੋ ਕਹਾਂ ਸੇ ਬੇਗਮ
ਤੇਰੇ ਹੋ ਛੁਟਰਹੇ ਤੇ ਸੈ ਬਰਸ ਪੀਛੇ ਦੇਹ ਛੋੜੋਗੇ ਦੂਸਰਾ ਇਤਨੇ ਉਤਾਵਲੇ ਹੋਤੇ ਹੋ
ਅਬੀ ਆਏ ਤੇ ਅਬੀ ਜਾਤੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਦੀਨਨਾਥ ਹਮਾਰਾ ਤੁ
ਮਾਰਾ ਬਚਨ ਥਾ ਉਸ ਬਚਨ ਕੇ ਬਾਂਧੇ ਆਏ ਹਾਂ ਜਿਉਂ ਜੋ ਭਲੇ ਪੁਰਸਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ
ਜੋ ਬਚਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਨਿਬਾਹੇ ਤਾਂ ਦੀਨਨਾਥ ਕਹਾ ਤੁਸਾਂ ਜੀ ਕੋਈ ਦਿਨ ਤਾਂ ਰਹੋ
ਏਹ ਭੀ ਤੁਮਾਰੀ ਹੀ ਜਾਗਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਦੀਨਨਾਥ ਏਦਰ ਉਧਰ ਸ
ਭ ਹੀ ਤੁਮਾਰਾ ਹੈ ਔਰ ਹਮਾਰੇ ਸਿਰ ਪਰ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਹੈਨ ਤਾਂ ਦੀਨਨਾਥ ਕਹਾ ਤੁਸਾਂ ਜੀ
ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਬੜੇ ਗੁਰਭਾਈ ਹੋ ਮੇਰਾ ਨਿਬੇੜਾ ਆਪਨੀ ਹਥੀਂ ਕਰਕੇ ਜਾਓ ਤਾਂ ਭਲੀ
ਬਾਤ ਹੈਸੀ ਅਤੇ ਆਪ ਮੇਰੇ ਕੋ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦੂਰ ਡਾਲ ਚਲੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਾ ਏਹ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਛ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਹਥ ਹੈ ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਕੁਛ ਹਥ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਦੀਨ
ਨਾਥ ਕਹਾ ਤੁਸਾਂ ਜੀ ਆਪ ਜੋ ਕਹਿਤੇ ਹੋ ਸੋ ਸਚ ਕਹਿਤੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਿਨ
ਦਿਨ ਉਥੇ ਰਹਿਕਰ ਦੀਨਨਾਥ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਿਆ ਹੋ ਤੁਰ ਪਏ। ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਮੂਲੇ ਬਾਣੀਏ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

॥ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹੋ ਜੋ ਮੂਲਾ ਬਾਣੀਆ ਸਿਆਲਕੋਟੋਂ ਨਾਲ
ਤੁਰਿਆ ਸੀ ਹਟੀ ਪਟੀ ਲੁਟਾਇਕੇ ਸੋ ਮੂਲਾ ਜਿਥੇ ਚਰਚਾ ਜਾਂ ਸਤਸੰਗ ਹੋ
ਵੇ ਸੋ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਕੇ ਸੁਣਿਆ ਕਰੇ ਤੇ ਸਰੀਰ ਕਰਕੇ ਸੇਵਾ ਭੀ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ
ਪਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਬਚਨ ਸੁਣਦਾ ਗਿਆ ਤੇ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਤੁਰੇ ਤੇ ਮੂ
ਲਾ ਭੀ ਨਾਲ ਤੁਰਿਆ ਅਰ ਮੂਲਾ ਪਿਛੇ ਮੰਗ ਛਡ ਆਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਰਸਤੇ
ਵਿਚ ਗਏ ਤੇ ਇਕਨਾ ਦਾ ਵਿਆਹ ਹੋਂਦਾ ਦੇਖ ਕਰ ਮੂਲੇ ਨੇ ਚਿਤ ਵਿਚ ਵਿਚਾ
ਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੇਂ ਘਰ ਹੋਂਦਾ ਤਾਂ ਇਨਾ ਦਿਨਾ ਵਿਚ ਮੇਰਾ ਵੀ ਵਿਆਹ ਹੋ ਜਾਂਦਾ
ਮੂਲੇ ਦੇ ਘਰ ਵੀ ਉਡੀਕ ਲਗ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਮੂਲਾ ਆ ਜਾਵੇ ਤੇ ਬੜੇ ਚਿਰ ਗਏ
ਤੋਂ ਪ੍ਰਰ ਅਰ ਪਹਰ ਜਾਂ ਵਿਚ ਹੈਨ ਜੇਕਰ ਮੂਲਾ ਨਾ ਆਵੇ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਦੇ ਭਿਰ
ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਦੇਵੋ ਏਹ ਗਲ ਤੜੀ ਕਰ ਰਹਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਰਨ

[illegible] ਦੇਖ ਕਰ ਕਹਿਣ ਲਗੇ [illegible]
[illegible] ਕਰ ਦਾ ਹਈ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible] ਕਰਦੇ ਹੈ ਪਰ
ਕੁਝ ਦੇਸਦੇ ਹੈ ਤਾਂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਮੂਲਾ ਜੋ ਗਿਆ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅ
ਖੀਸਿਦ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦਿਆਲ ਹੋਕੇ ਪਦਾਰਥ ਚਾਹੀਏ
ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਇਕ ਕੁਝ [illegible] ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਜਾਹੁ ਮੂਲਚੰ
ਦ ਥੀ ਮਉਠ ਲਾਇਕੇ ਜਿਤਨਾ ਚੁਕ ਸਕਦਾ ਹੈਂ ਸੋ ਚੁਕਲੈ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਕੇ ਓਹ ਥੀ ਮਉੜ ਲਾਈ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੈ ਜੋ ਅਣਗਿਣਤ ਖਜ਼ਾਨਾ
ਪਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਨੇ ਬਹੁਤ ਪਦਾਰਥ ਸੋਨਾ ਤੇ ਰੁਪੇਆਂ ਦੀ ਥੈਲੀ ਤਕੜੀ ਬੰਨ ਲੈ ਚੁ
ਕ ਲਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਮੂਲਾ ਮੀਟ ਅੱਖੀ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਨੇ ਅੱਖੀ ਮੀਟੀਆਂ ਜਾਂ ਖੋ

ਲ੍ਹੀਆਂ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇ ਖੇ ਜੋ ਸਿਆਲਕੋਟ
ਹੇ ਮੂਲਚੰਦ ਜ਼ਾਇ ਬੈ ਠਾ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਦੇ ਘਰ
ਵਿਆਹ ਦੀ ਧੂਮ ਤੇ ਮੂਲਾ ਖੇਡ ਰਹੇ ਸੇ
ਦੇਖਤਾ ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਘਰ ਲਏ ਗਏ ਤੇ ਸਾਏ
ਕਰ ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਮਾਂਦ ਪਾਇਓਨੇ ਤੇ ਰਗ
ਨੂੰ ਮੂਲੇ ਦਾ ਵਿਆਹੁ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਡੋਲੀ
ਘਰ ਲੈ ਆਇਆ ਬੜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਈ
ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਕਬੀ ਲਾ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇ
ਆ ਅਤੇ ਪੁਛਣ ਲ ਗੇ ਮੂਲਿਆ ਤੂੰ ਕਿ
ਥੋਂ ਆਇਆ ਹੈਂ ਅ ਤੇ ਮੂਲੇ ਕਹਿਆ ਭ
ਈ ਮੈ ਇਕ ਖਵੇਟ ਹੈ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈ ਗਿਆ ਸਾਂ ਭਾਈ ਚੰ
ਦ ਬੜਾ ਮਹਾਤਮਾ ਹੈ॥ ॥ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਚਲ ਦੇਵਰਹੇ॥

ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥

॥ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਹੇ ਜੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਲਾਹੌਰ ਦੇ ਪਾਰ ਚਲੀਏ ਓਹ ਸਾਡਾ ਸੇਵਕ ਹੈ
ਜਸ ਸਾਹੌਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਖੂਹ ਤੇ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਲਾਲੋ ਤ੍ਰਿਖਾਣ ਨੇ ਸੁਣਿਆ
ਤਾਂ ਉਠ ਕਰ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਜਿਥੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠੇ ਸਨ ਪੈਰੀਂ ਪੈ
ਇਕੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਮੇਰੇ [illegible]

ਬਖਸੀਸੁਜੀਕੀਤੀਹੈਅਤੇਗੁਰੂਜੀਆਪਨੇਦਰਸਨਦੀਆਹੈਤੇਕ੍ਰਿਤ
ਰੱਥਕੀਆਹੈਅਤੇਹੇਗੁਰੂਜੀਆਪਤਾਪਤਤਪਾਵਨਹੋਤੇਬਹੁਤਜੀਆਂ
ਦਾਉਧਾਰਕੀਤਾਹੈਅਜਮੈਬਡੇਭਾਗਕੀਤੇਹੈਨਜੋਆਪਕਾਦੀਦਾਰਹੂਆ
ਹੈਅਜਮੈਮਿਤ੍ਰਹੂਆ[illegible]ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਲਾਲੋਦੇਘਾਰਸਤਾਰਿ
ਨਰਹੇਅਤੇਫੇਰਕਹਿਣਲਗੇਚਲਭਾਈਬਾਲਾਪਖੋਕੇਰੰਧਾਵੇਚਲੀਏ
ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਭਾਈਲਾਲੋਉਪਰਖੁਸੀਕਰਕੇਤੇਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਸਤਕਰ
ਤਾਰਕਰਕੇਓਥੋਚਲਦੇਰਹੇ॥ ।ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਉਥੋਂਤੁਰੇਸੰ
ਦੇਜਾਂਦੇਪਖੋਕੇਰੰਧਾਵੇਜਾਇਪਹੁਚੇਬਾਹਰਜਾਇਬੈਠੇਤਾਂਮੂਲੇਨੂੰਖਬ
ਰਹੋਈਤਾਂਮੂਲਾਉਠਕੇਬਾਹਰਆਇਆਤਾਂਦੇਖੇਤੇਨਾਨਕਬੈਠੇਹੈਂਤਾਮ
ਲਾਸਹੁਰਾਹੋਇਆਬੋਲਿਆਤੇਆਖਿਓਸਵਤਾਆਇਆਹੈਮੇਰੀ
ਹਿਕਸਾਹੁਨਨੂੰਤਾਂਅਜਿਤੇਰੰਧਾਵੇਕਹਿਆਮੂਲਿਆਕਛਖਾਵਣੇਦਾਸ
ਤੇਲੈਜਾਹੁਅਤੇਂਬੁਛਕਪੁਤ੍ਰੇਦੀਵੀਖਬਰਲੈਸੂਤਾਂਮੂਲੇਚੋਣੇਇਕਥਾਲਪ੍ਰ
ਸਾਦਦਾਲੈਆਇਆਤਾਂਕੈਹੀਲਜੇਹਾਬੋਲਿਆਅਵੇਨਾਨਕਾਲੈਪ੍ਰਸ
ਦਖਾਹੁਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮੈਨਹੀਖਾਂਦਾਤਾਂਅਜਿਤੇਸੁਣਿਆਜੋਨਾਨਕਜੀ
ਨੇਮੂਲੇਦਾਪ੍ਰਸਾਦਿਨਹੀਖਾਧਾਅਤੇਆਪਣੇਘਰੋਪ੍ਰਸਾਦਤਿਆਰ
ਕਰਵਾਇਕੇਲੈਆਇਆਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਸਅਜਿਤੇਭਾਉਭਗ
ਤੀਦੇਖਕਰਪ੍ਰਸਾਦਲਗੇਛਕਣਤਾਂਚੋਣੋਂਰਾਣੀਪਾਸਆਇਬੈਠੀਅਤੇਲ
ਗੀਕਹਿਣਬਾਬਾਤੇਰੇਐਡੇਕਾਰਖਾਨੇਚਲਦੇਹੈਸਨਏਤੇਰੀਆਮਦਨੀ
ਆਵੇਅਤੇਏਤਤੇਰੀਇਜਤਬਣੀਹੋਈਸੀਅਤੇਘਰਤੇਰੇਪੁਤ੍ਰਅਤੇਤੂੰਸੁ
ਕਾਸੇਵਾਲੇਹੋਇਕੇਤੇਸਭਣੇਰਿਜਕਨੂੰਛਡਕੇਉਠਨਠਾਤੇਫਕੀਰੀਆਂ
ਇਪਕੜੀਸੁਣਬਚਾਤੂੰਕੀਕੀਤਾਹੈਅਤੇਸਾਡੀਪੀਦੇਏਹੋਜੇਹੇਕਰਮਹੋਦ
ਨਗੇਤੇਤੂੰਣਵੀਉਨਕੇਲੈਕਰਬਹਿਜਾਵੇਤਾਹੁਣਦੀਸਭਭੁਲਹੋਸਾਸੀ
ਬਚਾਹੁਣਘਰਬਹਿਜਾਹੁਬਹੁਤੇਰਾਫਿਰਿਆਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਚੁਪਕਰ
ਰਹੇਬੋਲਿਓਨਾਹੀਤਾਂਇਤਨੇਮੋਮਾਤਾਚੋਣੀਆਇਚਰਨਾਉਪਰਮਥਾਟੇ
ਕਿਆਅਤੇਸ੍ਰੀਚੰਦਲਖਮੀਦਾਸਵੀਆਇਚਰਨੀਲਗੇਅਤੇਮਾਤਾ
ਚੋਣੀਦੇਨੇਤ੍ਰਾਂਵਿਚੋਂਜਲਚਲਿਆਜਾਂਦੇਤੇਬੈਰਾਗਲਗਕਰਨਅਤੇਆ
ਖਿਓਸਹੇਮਹਾਰਾਜਜੀਏਹਸੁਖਸਾਨੂੰਈਸ੍ਵਰਨੇਦਿਤਾਸੀਤੇਹੁਣਇਕ

ਵਾਰਗੀ ਸਾਨੂੰ ਰਬ ਨੇ ਸਟ ਘਤਿਆ ਜੇ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈਂ ਤੇ ਸਾਡੇ
ਔਗਣਾਂ ਨੂੰ ਬਖਸੇਂ ਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਬੈਠੋ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਫਿਰੇ ਹੋ ਤੇ ਏਨ
ਪੁਤਾਂ ਦਾ ਦੁਖ ਦੂਰ ਕਰੋ ਜੀ ਤੇ ਜੇਕਰ ਆਪ ਨਹੀ ਬੈਠਦੇ ਤਾਂ ਏਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਚ
ਰਨਾਂ ਵਿਚ ਰਖੋ ਜੀ [illegible] ਆਂਦੀਆਂ ਬੋਲੀਆਂ ਤੇ ਚਰਾਉ ਜੀ ਜਦ
ਏਹ ਬੇਨਤੀ ਚੋਣੀ ਨੇ ਕਰੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੋਲੇ ਤੇ ਬਚਨ ਕੀਤੇ ਨੇ ਹੇ ਚੋਣੀਏ
ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਤਾਂ ਨੰਗ ਭੁਖ ਹਈ ਜੇਕਰ ਨੰਗ ਭੁਖ ਕਬੂਲ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਪਾਸ
ਰਹੁ ਤਾਂ ਮਾਤ ਚੋਣੀ ਕਹਾ ਜੀ ਆਪਦਾ ਸਬਰ ਵੀ ਏਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਿਹਾਲੀਆਂ ਹੈ ਨ ਤੇ ਨੰ
ਗ ਭੁਖ ਸਭ ਕਬੂਲ ਹੈ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰ ਕਹਾ ਹੇ ਮਹਾ
ਰਾਜ ਜੀ ਬੇਬੇ ਜੀ ਵੀ ਚਲ ਗਏ ਅਤੇ ਭਈਆ ਜੈਰਾਮ ਭੀ ਚਲ ਗਏ ਹੈਨ
ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਭ ਜਗਤ ਚਲਣੀ ਸਰਾਇ ਹੈ ਜੀ ਅਤੇ ਅਸੀ ਭੀ ਕਿਸੇ ਦਿਨ
ਨੂੰ ਚਲ ਜਾਵਾਂਗੇ॥ ਇਤਨੇ ਚਿਰ ਨੂੰ ਲਖਮੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਆਖਣ ਲਗਾ
ਨਕਾ ਜੇਕਰ ਰੋਟੀ ਨਹੀ ਖਾਂਦੇ ਤਾਂ ਕਪੜੇ ਹੀ ਪਾਹੋ ਨੇ ਲਾਲ ਕਦਾਇ ਤੇ ਨੀਲੀ
ਸਲਵਾਰ ਪਟਕ ਪਗੜੀ ਸਭ ਦੇਦ ਤੇ ਫਰਗਲ ਸਿਆਲ ਹੈ॥ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਉਚਾਰਿਆ॥ ॥ਸਭ ਰਸ

ਮਿਠੇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਣਿਐ ਸਾਲੋਣੇ॥ ਖਟ ਤੁਰਸੀ ਮੁਖ ਬੋਲਣਾ
ਮਾਰਣ ਨਾਦ ਕੀਏ॥ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਉ ਏਕ ਜਾਂ ਕਉ ਨਦਰ
ਕਰੇ॥ ਬਾਬਾ ਹੋਰ ਖਾਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰ॥ ਜਿਤ ਖਾਧੇ ਤਨ ਪੀੜੀ
ਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ॥ ੧ ॥ਰਤਾ ਪੈਨਣ ਮਨ ਰਤਾ
ਸੁਪੇਦੀ ਸਤ ਦਾਨ॥ ਨੀਲੀ ਸਿਆਹੀ ਕਦਾ ਕਰਣੀ ਪਹਿਰਣ
ਪੈਰ ਧਿਆਨ॥ ਕਮਰਬੰਦ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਨ ਜੋਬਨ ਤੇਰਾ ਨਾਉ॥
ਬਾਬਾ ਹੋਰ ਪਹਿਨਣ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰ॥ ਜਿਤ ਪੈਧੇ ਤਨ ਪੀੜੀ
ਐ ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ॥ ੨ ॥ ॥ਤ੍ਰਿਖੂਨੇ

ਜਾਇ ਕਰ ਅਜਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਚੌਧਰੀ ਜਿਨਾ ਕੁਛ ਖਾਦਾ ਹੈ ਤੇ ਨਾ ਕੁ
ਛ ਪਹਿਨਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਿਤਾ ਰੰਧਾਵਾ ਤੁਰਿਆ ਤੇ ਘੋੜੀ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹਿ ਕਰ ਆਇ
ਆ ਤੇ ਆਇ ਕਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਿ ਜੀ ਤਪਾਸੀ ਆਪ ਘੋੜੀ
ਉਪਰ ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਘਰ ਚਲੋ ਜੀ॥ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੋਰ ਸਬਦ ਕਹਾ

॥ਘੋੜੇ ਪਾਖਰ ਸੁਇਨੇ ਸਾਖਤ ਬੂਝਣ ਤੇਰੀ ਵਾਟ॥ ਤਰਕਸ ਤੀਰ

ਕਮਾਣਸਾਂਗਤੇਗਬੰਦਗੁਣਧਾਤੁ॥ਵਾਜਾਨੇਜਾਪਤਿਸਿਉਪਰ
ਗਟੁਕਰਮੁਤੇਰਾਮੇਰੀਜਾਤਿ॥ਬਾਬਾਹੋਰੁਚੜਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ
॥ਜਿਤੁਚੜਿਐਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰ॥ ੩॥
ਘਰਮੰਦਰਖੁਸੀਨਾਮਕੀਨਦਰਿਤੇਰੀਪਰਵਾਰੁ॥ਹੁਕਮੁਸੋਈ
ਤੁਧੁਭਾਵਸੀਹੋਰੁਆਖਣੁਬਹੁਤੁਅਪਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਚਾਪਾਤਿ
ਸਾਹੁਪੂਛਿਨਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਬਾਬਾਹੋਰੁਸਉਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥
ਜਿਤੁਸੁਤੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰ॥ ੪ ॥

॥ਭਾਉਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਧਰਮਸਾਲਬੰਧੀਅਤੇਲਗੇਰਹਿਣਤੇਓਥੇਫੇਰ ਸਿਖਸਾਧਆਵਣ ਮਿਲਣ ਅਤੇਰੋਜਹਰਿਚਰਚਾਹੋਵੇ ਜਾਇਕਮਹੀਨਾਗੁਜਾਰਿਆ ਤੇਇਕਦਿਨਕਹਿਣਲਗੇਭਾਈਬਾਲਾਕਿਤਨੀਬਰਸੀਏਥੇ ਆਇਹਾਂ ਤਾਂਮੈ ਆਖਿਆ ਹੈਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਤੇਰੀਆਂਤੂਹੈਜਾਣੇ ਤੇਮੈਕਿਆ ਜਾਣਾ ਤੁਸੀਦੇਸੋਜੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਹੇਬਾਲਾਅਸੀਏਥੇਅਠਾਰਾਂਬਰ ਸਾਂਪਿਛੋਂਆਇਹਾਂ ਜਾਂਦੋਇਮਹੀਨੇਰਹੇਤਾਇਕਦਿਨਮਾਤਾਚੋਣੀਤੇਸ੍ਰੀਚੰਦਲ ਖਮੀਦਾਸਅਤੇਬਾਲਾਭੀ ਸਭਨਾਂਨੂੰਨਾਲਲੈਕੇ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰਨੂੰਆਏਅਗੇ ਧਰਮਸਾਲਤੇਹੋਂਧੰਨਪ੍ਰਬਣੇਹੋਏਜਾਨਤਾਂਓਥੇਲਗੇਰਹਿਣਅਤੇਭਾਈ ਬਾਲੇਨੂੰਤਲਵੰਡੀਭੇਜਿਆ ਮਾਤਾਪਿਤਾਨੂੰਵੀਓਥੇਹੀਅੰਗਵਾਇਆ ਅਤੇਬਾਲਾਵੀਆਪਣੇਸਰਬੰਧੀਨੂੰਮਿਲਿਆ ਤਾਂਮਾਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੀਲਗੀ ਬੈਰਾਗਕਰਣ ਤਾਂਬਾਲੇਆਖਿਆਮਾਤਾਜੀਚਲੋਗੁਰੂਨਾਨਕਸਦਦਾਹੈਤੇਨਾਲੇ ਮਹਿਤਾਕਾਲੂਭੀਤਿਆਰਹੋਇਆ ਤੇਮਾਤਾਭੀਤੁਰੀ ਤਾਂਫੇਰ ਲਾਲੂਲਗਾਬੈ ਰਾਗਕਰਣ ਤਾਂਲਾਲੂ ਬਾਲੇਨੂੰਆਖਿਆ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਨੂੰਆਖੀਬ ਚਾਕਾਲੂਤੇਅੰਮਾਬੀਬੀਏਥੇਹੈਨਅਤੇਤੁਸੀਭੀਤਲਵੰਡੀਆਇਜਾਓਅਤੇ ਅਗੇਤਾਂਕਾਲੂਤੇਅੰਮਾਬੀਬੀਏਥੇਹੈਸਨਤੇਆਪਵੀਕਦੀਕਦਾਂਹੀਆਇਕ ਹਿਦੇਸਾਓਤੇਹੁਣਤਾਂਕਾਲੂਤੇਮਾਤਾਵੀਏਥੋਂਤਿਆਰਹੋਇਆਏਹੈਨਤੇਹੁ ਸਾਨੂੰਆਪਣਾਦੀਦਾਰ ਕਦੋਂਹੋਵੇਗਾ ਏਹਬਾਤਾਂਕਰਕੇ ਭਾਈਬਾਲਾਉਨੇ ਤਾਈਂਲੈਕੇਕਰਤਾਰ ਪੁਰਆਇਆ ਜਾਅਗੋਂ ਸ੍ਰੀਨਾਨਕਜੀਦੇਖਿਆ ਕੇਮਾਤਾਪਿਤਾਆਏਹੈਨਤੇਅਗੋਂਉਠਕੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਮਾਤਾਪਿਤਾਦੇਚਰ ਨਾਂਉਪਰ ਮਥਾਟੇਕਿਆਤੇਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੋਬਗਲਵਿਚਲੀ

ਤਾਂਤੁਸਾਂਭਾਈਆਂਤੇਅੰਮਾਂਬੀਬੀਬੇਬੇਵਹੁਟੀਆਂਭਾਈਆਂਤੇਸ
ਭੁਪਦਾਰਥਮਿਲਿਆਤੇਪੋਤ੍ਰੇਭੀਮਿਲੇਔਰਮਤਾਚੋਟੀਭੀਸੱਸਸਹੁਰੇਦੇਚ
ਰਨਉਪਰਅਸਾਂਬਾਣੇਰਖਿਆਅਤੇਸੁਨਿਆਸੀਸਿਰਦਿਤੀਤੇਅਖਿਓਨੇਬਚ
ਨਪਾਇਆਸਾਨੂੰਕਿਨੇ [illegible] ਦਿਤਾਹਈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਮਾਤਾਤੈਂਪਿਤਾਦੇਹਿਤਇਕਸਬਦਆਖਿਆ। ਰਾਗਵ
ਡਹੰਸਮਹਲਾ ੧ ।ਅਮਲੀਅਮਲੁਨਅੰਬੜੈ
ਮਛੀਨੀਰੁਨਹੋਇ।ਜੋਰਤੇਸਹੁਆਪਣੈਤਿਨਭਾਵੈਸਭ
ਕੋਇ।੧।ਹਉਵਾਰੀਵੰਞਾਖੰਨੀਐਵੰਞਾਤਉਸਾਹਿਬਕੇ
ਨਾਵੈ। ।ਜਾਂਏਹਸਾਰਾਸਬਦਪੜ੍ਹਿਆਤਾਂ
ਫੇਰਪਿਤਾਕਾਲੂਨੇਕਹਿਆਨਾਨਕਜੀਹੁਣਤੁਸੀਂਫਕੀਰੀਦਾਵੇਸਛਡੋਅ
ਤੇਗ੍ਰਿਹਸਤੀਦਾਪਹਿਰਾਵਾਪਹਿਰੋਇਸਨਾਨਕਰਿਆਕਰੋਤੇਤਿਲਕਲਗ
ਇਆਕਰੋਸਿਰਪੇਸਾਫਾਬੰਨਿਆਕਰੋਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਪਿਤਾ
ਜੀਤੁਸੀਂਜਾਣਦੇਹੋਸੀਪੂਰਾਮੇਰਾ [illegible] ਕੈਅਰਾਧਣੇਕੀਰੀਤਤਾਂਕਾਲੂ
ਕਹਿਆਬਚਾਮੈਤਾਂਨਹੀਂਜਾਣਦਾ। ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਸਬਦਕਹਾ।
।ਕੁੰਗੂਕੀਕਾਇਆਰਤਨਾਕੀਲਲਿਤਾਅਗਰਵਾਸੁਤਨਸਾ
ਸ।ਅਠਸਠਤੀਰਥਕਾਮੁਖਟਿਕਾਤਿਤੁਘਟਮਤਿਵਿਗਾ
ਸ।ਓਤੁਮਤੀਸਾਲਾਹਣਾਸਚੁਨਾਮਗੁਣਤਾਸ। ੧ ।
ਤਾਂਕਾਲੂਆਖਿਆਏਹਕਾਸਿਧਪੀਰਹੈਨਉਨਾਂਨੂੰਸਭਸੰਸਾਰਜਾਣਦਾਹੈ
ਉਨਾਂਅਗੇਪੂਜਾਚੜ੍ਹਦੀਹੈਅਤੇਮਗਰਚਲਦੇਹੈਨਸੁਖੀਰਹਿੰਦੇਹੈਨ
ਉਨਾਂਪਿਛੇਸੰਸਾਰਛੁਟੇਗਾਕੇਨਹੀਤੇਉਨਾਂਦਾਪਰਮੇਸਰਨਾਲਭਾਉਹੋਵੇ
ਗਾਜਾਂਨਾਹੋਵੇਗਾ। ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾ। ਪੂਜਲਗੈਪੀ
ਰਆਖੀਐਸਭਮਿਲੈਸੰਸਾਰ।ਨਾਉਸਦਾਏਆਪਣਾਹੋਵੈਸਿਧਸੁਮਾਰ।
ਜਾਪਤਿਲੇਖੈਨਾਪਵੈਤਾਸਭਾਪੂਜਖੁਆਰ। ੨ ।ਤਾਂਕਾਲੂਪੁਛਿਆ
ਓਹਕਿਸਤਰ੍ਹਾਂਹੋਣਜਿਸਕਰਕੇਸੰਸਾਰਤੇਭੀਛੁਟੀਏਇਸਦੀਪਰਮੇਸ
ਰਨਾਲਰਹਿਆਦੋਤੇਸੰਸਾਰਨਾਲਭੀ। ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾ।
ਜਿਨਕਉਸਤਗੁਰਥਾਪਿਆਤਿਸਮੇਟਨਸਕੈਕੋਇ।ਓਨਾਅੰਦਰਨਾਮੁ
ਨਿਧਾਨਹੈਨਾਮੋਪਰਗਟਹੋਇ।ਨਾਉਪੂਜੀਐਨਾਉਮੰਨੀਐਅਖੰਡਸ

ਦਾਸਰੇ ਸੋਇ॥ ੩॥ ਜਾਂ ਕਾਲੂ ਆਖਿਆ ਜੋ ਪੁਤ੍ਰ ਕੀਤੀ ਅਸਾਡੇ ਉਮਰ ਬਿਰਥੀ
ਕਰਦਿਆਂ ਸੰਸਾਰ ਮੇਂ ਗੁਜਰ ਗਈ ਫਿਰ ਆਦਿ ਦਰਗਾਹ ਮੇਂ ਕਿਆ ਹੋਵੇਗਾ॥
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲਾਈਐ ਤਾ ਜੀਉ ਕੇਹਾ ਹੋਇ॥ ਜਲੀ
ਆ ਸਭਿ ਸਿਆਣਪਾਂ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਰੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਸਾਰਿਐ ਦਰਿ ਗ
ਇਐ ਕਿਆ ਹੋਇ॥ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜਿਨ ਨਾਮ ਜਪਿਆ ਨਹੀ ਤਿਨਾਂ ਕੋ ਅਗੇ
ਢੋਈ ਨਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਕਹਿਆ ਬਚਾ ਠੀਕ ਹੈ ਪਰ ਹੋਣਾ ਸੋ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰਭ
ਹੂਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਜਾਤੇ ਨਾਹੀ ਪਰ ਬਚਾ ਸਾਡਾ ਕਿਆ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ
ਅਤੇ ਨ ਅਸਾ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਕਦੀ ਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਵਕ ਆਖਿਆ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜੋ ਸਾਡਾ ਹਾਲ ਸੋ ਤੁਸਾਡਾ ਹਾਲ
ਤਾਂ ਏਹ ਸੁਣਕੇ ਕਾਲੂ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਉਪਰ ਦਿਆਲ ਹੋਏ ਤਾਂ ਲਗੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਗੁ
ਰੂ ਜਪਣ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਵਿਚ ਬੈਠ ਕਰ ਉਦਾਸੀ ਭੇਖ ਦੂਰ
ਕਰਕੇ ਤੇ ਗ੍ਰਿਸਤੀਆਂ ਦਾ ਬਾਣਾ ਪਹਿਰਿਆ ਸੁੰਦਰ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰੇ ਪਿਤਾ ਜੀ
ਕੀਆ ਆਗਿਆ ਮੰਨਕਰ ਮੰਜੀ ਉਪਰ ਬੈਠਕਰ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਲਗੇ ਉਪਦੇਸ ਦੇ
ਵਨ ਔਰ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰੀ ਜਿਸ ਬਾਣੀ ਕੇ ਪੜਣੇ ਸੇ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਉਜ
ਲਾ ਹੋਵੇ ਦਿਨ ਦਿਨ ਸੰਗਤ ਤਾਂ ਚਲੀਆਂ ਆਉਣ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ
ਕਰਨ ਤੇ ਆਪਣਾ ਉਧਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਜੋ ਬਾਣੀ ਉਚਾਰਨ ਕੀਤੀ ਸੋ ਸਿਖ ਸੰ
ਗਤ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਠ ਕਰਨ ਪ੍ਰਾਤਾ ਕਾਲ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਜਪੁ ਪੜਨਾ ਤੇ ਸੰ
ਧਿਆ ਦੇ ਵੇਲੇ ਸੋਦਰ ਪੜਨਾ ਫੇਰ ਗਿਆਨ ਕਾ ਉਚਾਰ ਕਰਨਾ ਫੇਰ ਆਰਤੀ
ਸੋਹਿਲਾ ਪੜਨਾ ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਦਿਨ ਚੜੇ ਆਰਤੀ ਪੜਕੇ ਅ
ਨੰਦ ਪੜਨਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਛਕਣਾ ਜੋ ਦਰ ਸੁਣਕੇ ਦੇਗ ਵਰਤੇ ਅਤੇ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ਇਕੱਠੀ ਹੋਵੇ ਤੇ ਗਿਆਨ ਚਰਚਾ ਕਰਨੀ ਅਠੀ ਪਹਿਰੀ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸਤਸੰਗਤ ਕਰਨ ਤੇ ਬਾਣੀ ਪੜਨ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਏਹ ਅ
ਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਪਰਮਗਤਿ ਕੋ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂਏ ਅਤੇ ਸਚਖੰਡ ਮੇਂ
ਜਾਇ ਬਸੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀਆਂ ਸਰਬ ਕੁਲਾਂ ਕਾ ਉਧਾਰ ਹੂਆ ਅਤੇ ਔਰ
ਦੂਰੋ ਦੂਰੋ ਸੰਗਤਾਂ ਆਵਣ ਅਤੇ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਜਾਪ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਜੋ ਸਾਰੇ ਮੇਂ ਚਲਾਇਆ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ ਜਗਤ ਉਪਰ ਆਸ ਵਾਰੀ

ਕਰਤੇ ਹੈਸੇ ਈ ਗਡੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਪੰਡ ਤੋਰਦੇ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਰਨ ਪਾਹੁਲ ਦੇਕਰ
ਸਿੱਖਾਂ ਕਉ ਸਤਨਾਮ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਦੇਵਨ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿ ਸਿਖਆਂ ਦਨ ਦਰਸਨ ਕ
ਰਨ ਨਾਮ ਜਪਣਾ॥ ॥ਤੇ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕਾ ਉਧਾਰ ਕੀਤਾ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਸਿਧਾ ਨਾਲ ਕਰਤਾਰਪੁਰ॥

ਤ ਭਾਈ [illegible] ਹੈ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਇਕ ਸਿਧਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮੰਡਲੀ ਵਿ
ਚ ਬੈਠਿਆਂ ਗੋਰਖ ਨੇ ਕਹਾ ਹੈ ਸਿਧੋ ਜਤੀਓ ਇਕ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਚ ਨਾਨਕ ਤਪਾ
ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸਨੇ ਸੰਪੂਰਨ ਸਾਧ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਭ ਜਿਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਸ
ਧਨੇ ਉਸ ਨੇ ਕਿਨਹੀ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂ ਕਹਿਆ ਚਲੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਕਵਾਰ ਅਕੱਠੇ
ਹੋਇਕਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਛੀਏ ਅਤੇ ਕੋਈ ਐਸੀ ਤਰਾਂ ਕਰੀਏ ਜਿਸ ਤਰਾਂ ਝੂਠੇ ਹੋਜ
ਵਨ ਜਦ ਏਹ ਕੌਂਸਲ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਹੋਈ ਤਾਂ ਮੰਗਲ ਨਾਥ ਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਅਰੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਹੈ ਆਪ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਨਤੇ ਹੋ ਪਰ ਸਿੱਧ ਹੰਕਾਰ ਕਰਕੇ ਭਰੇ ਹੂ
ਏ [illegible] ਹੋਇਕਰ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਵਿਚ ਆਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੂਏ ਅਗੇ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ [illegible] ਉਪਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂ ਆਇਕੇ ਆਦੇਸ ਆਦੇਸ
ਕੀਤੀ [illegible] ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਆਓ ਸਿਧੋ ਜਤੀਓ ਤਪੀਓ ਆਦੇਸ ਨਿਰੰਕਾ
ਰ [illegible] ਆਈਏ ਬੈਠੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਸਿੰਧਾਂ ਬੈਠਕਰ ਬਹੁਤ ਚਰਚ
ਕੀਤੀ [illegible] ਉਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਕੁਛ ਕਰਾਮਾਤ ਦਿਖਾਓ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਕਰਾਮਾਤ ਤਾਂ ਨਾਮ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਛਿਪ ਕਰਨੇ ਹਾਂ ਤੇ ਤੁਸੀ ਸਾਨੂੰ ਲਭੋ ਅਤੇ ਫੇਰ ਤੁਸਾਂ ਲੁਕਣਾ ਤੇ
ਅਸੀਂ ਲਭਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸਿਧ ਸਭ ਜਾਇ ਲੁਕੇ ਕੋਈ ਪਤਾਲ ਕੋਈ ਆਕਾਸ
ਸੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਤਿਨਾਮ ਕਹਿਕਰ ਜਿਉਂ ਪਉਣ ਨੂੰ ਖਿਚਿਆ ਸਭ ਖਿਚੇ ਆਏ
ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਪਾਤਾਲਾਂ ਵਿਚ ਜਾਇਕੈ ਮਛਰ ਦਾ ਰੂਪ ਬਣ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਐਸਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਜਿਸ ਪਥਰ ਵਿਚ ਲੁਕਿਆ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਸਮੇਤ ਚੁਕਿਆ
ਚਲਿਆ ਆਇਆ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਰਮਿੰਦਾ ਹੂਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਿਧਾਂ ਕੀਤੀ
ਕੋਈ ਸੇਰ ਬਣਿਆਂ ਕੋਈ ਬਾਘਿਆੜ ਬਣਿਆਂ ਅਤੇ ਉਤੇ ਚੜਕਰ ਆ
ਕਾਸ ਵਿਚ ਜਾਇਕੈ ਲਗੇ ਪਥਰਾਂ ਦੀ ਬਰਖਾ ਕਰਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ
ਉਠ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਉਠਕੇ ਲਾਠੀ ਪਕੜਕੇ ਉਦਾਲੇ ਡੇਰੇ ਦੇ ਰਾਮ ਦੇਨਾ ਦੀ
ਕਾਰ ਕਰ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੈ ਉਠਕੇ ਸਾਰੇ ਡੇਰੇ ਦੇ ਉਦਾਲੇ ਰਾਮ ਦੀ ਕਾਰ ਕਰ

ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਜੋਗੂ ਜਸਾਧ ਆਪਣੀ ਸਕਤ ਕਰ [illegible] ਮਾਰਨ ਜੋ [illegible]
ਦੀ ਬਰਖਾ ਕਰਨ ਓਹ ਕਾਰ ਬੀ ਬਾਹਰ ਪਵੇ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਜੋਰ ਸਿਧਾਂ ਲਾਇਆ
ਪਰ ਇਕ ਪੇਸ ਨਗਈ ਓੜਕ ਨੂੰ ਦੁਖ ਮਾਰ ਰਹੇ ਤੇ ਸਾਮੑਣੇ ਹੋਇਕੇ ਆਇ ਪੈਰੀਂ
ਪਏ ਅਤੇ ਕਹਿ ਓਨੇ ਹੋਤ [illegible] ਜੋ ਭੁਲੇ ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਮਾਫ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹ
ਸੁਣੋ ਸਿਧੋ ਜੇ [illegible] ਮਲੂਕ ਤੇ ਹਾਂ ਤੁਮ ਹਮ ਕੋ ਲਭੋ ਜੀ ਜੇਕ
ਰ ਸਾਨੂੰ ਮੇਨਾ [illegible] ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਆਪਨੇ ਏਕ ਟਕਾ ਰਖਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕ
ਰਨੀ ਤਾਂ ਅਸੀ ਹਾਜਰ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਜੀ
ਨੇ ਤੱਤਾਂ ਨਾਲ ਤੱਤ ਮਿਲਾਇ ਦਿਤੇ ਅਤੇ ਅਤੇ ਚੇਤਨ ਸਤਾ ਉਸ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ
ਸਤਾ ਮੇ ਲੀਨ ਕਰਾ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਲਗੇ ਸਿੰਧ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਉ ਢੂੰਡਣ ਸਾਰੇ ਅ
ਕਾਸ ਪਤਾਲ ਦੇਖ ਰਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹੀ ਨਾ ਨਜਰੀ ਪਏ ਬਤੇਰਾ ਹੀ ਟਕਰਾ
ਮਾਰ ਰਹੇ ਓੜਕ ਸਭ ਮਿਰੇ ਹੋਕਰ ਆਇਕਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਉ ਆਖਣ ਲ
ਗੇ ਹੇ ਸੰਤ ਤੂ ਪ੍ਰਭਾਈ [illegible] ਤੇਰੇ ਮੇ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਿਚ ਭਰਮ ਭੇਦ
ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਹਣ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋ ਢੂੰਢ ਹਮਾਰੇ ਤਾਈ ਤੋ ਕਹੀ ਨਹੀ ਲਭਦੇ
ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਤੋ ਅੰਤ ਨਹੀ ਪਾਇਆ
ਜਾਤਾ ਪਰ ਜੇ ਤੁ [illegible] ਹੋ ਤਾਂ ਇਹੁ ਕੰਮ ਕਰੋ ਜੋ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੋ
ਤੇ ਟਕਾ ਰਖਕੇ [illegible] ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਿੰਧਾ ਏਹੋ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਅਰ
ਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਧਿਆਨ ਕੀਤਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਸੇ ਜਗਾ ਆਪਨੇ
ਆਸਣ ਉਪਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਜਾਂ ਸਿੰਧਾ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਏਹੁ ਕੌ
ਤਕ ਦੇਖਕੇ ਸਿੰਧਾ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਿ ਓਨੇ ਧੰਨ ਹੋ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਤੇ
ਰੇ ਮੇ ਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਮੇ ਭੇਦ ਕੋਈ ਨਾਹੀ॥ ਅਤੇ ਓਸ ਦਿਨ ਓਥੇ ਬੜੀ
ਅੰਧੇਰੀ ਵਗੀ ਸੀ ਤੇ ਸੈਕੜੇ ਹੀ ਪੰਛੀ ਮਰ ਗਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਨ ਮੇ ਬ
ਤਰਸ ਖਾਧਾ ਤੇ ਕਹਿ ਓਨੇ ਕੇ ਏਹੁ ਪੰਛੀ ਬਿਚਾਰੇ ਮੁਖਤ ਮਰ ਗਏ ਤਾਂ ਸਤ
ਨਾਮ ਕਹਿ ਕਰ ਕਹਾ ਉਠਜਾਓ ਪੰਛੀ ਓਤਾ ਪੰਛੀ ਸਭ ਉਡ ਗਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਸਾਹਿਬ ਮਨ ਮੇ ਬੜਾ ਪਛਤਾਵਾ ਕੀਤਾ ਤੇ ਕਹਾ ਮੇ ਕੌਣ ਕੀਤਾ ਹਾਂ ਜੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੀ
ਕੇ ਭਾਣੇ ਕੋ ਮੋੜਿਆ ਹੈ ਏਹ ਸਮਝ ਕਰ ਬੜੇ ਦੁਖੀ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਕੋ ਜ
ਲ ਕਰਕੇ ਪੂਰਨ ਕੀਆ ਸੁਆਸਾਂ ਕੋ ਪੌਣ ਮੇ ਮਿਲਾਇਆ ਤੇ ਸਰੀਰ ਕੇ ਬਦ
ਖੇ ਕੀਆ ਜਬ ਐਸੀ ਸਾਸਨਾ ਕਰੀ ਤੇ ਦੇਖਕਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਪ੍ਰਤਖ ਹੋਏ

ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇਸਰੀਰਕੋਸਾਬਤਕਰਕੇਕਹਾਹੇਨਾਨਕਤੂੰਸਰੀਰ
ਕੋਕਿਉਂਦੁਖਦੇਤਾਹੈਜੋਮੇਰੀਮਰਜੀਹੋਤੀਹੈਤਾਂਤੇਰੇਸਰੀਰਮੇਪ੍ਰਵੇਸਕ
ਰਕੇਕਾਰਜਸਰੇਕਰਤਾਹੂੰ ਤੂੰਇਸਬਾਤਕੀਚਿੰਤਾਮਤਕਰ ਮਾਰਨਾਔਰ
ਜੀਵਾਵਨਾ[illegible]ਮੇਰੇਹੀਹਥਹੈਅਤੇਜੋਤੂੰਸਰੀਰਕੋਦੁਖਦੇਤਾ
ਹੈਸੋਮੇਰੇ[illegible]ਤੁਹਾਨੇ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਣੇ
ਲਗੇਹੇ[illegible]ਜੀਹੇਅਕਾਲਪੁਰਖਜੀਮੇਰੀਕ੍ਰਿਆਮਜਾਲਹੈਜੋ
ਮੈਸਰੀਰਕੋਦੁਖਦੇਵਾਂ ਤਾਂਨਿਰੰਕਾਰਜੀਕਹਿਆਂਹੇਨਾਨਕਜੋਮੈਹਾਂਸੋਤੂੰ
ਹੈਔਰਤੇਰੇਮੇਰੇਮੇਕੁਛਭੇਦਨਹੀਜੋਮੇਰੇਚਿਤਦਾਫੁਰਨਾਹੈਸੋਮੇਰੇ
ਪਿਆਰਿਆਂਭਗਤਾਂਦੇਅੰਤਰਕਰਣਮੇਪ੍ਰਵੇਸਕਰਕੇਕਾਰਜਹੋਤੇ
ਹੈਨਅਤੇਜੇਹੜਾਕੁਹੇਕੇਮਾਰਾਗੈਆਸਾਕੀਤਾਹੈਨਹੀਸਭਕੀਮੈਮੇ[illegible]
ਕਰਹਿਆਹਾਂਤੂੰਚਿੰਤਾਨਾਕਰਅਤੇਜੋਕੋਈਅਜਤੋਸੇਵਤੂੰਕਰੇਗਾਜੋਮੇ
ਨੂੰਮਨਜੂਰ[illegible]ਮਿਲੇਗਾਅਤੇਤੇਰੇਤਾਂਈਮੈਸਿਦਕਤੇਸਬੂਰੀ
ਦਾਸੋਭਾ[illegible]ਜੋਤੂੰਸੰਸਾਰਕੇਲੋਕਾਂਕਾਉਧਾਰਕਰਸਤਨਾਮਕ
ਉਪਦੇਸ਼ਦੇਕਰ ਪਰੰਤੂ ਜੋਕਲਜੁਗੀਜੀਵਹੋਹੇਨ ਤਿਨਾਦਾਉਧਾਰਕਰਗਾ
ਅਤੇ[illegible]ਔਰਤੇਰੀਬਾਣੀਪੜ੍ਹੇਗਾਤੇਰੀਸਿਖੀਵਿਖੇ
ਸਿਦਕ[illegible]ਉਸਜੀਵਕੋਮੈਆਪਨੀਪੁਰੀਵਿਚਨਿਵਾਸਦੇਵਾਂਗਾਤੇ
ਜੀਵਨਮੁਕਤ ਹੋਵਨਗੇ ਅਤੇਤੇਰੇਨਾਮਦੇਆਸਰੇਕਈਕੋਟਜੀਵਉ
ਧਰਨਗੇ॥ ਜਾਂਏਹੁਬਚਨਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਨੇਕਹੇਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਤਾਂਨਿਰੰਕਾਰਜੀਅੰਤਰਧਿਆ
ਨਹੋਏ॥ ਅਤੇਸ੍ਰੀਬਾਬਾਜੀਕਹਿਣਲਗੇਭਾਈਬਾਲਾਜੋਸਿਖਸੰਗ
ਤਆਵੇਉਸਨੂੰਲੰਗਰਬੀਪ੍ਰਸਾਦਛਕਾਵਣ ਅਤੇਜਿਸਵਖਤਪ੍ਰਾਤ
ਕਾਲਹੋਵੇਸਭਸਿਖਇਸਨਾਨਕਰਨਤੇਫੇਰਜਪੁਸਾਹਿਬਕਾਪਾਠਕਰ
ਨਅਤੇਸੁਣਨਫੇਰਲੰਗਰਵਰਤੇਜਾਂਤੀਸਰਾਪਹਿਰਹੋਵੇਤਾਂਸੰਗਤਦਾ
ਦਰਬਾਰਲਗੇਤੇਰਾਗੀਸਬਦਦਾਉਚਾਰਕਰਨਫੇਰਰਹਿਰਾਸਸੋਦਰ
ਦਾਪਾਠਹੋਕੇਆਰਤੀਹੋਵੇਫੇਰ ਅਰਦਾਸਕਰਕੇਆਪੋਆਪਣੇਆਸ
ਤਾਨਕੋਜਾਵਣ ਏਹਨੇਮਨਿਤਾਪਰਤਧਰਮਸਾਲਮੇਹੋਵੇਤਾਂਦਿਨੋਦਿਨਏਸੇ
ਤਰਾਂਹੋਵੇਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਸ੍ਰਬਤਕੋਨਿਹਾਲਕਰਨ ਬੋਲਹੁਭਾਈਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

।ਸਾਖੀਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨਨਾਲ॥

।ਤਾਂਬਾਲਾਕਹੈਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅੰਗਦਸਾਹਿਬਜੀਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਰਤਾਰਪੁਰਦੇਵਿਚਸਿਖਾਂਦਾਉਧਾਰਕਰਨਵਾਸਤੇਰਹਿਣ
ਲਗੇਤਾਂਲੋਕਭਾਈਬਾਲਾਹੁਣਕਰਤਾਰਪੁਰਵਿਚਲੀਏਇਸਿਮਤਾਂਅਨੇਕ
ਜੀਵਾਂਦਾਭਲਾਕਰਦੇਕਰਦੇਇਕਦਿਨਜੋਆਏਤਾਂਤੁਰਕਸਤਾਨਦੇਵਿ
ਚਆਏ ਤਾਂਇਕਫਕੀਰਅਬਦੁਲਖਾਨਉਸਮਲਖਾਂਵਿਚਪੀਰਸਦਾ
ਉਂਦਾਸੀਤਾਂਇਕਦਿਨਉਬਾਰੇਖਾਂਪਠਾਣਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨਦੇਪਾਸ
ਗਿਆਤੇਜਾਇਕਰਬੈਠਾਅਤੇਫਕੀਰਾਂਦੀਆਂਬਤਾਂਚਲੀਆਂਤਾਂਉਬ
ਰੇਖਾਂਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਤਰੀਫਕੀਤੀਤਾਂਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨਨੇਜ
ਨਾਨਕਜੀਕਾਨਾਮਸੁਣਿਆਤਾਂਬਹੁਤਗੁਸਾਖਾਧਾਅਤੇਕਹਿਣਲਗਾਕਿ
ਆਹਿੰਦੂਦੀਤਰੀਫਕਰਦਾਹੈਉਠਾਇਕਰਦੂਰਕਰਦੇਵਾਂਗੇ ਤਾਂਪਠਾਣਨੇਕ
ਹਾਕਿਸਕੋਉਠਾਇਦੇਵੋਗੇਤਾਂਸੇਖਨੇਕਹਾਜਿਸਕੀਤਰੀਫਕਰਦਾਹੈਤਾਂਪਠ
ਾਣਨੇਕਹਾਖੁਦਾਇਕੋਉਠਾਇਦੇਵੋਗੇਓਹਤੋਬੁਜਰਗਨਾਮਖੁਦਾਇਕੈਤਾਂਸੇਖਨੇ
ਕਹਾਕਿਆਹਿੰਦੂਕੀਤਰੀਫਕਰਦਾਹੈਔਰਹਿੰਦੂਕੋਖੁਦਾਇਆਖਦਾਂਹੈ॥
ਤਾਂਪਠਾਣਨੇਕਹਾਸੇਖਜੀਓਹਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨਦੋਨੋਂਦਾਦਰਵੇਸਹੈਨਖੁਦ
ਾਇਦੀਸੂਰਤਹੈਅਤੇਆਪਲਾਜਮਹੋਵੋਗੇਜੋਕਹਿਤੇਹੋਉਠਾਇਦੇਵਾਂਗੇਅਤੇਅ
ਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨਨੇਬਹੁਤਗੁਸਾਖਾਧਾਪਰਪਠਾਣਨੂੰਕੁਛਕਹਿਨਸਕਿਆ
॥ ਜਦਅਗਲਾਦਿਨਹੋਇਆਤਾਂਉਬਾਰੇਖਾਂਇਕਰੋਜਾਬਾਫਤੇਦਾ
ਲੇਕਰਸੋਲਾਂਰਸਜਾਂਦਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਆਣਰਖਿਆਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇ
ਚਰਨਤੇਹਥਰਖਕੇਤੇਫੇਰਆਪਨੇਮੂੰਹਉਪਰਫੇਰਿਆਸੁਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਕਹਾਮੀਆਂਤੇਰਾਪਰਮੇਸਰਭਲਾਕਰੇਤੇਆਪਨੇਨਾਮਦੀਮੇਹਰਕਰੇ
ਮੀਆਂਅਸੀਂਫਕੀਰਹਾਂਸਾਨੂੰਐਸੇਐਸੇਚੰਗੇਕਪੜੇਨਹੀਲੋੜੀਦੇਏਹਸਾਨੂ
ਪਹੁਚਾਇਆਹੈਅਸੀਂਤੇਰੇਪਰਖੁਸੀਹਾਂਏਹਤੂਸੀਪਹਿਨੋਂ ਤਾਂਉਬਾਰੇਖਾਂਨੇ
ਕਹਾਮੇਰੇਕੋਖੁਦਾਇਤੇਬਖਸਦੇਅਤੇਮਰਦਾਵੇਨਹੀਏਹਰੋਜਾਤੁਮਾਰੀਖ
ਨਾਇਤਹੂਆਹੈਅਰਤੁਮਾਰਾਹੈਤੁਸੀਲੇਵੋਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਕਹਾਮੀਆਂਤੁਮਾਰੀ
ਮਰਜੀਦਰਜੀਪਾਸੋਂਦੋਇਚਾਦਰਾਂਸਿਵਾਉਤਾਂਉਬਾਰੇਖਾਂਦੁਇਚਾਦਰਾਂ
ਜਾਇਕੈਬਣਵਾਇਲਿਆਇਆਤਾਂਇਕਚਾਦਰਸ੍ਰੀਬਾਬੇਆਪਲੀਤੀਤੇ

ਦੂਸਰੀਚਾਦਰਬਾਲੇਕਉਦਿਤੀਤਾਪਰਣਨੇਕਹਾਅਜਮੈਨਿਹਾਲਹੁਆਹਾਂਕਿਉ
ਜੋਇਹਰੇਜਾਅਜਖੁਦਾਇਨੇਪਹਿਨਿਆਹੈ॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਕਹੁਮੀ
ਆਂਜੀਸੇਖਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨਦੀਕਿਆਖਬਰਹੈਤਾਖਾਂਨੇਕਹਾਤਪਾਜੀ
[illegible] ਵਹੁਰੋਸਨਹੈਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸੇਖਸਾਡੇਉਪਰਖਫਾਹੈਤਾਪਰ
[illegible] ਜੀਓਹਫਕੀਰਬਹੁਵਡਾਹੈਪਰਫਕੀਰੀਦੂਰ [illegible] ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਾ [illegible] ਜੀਤੁਸਸਚਕਹਿਤੇਹੋਪਰਕਿਆਕਹਿਤਾਜੀਤਾਂਉਥਾਰੇਖਾਂਨੇਕਹਿ
ਆਜੀਜੋਉਸਨੇਕਹਿਆਹੈਸੋਮੈਨਹੀਕਹਿਸਕਦਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਨਿਸੰਗ
ਕਹੋਤਾਂਖਾਂਨੇਕਹਾਹੈਤਪਾਜੀਉਹਕਹਿਤਾਹੈਜੋਕਿਆਹਿਦੂਕੀਤਰੀਫਕਰਦਾਹੈ
ਤਾਂਮੈਕਹਿਆਸ੍ਰੀਨਾਨਕਜੀਹਿਦੂਮੁਸਲਮਾਨਾਂਤੇਦੋਨੋਸੇਫਾਰਕਹੈਐਨਖੁ
ਦਾਇਕੀਨੂਰਤਹੈਤਾਂਸੇਖਨੇਗੁਸਾਖਾਧਾਪਰਵਸਕੁਛਚਲਨਾਹੀਅਤੇਹੋਰ
ਕਹਿਓਸਕੋਉਠਾਇਕਰਦੂਰਕਰਦੇਵਾਂਗੇਤਾਂਮੈਕਹਾਵੋਹਤਾਂਖੁਦਾਇਹੈਕਿਸ
ਨੂੰਉਠਾਇਦੇਵੇਗਾਜਾਇਹੁਬਾਤਉਥਾਰੇਖਾਂਦੀਸੁਣਕੇਤੇਅਖਿਓਸਚਲੋਤ
[illegible] ਸੇਖਦੀਵੀਦੂਕਣੀਲਾਹਆਵੀਏਤਾਂਮੈਆਖਿਆਂਚਲੋਗੁਰੂਜੀ
[illegible] ਕਹਾਸਾਹਿਬੁਨਾਲਚਲਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਖਾਂਜੀਤੁਸਅਗੇਚਲੋ
[illegible] ਤਾਖਾਨੇਕਹਾਤਪਾਜੀਮੇਰੇਕੋਲੁਛਉਸਕਾਡਰਨਹੀਤਾਗੁ
ਰੂਕਹਾ [illegible] ਤੇਨਹੀਪਰਫਕੀਰੀਕਾਪੇਵੰਦਹੈਏਹਅਬਦਹੈਤਾਖਾਂਨੇਕਹਾ
ਤਪਾਜੀਏਹਬਖਸਸਖੁਦਾਇਨੇਆਪਕੋਹੀਕਰੀਹੈਤਾਂਉਥਾਰੇਖਾਂਅ
ਹੋਗਇਆਤੇਬਾਬਾਜੀਅਰੁਮੈਦੋਵੇਪਿਛੇਗਏਤਾਂਅਗੇਸੇਖਅਬਦੁਲ
ਰਹਿਮਾਨਪਾਲਕੀਵਿਚਅਸਵਾਰਹੋਇਕਰਚਲਾਸੀਤਾਂਲੋਕਾਂਆਖਿਆ
ਸੇਖਜੀਨਾਨਕਤਪਾਆਇਆਹੈਤਾਂਸੇਖਜੀਅਸਵਾਰੀਛੋੜਦਿਤੀਤੇਗੁ
ਰੂਜੀਕੀਭੇਟਕੀਤੀਅਤੇਸੇਖਨੇਦਸਤਬੋਸੀਲੀਤੀਤੇਮੁਖੋਕਹਿਓਸਤਪਾ
ਜੀਖੈਰਹੈਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸੇਖਜੀਖੈਰਹੈਪਰਨਹੀਖੈਰਤਾਸੇਖਨੇਕਹਾ
ਤਪਾਜੀਜਹਿਆਪਨੇਕਿਆਕਹਾਹੈਤਾਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸੇਖਜੀਖੈਰਇਸਕ
ਸਤੇਨਹੀਜੋਆਪਕਹਿਤੇਹੋਜੋਉਠਾਇਕਰਦੂਰਕਰਦੇਵਾਂਗੇਆਪਕਹਾ
ਮਨੇਕਉਨਸੀਜਗਾਹਮਲੀਹੈਜੋਛਡਾਇਲੇਵਾਂਗੇਤਾਸੇਖਨੇਕਹਾਕੋਨਕ
ਹਿਤਾਹੈਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਤੁਸਹੀਕਹਿਤੇਹੋਤਾਸੇਖਨੇਕਹਾਜੋਕਹਿਤਾਹੈਸੋਝੂ
ਠਮਾਰਤਾਹੈਤਾਂਉਥਾਰੇਖਾਂਕਹਾਸੇਖਜੀਤੁਸਕਹਿਤੇਬੇਕਾਰਿਆਂਹਿਦੂਕੀਤ

ਰੀਫਕਰਤੇਹੋਉਹਫਿਕਰਦੂਰਕਰਦੇਵੇਂਗੇਅਬਮਕਰਦੇਹੋਤਾਂਸੇਖਨੇਕਹਾ
ਖਾਜੀਤੁਮਜਾਣਤੇਜਾਹੋਮੇਜਾਂਣੇਤੁਮਕਿਆਪੁਛਤੇਹੋਹਮਤੋਫਕੀਰਹੈਂਅ
ਪਸਮੇਸਮਝਲੇਵੈਂਗੇਤੁਮਆਪਨੇਠਿਕਾਨੇਬੈਠੇਰਹੋਤਾਂਪਰਣਨੇਕਹਾਹ
ਮਾਰਾਹਿਕਾਨਾਤੁਮਪੇਕੇਸਾਬਤਹੈਔਰਹਮਤੁਮਪੇਕੇਮੁਰੀਦਹੈਪਰਐਸਕਸ
[illegible]ਫਕੀਰਕੋਨਹੀਚਾਹੀਏਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸੇਖਜੀਆ
ਪਕਾਹਿਤੇਹੋਕੇਹਮਫਕੀਰਹੈਆਪਕੋਇਸਸੇਤਰਾਂਚਾਹੀਦਾਹੈਤਾਂਸੇਖਨੇਗੁ
ਸਾਂਖਾਂਤੇਕਹਾਕਹੁਤੁਮਹਿੰਦੂਹੋਕੇਮੁਸਲਮਾਨਹੋ॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਕਹਾਨਾਹਮਹਿੰਦੂਨਾਮੁਸਲਮਾਨ ਦੋਨਹੁਬੀਚਬਸੇਸੈਤਾਨ ਏਕੋਏਕੀ
ਏਕਸੁਬਹਾਨ ਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸੁਣਅਬਦੁਲਰਹਿਮਾਨਾ ਦਾਵਾਭੂਲੋਤਾਏਕ
ਪਛਾਨਾ॥ ਤਾਂਸੇਖਕਹਾਤੇਰਾਮਜਬਕੈਨਹੈ॥ ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾ
ਮਜਬਹਮਾਰਾਸਚਾਨਾਮ॥ ਜਿਸਏਕਤੇਅਨੇਕਕੀਏਸਚਪੂੰਜੀਵਪਾਰ
ਭੀਸਚਕਾ ਦੂਜਾਝੂਠਾਹੈਖੁਵਾਰੀਹੈਜੋਆਇਆਸੋਜਾਵੇਗਾਏਕਪਰਨਜਰ
ਰਖੀਏ ਖੁਦਾਇਸਚਾਹੈਬੰਦਾਝੂਠਾਹੈਦਾਵੇਦੀਅਗਨਦਾਲੂਠਾਹੈਹੇਸੇਖਜੀ
ਖੁਦਾਇਦਾਦੇਖੋਮਨਹੀ ਤਾਂਸੇਖਨੇਕਹਾਖੁਦਾਇਦੇਪਿਆਰਕੁਛਨਹੀਹੁਏ॥
ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸੇਖੁਦਾਦੇਪਿਆਰੇਹੈਨਤਿਨਕੋਖੁਦਾਇਦੀਪਿਆਰਾਹੈਉ
ਨਕੋਦਿਲਮੇਏਕਖੁਦਾਇਕਾਰਹੈਸਭਖਲਕਤਮੇਖੁਦਾਇਕੋਦੇਖਤੇਹੈ ਹਲਾਲਕੋ
ਖਾਤੇਹੈਤੇਹਰਾਮਕੋਨਹੀਖਾਤੇਤੇਜੋਬੰਦਾਏਕਦੀਸਿਫਤਮੇਰਹਿਆਹੈਸੋ
ਦਰਗਾਹਮੇਕਬੂਲਪਿਆਹੈ ਤਾਂਸੇਖਨੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਤੇਰੀਨਜਰਤਲੇਕੋਈ
ਨਹੀਆਉਂਦਾ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸੇਖਜੀਹਮਾਰੀਨਜਰਖਸੀਹੈਉਚੀਤੇ
ਖਾਲਕਕੇਨਜੀਕਰਹੀਦੀਹੈਤੇਇਕਦਮਖਾਲਕਨਹੀਭੁਲਦਾਸੇਖਜੀ
ਮਕੋਐਸਾਰਾਹਮਿਲਿਆਹੈਜੋਏਕਖਾਲਕਹੈ ਜਿਸਨੇਸਭਕੁਪੈਦਾਕੀਆ
ਹੈਸੋਬਰਾਕਿਸੇਕੋਨਹੀਜਾਣਤਾਸੋਖਾਲਕਕਾਨਜੀਕਹੈ ਸੁਣੋਸੇਖਜੀ
ਜਿਸਨੇਆਪਕੋਸਭਸੇਮੰਦਾਜਾਣਿਆਹੈਤਿਸੀਨੇਸਾਈਂਕੋਪਾਇਆ
ਹੈ॥ ਤਾਂਸੇਖਨੇਕਹਾਤੁਮਾਰੀਖੁਦਾਇਕੀਆਪਉਪਰ ਬੜੀਮਿਹਰ
ਹੋਈਹੈਹਮਕਉਭੀਦੀਦਾਰਦੀਆਕਰੋਮੇਹਰਬਾਨਗੀਕਰਕੇ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਜੀਕਹਾਸੇਖਜੀਬੜੀਮੇਹਰਖੁਦਾਇਦੀਹੈਤੁਮਕੀਤੇਕੋਕੀਤਾਹੈਜਾਣ
ਆਕਰੋਦਾਵਾਨਾਬੰਨਿਆਕਰੋ ਜੋਪੈਦਾਇਸਹੈਸੋਸਭਖੁਦਾਇਕੀਹੈਆਪ

ਤੇ ਚੰਗਾ ਮੇਵਾ ਤੂੰ ਧੀਨਜੀ ਜੈਸਾ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਰਿਜਕ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਤੇਸਾਂ
ਹੈ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਸੇਖ ਨੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਹਥ ਰਖੇ ਫੇਰ ਅਪਨੇ ਮੂੰ
ਉਪਰ ਫੇਰੇ ਤੇ ਮੁਹੋਂ ਕਹਾ ਤਪਾ ਜੀ ਮੇਰੀ ਗੁਸਤਾਖੀ ਮਾਫ ਕਰਨੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ
ਜੀ ਕਹਾ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਪਿਆਰਿਆਂ ਵਿਚ ਗੁਸਤਾਖੀ ਨਹੀ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਕੋਈ ਭੁ
ਲਿਆ ਚੁਕਿਆ ਹੋ ਭੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਓਹ ਖਾਲਕ ਬਖਸੀਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਆਪ ਹੀ ਦ
... ਬਰਦਾਰ ਰਹਿਣਾ ਅਤੇ ਸੇਖ ਜੀ ਜੋ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਹੈਨ ਓਨਾਂ ਨੂੰ
ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਖੈਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਗਾਫਲ ਮਾਰਕੇ ਜੇ ਵਖਤ ਨਹੀ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਸੇਖ ਜੀ
ਠੀਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਥੇ ਬਾਰੇ ਫੇਰ ਕਹਾ ਦੇਖਾ ਸੇਖ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਪੇਕ ਉਠਾਂਵਦੇ ਸਾਹੇ
ਨਾਹੇ ਉਥੇ ਬਾਰੇ ਖਾਹਮਖਾਹ ਤੇ ਥਕੇ ਹਿੰਦੂ ਬੁਤਪਰਸਤ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂ
ਐਨ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇਖ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਾ ਹੋਇ ਤਾਂ ਪਰ ਛਡੇ
ਨਾਹੀ ਪਰ ਉਸਕੋ ਵੀ ਖੁਸੀ ਕਰਕੇ ਓਥੋਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲਤੇ ਰਹੇ॥ ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥

ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਉਂਦੇ ਆਉਂਦੇ ਅਗੇ ਸੇਕਰ ਪੁਰ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿਚ
ਇਕ ਨੂਰ ਨੁਸਤਰ ਨਾਮ ਸਰਾਈ ਬਕਰੀਆਂ ਚਰਾਉਂਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਦੇਖਕਰ ਇਕ ਲੋਟਾ ਦੁਧ ਦਾ ਭਰ ਆਂਦਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤ
ਨਾਲ ... ਨੇ ਤੀਸਰੂਪ ਕਹਿਨ ਲਗੇ ਭਾਈ ਕਿਸ ਕਾਰਣ ਲਿਆਇਆ ਹੈ
ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਹਾ ਜੀ ਮੈਂ ਧਨ ਹੀਨ ਹਾਂ ਤੇ ਮੈ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਕੇ ਫਕੀਰ ਜੋ ਬਾਹੁਲੇ
ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਮੈ ਆਂਖਿਆ ਕੇ ਮੈਂ ਭੀ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਦੁਧ ਪਿਲਾਵਾਂ ਜੋ
ਰੇ ਤਾਂ ਈਸ਼ਰ ਏਸ ਦੇਸ ਦਾ ਰਾਜ ਦੇ ਜਾਵਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ
ਉਠਕੇ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਨਾਮ ਜਪਿਆ ਕਰ ਤੇ ਆਏ ਸਾਧ ਸੰਤ ਦੀ ਸੇਵ ਕ
ਰਿਆ ਕਰ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਭਾਵਨੀ ਵੀ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ॥ ਤਾਂ ਓਥੇ
ਇਕ ਦਾਊਦ ਸ਼ਾਹ ਗਲੀਚਾ ਫੂਲਕ ਗਲਿਆਇਆ ਤੇ ਆਖਿਓਸ ਏ
ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਆਪ ਏਹੁ ਗਲੀਚਾ ਹਥ ਵਿਛਾਇ ਲੈਵੇ ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕਹਾ ਐਸਾ ਗਲੀਚਾ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਧਰਤੀ ਦਾ ਵਿਛਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਕਦੇ ਬੀ
ਪੁਰਾਣਾ ਨਹੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਓਥੇ ਇਕ ਕੁਤੀ ਸੂਈ ਹੋਈ ਸੀ ਤੇ ਨਿਤ ਪਾਲੇ ਨਾਲ ਮਰ ਰ
ਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਦਾਊਦ ਤੂੰ ਇਸ ਕੁਤੀ ਤੇ ਗਲੀਚਾ ਪਾਈਦੇ ਹੁ ਤੇ ਨਾਲੇ
ਏਨੂੰ ਚੂਰੀ ਖਵਾਇਆ ਕਰ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਭਾਵਨੀ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ

ਜੀ ਮੇਰੇ ਘਰ ਬਹੁਤ [illegible] ਮੇਸਮਾਣਾ॥ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ [illegible]
ਸਾਧਾਂ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕਰਿਆ ਕਰ ਅਤੇ ਨਾਮ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਜਾਪਿਆ ਕਰ [illegible]
ਵਨ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਥੋਂ ਦਿਲਾਸੇ ਦੇਕਰ ਉਠ ਚਲੇ ਸੀ [illegible]
[illegible]ਨਾਰੇ ਕਨਾਰੇ ਜਾਂ ਅਗੇ ਆਏ ਤਾਂ ਇਕ ਬੈਦਾਤ ਪਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸਦਾ ਨਾਮ
[illegible]ਰੈ ਹੈਸੀ॥ ॥ਤਾਂ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਓਥੇ ਇਕ ਸਬਦ ਉਚਾਰਨ ਕਰ

॥ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤੀਰਥ ਕੀਏ॥ ਜੋਗੀ
ਜਤੀ ਜੁਗਤ ਮੈ ਰਹਿਤੇ ਕਰ ਕਰ ਭਗਵੇ ਭੇਸ ਭਏ॥ ਤੌ ਕਾਰਨਿ
ਸਾਹਿਬਾ ਰੰਗ ਰਾਤੇ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕਾ ਰੂਪ ਅਨੰਤਾ ਕਹਣ ਨ
ਜਾਈ ਗੁਣ ਕੇਤੇ॥ ੧ ॥ਤਾਂ ਏਹੁ ਸੁਣ ਕਰ ਸਰਦਾਰ ਭੀ

ਲੇ ਦਿਲੋ ਨਿਕ ਲੋਕ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਚਰਨੀ ਆਇ ਲਗਾ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹ
ਕਹੁ ਭਾਈ ਤੇਰੀ ਕਿਆ ਭਾਵਨੀ ਹੈ ਫੂਕਦੇ ਦਾ ਚਿਲੇ ਬੈਠਾ ਹੈਂ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸੀ
ਤ ਜੀ ਏਥੇ ਮੁਲਤਾਨ ਦੇ ਪੀਰਾਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਜਬਰ ਹੈ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੈਠਣ ਨਹੀ ਦੇਂਦੇ
ਅਤੇ ਹੇ ਸੀ ਤ ਜੀ ਜਿਸਤਰਾਂ ਓਨੇ ਦੀ ਇਜਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਮੈ ਆਖਿਆ ਹਾਂ ਕੇ ਉਸੇ ਤਰਾਂ ਮੇ
ਰੀ ਭੀ ਮੰਨਤਾ ਹੋਵੇ॥ ਤਾਂ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਜਿਸਤਰਾਂ ਗੁੜ ਜਾਂ ਹੋ
ਰ ਮਿਠੇ ਪਰ ਮੱਖੀਆਂ ਭਿਣ ਭਿਣ ਕਰਦੀਆਂ ਹੈਨ ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਭਜਨ ਬੰਦਗੀ
ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੰਨਤਾ ਖਰਾਬ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਹੱਛਾ ਜੇਕਰ ਤੇਰੀ ਏਹੁ ਭਾ
ਵਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਮੁਰਾਦ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਮੰਨਤਾ ਓਨਾਂ ਨਾਲੋ ਵਧੀਕ ਹੋਵੇਗੀ ਪਰ ਜੋ
ਅਸੀ ਕਹਿ ਦੇਹਾਂ ਸੋ ਕਰ ਜਿਥੇ ਅਸੀ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਇਸ ਜਾਗਾ ਨੂੰ ਦਿਤਾ ਕਰ ਤੇ ਦੀਵਾ
ਬਾਲਿਆ ਕਰ ਤੇ ਸਤਿਨਾਮ ਦਾ ਜਾਪ ਕਰੀਂ ਤੇ ਨਿਰਅਭਿਮਾਨ ਹੋਇ ਕੇ ਸੰਤਾਂ ਦੀ ਸੇ
ਵਾ ਕਰਿਆ ਕਰਨੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਹਾਤਮਾਂ ਦੀ ਟਹਿਲ ਕੀਤਿਆਂ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦ
ਵੀ ਤੈਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ॥ ਏਹੁ ਕਹ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਥੋਂ ਚਲਦੇ ਰਹੇ।

॥ਸਾਖੀ ਆਗੇ ਬ੍ਰਹਮ ਖਾਲੋਦੀ ਨਾਲ॥

॥ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਚਲ ਬਾਲਾ [illegible] ਨੂੰ
ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਵੇਂ ਆਪਦੀ ਰਜਾ ਇਵੇਂ ਹੋਵੇ [illegible]
ਪਏ ਤੇ ਅਗੇ ਦਿਲੀ ਦਾ ਪਾਤਸਾਹ ਬ੍ਰਹਮ ਖਾਲੋਦੀ ਤੇ ਇਕ [illegible] ਉਸਦਾ ਮੁਸ
ਦੀਆਂ ਉਸਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਸਿਫਤ ਸੁਣ ਕਰ ਬਹੁਤ ਦਿਲ ਵਿਚ
ਜਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਪਾਤਸਾਹ ਕੋਲ ਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ ਦੇਖੋ ਪਾਤਸਾਹ ਇਕ

ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਫਕੀਰ ਹੈ ਸਭ ਥੇ ਦੇਵੇ ਮਾਨਤਾ ਹੈ ਨ ਓਹ ਕੈਤੇ ਬਕੇ ਮਾਨਤਾ ਹੈ ਤੂ
ਮਤੁ ਸੰਕ ਪੁਛੈ ਤਾ ਪਾਤਸਾਹ ਨੇ ਕਹਾ ਇਨ ਫਕੀਰਾਂ ਕੋ ਪਕੜੋ ਤਾਂ ਲਗੇ ਫਕੀਰ ਪਕ
ੜੀਦਨ ਤਾਂ ਵਿਚੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵੀ ਪਕੜੇ ਗਏ ਤਾ ਬ੍ਰਹਮਖਾਂ ਨੇ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਕਿ
ਸਭ ਕੋ ਚੱਕੀ ਪੀਸਣੇ ਕੋ ਦੇਵੋ ਤਾ ਸਭ ਕੋ ਚਕੀ [illegible] ਪੀਸਣੇ ਕੋ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਸਭ
ਨਾਲ [illegible] ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੋ ਭੀ ਮਿਲੀ ਹੋਰ ਲੋਕ [illegible] ਤੇ ਸੀ
ਬੇ ਜੀ ਕੀ ਚੱਕੀ ਆਪੇ ਹੀ ਪਈ ਫਿਰੈ ਤਾ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਮੈ ਹੋ ਗਏ [illegible] ਤਪ ਏ
ਹੋਏ ਜੋ ਦੌਲਤ ਖਾਂ ਲੋਦੀ ਕਾ ਮੋਦੀ ਆਹਾ ਤੇ ਓਹ ਫਕੀਰ ਹੋ [illegible] ਆਸੀ ਤਾਂ
ਬ੍ਰਹਮਖਾਂ ਨੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣਕੇ ਗੁਸਾ ਖਾਧਾ ਕਹਾ ਮਜ਼ਕੂਰ ਤਰਖੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬ੍ਰ
ਹਮਖਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਖਬਰ ਪਹੁਚੀ ਕੇ ਨਾਨਕ ਫਕੀਰ ਕਾਮਲ ਫਕੀਰ ਹੈ ਕਿਓਂਕਿ ਸ
ਭ ਚੱਕੀਆਂ ਪੀਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਸੀ ਨਾਨਕ ਤਪੇ ਦੀ ਚੱਕੀ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਪਾਤ
ਸਾਹ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਅਰੇ ਉਸ ਦੀ ਖਬਰ ਦੀ ਖਲਾਸੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਉਨ
ਸਪਾਹੀਆਂ ਆਖਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪ ਜਾਵੋ ਜੀ ਬਾਦਸਾਹ ਨੇ ਆਪ ਕੋ ਰੁਖ
ਸਤ ਦਈ ਹੈ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਹਮ ਬੈਠੇ ਹਾਂ ਕਹੀ ਨਹੀ ਜਾਤੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੇਰ
ਦੀਆਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁਣਚੋ ਲੋਜੀ ਸਾਨੂੰ ਰੋਕ ਟੋਕ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭ
ਈ ਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਈ ਏਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕਰਮ ਉਸ ਨੇ ਕਰਨੇ ਹੈਨ ਸੋਈ ਕ
ਰਨੇ ਹੈਨ ਪਰ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਨਾ ਦੀ ਸਫ ਉਠ ਜਾਣੀ ਹੈ ਸਤ ਮਹੀਨੇ ਤੇ ਸਤਾਰ
ਾ ਦਿਨ ਰਹਿ ਗਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੇਹਰਬਾਨ ਜੋ ਹੂੰ ਕੈ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਤੇ ਕਹਾ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਜੀ
ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਉਠੇਗੀ ਤਾਂ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਦੇਖੋ ਤਾ ਸਹੀ ਜਾ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤ
ਪਾਣੀਪਤ ਬ੍ਰਹਮਖਾਂ ਲੋਦੀ ਤੇ ਬਾਬਰ ਚੁਗੱਤੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੋਇਆ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਖ
ਾਂ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਤੇ ਜਤ ਵੇ ਦਿਨ ਬਾਬਰ ਦੀ ਦੁਹਾਈ ਫਿਰ ਗਈ ਤੇ ਬਾਬਰ ਦਿ
ਲੀ ਦਾ ਪਾਤਸਾਹ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਬੰਦੀਵਾਨ ਪਕੜੇ ਗਏ ਤੇ ਵਿਚੇ ਸੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਵੀ
ਪਕੜੇ ਗਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਕਿਉ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਕੇ ਰੰਗ ਤਮਾਸ਼ੇ
ਜਾਂ ਸਤਵੇਂ ਦਿਨ ਹੂਆ ਤਾ ਬਾਬਰ ਪਾਤਸਾਹ ਦੇ ਅਗੇ ਖੜਾ ਲਿਆਇ ਕਰ ਖ
ੜਿਆ ਜਾ ਪਾਤਸਾਹ ਨੇ ਕਪੜਾ ਉਤੇ ਉਤਾਰਿਆ ਤੇ ਕਿਆ ਦੇਖਦੇ ਜੋ ਫਕੀਰ
ਹੁੰਦੇ ਫਿਰਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਜਿਸੇ ਵਖਤ ਬਾਬਰ ਜੀ ਨੂੰ ਸਦਵਾਇਆ ਅਤੇ ਦਰੋਗਾ ਭੀ ਆ
ਇਆ ਤਾਂ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਾ ਪਾਤਸਾਹ ਸਲਾਮਤ ਹਮ ਕੋ ਤੋ ਕੁਛ ਖਬਰ ਨਹੀ ਏਹ
ਤੇ ਫਾਦੋਲੋਂ ਕੀ ਜਗਾਹ ਫਕੀਰ ਮਹੋ ਇਗਏ ਹੈਨ ਤਾ ਦਰੋਗੇ ਨੇ ਵੀ ਕਹਾ ਬਾਦਸਾਹ ਸ

ਲੇਕੁਛਆਇਆਹੈ [illegible]
ਆਮਲੂਮਹੈਤਾਂ [illegible] ਨੇਕਹਾਐਪਾਤਸਾਹਇਕ [illegible]
ਹੈਤੇਕੈਦੀਆਂਵਿਚਆਇਆਹੈਏਹੁਅਜਮਤਖੁਦਾਇਨੇਉਸ [illegible]
ਜ ਦਿਖਾਈਹੈਤਾਂਪਾਤਸਾਹਨੇਕਹਾ ਅ ਰੇ ਉਸਕੋਕਿਉਂਕੈਦਕੀਆਹੈਤਾਂ
ਮੀਰਹੁਸੈਨਕੁਤਵਾਲਨੇਕਹਾਹਜਰਤਏਹਤੋਬੰਦੀਵਾਨੋਮੇਆਇਆਹੈਤਾਂਫੇ
ਰਬਾਬਰਨੇਕਹਾਬੜੀਇਜਤਸੇਲਿਆਵੋਤਾਂਕੁਤਵਾਲਨੇਹਥਜੋੜਕਰਸ੍ਰੀ
ਬਾਬੇਜੀਦੇਅਗੇਕਹਾਹੇਪਾਕਫਕੀਰਸਾਹਿਬਆਪਕੋਬਾਬਰਪਾਤਸਾਹ
ਨੇਯਾਦਕੀਤਾਹੈ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਭਾਈਬਾਲੇਕੋਸਾਥਲੇਕੇਬਾਬਰਦੇਪਾਸ
ਪਹੁਚੇਤਾਂਪਾਤਸਾਹਨੇਅਗੋਂਉਠਕਰਤਾਜੀਮਕੀਤੀਅਤੇਕਹਾਹੇਨਾਨਕਜੀ
ਤੁਸਾਂਖੁਦਾਇਇਕੋਸਹੀਕੀਤਾਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਹਾਂਪਾਤਸਾਹਅਸਾਂਖੁਦਾ
ਇਕੋਸਹੀਕੀਤਾਹੈ ਤਾਂਬਾਬਰਕਹਾਕਿਸਵਜਾਸਹੀਕੀਆਹੈ॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀ

ਗੁਰੂਜੀਕਹਾ॥ ॥ਲਾਖਮਹਮਦਏਕਖੁਦਾਇਅਲੱਲ
ਖੁਸਾਚਾਬੇਪਰਵਾਹਿ॥ਕੇਈਮਹਮਦਖੜੇਦਰਬਾਰਗਾਹਸੁਮਾ
ਰਨਪਾਵਹਿਬੇਸੁਮਾਰ॥ਰਸੂਲਰਸਾਲਦੁਨੀਆਮੇਆਇਆ
॥ਜਬਚਾਹਿਆਤਬਫੇਰਮੰਗਾਇਆ॥ਇਉਂਸਹੀਕੀਆਹੈ
ਨਾਨਕਬੰਦੇਪਾਕਖੁਦਾਇਔਰਸਭਗੰਦੇ॥ ੧ ॥ ॥

ਤਾਂਬਾਬਰਨੇਕਹਾਕੇਮਹਮਦਭੀਗੰਦਾਹੈ॥ ਤਾਂਬਾਬੇਨੇਕਹਾਜਿਨਰਬਕੀਗੋਈ
ਸੇਪਾਕਨਹੀਹੈਕਾਮਸੇਤਾਂਜਿਸਦੇਪਿਛੇਲਗਾਤਿਸਦੀਇਜਤਨਹੀਖੁਦਾਇਕੀ
ਤਾਂਕੀਫਕੀਰਖੁਦਾਇਕੇਕੀਏਕੀਕਿਆਤਰੀਫਕਰਨੀਹੈਜੋਹਰਬਾਲਤੇਬੁਢੇ
ਤਾਂਹੈਜੀਮਰਣਾਮਰਦਾਹੈਸੋਪਾਕਨਹੀਹੈਤਾਂਬਾਬਰਨੇਕਹਾਹੇਨਾਨਕਤੇਰੀਨਜਰ
ਬਹੁਤਦੂਰਖੁਲੀਹੈਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਹਮਾਰੀਨਜਰਖੁਦਾਇਦੇਹਜੂਰਖੁਲੀ
ਹੈਆਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇਦੂਰਨਕਰੇਆਪਣੇਪਾਸੋਂ॥ਤਾਂਬਾਬਰਨੇਕਹਾਹਕ
ਤਾਲਾਦਾਫੁਰਮਾਨਹੈਕੇਫਕੀਰਹਮਾਰੀਜਾਤਹੈਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾਹਕਤਾਲਾ
ਬੋਲਦੇਬੀਰਹਿਤਔਰਪਾਕਹੈਅਤੇਜੋਬੋਲਦੇਹੈਨਸੋਦੂਜੇਵਿਚਦਖਲਕ
ਰਦੇਹੈਨਤਾਂਬਾਬਰਨੇਕਹਾਹੇਨਾਨਕਤੂੰਮੁਰੀਦਕਿਸਕਾਹੈਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਾ
ਮੈਨਿਰੰਕਾਰਕਾਮੁਰੀਦਹਾਂਜਿਸਨੇਜਗਤਕੋਪੈਦਾਕੀਤਾਹੈਤਾਂਬਾਬਰਨੇਕਹਾ
ਹੇਨਾਨਕਜੀਤੁਸੀਪੂਰਨਫਕੀਰਹੋਕੁਛਮਾਇਆਲੇਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ

[illegible] ਸਭ ਖੁਦਾਇ ਨੇ [illegible] ਦਾ ਆਪ ਹੈ ਤੇ ਉਸ ਕਦੀਆਂ ਸਭ [illegible]
ਉਸ ਖੁਦਾਇ ਨੇ ਹਮਕੋ ਬਹੁਤ ਕੁਛ ਦੀਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਬੇਦ ਕੀ ਵਿਦਿਆ ਤੋ ਉਸ
ਕੇ ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਕੋ ਤੇਟਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਤਰਕ ਹਮ ਨਹੀਂ ਛੋਡਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਭਿਖਾਰੀ
ਸ਼ਾਹ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸਭ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਕੋ ਛੋਡ ਕੇ ਤੇਰੇ ਤੇ ਮਾਂਗੇ ਸੋ ਅਹਿਮਕ ਬੇਪੀਰ ਹੈ
ਤਾਂ ਬਾਬਰ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਹਾਂ ਆਪ ਕੀ ਮਰਜ਼ੀ ਹੈ ਤਹਾਂ ਰਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੋ ਰਵਾਨਾ ਹੂਏ॥ ॥ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਮਾਲੋ ਤ੍ਰਿਖਾਨ ਨਾਲ॥

॥ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਹੁਤ ਜੀ
ਵਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਕਰਤੇ ਹੂਏ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਾਲੋ ਤ੍ਰਿਖਾਨ ਦੇ ਪਾਸ ਆਏ ਤ
ਅਰੇ ਮਾਲੋ ਤ੍ਰਖਾਨ ਬਹੁਤ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋਲ ਗਾ ਕਹਿ
ਣ ਲੇਨ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਕਿਆ ਸਾਧ ਹੈ ਜੋ ਤੁਮ ਕਿਸੀ ਕੋ ਮਾਨਤੇ ਨਹੀਂ॥ ॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁ

ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇ ... ਕ ਸਬਦ ਰਾਗ
ਸੋਂਤ ਵਿਚ ਕਹਾ ... ॥ ॥ਨਿਸਤ
ਚੌਦਹ ਤੀਨ ਚਾ ... ਰਕਰ ਕਰ ਮਹਿਲ
ਤ ਚਾਰ ਬਹਾਲੀ ... ॥ ਇਹ ਸਾਰ
ਸਬਦ ਸੁਣਕ ... ਮਾਲੋ ਨੇ ਕਹਾ ਹਿੰਦੂ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਜੇ ... ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਖੁਦ
ਇਨੇ ਪੈਦਾ ਕਿਉ ... ਕੀਤੇ ਹੈਨ॥ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਤਿਨ ... ਗੁਣ ਤੇ ਮੁਸਲਮ
ਜੀ ਹਿੰਦੂ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿ ... ਸੋਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ
ਰਹੀਮ ਰਸੂਲ ... ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਹ
ਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸੂਣ ... ਮਾਲੋ ਦੋਨੋ ਹੀ ਗ

ਫਲੇ ਹੈਨ ਏਕ ਖੁਦਾਇ ਏਕੋ ਕਿਸੇ ਨਹੀਂ ਜਾਤਾ ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਭੁਲੇ ਹੈਨ ਬੇਖਬਰ ਤੇ ਬੇ ਦੋ
ਦੋਵੇਂ ਹੀ ਦੀਨ ਦੋਜਕੀ ਹੈਨ ਜਿਨਾ ਸਚ ਨੂੰ ਜਾਤਾ ਹੈ ਸੋਈ ਪਾਰ ਉਤਰਨਗੇ ਸਾਂ
ਹ ਬਾਤ ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਸੇਖ ਮਾਲੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਢਹਿ ਪਿਆ ਅਤੇ ਕ
ਹਿਓਸ ਕਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪੀਰ ਹੈ ਤੇ ਮੈ ਤੇਰਾ ਮੁਰੀਦ ਹਾਂ॥ ਪਰ ਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਹਿੰਦੂ ਏਡੇ ਦਾਵੇ ਕਿਉ ਬੰਨਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਤੁਰਕ ਵੀ ਬਹੁਤ ਦਾਵਾ ਬੰਨਦੇ ਹੈਨ

ਦੇਦੇਪਿਰਾਸੂਣੇਹੈਨਸ਼ੇਖੇਕੈਥੀਪਿਰਸਬਾਦੀਹੈ [illegible] ਕਿਤਾਸੁਣਸੇਖਮਾਲੋਅ
ਮਰੇਸੂਹਰੈਕਹੇਤਾਂਕਛਨਹੀਹੁੰਦਾਮਕੋ [illegible] ਵਿਚ ਸਬਾਹੋਵੇਸੋ
ਈਮਿਬਾਹੈਮਤਾਂਸੇਖਮਾਲੋਨੇਕਹਾਦਰਗਾਹਦੇ [illegible] ਥੀਜਿਸਨੀਤਾਂਦਸੋ
ਜੀਤਾਂਜੀਬਾਬੇਜੀਕਹਾਜਿਸਵਿਚੋਦਾਵਾਉਠਗਿਆਹੋਵੈਤੇਹਰਸੂਰਤਨਮ
ਰਜੀਹੈਤੇਸੂਖੇਦਵਤੇਬਦੇਹ ਪਾਸੋਂ ਪਰੇਰਹੇਨਿਗਾਹਜਿਨਕੀਸੋਜਾਣੀਏਦੇਦ
ਗਾਹੇਸਚੇਹੈਨ ਤਾਂਸੇਖਮਾਲੋਨੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੇਦਰਸਨਪਰਮਬਾਦੇਕੀਆਤੇਕ
ਹਿਆਤਪਾਜੀਤੁਸੀਐਨਖੁਦਾਇਦੀਸੂਰਤਹੋ ਜੋਕਹਿੰਦੇਹੋਸੋਸਭੁਸੱਚਕਹਿ
ਦੇਹੋਅਤੇਉਬਾਰੇਖਾਂਸੇਖਮਾਲੋਦਾਯਾਰਆਹਾਅਤੇ [illegible] ਦਾਮਲਸੈਣੀਆਂਦ
ਸੀ ਉਜਨੇਸੁਣਿਆ ਜੋਨਾਨਕਤਪਾ ਫਕੀਰਆਇਆਹੈ ਤਾਂਉਸਨੇਵੀਸ੍ਰੀਗ
ਰੂਜੀਕੋਕਹਾ ਨਾਨਕਜੀ ਸਲਾਮਾਲੇਕਮ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਆਉ ਉਬਾਰੇ
ਖਾਂ ਵਾਲੇਕਮ ਸਲਾਮ ਆਈਏ ਬੈਠੀਏਖਾਂਸਾਹਿਬ ਤਾਂਉਸ ਪਠਾਣਨੇਕਹਾ
ਹੇਤਪਾਜੀਮੈਆਪਦੀ ਤਰੀਫ ਬਹੁਤਹੀਸੁਣੀਹੈ ਪਰਤੁਮ ਹਿੰਦੂਹੋਕੇਮੁਸਲ
ਮਾਨਹੋ॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਮੀਆਂਜੀ ਹਿੰਦੂਕੀਦੇਹ ਦਿਨਚਾਰਕੇਹੋਤੀ
ਹੈਥੇਹ ਨਾਮਜੁਉਸਕਾ ਮਿਟੈਨਜਾਇ ਨਾਨਕ ਅਸਥਿਰਏਕਖੁਦਾਇ॥ ॥
ਹਿੰਦੂਜਾਇਮਸਾਣੀਜਲਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨਗੋਰ ਪਰਕਰਤੇਦੋਵੇਹੀਭੁਲੇ
ਹੋਏਹੈਨ॥ ਹਿੰਦੂ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਸਲਮਾਨਮਹੰਮਦ ਤੇਖੁਦਾਇਕੋ ਦੁਹਾਂਨੇਨਹੀ
ਜਾਤਾ ਜਿਸਕੋ ਖੁਦਾਇ ਆਪਣੀ ਮੇਹਰ ਕਰੇਗਾ ਉਸਨੂੰ ਆਪਨੀ ਪਛਾਣਦੇ
ਵੇਗਾ ਜਿਸਕੋ ਬਖਸਸ ਕਰੇ ਓਹੀ ਬੰਦਾ ਉਸਕਾ ਹੈ॥ ਤਾਂਉਬਾਰੇਖਾਂ ਕਹਾ
ਤਪਾਜੀ ਜੈਸੇ ਆਪ ਸੁਣੀਦੇਸਾਓ ਤੈਸਾਹੀ ਸੁਣਿਆਹੈ ਔਰ ਆਪਣੇ ਪੈਰ
ਮੇਰੇਕੋ ਚੁੰਮਣੇਦੇਵੇਜੀ ਤਾਂਉਬਾਰੇਖਾਂਨੇ ਸ੍ਰੀਬਾਬੇਦੇ ਚਰਨ ਚੁਮੇ ਤੇਨਾਲਅ
ਪਣੇ ਹਥਲਾਕੇ ਆਪਣੇ ਮੂਹਉਪਰ ਫੇਰੇ ਅਤੇ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਤੇਸੇਖਮਾਲੋਦੋਵੇਂ
ਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਦੇਪਾਸੇ ਦੇਖਿਆ ਹੋਏ ਅਤੇ ਮੁਖ [illegible] ਆਖਣੇਕੇਆਜਹਮਕੋ
ਖੁਦਾਇਕਾ ਦੀਦਾਰ ਭਇਆਹੈ ਔਰ ਸਭ ਗੁਨਾਹ ਹਮਾਰੇ ਦੂਰ ਹੋਇਗਏਹੈਨਤੇ
ਕਹਿਣੇ ਤਪਾਜੀ ਫਿਰਭੀ ਆਪਕਾ ਦੀਦਾਰ ਹਮ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਕਹਾ ਖੁਦਾਇਕੀ ਮੇਹਰ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਹੋਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਦੋਵੇ ਵਿਦਿਆ ਹੂਏ॥
॥ਤੇਆਪ ਸਾਰੀ ਰਾਤ ਦੋਵੇ ਸੇਖਮਾਲੋਤੇ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਦੋਵੇ ਬਹੁਤਖੁਸੀ
ਹੋਏ ਤੋ ਸਲਾਮਾਲੇਕਮ ਕਰਕੇ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਘਰਕੋ ਜਾਤੇ ਭਏ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਤਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਹੇ ਹੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੂਏ ਮੇਰੇ ਸੇ ਕਹਾ ਬਾਲਾ ਆਜ ਹਮ ਕਹਤੇ ਹੈ ਕੋ ਹਮ ਪਾਸ ਕੋਈ ਧ
ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਪਰ ਮੁਲੇਦਾ ਸੁ [illegible] ਤਹੇ ਤਾਂ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਕਹਾ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੈਲ ਕਰਗੇ ਹੋ ਅਬ ਤੋ ਚਲੋ ਚਲ ਕਰ ਸੀ ਹਰਿਦਤੇ ਲਖਾ ਮੈਂ ਇਸ
ਕੋ ਮਿਲੀਏ ਅਤੇ ਨਾਲ ਮਾਤਾ ਚੰਦ ਕੌਰ ਕੋ ਮਿਲਿਆਂ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਗੁਜਰ ਗਏ ਹੈਨ
ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਓਥੇ ਟਿਕਣਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਕੋ ਹੁਕਮ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਮੈ ਤਲਵੰਡੀ ਕੋ ਜਾਵਾਂ
ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹਿਣੇ ਲਗੇ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸੁਣ ਬਾਲਾ ਤੂ ਕੋਈ ਦਿਨ ਅਸ
ਾਡੇ ਨਾਲ ਗੁਜਰਾਨ ਕਰ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਹਾ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਇ॥

ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਤੇਰੇ ਪਾਵੇ ਦੇਖ
ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਅ
ਗੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੇ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰ
ਣਿਆ ਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਅਜਿਤਾ ਉਠੇ
ਜਰ ਗਿਆ ਤਾ
ਦੇ ਧਿਆਨ ਤੇ ਚੇ
ਕਹਾ ਕਰਤ ਪਕੇ
ਜ਼ਾਹੋਤੀ ਸਿਰੇ ਬ

ਇਕ ਦਿਨ ਅਜਿ
ਹੁਤਿ ਪਰ ਜਾਇ ਬੈ
ਜਿਤੇ ਨੇ ਦੇਖਾ ਕੇ ਗੁ
ਨ ਤਾ ਅਜਿਤੇ ਸੀ
ਨੂਿ ਪਰ ਮਥਾ ਟੇ
ਬੋਲਣ ਨਾਹੀ ਤੇ
ਨਾਹੀ ਜਾਂਦਾ ਰਹੀ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਮਾਧੀ
ਤੇ ਨਹੂ ਏ ਤਾਂ ਬਧੇ
ਮਿਆਰੇ ਤੂ ਉਠ ਖ
ਚਨ ਅਜਿਤ ਉਠਿ

ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਅਜਿਤਾ ਤੂ ਮਨੋ ਰਥ ਕਹੁ ਤਾਂ ਅਜਿਤੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਤੁਸੀ ਸਭ ਕੁਛ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਮੇਰੇ ਆਖਣ ਦੀ ਤਾਂ ਗਲ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤਾ ਬਾਬੇ ਕ
ਹਾ ਅਜਿਤਿਆ ਕੀ ਮਤਾ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ਇਹੁ ਕਹੇ ਜਾਹੁ ਕਮਾਦ ਖੁਲੀ ਹੈ ਰਾਜ ਤੂ
ਲਾਰ ਨਾਲੋ ਹਜਾਰ ਕਰ ਅਗੇ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਨਾਲ ਦੇਹ ਵਿਚ ਨਹੀ
ਲੀਤੇ ਤੇਰੀ ਨਜਰ ਦੇ ਗਾਇ ਖੁਲੀ ਹੈ ਇਤਨੇ ਸੁਣਕੇ ਅਜਿਤੇ ਦੇ ਕਪਾਟ ਖੁਲ
ਗਏ ਤਾਂ ਅਜਿਤੇ ਦਾ ਹੋਰ ਹੀ ਰੂਪ ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਾ ਇਕ ਦਿਨ ਬੁਢਾ ਰੰਧਾਵਾ ਆਇ

ਨਠਾਂਦਾ ਅਹਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਮੇਰੇਕੋਅ[illegible]ਸੋਅਪਰਾਧ
ਰਦਾਹੈ ਤਿਸਨੂੰ ਸਦਾਲਿਆਉ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਮੇਸਾਏਕ[illegible]ਬਾਲਕਾਂਡੇਰੇ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਸਦਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਓਹ ਬੁਢਾ ਆਇਆ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ
ਦੀਚਰਨੀ ਪੈਆ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਨੀਂਗਰਾ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੁੰਦਾਹੈ ਤਾਂ ਬੁ
ਢੇਕਹਾ ਜੀ ਜੱਟ ਹੁੰਦਾਹਾਂ ਤੇ ਮੈਂ ਬੂ ਰੰਧਾਵੇਦਾ ਪੈਂਦਾਹਾਂ ਤੁਸਾਡੇ ਨਜੀਕ ਰਹਿੰਦਾਹਾਂ ਤਾਂ
ਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕਹਾ ਜਾਹੁ ਨੀਂਗਰਾ ਤਾਂ ਬੁਢੇ ਕਹਾ ਸ੍ਰੀਬਾਬਾਜੀ ਤੁਸਾਂ ਸਦਿਆ ਤੇ
ਕਹਾ ਕੁਛ ਨਹੀ ਦੀਵੇਹੋ ਭੇਜਦੇਹੋ ਮਨੋਰਥ ਦਸੋ ਜੋ ਮੇਰੀ ਗਿਣਤੀ ਮਿਟੇ ਤਾਂਸ੍ਰੀ
ਬਾਬੇਜੀਕਹਾ ਨੀਂਗਰ ਮਨੋਰਥ ਦੀ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ਰਹੇਗਾ ਤਾਂ ਬੁਢਾ ਚਲਿਆ ਗਿ
ਆ ਤਾਂ ਮੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸਾਂ ਬੁਲੀ ਹਨਿਸਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕ
ਹਾ ਬਾਲਾ ਕਿਸੇਰੋਜ ਨੂੰ ਏਹੁ ਜਾਪ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਇਸਦੀ ਗੋਦੀ ਚਲੇਗੀ ਪਰ
ਅਜੇ ਚਾਂਦਨਾ ਨਹੀ ਖੁਲਾ ਹੁਣੇਹੀ ਖੁਲੇਗਾ ਭਲਕੇ ਦੇਖ ਲਦੀ ਜਾਂ ਅਗਲਾ ਭਲ
ਕਹੂਆ ਤਾਂ ਬੁਢਾ ਆਪਨੇ ਘਰੋ ਸਾਹਣਲਵਾ ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਆਇਆ ਭਾਈ ਗੁਰੂ
ਜੀਕਾ ਦਰਸਨ ਕਰਨਾਹੈ ਪਰ ਹਥੋਂ ਖਾਲੀ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਨਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਤਾਂ ਬੁ
ਢੇ ਤਾਜਾ ਮਾਖਨ ਕਾ ਕੁਜਾ ਭਰਕੇ ਲੈਆਗਿਆ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇ ਅਗੇ ਜਾ ਰਖਿ
ਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕਹਾ ਨੀਂਗਰਾ ਏਹ ਕਿਥੋਂ ਆਂਦਾ ਹਈ ਤਾਂ ਬੁਢੇ ਕਹਾ ਗੁ
ਰੂਜੀ ਮੈਂ ਆਪਨੇ ਘਰੋ ਆਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀ ਕਹਾ ਨੀਂਗਰਾ ਕੋਈ ਪਰ ਸਹੀ
ਕੀਤਾ ਹਈ ਤਾਂ ਬੁਢੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਮੇਰਾ ਮਾਂਣੀ ਭਿਜੈਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਕਹਾ ਭਾ
ਈ ਨੀਂਗਰਾ ਪਿਉ ਮਾਰੀਗਾ ਤਾਂ ਬੁਢਾ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸੁਣਦਾ ਹੀ ਬੈਰਾਗ ਲਗਾ ਕ
ਰਨੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾਂ ਭਾਈ ਨੀਂਗਰਾ ਰੋਂਦਾ ਕਿਉਂ ਹੈ ਤਾਂ ਬੁਢੇ ਕਹਾ ਜੀ ਪਿਉ ਤਾਂ ਮ
ਰੇ ਭਾਏਨਾ ਮਾਰੇ ਅਰ ਤੁਮਾ ਕਿਉ ਪਕੜਕੇ ਵਤ ਬੈਠੇ ਹੁਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਦੀਨ
ਦਿਆਲ ਕਹਿਨੇਲਗੇ ਦੇਖ ਬਾਲਾ ਨੀਂਗਰ ਕਿਆ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਖਿ
ਆ ਨੀਂਗਰ ਗੁਰੂਜੀ ਤੁਸੀਂ ਭਲਦੀ ਕਾਹਿਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਬੁਢਾ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਏਹ ਤਾਂ ਪੂਰਨ ਸੰਤ ਹੈਨ ਇਨਮੇ ਤੇ ਈਸਰ ਮੇ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀ ਸੋ ਇਨ
ਦੀ ਵਾਬਾਲਕੇ ਦਤ ਬੁਝੰਦੇ ਹੈਨ ਜਾਂ ਏਹ ਬਾਤ ਬੁਢੇ ਕਹੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕ
ਹਾ ਨੀਂਗਰਾ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕ ਤਾਂ ਬੁਢੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕ
ਹਾ ਬੁਢਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਨਾਮ ਜਪਿਆ ਕਰ ਤਾਂ ਬੁਢੇ
ਕਹਾ ਗੁਰੂਜੀ ਆਪਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਸਭ ਮੇਲ ਜਨਮ ਜਨਮਾਂਤਰਾਂ ਦੀ ਲਹਿ ਗਈ

ਤੂੰ ਅਤੇ ਦਰਸਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਗਾ ਕਰਦੇ ਹੋ॥ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਹਾ ਸੁਣਿਆ ਤੇਰ
ਸਾਦਨਾ ਏਸ ਦਸਤੇ ਕਹਿਆ ਹੈ ਕੇ ਤੈਨੂੰ ਦਲੇਦੇ ਅਕਰਹੇਰ ਸਿਖ ਇਸ ਨਨ
ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਮਿਲਕਰ ਬਹੁਤ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਕੀ
ਸਿਖੀ ਦਾ ਅਗਵਾਨੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨ ਕਰਨਗੇ ਉਨਕੋ ਸਿਦਕ ਪ੍ਰ
ਪਤ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹੁ ਸੁਨ [illegible] ਤੂੰ ਦੇ ਉਪਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓ ਚੋਲਾ [illegible]
ਕੇ ਆਏ ਅਤੇ ਨਾਲਹੀ ਮੇ ਆਇਆ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਤਾਂ ਇਕ ਸਮੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ
ਮੇ ਬੈਠੇ ਥੇ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਆਤਮੇ ਮੇ ਤ੍ਰੰਗ ਉਤਪਤ ਹੂਆ ਕਿ ਆਪ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਆਪਣੇ ਮਨ ਮੇ ਕਹਾ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸਪੂਰਨ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕਾ ਸੈਰ ਕੀਆ ਹੈ ਅ
ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ ਕੇ ਸੰਪੂਰਨ ਜੀਵਾਂ ਕਾ ਉਧਾਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੇ ਹੁਣ ਮੇ
ਆਪਣੇ ਅੰਗ ਤੇ ਅੰਗਦ ਪੈਦਾ ਕਰਾਂ ਅਤੇ ਤਿਸਦੇ ਹਾਥ ਨਾਮ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਸਪੁ
ਰਦ ਕਰੀਏ ਔਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਗਤ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇ॥
ਜਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਮਨ ਮੇ ਇਤਨੀ ਆਈ॥ ਤਾਂ ਸੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੂ
ਆ ਕੇ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਆਉ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ
ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਆਪ ਕਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜੋ ਤੇਰਾ ਪੰਥ ਚਲੇਗਾ ਅਰ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਕਾ
ਉਪਦੇਸ ਜਗਤ ਕੋ ਦੇਵੋ ਕੇ ਕਲੀ ਕਾਲ ਕੇ ਲੋਕ ਨਾਮ ਰੂਪੀ ਜਿਹਾਜ਼ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹ ਕ
ਰ ਪਾਰ ਹੋਵਨ ਸੋ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਜੀ ਕੋਈ ਆਪ ਕਾ ਪਰਮ ਭਗਤ ਭੇਜੋ
ਜੀ ਮੈ ਉਸ ਕੋ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਦੇਵਣੇ ਵਾਸਤੇ ਤਿਆਰ ਕਰ ਆਪਣੀ ਗੱਦੀ ਉ
ਪਰ ਅਸਥਾਪਨ ਕਰਕੇ ਮੈ ਆਪ ਦੇ ਚਰਨੋ ਮੇ ਨਿਵਾਸ ਕਰਾਂਗਾ॥ ਤਾਂ ਨਿ
ਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਬ ਮੈ ਬਾਵਨ ਅਵਤਾਰ ਲੀਆ ਥਾ ਤੂੰ ਮੇ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ
ਰਿਖੀ ਕੋ ਗੁਰੂ ਕਰਕੇ ਥਾਪਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਰਿਖੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚੇਤਿਆਂ ਤੇ ਰਿਖੀ
ਆ ਦਾ ਗੁਰੂ ਆਹਾ ਅਰ ਤਪੱਸਿਆ ਭੀ ਕਰਤਾ ਥਾ ਔਰ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗ ਮੇ ਸੀ ਠਾਕੁਰ
ਜੀ ਨੇ ਉਸ ਪਾਸੋ ਭਗਤਿ ਭੀ ਕਰਵਾਈ ਸੀ॥ ਸੋ ਸੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਮਨ ਮੇ ਆਈ ਕੇ
ਤਿਸ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕੋ ਭੇਜੋ ਤਾਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ ਕੋ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰਦੇਵ ਜੀ

ਤੁਮਕਲਜੁਗਕੇਜੀਵਾਂਕੇ [illegible] ਕੇਜੀਵਾਂਕਉਪਾਰ
ਕਰਤੇਸੋਗੀਖੁਕਾਤੂਦੂਜਾ [illegible] ਕੈਜਨਮਲੈਕੇਤਾਂਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਕੀ
ਆਗਿਆ ਲੈਕੇ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀ ਵਿਦਿਆ ਹੋਏ ਤੁ ਕਲਜੁਗਮੇਂ ਆਇ ਜਨਮ ਲੀ
ਆ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧਰਤੀ ਜੰਗਲ ਮੇਂ ਤੇਦੀ ਸਰਾਇ ਸ਼ੋਹਣ ਖੱਤ੍ਰੀ ਕੇ ਘਰਿ ਜੋ
ਇਆਰ ਅਵਤਾਰ ਲੀਆ ਤੇ ਜੀਮ ਦੇ ਹੋਏ ਭਰਾਤ ਲੈਕਰ ਜਾਮ ਦੇ ਰਹੇ ਜਬ
ਕੇ ਤਬ ਹੀ ਖੁਧ ਸੇਸ੍ਰਖੀ ਜਬ ੧੪ ਬਰਸਾਂ ਕੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਖਤ੍ਰਿਆ ਦੀ
ਵਿਆਹੇ ਬੰਸੀ ਖੱਤ੍ਰੀ ਦੇ ਘਰ ਜਬ ੧੮ ਅਠਾਰਾ ਬਰਸਾਂ ਕੇ ਹੁਏ ਔਰ
ਲੜਕੇ ਜਮੀਆ ਤਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਦਾਸੂ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਏਕ ਬੀਬੀਆਂ ਮੋਹ
ਹੀ ਤੇ ਦੂਸਰੀ ਸਭਰਾਈ ਭੁਈ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ੀਕੇ ਮਹਲ ਦਾ ਨਾਮ ਖਿਵਾਈ ਥਾ
ਜਬ ਦਾਸੂ ਪਾਂਚ ਬਰਸ ਕਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਆਪ ਜਾ ਵਿਚ ਖਲੋਂਚਾ ਦੀ ਲਤੁ
ਈ ਹੋਈ ਤੇ ਮਤੇ ਦੀ ਸਰਾਇ ਘੇਰ ਲਈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਲਹਿਣਾ ਜੀ ਖਡੂਰ ਪੁ
ਆਈ ਆਇ ਵਸੇ ਅਤੇ ਓਥੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਿਖ ਰਹਿੰਦੇ ਸਾਨ ਸੋ ਓਹ ਇਕੱਠੇ ਹੋ
ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਸਬਦ ਗਾਂਵਦੇ ਸਾਨ ਤਾਂ ਇਕ ਸਿਖ ਓਥੇ ਭੱਲਾ
ਸੋ ਖਡੂਰ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਹੋਰ ਸਭ ਦੇਵੀ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਸਨ
ਭੱਲਾ ਧਰਮੀ ਲਹਿਣੇ ਦੇ ਮਹਲੇ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਓਹ
ਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਏਹ ਸਬਦ ਬਾਣੀ ਕਿਸ
ਕੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਏਹ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤਪੇ ਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਏ
ਸੁਣੀ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇ ਦੇ ਮਨ ਮੇਂ ਬਸੀ ਕੇ ਜਿਸ ਦੀ ਏਹੁ ਬਾਣੀ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਰੀ
ਏ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਚਲੋ ਭਾਈ ਦੁਰਗਾ ਦੇ ਨੁਰਾਤ੍ਰੇ ਆਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਸੰਗ ਦੇ
ਵੀ ਪੂਜਣੇ ਚਲੇ ਤਾਂ ਓਨਾ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲਹਿਣਾ ਜੀ ਦੇਵੀ ਪੂਜਣੇ ਚਲੇ ਤਾਂ ਸੰ
ਗ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਜਾਇ ਉਤ੍ਰਿਆ ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਏਹੁ ਗਿਰਾਉ
ਕਿਸ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗਿਰਾਉ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਕਹਾ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਬੇਦੀ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਕ ਬ੍ਰਾਹਮ
ਣ ਨੇ ਆਖਿਆ ਲਹਿਣਿਆ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬਦ ਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਉਸੇ ਦਾ ਹੀ ਗਿਰਾਉ ਹਈ
ਤਾਂ ਓਥੇ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਦੀਆਂ ਗਮਨ ਹੋਇਆ ਭਾਈ ਸੇਵਕ ਮੇਰਾ ਰਸ
ਕੁਧਨੀ ਆਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਮੇਰਾ ਪੰਥ ਚਲਾਵਣਾ ਹੈ ਏਹੁ ਸਮਝ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਉਠਕਰ ਸਹਿਰੋਂ ਬਾਹਰ ਰਸਤੇ ਉਪਰ ਆਇ ਖੜੋਤੇ ਪਰ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ
ਹੋਇਕਰ ਲਹਿਣੇ ਕੋ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਕਿਥੇ ਮੇਰੇ

ਕੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਲਾ ਭਾਈ ਅਸੀ ਤੈਨੂੰ ਦਰ
ਸਨ ਕਰਾਵਾ ਦੇਵੀਏ ਅਗੇ ੨ ਸੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੇ ਪਿਛੇ ਲਹਿਣਾ ਜਾਂ ਧਰਮਸਾ
ਲ ਕੇ ਪਾਸ ਆਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਤਿਸ ਮੋਹਰੇ ਨਾਲ ਘੋੜੀ
ਬੰਨ ਕੇ ਏਸ ਦਰਵਾਜੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਚੈਨ ਏਹ ਗਲ ਆਖ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਤਿਥੇ
[illegible] ਚੌਤਰੇ ਉਪਰ ਚੌਕੜੀ ਮਾਰ ਬੈਠੇ
ਜੀ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਜਦ ਲਹਣਾ ਘੋੜੀ ਨੂੰ ਬੰਨ ਕੇ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਿਆ ਦੇਖੇ
ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪਰ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਜਾਂ ਲਹਿਣੇ ਦੇਖਿਆ ਤੇ ਮਨ
ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋਇਆ ਤੇ ਆਖਨ ਲਗਾ ਭਾਈ ਏਹ ਤਾਂ ਓਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮੇ
ਰੇ ਥੀਂ ਹਾਂ ਆਂਦਾ ਸੀ ਪਰ ਬਹੁਤ ਲਜਾਮਾਨ ਹੋਇਆ ਤੇ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਖਬਰ
ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਿਛੇ ਘੋੜੀ ਤੋਂ ਉਤਰ ਖੜਾ ਹੋਂਦਾ ਅਤੇ ਏਨਾਂ ਨੂੰ ਘੋੜੀ ਦੇ ਉਪ
ਰ ਚੜਾ ਕੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਤੇ ਮੈ ਬਹੁਤ ਔਗਣਹਾਰਾ ਹਾਂ ਜੋ ਇਨਾਂ ਕੋ ਸਿਞਾਣ ਨਾ ਸਕਿ
ਆ ਜੇ ਜਾਣਦਾ ਤਾਂ ਮੈ ਇਨਾਂ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਦਾ ਏਹ ਸੋਚ ਕੇ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇ
ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨੀ ਲੱਗਾ ਜਾਂ ਲਹਿਣੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਕਹਾ ਪੁਰਖਾ ਸੁਖ ਹੈ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇ ਨੇ ਕਹਾ ਜੀ ਆਪ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕਰਕੇ ਸੁਖ ਹੋਇ
ਹੈ ਅਤੇ ਮਨ ਵਿਚ ਬਡਾ ਭੈ ਕਰਕੇ ਕੁਛ ਬੋਲ ਨਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਹਥ ਪੈਂਧਰੀ ਤੇ ਰ
ਸੁਟੇ ਤੇ ਮਨ ਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੇਕਰ ਐਤਕੀ ਮੈਨੂੰ ਭੇਜਨ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਦਬ ਨਾ
ਲ ਆਦਰ ਜੀ ਤੇ ਇਨਾਂ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਏਹ ਬਾਤ ਲਹਿਣੇ ਮਨ ਮੇ ਗਿਣੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਬਾਜੀ ਪੁਛਿਆ ਪੁਰਖਾ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰਾ ਨਾਮ
ਲਹਿਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੂ ਲਹਿਣਾ ਤੇ ਅਸਾਂ ਦੇਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅ
ਸਾਡੇ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਅੰਗਦ ਹੂਆ ਕਿਉਂਕੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਅੰਗ ਤੇ ਪੈਦਾ ਹੂਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂ
ਮੇਰੇ ਸੇਵਕ ਭੀ ਜਦ ਨਾ ਹੋਵੇਂਗਾ ਪਰ ਹੈ ਲਹਿਣਿਆ ਹੁਣ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਤੇ ਕਲ ਆ
ਵੀ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਏਹ ਤਾਂ ਬਡਾ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਮਨ
ਕੀ ਬਿਰਤ ਲਖ ਲਈ ਹੈ ਸੁ ਤਾਂ ਲਹਿਣਾ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰਕੇ ਆਪਣੇ ਸੰਗ ਵਿਚ ਆਇਆ ਤਿ
ਆ ਤਾਂ ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭਾਈ ਮੇਰਾ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਰਾਮ ਰਾਮ ਹੈ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕ
ਹਿਆ ਹੁਣ ਤੂੰ ਏਥੇ ਰਹੇਂਗਾ ਤਾਂ ਸੰਗਾਂ ਦਾ ਵਾਲੀ ਕੌਣ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇ ਕਹਾ
ਭਾਈ ਜਿਸ ਦਾ ਸਤੇ ਮੈ ਭੇਟ ਪਰਸਣ ਕੋ ਜਾਂਦਾ ਸਾਂ ਸੋ ਮੇਰੀ ਨਿਸਾਏ ਦੇਵੀ ਹੋਇ
ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਸਾਡਾ ਕੀ ਹਾਲ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਜਦੋਂ

ਜੀਕੈਂਹ ਪਰਸ ਕੇਆਓਹੀਭਰੂਸਾਡਾਦੀ ਵ[illegible]ਭਲਾਕਰੇਗਾ ਤਾਂਸੰਗਦਿ
ਦਿਆ ਹੋਇਕੇ ਦਰਗਾਹ ਵੇਅਸਥਾਨ ਪਜਾਇ[illegible]ਬਾਬੇ ਅੰਗਦਜੀਆਪ
ਣੇਘਰਆਏ ਤੇ ਕਿਸੇਨੂੰ ਦਸਿਆ ਨਾਹੀ ਕਿ ਮੈ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੀਤ
ਏ ਤਾਂ ਘਰਦਿਆ ਲੋਕਾਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਦੇਵੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਤੇ ਕਿਉਂ ਮੁੜਿਆ
ਇਆਂ ਹੈ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇ ਕਹਾ ਸੰਗਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਕਰ ਆਏ ਹਾਂ ਤੇ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦ
ਗਾ ਤਾਂ ਲੋਕ ਬੂਝ ਕਰ ਰਹੇ ਤੇ ਲਹਿਣੇ ਦਾ ਮਨ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਵਿਚ ਹੈ ਪਰ ਸ
ਗੀ ਰਾਤ ਤ ਕਲੇਸ ਦੇ ਆਕਟੀ ਜਾਂ ਦਿਨ ਚੜ੍ਹਿਆ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇ ਭਾਣਜੇ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਭਾ
ਈ ਇਕ ਮਣ ਦਾਣੇ ਤੇ ਲੂਣ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਓਹ ਉਠਕਰ ਦਾਣੇ ਮਣ ਤੇ ਲੂਣ ਧੰਨਕੇ
ਲੈਆਵੇ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉਪਰ ਚੁਕ ਕੇ ਤੁਰ ਪਿਆ ਤਾ ਭਾਣਜੇ ਕਹਾ
ਜੀ ਕਿਸੇ ਦੇ ਸਿਰ ਚੁਕਾਇਕੇ ਲੈਜਾਵੋ ਤੇ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋ ਹੁਕਮ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਛਡ ਆਵਦ
ਹਾਂ ਤਾ ਲਹਿਣੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਜੇ ਤੇਨੂੰ ਕਿਤੇ ਜਰ ਹਥ ਆਵੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕਿਸੇ ਕੋ ਦੇਦੇਕੇਆ
ਪਰ ਖੇਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਹਾ ਜੇ ਜਰ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਪ ਰਖਾਂ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇ ਨੇ ਕਹਾ ਤੇ ਮੈਨ
ਹੀ ਦੇਵਾਂ ਏਹ ਕਹਿਕਰ ਪੰਡ ਚੁਕਕੇ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਜਾਇ ਪਹੁਚਾ ਤੇ ਅਗੇ ਮਾਤਾ ਜੀ
ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇ ਨੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕਉ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਪੰਡ ਰਖ ਦਿਤੀ ਤੇ ਮਾਤਾ
ਚੋਣੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈ ਤਾ ਲਹਿਣੇ ਨੇ ਕਹਾ ਜੀ ਮੈ ਸਿਖ ਹੋਣਾ ਹੈ ਤੇ ਏਹ ਤੇਰ
ਲੇਵਹੁ ਜੀ ਤਾ ਮਾਤਾ ਜੀ ਪੰਡ ਅੰਦਰ ਰਖੀ ਤੇ ਫੇਰ ਲਹਿਣੇ ਨੇ ਕਹਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਥੇ
ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਹਰ ਧਨਾ ਦੇ ਖੇਤ ਉਤੇ ਗਏ ਹੈਨ ਓਥੇ ਨਦੀ
ਣ ਕਢਦਾ ਉਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਲਹਿਣਾ ਉਥੇ ਗਇਆ ਤੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਪਰ ਮ
ਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਲਹਿਣੇ ਦਾ ਸਿਰ ਆਪਣੇ ਹਥ ਉਪਰ ਲਿਆ ਤੇ ਜੋ
ਤਨਾਲ ਜੋਤ ਮਿਲਾਇ ਲਈ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇ ਹੁਕਮ ਦੀਜ
ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲਹਿਣੇ ਦੇ ਹਥ ਰੰਬੀ ਫੜਾਇਕੇ ਕਹਾ ਜਾਹੁ ਕਢ ਤਾਂ ਲਹਿਣ
ਸਮੇਤ ਪਾਈਆ ਦੇ ਘਾਸ ਕਢਣ ਲਗਾ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬਰਾ ਤੈਨੂੰ ਏਹੁ ਕੰ
ਮ ਨਹੀ ਆਉਂਦਾ ਪਰ ਤੂੰ ਪੂਲਾ ਚੁਕ ਕੇ ਘਰ ਲੈ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸ
ਤਬਚਨ ਤਾਂ ਪੂਲਾ ਦਹਿਦਾਂ ਦਹਿੰਦਾ ਲਹਿਣੇ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਚੁਕਾਇ ਦਿਤਾ ਤੇ ਲਹਿ
ਣਾ ਘਰ ਲੈ ਗਇਆ ਜਾ ਇਸਤ੍ਰੀ ਜਾਂ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇ ਦੇ ਗਲ
ਵਿਚ ਖਰਾ ਮਹੀਨ ਜਾਮਾ ਆਹਾ ਸੋ ਚਿਕੜ ਨਾਲ ਭਰ ਗਿਆ ਪਰ ਸੀ ਬਾਬਾ
ਜੀ ਵੀ ਲਹਿਣੇ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਘਰ ਆਇ ਵੜੇ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਜੀ ਬਾਬਿ

[illegible]ਜੀਆਪਦੇਕੇਸ[illegible]ਗਇਆਹੈਜੋਇਸਭੁਲੇਆਦਮੀਦੇਸਿ
ਰਨਦੀਫ਼ੁਕਾਈਸਾਰਕ[illegible]ਨਾਲਭਰੇਗਏਹੈਨਕਿਸੇਕਾਮੇਦੇਸਿਰ
ਚੁਕਾਇਲਿਆਵਣੀਸੀਜੇ[illegible]ਕਰੇਂਗੇਤਾਂਦੂਸਰੀਵਾਰਕਿਸੇਭੁਲੇਆਣ
ਸਕਾਨੂੰਆਉਣਾਹੈਤਾਂਸੀਬਾਬੇਜੀਕਹਾਸੁਣਭੋਲਿਆਏਹੋਜਿਕੜਨਾਹਇਹਨੇ
ਸਣੀਹੈਤੇਏਹਜਲਦੀਪੰਡਨਹੀਏਹੁਤ੍ਰਿਲੋਕੀਦਾਭਾਰਹੈ[illegible]
ਚਾਣੀਹੈਕਿਉਂਕਿਏਹਮੇਰੇਅੰਗਾਬੀਪੈਦਾਹੋਇਆਹੈ[illegible]
ਣੀਤਾਂਗਦਗਦਹੋਕੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੇਚਰਨਾਉਪਰਮਥਾਟੇਕਿਆਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇ[illegible]
ਦਕੋਆਪਣੇਗਲਨਾਲਲਗਾਇਲਿਆਤੇਨਾਲਹਰਾਦੇਸਾਥਹੀਭ੍ਰਮਦੂਰਕਰਦਿ
ਤਾਂਅਗਮਨਿਗਮਦੀਸੋਝੀਹੋਇਗਈਤਾਂਅੰਗਦਜੀਲਗੇਸੀਬਾਬੇਜੀਦੀਟ
ਹਿਲਕਰਨੇਤਾਂਫੇਰਓਹਸੰਗਦੇਵੀਂਪਰਸਕੇਆਏਤੇਸਭਲੋਕਸੀਬਾਬੇਜੀਦੀ

ਚਰਨੀਆਏ ਲਗੇਤਾਂਸੀਗੁਰੂਜੀ
ਸਭਨੂੰਸੰਤੋਖ ਦਿਤਾਤਾਂਸਭਘਰ
ਕੋਗਏਤੇਅੰਗ ਦਜੀਗੁਰੂਜੀਦੇ
ਪਾਸਰਹਿਆਤੇ ਸਨੇਹਨੇਹਾਇਕਰ
ਟਹਿਲਕਰਿਆ ਕਰੇਜਲਲਿਆ
ਇਕੇਇਸਨਾਨ ਕਰਾਵੇਤੇਪਖਾ
ਕਰੇਮੁੱਠੀਆਂਭ ਰੇਇਕਦਿਨਦੀ
ਬਾਤਏਹੁਹੈਜਦ ਅੰਗਦਜੀਇਸ
ਨਾਨਦੇਦਸਤੇਪ ਹਿਰਾਤਰਹਿੰਦੀ
ਅੰਗਦਗਿਆ ਜਦਜਲਲੈਕੇਆ
ਇਆਤਾਂਕਿਆ ਦੇਖੇਜੋਇਕਸੋਲ
ਬਰਸਾਂਦੀਲੜਕੀਸੁੰਦਰਸਰੂਪਸੁਨੇਹੇਬਸਤ੍ਰਪਾਹਨਕੇਅੰਦਰੋਬਾਹਰਕੇਚਲੀ
ਤਾਂਅੰਗਦਨੇਪੁਛਿਆਤੂੰਕਵਣਹੈਤਾਂਉਸਨੇਕਹਾਭਾਈਮੈਦੁਰਗਾਭਵਾਨੀ
ਹਾਂਅਤੇਏਸਦੁਵਾਰੇਦੀਟਹਿਲਕਰਕੇਚਲੀਹਾਂਸੁਣਭਾਈਏਹੁਜੋਪ੍ਰਤਾਪਏ
ਹੈਦੇਸਾਂਦੇਸਾਂਤਾਂਬੀਲੋਕਆਉਂਦੇਹੈਨਸੋਸਭਏਨਾਂਗੁਰਾਂਦੀਕ੍ਰਿਪਾਦ੍ਰਿਸਟੀਹੈ
ਤਾਂਤੇਸਹਿਜੇਮਥਾਟੇਕਿਆ॥ ਤਾਂਫੇਰਇਕਦਿਨਦੀਬਾਤਹੈਜੋਸੀ
ਬਾਬੇਜੀਦਾਚਰਨਜਲਦਾਦੇਖਕਰਤਾਂਸ਼ਾਹਿਣੇਪੁਛਿਆਏਹੁਕਿਆਹੈਤਾਂਬ

ਬੇਜੀਕਹਾਹੇਬਚਾਗੁਪਤਸੰਗਤ[illegible]ਦਾਹੈਸੁਖਕਰਕੇਜਾਂਦੀਆਂਹੈਨਅਤੇਨਾਲੇ
ਦਰਸਨਕਰਦੇਹੈਨ॥ ਭਲਾਭਲੇਆਖੇਹੋਇਆ॥ ਇਕਦਿਨਗੁਰੂ
ਅੰਗਦਦੀਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੀਟਹਿਲਕਰਦੇਤੇਮੁਠੀਆਂਭਰਦਿਆਂਦੇਖਾਤਾਂਸ੍ਰੀ
[illegible]ਜੀਦੇਸਰੀਰਉਪਰਝਰੀਟਾਂਪਈਆਂਹੋਈਆਂਹੈਨਤਾਂਸ੍ਰੀਅੰਗਦਜੀ
[illegible]ਨਮਸਕਾਰਅਰਦਾਸਕੀਤੀਤੇਕਹਾਂਹੇਦੀਨਬੰਧਪਕਰਨਹੇਸਤਿਗੁ
ਰਦੇਵਜੀਆਪਦੇਸਾਰੇਸਰੀਰਉਪਰਝਰੀਟਾਂਪਈਆਂਹੈਨਜੀਸੋਮੇਹਰ
ਬਾਨੀਕਰਕੇਦਸੋਜੀਏਹਕਿਆਬਾਤਹੈਜੀ॥ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾ
ਸੁਣਪੁਰਖਾਇਕਅਜਰਜਾਰਨਵਾਲਾਹੈਸੋਉਹਨਾਲੇਅਜਰਜਰਦਾਹੈ
ਨਾਲੇਪ੍ਰੇਮਨਾਲਆਰਤੀਸੋਹਿਲਾਪੜਦਾਹੈਸੋਬੱਚਾਮੇਰਾਪੜਣਾਹੈਜੋਜਿਥੇ
ਕੋਈਸੋਹਿਲਾਪੜੇਗਾਉਥੇਮੈਪ੍ਰਵੇਸਕਰਾਗਾਸੋਉਹਝਾੜਾਂਵਿਚਵਿਰਦ
ਹੈਤੇਜਿਸਤਰਾਉਸਦੇਪਿੰਡੇਉਪਰਝਰੀਟਾਂਪਉਂਦੀਆਂਹੈਨਉਸੇਤਰਾਸਾਨੂੰਝ
ਰੀਟਾਂਪੈਗਈਆਂਹੈਨਤਾਂਅਕਾਲਭਲਕਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅੰਗਦਨੇਉਸਅਜਾਈ
ਕੇਸਦਵਾਇਕਰਕਹਾਸੁਣਭਾਈਤੂੰਜੋਆਰਤੀਸੋਹਿਲਾਪੜਦਾਹੈਸੋਤੂੰਆ
ਪਣੇਬਿਸਤਰੇਉਪਰਬੈਠਕਰਸੋਂਦੀਵਾਰਪੜਿਆਕਰਸੁਣਤੇਪੜਤੇਦੋਹਾਂਕੀ
ਪਰਮਗਤੀਹੋਇਗੀਅਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਦੁਵਾਰੇਅੰਗਸੰਗਰਹਿਣਗੇ ਏਹੁ
ਬਾਣੀਪੜਨਦਾਸਾਰੀਸੰਗਤਕੋਹੁਕਮਦੀਆਸਭਸੰਗਤਕੋਲੋਂਨ[illegible]ਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਕੇਚਰਨੋਪਰਮਥਾਟੇਕਦੇਹੂਏਆਪੋਆਪਣੇਘਰਾਂਕੋਜਾਂਦੇਹੋ
ਏਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਤਿਨਬਰਸਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਸੇਵਾਕੀਤੀਅਤੇ
ਚੌਥੇਬਰਸਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੀਆਗਿਆਪਾਇਕੇਮੰਤੇਦੀਸਰਾਇਜਾਤੇਭਏਜ
ਲਹਿਣਾਘਰਗਿਆਤਾਂਲੋਕਾਂਕਹਿਆਜੋਭਾਈਲਹਣਾਦੇਵੀਪਰਸਣੇ
ਨਹੀਗਿਆਤੇਨਾਨਕਜੀਦੇਪਾਸਰਹਿਆਹੈਏਹਬਾਤਸੁਣਕੇਹਰਇਕ
ਆਂਦੇਸਬਲੋਕਆਏਲਹਿਣੇਕੋਮਿਲਣਕੇਨਾਨਕਜੀਪਾਸੋਲਹਿਣਾਅ
ਇਆਹੈਤਾਂਅਗੋਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਸਭਨਾਂਕੋਬੜੇਆਦਰਸੰਗਤਮਿਲੇ॥
ਅਤੇਇਕਤਖਤਮੱਲਚੌਧਰੀਨਗਰਕਾਆਦਾਸੀਤੇਉਹਅਗੇਵੀਸ੍ਰੀਅੰ
ਗਦਜੀਕਾਮੇਲੀਸੀਜਉਸਨੇਸੁਣਿਆਜੋਲਹਿਣਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਨੂੰ
ਮਿਲਕੇਆਇਆਹੈਤੇਅਗਤਆਕੇਮਿਲਕਰਏਹਭੀਪੂਰਨਪੁਰਖਭਾਈ
ਆਹੋਵੇਗਾਤਾਂਚਲਕੇਦਰਸਨਕਰਆਵੀਏਤਾਂਉਹਜੋਪਰੀਗੁਰੂਅੰਗਦ

ਜੋਕਉਮਿਲਿਆ ਚਰਨ ਪਰਮੱਥਾਟੇਕਿਆ ਤਾਂਗੁਰੂ ਅੰਗਦਜੀਕਹਾਚੌਧ
ਰੀਜੀ ਕਾਲਾਮਿਲੇ ਤਾਂਚੌਧਰੀਨੇਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜੀ ਅਬਤੁਸੀ ਮਹਾਪੁਰਖ
ਕੋਮਿਲਕਰ ਆਇਹੋ ਸੋਅਬਆਪਵੀ ਮਹਾਪੁਰਖਹੋਇ [illegible]
[illegible] ਮਸਕਾਰ ਚਾਹੀਦੀਹੈਤਾਂ [illegible]
ਉਪਰ [illegible] ਤੇਕਹਾ ਚੌਧਰੀਜੀ ਤੁਸੀਚਰਨ [illegible]
[illegible] ਦਰਸਨਕਰੋਤੇਚਰਨੀਲਗੋ ਤਾਂਆਪਕੋਭੀਬ [illegible]
ਹੋਵੇਗਾਅਤੇਤੇਰਵਭੀਕਿਸੇਬਾਤਦੀਨਾਆਵੇਗੀ ਤਾਂਹੋਰਨਾਲੋਕਾਂ [illegible]
ਨਕਰਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜਜੀਸਾਡੇਉਪਰਵੀਮਿਹਰਬਾਨੀਕਰੋਜੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਅੰਗਦਜੀਨੇ ਰਾਗ ਸੂਹੀਵਿਚ ਸਬਦ ਕਹਿਆ।
।ਜਿਨਕੇਭਾਂਡੈ ਭਉ ਤਿਨਾ ਸਵਾਰਸੀ।।ਸੂਖੀਕਰੇਪਸਾਉ
ਦੂਖਵਿਸਾਰਸੀ।।ਸਹਿਸਾਮੂਲੇਨਾਹਿ ਸਰਪਰ ਤਾਰਸੀ।
।ਤਿਨਾਮਿਲਿਆਆਇਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆ।।ਅੰਮ੍ਰਤ
ਹਰਿਕਾਨਾਉਦੇਵੈਦੀਖਿਆ।।ਚਾਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇਭਵ
ਹਿਨਭੀਖਿਆ।।ਜਾਕਉਮਹਲਹਜੂਰਦੂਜੇਨਿਵੈਕਿਸ।।
ਦਰਦਰਵਾਣੀਨਾਹਿਮੂਲੇਪੁਛਤਿਸ।।ਛੁਟੈਤਾਕੈਬੋਲਸਾ
ਹਿਬਨਦਰਜਿਸ।।ਘਲੈਆਣੈਆਪਜਿਸਨਾਹੀਦੂਜਾ
ਮਤੈਕੋਇ।।ਢਾਹਿਉਸਾਰੇਸਾਜਿਜਾਣੈਸਭਸੋਇ।।ਨਾਉਨਾ
ਨਕਬਖਸੀਸਨਦਰੀਕਰਮਹੋਇ।। (੧) ॥
।।ਅਤੇਜਦੋ ਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਦੇਪਾਸੋਅੰਗਦ ਜੀਵਿਦਿਆਹੋਵਣ ਲਗੇਸ
ਨ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾਸੀਕਿਪੁਰਖਾਮੇਰੇਨਜੀਕ ਆਇਰਹੁਤਾਂ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਅੰਗਦਜੀ ਸਬ ਟਬਰਦੇਸਮੇਤ ਖਡੂਰ ਖਾਹਿਲਿਆਦੀਆਇ
ਬਸੇਸਨ ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਕੇਚਰਨਾਪਰ ਮਥਾਟੇਕਿ
ਆ ਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀ ਅੰਗਦਦੇਤਾਂਵਿਚ ਬੰਦਗੀਦੀਕਮਾਈਜੋਤ ਬਖਸੀ
ਅਤੇਭਰਪੂਰਕੀਤਾ ਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਹਥਜੋੜਕਰ ਆਖਿਆਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਆਪ ਭਾਣੇਦੇਖਸਮਹੋ ਅਤੇਤੇਰੀਆ ਤੂੰਹੀਜਾਣੇਤਾਂਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇ ਸਰਬ ਸੰਗਤਕੇਗੁਰੂਅੰਗਦ ਜੀਕੀਚਰਨੀਲਾਈ
ਤਾਂਸਭਸੰਗਤਨੇਕਹਾ ਏਹ ਭਾਣੇਦਾ ਮਾਲਕਹੈਜੋਚਾਹੇਸੋਕਰੇ ਸੋਗੁਰੂਜੀ

ਸਤਸੰਗਤ ਕਰਿਆ [illegible] ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ ਸੇ
ਨਰਾਵੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਉਪਰ [illegible] ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬੈਠੇ ਸਨ ਤਾਂ ਰਾਤ ਰਹੇ ਚ
ਪਹਿਰ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸਨਾਨ ਕੀਤਾ ਤੇ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਨ
ਲਗੇ ਤੇ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਭਜਨ ਕਰਨੇ ਲਗੇ। ਸਿਫਤ ਕਰਦੇ ਕਹਾ
ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਕੋਈ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਿਸੇ ਪਾਸੋਂ ਨ
ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਸੋ ਤੇਰਾ ਬੰਦਾ ਹਾ ਦਾਤੇਰਾ ਜੇ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ
ਜੇਹੜੇ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਲੈਂਦੇ ਹੈਨ ਅਬ ਦਾ ਤੇਰਾ ਨਾਮ ਕੇ ਲੋਚਤੇ ਹੈਨ ਸੇ ਉਨ ਕੀ ਭੀ
ਸਿਫਤ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਰਾਨਾਮ ਜਪਿਆ ਹੈ ਸਭ ਆਸਰੇ ਛਡਕੇ ਇ
ਕ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕਾ ਹੀ ਆਸਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਧਿਆਨ ਹੋਇਕੇ ਨਾਮ ਨਾਲ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਹੈ ਸੋ ਮੁਕਤ ਰੂਪ ਹੋਏ ਹੈ ਨਾ ਜਿਨਾ ਸਵੇਰੇ ਉਠ ਕਰ ਤੇਰਾ
ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਜਪਿਆ ਹੈ ਸੋ ਤਿਨ ਕੇ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਂਦਾ ਹਾ ਤੇ ਉਨ ਕਾ

ਜਾਪ ਜਪਤਾ ਹੈ ਉਹ ਪੂਰੇ ਧਨੀ ਹੈ
ਨ ਵਾ ਪੂਰੇ ਸਾਹ ਹੈਨ ਹੇ ਸਾਹਿਬ
ਉਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇ ਲੈਂਦੇ ਰਖਵਾਲੇ ਬ
ਹੜੇ ਹੈਨ ਇਨ੍ਹਾ ਹੀਆਂ ਲੋ ਲੋ ਆ
ਪਰਾਕ੍ਰਮ ਕਰਦਾ ਉਂਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਭਲੇ
ਮਾਰਗ ਤੇ ਮਨ ਨੂੰ ਫੇਰ ਦੇ ਹੈਨ ਸੀ
ਸ ਕਰਕੇ ਇਸ ਜੀ ਦੇ ਸੁਖਾ ਕਾਨ
ਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਸੋ ਹਿ ਰੇਕਾਰ ਜੀ ਐਸੇ
ਐਸੇ ਸੂਰਮੇ ਏ ਹੁ ਹੈਨ ਜਿਨਾ ਦਾ
ਸਾਹ ਪਾਤਸਾਹੁ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕੰਮ
ਨਹੀ ਤੇ ਉਨਾ ਅਗੇ ਕੋਈ ਠਹਰ ਨਹੀ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਓਹ ਪ੍ਰਸੇ ਸਰਦਾਨੂ
ਮਈ ਨਹੀ ਲੈਂਦੇ ਦੇਂਦੇ ਹੋਰ ਜੋ ਅਪੋ ਹੈਨ ਸੋ ਇਕ ਦਿਨ ਲੜਾਈ ਕਰਕੇ
ਹਟ ਜਾਂਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਏਹ ਐਸੇ ਹੈਨ ਜੋ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤ ਲੜਾਈ ਕਰਦੇ ਹੀ
ਰਹਿੰਦੇ ਹੈਨ ਕੋਈ ਸੂਰਮਾ ਪੂਰਾ ਨਹੀ ਜੋ ਇਨਾ ਨਾਲ ਅਠ ਪਹਿਰ ਲੜੇ।
ਅਤੇ ਓਹੀ ਸੂਰਬੀਰ ਹੈ ਜੋ ਸ੍ਵਾਸ ਸ੍ਵਾਸ ਨਾਮ ਜਪਦਾ ਰਹੇ ਸੋ ਏਨਾ ਨਾਲ ਲੜੂ
ਗ ਉਤੇ ਉਸ ਦੇ ਉਪਰ ਏਸ ਦਾ ਜੋਰ ਨਹੀ ਪੈ ਸਕਦਾ ਸੋ ਈ ਬਰ ਸਾਹਿਬ

[illegible]ਨੂੰਲਗਾਸੀਸੋਪਹਿਲੇਪਹਿਰਇਸਦੇਜਿਸ
ਨਹੀਲਗਦਾਅਤੇਦੂਜੇਪਹਿਰਵਿਨਦੇਨੂੰਬਹੁਤੇਰਸਾਂਨੂੰਦੇਖਿਆਤੇਮਾਇਆ
ਵਲਲਗਾਵਿਛਿਆਂਦੇਪਿਛੇਪਿਛੇਲਗਾਧਾਵਦੇਫੇਰਤੀਜੇਦੋਹਟਿਆਤਾਂਤੂ
ਜਗਾਵਾਂਨੂੰਦੀਮਤਾਂਧਿਆਨਾਲਾਲਚਾਦਾਮਾਰਿਆਫੇਰਤ੍ਰਿਸਨਾਦੇਤਰੰਗਾਂਵਿਚ
ਜਾਏਡੁਬਿਆਜਾਂਤੀਸਰਾਪਹਿਰਹੋ[illegible]
ਜਕੀਤਾਫੇਰਅੰਨਖਾਇਕੇਪਾਣੀਪੀਤਾਅਤੇਊਂਘਆਈਤਾਂਅੱਖੀਂਮੀਟਕੇ
ਰਸੁਤਾਜਦਨੀਂਦਤੇਜਾਗਿਆਤਾਂਫੇਰਓਨਾਂਹੀਲਾਲਚਾਂਨੂੰਲਗਾਪ੍ਰਿਆਗੱਲਾਂ
ਨਾਲਤਾਂਸੋਆਵਾਰਿਆਂਦੀਆਂਪਿੜਾਂਬੰਨਬੈਠਾਅਤੇਹੰਕਾਰਦੇਵਸਹੋਇਆਹੋ
ਇਆਪਿੜਾਂਬੰਨਬੈਠਰਿਹਾਜੋਵੇਲੇਪਰਮੇਸਰਨੂੰਯਾਦਨਹੀਕੀਤਾਹੋਰਸਭਦੇ
ਲੇਖਨਹੈਨਪਰਮੇਸਰਦੇਯਾਦਕਰਨਦੇਪਰਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇਭਾਉਨਾਲਕਰਤਾਰ
ਦੀਸਿਫਤਕਰੇਤਾਂਉਸਦੇਅਠੇਪਹਿਰਹੀਥਾਇਪਉਂਦੇਹੈਨਔਰਅਠਾਰਾਂਤੀਰ
ਥਾਂਦੇਇਸਨਾਨਦਾਫਲਵੀਪ੍ਰਾਪਤਹੁੰਦਾਹੈ।   ਜਾਂਏਹੁਉਪਦੇਸਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਉਚਾਰਨਕੀਤਾਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਨੇਮਥਾਟੇਕਿਆਅਤੇਹਥ
ਜੋੜਕੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਹੇਸਚੇਪਾਤਸਾਹਜੀਸਭਜੀਵਾਂਕੋਇਕਪਹਿਰਦਾਭੁ
ਉਭੀਬਹੁਤਹੈਅਤੇਜਿਨ੍ਹਾਂਪੁਰਖਾਂਅਠੇਪਹਿਰਯਾਦਕੀਤਾਹੈਉਨ੍ਹਾਂਪ੍ਰੇਮੀਆਂ
ਭਗਤਾਂਉਪਰੋਂਬਲਿਹਾਰਨੇਜਾਂਦਾ।   ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾਬਚਾਮੈ
ਤੇਰੇਸਿਰਉਪਰਹਥਰਖਿਆਹੈਅਤੇਤੂੰਭੀਉਸਤਤਕਰ।   ਤਾਂਸ੍ਰੀਅੰਗਦ
ਜੀਕਹਾਹੇਸਚੇਪਾਤਸਾਹਜੀਆਪਪੂਰਾਗੁਰੂਹੈਅਤੇਪੂਰਾਗੁਰੂਭੀਤੁਸਾਂਹੀਪਾ
ਇਆਹੈਅਤੇਦੀਨਦਿਆਲਜੀਆਪਦੀਕ੍ਰਿਪਾਜਿਸਉਪਰਹੋਈਹੈਓਹਭੀ
ਪੂਰੇਸਾਹਹੋਏਹੈਨਅਠੇਪਹਿਰਮਾਇਆਵਿਚਰਹਿੰਦੇਹੈਨਪਰਹੋਰਕੋਈਦਾ
ਗਨਹੀਲਗਦਾਐਸੇਸੰਸਾਰਵਿਚਰਹਿੰਦੇਹੈਨਜੈਸਾਜਲਵਿਖੇਕਵਲਅ
ਲੇਪਰਹਿੰਦਾਹੈਅਠੇਪਹਿਰ[illegible]ਦਾਹੁਰਰਹਿੰਦੇਹੈਨਅਤੇਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀਦੇ
ਰੰਗਵਿਚਰੰਗੇਰਹਿੰਦੇਹੈਨਅਤੇਉਨਾਂਦੇਦਰਸਨਦੇਕੀਤੇਦਾਕੋਈਅੰਤਨਹੀ
ਜਿਨਾਂਉਪਰਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਕੀਮਿਹਰਬਾਨੀਹੁੰਦੀਹੈਉਨਾਂਕੋਪੂਰਾਗੁਰੂਮਿ
ਲਿਦਾਹੈਜਾਂਏਹਬਚਨਅੰਗਦਜੀਕੀਤੇਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਹੋ
ਏਅਤੇਅੰਗਦਜੀਦੇਸਿਰਉਪਰਹਥਰਖਿਆਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਬੇਨਤੀਕੀ
ਤੀਹੇਸਚੇਪਾਤਸਾਹਜੀਪਿਛਲੇਪਹਿਰਦੇਜਾਗੇਦਾਮਹਾਤਮਕਹੀਏਤਾਂਸ੍ਰੀ

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਹੇਅੰਗਦਏਹਜੀਵਕਿਸੇਦਾਜਗਾਇਆਨਹੀਜਾਗ
ਅਤੇਨਾਹੀਕਰਕੇਹੀਜਾਗਸਕਦਾ॥ ਅਤੇਸੁਣਬਚਨਇਸਜੀਵਉਪਰਜਦ
ਪਰਮੇਸਰਦਇਆਕਰਦਾਹੈਤਾਂਉਸਦੇਅੰਦਰਚਾਨਣਾਕਰਦਾਹੈਤਾਂਉਸਜੀ
ਵਨੂੰਆਪੇਹੀਸੁਰਤਹੋਇਜਾਂਦੀਹੈਤਾਂਜਾਗਪੈਂਦਾਹੈਅਤੇਬਾਣੀਨਾਲਪ੍ਰੀਤ
ਕਰਦਾਹੈ ਜਦਏਹਜੀਵਪਿਛਲੀਰਾਤਜਾਗਦਾਹੈਤੇਨਾਮਨਾਲਪ੍ਰੇਮਕਰਕੇਇ
ਸਨਾਨਕਰਦਾਹੈਤੇਪ੍ਰੇਮਨਾਲਬਾਣੀਪੜ੍ਹਦਾਹੈਅਤੇਭਗਵੰਤਜੀਦਾਨਾਮਜਪ
ਦਾਹੈਸੋਉਸਵਕਤਦੇਨਾਮਦੇਜਪਣੇਦਾਏਹਮਹਾਤਮਹੈ ਉਸਵੇਲੇਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾ
ਰਜੀਦੀਆਗਿਆਨਾਲਅੰਮ੍ਰਿਤਵਰ੍ਹਦਾਹੈਤਾਂਉਹੁਅੰਮ੍ਰਿਤਉਸਨੂੰਮਿਲਦਾਹੈ
ਜੋਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇਜਾਗਦਾਹੈ ਜਿਸਤਰਾਂਸੋਨਾਸਰਾਫਦੀਘਸੌਟੀਉਪਰਕਸਖ
ਇਕੇਤਾਂਤਾਉਖਾਣੇਤੇਰਹਿਸੁਕਦਾਹੈਤੇਖਜਾਨੇਕੀਲਾਇਕਹੁੰਦਾਹੈਸੋਤਿਸੇਤਰ
ਜੋਪ੍ਰਾਣੀਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇਜਾਗਕੇਇਸਨਾਨਕਰਕੇਸ੍ਰੀਵਾਹਿਗੁਰੂਦਾਜਾਪਕਰਦ
ਹੈਸੋਪ੍ਰਾਣੀਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਦੀਦਰਗਾਹਵਿਚਵਾਜਪਾਂਵਦਾਹੈ। ।ਤਾਂਫੇਰ
ਸ੍ਰੀਅੰਗਦਜੀਮਥਾਟੇਕਕੈਹਥਜੋੜਕੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਹੇਸਚੇਪਾਤਸਾਹਜੀ
ਬਾਕੀਜੋਸਤਪਹਿਰਬਾਕੀਰਹੇਹੈਨਉਨਕਾਕਿਆਫਲਹੁੰਦਾਹੈ। ਤਾਂਸ੍ਰੀ
ਬਾਬਾਜੀਕਹਾਬਚਾਸਤਾਂਪਹਿਰਾਂਵਿਚਸਤਕੀਆਮਾਟ੍ਰੇਇਕਨਿਮਖਦੀਢਿ
ਲਨਾਕਰੇਇਕਪਹਿਰਪਿਛਲੀਰਾਤਨਾਮਜਪੇਅਤੇਦਿਨਦੇਪਿਛਲੇਪਹਿਰ
ਸੋਗੁਰਦੁਆਰੇਜਾਵੇਤੇਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਪੜ੍ਹਿਆਂਹੋਇਆਂਸੰਤਾਂਦੇਪਾਸਜਾਇ
ਬੈਠੇਤੇਕਥਾਬਾਰਤਾਸ੍ਰਵਣਕਰੇਉਥੇਪਾਪਤੇਪੁੰਨਾਂਦਾਵਿਚਾਰਕਰੀਦਾਹੈਪੁੰਨ
ਭਲਾਹੈਤੇਪਾਪਬੁਰਾਹੈਝੂਠਬੋਲੇਤੇਰਸਘਟਜਾਂਦੀਹੈਪਮੇਸਰਦੀਦਰਗਾ
ਹਮੇਂਝੂਠੇਦੀਕੋਈਜਗਾਨਾਹੀਹੈਅਤੇਖੋਟੇਓਹਹੈਨਜਿਨਾਦੇਮਨਕਪਟਹੈਅਤੇ
ਝੂਠਬੋਲਦੇਹੈਨਪਾਪਕਮਾਂਵਦੇਹੈਨਸੋਦਰਗਾਹਥੀਂਸੁਟਘਤੀਦੇਹੈਨਤੇਸੁਣ
ਬਚਾਜਿਨਸਚਕਮਾਇਆਹੈਤਿਨਾਨੂੰਸਾਬਾਸਮਿਲਦੀਹੈਤੇਓਹਸਦਾਹੀ
ਅਟੱਲਹੈਨਅਤੇਉਸਦੇਨਾਮਤੋਂਬਿਨਾਜੋਬੋਲਣਾਹੈਸੋਬਾਦਹੀਹੈਤੇਦੁਖਸੁਖ
ਸਾਹਿਬਦੇਵਸਹੈਜਿਉਸਾਹਿਬਨੂੰਭਾਂਵਦਾਹੈਤਿਵੇਹੀਕਰਦਾਹੈਇਹੁਮਨੁਖਕੋ
ਚਾਹੀਦਾਹੈਜੋਵਿਹਾਰਤੋਂਬਿਨਾਬੋਲਣਾਹੈਸੋਪਰਮੇਸਰਜੀਕਾਨਾਮਹੀਬੋਲੇ
ਜਿਸਤੇਇਸਕਾਸਾਸਸਫਲਹੋਵੈ। ।ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਨੇਅਰਦ
ਸਕੀਤੀਜੀਹੇਸਚੇਪਾਤਸਾਹਜੀਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸਰਜੀਕਿਥੇਵਸਦਾਹੈ। ਤਾਂਸ੍ਰੀਬ

ਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣ ਬਚਾ ਅਠ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਹੈ ਤੇ ਨਵਾਂ ਖੰਡ ਸਰੀਰ ਹੈ ਤੇ ਜੋ ਕੀ ਪ੍ਰਿ
ਥਵੀ ਦਾ ਪਸਾਰਾ ਏਹ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਹੈ ਸੋ ਸਰੀਰ ਇਸੀ ਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪ
ਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਹੈ ਇਸ ਵਿਚ ਪਰਮੇਸਰ ਦੇ ਭਗਤ ਇਸ ਦੇਹ ਵਿਚ ਖੋਜ ਦੇਖੋ
ਜਦੇ ਭਗਵੰਤ ਜੀ ਨੂੰ ਪਾਂਵਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਜਿਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਖੋਜਿਆ ਹੈ ਸੋਈ ਕਰ
ਮਵੰਤ ਕਹੀਦੇ ਹੈਨ ਉਸੀ ਕੋ ਗੁਰੂ ... ਨਾ ਦੇ
ਦਾ ਹੈ॥ ।ਤਾਂ ਫੇਰ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੈ ਸਤੇ ਪਾਤਸਾਹ ਜੀ ਗੁਰੂ ਭੀ
ਤੁਸੀ ਹੋ ਅਤੇ ਗੋਬਿੰਦ ਭੀ ਤੁਸੀ ਹੋ। ।ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਹੇ ਹੇ ਬਚਾ ਅੰਗਦ
ਤੇਰੇ ਪਰ ਮੇਰਾ ਕਰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਮੈ ਪੰਥ ਦਾ ਅਗਵਾਨੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਮੁਖ ਤੇ ਸ
ਤਿ ਨਾਮ ਜਪੇਗਾ ਤਾਂ ਉਨਾ ਦਾ ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿਨਾ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਪਵੇ
ਸ ਭਇਆ ਹੈ ਓਹ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ਹੂਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਭੀ ਉਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੁੰ
ਦਾ ਹੈ ਪਰ ਬਚਾ ਤੁਸੀ ਭੀ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਸਚਾ ਨਾਮ ਤੇ ਸਬਦ ਤੇ ਦਾਨ ਤੇ ਇਸ
ਨਾਨ ਸੀਲ ਸੰਜਮ ਪਰਉਪਕਾਰ ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿੜਾਉਣਾ॥ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਬਾ

ਬੇ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾ ਪ ਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਅੰਗਦ ਪਰ ਬ
ਹੁਤ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ। ਅਤੇ ਇਕ
ਦਿਨ ਦੀ ਬਾਤ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਰਾਵੀ ਉਪਰ ਸਨਾਨ ਕਰਨੇ ਗ
ਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦਿ ਨ ਠੰਢ ਬਹੁਤ ਸੀ
ਪੋਹ ਦੇ ਦਿਨ ਸ ਨ ਤੇ ਮੀਂਹ ਵਰਸ
ਰਿਹਾ ਸੀ ਤੇ ਧ ਰੂ ਵਗਦਾ ਸੀ
ਅਤੇ ਅੰਗਦ ਨ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆਇ
ਬੈਠਾ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰ ਜਾਇ ਗੁ
ਰ ਪੂਜਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰਨ ਪਾਣੀ ਦੇ ਵਿਚ ਅੰਗਦ ਜਿਉ ਠੰਢ ਖਾਧੀ ਸਰਦੀ
ਕਰਕੇ ਬਹੁਤ ਬਿਸੁਰਤ ਹੋ ਗਿਆ ਜਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਤੇ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰੇ
ਜਾਂ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਬਿਸੁਧ ਹੋਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਤਿਨਾਮ ਕਹਿ ਕੇ ਆਪਣਾ
ਚਰਨ ਲਾਇਆ ਅੰਗਦ ਉਠ ਕੇ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਕਹਾ ਬਚਾ ਖਬਰਦਾਰ ਹੋ ਏਹੁ ਸਬਰ
ਨੀ ਮੈ ਤੇਰੇ ਹੀ ਵਾਸਤੇ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤੂੰ ਸੰਗਤ ਕੋ ਦੇਵੀ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

[illegible] ਤਾਈਜੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ੧੩੨ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ [illegible]
[illegible] ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਸਿਖਾਨੂ ਆਖਿਆ ਅਰੁ ਸਾਖੀ ਕਰਣ ਲਾਇਆ ਤੁ
ਧੀ ਤੁਸਾ ਇਸ ਗਲ ਨੂੰ ਯਾਦ ਰਖਣਾ ਇਹ ਤੁਸਾ ਭੁਲ ਮਨਣਾ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਜੋ ਹੁਣ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਆਖੇ ਤਾਂ ਤੁਸਾ ਗਲ ਛਮਣ ਕੀ ਨਿਆਈ ਕਰਣਾ ਨਾਹੀ ਜੋ ਗੁਰੂ ਆਖੇ ਸੋ ਤੁਸਾ
ਸਤਿ ਕਰਿ ਮੰਨਣਾ ਗੁਰੂ ਕੇ ਵਾਕ ਸਿਖਾਂ ਨੂ ਸਤਿ ਕਰ ਮੰਨਣੇ ਧਰਮ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ
ਪਰਮੇਸਰ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਤੁਸਾ ਫਿਰਨਾ ਨਾਹੀ ਆਵੈ ਤੇ ਹਥ ਜੋੜ ਖੜੋਤੇ ਹੋਵਣਾ ਅਤੇ
ਓਹ ਗਲਾਂ ਕਰਿਦੇ ਹੀ ਸੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਇ ਗਇਆ ਅਗੇ ਸਭੋ ਸਿਖ ਹਥ ਜੋੜ
ਕੇ ਖੜੋਤੇ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਦੇ ਤੇੜ ਇਕ ਅਗੋਛਾ ਸਾ ਸਿਰ ਤੇ ਟੋਪੀ ਹਥ ਵਿ
ਚ ਕੁਤਕਾ ਕੰਧੇ ਉਤੇ ਧਰਿਆ ਹੂਆ ਹੋਰ ਕਪੜਾ ਕੋਈ ਨਾ ਸਾ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਤਿਥੇ ਸਿਖ ਸਭ ਆਇ ਪੈਰੀ ਪਏ ਤਾਂ ਬਾ
ਬੇ ਆਖਿਆ ਰੇ ਤੁਸੀ ਕਉਣ ਹੋ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਸਿ
ਖ ਹਾਂ ਜਿਥੇ ਉਨਾ ਸਿਖਾ ਆਖਿਆ ਤਿਥੇ ਗੁਰੂ ਕਢ ਕੁਤਕੇ ਪਾਇਆ ਇਕ
ਇਕ ਕੁਤਕਾ ਸਭਨਾ ਦੇ ਸਿਰ ਲਾਇਓਸੁ ਇਕ ਤਾਂ ਕੁਤਕੇ ਪਉਦੇ ਦੇਖਦੇ ਹੀ ਓਹੁ
ਨਸਿ ਗਏ ਇਕ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਖੜੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਉਨਾ ਜਾਣਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਰ ਤੇਰਾ
ਤਾਈ ਕੁਤਕੇ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਉਨਾ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਭਾਵੈ ਮਾਰ ਭਾਵੈ ਛਡ ਅਸੀ
ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋ ਜਾਵੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀ ਕਉਣ ਹੋ
ਜੋ ਜਾਵੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸਿਖ ਕਹਿਆ ਜੀ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਸਿਖ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜਿਥੇ ਉਨਾ ਸਿਖ
ਆਖਿਆ ਤਿਥੇ ਫਿਰ ਕਢ ਕੁਤਕੇ ਪਾਇਆ ਉਨਾ ਆਖਿਆ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ਭਾਵੈ
ਛਡਿ ਭਾਵੈ ਚੀਣਾ ਚੀਣਾ ਕਰਿ ਸੁਟ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਸਿਖ ਹਾਂ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋ ਜਾਵੇ ਨਾਹੀ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀ ਕਉਣ ਹੋ ਤਾਂ ਉਨਾ ਆਖਿਆ ਜੀ ਅਸੀ
ਤੇਰੇ ਸਿਖ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਹੋ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਆਖਿਆ ਮੰਨੋਗੇ
ਤਾਂ ਆਗੋ ਸਿਖ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਜੀ ਜੋ ਤੁਸੀ ਕਹੋਗੇ ਸੋ ਅਸਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿਆ
ਚਲੋ ਮੇਰੇ ਸਾਥ ਜਿਥੇ ਮੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਨਾ ਸਿਖਾ ਆਖਿਆ ਜੀ ਚਲੀਐ
ਤਾਂ ਅਗੋ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇ ਪਿਛੇ ਲਗੇ ਸਿਖ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਜਾ
ਦੇ ਜਾਂਦੇ ਵਡੀ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਜਾਇ ਪਏ ਜਾਂ ਦੇਖਨ ਤਾਂ ਇਕ ਵਡੀ ਬਲਾ ਹੈ ਅਤੇ
ਦੀ ਤਿਸ ਵਿਚ ਇਕ ਬਿਰਖ ਉਸ ਵੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਿਸ ਬਿਰਖ ਕੇ ਊਪਰ ਇਕ ਮੁਰ
ਦਾ ਪਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸੁ ਪੈਰ ਉਪਰਿ ਕਪੜਾ ਹੈ ਬਧਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ

[illegible] ਆਖਦਾ ਹੈ ਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਮੁਰਦੇ ਕੇ ਉਪਰ ਗਿਰਝੀ ਤਰਫ ਗੁ
ਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇ ਖੜੋਤੇ ਹੈ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਤੁਸੀ
ਕਿਸਦੇ ਸਿਖ ਹੋ। ਤਾਂ ਉਨਾ ਸਿਖਾ ਆਖਿਆ ਜੀ ਤੇਰੇ ਸਿਖ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿ
ਆ ਜੇ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਹੋ ਤਾਂ ਇਸ ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਖਾਹੁ। ਮੇਰਾ ਬਚਨ ਇਉ ਹੀ ਹੈ। ਜੋ ਮੁਰਦੇ ਨੂੰ ਖ
ਵੈਗਾ ਸੋ ਮੇਰਾ ਸਿਖ ਹੋਵੈਗਾ। ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਆਖਿਆ ਮੁਰਦਾ ਖਾਹੋ ਤਾਂ ਸਭੇ
ਸਿਖ ਝੜੀਆ ਫਿਰ ਛਪ ਗਏ। ਕੇਈ ਤਾਂ ਦੂਰ ਹੀ ਨਸ ਗਏ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ
ਜੀ ਆਖਿਆ ਓਹੁ ਕਹਾ ਗਏ ਜੋ ਸਿਖ ਕਹਾਂਵਦੇ ਸੇ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਤੇ ਗੁ
ਰੂ ਅੰਗਦ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹੁ ਤਾਂ ਸਭੇ ਨਸਿ ਗਏ। ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਤੁਸੀ
ਭੀ ਜਾਹੁ। ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਅਸੀ ਤਾਂ ਕਿਧਰੇ ਨਹੀ ਜਾਂਦੇ। ਅਸੀ
ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਸਿਖ ਹਾਂ ਏਹ ਪੰਜ ਜਣੇ ਨਾਲ ਰਹੇ ਤੇ ਹੋਰ ਸਭ ਨਸਿ ਗਏ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ
ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੇ ਤੁਸੀ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਹੋ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਬਚਨ ਮੰਨਿਗੇ। ਤਾਂ
ਅਸਾ ਆਖਿਆ ਜੀ ਜੋ ਕਹੋਗੇ ਸੋ ਮੰਨਾਂਗੇ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿ
ਆ ਜੋ ਤੁਸੀ ਕਹੋ ਜੋ ਹਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸਿਖ ਨਹੀ। ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਸੰਧੂ ਨੇ
ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਬਚਨ ਕਹਣੇ ਤੇ ਕੈ ਭੀ ਨਰਕ ਭੀ ਕਬੂਲ ਹੈ। ਪਰ ਅ
ਸੀ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਸਿਖ ਹਾਂ ਏਹ ਪੰਜ ਜਣੇ ਇਕ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਇਕ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸੰ
ਧੂ ਇਕ ਅਜਿਤਾ ਰੰਧਾਵਾ ਇਕ ਬੂੜਾ ਕਲਾਲ ਇਕ [illegible] ਏਹ ਪੰਜਿ ਜਣੇ ਨਾ
ਲ ਰਹੇ ਹੋਰ ਸਭ ਭਜ ਗਏ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੋ ਤੁਸੀ
ਕਿਉ ਨਹੀ ਜਾਂਦੇ। ਤਾਂ ਅਗਹੁ ਆਖਣ ਲਗੇ ਜੀ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਸਿਖ ਹਾਂ। ਅਸੀ ਤੁ
ਨੂੰ ਛਡ ਕੈ ਕਿਧਰੇ ਜਾਂਦੀ ਏ। ਜਿਥੇ ਉਨਾ ਆਖਿਆ ਜੇ ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਸਿਖ ਹਾਂ ਤਿਥੇ
ਹੀ ਫੇਰ ਕਛ ਕੁਤਕਾ ਪਇਆ। ਕਿਉ ਰੇ ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਤੇ ਹੋ। ਮਤੇਰੇ ਸਿਖ ਹਉ। ਤਾਂ
ਉਨ ਆਖਿਆ ਜੀ ਅਸੀ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਸਿਖ ਹਾਂ। ਜਉ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਸੋਈ ਕਰ
ਹਾਂ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕਹਿਆ ਮੇਰਾ ਬਚਨ ਹੈ ਜੋ ਤੁਮ ਕਹੋਗ ਮਤੇਰੇ ਸਿਖ ਨਹੀ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਸੰਧੂ ਨੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ਭਾਵੈ ਛਡਿ ਅਸੀ ਤਾਂ ਤੇ
ਰੀਆ ਸਭ ਕੁਝ ਕਬੂਲ ਕਰਕੇ ਤੇਰੇ ਲੜਿ ਲਗੇ ਆਹਾ। ਅਸਾਥੋ ਮੁਹਤੋ ਇਹ ਗਲ
ਆਖੀ ਨਹੀ ਜਾਂਦੀ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਤੁਸੀ ਨਹੀ ਮ
ਨੋਗੇ। ਤਾਂ ਉਨਾ ਸਿਖਾ ਆਖਿਆ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਹੋਰੁ ਕੁਛ ਕਹੋ ਸੋ ਮੰਨਾਂਗੇ
ਪਰ ਅਸੀ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਸਿਖ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਸਿ

ਖਾਓਤਾਂਏਹਮੜ੍ਹਾਖਾਓਹੋ'ਤੁਸਾਨੂੰਹੁਕਮਹੈ'ਤਾਂਉਨਾਪੰਜਾਸਿਖਾਂਆਖਿਆਜੀ
ਹੁਕਮਸਤਿਹੈ''ਏਹਮੜ੍ਹਾਖਾਵਹੇਂ''ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆ
ਖਾਓਹੋ'ਤਾਂਏਹਪੰਜੇਸਿਖਜਾਏਮੜ੍ਹੇਉਤੇਖੜ੍ਹੇਹੋਏ''ਮੜ੍ਹੇਦੇਉਪਰਕਦੀਸਿਰ
ਵਾਲਿਜਾਵਣਕਦੀਪੈਰਾਦੀਵਾਲਿਜਾਵਣਿ'ਤਾਂਫੇਰਬਾਬੇਜੀਆਖਿਆਤੁ
ਸੀਕਿਆਫਿਰਦੇਹੋਤੁਸਾਂਨਹੀਸਕਦੇ'ਜੋਇਸਦੇਤੁਆਲੇਦੁਆਲੇਫਿ
ਰਦੇਹੋ'ਤਾਂਉਨਾਆਖਿਆਜੀਅਸੀਇਵਫਿਰਦੇਹਾਂ''ਜੇਕਰਿਹੁਕਮਹੋਵੈਤਾਂ
ਸਿਰਦੀਤਰਫੋਂਖਾਵਣਹਾਂ''ਜੇਕਰਿਹੁਕਮਹੋਵੈਤਾਂਪੈਰਾਦੀਤਰਫੋਂਖਾਵਣਹਾਂ''
ਤਾਂਫੇਰਸੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੇਆਖਿਆਪੈਰਾਦੀਤਰਫੋਂਖਾਓ'ਤਾਂਸਿਖਕਹਣੇ
ਲਗੇਜੀਹੁਕਮਸਤਿਹੈ'ਤਾਂਏਹਬੋਲੇਜੇਹੁਕਮਹੋਵੈਤਾਂਕਪੜ੍ਹਿਆਂਨਾਲੇਖਾ
ਈਏ'ਜੇਕਰਿਹੁਕਮਹੋਵੈਤਾਂਕਪੜ੍ਹਾਉਤਾਰਕਰਖਾਈਏ' ਤਾਂਫੇਰਸੀ
ਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਜੋਕਪੜ੍ਹਾਉਤਾਰਕਰਿਖਾਵੋ'ਤਾਂਇਤੁਨਾ
ਹੁਕਮਮੰਨਕਰਿਸਿਖਪੰਜੇਉਸਮੜ੍ਹੇਦੀਪਵਾਂਦੀਆਏਖੜ੍ਹੇਹੋਏ'ਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਵਾਹਗੁਰੂ ਆਖਕੇਕਪੜ੍ਹਾਉਤਾਰੋਅਰਖਾਵੋ'
ਤਾਂਉਨਾਪੰਜਾਸਿਖਾਵਾਹਗੁਰੂਆਖਿਕਰਿਕਪੜ੍ਹਾਉਤਾਰਿਆ'' ਜਾਂਦੇਖਨ
ਤਾਂਕਿਆਦੇਖਾਨੇਜੋ ਨੇ ਵਿਚੇਗਾਦੀਲੋਥਭਰੀਪਈਹੈ''ਮੜ੍ਹਾਮੁਰਦਾਕੋਈ
ਨਾਹੀਹੈਗਾ'' ਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਤੇਭਾਈਬਾਲਾਜਟੇਟਾਅਤੇਭੂਰਾਕਲਾਲਏ
ਹਜੇਪੰਜੇਸਿਖਗੁਰੂਬਾਬੇਦੇਚਰਨੀਪਏ'ਕਹਣੇਲਗੇਏਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕ
ਜੀਤੂੰਤਾਆਪਪਰਮੇਸੁਰਹੈ'ਅਤੇਸਰੇਪਾਤਸਾਹਏਹਕਲਜੁਗਹੈ'
ਜੀਆਕਾਵਿਸਾਹੁਥੋੜ੍ਹਾਹੈ'ਵਾਸਤੇਪਰਮੇਸਰਕੇਏਹਸੰਗੁਬਖਸੀਏ'ਤਾਂ
ਫੇਰਸੀਸਤਿਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਵਜੀਕਾਹਿਕਰਿਹਸਿਆ''ਅਰਕਹਿਣੇਲਗੇ
ਬਚਾਕਲਜੁਗਵਿਚਸਿਖਕੋਈਕੋਈਧਰਮੀਰਹਿਨਿਗੇ''ਲਖਾਸਿਖਾਵਿਚੋ
ਤੁਸਾਪੰਜਾਸਿਖਾਦਾਵਿਸਾਹੁਟਿਕਿਆਹੈ' ਸੁਣੋਬਚਾਸਿਖੀਕਲਜੁਗਾਵਿ
ਚਰਹੇਵੈਗੀ'ਪਰਧੀਰਤੁਸਾਡੀਮਤਿਹੈ''ਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਜਾਇਕਰਿਪੈ
ਰਾਤੇਢਹਿਪਇਆ'' ਤਾਂਫੇਰਸੀਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆਜਾਹੁਅੰਗ
ਦਾਜੋਕਛੁਮੇਰੇਪਾਸਿਹੈਸੋਮੈਤੈਨੂੰਬਖਸਿਆ''ਹਉਸੋਤੂੰਤੂੰਸੋਹਉ''ਤਾਂਫੇ
ਰਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਬੋਲਿਆਸੁਣਬਚਾਅੰਗਦਾਹੁਣਤੂੰਜਾਹਿਤੂੰਨਾ
ਲਦੀਲਾਇਕਨਾਹੀ'ਤੂੰਹੁਣਿਗੁਰੂਹੋਇਆਹੈ'ਸਾਰਾਜੰਗਤੇਰਾਵੇਲਾਹੋਵੇਗਾ°

ਤਾਂ ਫੇਰ ਏਹ ਤ੍ਰੈ ਜਣੇ ਬੋਲੇ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਰੂਪ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਜੀ ਅਸਾਂ ਕੀ
ਰਹੂ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤੁਸਾਂ ਵੇ
ਹੰ ਜੋਗ ਸੀ ਭਾਰੀ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਣੇ ਦਾ ਅਸਾਂ ਤੇ ਨਾਲ ਜਾਏਗਾ
ਜਾਕੇ ਉਜੇ ਸੇ ਨਾ ਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਦਾ ਬਚਨ ਹੈ ਜਿਥੇ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨੇ ਬਿਖ ਫਲ
ਖਾਏ ਸੇ ... ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਸਚੇ ਪਤ
ਸਾਹ ... ਲਗੀ ਹੈ ਤਿਨਾ ਸਭਨਾ ਦੀ ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ
ਬਚਾ ਅੰਗਦਾ ਤੇਰੇ ਪਿਛੇ ਮੈ ਸਭਾ ਬਖਸੀਆ ਸੁਣ ਬਚਾ ਤੂੰ ਹੁਣਿ ਘਾਰਿ ਜਾਹਿ
ਹਉ ਅਠੇ ਪਹਿਰ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਹਾਂ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਉਨਾ ਸਿਖਾਂ ਦੀ
ਲਈ ਸਾਰੁ ਬਖਸਿਆ ਤੇ ਆਪਣੇ ਘਾਰਿ ਆਇਆ ਕਰਿਤਾਰਪੁਰ ॥ ੧
ਤੂਕ ॥ ॥ ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ॥ ੧੦੬ ॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ
॥ ਸੰਮਤ ੧੫੯੬ ॥ ਪੰਦ੍ਰਾ ਸੈ ਛਿਆਨਵੇਂ ਆਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਸਾਂਗ ਬਖਸਿ
ਕੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਨੋ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਦਿਤੀ ਇਕ ਨਲੀਏਰ ਲੈ ਕਰਿ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ
ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਨੂੰ ਕਹਿਆ ਬਚਾ
ਇਥੋਂ ਤੂ ਜਿ ਜਾਹਿ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਤੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਨਾਲਿ ਰਹਾਂ
ਹਉ ਕਿਵੇਂ ਜਾਵਾਂ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨ ਕਿਸ ਕੇ ਕਰੀਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅ
ਖਿਆ ਜਾਹੁ ਬਚਾ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨ ਸੋ ਮੇਰਾ ਦਰਸਨ ਤੂੰ ਖਾਡੂਰ ਜਾਇ ਇਕਾਂ
ਤ ਜਣ ਜਾਤਿ ਦਾ ਰਖਾਣਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਘਾਰਿ ਜਾਵੀ ਓਹ ਤੇਰਾ ਸਿਖ ਹੋਇਆ ਜੇਵੇਂ
ਮੈਹੁ ਕਾਂ ਤਿਥੈ ਮੈ ਨੂੰ ਓਹ ਢੂੰਡ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਇਥੇ ਤੈ ਨੂੰ ਸੀ ਰੰਦ ਤੇ ਲਖਮੀ ਦਾਸੁ ਅਣ
ਤ ਕਰਿ ਸਗੇ ਤੂੰ ਨਿਹਾਲੇ ਦੇ ਘਾਰਿ ਜਾ ਰਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਬਚਨ ਮੰਨ ਕਰ ਖ
ਡੂਰ ਆਇਆ ॥ ਜਾਇ ਨਿਹਾਲੇ ਦੇ ਘਾਰਿ ਵੜਿਆ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਨਿਹਾਲਾ ਗੋਤ
ਬਪਦਾਸੀ ਨਿਹਾਲਾ ਤਿਠਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਆਇਆ ਹੈ ਪਰਵਣੀ ਜੋ ਤਾਂ
ਰ ਆਇਆ ਹੈ ਜੋ ਤਿ ਸਭੁ ਇਸ ਦੇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਵੜਿ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਹਾਲਾ ਆਇਆ
ਆਇ ਕਰਿ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਢਹਿ ਪਇਆ ਤਾਂ ਨਿਹਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਜੀ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਮਾਣੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਆਖਿਆ ਜੀ ਨਹੀ ਜਮਾਣਿਆ ਅਤੇ ਮੈ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੋਆ
ਹੈ ਜੋ ਨਿਹਾਲੇ ਰਖਾਣੇ ਜਣ ਦੇ ਘਾਰਿ ਜਾਇ ਛਪਾਇ ਜਿਥੇ ਕੋਈ ਨ ਜਾਣੇ ਤਿਥੈ ਮੇਰੇ
ਈ ਛਪਾਇਆ ਤਾਂ ਨਿਹਾਲੇ ਜਣਨੋ ਬਪੋਤੇ ਅੰਦਰ ਲੈ ਗਿਆ ਜਿਥੇ ਅੰਧੇਰੀ ਕੋ
ਠੜੀ ਸੀ ਤਿਥੈ ਬੈਠਾਇਆ ॥ ਕਹਿਆ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਇਥੇ ਛਪੀ ਮੈ

ਰਹਾਦਿਨਾਇਕੇਜੋਗ [illegible]
ਆਨਿਸੋਨਿਤਾਲਕਰੇਂ ਕਹਾਸਿਰਖਬਕਮਲੇਨੂੰ ਜੋਗੀ ਕਹੀ। ਗੁਰੂਅੰ
ਗਦਜੀ ਬੈਠੇ ਰਹਿਨਿ। ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਗਦ ਨੇ ਵਿਦਾ ਕ
ਰਿਕੈ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕਰਿਆ।। ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਆਪਣੇ ਘਾਰੇ ਗ
ਇਆ। ਫਿਰ ਆਜਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਤੇ ਬੁਢੇ ਕਾਲਲ ਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕੀਆ।। ਤਾਂ ਉਨਾ
ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਪਾਸਿ ਇਕ ਸਿਖ ਅਤੇ ਇਕ ਕਮਲਾ ਸਿਖ ਬਾਬੇ ਦੇ ਪਾਸਿ ਰਹਿਨਿ ਲਗੇ।
ਤਾਂ ਕਮਲਾ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਹੂ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨੁ ਕਮਲਾ ਜੋ ਪਾਹੂ
ਨੋ ਗਇਆ। ਮਹੀ ਗਾਈ ਦੇ ਕੰਮ ਵਾਸਤੇ। ਤਾਂ ਚਾਰ ਜੋਗੀ ਆਇ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ
।ਤਾਂ ਕਮਲੇ ਪਾਸੋਂ ਲਗੇ ਪੁਛਣਿ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਜੋ ਭਗਤੁ ਹੈ ਸੋ ਇ
ਥੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਹੁ ਕਮਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।
ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਮਲੇ ਨੂੰ ਜੋਗੀਆ ਆਖਿਆ ਤੂੰ ਨਾਨਕ ਨੋ ਜਾਣਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਮਲੇ
ਆਖਿਆ ਜੀ ਮੈ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਸਿਖ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਜੋਗੀਆਂ ਆਖਿਆ
ਇਕ ਆਸਾਡਾ ਸਨੇਹਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸਿ ਲੈ ਜਾਵਹੁ। ਤਾਂ ਕਮਲੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਕ
ਹੀਏ। ਤਾਂ ਜੋਗੀਆਂ ਆਖਿਆ ਜੋ ਅਸਾਡੀ ਚੁਟਕੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾ
ਹਿ। ਤਾਂ ਕਮਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਪਾਹੂ ਮਰੂ ਲਈਗਾ ਤਾਂ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਤਾਂ ਜੋਗੀਆ
ਆਖਿਆ ਪਾਹੂ ਅਸੀ ਮਾਰ ਦੇਹਾਂ। ਤਾਂ ਉਨ ਜੋਗੀਆ ਨਜਰਿ ਕੀਤਾ ਪਾ
ਹੂ ਫੇਰ ਹੋਇ ਗਇਆ। ਦੜੀ ਪੰਡ ਪਾਹੂ ਦੀ ਬੰਨਿ ਕੈ ਕਮਲੇ ਦੇ ਸਿਰਿ ਦਿਤੀਅ
ਨੇ। ਅਤੇ ਨਾਲੇ ਬਿਭੂਤ ਕੀ ਚੁਟਕੀ ਭੀ ਦਿਤੀ ਆਨੇ। ਤੇ ਆਖਣ ਜੋ ਜੋਗੀ ਦੇ
ਗਏ ਹੈਨਿ। ਤਾਂ ਕਮਲੇ ਭਰੀ ਪਾਹੂ ਦੀ ਆਣਿ ਸਟੀ। ਤਾਂ ਅਗੋ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨ
ਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਆਓ ਕਮਲਿਆ ਤੂੰ ਤਰਤ ਆਇ ਗਇਆ ਹੈਂ। ਤਾਂ ਕਮਲੇ ਆਖਿ
ਆ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਇਕ ਚਾਰ ਜੋਗੀ ਉਥੇ ਆਏ ਸੀ ਨਿ। ਉਨਾ ਪੁਛਿਆ
ਜੋ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਜੀ ਹਉ ਤਪੇ ਕਾ ਸੇਵਕ
ਹਾਂ। ਤਾਂ ਉਨਾ ਆਖਿਆ ਇਕ ਸਨੇਹਾ ਅਸਾਡਾ ਲੈ ਜਾਹ ਨਾਨਕ ਪਾਸਿ। ਤਾਂ ਮੈਂ
ਆਖਿਆ ਜੀ ਪਾਹੂ ਲੈ ਕਰਿ ਜਾਈਗਾ। ਤਾਂ ਸਨੇਹਾ ਲਈਗਾ। ਤਾਂ ਉਨ ਜੋਗੀ
ਆਂ ਦੀ ਨਜਰਿ ਨਾਲ ਪਾਹੂ ਢੇਰ ਹੋਇ ਪਇਆ। ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਭਰੀ ਬੰਨ ਦਿਤੀ
ਆਨੇ। ਅਤੇ ਇਕ ਚੁਟਕੀ ਭੀ ਦਿਤੀ ਆਨੇ। ਫੇਰਿ ਆਖਿਓ ਕਿ ਦਾਈ ਛਪਨ ਹੋਇ

ਗਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਮਲੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਅਸਾਡਾ ਸਨੇ
ਹਾ ਅਸਾਨੂੰ ਦੇਹਾ ਦੇਖਾਂ ਕੇਹਾ ਸਨੇਹਾ ਆਂਦਾ ਹੈਈ ਤਾਂ ਕਮਲੇ ਭੁਟਕੀ ਬਿ
ਭੂਤ ਕੀ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਲੈ ਲੀਤੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸੁ
ਣ ਭਾਈ ਬਾਲਿਆ ਅਸਾਨੂੰ ਭੇਜ ਲਹਣੇ ਦੀ ਵਸਤ ਆਂਦੀ ਹੈ ਕਮਲੇ ਨੇ ਤਾਂ ਭਾ
ਈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਜੀ ਹੁਣ ਕਿਧਰ ਨੂੰ ਚਲਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆ
ਖਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਿਆ ਕਰਤਾਰ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ ਏਹ ਬਿਭੂਤ ਕੀ ਭੁਟਕੀ ਕਮਲੇ
ਆਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਨਾਲ ਤੇਰਾ ਬਹੁਤ ਰਹਾ ਹੈ ਮੈਨੂੰ
ਨਾਲ ਲੈ ਚਲਣਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਤੈਨੂੰ ਨਾਲੇ ਲੈ ਜਾਈ
ਗਾ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਨਾਲ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਅਤੇ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਦੋਹਾਂ
ਨੂੰ ਆਖਿ ਭੇਜੇ ਜੋ ਅਸੀ ਪਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵੇ ਜਾਇ ਰਹਣਾ ਕਰਿਦੇ ਆਂ ਹੈ ਤਾਂ ਲਖ
ਮੀ ਦਾਸ ਤੇ ਸੀ ਚੰਦ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਨਾ ਆਖਿਆ ਜਾਂ ਹੈ ਦੇ ਕਮਲੇ ਦੀ ਸਿ
ਖੋ ਕਹੀ ਕੋਈ ਏਦੂੰ ਭੀ ਗਲਿ ਆਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਤਾਰ
ਕਰਤਾਰ ਕਰਿ ਕੈ ਵਿਦਾ ਹੋਕਰਿ ਚਲੇ ॥੪੭॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਗੁ
ਰੂ ॥

॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ॥

ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਵੀ ਨਦੀ ਕੇ ਕਨਾਰੇ ਆਏ ਪਖੋਕੇ ਰੰਧਾਵਿਆ
ਦੇ ਨਿਕਲੇ ਕਮਲੇ ਨੂੰ ਭੀ ਨਾਲੋਂ ਵਿਦਾ ਕੀਤਾ ਇਕ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਨਾਲ ਰਖਿਆ ੦
ਸਧਾਰਣ ਸਿਖ ਦੇ ਘਰਿ ਆਏ ਉਦੋਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕੀ ਰਹਤ ਕੇਹੀ ਸੀ ਇਕ
ਚਾਦਰ ਤੇੜ ਇਕ ਚਾਦਰਿ ਉਪਰਿ ਅਤੇ ਇਕ ਕਪੜਾ ਸਿਰ ਤੇ ਤਾਂ ਸਧਾਰ
ਣ ਆਇ ਪੈਰੀ ਪਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਸਧਾਰਣ
ਹਉ ਸਮਾਵਦਾ ਹਾਂ ਤੂ ਚਲਣੇ ਦੀ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਸਧਾਰ ਕੀ ਮਉ
ਆਖਿਆ ਤਪਾ ਜੀ ਤੈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਕਰਾਰ ਸੀ ਹਉ ਸਿਧਾਰਣ ਕੇ ਦਾ ਹੀ ਵਡੇ ਖੇ
ਇ ਕਰਿ ਚਲਾਗਾ ਤਾਂ ਇਹ ਗਲ ਕਹਿ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਆਖਿਆ ਅਠਾਰਾਂ ਦਿਨ
ਨੂੰ ਸਿਰਾਧ ਹੈਨਿ ਨਉਮੀ ਕਾ ਸਿਰਾਧ ਸਿਧਾਰਣ ਕੇ ਪਿਉ ਦੇ ਦੀ ਵਡੇ ਖਾਇ
ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦ ਪਾਇ ਕਰਿ ਦਸਮੀ ਨੂੰ ਚਲਾਗੇ ਤਾਂ ਇਤਨੇ ਕਹਣੇ ਨਾਲ
ਧੁਮਿ ਪੈ ਗਈ ਤਾਂ ਅਜਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਸੁਣ ਕਰਿ ਆਇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ
ਕਿਆ ਸਰੇ ਪਾਤਸਾਹ ਏਹ ਕੀ ਕਾਰਣ ਕਰਿ ਕੇ ਸਦੋ ਹੋ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬੁਢਾ ਭੀ
ਆਇਆ ਤੇ ਅਤੇ ਧੀਰੂ ਨਾਈ ਭੀ ਆਇਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਕਲਾਲ ਭੀ ਆ

ਇਆ ॥ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਆਖਿਆਲਖਮੀਦਾਸਅਤੇਸੀ
ਚੰਦਨੂੰਸਦਦਿਓਮੈਸਮਾਵਣਾਹੈ ॥ ਤਾਂਸਧਾਰਨਆਖਿਆਜੀਸਿਰੀਚੰ
ਦਹੋਰੀਕਿਥੇਹੈਨਿ ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਹਿਆਕਰਤਾਰਪੁਰਹੈਨਿ ॥ ਤਾਂਲਖਮੀ
ਦਾਸਤੇਸਿਰੀਚੰਦਭੀਆਇ ॥ ਖਥੋਰਿਰਧਾਏ ॥ ਆਇਕਰਿਮਥਾਟੇਕਿਕਰਿ
[illegible]ਬੈਠੇ ॥ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਬੋਲਿਆ ਜੋਸੀਰੀਚੰਦਤੇਲਖਮੀ
ਦਾਸੁਕਿਧਰੇਗਏ ਤਾਂਉਨਾਸਿਖਾਆਖਿਆਜੀਸਿਕਾਰਗਏਹੈਨਿ ॥ ਤਾਂਫੇ
ਰਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕਆਖਿਆਜਾਹੁਭਾਈਸਿਖੋਤੁਸੀਜਾਇਕਰਿਸਦਲੈ
ਆਉ ॥ ਤਾਂਸਿਖਉਠਕਰਿਸਦਣੇਨੂੰਗਇਆ ॥ ਤਾਂਬਾਬੇਆਖਿਆਸ
ਧਾਰਣਾਹਉ ਚਲਦਾਹਾਂ ॥
ਜੋਮੰਗਣਾਹੈ ਈਸੋਮੰਗ
ਲੈ ॥ ਤਾਂਸਧਾ ਰਣਆਖਿ
ਆਜੀ ॥ ਜਾ ਗੇਰੇਮੇਰਾਕੁ
ੜਮਬੰਦੀਖਾ ਨੇਹੈਸੋਛੁਟੇ
ਮਾਥਿਓਬਦ ਲੇਬੰਦੀਖਾਨੇ
ਸੋ ॥ ਤੇ[illegible] ਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾ
ਨਕਜੀ[illegible] ਖਿਆਬਚਾ
ਸਧਾਰਣਾਕ ਛਆਜੋਹਾਮੈਂ
ਗਜੇਕੰਮਆ ਦੀ ॥ ਤਾਂਫੇਰ
ਸਧਾਰਣਬੋ ਲਿਆਜੀਮੇ
ਰਾਕੁੜਮਛੁ ਟੇ ॥ ਤਾਂਗੁਰੂ
ਬਾਬਜੀ ਫੇਰਹੁਪਰ

ਤਿਰਾਹਿਆ ॥ ਤਾਂਕਹਿਆਭਾਈਸਧਾਰਣਤੁਧਮੇਰੀਸੇਵਬਹੁਤਕੀਤੀ
ਸੀ ॥ ਕਛੁਅਜੇਹਾਮੰਗਦੇਜੋਤੇਰੇਕੰਮਆਵਦਾ ॥ ਤਾਂਸਧਾਰਣਆਖਿਆਜ
ਗੁਰੂਜੀਮੇਰਾਕੁੜਮਛੁਟੇਹੋਰਮੈਕੁਛਨਹੀਮੰਗਦਾ ॥ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਬਾਬੇ
ਜੀਆਖਿਆਜਾਹਿਤੇਰਾਕੁੜਮਛੁਟਿਆਆਜੁ ॥ ਸੰਮਤ ੧੫੯੬
॥ ਅਸੂਸੁਦੀ ੧੦ ॥ ਦਸਮੀਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਜੋਤੀਜੋਤਸਮਾਣੇ
ਪਾਹਿਰਦਿਨਚੜੈ ॥ ਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਸਮਾਣੇ ॥ ਤਾਂਲੋਕਬਹੁਤਜੁੜ

ਗਏ॥ ਤਿਨਾ ਆਖਿਆ ਸ੍ਰੀ ਰੰਦਤੇ ਅਸਾਮੀ ਵਾਸਨੂ ਸਦਾਇਲੇ ਹੁਣ ਨ
ਕਤਪਾਸ ਮਾਣਦੇ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਸਧਾਰਣ ਨੇ ਵਾਹਿ ਮਾਰੀ ਪਿਛੋ ਆਖਣਿ ਲਗਾ
ਜੀ ਮੈਂ ਮੂਠ ਮੈਨੂੰ ਹਥ ਕਾਛਿਨਾ ਆਇਆ॥ ਇ ਜਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਖੜੀ ਦੀ ਸੋਟ
ਪਿਛੋਂ ਮੈਂ ਪਾਰਿ ਭੀ ਉਜਾੜਿਆ॥ ਅਤੇ ਇਨੋ ਰੇਰ ਗਨੂੰ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਟੇਟੇ ਨੇ
... ਕਹਿਣ ਲਗਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ... ਸੀ ਮਾਲਿ
ਮੈਨੂੰ ਨਾਲੇ ਲੈ ਚਲ ਤਾਂ ਭਲੀ ਮੇਰੀ ਸਾਰੀ ਕੀਤੀ ਆਹੈ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਹਾਇਹਾ
ਇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠਿ ਬੈਠਾ॥ ਆਖਣਿ ਲਗਾ
ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਸਧਾਰਣ ਨੂੰ ਸਦ ਲੈ ਆਵਹੁ॥ ਤਾਂ ਸਧਾਰਣ ਆਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਆਖਿਆ ਸਧਾਰਣਾ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਦਿਤਾ॥ ਜਾ ਮੈਂ ਤੈਨੂੰ ਆ
ਖਿਆ ਕਿਛ ਮੰਗ ਤਾਂ ਤੈ ਆਖਿਆ ਮੇਰਾ ਕੁੜਮ ਆਗਰੇ ਬੰਦੀਖਾਨੇ ਹੈ ਸੋ
ਛੁਟੇ॥ ਤੇਰਾ ਕੁੜਮ ਤਾਂ ਛੁਟਦਾ ਤੇਰਾ ਬੁਰਾ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ॥ ਜੇ ਕੁੜਮ ਛੁਟੇਗਾ ਤਾਂ
ਤੇ ਆਗੋ ਸਧਾਰਣ ਆਖਿਆ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਮੈ ਏਹੋ ਹੀ ਮੰਗਦਾ॥ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਜੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਬਾਹਰਿ ਕੁਰਲਾਂਵਦਾ ਹੈ ਉਸ
ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਅਗੈ ਸਦੋਹਾ॥ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਦਿਆ॥ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜਟੇਟਾ
ਆਇਆ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਨਾਲੇ ਹੀ
ਰਹਿਣਾ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਛੂਰ ਨਾਹੀ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਰਹੇਗਾ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਆਗੋਹ
ਰਿ ਜਲ ਕਰਦਾ ਰਹੀ॥ ਤੂ ਪਨੂੰ ਹਉ ਛਡਦੇ ਨਾਹੀ॥ ਤਾਂ ਇਤਨੀ ਜਾਗਲਾ
ਕਹਿਕ ਬਾਲੇ ਕੋ ਗੁਰੂ ਧੀਰਜ ਦੇਰੇ ਭਏ ਤੇ ਕਹਾ ਬਾਲਾ ਤੂ ਜੋ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਕੇ
ਮੈ ਹੁਣ ਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕਛ ਕਾਲ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਰਹ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਇਕ ਚੋਜ
ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੇ ਤੂੰ ਅਸਾਡਾ ਕਹਿਆ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਏਥੇ ਰਹੀ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਜੋ
ਸਿਖ ਚਲਕੇ ਆਵਨਗੇ ਤੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਪੁਛਨਗੇ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕਹੀ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਸਮਾਇ ਗਏ ਹੈਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕੁਛ ਤੇਨੂੰ ਕੀ ਮਹੋਦੇ ਤਾਂ ਮਨ ਵਿਚ ਸਾਨੂੰ ਜਾਦ ਕ
ਰੀ ਅਸੀ ਤਿਸੇ ਵਕਤ ਤੇਰੇ ਕੋ ਦਰਸਨ ਦੇਵਾਂਗੇ ਔਰ ਸਭ ਪਰਮਸਾਲਾ
ਦੀ ਖਬਰ ਦਾਰੀ ਰਖਣੀ ਤੇ ਜੋ ਆਇਕਰ ਪੁਛੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਕੁ
ਛ ਪਤਾ ਨਹੀ ਖਬਰ ਨੀ ਸਮਾਇ ਗਏ ਹੈਨ ਕੇ ਖਬਰ ਨਹੀ ਕਿਸੇ ਪਰਤੀਤ
ਸੈਲ ਕਰਨ ਕੋ ਗਏ ਹੈਨ ਤੇ ਅਸਭ ਕੋ ਕਹਿਣਾ ਜੋ ਨਾਮ ਜਪੋ ਤੇ ਸਬਦ ਪੜੋ
ਤੇ ਸੇਵਕ ਕੋਈ ਨਾ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰ ਹੈ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਲੋੜ ਹੋਵੇ

ਜੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਅਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੈਂ ਤਾਂ ਹਾਜਰ ਹੋਵਾਂਗੇ ਸੁਣ ਬਾਲਾ ਤੇਰੇ ਤੇ
ਸਾਡਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਤਾਂ ਕਦਾਚਿਤ ਨਹੀਂ ਵਿਜੋਗ ਹੋਣਾ ਕਿਉਂਜੋ ਅ
ਸਾਂ ਜੋ ਕੰਮ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਚ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੀ ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਆ
ਗਿਆ ਹੈ ਸੋ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਉਹ ਕੰਮ ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਨ ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਟੀ ਕਿ ਸਚ
ਦੀ ਕਰਾਂਗੇ ਅਤੇ ਕਈ ਪੁਰਖ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਿਉਂ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਸੋ ਉ
ਨਾਂ ਬਰਾਕੇ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੇ ਬਲ ਕਰਕੇ ਉਨ ਉਪਦੇਸ ਸਾਹਿਆ ਪ
ਇਆ ਸੁਣ ਬਾਲਾ ਦੇਵ ਦੋਨੋ ਪਸੁ ਪੰਛੀ ਸੇਰ ਹਾਥੀ ਔਰ ਕੀੜੀਆਂ ਤਾਈ
ਸਚੇ ਮਾਰਗ ਕੇ ਰਸਤੇ ਪਾਇਆ ਹੈ॥ ਸਾਖੀ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਹੁ
ਨਾਮ ਤਿਸ ਸਚੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਨ ਕਰੂ ਆਪਨਾ ਪੰਥ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ
ਲਾਉ ਸੋ ਬਾਲਾ ਅਬ ਇਨਾ ਪ੍ਰਭਾਵੇ ਬਹੁਤ ਹੰਕਾਰ ਹੈ ਵਡਾ ਹੰਕਾਰ ਕਰ
ਕੇ ਬਹੁਤ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤੇ ਸੇਵਕਾਂ ਨਾਲ ਈਰਖਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਤਾਂ
ਅਵਧੂਤ ਮਤਾ ਧਾਰਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਦਾ ਅਹੰਕਾਰ ਗ੍ਰਸਤ
ਵਿਚੋਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੰਥ ਚਾਲ ਲਾਉਣਾ ਬੜਾ ਕਠਨ ਹੈ ਕਿ
ਉਸੇ ਨਾਮ ਈਸਰ ਦਾਸ ਪਰ ਸੰਤ ਮਹਾਤਮਾ ਦ੍ਵਾਰ ਤੇ ਹੈ ਜੋ ਜਿਨਾਂ
ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਮਨ ਮਰਕਟ ਦੇ ਗਲ ਵਿਚ ਅਭਿਆਸ ਦੀ
ਸੰਗਲੀ ਪਏ ਸੁਵਾਸ ਸੁਵਾਸ ਨਾਮ ਦਾ ਰਟਨ ਹੋਵੇ ਤੇ ਜੋ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਬਦ
ਹੈ ਤਿਸ ਦੀ ਲਾਠੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮਨ ਮਰਕਟ ਵਸ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਜਾਂ ਐਸਾ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕਉ ਬਹੁਤ ਹੀ ਵੈਰਾਗ ਛੁਟ ਗਇਆ ਪਰ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਬਾਲਾ ਏਹ ਜੋ ਤੂ ਈ ਲੋਕੀ ਕਾ ਖੇਲ ਹੈ ਸੋ ਅਸਾਂ ਅੰ
ਗਦ ਜੀ ਕੇ ਸਿਰ ਉਪਰ ਰਖਿਆ ਹੈ ਸੋ ਇਨ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਢੂੰ
ਢਿਆ ਹੈ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਲਭਦਾ ਅਤੇ ਏਹ ਜੋ ਤਾਜ ਹੈ ਸੋ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਦੇ
ਹਾਥ ਹੈ ਜਿਸ ਉਪਰ ਉਸ ਕੀ ਮੇਹਰ ਬਾਨੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ਸੋ ਉਸ ਕੇ ਹਥ ਆਈ
ਹਾਥ ਆਤੀ ਹੈ॥ ਜੋ ਕਿਉ ਕੋ ਸਾਹਿਬ ਬਖਸਿਆ ਈ ਆਂ ਜਿਨ ਬਖਸਿ ਸੇ
॥ ਤੇ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਜਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਮੇਰੇ ਕੋ ਏਹੁ ਬਾਤ ਕਹਿ ਕਰ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਹੋ ਇਗਏ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਓਹ
ਵੇਰ ਸਭ ਸਿਖ ਅਕੱਠੇ ਹੋਇ ਕੇ ਆਏ ਤੇ ਉਥੇ ਆਇ ਕੇ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਗੁਰੂ

ਨਾਨਕਜੀ ਸਮਾਇਗਏਹੈਨ ਤਾਂ ਜਬ ਜਟੇ ਆਏ ਅਜਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਤੇ
ਬੂੜਾ ਕਲਾਲ ਅਤੇ ਬੁੱਢਾ ਜਟ ਤੇ ਪੀਰੋ ਨਾਈ ਏਨਾ ਚਵਾ ਜਣਿਆ ਨੇ ਕਹਾ
ਭਾਈ ਏਸੇ ਤਾਂ ਰੋਲਾ ਪਾਇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂਸੀ ਬਾਲੇ ਕਉ ਸਦਵਾਉ ਤਾ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਵਨ ਨੇ ਸਦਿਆ ਤਾਂ ਮੈ ਆਇਆ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲਗੇ
... ਗੁਰੂ ... ਹੈਨ ॥ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਜਮਣ
ਮਰਨ ਥੀ ਰਹਿਤ ਹੈਨ ਤੇ ਗੁਰੂ ਸਭ ਬਚਨ ਦੇ ਪੂਰੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਸਾਖੀ ਕ
ਸੁਣਾਇਦਾ ਹੈ ਉਨ ਚਹੁ ਸਿਖਾਂ ਤਾਈ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੀ ਅਤੇ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕੀ
ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਨੇ ਕਹਿਆ ਇਕ ਦਿਨ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ ਉਤੇ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਨਾ
ਲ ਹੋਈ ਸੀ ਅਰੁ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮੈ ਬੈਠੇ ਸੇ ਉਥੇ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੇਥ ਬ
ਚਨ ਕੀਤਾ ਆਹਾ ਸੋ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਸਾ ਤਾਂ ਅਜਿਤੇ ਰਧਾਵੇ ਆਖਿਆ
ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ
ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜਨਮ ਮਰਨ ਥੀ ਰਹਿਤ ਹੈ ਪਰੁ ਦਰਸਨ ਕਾਰਣ ਕੁ ਜਗ
ਤ ਕੀ ਰੀਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਲੋਕਾਂ ਕੋ ਦਿਖਾਲਣ ਵਾਸਤੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਆਪ ਸਣੇ ਦੇਹੀ ਸਚ
ਖੰਡ ਕੋ ਗਏ ਹੈਨੀ ਅਰੁ ਜਗਤ ਮੇ ਜਾਹਰਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਮੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਈ ਓ
ਹੁ ਸਦਾ ਹੀ ਹਜ਼ਰ ਰਹੈ ਅਰੁ ਬਚਨ ਗੁਰੂ ਪੂਰੇ ਕਾ ਇਹ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜੋ ਸੁਮੇਰ ਪ
ਰਬਤ ਕੇ ਉਪਰਿ ਗੋਰਖ ਨਾਲ ਗੋਸਟ ਕਰਦੇ ਸਾਨੀ ਜੋ ਕਾਲ ਆਇ ਪਰਾਪਤ ਭ
ਇਆ ਮਹਾ ਤੇ ਅਨਕ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੈ ਭੀ ਦੇਖਿਆ
ਜੋ ਕਾਲ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈ ਹਭੀ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨ
ਜਾਤੀ ਪਰ ਮੈ ਤਾਂ ਡਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਾਲ ਗੋਰਖ ਦੇ ਸਿਰ ਪਰ ਆਇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ
ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਪੁਛਿਆ ਰੇ ਕਾਲ ਤੂੰ ਕਹਾ ਆਇਆ ਹੈ ਤੇਰਾ ਇਹਾਂ ਕਿਆ ਕਾਮ ਹੈ
ਤਬ ਕਾਲਿ ਬੋਲਿਆ ॥ ਕਾਲ ਵਾਚ ॥ ਸੁਨ ਰੇ ਗੋਰਖ ਊਠਤ ਮਾਰੋ
ਬੈਠਤ ਮਾਰੋ ਮਾਰੋ ਜਾਗਤ ਸੂਤਾ ॥ ਚਾਰ ਜੁਗਾ ਮੇ ਜਾਲ ਹਮਾਰਾ ਕਹਾਂ ਕੋ ਰਹੇਗੇ
ਪੂਤਾ ॥੧॥ ਤਬ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਬੋਲਿਆ ॥ ਗੋਰਖੋ ਵਾਚ ॥ ਸੁਣ
ਰੇ ਕਾਲ ਮੈ ਊਠਤ ਜਾਗੋ ਬੈਠਤ ਜਾਗੋ ਜਾਗੋ ਸੋਇਆ ਸੂਤਾ ॥ ਚਾਰ ਜੁਗ ਤੇਰ
ਹੇ ਨਿਆਰਾ ਤਉ ਗੋਰਖ ਅਉਧੂਤਾ ॥੨॥ ਸੁਣ ਕਾਲ ਮੈ ਚਾਰ ਜੁਗ ਤੇ ਨਿਆ
ਰਾ ਹੈ ਸੋ ਅਉਧੂਤ ਹੈ ॥ ਤਬ ਕਾਲਿ ਫਿਰ ਬੋਲਿਆ ॥ ਕਾਲੋ ਵਾਚ ॥
ਸਗਲ ਧਰਤਿ ਕੀ ਭਠੀ ਬਨਾਏ ਆਰ ਸਕਾ ਪਾਏ ਪਰਾਣ ਚਾਰੂ ਜੁਗ ਕਾਈ

ਧਨਾਰੇਤੂੰ ਕਹੋਰੇਹੋਂ ਆਰਾਧੂ" ਜਾਬਿਕਾਲਨੇਇਉਕਹਿਆਤ ਬੇਗੋ
ਰਖਨਾਥਚੁਪਕਰਿਰਹਿਆ" ਕ ਜਨਿ ਕੁਛ ਨਹੀ" ਤਾਬਿਗੁਰੂਬਾਬੇਨਾਨਕ
ਜੀਆਖਿਆਜੇਕਾਲਗੋਰਖਕੋ ਬੋਲਿਆ" ਤਾਬਿਗੁਰੂਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀ
ਬੋਲਿਆ" "ਗੁਰੂਨਾਨਕਵਾਚ" "ਸੁਣਰੇ ਕਾਲ ਗੋਰਖਧਰਤਿ
ਤੇਨ੍ਹ ਆਕਾਸਤੇ ਭੂਮਾ" ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਾ ਜਤੀ ਜਿਨ ਧੰਧਾ ਕਾ ਸੂਤ" ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਨ ਬਾ
ਏਕੋ ਤ੍ਰਾਸ" ਤਾਬਿ ਨਾਨਕ ਗੋਰਖ ਬਰਾਂਸੇ ਇਤਾਬਿ ਪਕਾਸ਼ਾ" ੪" ਤਾਬਿਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਸੁਣਿਰੇ ਕਾਲ ਜੋਨਾਗ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕੇ ਜਤੀ ਹੈਨਾ" ਅਰੁ
ਜਿਨਕੇ ਮੁਖ ਕਾ ਬਚਨ ਸਤਿ ਹੈ" ਜੋ ਵਚਨ ਕਰਨਾ ਤਿਸ ਕੋ ਪਾਇਆ" "
ਕਾਲੋਵਾਚ " ਸੁਣਿਰੇ ਨਾਨਕ ਤੈ ਪਾਇ ਪਲਕ ਕੀ ਖਬਰ ਨਹੀ ਮੇਕਰੇ
ਕਾਲਕੇ ਸਾਜੇ" ਕਾਲ ਤਮਾਰਾ ਇਉ ਮਾਰੇਗਾ ਜਿਉ ਤਿਤਰ ਕੋ ਬਾਜ" ੫" ਤਾ
ਬਿਕਾਲ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਇਕ ਪਲਕ ਜੋ ਹੋਤੀ ਹੈ" ਸੋ ਉਸ ਕੇ ਪਉ ਕੀ ਤੈ
ਨੂ ਖਬਰ ਨਾਹੀ" ਮੈ ਐਸਾ ਛਾਇ ਰਹੇ ਜੈਸਾ ਬਾਜ ਕੀ ਨਿਆਈ ਮਾਰ ਲੇ ਜਾਤਾ ਹੈ" ਸ
ਭੀ ਦੇਖਦਿਆ ਹੀ ਰਹੇ ਜਾਦੇ ਹੈਨਿ" ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਬੋਲਿਆ" "
ਨਾਨਕ ਵਾਚ "ਸੁਣਿ ਰੇ ਕਾਲੂ ਹਮ ਪਾਇ ਪਲਕ ਕੀ ਖਬਰ ਨਹੀ ਹਮਿ
ਬਾਧੀ ਸਚੀ ਧੀਰੁ" ਜਿਨ ਪਰ ਕਿਰਤਾਰਥ ਸਿਕੀਦੀਆ ਸੇ ਈ ਕਾਲ ਕੇ ਪੀਰੁ" ੬
" ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣਿ ਕਾਲੁ ਜਿਨਾ ਮੁਖਾ ਪ੍ਰਕਿਰਤਾਰਥ ਸਿਕੀਤੀ
ਆਹੈਨਿ" ਸੋ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਭੀ ਪੀਰ ਹੈਨਿ" ਉਨਿ ਪਰ ਤੇਰਾ ਜੋਰ ਨਹੀ ਚਲਤਾ" ਤੇਰੇ ਧ
ਰਮਰਾਇ ਕਾ ਜੋਰ ਭੀ ਨਹੀ ਚਲਤਾ" ਤਾਬਿਗੁਰੂ ਬਾਬਾਜੀ ਇਉ ਬੋਲਿਆ"
ਤਾਬਿਕਾਲ ਰੁਸਗਇਆ" ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਸ
ਕਿਆ ਕੀਤਾ" ਕਾਲ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲਿ ਆਵਦਾ ਹੈ" ਅਰੁ ਆ
ਇਆ ਗੋਰਖ ਪਾਸ ਅਰੁ ਰਿਜ ਅਸਾਤੇ ਜਾਏਗਾ" ਤਾਂ ਏਹੁ ਭਲੀ ਨਾਹੀ" ਤਾਂ
ਮੈ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੇ ਗਿਆ ਤੂੰ ਜਾਣੁ" ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਫੇਰਿ ਕਾਲ ਕੇ ਸਦਿ
ਆ" "ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਵਾਚ" "ਆਵੇ ਕਾਲ ਕਹਾ ਕੈ ਨਸੈ" ਕਾਲਖ
ਕੁਸਿਰ ਊਪਰਿ ਹਸੈ" ਚਦਾਤ ਬਕ ਕਾਲਕੇ ਵਸਿ" ਕਿਨੈ ਸੇ ਜਾਣੀ ਮੇਕਾ
ਲਤੇ ਨਸਿ" ਕਾਲ ਕੇ ਵਸਿ ਹੈ ਰਾਮ ਰਸੁ ਨਾ" ਨਾਨਕ ਬਾਹਿ ਸਾਹਿ ਕਾਲ ਕਬੂਲਿ
"੭" ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੁਣਿ ਕਾਲ ਅਸੀ ਭੀ ਤੇਰੀ ਆਨਰ
ਖਦੇ" ਅਸਾਂ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਹੈ" ਜਗਤ ਵਿਚ ਅਸੀ ਤੇਰੀ ਮਾਨ ਰਖਾਂਗੇ" ਜਬ

ਤੁਦੇਦੇਖਿਦਿਆਂਹੀ ਸਰੀਰਛਡਿਗੋਆਅਰਜਗਾਤਿਕਹੋਗਏਸਿਭਈਕਾਬ
ਸਿਤਾਮਹਾਂਪੁਰਖਤੇਰਾਫੁਰਹੈ ਤੇਰੀ ਆਂਨਰਖਕੇ ਫੇਰਸਰੀਰਕੈ ਸਣਧਾਨਕ
ਰਿਕੈਜਾਦਾਰੇਗਾ ਪਰਤੇਰੀਮਾਨਤਾਘਟਣਨਦੇਣਗੇ ਸਬਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਏ
ਉਥੀਕਿਹਾਬਿਕਾਲਿਖੁਸੀਹੋਇਆ ਜੀਤੁਸਾਡੀਗੋਰਖੀ ਮੇਰੀਭੀਆ
[illegible] ਤੁਬਕਾਲਖੁਸੀਹੋਕਰ
ਰਹਿਆ ਸੋਬਾਬੀਲਿਖੇਗੁਰੂਕੇ ਪਿਆਰੇਹਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੇਸੀਸੋਨਿਰੰ
ਕਾਰਹੀ ਮੂਰਤਿਸੀ ਉਨਾਂਪਰਉਪਕਾਰਿਕੈ ਫਸਤੇਜਨਮਲਇਆਸੀ

ਅਸਾਬਾਰੀ ਅਦੇਨੇਮਤ
ਸੁਣੇਭਾਈਸਿ ਖੇਗੁਰੂਕੇਤਾਂ
ਖੇਪਰੇਖੀਆ ਹੀਗੁਰੂਤਾ
ਨਿਕਲੇਪਹੈ ਓਹਤਾਜੈਸੇ
ਆਦੇਹੋਤਾਂ ਪੀਰਲੇਗਏ
ਹੋਨਾਤੁਸੀ ਕਿਧਾਜਾਇ
ਲੈਦੇਖੇਉਹ ਹੈਗਾਹੈਆਸਾ
ਗੁਸਾਈਮੁਖੇਸੋ ਹਸਾਈਜੁਣ
ਈਨਾਂਉਨਾ ਪੰਜਾਸੀਸਿ
ਖਾਨੂੰਪਰਤੀ ਤਆਖੀਤਾਂ
ਉਨਭੀਆ ਖਿਆਭਾਈ
ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਤਾਂਆਪ
ਹੀਪਰਮੇਸੁ ਰਹੈਸੀਓਹ
ਤਾਂਜਮਣਮ ਰਨਥਰਹ
ਤਹੈਸੀ "ਬੋਲੋਭਾਈਜੀ ਵਾਹਗੁਰੂ" "ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ"
ਜਾਂਅਕਾਲਾਦਿਨਆਇਆਗੰਗਲਵਰਕਾਤਾਂਅਜਿਤੇਰਧਾਵਾਅਤੇ
ਬੁਢਾਕਬਾਲਬੁਰਜਟਅਤੇਪੀਰਹਣੀਆਤੇਭਾਈਬਾਲਾ ਇਹਚਾਰਜ
ਣੇਬੁਢੇਕਬਾਲਨੇਕਹਿਹਿਲਗੇ ਆਖਿਭਾਈਬੁਢਿਆਤੂੰਜੇਕਦੀਕਦੀ
ਆਖਦਾਸੀਜੋਮੇਰੀਜਮਾਪਲਗਦੀਹੈ ਤਾਂਮੈਗੁਰੂਪਾਸਿਜਾਦਾਹਾਂ ਜਿਥੇ
ਗੁਰੂਹੋਵਤਿਥੈਮੈਜੰਦਾਹਾਂਅਤੇਮੈਨੂੰਭੀਗੁਰੂਜਾਣਦਾਹੈ ਆਖਿਦੇਖਾਂਤੂ

ਕਿਆ ਤੁਹਿ ਗੁਰੂ [illegible] ਆਖਿਆ [illegible]
ਮਲੂਮ ਨਹੀ ਕਿਸੇ ਗੁਰੂ ਪਰੂ [illegible] ਜਿਸ ਸਾਧ [illegible] ਤਾਂ ਉਸ [illegible]
ਏਗਾ ਤਾਂ ਇਹ ਪੰਜ ਸਿਖ ਸਧਾਰਣ ਸਿਖ ਦੇ ਘਰਿ ਆਏ ਤਾਂ ਅਗੇ [illegible]
ਰਣ ਕਹਿਆ ਆਈ ਐ ਜੀ ਖਰੀ ਐ ਜੀ ਹਮੁ ਨਿਹਾਲ ਹੋਇ ਆਏ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸ
ਾ ਦਰਸਨ ਹੋਇਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਖਕਰਿ ਸਧਾਰਣ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਗਇਆ
ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਬਿਤਾਇਆ ਅਗੋ ਰਾਤ ਪਈ ਤਾਂ ਇਨਾ ਪੰਜਾ ਸਿਖ ਰਹੁਰਾਸ
ਕੀਤੀ ਰਹੁਰਾਸ ਪੜ੍ਹਿ ਕੇ ਕੀਰਤਨ ਕੀਤਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰਿਕੈ ਫੇਰਿ ਆਰਤੀ
ਕੀਤੀ ਆਰਤੀ ਕਰਿਕੈ ਫੇਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੋਹਿਲਾ ਪੜ੍ਹਿ ਕੇ ਸੋਇ
ਰਹੇ ਸਧਾਰਣ ਇਨਾਂ ਦਾ ਮਹਰਮੁ ਸਾ ਜਾ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹੀ ਤਾਂ ਸਧਾਰਣ
ਆਖਿਆ ਉਠੀ ਐ ਜੀ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੀਐ ਤਾਂ ਓਹੁ ਸਿਖ ਉਠੇ ਇਸਨਾ
ਨ ਕੀਤਾ ਇਸਨਾਨ ਕਰਿਕੈ ਜਪੁਜੀ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਪੁ ਕਾ ਭੋਗ ਪਾਇਕੇ ਆ
ਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹੀ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹ ਕਰਿ ਸੁਖਮਨੀ ਪੜ੍ਹੀ ਸੁਖਮਨੀ ਪ
ੜ੍ਹ ਕੇ ਆਰਤੀ ਕੀਤੀ ਆਨੋ ਭਾਇ ਦਰਸਤੁ ਆਰਤੀ ਹੋਂਦੀ ਸੀ ਪਹੁਰ ਰਾਤ ਗ
ਈ ਅਤੇ ਵਡੇ ਸੋਭਲੇ ਜੋ ਕੁਛੁ ਟਹਲ ਸੀ ਸੋ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਬੁਢੇ ਕਲਾਲ ਨੂੰ ਪੁ
ਛਿਓਨੇ ਆ ਜੋ ਤੇਰ ਰਪਾਏ ਅਤੇ ਬੁਢੇ ਜਟ ਅਤੇ ਭਗੀਰਥ ਅਣਾਵਾ ਅਤੇ ਪ
ਕੂਨਾਈ ਆਖਿ ਭਾਈ ਬੁਢਿਆ ਤੂ ਆਖਦਾ ਸਾ ਜੋ ਮੇਰੀ ਸਮਾਧਿ ਲਗੇਗੀ
ਤਾਂ ਦਸਾਂਗਾ ਅਤੇ ਤੂ ਪਰਤ ਨੂੰ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਰਾਤੀ ਮੇਰੀ ਸਮਾਧਿ ਲ
ਗੇਗੀ ਤਾਂ ਮੈ ਦਸਾਂਗਾ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬੁਢਾ ਬੋਲਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆ
ਰਿਓ ਸਿਖੋ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਕਹਦਾ ਹੈ ਬਾਹਰਿ ਨਿਕਲਦਾ ਨਹੀ ਨਿਹਾਲ ਕਰ
ਪਾਏ ਜਟ ਦੇ ਘਰਿ ਖਡੂਰਿ ਖਹਰਿ ਪਾਕੇ ਰਹਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੀ ਖਬਰ ਕਿ ਮੈਨੂੰ
ਨਹੀ ਗਿਰਾਇ ਵਿਚਾ ਹੋਰ ਜਾਣਦਾ ਭੀ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜੋ ਗੁਰੂ ਇਥੇ ਹੈ ਕਿ ਨਾਹੀ
ਵਡੇ ਬਲਾਗੇ ਓਹੁ ਨਿਹਾਲੋ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਮਥਾ ਟੇਕਦੀ ਹੈ ਇਸ ਇਸਤ੍ਰੀ ਰਪਾਏ
ਜਟੀ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਰਪਾਈ ਜਟੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਤੂੰ
ਬਾਹਰ ਕਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜਾਕਿ ਤਾ ਬਿਓਜੀ ਦੁਆਰੇ ਕਰਿ ਆ ਪਹੁੰਕੇ ਮਿਲਗਦੀ
ਹੈ ਅਜੇ ਹੀ ਜਗਤ ਵਿ ਗੁਰੂ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਖਡੂਰ ਵਿਚਾ ਤੁਸੀ ਚਲੋ ਤਾਂ ਤੁਸਾਨੂੰ ਗੁ
ਰੂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਚਾਰੋ ਸਿਖ ਖਡੂਰ ਖਹਰਿ ਆਦੀ ਆਏ ਅਤੇ ਭਾ
ਈ ਬੁਢੇ ਆਖਿਆ ਅਸੀ ਤਾਂ ਜੇ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ ਸੀ ਤਾਂ ਦਰਸਨੁ ਕਰੀਐਗੇ

[illegible] ਗੀਆ॥ ਅਤੇ ਇਕ ਪੰਜੇ ਸਿਖ
ਰੂਰ ਖਗਾਰਿ ਆਦੀ ਆਏ॥ ਤਾਂ ਇਕ ਬੂਡ੍ਹੇ ਰਾਮਦਾਸ ਨੂੰ ਪੁਛਿਆ ਤੂੰ ਣੇ ਗੁਰੂ
ਕੇਹੜੇ ਪਾਰਿ ਬੈਠਾ ਹੈ ਈ॥ ਤਾਂ ਬੂਡ੍ਹੇ ਰਾਮਦਾਸ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਰਪਈ ਦੇ
ਪਾਰਿ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਬੂਡ੍ਹੇ ਰਾਮਦਾਸ ਆਣ ਕਰਿ ਬੂਹੇ ਤੇ ਖੜੇ ਕੀਤੇ॥ ਅਤੇ ਬੂਹਾ ਮਾ
ਰਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ॥ ਅਤੇ ਖੁਲਦਾ ਨਹੇ ਨਹੀ ਸੀ॥ ਤਾਂ ਬੂਡ੍ਹੇ ਰਾਮਦਾਸ ਆ
ਖਿਆ ਰਪਾਈ ਏ ਬੂਹਾ ਖੋਲ੍ਹ॥ ਤੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਿਖ ਆਏ ਹੈਨਿ॥ ਤਾਂ ਰਪਾਈ
ਆਖਿਆ ਕੇਹੜੇ ਹੈ ਭਾਈ ਤੁਸੀ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬੂਡ੍ਹੇ ਬੋਲਿਆ ਤੇਰੇ ਪਿ
ਆਰੇ ਗੁਰੂ ਛਪਰ ਰਹਿਆ ਹੈ ਅਸੀ ਦਰਸਨ ਕਰਨਿ ਆਏ ਹਾਂ॥ ਤਾਂ ਰਪਾਈ ਗੁ
ਪਕਾਰਿ ਕੇ ਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਗਈ॥ ਤਾਂ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸ
ਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੇਈ ਸਿਖ ਆਏ ਹੈਨਿ॥ ਅਤੇ ਆਖਦੇ ਹੈਨਿ ਰਪਾਈਏ
ਤੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਛਪਰ ਰਹਿਆ ਹੈ॥ ਤੇ ਅਸੀ ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਆਏ ਹਾਂ॥
ਤੂੰ ਬੂਹਾ ਖੋਲ੍ਹ ਜਿਉ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈ ਤਿਉ ਕਰੀਐ॥ ਤੇਰੇ ਹੁਕਮ ਬਿਨਾ ਗਾਲਿਕ
ਈ ਨਹੀ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬੋਲਿਆ ਰਪਾਈਏ ਓਹ ਮੇਰੇ
ਪਿਆਰੇ ਸਿਖ ਹੈਨਿ॥ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਜੀਕੀ ਸਿਖ ਹੈਨਿ॥ ਜਰੂਰ ਉਨਾਂ ਨੂੰ
ਤੂੰ ਅੰਦਰਿ ਲੈ ਆਉ॥ ਤਾਂ ਰਪਾਈ ਜ ਦੀਆ ਇਕ ਕਰਿ ਕੇ ਦਰ ਖੋਲਿਆ॥
ਤਾਂ ਓਹੋ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ਅੰਦਰ ਵਾੜਿ ਲੀਤੇ॥ ਉਨਾ ਜਾਇ ਕਰਿ
ਗੁਰੂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ॥ ਅਤੇ ਖੁਸ ਹੋਇਆ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਰਸੀ ਹੈ॥ ਓ
ਗੁਰਸਿਖ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੇ ਸੇ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਦਿਸ ਆਇਆ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬੂਡ੍ਹੇ ਰਾ
ਮਦਾਸ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਏਹ ਆਈ ਜੋ ਕਿਥੇ ਗੁਰੂ ਛਪਿਆ ਸੀ॥ ਅਤੇ ਮੇਲ
ਯਾ ਮੇਰੀ ਵਡੀ ਪਹੁਚ ਹੈ॥ ਗੁਰੂ ਕੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜਾਂਣੀ ਜਾਣ
ਜੀਆ ਕੀ ਜਾਣਨਿਹਾਰ੍ਹੂ॥ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਗਾਸ ਆਪ ਕੀਆ॥ ਤਾਂ ਇਕ ਪ
ੜੀ ਗੁਜਰੀ ਸੀ ਜੋ ਏਹ ਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ਡੇਰੇ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਸੀ॥ ਜੋ ਇਕ ਲਬਾਣੇ ਚਾ
ੜ ਸਾਕੀ ਗੂੜ ਆਣਿ ਕਰਿ ਸੁਟੀ ਆਸੁ॥ ਅਗੋ ਆਖਣ ਲਗਾ ਰੇ ਭਾਈ
ਰਪਾਈ ਦਾ ਪਿਆਰਿ ਏ ਗੀ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਪੁਛਿਆ ਤੂ ਪਕੀ ਕਿਉ ਹੈ ਜਟੀ ਕਿਆ
ਵੀਨਾ ਲਾ॥ ਤਾਂ ਲਬਾਣਾ ਬੋਲਿਆ ਈਹਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਰਪਾਈ ਦੇ ਪਿਆਰਿ॥ ਅਤੇ ਤੇ
ਬਾਰ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦਰਸਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤਿ ਆਈ ਹੈ॥ ਸਾਰੇ ਨਗਰ ਵਿਚ ਆਖਦੇ ਹੈਨਿ
ਜੋ ਗੁਰੂ ਰਪਾਈ ਦੇ ਪਾਰਿ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਏਹ ਚਾਣਲ ਸੇ ਬਹੁਤ ਚੜ੍ਹੇ ਅਕਪੰਡ ਸੀ ਮੇਕਾਂ

ਜੇਮੈਆਗੇਹੀਲੈਜਾਊ॥ਜੇਗੁਰੂਕੀ ਉਪਰਿ ਚੜਿਨੇ॥ਅਰਪਿਛੈਸਾਧੁ
ਬਹੁਤਆਵਦਾਹੈ॥ਤਾਂਅੰਦਰਾਸਿਖਾਂ ਗੁਰੂਕੋ ਖਬਰਕੀਤੀਜੋਜੀਸਿਖ
ਸੰਗਤਿ ਬਹੁਤਆਵਦੀਹੈ॥ਆਰ ਅਗੇਲਾਵਿਹੜ੍ਹੇਵੀਚ ਨਲਗਾਰਧਾਵੀ
ਜਟੀਦੇਖਧਾਣਿ॥ਅਰਸੁਖਾਣੇਸਿਖ ਬਹੁਤ ਆਏ॥ਤੇਰਧਾਣੀਜਟੀਦੇਖ
ਕਿਕਿਸੀਨਿਖੰਡੂਆਣਡਾਰੀ॥ਕਿਸੀਨੇਚਾਵਲਆਨਡਾਰੇ॥ਕਿਸੀਨੇਕਣਕ
ਆਣਿਡਾਰੀ॥ਸਾਰਾਅੰਦਰਬਾਹਿਰਰਧਾਣੀਦਾਭਰੀਗਇਆ॥ ਸੰਗਤਿ
ਸਾਰੇਘਿਰਾਵਿਚ ਸਮਾਵੈਨਾਹੀ॥ਤਾਂਸੰਗਤਿਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾ
ਤਿਸਾਹੁ॥ਗਰੀਬਨਿਵਾਜੁ ਸੰਗਤ ਬਹੁਤ ਆਵਦੀਹੈ॥ਦਰਸਨਿਮਿਲੈ॥
ਤਾਂਸੰਗਤਿਕੇਦਰਸਨਦੇਣਦੇਵਾਸਤੇਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਬਾਹਿਰ ਆਏ॥ਜਾਂ
ਬੁਢਾਰਾਮਦਾਸਦੇਖੇਤਾਂਲਖਾਂਹੀ ਸੰਗਤਿ ਸਿਖਾਂਦੀਆ ਦਰਸਨਕਰਿਨੂੰ
ਆਈਆਹੈਨਿ॥ਤਾਂਬੁਢੇਦੇਕੰਨ ਉਪਾੜਿਗਏ॥ਜੋਭਾਈਇਨਾਸਿਖਾਂਨੂੰ ਖਬ
ਰਿਕਿਸਨੇਦਿਤੀਹੈ॥ਮੈਤਾਂਬਹੁਤੇ ਭੁਲਾਹਾਂ॥ਜੋਮੈਮਨਿਵਿਚਆਭਿਮਾਨਕੀ
ਤਾਹੈ॥ਮੈਤਾਂਬਹੁਤਹੀਭੁਲਾਹਾਂ॥ਤਾਂਆਪਣੇਆਤਮੇਅੰਦਰਿਪਛਤਾਵਿਜੋਂ
ਉਸੁਜੇਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁ ਬਖਸੇ॥ ਜੀਗਰੀਬਨਿਵਾਜਤੂੰ ਤਾਂਗੁਰੂਪਰਮੇਸਰ
ਕਹੈ॥ਮੈਭੁਲਾਹਾਂ॥ਮੈਨੂੰ ਬਖਸੀਏ॥ਹਉਖਰਾਪਤਤ੍ਰਿਹਾਂ॥ਮਨਮੈਂਦਰ
ਅਰਦਾਸਕੀਤੀਯਾਸੇ ਤਾਂਗੁਰੂ ਪਰਮੇਸੁਰਰਬੂਪਜਾਣੀਜਾਣੁਜੀ ਅੰਤਰਜਾ
ਨਿਹਾਰੇ॥ਜਾਣਿਓਬੁਢੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਹੈ॥ਅੰਦਰੋਬਹੁਤਹੀਪਸੇਮਾਨਹੈ॥
ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਬੋਲਿਆ ਆਖਿਓਸੁ ਸੁਣਭਾਈਬੁਢਾਤੂੰਗੁਰੂਕਾਸਿਖਹੈ॥ਗੁਰੂ
ਤੇਰੀਰਖੇਗਾ॥ਜਾਗੁਰੂਕੀਮੰਜੀਬਹੈਗੀਤਾਂਪੀੜ੍ਹੀਰਾਮਦਾਸਕੀਭੀਚਲੀਜਾ
ਵੇਗੀ॥ਜਾਗੁਰੂਅੰਗਦਿਏਹ ਖੁਸੀਕੀਤੀਤਾਂਬੁਢੇਨੇਚਰਨਾਪਰਮੱਥਾਟੇਕਿ
ਆ॥ਜਿਸਕੀਗੁਰੂਰਖੇਗਾਤਿਸਕੀਰਹੈਗੀ॥ਤਾਂਗੁਰੂਮਗਰਮਾਹਿ ਥਾਪੀ
ਦਿਤੀ॥ਜਾਹੁਭਾਈਤੇਰੀਗੁਰੂਰਖੇਗਾ॥ਏਹਖੁਸੀਬੁਢੇਉਪਰਿਗੁਰੂਅੰਗਦੇ
ਜੀਕੀਹੋਈ॥੭੩੭ ॥ ਬੋਲੋਭਾਈਜੀਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖਿਹੋਰੁਚਲੀ॥
ਤਾਂਜਾਂਭਾਈਬਾਲਾਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਪਾਸਆਇਆਸੀ ਜਦਜਨਮਸਾਖੀ
ਲਿਖਾਵਣੇਵਾਸਤੇ॥ਜਾ ਸਾਖੀਲਿਖੀਗਈ ਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਕਹਿਆਗੁਰੂਅੰ
ਗਦਜੀਨੂੰ॥ਸੁਣੋਗੁਰੂਜੀਗੁਰੂਨਾਨਕਵਿਚ ਅਤੇਆਪਵਿਚਭੇਦਾਤੂੰਨਾਹਿ
ਫੁਨਹੀ॥ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਇਥੇਤੇਰੀਮੈਨੂੰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਖਬਰਆਹੀਜੋ

ਸੋ ਆਪਣੀ ਆਖੀ ਤਿਨਾ ਆਗਾਂਸੋ ਸੋਭੀ ਖਵਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ
ਖੁਰਦ ਆਸਚਰਜ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
ਕੇਹਾ ਅਸਚਰਜ ਤਿਨ ਸਾਈ ਸੋ ਕਹੋ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਆਖਣ ਦੀ ਗਲ ਕਾਈ ਨਾਹੀ ਕੇਜ ਪੇਕ ਲਿਜ ਬਾਕੇ ਜੀਅ ਦੇ ਬਾਬੇ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ [illegible] ਭਾਈ [illegible] ਸੋ ਕੁਛ ਅਖੀ ਡਿਠਾ ਹੈ ਸੋ ਤੂ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿਕੇ ਸੁਣਾਵਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਖਿਆ
ਲ ਜਾ ਪਰਕਰ ਸਦਾ ਨਾਹਾ ਪਰਤੂ ਸਾਡਾ ਦਰਨਾ ਰਹਿਆ ਨਾਹੀ ਜਦਾ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਤੇ ਮੈ ਤ੍ਰੀ ਨਾ ਸੇ ਸੀ ਕੋ ਪਸ
ਮਾਰਿ ਸਾਨੂੰ ਚਲੇ ਜਾਦੇ ਸਾਂ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਉਦਿਆਨ ਵਿਚ ਰਾਤ ਪੈ ਗਈ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥਾਈ ਬੈਠਿ ਗਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ।
ਕਿ ਮਰਦਾਨਿਆ ਸਬਦ ਗਾਉ ਰਾਤ ਭਾਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਰਬਾਬੀ ਕੇਰਾ ਤਾਂ ਮਰਦ
ਨੇ ਆਖਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਜ ਤ੍ਰੀਅ ਦਿਨ ਹੋਏ ਹਨ ਮੈ ਖਾਧਾ ਪੀਤਾ ਕੁਛ ਨਾਹੀ
ਮੈਥੋ ਸਬਦ ਹੋਵਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਉਠਿ ਤੈਨੂੰ ਕਛੁ ਦ
ਸੀ ਮੈ ਕੈ ਧਾਰੂਆ ਉਹਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਉਠਿ ਖੜਾ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਆਖਿਆ ਮਰਦਾਨਿਆ [illegible] ਤੈਨੂੰ ਨਜਰ ਆਵੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਛ
ਕਹਿਣਾ ਨਾਹੀ ਤੇ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਦੇਵੈ ਸੋ ਤੂੰ ਲੈ ਆਵੀਂ। ਜਾਂ ਏਹੁ ਬਚਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਕੀਤਾ ਸੋ ਮਰਦਾਨੇ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਬਚਨ ਮੰਨਿ ਕਰ ਮਰਦਾਨਾ ਉਥੋਂ ਉ
ਠ ਕਰ ਦਖਣ ਦੀ ਤਰਫ ਨੂੰ ਗਿਆ ਜਾ ਕੁਛ ਥੋੜ੍ਹਾ ਦੂਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਇਕ ਪੁਰ
ਖ ਚਲਿਆ ਆਂਵਦਾ ਸੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕੋ ਕਹਿਣੇ ਲਗਾ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੈਂ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਮਰਦਾਨਾ ਮਿਰਾਸੀ ਹਾਂ ਤੇ ਨਾਨਕ ਤਪੇ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿ
ਦਾ ਹਾਂ ਜਦ ਏਹੁ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਪੁਰਖ ਨੇ ਗਰਬ ਸੇਤੀ ਕਰ ਡੰਡੌਤ ਕਰੀ ਤੇ
ਕਹਾ ਧੰਨ ਧੰਨ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕਰਕੇ ਸਪੂਰਨ ਜਗਤ ਕਾ
ਉਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਧੰਨ ਤੂੰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਉਨਾ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਭ
ਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋ ਕੋਈ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਬਚਨ ਮੰਨਣਗੇ ਤੇ ਇਨਾ ਦੇ ਸਬਦ ਪ
ੜਨਗੇ ਸੋ ਉਨਾ ਦੇ ਸਪੂਰਨ ਪਾਪ ਕਟੇ ਜਾਵਣਗੇ ਪਰ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਇਕ ਜੋ ਪਾਪ
ਹੈ ਜੋ [illegible] ਵਿਚ ਲੜਕੀਆਂ ਦਾ ਪੈਸਾ ਲੈਣਗੇ ਸੋ ਨਹੀ ਬਖਸੀਅਨਗੇ
ਹੋਰ ਬਖਸੇ ਜਾਨਗੇ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਜਾਮੇ ਹੋਣਗੇ ਉਨ ਵਿਚ ਭੇਦ ਨਾ ਜਾਨ

ਨਗੇ ਤੇ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ [illegible] ਦੇ ਮਨਨਗੇ ਸੋ ਨਰਕਾਂਦੇ
ਅਧਕਾਰੀ ਹੋਵਨਗੇ ਜਾਇ ਇਹ ਬਾਤ [illegible] ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਧੰਨ
ਤੇਰਾ ਮੁਖ ਹੈ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਦਸ ਕੇ ਤੇਰਾ ਨਾਮ [illegible] ਕਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈਂ
॥ ॥ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਕਿਆ ਪਾਰ ਖਾਵਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸਚਖੰ
ਡ ਕੌਂਚ ਲਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੁਣ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਓਹ ਬਿਰਛ ਹੈ ਉਸਦੇ ਨਾਲੋ ਫਲ
ਖਾਇ ਲੈ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਭੁਖ ਕਦੀ ਨਾ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਕੁਛ ਫਲ ਲੈ ਜਾਵੀ ਅਤੇ ਜਾਇ ਕ
ਰ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋ ਪੁਰਖ ਸਾਇਆ ਕਾਲ ਕੋ ਰਹਿਰਾਸ ਤੇ ਆ
ਰਤੀ ਸੋਹਿਲਾ ਪੜਨਗੇ ਸੋ ਪਰਮ ਮੁਕਤ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਨਗੇ ਇਹ ਕਹਿ ਕਰ ਓਹ
ਚਲਾ ਗਿਆ ਤੇ ਮ੍ਰਦਾਨੇ ਓਥੋ ਫਲ ਖਾਧੇ ਅਤੇ ਕੁਛ ਲੈ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅ
ਗੇ ਜਾਇ ਰਖੇ ਤੇ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਿਓਸ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੇਰੀ ਗ
ਤੀ ਤੂੰ ਹੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈਂ ਤੇ ਅਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਕਾਈ ਖਬਰ ਨਹੀ ਕੇ ਤੂੰ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਕੀ
ਤਾ ਹੂਆ ਹੈ ਕੇ ਆਪ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

॥ਸਾਖੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ॥

॥ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿਆ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਸਿਖੋ ਤੁਸਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਸਰੂਪ ਜਾਣੋ ਤੇ ਸਤਗੁਰਾਂ ਜੋ ਜੋ ਰੂਪ ਧਾਰਣ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ
ਸਿਖਾਂ ਕੋ ਦੇਖਣੇ ਵਾਸਤੇ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਭਾਈ ਜਿਸ ਕੋ ਕੁਛ ਗੁਰੂ ਉਪਰ ਤ
ਰਕ ਨਹੀ ਕਰਣੀ ਜੋ ਇਹੁ ਸਾਂਗ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਆਪਣੇ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਪਰ
ਖਣ ਵਾਸਤੇ ਪਿਛੇ ਵੀ ਸੰਤ ਮਹਾਤਮਾਂ ਵੀ ਸਾਂਗ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੈਨ ਸੋ ਭੁਸ ਭੋ
ਲਣਾ ਨਹੀ ਨਿਸਚਾ ਰਖਣਾ॥ ਤਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਕਹਾ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਨੇ
ਆਗੇ ਵੀ ਕਹਾ ਸੀ ਕੇ ਲਛਮਣ ਦੀ ਤਰਾਂ ਭੁਲਣਾ ਨਹੀ ਸੋ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ
ਲਛਮਣ ਕਿਸ ਤਰਾਂ ਵਿਸੰਸਟ ਜੀ ਭਰਮਿਆ ਸੀ ਸੋ ਕਹੀਏ ਜੀ॥ ॥
॥ਜੀ ਅੰਗਦ ਵਾਚ॥ ॥ਇਕ ਸਮੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਜੀ ਲਛਮਣ ਤ
ਈ ਕਹਾ ਹੇ ਲਛਮਣ ਅਬ ਮੈ ਰਾਜਾ [illegible] ਕਦੇ ਪਰ ਮੇਰਾ ਵਿਵਾਹ ਹੋਵੇਗਾ
ਅਤੇ ਕੋਈ ਐਸਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋਵੇ ਜੋ [illegible] ਸੰਧਕਰਾਵੇ ਪਰ ਹੇ ਲਛਮਣ
ਜੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਮੇਰੀ ਸੇਵ ਉਠਾਵੇਗਾ ਸੋ ਕੁਸਟੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਲਛਮਣ ਨੇ
ਕਹਾ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਫੇਰ ਜੋ ਕਹੋ ਸੋ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਕਹਾ ਸੁਣ ਲਛ
ਮਣ ਇਕ ਸਾਡੀ ਕੁਲ ਦਾ ਪ੍ਰੋਹਤ ਵਸਿਸਟ ਹੈ ਅਤੇ ਗਜਨੀ ਮੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜੇ

ਮਾਰੇ ਤਾ ਮੇਰਾ ਦਿਆਲੂ [illegible] ਗੀ ਸੇਵ ਸਹਾਰੇਗਾ ਉਸਨੂੰ ਤੂੰ ਲੈਆ
ਉਪਰ ਦੇਖੀ ਓਹ ਮਹਾ ਪੁਰਖ [illegible] ਕਰ ਦਿਖਾਵੀ ਤਾਂ ਭਰਮ ਨ ਹੋਗੋ
ਉਸਤੇ ਭਰਦਾ ਰਹੀ ਤਾਂ ਲਛਮਣ ਆਗਿਆ ਲੈਕੇ ਗਜਨੀ ਦੇਸ ਗਿਆ ਤੇ ਲੋ
ਕਾਂ ਪਾਸੋਂ ਪੁਛਿਆ ਕੋਈ ਦਸੇ ਨਾਹੀ ਢੂੰਡ ਭਾਲ ਕਰ ਮੁੜਿਆ ਤਾਂ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਲ
ਛਮਣ ਨੂੰ ਉਪ [illegible] ਤਾ ਸੁਪਨਾ ਆਇਆ ਜੋ ਗਜਨੀ ਤੇ [illegible] ਇਕ ਪਰਬਤ ਹੈ
ਉਸਤੇ ਪਰੇ ਇਕ ਹੋਰ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪਰਬਤ ਹੈ ਉਸ ਉਪਰ ਗੁਸਾਂਈ ਵਸਿਸਟ
ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਹਾ ਜਾਹੁ ਹੇ ਲਛਮਣ ਤੂੰ ਮੁੜਨਾਹੀ ਪਰਤੀਨਾਹੀ ਤਾਂ ਲਛਮਣ
ਨੇ ਜਾਇਕੇ ਡਿਠਾ ਤਾ ਉਸ ਪਹਾੜੀ ਉਪਰ ਇਕ ਅਵਧੂਤ ਖੜਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਲਛਮ
ਣਨੇ ਪਛਾਤਾ ਨਾਹੀ ਉਥੋਂ ਫੇਰ ਮੁੜਿ ਆਇਆ ਤਾਂ ਫੇਰ ਲਛਮਣ ਨੂੰ ਸੁਪਨੇ ਮੇਰਾ
ਮਜੀ ਨੇ ਕਹਾਂ ਹੇ ਲਛਮਣ ਭੁਲ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਬਸਿਸਟ ਜੀ ਹਈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਲਛਮਣ

ਮੁੜਕੇ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮਨ ਮੇ ਕਹਿਣੇ ਲ
ਗਾ ਮੈ ਫੇਰ ਦੀ ਚਰਨੀ ਜਾਇ ਲਗਾ ਤਾਂ ਹੀ।
ਜਬ ਰੋਇਆ ਤੋ ਬ ਸਿਸਟ ਜੀ ਕਹਾ
ਅਰੇ ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈ ਬਾਰੰਬਾਰ ਆਵ
ਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲਛਮਣ ਨੇ ਕਹਾ ਰਾਮ ਜੀ ਕ
ਹਕਮ ਹੈ ਏਹੁ ਬਸਿ ਸਟ ਜੀ ਹੈ ਏਹ ਕ
ਹਿ ਕਰ ਚਰਨਾ ਨੂੰ ਪੈ ਇਆ ਤਾਂ ਅਰੇ ਬ
ਸਿਸਟ ਜੀ ਫੇਰ ਲੈਕੇ ਪਏ ਤੇ ਕਹਾ
ਮੈ ਤੇ ਚੰਡਾਲ ਹਾਂ ਤੇ ਆਪਣਾ ਖਾਜ
ਭਾਲਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹੈਂ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਖਾਜ
ਗਵਾਇਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਲਛਮਣ ਜੀ
ਕਹਾ ਗੁਸਾਂਈ ਜੀ ਮੈ ਭੁਲਾ ਹਾ ਮੈਨੂੰ ਬਖਸੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਬਸਿਸਟ ਜੀ ਕਹਾ ਫੇਰ
ਕਦੀ ਆਂਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈ ਤੁਝੇ ਬਾਣ ਮਾਰੋਂਗਾ ਤਾਂ ਲਛਮਣ ਨੇ ਕਹਾ ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਛੋਡੋ
ਜੀ ਮੈ ਫੇਰ ਨਾ ਆਵਾਂਗਾ ਤੇ ਲਛਮਣ [illegible] ਉਠ ਦੌੜਿਆ ਤੇ ਜੀ ਮੇ ਕਹੇ ਇਸ
ਨੇ ਤਾ ਮੈਨੂੰ ਬਾਣ ਮਾਰਿਆ ਹੈ ਸੀ ਜਿਉ ਤਿਉ ਕਰ ਮੈ ਬਚਿਆ ਹਾਂ ਫੇਰ ਮੁੜ ਗਿ
ਆ ਤਾਂ ਰਾਤ ਕੋ ਸੁਤਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੁਪਨੇ ਮੇ ਰਾਮ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੂੰ ਭਰਮ ਨ ਹੀ ਉ
ਹੁ ਜਾਣੀ ਬਸਿਸਟ ਜੀ ਹੈ ਹੁਣ ਤੂੰ ਨਿਸੰਗ ਜਾਇ ਮਿਲ ਤਾਂ ਲਛਮਣ ਕਹਾ

ਮੇਨੂੰਤਾ ਮਾਰਨਪੈਂਦਾ ਹੈ [illegible] ਮਹਾਂਪੁਰਖੋਂਕਾ ਮਾਰਨਾਨਹੀਂ ਹੈ
ਤਾਂਏਹ ਤਾਰਨਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਮਾਰਨਾ [illegible] ਨਿਵਾਜਨਾ ਹੈ ਤੂੰਨਿਸੰਗ ਜਾਇਕ
ਰੀਮਿਲ ਤਾਂਫੇਰ ਲਛਮਣ ਗਿਆ ਜਾਇਕੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਸੂਰੀ ਮਾਰਕੇ ਉਸਦ
ਮਾਸ ਸੂਰੀਆਂਦੇ ਦੁਧ ਮੇਰਿੰਨਦਾ ਹੈ ਤੇ ਲਛਮਣ ਕੋ ਦੇਖਕੇ ਬਸਿਸਟਜੀ ਕਹ
ਤੂੰ ਕਉਣ ਹੈਂ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਬਾਰਬਾਰ ਆਂਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲਛਮਣ ਕਹਾ ਹੇ ਰਿਖਿਨਦ੍ਰ
ਜਜੀ ਮੈਂ ਰਾਜੇ ਜਸਰਥ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹਾਂ ਤੇ ਨਾਮ ਮੇਰਾ ਲਛਮਣ ਹੈ ਅਤੇ ਰਘੁਬੰਸੀ
ਰਾਮਜੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਸ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਅਰੋ ਗੁਸਾਂਈਜੀ ਕਿਹਾ ਰੇ ਅਪਰ
ਸੀ ਤੂੰ ਮੂਰਖ ਰਿਹਾ ਮਜਾਹੈਂ ਮੈਂ ਤੋ ਚੰਡਾਲ ਹੋਂ ਮੈਂ ਬਸਿਸਟ ਨਹੀਂ ਤੇ ਕੋਈ ਹੋਰ
ਹੋਵੇਗਾ ਬਸਿਸਟ ਤੋ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਰਖੀਸਰ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਦੇਵਤਾ ਹੈ ਮੈਂ ਤੋ ਰੰਗ
ਲਸੂਰੀਆਂ ਚਿਰਾਉਣੇ ਵਾਲਾ ਹੋ ਦੇਖ ਚਮੜੇ ਕੇ ਉਪਰ ਮੈਂ ਰੰਗਲੇ ਮੈਂ ਹੋ ਐਗਮ
ਸਥਾ ਤਾਂ ਹੈਂ ਤੂੰ ਭੁਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਲਛਮਣ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਵੇਂ ਮਾਰ ਭਾਵੇਂ ਛੋੜ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਪ
ਸ ਆਇਆ ਹਾਂ ਏਹ ਕਹਿਕਰ ਲਛਮਣ ਨੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਬਸਿਸਟ ਨੇ ਕ
ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਖਾਜ ਖਾਵੇਂਗਾ ਤਾਂ ਲਛਮਣ ਨੇ ਕਹਾ ਖਾਵਾਂਗਾ ਜੀ ਤਾਂ ਕਹਾ ਖਾਉ
ਜਬ ਲਛਮਣ ਖਾਣੇ ਬੈਠਾ ਦੇਖੇ ਤੋ ਬਨੇ ਪਾਵਿਤ੍ਰ ਚਉਂਕੇ ਪੜੇ ਹੈਂ ਅਤੇ ਗੁਸਾਂ
ਜੀ ਦ੍ਵਾਦਸ ਤਿਲਕ ਲਗਾਈ ਔਰ ਮੁਕਟ ਧਾਰਨ ਕੀਆ ਬੈਠੇ ਹੈਂ ਔਰ
ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਭੋਜਨ ਥਾਲੀਓ ਪਰੋਸੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਲਛਮਣ ਦੇਖਕ
ਰ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਹੈ ਤੋ ਗੁਸਾਂਈਜੀ ਨੇ ਕਹਾ ਅਬ ਮੈਂ ਖੁਸੀ ਹੂਆ ਹੂੰ ਤੇ
ਰੇ ਪੁਰ ਤੂੰ ਸਦਾ ਹੀ ਰਾਮਜੀ ਕੇ ਸਨਮੁਖ ਰਹੇਗਾ ਆਤੇ ਤੂੰ ਕਹੁ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਆ
ਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਲਛਮਣ ਨੇ ਕਹਾ ਰਾਮਜੀ ਨੇ ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਆਪਕੇ ਪਾਸ ਬੁਲ
ਵਣੇ ਕੋ ਭੇਜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਮਜੀ ਕਾ ਵਿਵਾਹੁ ਹੈ ਰਾਜਾ ਜਨਕ ਦੇ ਵਦੇ ਹੀ ਕੇ ਪੂਰ
ਮੈਂ ਤੁਕਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਸਿਸਟ ਜੀ ਕੋ ਲੇਕਰ ਸੀ ਰਾਮਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਆਏ ਤੋ
ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਉ ਦੇਖਕਰ ਉਠ ਖੜੇ ਹੂਏ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ਵਿਧੀ
ਸੰਜੁਗਤ ਪੂਜਾ ਕਰੀ ਆਪਸ ਮੇਂ ਬਡੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਿਉਂ ਤਾ ਸਾਥ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਬਸਿ
ਸਟ ਜੀ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦ੍ਰ ਜੀ ਕਾ ਵਿਵਾਹੁ ਕਰਾਵਤ ਭਏ ਅਤੇ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ
ਚੰਦ੍ਰਜੀ ਬੜੇ ਆਨੰਦ ਸੰਜੁਗਤ ਵਿਦਾ ਕੀਏ॥ ॥ਤ੍ਰਾਂਸੁ ਅੰਗਦ ਜ
ਕਾ ਸੁਣੋ ਭਾਈ ਜਿਥੇ ਏਸਾਂ ਗਾਆਈ ਅੰਤ ਮਹਾਂਪੁਰਖ ਕਰਤੇ ਹੀ ਆਏ
ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ ਸਾਂਵੀ ਚਿੰਤਾ ਸਾਥਿਰ ਰਖਣਾ ਔਰ ਤੇ ਲਾਏ ਮਾਨ ਕਦਾ ਚਿੰਤ ਨਹੀਂ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਲੇਵੇਗਾ
ਸੋ ਸਰਬੱਤ ਜਲ ਥਲ ਕੇ ਪਾਰ ਪੜੇਗਾ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬਿਖਸ ਲੇਵੇਗੇ॥ ॥

॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੰਗਦ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ਦੀਆ

ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪ੍ਰਭਾਤਿ ਆ ਸਤੀ ਦੇ ਪੂਰ ਆਏ ਤੇ ਅੰਗ
ਦ ਜੀ ਕੋ ਸਦ ਵਾਇਕੈ ਬਹੁਤ ਉਪਦੇਸ ਕੀਆ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ
ਜੀ ਪ੍ਰਤਿ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਕੈ ਬਾਣੀ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਅੰਗਦ ਦੇ ਹਵਾ
ਲੇ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਤਾਰਨੇ ਕੋ ਅਠੱਤੀ ਪਉੜੀਆਂ ਜਪੁ ਸਾਹਿਬ
ਉਚਾਰਨ ਕੀਤਾ ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦਿਆ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਤੇ ਅੰ
ਗਦ ਜੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਿਜ ਧਿਆਨ ਮੇ ਹੂਏ ਅਤੇ ਅੰਗ
ਦ ਜੀ ਜਪੁ ਸਾਹਿਬ ਸੁਣਾਇਆ ਤੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸੁਣਿਆ ਅਤੇ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾ
ਬੇ ਜੀ ਸਚੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਜਾਇਕਰ ਸ੍ਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤਾਂਈ ਸੁਣਾਇਆ

ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹ ਮ ਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ
ਹੋਏ ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਕਰ ਜੀ ਕਹਾ ਹੈ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਜੋ ਇਸ ਜ ਪੁ ਸਾਹਿਬ ਕਉ
ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਅਰੁ ਸ੍ਰਵਣ ਕਰੇਗਾ
ਸੋ ਸੰਸਾਰ ਭਵ ਜਲ ਤੇ ਪਾਰ ਪ
ਵੇਗਾ ਤੂੰ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਇਸ ਜਪੁ
ਕੋ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ
ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਆ ਇਕਰ ਕਹਾ ਬ
ਚਾ ਇਸ ਜੰਜ ਮ ਜਪੁ ਪੜ੍ਹਨਾ
ਸਵਾ ਪਹਿਰ ਰਾ ਤ ਰਹਿੰਦੀ ਇਸ
ਨਾਨ ਕਰਕੇ ਨਿ ਤ ਚਿਤ ਲਾਇਕੇ
ਹੋਰ ਸਭ ਪਾਸਿਓਂ ਮਨ ਕੋ ਹਟਾਇਕਰ ਜਪੁ ਸਾਹਿਬ ਪੜ੍ਹਨਾ ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇ
ਲੇ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਸੋ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਮੇ ਵਾਸਾ ਪਾਵੇਗਾ ਜੋ ਤਿਨ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹੇ ਇਸ
ਨਾਨ ਕਰ ਜਪੁ ਕੋ ਪੜ੍ਹੇ ਸੋ ਜਮ ਕੀ ਸਾਸਨਾ ਤੇ ਬਚ ਰਹੇਗਾ ਜੋ ਪਾਉ ਪਹਿ
ਰਾਤ ਰਹੇ ਨਾਇਕੇ ਜਪੁ ਜੀ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਸੋ ਮੇਰੀ ਪੁਰੀ ਮੇ ਵਾਸਾ ਪਾਵੇਗਾ ਜੋ ਪ੍ਰਾ
ਣੀ ਸਦੀਵ ਕਾਲ ਮੇਰੀ ਬਾਣੀ ਨਾਲ ਰਚੇਗਾ ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਕਰੇਗਾ ਤਾਂ ਅੰਤ

ਪਹਿਰਮੇਰੇਧਿਆ[illegible]ਰਹੇਗਾਉਸਦੇਸਦਾਹੀਅਧੀਨਰਹਾਂਗਾਔਰਉਸਦੇਸ
ਦਾਹੀਅੰਗਸੰਗਰਹਾਂਗਾਜੋਬਛਿਆਕਹੇਗਾਸੋਮੈਂਮੰਨਾਗਾਤੇਉਸਕਾਪਾਪਪੁੰ
ਨਬਖਸਾਂਗਾ। ਤਾਂਫੇਰਸ੍ਰੀਅੰਗਦਜੀਹਥਜੋੜਕੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀ॥
ਹੇਸਚੇਪਾਤਸਾਹਜੀਮਹਾਂਦੇਵਨੇਜੋਜੰਤ੍ਰਮੰਤ੍ਰਕਹੇਹੈਨਸੋਚਲਾਏਚਲਦੇਹੈਨ
ਕਰਾਏਕਰੀਦੇਹੈਨਮਾਰਿਆਮਾਰਦੇਹੈਨਲੋਖ[illegible]ਦਾਹੈਮੋਹਨਵਸੀ
ਕਰਨਉਚਾਟਨਮਾਰਨਸਭਕੁਛਹੁੰਦਾਹੈਅਤੇਉਸਕੀਆਂਇਧੀਆਂਸਭਤਰ
ਕੀਆਂਲਿਖੀਆਂਹੈਨਅਤੇਆਪਨੇਕਹਾਹੈਕੇਏਹੁਜਪਮੰਤ੍ਰਸਭਕੰਮਲੋਕਪ
ਲੋਕਦੇਕਰਗਾਸੋਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਆਪਇਸਜਪਸਾਹਿਬਕੀਬ੍ਰਿਧੀਕਹੀਏ
ਜੀਕਿਉਂਕਰ। ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਾਬਚਾਓਹਮੰਤ੍ਰਆਪੋਆਪਣੀ
ਮਖਰੂਵੀਚਲਦੇਹੈਨਤੇਇਉਂਨਹੀਚਲਦੇਅਤੇਉਨਮੰਤ੍ਰਾਂਦੇਕਰਨਵਾਲੇਨਰਕ
ਕੋਜਾਤੇਹੈਨ॥ ॥ਅਤੇਸੁਣਬੱਚਾਇਸਜਪਮੰਤ੍ਰਦੀਉਤਪਤੀਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕ
ਾਰਜੀਕੀਆਗਿਆਨਾਲਹੂਈਹੈਸੰਸਾਰਕੇਜੀਵਾਂਕੋਮੁਕਤਕਰਨਦੇਵਾਸਤੇ
ਤੇਜੋਕੋਈਇਸਦੀਰਹਿਤਰਹੇਗਾਉਸਦੇਲੋਕਪਰਲੋਕਸਭਸੌਰਜਾਏਗਾ
ਅਤੇਸੰਪੂਰਨਮਖਸੂਦਹਾਸਲਹੋਵਨਗੇ। ਇਸਸੰਸਾਰਦੇਸਭਕਾਰਜਾਂਕੋਇਹ
ਜਪਸਾਹਿਬਹੀਖੂਬਹੈਅਤੇਜੋਕੋਈਇਸਨੂੰਸਵਾਪਹਿਰਰਾਤਰਹਿੰਦੀਸਿਖ
ਪੜ੍ਹੇਇਸਨਾਨਕਰਕੇਸੋਓਹਸਿਖਜੀਂਵਦਾਹੀਮੁਕਤਹੈਉਸਨੂੰਮੈਂਆਪਣੇ
ਲੋਕਵਿਚਜਗਾਦੇਵਾਂਗਾਔਰਮੇਰੇਨਿਕਟਵਰਤੀਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੇਸੁਣਬੱਚ
ਤੁਸਾਂਇਸਸੰਸਾਰਕੇਜਪਮੰਤ੍ਰਛੁਡਾਵਣਤੇਬਾਣੀਮੇਲਾਵਣਤੇਸਿਖਾਂਕਉ
ਨਿਰੰਕਾਰਜੀਕੀਆਗਿਆਹੈਜੋਬਾਣੀਦਾਅਭਿਆਸਕਰੇਗਾਸੋਉਸਕੇਸ੍ਵ
ਸੀਵੀਮੁਕਤਕੋਪ੍ਰਾਪਤਹੋਵਨਗੇ। ਅਤੇਸੁਣਬੱਚਾਅੰਗਦਾਤੇਰੇਕੋਅਬਸਭ
ਸੰਗਤਕਾਵਾਲੀਬਨਾਇਆਹੈਅਤੇਤੂੰਸਭਸੰਗਤਕੋਸਚੇਮਾਰਗਮੇਲਾ
ਵਣਔਰਉਪਦੇਸਕਰਕੇਸਭਕਾਉਧਾਰਕਰਨਾ। ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਅੰਗਦਕਉਸ੍ਰੀਜਪੁਸਾਹਿਬਕਾਮਹਾਤਮਸੁਣਾਇਆਹੈਨਦੀਰਾਵੀ
ਦੇਕਿਨਾਰੇਉਪਰਬੈਠਕੇ। (ਸ੍ਰੀਮੁਖਵਾਕ) ॥ਏਹੁਜਪੁਕਰਤੇ
ਪੁਰਖਕਾਸਚਨਾਨਕਕੀਆਵਖਾਨਾ।ਜਗਤਉਧਾਰਨਕਾਰਨੇਧੁਰਹੁਹੋਆ
ਫੁਰਮਾਨਾ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲਾਸਚਨਾਮਸਪਜਪੀਐਕਰਇਸਨਾਨਾ।ਹਿਤਚਿਤਕ
ਰਜਪਜੋਪੜੈਸੋਪਾਵੈਦਰਗਹਿਮਾਨਾ।ਜਮਕਾਮਾਰਣਕੱਟੀਐਜਨਮਪਸੰਗਾ

ਦੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਿਤੂੰ ਵਖੂ ਕਰਕੇ ਜਪਦਾ ਹੈ ਸੋ ਅਉਸਰ ਜਿਤੇ ਨਿਦਾਨ ਜੋ ਮਨਸਾ
ਮਨੋਂ ਧਰੈ ਸੋ ਪੂਰਨ ਕਰੈ ਭਗਵਾਨਾ॥ ਅਹਿਨਿਸ ਜਪ ਜਪਤਾ ਰਹੇ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਕੀ
ਜੋਦਨਾ॥ ੧॥ ॥ਜਪ ਕਾ ਮਹਾਤਮ ਕਹਾ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

॥ਸਾਖੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪ[illegible]ਨ ਕੀਆ॥

॥ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਦੇ ਪਰਮੇ ਬੈਠੇ ਥੇ ਅਤੇ ਪਾਸ ਅੰਗਦ ਜੀ
ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣ ਬਚਾ ਤੁਧ ਸੇਵਾ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਹੈ
ਅਤੇ ਤੁਧ ਕੁਛ ਮੰਗਿਆ ਨਹੀ॥ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਸਤਗੁਰ ਜੀ ਜੋ ਮੇਰੇ ਨੂੰ ਲੋ
ੜ ਹੈਸੀ ਸੋ ਤਾਂ ਸਭ ਤੁਸਾਂ ਆਪਨੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਸੇਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿਤੀ ਹੈ॥ ਪਰ
ਹੇ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਸੁਨਸਾਨ ਸਾਧੀਆਂ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਵਾਓ ਜੀ
॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਬਚਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਨਗਰੀ ਹੈਨ ਜੋ ਜਾਕੇ ਦੇਖਿਆ
ਉ॥ ॥ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਪ੍ਰਾਤਕਾਲ
ਆਗਿਆ ਲੈਕਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਰ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਇਕ ਸਿਖ
ਆਇਆ ਉਸਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਥੇ ਜਾਣਾ
ਹਈ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਨੇ ਆਖਿਆ ਭਾਈ ਮੈਂ ਆਇਆ ਤਾਂ ਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਪਾਸੋ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਪਾਰ ਸੁਨਸਾਨ ਸਾਧੀਆਂ ਦੀ ਨਗਰੀ ਦੇਖ
ਣੇ ਤਾਂ ਉਹ ਸੰਤ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੋ ਨਾਲ ਪਾਰ ਲੈ ਗਿਆ ਤੇ ਇਕ ਨਗਰੀ ਵਿਚ ਦ
ਖਲ ਕਰ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਅੰਦਰ ਗਿਆ ਤੇ ਇਕ ਸਿਖ ਮਿਲਿਆ ਉਸਨੇ ਪੁ
ਛਿਆ ਭਾਈ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਮੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਓਹ ਸਿਖ ਆਖਣ ਲਗਾ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਥੇ ਆਏ
ਨ ਥੇ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਆਉਨਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਕਹਾ ਜੋ ਏਹ ਸਤੇ ਨਗਰੀ
ਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀਆਂ ਹੈਨ ਪਰ ਉਸ ਸਿਖ ਨੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਖ
ਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਸਵੇਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਇਹੁ ਨਗਰੀ ਸੁੰਨਸਾ
ਧੀਆਂ ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਓਨਾ ਕਹਿਆ ਜੀ ਅਗਲੀ ਹੈ ਪਰ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਓ
ਨਾ ਦੇ ਹਥ ਤੇ ਮੂੰਹ ਕਾਲੇ ਹੈਨ॥ ੧ ॥ਜਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਗਲੀ ਨਗਰੀ ਗਏ ਤਾਂ ਜ
ਇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਓਨ ਸਿਖਾਂ ਨੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਟਹਿਲ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਸਵੇਰ
ਹੋਈ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਦੇਖਿਆ ਤਾਂ ਉਨਦੇ ਮੂੰਹ ਸੂਰਾਂ ਦੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਨੇ ਉਨਾਂ ਕੋ

ਪੁਛਿਆ [illegible] ਸਮਾਧੀਆਂਦੀ ਨਗਰੀਹੈ ਤਾਂਉਨਾਂ ਦੀਅਗਲੀਦਸੀ॥
॥ਜਾਅ [illegible] ਗਏਤਾਂਦੇਖੇਤਾਂਓਨਾਂਦੀਬਹੁਤਸੇਵਕੀਤੀਸੇਵ
ਤਾਂਉਨਾਂਦੇਮੂੰਹ [illegible] ਹੈਨਜਾਂਰਾਤਰਹਿਕਰਸੁਭਾਕੇਪੁਛਿਆਸੁੰਨਸਮਾਧੀ
ਤਾਂਓਨਾਂਦੀਅਗਹਾਂ ਈਦਸੀ॥ ੩ ॥ਜਾਅੰਗਦਜੀਅਗੇਗਤਜਾਇਰਹੇ
ਤਾਂਓਨਾਂਦੀਬਹੁਤਸੇਵਾਟਹਿਲਕਰੀਜਾਂਸਵੇਰੇਉਠਕੇਦੇਖਾਤਾਂਉਨਕੀਆਂ
ਪਉਣਾਂਮੋਰਕਿਲੀਆਂਠੁਕੀਆਂਹੋਈਆਂਹੈਨਜਾਂਓਨਾਂਪਾਸੋਂਪੁਛਿਆਤਾਂਓਨ
ਦੀਅਗੇਹੀਦਸੀ॥ ੪ ॥ਜਾਂਓਥੋਂਅਗੇਸ੍ਰੀਅੰਗਦਜੀਗਏਤਾਂਓਨਾਂਸਿਖ
ਵੀਅੰਗਦਜੀਕੀਸੇਵਾਕੀਤੀਪਰਓਹਨਗਰੀਅਪਸਰਾਂਦੀਸੀਜਾਂਰਾਤ
ਪਈਬਹੁਤਸੁੰਦਰੂਪਵਾਲੀਆਂਅਪਸਰਾਂਆਈਆਂਓਨਾਂਨੇਉਨਮਾਨੁ
ਖਾਂਨੂੰਉਲਟੇਕਰਕੇਟੰਗਾਦਿਤੇਕਿਸੇਹੇਠਦੇਇਕਿਸੇਹੇਠਇਕਓਨਾਂਪੁ
ਰਖਾਂਨੂੰਲਗੀਆਂਵਡਵਡਖਾਣਤਾਂਓਹਵਿਚਾਰੇਹਾਇਹਾਇਪੁਕਾਰਨ
॥ਜਾਂਉਨਾਂਕੋਂਪੁਛਿਆਤਾਂਓਨਾਂਦੀਅਗੇਹੀਦਸੀ॥ ੫ ॥ਓਥੋਂਵੀਅੰਗ

ਦਜੀਅਗੇਕੇ ਗਏਤੇਰਾਤਪੈ
ਗਈਪਰਓ ਥੋਂਕਿਲੇਠਕੇਹੋ
ਏਹੈਨਤੇਆ ਦਮੀਕੋਈਨਹੀ
ਜਾਰਾਤਦੇਖ ਹੀਆਗਈਤਾਂ
ਅਸਵਾਰਅ ਕਾਸਮਾਰਗਤੇ
ਆਏਅਤੇਕੁ ਦਰਤਦੀਅਮੰ
ਜੀਆਈਆ ਸਬੈਠਗਏਅ
ਤੇਇਕਮੰਜੀ ਅੰਗਦਤਾਈਂ
ਵੀਮਿਲੀਤਾ ਫੇਰਥਾਲਖਾਣੇ
ਦੇਵੀਉਤਰੇ ਆਪੋਆਪਨੇ
ਇਕਥਾਲਅੰ ਗਦਜੀਕੋਮਿਲ
ਪ੍ਰਸਾਦਛਕਕੇ ਸੌਂਗਏਜਾਂਸਵੇ
ਰੇਹੋਈਤਾਂਮਾਤੇਨਜਰਨਾਆਏਤਾਂਅੰਗਦਜੀਕਹਾਭਾਈਪੁਛਣਾਲਿਆ
ਸੁੰਨਸਮਾਧੀਆਂਦੀਨਗਰੀਤਾਂਫੇਰਰਾਤਰਹੇਤਾਂਓਸੇਤਰਾਂਆਏਪ੍ਰਸਾਦਵੀ
ਓਤੇਜਾਂਛਕੇਤਾਂਅੰਗਦਨੇਕਹਾਭਾਈਸੁੰਨਸਮਾਧੀਤੁਸੀਹੋਤਾਂਓਨਾਂਲੋਕਾਂ

ਕਹਾ ਤੂੰ ਈਸਾਨੂੰ ਭੂਛਦਾ ਏਸ ਨਦੀ ਕਿ ਜਿਸ ਭੂਰਤ ਹੋ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਦੀ ਏਸ ਅਖਰ ਕੇ ਬੋਲੇ
ਹਾ ਜੇ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੇ ਆਇਆ ਹੈ ਨਹੀ ਤਾ ਸਾਡਾ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਕੁਛ ਪ੍ਰ
ਯੋਜਨ ਹੈ ਨਹੀ ਪਰ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਸਰੀਰ ਨਾਲ ਕੰਨ ਲਾਇਕੇ ਦੇਖ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ
ਉਨਾ ਦੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਕੰਨ ਲਾਇਆ ਜਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਉਨਾ ਦੇ ਸਰੀਰ ਦੇ ਰੋਮ ਰੋਮ ਵਿਚੋਂ ਵਾ
ਗੁਰੂ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਅਵਾਜ ਆ [illegible] ਤਾਂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪੁ
ਛਿਆ ਜੀ ਪਹਿਲੀ ਨਗਰੀ ਦੇ ਹਥ ਮੂੰਹ ਕਾਲੇ ਦੇਖੇ ਓਹ ਕਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਓਨਾ ਕ
ਹਾ ਸੁਣ ਭਾਈ ਜਿਨਾ ਦੇ ਹਥ ਮੂੰਹ ਕਾਲੇ ਡਿਠੇ ਹੈਨ ਓਹ ਪੁਰਖ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਚ ਸੰ
ਗਤ ਵਿਚ ਬੈਠ ਕਰ ਅਰਦਾਸਾਂ ਕਰਾਈਆਂ ਤੇ ਰੁਕ ਜਾਈ ਹੋਏ ਤੇ ਦਿਤਾ ਸੋ ਏਸ
ਕਰਕੇ ਹਥ ਮੂੰਹ ਕਾਲੇ ਹੈਨ॥ ਤੇ ਸੁਣ ਭਾਈ ਜੇ ਤੀਸਰੀ ਨਗਰੀ ਦੇ ਹੋਰ ਸਰੀ
ਰ ਮਨੁਖ ਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਮੂੰਹ ਸੂਰ ਦਾ ਹੈ ਸੋ ਉਨਾ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਚ ਦਾਨ ਨਹੀ ਕੀਤੇ ਤੇ
ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਨੀ ਹੰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਤੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਗੁਰੂ ਪੀਰ ਅਗੇ ਸਿਰ ਨਿਵ
ਇਆ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਮੂੰਹ ਸੂਰਾਂ ਦੇ ਹੈਨ॥ ॥ਤਾਂ ਫੇਰ ਅੰਗਦ ਨੇ ਕਹਾ ਜੀ ਇਕ ਨਗ
ਰੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਪਿਛਾ ਹੈਨ॥ ਤਾਂ ਓਨਾ ਕਹਾ ਭਾਈ ਓਨਾ ਲੋਕਾ ਅਗੇ ਮਾਤ ਲੋ
ਕ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਗਰੀਬ ਨੇ ਸੁਆਲ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਓਨਾ ਨੇ ਗੁਰੂ ਪੀਰ ਦੇ ਨਾਮ ਦਿਤਾ ਕੁਛ ਨ
ਹੀ ਤੇ ਸਗੋ ਮੂੰਹ ਫੇਰ ਲੀਆ ਤੇ ਕੁਛ ਜਬਾਬ ਨਾ ਦਿਤਾ ਇਸ ਤੇ ਓਹਨਾ ਦੇ ਮੂੰਹ ਪਿਛ
ਹਾ ਹੋ ਗਏ ਹੈਨ॥ ॥ਅੰਗਦ ਜੀ ਫੇਰ ਕਹਾ ਜੀ ਚੌਥੀ ਨਗਰੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ
ਧੌਣਾ ਵਿਚ ਕਿੱਲੇ ਠੁਕੇ ਹੋਏ ਹੈਨ ਸੋ ਕਹੋ ਤਾਂ ਓਨਾ ਕਹਾ ਸੁਣ ਭਾਈ ਉਨਾ ਮਾਤ ਲੋਕ
ਵਿਚ ਜਬ ਕਿ ਸੁਰਤ ਸੰਭਾਲੀ ਹੈ ਤਾ ਓਥੇ ਤੋ ਲੇਕਰ ਕਬੀ ਕਿਸੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ
ਜਾਂ ਧਰਮਸਾਲ ਜਾਂ ਸੰਤ ਸਾਧਾ ਅਗੇ ਕਦੀ ਮਥਾ ਨਹੀ ਟੇਕਿਆ ਹੰਕਾਰ ਕਰ
ਕੇ ਇਕ ਖਿਨ ਨਾਹੀ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇਆ ਤਾਂ ਓਨਾ ਦੀ ਧੌਣਾ ਵਿਚ ਕਿਲਾ ਠੁਕੀ ਗਿ
ਆ ਹੈ॥ ॥ਤਾਂ ਫੇਰ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਾ ਜੀ ਇਕ ਨਗਰੀ ਦੇ ਮਨੁਖਾਂ ਨੂੰ ਅ
ਪਸਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਵਾਲੀਆਂ ਵਢ ਵਢ ਕਰ ਖਾਦੀਆ ਡਿਠੀਆਂ ਹੈਨ
ਤਾ ਉਨ ਕਹਾ ਭਾਈ ਜੋ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਚ ਜਿਨ ਲੜਕੀਆ ਤੇ ਭੈਣਾ ਭਤੇਈ
ਆ ਭੂਪੀਜੀਆਂ ਦੇ ਟਕੇ ਲੈਕਰ ਖਾਧੇ ਹੈਨ ਸੋ ਉਨ ਕੋ ਵੱਢ ਵੱਢ ਖਾਈਦਾ ਹੈ
॥ਔਰ ਸੁਣੋ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਸਾ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਚ ਸਭ ਪੁੰਨ ਅਸਾ ਕੀਤੇ
ਹੈਨ ਤੇ ਸੁਆਸ ਸੁਆਸ ਰਾਮਨਾਮ ਜਪਿਆ ਹੈ ਪਰ ਇਕ ਅਸਾ ਧਰਮਸਾਲ ਮੇਂ
ਬੈਠ ਕਰ ਗਹਿਰਾ ਸਨਹੀ ਸੁਣੀ ਇਸ ਦੂਖਣ ਕਰਕੇ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸੀਨਿਰ

[illegible]ਸਫ਼ਾਈਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇਹਾਂ ਪਰ ਗਹਿਆਸਦੇ ਦੇਕੇ ਛੁਟਦੀਆਂਸਾਰ
ਕੈਂਚੀਪਰਵਾਰਸਾਨੂੰਕਰ ਦੇਂਦੇਹੈਨ ਏਹੀਦੇਖ ਲਗਾਂਦੇਦੇਹੈਨਕੇਤੁਸਾਂਰ
ਹਿਮਸਨਹੀਸੁਣੀ ਅਤੇਇਕ ਪਹਿਰ ਰਾਤ ਰਹਿੰਦੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾਦਰਸ
ਨਸਾਨੂੰਹੁੰਦਾਹੈ ਤਦ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀਕਹਾ ਭਾਈ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਪਾਸੋਂ
ਏਹੀਕੌਤਕ ਦੇਖਦਾ ਆਇਆਸਾਂ ਤੇਹੁਣਮੈ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਪਾ
ਸਜਾਣਾਹੈ ਤਾਂ ਸੁੰਨਸਮਾਧੀਆਂ ਕਹਾ ਭਾਈਤੁਸੀਅਖੀਆਂਮੀਟੇਜਦ
ਮੈਅਖੀਖੋਲੀਆਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਦੇਹਜ਼ੂਰ ਬੈਠਾਹਾ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਜੀਦੇਅਗੇਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇਜੀਕਹਾ ਬੰਦਾਸੁੰਨਸਮਾ
ਧੀਦੇਖੇਹੈਨੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਅੰਗਦਜੀਕਹਾ ਮਹਾਰਾਜਤੇਰਾਸਦਕਾਸੁੰਨਸ
ਮਾਧੀਮੈਦੇਖੇਹੈਨ ਤਾਂਇਕਦਿਨ ਸ੍ਰੀਬਾਬਾਜੀਤਲਵੰਡੀਗਏ ਤਾਂਬਾਬ
ਲਾਲੂ ਮਿਲਕਰ ਵੈਰਾਗ ਕਰਨ ਲਗਾ ਤੇਕਹਿਣਲਗਾਹੇਨਾਨਕਜੀ
ਪਿਤਾਕਾਲੂਤੇਅੰਮਾਂਜੀਬੀ ਦੋਨੋ ਚਲਗਏਹੈਨ ਤੇਤੁਸੀਮੇਰੇਬਾਂ
ਬੇਲੀਹੋਵਹੁ ਜੋਕੁਛ ਆਪਕਹੋਗੇ ਸੋਈਮੈਕਰਾਂਗਾਅਤੇਤੁਸੀਮੈਪਾ
ਸਰਹੋਅਤੇਜਾਵੋਨਾਹੀ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਚਾਚਾਜੀਅਸਾਂਤੁੰਬੀਚਲ
ਣਾਹੈਤੇਏ ਪ੍ਰੇਮ [illegible] ਤੁਸੀ ਤਾਂਚਾਚੇਲਾਲੂਕਹਾਹਛਾਨਾਨਕਜੀ
ਜੋਤੁਸਾਡੇਮਨਆਵੈ ਅਸਾਂਸੋਈਮੰਨਣੀਹੈਜੀ॥ ॥ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਪੰ
ਦਰਾ ੧੫ ਦਿਨਤਲਵੰਡੀਰਹਿਕੇ ਤੁਰਆਏ ਅਤੇਇਕਦਿਨਪਖੋਕੇਰੰ
ਧਾਵੇਕੇਚਲੇ ਤਾਂਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਬਾਲੇਕੇਕਹਾ ਸੁਣ ਬਾਲਾ ਹੁਣਤਾਂਤੂੰਪੁੰ
ਟਿਕਣਦੇਓ ਅਗੇ ਬਹੁਤ ਲਈਫਿਰਿਆਹੈ ਐਥੇਕੋਈਦਿਨਤਾਂ ਸਾਡੇ
ਪਾਸਵੀਟਿਕਣਦੇਹੁ ਬਹੁਤੇਰਾਹਫਿਰਲਿਆਜੇਹੁਣਸਾਡੀਗੁਜਰਾਨਤ
ਪੇਜੀਦੇਚਰਨਾਵਿਚ ਗੁਜ਼ਰਨਦੇਹੁ ਤਾਂਫੇਰਮੈਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀ ਸ੍ਰੀਗੁ
ਰੂਨਾਨਕਜੀਸੇਵਿਦਿਆਮੰਗੀ ਅਤੇਜੀਆਵਿਚਆਖਿਆਜੋਮਾਤਾ
ਜੀਠੀਕਆਖਦੀਹੈ॥ ॥ਤਾਂਫੇਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾ ਸੁਣ ਬਾਲਾਜੋ
ਬੈਰਹੋਗੇ ਸੋਸਾਡੇਪਾਸਹੀਰਹੋਗੇ॥ ॥ਤਾਂਮੈਕਹਾਗੁਰੂਜੀਹੁਣਚ
ਲਣਤੇਰਹਿਣ ਕਰਤਾਰਕੇਹਥਰਾਹੀਹੈ॥ ਤਾਂਫੇਰਮੈਕਹਾਹੇਦੀਨਦ
ਆਲਜੀ ਪਿਛੇਆਪਦੇ ਕਉਣਹੋਸੀ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕਹਾਸੁਣਬਾ
ਲਾ ਲਹਿਣਾਪੁਤ੍ਰ ਫੇਰੂਤ੍ਰੇਹਣ ਖਤ੍ਰੀਦਾਪੁਤ੍ਰਮਿਲੇਗਾ ਸੋਸਾਡੇਪਿਛੇਬ

[illegible] ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਿਰ ਧਈ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਸੀ ਚੰਦ ਤੇ ਲੱਖ ਮੀਦ ਸਹੋਰ ਨੌਰੇ
ਕਪੜੇ ਦੀਤਾਂ ਕਾਈ ਕਮੀ ਨਾ ਰਹਿਗੀ ਸੋ ਉਨ ਦੇ ਅਗੇ ਪਿਛੇ ਫਿਰਸੀ ਧਰਮੈ
ਦੀ ਵਸਤ ਹੈ ਸੋ ਤਾਂ ਲਹਿਣੇ ਦੀ ਹੈ ਇਤਨਾ ਸਬਦ ਸੁਣਦਾ ਹੀ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਅੰਗਦ ਜੀ ਫੇਰ ਸੇ ਤਿਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਚਲਿਆਂ ਰਿਆਸਾਂ ਤਾ ਫੇਰ ਪਿਛੇ ਕਰ
ਤਾਰ ਦੀ ਕਰਤਾਰ [illegible] ਹੋਇਆ ਹੈ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

॥ਤਾਂ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਪੁਛਿਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਕ
ਹੋ ਜੋ ਆਪ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੋ ਕਿਸ ਤਾਂ ਮਿਲੇ ਸਾਹੋ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦੇਵ
ਚ ॥ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸਾ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਨਵੇ ਸਿਰੇ ਦ
ਰਸਨ ਕਰਵਾਇਆ ਹੈ॥ ॥ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਤੇਰੇ ਅ
ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਵਿਚ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀ ਇਕ ਰੂਪ ਹੋ ਤੇ ਇਕਾ ਜੋਤਿ
ਹੋ ਅਤੇ ਜੋ ਮੈ ਆਪਣੀ ਅੱਖੀ ਡਿਠਾ ਹੈ ਸੋ ਮੈ ਕਹਿਆ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਤਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ [illegible] ਅਤੇ ਅਨੰਤ ਕਥਾ ਹੈਨ ਜਿਨ
ਦਾ [illegible] ਅਤੇ ਓਹ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਹੈਨ ਤੇ ਬੇਅੰਤ
ਕਾ ਅੰਤ ਨਾਹੀ ਤੇ ਹੁਣ ਆਪ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਇਕ ਆਪਣੇ ਮਿਲਾਪ ਦੀ ਤੇ ਇ
ਕ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਚਲਾਣੇ ਕੀ ਕਥਾ ਕਹੋ ਜੀ॥ ॥ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦੇਵ ਵਾਚ
॥ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਕਹਾ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮੈ ਦੇਵੀ ਪਰਸਣ ਸਮੇਟ
ਬਰ ਜਾਤੇ ਸਾ ਤਾਂ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ਸੁਣਿਆ ਜੋ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਬੇਦੀ ਇਥੇ ਰਹੰ
ਦੇ ਹੈਨ ਜਾ ਮੈ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਰੋਮ ਰੋਮ ਸਭ ਸੀਤਲ ਹੋਇ ਗਿ
ਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਪੁਛਿਆ ਭਾਈ ਕੌਣ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਕਿਥੇ ਨਾਮ ਕਿਆ
ਹੈ ਤੇ ਆਏ ਕਿਥੋ ਹੋ ਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕਿਸਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਕਹਾ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ
ਜੀ ਜੰਗਲ ਮਤੇ ਦੀ ਸਰਾਇ ਥੀ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੇ ਚਲਿਆ ਦੇਵੀ ਪਰਸ
ਣ ਤੇ ਨਾਮ ਲਹਿਣਾ ਹੈ ਤੇ ਫੇਰੂ ਤ੍ਰੇਹਣ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਜ
ਵ ਦੇਵੀ ਪਰਸ ਆਵੋ॥ ਤਾ ਮੈ ਅਗੋ ਕਹਾ ਜੋ ਆਪ ਦੂਣ ਜਾਣ ਤਾ ਰਹਿਬੂ
ਕਹੇ ਜਿਸ ਮਤਲਬ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਸੋ ਤਾ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾ ਬ

ਤੇਕਹਾਭਾਈਜੋਬੁਰੇਲਾਤੈਤੀਆਖੋਸੀਸੋਲੋਸੀਬਾਬੇਕਾਸੋਬਲੇਭਾਈ
ਬਾਲਾਮੇਰੇਸਰੀਰਦੇਬੰਧਨਛੁਟਗਏਤੋਜੋਮੈਂਗੁਰੂਜੀਨੇਕੇਤਾਜਾਂਦ
ਛਮੇਰੇਤਾਈਚੈਨਨਾਆਵਦੇਪ੍ਰਾਣਹਤਹੋਜਾਵਣੇਜੋਮੈਨੂੰਗੁਰੂਜੀਕਹਿਣ
ਧਰਜਾਹੁਤਾਂਮੈਜਾਂਵਾਂਨਾਹੀ॥ ਤਾਬਾਲੇਕਹਾਜੀਅੰਗਤਨਾਮਕਿਉਂਕ
ਰਹੋਇਆ ਭਾਲੂ ਅੰਗਦਜੀਕਹਾਬਾਲਾਜੀਮੈਤਾਂਆਪਕੇਸੀਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਸਾਹਿਬਜੀਦਾਸਰੂਪਕਰਜਾਣਦਾਹਾਂ॥ ਤਾਭਾਈਬਾਲਾਇ
ਕਦਿਨਮੈਂਗਉਆਵਾਸਤੇਘਾਸਦੀਪੰਡਸਿਰਤੇਚਾਇਆਂਦੀਤਾਮਾਤ
ਜੀਕਹਾਹੇਸੁਆਮੀਜੀਤੁਸੀਕਛਦਸੀਦਾਭਉਦੀਕਰਿਆਕਰੋਦੇਖੋਏਹਖ
ਡੀਦਾਪਈਹੈਤੇਏਸਦੇਕਪੜੇਬਹੁਤਖਰਾਬਹੋਏਹੈਨਤਾਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕ
ਹਾਸੁਣਮੂਲਸਧੀਏਏਹਚਿਕੜਨਹੀਏਹਕੇਸਰਕੰਬੂਹੈਤੇਏਹਖਰਾਬ
ਨਹੀਹੋਇਆ
ਹੈਤਾਂਮੈਨੂੰਸੀ
ਲਾਦਿਹਲੀਤਾ
ਹਣਤੇਰਾਨਾਮ
ਤੈਮੇ...
ਹੈ॥
ਤਸੁਣੇਭਾਈ
ਮਾਤਾਚੋਣੀਦ
ਲੇਕੇਸੀਗੁਰੂ
ਆਛਿਟੇਕਿਆ
ਹੋਰੀਬਾਨਿਦ੍ਰ

ਏਹਤਾਸੋਗਰਿਜ
ਬਾਬੇਜੀਨੇਬੁਰ
ਤੇਬਚਨਕਰਤੇਨੇ
ਅੰਗਦਹੋਇਆ
ਤੇਪੈਦਾਹੋਇਆ
ਇਕਦਿਨਦੀਬ
ਬਾਲਾਇਕਸਮੇ
ਹਾਂਪੁਤ੍ਰਾਂਨੂੰਨਾਲ
ਜੀਦੇਅਗੇਮਥ
ਤੇਕਹਿਣੇਲਗੀ
ਜੋਜੀਆਪਦੇਪੁ
ਤ੍ਰਪਾਸਹੀਬੈਠੇਹੈਨਅਤੇਤੁਸੀਹੋਰਨਾਂਨੂੰਵਰਸਉਂਦੇਹੋਏਹਗਲਭਲੀ
ਨਹੀਤਾਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਸੁਣਸੁਲਖਣੀਏਤੂੰਆਪਣੀਅਖੀਦੇਖਲੈਏ
ਕਓਥੇਚੂਹੀਮੁਈਪਈਸੀਤਾਂਗੁਰੂਜੀਵਡੇਬੇਟੇਨੂੰਕਹਾਏਹਲਗੋਹੇਚੂਹ
ਚੂਹੀਸੁਟਦੇਵਹੁਪੈਰਨਾਲਬਚਾਏਕੇਭਲੀਨਾਹੀਤਾਂਸਿਰੀਚੰਦਬੋਲਿ
ਆਏਹੋਜੋਏਹਿਸਟਭਤੇਰੇਦੇਖੇਹੈਨਖੰਡਾਦੇਕਦੂਰਤੇਲਕੜੀਆਦਿਕ
ਤੇਬਿਲੇਬਣਉਂਦੇਹੈਨਏਹਬਾਤਬੇਟੇਦੀਸੁਣਕਰਸੀਗੁਰੂਜੀਚੁਪਕ

ਰਕਹੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਿਤਨਕ ਚਿਰ ਬੀਤਿਆ ... ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਲਗੇ ਬੇਟਾ
ਏਹ ਚੂਹੀ ਮੋਈ ਪਈ ਹੈ ਇਸ ਨੂੰ ਪੈਰ ਨਾਲ ਟੂੰਬ ਕੇ ਚਾਇ ਸੁਟੋ ਕਿਤੇ ਜਾਇ
ਪਵੇ ਤਾਂ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਕਹਿਆ ਧੀਰਜ ਕਰੋ ਜੀ ਕੋਈ ਸਿਖ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ
ਸੁਟਾਇ ਦੇਂਦਾ ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਇ ਕੇ ਮੁਰਦੇ ਸੁਟਦੇ ਫਿਰੀਏ ਤੁ
ਸੀਂ ਭਿ ... ਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਸੇਰੀ ... ਕੀਤਾਂ ਮੇਰ ਸੇਤ ਰਾਹੀ ਕੀਤਾ ਓਹ ਚੂਹੀ ਕਿਤੇ ਦੂਰ ਜਾਇ
ਪਈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਣੇ ਲਗੇ ਸੁਣ ਮੂਲੇ ਧੀਏ ਏਹੁ ਆਪਣੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਨ
ਅਤੇ ਏਹੁ ਪਰਾਏ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈਨ ਏਹੁ ਮੇਰੇ ਕੀ ਵਸ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਦੇਵੇ ਓਹੀ
ਲੇਵੇ। ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈਨ।
।ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਕ ਦਿਨ ਮੈਂ ਹਭੀ ਪਾਸ ਆਹਾ ਤੇ ਭਾਈ ਬੁਢਾ ਭੀ ਆਹਾ
ਤੇ ਹੋਰ ਭੀ ਦੋ ਤਿਨ ਸਿਖ ਆਹੇ ਤਾਂ ਅਧੀ ਰਾਤ ਦੇ ਸਮੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਦੇਖ

ਭਾਈ ਬੁਢਾ ਰਾਤ ਕਿਤਨੀ ਕੁ ਰਹੀ ਹੈ
ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬੁਢੇ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹਾ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਰਾਤ ਤਾਂ ਅਧੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਕਹਾ ਨਹੀ ਰਾਤ ਪਹਿਰ ਹੈ ਤਿੰਨ ਵ
ਰ ਬਚਨ ਹੋਇ ਆਤੇ ਬੁਢਾ ਕਹੇ
ਰਾਤ ਅਧੀ ਹੈ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕ
ਹੈ ਰਾਤ ਪਹਿਰ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਤ ਭੀ
ਜਰੂਰ ਅਧੀ ਜੀ ਅਤੇ ਬੁਢੇ ਦੇ ਦਿ
ਲ ਵਿਚ ਸੀ ਭਈ ਮਾਹਿ ਭੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਕੀ ਦਿਹਲ ਬਹੁਤ ਕਰਦਾ ਅ
ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅੰਗਦ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਖੁ
ਸੀ ਨਹੀ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਏਸ ਬਾਤ ਦੇ ਭਰਮ ਦੂਰ ਕਰਣੇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਨੇ ਫੇਰ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਘਟ ਘਟ ਦੀ
ਜਾਨਣੇ ਵਾਲੇ ਬਚਨ ਕਰਤੇ ਭਏ ਹੇ ਪੁਰਖਾ ਤੂੰ ਦੇਖੁ ਰਾਤ ਕਿਤਨੀ ਕੁ ਹੈ ਤਾਂ
ਮੈ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲਿਆ ਤਾਂ ਮੈ ਅਛੀ ਤਰਾ ਦੇਖਿਆ ਤੇ ਰਾਤ ਅਧੀ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿ
ਆ ਜੀ ਰਾਤ ਅਧੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਣੇ ਲਗੇ ਪੁਰਖਾ

ਫੇਰ ਏਥੇ ਰਾਤ ਅਧੀ ਨਹੀ ਰਾਤ ਪਹਰ ਰਾਤ ਤੇ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਫੇਰ ਬਾਹਰ ਜਾ
ਇਕਰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤੀ ਭਈ ਰਾਤ ਤਾਂ ਅਧੀ ਹੈ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਦੇ ਹੈ
ਨ ਰਾਤ ਪਹਿਰ ਹੈ ਕਿਆ ਜਾਣੀਏ ਜੋ ਏਹ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੈਨ ਮਤਾ ਪੁਰਖਣ ਵਾ
ਸਤੇ ਕੋਈ ਬਾਤ ਕਰਦੇ ਹੋਵਨ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਗਤ ਗੁਰੂ ਹੀ ਜਾਣੈ ਏਹ ਵਿਚਾਰ
ਕਰਕੇ ਮੈ ਆਖਿਆ ਹੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜੀ ਅਗੇ ਮੈ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਸਾਂ ਤੇ ਨੀ
ਦਰ ਦੀ ਖੁਮਾਰੀ ਵਿਚ ਦੇਖ ਆਇਆ ਸਾ ਅਤੇ ਮਹਾਰਾਜ ਜੀ ਮੈ ਆਪ ਦੇ ਪ੍ਰ
ਸਤੂਰ ਬੋਲਿਆ ਹੈ ਸੋ ਦੀਨ ਬੰਧੂ ਜੀ ਮੇਰੀ ਭੁਲ ਬਖਸਨੀ ਜੀ ਮੈ ਬਹੁਤ ਭੁਲ
ਗਿਆ ਹਾਂ ਜੀ ਤੇ ਰਾਤ ਤਾਂ ਜਿਤਨੀ ਆਪ ਬਿਤਾਈ ਹੈ ਉਤਨੀ ਬੀਤ ਗਈ ਹੈ॥
ਅਤੇ ਜਿਤਨੀ ਆਪ ਰਖੀ ਹੈ ਉਤਨੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਏਹ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕੇ ਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਕਰੀ॥ ਅਤੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਦੇਖ ਭਾਈ
ਬੁਢਾ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਾਨੂੰ ਭਾਂਵਦੀ ਹੈ ਇਸ ਦੇ ਉਪਰ ਕਰਤਾ
ਰ ਦੀ ਖੁਸੀ ਹੈ ਇਹ ਬਾਤ ਸੁਣ ਕੇ ਭਾਈ ਬੁਢੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ॥

ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥

॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਹੇ ਹੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਪਰਮ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕੇ ਅਤੇ ਜੋ ਜੋ ਚਰਿਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਆਪ ਨੇ ਦੇਖੇ ਹੈਨ ਤੇ ਸੁਣੇ ਹੈਨ ਸੋ ਅਸਾ ਆ
ਪ ਦੀ ਰਸਨਾ ਤੇ ਸ੍ਰਵਣ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਏਸੋ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਆਪਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸੰਗ
ਤ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸੁਣਾਏ ਹੈਨ॥ ਅਤੇ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ॥ਇਕ
ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਬਿਰਾਜੇ ਹੂਏ ਥੇ ਅਤੇ ਆਖਨ ਲਗੇ ਮੇਰੇ
ਕਉ ਸੁਣ ਪੁਰਖਾ ਰਾਤ ਹੈ ਕੇ ਦਿਨ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਆਖਿਆ ਹੇ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ਜੀ ਆਪ
ਦੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਰਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਪੁਰਖਾ ਦਿਨ ਹੈ ਰਾਤ ਨਹੀ ਤਾਂ ਤੇ ਹੇ ਭ
ਈ ਬਾਲਾ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਕਹਾ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਹੇ ਮਹਾਰਾਜ ਮੈ
ਭੁਲਾ ਹਾਂ ਜੋ ਦਿਨ ਨੂੰ ਰਾਤ ਕਹਿਆ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਫੇਰ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਆਗਿ
ਆ ਕਰੀ ਹੇ ਪੁਰਖਾ ਜੋ ਦਿਨ ਹੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸਾਡੇ ਚਾਦਰੇ ਧੋ ਲਿਆਉ ਤਾਂ ਤੇ ਹੇ ਭਾ
ਈ ਬਾਲਾ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨ ਕੇ ਦੋ ਵੇ ਚਾਦਰੇ ਲੈ ਕਰ ਜਦ ਕਰਤਾਰ
ਪੁਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਦੁਪਹਰ ਦਿਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਹੀ ਹੈ ਜਦ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ
ਚਾਦਰੇ ਧੋਇ ਚੁਕਾ ਤੇ ਗਾਂਮ ਵਿਚ ਆਇਆ ਤਾਂ ਫਿਰ ਤਰਾ ਰਾਤ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਕਹੁ ਪੁਰਖਾ ਰਾਤ ਹੈ ਜੀ ਕੇ ਦਿਨ ਹੈ

ਤਾਨੂੰ ਆਖਿਆ ਆਖਿਆ ਜੀ ਆਪ [illegible] ਜੋ ਰਿਦੈ ਹਾਰ [illegible]
ਪੂਰਨ ਕਿਹਾ ਵਿਚ ਹੈਨ ਜੋ ਚਾਹੋ ਸੋ ਕਰੋ ਜੀ ਏਹ ਸੁਣਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੇਰੇ [illegible]
ਸੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਕਹਾ ਪੁਰਖਾ ਨਿਹਾਲ ਹੈ ਤੇਰੇ ਪਰ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਹੈ॥ ॥

॥ਸਾਖੀ [illegible] ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨਾਲ ਹੋਰ ਹੋਈ॥

॥ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਰੋ [illegible] ਲਾ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਬ
ਹੁਤ ਸੰਗਤਾਂ ਆਈਆਂ ਅਤੇ ਸੰਗਤ ਕੁਲ ਪੰਜ ਹਜਾਰ ਅਕੱਠੀ ਹੋਈ ਤੇ ਐਸੀ ਬ੍ਰਿਤ
ਹੋਈ ਜੋ ਐਸੀ ਬਰਖਾ ਹੋਈ ਜੋ ਤਿਨ ਦਿਨ ਤੇ ਤ੍ਰਿਲਾਤ ਬਰਖਾ ਹਟੀ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਜਲ ਹੀ
ਜਲ ਹੋਇ ਗਿਆ ਤੇ ਲੋਕ ਬਹੁਤ ਬਿਆਕਲ ਹੋਏ ਪਰ ਅਜੇਹੀ ਬਰਖਾ ਹੋਈ ਕਿ ਏਹ ਗੱ
ਦ ਰਹੀ ਅਤੇ ਤੀਸਰੇ ਦਿਨ ਘਟਾ ਫਟੀ ਤਾਂ ਸਿੱਖਾਂ ਨੇ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਸਚੇ
ਪਾਤਸਾਹ ਸੰਗਤ ਬਹੁਤ ਭੁਖੀ ਹੈ ਤੇ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਜੀ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦ ਜਲਦੀ
ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਬਚੇਗੀ ਜੇਕਰ ਜਲਦੀ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਕ੍ਰਿ
ਰਪਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਵਡੇ ਪੁੱਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਨੂੰ ਸਦਵਾ
ਇਆ ਤੇ ਕਹਿਆ ਬੱਚਾ ਬਾਹਰ ਜਾਇਕਰ ਜੋ ਕਿਕਰ ਖੜੇ ਹੈ ਓਨਾ ਦੇ ਉਪਰ ਚੜ੍ਹ
ਕਹ ਲੂਣਕੇ ਮਠਿਆਂ ਤੇ ਪਕਵਾਨ ਛਤੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸੰਗਤ ਕੋ ਛਕਾਓ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਚੰਦ
ਨੇ ਕਹਾ ਕੇ ਪਿਤਾ ਜੀ [illegible] ਜਾਇਕੇ ਕਦੀ ਕਿਕਰਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਮਠਿਆਈ ਲਗੀ ਹੈ ਕੇ ਕ
ਦੀ ਭੋਜਨ ਦਰਖਤਾਂ ਕੋ ਲਗੇ ਹੈਨ॥ ॥ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਲਖਮੀਦਾਸ
ਨੂੰ ਸਦਿਆ ਤੇ ਆਖਿਆ ਹੇ ਬੇਟਾ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਤੇ ਜਾਇਕੇ ਸੰਗਤ ਕੋ ਕਿਕਰ ਹਲੂਣਕੇ ਭੋ
ਜਨ ਛਕਵਾਇ ਲਿਆਉ ਤਾਂ ਅਗੋਂ ਲਖਮੀਦਾਸ ਦੀ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ ਦੇਖੋ ਜੀ ਕਦੀ ਕਿਕ
ਰਾਂ ਨੂੰ ਮਠਿਆਈਆਂ ਲਗੀਆਂ ਹੈਨ॥ ॥ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਮੇਰੇ ਵਲ ਦ੍ਰਿਸ
ਟੀ ਕੀਤੀ ਤੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਕੇ ਪੁਰਖਾ ਤੂੰ ਜਾਹੁ ਜਾਇਕੇ ਸੰਗਤ ਕੋ ਪ੍ਰਸਾਦ ਛਕਾਉ ਕਿਓਂਕੇ
ਤੈਨੂੰ ਸਭ ਸੰਗਤ ਦਾ ਅੰਗਦ ਨੀ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਸੰਗਤ ਬਹੁਤ ਭੁਖੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇਂ ਭ
ਈ ਬਾਲਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਬਚਨ ਮੰਨਕੇ ਤੇ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਤੇ ਸਭ ਸੰਗ
ਤ ਕੋ ਬੁਲਾਇਕਰ ਅਕੱਠੀ ਕੀਤਾ ਤੇ ਆਪ ਐਸੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਆਖਕੇ ਕਿਕਰ ਉਪਰ ਚ
ੜ੍ਹਕੇ ਹਲੂਣ ਮਾਰਿਆ ਜਾਂ ਹਲੂਣ ਲਗਾ ਤੇ ਛੱਤੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਭੋਜਨ ਡਿਗ ਪਏ ਤੇ
ਲਡੂ ਪੇੜੇ ਜਲੇਬੀ ਵਰਫੀ ਹੋਰ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਮਠਿਆਈ ਗਿਰੀ ਤੇ ਲੋਕ ਜੰਗ
ਤ ਕੇ ਲਗੇ ਛਕਣ ਸਭ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੋ ਨਾਲ ਲੈ ਕਰਕੇ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਆਏ ਤੇ ਚਰਨ ਬੰਦਨਾ ਕਰੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਮੇਤ ਸੰ

ਗਤਦੇਮੇਰੇਕੋਦੇਖਕਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀਕਰਕੇ ਏਹ ਬਚਨਕੀਤਾ ਪਰਖਾ ਤੂੰਨੇਪਾ
ਲੈਹੈ ਅਤੇਸਭਸੰਗਤਕੋਮਗਰ ਲਾਈਹੈ ਤੈ ਸੰਗਤਦੀਭੀਕਾਮਨਾ ਪੂਰਨਕੀਤੀ
ਹੈ ਤਾਂ ਸਭੁਸੰਗਤਮਬਾਰਕਿਆਤੇਦਿਦਿਆਹੋਈ ਤੇਸੁਣ ਭਾਈਬਾਲਾਮੇਰੇ
ਕੋਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਜੋਤਨਾਲਜੋਤੀਮਲਾਇਲਿਆ ਤੇਖੁਸੀਕੀਤੀ ਅਤੇਮੈਂ
[illegible] ਕਰਹਿਣਧੰਨਹੈ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੀ ਕਮਾਈ॥ ॥

॥ਆਗੇਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥

॥ਤਾਂ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਹੈ ਸੁਣਭਾਈਬਾਲਾ ਇਕਦਿਨਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇ
ਵਜੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰਵਿਚਤੁਰੇਜਾਨਪਰ ਦੋਵੇਂਸਾਹਿਬਜਾਦੇਭੀਨਾਲਥੇ ਅਤੇ ਭਾ
ਈ ਲਹਣਾ ਤੇਮਹਭੀਹਾਜਰਥਾ ਅਗੇਗਏਤਾਂਏਕ ਚਬੱਚਾ ਗੰਦੇਪਾਣੀਵਾਲਾਸੀ
ਪਰ ਸਾਰੇ ਸਹਰਦਾ ਗੰਦਾਪਾਣੀ ਉਸਦੇਵਿਚੋਂਦੀਜਾਂਦਾਸੀ ਤੇਮਹਾਂਰਾਜਦੇਹਥਕ
ਟੋਰਾਸੀ ਸੋ ਵਿਚ ਸਟਦੀਤੋਨੇ ਤੇਵਡੇਪੁਤ੍ਰਨੂੰਆਖਣਲਗੇ ਸ੍ਰੀਚੰਦ ਏਹਕਟੋਰਾ
ਕਢਲਿਆਓ ਤਾਂਸ੍ਰੀਚੰਦ ਬੋਲਿਆ ਕਿਐਸੇਗੰਦੇਚੁਬੱਚੇਵਿਚਕਿਉਂਵੜੀਏਕੋਈਕਟੋ
ਰਿਆਦਾਪਾਟਾਹੈਪਰੋਹੋਰਲੈਲੈਣ ਤਾਂਫੇਰਲਖਮੀਦਾਸਨੂੰਕਹਿਆਪੁਤ੍ਰਕਟੋ
ਰਾਕਢਲਿਆਓ ਤਾਂਓਹ ਬੋਲਿਆ ਕੋਈਆਂਉਦਾਹੈਤਾਂਕਢਾਲਦਾਂਗੇ ਤੁਸੀਜੋਹਣਾਂਕੋ
ਮਹਨ ਕਰਦੇਹੋ ਕਿਤਾਂਕਰੋ ਕੁਛਕਟੋਰੇਨਾਲ ਨੇਹੁਲਗਾਹੋਇਆਹੈ ਫੇਰਕਢਾਇ
ਲਿਆਂਗੇ॥ ਤਾਂਫੇਰਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਮੇਰੀਤਰਫ ਇਸਾਰਾਕੀਤਾ ਤਾਂਮੈਂ ਵੜ
ਮਾਹੀ ਓਹਕਟੋਰਾਕਢਲਿਆਂਦਾ ਪਰ ਸਿਰਪੈਰਾਤੀਕਰ ਚਿਕੜਨਾਲਭਰਗਿਆ
ਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀ ਦੇਖਕਰ ਕਹਾ ਬੱਚਾ ਲਹਿਣਿਆਂ ਤੂੰਭੀਛਲੇਹਣਾਹੈ ਤੇ ਅਸਾਂਤੇ
ਦੇਣਾਹੈ ਅਤੇਬਾਬੇਜੀ ਬਹੁਤਖੁਸੀਕੀਤੀ॥ ਅਗੇਭਾਈਬਾਲਾ ਭਾਵੇਂਤੁਸੀਂ
ਨੇਤੇਭੁਲਾਵੇਨਮੈਨੋਂ ਅਸਾਤੇਤਾਂਗੁਰੂਜੀਐਸਤਰਾਂਖੁਸੀਕੀਤੀਹੈ॥ ॥ਤਾਂਅਗੋ
ਬਾਲੇਕਹਾਹੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀ ਏਹਜੋਕੁਛਆਪਨੇਕਹਿਆਹੈ ਸੋਸਭ ਸਚ
ਕਹਿਤੇਹੋ॥ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਹਾ ਸੁਣਭਾਈਬਾਲਾ ਏਹ ਜੋਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕੇਬਚਨਹੈਨ ਜੋਸਿਖ ਸੁਣੇਗਾ ਪ੍ਰੇਮਕਰਕੇ ਤੇਜੋਸੁਣਾਵੇਗਾ ਪ੍ਰੀ
ਤਕਰਕੇ ਅਤੇ ਸਤਕਰ ਜਾਣੇਗਾ ਉਸਦੇ ਅੰਗਣ ਪਾਪ ਸੰਪੂਰਨ ਧੋਤੇਜਾਵ
ਣਗੇ ਅਤੇ ਖੁਲੀ ਬੰਧਨੀ ਦਰਗਾਹਮੇ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇਜਿਥੇ ਸ੍ਰੀਬਾਬੇ
ਨਾਨਕਜੀਜਾਵਨਗੇਸੋਈ ਥੇਹੀਓਹਭੀਸਿਖਜਾਇਪਹੁਚੇਗਾ ਫਿਰ ਜਨ
ਮ ਮਰਨਦੇ ਰਹਿਤ ਹੋਇਜਾਵੇਗਾ ਤੇਜੋਮੰਗੇਗਾ ਸੋਬਾਸਨਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਪ੍ਰ

ਪ੍ਰਸ਼ਨਕਰਰੇ।। ਤਾਂਭਾਈਬਾਲੇਕਹਿਆਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀ ਤੇਰੇਵਿਚਤੇਸ੍ਰੀਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਵਿਚਭਰਮਭੇਦਕੋਈਨਹੀਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਹਾਸੁਣਭਾਈ
ਬਾਲਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀ ਕਰਨਕਾਰਨ ਜੋਤੀਸਰੂਪ ਅਤੇਅਸੀਂਉਸਦੇਕੀ
ਤੇਹੋਏਹਾਂ।। ਅਤੇਪ੍ਰਹਲਾਦ ਤੇ ਧ੍ਰੂ ਤੇ ਦਤਾਤ੍ਰੇਹ ਜਨਕਰਾਜਾਏਹੁਪੂਰਨਭ
ਗਤਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਦੇਹੋਏਪਰਊਰੇਹੀਰਹੇ।। ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਹਾਹੇ
ਭਾਈਬਾਲਾ ਜਿਸਦਿਨ ਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟੀਕੋਲੀਣਕਰਨਗੇਏਹੁ
ਸਭਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀਕੀ ਜੋਤ ਨਾਲਮਿਲਜਾਵਣਗੇ ਅਤੇਜਿਨਸਿਖਾਂਤੇਸ੍ਰੀ
ਗੁਰਦੀਉਪਮਾਨਹੀਕੀਤੀ ਤੇਸਿਖਨਹੀਬਨੇਤੇਉਪਦੇਸਨਹੀਲੀਆਤੇਕਿਸੇ
ਦੀਬਾਛਨਹੀਲੀਤੀ ਸੋਰਾਮਕਬੀਰੇ ਭੇਦਨਭਾਈ ਸੋਨਿਰੰਕਾਰਨਾਲਮਿਲਦੇ
ਹੈਨਪਰਸਿਖਨਿਰਮਲਓਹਹੈਨ ਜਿਨਾ ਗੁਰੂਤੋਬਿਨ ਹੋਰਨਹੀਕੁਛਜਾਤਾ
ਅਤੇਗੁਰੂ ਨਿਰਮਲਓਹਹੈਨ ਜੋਸਿਖਾਂਦੀਆਂਕਾਰਾਂ ਭੇਟਾਂਨਹੀਲੈਂਦੇ ਅਤੇਜੋਗੁਰੂ
ਹੋਇਕਰਤੇਮਲੀਨਬਿਵਹਾਰ ਵਾਲੇਦਾ ਅਹਾਰ ਖਾਏ ਸੋਗੁਰੂਵੀਮਲੀਨਹੋ
ਇਜਾਂਦਾਹੈ ਅਤੇਸਿੰਖਮਲੀਨਓਹਹੈ ਜੋਗੁਰੂਜੀਕੇਵਾਕਾਂਤੇਨਾਤੁਰੇਤੇਸੁਣਭਾ
ਈਬਾਲਾਏਹੁਨਜਰ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਨੇਸ੍ਰੀਕਰਤਾਰਜੀਸੇਂਪਾਈਹੈ ਨਹੀਤਾਂਭਲੇ
ਭਲੇਗੁਰੂ ਸਿੰਖਾਂਦੀਆਂ ਭੇਟਾਦੇਖਕਰਭੁਉਦਲਜਾਂਦੇਹੈਨ ਤੇਸਾਬਤ ਨਹੀਰ
ਹਿੰਦੇ ਹੇਭਾਈਬਾਲਾ ਤੁਹਾਡੇਉਪਰ ਕਰਤਾਰਦੀ ਬਹੁਤ ਮਿਹਰ ਬਾਨੀਹੈਕਿਉ
ਕੇਤੁਸਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਧਰਤੀਦਾ ਸੈਲ ਸੰਗਗੁਰੂਜੀਕੇਕੀਤਾਹੈ ਏਸਕਰਕੇ।।

।।ਅਗੇਸਾਖੀਚਲਾਣੇਕੀਲਿਖੀ।।

।।ਤਾਂਭਾਈ ਬਾਲਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਅੰਗਦਜੀ ਪਾਸੋ ਏਹ ਸਾਖੀਆਂ ਸੁਣੀਆ ਤੇਬ
ਹੁਤਪ੍ਰਸਿੰਨਹੂਆ।। ।।ਭਾਈਬਾਲਾਵਾਚ।। ।।ਹੇਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀ
ਹੁਣਆਪਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਦੇ ਚਲਣੇਦੀਸਾਖੀਸੁਣਾਓ
ਜੀਜੋਸ੍ਰੀਮਹਾਰਾਜਜੀ ਜੋਤੀਜੋਤਕਿਸਤਰਾ ਸਮਾਏਹੈਨ।। ਜਾਂਭਾਈ
ਬਾਲੇਏਹੁ ਪ੍ਰਸਨਕੀਤਾ ਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅੰਗਦ ਜੀਕਹਿਣੇਲਗੇਸੁਣੋਭਾਈਬਾ
ਲਾਸ੍ਰੀਮਹਾਰਾਜਦੇਚਲਾਣੇਦੀਸਾਖੀਭਾਈਬੁਢੇਪਾਸੋਪੁਛੋ ਕਿਓਕੇਇਸਤਰ
ਆਪਕੋਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀ ਤਿਲਵੰਡੀਭੇਜਦਿਤਾਸੀ ਤੇਉਸੇਤਰਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਚਲ
ਣੇਦੇਵਖਤਮੇਰੇਕੋ ਖਡੂਰਮੇ ਭੇਜਦੀਆਬਾ ਤੇਪੀਛੇ ਭਾਈ ਬੁਢਾਜੀ ਏਹਚ
ਰਿਤ੍ਰਦੇਖਿਆਹੈ ਸੋਭਾਈਬੁਢਾਜੀਪਾਸੋਸਰਵਣਕਰੋ।।ਤਾਂਭਾਈਬਾਲਜੀਕ

ਹੇ ਹੇ ਭਾਈ ਬੁਢੇ ਜੀ ਆਪ ਪੂਰਨ ਸਿਖ ਹੋ ਤੇ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਖਾਸ ਕਰ
ਕੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹੋ ਸੋ ਆਪ ਸਾਡੇ ਉਪਰ ਮੇਹਰਬਾਨੀ ਕਰਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ
ਚਲਾਣੇ ਦੀ ਸਾਖੀ ਸੁਨਾਓ ਜੀ॥ ॥ਭਾਈ ਬੁਢਾ ਜੀ ਵਾਚ॥
ਹੇ ਭਾਈ ਸਿਖਾ ਇਕ ਦਿਨ ਦੀ ਬਾਤ ਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਪਿਤਾ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਾ
ਹੇ ਬੇਟਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਾਨੂੰ ਪਿਤਰਾਂ ਨੇ ਸੁਪਨੇ ਮੇਂ ਕਹਾ ਹੈ ਹੇ ਕਾਲੂ ਤੂੰ ਦੇਵ ਲੋਕ ਨੂੰ ਆਉ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜਹਾਂ ਆਪ ਦੀ ਇਛਾ ਹੋਵੇ ਤਹਾਂ ਚਲੀ
ਐ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕਾਲੂ ਨੇ ਕਹਾ ਬੇਟਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਅਸੀ ਸਰੀ
ਰਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਹਾਂ ਮਰਨਾ ਤੇ ਜਨਮਣਾ ਦੇਹ ਦਾ ਧਰਮ ਹੈ ਤੇ ਅਸੀ ਸਾਖੀ ਹਾਂ ਅਤੇ
ਤੁਸਾਡੇ ਦਰਸਨ ਦੀ ਅਭਿਲਾਖਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਤੁਸੀ ਦੇਵ ਲੋਕ ਧਾਮ ਨੂੰ ਚ
ਲੋ ਅਸੀ ਭੀ ਆਏ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ॥ ॥ਤਾਂ ਮਹਿਤੇ ਕਾਲੂ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਏਹ ਬਚਨ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਾ ਸੁਣ ਕਰ ਸਭ ਸਾਮਗ੍ਰੀ ਮੰਗਵਾਇ ਕੇ ਅਧੀ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਤੇ ਲਖਮੀ ਦਾਸ
ਦੁਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਅਧੀ ਪੁੰਨ ਕਰ ਦਿਤੀ ਅਤੇ ਰਾਵੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਉਪਰ ਬੈਠ
ਕਰ ਪਦਮ ਆਸਣ ਧਾਰਨ ਕੀਆ ਅਤੇ ਪੌਣ ਰੋਕ ਕੇ ਤੇ ਸਦਾ ਹੀ ਆਤਮ ਪ੍ਰਕਾ
ਸ਼ ਚਲਾਇਕੇ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਰੰਧ੍ਰ ਨਾਟਕਾ ਫੋੜ ਕਰ ਦੇਹ ਕੋ ਤਿਆਗੀ ਅਤੇ ਜਦ
ਕਾਲੂ ਨੇ ਦੇਹ ਤਿਆਗੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਸਸਕਾਰ ਤੇ ਲੈ ਕਰ ਸਭ ਦਿਹਾ
ੜ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਕਪੜੇ ਤੇ ਗਾਂਈ ਤੇ ਭੋਜਨ ਖੁਵਾਏ ਤੇ ਪਿਤ੍ਰ
ਦੇ ਅਰਪਣ ਵਾਸਤੇ ਸਭ ਕੁਛ ਅਭਿਆਗਤਾਂ ਕੋ ਦਾਨ ਦੀਏ॥ ਔਰ ਵੇਦ ਰੀ
ਤੇ ਕੁਲਾਰੀਤ ਦੇਸਾਚਾਰ ਸਭ ਰੀਤਾਂ ਤੇ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਕੇ ਵਰਤਾਇਆ ਤੇ
ਫੇਰ ਰਾਤ ਦਿਨ ਦੇ ਬਾਦ ਮਾਤਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਆਗਨ ਕਰੇ ਪਰ ਉਸੀ ਤਰ
ਐਰਾਵਤੀ ਕੇ ਕਿਨਾਰੇ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਕਾ ਸਸਕਾਰ ਵੇਦ
ਰੀਤ ਕੁਲਾਰੀਤ ਦੇਸਾਚਾਰ ਦੇ ਮੂਜਬ ਕਰੀ ਬੜੇ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਅਰ ਪਾਠ ਕੀਰਤ
ਨ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇ ਅਤੇ ਸੰਗਤਾਂ ਆਵਨ ਤੇ ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਤੇ ਮਨ ਭਾਵਤ ਫਲ ਪਾਏ
ਪਾਇ ਆਪੋ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਜਾਵਨ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜੋ ਆਵਨ ਸਭ ਕੋ ਸਤ ਨਾ
ਮ ਕਾ ਉਪਦੇਸ ਦੇਵਨ ਤੇ ਕਹਿਨ ਭਾਈ ਸਤ ਬੋਲਣਾ ਤੇ ਧਰਮ ਦੀ ਕਿਰਤ ਕਰਨੀ
ਅਤੇ ਸਿਖ ਸਾਧ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ॥ ॥ਔਰ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਦ
ਰਬਾਰ ਦੇ ਵਿਚ ਇਕ ਪਿਪਲ ਸੀ ਤੇ ਉਸ ਪਿਪਲ ਦੇ ਹੇਠ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਮੰਜੀ ਵਿ
ਛੀ ਹੋਵੇ ਉਸ ਮੰਜੀ ਦੇ ਉਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ

ਦੇਸਰ ਇਕ ਕਮਲੀਆ ਨਾਮ ਟਹਿਲੀਆ ਆਹੀ ਤੇ ਰਹਿਆ ਕਰੀਆਦਾ ਘਾਸ ਲਿਆ
ਵੀਸੀ ਅਤੇ ਇਕ ਦਿਨ ਕਮਲੀਆ ਘਾਸ ਲੈਣੇ ਕਉ ਗਿਆ ਤੇ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਜੋ
ਬਣ ਵਿਚ ਤਿਨ ਜੋਗੀਸਰ ਸੰਤ ਹੋਏ ਹੈਨ ਉਨਾ ਕਮਲੀਏ ਕਉ ਸਦਿਆ ਤੇ ਕਹਾ ਕ
ਮਲੀਆ ਓਹ ਚੀਜ ਮਿਟੀ ਦੀ ਜਾ ਤਾਸਾਨਿਆਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਲੈਜਾਹੁ ਤਾਂ
ਕਮਲੀਆ ਬੋਲਿਆ ਭਾਈ ਮੈ ਨਾ ਲਜਾਊ ਲਗਾ ਲੈਜਾਂਦਾ ਹਾ ਤਾਂ ਉਨਾ ਸੰਤਾਂ
ਵਿਚ ਇਕ ਸਾਧ ਨੇ ਕਮਲੀਏ ਦੀ ਦਾੜੀ ਪਕੜ ਕੇ ਇਕ ਬੂਟਾ ਘਾਸ ਦਾ ਫੜ ਕੇ
ਹਿਲਾਇਆ ਤਾਂ ਓਥੇ ਘਾਸ ਦਾ ਢੇਰ ਲੱਗ ਗਿਆ ਤਾ ਕਮਲੀਏ ਨੂੰ ਕਹਿਣ
ਲਗੇ ਭਾਈ ਜਿਤਨਾ ਚੁਕ ਸਕਦਾ ਹੈਂ ਉਤਨਾ ਚੁਕ ਲੈ ਤਾਂ ਕਮਲੀਏ ਨੇ ਘਾਸ ਲਿ
ਆਇ ਸੁਟਿਆ ਤੇ ਓਹ ਚੀਜ ਮਿਟੀ ਦੀ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਚਾਇ ਸੁਟੀ ਅਤੇ
ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਕਮਲੀਆ ਉਤਾਵਲਾ ਹੀ ਮੁੜ ਆਇਆ ਹੈਂ ਤੇ ਘਾਸ ਕਿਸੇ ਦਾ

ਚੁਕਲਿਆ ਦਾ ਹ ... ਈ ਤਾ ਕਮਲੀਏ
ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਸਚੇ ਪ ... ਤਸਾਹੁ ਜੀ ਘਾਸ
ਕਿਸੇ ਦਾ ਚੁਰਾਇ ... ਨਹੀ ਆਂਦਾ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਤੂ ... ਈ ਏਸੇ ਕਰਕੇ ਅ
ਸਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ... ਚੁਕ ਆਂਦਾ ਹਈ
ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਆਂ ਗਲੂ ... ਆਂ ਤੂੰ ਨਾ ਪਾਵਤ
ਫੇਰ ਕਮਲੀਏ ਨੇ ... ਕਹਾ ਜੀ ਬਾਹਰ ਉ
ਜਾੜ ਵਿਚ ਤਿਨ ... ਸਾਧ ਹੈਨ ਉਨਾਨੇ
ਏਹੁ ਮਿਟੀ ਦੀ ਚੀ ... ਜ ਦਿਤੀ ਹੈ ਅਤੇ
ਕਹਿਓ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ... ਜੀ ਕੋ ਸਨਿਹਾ ਦੇ
ਦੇਣਾ ਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ... ਜੀ ਅਗੋ ਕਹਾ ਕ
ਮਲੀਆ ਸਾਡਾ ਸਨਿਹਾ ਆਂਦਾ ਹਈ ਤਿਨ ਵਾਰੀ ਏਹੋ ਈ ਬਚਨ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਤ
ਫੇਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਕਮਲੀਆ ਸਧਾਰਣ ਨੂੰ ਸਦਾ ਲਿਆਉ ਏਹੁ ਆਖ ਕੇ ਚੌ
ਥਾਈ ਆਂ ਤੇ ਮੈਦਾ ਦਾ ਵਣ ਲੈ ਕੇ ਛੇਤੀ ਆਵੇ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਪਸਾਦ ਦੀ ਸਧਾ
ਰਣ ਦੇ ਘਰੋਂ ਖਾਂਦਾ ਸੀ ਤੇ ਚਾਦਰਾ ਵੀ ਸਧਾਰਨ ਦੀਆਂ ਪਾਹਿਨਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਮਲੀ
ਏ ਸਧਾਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇ ਕਹਾ ਚਲ ਸਧਾਰਨਾ ਤੈ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਸਦਦੇ ਹੈ ਦੋ ਥਾਈਆਂ ਤੇ
ਮੈਦਾ ਵਣ ਲੈ ਕੇ ਛੇਤੀ ਚਲ ਤਾ ਸਧਾਰਨ ਨੇ ਕਹਾ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਟੀ ਖਲਵਾ ਤਾਕ

ਮਲੀਏ ਕਹਾ ਭਾਈ ਦੁਕਮਲੀ ਪਰ ਪਾਇਕੇ ਤੇਰ ਕਮਲੀਆਂ ਸਧਾਰਨ ਲੈ
ਆਈਆਂ ਤਾਂ ਸਧਾਰਨ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਅਰਦਾ
ਸ ਕੀਤੀ ਓਸ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਜੀ ਉਤਾਵਲ ਸਾਂਦੀਆਂ ਸੇ ਤਾਂ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ
ਸਧਾਰਨ ਕਮਲੀਆਂ ਦਰਗਾਹਿ ਦੇ ਜਾਵਣ ਦਾ ਸਾਨੀਹਾਂ ਲੈ ਆਈਆਂ ਹੈ ਸੋ ਤੂੰ
ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਚਲ ਦੇਵੇਂ ਬੇਲੇ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਸੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਤੇ ਸਧਾਰਨ ਦੋਵੇਂ ਬੇਬੇਗ
ਏ ਤੇ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ ਖੇਤ ਅਠ ਦਿਨਾਂ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਖੇਤ ਮੇ ਜਾਇਕੇ ਕਹਾ ਸਧਾਰ
ਣਾ ਏਹੁ ਜਾਹਗਾ ਕਹੀ ਕਹੇ ਤਾਂ ਸਧਾਰਣ ਨੇ ਕਹਾ ਜੀ ਜਾਹਗਾ ਸੁੰਦਰ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾ
ਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਸਧਾਰਨਾ ਸਾਡੀਆਂ ਲਕੜੀਆਂ ਏਥੇ ਪਾਉਣੀਆਂ ਪਰ ਕਹਿਣਾ ਕਿ
ਸੇ ਨੂੰ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਘਰ ਆਏ ਤੇ ਕਹਾ ਸਧਾਰਨ ਸਾਡੀਆਂ ਚਾਦਰਾਂ ਧੋ
ਇ ਲਿਆਉ ਤਾਂ ਸਧਾਰਨ ਜਾਇ ਕਰ ਚਾਦਰਾਂ ਧੋਇ ਲਿਆਈਆਂ ਤੇ ਕਹਿਆ ਬਾ
ਬੇ ਜੀ ਕੋਠੀ ਵਿਚ ਧਰ ਛਡ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਸਧਾਰਨ ਮੇਰਾ ਘਰ ਲਿੰ
ਬ ਪੋਚ ਦੇਹੁ ਪਰ ਜਪੁ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਦਾ ਰਹੇ ਤਾਂ ਸਧਾਰਣ ਨੇ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕੀ
ਤਾ ਬੜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਪੋਚਿਆ ਤਾਂ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਅਗੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਕਹਾ ਚਲੋ ਬਾਬਾ ਜੀ
ਦੇਖ ਲਉ ਤਾਂ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇਖਿਆ ਤੇ ਬੜੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ਤੇ ਸਧਾਰਨ ਨੂੰ ਕਹਿਆ
ਨਿਹਾਲ ਸਿਖਾ ਨਿਹਾਲ ਤੈਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਆਵੇ ਸੁਖਾਲੀ ਸਾਸੀ॥ ॥

॥ਆਗੇ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥

॥ਤਾਂ ਭਾਈ ਜੀ ਬਾਬਾ ਬੁੱਢਾ ਜੀ ਕਹਿਤੇ ਹੈਨ ਸੁਣ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਕ ਦਿਨ
ਸੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਧਰਮਸਾਲਾ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਸੇ ਤਾਂ ਚਿਤ ਵਿਚ ਵਿਚਾ
ਰ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਚ ਖੰਡ ਮੇ ਸੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮੇ ਚਲੀਏ॥ ॥
ਬਾਓ ਧਰ ਸੀ ਠਾਕਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਘਟ ਘਟ ਕੀ ਜਾਨਣਹਾਰੇ ਭਗਤ ਵਛਲ
ਭਗਤਾਂ ਕੇ ਅਧੀਨ ਔਰ ਭਗਤਾਂ ਕੇ ਸਾਨ ਰਾਖਨੇਹਾਰੇ ਸੱਚ ਖੰਡ ਮੇ ਸਭਾ ਲਗਾ
ਇ ਬੈਠੇ ਥੇ ਔਰ ਸਭ ਭਗਤ ਆਪੋ ਆਪਨੇ ਅਸਤਾਨ ਉਪਰ ਹਥ ਜੋੜ ਖੜੇ ਹੈ
ਨ ਇਤਨੇ ਮੇ ਸੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਬੋਲੇ ਸੁਣੋ ਭਗਤੋ ਜੋ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਮੇਰਾ ਪਰਮ
ਪਿਆਰਾ ਹੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਲੋਕ ਕੋ ਆਵਣੇ ਚਾਹਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭਨ ਭਗਤਾਂ ਹਥ ਜੋੜ ਕ
ਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਨਾਨਕ ਤੇਰਾ ਬਡਾ ਭਗਤ ਹੈ ਜੋ ਸਤ
ਰਾਉ ਸਦੇ ਮਨ ਮੇ ਬਸੀ ਹੈ ਤਿਵੇਂ ਹੀ ਕਰੀਏ ਜੀ ਤਾਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੇ
ਨਿਜ ਸੇਵਕਾਂ ਕੋ ਹੁਕਮ ਕੀਆ ਕੇ ਮੇਰਾ ਭਗਤ ਨਾਨਕ ਕੇ ਬਡੇ ਆਦਰ ਸਤਕ

ਗਏ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਲਿਆਓ ਤਾਂ ਓਹ ਨਾ ਸੇਵਕ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਆ
ਇਕੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਮਨ ਮੇ ਬਸੀ
ਹੈ ਕੇ ਸੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸ ਜਾਵੇ ਸੋ ਸੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਨੇ ਤੁਮਾਰੇ ਮਨ ਕੀ ਆਸ
ਕੋ ਜਾਨ ਕਰ ਹਮ ਕੋ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਹੈ ਆਪ ਸਚ ਖੰਡ ਮੇ ਚਲੋ ਸੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਹਮ
ਕੋ ਤੇਜਿਆ ਹੈ ਤੁਮਾਰੇ ਲੀਏ ਤੇ ਚਲੋ ਮੰਦਰ ਸੱਚ ਖੰਡ ਮੇ ਬਣੇ ਹੈ ਨਾ ਆਪ ਆਇ
ਕੇ ਦੇਖ ਜਾਓ ਜੀ॥ ਤਾਂ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਗੈਰ ਕਉਣ ਜਾ
ਣੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਸੋ ਮੈ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਸੁਆਮੀ ਤੁਪਰੋ ਏਹ ਬਾਤ ਕਹਿ ਕ
ਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇਵਕਾਂ ਕੇ ਸਾਥ ਜਾਇ ਸੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਪਰ ਨਮਸਕਾਰ
ਕਰੀ ਤੇ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਖੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਸੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕਹਾ ਆਉ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਮੇਰਾ
ਪਰਮ ਭਗਤ ਹੈ ਰਾਜੀ ਖੁਸੀ ਹੈ ਹੇ ਨਾਨਕ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਮੇ ਏਥੇ ਆਵਣੇ ਕੀ ਬਾਸੀ

ਹੈ ਤਬ ਤੇਰੇ ਕੋ ਬੁ ਲਾਇਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸੀ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਮੈ ਬ
ਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾਂ ਜੀ ਆਪ ਦੇ ਨਾਮ ਉਪ
ਰੋ ਹੋਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੀ ਕੌਣ ਜਾਣੇ ਏ
ਨਾ ਆਪ ਤੇ ਜੀ॥ ਅਰ ਮੈ ਕੌਣ ਕੀਤ
ਹਾਂ ਜੋ ਕੁਛ ਹੈ ਸੋ ਆਪ ਦੇ ਹੀ ਹਾਥ
ਹੈ ਜੀ ਜੋ ਚਾਹੋ ਸੋ ਕਰੋ ਜੀ ਤਾਂ ਸੀ ਠਾ
ਕਰ ਜੀ ਕਹਾ ਹੇ ਨ ਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਅੰਗ
ਦ ਕੋ ਏਹੀ ਸਮਝ ਵਣਾ ਕੇ ਸਭ ਸੰਸ
ਰ ਕੋ ਮੇਰੇ ਨਾਮ ਨ ਲਲਾਵੇ ਤੇ ਜੋ ਪ
ਕੀ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਨ ਕੋ ਸੁਣੇਗਾ ਅਰ ਸ
ਮਝੇਗਾ ਅਰ ਕਮਾਵੇਗਾ ਮੈ ਤਿਸ ਕਾ ਭਲਾ ਕਰੂੰਗਾ॥ ਤਾਂ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਨੇ ਸਚ ਖੰਡ ਵਿਚ ਜਾਇਕੈ ਸੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੀ ਬਰਤਾ ਸਮਝ ਕੈ ਤਾਂ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਕੀ ਆਗਿਆ ਲੈਕੇ ਤਾਂ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਚ ਆਇਕੇ ਸੀ ਅੰਗਦ
ਜੀ ਕਉ ਸਦਵਾਇ ਕਰ ਸਬ ਸਮਝਾਇ ਦਿਤੀ ਔਰ ਪੰਜ ਪੈਸੇ ਤੇ ਇਕ ਨਲੀ
ਏਰ ਸੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕੇ ਅਗੇ ਰਖ ਕੇ ਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪ੍ਰਕਰਮਾ ਕਰਕੇ
ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਅੰਗਦ ਜੀ ਸੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਅਗੇ ਮਥਾ ਟੇਕੇ

ਆਅਤੇਕਹਾਹੇਗਰੀਬਨਿਵਾਜਸੰਭੁਮਾਕਰਨਕਾਰਨਹੋਇਕੇਮੇਰੇਉਰਨਪ
ਰਮਭਾਏਕੀਆਹੈਸੋਇਨਕੋਤਾਕੁਸਦਾਪੜੇਗਾਮੈਂਆਜਨਨਿਮਾਣਾਹੋਂ॥
॥ਤਾਂਬਚਨਹੂਆਅੰਗਦਾਤੂੰਆਪਣੇਸਰੂਪਕੋਂਪਛਾਣਜੋਤੇਰਾਮੇਰਾਸਰੀ
ਰਸਭੁਪੰਜਤਤਕਾਹੈਤੇਚੈਤੰਨਕਲਾਵੀਮੇਰੀਤੇਰੀਇਕੋਹੈਜੈਸੇਸੂਰਜਏ
ਕਹੈਤੇਪਾਣੀਸੈਹੋਵੇਤੋਸਭੁਮੇਪ੍ਰਕਾਸਇਕਸਮਾਨਕਰਦਾਹੈਤੈਸੇਹੀ
ਓਹਪ੍ਰਮਾਤਮਾਸਭਸਰੀਰੋਮੇਇਕਜੈਸਾਭਾਸਦਾਹੈਤੂੰਤਸਭਗਿਆਨਕੇ
ਜਾਣਨਵਾਲਾਹੈਤੇਅਚਰਜਾਦੀਰੀਤੀਹੈਸਭਗੁਰੂਸਿਖਦਾਬਾਦਰਖਦੇਆ
ਏਹੈਨਤੇਪੁਰਵਾਤਾਬਚਨਵੀਅਨਥਾਨਹੀਕਰਨਾਕੁਛੁਰੇਗਚਰਨਦੇਅੰਗੂ
ਠੇਮੇਰਹੇਗਾਸੋਪ੍ਰਮੇਸਰਕੋਚਿੰਤਕਰਾਵੇਗਾਤੇਜੇਹੜੀਸਮਝਗਿਆਨਦੀ
ਸੁਣਨੀਆਈਹੈਸੋਅਸਾਂਤਾਂਓਸਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆਹੈਤਾਂਫੇਰਸ੍ਰੀਬਾਬੇ
ਜੀਅੰਗਦਕੋਆਪਣੇਗਲੇਲਗਾਇਆਤੇਆਪਣੇਸਿੰਘਾਸਨਮੇਂਬੈਠਾ
ਇਦਿਤੇਅਤੇਸਭੁਸੰਗਤਕੋਕਹਾਭਾਈਇਸਅਗੇਮਥਾਟੇਕੋਤੇਮੇਰਾਰੂਪ
ਜਾਨਣਾਤੇਫੇਰਬੇਟਿਆਂਕੋਬੁਲਾਇਆਤੇਉਨਾਅਦਬਵਿਚਾਰਕਰਦੇ
ਤੇਪਿਛੋਭਾਈਬੁਢੇਅੰਗਦਜੀਦੇਮਸਤਕਾਵਿਚਤਿਲਕਕੀਆਤਾਂਮਥਾਟੇ
ਕਿਆਫੇਰਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਹਾਬਚਾਤੂੰਹੁਣਖਡੂਰਮੇਚਲਜਾਹੁਨਹੀਤੇਰੇ
ਨਾਲਝਗੜਾਖੜਾਕਰਨਗੇਤਾਂਫੇਰਅੰਗਦਜੀਹਥਜੋੜਕਰਕਹਾਹੇਗਰੀਬ
ਨਿਵਾਜਜੀਮੇਆਪਦੇਚਲਾਣੇਦੇਵਖਤਆਵਾਂਜੀਤਾਂਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਕਹਾਅ
ਸੀਪੁਆਡੇਵਿਛੋੜੀਹੋਇਕੇਜਾਵਾਂਗੇ॥ ਅਤੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਕੀਆਗਿ
ਆਇਸੇਤਰਾਹੀਹੈਤੇਮੈਨੂੰਹਜੂਰਬੁਲਾਇਆਹੈਤੂੰਸਾਂਪ੍ਰਿਥਵੀਪਰਮੇਸਰਦੇ
ਨਾਲਲਗਾਵਣੀਸੀਠਾਕਰਜੀਦੀਆਗਿਆਐਸੇਤਰਾਂਹੀਹੈਅਤੇਜਿਸ
ਤਰਾਂਏਹੁਕਾਰਜਗੁਰਿਆਈਦਾਅਸਾਕਰਤਾਰਦੀਆਗਿਆਨਾਲਕੀਤਾ
ਹੈਸੋਤੂੰਸਾਡੀਏਵੇਂਹੀਕਰਣਾਤਾਂਅੰਗਦਜੀਬਹੁਤਵੈਰਾਗਕਰੇਤੇਬਾਬੇਜੀ
ਸੰਤੋਖਕਰਵਾਇਆਤੇਕਹਾਪੁਰਖਪਰਖਕਰੋਤੇਉਦਾਸਨਹੀਹੋਵਣਾਤਾਂਸ੍ਰੀ
ਬਾਬੇਜੀਕਾਬਚਨਸੁਣਕੇਅੰਗਦਜੀਕਾਮਨਸਾਂਤੀਹੂਆਤਾਂਬਾਬੇਜੀਗੁ
ਰੂਅੰਗਦਜੀਕੋਨਾਮਦਾਨਦਾਇਆਇਸਨਾਨਧਰਮਭਾਉਭਗਤਪਰਉਪ
ਕਾਰਸਰਬਪ੍ਰਕਾਰਭਲਿਆਈਦੇਕਰਵਾਵਣਕੀਤਾਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਿਤ
ਨੇਕਦਿਨਅਗੇਹੀਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਪਾਸੋਂਵਿਦਿਆਹੋਇਕਰਖਡੂਰਘਰਵਿਚਆ

ਇਕ ਗਇਆ ਤਾਂ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਵਿਚ ਨਿਤ ਕੀਰਤਨ ਹੋਂਦੇ ਤੇ ਪਿਛਲੀ
ਰਾਤ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਲਗੇ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸਨਾਨ ਕਰਕੇ ਆਸਣ ਪਰ ਬਿਰਾਜਮਾ
ਨ ਹੋਇਕੇ ਸੁਣਨ ਤੇ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਸਭ ਮਿਲਕੇ ਜਪ ਜੀ ਕਾ ਪਾਠ ਕਰਨ ਤੇ ਹੋਰ ਕਥਾ
ਕੀਰਤੀ ਮਹਿਮਾ ਸੋਹਲੇ ਪਾਠੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਵੇਦ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਕਰਨ [illegible]
ਲੰਗਰ ਚਲਨ ਤੇ ਵਰਤਦੇ ਹੋਵੇ ਔਰ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੂਜਾ ਸੰਗਤਾਂ ਕਰਿਨ ਔਰ ਹਿ
ਨ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਕੀਰਤ ਹੋਵੇ ਸੰਗਤਾਂ ਆਵਨ ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਸਭ ਦੀ ਮਨੋਕਾਮਨਾਂ ਪੂਰਨ ਕਰਨ ਪਰ ਇਸ ਸਮੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇ ਚਿਤ ਮੈਂ ਏਹੁ
ਚਾਹੁ ਹੈ ਕੇ ਹੁਣ ਚਲਕਰ ਸ੍ਰੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਕਵਲਾਂ ਕਾ ਦਰਸਨ ਕ
ਰੀਏ। ।ਜਬ ਅਸੂ ਕਾ ਮਹੀਨਾ ਆਇਆ ਤੇ ਸਤਮੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਬਾ
ਬੇ ਜੀ ਸੇਵਕਾਂ ਕੋ ਆਗਿਆ ਕੀਤੀ ਸਿਰਾਣ ਅਜ ਸਮਗਰੀ ਇਕਠੀ ਕਰੋ ਅਸਾਂ
ਅਜ ਸਮਾਵਣਾ ਹੈ ਚੌਂਕਾ ਦੇਓ ਤੇ ਕੁਸਾ ਵਿਛਾਓ ਤਾਂ ਸੇਵਕਾ ਕੀਤੁ ਸਿਦੇ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਕਹਾ ਜੀ ਪਰ ਸੇਵਕ ਲਗੇ ਬੈਰਾਗ ਕਰਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਭ ਕੋ ਸੰਤੋਖ ਦਿਤ
ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਿਰੀਚੰਦ ਤੇ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਨੂੰ ਸੇਵਕ ਸਦਣ ਗਏ ਕੇ ਚਲੋ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸ
ਮਾਵਣ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਪਰ ਸਿਰੀਚੰਦ ਤੇ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਫਿਰ ਮਠ ਕੀਤੀ
ਤੇ ਆਖਣ ਲਗੇ ਚੰਗੇ ਭਲੇ ਫਿਰਦੇ ਸਮਾਂਵਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਸਦੇ ਹੋਏ ਆਏ ਨਹੀ
ਤੇ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਸੁਣਿਆ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਮਾਉਣ ਲਗੇ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਨੇ ਜਾਇ ਚਰ
ਨਾ ਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਹਥ ਜੋੜਕੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਹੇ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਜੀ ਕਲ
ਮਹਿਤੇ ਜੀ ਕਾ ਸਰਾਧ ਹੈ ਤੇ ਮੇ ਪੀਠੀ ਪੀਸ ਰਹੀ ਹਾਂ ਜੀ ਤੇ ਸਰਾਧ ਕਰਕੇ ਜਾਂਦੇ
ਤਾਂ ਚਗੀ ਬਾਤ ਹੈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਆਪ ਦੀ ਮਰਜੀ ਹੈ ਸੋਈ ਕਰੀਏ ਜੀ ਏਹੁ ਕਹਿ ਕਰ
ਲਗੀ ਬੈਰਾਗ ਕਰਨ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਚੋਣੀਏ ਚਿਤ ਧਾਂਇ ਰਖ ਅਸੀਂ ਕ
ਲ ਸਰਾਧ ਕਰਾਕੇ ਜਾਂਵਾਗੇ ਤੂੰ ਮਨ ਮੇ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰ ਅਸੀਂ ਦਸਮੀ ਕੋ ਚਲਾਂ
ਗੇ ਏਹੁ ਬਾਤ ਸੁਣਕੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਤੇ ਚਰਨਾ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ
ਤੇ ਘਰ ਕੋ ਗਈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਸਮਗਰੀ ਸਭ ਇਕਤ੍ਰ ਕਰਵਾਇ ਛਡੀ ਅ
ਤੇ ਅਸਟਮੀ ਕੋ ਕਾਲੂ ਜੀ ਕਾ ਸਰਾਧ ਕਰਵਾਇਆ ਔਰ ਨੌਮੀ ਕੋ ਸਭ ਪਰਵਾ
ਰ ਇਕਠਾ ਹੋਇਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਚਲਾਣਾ ਸੁਣਕੇ ਬਹੁਤ ਅਸਚਰਜ
ਹੋਏ ਪਰ ਏਹੁ ਗਲ ਪ੍ਰਮਰੀਹੀ ਜੋ ਦਸਮੀ ਨੂੰ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਮਾਵੇਂਗੇ ਸਭ ਹਿੰਦੂ
ਕਹਿਨ ਸਾਡਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਹਿਣ ਸਾਡਾ ਪੀਰ ਹੈ ਹੋਰ ਖਤ੍ਰੀ ਮਹਾਜਨ

ਪੈਂਡੂ ਪਾਈਤੀਆਸਾਂ ਗਾਤ [illegible] ਬੈਠੇਆਹਾਨ ਤੇਸੇਵਾ ਸਨੇਕ
ਰੇ ਸੋ ਨਿਹਾਲ ਹੋਜਾਂਦੇ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਤੇਜ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਾਰੇ ਹਾਂਹੈ ਜੈਸੇ ਸੋ ਲਾਖਸ਼
ਕਾ ਚੰਦਰਮਾ ਹਾ ਚਮਕਤਾ ਹੈ ਔਰ ਵੇਦ ਪਾਠ ਹੋਵੇ ਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਦੀ ਧੁ
ਨ ਧੋਰ ਲਗ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਪਰਵਾਰ ਸਭ ਆਣ ਬੈਠੇ ਹੈਂ ਤੇ ਸਿਰੀ ਚੰ
ਦ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਜੀ ਕਿਸੇ ਦਾਣੇ ਗਏ ਸੇ ਓਨਾਂ ਢਿੱਲ ਕੀਤੀ ਆਏ ਨਹੀਂ ਤੇ [illegible]
ਜੇਹਾ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਸਮਾਇਆ ਆਸੀ ਓਹੋ ਜਿਹਾ ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਵੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਵਕਾ ਕੇ ਕਹਾ ਦੇਹ ਨੂੰ ਵਿਚ ਪਿਰਥਵੀ ਲੀਪੋ ਤਾਂ ਸੇਵਕਾਂ ਚੌਕਾ ਦੇ ਕਰ ਕੁਸਾ ਬਿਛਾ
ਈ ਤੇ ਹੋਰ ਸਾਮਗਰੀ ਪਾਸ ਆਣ ਰਖੀ ਜਾਂ ਡੇਢ ਪਹਰ ਰਾਤ ਗਈ ਤਾਂ ਸੇਵਕ
ਬੇਟਿਆਂ ਕੋ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹਾ ਕੇ ਤੁਸਾਂ ਭਾਰੀ ਢਿੱਲ ਲਾਈ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਮਾਵਣੇ
ਕੋ ਤਿਆਰ ਹੈਨ ਤਾਂ ਉਨਕੀ ਢਿੱਲ ਜਾਣ ਕੇ ਸੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਸਮਾ ਗਏ ਜਾਂ ਪਹੁੰਚੇ

ਏ ਆਏ ਤਾਂ ਦੇਖਨ
ਗਏ ਹੈਨ ਨੇੜੇ ਸ੍ਰੀ
ਚੰਦ ਤੇ ਲਖਮੀ
ਲਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰ
ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਦੂ
ਰ ਪਈਆਂ ਅ
ਤੇ ਬਗੈਰ ਨੰ ਜਾ
ਕਰਤਾਰ ਜੀ ਕੀ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਨੇ ਤਰਸ
ਖਾਨ ਲਗੇ ਕਹਾ ਪੁਤ
ਮੰਗੀਆਂ ਸੇ ਕਦੀ

ਤਾਂ ਸਤਹੀ ਸਮਾਏ
ਦਸੀਏ ਬੇੜਾ ਸਿਰੀ
ਦਾਸ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ
ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ
ਹਾਈ ਹਈ [illegible]
ਸਾਨੂੰ ਲਗਾ ਕੀ
ਦੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ
ਦਿਹਾਈ ਮਨ ਕੇ ਸੀ
ਕੇ ਉਠ ਬੈਠੇ ਤੇ ਆ
ਤੁਸਾਂ ਚਾਰ ਘੜੀਆਂ
ਚਾਰ ਜੁਗ ਮੰਗਦੇ

ਤਾਂ ਅਸੀ ਚਾਰ ਜੁਗ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਪਰ ਬੇਟਾ ਤੁਸਾਡੇ ਵਸ ਨਹੀਂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਦਾ
ਹੁਕਮ ਹੀ ਵਡੇ ਹੈ ਹੁਣ ਤੁਸਾਂ ਜੋ ਗਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹੈਨ ਸੋ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬੇਟਿਆਂ
ਕਹਿਆ ਜੀ ਸਭ ਕੁਛ ਆਪ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਬੇਟਾ ਜੋ ਤੁਸਾਡੇ ਮਨ
ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਸੋ ਆਖੋ ਤਾਂ ਬੇਟਿਆਂ ਕਹਾ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਅਸੀਂ [illegible] ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਂ ਕੁ
ਛ ਸਾਡੇ ਵਸ ਦੀ ਮੇਹਰ ਕਰਨੀ ਸੀ ਰੇ [illegible] ਆਈ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਲਾਹਿ ਦੇਕੇ ਦੇ ਦਿਤੀ
ਹੈ ਪਰ ਅਛਾ ਜੀ ਸਾਡੇ ਕੁਛ ਵਸ ਨਹੀਂ ਜੋ ਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਇ ਸੋ ਅਸਾਂ ਮੰਨਣੀ ਜੀ

ਸਾਡਾ ਕੁਝ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਚਲਦਾ ਜਾਂ [illegible] ਨੂੰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾ
ਬੇਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣੋ ਬੇਟਾ ਏਹ ਵਡਿਆਈ ਦੀ ਬਾਤ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹਥ ਨਹੀਂ ਜਿਸਨੂੰ
ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਦੇਵੇ ਉਸਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਕਹੇ ਜੋ ਮੈਂ ਕਿਸੇ ਜਤਨ ਕਰਕੇ ਲਵਾਂ
ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤਿਆਂ ਸੂਰਬੀਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਕੀਤਿਆਂ ਨਾ ਸੁਰਤੀ
ਨਾਰਿਆਂ ਨਾ ਧਿਆਨ ਕੀਤਿਆਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜ੍ਹੇ ਨਹੀਂ [illegible]
ਪੁਰਾਣ ਪੜ੍ਹਿਆਂ ਨਹੀਂ ਹਥ ਆਉਂਦੀ ਤੇ ਨ ਤੀਰਥਾਂ ਤੇ ਤਪ ਕੀਤਿਆਂ ਮਿਲ
ਦੀ ਹੈ ਹੇ ਬੇਟਾ ਏਹ ਕਰਤੇ ਪੁਰਖ ਨੇ ਰਚਨ ਰਚੀ ਹੈ ਸੋ ਤਿਸ ਨੇ ਏਹੁ ਲੇਖ ਲਿਖ
ਛਡਿਆ ਹੈ ਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ਦੁਖ ਸੁਖ ਤੇ ਆਵਣ ਜਾਣ ਸੋ ਏਹੁ ਵਡਿਆਈ ਉ
ਸੀ ਕੇ ਹਥ ਹੈ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹਥ ਨਹੀਂ ਤੇ ਬੱਚਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਦਿਤੀ ਹੈ ਉਹੁ
ਲੈ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਕਹਾ ਬਾਬਾ ਜੀ ਜੇ ਅਸੀਂ ਤੇਰੇ ਪੁੰਤ੍ਰ ਆਜ
ਜ ਹੋਈ ਫਿਰਾਂਗੇ ਰੋਟੀ ਕਪੜੇ ਥੀਂ ਬਗੈਰ ਤਾਂ ਏਹੁ ਸਰਮ ਸਭ ਆਪ ਨੂੰ ਹੈ ਤਾਂ
ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਪੁੰਤ੍ਰ ਰੋਟੀ ਕਪੜਾ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਹੋਵੇਗਾ ਏਹੁ ਮੇਰੀ ਖੁਸੀ
ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬੇਟਿਆਂ ਕਹਾ ਰੋਟੀ ਕਪੜਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੈ ਆਪਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਪਕਰ
ਕੇ ਪਰ ਸਾਨੂੰ ਮੰਨੇਗਾ ਕੌਣ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਣੋ ਬੇਟਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਹੋਏ
ਹੈਨ ਅਥਵਾ ਜੋ ਪੀਰ ਹੋਏ ਹੈਨ ਤਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਸਦਕਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਦੇ ਤੇਜ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੂਕਰ ਪੂਜੀਦੇ ਹੈਨ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਖਾਸ ਮੇਰੇ ਪੁੰਤ੍ਰ
ਹੋ ਬੇਟਾ ਏਸ ਬਾਤ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਰੰਚਕ ਮਾਤ੍ਰ ਚਿੰਤਾ ਨ ਕਰੋ ਜੋ ਕੋਈ ਏਸ
ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਪੁਛੇ ਸਾਨੂੰ ਮੰਨੇਗਾ ਸੋ ਬੇਟਾ ਓਹੁ ਈ ਤੁਸਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨੇਗਾ ਸ
ਹੋ ਪੁਛੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਹਿਬਜਾਦੇ ਕਰਕੇ ਪੂਜੇ ਜਾਹੋਗੇ ਪਰ ਬੱਚਾ ਸਿਦਕ ਰ
ਖੋਗੇ ਤਾਂ ਸਵਾਤ੍ਰਾ ਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਸਦਾ ਹੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇਗੀ॥
ਅਤੇ ਜੇ ਬੇਟਾ ਹੰਕਾਰ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਸਵਾਤ੍ਰਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਘਟ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਏਹੁ ਬ
ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀਆਂ ਸੁਣਕੇ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਤੇ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੁਹਾਂ ਪੁੰਤ੍ਰਾਂ
ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ॥ ॥ਅਤੇ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਨੇ ਭੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਉਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਸਿਖਾਂ ਔਰ ਸੰਗਤ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ
ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਪਰ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਜੋ ਜੋ ਸਿਖ ਉਸ ਵ
ਖਤ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਕੋ ਨਿਹਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਦੀਨ

ਜਰ ਸਬ ਪਰ ਕੀਤੀ ਪਰੰਤੂ ਵੇਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਵੀ ਹਾਜਰ
ਜੀ ਤੇ ਹੋਰ ਸੰਗਤ ਵੀ ਸਭ ਬੈਠੀ ਸੀ॥ ॥ਤਾਂ ਭਾਈ ਬੁਢੇ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਸੁਣੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਅਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੀ ਉਸ ਵਕਤ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਉ ਪ੍ਰਸੰਨ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹਾ ਹੇ ਸਚੇ ਪਾਤ ਸਾਹ ਜੀ ਆਪ ਕਰ
ਨ ਕਾਰਨ ਸਰਬ ਸਕਤੀ ਮੈਂ ਜਗਤ ਆਪ ਤੋ ਸਿਖ ਕੇ ਸਤਨਾਮ ਜੋ ਪ
ਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਾਮ ਹੈ ਤਿਸ ਦਾ ਉਪਦੇਸ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ ਹੋ ਜੀ॥ ਸੋ ਗਰੀਬ ਨਿ
ਵਾਜ ਜੀ ਹੁਣ ਆਪ ਤੋਂ ਪਿਛੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਏਹੋ ਉਪਦੇਸ ਕਰਗੇ
ਸਤਨਾਮ ਕਾ ਤਾਂ ਤੇ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਇਸ ਨਾਮ ਕਾ ਮਹਾਤਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਕੇ ਕਹੋ
ਜੀ ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਬੁਢਿਆ ਜੈਸੇ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸਰ ਸ੍ਰੀ ਅਗਾ
ਧ ਹੈ ਤੈਸੇ ਹੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਵੀ ਅਗਾਧ ਹੈ॥ ॥ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁ
ਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਪਦਮ ਆਸਣ ਬੈਠ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ਮ

ਹਾਤਮ ਕਹਾ ਹੈ॥ ॥ਸਤਜੁਗ ਮੈਂ ਪਰ
ਮੇਸਰ ਜੀ ਨੇ ਨਾਮ ਬਾਸਦੇਵ ਦਾ ਰੂਪ
ਧਾਰਨ ਕੀਆ ਹੈ॥ ਤੇ ਦੁਆਪਰ ਜੁਗ
ਮੇਂ ਕ੍ਰਿਸਨ ਹਰਿ ਰੂ ਪ ਹੋਏ ਤੇ ਤ੍ਰੇਤੇ ਜੁਗ
ਮੇਂ ਰਾਮਾ ਅਵਤਾ ਰ ਧਾਰਨ ਕੀਆ
ਹੈ॥ ਅਤੇ ਕਲਜੁ ਗ ਮੇ ਗੋਬਿੰਦ ਰੂ
ਪ ਪਰਮੇਸਰ ਧਾ ਰਨ ਕੀਆ ਹੈ॥
ਸੋ ਭਾਈ ਬੁਢਿਆ ਏਨਾ ਚਹੁ ਜੁਗਾਂ
ਵਿਚ ਪਰਮੇਸਰ ਨੇ ਚਾਰ ਅਵਤਾ
ਰ ਧਾਰ ਕੇ ਚਾਰ ਨੂ ਮ ਕੀਤੇ ਅਬ ਉ
ਨ ਚਾਰੋ ਨਾਮੋ ਮੇਂ ਏ ਕ ਏਕ ਅਖੰਟ
ਲੈ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕਰ ਜੀ ਕਾ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ਜਾਪ ਸਪਰੇ
ਕਾ ਹੁਕਮ ਦੀਆ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਸਤ ਚਿਤ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਤੀਨ ਗੁਣਾ ਥੀ ਰਹਿਤ ਹੈ
ਜਨਮ ਮਰਨ ਹਾਨ ਲਾਭ ਦੁਖ ਸੁਖ ਇਨਾ ਵਿਕਾਰਾਂ ਥੀਂ ਰਹਿਤ ਹੈ ਜੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਮ
ਕੋ ਜਪੇਗਾ ਸੋ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਮੈਂ ਜਾਇ ਸਮਾਵੇਗਾ ਸੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ॥ ਤਾਂ ਫੇ
ਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਪ੍ਰਕਦਾਤ ਨਾ ਦਿਤਾ ਤੇ ਸਭ ਸਾਮਗਰੀ ਪਾਸ ਰਖਾਈ ਸਈ ਪ੍ਰਿਥਵੀ

ਤੇਕਸਾਫਆਸਣਕਰਕੇ ਦੋਇਤ੍ਰਾਦਰਾਲੈਕੇਪਰਮਆਸਣਪਰਬਿਰਾਜੇਹਕ
ਮਦੀਅਅੰਦਰਕੋਈਆਵੈਨਾਹੀਸਭਸਿਖਸੰਗਤਪਰਵਾਰਬਾਹਰਬੈਠੇਜਾਇਕ
ਪਹਿਰਰਾਤਰਹੰਦੇਬਾਬਾਜੀਧਿਆਨਮੇਲੀਨਹੋਗਏਤਾਂਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਸਰਬਘ
ਟਕੀਜਾਨਣਹਾਰੇਜੋਤੀਸਰੂਪਪਤਤ੍ਰਪਾਵਨਨਦਭੂਨਗਰੁੜਦੀਅਸਵਾਰੀਹ
ਨੂਆਏਗੋਪਾਲਜਾਂਕਨਾਤਮੇਆਏਤਾਂਕਨਾਤਮੇਪ੍ਰਕਾਸਹੂਆਕੋਟਸੂਰਜਚੰਦ੍ਰਮਾਹ
ਜੈਸਾਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੋਦਰਸਨਆਏਤਾਸਦਖੰਡਮੇਬਰਾਜਮਾਨਹੂਆ
ਭਗਤਕਹਿਣਲਗੇਧੰਨਸ੍ਰੀਨਾਨਕਜੀਹੈਜਿਸਕੇਸ੍ਰੀਠਾਕਰਜੀਮਾਤਲੋਕਮੇ
ਲੈਣਆਏਹੈਨਬਾਧਵਣਸੇਬਲਣੇਵਾਲਾਸੁਖਆਸਨਪਾਰਖਦਲੈਆਏਬ੍ਰ
ਮਾਬਿਸਨਮਹੇਸਗਣੇਸਸਭੁਦੇਵਤੇਇੰਦ੍ਰਵਰੁਣਕੁਬੇਰਤੇਲੈਕਰਸਭੀਆ
ਏਸਭੁਭਗਤਆਏਸਭਤੇਤੀਸਕਰੋੜਦੇਵਤਿਆਭਗਤਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਿਲਾਦਧੰਨਾ
ਕਬੀਰਸੈਣਨਾਮਦੇਵਬੇਣੀਪੀਪਾਸਣਸੁਤਮੁਨੀਸਿਧਮੰਡਲੀਗੋਰਖ
ਬੀਆਦਲੈਕਰਗਣਗੰਧ੍ਰਬਅਠੇਲੋਕਪਾਲਸ੍ਰੀਠਾਕਰਜੀਕੀਆਗਿ
ਆਪਾਇਕਰਸਬਦਲਗਾਏਹੋਵਣੇਕਈਪਰਕਾਰਕੇਵਜੰਤ੍ਰਲਗੇਵਜ
ਣੇਜਦਕਨਾਤਦੇਅੰਦਰਸਬਦਵਜੇਬਹੁਤਹੋਇਆਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਾਧਿ
ਆਨਖੁਲਗਿਆਤਾਂਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਸ੍ਰੀਨਿਰੰਕਾਰਜੀਕੇਚਰਨਾਪਰਮਥਾਟੇ
ਕਿਆਤੇਹਥਜੋੜਕਰਕਹਾਮੈਬਲਿਹਾਰਜਾਵਾਂਜੀਮੇਰੇਤੁਸਜੀਵਾਪਰਅ
ਪਨੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਹੈਜੀਮੇਕੌਣਕੀਟਹਾਂਤਾਂਸ੍ਰੀਠਾਕਰਜੀਕਹਾਹੇਨਾਨਕਭ
ਗਤਤੇਰੀਭਗਤੀਤੇਮੈਬਹੁਤਪ੍ਰਸਿੰਨਹਾਂਤੇਮੈਤੇਰੇਕੋਬਖਸਿਆਹੈਤੇਜੋ
ਕੋਈਤੇਰਾਨਾਮਲਏਗਾਉਸਕੋਮੈਆਪਣੇਲੋਕਮੇਵਾਸਾਦੇਵਾਂਗਾਜੋਕੋਈ
ਤੇਰੀਬਾਣੀਪੜੈਗਾਅਰਸੁਣੇਗਾਸੋਮੁਕਤਹੋਵੇਗਾ॥ ॥ਸ੍ਰੀਪ੍ਰਮੇ
ਸਰਜੀਕੀਆਗਿਆਸਾਥਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕਾਚਲਾਣਾਹੂਆ ਸੁਭਸੰਮ
ਤਰਾਜਬਿਕ੍ਰਮੀ ੧੫੯੬ ॥ਅਸੂਸੁਦੀ ਤਿਥੀਦਸਮੀ
੧੦ ॥ਵਿਦਿਨਮਾਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇਪਹਿਰਰਾਤਰਹਿੰਦੀਸ੍ਰੀਪਰਮੇਸ
ਰਜੀਕੇਕੀਰਤਨਵਿਚਅਨੰਦਧੁਨੀਨਾਲਸਰਬਤਕਲਾਕੇਧਾਰਮੇਸ੍ਰੀ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸ੍ਰੀਠਾਕਰਜੀਕੀਦੇਹਮੇਅਬਦਾਜੋਤਕੇਦਿਖਾਲਿਕ
ਲੀਨਹੋਇਗਏਜਿਉਂਜਲਮੇਜਲਅਭੇਦਹੋਜਾਤਾਹੈਤੈਸੇਸ੍ਰੀਠਾਕਰਜੀ
ਮੇਇਕਰੂਪਹੋਇਗਏਸ੍ਰੀਠਾਕਰਜੀਨਾਨਕਜੀਕੋਆਪਣੇਅੰਗਮੇਮਿ

ਲਾਇਲੀਆ ਤਾਂਫੇਰ ਉਸੀ ਪ... ਬਿਚ ਕਹਣੇਪੇਗਈਸਬਾਇੱਕਹੋ
ਇਕਰਲਗੇਬੈਰਾਗਕਰਨੇ ... ਸੀਬਾਬੇਜੀਕੇ ਮੁਰੀਦਪਠਾਣਸੇ
ਕਹਿਣਹਮਸੀਬਾਬੇਜੀਕਾਦੀਦਾਰਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂਹਿੰਦੂਆਂਕਹਾਭਾਈਅਬ
ਤੁਮਾਰੇਸਮਾਨਹੀਤਾਂਪਠਾਣਕਹਾਹਮਾਰਾਪੀਰਹੈ ਤੇਅਸੀਜਰੂਰਦੀਦਾਰਕ
ਰਾਂਗੇ ਔਰ ਜੋਪੀਰਕਾਰਾਹਾਹੈ ਸੋਹਮਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨਦਾਝ
ਗੜਾ ਵਧਾਰਿਆ ਹਿੰਦੂਕਹਿਣਨਹੀਂਦੇਖਣਦੇਣਾ ਤੇਮੁਸਲਮਾਨਕਹਿਣਅ
ਸਾਂਦੀਦਾਰਕਰਨਾਹੈਜਾਂਬਹੁਤ ਵਧਹੂਆ ਪਠਾਣਕਹਿਣ ਰੋਗਮਜਲਕਰਾਂ
ਗੇ ਤਾਂਵਿਚ ਭਲੇ ਲੋਕਾਂ ਅੰਦਰ ਚਲਕੇ ਦੇਖੋ ਤਾਂਸਹੀ ਜਾਂਦੇਖਿਆਤਾਂਚਾਦਰ
ਹੀਹੈ ਬਾਬੇਦੀਦੇਹ ਹੈਨਹੀ ਦੋਹਾਂਕਾ ਝਗੜਾ ਚੁਕਗਿਆ ਜਿਤਨੇਸਿਖਸੇਵਕ
ਥੇਸਭਰਾਮਰਾਮਕਰਉਠੇ ਲਗੇ ਸਿਫਤਾਂਕਰਨ ਵਾਹੁਬਾਬਾਜੀਤੂੰਧਨਹੈਂਸ
ਭਕਹਿਨ ਸ੍ਰੀਨਾਨਕਜੀ ਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰਦੀਮੂਰਤਸੀਉਨਕੀਕੁਦਰਤਲਖੀ
ਨਹੀਜਾਂਦੀ ਤੇਅਸਾਂਸੇਵਾਭੀਨਾਕੀਤੀ ਤੇਮੁਸਲਮਾਨਭੀਬਾਬੇਜੀਦਾਖੇ
ਲਦੇਖਕਰਲਗੇਸਿਫਤਾਂਕਰਨ ਧੰਨਖੁਦਾਇਹੈ ਤੇਧੰਨਬਾਬਾਨਾਨਕਜੀਹੈ
ਜਿਸਦੀਕੁਦਰਤਲਖੀਨਹੀਗਈ ਹਿੰਦੂਮੁਸਲਮਾਨ ਸਭਤਾਰੇਹੈਨ ਫੇਰਹਿੰਦੂ
ਆਇਕਚਾਦਰਲੈਕੇ ਬਬਾਣਮੇਰਖਕੇ ਸਿਖਾਮੇਜਲਾਈ ਤੇਮੁਸਲਮਾਨਾਂਅਧੀ
ਚਾਦਰਦਫਨਕੀਤੀ ਦੋਹਾਂਆਪੋਆਪਣੇ ਧਰਮਕਰਮਕੀਤੇ ਤੇਬਾਬਾਜੀਬੈਕੁੰ
ਠਕੋਸਦੇਹਗਏਹੈਨ॥ ॥ਤੇਸ੍ਰੀਬਾਬੇਜੀਦੇਚਲਾਣੇਦੀਕਥਾਸੁੰਦੇਨੇਸ੍ਰੀਅੰ
ਗਦਜੀਤੇਬਾਲੇਕੇ ਹੋਰਸੰਗਤਕੇ ਹਜੂਰਸੁਣਾਈ ਤੇਹੋਕਥਾ ਭਾਈਬਾਲੇਸੁਣ
ਈ ਤਾਂਸ੍ਰੀਅੰਗਦਜੀਨੇ ਸ੍ਰੀਨਾਨਕਜੀਅਗੇਮਥਾਟੇਕਿਆ ਤੇਕਹਾ ਸੁਣੋਭਾ
ਈਸਿਖੋ ਜੋਕੋਈ ਸਿਖ ਸ੍ਰੀਨਾਨਕਜੀਕੇ ਪੰਥਮੇ ਆਵੇਗਾ ਤੇਬਾਣੀਪੜੇਗ
ਧਰਮਕਰਮਮੇਰਹੇਗਾ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੀਆਸਾਖੀਆਸੁਣੇਗਾਵਾਸੁਣਾਵੇਗ
ਸੋ ਸਦਗਤੀਪਾਵੇਗਾ ਅੰਤਕੋ ਸਤਗੁਰਾਂਕੇਲੋਕਮੇਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇਭਾਈਬਾ
ਮਥਾਟੇਕਿਆਤੇਕਹਾ ਭਾਈਜੋਸਿਖ ਇਸਕੋ ਪ੍ਰੇਮਸਾਥ ਲਿਖੇ ਲਿਖਾਵੇ
ਗਾ ਸੋਜੀਵਨਮੁਕਤਹੋਵੇਗਾ॥ ॥ਖਾਬਨਾਲਿਖਾਰੀਦੀ ਹੇ ਖਾਲਸ
ਜੀ ਇਹ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਜੀਕੀਅਗਾਧਕਥਾਹੈ ਇਸਮੇਜੋਕੋਈ ਭੁਲਚੁਕਹੋਵੇਤਾਂ
ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਕੇ ਬਖਸਲੈਣੀਜੀ ਮੈਦਾਸਨਕਾਦਾਸਹੈ ਸਾਧਸੰਗਤਕੇਅ
ਗੇਬੇਨਤੀਕਰਤਾਹੈ ਜੋਜਨਮਸਾਖੀ ਭਾਈਬਾਲੇਸੰਧੂਨੇ ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਅੰਗ

ਦਸੀ ਕੇ ਹਜੂਰ ਸੁਣਾਈ ਤੇ ਪੈੜੇ ਮੋਖੇ ਖੱਤ੍ਰੀ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਦਾ ਜਿਸਨੇ ਲਿਖੀ
ਸੋ ਸਾਖੀ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਪਿੱਛੋਂ ਖਾਨ ਬਹਾਦਰ ਦੇ ਵਖਤ ਹੰਧਾਲੀਆਂ ਤੇ ਕਬੀ
ਰ ਪੰਥੀਆਂ ਦੇ ਹਥ ਆਈ ਸੋ ਉਨਾ ਕਈ ਸਾਖੀਆਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਮਤ ਥੀਂ ਵਿਰੁਧ
ਪਾ ਦਿਤੀਆਂ ਸਨ ਸੋ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਇਸ ਸਾਖੀ ਮੇ [illegible] ਸੁਣੋ ਜੀ

ਜਨਮਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਸਮਾਪਤੀ॥

॥ਐ ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਏਸ ਜਨਮਸਾਖੀ ਦੇ ਕਾਪੀ
ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਬਹੁਤ ਜਨਮਸਾਖੀਆਂ ਕਲਮੀ ਲਿਖੀ
ਤਦੀਆ ਮੰਗਾਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋ ਤੇ ਲਾਹੌਰੋਂ ਔਰ ਇਕ ਪਿੰਡੀ ਭਟੀ
ਆਂ ਦੀ ਬਾਰ ਵਿਚੋਂ ਮੰਗਾਈ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਤਨ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਉਸ ਦੇ ਵਿਚ
ਜਿਤੇ ਰੰਧਾਵੇ ਦੀ ਗੋਸਟ ਵੀ ਪੂਰੀ ਪੂਰੀ ਹੈ ਉਸ ਪੁਸਤਕ ਉਪਰੋ ਏਹ ਕਾਪੀ ਕੀ
ਤੀ ਗਈ ਹੈ ਔਰ ਇਸ ਜਿਲਦ ਦੇ ਵਿਚ ਮਕੇ ਔਰ ਮਦੀਨੇ ਦੀ ਸੰਪੂਰਨ ਗੋਸਟ
ਹੈ ਏਕ ਸਾਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਕੇ ਵਿਚ ਰਹੇ ਹੈਂ ਤੇ ਓਥੇ ਰੁਕਨਦੀਨ ਕਾ
ਜੀ ਨਾਲ ਜੋ ਸਵਾਲ ਜਬਾਬ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਔਰ ਪੀਰ ਬਹਾਵਦੀਨ ਨਾਲ ਜੋ ਸਵਾ
ਲ ਜਬਾਬ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਪੁਨਾ ਇਕ ਸਾਲ ਮਦੀਨੇ ਵਿਚ ਰਹੇ ਓਥੇ ਜੋ ਚਾਰ ਇਮ
ਮ ਹੈ ਸਨ ਉਨਾ ਨਾਲ ਜੋ ਸਵਾਲ ਜਬਾਬ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਸੋ ਇਸ ਮਜਮੂਨ ਦਾ ਤੇ
ਰ ਸੌ ਸਫਾ ਹੈ ਏਹ ਸਾਖੀਆਂ ਭਾਈ ਪ੍ਰਸੀਦਾ ਸਿੰਘ ਕਦੀ ਪਾਸੋ ਲੈਕਰ ਉਹ
ਦੀ ਪੁਰਾਤਨ ਕਲਮੀ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਸੀ ਔਰ ਦਸ ਜਨਮ ਸਾਖੀਆਂ ਕਲਮੀ ਇ
ਕਤ੍ਰ ਕਰਕੇ ਏਹ ਇਕ ਜਿਲਦ ਛਾਪੇ ਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਔਰ ਖਾਲਸਾ ਜੀ
ਅਜਕਲ ਜੋ ਜਨਮਸਾਖੀਆਂ ਬਜਾਰ ਛਪੀਆਂ ਹੈਨ ਉਨਾ ਦੇ ਸਫੇ ਛੀ ਸੌ ਤਕ
ਹੈਨ ਅਤੇ ਇਸ ਛਾਪੇਖਾਨੇ ਦੇ ਜੋ ਏਜੰਟ ਮੌਲਵੀ ਮੈਬੂਬ ਅਹਿਮਦ ਸਾਹਿਬ
ਹੈਨ ਸੋ ਮੌਲਵੀ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਏਸ ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਦੇ ਮਦਤ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਸਤੇ
ਆਦਮੀ ਭੇਜ ਕਰ ਕਰਾਇਆ ਖਰਚ ਕਰਕੇ ਕਲਮੀ ਪੁਸਤਕ ਅਕੱਠੇ ਕੀਤੇ
ਤੇ ਬੜੀ ਕੋਸਸ ਨਾਲ ਏਹ ਸਾਖੀ ਬੜੇ ਮੋਟੇ ਅਖਰ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦ੍ਰ ਕਾਗਤ ਲਾਦ
ਇਕੇ ਛਪਵਾਈ ਹੈ॥ ਸੰਮਤ ੧੯੪੭ ਬਿਕ੍ਰਮੀ॥ ਭਾਦ੍ਰੋ ਦਿਨ ੧ ॥
ਸੰਨ: ਈ: ੧੮੯੦ ॥ਮਤਬੇ ਮੁਨਸੀ ਨਿਵਲਕਿਸੋਰ ਵਾਕਿਆ ਲਾਹੌਰ ਏਜੰ
ਟ ਮੌਲਵੀ ਮੈਬੂਬ ਅਹਿਮਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਯਤਨ ਸੇ ਛਾਪੀ ਗਈ ਹੈ॥ ॥

॥ਫੈਰਿਸਤ ਜਨਮਸਾਖੀ ਕੀ ਬਕੇ ਸਫਾ ਵਾ ਸਤਰ॥

ਵਿਗ੍ਯਾਪਨ

॥ਪ੍ਰਗਟਹੋ ਕੇ ਸਰਬਤ ਸਜਨਾਂ ਔਰ ਵਿਦ੍ਵਾਨੋ ਵਾ ਸੰਤਾਂ
ਮਹੰਤਾਂ ਗਿਆਨੀਆਂ ਸਿਖਾਂ ਅਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੈ ਕੇ ਜੋਹ ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਸ੍ਰੀਗੁ-
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਨੇ ਲਿਖਵਾਈ ਸੀ ਤੇ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਸੰਧੂ
ਜਟੇਟੇ ਨੇ ਸੁਣਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਸੋ ਸਾਖੀ ਪੁਰਾਤਨ ਕਲਮ ਦੀ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਮੰਗਾ-
ਈ ਹੈ ਪੋਥੀ ਛਾਪੀਆਂ ਦੀਓ ਭੁਲੇ ਸਾਹਿਬਜਾਦਿਆਂ ਪਾਸੋਂ ਉਸ ਉਪਰੋਂ
ਕਾਪੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਹੋਰ ਸਾਖੀਆਂ ਹੰਦਾਲੀਆਂ ਤੇ ਕਬੀਰ ਵੰਸੀਆਂ ਨੇ
ਪਾਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਸੋ ਸਭ ਨਿਕਾਲੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੈਨ ਔਰ ਕਈ ਥੀਰ ਲਫਜ
(ਕੇ ਬਾਬੇ ਉਡਾਰਿਆ) ਐਸੇ ਸਭ ਬਦਲਾ ਦਿਤੇ ਹੈਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੇ ਅਨੁ-
ਸਾਰ ਔਰ ਇਸਦੇ ਸੋਧਣੇ ਵਾਲੇ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਧਸੀਟਾ ਸਿੰਘ ਕਵੀ ਰਹਣੇਵਾ-
ਲੇ ਲਾਹੌਰ ਕੇ ਔਰ ਏਹ ਸਭ ਜਤਨ ਏਜੰਟ ਮੌਲਵੀ ਮੈਹਬੂਬ ਅਹਿਮਦ ਸਾਹਿਬ
ਜੀ ਕੀਤੇ ਹੈਨ ਜਦ ਪਾਠਕ ਜਨ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਤਾਂ ਉਮੇਦ ਹੈ ਕੇ ਮੌਲਵੀ ਜੀ ਕਾ ਸੁਕਰ
ਆਅਦਾ ਕਰਨਗੇ॥ ਔਰ ਇਸ ਮਤਬੇ ਮੇ ਜੋ ਪੁਸਤਕ ਤਿਆਰ ਹੈ ਪ੍ਰਿਥ-
ਮੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪੰਜ ਗ੍ਰੰਥੀ ਮੋਟੇ ਅਖਰੋਂ ਮੇ ੧ ਔਰ ਰਾਮਾਯਣ ਮੁਨਸ਼ੀ ਸਤੇ ਕਾਂ-
ਡੂ ਔਰ ਰਾਮਾਯਣ ਸਟੀਕ ਜਿਸਦਾ ਬਾਲਕਾਂਡ ਤਿਆਰ ਹੈ ਬਾਕੀ ਛਪ ਰਹਾ ਹੈ
ਔਰ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਗਰ ਨਾਗਰੀ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਿਆਰ ਹੈ ਔਰ ਵਿਚਾਰ ਸਾ-
ਗਰ ਤਿਆਰ ਹੈ ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਤਿਆਰ ਹੈ ਉਮਦਾ ਔਰ ਹੀਰ ਵਾਰਸ ਸ਼ਾਹ ਤਿਆ-
ਰ ਹੈ ਔਰ ਸ਼ਾਹ ਬਹਿਰਾਮ ਤਿਆਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਹ ਮਹੀਮਦ ਵੀ ਤਈਆਰ ਹੈ ਔਰ
ਬਾਲ ਉਪਦੇਸ ਮੋਟਾ ਤਿਆਰ ਹੈ ਔਰ ਬਹੁਤ ਗ੍ਰੰਥ ਛਪ ਰਹੇ ਹੈਨ ਜਿਸ ਸਾ-
ਹਿਬ ਸਰਦਾਰ ਔਰ ਰਈਸ ਮਹਾਰਾਜੇ ਔਰ ਬੇਪਾਰੀਆਂ ਦਾ ਆਮ ਕੋ ਇਤਲਾ-
ਹ ਦਈ ਜਾਤੀ ਹੈ ਕੇ ਜਿਸ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਇਨ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਕੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਮੰਗ-
ਵਾਇ ਲਵੇ ਔਰ ਬੇਪਾਰੀਆਂ ਕੋ ਏਹ ਕਤਾਬਾਂ ਕੂਫੇਤ ਸੇ ਮਿਲਨਗੀਆਂ ਜਿਸ ਕੋ
ਖਰੀਦਨੀਆਂ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਵਨ ਸੋ ਇਸ ਪਤੇ ਸੇ ਮੰਗਵਾ ਲੈਣ॥ ਮਤਬੇ ਮੁਨਸ਼ੀ
ਨਿਵਲ ਕਿਸੋਰ ਵਾਕਿਆ ਲਾਹੌਰ ਯਕੀ ਦਰਵਾਜੇ ਇਸ ਪਤੇ ਉਪਰ ਦਰਖਾਸਤ
ਭੇਜ ਕੇ ਮੰਗਵਾ ਲਵੇ॥ ਬਕਲਮ ਖੁਸਾਲ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ ਸੁਧਾਸਰ ਵਾਸੀ॥ ॥